БИБЛИЈА

ИЛИ

СВЕТО ПИСМО

СТАРОГА И НОВОГА ЗАВЈЕТА

ПРЕВЕО СТАРИ ЗАВЈЕТ

ЂУРА ДАНИЧИЋ

НОВИ ЗАВЈЕТ ПРЕВЕО

ВУК СТЕФАНОВИЋ КАРАЏИЋ

ГДЈЕ ЈЕ ШТО

КЊИГЕ СТАРОГА ЗАВЈЕТА

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

27-23

БИБЛИЈА или Свето писмо Старога и Новога завјета / [превео Стари завјет Ђура Даничић, Нови завјет превео Вук Стефановић Караџић]. – Београд : Глас мира, 2012 (Београд : Препород). - 807, 267 стр. ; 21 цм

Тираж 5.000

ISBN 978–86–87489–01–1

COBISS.SR-ID 190404876

ПРВА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

КОЈА СЕ ЗОВЕ ПОСТАЊЕ

Стварање свијета. Човјек обличје Божије.

1. У *почетку створи Бог †небо и ‡Земљу.

*Јован 1,1.2. †Иса. 44,24. ‡О Јову 38,4.

2. А земља бијеше без обличја и пуста, и бијеше тама над безданом; и Дух Божији дизаше се над водом.

3. И рече Бог: Нека буде свјетлост. И би свјетлост.

4. И видје Бог свјетлост да је добра; и растави Бог свјетлост од таме.

5. И свјетлост назва Бог дан, а таму назва ноћ. И би вече и би јутро, дан први.

6. Потом рече Бог: Нека буде свод посред воде, да раставља воду од воде.

7. И створи Бог свод, и растави воду под сводом од воде над сводом; и би тако.

8. А свод назва Бог небо. И би вече и би јутро, дан други.

9. Потом рече Бог: Нека се сабере вода што је под небом на једно мјесто, и нека се покаже сухо. И би тако.

10. И сухо назва Бог земља, а зборишта водена назва мора; и видје Бог да је добро.

11. Опет рече Бог: Нека пусти *земља из себе траву, биље, што носи сјеме, и †дрво родно, које рађа род по својим врстама, у којем ће бити сјеме његово на земљи. И би тако.

*Јевр. 6,7. †Мат. 7,17.

12. И пусти земља из себе траву, биље, што носи сјеме по својим врстама, и дрво, које рађа род, у којем је сјеме његово по његовијем врстама. И видје Бог да је добро.

13. И би вече и би јутро, дан трећи.

14. Потом рече Бог: Нека буду видјела на своду небеском, да дијеле дан и ноћ, да буду знаци временима и данима и годинама;

15. И нека свијетле на своду небеском, да обасјавају земљу. И би тако.

16. И створи Бог два видјела велика: Видјело веће да управља даном, и видјело мање да управља ноћу, и звијезде.

17. И постави их Бог на своду небеском да обасјавају *земљу.

*Псал. 8,1.

18. И да управљају даном и ноћу, и да дијеле свјетлост од таме. И видје Бог да је добро.

19. И би вече и би јутро, дан четврти.

20. Потом рече Бог: Нека врве по води живе душе, и птице нека лете изнад *земље под сводом небеским.

*Псал. 104,24.

21. И створи Бог китове велике и све живе душе што се мичу, што проврвјеше по води по врстама њиховијем, и све птице крилате по врстама њиховијем. И видје Бог да је добро;

22. И благослови их Бог говорећи: Рађајте се и множите се, и напуните воду по морима, и птице нека се множе на *земљи.

*1.Мој. 8,17.

23. И би вече и би јутро, дан пети.

24. Потом рече Бог: Нека земља пусти из себе душе живе по врстама њиховијем, стоку и ситне животиње и звијери земаљске по врстама њиховијем. И би тако.

25. И створи Бог звијери земаљске по врстама њиховијем, и стоку по врстама њезинијем, и све ситне животиње на земљи по врстама њиховијем. И видје Бог да је добро.

26. Потом рече Бог: Да начинимо *човјека по својему обличју, као што смо Ми, који ће бити господар од риба морских и од птица небеских и од стоке и од ци-

јеле †Земље и од свијех животиња што се мичу по земљи. *Еф. 4,24. †О Јову 20,4.

27. И створи Бог *човјека по обличју својему, по обличју Божијему створи га; мушко и женско створи их. *Проп. 7,29.

28. И *благослови их Бог, и рече им Бог: Рађајте се и множите се, и напуните †Земљу, и владајте њом, и будите господари од риба морских и од птица небеских и од свега звјериња што се миче по земљи. *1.Мој. 9,1. †1.Мој. 6,1.

29. И још рече Бог: Ево, дао сам вам све биље што носи сјеме по свој земљи, и сва дрвета родна која носе сјеме; то ће вам бити за храну.

30. А свјему звјерињу земаљском и свјема птицама небеским и свјему што се миче на земљи и у чем има душа жива, дао сам сву траву да једу. И би тако.

31. Тада погледа Бог све што је створио, и гле, добро бјеше веома. И би вече и би јутро, дан шести.

Човјек у рају. Божија заповијест.
Стварање жене: брак.

2. Тако се доврши небо и земља и сва војска њихова.

2. И сврши Бог до седмога дана дјела своја, која учини; и почину у седми дан од свијех дјела својих, која учини;

3. И благослови Бог седми дан, и посвети га, јер у тај дан почину од свијех дјела својих, која учини.

4. То је постање неба и земље, кад посташе, кад Господ Бог створи земљу и небо,

5. И сваку биљку пољску, докле је још не бјеше на земљи, и сваку травку пољску, докле још не ницаше; јер Господ Бог још не пусти дажда на земљу, нити бјеше човјека да ради земљу,

6. Али се подизаше пара са земље да натапа сву земљу.

7. А створи Господ Бог човјека од праха земаљскога, и дуну му у нос дух животни; и поста човјек душа жива.

8. И насади Господ Бог врт у Едему на истоку; и ондје намјести човјека, којега створи.

9. И учини Господ Бог, те никоше из земље свакојака дрвета, лијепа за гледање и добра за јело, и дрво живота усред врта и дрво знања добра и зла.

10. А вода тецијаше из Едема натапајући врт, и оданде се дијељаше у четири *ријеке. *Откр. 22,1.

11. Једној је име Фисон, она тече око цијеле земље евилске, а ондје има злата,

12. И злато је оне земље врло добро; ондје има и бдела и драгога камена оникса.

13. А другој је ријеци име Геон, она тече око цијеле земље хуске.

14. А трећој је ријеци име *Хидекел, она тече к Асирској. А четврта је ријека Еуфрат. *Дан. 10,4.

15. И узевши Господ Бог човјека намјести га у врту едемском, да га ради и да га чува.

16. И запријети Господ Бог човјеку говорећи: Једи слободно са свакога дрвета у врту;

17. Али с дрвета знања добра и зла, с њега не једи; јер у који дан окусиш с њега, умријећеш.

18. И рече Господ Бог: Није добро да је човјек сам; да му начиним друга према њему.

19. Јер Господ Бог створи од земље све звијери пољске и све птице небеске, и доведе к Адаму да види како ће коју назвати, па како Адам назове коју животињу онако да јој буде име;

20. И Адам надједе име сваком живинчету и свакој птици небеској и свакој звијери пољској; али се не нађе Адаму друг према њему.

21. И Господ Бог пусти тврд сан на Адама, те заспа; па му узе једно ребро, и мјесто попуни месом;

22. И Господ Бог створи *жену од ребра, које узе Адаму, и доведе је к Адаму. *Приче 18,22.

23. А Адам рече: Сада ето *кост од мојих кости, и тијело од мојега тијела. Нека јој буде име Човјечица, јер је узета од човјека. *1.Мој. 29,14.

24. Зато ће оставити *човјек оца својега и матер своју, и прилијепиће се к †жени својој, и биће двоје једно тијело. *Мат. 19,5. †Мар. 10,7.

25. А бјеху обоје голи, Адам и жена му, и не бјеше их *срамота. *2.Мој. 32,25.

Први гријех, проклетство и прво обрицање.

3. Али *змија бјеше лукава мимо све звијери пољске, које створи Господ Бог; па рече жени: Је ли истина да је Бог казао да не једете са свакога дрвета у врту? *Мат. 10,16.

2. А жена рече змији: Ми једемо рода са свакога дрвета у врту;

3. Само рода с онога дрвета усред врта, казао је Бог, не једите и не дирајте у њ, да не умрете.

4. А змија рече жени: Нећете ви умријети;

5. Него зна Бог да ће вам се у онај дан кад окусите с њега отворити очи, па ћете постати као богови и знати што је добро што ли зло.

6. И жена видећи да је род на дрвету добар за јело и да га је милина гледати и да је дрво врло драго ради знања, узабра рода с њега и окуси, па даде и мужу својему, те и он окуси.

7. Тада им се отворише очи, и видјеше да су голи; па сплетоше лишћа смокова и начинише себи прегаче.

8. И зачуше глас Господа Бога, који иђаше по врту кад захлади; и сакри се Адам и жена му испред Господа Бога међу дрвета у врту.

9. А Господ Бог викну Адама и рече му: Гдје си?

10. А он рече: Чух глас твој у врту, па се поплаших, јер сам го, те се сакрих.

11. А Бог рече: Ко ти каза да си го? Да нијеси јео с онога дрвета што сам ти забранио да не једеш с њега?

12. А Адам рече: Жена коју си удружио са мном, она ми даде с дрвета, те једох.

13. А Господ Бог рече жени: Зашто си то учинила? А жена одговори: Змија ме превари, те једох.

14. Тада рече Господ Бог *змији: Кад си то учинила, да си проклета мимо свако живинче и мимо све звијери пољске; на трбуху да се вучеш и прах да једеш до својега вијека. *Иса. 65,25.

15. И још мећем непријатељство између тебе и жене и између потомства твојега и потомства њезина; оно ће ти на глави стајати, а ти ћеш га у пету уједати.

16. А жени рече: Теби ћу многе муке задати кад затрудниш, с мукама ћеш *дјецу рађати, и воља ће твоја стајати под влашћу мужа твојега, и он ће ти бити господар. *1.Тим. 2,15.

17. Па онда рече Адаму: Што си послушао жену и окусио с дрвета с којега сам ти забранио рекавши да не једеш с њега, *земља да је проклета с тебе; с муком ћеш се од ње хранити до својега вијека; *1.Мој. 8,21.

18. Трње и коров ће ти рађати, а ти ћеш јести зеље пољско;

19. Са знојем лица својега јешћеш хљеб, докле се не вратиш у *земљу од које си узет; јер си прах, и у прах ћеш се вратити. *1.Кор. 15,47.

20. И Адам надједе жени својој име Ева, зато што је она мати свима живима.

21. И начини Господ Бог Адаму и жени његовој хаљине од коже, и обуче их у њих.

22. И рече *Господ Бог: Ето, човјек поста као један од нас знајући што је добро што ли зло; али сада да не пружи руке своје и узбере и с дрвета живота, и окуси, те довијека живи. *1.Мој. 2,9.

23. И Господ Бог изагна га из врта едемскога да ради земљу, од које би узет;

24. И изагнав човјека постави пред вртом едемским херувима с пламенијем мачем, који се вијаше и тамо и амо, да чува пут ка дрвету живота.

Адамови синови. Кајин убија брата својега. Њихови потомци.

4. Иза тога Адам позна Еву жену своју, а она затрудње и роди Кајина, и рече: Добих човјека од Господа.

2. И роди опет брата његова Авеља. И Авељ поста пастир, а Кајин ратар.

3. А послије некога времена догоди се, те Кајин принесе Господу принос од рода земаљскога;

4. А и Авељ принесе од првина стада својега и од њихове ⁺претилине. И Господ погледа на Авеља и на његов принос, ⁺обиља

5. А на Кајина и на његов принос не погледа. Зато се Кајин расрди веома, и лице му се промијени.

6. Тада рече Господ Кајину: Што се срдиш, што ли ти се лице промијени?

7. Нећеш ли бити мио, кад добро чиниш? А кад не чиниш добро, гријех је на вратима. А воља је његова под твојом влашћу, и ти си му старији.

8. Послије говораше Кајин с Авељем братом својим. Али кад бијаху у пољу, скочи Кајин на Авеља брата својега, и уби га.

9. Тада рече Господ Кајину: Гдје ти је брат Авељ? А он одговори: Не знам; зар сам ја чувар брата својега?

10. А Бог рече: Шта учини, глас крви брата твојега виче са *земље к Мени. *О Јову 31,38.

11. И сада, да си проклет на земљи, која је отворила уста своја да прими крв брата твојега из руке твоје.

12. Кад земљу узрадиш, неће ти више давати блага својега. Бићеш ˃потукач и бјегунац на земљи. ˃луталица

13. А Кајин рече Господу: Кривица је моја велика да ми се не може опростити.

14. Ево ме тјераш данас из ове земље да се кријем испред Тебе, и да се скитам и потуцам по земљи, па ће ме убити ко ме удеси.

15. А Господ му рече: Зато ко убије Кајина, седам ће се пута то покајати. И начини Господ знак на Кајину да га не убије ко га ˃удеси. ˃сусретне

16. И отиде Кајин испред *Господа, и насели се у земљи наидској на истоку према Едему. *2.О цар. 13,23.

17. И позна Кајин жену своју, а она затрудње и роди Еноха. И сазида град и прозва га по имену сина својега Енох.

18. А Еноху роди се Гаидад; а Гаидад роди Малелеила; а Малелеило роди Матусала; а Матусал роди Ламеха.

19. И узе Ламех двије жене: једној бјеше име Ада а другој Села.

20. И Ада роди Јовила; од њега се народише који живе под шаторима и стоку пасу.

21. А брату његову бјеше име Јувал; од њега се народише гудачи и свирачи.

22. А и Села роди Товела, који бјеше вјешт ковати свашта од мједи и од гвожђа; а сестра Товелу бјеше Ноема.

23. И рече Ламех својима женама, Ади и Сели: Чујте глас мој, жене Ламехове, послушајте ријечи моје: Убићу човјека за рану своју и младића за масницу своју.

24. Кад ће се Кајин осветити седам пута, Ламех ће седамдесет и седам пута.

25. А Адам опет позна жену своју, и она роди сина, и надје му име Сит, јер ми, рече, Бог даде другога сина за Авеља, којега уби Кајин.

26. И Ситу се роди син, којему надједе име Енос. Тада се поче ˃призивати име Господње. ˃обликовати богослужење

Списак племена патријараха
од Адама до Ноја.

5. Ово је племе *Адамово. Кад Бог створи †човјека, по обличју својему створи га. *Лука 3,38. †1.Мој. 1,26.

2. Мушко и женско створи их, и благослови их, и назва их Човјек, кад бјеху створени.

3. И поживје Адам сто и тридесет година, и роди сина по обличју својему, као што је он, и надједе му име Сит.

4. А родив Сита поживје Адам осам стотина година, рађајући синове и кћери;

5. Тако поживје Адам свега девет стотина и тридесет година; и умрије.

6. А Сит поживје сто и пет година, и роди Еноса;

7. А родив Еноса поживје Сит осам стотина и седам година, рађајући синове и кћери;

8. Тако поживје Сит свега девет стотина и дванаест година; и умрије.

9. А Енос поживје деведесет година, и роди Кајинана;

10. А родив Кајинана поживје Енос осам стотина и петнаест година, рађајући синове и кћери;

11. Тако поживје Енос свега девет стотина и пет година; и умрије.

12. А Кајинан поживје седамдесет година, и роди Малелеила;

13. А родив Малелеила поживје Кајинан осам стотина и четрдесет година, рађајући синове и кћери;

14. Тако поживје Кајинан свега девет стотина и десет година; и умрије.

15. А Малелеило поживје шездесет и пет година, и роди Јареда;

16. А родив Јареда поживје Малелеило осам стотина и тридесет година, рађајући синове и кћери;

17. Тако поживје Малелеило свега осам стотина и деведесет и пет година; и умрије.

18. А Јаред поживје сто и шездесет и двије године, и роди Еноха;

19. А родив Еноха поживје Јаред осам стотина година, рађајући синове и кћери;

20. Тако поживје Јаред свега девет стотина и шездесет и двије године, и умрије.

21. А Енох поживје шездесет и пет година, и роди Матусала;

22. А родив Матусала поживје Енох једнако по вољи Божјој триста година, рађајући синове и кћери;

23. Тако поживје Енох свега триста и шездесет и пет година;

24. И живећи *Енох једнако по вољи Божјој, нестаде га, јер га узе Бог.

*Јевр. 11,5.

25. А Матусал поживје сто и осамдесет и седам година, и роди Ламеха;

26. А родив Ламеха поживје Матусал седам стотина и осамдесет и двије године, рађајући синове и кћери;

27. Тако поживје Матусал свега девет стотина и шездесет и девет година; и умрије.

28. А Ламех поживје сто и осамдесет и двије године, и роди сина,

29. И надједе му име Ноје говорећи: Овај ће нас одморити од послова наших и од труда руку наших на *земљи, коју прокле Господ.

*1.Мој. 3,17.

30. А родив Ноја поживје Ламех пет стотина и деведесет и пет година, рађајући синове и кћери;

31. Тако поживје Ламех свега седам стотина и седамдесет и седам година; и умрије.

32. А Ноју кад би пет стотина година, роди Ноје Сима, Хама и Јафета.

Неваљалство људи. Ноје. Објављивање Потопа. Грађење ковчега.

6. А кад се људи почеше множити на земљи, и кћери им се народише,

2. Видећи синови Божји кћери човјечије како су лијепе, узимаше их за жене које хтјеше.

3. А Господ рече: Неће се Дух Мој довијека прети с људима, јер су тијело; нека им још сто и двадесет година.

4. А бијаше тада дивова на земљи; а и послије, кад се синови Божји састајаху са кћерима човјечијим, па им оне рађаху синове; то бијаху силни људи, од старине на гласу.

5. И Господ видећи да је неваљалство људско велико на земљи, и да су све мисли срца њихова свагда само зле,

6. Покаја се Господ што је створио човјека на земљи, и би му жао у срцу.

7. И рече Господ: Хоћу да истријебим са земље људе, које сам створио, од човјека до стоке и до ситне животиње и до птица небеских; јер се кајем што сам их створио.

8. Али Ноје нађе милост пред Господом.

9. Ово су догађаји Нојеви: Ноје бијеше човјек праведан и безазлен својега вијека; по вољи Божјој свагда живљаше Ноје.

10. И роди Ноје три сина: Сима, Хама и Јафета.

11. А земља се поквари пред Богом, и напуни се земља безакоња.

12. И погледа Бог на земљу, а она бијеше покварена; јер свако тијело поквари пут свој на земљи.

13. И рече Бог Ноју: Крај свакоме тијелу дође преда Ме, јер напунише *земљу безакоњем; и ево хоћу да их затрем са земљом.

*Језек. 7,2.

14. Начини себи ковчег од дрвета ↘гофера, и начини преграткe у ковчегу; и затопи га смолом изнутра и споља.

↘врста смоластог дрвета

15. И начини га овако: у дужину нека буде триста ↘лаката, у ширину педесет лаката, и у висину тридесет лаката;

↘око 50 цм

16. Пусти доста свјетлости у ковчег; и кров му сведи озго од лакта; и udари

врата ковчегу са стране; и начини га на три ⁾боја: доњи, други и трећи. ⁾спрат

17. Јер ево пустићу *потоп на земљу, да истријебим свако тијело, у којем има жива душа под небом; што је год на земљи све ће изгинути. *2.Петр. 2,5.

18. Али ћу с тобом учинити завјет свој: И уђи ћеш у ковчег ти и синови твоји и жена твоја и жене синова твојих с тобом.

19. И од свега жива, од свакога тијела, узећеш у ковчег по двоје, да сачуваш у животу са собом, а мушко и женско нека буде.

20. Од птица по врстама њиховијем, од стоке по врстама њезинијем, и од свега што се миче на земљи по врстама његовијем, од свега по двоје нека уђе с тобом, да их сачуваш у животу.

21. И узми са собом свега што се једе, и чувај код себе, да буде хране теби и њима.

22. И *Ноје учини, како му заповједи Бог, све онако учини. *1.Мој. 7,5.

Настаје Потоп.

7. И рече *Господ Нову: Уђи у †ковчег ти и сав дом твој; јер те нађох праведна пред Собом овога вијека. *2.Петр. 2,9. †Јевр. 11,7.

2. Узми са собом од свијех животиња чистих по седморо, све мужјака и женку његову; а од животиња нечистих по двоје, мужјака и женку његову,

3. Такођер и од птица небеских по седам, мужјака и женку његову, да им се сачува сјеме на земљи.

4. Јер ћу до седам дана пустити дажд на земљу за четрдесет дана и четрдесет ноћи, и истријебићу са земље свако тијело живо, које сам створио.

5. И Ноје учини све што му заповједи Господ.

6. И бијеше Нову шест стотина година кад дође потоп на земљу.

7. И уђе Ноје у ковчег и синови његови и жена његова и жене синова његовијех с њим због потопа.

8. Од животиња чистих и од животиња нечистих и од птица и од свега што се миче по земљи,

9. Уђе к Нову у ковчег по двоје, мушко и женско, као што бијеше Бог заповједио Нову.

10. А у седми дан дође Потоп на земљу.

11. Кад је било Нову шест стотина година, те године другога мјесеца, седамнаести дан тога мјесеца, тај дан развалише се сви *извори великога †бездана, и отворише се уставе небеске; *1.Мој. 8,2. †Приче 3,20.

12. И удари дажд на земљу за четрдесет дана и четрдесет ноћи.

13. Тај дан уђе у ковчег Ноје и Сим и Хам и Јафет, синови Нојеви, и жена Нојева и три жене синова његовијех с њима;

14. Они, и свакојаке звијери по врстама својим, и свакојака стока по врстама својим, и што се год миче по земљи по врстама својим, и птице све по врстама својим, и што год лети и има крила,

15. Дође к Нову у ковчег по двоје од свакога тијела, у којем има жива душа,

16. Мушко и женско од свакога тијела уђоше, као што бијеше Бог заповједио Нову; па *Господ затвори за њим. *Псал. 145,20.

17. И би Потоп на земљи за четрдесет дана; и вода дође и узе ковчег, и подиже га од земље.

18. И навали вода, и ⁾уста јако по земљи, и ковчег стаде пловити водом. ⁾набуја

19. И наваљиваше вода све већма по земљи, и покри сва највиша брда што су под цијелијем небом.

20. Петнаест ⁾лаката дође вода изнад брда, пошто их покри. ⁾лакат = око 50 цм

21. Тада изгибе свако тијело што се мицаше на *земљи, птице и стока, и звијери и све што гамиже по земљи, и сви људи. *1.Мој. 6,13.

22. Све што имаше *душу живу у носу, све што бијаше на суху, помрије. *1.Мој. 2,7.

23. И истријеби се свако тијело живо на земљи, и људи и стока и што год гамиже и птице небеске, све, велим, истријеби се са земље; само *Ноје оста и што с њим бијеше у ковчегу. *Језек. 14,14.

24. И стајаше вода поврх *земље сто и педесет дана. *1.Мој. 8,3.

Крај Потопа. Нојеве захвалне жртве. Обрицање Господа.

8. А Бог се опомену Ноја и свијех звијери и све стоке што бјеху с њим у ковчегу; и посла Бог вјетар на земљу да узбије воду.

2. И затворише се извори бездану и уставе небеске, и дажд с неба престаде.

3. И стаде вода опадати на земљи, и једнако опадаше послије сто и педесет дана;

4. Те се устави ковчег седмога мјесеца дана седамнаестога на планини Арарату.

5. И вода опадаше све већма до десетога мјесеца; и првога дана десетога мјесеца показаше се врхови брда.

6. А послије четрдесет дана отвори Ноје прозор на ковчегу, који бјеше начинио;

7. И испусти гаврана, који једнако одлијеташе и долијеташе, докле не пресахну вода на земљи.

8. Па пусти и голубицу да би видио је ли опала вода са земље.

9. А голубица не нашавши гдје би стала ногом својом врати се к њему у ковчег, јер још бјеше вода по свој земљи; и Ноје пруживши руку ухвати је и узе к себи у ковчег.

10. И почека још седам дана, па опет испусти голубицу из ковчега.

11. И предвече врати се к њему голубица, и гле, у кљуну јој лист маслинов, који бјеше откинула; тако позна Ноје да је опала вода са *земље. *Лука 2,14.

12. Али почека још седам дана, па опет испусти голубицу, а она му се више не врати.

13. Шест стотина прве године вијека Нојева први дан првога мјесеца усахну вода на земљи; и Ноје откри кров на ковчегу, и угледа земљу суху.

14. А другога мјесеца двадесет седмога дана бјеше сва земља суха.

15. Тада рече Бог Ноју говорећи:

16. Изиђи из ковчега ти и *жена твоја и синови твоји и жене синова твојих с тобом; *1.Мој. 7,13.

17. Све звијери што су с тобом од свакога тијела, птице и стоку и што год гамиже по *земљи, изведи са собом, нека се разиђу по земљи, и нека се плоде и множе на земљи. *1.Мој. 1,22.

18. И изиђе Ноје и синови његови и жена његова и жене синова његовијех с њим.

19. Све звијери, све ситне животиње, све птице и све што се миче по земљи по својим врстама изиђоше из ковчега.

20. И начини Ноје жртвеник Господу, и узе од сваке чисте стоке и од свијех птица чистијех, и принесе на жртвенику жртве паљенице.

21. И *Господ омириса мирис угодни, и рече у †срцу својем: Нећу више клети ‡Земље с људи, што је мисао срца човјечијега зла од малена; нити ћу више убијати свега што живи, као што учиних.

*1.Сам. 26,19. †Рим. 1,21. ‡1.Мој. 3,17.

22. Отселе докле буде *Земље, неће нестајати сјетве ни жетве, студени ни врућине, љета ни зиме, дана ни ноћи. *Јер. 33,25.

Закони за нови свијет. Завјет и дуга. Нојево проклетство и благослов за своју дјецу.

9. И Бог *благослови Ноја и синове његове, и рече им: Рађајте се и множите се, и напуните земљу; *1.Мој. 1,28.

2. И све звијери земаљске и све птице небеске и све што иде по земљи и све рибе морске нека вас се боје и страше; све је предано у ваше руке.

3. Што се год миче и живи, нека вам буде за јело, све вам то дадох као зелену траву.

4. Али не једите меса с душом његовом, а то му је крв.

5. Јер ћу и вашу крв, душе ваше, искати; од сваке ћу је звијери искати; из руке самога човјека, из руке свакога брата његова искаћу душу човјечију.

6. Ко пролије крв човјечију, његову ће крв пролити човјек; јер је Бог по својему обличју створио човјека.

7. Рађајте се, дакле, и множите се; народите се веома на земљи и намножите се на њој.

8. И рече Бог Ноју и синовима његовијем с њим, говорећи:

9. А Ја ево постављам завјет свој с вама и с вашим потомством након вас,

10. И са *свијем животињама, што су с вама од птица, од стоке и од свега звијерја земаљскога што је с вама, са свачим што

је изашло из ковчега, и са свијем звијерјем земаљским. *1.Мој. 8,1.

11. Постављам завјет свој с вама, те отселе неће ниједно тијело погинути од потопа, нити ће више бити потопа да затре земљу.

12. И рече Бог: Ево знак завјета који постављам између Себе и вас и сваке живе твари, која је с вама довијека:

13. Метнуо сам дугу своју у облаке, да буде знак завјета између Мене и Земље.

14. Па кад облаке навучем на Земљу, видјеће се дуга у облацима,

15. И опоменућу се завјета својега, који је између Мене и вас и сваке душе живе у сваком тијелу, и неће више бити од воде потопа да затре свако тијело.

16. Дуга ће бити у облацима, па ћу је погледати, и опоменућу се вјечнога завјета између Бога и сваке душе живе у сваком тијелу које је на земљи.

17. И рече Бог Ноју: То је знак завјета који сам учинио између Себе и свакога тијела на земљи.

18. А бијаху синови Нојеви који изиђоше из ковчега: Сим и Хам и Јафет; а Хам је отац Хананцима.

19. То су три сина Нојева, и од њих се насели сва *Земља. *1.Мој. 10,32.

20. А Ноје поче радити *земљу, и посади виноград. *1.Мој. 3,19.

21. И напив се *вина опи се, и откри се насред шатора својега. *1.Мој. 19,32.

22. А Хам, отац Хананцима, видје голотињу оца својега, и каза обојици браће своје напољу.

23. А Сим и Јафет узеше хаљину, и огрнуше је обојица на рамена своја, и идући натрашке покрише њом голотињу оца својега, лицем натраг окренувши се да не виде голотиње оца својега.

24. А кад се Ноје пробуди од вина, дозна шта му је учинио млађи син,

25. И рече: Проклет да је Ханан, и да буде слуга слугама браће своје!

26. И још рече: Благословен да је *Господ Бог Симов, и Ханан да му буде слуга! *Псал. 144,15.

27. Бог да рашири Јафета да живи у шаторима Симовијем, а Ханан да им буде слуга!

28. И поживје Ноје послије Потопа триста и педесет година.

29. А свега поживје Ноје девет стотина и педесет година; и умрије.

Таблица народа.

10. А ово су племена синова Нојевијех, Сима, Хама и Јафета, којима се родише синови послије Потопа.

2. Синови Јафетови: Гамер и Магог и Мадај и Јаван и Товел и Месех и Тирас.

3. А синови Гамерови: Асханас и Рифат и Тогарма.

4. А синови Јаванови: Елиса и Тарсис, Китим и Доданим.

5. Од њих се раздијелише острва народна на земљама својим, свако по језику своjему и по породицама својим, у народима својим.

6. А синови Хамови: Хус и Месраин, Фуд и Ханан.

7. А синови Хусови: Сава и Евила и Савата и Регма и Саватака. А синови Регмини: Сава и Дедан.

8. Хус роди и Неврода; а он први би силан на земљи;

9. Бјеше добар ловац пред Господом; зато се каже: ↘Добар ловац пред Господом као Неврод. ↘веома моћан

10. А почетак *царству његову бјеше Вавилон и Орех и Архад и Халани у †земљи Сенару. *Амос 6,2. †Мих. 5,6.

11. Из те земље изађе Асур, и сазида Ниневију и Ровот град и Халах,

12. И Дасем између Ниневије и Халаха; то је град велик.

13. А Месрајим роди Лудеје и Енемеје и Лавеје и Нефталеје,

14. И Патросеје и Хасмеје, одакле изађоше *Филистеји и Кафтореји. *1.Днев. 1,12.

15. А Ханан роди Сидона, првенца својега, и Хета,

16. И Јевусеја и Амореја и Гергесеја,

17. И Евеја и Арукеја и Асенеја,

18. И Арадеја и Самареја и Аматеја. А послије се расијаше племена хананејска.

19. И бјеху међе хананејске од Сидона идући на Герар па до Газе, и идући на Содом и Гомор и Адаму и Севојим па до Даса.

20. То су синови Хамови по породицама својим и по језицима својим, у земљама својим и у народима својим.

21. И Симу родише се синови, најстаријему брату Јафетову, оцу свијех синова Еверовијех.

22. Синови Симови бјеху: *Елам и Асур и Арфаксад и Луд и Арам. *1.Днев. 1,17.

23. А синови Арамови: Уз и Ул и Гатер и Мас.

24. А *Арфаксад роди Салу, а Сала роди Евера. *1.Мој. 11,12.

25. А *Еверу се родише два сина: Једном бјеше име Фалек, јер се у његово вријеме раздијели земља, а брату његову име Јектан. *1.Днев. 1,19.

26. А Јектан роди Елмодада и Салета и Сармота и Јараха,

27. И Одора и Евила и Деклу,

28. И Евала и Авимаила и Саву,

29. И Уфира и Евилу и Јовава; ти сви бјеху синови Јектанови.

30. И живљаху од Масе, како се иде на Сафир до гора источнијех.

31. То су синови Симови по породицама својим и по језицима својим, у земљама својим и у народима својим;

32. То су породице синова Нојевијех по племенима својим, у народима својим; и од њих се раздијелише народи по *Земљи послије Потопа. *1.Мој. 9,19.

Грађење куле у Вавилону.
Пометња језика. Списак племена
од Сима до Аврама.

11. А бијаше на цијелој Земљи један језик и једнаке ријечи.

2. А кад отидоше од истока, нађоше равницу у земљи сенарској, и населише се ондје.

3. Па рекоше међу собом: Хајде да правимо плоче и да их у ватри печемо. И бјеху им опеке мјесто камена и смола земљана мјесто креча.

4. Послије рекоше: Хајде да сазидамо град и кулу, којој ће врх бити до неба, да стечемо себи име, да се не бисмо расијали по Земљи.

5. А Господ сиђе да види град и кулу, што зидаху синови човјечији.

6. И рече Господ: Гле, народ један, и један језик у свијех, и то почеше радити, и неће им сметати ништа да не ураде што су наумили.

7. Хајде да сиђемо, и да им пометемо језик, да не разумију један другога што говоре.

8. Тако их Господ расу оданде по свој Земљи, те не сазидаше града.

9. Зато се прозва Вавилон, јер ондје помете Господ језик цијеле Земље, и оданде их расу Господ по свој Земљи.

10. Ово је племе Симово: Бијаше Симу сто година, кад роди Арфаксада, друге године послије Потопа.

11. А родив Арфаксада поживје Сим пет стотина година, рађајући синове и кћери.

12. А Арфаксад поживје тридесет и пет година, и роди Салу;

13. А родив Салу поживје Арфаксад четири стотине и три године, рађајући синове и кћери.

14. А Сала поживје тридесет година, и роди Евера;

15. А родив Евера поживје Сала четири стотине и три године, рађајући синове и кћери.

16. А Евер поживје тридесет и четири године, и роди Фалека;

17. А родив Фалека поживје Евер четири стотине и тридесет година, рађајући синове и кћери.

18. А Фалек поживје тридесет година и роди Рагава;

19. А родив Рагава поживје Фалек двјеста и девет година, рађајући синове и кћери.

20. А Рагав поживје тридесет и двије године и роди Серуха;

21. А родив Серуха поживје Рагав двјеста и седам година, рађајући синове и кћери.

22. А Серух поживје тридесет година, и роди Нахора;

23. А родив Нахора поживје Серух двјеста година, рађајући синове и кћери.

24. А Нахор поживје двадесет и девет година, и роди Тару;

25. А родив Тару поживје Нахор сто и деветнаест година, рађајући синове и кћери.

26. А *Тара поживје седамдесет година, и роди Аврама, Нахора и Арана. *Исус Н. 24,2.

27. А ово је племе Тарино: Тара роди *Аврама, Нахора и Арана; а Аран роди †Лота. *1.Мој. 12,4. †1.Мој. 19,29.

28. И умрије Аран прије Таре оца својега на постојбини својој, у Уру Халдејском.

29. И ожени се Аврам и Нахор, и *жени Аврамовој бјеше име Сара а жени Нахоровој име †Мелха, кћи Арана оца Мелхе и Јесхе. *1.Мој. 17,15. †1.Мој. 22,20.

30. А *Сара бјеше нероткиња, и не имаше порода. *1.Мој. 16,1.

31. И узе Тара сина својега *Аврама и Лота сина Аранова, унука својега, и Сару снаху своју, жену Аврама сина својега; и пођоше заједно из Ура Халдејскога да иду у †земљу хананску, и дођоше до Харана, и ондје се настанише. *Нем. 9,7. †Дјела 7,4.

32. И поживје Тара свега двјеста и пет година; и умрије Тара у Харану.

Аврамово позивање. Полазак у
земљу хананску. Прво обрицање.
Борави као странац у Мисиру.

12. И рече *Господ Авраму: Иди из †земље своје и од рода својега и из дома оца својега у земљу коју ћу ти Ја показати. *1.Мој. 15,7. †1.Мој. 24,4.

2. И учинићу од тебе велик народ, и благословићу те, и име твоје прославићу, и ти ћеш бити благослов.

3. Благословићу оне који тебе узблагосиљају, и проклећу оне који тебе успроклињу; и у теби ће бити благословена сва племена на Земљи.

4. Тада пође Аврам, као што му каза Господ, и с њим пође Лот. А бјеше Авраму седамдесет и пет година кад пође из Харана.

5. И узе Аврам Сару жену своју и Лота сина брата својега са свијем благом које бјеху стекли и с душама које бјеху добили у Харану; и пођоше у земљу хананску, и дођоше у њу.

6. И прође Аврам ту земљу до мјеста Сихема и до равнице морешке; а бијаху тада Хананеји у тој земљи.

7. И јави се Господ Авраму и рече: Твојему потомству даћу земљу ову. И Аврам начини ондје жртвеник Господу, који му се јавио.

8. Послије отиде оданде на брдо које је према истоку од Ветиља, и ондје разапе шатор свој, те му Ветиљ бјеше са запада а Гај с истока; и ондје начини Господу жртвеник, и призва име Господње.

9. Оданде отиде Аврам даље идући на југ.

10. Али наста *глад у оној земљи, те Аврам сиђе у Мисир да се ондје склони; јер глад бјеше велика у оној земљи. *1.Мој. 26,1.

11. А кад се приближи да већ уђе у Мисир, рече Сари *жени својој: Гле, знам да си жена лијепа у лицу. *1.Мој. 26,7.

12. Зато кад те виде Мисирци рећи ће: Ово му је *жена. Па ће ме убити, а тебе ће оставити у животу. *1.Мој. 20,11.

13. Него хајде кажи да си ми *сестра, те ће мени бити добро тебе ради и остаћу у животу уз тебе. *1.Мој. 20,5.

14. И кад дође Аврам у Мисир, видјеше Мисирци жену да је врло лијепа.

15. И видјеше је кнезови фараонови, и хвалише је пред фараоном. И узеше је у двор фараонов.

16. И он чињаше добро Авраму ње ради, те имаше оваца и говеда и магараца и слуга и слушкиња и магарица и камила.

17. Али *Господ пусти велика зла на фараона и на дом његов ради Саре жене Аврамове. *1.Мој. 20,18.

18. Тада дозва фараон *Аврама и рече му: Шта ми то учини, зашто ми нијеси казао да ти је жена? *1.Мој. 20,9.

19. Зашто си казао: Сестра ми је? Те је узех за жену. Сад ето ти жене, узми је, па иди.

20. И фараон заповједи људима за њ, те га испратише и жену његову и што год имаше.

Аврам се одјељује од Лота.
Поновљено обрицање.

13. Тако отиде Аврам из Мисира ˅горе на југ, он и жена му и све што имаше, такођер и Лот с њим.

˃према Негеву

2. А бијаше Аврам врло богат стоком, сребром и златом.

3. И иђаше својим путевима од југа све до Ветиља, до мјеста гдје му прво бијаше шатор, између Ветиља и Гаја,

4. До мјеста, гдје пређе бијеше начинио жртвеник; и ондје призва Аврам име Господње.

5. А и Лот који иђаше с Аврамом имаше оваца и говеда и шатора.

6. И земља не могаше их носити заједно, јер благо њихово бијаше велико да не могаху живјети заједно,

7. И бијаше свађа међу пастирима Аврамове стоке и пастирима Лотове стоке. А у то вријеме живљаху Хананеји и Ферезеји у оној земљи.

8. Па Аврам рече Лоту: Немој да се свађамо ја и ти, ни моји пастири и твоји пастири; јер смо браћа.

9. Није ли ти отворена цијела Земља? Одијели се од мене. Ако ћеш ти налијево, ја ћу надесно; ако ли ћеш ти надесно, ја ћу налијево.

10. Тада Лот подиже очи своје и сагледа сву равницу јорданску, како цијелу натапаше ријека, бијеше као врт Господњи, као *земља мисирска, све до Загора, прије него †Господ затре Содом и Гомор. *4.Мој. 32,1. †1.Мој. 19,24.

11. И Лот изабра себи сву равницу јорданску, и отиде Лот на исток; и раздијелише се један од другога:

12. Аврам живљаше у земљи хананској, а Лот живљаше по градовима у оној равници премјештајући своје шаторе до Содома.

13. А људи у *Содому бијаху неваљали, и гријешаху Господу веома. *1.Мој. 18,20.

14. А *Господ рече Авраму, пошто се Лот одијели од њега: Подигни сада очи своје, па погледај с мјеста гдје си на †сјевер и на југ и на исток и на запад.

*Иса. 49,18. †1.Мој. 28,14.

15. Јер сву *земљу што видиш теби ћу дати и потомству твојему довијека.

*2.Днев. 20,7.

16. И учинићу да потомства твојега буде као праха на земљи; ако ко узможе избројити прах на *земљи, моћи ће избројити и †потомство твоје. *1.Мој. 26,4. †2.Мој. 32,13.

17. Устани, и прођи ту земљу у дужину и у ширину; јер ћу је теби дати.

18. И Аврам диже шаторе, и дође и насели се у равници мамријској, која је код Хеврона, и ондје начини жртвеник Господу.

Рат царева. Аврам спасава Лота
и Мелхиседек га благосиља.

14. А кад бијеше Амарфал цар сенарски, Ариох цар еласарски, Ходологомор цар еламски и Таргал цар гојимски,

2. ˃Завојштише на Валу цара содомскога, и на Варсу цара гоморскога, и на Сенара цара адамскога, и на Симовора цара севојимскога и на цара од Валаке, која је сада Сигор. ˃заратише

3. Сви се ови скупише у долини сидимској, која је сада Слано море.

4. Дванаест година бјеху служили Ходологомору, па тринаесте године одметнуше се.

5. А четрнаесте године дође Ходологомор и цареви који бијаху с њим, и побише Рафаје у Астароту Карнајимском и Зузеје у Аму и Омеје у пољу киријатајском,

6. И Хореје у планини њиховој Сиру до равнице фаранске покрај пустиње.

7. Отуда вративши се дођоше у Ен-Миспат, који је сада Кадис, и исјекоше све који живљаху у земљи амаличкој, и Амореје који живљаху у Асасон-Тамару.

8. Тада изиђе цар содомски и цар гоморски и цар адамски и цар севојимски и цар од Валаке, која је сада Сигор, изиђоше на њих у долину сидимску,

9. На Ходологомора цара еламскога, и на Таргала цара гојимскога, и на Амарфала цара сенарскога, и на Ариоха цара еласарскога, четири цара на пет.

10. А у долини сидимској бијаше много рупа из којих се вадила смола; и побјеже цар содомски и цар гоморски, и ондје падоше, а што оста побјеже у планину.

11. И узеше све благо у Содому и Гомору и сву храну њихову, и отидоше.

12. Узеше и *Лота, синовца Аврамова, и благо његово, и отидоше, јер живљаше у †Содому. *1.Мој. 11,31. †1.Мој. 13,12.

13. А дође један који бијеше утекао, те јави Авраму Јеврејину, који живљаше у равни *Мамрија Аморејина, брата Ес-

холу и брата Авнану, који бјеху у ˇвјери с Аврамом. *1.Мој. 14,24. ˇдоговору

14. А кад *Аврам чу да му се заробио синовац, наоружа слуге своје, триста осамнаест, који се родише у његовој кући, и пође у потјеру до Дана. *1.Мој. 13,8.

15. Ондје разредивши своје удари на њих ноћу са слугама својим, и разби их, и отјера их до Ховала, који је налијево од Дамаска,

16. И поврати све благо; поврати и Лота синовца својега с благом његовијем, и *жене и људе. *1.Сам. 30,18.

17. А цар содомски изиђе му на сусрет кад се врати разбивши Ходологомора и цареве што бијаху с њим, у *долину Савину, које је сада Долина царева. *2.Сам. 18,18.

18. А *Мелхиседек цар салимски изнесе хљеб и вино; а он бијаше †свештеник Бога Вишњега. *Јевр. 7,1. †Псал. 110,4.

19. И благослови га говорећи: Благословен да је Аврам Богу Вишњему, чије је небо и Земља!

20. И благословен да је Бог Вишњи, који предаде непријатеље твоје у руке твоје! И даде му Аврам *десетак од свега. *Јевр. 7,4.

21. А цар содомски рече Авраму: Дај мени људе, а благо узми себи.

22. А Аврам рече цару содомском: Дижем руку своју ка *Господу Богу Вишњему, чије је †небо и ‡Земља, заклињући се:

*Мат. 11,25. †Дан. 12,7. ‡Псал. 24,1.

23. Ни конца ни ремена од обуће нећу узети од свега што је твоје, да не речеш: Ја сам обогатио Аврама;

24. Осим што су појели момци, и осим дијела људима који су ишли са мном, Есхолу, Авнану и Мамрију, они нека узму свој дио.

Авраму обречен син. Његово вјеровање. Завјет Бога са њим.

15. Послије овијех ствари дође Авраму ријеч Господња у утвари говорећи: Не бој се, Авраме, Ја сам ти *Штит, и плата је твоја врло велика. *Псал. 84,11.

2. А Аврам рече: Господе, Господе, шта ћеш ми дати кад живим без дјеце, а на коме ће остати моја кућа то је Елијезер овај Дамаштанин?

3. Још рече Аврам: Ето мени нијеси дао порода, па ће слуга рођен у кући мојој бити мој насљедник.

4. А гле, Господ му проговори: Неће тај бити насљедник твој, него који ће изаћи од тебе тај ће ти бити насљедник.

5. Па га изведе напоље и рече му: Погледај на небо и преброј звијезде, ако их можеш пребројити. И рече му: Тако ће бити потомство твоје.

6. И повјерова Аврам Богу, а Он му прими то у правду. ВЈЕРА

7. И рече му: Ја сам Господ, који те изведох из Ура Халдејскога да ти дам земљу ову да буде твоја.

8. А он рече: Господе, Господе, по чему ћу познати да ће бити моја?

9. И рече му: Принеси Ми јуницу од три године и козу од три године и овна од три године и грлицу и голупче.

10. И он узе све то, и расијече на поле, и метну све поле једну према другој; али не расијече птица.

11. А птице слијетаху на те мртве животиње; а Аврам их одгоњаше.

12. А кад Сунце бјеше на заходу, ухвати Аврама тврд сан, и гле, страх и мрак велик обузе га.

13. И Господ рече Авраму: Знај зацијело да ће *потомство твоје бити дошљаци у земљи туђој, па ће јој служити, и она ће их мучити четири стотине година. *Дјела 7,6.

14. Али ћу судити и народу којему ће служити; а послије ће они изаћи с великим благом.

15. А ти ћеш отићи к оцима својим у миру, и бићеш погребен у доброј старости.

16. А они ће се у четвртом кољену вратити овамо; јер гријесима аморејским још није крај.

17. А кад се Сунце смири и кад се смрче, гле, пећ се димљаше, и пламен огњени пролажаше између онијех дијелова.

18. Тај дан учини Господ *завјет с Аврамом говорећи: Потомству твојему дадох †земљу ову од воде мисирске до велике воде, воде ‡Ефрата, *2.Мој. 6,4. †1.Мој. 17,8. ‡5.Мој. 1,7.

19. Кенејску, кенезејску и кедмонејску,

20. И хетејску иферезејску и рафајску,

21. И аморејску и хананејску и гергесејску и јевусејску.

Агара рађа Исмаила. Њено бјежање и повратак.

16. Али Сара *жена Аврамова не рађаше му дјеце. А имаше робињу Мисирку, по имену Агару. *Суд. 13,2.

2. Па рече Сара Авраму: Господ ме је затворио да не родим; него иди к робињи мојој, не бих ли добила дјеце од ње. И Аврам приста на ријеч Сарину.

3. И Сара жена Аврамова узе Агару Мисирку робињу своју, и даде је за жену Авраму мужу својему послије десет година откако се настани Аврам у земљи ханаанској.

4. И он отиде к Агари, и она затрудње; а кад видје да је трудна, понесе се од госпође своје.

5. А Сара рече Авраму: Увреда моја пада на тебе; ја ти метнух на крило робињу своју, а она видјевши да је трудна понесе се од мене. Господ ће судити мени и теби.

6. А Аврам рече Сари: Ето, робиња је твоја у твојим рукама, чини с њом што ти је воља. И Сара је стаде злостављати, те она побјеже од ње.

7. Али анђео Господњи нађе је код студенца у пустињи, код студенца на путу у Сур.

8. И рече јој: Агаро, робињо Сарина, откуда идеш, куда ли идеш? А она рече: Бјежим од Саре госпође своје.

9. А анђео јој Господњи рече: Врати се госпођи својој и покори јој се.

10. Опет јој рече *анђео Господњи: Умножићу веома потомство твоје, да се неће моћи пребројати од множине. *1.Мој. 22,15.

11. Јоште јој рече анђео Господњи: Ето си трудна, и родићеш сина, и надјени му име Исмаило; јер је Господ видио муку твоју.

12. А биће човјек убојица; рука ће се његова дизати на свакога а свачија на њега, и наставаће на ˅погледу свој *браћи својој.

˃ пред лицем *1.Мој. 25,18.

13. Тада Агара призва име *Господа који говори с њом: Ти си Бог, који види. Јер говораше: Зар још гледам иза онога који ме видје? *Суд. 6,22.

14. Тога ради зове се студенац онај Студенац Живога који ме види; а он је између Кадиса и Варада.

15. И роди Агара Авраму сина; и надједе Аврам сину својему, којега му роди Агара, име Исмаило.

16. А бјеше Авраму осамдесет и шест година кад му Агара роди Исмаила.

Аврам и Сара добијају име Аврâм и Сâра. Обрезивање. Обрицање Исака.

17. А кад *Авраму би деведесет и девет година, јави му се Господ и рече му: Ја сам Бог Свемогући, по Мојој вољи живи и буди поштен. *2.Мој. 6,3.

2. И учинићу завјет између Себе и тебе, и врло ћу те умножити.

3. А Аврам паде ничице. И Господ му још говори и рече:

4. Од Мене ево завјет Мој с тобом да ћеш бити отац многим народима.

5. Зато се више нећеш звати Аврам, него ће ти име бити Авраам, јер сам те учинио оцем многих народа;

6. Даћу ти породицу врло велику, и начинићу од тебе народе многе, и цареви ће изаћи од тебе.

7. А постављам завјет свој између Себе и тебе и потомства твојега након тебе од кољена до кољена, да је завјет вјечан, да сам Бог теби и потомству твојему након тебе;

8. И даћу теби и потомству твојему након тебе земљу у којој си дошљак, сву земљу ханаанску у државу вјечну, и бићу им Бог.

9. И рече Бог Авраму: Ти пак држи завјет Мој, ти и потомство твоје након тебе од кољена до кољена.

10. А ово је завјет Мој између Мене и вас и потомства твојега након тебе, који ћете држати: Да се обрезује између вас све мушкиње.

11. А обрезиваћете окрајак тијела својега, да буде знак завјета између Мене и вас.

12. Свако мушко дијете кад му буде осам дана да се обрезује од кољена до кољена, родило се у кући или било купљено за новце од којих год странаца, које не буде од потомства твојега.

13. Да се обрезује које се роди у кући твојој и које се купи за новце твоје; тако ће бити завјет Мој на тијелу вашем завјет вјечан.

14. А необрезано мушко, којему се не обреже окрајак тијела његова, да се истријеби из народа својега, јер поквари завјет Мој.

15. И још рече Бог Авраму: А Сару жену своју не зови је више Са̀ра него нека јој буде име Са̂ра.

16. И Ја ћу је благословити, и даћу ти сина од ње; благословићу је, и биће мати многим народима, и цареви народима изаћи ће од ње.

17. Тада паде Аврам ᵓничице, и насмија се говорећи у срцу својем: Еда ће се човјеку од сто година родити син, и *Сари? Еда ће †жена од деведесет година родити?

ᵓлицем к земљи *1.Мој. 18,12. †Лука 1,18.

18. И Аврам рече Богу: Нека жив буде Исмаило пред тобом!

19. И рече Бог: Заиста *Сара жена твоја родиће ти сина, и надјенућеш му име †Исак; и поставићу завјет свој с њим да буде завјет вјечан потомству његову након њега.

*1.Мој. 18,10. †Гал. 4,28.

20. А и за *Исмаила услишио сам те; ево благословио сам га, и даћу му породицу велику, и умножићу га веома; и родиће дванаест кнезова, и учинићу од њега велик народ.

*1.Мој. 25,12.

21. А завјет свој учинићу с Исаком кад ти га роди *Сара, догодине у ово доба.

*1.Мој. 21,2.

22. И Бог изговоривши отиде од Аврама горе.

23. И Аврам узе Исмаила сина својега и све који се родише у дому његову и које год бјеше купио за своје новце, све мушкиње од домаћих својих; и обреза окрајак тијела њихова у исти дан, као што му каза Бог.

24. А бјеше Авраму деведесет и девет година кад обреза окрајак тијела својега.

25. А Исмаилу сину његову бјеше тринаест година кад му се обреза окрајак тијела његова.

26. У један дан обреза се Аврам и син му Исмаило,

27. И сви домашњи његови, рођени у кући и купљени за новце од странаца, бјеху обрезани с њим.

Похођење у Мамрији. Исак још једном обречен. Пропаст Содома објављена. Аврамова молба.

18. Послије му се јави Господ у равници *мамријској кад сјеђаше на вратима пред шатором својим у подне.

*1.Мој. 13,18.

2. Подигавши очи своје погледа, и гле, три човјека стајаху према њему. И угледавши их потрча им на сусрет испред врата шатора својега, и поклони се до земље;

3. И рече: Господе, ако сам нашао милост пред тобом, немој прођи слуге својега.

4. Да вам донесемо мало воде и оперите ноге, те се наслоните мало под овијем дрветом.

5. И изнијећу мало хљеба, те поткријепите срце своје, па онда пођите, кад идете поред слуге својега. И рекоше: Учини што си казао.

6. И Аврам отрча у шатор к Сари, и рече: Брже замијеси три ᵓкопање бијелога брашна и испеци погаче.

ᵓдрвени суд за мијешење хљеба

7. Па отрча ка говедима и ухвати теле младо и добро, и даде га момку да га брже зготови.

8. Па онда изнесе масла и млијека и теле које бјеше зготовио, и постави им, а сам стајаше пред њима под дрветом докле јеђаху.

9. И они му рекоше: Гдје је Сара жена твоја? А он рече: Ено је под шатором.

10. А један између њих рече: Догодине у ово доба опет ћу доћи к теби, а *Сара ће †жена твоја имати сина. А Сара слушаше на вратима од шатора иза њега.

*1.Мој. 17,19. †Лука 1,13.

11. А Аврам и *Сара бијаху стари и временити, и у Саре бјеше престало што бива у жена.

*Јевр. 11,11.

12. Зато се насмија *Сара у себи говорећи: Пошто сам остарјела, сад ли ће ми доћи радост, а и господар ми је стар.

*1.Мој. 17,17.

13. Тада рече Господ Авраму: Што се смије Сара говорећи: Истина ли је да ћу родити кад сам остарјела?

14. Има ли што тешко *Господу? Догодине у ово доба опет ћу доћи к теби, а Сара ће имати сина. *Зах. 8,6. Јер. 32,17.

15. А Сара удари у ˇбах говорећи: Нијесам се смијала. Јер се уплаши. Али он рече: Није истина, него си се смијала. ˇпорицати

16. Потом усташе људи оданде, и пођоше пут Содома; и Аврам пође с њима да их испрати.

17. А *Господ рече: Како бих тајио од Аврама шта ћу учинити, *Амос 3,7.

18. Кад ће од Аврама постати велик и силан народ, и у њему ће се *благословити сви народи на †Земљи? *Гал. 3,8. †1.Мој. 12,3.

19. Јер знам да ће заповједити синовима својима и дому својему након себе да се држе путова Господњих и да чине што је право и добро, да би *Господ навршио на Авраму што му је обећао. *5.Мој. 4,10.

20. И рече *Господ: Вика је у Содому и Гомору велика, и гријех је њихов грдан. *Јак. 5,4.

21. Зато ћу сићи да видим еда ли све чине као што вика дође преда Ме; ако ли није тако, да знам.

22. И људи окренувши се пођоше пут Содома; али *Аврам још стајаше пред Господом, *1.Мој. 19,27.

23. И приступив Аврам рече: Хоћеш ли погубити и праведнога с неправедним?

24. Може бити да има педесет праведника у граду; хоћеш ли и њих погубити, и нећеш опростити мјесту за онијех педесет праведника што су у њему?

25. Немој то чинити, ни губити праведника с неправедником, да буде праведнику као и неправеднику; немој; еда ли *Судија цијеле Земље неће судити право? *Псал. 58,11.

26. И рече Господ: Ако нађем у Содому педесет праведника у граду, опростићу цијелом мјесту због њих.

27. А Аврам одговори и рече: Гле, сада бих проговорио Господу, ако и јесам прах и пепео.

28. Може бити праведника педесет мање пет, хоћеш ли за овијех пет затрти сав град? Одговори: Нећу, ако нађем четрдесет и пет.

29. И стаде даље говорити, и рече: Може бити да ће се наћи четрдесет. Рече: Нећу због онијех четрдесет.

30. Потом рече: Немој се гњевити, *Господе, што ћу рећи; може бити да ће се наћи тридесет. И рече: Нећу, ако нађем тридесет. *Иса. 55,8.

31. Опет рече: Гле, сада бих проговорио Господу; може бити да ће се наћи двадесет. Рече: Нећу их погубити за онијех двадесет.

32. Најпослије рече: Немој се гњевити, Господе, што ћу још једном проговорити; може бити да ће се наћи десет. Рече: Нећу их погубити због онијех десет.

33. И Господ отиде свршивши разговор с Аврамом; а Аврам се врати на своје мјесто.

Уништење Содома. Лотово спасење. Гријех кћери Лотових.

19. А увече дођоше два анђела у Содом; а Лот сјеђаше на вратима содомским; и кад их угледа, устаде те их срете, и поклони се лицем до земље,

2. И рече: Ходите, господо, у кућу слуге својега, и преноћите и оперите ноге своје; па сјутра рано кад устанете пођите својим путем. А они рекоше: Не, него ћемо преноћити на улици.

3. Али он навали на њих, те се увратише к њему и уђоше у кућу његову, и он их угости, и испече хљебова пријеснијех, и једоше.

4. И још не бијеху легли, а грађани Содомљани слегоше се око куће, старо и младо, сав народ са свијех крајева,

5. И викаху Лота и говораху му: Гдје су људи што дођоше синоћ к теби? Изведи их к нама да их познамо.

6. А Лот изиђе к њима пред врата затворив врата за собом,

7. И рече им: Немојте, браћо, чинити зла.

8. Ево имам двије кћери, које још не познаше човјека; њих ћу вам извести, па чините с њима што вам је воља; само не

дирајте у оне људе, јер су зато ушли под мој кров.

9. А они му рекоше: Ходи амо. Па онда рекоше: Овај је сам дошао амо да живи као дошљак, па још хоће да нам суди; сад ћемо теби учинити горе него њима. Па навалише јако на човјека, на Лота, и стадоше истављати врата.

10. А она два човјека дигоше руке, и увукоше Лота к себи у кућу, и затворише врата.

11. А људи што бијаху пред вратима кућним уједанпут ослијепише од најмањега до највећега, те не могаху наћи врата.

12. Тада она два човјека рекоше Лоту: Ако имаш овдје још кога свога, или зета или сина или кћер, или кога год свога у овом граду, гледај нек иду одавде;

13. Јер хоћемо да затремо мјесто ово, јер је вика њихова велика пред Господом, па нас посла *Господ да га затремо. *1.Днев. 21,15.

14. И изиђе Лот, и каза зетовима својим, за које шћаше дати кћери своје, и рече им: Устајте, идите из мјеста овога, јер ће сада затрти Господ град овај. Али се зетовима његовијем учини да се шали.

15. А кад зора забијеље, навалише анђели на Лота говорећи: Устани, узми жену своју и двије кћери своје које су ту, да не погинеш у безакоњу града тога.

16. А он се стаде шчињати, те људи узеше за руку њега и жену његову и двије кћери његове, јер га бијеше жао *Господу, и изведоше га и пустише иза града.

*Псал. 31,23; 1.Днев. 16,34.

17. И кад их изведоше напоље, рече један: Избави душу своју и не обзири се натраг, и у цијелој овој равни да нијеси стао; бјежи на оно брдо, да не погинеш.

18. А Лот им рече: Немој, Господе!

19. Гле, слуга твој нађе милости пред тобом, и милост је твоја превелика коју ми учини сачувавши ми живот; али не могу утећи на брдо да ме не стигне зло и не погинем.

20. Ено град близу; онамо се може утећи, а мали је; да бјежим онамо; та мали је, те ћу остати жив.

21. А он му рече: Ето послушаћу те и зато, и нећу затрти града, за који рече.

22. Брже бјежи онамо; јер не могу чинити ништа докле не стигнеш онамо. Зато се прозва онај град *Сигор. *1.Мој. 14,2.

23. И кад сунце ограну по земљи, Лот дође у Сигор.

24. Тада пусти *Господ на †Содом и на Гомор од Господа с неба ‡дажд од сумпора и огња, *5.Мој. 29,23. †Иса. 13,19. ‡Псал. 11,6.

25. И затре оне *градове и сву ону раван, и све људе у градовима и род земаљски.

*Псал. 9,6.

26. Али жена Лотова бјеше се обазрела идући за њим, и поста слан камен.

27. А сјутрадан рано уставши *Аврам, отиде на мјесто гдје је стајао пред Господом; *1.Мој. 18,22.

28. И погледа на Содом и Гомор и сву околину по оној равни, и угледа, а то се дизаше дим од земље као дим из пећи.

29. Али кад Бог затираше градове у оној равни, опомену се Бог Аврама, и изведе Лота из пропасти кад затре градове гдје живљаше Лот.

30. А Лот отиде из Сигора, и стани се на оном брду с двије кћери своје, јер се бојаше остати у Сигору; и живљаше у пећини с двије кћери своје.

31. А старија рече млађој: Наш је отац стар, а нема никога на земљи да дође к нама као што је обичај по свој земљи.

32. Хајде да дамо оцу вина нека се опије, па да легнемо с њим, еда бисмо сачувале *потомство оцу својему. *Мар. 12,19.

33. И дадоше оцу вина ону ноћ; и дошавши старија леже с оцем својим, и он не осјети ни кад она леже ни кад устаде.

34. А сјутрадан рече старија млађој: Гле, ноћас спавах с оцем својим. Да му дамо вина и довече, па иди ти и лези с њим, еда бисмо сачувале потомство оцу својему.

35. Па и то вече дадоше оцу вина и уставши млађа леже с њим, и он не осјети ни кад она леже ни кад устаде.

36. И обје кћери Лотове затрудњеше од оца својега.

37. И старија роди сина, и надједе му име Моав; од њега су Моавци до данашњега дана.

38. Па и млађа роди сина, и надједе му име Вен-Амије; од њега су Амонци до данашњега дана.

Авимелах узима Сару од Аврама и враћа му је са даром.

20. А *Аврам отиде оданде на југ, и стани се између Кадиса и Сура; и живљаше као дошљак у Герару.

*1.Мој. 18,6.

2. И говораше за жену своју Сару: Сестра ми је. А цар герарски Авимелех посла, те узе Сару.

3. Али дође Бог Авимелеху ноћу у сну, и рече му: Гле, погинућеш са жене коју си узео, јер има мужа.

4. А Авимелех не бјеше се ње дотакао, и зато рече: Господе, еда ли ћеш и праведан народ погубити?

5. Није ли ми сам казао: Сестра ми је, а и она сама каза: Брат ми је. Учинио сам у чистоти срца својега и у правди руку својих.

6. Тада му рече Бог у сну: Знам да си учинио у чистоти срца својега, зато те сачувах да Ми не сагријешиш, и не дадох да је се дотакнеш.

7. А сада врати човјеку жену његову, јер је пророк, и молиће се за те, те ћеш остати жив. Ако ли не вратиш, знај да ћеш умријети ти и сви твоји.

8. И ујутру рано уста Авимелех, и сазва све слуге своје, и каза им све ово да чују. И уплашише се људи веома.

9. Тада Авимелех дозва Аврама и рече му: Шта си нам учинио? Шта ли сам ти згријешио, те навуче на ме и на царство моје толико зло? Учинио си ми што не ваља чинити.

10. И још рече Авимелех Авраму: Шта ти је било, те си то учинио?

11. А Аврам одговори: Већах, јамачно нема страха Божијега у овом мјесту, па ће ме убити због жене моје.

12. А управо и јест ми сестра, кћи оца мојега; али није кћи моје матере, па пође за ме.

13. А кад ме Бог изведе из дома оца мојега, ја јој рекох: Учини добро, и кажи за ме гдје год дођемо: Брат ми је.

14. Тада Авимелех узе оваца и говеда и слуга и слушкиња, те даде *Авраму, и врати му Сару жену његову.

*1.Мој. 12,16.

15. И рече Авимелех Авраму: Ево, *земља ти је моја отворена, живи слободно гдје ти је воља.

*1.Мој. 13,9.

16. А Сари рече: Ево дао сам твојему брату тисућу сребрника; гле, он ти је очима покривало пред свима који буду с тобом; и то све да ти је за науку.

17. И Аврам се помоли Богу, и исцијели Бог Авимелеха и жену његову и слушкиње његове, те рађаху.

18. Јер *Господ бјеше сасвијем затворио сваку материцу у дому Авимелехову због Саре жене Аврамове.

*1.Мој. 12,17.

Рођење Исака. Истјеривање Исмаила и мајке његове. Аврамов завјет са Авимелехом.

21. И *Господ походи Сару, као што бјеше рекао, и учини Господ Сари као што бјеше казао.

*1.Сам. 2,21.

2. Јер затрудње и роди Сара Авраму сина у старости његовој у исто вријеме кад каза Господ.

3. И Аврам надједе име сину који му се роди, којега му роди Сара, Исак.

4. И обреза Аврам сина својега Исака кад би од осам дана, као што му заповједи Бог.

5. А Авраму бјеше сто година кад му се роди син Исак.

6. А Сара рече: Бог ми учини смијех; ко год чује, смијаће ми се.

7. И рече: Ко би рекао Авраму да ће Сара дојити дјецу? Ипак му родих сина у старости његовој.

8. А кад дијете дорасте да се одбије од сисе, учини Аврам велику гозбу онај дан кад одбише Исака од сисе.

9. И Сара видје сина Агаре Мисирке, која га роди Авраму, гдје се потсмијева;

10. Па рече Авраму: Отјерај ову робињу са сином њезинијем, јер син ове робиње неће бити насљедник с мојим сином, с Исаком.

11. А то Авраму би врло криво због сина својега.

12. Али Бог рече Авраму: Немој да ти је криво због дјетета и због робиње твоје. Што ти је год казала Сара, послушај; јер ће ти се у *Исаку потомство прозвати.

*Рим. 9,7.

13. Али ћу и од сина робињина учинити народ, јер је твоје *потомство. *1.Мој. 16,10.

14. И Аврам устав ујутру рано, узе хљеба и мјешину воде, и даде Агари метнувши јој на леђа, и дијете, и отпусти је. А она отишавши луташе по пустињи вирсавској.

15. А кад неста воде у мјешини, она баци дијете под једно дрво,

16. Па отиде колико се може стријелом добацити, и сједе према њему; јер говораше: Да не гледам како ће умријети дијете. И сједећи према њему стаде иза гласа плакати.

17. А Бог чу глас дјетињи, и анђео Божји викну с неба Агару, и рече јој: Што ти је, Агаро, не бој се, јер Бог чу глас дјетињи оданде гдје је.

18. Устани, дигни дијете и узми га у наручје; јер ћу од њега учинити велик народ.

19. И Бог јој отвори очи, те угледа студенац; и отишавши напуни мјешину воде, и напоји дијете.

20. И Бог бијаше с дјететом, те одрасте, и живљаше у пустињи, и поста стријелац.

21. А живљаше у *пустињи Фарану. И мати га ожени из †земље мисирске.

*4.Мој. 10,12. †1.Мој. 24,4.

22. У то вријеме рече *Авимелех и Фихол војвода његов Авраму говорећи: Бог је с тобом у свему што радиш. *1.Мој. 20,2.

23. Закуни ми се сада Богом да нећеш преварити мене ни сина мојега ни унука мојега, него да ћеш добро онако како сам ја теби чинио и ти чинити мени и земљи у којој си дошљак.

24. А Аврам рече: Хоћу се заклети.

25. Али Аврам прекори Авимелеха за студенац, који узеше на силу слуге Авимелехове.

26. А Авимелех рече: Не знам ко је то учинио; нити ми ти каза, нити чух до данас.

27. Тада Аврам узе оваца и говеда, и даде Авимелеху, и ухватише вјеру међу собом.

28. И Аврам ˇодлучи седам јагањаца из стада. ˇбирајући издвојити

29. А Авимелех рече Авраму: Шта ће оно седам јагањаца што си одлучио?

30. А он одговори: Да примиш из моје руке оно седам јагањаца, да ми буде свједочанство да сам ја ископао овај студенац.

31. Отуда се прозва оно мјесто Вирсавеја, јер се ондје заклеше обојица.

32. Тако ухватише вјеру на Вирсавеји. Тада се диже Авимелех и Фихол војвода његов, и вратише се у *земљу филистејску.

*Исус Н. 13,2.

33. А *Аврам посади луг на Вирсавеји, и ондје призва име †Господа Бога вјечнога.

*Иса. 63,16. †Плач 5,19.

34. И Аврам живљаше као дошљак у земљи филистејској много времена.

Жртвовање Исака. Потврђивање обрицања. Нахорови потомци.

22. Послије тога шћаше Бог окушати Аврама, па му рече: Авраме! А он одговори: Ево ме.

2. И рече му Бог: Узми сада сина својега, јединца својега милога, Исака, па иди у земљу Морију, и спали га на жртву тамо на брду гдје ћу ти казати.

3. И сјутрадан рано уставши Аврам осамари магарца својега, и узе са собом два момка и Исака сина својега; и нацијепавши дрва за жртву подиже се и пође на мјесто које му каза Бог.

4. Трећи дан подигавши очи своје Аврам угледа мјесто издалека.

5. И рече Аврам момцима својим: Останите ви овдје с магарцем, а ја и дијете идемо онамо, па кад се помолимо Богу, вратићемо се к вама.

6. И узевши Аврам дрва за жртву напрти Исаку сину својему, а сам узе у своје руке огањ и нож; па отидоше обојица заједно.

7. Тада рече Исак Авраму оцу својему: Оче! А он рече: Што, сине! И рече Исак: Ето огња и дрва, а гдје је јагње за жртву?

8. А Аврам одговори: Бог ће се, синко, постарати за јагње Себи на жртву. И иђаху обојица заједно.

9. А кад дођоше на мјесто које му Бог каза, Аврам начини ондје жртвеник, и метну дрва на њ, и свезавши Исака сина својега метну га на жртвеник врх дрва;

10. И измахну Аврам руком својом и узе нож да закоље сина својега.

11. Али анђео Господњи викну га с Неба, и рече: Авраме! Авраме! А он рече: Ево ме.

12. А анђео рече: Не дижи руке своје на дијете, и не чини му ништа; јер сада познах да се бојиш Бога, кад нијеси пожалио сина својега, јединца својега, Мене ради.

13. И Аврам подигавши очи своје погледа; и гле, ован иза њега заплео се у чести роговима; и отишавши Аврам узе овна и спали га на жртву мјесто сина својега.

14. И назва Аврам оно мјесто: Господ ће се постарати. Зато се и данас каже: На брду, гдје ће се Господ постарати.

15. И анђео Господњи опет викну с Неба Аврама.

16. И рече: Собом се заклех, вели Господ: Кад си тако учинио, и нијеси пожалио сина својега, јединца својега,

17. Заиста ћу те благословити и *потомство твоје веома умножити, да га буде као звијезда на небу и као пијеска на бријегу морском; и наслиједиће потомство твоје врата непријатеља својих.
*1.Мој. 15,5.

18. И благословиће се у потомству твојем сви народи на *Земљи, кад си послушао †глас Мој.
*1.Мој. 12,3. †1.Мој. 3,10.

19. Тада се Аврам врати к момцима својим, те се дигоше, и отидоше заједно у Вирсавеју, јер Аврам живљаше у Вирсавеји.

20. Послије тога јавише Авраму говорећи: Гле, и *Мелха роди синове брату твојему Нахору:
*1.Мој. 11,29.

21. Уза првенца и *Вуза брата му, и Камуила, оца Арамова,
*О Јову 32,2.

22. И Хазада и Азава и Фалдеса и Јелдафа и Ватуила.

23. А *Ватуило роди Ревеку. Осам их роди Мелха Нахору брату Аврамову.
*1.Мој. 24,15.

24. А иноча његова, по имену Ревма, роди и она Тавека и Гама и Тохоса и Моха.

Сарина смрт и погреб.

23. А поживје Сара сто и двадесет и седам година; то су године вијека Сарина;

2. И умрије Сара у Киријат-Арви, а то је Хеврон, у земљи хананској. И дође Аврам да ожали Сару и оплаче.

3. А кад уста Аврам од мртваца својега, рече синовима Хетовијем говорећи:

4. Странац сам и дошљак код вас; дајте ми да имам гроб код вас да погребем мртваца својега испред очију својих.

5. А синови Хетови одговорише Авраму говорећи му:

6. Чуј нас, господару; ти си кнез од Бога међу нама; у најбољем гробу нашем погреби мртваца својега; нико између нас неће ти затворити гроба својега да не погребеш мртваца својега.

7. Тада уста Аврам и поклони се народу земље оне, синовима Хетовијем;

8. И рече им говорећи: Ако хоћете да погребем мртваца својега испред очију својих, послушајте ме, и говорите за мене Ефрону сину Сарову,

9. Нека ми да пећину у Макпели, која је накрај њиве његове; за новце нека ми је да међу вама колико вриједи, да имам гроб.

10. А Ефрон сјеђаше усред синова Хетовијех. Па рече Ефрон Хетејин Авраму пред синовима Хетовијем, који слушаху, пред *свијем који улажаху на врата града његова, говорећи:
*1.Мој. 24,20.

11. Не, господару; чуј ме: Поклањам ти њиву, и пећину код ње поклањам ти; пред синовима народа својега поклањам ти је, погреби мртваца својега.

12. А Аврам се поклони народу земље оне,

13. И рече Ефрону пред народом земље оне говорећи: Ако си вољан, чуј ме; да ти дам шта вриједи њива, узми од мене, па ћу онда погрепсти мртваца својега ондје.

14. А Ефрон одговори Авраму говорећи му:

15. Господару, чуј ме; земља вриједи четири стотине ᵕсикала сребра између мене

и тебе; шта је то, само ти погреби мртваца својега. ➔сикал око 11,4 грама

16. А Аврам чувши *Ефрона измјери му †сребро, које рече пред синовима Хетовијем, четири стотине сикала сребра, како су ишли међу трговцима.

*1.Мој. 49,29. †Јер. 32,9.

17. И њива Ефронова у Макпели према *Мамрији, њива с пећином која је на њој, и сва дрвета на њиви и по међи њезиној унаоколо, *1.Мој. 49,30.

18. Поста Аврамова пред синовима Хетовијем, пред свјема који улазе на врата града онога.

19. Потом погребе Аврам Сару жену своју у пећини на њиви Макпели према Мамрији, а то је Хеврон, у земљи хананској.

20. И потврдише синови Хетови њиву и пећину на њој Авраму да има гроб.

Исак добија Ревеку за жену.

24. А *Аврам бјеше стар и временит, и Господ бјеше благословио Аврама у свему; *1.Мој. 13,2.

2. И рече Аврам слузи својему најстаријему у кући својој, који бјеше над свијем добром његовијем: Метни руку своју под ➔стегно моје, ➔део ноге од кука до колена

3. Да те закунем Господом Богом небеским и Богом земаљским да нећеш довести жене сину мојему између кћери овијех Хананеја, међу којима живим;

4. Него да ћеш отићи у земљу моју и у род мој и довести жену сину мојему Исаку.

5. А слуга му рече: И ако дјевојка не хтједбуде поћи са мном у ову земљу; хоћу ли одвести сина твојега у земљу из које си се иселио?

6. А Аврам му рече: Пази да не одведеш сина мојега онамо.

7. Господ Бог небески, који ме је узео из дома оца мојега и из земље рода мојега, и који ми је рекао и заклео ми се говорећи: Потомству ћу твојему дати земљу ову, Он ће послати анђела својега пред тобом да доведеш жену сину мојему оданде.

8. Ако ли дјевојка не хтједбуде поћи с тобом, онда да ти је проста заклетва моја; само сина мојега немој одвести онамо.

9. И метну слуга руку своју под стегно Авраму господару својему, и закле му се за ово.

10. Тада слуга узе десет камила између камила господара својега да иде, јер све благо господара његова бјеше под његовом руком; и отишав дође у Месопотамију до града Нахорова.

11. И пусти камиле да полијежу иза града код студенца предвече кад излазе грађанке да захватају воде;

12. И рече: Господе Боже господара мојега *Аврама, дај ми срећу данас и учини милост господару мојему Авраму. *1.Мој. 24,27.

13. Ево, ја ћу стајати код овога студенца, а грађанке ће доћи да захватају воде.

14. Којој дјевојци речем: Нагни крчаг свој да се напијем, а она рече: На пиј, и камиле ћу ти напојити; дај то да буде она коју си намијенио слузи својему Исаку; и по томе да познам да си учинио *милост господару мојему. *Суд. 6,17.

15. И он још не изговори, а то Ревека, кћи Ватуила сина *Мелхе жене Нахора брата Аврамова, дође с крчагом на рамену.

*1.Мој. 11,29.

16. И бјеше врло лијепа, још дјевојка, још је човјек не бјеше познао. Она сиђе на извор, и наточи крчаг, и пође;

17. А слуга искочи пред њу и рече: Дај ми да се напијем *мало воде из крчага твојега.

*1.О цар. 17,10.

18. А она рече: На пиј, господару. И брже спусти крчаг на руку своју, и напоји га.

19. И кад га напоји, рече: И камилама ћу твојим налити нека се напију.

20. И брже изручи крчаг свој у појило, па опет отрча на студенац да налије, и нали свијем камилама његовијем.

21. А човјек јој се дивљаше, и ћуташе, неће ли познати је ли Господ дао срећу путу његову или није.

22. А кад се камиле напише, извади човјек златну гривну од по сикла и метну јој око чела, и двије наруквице метну јој на руке од десет сикала *злата. *1.Петр. 3,3.

23. И рече: Чија си кћи, кажи ми. Има ли у кући оца твојега мјеста за нас да преноћимо?

24. А она му рече: Ја сам кћи Ватуила сина Мелшина, којега роди Нахору.

25. Још рече: Има у нас много сламе и ˇпиће и мјеста заноћиште. ˇхрана за стоку

26. Тада човјек савивши се поклони се *Господу, *2.Мој. 4,31; 1.Мој. 24,52.

27. И рече: *Благословен да је Господ Бог господара мојега †Аврама, што не остави ‡милости своје и вјере своје према господару мојем, и путем доведе ме Господ у дом родбине господара мојега.

*2.Мој. 18,10. †1.Мој. 24,48. ‡1.Мој. 32,10.

28. А дјевојка отрча и све ово каза у дому матере своје.

29. А Ревека имаше брата, којему име бјеше *Лаван; и истрча Лаван к човјеку на студенац, *1.Мој. 29,5.

30. Како видје гривну и наруквице на рукама сестре своје и чу гдје Ревека сестра му рече: Тако ми каза човјек; дође к човјеку; а он стајаше код камила на студенцу.

31. И рече: Ходи, који си *благословен од Господа; што би стајао напољу? Спремио сам кућу, има мјеста и за камиле.

*Суд. 17,2; 1.Мој. 26,29.

32. И доведе човјека у кућу, и растовари камиле; и дадоше сламе и пиће камилама, и донесоше воде за ноге њему и људима што бијаху с њим;

33. И поставише му да једе; али он рече: Нећу јести докле не кажем ствар своју. А Лаван му рече: Говори.

34. Тада рече: Ја сам слуга Аврамов.

35. А *Господ је благословио господара мојега веома, те је постао велик, и дао му је оваца и говеда, и сребра и злата, и слуга и слушкиња, и камила и магараца.

*1.Мој. 24,1.

36. И још *Сара жена господара мојега роди сина господару мојему у старости његовој, и он му даде све што има. *1.Мој. 21,2.

37. А мене закле господар мој говорећи: Немој довести сину мојему *жене између кћери овијех Хананеја, међу којима живим; *1.Мој. 24,3.

38. Него иди у дом оца мојега и у род мој, да доведеш жену сину мојему.

39. А ја рекох господару својему: Може бити да дјевојка неће хтјети поћи са мном.

40. А он ми рече: *Господ, по чијој вољи свагда живљах, послаће †анђела својега с тобом, и даће срећу твојему путу да доведеш жену сину мојему од рода мојега, из дома оца мојега. *1.Мој. 17,1. †1.Мој. 24,7.

41. Онда ће ти бити проста *заклетва моја, кад отидеш у род мој; ако ти је и не даду, опет ће ти бити проста заклетва моја. *1.Мој. 24,8.

42. И кад дођох *данас на студенац, рекох: †Господе Боже господара мојега Аврама, ако си дао срећу путу мојему, којим идем, *Нем. 1,11. †Псал. 90,17.

43. Ево, ја ћу стајати код студенца: Која дјевојка дође да захвати воде, и ја јој кажем: Дај ми да се напијем мало воде из крчага твојега,

44. А она ми одговори: И ти пиј и камилама ћу твојим налити; то нека буде жена коју је намијенио Господ сину господара мојега.

45. Ја још не изговорих у *срцу својем, а дође †Ревека с крчагом на рамену, и сишавши на извор захвати; и ја јој рекох: Дај ми да се напијем, *1.Сам. 1,13. †1.Мој. 24,15.

46. А она брже спустивши са себе крчаг рече: На пиј, и камиле ћу ти напојити. И кад се напих, напоји и камиле моје.

47. И запитах је говорећи: Чија си кћи? А она одговори: Ја сам кћи Ватуила сина Нахорова, којега му роди Мелха. Тада јој метнух *гривну око чела и наруквице на руке; *Језек. 16,11.

48. И падох и поклоних се *Господу, и захвалих Господу Богу господара мојега Аврама, што ме доведе правијем путем да нађем кћер брата господара својега за сина његова. *Иса. 48,17. 1.Мој. 24,26.

49. Ако ћете, дакле, учинити љубав и вјеру господару мојему, кажите ми; ако ли нећете, кажите ми, да идем надесно или налијево.

50. А Лаван и Ватуило одговарајући рекоше: Од *Господа је ово дошло; ми ти не можемо казати ни зло ни добро.

*Псал. 118,23.

51. Ето, Ревека је у твојој власти, узми је па иди, и нека буде жена сину твојега господара, као што каза Господ.

52. А кад чу слуга Аврамов ријечи њихове, поклони се Господу до земље;

53. И извади слуга закладе сребрне и златне и хаљине, и даде Ревеки; такођер и брату њезину и матери њезиној даде *дарове. *2.Днев. 21,3.

54. Потом једоше и пише он и људи који бијаху с њим, и преноћише. А кад ујутру усташе, рече слуга: Пустите ме господару мојему.

55. А брат и мати њезина рекоше: Нека остане дјевојка код нас који дан, барем десет дана, па онда нека иде.

56. А он им рече: Немојте ме задржавати, кад је *Господ дао срећу мојему путу; пустите ме да идем господару својему. *1.Мој. 24,40.

57. Тада рекоше: Да зовемо дјевојку, и упитамо шта она вели.

58. И дозваше Ревеку и рекоше јој: Хоћеш ићи с овијем човјеком? А она одговори: Хоћу.

59. И пустише Ревеку сестру своју и *дојкињу њезину са слугом Аврамовијем и људима његовијем. *1.Мој. 35,8.

60. И благословише Ревеку и рекоше јој: Сестро наша, да се намножиш на тисуће тисућа, и *потомство твоје да наслиједи врата својих непријатеља! *1.Мој. 22,17.

61. И подиже се Ревека с дјевојкама својим, и посједаше на камиле, и пођоше с човјеком; и слуга узев Ревеку отиде.

62. А *Исак иђаше враћајући се од студенца Живога који ме види, јер живљаше у јужном крају; *1.Мој. 25,11.

63. А бијеше изашао Исак у поље предвече да се помоли Богу; и подигав очи своје угледа камиле гдје иду.

64. И Ревека подигавши очи своје угледа Исака, те скочи с камиле,

65. И рече слузи: Ко је онај човјек што иде преко поља пред нас? А слуга рече: Оно је господар мој. И она узе покривало и покри лице.

66. И приповједи слуга Исаку све што је свршио.

67. И одведе је Исак у шатор *Саре матере своје; и узе Ревеку, и она му поста жена, и омиље му. И Исак се утјеши за матером својом. *1.Мој. 18,9.

Аврамов други брак, смрт и погреб.
Исмаилово племе. Исав и Јаков.
Исав продаје своје првенаштво.

25.

А Аврам узе другу жену, по имену Хетуру.

2. И она му роди Зомрана и Јоксана и Мадана и Мадијама и Јесвока и Соијена.

3. А Јоксан роди Савана и Дедана. А Деданови синови бише Асурим и Латусим и Лаомим.

4. А синови Мадијамови: Ефар и Афир и Енох и Авида и Елдага. Сви бјеху дјеца Хетурина.

5. А Аврам даде све што имаше Исаку;

6. А синовима својих иноча даде Аврам даре, и оправи их од Исака сина својега још за живота својега на исток, у источни крај.

7. И вијека Аврамова што поживје бјеше сто и седамдесет и пет година.

8. И онемоћав умрије Аврам у доброј старости, сит живота, и би прибран к роду својему.

9. И погребоше га Исак и Исмаило у пећини макпелској на њиви Ефрона сина Сара Хетејина, која је према Мамрији;

10. На њиви коју купи *Аврам од синова Хетовијех, ондје је погребен Аврам са Саром женом својом. *1.Мој. 23,16.

11. И по смрти Аврамовој благослови Бог Исака сина његова; а *Исак живљаше код студенца Живога који ме види. *1.Мој. 24,62.

12. А ово је племе Исмаила сина Аврамова, којега роди Авраму Агара Мисирка робиња Сарина,

13. И ово су имена синова Исмаиловијех, како се зваху у племенима својим; првенац Исмаилов Навајот, па Кидар и Навдеило и Масам,

14. И Масма и Дума и Маса,

15. И Хадар и Теман и Јетур и Нафес и Кедма.

16. То су синови Исмаилови, и то су им имена по селима и градовима њиховијем, дванаест кнезова над својим народима.

17. А године су вијека Исмаилова сто и тридесет и седам година. Послије онемоћав умрије, и би прибран к роду својему.

18. И живљаху од Евилата до *Сура према Мисиру, како се иде у Асирију; и допаде му према свој браћи својој да живи.

*1.Сам. 15,7.

19. А ово је племе *Исака сина Аврамова: Аврам роди Исака; *Мат. 1,2.

20. А Исаку бјеше четрдесет година кад се ожени Ревеком, кћерју *Ватуила Сирина из Месопотамије, сестром †Лавана Сирина. *1.Мој. 22,23. †1.Мој. 24,29.

21. И Исак се мољаше *Господу за жену своју, јер бјеше нероткиња; и умоли Господа, те затрудње †Ревека жена његова.

*2.Днев. 33,13. 1.Сам. 1,11. †Рим. 9,10.

22. Али удараху једно о друго дјеца у утроби њезиној, те рече: Ако је тако, нашто сам? И отиде да пита Господа.

23. А Господ јој рече: Два су племена у утроби твојој, и два ће народа изаћи из тебе; и један ће народ бити јачи од другога народа, и већи ће служити мањему.

24. И кад дође вријеме да роди, а то близанци у утроби њезиној.

25. И први изађе црвен, сав као руно рутав; и надјенуше му име *Исав. *1.Мој. 27,11.

26. А послије изађе брат му, држећи руком за пету Исава; и надјенуше му име *Јаков. А бјеше Исаку шездесет година, кад их роди Ревека. *1.Мој. 27,36.

27. И дјеца одрастоше, и *Исав поста ловац и ратар, а †Јаков бјеше ‡човјек кротак и бављаше се у шаторима.

*1.Мој. 27,5. †1.Мој. 35,29. ‡О Јову 1,1.

28. И *Исак миловаше Исава, јер радо јеђаше лова његова; а †Ревека миловаше Јакова. *1.Мој. 27,19. †1.Мој. 27,6.

29. Једном Јаков скуха јело, а Исав дође из поља уморан.

30. И рече Исав Јакову: Дај ми да једем тога јела црвенога, јер сам уморан. Отуда се прозва Едом.

31. А Јаков му рече: Продај ми данас првенаштво своје.

32. А Исав одговори: Ево, хоћу да умрем, па што ће ми првенаштво?

33. А *Јаков рече: Закуни ми се данас. И он му се закле; тако продаде своје првенаштво Јакову. *1.Мој. 27,36.

34. И Јаков даде Исаву хљеба и скуханога лећа, и он се наједе и напи, па уста и отиде. Тако Исав није марио за првенаштво своје.

Обрицање Исаку. Путовање.
Добри и рђави дани.

26. Али наста *глад у земљи сврх прве гладе која бјеше за времена Аврамова; и Исак отиде к Авимелеху цару филистејском у Герар. *1.Мој. 12,10.

2. И јави му се Господ и рече: Немој ићи у Мисир, него сједи у земљи коју ћу ти казати.

3. Сједи у тој земљи, и Ја ћу бити с тобом, и благословићу те; јер ћу теби и потомству твојему дати све ове земље, и потврдићу заклетву, којом сам се заклео Авраму оцу твојему.

4. И умножићу потомство твоје да га буде као звијезда на небу, и даћу потомству твојему све ове земље; и у потомству твојем благословиће се сви народи на земљи.

5. Зато што је Аврам слушао глас Мој и чувао наредбу Моју, заповијести Моје, правила Моја и законе Моје.

6. И оста Исак у Герару.

7. А људи у мјесту оном питаху за жену његову, а он говораше: Сестра ми је. Јер се бојаше казати: Жена ми је; да ме, вели, не убију ови људи ради Ревеке, јер је лијепа.

8. И кад проведе много времена ондје, догоди се, те погледа Авимелех цар филистејски с прозора, и видје Исака гдје се шали с Ревеком женом својом.

9. И дозва Авимелех Исака и рече: Та то ти је жена; како си казао: Сестра ми је? А Исак му одговори: Рекох: Да не погинем с ње.

10. А *Авимелех рече: Шта си нам учинио? Лако је могао ко од народа овога лећи с твојом женом, те би нас ти увалио у гријех. *1.Мој. 20,9.

11. И заповједи Авимелех свему народу својему говорећи: Ко се дотакне овога човјека или жене његове, погинуће.

12. И Исак стаде сијати у оној *земљи, и доби оне године по сто, тако га †благослови ‡Господ.

*Мат. 13,8. †О Јову 42,12. ‡1.Мој. 24,1.

13. И обогати се човјек, и напредоваше све већма, те поста силан.

14. И имаше оваца и говеда и много слугу; а Филистеји му завиђаху,

15. Па све студенце које бјеху ископале слуге оца његова за времена Аврама оца његова заронише Филистеји, и засуше их земљом.

16. И Авимелех рече Исаку: Иди од нас, јер си постао силнији од нас.

17. И Исак отиде оданде, и разапе шаторе у долини герарској, и настани се ондје.

18. И стаде Исак откопавати студенце, који бјеху ископани за времена Аврама оца његова, и које заронише Филистеји по смрти Аврамовој; и прозва их именима која им бјеше надио отац његов.

19. И копајући слуге Исакове у оном долу нађоше студенац живе воде.

20. Али се свадише пастири герарски с пастирима Исаковим говорећи: Наша је вода. И надједе име оном студенцу Есек, јер се свадише с њим.

21. Послије ископаше други студенац, па се и око њега свадише, зато га назва Ситна.

22. Тада се подиже оданде, и ископа други студенац, и око њега не би свађе; зато га назва Реховот, говорећи: Сад нам даде Господ простора да растемо у овој *земљи.

*2.Мој. 1,7.

23. И отиде оданде горе у Вирсавеју.

24. И исту ноћ јави му се Господ, и рече: Ја сам Бог *Аврама оца твојега. Не бој се, јер сам Ја с тобом, и благословићу те и умножићу потомство твоје Аврама ради слуге својега.

*1.Мој. 15,1.

25. И начини ондје *жртвеник, и призва име Господње; и ондје разапе шатор свој; и слуге Исакове ископаше ондје студенац.

*1.Мој. 12,7.

26. И дође к њему Авимелех из Герара с Охозатом пријатељем својим и с Фихолом војводом својим.

27. А Исак им рече: Што сте дошли к мени, кад мрзите на ме и отјерасте ме од себе?

28. А они рекоше: Видјесмо заиста да је Господ с тобом, па рекосмо: Нека буде заклетва између нас, између нас и тебе; хајде да ухватимо вјеру с тобом:

29. Да нам не чиниш зла, као што се ми тебе не дотакосмо и као што ми теби само добро чинисмо, и пустисмо те да идеш на миру, и ето си *благословен од Господа.

*Псал. 115,15; 1.Мој. 24,31.

30. Тада их он угости; те једоше и пише.

31. А сјутрадан уставши рано, заклеше се један другоме, и отпусти их Исак и отидоше од њега с миром.

32. Исти дан дошавши слуге Исакове казаше му за студенац који ископаше, и рекоше му: Нађосмо воду.

33. И назва га Савеја; отуда се зове град онај Вирсавеја до данашњега дана.

34. А кад би Исаву четрдесет година, узе за жену Јудиту кћер Веоха *Хетејина, и Васемату кћер Елона Хетејина. *1.Мој. 36,2.

35. И оне задаваху много јада *Исаку и Ревеки. *1.Мој. 28,1; 1.Мој. 27,46.

Јаков лукавством добија благослов за првенца. Исав ради својему брату о глави.

27. Кад Исак остарје и очи му потамњеше, те не виђаше, дозва Исава старијега сина својега, и рече му: Сине! А он одговори: Ево ме.

2. Тада рече: Ево остарио сам, не знам када ћу умријети;

3. Узми оружје своје, тул и лук, и изиђи у планину, те ми улови лова;

4. И зготови ми јело по мојој вољи, и донеси ми да једем, па да те благослови душа моја док нијесам умро.

5. А Ревека чу шта Исак рече сину својему Исаву. И Исав отиде у планину да улови лова и донесе.

6. А Ревека рече Јакову сину својему говорећи: Гле, чух оца твојега, гдје бесједи с Исавом братом твојим и рече:

7. Донеси ми лова, и зготови јело да једем, па да те благословим пред Господом док нијесам умро.

8. Него сада, сине, послушај ме што ћу ти казати.

9. Иди сада к стаду и донеси два добра јарета, да зготовим оцу твојему јело од њих, како радо једе.

10. Па ћеш унијети оцу да једе и да те *благослови док није умро. *1.Мој. 48,15.

11. А Јаков рече Ревеки матери својој: Али је *Исав брат мој рутав, а ја сам гладак; *1.Мој. 25,25.

12. Може ме опипати отац, па ће се осјетити да сам га хтио преварити, те ћу навући на се проклетство мјесто благослова.

13. А мати му рече: Нека проклетство твоје, сине, падне на мене; само ме послушај, и иди и донеси ми.

14. Тада отишав узе и донесе матери својој; а мати његова зготови јело како јеђаше радо отац његов.

15. Па онда узе Ревека најљепше хаљине старијега сина својега, које бијаху у ње код куће, и обуче Јакова млађега сина својега.

16. И јарећим кожицама обложи му руке и врат гдје бјеше гладак.

17. И даде Јакову сину својему у руке јело и хљеб што зготови.

18. А он уђе к оцу својему и рече: Оче. А он одговори: Ево ме; који си ти, сине?

19. И Јаков рече оцу својему: Ја, Исав твој првенац; учинио сам како си ми рекао; дигни се, посади се да једеш лова мојега, па да ме *благослови душа твоја. *1.Мој. 27,4.

20. А Исак рече сину својему: Кад брже нађе, сине? А он рече: Господ Бог твој даде, те изађе преда ме.

21. Тада рече Исак Јакову: Ходи ближе, сине, да те опипам јеси ли син мој Исав или не.

22. И приступи Јаков к Исаку оцу својему, а он га опипа, па рече: Глас је Јаковљев, али руке су Исавове.

23. И не позна га, јер му руке бјеху као у Исава брата његова рутаве; зато га благослови;

24. И рече му: Јеси ли ти син мој Исав? А он одговори: Ја сам.

25. Тада рече: А ти дај сине, да једем лова твојега, па да те *благослови душа моја. И даде му, те једе; па му донесе и вина, те пи. *1.Мој. 27,4.

26. Потом Исак отац његов рече му: Ходи сине, цјелуј ме.

27. И он приступи и цјелива га; а Исак осјети мирис од хаљина његовијех, и благослови га говорећи: Гле, мирис сина мојега као мирис од поља које благослови Господ.

28. Бог ти дао росе небеске, и добре *земље и пшенице и †вина изобила! *1.Мој. 45,18. †4.Мој. 18,12.

29. Народи ти служили и племена ти се клањала! Био господар *браћи својој и клањали ти се синови матере твоје! Проклет био који тебе успроклиње а благословен који тебе узблагосиља! *1.Мој. 9,25.

30. А кад Исак благослови Јакова, и Јаков отиде испред Исака оца својега, у тај час дође Исав брат његов из лова.

31. Па зготови и он јело и унесе оцу својему, и рече му: Устани, оче, да једеш што ти је син уловио, па да ме *благослови душа твоја. *1.Мој. 27,4.

32. А Исак отац његов рече му: Ко си ти? А он рече: Ја, син твој, првенац твој, Исав.

33. Тада се препаде Исак, и рече: Ко, да гдје је онај који улови и донесе ми лова, и од свега једох прије него ти дође, и *благослових га? Он ће и остати благословен. *4.Мој. 23,20.

34. А кад чу Исав ријечи оца својега, вриште иза гласа и ожалости се веома, и рече оцу својему: Благослови и мене, оче.

35. А он му рече: Дође брат твој с пријеваром, и однесе твој благослов.

36. А Исав рече: Право је што му је име *Јаков, јер ме већ другом превари. Првенаштво ми узе, па ето сада ми узе и благослов. Потом рече: Нијеси ли и мени оставио благослов? *1.Мој. 25,26.

37. А Исак одговори, и рече Исаву: Ето сам га поставио теби за господара; и сву браћу његову дадох му да му буду слуге; пшеницом и вином укријепих га; па шта бих сада теби учинио, сине?

38. А Исав рече оцу својему: Еда ли је само један *благослов у тебе, оче? Благослови и мене, оче. И стаде иза гласа плакати Исав. *Јевр. 12,17.

39. А *Исак отац његов одговарајући рече му: Ево, стан ће ти бити на родној земљи и роси небеској озго. *Јевр. 11,20.

40. Али ћеш живјети од мача својега, и брату ћеш својему служити; али ће доћи вријеме, те ћеш пошто се наплачеш скршити јарам његов с врата својега.

41. И Исав омрзе љуто на *Јакова због благослова, којим га благослови отац, и говораше у срцу својем: Близу су жалосни дани оца мојега, тада ћу убити Јакова брата својега. *Авд. 10.11.

42. И казаше Ревеки ријечи Исава сина њезина старијега, а она пославши дозва Јакова млађега сина својега, и рече му: Гле, Исав брат твој тјеши се тијем што хоће да те убије.

43. Него, сине, послушај што ћу ти казати; устани и бјежи к Лавану брату мојему у Харан.

44. И остани код њега неко вријеме, докле прође срдња брата твојега,

45. Докле се гњев брата твојега одврати од тебе, те заборави што си му учинио; а онда ћу ја послати да те доведу оданде. Зашто бих остала без обојице вас у један дан?

46. А *Исаку рече Ревека: Омрзао ми је живот ради овијех Хетејака. Ако се Јаков ожени Хетејком, каквом између †кћери ове земље, да што ми живот?

*1.Мој. 28,8; 1.Мој. 26,35. †1.Мој. 24,3.

Бјежање у Харан. Небеске љестве.

28. Тада *Исак дозва Јакова, и благослови га, и заповједи му и рече: Немој да се ожениш којом између кћери хананејских. *1.Мој. 27,33.

2. Устани, иди у Падан-Арам у дом Ватуила оца матере своје, и оданде се ожени између кћери Лавана ујака својега.

3. А Бог свемогући да те благослови, и да ти да велику породицу и умножи те, да од тебе постане мноштво народа,

4. И да ти да благослов Аврамов, теби и потомству твојему с тобом, да наслиједиш земљу у којој си дошљак, коју Бог даде Авраму.

5. Тако оправи Исак Јакова, и он пође у Падан-Арам к Лавану сину Ватуила Сирина, брату Ревеке матере Јаковљеве и Исавове.

6. А Исав видје гдје Исак благослови Јакова и оправи га у Падан-Арам да се оданде ожени, и гдје благосиљајући га заповједи му и рече: Немој да се ожениш којом између кћери хананејских,

7. И гдје Јаков послуша оца својега и матер своју, и отиде у Падан-Арам;

8. И видје Исав да кћери хананејске нијесу по вољи Исаку оцу његову.

9. Па отиде Исав к Исмаилу, и узе за жену преко жена својих Маелету, кћер Исмаила сина Аврамова, сестру Навајотову.

10. А Јаков отиде од Вирсавеје идући у *Харан. *Дјела 7,2.

11. И дође на једно мјесто, и ондје заноћи, јер Сунце бијеше зашло; и узе камен на оном мјесту, и метну га себи под главу, и заспа на оном мјесту.

12. И усни, а то љестве стајаху на земљи, а врхом тицаху у *небо, и гле, анђели Божји по њима се пењаху и слажаху; *Јован 1,51.

13. И гле, на врху стајаше *Господ, и рече: Ја сам Господ Бог †Аврама оца твојега и Бог Исаков; ту ‡земљу на којој спаваш теби ћу дати и потомству твојему;

*1.Мој. 26,24. †5.Мој. 1,8. ‡1.Мој. 13,15.

14. И потомства ће твојега бити као праха на земљи, те ћеш се раширити на запад и на *исток и на сјевер и на југ, и сви народи на земљи благословиће се у теби и у потомству твојем. *1.Мој. 13,14.

15. И ево, Ја сам с тобом, и чуваћу те куда год пођеш, и довешћу те натраг у ову *земљу, јер те нећу оставити докле год не учиним што ти рекох. *1.Мој. 31,3.

16. А кад се Јаков пробуди од сна, рече: Зацијело је Господ на овом мјесту; а ја не знах.

17. И уплаши се, и рече: Како је страшно мјесто ово! Овдје је доиста кућа Божја, и ово су врата небеска.

18. И уста Јаков ујутру рано, и узе камен што бијеше метнуо себи под главу, и утврди га за спомен и прели га уљем.

19. И прозва оно мјесто *Ветиљ, а пређе бијеше име ономе граду Луз. *Суд. 1,23.

20. И учини Јаков *завјет, говорећи: Ако Бог буде са мном и сачува ме на путу којим идем и да ми хљеба да једем и одијела да се облачим, *Суд. 11,30.

21. И ако се вратим на миру у дом оца својега, *Господ ће ми бити Бог; *2.Сам. 15,8.

22. А камен овај који утврдих за спомен биће дом Божји; и што ми год даш, од свега ћу десето дати Теби.

Јаковљево служење код Лавана и брак.

29. Тада се подиже *Јаков и отиде у земљу †источну. *Ос. 12,13. †4.Мој. 23,7.

2. И обзирући се угледа студенац у пољу; и гле, три стада оваца лежаху код њега, јер се на оном студенцу појаху стада, а велики камен бијаше студенцу на вратима.

3. Ондје се скупљаху сва стада, те пастири одваљиваху камен с врата студенцу и појаху стада, и послије опет приваљиваху камен на врата студенцу на његово мјесто.

4. И Јаков им рече: Браћо, одакле сте? Рекоше: Из Харана смо.

5. А он им рече: Познајете ли Лавана сина Нахорова? Они рекоше: Познајемо.

6. Он им рече: Је ли здрав? Рекоше: Јест, и ево Рахиље кћери његове, гдје иде са стадом.

7. И он рече: Ето још је рано, нити је вријеме враћати стоку; напојте стоку па идите и пасите је.

8. А они рекоше: Не можемо, докле се не скупе сва стада, да одвалимо камен с врата студенцу, онда ћемо напојити стоку.

9. Док он још говораше с њима, дође Рахиља са стадом оца својега, јер она пасијаше овце.

10. А кад Јаков видје Рахиљу кћер Лавана ујака својега, и *стадо Лавана ујака својега, приступи Јаков и одвали камен студенцу с врата, и напоји стадо Лавана ујака својега. *2.Мој. 2,16.

11. И пољуби Јаков Рахиљу, и повикавши заплака се.

12. И каза се Јаков Рахиљи да је род оцу њезину и да је син Ревекин; а она отрча те јави оцу својему.

13. А кад Лаван чу за Јакова сина сестре своје, истрча му на сусрет, и загрли га и пољуби, и уведе у своју кућу. И он приповједи Лавану све ово.

14. А Лаван му рече: Та ти си *кост моја и тијело моје. И оста код њега цио мјесец дана. *1.Мој. 2,23.

15. Тада рече Лаван Јакову: Зар бадава да ми служиш, што си ми род? Кажи ми шта ће ти бити плата?

16. А Лаван имаше двије кћери: Старијој бјеше име Лија, а млађој Рахиља.

17. И у Лије бјеху кварне очи, а Рахиља бјеше лијепа стаса и лијепа лица.

18. И Јакову омиље Рахиља, те рече: Служићу ти седам година за Рахиљу, млађу кћер твоју.

19. А Лаван му рече: Боље теби да је дам него другом; остани код мене.

20. И отслужи *Јаков за Рахиљу седам година, и учинише му се као неколико дана, јер је љубљаше. *Ос. 12,13.

21. И рече Јаков Лавану: Дај ми *жену, јер ми се наврши вријеме, да легнем с њом. *Суд. 15,1.

22. И сазва Лаван све људе из онога мјеста и учини гозбу.

23. А увече узе Лију кћер своју и уведе је к Јакову, и он леже с њом.

24. И Лаван даде Зелфу робињу своју Лији кћери својој да јој буде робиња.

25. А кад би ујутру, гле, оно бјеше Лија; те рече Јаков Лавану: Шта си ми то учинио? Не служим ли за Рахиљу код тебе? Зашто си ме преварио?

26. А Лаван му рече: Не бива у нашем мјесту да се уда млађа прије старије.

27. Наврши недјељу дана с том, па ћемо ти дати и другу за службу што ћеш служити код мене још седам година других.

28. Јаков учини тако, и наврши с њом недјељу дана, па му даде Лаван Рахиљу кћер своју за жену.

29. И даде Лаван Рахиљи кћери својој робињу своју Валу да јој буде робиња.

30. И тако леже *Јаков с Рахиљом; и вољаше Рахиљу него Лију, и стаде служити код Лавана још седам других година. *Ос. 12,13.

31. А Господ видећи да Јаков не мари за Лију, отвори њој материцу, а *Рахиља оста нероткиња. *1.Мој. 30,1.

32. И Лија затрудње, и роди сина, и надједе му име Рувим, говорећи: Господ погледа на јаде моје, сада ће ме љубити муж мој.

33. И опет затрудње, и роди сина, и рече: Господ чу да сам презрена, па ми даде и овога. И надједе му име Симеун.

34. И опет затрудње, и роди сина, и рече: Да ако се сада већ приљуби к мени муж мој, кад му родих три сина. Зато му надјеше име Левије.

35. И затрудње опет, и роди сина, и рече: Сада ћу хвалити Господа. Зато му надједе име Јуда; и преста рађати.

Јаковљев благослов у дјеци и богатство.

30. А *Рахиља видјевши гдје не рађа дјеце Јакову, позавидје сестри својој; и рече Јакову: Дај ми дјеце, или ћу умријети. *1.Мој. 29,31.

2. А Јаков се расрди на Рахиљу, и рече: Зар сам ја, а не Бог, који ти не да порода?

3. А она рече: Ето робиње моје Вале, лези с њом, нека роди на мојим кољенима, па ћу и ја имати дјеце од ње.

4. И даде му Валу робињу своју за жену, и Јаков леже с њом.

5. И затрудње Вала, и роди Јакову сина.

6. А Рахиља рече: Господ ми је судио и чуо глас мој, те ми даде сина. Зато му надједе име Дан.

7. И Вала робиња Рахиљина затрудње опет, и роди другога сина Јакову;

8. А Рахиља рече: Борих се жестоко са сестром својом, али одољех. И надједе му име Нефталим.

9. А Лија видјевши гдје преста рађати узе Зелфу робињу своју и даде је Јакову за жену.

10. И роди Зелфа робиња Лијина Јакову сина;

11. И Лија рече: Дође срећа. И надједе му име Гад.

12. Опет роди Зелфа робиња Лијина другога сина Јакову;

13. И рече Лија: Благо мени, јер ће ме *блаженом звати жене. Зато му надједе име Асир. *Лука 1,48.

14. А Рувим изиђе у вријеме жетве пшеничне и нађе мандрагору у пољу, и донесе је Лији матери својој. А Рахиља рече Лији: Дај ми мандрагору сина својега.

15. А она јој рече: Мало ли ти је што си ми узела мужа? Хоћеш да ми узмеш и мандрагору сина мојега? А Рахиља јој рече: нека ноћас спава с тобом за ˅мандрагору сина твојега. ˃ зељаста биљка; Јевреји - љубавна јабука

16. И увече кад се Јаков враћаше из поља, изиђе му Лија на сусрет и рече: Спаваћеш код мене, јер те купих за мандрагору сина својега. И спава код ње ону ноћ.

17. А Бог услиши Лију, те она затрудње, и роди Јакову петога сина.

18. И рече Лија: Господ ми даде плату моју што дадох робињу своју мужу својему. И надједе му име Исахар.

19. И затрудње Лија опет, и роди Јакову шестога сина;

20. И рече Лија: Дарива ме Господ даром добријем; да ако се сада већ приљуби к мени муж мој, јер му родих шест синова. Зато му надједе име Завулон.

21. Најпослије роди кћер, и надједе јој име Дина.

22. Али се *Господ опомену Рахиље; и услишив је отвори јој материцу; *1.Мој. 29,31.

23. И затрудње, и роди сина, и рече: Узе Бог *срамоту моју. *Иса. 4,1.

24. И надједе му име Јосиф, говорећи: Нека ми дода Господ још једнога сина.

25. А кад Рахиља роди Јосифа, рече Јаков Лавану: Пусти ме да идем у своје мјесто и у своју земљу.

26. Дај ми жене моје, за које сам ти служио, и дјецу моју, да идем, јер знаш како сам ти служио.

27. А Лаван му рече: Немој, ако сам нашао милост пред тобом; видим да ме је *благословио †Господ због тебе.
*Иса. 61,9. †1.Мој. 26,24.

28. И још рече: Ишти колико хоћеш *плате, и ја ћу ти дати. *1.Мој. 29,15.

29. А Јаков му одговори: Ти знаш како сам ти служио и каква ти је стока постала код мене.

30. Јер је мало било што си имао докле ја не дођох; али се умножи веома, јер те Го-

спод благослови кад ја дођох. Па кад ћу и ја тако себи кућу кућити?

31. И рече му Лаван: Шта хоћеш да ти дам? А Јаков одговори: Не треба ништа да ми даш; него ћу ти опет пасти стоку и чувати, ако ћеш ми учинити ово:

32. Да зађем данас по свој стоци твојој, и одлучим све што је шарено и с *биљегом, и све што је црно између оваца, и што је с биљегом и шарено између коза, па што послије буде тако, оно да ми је плата.

*1.Мој. 31,8.

33. Тако ће ми се послије посвједочити *правда моја пред тобом, кад дођеш да видиш заслугу моју: Што год не буде шарено ни с биљегом ни црно између оваца и коза у мене, биће крадено. *Псал. 37,6.

34. А Лаван рече: Ето, нека буде како си казао.

35. И одлучи Лаван исти дан јарце с биљегом и шарене и све козе с биљегом и шарене, и све на чем бијаше што бијело, и све црно између оваца, и предаде синовима својим.

36. И остави даљине три дана хода између себе и Јакова. И Јаков пасијаше осталу стоку Лаванову.

37. И узе Јаков зеленијех прутова тополовијех и љесковијех и кестеновијех, и нагули их до бјелине која бјеше на прутовима.

38. И меташе нагуљене прутове пред стоку у жљебове и корита кад долажаше стока да пије, да би се упаљивала кад дође да пије.

39. И упаљиваше се стока гледајући у прутове, и што се млађаше бијаше с биљегом, прутасто и шарено.

40. И Јаков одлучиваше млад, и обраћаше стадо Лаваново да гледа у шарене и у све црне; а своје стадо одвајаше и не обраћаше га према стаду Лаванову.

41. И кад се год упаљиваше стока рана, меташе Јаков прутове у корита пред очи стоци да би се упаљивала гледајући у прутове;

42. А кад се упаљиваше позна стока, не меташе; тако позне биваху Лаванове а ране Јаковљеве.

43. И тако се тај *човјек обогати врло, те имаше много стоке и слуга и слушкиња и камила и магараца. *1.Мој. 26,13.

Јаковљево бјежање са породицом. Помирење с Лаваном.

31. А Јаков чу гдје синови Лавanови говоре: Јаков узе све што бјеше нашега оца, и од онога што бјеше нашега оца стече све ово благо.

2. И видје Јаков гдје лице Лаваново није према њему као прије.

3. И Господ рече Јакову: Врати се у земљу отаца својих и у род свој, и Ја ћу бити с тобом.

4. И послав Јаков дозва Рахиљу и Лију у поље к стаду својему.

5. И рече им: Видим гдје лице оца вашега није према мени као прије; али је Бог оца мојега био са мном.

6. И ви знате да сам служио оцу вашему како сам год могао;

7. А отац ме је ваш варао и мијењао ми плату десет пута; али му Бог не даде да ме оштети;

8. Кад он рече: Што буде шарено нека ти је плата, онда се младило све шарено; а кад рече: С биљегом што буде нека ти је плата, онда се младило све с биљегом.

9. Тако Бог узе стоку оцу вашему и даде је мени;

10. Јер кад се упаљиваше стока, подигох очи своје и видјех у сну, а то овнови и јарци што скачу на овце и козе бијаху шарени, с биљегама прутастим и коластим.

11. А анђео Господњи рече ми у сну: Јакове! А ја одговорих: Ево ме.

12. А он рече: Подигни сад очи своје и гледај, овнови и јарци што скачу на овце и козе, шарени су, с биљегама прутастим и коластим; јер видјех све што ти чини Лаван.

13. Ја сам Бог од Ветиља, гдје си прелио камен и учинио ми завјет; устани сада и иди из ове *земље, и врати се на постојбину своју. *1.Мој. 31,3.

14. Тада одговори Рахиља и Лија, и рекоше му: Еда ли још имамо какав дио и насљедство у дому оца својега?

15. Није ли нас држао као туђинке кад нас је продао? Па је још и наше новце једнако јео.

16. Јер све ово благо што узе Господ оцу нашему, наше је и наше дјеце. Зато чини све што ти је Господ казао.

17. И подиже се Јаков, и метну дјецу своју и жене своје на камиле;

18. И одведе сву стоку своју и све благо што бјеше стекао, стоку коју бјеше стекао у Падан-Араму, и пође к Исаку оцу својему у земљу хананску.

19. А Лаван бјеше отишао да стриже овце своје; и Рахиља украде идоле оцу својему.

20. И Јаков отиде крадом од Лавана Сирина не јавивши му да хоће да иде.

21. И побјеже са свијем благом својим, и подиже се те пријеђе преко воде, и упути се ка гори Галаду.

22. А трећи дан јавише Лавану да је побјегао Јаков.

23. И узе са собом *braћу своју, и пође за њим у потјеру, и за седам дана стиже га на гори Галаду. *1.Мој. 13,8.

24. Али Бог дође Лавану Сирину ноћу у сну, и рече му: Чувај се да не говориш с Јаковом ни лијепо ни ружно.

25. И стиже Лаван Јакова; а Јаков бјеше разапео шатор свој на гори, па и Лаван, такођер, разапе свој с браћом својом на гори Галаду.

26. И Лаван рече Јакову: Шта учини те крадом побјеже од мене и одведе кћери моје као на мач отете?

27. Зашто тајно побјеже и крадом отиде од мене, нити ми рече да те испратим с весељем и с пјесмама, с бубњима и лирама?

28. Нити ми даде да изљубим синове своје и кћери своје? Лудо си радио.

29. Могао бих вам досадити; али Бог оца вашега ноћас ми рече говорећи: Чувај се да не говориш с *Јаковом ни лијепо ни ружно. *1.Мој. 31,24.

30. Иди дакле кад си се тако ужелио куће оца својега; али зашто украде богове моје?

31. А Јаков одговори и рече: Бојах се и мишљах, хоћеш силом отети кћери своје од мене.

32. А богове своје у кога нађеш, онај нека не живи више; пред нашом браћом тражи што је твоје у мене, па узми. Јер Јаков није знао да их је украла Рахиља.

33. И уђе Лаван у шатор Јаковљев и у шатор Лијин и у шатор двију робиња, и не нађе их; и изашав из шатора Лијина уђе у шатор Рахиљин.

34. А Рахиља узе идоле и сакри их под самар камиле своје и сједе озго; и Лаван пипаше по цијелом шатору, и не нађе.

35. А она рече оцу својему: Немој се срдити, господару, што ти не могу устати, јер ми је што у жена бива. Тражив дакле не нађе *идола својих. *1.Мој. 31,19.

36. И Јаков се расрди, и стаде корити Лавана, и говорећи рече му: Шта сам учинио, шта сам скривио, те си ме тако жестоко тјерао?

37. Пипао си сав пртљаг мој, па шта си нашао из своје куће? Дај овамо пред моју и своју браћу, нека расуде између нас двојице.

38. Ево двадесет година бијах код тебе: Овце твоје и козе твоје не јаловише се, а овнова из стада твојега не једох.

39. Што би звијерје заклало нијесам ти доносио, сам сам подмиривао; од мене си искао што би ми било украдено дању или ноћу.

40. Дању ме убијаше врућина, а ноћу мраз; и сан ми не падаше на очи.

41. Тако ми је било двадесет година у твојој кући; служио сам ти четрнаест година за двије кћери твоје и шест година за стоку твоју, и *плату си ми мијењао десет пута. *1.Мој .31,7.

42. Да није Бог оца мојега, Бог *Аврамов, и Страх Исаков био са мном, ти би ме зацијело отпустио празна. Али је Бог видио невољу моју и труд руку мојих, па те укори ноћас. *1.Мој. 31,53.

43. А Лаван одговори Јакову и рече: Ове су кћери моје кћери, и ови су синови моји синови, и ова стока моја стока, и што год видиш све је моје; па шта бих учинио данас кћерима својим или синовима њиховијем које родише?

44. Него хајде да ухватимо вјеру, ја и ти, да буде *свједочанство између мене и тебе. *Исус Н. 24,27.

45. И *Јаков узе камен и утврди га за спомен. *1.Мој. 28,18.

46. И рече Јаков ˇбраћи својој: Накупите камења. И накупише камења и сложише на гомилу, и једоше на гомили. ˇљудима

47. И Лаван га назва Јегар-Сахадут, а Јаков га назва Галед.

48. И рече Лаван: Ова гомила нека буде *свједок између мене и тебе данас. Зато се прозва Галед. *Исус Н. 22,27.

49. А прозва се и *Миспа, јер рече Лаван: Нека †Господ гледа између мене и тебе, кад не узможемо видјети један другога. *Исус Н. 11,3. †1.Сам. 20,23.

50. Ако уцвијелиш кћери моје и ако узмеш жене преко мојих кћери, неће човјек бити између нас, него гле Бог свједок између мене и тебе.

51. И још рече Лаван Јакову: Гледај ову гомилу и гледај овај споменик, који подигох између себе и тебе.

52. Свједок је ова гомила и свједок је овај споменик: да ни ја нећу пријећи преко ове гомиле к теби ни ти к мени да нећеш пријећи преко ове гомиле и споменика овога на зло.

53. Бог *Аврамов и богови Нахорови, богови оца њихова, нека суде међу нама. А Јаков се закле Страхом оца својега Исака. *Исус Н. 24,2.

54. И Јаков принесе жртву на гори, и сазва браћу своју на вечеру; и једоше па ноћише на гори.

55. А ујутру рано уста Лаван, и изљуби своју унучад и *кћери своје, и †благослови их, па отиде и врати се у своје мјесто. *1.Мој. 28,1. †2.Сам. 6,20.

Јаковљев сусрет са анђелима. Његов страх од Исава. Молитва и борба. Име Израиљ.

32. А Јаков отиде својим путем; и сретоше га анђели Божији;

2. А кад их угледа Јаков, рече: Ово је око Божји. И прозва оно мјесто Маханајим.

3. И Јаков посла пред собом гласнике к Исаву брату својему у земљу Сир, крајину едомску.

4. И заповједи им говорећи: Овако кажите господару мојему Исаву: Слуга твој Јаков овако каже: Био сам дошљак код Лавана и бавио се досад.

5. А имам волова и магараца, оваца и слуга и слушкиња, и послах да јавим теби господару својему, еда бих нашао милост пред тобом.

6. И вратише се гласници к Јакову и рекоше му: Идосмо до брата твојега Исава, и ето он ти иде на сусрет с четири стотине момака.

7. А Јаков се уплаши јако и забрину се; па раздијели своје људе и овце и говеда и камиле у двије чете.

8. И рече: Ако Исав удари на једну чету и разбије је, да ако друга утекне.

9. И рече Јаков: Боже оца мојега Аврама и Боже оца мојега Исака, Господе, који си ми казао: Врати се у земљу своју и у род свој, и Ја ћу ти бити Добротвор!

10. Нијесам вриједан толике *милости и толике вјере што си учинио слузи својему; јер само са штапом својим пријеђох преко Јордана, а сада сам господар од двије чете. *1.Мој. 24,27.

11. Избави ме из руке брата мојега, из руке Исавове, јер се бојим да не дође и убије мене и мајке с дјецом.

12. А Ти си казао: Заиста Ја ћу ти бити Добротвор, и учинићу потомство твоје да га буде као пијеска морскога, који се не може избројити од множине.

13. И заноћи ондје ону ноћ, и узе што му дође до руке, да пошље на дар Исаву брату својему,

14. Двјеста коза с двадесет јараца, двјеста оваца с двадесет овнова,

15. Тридесет камила дојилица с камиладима, четрдесет крава с десеторо телади, двадесет магарица с десеторо магаради.

16. И предаде их слугама својим, свако стадо напосе, и рече слугама: Идите напријед преда мном, остављајући доста мјеста између једнога стада и другога.

17. И заповједи првоме говорећи: Кад сретнеш Исава брата мојега, па те запита: Чији си, и куда идеш, и чије је то што гониш пред собом?

18. А ти реци: Слуге твојега Јакова, а ово шаље на дар господару својему Исаву, а ето и сам иде за нама.

19. Тако заповједи и другоме и трећему и свијема који иђаху за стадом, и рече: Тако кажите Исаву кад наиђете на њ.

20. И још кажите: Ето, Јаков слуга твој иде за нама. Јер говораше: Ублажићу га даром који иде преда мном, па ћу му онда видјети лице, да ако ме лијепо прими.

21. Тако отиде дар напријед, а он преноћи ону ноћ код чете своје.

22. И по ноћи уста, и узе обје жене и двије робиње и једанаесторо дјеце своје; и преброди ˇброд Јавок. ˇместо за прелаз

23. А пошто њих узе и преведе преко ˇпотока, претури и остало што имаше. ˇријеке

24. А кад оста Јаков сам, тада се један Човјек рваше с њим до зоре.

25. И кад видје да га не може свладати, удари га по зглавку у стегну, те се Јакову ишчаши стегно из зглавка, кад се Човјек рваше с њим.

26. Па онда рече: Пусти Ме, зора је. А Јаков му рече: Нећу Те пустити докле ме не благословиш.

27. А Човјек му рече: Како ти је име? А он одговори: Јаков.

28. Тада му рече: Отселе се нећеш звати *Јаков, него Израиљ; јер си се јуначки борио и с Богом и с људима, и одолио си.

*1.Мој. 25,31.

29. А Јаков запита и рече: Кажи ми како је Теби име. А Он рече: Што питаш како Ми је име? И благослови га ондје.

30. И Јаков надједе име оному мјесту Фануил; јер, вели, Бога видјех лицем к лицу, и душа се моја избави.

31. И Сунце му се роди кад прође Фануил, и храмаше на стегно своје.

32. (Зато синови Израиљеви не једу крајеве мишића на зглавку у стегну до данашњега дана, што се Јакову повриједише крајеви мишића на зглавку у стегну.)

Јаковљево помирење са Исавом.
Јаков се настањује код Сихема.

33. А Јаков подигав очи своје погледа, а то Исав иде, и четири стотине људи с њим. И раздијели дјецу уз Лију и уз Рахиљу и уз двије робиње.

2. И намјести напријед робиње и њихову дјецу, па Лију и њезину дјецу за њима, а најпослије Рахиљу и Јосифа.

3. А сам прође напријед, и поклони се до земље седам пута докле дође до брата својега.

4. А Исав притрча преда њ и загрли га и паде му око врата и цјелива га, и обојица се заплакаше,

5. И Исав подигав очи угледа жене и дјецу, па рече: Ко су ти оно? А Јаков рече: Дјеца, коју Бог милостиво дарова слузи твојему.

6. И приступише робиње с дјецом својом, и поклонише се.

7. Потом приступи и Лија и дјеца њезина, и поклонише се; а најпослије приступи Јосиф и Рахиља, и поклонише се.

8. А Исав рече: Шта ће ти читава војска она коју сретох? А он рече: Да нађем милост пред господаром својим.

9. А Исав рече: Има, брате, у мене доста; нека теби што је твоје.

10. А Јаков рече: Не; ако сам сада нашао милост пред тобом, прими дар из моје руке, јер видјех лице твоје као да видјех лице Божје, тако си ме лијепо дочекао.

11. Прими дар мој, који ти је доведен; јер ме је обилато обдарио Бог, и имам свега. И навали на њ, те прими.

12. Послије рече Исав: Хајде да идемо, ићи ћу и ја с тобом.

13. А Јаков му рече: Зна господар мој да су ова дјеца нејака, и имам оваца и крава дојилица, па ако их устјерам један дан, погинуће ми све стадо.

14. Него господар мој нека иде пред слугом својим, а ја ћу полако ићи колико могу дјеца и стока, докле дођем ка господару својему у Сир.

15. А Исав рече: А оно да ти оставим неколико људи што су са мном. А он рече: Нашто? Дај да нађем *милост пред господаром својим. *Рута 2,13.

16. И тако Исав врати се исти дан својим путем у Сир.

17. А Јаков отиде у *Сокот, и ондје начини себи кућу а стоци својој начини стаје; зато назва оно мјесто Сокот. *Исус Н. 13,27.

18. Послије дође Јаков здраво у град Сихем у земљи хананској, вратив се из Падан-Арама, и намјести се према граду.

19. И купи комад земље, гдје разапе шатор свој, од синова *Емора оца Сихемова за сто ˇноваца.

*Исус Н. 24,32. ˇкесит, сребрна монета

20. И начини ондје *жртвеник, и назва га: Силни Бог Израиљев. *1.Мој. 35,7.

Дина и Сихем. Покољ у Сихему.

34. А *Дина кћи Лијина, коју роди Јакову, изађе да гледа дјевојке у оном крају. *1.Мој. 30,21.

2. А угледа је Сихем, син Емора Евејина, кнеза од оне земље, и узе је и леже с њом и осрамоти је.

3. И приону срце његово за Дину кћер Јаковљеву, и дјевојка му омиље, и он јој се умиљаваше.

4. И рече Сихем Емору оцу својему говорећи: Ожени ме овом дјевојком.

5. А Јаков чу да је осрамотио Дину кћер његову; а синови његови бијаху у пољу са стоком његовом, и Јаков оћутје докле они не дођу.

6. А Емор отац Сихемов изиђе к Јакову да се разговори с њим.

7. А кад дођоше синови Јаковљеви из поља и чуше шта је било, жао би људима врло и разгњевише се веома, што учини срамоту Израиљу облежав кћер Јаковљеву, како не би ваљало чинити.

8. Тада им рече Емор говорећи: Син мој Сихем срцем приону за вашу кћер; подајте му је за жену.

9. И опријатељите се с нама; кћери своје удајите за нас и кћерима нашим жените се.

10. Па живите с нама, и *земља ће вам бити отворена; настаните се и тргујте и држите ˇбаштине у њој. *1.Мој. 13,9. ˇимовину

11. И рече Сихем оцу дјевојчину и браћи јој: Да нађем милост пред вама, и даћу што ми год кажете.

12. Иштите ми колико год хоћете уздарја и дара, ја ћу дати што год кажете; само ми дајте дјевојку за *жену. *2.Мој. 22,16.

13. А синови Јаковљеви одговорише Сихему и Емору оцу његову пријеварно, јер осрамоти Дину сестру њихову.

14. И рекоше им: Не можемо то учинити ни дати сестре своје за човјека необрезана, јер је то *срамота нама. *Исус Н. 5,9.

15. Него ћемо вам учинити по вољи, ако ћете се изједначити с нама и обрезати све мушкиње између себе.

16. Онда ћемо удавати своје кћери за вас и женићемо се вашим кћерима, и постаћемо један народ.

17. Ако ли не пристанете да се обрежете, ми ћемо узети своју дјевојку и отићи ћемо.

18. И по вољи бјеху ријечи њихове Емору и Сихему сину Еморову.

19. И момак не оклијеваше учинити то; јер му кћи Јаковљева омиље веома; и он бјеше највише поштован између свијех у кући оца својега.

20. И отиде Емор и син му Сихем на врата града својега, и рекоше грађанима говорећи:

21. Ови људи хоће мирно да живе с нама, да се настане у овој земљи и да тргују по њој; а ево земља је широка и за њих; па ћемо се кћерима њиховијем женити и своје ћемо кћери удавати за њих.

22. Али ће тако пристати да живе с нама и да постанемо један народ, ако се све мушкиње међу нама обрежу, као што су они обрезани.

23. Њихова стока и њихово благо и сва говеда њихова неће ли бити наша? Сложимо се само с њима, па ће остати код нас.

24. И који год излажаху на врата града његова, сви послушаше Емора и Сихема сина његова; и обреза се све мушкиње, сви који излажаху на врата града његова.

25. А трећи дан кад они бијаху у боловима, узеше два сина Јаковљева, *Симеун и Левије, браћа Динина, сваки свој мач и уђоше слободно у град и побише све мушкиње.

*1.Мој. 49,5.

26. Убише и Емора и сина му Сихема оштрим мачем, и узевши Дину из куће Сихемове отидоше.

27. Тада дођоше синови Јаковљеви на побијене, и оплијенише град, јер у њему би осрамоћена сестра њихова.

28. И узеше овце њихове и говеда њихова и магарце њихове, што год бјеше у граду и што год бјеше у пољу.

29. И све благо њихово, и сву дјецу и жене њихове похваташе и одведоше, и што год бјеше у којој кући.

30. А Јаков рече Симеуну и Левију; сметосте ме, и омразисте ме народу ове земље, Хананејима и Ферезејима; у мене има *мало људи, па ако се скупе на ме, хоће ме убити те ћу се истријебити ја и дом мој. *5.Мој. 4,27.

31. А они рекоше: Зар са сестром нашом да раде као с блудницом?

Јаков у Ветиљу. Рахиљина и Исакова смрт. Јаковљеви синови.

35. А Бог рече Јакову: Устани, иди горе у *Ветиљ и ондје стани; и начини ондје жртвеник Богу, који ти се јавио кад си бјежао од Исава брата својега. *1.Мој. 28,19.

2. И Јаков рече породици својој и свијема који бијаху с њим: Баците туђе богове што су у вас, и очистите се и преобуците се;

3. Па да се дигнемо и идемо горе у Ветиљ, да начиним ондје жртвеник Богу, који ме је чуо у дан невоље моје и био са мном на путу којим сам ишао.

4. И дадоше Јакову све богове туђе који бијаху у њиховијем рукама, и ˒обоце, које имаху у ушима; и Јаков их закопа под храстом код Сихема. ˒наушнице

5. Потом отидоше. А страх ˒Божји дође на градове који бијаху око њих, те се не дигоше у потјеру за синовима Израиљевијем. ˒од Бога

6. И Јаков и сва чељад што бијаше с њим дођоше у Луз у земљи хананској, а то је Ветиљ.

7. И ондје начини жртвеник, и назва оно мјесто: Бог Ветиљски, јер му се ондје јави Бог, кад је бјежао од брата својега.

8. Тада умрије Девора дојкиња Ревекина, и погребоше је испод Ветиља под храстом, који назва Јаков Алон-Вакут.

9. И јави се Бог Јакову опет, пошто изиде из Падан-Арама, и благослови га,

10. И рече му Бог: Име ти је Јаков; али се отселе нећеш звати *Јаков, него ће ти име бити Израиљ. И надједе му име Израиљ. *1.Мој. 32,28.

11. И још му рече Бог: Ја сам Бог Свемогући; расти и множи се; народ и многи ће народи постати од тебе, и цареви ће изаћи из бедара твојих.

12. И даћу ти *земљу коју сам дао †Авраму и ‡Исаку, и након тебе потомству твојему даћу земљу ову. *1.Мој. 12,7. †1.Мој. 26,3. ‡2.Мој. 32,13.

13. Потом отиде од њега Бог с мјеста гдје му говори.

14. А *Јаков метну споменик на истом мјесту гдје му Бог говори; споменик од камена, и покропи га кропљењем, и прели га уљем. *1.Мој. 28,18.

15. И Јаков прозва мјесто гдје му говори Бог: Ветиљ.

16. И отидоше од Ветиља. А кад им оста још мало пута до *Ефрате, породи се Рахиља, и бјеше јој тежак порођај. *Рута 4,11.

17. И кад се веома мучаше, рече јој бабица: Не бој се, имаћеш још једнога сина.

18. А кад се растављаше с душом те умираше, назва га Венонија; али му отац надједе име Венијамин.

19. И умрије *Рахиља, и погребоше је на путу који иде у †Ефрату, а то је Витлејем. *1.Мој. 48,7. †Рута 4,11.

20. И метну Јаков споменик на гроб њезин. То је споменик на *гробу Рахиљину до данашњега дана. *1.Сам. 10,2.

21. Одатле отишав Израиљ разапе шатор свој иза куле мигдоледерске.

22. И кад Израиљ живљаше у оној земљи, отиде Рувим и леже с Валом иночом оца својега. И то дочу Израиљ. А имаше Јаков дванаест синова.

23. Синови Лијини бјеху: *Рувим првенац †Јаковљев, и Симеун и Левије и Јуда и Исахар и Завулон; *2.Мој. 1,2. †1.Мој. 46,8.

24. А синови Рахиљини: Јосиф и *Венијамин; *1.Мој. 43,29.

25. А синови Вале робиње Рахиљине: Дан и Нефталим;

26. А синови Зелфе робиње Лијине: Гад и Асир. То су синови Јаковљеви, који му се родише у Падан-Араму.

27. И Јаков дође к Исаку оцу својему у Мамрију у *Киријат-Арву, које је Хеврон, гдје †Аврам и Исак бијаху дошљаци.

*Исус Н. 14,15. †1.Мој. 13,18.

28. А Исаку бјеше сто и осамдесет година;

29. И онемоћав умрије *Исак, и би прибран к роду својему стар и сит живота; и погребоше га Исав и †Јаков синови његови.

*1.Мој. 25,9. †1.Мој. 49,33.

Списак племена Исавова.

36. А ово је племе Исавово, а он је *Едом.

*1.Мој. 25,30.

2. Исав се ожени између кћери хананејских Адом кћерју Елома Хетејина, и Оливемом кћерју Ане сина Севегона Евејина,

3. И Васематом кћерју Исмаиловом, сестром Наваотовом.

4. И роди Ада Исаву Елифаса, а Васемата роди Рагуила.

5. А Оливема роди Јеуса и Јеглома и Кореја. То су синови Исавови, који му се родише у земљи хананској.

6. И Исав узе жене своје и синове своје и кћери своје и све домашње своје, и стада своја и сву стоку своју и све благо своје што бјеше стекао у земљи хананској; па отиде у другу земљу далеко од Јакова брата својега.

7. Јер им благо бијаше врло велико, те не могаху живјети заједно; нити их земља гдје бијаху дошљаци могаше носити од множине стоке њихове.

8. И Исав живљаше на планини Сиру. Исав је Едом.

9. А ово је племе Исава оца Едомцима на планини Сиру.

10. Ово су имена синова Исавовијех: *Елифас син Аде жене Исавове, и Рагуило син Васемате жене Исавове.

*1.Днев. 1,35.

11. А Елифасови синови бјеху: Теман, Омар, Софар, Готом и Кенез.

12. А Тамна бјеше иноча Елифасу сину Исавову, и роди Елифасу *Амалика. То су синови Аде жене Исавове.

*5.Мој. 25,17; 4.Мој. 24,20.

13. А ово су синови Рагуилови: Нахот, Заре, Соме и Мозе. То бјеху синови Васемате жене Исавове.

14. А ово су синови Оливеме кћери Ане сина Севегонова, жене Исавове. Она роди Исаву Јеуса и Јеглома и Кореја.

15. Ово су старјешине синовима Исавовијем; синови Елифаса првенца Исавова: Старјешина Теман, старјешина Омар, старјешина Софар, старјешина Кенез,

16. Старјешина Кореј, старјешина Готом, старјешина Амалик. То су старјешине од Елифаса у земљи едомској. То су синови Адини.

17. А синови Рагуила сина Исавова: Старјешина Нахот, старјешина Заре, старјешина Соме, старјешина Мозе. То су старјешине од Рагуила у земљи едомској. То су синови Васемате жене Исавове.

18. А синови Оливеме жене Исавове: Старјешина Јеус, старјешина Јеглом, старјешина Кореј. То су старјешине од Оливеме кћери Анине, жене Исавове.

19. То су синови Исавови, и то су старјешине њихове; а он је Едом.

20. А ово су синови *Сира Хорејина, који живљаху у оној земљи: †Лотан и Совал и Севегон и Ана,

*1.Мој. 14,6. †1.Днев. 1,38.

21. И Дисон и Асар и Рисон. То су старјешине Хорејима, синови Сирови у земљи едомској.

22. А синови Лотанови бјеху Хорија и Емам, а сестра Лотанова бјеше Тамна.

23. А ово су синови Савалови: Голам и Манахат и Гевил и Софар и Омар.

24. А ово су синови Севегонови: Аије и Ана. А тај је Ана који пронађе топле изворе у пустињи пасући магарце Севегона оца својега.

25. А ово су дјеца Анина: Дисон и Оливема кћи Анина.

26. А ово су синови Дисонови: Амада и Асван и Итран и Харан.

27. А ово су синови Асарови: Валам и Заван и Акан.

28. А ово су синови Рисонови: Уз и Аран.

29. И ово су старјешине Хорејима: Старјешина Лотан, старјешина Совал, старјешина Севегон, старјешина Ана,

30. Старјешина Дисон, старјешина Асар, старјешина Рисон. То су старјешине Хорејима, како им старјешоваху у земљи Сиру.

31. А ово су *цареви који цароваше у земљи едомској прије него се зацари цар над синовима Израиљевијем. *1.Днев. 1,43.

32. Царова у Едомској Валак син Веоров, а граду му бјеше име Денава.

33. А кад умрије Валак, зацари се на његово мјесто Јовав син Зарин од Восоре.

34. А кад умрије Јовав, зацари се на његово мјесто Асом од земље темановске.

35. А кад умрије Асом, зацари се на његово мјесто Адад синВарадов, који исијече Мадијанце у пољу моавском, а граду му бјеше име Гетен.

36. А кад умрије Адад, зацари се на његово мјесто Самада из Масекаса.

37. А кад умрије *Самада, зацари се на његово мјесто Саул из Ровота на Ријеци. *1.Днев. 1,48.

38. А кад умрије Саул, зацари се на његово мјесто Валенон син Аховоров.

39. А кад умрије *Валенон син Аховоров, зацари се на његово мјесто Адар, а град му се зваше Фогор, а жени му бјеше име Метевеиља, која бјеше кћи Матраиде кћери Мезевове. *1.Днев. 1,50.

40. И ово су имена старјешинама од Исава по породицама њиховијем, по мјестима њиховијем, по именима њиховијем: Старјешина Тамна, старјешина Гола, старјешина Јетер,

41. Старјешина Оливема, старјешина Ила, старјешина Финон,

42. Старјешина Кенез, старјешина Теман, старјешина Мазар,

43. Старјешина Магедило, старјешина Зафој. То су старјешине едомске како наставаху у својој земљи. Овај Исав би отац Едомцима.

Јосифови снови. Продаја у Мисир.
Јаковљево туговање.

37. А Јаков живљаше у земљи гдје му је отац био дошљак, у земљи хананској.

2. Ово су догађаји Јаковљеви. Јосиф кад бјеше момак од седамнаест година, пасијаше стоку с браћом својом, коју родише Вала и Зелфа жене оца његова; и доношаше Јосиф зле гласове о њима оцу својему.

3. А Израиљ љубљаше Јосифа највећма између свијех синова својих, јер му се родио под старост; и начини му шарену хаљину.

4. А браћа видећи гдје га отац љуби највећма између све браће његове, стадоше мрзити на њ тако да му не могаху лијепе ријечи проговорити.

5. Уз то усни Јосиф сан и приповједи браћи својој, те они још већма омрзну на њ.

6. Јер им рече: Да чујете сан што сам снио:

7. Везивасмо снопље у пољу, па мој сноп уста и исправи се, а ваши снопови иђаху унаоколо и клањаху се снопу мојему.

8. Тада му браћа рекоше: Да нећеш још бити цар над нама и заповиједати нам? Стога још већма стадоше мрзити на њ због снова његовијех и због ријечи његовијех.

9. Послије опет усни други сан, и приповједи браћи својој говорећи: Усних опет сан, а то се сунце и мјесец и једанаест звијезда клањаху мени.

10. А приповједи и оцу својему и *браћи својој; али га отац прекори и рече му: Какав је то сан што си снио? Еда ли ћемо доћи ја и мати твоја и браћа твоја да се клањамо теби до земље? *1.Мој. 27,29.

11. И завиђаху му браћа; али отац његов чуваше ове ријечи.

12. А кад браћа његова отидоше да пасу стоку оца својега код Сихема,

13. Рече Израиљ Јосифу: Не пасу ли браћа твоја стоку код Сихема? Хајде да те пошљем к њима. А он рече: Ево ме.

14. А он му рече: Иди, види како су браћа твоја и како је стока, па дођи да ми јавиш. И оправи га из долине хевронске, и он отиде пут Сихема.

15. И човјек један нађе га, а он лута по пољу, те га запита говорећи: Шта тражиш?

16. А он рече: Тражим браћу своју; кажи ми, молим те, гдје су са стоком?

17. А човјек рече: Отишли су одавде, јер чух гдје рекоше: Хајдемо у Дотаим. И отиде Јосиф за браћом својом, и нађе их у Дотаиму.

18. А они га угледаше издалека; и док још не дође близу њих, стадоше се договарати да га убију,

19. И рекоше међу собом: Гле, ево онога што сне сања.

20. Хајде сада да га убијемо и да га бацимо у коју од овијех јама, па ћемо казати: Љута га је звјерка изјела. Онда ћемо видјети шта ће бити од његовијех снова.

21. Али *Рувим кад чу то, избави га из руку њиховијех рекав: Немојте да га убијемо. *1.Мој. 42,22.

22. И још им рече Рувим: Немојте крви прољевати; баците га у ову јаму у пустињи, а не дижите руке на њ. А он га шћаше избавити из руку њиховијех и одвести к оцу.

23. И кад Јосиф дође к браћи својој, свукоше с њега хаљину његову, хаљину шарену, коју имаше на себи.

24. И ухвативши га бацише га у јаму; а јама бјеше празна, не бјеше воде у њој.

25. Послије сједоше да једу. И подигавши очи угледаше, а то гомила Исмаиљаца иђаше од *Галада с камилама натовареним мирисавога коријења и тамјана и смирне, те ношаху у †Мисир. *Јер. 8,22. †1.Мој. 37,36.

26. И рече Јуда браћи својој: Каква ће бити корист што ћемо убити брата својега и затајити крв његову?

27. Хајде да га продамо овијем Исмаиљцима па да не дижемо руке своје на њ, јер нам је брат, наше је тијело. И послушаше га *браћа његова. *Нем. 5,5.

28. Па кад трговци мадијански бијаху поред њих, они извукоше и извадише *Јосифа из јаме, и продадоше Јосифа Исмаиљцима за двадесет сребрника; и они одведоше Јосифа у Мисир. *1.Мој. 45,4; 1.Мој. 39,1.

29. А кад се Рувим врати к јами, а то нема Јосифа у јами; тада раздрије хаљине своје,

30. Па се врати к *браћи својој, и рече: Нема дјетета; а ја куда ћу? *1.Мој. 42,13.

31. Тада узеше хаљину Јосифову, и заклавши јаре замочише хаљину у крв,

32. Па онда послаше шарену хаљину оцу његову поручивши: Нађосмо ову хаљину, види је ли хаљина сина твојега или није.

33. А он је позна и рече: Сина је мојега хаљина; љута га је *звјерка изјела; Јосиф је доиста раскинут. *1.Мој. 37,20.

34. И раздрије Јаков хаљине своје, и веза костријет око себе; и тужаше за сином својим дуго времена.

35. И сви синови његови и све кћери његове устадоше око њега тјешећи га, али се он не дадијаше утјешити, него говораше: С тугом ћу у *гроб лећи за сином својим. Тако његов отац плакаше за њим. *1.Мој. 42,38.

36. А Мадијанци продадоше га у Мисир *Петефрију, дворанину фараонову, заповједнику стражарском. *1.Мој. 39,1.

Јудин гријех.

38. А у то вријеме догоди се, те Јуда отиде од браће своје и уврати се код некога Одоламејца, којему име бјеше Ирас.

2. И ондје видје Јуда кћер некога Хананејца, којему име бјеше Сава, и узе је и леже с њом;

3. И она затрудње и роди сина, којему надједе име Ир.

4. И опет затрудњевши роди сина, којему надједе име Авнан.

5. И опет роди сина, и надједе му име Силом; а Јуда бијаше у Хасви, кад она тога роди.

6. И Јуда ожени првенца својега Ира дјевојком по имену Тамаром.

7. Али Ир првенац Јудин бјеше неваљао пред Господом, и уби га Господ.

8. А Јуда рече Авнану: Уђи к жени брата својега и ожени се њом на име братово, да подигнеш потомство брату својему.

9. А Авнан знајући да неће бити његов пород, кад лијегаше са женом брата својега просипаше на земљу, да не роди дјеце брату својему.

10. Али Господу не би мило што чињаше, те уби и њега.

11. И Јуда рече Тамари снахи својој: Остани удовицом у кући оца својега докле одрасте Силом син мој. Јер говораше: Да не умре и он као браћа му. И отиде Тамара, и живљаше у кући оца својега.

12. А кад прође много времена, умрије кћи Савина, жена Јудина. И кад се Јуда утјеши, пође у Тамну к људима што му стризијаху *овце, сам с Ирасом пријатељем својим Одоламејцем. *2.Сам. 13,23.

13. И јавише Тамари говорећи: Ето свекар твој иде у Тамну да стриже *овце своје. *1.Сам. 25,2.

14. А она скиде са себе удовичко рухо своје, и узе покривало и покри лице, и сједе на раскршће на путу који иде у Тамну. Јер видје да је *Силом одрастао а њу још не удаше за њ. *1.Мој. 38,11.

15. А Јуда кад је видје, помисли да је блудница, јер бијеше покрила лице своје.

16. Па сврну с пута к њој и рече јој: Пусти да легнем с тобом. Јер није познао да му је снаха. А она рече: Шта ћеш ми дати да легнеш са мном?

17. А он рече: Послаћу ти *јаре из стада. А она му рече: Али да ми даш залог, докле га не пошљеш. *1.Мој. 38,20.

18. А он рече: Какав залог да ти дам? А она рече: Ето, *прстен и рубац, и штап што ти је у руци. И он јој даде, те леже с њом, и она затрудње од њега. *1.Мој. 38,25.

19. Послије уставши Тамара отиде и скиде *покривало са себе и обуче удовичко рухо. *1.Мој. 38,14.

20. А Јуда посла јаре по пријатељу свом Одоламејцу да му донесе натраг од жене залог. Али је он не нађе.

21. Па питаше људе по оном мјесту гдје је она била говорећи: Гдје је она блудница што је била на раскршћу на овом путу? А они рекоше: Није овдје било блуднице.

22. И врати се к Јуди и рече: Не нађох је, него још рекоше мјештани: Није овдје било блуднице.

23. А Јуда рече: Нека јој да се не срамотимо; ја сам слао јаре, али је ти не нађе.

24. А кад прође до три мјесеца дана, јавише Јуди говорећи: Тамара снаха твоја учини *прељубу, и ево затрудње од прељубе. А Јуда рече: Изведите је да се спали. *Суд. 19,2.

25. А кад је поведоше, посла к свекру своједу и поручи: С човјеком чије је ово затруднјела сам. И рече: Тражи чији је овај прстен и рубац и штап.

26. А Јуда позна и рече: Правија је од мене, јер је не дадох сину својему Силому. И више не леже с њом.

27. А кад дође вријеме да роди, а то близанци у утроби њезиној.

28. И кад се порађаше, једно дијете помоли руку, а бабица узе и веза му црвен конац око руке говорећи: Овај је први.

29. Али он увуче руку, и гле изађе брат његов, а она рече: Како продрије? Продирање нека ти буде. И надјенуше му име Фарес.

30. А послије изађе брат му, којему око руке бијаше црвени конац, и надјенуше му име Зара.

Јосифово служење код Петефрија, чедност и тамновање.

39. А Јосифа одведоше у Мисир; и *Петефрије дворанин фараонов, заповједник стражарски, човјек Мисирац, купи га од Исмаиљаца, који га одведоше онамо. *1.Мој. 37,36.

2. И Господ бијеше с Јосифом, те би срећан, и живљаше у кући господара својега Мисирца.

3. И господар његов видје да је Господ с њим и да све што ради, Господ води у напредак у руци његовој.

4. И Јосиф стече милост у њега, и двораше га; а најпослије постави га над цијелијем домом својим, и што год имаше њему даде у руке.

5. А кад га постави над домом својим и над свијем што имаше, од тада Господ благослови дом тога Мисирца због Јосифа; и благослов Господњи бијеше на свему што имаше у кући и у пољу.

6. И остави у Јосифовијем рукама све што имаше, и не ˅разбираше ни за што осим јела које јеђаше. А Јосиф бијаше лијепа стаса и лијепа лица. ˃бриңаше

7. И догоди се послије, те се жена господара његова загледа у Јосифа, и рече: Лези са мном.

8. А он не хтје, него рече жени господара својега: Ето господар мој не ˅разбира ни за што што је у кући, него што год има даде мени у руке. ˃брине

9. Ни сам није већи од мене у овој кући, и ништа не крије од мене осим тебе, јер си

му жена; па како бих учинио такво грдно зло и Богу згријешио?

10. И она говораше такве ријечи Јосифу сваки дан, али је не послуша да легне с њом ни да се бави код ње.

11. А један дан кад дође Јосиф у кућу да ради свој посао, а не бјеше никога од домашњих у кући,

12. Она га ухвати за хаљину говорећи: Лези са мном. Али он оставив јој у рукама хаљину своју побјеже и отиде.

13. А кад она видје гдје јој остави у рукама хаљину своју и побјеже,

14. Викну чељад своју, и рече им говорећи: Гледајте, довео нам је човјека Јеврејина да нас срамоти; дође к мени да легне са мном, а ја повиках иза гласа;

15. А он кад чу гдје вичем, остави хаљину своју код мене и побјеже и отиде.

16. И она остави хаљину његову код себе, док му господар дође кући.

17. А тада му рече овако говорећи: Слуга Јеврејин, којега си нам довео, дође к мени да ме осрамоти;

18. А ја повиках иза гласа, те он оставив хаљину своју код мене побјеже.

19. А кад господар његов чу ријечи жене своје гдје му рече: То ми је учинио слуга твој, разгњеви се врло.

20. И господар Јосифов ухвати га, и баци га у *тамницу, гдје лежаху сужњи царски; и би ондје у тамници. *1.Мој. 40,3.

21. Али *Господ бјеше с Јосифом и рашири †милост своју над њим и учини те омиље тамничару. *2.Мој. 11,3. †Нем. 1,11.

22. И повјери тамничар Јосифу све сужње у *тамници, и што је год требало ондје чинити он уређиваше. *1.Мој. 40,3.

23. И тамничар не надгледаше ништа што бјеше у Јосифовој руци, јер *Господ бјеше с њим; и што год чињаше, Господ вођаше у напредак. *1.Мој. 39,2.

Јосиф тумачи сужњима њихове снове.

40. После тога догоди се, те *пехарник цара мисирскога и хљебар скривише господару својему, цару мисирском. *Нем. 1,11.

2. И фараон се разгњеви на та два дворанина, на старјешину над пехарницима и на старјешину над хљебарима;

3. И баци их у тамницу у кући заповједника стражарскога, гдје Јосиф бјеше сужањ.

4. А заповједник стражарски одреди им Јосифа да их служи; и бијаху дуго у тамници.

5. И уснише сан обојица у једну ноћ, сваки по значењу својега сна за себе, и пехарник и хљебар цара мисирскога, који бијаху сужњи у тамници.

6. И сјутрадан кад дође Јосиф к њима, погледа их, а они бјеху врло невесели.

7. Па запита дворане фараонове, који бијаху сужњи с њим у кући господара његова, и рече: Што сте данас лица невесела?

8. А они му рекоше: Сан уснисмо обојица, а нема ко да нам каже шта значе. А Јосиф им рече: Шта значе, није ли у Бога? Али приповједите ми.

9. И старјешина над пехарницима приповједи сан свој Јосифу говорећи: Сних, а преда мном чокот;

10. И на чокоту бјеху три лозе, и напупи и процвате, и грожђе на њему узре;

11. А у руци ми бјеше чаша фараонова, те побрах зрело грожђе и исциједих га у чашу фараонову, и додадох чашу фараону.

12. А Јосиф му рече: Ово значи: Три су лозе три дана.

13. Још три дана, и фараон бројећи своје дворане узеће и тебе, и опет те поставити у пређашњу службу, и опет ћеш му додавати чашу као и пре док си му био пехарник.

14. Али немој заборавити мене кад будеш у добру, учини *милост и помени за ме фараону, и извади ме из ове куће. *Исус Н. 2,12.

15. Јер су ме украли из земље јеврејске, а овдје нијесам ништа учинио да ме баце у ову јаму.

16. А кад видје старјешина над хљебарима како лијепо каза сан, рече Јосифу: И ја сних, а мени на глави три котарице бијеле;

17. И у најгорњој котарици бијаше свакојаких колача за фараона, и птице јеђаху из котарице на мојој глави.

18. А Јосиф одговори и рече: Ово значи: Три котарице три су дана.

19. Још три дана, и фараон бројећи дворане своје избациће те и објесиће те на вјешала, и птице ће јести с тебе месо.

20. И кад дође трећи дан, то бјеше дан у који се родио фараон, и учини фараон гозбу свима слугама својим, и наиђе међу слугама својим на старјешину над пехарницима и на старјешину над хљебарима;

21. И поврати старјешину над пехарницима у *службу да додаје чашу фараону;

*1.Мој. 40,13.

22. А старјешину над хљебарима објеси, као што каза Јосиф.

23. И старјешина над пехарницима не опомену се Јосифа, него га заборави.

Фараонови снови. Јосифово тумачење, унапређење и старање о Мисиру.

41. А послије двије године дана усни фараон, а он стоји на једној ријеци.

2. И гле, из ријеке изађе седам крава лијепијех и дебелијех, и стадоше пасти по обали.

3. И гле, иза њих изађе из ријеке седам других крава, ружнијех и мршавијех, и стадоше поред онијех крава на обали.

4. И ове краве ружне и мршаве поједоше онијех седам крава лијепијех и дебелијех. У том се пробуди фараон.

5. Па опет заспав усни другом, а то седам класова израсте из ⁾једнога стабла једријех и лијепијех;

⁾једне стабљике

6. А иза њих исклија седам класова малијех и штуријех;

7. Па ови класови мали поједоше онијех седам великијех и једријех. У том се пробуди фараон и видје да је сан.

8. И кад би ујутру, он се забрину у духу, и послав сазва све гатаре мисирске и све мудраце, и приповједи им шта је снио; али нико не може казати фараону шта значи.

9. Тада проговори старјешина над пехарницима фараону и рече: Данас се опоменух гријеха својега,

10. Кад се *фараон расрди на слуге своје и баци у †тамницу у кући заповједника стражарскога мене и старјешину над хљебарима,

*1.Мој. 40,2. †1.Мој. 39,20.

11. Уснисмо у једну ноћ ја и он, сваки за себе по значењу сна својега уснисмо.

12. А ондје бијаше с нама момче Јеврејче, слуга заповједника стражарскога, и ми му приповједисмо сне, а он нам каза шта чији сан значи.

13. И зби се како нам каза: Мене поврати фараон у службу, а онога објеси.

14. Тада фараон посла по Јосифа, и брже га изведоше из *тамнице, а он се обрија и преобуче се, те изађе пред фараона.

*Проп. 4,14.

15. А фараон рече Јосифу: Усних сан, па ми нико не умије да каже шта значи; а за тебе чујем да умијеш казивати сне.

16. А *Јосиф одговори фараону и рече: То није у мојој власти, Бог ће јавити добро фараону.

*1.Мој. 40,8.

17. И рече фараон Јосифу: Усних, а ја стојим крај ријеке на обали.

18. И гле, из ријеке изађе седам крава дебелијех и лијепијех, те стадоше пасти по обали.

19. И гле, иза њих изађе седам других крава рђавијех, и врло ружнијех и мршавијех, каквијех нијесам видио у цијелој земљи мисирској.

20. И ове краве мршаве и ружне поједоше онијех седам дебелијех,

21. И кад им бише у трбуху, не познаваше се да су им у трбуху, него опет бјеху онако ружне као прије. У том се пробудих.

22. Па опет усних, а то седам класова израсте из једнога стабла једријех и лијепијех;

23. А иза њих исклија седам малијех, танкијех и штуријех.

24. И ови танки класови прождријеше онијех седам лијепијех. И ово приповједих гатарима, али ми ниједан не зна казати шта значи.

25. А Јосиф рече фараону: Оба су сна фараонова једнака; Бог јавља фараону шта је наумио.

26. Седам лијепијех крава јесу седам година, и седам лијепијех класова јесу седам година; оба су сна једнака.

27. А седам крава мршавијех и ружнијех, што изађоше иза онијех, јесу седам година; и седам класова ситнијех и штуријех биће седам година гладнијех.

28. То је што рекох фараону: Бог каже фараону шта је наумио.

29. Ево доћи ће седам година врло роднијех у свој земљи мисирској.

30. А иза њих настаће седам гладнијех година, гдје ће се заборавити све обиље у *земљи мисирској, јер ће †глад сатрти земљу,

*1.Мој. 47,13. †Псал. 105,16.

31. Те се неће знати то обиље у земљи од глади потоње, јер ће бити врло велика.

32. А што је два пута узастопце фараон снио, то је зато што је зацијело Бог тако наумио, и наскоро ће то учинити Бог.

33. Него сада нека потражи фараон човјека мудра и разумна, па нека га постави над земљом мисирском.

34. И нека гледа фараон да постави старјешине по земљи, и покупи петину по земљи мисирској за седам роднијех година;

35. Нека скупљају од свакога жита за роднијех година које иду, и нека снесу под руку фараонову свакога жита у све градове, и нека чувају,

36. Да се нађе хране земљи за седам година гладнијех, кад настану, да не пропадне земља од глади.

37. И ово се учини добро фараону и свијем слугама његовијем.

38. И рече фараон слугама својим: Можемо ли наћи *човјека какав је овај, у којем би био Дух Божји? *Дан. 5,11; 4.Мој. 27,18.

39. Па рече фараон Јосифу: Кад је теби јавио Бог све ово, нема никога тако мудра и разумна као што си ти.

40. Ти ћеш бити над домом мојим, и сав ће ти народ мој уста љубити; само ћу овијем пријестолом бити већи од тебе.

41. И још рече фараон Јосифу: Ево, постављам те над свом земљом мисирском.

42. И скиде фараон *прстен с руке своје и метну га Јосифу на руку, и обуче га у хаљине од танкога платна, и објеси му златну ˀверижицу о врату, *Јест. 3,10. ˀукрасни ланац

43. И посади га на кола која бијаху друга за његовијем, и заповједи да пред њим вичу: Клањајте се, и да га је поставио над свом земљом *мисирском. *1.Мој. 45,8.

44. И још рече фараон Јосифу: Ја сам фараон, али без тебе неће нико маћи руке своје ни ноге своје у свој земљи мисирској.

45. И надје фараон Јосифу име Псонтомфаних, и ожени га Асенетом, кћерју Потифере свештеника онскога. И пође Јосиф по земљи мисирској.

46. А бијаше Јосифу тридесет година кад изађе пред фараона цара мисирскога. И отишав од фараона обиђе сву земљу мисирску.

47. И за седам роднијех година роди земља свашта изобила.

48. И стаде Јосиф купити за тијех седам година свакога жита што бјеше по земљи мисирској, и сносити жито у градове; у сваки град сношаше жито с њива које бјеху око њега.

49. Тако накупи Јосиф жита врло много колико је пијеска морскога, тако да га преста мјерити, јер му не бјеше броја.

50. И докле још не наста гладна година, родише се *Јосифу два сина, које му роди Асенета кћи Потифере свештеника онскога. *1.Мој. 46,20.

51. И првенцу надједе Јосиф име *Манасија, говорећи: Јер ми Бог даде да заборавим сву муку своју и сав дом оца својега.

*1.Мој. 48,1.

52. А другоме надједе име Јефрем, говорећи: Јер ми Бог даде да растем у земљи невоље своје.

53. Али прође седам година роднијех у земљи мисирској;

54. И наста седам година гладнијех, као што је Јосиф напријед казао. И бјеше *глад по свијем земљама, а по свој †земљи мисирској бјеше хљеба. *Псал. 105,16. †Дјела 7,11.

55. Али најпослије наста глад и по свој земљи мисирској, и народ повика к фараону за хљеб; а фараон рече свима Мисирцима: Идите к Јосифу, па што вам он каже оно чините.

56. И кад глад бјеше по свој *земљи, отвори †Јосиф све житнице, и продаваше Мисирцима. И глад поста врло велика у земљи мисирској. *1.Мој. 42,6. †1.Мој. 47,14.

57. И из свијех земаља долажаху у Мисир к Јосифу да купују; јер поста велика глад у свакој *земљи. *5.Мој. 9,28.

Пут синова Јаковљевих у Мисир без Венијамина.

42. А *Јаков видећи да има жита у Мисиру, рече синовима својим: Шта гледате један на другога? *Дјела 7,12.

2. И рече: Ето чујем да у Мисиру има жита; идите онамо те нам купите отуда, да останемо живи и не помремо.

3. И десеторица браће Јосифове отидоше да купе жита у Мисиру.

4. А Венијамина брата Јосифова не пусти отац с браћом говорећи: Да га не би задесило какво зло.

5. И дођоше синови Израиљеви да купе жита с осталима који долажаху; јер бјеше глад у земљи хананској.

6. А Јосиф управљаше земљом, и продаваше жито свему народу по земљи. И браћа Јосифова дошавши поклонише му се лицем до земље.

7. А Јосиф угледав браћу своју позна их; али се учини да их не познаје, и оштро им проговори и рече: Одакле сте дошли? А они рекоше: Из земље хананске, да купимо хране.

8. Јосиф, дакле, позна браћу своју; али они њега не познаше.

9. И опомену се Јосиф снова које је снио за њих; и рече им: Ви сте уходе; дошли сте да видите гдје је земља слаба.

10. А они му рекоше: Нијесмо, господару; него слуге твоје дођоше да купе хране.

11. Сви смо синови једнога човјека, поштени људи, нигда нијесу слуге твоје биле уходе.

12. А он им рече: Није истина, него сте дошли да видите гдје је земља слаба.

13. А они рекоше: Нас је било дванаест *браће, слуга твојих, синова једнога човјека у земљи хананској; и ено, најмлађи је данас код оца нашега, а једнога нема више. *1.Мој. 37,30.

14. А Јосиф им рече: Кажем ја да сте ви уходе.

15. Него хоћу да се увјерим овако: Тако жив био фараон, нећете изаћи одавде, докле не дође амо најмлађи брат ваш.

16. Пошљите једнога између себе нека доведе брата вашега, а ви ћете остати овдје у тамници, па ћу видјети је ли истина што говорите; иначе сте уходе, тако жив био фараон!

17. И затвори их у тамницу на три дана.

18. А трећи дан рече им Јосиф: Ако сте ради животу, ово учините, јер се ја Бога бојим:

19. Ако сте поштени људи, један брат између вас нека остане у тамници, а ви идите и однесите жита колико треба породицама вашим.

20. Па онда доведите к мени најмлађега брата својега да се посвједоче ријечи ваше и да не изгинете. И они учинише тако.

21. И рекоше један другом: Доиста се огријешисмо о брата својега, јер видјесмо муку душе његове кад нам се мољаше, па га се оглушисмо; зато дође на нас ова мука.

22. А *Рувим одговори им говорећи: Нијесам ли вам говорио, немојте се гријешити о дијете? Али ме не послушасте; и зато се ево тражи од нас крв његова. *1.Мој. 37,21.

23. А они не знадијаху да их Јосиф разумије, јер се с њим разговараху преко тумача.

24. А Јосиф окрете се од њих, и заплака се. Потом се опет окрете к њима, и проговори с њима, и узев између њих *Симеуна веза га пред њима. *1.Мој. 43,23.

25. И заповједи Јосиф да им наспу вреће жита, па и новце што је који дао да метну свакоме у врећу, и да им даду ˇбрашњенице на пут. И тако би учињено.

ˇхрана и торба за пут

26. И натоваривши жито своје на магарце своје отидоше.

27. А један од њих отворив своју врећу да нахрани магарца својега у једној *гостионици, видје новце своје озго у врећи. *1.Мој. 43,21.

28. И рече браћи својој: Ја добих натраг новце своје, ево их у мојој врећи. И задрхта срце у њима и уплашише се говорећи један другоме: Што нам то учини Бог?

29. И дошавши к Јакову оцу својему у земљу хананску, приповједише му све што им се догоди, говорећи:

30. Оштро говораше с нама човјек, који заповиједа у оној *земљи, и дочека нас као уходе. *1.Мој. 42,7.

31. А кад му рекосмо: Ми смо поштени људи, нигда нијесмо били уходе;

32. Било нас је дванаест браће, синова оца нашега; једнога већ нема, а најмлађи је данас код оца нашега у земљи хананској;

33. Рече нам човјек, који заповиједа у оној земљи: Овако ћу дознати јесте ли *поштени људи: брата једнога између себе оставите код мене, а што вам треба за породице ваше глади ради, узмите и идите. *1.Мој. 42,19.

34. Послије доведите к мени брата својега најмлађега, да се увјерим да нијесте уходе него поштени људи; брата ћу вам вратити, и моћи ћете трговати по овој *земљи. *1.Мој. 34,10.

35. А кад изручиваху вреће своје, гле, свакоме у врећи бјеху у завежљају новци његови; и видјевши завежљаје новаца својих уплашише се и они и отац им.

36. И рече им Јаков отац њихов: Потрсте ми дјецу; Јосифа нема, Симеуна нема, па хоћете и Венијамина да узмете; све се скупило на ме.

37. А Рувим проговори и рече оцу својему: Два сина моја убиј, ако ти га не доведем натраг; дај га у моје руке, и ја ћу ти га опет довести.

38. А он рече: Неће ићи син мој с вама, јер је брат његов умро и он оста сам, па ако би га задесило какво зло на путу на који ћете ићи, свалили бисте ме стара с тугом у *гроб. *1.Мој. 37,35.

Пут синова Јаковљевих у Мисир са Венијамином.

43. Али *глад бјеше врло велика у оној †земљи. *1.Мој. 12,10. †1.Мој. 26,1.

2. Па кад поједоше жито које бијаху донијели из Мисира, рече им отац: Идите опет, и купите нам мало хране.

3. А Јуда му проговори и рече: Тврдо нам се зарекао онај човјек говорећи: Нећете видјети лица мојега, ако не буде с вама брат ваш.

4. Ако ћеш пустити с нама брата нашега, ићи ћемо и купићемо ти хране.

5. Ако ли нећеш пустити, нећемо ићи, јер нам је казао онај човјек: Нећете видјети лица мојега, ако не буде с вама брат ваш.

6. А Израиљ рече: Што ми то зло учинисте и казасте човјеку да имате још једнога брата?

7. А они рекоше: Човјек је потанко распитивао за нас и за род наш говорећи: Је ли вам јоште жив отац? Имате ли још браће? А ми му одговарасмо како нас питаше. Јесмо ли могли како знати да ће казати: Доведите брата својега?

8. И рече Јуда Израиљу оцу својему: Пусти дијете са мном, па ћемо се подигнути и отићи, да останемо живи и не помремо и ми и ти и наша дјеца.

9. Ја ти се јамчим за њ, из моје га руке ишти; ако ти га не доведем натраг и преда те не ставим, да сам ти крив довијека.

10. Да нијесмо толико оклијевали, досада бисмо се два пута вратили.

11. Онда рече Израиљ отац њихов: Кад је тако, учините ово: Узмите што најљепше има у овој *земљи у своје вреће, и понесите †човјеку оном дар: Мало тамјана и мало меда, мирисава коријења и смирне, урме и бадема. *Језек. 27,17. †Приче 18,16.

12. А новаца понесите двојином, и узмите новце што бијаху озго у врећама вашим и однесите натраг, може бити да је погрјешка.

13. И узмите брата својега, па устаните и идите опет к оном човјеку.

14. А Бог Свемогући да вам да да нађете милост у онога *човјека, да вам пусти брата вашега другога и Венијамина; ако ли останем без дјеце, нек останем без дјеце. *Псал. 34,8.

15. Тада узевши даре и новаца двојином, узевши и Венијамина, подигоше се и отидоше у Мисир, и изађоше пред Јосифа.

16. А *Јосиф кад видје с њима Венијамина, рече човјеку који управљаше кућом његовом: Одведи ове људе у кућу, па накољи меса и зготови, јер ће у подне са мном јести ови људи. *1.Мој. 39,4.

17. И учини човјек како Јосиф рече, и уведе људе у кућу Јосифову.

18. А они се бојаху кад их човјек вођаше у кућу Јосифову, и рекоше: За новце који прође бјеху метнути у вреће наше води нас, докле смисли како ће нас окривити, да нас зароби и узме наше магарце.

19. Па приступивши к човјеку који управљаше кућом Јосифовом, проговорише му на вратима кућним,

20. И рекоше: Чуј, господару; дошли смо били и пре, и куписмо хране;

21. Па кад дођосмо у једну *гостионицу и отворисмо вреће, а то новци свакога од нас бијаху озго у врећи његовој, новци наши на мјеру; и ево смо их донијели натраг; *1.Мој. 42,27.

22. А друге смо новце донијели да купимо хране; не знамо ко нам метну новце наше у вреће.

23. А он им рече: Будите мирни, не бојте се; Бог ваш и Бог оца вашега метнуо је благо у вреће ваше; новци су ваши били у мене. И изведе им Симеуна.

24. И уведе их човјек у кућу Јосифову, и донесе им воде те опраше ноге, и магарцима њиховијем положи.

25. И приправише дар, чекајући докле дође Јосиф у подне, јер чуше да ће они ондје обједовати.

26. И кад Јосиф дође кући, изнесоше му дар који имаху код себе, и поклонише му се до *земље. *Рута 2,10.

27. А он их запита како су, и рече: Како је отац ваш стари, за кога ми говористе, је ли јоште жив?

28. А они рекоше: Добро је слуга твој, отац наш; још је жив. И поклонише му се.

29. А он погледав видје Венијамина брата својега, сина матере своје, и рече: Је ли вам то најмлађи брат ваш за којега ми говористе? И рече: Бог да ти буде милостив, синко!

30. А Јосифу гораше *срце од љубави према брату својему, те брже потражи гдје ће плакати, и ушав у једну собу плака ондје. *Јер. 31,20.

31. Послије умив се изађе, и ᵓустежући се рече: Дајте објед. ᵓсилом уздржавајући

32. И донесоше њему напосе, и њима напосе, и *Мисирцима који обједоваху у њега напосе, јер не могаху Мисирци јести с Јеврејима, јер је то нечисто Мисирцима. *1.Мој. 46,34.

33. А сјеђаху пред њим старији по старјешинству својем а млађи по младости својој. И згледаху се од чуда.

34. И узимајући јела испред себе слаше њима, и *Венијамину допаде пет пута више него другима. И пише и напише се с њим. *1.Мој. 45,22.

Јосифову браћу застрашују.

44. И заповједи Јосиф човјеку што управљаше кућом његовом говорећи: Наспи овијем људима у вреће жита колико могу понијети, и свакоме у врећу метни озго новце његове.

2. И чашу моју, чашу сребрну, метни најмлађему у врећу озго и новце за његово жито. И учини како му Јосиф рече.

3. А ујутру кад свану, отпустише људе с магарцима њиховијем.

4. А кад изађоше из мјеста и још не бијаху далеко, рече Јосиф човјеку што управљаше кућом његовом: Устани, иди брже за онијем људима, и кад их стигнеш реци им: Зашто враћате зло за добро?

5. Није ли то чаша из које пије мој господар, и неће ли по њој зацијело познати какви сте? Зло сте радили што сте то учинили.

6. И он их стиже, и рече им тако.

7. А они му рекоше: Зашто говориш, господару, такве ријечи? Сачувај Боже да слуге твоје учине тако што!

8. Ено смо ти донијели натраг из земље хананске новце које нађосмо озго у врећама својим, па како бисмо украли из куће господара твојега сребро или злато?

9. У којега се између слугу твојих нађе, онај нека погине, и сврх тога ми ћемо бити робови господару твојему.

10. А он рече: Нека буде како рекосте; али у кога се нађе, онај да ми буде роб, а ви остали нећете бити криви.

11. И брже поскидаше сви на земљу вреће своје, и раздријешише сваки своју врећу.

12. А он стаде тражити почев од најстаријега, и кад дође до најмлађега, нађе се чаша у врећи Венијаминовој.

13. Тада раздријеше хаљине своје, и натоваривши сваки свој товар на својега магарца вратише се у град.

14. И дође Јуда с браћом својом Јосифу у кућу, док он још бијаше код куће, и падоше пред њим на земљу.

15. А Јосиф им рече: Шта сте то учинили? зар нијесте знали да човјек као што сам ја може зацијело дознати?

16. Тада рече Јуда: Шта да ти речемо, господару? Шта да говоримо? Како ли да се правдамо? Бог је открио злочинство твојих слугу. Ево, ми смо сви *робови твоји, господару, и ми и овај у кога се нашла чаша. *1.Мој. 44,9.

17. А Јосиф рече: Боже сачувај! Нећу ја то; у кога се нашла чаша он нека ми буде роб, а ви идите с миром оцу својему.

18. Али Јуда приступив к њему рече: Чуј ме, господару; допусти да проговори слуга твој господару својему, и нека се гњев твој не распали на слугу твојега, јер си ти као сам фараон.

19. Господар мој запита слуге своје говорећи: Имате ли оца или брата?

20. А ми рекосмо господару својему: Имамо стара оца и брата најмлађега, који му се роди у старости; а његов је брат умро, и он оста сам од матере своје, и отац га пази.

21. А ти рече слугама својим: Доведите ми га да га видим својим очима.

22. И рекосмо господару својему: Неће моћи дијете оставити оца својега; да остави оца својега, одмах ће отац умријети.

23. А ти рече слугама својим: Ако не дође с вама брат ваш најмлађи, нећете више видјети лица мојега.

24. А кад се вратисмо к слузи твојему, а оцу мојему, казасмо му ријечи господара мојега.

25. Послије рече нам отац: Идите опет, купите нам хране.

26. А ми рекосмо: Не можемо ићи, осим ако буде брат наш најмлађи с нама, онда ћемо ићи, јер не можемо видјети лица онога човјека, ако не буде с нама брат наш најмлађи.

27. А слуга твој, отац мој, рече нам: Знате да ми је *жена родила два сина. *1.Мој. 46,19.

28. И један од њих отиде од мене, и рекох: Зацијело га је раскинула звјерка; и досада га не видјех.

29. Ако и овога одведете од мене и задеси га какво зло, свалићете ме стара у *гроб с тугом. *1.Мој. 42,38.

30. Па сада да отидем к слузи твојему, оцу својему, а ово дијете да не буде с нама, како је *душа онога везана за душу овога, *1.Сам. 18,1.

31. Умријеће кад види да нема дјетета, те ће слуге твоје свалити старога слугу твојега, а оца својега с тугом у *гроб. *1.Мој. 42,38.

32. А твој се слуга подјемчио за дијете оцу својему рекав: Ако ти га не доведем натраг, да сам крив оцу својему довијека.

33. Зато нека слуга твој остане мјесто дјетета да буде роб господару мојему, а дијете нека иде с браћом својом.

34. Јер како бих се вратио к оцу својему без дјетета, да гледам јаде који би ми оца задесили?

Јосиф се показује својој браћи и учини да му отац дође у Мисир.

45. Тада Јосиф не могући се уздржати пред осталима који стајаху око њега, повика: Изађите сви напоље. Тако не оста нико код њега кад се Јосиф показа браћи својој.

2. Па бризну плакати тако да чуше Мисирци, чу и дом фараонов.

3. И рече Јосиф браћи својој: Ја сам Јосиф; је ли ми отац још у животу? Али му браћа не могаху одговорити, јер се препадоше од њега.

4. А Јосиф рече браћи својој: Приступите ближе к мени. И приступише; а он рече: Ја сам Јосиф брат ваш, којега продадосте у Мисир.

5. А сада немојте жалити нити се кајати што ме продадосте овамо, јер Бог мене посла пред вама ради живота вашега.

6. Јер је већ двије године дана глад у земљи, а биће још пет година, гдје неће бити ни орања ни жетве.

7. А Бог ме посла пред вама, да вас сачува на земљи и да вам избави живот избављењем превеликим.

8. И тако нијесте ме ви оправили овамо него сам Бог, који ме постави оцем фараону и господарем од свега дома његова и старјешином над свом земљом мисирском.

9. Вратите се брже к оцу мојему и кажите му: Овако вели син твој Јосиф: Бог ме је поставио господарем свему Мисиру, ходи к мени, немој оклијевати.

10. Сједјећеш у *земљи †гесемској и бићеш близу мене, ти и синови твоји и синови синова твојих, и овце твоје и говеда твоја и што је год твоје. *1.Мој. 46,28. †1.Мој. 47,1.

11. И ја ћу те хранити ондје, јер ће још пет година бити глад, да не погинеш од глади ти и дом твој и што је год твоје.

12. А ето видите очима својима, и брат мој Венијамин својима очима, да вам ја из уста говорим.

13. Кажите оцу мојему сву славу моју у Мисиру и што сте год видјели; похитајте и доведите овамо оца мојега.

14. Тада паде око врата Венијамину брату својему и плака. И Венијамин плака о врату његову.

15. И изљуби сву браћу своју и исплака се над њима. Потом се браћа његова разговараху с њим.

16. И чу се глас у кући фараоновој, и рекоше: Дођоше браћа Јосифу. И мило би фараону и слугама његовијем;

17. И рече фараон Јосифу: Кажи браћи својој: Овако учините: Натоварите магарце своје, па идите и вратите се у земљу хананску,

18. Па узмите оца својега и чељад своју, и дођите к мени, и даћу вам најбоље што има у *земљи мисирској, и јешћете најбоље обиље ове земље. *1.Мој. 27,28.

19. А ти им заповједи: Овако учините: Узмите са собом из земље мисирске кола за дјецу своју и за жене своје, и повезите оца својега и дођите овамо;

20. А на покућство своје не гледајте, јер што има најбоље у свој земљи мисирској ваше је.

21. И синови Израиљеви учинише тако; и Јосиф им даде кола по заповијести фараоновој; даде им и брашњенице на пут.

22. И свакоме даде по двоје хаљине, а *Венијамину даде триста сребрника и петоре хаљине. *1.Мој. 43,34.

23. А оцу својему посла још десет магараца натоваренијех најљепшијех ствари што има у Мисиру, и десет магарица натоваренијех жита и хљеба и јестива оцу за пут.

24. Тако оправи браћу своју, и пођоше; и рече им: Немојте се корити путем.

25. Тако се вратише из Мисира, и дођоше у земљу хананску к Јакову оцу својему.

26. И јавише му и рекоше: Још је жив Јосиф, и заповједа над свом земљом мисирском. А у њему срце пренеможе, јер им не вјероваше.

27. Али кад му казаше све ријечи Јосифове, које им је Јосиф рекао, и видје кола, која посла Јосиф по оца, тада оживје дух Јакова оца њихова;

28. И рече Израиљ: Доста ми је кад је још жив син мој Јосиф; идем да га видим докле нијесам умро.

Јаковљев пут у Мисир. Израиљева дјеца. Јосиф их дочекује.

46. Тада пође Израиљ са свијем што имаше, и дошав у Вирсавеју принесе жртву Богу оца својега Исака.

2. И Бог рече Израиљу ноћу у утвари: Јакове! Јакове! А он одговори: Ево ме.

3. И Бог му рече: Ја сам Бог, Бог оца твојега; Не бој се отићи у Мисир; јер ћу ондје начинити од тебе народ велик.

4. Ја ћу ићи с тобом у Мисир, и Ја ћу те одвести онамо, и Јосиф ће метнути руку своју на очи твоје.

5. И пође Јаков од Вирсавеје; и синови Израиљеви посадише Јакова оца својега и дјецу своју и жене своје на кола која посла фараон по њ.

6. И узеше стоку своју и благо своје што бијаху стекли у земљи хананској; и дођоше у Мисир: Јаков и сва породица његова.

7. Синове своје и синове синова својих, кћери своје и кћери синова својих, и сву породицу своју доведе са собом у Мисир.

8. А ово су имена дјеце Израиљеве што дођоше у Мисир: Јаков и синови његови. Првенац Јаковљев Рувим;

9. И синови Рувимови: Енох, Фалуј, Есрон иХармија.

10. А синови Симеунови: *Јемуило, †Јамин, Аод, Јахин, Соар и Саул, син једне Хананејке. *2.Мој. 6,15. †1.Днев. 4,24.

11. Синови Левијеви: Гирсон, Кат и Мерарије.

12. Синови Јудини: Ир, Авнан, Силом, *Фарес и Зара; а умрли бјеху Ир и Авнан у земљи хананској, али бијаху синови Фаресови †Есром и Јемуило.

*1.Мој. 38,29. †1.Днев. 2,5.

13. Синови Исахарови: Тола, Фува, Јов и Симрон.

14. Синови Завулонови: Серед, Алон, и Ахојило.

15. То су синови Лијини, које роди Јакову у Падан-Араму, и јоште Дина кћи његова. Свега душа, синова његовијех и кћери његовијех бјеше тридесет и три.

16. Синови Гадови: Сифон, *Агије, Сушије, Есвон, Ирије, Ародије и Арилије.

*4.Мој. 26,15.

17. Синови Асирови: *Јемна, Јесва, Јесвија и Верија, и сестра њихова Сара. А синови Веријини Ховор и Мелхило.

*1.Днев. 7,30.

18. То су синови *Зелфе, коју даде Лаван Лији кћери својој, и она их роди Јакову, шеснаест душа. *1.Мој. 30,10.

19. А синови Рахиље жене Јаковљеве: Јосиф и Венијамин.

20. А *Јосифу се родише у Мисиру од Асенете кћери Потифере свештеника онскога: Манасија и Јефрем. *1.Мој. 41,50.

21. А синови Венијаминови: *Вела, †Вехер, Асвил, Гира, Наман, Ихије, Рос, Мупим, Упим и Арад. *4.Мој. 26,38. †1.Днев. 7,6.

22. То су синови Рахиљини што се родише Јакову, свега четрнаест душа.

23. И син Данов: Асом.

24. А синови Нефталимови: Асило, Гуније, Јесер и Силим.

25. То су синови *Вале, коју даде Лаван Рахиљи кћери својој и она их роди Јакову; свега седам душа. *1.Мој. 29,29.

26. А свега *душа што дођоше с Јаковом у Мисир, а изађоше од бедара његовијех, осим жена синова Јаковљевијех, свега душа бјеше шездесет и шест. *2.Мој. 1,5.

27. И два сина Јосифова који му се родише у Мисиру; свега дакле *душа дома Јаковљева, што дођоше у Мисир, бјеше седамдесет. *5.Мој. 10,22.

28. А Јуду посла Јаков напријед к Јосифу, да му јави да изађе преда њ у Гесем. И дођоше у земљу гесемску.

29. А Јосиф упреже у кола своја, и изађе на сусрет Израиљу оцу својему у Гесем; и кад га видје Јаков, паде му око врата, и плака дуго о врату његову.

30. И рече Израиљ Јосифу: Сада не марим умријети кад сам те видио да си јоште жив.

31. А *Јосиф рече браћи својој и дому оца својега: Идем да јавим фараону; али ћу му казати: Браћа моја и дом оца мојега из земље хананске дођоше к мени; *1.Мој. 47,1.

32. А ти су људи пастири и свагда су се бавили око стоке, и доведоше овце своје и говеда своја и што год имају.

33. А кад вас фараон дозове, рећи ће вам: Какву радњу радите?

34. А ви кажите: Пастири су биле слуге твоје од младости, и ми и стари наши; да бисте остали у земљи гесемској; јер су *Мисирцима сви пастири нечисти. *2.Мој. 8,26.

Настањивање у земљи гесемској.
Јаков пред фараоном. Глад у Мисиру.
Јаковљев крај се приближава.

47. И отишав *Јосиф јави фараону и рече: Отац мој и браћа моја с овцама својим и с говедима својим и са свијем што имају дођоше из †земље хананске, и ево их у земљи гесемској.

*1.Мој. 46,31. †1.Мој. 45,10.

2. И узев неколицину браће своје, пет људи, изведе их пред фараона.

3. А фараон рече браћи његовој: Какву радњу радите? А они рекоше фараону: Пастири су слуге твоје, и ми и наши стари.

4. Још рекоше фараону: Дођосмо да живимо као дошљаци у овој земљи, јер нема паше за стоку твојих слугу, јер је велика глад у земљи хананској; а сада допусти да живе у земљи гесемској слуге твоје.

5. А фараон рече Јосифу: Отац твој и браћа твоја дођоше к теби;

6. У твојој је власти земља мисирска; на најбољем мјесту у овој земљи насели оца сво-

јега и браћу своју, нека живе у земљи гесемској; и ако које знаш између њих да су вриједни људи, постави их над мојом стоком.

7. Послије доведе Јосиф и Јакова оца својега и изведе га пред фараона, и благослови Јаков фараона.

8. А фараон рече Јакову: Колико ти има година?

9. Одговори Јаков фараону: Мени има сто и тридесет година, како сам дошљак. Мало је дана живота мојега и зли су били, нити стижу вијека отаца мојих, колико су они живјели.

10. И благословив Јаков фараона отиде од фараона.

11. А Јосиф насели оца својега и браћу своју, и даде им ᵌдобро у *земљи мисирској на најбољем мјесту те земље, у земљи рамеској, као што заповједи фараон.

ᵌвласништво *1.Мој. 47,27.

12. И храњаше Јосиф хљебом оца својега и браћу своју и сав дом оца својега до најмањега.

13. Али неста хљеба у свој *земљи, јер †глад бијаше врло велика, и узмучи се земља мисирска и земља хананска од глади. *1.Мој. 41,30. †Дјела 7,11.

14. И покупи *Јосиф све новце што се налажаху по земљи мисирској и по земљи хананској за жито које куповаху, и слагаше новце у кућу фараонову. *1.Мој. 41,56.

15. А кад неста новаца у *земљи мисирској и у земљи хананској, стадоше сви Мисирци долазити к Јосифу говорећи: Дај нам хљеба; зашто да мремо код тебе, што новаца нема? *1.Мој. 47,19.

16. А Јосиф им говораше: Дајте стоку своју, па ћу вам дати хљеба за стоку, кад је нестало новаца.

17. И довођаху стоку своју к Јосифу, и Јосиф им даваше хљеба за коње и за овце и за говеда и за магарце. Тако их прехрани ону годину хљебом за сву стоку њихову.

18. А кад прође она година, стадоше опет долазити к њему друге године говорећи: Не можемо тајити од господара својега, али је новаца нестало, и стока коју имасмо у нашега је господара; и није остало ништа да донесемо господару својему осим тјелеса наших и њива наших.

19. Зашто да мремо на твоје очи? Ево и нас и наших њива; купи нас и њиве наше за хљеб, да с њивама својим будемо робови фараону, и дај жита да останемо живи и не помремо и да земља не опусти.

20. Тако покупова Јосиф фараону све њиве у Мисиру, јер Мисирци продаваху сваки своју њиву, кад глад узе јако мах међу њима. И земља поста фараонова.

21. А народ пресели у градове од једнога краја Мисира до другога.

22. Само не купи свештеничких њива; јер фараон одреди дио свештеницима, и храњаху се од својега дијела, који им даде фараон, те не продадоше своје њиве.

23. А Јосиф рече народу: Ево купих данас вас и њиве ваше фараону; ево вам сјемена, па засијте њиве.

24. А што буде рода, даћете пето фараону, а четири дијела нека буду вама за сјеме по њивама и за храну вама и онијема који су по кућама вашим и за храну дјеци вашој.

25. А они рекоше: Ти си нам живот сачувао; нека нађемо милост пред господарем својим да будемо робови фараону.

26. И постави Јосиф закон до данашњега дана за њиве мисирске да се даје пето фараону; само њиве свештеничке не посташе фараонове.

27. А дјеца *Израиљева живљаху у †земљи ‡мисирској у крају гесемском, и држаху га, и народише се и намножише се веома. *2.Мој. 1,7. †1.Мој. 15,13. ‡1.Мој. 47,11.

28. И Јаков поживје у земљи мисирској седамнаест година; а свега би Јакову сто и четрдесет и седам година.

29. А кад се приближи вријеме Израиљу да умре, дозва сина својега Јосифа, и рече му: Ако сам нашао милост пред тобом, метни руку своју под стегно моје, и учини ми милост и вјеру, немој ме погрепсти у Мисиру;

30. Него нека лежим код отаца својих; и ти ме однеси из Мисира и погреби ме у *гробу њихову. А он рече: Учинићу како си казао. *1.Мој. 50,13. 1.Мој. 50,5.

31. И рече му *Јаков: Закуни ми се. И он му се закле. И поклони се Израиљ преко узглавља од одра својега. *Јевр. 11,21; 1.Мој. 48,2.

Јаков благосиља Јефрема и Манасију.

48. Послије јавише Јосифу: Ено, отац ти је болестан. А он поведе са собом два сина своја, Манасију и Јефрема.

2. И јавише Јакову и рекоше: Ево син твој Јосиф иде к теби. А Израиљ се окријепи, те сједе на постељи својој.

3. И рече Јаков Јосифу: Бог Свемогући јави се мени у Лузу у земљи хананској, и благослови ме;

4. И рече ми: Учинићу те да нарастеш и намножиш се; и учинићу од тебе мноштво народа, и даћу земљу ову потомству твојему након тебе да је њихова довијека.

5. Сада, дакле, два сина твоја, што ти се родише у земљи мисирској прије него дођох к теби у Мисир, моји су, Јефрем и Манасија као Рувим и Симеун нека буду моји.

6. А дјеца коју родиш послије њих, нека буду твоја и нека се по имену браће своје зову у насљедству својем.

7. Јер кад се вратих из Падана, умрије ми Рахиља у земљи хананској на путу, кад бјеше још мало до Ефрате; и погребох је на путу у Ефрату, а то је Витлејем.

8. А видјев Израиљ синове Јосифове, рече: Ко су ови?

9. А Јосиф рече оцу својему: Моји синови, које ми Бог даде овдје. А он рече: Доведи их к мени, да их благословим.

10. А очи бјеху Израиљу отежале од старости, те не могаше добро видјети. А кад му их приведе, цјелива их и загрли.

11. И рече Израиљ Јосифу: Нијесам мислио да ћу видјети лице твоје; а гле, Бог ми даде да видим и пород твој.

12. А Јосиф одмаче их од кољена његовијех и поклони се лицем до земље.

13. Па их узе Јосиф обојицу, Јефрема себи с десне стране а Израиљу с лијеве, Манасију пак себи с лијеве стране а Израиљу с десне; и тако их примаче к њему.

14. А Израиљ пружив десну руку своју метну је на главу Јефрему млађему, а лијеву на главу Манасији, тако намјестив руке ˇнавлаш, ако и јест Манасија био првенац.

ˇнарочито

15. И *благослови Јосифа говорећи: Бог, којему су свагда угађали оци моји Аврам и Исак, Бог, који ме је хранио откако сам постао до данашњега дана,

*Јевр. 11,21.

16. Анђео, који ме је избављао од свакога зла, да благослови дјецу ову, и да се по мојему имену и по имену отаца мојих Аврама и Исака прозову, и да се као рибе намноже на *Земљи!

*1.Мој. 28,15.

17. А Јосиф кад видје гдје отац метну десну руку своју на главу *Јефрему, не би му мило, па ухвати за руку оца својега да је премјести с главе Јефремове на главу Манасијину.

*1.Мој. 48,14.

18. И рече Јосиф оцу својему: Не тако, оче; ово је првенац, метни десницу њему на главу.

19. Али отац његов не хтје, него рече: Знам, сине, знам; и од њега ће постати народ, и он ће бити велик; али ће млађи брат његов бити већи од њега, и потомство ће његово бити велико мноштво народа.

20. И благослови их у онај дан и рече: Тобом ће Израиљ благосиљати говорећи: Бог да те учини као Јефрема и као Манасију. Тако постави Јефрема пред Манасију.

21. Послије рече Израиљ Јосифу: Ево ја ћу скоро умријети; али ће Бог бити с вама и одвешће вас опет у *земљу отаца ваших.

*1.Мој. 50,24.

22. И ја ти дајем један дио више него браћи твојој, који узех из руку аморејских мачем својим и луком својим.

Јаковљево благосиљање,
последње наређење и смрт.

49. Послије сазва Јаков синове своје и рече: Скупите се да вам јавим шта ће вам бити до посљетка.

2. Скупите се и послушајте, синови Јаковљеви, послушајте Израиља оца својега.

3. Рувиме, ти си првенац мој, крјепост моја и почетак силе моје; први господством и први снагом.

4. Навро си као вода; нећеш бити први; јер си стао на постељу оца својега и оскврнио је легав на њу.

5. Симеун и Левије, браћа, мачеви су им оружје ˇнеправди.

ˇнасиља

6. У тајне њихове да не улази душа моја, са збором њиховијем да се не саставља

слава моја; јер у гњеву својем побише људе, и за своје весеље покидаше волове.

7. Проклет да је гњев њихов, што бијеше нагао, и љутина њихова, што бијеше жестока; раздијелићу их по Јакову, и расућу их по Израиљу.

8. Јуда, тебе ће хвалити браћа твоја, а рука ће ти бити за вратом непријатељима твојим, и клањаће ти се синови оца твојега.

9. Лавићу *Јуда, с плијена си се вратио, сине мој; спусти се и леже као лав и као љути лав; ко ће га пробудити? *1.Днев. 5,2.

10. Палица владалачка неће се одвојити од *Јуде нити од ногу његовијех онај који поставља закон, докле не дође Онај коме припада, и Њему ће се покоравати народи. *1.Днев. 5,2.

11. Веже за чокот магаре своје, и за племениту лозу младе од магарице своје; у вину пере хаљину своју и огртач свој у соку од грожђа.

12. Очи му се црвене од вина и зуби бијеле од млијека.

13. Завулон ће живјети покрај мора и гдје пристају лађе, а међа ће му бити до Сидона.

14. Исахар је магарац јак у костима, који лежи у тору,

15. И видјев да је почивање добро и да је земља мила, сагнуће рамена своја да носи, и плаћаће данак.

16. Дан ће судити својему народу, као једно између племена Израиљевих.

17. Дан ће бити змија на путу и гуја на стази, која уједа коња за ˇкичицу, те пада коњик ˇˇнаузнако. ˇногу ˇˇглавом надоле

18. *Господе, Тебе чекам да ме избавиш. *Иса. 40,31.

19. А Гад, њега ће војска свладати; али ће најпослије он надвладати.

20. У Асира ће бити обилата храна, и он ће давати сласти царске.

21. Нефталим је кошута пуштена, и говориће лијепе ријечи.

22. Јосиф је родна грана, родна грана крај извора, којој се огранци раширише сврх зида.

23. Ако га и уцвијелише љуто и стријељаше на њ, и бјеху му непријатељи стријелци,

24. Опет оста јак лук његов и ојачаше мишице руку његовијех од руку јакога Бога Јаковљева, одакле поста Пастир, Камен Израиљу,

25. Од силнога Бога оца твојега, који ће ти помагати, и од Свемогућега, који ће те благословити благословима озго с *Неба, благословима оздо из бездана, благословима од дојака и од материце. *5.Мој. 33,13.

26. Благослови оца твојега надвисише благослове мојих старијех сврх брда вјечнијех, нека буду над главом Јосифовом и над тјеменом одвојенога између браће.

27. Венијамин је вук грабљиви, јутром једе лов, а вечером дијели плијен.

28. Ово су дванаест племена Израиљевих, и ово им отац изговори кад их благослови, свако благословом његовијем благослови их.

29. Потом им заповједи и рече им: Кад се приберем к роду својему, погребите ме код отаца мојих у *пећини која је на њиви Ефрона Хетејина, *1.Мој. 50,13.

30. У пећини која је на њиви макпелској према *Мамрији у земљи хананској, коју купи †Аврам с њивом у Ефрона Хетејина да има свој гроб. *1.Мој. 23,17. †1.Мој. 23,16.

31. Ондје погребоше Аврама и *Сару жену његову, ондје погребоше Исака и Ревеку жену његову, и ондје погребох Лију. *1.Мој. 23,19.

32. А купљена је њива и пећина на њој у синова Хетовијех.

33. А кад изговори Јаков заповјести синовима својим, диже ноге своје на постељу, и умрије, и прибран би к роду својему.

Јаковљев погреб у Хеврону.
Јосифова племенитост. Његова смрт.

50. Тада *Јосиф паде на лице оцу својему, и плака над њим цјелујући га. *1.Мој. 46,4.

2. И заповједи Јосиф слугама својим љекарима да мирисима помажу оца његова; и љекари помазаше мирисима Израиља.

3. И наврши му се четрдесет дана, јер толико дана треба онијем које помажу мирисима; и плакаше за њим Мисирци седамдесет дана.

4. А кад прођоше жалосни дани, рече Јосиф домашњима фараоновијем говорећи: Ако сам нашао милост пред вама, говорите фараону и реците:

5. Отац ме је мој заклео говорећи: Ево, ја ћу скоро умријети; у гробу мојем, који ископах у земљи хананској, ондје ме погреби. Па сада да идем да погребем оца својега, а послије ћу опет доћи.

6. А фараон му рече: Иди, погреби оца својега како те је заклео.

7. И отиде Јосиф да погребе оца својега; и с њим пођоше све слуге фараонове, старјешине од дома његова и све старјешине од земље мисирске,

8. И сав дом Јосифов и браћа његова и дом оца његова; само дјецу своју и овце своје и говеда своја оставише у земљи гесемској.

9. А пође с њим и кола и коњика толико да бијеше војска врло велика.

10. А кад дођоше на Гумно Атадово, које је с ону страну Јордана, плакаше ондје много и врло тужно; и Јосиф учини жалост за оцем својим за седам дана.

11. А људи из оне земље, Хананејци, кад видјеше плач на гумну Атадову, рекоше: У великој су жалости Мисирци. Зато прозваше оно мјесто с ону страну Јордана Жалост Мисирска.

12. И учинише му синови његови како им бијеше заповједио.

13. Однесоше га синови његови у земљу хананску, и погребоше га у пећини на њиви макпелској, коју купи *Аврам да има свој †гроб у Ефрона Хетејина према ‡Мамрији. *1.Мој. 23,16. †Дјела 7,16. ‡1.Мој. 23,17.

14. И погребавши оца својега врати се Јосиф у Мисир и браћа његова и сви који бијаху изашли с њим да погребу оца његова.

15. А браћа Јосифова видећи гдје им отац умрије, рекоше: Може бити да се Јосиф срди на нас, па ће нам се осветити за све зло што му учинисмо.

16. Зато поручише Јосифу: Отац твој заповједи на смрти и рече:

17. Овако кажите Јосифу: Молим те, опрости браћи својој безакоње и гријех, што ти пакостише; сада опрости безакоње слугама Бога оца твојега. А Јосиф заплака се кад му то рекоше.

18. Послије дођоше и *браћа његова и падоше пред њим и рекоше: Ево смо слуге твоје. *1.Мој. 37,10.

19. А Јосиф им рече: Не бојте се, зар сам ја мјесто Бога?

20. Ви сте мислили зло по ме, али је Бог мислио добро, да учини што се данас збива, да се сачува у животу многи народ.

21. Не бојте се, дакле; ја ћу хранити вас и вашу дјецу. Тако их утјеши и ослободи.

22. Тако живљаше Јосиф у Мисиру с домом оца својега, и поживје сто и десет година.

23. И видје Јосиф синове Јефремове до трећега кољена; и синови Махира сина Манасијина родише се и одрастоше на кољенима Јосифовијем.

24. И рече *Јосиф браћи својој: Ја ћу скоро умријети; али ће вас зацијело Бог походити, и извешће вас из ове †земље у земљу за коју се заклео Авраму, Исаку и Јакову. *Јевр. 11,22. †1.Мој. 26,3.

25. И закле Јосиф синове *Израиљеве и рече: Заиста ће вас походити Бог; а ви онда однесите †кости моје одавде.

*2.Мој. 13,19. †Исус Н. 24,32.

26. Потом умрије Јосиф, а бијеше му сто и десет година; и помазавши га мирисима метнуше га у ковчег у Мисиру.

ДРУГА КЊИГА МОЈСИЈЕВА
КОЈА СЕ ЗОВЕ ИЗЛАЗАК

Умножавање и невоља дјеце Израиљеве у Мисиру.

1. Ово су имена синова Израиљевијех који дођоше у Мисир, дођоше с Јаковом, сваки са својом породицом:

2. Рувим, Симеун, Левије и Јуда,

3. Исахар, Завулон и Венијамин,

4. Дан и Нефталим, Гад и Асир.

5. А свега бијаше потомака Јаковљевијех седамдесет душа с Јосифом, који бјеше у Мисиру.

6. А Јосиф умрије и сва браћа његова и сав онај нараштај.

7. И синови Израиљеви народише се и умножише се, и напредоваше и осилише веома, да их се земља напуни.

8. Тада наста нов цар у Мисиру, који не знадијаше за Јосифа;

9. И рече народу својему: Гле, народ синова Израиљевијех већи је и силнији од нас.

10. Него хајде мудро да поступамо с њима, да се не множе, и кад настане рат да не пристану с непријатељима нашим и не ударе на нас и не отиду из земље.

11. И поставише над њима настојнике да их муче тешким пословима; и грађаше народ Израиљев фараону градове Питом и Рамесу.

12. Али што га више мучаху то се више множаше и напредоваше, да се ˃грожаху од синова Израиљевијех. ˃ужасаваху

13. И жестоко нагоњаху Мисирци синове Израиљеве на послове,

14. И ˃загрчиваху им живот тешким пословима, блатом и опекама и сваким радом у пољу, и сваким другим послом, на који их жестоко нагоњаху. ˃загорчаваху

15. И још заповједи цар мисирски бабицама јеврејским, од којих једној бјеше име Сефора а другој Фува,

16. И рече: Кад бабичите Јеврејке, и у порођају видите да је мушко, убијте га, а кад буде женско, нек остане живо.

17. Али се бабице бојаху Бога, и не чињаху како им рече цар мисирски, него остављаху дјецу у животу.

18. А цар мисирски дозва бабице, и рече им: Зашто то чините, те остављате у животу мушку дјецу?

19. А бабице рекоше фараону: Јеврејке нису као *жене Мисирке; јаче су; док им дође бабица, оне већ роде. *Исус Н. 2,4.

20. И Бог учини добро бабицама; и народ се умножи и осили веома;

21. И што се бабице бојаху Бога, ˃начини им куће. ˃бејаху обдарене потомством

22. Тада заповједи фараон свему народу својему говорећи: Свакога сина који се роди баците у воду, а кћери све остављајте у животу.

Мојсијево рођење, необично одржање и одгајање. Његово бјежање и брак.

2. А неко од племена *Левијева отиде и ожени се кћерју Левијевом. *4.Мој. 26,59.

2. И она затрудње и роди сина; и видећи га лијепа кријаше га три мјесеца.

3. А кад га не може више крити, узе ковчежић од ˃сите, и обли га смолом и паклином, и метну дијете у њ, и однесе га у трску крај Ријеке. ˃папирусне трске

4. А сестра његова стаде подаље да види шта ће бити од њега.

5. А кћи фараонова дође да се купа у Ријеци, и дјевојке њезине ходаху крај Ријеке; и она угледа ковчежић у трсци, и посла дворкињу своју те га извади.

6. А кад отвори, видје дијете, и гле, дијете плакаше; и сажали јој се, и рече: То је јеврејско дијете.

7. Тада рече сестра његова кћери фараоновој: Хоћеш ли да идем да ти дозовем дојкињу Јеврејку, да ти доји дијете?

8. А кћи фараонова рече јој: Иди. И отиде дјевојчица, и дозва матер дјетињу.

9. И кћи фараонова рече јој: Узми ово дијете, и одој ми га, а ја ћу ти платити. И узе жена дијете и одоји га.

10. А кад дијете одрасте, одведе га кћери фараоновој, а она га посини; и надједе му име Мојсије говорећи: Јер га из воде извадих.

11. И кад *Мојсије бијаше велик, изиђе к †браћи својој, и гледаше невољу њихову. И видје гдје некакав Мисирац бије човјека Јеврејина између браће његове.

*Јевр. 11,24. †Дјела 7,23.

12. И обазрев се и тамо и амо, кад видје да нема никога, уби Мисирца, и закопа га у пијесак.

13. И сјутрадан изиђе опет, а то се два Јеврејина свађаху, и рече ономе који чињаше криво: Зашто бијеш ближњега својега?

14. А он рече: Ко је тебе поставио кнезом и судијом над нама? Хоћеш ли да ме убијеш као што си убио Мисирца? Тада се *Мојсије уплаши и рече: Заиста се дознало.

*4.Мој. 16,12.

15. И фараон чув за то тражаше да погуби Мојсија. Али Мојсије побјеже од фараона и дође у земљу мадијанску, и сједе код једнога студенца.

16. А свештеник мадијански имаше седам кћери, и оне дођоше и стадоше захватати воду и наљевати у појила да напоје *стадо оца својега.

*1.Мој. 29,10.

17. А дођоше пастири, и отјераше их; а Мојсије уста и одбрани их, и напоји им стадо.

18. И оне се вратише к оцу својему ➔Рагуилу; а он рече: што се данас тако брзо вратисте?

➔касније - Јотор

19. А оне рекоше: Један Мисирац одбрани нас од пастира, и нали нам и напоји стадо.

20. А он рече кћерима својим: Па гдје је? Зашто остависте тога човјека? Зовите га да једе.

21. И *Мојсије се склони да живи код онога човјека, и он даде Мојсију кћер своју †Сефору.

*4.Мој. 12,1. †2.Мој. 18,2.

22. И она роди сина, и он му надједе име *Гирсам, јер сам, рече, дошљак у †земљи туђој.

*2.Мој. 18,3. †Јевр. 11,13.

23. А послије много времена умрије цар мисирски; и уздисаху од невоље синови Израиљеви и викаху; и вика њихова због невоље дође до Бога.

24. И Бог чу уздисање њихово, и опомену се Бог завјета својега с Аврамом, с Исаком и с Јаковом.

25. И погледа Бог на синове Израиљеве, и видје их.

Позивање Мојсија.

3. А Мојсије пасијаше стадо Јотору тасту својему, свештенику мадијанскому, и одведе стадо преко пустиње, и дође на гору Божију *Хорив.

*1.О цар. 19,8.

2. И јави му се анђео Господњи у пламену огњеном из купине. И погледа, а то купина огњем гори, а не сагоријева.

3. И Мојсије рече: Идем да видим ту утвару велику, зашто не сагоријева купина.

4. А Господ кад га видје гдје иде да види, викну га Бог из купине, и рече: Мојсије! Мојсије! А он одговори: Ево ме.

5. А Бог рече: Не иди овамо. Изуј обућу своју с ногу својих, јер је мјесто гдје стојиш *света земља.

*Исус Н. 3,15.

6. Још рече: Ја сам Бог оца твојега, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев. А Мојсије заклони лице своје, јер га страх бијаше гледати у Бога.

7. И рече Господ: Добро видјех невољу народа својега у Мисиру, и чух вику његову од зла које му чине настојници, јер познах муку његову.

8. И сиђох да га избавим из руку мисирских, и да га изведем из оне земље у земљу добру и пространу, у земљу гдје млијеко и мед тече, на мјесто гдје су Хананеји и Хетеји и Амореји и Ферезеји и Јевеји и Јевусеји.

9. И сада ево вика синова Израиљевијех дође преда Ме, и видјех муку, којом их муче Мисирци.

10. Сада хајде да те пошљем к фараону, да изведеш народ мој, синове Израиљеве, из Мисира.

11. А Мојсије рече Богу: Ко сам ја да идем к фараону и да изведем синове Израиљеве из Мисира?

12. А Бог му рече: Ја ћу бити с тобом, и ово нека ти буде знак да сам те Ја послао: Кад изведеш народ из Мисира, служићете Богу на овој гори.

13. А Мојсије рече Богу: Ево, кад отидем к синовима Израиљевијем, па им речем: Бог отаца ваших посла ме к вама, ако ми реку: Како Му је име? Шта ћу им казати?

14. А *Господ рече Мојсију: Ја сам Онај Што Јест. И рече: Тако ћеш казати синовима Израиљевијем: Који Јест, Он ме посла к вама. *2.Мој. 6,2.

15. И опет рече Бог Мојсију: Овако кажи синовима Израиљевијем: *Господ Бог отаца ваших, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев посла ме к вама; то је име Моје довијека, и то је спомен Мој од кољена на кољено. *Ос. 12,6.

16. Иди, и скупи старјешине израиљске, па им реци: *Господ Бог отаца ваших јави ми се, Бог Аврамов, Исаков и †Јаковљев, говорећи: Доиста обиђох вас, и видјех како вам је у Мисиру. *2.Мој. 4,31. †Лука 1,68.

17. Па рекох: Извешћу вас из невоље мисирске у земљу хананејску и хетејску и аморејску и ферезејску и јевејску и јевусејску, у земљу гдје тече млијеко и мед.

18. И они ће послушати глас твој; па ћеш ти и старјешине израиљске отићи к цару мисирском, и рећи ћете му: Господ Бог јеврејски срете нас, па ти се молимо да изиђемо три дана хода у *пустињу да принесемо †жртву Господу Богу својему. *2.Мој. 8,27. †4.Мој. 23,3.

19. А Ја знам да вам неће допустити цар мисирски да изиђете без руке крјепке.

20. Али ћу пружити руку своју, и ударићу Мисир *свијем чудесима својим, која ћу учинити у њему: И послије ће вас пустити. *Нем. 9,10.

21. И учинићу да народ нађе *љубав у †Мисираца, па кад пођете, нећете поћи празни; *2.Мој. 11,3. †2.Мој. 12,36.

22. Него ће свака *жена заискати у сусједе своје и у домаћице своје накита сребрнога и накита златнога и хаљина; и метнућете на синове своје и на кћери своје, и оплијенићете Мисир. *2.Мој. 11,2.

Мојсије добија дар да чини чуда. Повратак у Мисир.

4. А Мојсије одговори и рече: Али неће ми вјеровати ни послушати гласа мојега; јер ће рећи: Није ти се Господ јавио.

2. А Господ му рече: Шта ти је то у руци? А он одговори: Штап.

3. А Бог му рече: Баци га на земљу. И баци га на земљу, а он поста змија. И Мојсије побјеже од ње.

4. А Господ рече Мојсију: Пружи руку своју, па је ухвати за реп. И пружи руку своју, и ухвати је, и опет поста штап у руци његовој.

5. То учини, рече Бог, да вјерују да ти се јавио Господ Бог отаца њиховијех, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев.

6. И опет му рече Господ: Тури сада руку своју у њедра своја. И он тури руку своју у њедра своја; а кад је извади из њедара, а то рука му губава, бијела као снијег.

7. А Бог му рече: Тури опет руку своју у њедра своја. И опет тури руку своју у њедра своја; а кад је извади из њедара, а то опет постала као и остало тијело његово.

8. Тако, рече Бог, ако ти не узвјерују и не послушају гласа твојега за први знак, послушаће за други знак.

9. Ако ли не узвјерују ни за та два знака и не послушају гласа твојега, а ти захвати воде из ријеке, и пролиј на земљу, и претвориће се вода коју захватиш из ријеке, и →провргћи ће се у крв на земљи. →прометнути

10. А *Мојсије рече Господу: Молим Ти се, †Господе, нијесам рјечит човјек, нити сам прије био нити сам откако си проговорио са слугом својим, него сам споријех уста и спора језика. *2.Мој. 6,12. †Јер. 1,6.

11. А Господ му рече: Ко је дао уста човјеку? Или ко може створити нијема или глуха или оката или слијепа, зар не Ја, Господ?

12. Иди, дакле, Ја ћу бити с устима твојим, и учићу те шта ћеш говорити.

13. А Мојсије рече: Молим Те, *Господе, пошљи онога кога треба да пошљеш. *Јона 1,3.

14. И разгњеви се Господ на Мојсија, и рече му: Није ли ти брат Арон Левит? Знам да је он рјечит; и ево он ће те срести, и кад те види обрадоваће се у срцу својем.

15. Њему ћеш казати и метнућеш ове ријечи у уста његова, и Ја ћу бити с твојим устима и с његовијем устима, и учићу вас шта ћете чинити.

16. И он ће мјесто тебе говорити народу, и он ће бити теби умјесто уста, а ти ћеш бити њему умјесто Бога.

17. А тај штап узми у руку своју, њим ћеш чинити чудеса.

18. И отиде Мојсије, и врати се к Јотору тасту својему, и рече му: Пусти ме да идем, да се вратим к браћи својој у Мисиру, да видим јесу ли јоште у животу. И рече Јотор Мојсију: Иди с миром.

19. И рече Господ *Мојсију у †земљи мадијанској: Иди, врати се у Мисир, јер су помрли сви који су тражили душу твоју.

*2.Мој. 2,15. †Мат. 2,20.

20. И узе *Мојсије жену своју и синове своје, и посади их на магарца, и пође натраг у земљу мисирску. И узе Мојсије штап Божји у руку своју. *2.Мој. 17,9.

21. И рече *Господ Мојсију: Кад отидеш и вратиш се у Мисир, гледај да учиниш пред фараоном сва †чудеса која ти метнух у руку: А Ја ћу учинити да му отврдне ‡срце и не пусти народа.

*Исус Н. 11,20. †1.Сам. 6,6. ‡Псал. 105,25.

22. А ти ћеш рећи фараону: Овако каже Господ: *Израиљ је син Мој, првенац Мој.

*Ос. 11,1.

23. И казах ти: Пусти сина мојега да Ми послужи. А ти га не хтје пустити; ево Ја ћу убити сина твојега, првенца твојега.

24. И кад бијаше на путу у ˇгостионици, дође к њему Господ и шћаше да га убије.

˒преноћишту

25. А *Сефора узе оштар нож, и обреза сина својега, и окрајак баци к ногама његовијем говорећи: Ти си ми крвав заручник.

*2.Мој. 18,2.

26. Тада га остави Господ; а она због обрезања рече: Крвав заручник.

27. А Господ рече Арону: Изиђи у *пустињу на сусрет Мојсију. И отиде и срете га на гори Божијој, и пољуби га. *2.Мој. 3,1.

28. И Мојсије каза Арону све ријечи Господње, за које га посла, и све знаке које му заповједи.

29. И отидоше Мојсије и Арон, и скупише све *старјешине синова Израиљевијех.

*2.Мој. 3,16.

30. И Арон каза све ријечи, које бјеше рекао Господ Мојсију, а Мојсије учини знаке пред народом.

31. И народ вјерова; и разумјеше да је *Господ походио синове †Израиљеве и видио невољу њихову; и савивши се поклонише се. *2.Мој. 3,16. †2.Мој. 2,25.

Фараон презире Мојсија, а народ још више пати.

5. А послије изиђе *Мојсије и Арон пред фараона, и рекоше му: Овако вели Господ Бог Израиљев: Пусти народ Мој да Ми празнују празник у пустињи. *2.Мој. 10,9.

2. Али фараон рече: Ко је Господ да послушам глас Његов и пустим Израиља? Не знам Господа, нити ћу пустити Израиља.

3. А они рекоше: Бог јеврејски срете нас; молимо ти се да отидемо три дана хода у пустињу да принесемо жртву Господу Богу својему, да не пошље на нас помор или мач.

4. А цар мисирски рече им: Мојсије и Ароне, зашто одвлачите народ од рада његова? Идите на свој посао.

5. Још рече фараон: Ето, народа је много у земљи; а ви још хоћете да оставља своје послове.

6. И у исти дан заповједи фараон настојницима над народом и управитељима његовијем, и рече:

7. Отселе немојте давати народу пљеве за опеке као ˇдослије, нека иду сами и купе себи пљеву. ˒досад

8. А колико су опека дослије начињали толико изгоните и отселе, нити што смањите; јер беспосличе, и зато вичу говорећи: Да идемо да принесемо жртву Богу својему.

9. Ваља навалити послове на те људе, па ће радити и неће слушати лажљивијех ријечи.

10. И изашавши настојници народни и управитељи рекоше народу говорећи: Тако вели *фараон: Ја вам нећу давати пљеве. *2.Мој. 1,11.

11. Идите сами и купите себи пљеве гдје нађете, а од посла вам се неће попустити ништа.

12. И разиђе се народ по свој земљи мисирској да чупа стрњику мјесто пљеве.

13. А настојници наваљиваху говорећи: Свршујте послове своје колико долази на дан, као кад је било пљеве.

14. И управитељи синова Израиљевијех, које поставише над њима настојници фараонови, допадаху боја, и говораше им се: Зашто ни јуче ни данас не начинисте онолико опека колико вам је одређено, као прије?

15. И отидоше управитељи синова Израиљевијех, и повикаше к фараону говорећи: Зашто чиниш тако слугама својим?

16. Пљева се не даје слугама твојим, па опет кажу нам: Градите опеке. И ево бију слуге твоје, а крив је твој народ.

17. А он рече: Беспосличите, беспосличите, и зато говорите: Да идемо да принесемо *жртву Господу. *2.Мој. 5,8.

18. Него идите, радите; пљева вам се неће давати, а опеке да дајете на број.

19. И управитељи синова Израиљевијех видјеше да је зло по њих што им се каза: Да не буде опека мање на дан.

20. И отишавши од фараона сретоше Мојсија и Арона, који изиђоше пред њих.

21. Па им рекоше: Господ нека вас види и суди, што нас омразисте фараону и слугама његовијем, и дадосте им мач у руку да нас побију.

22. И *Мојсије се врати ка †Господу и рече: Господе, зашто си навукао то зло на народ? Зашто си ме послао? *4.Мој. 11,11. †1.Сам. 30,6.

23. Јер откако изиђох пред фараона и проговорих у Твоје име, још горе поступа с народом овијем, а Ти не избави народа својега.

Мојсије добија нове заповијести од Бога. Списак племена.

6. А *Господ рече Мојсију: Сад ћеш видјети шта ћу учинити фараону; јер под руком крјепком пустиће их, и истјераће их из земље своје под руком крјепком. *2.Мој. 11,1.

2. Још говори Бог Мојсију и рече му: Ја сам Господ.

3. И јавио сам се Авраму, Исаку и Јакову именом Бог Свемогући, а именом својим Господ не бих им познат.

4. И учиних завјет свој с њима да ћу им дати земљу хананску, земљу у којој бијаху дошљаци, у којој живљаху као странци.

5. И чух уздисање синова Израиљевијех, које Мисирци држе у ропству, и опоменух се завјета својега.

6. Зато кажи синовима Израиљевијем: Ја сам Господ, и извешћу вас испод бремена мисирских, и опростићу вас ропства њихова, и избавићу вас мишицом подигнутом и судовима великим.

7. И узећу вас да Ми будете народ, и Ја ћу вам бити Бог, те ћете познати да сам Ја Господ Бог ваш, који вас изводим испод бремена мисирских.

8. Пак ћу вас одвести у своју земљу, за коју подигох руку своју заклињући се да ћу је дати Авраму, Исаку и Јакову; и даћу вам је у насљедство, Ја Господ.

9. И Мојсије каза тако синовима Израиљевијем; али не послушаше Мојсија од слабости духа својега и од љутога ропства.

10. И Господ рече Мојсију говорећи:

11. Иди, кажи фараону цару мисирском нека пусти синове Израиљеве из земље своје.

12. А Мојсије проговори пред Господом и рече: Ето, синови Израиљеви не послушаше ме, а како ће ме послушати фараон, кад сам ˅необрезанијех усана? ˃несрпетних

13. Али Господ говори Мојсију и Арону, и заповједи им да иду к синовима Израиљевијем и к фараону, да изведу синове Израиљеве из земље мисирске.

14. Ово су старјешине у домовима отаца својих: синови *Рувима првенца Израиљева: †Енох и Фалуј, Асрон и Хармија; то су породице Рувимове. *1.Днев. 5,3. †1.Мој. 46,9.

15. А синови Симеунови: *Јемуило и †Јамин и Аод и Ахин и Сар и Саул, син неке Хананејке; то су породице Симеунове. *1.Мој. 46,10. †1.Днев. 4,24.

16. А ово су имена синова Левијевих по породицама њиховијем: *Гирсон и Кат и Мерарије; а Левије поживје сто и тридесет и седам година. *1.Мој. 46,11.

17. А ово су синови Гирсонови: Ловеније и Семеј по породицама својим.

18. А синови Катови: Амрам и Исар и Хеврон и Озило; а Кат поживје сто и тридесет и три године.

19. А синови Мераријеви: Молија и Мусија. То су породице Левијеве по лозама својим.

20. А Амрам се ожени Јохаведом братучедом својом, и она му роди *Арона и Мојсија. А поживје Амрам сто и тридесет и седам година. *4.Мој. 26,59.

21. А синови Исарови бјеху: *Кореј и Нафек и Зехрија. *4.Мој. 16,1.

22. А синови Озилови: *Мисаило и †Елисафан и Сегрија. *3.Мој. 10,4. †4.Мој. 3,30.

23. А *Арон се ожени Јелисаветом кћерју Аминадавовом, сестром Насоновом; и она му роди Надава и Авијуда и Елеазара и Итамара. *1.Днев. 6,3.

24. А синови *Корејеви бјеху: Асир и Елкана и Авијасар. То су породице Корејеве. *4.Мој. 26,11.

25. И Елеазар син Аронов ожени се једном од кћери Футиловијех, и она му роди Финеса. То су старјешине између отаца левитских по својим породицама.

26. То је Арон и Мојсије, којима рече Господ: Изведите синове *Израиљеве из †земље ‡мисирске у четама њиховијем. *2.Мој. 7,4. †2.Мој. 12,17. ‡2.Мој. 12,51.

27. То су који говорише фараону цару мисирском да изведу синове Израиљеве из Мисира; то је Мојсије и то је Арон.

28. И кад Господ говораше Мојсију у земљи мисирској,

29. Рече Господ Мојсију говорећи: Ја сам Господ; кажи *фараону цару мисирском све што сам ти казао. *2.Мој. 7,2.

30. И *Мојсије рече пред Господом: Ево сам ˇнеобрезанијех усана, па како ће ме послушати фараон? *2.Мој. 4,10. ˇспорих

Мојсије и Арон чине чуда пред фараоном. Претварање воде у крв.

7. И Господ рече Мојсију: Ево, поставио сам те да си Бог фараону; а Арон брат твој биће пророк твој.

2. Говорићеш све што ти заповједим; Арон пак брат твој говориће фараону да пусти синове Израиљеве из земље своје.

3. А ја ћу учинити да отврдне срце фараону, те ћу умножити знаке своје и чудеса своја у земљи мисирској.

4. И неће вас, ипак, послушати фараон; а Ја ћу метнути руку своју на Мисир, и извешћу војску своју, народ свој, синове Израиљеве из земље мисирске судовима великим.

5. И познаће Мисирци да сам Ја Господ, кад дигнем руку своју на Мисир, и изведем синове Израиљеве између њих.

6. И учини Мојсије и Арон, како им заповједи Господ, тако учинише.

7. А Мојсију бијаше осамдесет година, а Арону осамдесет и три године, кад говораху с фараоном.

8. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

9. Кад вам каже фараон и рече: Учините какво чудо, онда реци Арону: Узми штап свој, и баци га пред фараона; те ће се прометнути у змију.

10. И изађоше *Мојсије и Арон пред фараона, и учинише како заповједи Господ; и баци Арон штап свој пред фараона и пред слуге његове, и прометну се у змију. *2.Мој. 4,3.

11. А фараон дозва мудраце и врачаре; те и *врачари †мисирски учинише тако својим врачањем. *2.Мој. 7,22. †1.Мој. 41,8.

12. И бацише сваки свој штап, и прометнуше се штапови у змије; али штап Аронов прождрије њихове штапове.

13. И отврдну *срце фараоново, и не послуша их, као што бјеше казао Господ. *2.Мој. 4,21.

14. И рече *Господ Мојсију: Отежа †срце фараоново; неће да пусти народ. *2.Мој. 8,15. †2.Мој. 10,1.

15. Иди ујутру к фараону. Гле, он ће изаћи на воду, па стани према њему на обали, а штап који се био прометнуо у змију узми у руку.

16. И реци му: *Господ Бог †јеврејски посла ме к теби да ти кажем: Пусти народ Мој да Ми послужи у ‡пустињи. Али ти ето још не послуша. *2.Мој. 3,18. †2.Мој. 5,3. ‡2.Мој. 5,1.

17. Зато *Господ овако вели: Овако ћеш познати да сам Ја Господ: Ево, ударићу штапом што ми је у руци по води што је у Ријеци, и прометнуће се у крв. *Језек. 25,17.

18. И рибе у ријеци помријеће, и *Ријека ће се усмрдјети, и Мисирци ће се узмучити тражећи воде да пију из Ријеке. *2.Мој. 7,24.

19. И *Господ рече Мојсију: Реци Арону: Узми штап свој, и пружи руку своју на воде мисирске, на потоке, на †ријеке и на језера њихова и на сва зборишта вода њиховијех; и прометнуће се у крв, и биће крв по свој ‡земљи мисирској, и по судима дрвенијем и каменијем. *2.Мој. 8,5. †2.Мој. 4,9. ‡2.Мој. 9,22.

20. И учинише Мојсије и Арон како им заповједи Господ; и подигав Арон штап свој удари по води која бјеше у Ријеци пред фараоном и слугама његовијем. И сва вода што бјеше у ријеци прометну се у крв.

21. И помријеше рибе што бијаху у ријеци, и усмрдје се ријека тако да не могаху Мисирци пити воде из Ријеке, и бјеше крв по свој земљи мисирској.

22. Али и врачари мисирски учинише тако својим врачањем; и срце фараону отврдну, те их не послуша, као што бјеше казао Господ.

23. И окренув се фараон отиде кући својој, и не мари ни за то.

24. А Мисирци сви копаше око Ријеке тражећи воде да пију; јер не могаху пити воде из Ријеке.

25. И наврши се седам дана како Ријеку удари Господ.

Патње од жаба, бубина и ушију.

8. **И** рече Господ Мојсију: иди к фараону, и реци му: Овако вели Господ: Пусти народ мој, да Ми послужи.

2. Ако ли нећеш пустити, ево ћу морити сву земљу жабама.

3. И ријека ће се напунити жаба, и оне ће изаћи и скакати теби по кући и по клијети гдје спаваш и по постељи твојој и по кућама слугу твојих и народа твојега и по пећима твојим и по наћвама твојим;

4. И на тебе и на народ твој и на све слуге твоје скакаће жабе.

5. И рече Господ Мојсију: Кажи Арону: пружи руку своју са штапом својим на ријеке и на потоке и на језера, и учини нек изађу жабе на земљу мисирску.

6. И пружи Арон руку своју на воде мисирске, и изађоше жабе и покрише земљу мисирску.

7. Али и врачари мисирски учинише тако својим врачањем, учинише те изађоше жабе на земљу мисирску.

8. А фараон дозва Мојсија и Арона и рече: Молите Господа да уклони жабе од мене и од народа мојега, пак ћу пустити народ да принесу жртву Господу.

9. А Мојсије рече фараону: Част да ти је нада мном, докле да Му се молим за те и за слуге твоје и за народ твој да одбије жабе од тебе и из кућа твојих, и само у ријеци да остану?

10. А он рече: До сјутра. А Мојсије рече: Биће како си казао, да познаш да нико није као Господ Бог наш.

11. Отићи ће жабе од тебе и из кућа твојих и од слуга твојих и од народа твојега; само ће у Ријеци остати.

12. И отиде *Мојсије и Арон од фараона; и завапи Мојсије ка †Господу за жабе које бјеше пустио на фараона.

*2.Мој. 9,33. †2.Мој. 10,18.

13. А Господ учини по ријечи Мојсијевој; и угинуше жабе, и опростише их се куће и села и поља.

14. И на гомиле их гртаху, да је смрдјела земља.

15. А кад фараон видје гдје одахну, отврдну му *срце, и не послуша их, као што бјеше казао Господ. *Проп. 8,11.

16. А Господ рече Мојсију: Кажи Арону: Пружи штап свој, и удари по праху на земљи, нек се претвори у ^уши по свој земљи мисирској. ^комарце

17. И учинише тако: Арон пружи руку своју са штапом својим, и удари по праху на земљи, и посташе уши по људима и по стоци, сав прах на земљи претвори се у уши по цијелој земљи мисирској.

18. А гледаше и *врачари мисирски врачањем својим да учине да постану уши, али не могоше. И бијаху уши по људима и по стоци. *2.Мој. 7,11.

19. И рекоше врачари фараону: Ово је прст Божји. Али опет отврдну срце фараону, те их не послуша, као што бјеше казао Господ.

20. А Господ рече Мојсију: Устани рано и изађи пред *фараона, ево, он ће изаћи к

води, па му реци: Овако вели Господ: Пусти народ Мој да Ми послужи. *2.Мој. 7,15.

21. Ако ли не пустиш народа Мојега, ево, пустићу на тебе и на слуге твоје и на народ твој и на куће твоје свакојаке бубине, и напуниће се бубина куће мисирске и земља на којој су.

22. Али ћу у тај дан одвојити *земљу гесемску, гдје живи мој народ, и ондје неће бити бубина, да познаш да сам Ја †Господ на земљи. *2.Мој. 9,26. †2.Мој. 9,4.

23. И поставићу разлику између народа својега и народа твојега. Сјутра ће бити знак тај.

24. И учини Господ тако, и дођоше силне *бубине у кућу фараонову и у куће слугу његовијех и у сву земљу мисирску, да се све у земљи поквари од бубина. *Псал. 78,45.

25. И фараон дозва Мојсија и Арона, и рече им: Идите, принесите жртву Богу својему овдје у земљи.

26. А Мојсије рече: Не ваља тако; јер бисмо принијели на жртву *Господу Богу својему што је нечисто Мисирцима; а кад бисмо принијели на жртву што је нечисто †Мисирцима на очи њихове, не би ли нас побили камењем? *5.Мој. 12,31. †1.Мој. 46,34.

27. Три дана хода треба да идемо у *пустињу да принесемо жртву Господу Богу својему, као што нам је казао. *2.Мој. 3,18.

28. А фараон рече: Пустићу вас да принесете *жртву †Господу Богу својему у пустињи; али да не идете даље; па се молите за ме. *Језд. 6,10. †2.Мој. 9,28.

29. А Мојсије рече: Ево ја идем од тебе, и молићу се Господу да отиду бубине од фараона и од слугу његовијех и од народа његова сјутра; али немој опет да превариш, и да не пустиш народа да принесе жртву Господу.

30. И отиде Мојсије од фараона, и помоли се Господу.

31. И учини Господ по ријечи Мојсијевој, те отидоше бубине од фараона и од слугу његовијех и од народа његова; не оста ниједна.

32. Али опет отврдну *срце фараоново, и не пусти народа. *2.Мој. 4,21.

Помор. Црне богиње. Град.

9. Тада рече *Господ Мојсију: Иди к фараону, и реци му: Овако вели Господ Бог јеврејски: Пусти народ Мој да Ми послужи; *2.Мој. 8,1.

2. Ако ли их не пустиш него их још станеш задржавати,

3. Ево, рука Господња доћи ће на стоку твоју у пољу, на коње, на магарце, на камиле, на волове и на овце, с помором врло великим.

4. А одвојиће Господ стоку израиљску од стоке мисирске; те од свега што је синова Израиљевијех неће погинути ништа.

5. И поставио је Господ рок рекавши: Сјутра ће то учинити на земљи Господ.

6. И Господ учини то сјутрадан, и сва стока мисирска угину; а од стоке синова Израиљевијех не угину ниједно.

7. И посла фараон да виде, и гле, од стоке израиљске не угину ниједно; ипак отврдну срце фараону, и не пусти народа.

8. Тада рече Господ Мојсију и Арону: Узмите пепела из пећи пуне прегршти, и Мојсије нека га баци у небо пред фараоном;

9. И постаће прах по свој земљи мисирској, а од њега ће постати красте пуне гноја и на људима и на стоци по свој земљи мисирској.

10. И узеше пепела из пећи, и стадоше пред фараона, и баци га Мојсије у небо, и посташе красте пуне гноја по људима и по стоци.

11. И врачари не могоше стајати пред Мојсијем од краста; јер бијаху красте и на врачарима и на свијем Мисирцима.

12. И *Господ учини те отврдну †срце ‡фараоново, и не послуша их, као што бјеше казао Господ Мојсију.
*2.Мој. 4,21. †2.Мој. 7,14. ‡2.Мој. 8,32.

13. Послије рече *Господ Мојсију: Устани рано и изађи пред фараона, и реци му: Овако вели Господ Бог јеврејски: Пусти народ Мој да ми послужи. *2.Мој. 8,20.

14. Јер ћу сада пустити сва зла своја на срце твоје и на слуге твоје и на народ твој, да знаш да нико није као Ја на цијелој *земљи.
*5.Мој. 3,24.

15. Јер сада кад пружих руку своју, могох и тебе и народ твој ударити помором, па те не би више било на земљи;

16. Али те оставих да покажем на теби силу своју, и да се приповиједа име Моје по свој *земљи. *Рим. 9,17.

17. И ти се још подижеш на Мој народ, и нећеш да га пустиш?

18. Ево, сјутра ћу у ово доба пустити град врло велик, каквога није било у Мисиру откако је постао па досада.

19. Зато сада пошљи, те скупи стоку своју и што год имаш у пољу, јер ће пасти град на све људе и на стоку што се затече у пољу и не буде скупљено у кућу, и изгинуће.

20. Који се год између слугу фараоновијех побоја ријечи Господње, он брже скупи слуге своје и стоку своју у кућу;

21. А који не мараше за ријеч Господњу, он остави слуге своје и стоку своју у пољу.

22. И Господ рече Мојсију: Пружи руку своју к *небу, нека удари град по свој земљи мисирској, на људе и на стоку и на све биље по пољу у земљи мисирској. *Откр. 16,21.

23. И Мојсије пружи штап свој к *небу, и †Господ пусти громове и ‡град, да огањ скакаше на земљу. И тако Господ учини, те паде град на земљу мисирску.
*Исус Н. 10,11. †Псал. 18,13. ‡Псал. 105,32.

24. А бијеше град и огањ смијешан с градом силан веома, каквога не бијеше у свој земљи мисирској откако је људи у њој.

25. И поби град по свој земљи мисирској што год бијеше у пољу од човјека до живинчета; и све биље у пољу потре град, и сва дрвета у пољу поломи.

26. Само у земљи гесемској, гдје бијаху синови Израиљеви, не бијеше града.

27. Тада посла *фараон, те дозва Мојсија и Арона, и рече им: Сада згријеших; †Господ је праведан, а ја и мој народ јесмо безбожници. *2.Мој. 10,16. †2.Днев. 12,6.

28. Молите се Господу, јер је доста, нека престану громови Божји и град, па ћу вас пустити, и више вас неће нико устављати.

29. А Мојсије му рече: Кад изађем из града, раширићу руке своје ка Господу, а громови ће престати и града неће више бити, да знаш да је Господња *земља. *Псал. 24,1.

30. А ти и слуге твоје знам да се још нећете бојати Господа Бога.

31. И пропаде лан и јечам, јер јечам бијеше класао, а лан се главичио.

32. А пшеница и ˀкрупник не пропаде, јер бијеше позно жито. ˀврста жита

33. И Мојсије отишав од фараона иза града рашири руке своје ка Господу, и престаше громови и град, и дажд не падаше на земљу.

34. Али фараон видјевши гдје преста дажд и град и громови, стаде опет гријешити, и срце му отврдну и њему и слугама његовијем.

35. Отврдну срце фараону, те не пусти синова Израиљевијех, као што бијеше казао Господ преко Мојсија.

Скакавци и тама.

10. А *Господ рече Мојсију: Иди к фараону, јер сам Ја учинио да отврдне †срце његово и срце слугу његовијех, да учиним ове знаке своје међу њима,
*2.Мој. 7,14. †5.Мој. 2,30.

2. И да приповиједаш синовима својим и унуцима својим шта учиних у Мисиру и какве знаке своје показах на њима, да бисте знали да сам Ја Господ.

3. И отиде Мојсије и Арон к фараону, и рекоше му: Овако вели Господ Бог јеврејски: Докле ћеш се противити да се не понизиш преда Мном? Пусти народ Мој да Ми послужи.

4. Јер ако нећеш пустити народа Мојега, ево сјутра ћу нанијети скакавце на земљу твоју;

5. И покриће сву земљу да се неће видјети земље, и појешће остатак што се сачувао, који вам је остао иза града, и појешће сва дрвета што вам расту у пољу.

6. И напуниће их се куће твоје и куће свијех слугу твојих и куће свијех Мисираца, што нијесу видјели оци твоји ни оци отаца твојих, откако су постали на Земљи до данас. И окренув се отиде од фараона.

7. А слуге рекоше фараону: Докле ће нас тај мучити? Пусти их нека послуже Господу Богу својему. Зар још не видиш гдје пропаде Мисир?

8. И дозваше опет Мојсија и Арона пред фараона, и рече им: Идите, послужите Господу Богу својему. А који су што ће ићи?

9. А Мојсије рече: С дјецом својом и са старцима својим ићи ћемо, са синовима својим и са кћерима својим, са стоком својом ситном и крупном ићи ћемо, јер имамо празник Господњи.

10. А он им рече: Тако био Господ с вама, како ћу вас ја пустити с дјецом вашом! Видите да зло мислите.

11. Неће бити тако; него ви људи идите и послужите Господу, јер то иштете. И отјера их од себе фараон.

12. Тада рече *Господ Мојсију: Пружи руку своју на †земљу мисирску, да дођу скакавци на земљу мисирску и поједу све биље по земљи, што год оста иза града.

*2.Мој. 7,19. †2.Мој. 10,4.

13. И пружи Мојсије штап свој на земљу мисирску, и Господ наведе ˯устоку на земљу, те дува цијели дан и цијелу ноћ; а кад свану, донесе устока скакавце. ˃источни вјетар

14. И дођоше скакавци на сву земљу мисирску, и попадаше по свијем крајевима мисирским силни веома, каквих прије нигда није било нити ће кад бити онаквих.

15. И покрише сву *земљу, да се земља не виђаше, и поједоше сву траву на земљи и сав род на дрветима, што оста иза града, и не оста ништа зелено од дрвета и од биља пољскога у свој земљи мисирској. *2.Мој. 10,5.

16. Тада *фараон брже дозва Мојсија и Арона, и рече: Згријеших Господу Богу вашему и вама. *2.Мој. 9,27.

17. Али ми још сада само опрости гријех мој, и молите се Господу Богу својему да уклони од мене само ову смрт.

18. И отиде *Мојсије од фараона, и помоли се Господу. *2.Мој. 8,30.

19. И окрену Господ вјетар од запада врло јак, који узе скакавце и баци их у Црвено море, и не оста ниједан скакавац у цијелој *земљи мисирској. *Јоил 2,20.

20. Али *Господ учини те отврдну †срце фараону, и не пусти синова Израиљевијех.

*2.Мој. 4,21. †2.Мој. 11,10.

21. И рече *Господ Мојсију: Пружи руку своју к небу, и биће тама по земљи мисирској таква да ће је пипати. *2.Мој. 9,22.

22. И Мојсије пружи руку своју к небу, и поста густа тама по свој земљи мисирској за три дана.

23. Не виђаху један другога, и нико се не маче с мјеста гдје бијеше за три дана; али се код свијех синова Израиљевијех видјело по становима њиховијем.

24. Тада фараон дозва Мојсија, и рече: Идите, послужите Господу; само стока ваша ситна и крупна нека остане, а дјеца ваша нека иду с вама.

25. А Мојсије рече: Треба да нам даш и што ћемо принијети и сажећи на жртву Господу Богу својему;

26. Зато и стока наша нек иде с нама, да не остане ни папка, јер између ње треба да узмемо чим ћемо послужити Господу Богу својему, а не знамо којим ћемо послужити Господу, докле не дођемо онамо.

27. Али *Господ учини те отврдну †срце ‡фараону, и не хтје их пустити.

*2.Мој. 4,21. †2.Мој. 10,20. ‡2.Мој. 14,4.

28. И рече му фараон: Иди од мене, и чувај се да ми више не дођеш на очи, јер ако ми дођеш на очи, погинућеш.

29. А Мојсије рече: Право си казао; нећу ти више доћи на очи.

Заповијест о изласку из Мисира.
Пријетња десетом патњом.

11. А *Господ рече Мојсију: Још ћу једно зло пустити на фараона и на Мисир, па ће вас онда пустити; пустиће сасвијем, и још ће вас тјерати. *Ос. 12,14.

2. А сада кажи народу нека сваки човјек иште у сусједа својега и свака жена у сусједе своје накита сребрнијех и накита златнијех.

3. И Господ учини те народ нађе љубав у Мисираца; и сам Мојсије бијеше врло велик човјек у земљи мисирској код слуга фараоновијех и код народа.

4. И рече Мојсије: Овако вели Господ: Око поноћи проћи ћу кроз Мисир,

5. И помријеће сви првенци у земљи мисирској, од првенца фараонова, који шћаше сједјети на пријестолу његову, до првенца слушкиње за ˯жрвњем, и од стоке што је год првенац. ˃домаћи ручни млин

6. И биће вика велика по свој земљи мисирској, какве још није било нити ће је кад бити.

7. А код синова Израиљевијех нигдје неће ни пас језиком својим маћи ни међу

људима ни међу стоком, да знате да је Господ учинио разлику између Израиљаца и Мисираца.

8. И доћи ће све те слуге твоје к мени, и поклониће ми се говорећи: Иди, и ти и сав народ који је пристао за тобом. И онда ћу изаћи. И отиде Мојсије од фараона с великим гњевом.

9. А Господ рече Мојсију: Неће вас послушати фараон, да бих умножио чудеса своја у земљи мисирској.

10. И *Мојсије и Арон учинише сва ова †чудеса пред фараоном, а ‡Господ учини те отврдну срце фараону, и не пусти синова Израиљевијех из земље своје.

*2.Мој. 9,12. †2.Мој. 7,3. ‡2.Мој. 7,13.

Пасха. Погубљење првенаца. Почетак Изласка.

12. И рече Господ Мојсију и Арону у земљи мисирској говорећи:

2. Овај мјесец да вам је почетак мјесецима, да вам је први мјесец у години.

3. Кажите свему збору Израиљеву и реците: Десетога дана овога мјесеца сваки нека узме јагње или јаре, по породицама, по једно на дом;

4. Ако ли је дом мали за јагње или јаре, нека узме к себи сусједа, који му је најближи, с онолико душа колико треба да могу појести јагње или јаре.

5. А јагње или јаре да вам буде здраво, мушко, од године; између оваца или између коза узмите.

6. И чувајте га до четрнаестога дана овога мјесеца, а тада савколики збор Израиљев нека га закоље увече.

7. И нека узму крви од њега и покропе оба довратка и горњи праг на кућама у којима ће га јести.

8. И нека једу месо исте ноћи, на ватри печено, с хљебом пријеснијем и са зељем горким нека једу.

9. Немојте јести сирово ни у води кухано, него на ватри печено, с главом и с ногама и с дробом.

10. И ништа немојте оставити до јутра; ако ли би што остало до јутра, спалите на ватри.

11. А овако једите: Опасани, обућа да вам је на ногама и штап у руци, и једите хитно, јер је пролазак Господњи.

12. Јер ћу проћи по земљи *мисирској ту ноћ, и побићу све првенце у земљи мисирској од човјека до живинчета, и судићу †свијем боговима мисирским, Ја ‡Господ. *Јер. 43,12. †Амос 5,17. ‡2.Мој. 12,23.

13. А крв она биће вам знак на кућама, у којима ћете бити; и кад видим крв, проћи ћу вас, те неће бити међу вама помора, кад станем убијати по земљи мисирској.

14. И тај ће вам дан бити за спомен, и празноваћете га *Господу од кољена до кољена; празнујте га законом вјечнијем.

*2.О цар. 23,21.

15. Седам дана једите *хљебове пријесне, и првога дана уклоните †квасац из кућа својих; јер ко би год јео што с квасцем од првога дана до седмога, истријебиће се она ‡душа из Израиља.

*4.Мој. 28,17. †1.Кор. 5,7. ‡4.Мој. 9,13.

16. Први дан биће свети сабор; тако и у седми дан имаћете свети сабор; никакав посао да се не ради у те дане, осим што треба за јело свакој души, то ћете само готовити.

17. И држите дан пријеснијех хљебова, јер у тај дан изведох војске ваше из земље мисирске; држите тај дан од кољена до кољена законом вјечнијем.

18. Првога мјесеца четрнаести дан увече почните јести пријесне хљебове па до двадесет првога дана истога мјесеца увече.

19. За седам дана да се не нађе квасца у кућама вашим; јер ко би год јео што с квасцем, истријебиће се она *душа из збора Израиљева, био дошљак или рођен у земљи.

*4.Мој. 9,13.

20. Ништа с квасцем немојте јести, него једите хљеб пријесан по свијем становима својим.

21. И сазва *Мојсије све старјешине израиљске, и рече им: Изберите и узмите себи јагње или јаре по породицама својим, и закољите †Пасху. *4.Мој. 9,4. †Исус Н. 5,10.

22. И узмите киту ➔исопа и замочите је у крв, која ће бити у здјели, и покропите горњи праг и оба довратка крвљу, која ће бити у здјели, и ниједан од вас да не излази на врата кућна до јутра. ➔мирисна биљка

23. Јер ће заћи Господ да бије Мисир, па кад види крв на горњем прагу и на оба довратка,

проћи ће Господ мимо она врата, и неће дати крвнику да уђе у куће ваше да убија.

24. И држите ово као закон себи и синовима својим довијека.

25. И кад дођете у земљу коју ће вам дати Господ, као што је казао, држите ову службу.

26. И кад вам реку синови ваши: Каква вам је то служба?

27. Реците: Ово је жртва за пролазак Господњи, кад прође куће синова Израиљевих у Мисиру убијајући Мисирце, а домове наше сачува. Тада народ сави главу и поклони се.

28. И отидоше и учинише синови Израиљеви, како заповједи Господ преко Мојсија и Арона, тако учинише.

29. А око поноћи поби *Господ све првенце у †земљи мисирској од првенца фараонова који шћаше сједјети на пријестолу његову до првенца сужња у тамници, и што год бијеше првенац од стоке. *4.Мој. 33,4. †4.Мој. 8,17.

30. Тада уста фараон оне ноћи, он и све слуге његове и сви Мисирци, и би вика велика у Мисиру, јер не бијеше куће у којој не би мртваца.

31. И дозва *Мојсија и Арона по ноћи и рече: Устајте, идите из народа мојега и ви и синови Израиљеви, и отидите, послужите Господу, као што говористе. *2.Мој. 10,9.

32. Узмите и овце своје и говеда своја, као што говористе, и идите, па и мене благословите.

33. И Мисирци наваљиваху на народ да брже иду из *земље, јер говораху: Изгибосмо сви. *5.Мој. 16,3.

34. И народ узе тијесто своје још неукисло, умотавши га у хаљине своје, на рамена своја.

35. И учинише синови Израиљеви по заповијести Мојсијевој, и заискаше у Мисираца накита сребрнијех и накита златнијех и хаљина.

36. И *Господ учини, те народ нађе †љубав у Мисираца, те им дадоше; тако оплијенише Мисирце. *1.Мој. 3,22. †2.Мој. 3,21.

37. И отидоше синови Израиљеви из *Рамесе у Сохот, око шест стотина тисућа пјешака, самијех људи осим дјеце. *4.Мој. 33,5.

38. И других људи много отиде с њима, и стоке ситне и крупне врло много.

39. И од тијеста које изнесоше из Мисира испекоше погаче пријесне, јер не бјеше ускисло кад их потјераше Мисирци, те не могаше оклијевати, нити спремише себи брашњенице.

40. А бавише се синови Израиљеви у *Мисиру четири стотине и тридесет година. *4.Мој. 20,15.

41. И кад се наврши четири стотине и тридесет година, у исти дан изађоше све *војске Господње из земље мисирске. *2.Мој. 7,4.

42. Та се ноћ светкује Господу, у коју их изведе из Мисира; то је ноћ Господња, коју треба да светкују синови Израиљеви од кољена на кољено.

43. И рече Господ Мојсију и Арону: Ово нека буде *закон за Пасху: Ниједан туђин да је не једе; *4.Мој. 9,14.

44. А сваки слуга ваш купљен за новце, кад га обрежете, онда нека је једе.

45. Дошљак или најамник да је не једе.

46. У истој кући да се једе, да не изнесете меса од ње из куће, и *кости да јој не преломите. *Псал. 34,20.

47. Сав збор Израиљев нека чини тако.

48. Ако би код тебе сједио туђин и хтио би светковати Пасху Господњу, нека му се обреже све мушкиње, па онда нека приступи да је светкује, и нека буде као рођен у земљи; а нико необрезан да је не једе.

49. Закон један да је и рођеноме у земљи и дошљаку који сједи међу вама.

50. И учинише сви синови Израиљеви како заповједи Господ Мојсију и Арону, тако учинише.

51. И тај дан изведе Господ синове Израиљеве из земље мисирске у четама њиховијем.

Посвећивање првенаца. Заповијест о пријесном хљебу. Продужење Изласка. Стуб од облака и стуб од огња.

13. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Посвети Ми свакога првенца, што год отвара материцу у синова Израиљевијех, и од људи и од стоке; јер је Моје.

ЗАЈЕДНИЦА

3. И Мојсије рече народу: Памтите овај дан, у који изиђосте из Мисира, из дома ропскога, јер вас руком крјепком изведе Господ оданде; нека се, дакле, не једе ништа с квасцем.

4. Данас излазите, мјесеца Авива;

5. Па кад те Господ уведе у земљу хананејску и хетејску и аморејску и јевејску и јевусејску, за коју се заклео оцима твојим да ће ти је дати, земљу у којој тече млијеко и мед, тада да служиш службу ову овога мјесеца;

6. *Седам дана једи хљебове пријесне, а седми дан нека је празник Господњи. *2.Мој. 12,15,16.

7. Хљебови пријесни да се једу седам дана, и да се не види у тебе ништа с квасцем, нити да се види у тебе квасац у цијелом крају твом.

8. И казаћеш сину својему у тај дан говорећи: Ово је за оно што ми је учинио Господ кад сам излазио из Мисира.

9. И нека ти буде као *знак на руци твојој и као спомен пред очима твојима, да ти закон Господњи буде у устима; јер те је руком крјепком извео Господ из Мисира. *5.Мој. 6,8; 11,18.

10. Зато врши закон овај на вријеме, од године до године.

11. И кад те уведе *Господ у †земљу хананејску, као што се заклео теби и твојим оцима, и да ти је, *1.Мој. 15,18. †1.Мој. 17,8.

12. Одвајаћеш *Господу што год отвара материцу, и од стоке твоје што год отвара материцу, што је мушко, да буде Господу. *4.Мој. 18,15.

13. А свако магаре првенче откупи јагњетом или јаретом; ако ли га не би откупио, сломи му врат. Али свакога првенца човјечијега између синова својих откупи.

14. А кад те запита син твој унапредак говорећи: Шта је то? Реци му: Руком крјепком изведе нас *Господ из Мисира, из дома ропскога. *5.Мој. 6,20.

15. Јер кад отврдну фараон, те нас не хтје пустити, поби Господ све првенце у земљи мисирској од првенца човјечијега до првенца од стоке; зато приносим Господу све мушко што отвара материцу, а свакога првенца синова својих откупљујем.

16. И то нека ти је као знак на руци и као почеоник међу очима твојима, да нас је руком крјепком извео Господ из Мисира.

17. А кад фараон пусти народ, не одведе их Бог путем к земљи филистејској, ако и бијеше краћи, јер Бог рече: Да се не покаје народ кад види рат, и не врати се у *Мисир. *5.Мој. 17,16.

18. Него Бог поведе народ путем преко *пустиње ка Црвеном мору. А војничким редом изиђоше синови Израиљеви из земље мисирске. *4.Мој. 33,6.

19. И Мојсије узе *кости †Јосифове са собом; јер бијеше заклео синове Израиљеве рекавши: Заиста ће вас походити Бог, а тада изнесите кости моје одавде са собом. *1.Мој. 50,25. †Исус Н. 24,32.

20. Тако отишавши из *Сохота стадоше у око у Етаму, накрај пустиње. *4.Мој. 33,6.

21. А *Господ иђаше пред њима дању у стубу од †облака водећи их путем, а ноћу у стубу од огња свијетлећи им, да би путовали дању и ноћу. *Иса. 4,5. †5.Мој. 1,33.

22. И не уклањаше испред народа стуб од облака дању ни стуба од огња ноћу.

Довршење Изласка. Пропаст Мисираца у Црвеном мору.

14. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израиљевијем нека савију и стану у око пред Пи-Аиротом између Мигдола и мора према Вел-Сефону; према њему нека стану у око покрај мора.

3. Јер ће фараон рећи за синове Израиљеве: Зашли су у земљу, затворила их је пустиња.

4. И *учинићу да отврдне срце фараону, те ће поћи у потјеру за вама, и Ја ћу се †прославити на њему и на свој војсци његовој, и Мисирци ће познати да сам Ја Господ. И учинише тако. *2.Мој. 4,21. †2.Мој. 9,16.

5. А кад би јављено цару мисирском да је побјегао народ, *промијени се срце фараоново и слугу његовијех према народу, те рекоше: Шта учинисмо, те пустисмо Израиља да нам не служи? *Пс. 105,25.

6. И упреже у кола своја, и узе народ свој са собом.

7. И узе шест стотина кола изабраних и што још бјеше кола мисирских, и над свјема војводе.

8. И Господ учини, те отврдну срце фараону цару мисирском, и пође у потјеру за синовима Израиљевијем, кад синови Израиљеви отидоше под руком високом.

9. И тјеравши их Мисирци стигоше их, сва кола фараонова, коњици његови и војска његова, кад бјеху у околу на мору код Пи-Аирота према Вел-Сефону.

10. И кад се приближи фараон, подигоше синови Израиљеви очи своје, а то Мисирци иду за њима, и уплашише се врло, и повикаше синови Израиљеви ка *Господу. *Псал. 107,6.

11. И рекоше Мојсију: Зар не бјеше гробова у *Мисиру, него нас доведе да изгинемо у пустињи? Шта учини, те нас изведе из Мисира. *Псал. 106,7.

12. Нијесмо ли ти говорили у Мисиру и рекли: Прођи нас се, нека служимо Мисирцима, јер би нам боље било служити Мисирцима него изгинути у пустињи.

13. А Мојсије рече народу: Не бојте се, станите па гледајте како ће вас *Господ избавити данас; јер Мисирце које сте видјели данас, нећете их нигда више видјети довијека. *2.Днев. 20,17.

14. *Господ ће се бити за вас, а ви ћете мучати. *5.Мој. 20,4.

15. А Господ рече Мојсију: Што вичеш к Мени? Кажи синовима Израиљевијем нека иду.

16. А ти дигни штап свој и пружи руку своју на море, и расцијепи га, па нека иду синови Израиљеви посред мора сухим.

17. И гле, Ја ћу учинити да отврдне *срце Мисирцима, те ће поћи за њима; и прославићу се на фараону и на свој војсци његовој, на колима његовијем и на коњицима његовијем. *2.Мој. 14,4.

18. И Мисирци ће познати да сам Ја Господ, кад се прославим на фараону, на колима његовијем и на коњицима његовијем.

19. И подиже се *анђео Господњи, који иђаше пред војском израиљском, и отиде им за леђа; и подиже се стуб од облака испред њих, и стаде им за леђа. *Зах. 12,8.

20. И дошав међу војску мисирску и војску израиљску бјеше онијем облак мрачан, а овијем свијетљаше по ноћи, те не приступише једни другима цијелу ноћ.

21. И пружи Мојсије руку своју на море, а *Господ узби море вјетром источнијем, који јако дуваше цијелу ноћ, и осуши море, и вода се растули. *Исус Н. 4,23.

22. И пођоше синови *Израиљеви посред мора сухим, и вода им стајаше као зид с десне стране и с лијеве стране. *2.Мој. 15,19.

23. И Мисирци тјерајући их пођоше за њима посред мора, сви коњи *фараонови, кола и коњици његови. *2.Мој. 15,19.

24. А у стражу јутарњу погледа Господ на војску мисирску из стуба од огња и облака, и смете војску мисирску.

25. И позбаца точкове колима њиховијем, те их једва вуцијаху. Тада рекоше Мисирци: Бјежимо од Израиља, јер се Господ бије за њих с Мисирцима.

26. А Господ рече Мојсију: Пружи руку своју на море, нека се врати вода на Мисирце, на кола њихова и на коњике њихове.

27. И Мојсије пружи руку своју на море, и дође опет море на силу своју пред зору, а Мисирци нагоше бјежати према мору; и Господ баци Мисирце усред мора.

28. А вративши се вода *потопи кола и коњике са свом војском фараоновом, што их год бјеше пошло за њима у море, и не оста од њих ниједан. *5.Мој. 11,4.

29. И синови Израиљеви иђаху посред мора сухим; и стајаше им вода као зид с десне стране и с лијеве стране.

30. И избави Господ Израиља у онај дан из руку мисирских; и видје Израиљ мртве Мисирце на ˇбријегу морском. ˇобали

31. И видје Израиљ силу велику, коју показа *Господ на Мисирцима, и народ се побоја Господа, и вјерова Господу и †Мојсију слузи Његову. *2.Мој. 19,9. †Јевр. 3,5.

Мојсијева захвална пјесма. Горка вода претвара се у слатку.

15. Тада запјева Мојсије и синови Израиљеви ову *пјесму Господу, и рекоше овако: Пјеваћу Господу, јер се славно прослави; коња и коњика вржe у море. *2.Сам. 22,1.

2. Сила је моја и Пјесма моја Господ, који ме избави; он је Бог мој, и славићу Га; Бога оца мојега, и узвишиваћу Га.

3. Господ је велики Ратник; име му је Господ.

4. Кола фараонова и војску његову врже у море; изабране војводе његове утопише се у Црвеном мору.

5. Бездани их покрише; падоше у дубину као камен.

6. Десница Твоја, Господе, прослави се у сили; десница Твоја, Господе, сатре непријатеља.

7. И мноштвом Величанства својега оборио си оне који усташе на Те; пустио си гњев свој, и прождрије их као сламу.

8. Од даха ноздрва Твојих сабра се вода; стаде у гомилу вода која тече; ˇстинуше се вали усред мора. ˇутишаше

9. Непријатељ рече: Тјераћу, стигнућу, дијелићу плијен; наситиће их се душа моја, извући ћу мач свој, истријебиће их рука моја.

10. Ти дуну вјетром својим, и море их покри, и утонуше као олово у дубокој води.

11. Ко је као Ти међу силнима, *Господе? Ко је као Ти славан у светости, страшан у хвали, и да чини чудеса? *2.Сам. 7,22.

12. Ти пружи десницу своју, и прождрије их земља.

ЉУБАВ

13. Водиш милошћу својом народ, који си искупио, водиш крјепошћу својом у стан светости своје.

14. Чуће народи, и задрхтаће; мука ће спопасти оне који живе у *земљи филистејској. *4.Мој. 14,14.

15. Тада ће се препасти старјешине едомске, јунаке моавске спопашће дрхат, уплашиће се сви који живе у Хананској.

16. Спопашће их страх и трепет; од величине руке Твоје замукнуће као камен, докле не прође народ Твој, Господе, докле не прође народ, који си задобио.

17. Одвешћеш их и посадићеш их на гори насљедства својега, на мјесту које си Себи за стан спремио, Господе, у *Светињи, Господе, коју су Твоје руке утврдиле. *Псал. 78,54.

18. Господ ће царовати довијека.

19. Јер уђоше коњи фараонови с колима његовијем и с коњицима његовијем у море, и Господ поврати на њих воду морску; а синови Израиљеви пријеђоше сухим посред мора.

20. И Марија пророчица сестра Аронова узе *бубањ у руку своју; а за њом изиђоше све †жене с ‡бубњима и свиралама.

*Псал. 81,2. †Суд. 21,21. ‡Суд. 11,34.

21. И отпијеваше им Марија: Пјевајте Господу, јер се славно прослави; коња и коњика врже у море.

22. Потом крену Мојсије синове Израиљеве од мора Црвенога, и пођоше у пустињу Сур; и три дана ишавши по пустињи не нађоше воде.

23. Оданде дођоше у *Меру, али не могоше пити воде у Мери, јер бјеше горка; отуда се прозва мјесто Мера. *4.Мој. 33,8.

24. Тада стаде народ викати на Мојсија говорећи: Шта ћемо пити?

25. И *Мојсије завапи ка †Господу, а ‡Господ му показа дрво, те га метну у воду, и вода поста слатка. Ондје му даде уредбу и закон, и ондје га окуша.

*Суд. 3,4. †2.О цар. 2,21. ‡5.Мој. 8,2.

26. И рече: Ако добро узаслушаш *глас Господа Бога својега, и ушчиниш што је право у очима Његовијем, и ако пригнеш ухо к заповијестима Његовијем и ушчуваш све уредбе Његове, ниједне †болести коју сам пустио на Мисир нећу пустити на тебе; јер сам Ја ‡Господ, љекар твој.

*Јер. 11,7. †Псал. 41,3. ‡5.Мој. 7,12.

27. И дођоше у *Елим, гдје бијаше дванаест извора и седамдесет палми; и ондје стадоше у око код воде. *4.Мој. 33,9.

Препелице и мана.

16. Од Елима се подигоше, и сав збор синова Израиљевијех дође у *пустињу Син, која је између Елима и Синаја, петнаестога дана другога мјесеца пошто изиђоше из земље †мисирске.

*4.Мој. 33,11. †Језек. 30,15.

2. И стаде викати сав збор синова Израиљевијех на Мојсија и на Арона у пустињи,

3. И рекоше им синови Израиљеви: Камо да смо помрли од руке Господње у земљи мисирској, кад сјеђасмо код лонаца с месом и јеђасмо хљеба изобила! јер нас изведосте у ову пустињу да поморите сав овај збор глађу.

4. А Господ рече Мојсију: Ево учинићу да вам дажди из неба хљеб, а народ нека излази и купи сваки дан колико треба на дан, да га окушам хоће ли ходити по Моме закону или неће.

5. А шестога дана нека зготове што донесу, а нека буде двојином онолико колико накупе сваки дан.

6. И рече Мојсије и Арон свијем синовима Израиљевијем: Довече ћете познати да вас је Господ извео из земље мисирске;

7. А сјутра ћете видјети славу Господњу; јер је чуо вику вашу на Господа. Јер шта смо ми да вичете на нас?

8. И рече Мојсије: Довече ће вам дати Господ меса да једете а ујутру хљеба да се наситите; јер је чуо Господ вику вашу, којом вичете на Њ. Јер што смо ми? Није на нас ваша вика него на Господа.

9. И рече Мојсије Арону: Кажи свему збору синова Израиљевих: приступите пред Господа, јер је чуо вику вашу.

10. И кад рече Арон свему збору синова Израиљевих, погледаше у пустињу, и гле, слава *Господња показа се у облаку.

*2.Мој. 24,16.

11. И Господ рече Мојсију говорећи:

12. Чуо сам вику синова Израиљевих. Кажи им и реци: Довече ћете јести меса, а сјутра ћете се наситити хљеба, и познаћете да сам Ја *Господ Бог ваш. *2.Мој. 6,7.

13. И увече долетјеше препелице и прекрилише око, а ујутру паде роса око окола;

14. А кад се диже роса, а то по пустињи нешто ситно округло, ситно као слана по *земљи. *Нем. 9,15.

15. И кад видјеше синови Израиљеви, говораху један другоме: Шта је ово? Јер не знадијаху шта бјеше. А Мојсије им рече: То је *хљеб што вам даде †Господ да једете.

*Јован 6,31. †Иса. 25,6.

16. То је за што заповједи Господ: Купите га сваки дан колико коме треба за јело, по ˅гомор на главу, по броју душа ваших, сваки нека узме за оне који су му у шатору.

˃ око 2,2 литра

17. И учинише тако синови Израиљеви; и накупише који више који мање.

18. Па мјерише на гомор, и не дође више оном који накупи много, нити мање оном који накупи *мало, него сваки накупи колико му је требало да једе. *2.Кор. 8,15.

19. И рече им Мојсије: Нико да не оставља од тога за сјутра.

20. Али не послушаше *Мојсија, него неки оставише од тога за сјутра, те се уцрва и усмрдје. И расрди се Мојсије на њих.

*2.Мој. 16,24.

21. Тако га купљаху свако јутро, сваки колико му требаше за јело; а кад сунце огријеваше, тада се растапаше.

22. А у шести дан накупише хљеба двојином, по два гомора на свакога; и дођоше све старјешине од збора, и јавише Мојсију.

23. А он им рече: Ово каза Господ: Сјутра је *Субота, одмор свет Господу; што ћете пећи, пеците, и што ћете кухати, кухајте данас; а што претече, оставите и чувајте за сјутра. *2.Мој. 31,15.

24. И оставише за сјутра, као што заповједи *Мојсије, и не усмрдје се нити бјеше црва у њему. *2.Мој. 16,20.

25. И рече Мојсије: једите то данас, јер је данас *Субота Господња, данас нећете наћи у пољу. *Мат. 12,12.

26. Шест ћете дана купити, а седми је дан Субота, тада га неће бити.

27. И у седми дан изиђоше неки од народа да купе, али не нађоше.

28. А Господ рече Мојсију: Докле ћете се противити заповјестима Мојим и законима Мојим?

29. Видите, Господ вам је дао Суботу, зато вам даје шестога дана хљеба на два дана. Стојте сваки на свом мјесту, и нека не одлази нико са својега мјеста у седми дан.

30. И почину народ у седми дан.

31. И дом Израиљев прозва тај хљеб мана; а бијаше као *сјеме ˅коријандрово, бијела, и на језику као медени колачи.

*4.Мој. 11,7. ˃ употребљава се као зачин

32. И рече Мојсије: Ово је заповједио Господ: Напуни гомор тога, нека се чува од кољена до кољена вашега, да виде хљеб, којим сам вас хранио у пустињи кад вас изведох из земље мисирске.

33. И рече Мојсије Арону: Узми крчаг и наспи пун ˇгомор мане, и метни пред Господа да се чува од кољена до кољена вашега.

ˇоко 2,2 литра

34. И остави га Арон пред Свједочанством да се чува, као што заповједи *Господ †Мојсију.

*4.Мој. 17,10. †1.О цар. 8,9.

35. А синови *Израиљеви једоше ману четрдесет година док не дођоше у †земљу у којој ће живјети; једоше ману док не дођоше на међу земље хананске.

*Исус Н. 5,12. †4.Мој. 33,38.

36. А гомор је десетина ˇефе.

ˇоко 22 литра

Дјеца Израиљева пију из стијене.
Побједа над Амалицима.

17. И подиже се из *пустиње Сина сав збор синова Израиљевих путем својим по заповјести Господњој, и стадоше у око у Рафидину; а ондје не бјеше воде да народ пије.

*2.Мој. 16,1.

2. И народ се свађаше с Мојсијем говорећи: Дај нам воде да пијемо. А он им рече: Што се свађате са мном? Што кушате Господа?

3. Али народ бјеше ондје жедан воде, те викаше народ на Мојсија, и говораше: Зашто си нас извео из Мисира да нас и синове наше и стоку нашу помориш жеђу?

4. А Мојсије завапи ка Господу говорећи: Шта ћу чинити с овијем народом? Још мало па ће ме засути камењем.

5. А Господ рече Мојсију: Прођи пред народ, и узми са собом старјешине израиљске, и штап свој којим си ударио воду узми у руку своју, и иди.

6. А Ја ћу стајати пред тобом ондје на стијени на Хориву; а ти удари у стијену, и потећи ће из ње вода да пије народ. И учини Мојсије тако пред старјешинама израиљским.

7. А мјесто оно прозва Маса и Мерива зато што се свађаше синови Израиљеви и што кушаше Господа говорећи: Је ли Господ међу нама или није?

8. Али дође Амалик да се бије с Израиљем у Рафидину.

9. А Мојсије рече Исусу: Изабери нам људе, те изађи и биј се с Амаликом; а ја ћу сјутра стати на врх брда са штапом Божјим у руци.

10. И учини Исус како му рече Мојсије, и поби се с Амаликом; а Мојсије и Арон и Ор изађоше на врх брда.

11. И докле Мојсије држаше увис руке своје, надбијаху Израиљци, а како би спустио руке, одмах надбијаху Амалици.

12. Али руке Мојсију отежаше, зато узеше камен и подметнуше пода њ, те сједе; а Арон и Ор држаху му руке један с једне стране а други с друге, и не клонуше му руке до захода сунчанога.

13. И разби Исус Амалика и народ његов оштријем мачем.

14. Потом рече *Господ Мојсију: Запиши то за спомен у књигу, и кажи Исусу нека памти да ћу сасвијем истријебити спомен Амаликов испод неба.

*2.Мој. 34,27.

15. Тада начини Мојсије олтар, и назва га: Господ застава моја.

16. И рече: Што се рука бјеше подигла на пријесто Господњи, Господ ће ратовати на Амалика од кољена до кољена.

Јотор походи Мојсија. Постављање судија.

18. А Јотор свештеник мадијански, таст Мојсијев, чу све што учини Господ Мојсију и Израиљу народу својему, како изведе Господ Израиља из Мисира;

2. И узе Јотор таст Мојсијев Сефору жену Мојсијеву, коју бјеше послао натраг,

3. И два сина њезина, од којих једном бјеше име Гирсам, јер рече: Туђин сам у земљи туђој,

4. А другом бјеше име Елиезер, јер рече: Бог оца мојега би ми у помоћи и оте ме од мача фараонова.

5. И пође Јотор таст Мојсијев са синовима његовијем и са женом његовом к Мојсију у пустињу, гдје бјеше у околу под гором Божијом.

6. И поручи Мојсију: Ја таст твој Јотор идем к теби и жена твоја и оба сина њезина с њом.

7. И Мојсије изиђе на сусрет тасту својему и поклони му се и цјелива га; и упиташе се за здравље, па уђоше под шатор његов.

8. И приповједи Мојсије тасту својему све што учини Господ фараону и Мисирцима ради Израиља, и све невоље, које их налазише путем, и како их избави Господ.

9. И радоваше се Јотор свему добру што учини Господ Израиљу избавивши га из руке мисирске;

10. И рече Јотор: Благословен да је Господ, који вас избави из руке мисирске и из руке фараонове, који избави народ из ропства мисирскога.

11. Сад видим да је *Господ већи од †свијех богова, јер чим се поношаху онијем их самијем надвиси. *4.Мој. 33,4. †2.Днев. 2,5.

12. И узе Јотор таст Мојсијев и принесе Богу *жртву паљеницу и принос; и дође Арон и све старјешине израиљске, и једоше с тастом Мојсијевијем пред Богом. *1.Кор. 10,18.

13. А сјутрадан сједе Мојсије да суди народу; и стајаше народ пред Мојсијем од јутра до вечера.

14. А таст Мојсијев гледајући све шта ради с народом, рече: Шта то радиш с народом? Зашто сједиш сам, а вас народ стоји пред тобом од јутра до вечера?

15. А *Мојсије рече тасту својему: Јер долази народ к мени да пита Бога. *4.Мој. 9,6.

16. Кад имају што међу собом, долазе к мени, те им судим и казујем наредбе Божје и законе Његове.

17. А таст Мојсијев рече му: Није добро што радиш.

18. Уморићеш се и ти и народ који је с тобом; јер је то тешко за тебе, нећеш моћи сам вршити.

19. Него послушај мене; ја ћу те свјетовати, и Бог ће бити с тобом; ти буди пред Богом за народ, и ствари њихове јављај Богу;

20. И учи их наредбама и законима Његовијем, и показуј им пут којим ће ићи и шта ће радити.

21. А из свега народа избери људе поштене, који се боје Бога, људе праведне, који мрзе на мито, па их *постави над њима за поглаваре, тисућнике, стотинике, педесетнике и десетнике; *5.Мој. 16,18.

22. Они нека суде народу у свако доба; па сваку ствар велику нека јављају теби, а сваку ствар малу нека расправљају сами; тако ће ти бити лакше, кад и они стану носити терет с тобом.

23. Ако то учиниш, и Бог ти заповједи, можеш се одржати, и сав ће народ доћи мирно на своје мјесто.

24. И Мојсије послуша таста својега, и учини све што рече.

25. И изабра Мојсије из свега Израиља људе поштене, и постави их за поглаваре над народом, тисућнике, стотинике, педесетнике и десетнике,

26. Који суђаху народу у свако доба, а ствари тешке јављаху Мојсију, а мале ствари расправљаху сами.

27. Послије отпусти *Мојсије таста својега, који се врати у своју земљу. *4.Мој. 10,29.

Јављање Бога на гори синајској.
Припремање за давање Закона.

19. Првога дана трећега мјесеца, пошто изађоше синови *Израиљеви из Мисира, тога дана дођоше у †пустињу синајску. *4.Мој. 10,12. †4.Мој. 1,1.

2. Кренувши из Рафидина дођоше у пустињу синајску, и стадоше у око у пустињи, а око начинише Израиљци ондје под гором.

3. И Мојсије изађе на гору к Богу; и позвика му Господ с горе говорећи: Овако кажи дому Јаковљеву, и реци синовима Израиљевим:

4. Видјели сте шта сам учинио Мисирцима и како сам вас као на крилима орловијем носио и довео вас к Себи.

5. А сада ако добро узаслушате глас Мој и ушчувате завјет Мој, бићете Моје благо мимо све народе, премда је Моја сва Земља.

6. И бићете Ми царство свештеничко и народ свет. То су ријечи које ћеш казати синовима Израиљевим.

7. А Мојсије дође и сазва старјешине народне; и каза им све ове ријечи које му Господ заповједи.

8. А сав народ одговори сложно и рече: Што је год казао Господ чинићемо. И Мојсије јави Господу ријечи народне.

9. А Господ рече Мојсију: Ево, Ја ћу доћи к теби у густом облаку, да народ чује кад ти станем говорити и да ти вјерује довијека. Јер Мојсије бјеше јавио Господу ријечи народне.

10. И рече Господ Мојсију: Иди к народу, и освештај их данас и сјутра, и нека оперу хаљине своје;

11. И нека буду готови за трећи дан, јер ће у трећи дан сићи *Господ на гору †синајску пред свијем народом.

*2.Мој. 34,5. †Нем. 9,13.

12. А поставићеш народу међу унаоколо, и рећи ћеш: Чувајте се да не ступите на гору и да се не дотакнете краја њезина; што се год дотакне горе, погинуће;

13. Тога да се нико не дотакне руком, него камењем да се заспе или да се устријели, било живинче или човјек, да не остане у животу. Кад рог затруби отежући онда нека пођу на гору.

14. И Мојсије сиђе с горе к народу; и освешта народ, и опраше хаљине своје.

15. И рече народу: Будите готови за трећи дан, и не лијежите са женама.

16. А трећи дан кад би ујутру, громови загрмјеше и муње засијеваше, и поста густ облак на гори, и затруби труба веома јако, да задрхта сав народ који бијаше у околу.

17. Тада Мојсије изведе народ из окола пред Бога, и стадоше испод горе.

18. А гора се синајска сва димљаше, јер сиђе на њу *Господ у огњу; и дим се из ње подизаше као дим из пећи, и сва се гора тресијаше веома.

*5.Мој. 9,10.

19. И труба све јаче трубљаше, и Мојсије говораше, а Бог му одговараше гласом.

20. И *Господ сишавши на гору синајску, на врх горе, позва Мојсија на врх горе; и изађе Мојсије.

*1.О цар. 19,11.

21. А *Господ рече Мојсију: Сиђи, опомени народ да не преступе међе да виде †Господа, да не би изгинули од Мене.

*1.Сам. 6,19. †1.Сам. 7,5.

22. И сами свештеници, који приступају ка Господу, нека се освештају, да их не би побио *Господ.

*3.Мој. 10,3.

23. А Мојсије рече Господу: Неће моћи народ изаћи на гору синајску, јер си нас Ти опоменуо рекавши: Начини међу гори и освештај је.

24. А Господ му рече: Иди, сиђи, па онда дођи ти и Арон с тобом; а свештеници и народ нека не преступе међе да се попну ка Господу, да их не би побио.

25. И сиђе Мојсије к народу и каза им.

Десет светијех заповијести.

ВЈЕЧНИ ЗАКОН

20. Тада рече Бог све ове ријечи говорећи:

2. Ја сам Господ Бог твој, који сам те извео из земље мисирске, из дома ропскога.

3. Немој имати других богова уза ме.

4. Не гради себи лика резана нити какве слике од онога што је горе на небу, или доље на земљи, или у води испод земље.

5. Немој им се клањати нити им служити, јер сам Ја Господ Бог твој, Бог ˅Ревнитељ, који походим гријехе отачке на синовима до трећега и до четвртога кољена, онијех који мрзе на Мене;

→ који не подноси супарнике

6. А чиним милост на тисућама онијех који Ме љубе и чувају заповијести Моје.

7. Не узимај узалуд имена Господа Бога својега; јер неће пред Господом бити прав ко узме име Његово узалуд.

ОДМОР

8. Сјећај се дана од ˅одмора да га светкујеш.

→ суботног

9. Шест дана ради, и свршуј све послове своје.

10. А седми је дан ˅одмор Господу Богу твојему; тада немој радити ниједнога посла, ни ти, ни син твој, ни кћи твоја, ни слуга твој, ни слушкиња твоја, ни живинче твоје, ни странац који је међу вратима твојим.

→ Субота

11. Јер је за шест дана створио Господ небо и Земљу, море и што је год у њима; а у седми дан почину; зато је благословио Господ дан од одмора и посветио га.

12. Поштуј оца својега и матер своју, да ти се продуже дани на *земљи, коју ти да †Господ Бог твој. *5.Мој. 5,16. †3.Мој. 19,3.

13. Не убиј.

14. Не чини *прељубе. *Мат. 5,27.

15. Не кради.

16. Не свједочи лажно на ближњега својега.

17. Не пожели куће *ближњега својега, не пожели †жене ближњега својега, ни слуге његова, ни слушкиње његове, ни вола његова, ни магарца његова, нити ишта што је ближњега твојега. *Приче 6,29. †Мат. 5,28.

18. И сав народ видје гром и муњу и трубу гдје труби и гору гдје се дими; и народ видјевши то узмаче се и стаде издалека,

19. И рекоше Мојсију: Говори нам ти, и слушаћемо; а нека нам не говори Бог, да не помремо.

20. А Мојсије рече народу: Не бојте се, јер Бог дође да вас искуша и да вам пред очима буде страх Његов да не бисте гријешили.

21. И народ стајаше издалека, а Мојсије приступи к мраку у којем бјеше Бог.

22. И Господ рече Мојсију: Овако кажи синовима Израиљевим: Видјели сте гдје вам с Неба говорих.

23. Не градите уза Ме богова сребрнијех, ни богова златнијех не градите себи.

24. Олтар од *земље начини Ми, на којем ћеш Ми приносити жртве своје паљенице и жртве своје захвалне, ситну и крупну стоку своју. На којем год мјесту заповједим да се спомиње име Моје, доћи ћу к теби и †благословићу те. *2.О цар. 5,17. †1.Мој. 12,2.

25. Ако ли Ми начиниш *олтар од камена, немој начинити од тесанога камена; јер ако повучеш по њему гвожђем, оскврнићеш га. *5.Мој. 27,6.

26. Немој уз басамаке ићи к олтару мојему, да се не би открила голотиња твоја код њега.

Закон о ропству, убиству и тјелеснијем повредама.

21. А ово су закони које ћеш им поставити:

2. Ако купиш роба Јеврејина, шест година нека ти служи, а седме нек отиде слободан без откупа.

3. Ако буде дошао инокосан, нека и отиде инокосан; ако ли буде имао жену, нека иде и жена с њим.

4. Ако га господар његов ожени, и жена му роди синове или кћери, жена с дјецом својом нека буде господару његову, а он нека отиде сам.

5. Ако ли роб рече тврдо: Љубим господара својега, жену своју и дјецу своју, нећу да идем да будем слободан,

6. Онда нека га доведе господар његов пред судије и постави на вратима или код довратка, и ондје нека му господар пробуши ухо шилом, па нека му робује довијека.

7. Ако ко прода кћер своју да буде робиња, да не одлази као робови што одлазе.

8. Ако не буде по вољи господару својему, и он је не узме за жену, нека је пусти на откупе; али да нема власти продати је у туђ народ учинивши јој невјеру.

9. Ако ли је заручи сину својему, да јој учини по праву које имају кћери.

10. Ако ли узме другу, да јој не умали хране ни одијела ни заједнице.

11. Ако јој ово троје не учини, онда нек отиде без откупа.

12. Ко удари *човјека, те умре, да се погуби. *1.Мој. 9,6.

13. Ако ли не буде хтио, него му га Бог даде у руке, одредићу ти мјесто куда може утећи.

14. Ако би ко ˇнахвалице устао на *ближњега својега да га убије из пријеваре, одвуци га и од олтара мојега да се погуби. ˇнамерно *5.Мој. 19,11.

15. Ко удари оца својега или матер своју, да се погуби.

16. Ко украде *човјека и прода или се нађе у његовијем рукама, да се погуби. *5.Мој. 24,7.

17. Ко опсује оца својега или матер своју, да се погуби.

18. Кад се сваде људи, па један удари другога каменом или песницом, али онај не умре него падне у постељу,

19. Ако се придигне и изађе о штапу, да не буде крив онај који је ударио, само дангубу да му накнади и сву видарину да плати.

20. Ко удари роба својега или робињу штапом тако да му умре под руком, да је крив;

21. Али ако преживи дан или два, да није крив, јер је његов новац.

22. Кад се сваде људи, па који од њих удари трудну жену тако да изађе из ње дијете, али се не догоди смрт, да плати глобу колико муж женин рече, а да плати преко судија;

23. Ако ли се догоди смрт, тада ћеш узети живот за живот,

24. Око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу,

25. Ужег за ⁾ужег, рану за рану, модрицу за модрицу.

⁾опекотина

26. Ако ко удари по оку роба својега или робињу своју, те му поквари око, да га отпусти слободна за око његово.

27. И ако избије зуб робу својему или робињи својој, да га пусти слободна за зуб његов.

28. Ако во убоде *човјека или жену, те умре, да се во заспе камењем и да се не једе месо од њега, а господар од вола да није крив.

*1.Мој. 9,5.

29. Али ако је во прије био бодач и господар његов знао за то па га није чувао, те убије човјека или жену, во да се заспе камењем, и господар његов да се погуби.

30. Ако му се одреди да се откупи, нека да откуп за живот свој, колико му се одреди.

31. Ако убоде сина или кћер, да му буде по истом закону.

32. Ако ли роба убоде во или робињу, да да господару њихову тридесет сикала сребра и во да се заспе камењем.

33. Ако ко открије јаму или ископа јаму а не покрије, па упадне во или магарац,

34. Да накнади господар од јаме и плати новцем господару њихову, а што је угинуло да је његово.

35. Ако во једнога убоде вола другоме, те погине, онда да продаду вола живога и новце да подијеле, тако и убијенога вола да подијеле.

36. Ако ли се знало да је во прије био бодач па га није чувао господар његов, да да вола за вола, а убијени нека буде њему.

Закони против оштећивања својине ближњега, против тлачења сиромашнијех итд.

22. Ко украде вола или *овцу или козу, и закоље или прода, да врати пет волова за једнога вола, а четири овце или козе за једну овцу или козу.

*2.Сам. 12,6.

2. Ако се лупеж ухвати гдје поткопава, те буде рањен тако да умре, да не буде крив за крв онај који га буде убио;

3. Али ако се буде Сунце родило, да је крив за крв. А лупеж све да накнади; ако ли не би имао, онда да се он прода за своју крађу.

4. Ако се нађе што је покрао у његовој руци живо, био во или магарац или овца или коза, да врати двоструко.

5. Ко потре њиву или виноград пустивши стоку своју да пасе по туђој њиви, да накнади најбољим са своје њиве и најбољим из свога винограда.

6. Ако изађе ватра и наиђе на трње, па изгори стог или жито које још стоји или њива, да накнади онај који је запалио.

7. Ако ко да ближњему својему новце или посуђе на оставу, па се украде из куће његове, ако се нађе лупеж, да плати двојином;

8. Ако ли се не нађе лупеж, онда господар од оне куће да стане пред судије да се закуне да није посегао руком својом на ствар ближњега својега.

9. За сваку ствар за коју би била распра, или за вола или за магарца или за овцу или за козу, или за хаљину, за сваку ствар изгубљену, кад ко каже да је његова, пред судије да дође распра обојице, па кога осуде судије, онај да врати ближњему својему двојином.

10. Ако ко да ближњему својему да чува магарца или вола или овцу или козу или какво год живинче, па угине или охроне, или га ко отјера, а да нико не види,

11. Заклетва Господња нека буде између њих, да није посегао руком својом на ствар ближњега својега, и господар од ствари нека пристане, а онај да не плати.

12. Ако ли му буде украдено, нека плати господару његову.

13. Ако ли га буде растргла звјерка да донесе од њега свједоџбу, и да не плати што је растргнуто.

14. Ако ко узме у ближњега својега живинче на послугу, па охроне или угине, а господар му не буде код њега, да плати.

15. Ако ли господар буде код њега, да не плати. Ако ли буде најмљено, да плати само најам.

16. Ко би преварио дјевојку, која није заручена, те би спавао с њом, да јој да ˅прћију и узме је за жену. ˃мираз

17. А ако му је отац њезин не би хтио дати, да да новаца колико иде у прћију дјевојци.

18. Вјештици не дај да живи.

19. Ко би облежао живинче, да се погуби.

20. Ко *жртву приноси боговима другим осим јединога Господа, да се истријеби као проклетник. *4.Мој. 25,2.

21. Дошљаку немој чинити криво нити га цвијелити, јер сте били дошљаци у *земљи †мисирској. *3.Мој. 19,33. †5.Мој. 10,19.

22. Немојте цвијелити *удовице и сироте. *Иса. 1,17.

23. Ако ли коју цвијелиш у чем год, и повиче к Мени, чућу вику њезину,

24. И запалиће се гњев Мој, и побићу вас мачем, па ће ваше *жене бити удовице и ваша дјеца сироте. *Псал. 109,9.

25. Кад даш у зајам новаца народу мојему, сиромаху који је код тебе, немој му бити као каматник, не ударајте на њ камате.

26. *Ако узмеш у залогу хаљину ближњему својему, врати му је прије него Сунце зађе; *5.Мој. 24,10,13.

27. Јер му је то све одијело чим заклања тијело своје; у чем ће спавати? па кад повиче к Мени, Ја ћу га чути, јер сам милостив.

28. Немој хулити на ˅судију, и старјешини народа својега не говори ружно. ˃Бога,

29. Од љетине своје и од ˅житких ствари својих немој се затезати да принесеш првине; *првенца између синова својих Мени да даш. ˃бербе *2.Мој. 13,2,12.

30. Тако чини с волом својим и с овцом и с козом; *седам дана нека буде с мајком својом, а осмога дана да га даш Мени. *3.Мој. 22,27.

31. Бићете Ми свети људи; меса у пољу растргнута не једите, баците га псима.

Закони о правди и љубави према ближњем. Истјеривање Хананеја.

23. Не износи лажнијех гласова; не пристај с безбожником да свједочиш криво.

2. Не иди за множином на зло, и не говори на суду поводећи се за већим бројем да се изврне правда.

3. Сиромаху у парници његовој не гледај што је сиромах.

4. Ако наиђеш на вола непријатеља својега или на магарца његова, гдје је залутао, одведи га к њему.

5. Ако видиш гдје је ˅ненавиднику твојему пао магарац под теретом својим, немој да га оставиш, него му помози. ˃непријатељу

6. Немој изврнути правде сиромаху својему у парници његовој.

7. Ријечи лажне клони се, и безазленога и правога немој убити, јер нећу оправдати безбожника.

8. Не узимај поклона, јер поклон засљепљује окате и изврће ријечи правима.

9. Дошљаке не цвијели, јер ви знате каква је душа дошљаку, јер сте били дошљаци у земљи мисирској.

10. Шест година засијевај *земљу своју и сабирај род њезин; *3.Мој. 25,2.

11. А седме године остави је нека почине, да једу сиромаси народа твојега, а што иза њих остане нека једу звијери пољске; тако ради и с виноградом својим и с маслиником својим.

12. Шест дана ради послове своје, а у седми дан почини, да се одмори во твој и магарац твој, и да одахне син робиње твоје и дошљак.

13. Држите се свега што сам вам казао. Не помињите имена богова туђих, и да се не чује из уста ваших.

14. Три пута преко године светкуј Ми:

ПРАВДА

15. Празник пријеснијех *хљебова држи; седам дана једи хљебове пријесне, као што сам ти заповједио, на вријеме, мјесеца ˃Авива, јер си тада изашао из Мисира; и нико да не изађе преда Ме празан;

*2.Мој. 12,15. ˃ месец класова; март/април

16. И Празник *жетве првина од труда твојега што посијеш у пољу својем; и Празник бербе на свршетку сваке године, кад савереш труд свој с њиве. *3.Мој. 23,10.

17. Три пута преко године све мушкиње твоје да излази пред Господа Бога.

18. Крви од жртве Моје не приноси уз хљебове киселе, и ˃претилина празника Мојега да не преноћи до јутра. ˃ обиље

19. Првине од првога рода *земље своје донеси у кућу †Господа Бога својега; немој кухати јагњета у млијеку мајке његове.

*Нем. 10,35. †5.Мој. 14,21.

20. Ево, Ја шаљем анђела својега пред тобом да те чува на путу, и да те одведе на мјесто које сам ти приправио.

21. Чувај га се, и слушај га, немој да га расрдиш, јер вам неће опростити * †гријеха, јер је Моје име у њему. *Исус Н. 24,19. †1.Јов. 5,16.

22. Него ако га добро узаслушаш и учиниш све што кажем, Ја ћу бити непријатељ твојим непријатељима и противник твојим противницима.

23. Јер ће анђео Мој ићи пред тобом и одвешће те у *земљу аморејску и хетејску и ферезејску и хананејску и јевејску и јевусејску, и Ја ћу их истријебити. *Исус Н. 24,8.

24. Немој се клањати боговима њиховијем нити им служити, ни чинити што они чине, него их сасвијем обори и ликове њихове сасвијем изломи.

25. И служите *Господу Богу својему, и Он ће благословити хљеб твој и воду твоју; и уклониће †болест између вас.

*5.Мој. 10,12. †5.Мој. 7,15.

26. Неће бити пометкиње ни нероткиње у земљи твојој; и број дана твојих напунићу.

27. Пустићу страх свој пред тобом, и уплашићу сваки народ на који дођеш, и обратићу к теби плећи свијех непријатеља твојих.

28. Послаћу и стршљене пред тобом, да тјерају Јевеје, Хананеје и Хетеје испред тебе.

29. Нећу их отјерати испред тебе за једну годину, да не опусти земља и да се звјерје пољско не намножи на тебе.

30. Помало ћу их одгонити испред тебе, докле се не намножиш и заузмеш земљу.

31. И поставићу међе твоје од мора Црвенога до мора ˃Филистејскога и од пустиње до ˃˃Ријеке; јер ћу вама у руке дати оне који живе у оној *земљи да их отјераш испред себе.

˃ Средоземног ˃˃ Еуфрата *1.О цар. 4,21.

32. Немој хватати вјере с њима ни с боговима њиховијем.

33. Нека не сједе у *земљи твојој, да те не наврате да се огријешиш о Мене, јер би служио боговима њиховијем, и то би ти била замка. *2.Мој. 34,12.

Завјетна књига и завјетна жртва. Свештеници и седамдесет старјешина виде Господа. Мојсије поново излази на гору.

24. И рече Мојсију: Изађи горе ка *Господу ти и †Арон и ‡Надав и Авијуд и седамдесет старјешина Израиљевих, и поклоните се издалека.

*2.Мој. 19,24. †2.Мој. 28,1. ‡3.Мој. 10,1.

2. И Мојсије сам нека приступи ка Господу, а они нека не приступе; и народ нека не иде на гору с њим.

3. И дође Мојсије, и каза народу све ријечи Господње и све законе. И одговори народ једнијем гласом и рекоше: Чинићемо све што је рекао Господ.

4. И написа Мојсије све ријечи Господње, и уставши рано начини олтар под гором и дванаест стубова за дванаест племена Израиљевих.

5. И посла младиће између синова Израиљевих, који принесоше жртве паљенице и принесоше теоце на жртве захвалне Господу.

6. И узевши Мојсије половину крви, метну у здјеле, а половину крви изли на олтар.

7. И узе књигу завјетну и прочита народу. А они рекоше: Што је год рекао Господ чинићемо и слушаћемо.

8. А Мојсије узе крв, и покропи њом народ, и рече: Ево крв завјета, који учини Господ с вама за све ријечи ове.

9. Потом отиде горе Мојсије и Арон, Надав и Авијуд, и седамдесет старјешина Израиљевих.

10. И видјеше Бога Израиљева, и под ногама Његовијем као дјело од камена сафира и као *небо кад је ведро. *Језек. 1,26.

11. И не пружи руке своје на изабране између синова Израиљевих, него видјеше Бога, па ˇједоше и пише. ˇобредни обед

12. И рече *Господ Мојсију: Попни се к Мени на гору, и остани овдје, и даћу ти плоче од камена, Закон и заповијести, које сам написао, да их учиш. *5.Мој. 5,22.

13. Тада уста *Мојсије с Исусом, који га служаше, и изађе Мојсије на гору Божију. *2.Мој. 33,11.

14. А старјешинама рече: Сједите ту док се вратимо к вама; а ето Арон и Ор с вама; ко би имао што, нека иде к њима.

15. И отиде *Мојсије на гору, а †облак покри гору. *2.Мој. 19,9. †Мат. 17,5.

16. И бијаше слава *Господња на гори синајској, и облак је покриваше шест дана; а у седми дан викну Мојсија испред облака. *2.Мој. 16,10.

17. И слава Господња бјеше по виђењу као огањ који сажиже наврх горе пред синовима Израиљевим.

18. И *Мојсије уђе усред облака, и попе се на гору; и оста Мојсије на гори четрдесет дана и четрдесет ноћи. *2.Мој. 32,1.

Прилози. Ковчег и заклопац,
сто за хљебове, свијетњак.

25. И Господ рече Мојсију говорећи:

2. Реци синовима Израиљевим да Ми скупе прилог: Од свакога који драге воље да узмите прилог Мени.

3. А ово је прилог што ћете узимати од њих, злато и сребро и ˇмјед, ˇбакар

4. И порфиру и скерлет и црвац и танко платно и костријет,

5. И коже овнујске црвене обојене, и коже јазавчије, и дрво ˇситим, ˇбагрем

6. Уље за видјело, мирисе за уље помазања и за мирисави кад,

7. Камење ониксово и камење за укивање на оплећак и напрсник.

8. И нека Ми начине Светињу, да међу њима настављам;

9. Као што ћу ти показати слику од шатора и слику од свијех ствари његовијех, тако да начините.

10. Нека начине *ковчег од дрвета ситима, у дужину од два ˇлакта и по, а у ширину од подруг лакта, и у висину од подруг лакта. *2.Мој. 37,1. ˇ1 лакат око 50 цм

11. И покуј га чистим златом, изнутра и споља покуј га; и озго му начини златан вијенац унаоколо.

12. И салиј му четири ˇбиочуга од злата, и метни му их на четири угла, да му с једне стране буду два биочуга и с друге стране два биочуга. ˇкарике

13. И начини полуге од дрвета ситима, и окуј их у злато.

14. И провуци полуге кроз биочуге с обје стране ковчегу, да се о њима носи ковчег;

15. У биочузима на ковчегу нека стоје полуге, да се не ваде из њих.

16. Па у *ковчег метни †Свједочанство, које ћу ти дати. *2.Мој. 40,20. †2.Мој. 31,18.

17. И начини заклопац од чистога *злата, у дужину од два лакта и по, а у ширину од ˇподруг лакта. *2.Мој. 37,6. ˇједан и по

18. И начини два херувима златна, једноставне их начини, на два краја заклопцу.

19. И начини херувима једнога на једном крају а другога херувима на другом крају; на заклопцу начините два херувима на оба краја.

20. И нека *херувими рашире крила увис да заклањају крилима заклопац, и нека буду лицем окренути један другом, према заклопцу нека су окренута лица херувимима. *1.О цар. 8,7.

21. И метнућеш заклопац озго на *ковчег, а у ковчег ћеш метнути † Свједочанство, које ћу ти дати. *2.Мој. 26,34. †2.Мој. 40,20.

22. И ту ћу се састајати с тобом и говорићу ти озго са заклопца између два херувима, који ће бити на ковчегу од *Свједочанства, све што ћу ти заповиједати за синове Израиљеве. *4.Мој. 7,89.

23. Начини и сто од дрвета ситима, у дужину од два лакта, а у ширину од једног лакта, а у висину од подруг лакта.

24. И покуј га чистијем златом, и начини му вијенац златан унаоколо.

25. И начини му оплату унаоколо с ˃подланице, и начини златан вијенац око оплате. ˃подланица = око 7,5 цм

26. И начини му четири биочуга од злата, и метни му те биочуге на четири угла који ће му бити код четири ноге.

27. Под оплатом нека буду биочузи, да у њима стоје полуге да се носи сто.

28. А полуге начини од дрвета ситима, и окуј их златом да се о њима носи сто.

29. И начини му здјеле и *чаше и виједра и котлиће, којима ће се прељевати, а начинићеш их од чистога злата. *2.Мој. 37,16.

30. И метаћеш на сто хљебове, да су постављени свагда преда Мном.

31. И начини свијетњак од чистога *злата, једноставан нека буде свијетњак; стуб и гране и чашице, јабуке, и †цвјетови нека буду у њему. *2.Мој. 37,17. †1.О цар. 7,49.

32. А шест грана нека му излази са страна, три гране с једне стране свијетњака а три гране с друге стране свијетњака.

33. Три чашице као бадем нека буду на једној грани и јабука и цвијет, и три чашице као бадем и јабука и цвијет на другој грани; тако нека буде на шест грана што излазе из свијетњака.

34. И на самом свијетњаку нека буду четири чашице као бадем и јабуке и цвјетови.

35. Једна јабука под двије гране што излазе из њега, и једна јабука под друге двије гране што излазе из њега, и једна јабука под друге двије гране што излазе из њега; тако ће бити под шест грана што ће излазити из свијетњака;

36. Јабуке и гране њихове из њега нека излазе; све једноставно од чистога злата.

37. И начинићеш му седам жижака, и палићеш их да свијетле са сваке стране;

38. И ˃усекачи и спремице за гар нека буду од чистога злата. ˃маказе за фитиљ

39. Од ˃таланта чистога злата нека буде начињен са свијем тијем справама. ˃34,2 кг

40. И гледај, те начини све ово по слици која ти је показана на гори.

Шатор са обје завјесе.

26. А *шатор ћеш начинити од десет завјеса од танкога платна ˃узведенога и од порфире и од скерлета и од црвца; и по њима да буду везени херувими. *2.Мој. 33,7. ˃фино тканог

2. Једна завјеса нека буде двадесет и осам лаката дуга и четири лакта широка; све завјесе да буду једне мјере.

3. Пет завјеса нека се састављају једна с другом, и пет других завјеса нека се састављају једна с другом.

4. И начини петље од порфире по крају једне завјесе, гдје ће се крајеви састављати, и тако начини по крају друге завјесе, гдје ће се крајеви састављати.

5. Педесет петљи начини на једној завјеси, а педесет петљи начини на крају друге завјесе, гдје ће се састављати с другом, а петље да буду једна према другој.

6. И начини педесет кука од злата, да запнеш завјесе једну за другу кукама, и тако ће бити шатор један.

7. И начини завјесе од костријети за наслон над шатором; једанаест таквих завјеса начини.

8. Завјеса једна нека буде тридесет лаката дуга, а широка четири лакта; тијех једанаест завјеса да су једне мјере.

9. И састави пет завјеса заједно, а шест осталијех заједно, на двоје ћеш превити шесту завјесу с предње стране наслону.

10. И начини педесет петљи на стражњем крају прве завјесе, гдје ће се састављати, а педесет петљи на крају друге завјесе, гдје ће се састављати.

11. И начини кука мједенијех педесет, и запни куке на петље, и састави наслон, да буде једно.

12. А што је више у завјесе на наслону, половина завјесе што претјече, нека виси на стражњој страни шатору.

13. И лакат с једне стране а лакат с друге стране што има више у дужину у завјесе на наслону, нека виси шатору са стране и тамо и амо, да га заклања.

14. И начини *покривач наслону од кожа овнујских црвених обојених, и сврх њега покривач од кожа јазавчијих. *2.Мој. 36,19.

15. И начини за шатор *даске од дрвета ситима, које ће стајати право. *4.Мој. 4,31.

16. Десет лаката нека буде свака даска дуга, а подруг лакта широка.

17. Два чепа нека буду на дасци, један према другоме подједнако; тако начини на свакој дасци за шатор.

18. Тако начини даске за шатор, двадесет дасака на јужној страни.

19. А под двадесет дасака начини четрдесет стопица од сребра: двије стопице под једну даску за два чепа њезина, и двије стопице под другу даску за два чепа њезина.

20. А на другој страни шатора према сјеверу двадесет дасака.

21. Са четрдесет ↘стопица сребрнијех, двије стопице под једну даску и двије стопице под другу даску. → постоља

22. А на западној страни шатора начини шест дасака,

23. И двије даске на два угла од шатора.

24. И оне нека се састављају оздо и нека се састављају озго биочугом; тако нека буде у обје које ће бити на оба угла.

25. Тако ће бити осам дасака са стопицама сребрнијем, са шеснаест стопица, двије стопице под једну даску а двије стопице под другу даску.

26. И начини ↘*пријеворнице од дрвета ситима, пет за †даске на једној страни шатора, → резе *2.Мој. 36,31. †4.Мој. 3,36.

27. И пет пријеворница за даске на другој страни шатора, и пет пријеворница за даске на западној страни шатора до оба угла.

28. А средња пријеворница да иде преко сриједе дасака од једнога краја до другога.

29. А даске окуј златом, и биочуге им начини од злата, да се кроз њих провуку пријеворнице, а и пријеворнице окуј златом.

30. Тако ћеш подигнути шатор по слици која ти је показана на гори.

31. И начини *завјесу од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, и по њој нека буду везени херувими. *3.Мој. 16,2.

32. И објеси је о четири стуба од дрвета ситима, окована златом, са кукама златним, на четири стопице сребрне.

33. И објеси *завјесу о куке, и унеси за завјесу †ковчег од Свједочанства, да вам завјеса раставља ‡Светињу од Светиње над светињама.

*2.Мој. 40,21. †2.Мој. 25,16. ‡3.Мој. 16,2.

34. И метни заклопац на *ковчег од †Свједочанства у ‡Светињи над светињама.

*2.Мој. 25,21. †2.Мој. 40,20. ‡3.Мој. 16,2.

35. И намјести сто пред завјесом, а свијетњак према столу на јужној страни шатора, да сто стоји на сјеверној страни.

36. И на врата наслону начинићеш *завјесу од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, везен;

*2.Мој. 36,37.

37. И за ту завјесу начинићеш пет стубова од дрвета ситима, које ћеш оковати златом, са кукама златнијем, и салићеш за њих пет стопица од мједи.

О олтару, тријему и светом уљу.

27. И начини *олтар од дрвета ситима, пет лаката у дужину и пет лаката у ширину, четвороугласт да буде олтар, три лакта висок. *2.Мој. 38,1.

2. И на четири угла начини му рогове, из њега да излазе рогови, и оковаћеш га у ↘мјед. → бакар

3. И начинићеш му лонце за пепео и лопатице и котлиће и виљушке и машице; све му посуђе начини од мједи.

4. И начини му решетку од мједи као мрежу, и начини у решетке четири биочуга од мједи на четири угла њезина.

5. И метни је испод олтара унаоколо, да буде решетка до средине олтара.

6. Начини и полуге олтару, полуге од дрвета ↘ситима, и окуј их у мјед. → багрема

7. И полуге да се провуку кроз биочуге, да буду полуге с двије стране олтару, кад се носи.

8. Начинићеш га од дасака да буде изнутра шупаљ; као што ти је показано на гори тако нека начине.

9. И начинићеш тријем шатору на јужној страни; завјесе у тријему да буду од танкога платна узведенога, сто лаката у дужину на једној страни.

10. И двадесет стубова и под њих двадесет стопица од мједи, а куке на стубовима и пасови њихови од сребра.

прстенасти окови

11. Тако и са сјеверне стране да буду завјесе сто лаката дуге, и двадесет стубова и двадесет стопица од мједи, на стубовима куке и њихови пасови од сребра.

12. А ширина ће тријему имати са западне стране завјесе од педесет лаката, десет стубова за њих и десет стопица под њих.

13. А на предњој страни према истоку биће тријем широк педесет лаката.

14. Од петнаест лаката нека буду завјесе на једној страни, и за њих три стуба и три стопице под њих;

15. На другој страни завјесе од петнаест лаката, и три стуба за њих и три стопице под њих.

16. А над вратима од тријема завјеса од двадесет лаката од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, везена, и четири стуба за њу, и под њих четири стопице.

17. Сви стубови у тријему унаоколо да буду опасани сребром, и куке да су им сребрне, а стопице од мједи.

18. У дужину ће тријем имати сто лаката, у ширину педесет свуда, а у висину пет лаката, да буде од танкога платна узведенога, а стопице од мједи.

19. Све посуђе у шатору за сваку службу, и све коље у њему и све коље у тријему да буде од *мједи. *2.Мој. 38,20.

20. И ти заповједи синовима *Израиљевим да ти донесу уља маслинова чистога цијеђенога за видјело, да би жишци горјели свагда. *3.Мој. 24,2.

21. У Шатору од састанка пред завјесом, која ће заклањати Свједочанство, нека их *Арон и синови његови спремају да горе од вечера до јутра пред †Господом. То нека је уредба вјечна кољенима њиховијем међу синовима ‡Израиљевим.

*2.Мој. 16,34. †2.Мој. 30,8. ‡2.Мој. 29,28.

Избор и свештеничке хаљине за Арона и његове синове.

28. А ти узми к себи *Арона брата својега са синовима његовијем између синова Израиљевих да Ми буду †свештеници, Арон и Надав и Авијуд и Елеазар и Итамар, синови ‡Аронови.

*Псал. 106,16. †Псал. 99,6. ‡Псал. 115,12.

2. И начини свете хаљине Арону брату својему за част и дику.

3. И кажи свијем људима вјештијем, које сам напунио духом мудрости, нека начине хаљине Арону, да се посвети да Ми буде свештеник.

4. А ово су хаљине што ће начинити: напрсник и оплећак и плашт, кошуља везена, капа и појас. Те хаљине свете нека направе Арону брату твојему и синовима његовијем, да Ми буду свештеници,

5. И нека узму злата и порфире и скерлета и црвца и танкога платна;

6. И нека начине оплећак од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, везен. огртач

7. Двије пораменице нека буду на њему, које ће се састављати на два краја, да се држи заједно.

8. А појас на њему нека буде направе исте као и он, од злата, од порфире, од скерлета, од црвца и од танкога платна узведенога.

9. И узми два камена оникса, и на њима изрежи имена синова Израиљевих,

10. Шест имена њиховијех на једном камену, а шест имена осталијех на другом камену по реду како се који родио.

11. Вјештином каменарском, којом се режу печати, изрезаћеш на та два камена имена синова Израиљевијех, и опточи их златом унаоколо.

12. И метни та два камена на пораменице оплећку, да буду камени за спомен синовима *Израиљевијем, и Арон да носи имена њихова пред † ‡Господом на оба рамена своја за спомен.

*2.Мој. 39,7. †4.Мој. 16,40. ‡Псал. 135,13.

13. И начини копче од злата.

14. И два ланца од чистога злата начини једнака плетена, и објеси ланце плетене о копче.

15. И напрсник судски начини направе везене онакве као оплећак, од *злата, од порфире, од скерлета, од црвца и од танкога платна узведенога начини га. *2.Мој. 39,8.

16. Нека буде четвороугласт и двострук, у дужину с педи и у ширину с педи.

17. И удари по њему драго камење, у четири реда нека буде камење. У првом реду: сардоникс, топаз и смарагд;

18. А у другом реду: карбункул, сафир и дијамант;

19. А у трећем реду: лигур и ахат и аметист;

20. А у четвртом реду: хрисолит, оникс и јаспис; нека буду уковани у злато у свом реду.

21. И тијех камена с именима синова *Израиљевијех биће дванаест по именима њиховијем, да буду резани као печат, сваки са својим именом, за дванаест племена. *Откр. 21,12.

22. И на напрсник метни ланце једнаке, плетене, од чистога злата.

23. И двије гривне златне начини за напрсник, и метни двије гривне на два краја напрснику.

24. Па провуци два ланца златна кроз двије гривне на крајевима напрснику.

25. А друга два краја од два ланца запни за двије копче, и метни на пораменице од оплећка спријед.

26. И начини друге двије гривне златне, и метни их на друга два краја напрснику изнутра на страни која је од оплећка.

27. И начини још двије златне гривне, и метни их на пораменице од оплећка оздо према саставцима његовијем, више појаса на оплећку.

28. Тако нека вежу напрсник гривне његове за гривне на оплећку врпцом од порфире, да стоји над појасом од оплећка, и да се не одваја напрсник од оплећка.

29. И нека носи *Арон имена синова Израиљевих на напрснику судском на †срцу свом кад улази у ‡Светињу за спомен пред Господом вазда.

*2.Мој. 28,12. †Пјес. 8,6. ‡Јевр. 9,24.

30. И метни на напрсник судски Урим и *Тумим, да буде на срцу Арону кад улази пред †Господа, и Арон ће носити суд синова Израиљевих на срцу свом пред Господом вазда. *3.Мој. 8,8. †1.Сам. 28,6.

31. И начини плашт за оплећак сав од порфире.

32. И озго нека буде прорез у сриједи, и нека буде опточен прорез свуда унаоколо траком тканом, као прорез у оклопа, да се не раздре.

33. А по скуту му начини шипке од порфире и од скерлета и од црвца свуда унаоколо, и међу њима златна звонца свуда унаоколо:

34. Звонце златно па шипак, звонце златно па шипак по скуту од плашта свуда унаоколо.

35. И то ће бити на Арону кад служи, да се чује глас кад улази у Светињу пред Господа и кад излази, да не погине.

36. И начини плочу од чистога *злата, и на њој изрежи као на печату: †Светиња ‡Господу. *2.Мој. 39,30. †3.Мој. 21,12. ‡1.Днев. 16,29.

37. И вежи је врпцом од порфире за капу, спријед на капи да стоји.

38. И биће на челу Аронову, да носи Арон *гријехе светијех приноса које принесу синови Израиљеви у свијем даровима својих светијех приноса; биће на челу његову вазда, да би били мили †Господу.

*3.Мој. 10,17; 3.Мој. 1,4. †3.Мој. 22,27.

39. И начини кошуљу од танкога платна ᵓизметанога, и начини капу од танкога платна, а појас начини везен.

ᵓукрашено везом

40. И синовима Ароновијем начини *кошуље, и начини им појасе, и капице им начини за част и дику. *2.Мој. 39,27.

41. Па то обуци *Арону брату својему и синовима његовијем, и помажи их и напуни им руке и посвети их да Ми буду свештеници. *2.Мој. 30,30.

42. И начини им гаће ланене, да се покрије голо тијело; од бедара до дна ᵓстегна да буду. ᵓдео ноге од кука до колена

43. И то нека је на Арону и на синовима његовијем кад улазе у Шатор од састанка или кад приступају к олтару да служе у Светињи, да не би носећи * гријехе погинули. Ово ће бити уредба вјечна њему и потомству његову након њега. *3.Мој. 22,9.

Освећење свештеника и олтара.
Жртва сваког дана.

29. Учинићеш им ово кад их станеш освештавати да Ми врше службу свештеничку: Узми теле и два овна здрава,

2. И хљебове пријесне и колаче пријесне замијешене с уљем, и погаче пријесне

намазане уљем, од брашна пшеничнога умијеси их.

3. И метни их у једну котарицу, и принеси их у котарици с телетом и с два овна.

4. И доведи Арона и синове његове пред врата Шатора од састанка, и умиј их водом.

5. И узевши хаљине обуци Арону кошуљу и плашт испод оплећка и оплећак и напрсник, и опаши га појасом од оплећка.

6. И метни му капу на главу и свету плочу на капу.

7. И узми уље за помазање, и излиј му на главу, и помазаћеш га.

8. И синове његове доведи и обуци им кошуље;

9. И опаши их појасима, Арона и синове његове, и метни им капе на главе, да имају свештенство уредбом вјечном. Тако ћеш посветити руке Арону и синовима његовијем.

10. И доведи теле пред Шатор од састанка, а Арон и синови његови нека метну руке телету на главу.

11. И закољи теле пред Господом на вратима Шатора од састанка.

12. И узевши крви од телета помажи *рогове олтару прстом својим, а осталу крв сву пролиј на подножје олтару. *2.Мој. 27,2.

13. И узми све сало по цријевима, и мрежицу на јетри, и оба бубрега и сало око њих, и запали на олтару.

14. А месо од телета и кожу и *балегу спали огњем изван окола; то је †жртва за гријех. *3.Мој. 4,11. †3.Мој. 4,21.

15. Потом узми овна једнога, и на главу овну нека метну руке своје * Арон и синови његови. *3.Мој. 8,18.

16. И закољи овна и узми крви од њега и покропи олтар унаоколо.

17. А овна ˃изуди, и опери дроб и ноге, и метни их на удове његове и на главу. ˃ исеци

18. И свега овна запали на олтару; то је жртва паљеница Господу, мирис угодни, жртва огњена Господу.

19. Па узми и другога овна, и нека му метне *Арон и синови његови руке своје на главу. *3.Мој. 8,22.

20. И закољи тога овна, и узми крви од њега и помажи њом крај од деснога уха Арону и крај од деснога уха синовима његовијем, и палац десне руке њихове и палац десне ноге њихове, а осталом крвљу покропи олтар унаоколо.

21. И узми крви која буде на олтару и *уља за †помазање, и покропи Арона и хаљине његове, и синове његове и хаљине њихове, и биће свет он и хаљине његове и синови његови и хаљине њихове.

*2.Мој. 30,25. †3.Мој. 8,30.

22. Потом узми сало од овна и реп и сало што је по цријевима и мрежицу на јетри и оба бубрега и сало око њих, и десно плеће; јер је ован посветни;

23. И један хљеб и један *колач с уљем и једну погачу из котарице у којој буду пријесни хљебови пред Господом. *3.Мој. 8,26.

24. И то све метни у руке Арону и у руке синовима његовијем, и обрћи тамо и амо, да буде жртва обртана пред Господом.

25. Потом узми им то из руку, и запали на олтару сврх *жртве паљенице, да буде мирис угодан пред Господом; то је жртва огњена Господу. *3.Мој. 8,28.

26. И узми груди од овна посветнога, који буде за *Арона, и обртаћеш их тамо и амо, да буде †жртва обртана пред Господом; и то ће бити твој дио.

*Псал. 99,6; 3.Мој. 7,31. †3.Мој. 8,29.

27. Тако ћеш осветити груди од *жртве обртане и плеће од жртве подизане, што је обртано и што је подизано од овна посветнога за Арона и за синове његове.

*5.Мој. 18,3.

28. И то ће бити *Арону и синовима његовијем уредбом вјечном од синова Израиљевих, јер је †жртва подизана. Кад је жртва подизана синова Израиљевих од њиховијех жртава захвалнијех, жртва подизана биће Господу. *3.Мој. 7,34. †3.Мој. 10,15.

29. А свете хаљине Аронове нека буду синовима његовијем након њега да се помазују у њима и да им се у њима посвећују руке.

30. Седам дана нека их облачи који на његовом мјесту буде свештеник између синова његовијех, који ће улазити у Шатор од састанка да служи у Светињи.

31. А овна посветнога узми и скухај месо од њега на мјесту светом.

32. И Арон и синови његови нека на вратима Шатора од састанка једу месо од тога овна и хљеб што је у котарици.

33. Нека га једу они за које је било очишћење да би им се посветиле руке да би били посвећени; а други да не једе, јер је ствар света.

34. Ако ли би остало што меса посветнога или хљеба до јутра, онда што остане сажежи огњем, а да се не једе, јер је ствар света.

35. И тако учини Арону и синовима његовијем по свему што ти заповједих; седам дана светићеш им руке.

36. И сваки ћеш дан приносити на *жртву теле за гријех ради очишћења; и очистићеш олтар чинећи очишћење на њему, и помазаћеш га да се освети. *Јевр. 10,11.

37. Седам дана чинићеш очишћење на олтару и осветићеш га, те ће *олтар бити † светиња над светињама; што се год дотакне олтара, биће свето. *2.Мој. 40,10. †2.Мој. 30,29.

38. И ово ћеш приносити на олтару: Два јагњета од године сваки дан без прекида.

39. Једно *јагње †приноси јутром а друго приноси вечером, *Језек. 46,13. †2.О цар. 3,20.

40. И јоште ➝десетину ефе пшеничнога брашна смијешана с уљем цијеђеним, којега да буде ➝➝четврт ина, и наљев вина, четврт ина на једно јагње. ➝око 2,2 л; ➝➝око 1,5 л

41. А друго јагње принеси увече; као са жртвом јутрењом и с наљевом њезинијем тако и с овом чини да буде мирис угодан, *жртва огњена Господу. *2.О цар. 16,15.

42. То нека буде жртва паљеница свагда од кољена до кољена вашега на вратима Шатора од састанка пред Господом, гдје ћу се састајати с вама да говорим с тобом.

43. И ондје ћу се састајати са синовима Израиљевијем, да се освећују славом Мојом.

44. И осветићу Шатор од састанка и олтар; и Арона и синове његове осветићу да су ми свештеници.

45. И наставаћу међу синовима Израиљевијем, и бићу им Бог.

46. И познаће да сам Ја Господ Бог њихов, који сам их извео из земље мисирске да настављам међу њима, Ја Господ Бог њихов.

Кадиони олтар, свети порез, умиваоница од мједи, уље за помазање и кад.

30. Јоште начини *олтар кадиони, од дрвета ситима начини га. *2.Мој. 37,25.

2. Дужина нека му буде лакат, и ширина лакат, четвороугласт да буде, и два лакта висок; из њега нека му излазе рогови.

3. И покуј га чистијем златом, озго са страна унаоколо, и рогове његове; и начини му вијенац златан унаоколо.

4. И начини му по два биочуга златна испод вијенца на два угла његова с обје стране, и кроз њих ћеш провући полуге да се може носити.

5. А полуге начини од дрвета ситима, и окуј их у злато.

6. И метни га пред завјесу која виси пред ковчегом од Свједочанства према заклопцу који је над Свједочанством, гдје ћу се с тобом састајати.

7. И нека кади на њему Арон кадом мирисним; свако јутро нека кади, кад спреми жишке.

8. И кад запали Арон жишке увече, нека кади; нека буде кад свагдашњи пред Господом од кољена до кољена вашега.

9. Не приносите на њему када туђега нити жртве паљенице нити приноса; ни наљева не љевајте на њему.

10. Само очишћење нека чини над роговима његовијем Арон једном у години; крвљу од *жртве за гријех у Дан очишћења једном у години чиниће очишћења на њему од кољена до кољена вашега; јер је то †светиња над светињама Господу. *3.Мој. 23,27. †3.Мој. 16,2.

11. Јоште рече Господ Мојсију говорећи:

12. Кад станеш бројити синове *Израиљеве, између онијех који иду у број сваки нека даде откуп за живот свој Господу, кад их станеш бројити, да не би дошло на њих какво зло кад их станеш бројити. *2.Днев. 24,6.

13. А нека да сваки који иде у број ➝по сикла, по сиклу светом (а тај је сикал двадесет новчића); по сикла биће прилог Господу. ➝око 5,5 г

14. Ко год иде у број, од двадесет година и више, нека да прилог Господу.

15. Богати да не да више а *сиромах да не да мање од по сикла, кад дају прилог Господу за очишћење душа ваших.

*Приче 22,2.

16. И узевши новце за очишћење од синова *Израиљевијех остави их за потребу у Шатору од састанка, и биће синовима Израиљевијем спомен пред Господом за очишћење ˇдуша ваших.

*4.Мој. 16,40. ˇживота

17. Још рече Господ Мојсију говорећи:

18. Начини и *умиваоницу од мједи и подножје јој од мједи за умивање; и метни је између Шатора од састанка и олтара, и налиј у њу воде.

*1.О цар. 7,38.

19. Да из ње пере Арон и синови његови руке своје и ноге своје.

20. Кад иду у Шатор од састанка, нека се умивају водом, да не изгину, или кад приступају к олтару да служе и да пале жртву огњену Господу.

21. Тада нека перу руке своје и ноге своје да не изгину. То нека им буде уредба вјечна *Арону и потомству његову од кољена до кољена.

*2.Мој. 28,43.

22. Још рече Господ Мојсију говорећи:

23. Узми мириса најбољих: Смирне најчистије пет стотина сикала и *цимета мирисавога пола толико, двјеста педесет, и иђирота такође двјеста педесет,

*Пјес. 4,14.

24. И касије пет стотина мјером светом, и уља маслинова један ин.

25. И од тога начини *уље за свето помазање, уље најбоље вјештином апотекарском; то да буде уље светога помазања.

*2.Мој. 30,32.

26. И њим помажи *Шатор од састанка и ковчег од Свједочанства,

*3.Мој. 8,10.

27. И сто и све справе његове, и свијетњак и справе његове, и олтар кадиони,

28. И олтар на којем се приноси жртва паљеница, и све справе његове, и умиваоницу и подножје њезино.

29. Тако ћеш их осветити, те ће бити светиња над светињом, и што их се год дотакне биће свето.

30. Помажи и *Арона и синове његове, и осветићеш их да Ми буду свештеници.

*3.Мој. 8,30.

31. А синовима Израиљевијем кажи и реци: Ово нека ми буде уље светога помазања од кољена до кољена вашега.

32. Тијело човјечије нека се не маже њим, нити правите таквога уља какво је оно; свето је, нека вам буде свето.

33. Ако ли би ко начинио такво уље или намазао њим другога, истријебиће се из народа својега.

34. И рече Господ Мојсију: Узми мириса, ˇстакте, оникса и ˇˇхалвана мирисавога, и тамјана чистога, колико једнога толико другога.

ˇмиришљава смола; ˇˇтакође смола

35. И од тога начини кад, састављен вјештином апотекарском, чист и свет.

36. И истуцавши га наситно, метаћеш га пред Свједочанством у Шатору од састанка, гдје ћу се састајати с тобом; то нека вам буде *светиња над светињама.

*2.Мој. 29,37.

37. А таквога када какав начиниш немојте себи правити; то нека ти је светиња за Господа.

38. Ако ли би ко начинио такав да га мирише, истријебиће се из народа својега.

Позивање Веселеила и Елијава.
Празновање Суботе. Плоче Закона.

31. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Гле, позвах по имену Веселеила сина Урије сина Орова од племена Јудина.

3. И напуних га Духа Светога, мудрости и разума и знања и сваке вјештине,

4. Да вјешто измишља како се што може начинити од злата и од сребра и од мједи,

5. Да умије резати камење и укивати, да умије тесати дрво, и сваки посао радити.

6. И ево удружих с њим Елијава сина Ахисамахова од племена Данова, и свакоме вјештом човјеку у срце дадох вјештину да израде све што сам ти заповједио.

7. Шатор од састанка, и ковчег за Свједочанство и заклопац на њему, и све справе у Шатору,

8. И сто и справе његове, и свијетњак чисти са свијем справама његовијем, и олтар кадиони,

9. И олтар за жртву паљеницу са свијем справама његовијем, и умиваоницу и подножје њезино,

10. И хаљине службене и свете хаљине Арону свештенику и хаљине синовима његовијем, да врше службу свештеничку,

11. И уље помазања, и кад мирисни за Светињу. Све нека начине онако како сам ти заповједио.

12. И рече Господ Мојсију говорећи:

13. А ти кажи синовима Израиљевијем и реци: али *Суботе моје чувајте, јер је знак између мене и вас од кољена до кољена, да знате да сам Ја †Господ који вас посвећујем.

*3.Мој. 19,3. †3.Мој. 26,2.

14. Чувајте дакле *Суботу, јер вам је света; ко би је оскврнио, да се погуби; јер ко би год радио какав посао у њој, истријебиће се она душа из народа својега. *2.Мој. 35,2.

15. Шест дана нека се ради; а седми је дан *Субота, одмор, свет Господу; ко би год радио посао у дан суботни, да се погуби.

*2.Мој. 16,23.

16. Зато ће чувати синови Израиљеви Суботу празнујући Суботу од кољена до кољена завјетом вјечним.

17. То је знак између мене и синова Израиљевих довијека; јер је за шест дана створио *Господ небо и Земљу, а у седми дан почину и одмори се. *Језек. 20,12.

18. И изговоривши ово *Мојсију на гори синајској, даде му двије плоче †Свједочанства, плоче камене писане прстом Божијим. *2.Мој. 32,15. †2.Мој. 25,16.

Златно теле. Мојсије ревнује за Бога и моли се за народ.

32. А народ видјевши гдје *Мојсије задуго не силази с горе, скупи се народ пред Арона, и рекоше му: Хајде, начини нам богове, који ће ићи пред нама, јер томе Мојсију који нас изведе из †земље мисирске не знамо шта би.

*2.Мој. 24,18. †Дјела 7,40.

2. А Арон им рече: Поскидајте златне обоце што су у ушима жена ваших, синова ваших и кћери ваших, и донесите ми.

3. И поскида сав народ златне обоце што им бијаху у ушима, и донесоше Арону.

4. А он узев из руку њиховијех, сали у калуп, и начини теле саливено. И рекоше: Ово су богови твоји, Израиљу, који те изведоше из земље мисирске.

5. А кад то видје Арон, начини олтар пред њим; и повика Арон, и рече: Сјутра је празник Господњи.

6. И сјутрадан уставши рано принесоше жртве паљенице и жртве захвалне; и посједа народ, те једоше и пише, а послије усташе да се играју.

7. А Господ рече Мојсију: Иди, сиђи, јер се поквари твој народ, који си извео из земље мисирске.

8. Брзо зађоше с пута, који сам им заповједио; начинише себи теле ливено, и поклонише му се, и принесоше му жртву, и рекоше: Ово су богови твоји, Израиљу, који те изведоше из земље мисирске.

9. Још рече Господ Мојсију: Погледах народ овај, и ето је народ тврда врата.

10. И сада пусти Ме, да се распали гњев Мој на њих и да их истријебим; али од тебе ћу учинити народ велик.

11. А *Мојсије се замоли †Господу Богу својему, и рече: Зашто се, Господе, распаљује ‡гњев Твој на народ Твој, који си извео из земље мисирске силом великом и руком кріепком?

*Псал. 106,23. †5.Мој. 9,26. ‡Псал. 74,1.

12. Зашто да говоре *Мисирци и реку: На зло их изведе, да их побије по планинама и да их истријеби са †Земље? Поврати се од гњева својега, и пожали народ свој ода зла.

*4.Мој. 14,13. †Исус Н. 7,9.

13. Опомени се *Аврама, Исака и Израиља, слугу својих, којима си се Собом заклео и обрекао им: Умножићу †потомство ваше као звијезде на небу, и ‡ земљу ову, за коју говорих, сву ћу дати потомству вашему да је њихова довијека.

*1.Мој. 12,7. †1.Мој. 26,4. ‡1.Мој. 13,15.

14. И ражали се *Господу учинити зло народу својему, које рече.

*1.Днев. 21,15; 2.Сам. 24,16.

15. Тада се врати Мојсије, и сиђе с горе са двије плоче Свједочанства у рукама својим; и плоче бјеху писане с обје стране, отуд и одовуд писане.

16. И бјеху *плоче дјело Божије, и писмо бјеше писмо Божије, урезано на плочама.

*2.Мој. 31,18.

17. А Исус чувши вику у народу, кад викаху, рече Мојсију: Вика убојна у околу.

18. А он рече: Није то вика како вичу који су јачи, нити је вика како вичу који су слабији, него чујем вику онијех који пјевају.

19. И кад дође близу окола, угледа теле и игре, те се разгњеви Мојсије, и баци из руку својих плоче, и разби их под гором.

20. Па узе теле које бијаху начинили и спали га огњем, и сатре га у прах, и просу га по води, и запоји синове Израиљеве.

21. И рече Мојсије Арону: Шта ти је учинио овај народ, те га навали у толики гријех?

22. А Арон му рече: Немој се гњевити, господару; ти знаш овај народ да је брз на зло.

23. Јер рекоше ми: Начини нам богове, који ће ићи пред нама, јер томе Мојсију који нас изведе из земље мисирске не знамо шта би.

24. А ја им рекох: Ко има злата, нека га скида са себе. И дадоше ми, а ја га бацих у ватру, и изађе то теле.

25. А Мојсије видећи народ го, јер га оголи Арон на срамоту пред противницима његовијем,

26. Стаде Мојсије на врата од окола, и рече: К мени ко је Господњи. И скупише се пред њега сви синови Левијеви.

27. И рече им: Овако каже Господ Бог Израиљев: Припашите сваки свој мач уз бедро своје, па прођите тамо и амо по околу од врата до врата, и побијте сваки брата својега и пријатеља својега и ближњега својега.

28. И учинише синови Левијеви по заповијести Мојсијевој, и погибе народа у онај дан до три тисуће људи.

29. Јер Мојсије рече: Посветите данас руке своје Господу, свак на сину свом и на брату свом, да би вам дао данас благослов.

30. А сјутрадан рече Мојсије народу: Ви љуто сагријешисте; зато сада идем горе ка *Господу, еда бих Га умолио да вам опрости гријех. *2.Сам. 16,12; 1.Сам. 12,20.

31. И врати се Мојсије ка Господу, и рече: Молим Ти се; народ овај љуто сагријеши начинивши себи богове од злата.

32. Али опрости им гријех: Ако ли нећеш, избриши ме из *Књиге своје, коју си написао. *Псал. 69,28.

33. А Господ рече Мојсију: Ко Ми је згријешио, онога ћу избрисати из Књиге своје.

34. А сада иди, води тај народ куда сам ти казао. Ево, Мој ће анђео ићи пред тобом, а кад их походим, походићу на њима гријех њихов.

35. И Господ би народ зато што начинише теле, које сали Арон.

Мојсије се моли за скрушени народ и жуди да види славу Господњу.

33. И рече *Господ Мојсију: Иди, дигни се одатле ти и народ, који си извео из земље мисирске, пут земље за коју се заклех Авраму, Исаку и Јакову говорећи: Потомству твојему даћу је. *1.Мој. 12,7.

2. И послаћу пред тобом анђела, и изагнаћу Хананеје, Амореје и Хетеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје.

3. И одвешће вас у земљу гдје тече млијеко и мед; јер нећу сам ићи с тобом зато што си народ тврдоврат, па бих те могао сатрти путем.

4. А народ чувши ову злу ријеч ожалости се, и нико не метну на се својега накита.

5. Јер Господ рече Мојсију: Кажи синовима Израиљевијем: Ви сте народ тврдоврат; доћи ћу часом усред тебе, и истријебићу те; а сада скини накит свој са себе, и знаћу шта ћу чинити с тобом.

6. И поскидаше са себе синови Израиљеви накитe своје код горе Хорива.

7. А Мојсије узе шатор и разапе га себи иза окола далеко, и назва га Шатор од састанка, и ко год тражаше Господа, долажаше к Шатору од састанка иза окола.

8. И кад Мојсије иђаше у Шатор, сав народ устајаше, и свак стајаше на вратима својега шатора, и гледаху за Мојсијем, док не уђе у Шатор.

9. А кад Мојсије улажаше у Шатор, спушташе се стуб од облака и устављаше се на вратима од Шатора, и Господ говораше с Мојсијем.

10. И сав народ видећи стуб од облака гдје стоји на вратима од Шатора, устајаше

сав народ, и свак се клањаше на вратима од својега шатора.

11. И *Господ говораше с Мојсијем лицем к лицу као што говори човјек с пријатељем својим. Потом се враћаше †Мојсије у око, а слуга његов Исус син Навин, момак, не излажаше из Шатора.

*5.Мој. 5,24. †2.Мој. 24,13.

12. И рече Мојсије Господу: Гледај, Ти ми кажеш: Води тај народ. А нијеси ми казао кога ћеш послати са мном, а рекао си: Знам те по имену и нашао си милост преда Мном.

13. Ако сам, дакле, нашао *милост пред Тобом, покажи ми пут свој, да Те познам и нађем милост пред Тобом; и види да је овај народ Твој народ. *2.Мој. 34,9.

14. И рече Господ: Моје ће лице ићи напријед, и даћу ти одмор.

15. А Мојсије Му рече: Ако неће ићи напријед лице Твоје, немој нас кретати одавде.

16. Јер по чему ће се познати да смо нашли милост пред Тобом, ја и народ Твој? Зар не по томе што Ти идеш с нама? Тако ћемо се разликовати ја и народ Твој од свакога народа на *Земљи. *4.Мој. 14,14.

17. А Господ рече Мојсију: Учинићу и то што си казао, јер си нашао милост преда Мном и знам те по имену.

18. Опет рече Мојсије: Молим Те, покажи ми славу своју.

19. А *Господ му рече: Учинићу да прође све добро Моје испред тебе, и повикаћу по имену: Господ пред тобом. Смиловаћу се коме се смилујем, и пожалићу кога пожалим. *Јер. 31,14.

20. И рече: Али нећеш моћи видјети лица Мојега, јер не може *човјек Мене видјети и остати жив. *5.Мој. 5,24.

21. И рече Господ: Ево мјесто код Мене, па стани на стијену.

22. И кад стане пролазити слава Моја, метнућу те у расјелину камену, и заклонићу те руком својом, док не прођем.

23. Потом ћу дигнути руку своју, и видјећеш Ме с леђа, а лице се Моје не може видјети.

Нове плоче Закона. Јављање Бога. Обновљење завјета. Мојсијево свијетло лице.

34. И рече *Господ Мојсију: Истеши себи двије плоче од камена као што су биле прве, да напишем на тијем плочама ријечи које су биле на првијем плочама, које си разбио. *5.Мој. 10,4.

2. И буди готов за сјутра да рано изађеш на гору синајску, и станеш преда Ме на врх горе.

3. Али нека нико не иде с тобом, и нико нека се не покаже на свој гори, ни овце ни говеда да не пасу близу горе.

4. И истеса Мојсије двије плоче од камена као што су биле прве, и уставши рано изађе на гору синајску, као што му заповједи Господ, и узе у руку своју двије плоче камене.

5. А Господ сиђе у облаку, и стаде ондје с њим, и повика по имену: Господ.

6. Јер пролазећи Господ испред њега викаше: Господ, Господ, Бог милостив, жалостив, спор на гњев и обилан милосрђем и истином. МИЛОСТ

7. Који чува милост тисућама, прашта безакоња и неправде и гријехе, који не правда кривога, и походи гријехе отачке на синовима и на унуцима до трећега и четвртога кољена.

8. А Мојсије брже сави главу до земље и поклони се,

9. И рече: Ако сам нашао милост пред Тобом, Господе, нека иде Господ посред нас, јер је народ тврдоврат; и опрости нам безакоње наше и гријех наш, и узми нас за насљедство.

10. А Он рече: Ево постављам завјет; пред цијелим народом твојим учинићу чудеса, која нијесу учињена нигдје на *Земљи ни у ком народу, и видјећете дјело Господње сав народ, међу којим си, јер ће бити страшно што ћу Ја учинити с тобом. *2.Сам. 7,23.

11. Држи што ти данас заповједам; ево, Ја ћу изагнати испред тебе Амореје и Хананеје и Хетеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје.

12. Чувај се да не хваташ вјере с онима који живе у *земљи у коју ћеш доћи, да ти не буду замка усред тебе. *Суд. 2,2.

13. Него олтаре њихове оборите, и ликове њихове изломите, и гајеве њихове исијеците.

14. Јер не ваља да се клањаш другоме богу: Јер се *Господ зове Ревнитељ, Бог је Ревнитељ. *2.Мој. 20,5.

15. *Немој хватати вјере с онима који живе у оној земљи, да не би чинећи прељубу са боговима својим и приносећи жртву боговима својим позвали те, и ти јео жртве њихове. *2.Мој. 34,12.

16. И да не би *кћерима њиховијем женио синове своје, и да не би кћери њихове чинећи прељубу са боговима својим учиниле да синови твоји чине прељубу са боговима њиховијем. *4.Мој. 25,1.

17. Ливених богова не гради себи.

18. Празник пријеснијех *хљебова држи; седам дана једи пријесне хљебове, као што сам ти заповједио, на вријеме, мјесеца ˅Авива, јер си тога мјесеца изашао из Мисира. *2.Мој. 23,15. ˃март/април

19. Све што отвара материцу Моје је, и свако мушко у стоци твојој што отвора материцу, говече или ситна стока.

20. Али магаре које отвори материцу откупи јагњетом или јаретом; ако ли га не би откупио, сломи му врат; и свакога првенца између синова својих откупи; и да се нико не покаже празан преда Мном.

21. Шест дана ради, а у седми дан почини, и од орања и од жетве почини.

22. Празнуј *Празник седмица, Првина жетве пшеничне, и Празник бербе на свршетку године. *2.Мој. 23,16.

23. Три пута у години да се свако мушко између вас покаже пред Господом Богом Израиљевим.

24. Јер ћу изагнати народе испред тебе, и међе твоје раширићу, и нико неће пожељети *земље твоје, кад станеш долазити да се покажеш пред Господом Богом својим три пута у години. *5.Мој. 7,1.

25. Немој приносити крви од *жртве моје уз хљебове киселе, и да не преноћи до †јутра жртва празника Пасхе. *2.Мој. 23,18. †2.Мој. 12,10.

26. Првине од првога рода *земље своје донеси у кућу †Господа Бога својега; немој кухати јарета у млијеку мајке његове. *5.Мој. 26,2. †5.Мој. 26,10.

27. И рече Господ Мојсију: Напиши себи те ријечи; јер по тијем ријечима учиних завјет с тобом и с Израиљем.

28. И *Мојсије оста ондје код Господа четрдесет дана и четрдесет ноћи, хљеба не једући ни воде пијући; и написа †Господ на плоче ријечи Завјета, Десет ријечи. *2.Мој. 31,18. †5.Мој. 9,9.

29. И кад *Мојсије силажаше с горе синајске, и држаше у руци двије плоче Свједочанства силазећи с горе, не знађаше да му кожа на лицу поста свијетла докле говораше с Њим. *2.Мој. 32,15.

30. И видје Арон и сви синови Израиљеви Мојсија, а то му се свијетли кожа на лицу, и не смјеше приступити к њему.

31. Али их зовну Мојсије, и вратише се к њему Арон и сви главари у збору, и говори с њима Мојсије.

32. Потом приступише сви синови Израиљеви, и заповједи им све што му каза *Господ на гори синајској. *2.Мој. 24,3.

33. А кад им *Мојсије изговори, застрије лице своје покривалом. *2.Кор. 3,13.

34. Али кад Мојсије долажаше пред Господа да с Њим говори, скидаше покривало докле не би изашао; а изашавши казиваше синовима Израиљевијем што му се заповједаше.

35. Тада виђаху синови Израиљеви лице Мојсијево, гдје се свијетли кожа на лицу његову, те Мојсије опет застираше покривалом лице своје, докле не би опет ушао да говори с Њим.

Субота. Прилози.
Позивање Веселеила и Елијава.

35. Потом сабра Мојсије сав збор синова Израиљевих, и рече им: Ово је заповједио *Господ да чините: *2.Мој. 34,32.

2. Шест дана да се ради, а седми да вам је свет, Субота почивања Господњега; ко би радио у тај дан, да се погуби.

3. Ватре не ложите по становима својим у дан суботни.

4. Још рече Мојсије свему збору синова Израиљевих говорећи: Ово је заповједио Господ и рекао:

5. Скупите између себе прилог Господу; ко год хоће драге воље, нека донесе прилог Господу: Злато и сребро и мјед,

6. И порфиру и скерлет и црвац и танко платно и костријет,

7. И коже овнујске црвено обојене и коже јазавчије и дрво ситим,

8. И уље за видјело, и мирисе за уље помазања и за кад мирисни,

9. И камење ониксово, и камење за укивање по оплећку и по напрснику.

10. И који су год вјешти међу вама нека дођу да раде што је заповједио Господ:

11. Шатор, и наслон његов, и покривач његов, и куке његове, и даске његове, пријеворнице његове, стубове његове и ˇстопице његове, ˇпостоља

12. Ковчег, и полуге његове, и заклопац, и завјесу,

13. Сто, и полуге његове и све справе његове, и хљеб за постављање,

14. И свијетњак за видјело са справама његовијем, и жишке његове, и уље за видјело,

15. И *олтар кадиони, и полуге његове, и уље за помазање, и кад мирисни, и завјесе на вратима Шатора, *2.Мој. 27,1.

16. Олтар за жртву паљеницу, и решетку његову од мједи, полуге његове и све справе његове, умиваоницу и подножје њезино,

17. Завјесе за тријем, стубове његове и стопице његове, и завјесу на врата од тријема,

18. Коље за шатор, и коље за тријем с ужима њиховијем.

19. Хаљине службене за *службу у †Светињи, и хаљине свете ‡Арону свештенику, и хаљине синовима његовијем за службу свештеничку.

*2.Мој. 31,10. †2.Мој. 39,41. ‡2.Мој. 39,1.

20. Тада отиде сав збор синова Израиљевијех од Мојсија;

21. И вратише се, сваки којега подиже *срце његово и кога год дух покрете драговољно, и донесоше прилог Господу за грађење Шатора од састанка и за сву службу у њему и за хаљине свете. *2.Мој. 36,2.

22. Долазише људи и жене, ко год бјеше драговољна срца, и доносише споне и ˇобоце и прстење и наруквице и свакојаке наките златне; и сваки донесе прилог злата Господу. ˇнаушнице; украси за косу

23. Ко год имаше порфире, скерлета, црвца, танкога платна, костријети, кожа овнујских црвено обојених и кожа јазавчијих, сваки доношаше.

24. И ко год прилагаше сребро или мјед, доношаше у прилог Господу; и у кога год бијаше дрвета ситима, за сваку потребу у служби доношаше.

25. И све *жене вјеште предоше својим рукама, и доносише што напредоше за порфиру, скерлет, црвац и танко платно.

*2.О цар. 23,7.

26. И све жене које подиже срце њихово и бијаху вјеште, предоше костријет.

27. А главари доносише камење ониксово и камење за укивање по оплећку и по напрснику,

28. И мирисе и уље за видјело и за уље помазања и за кад мирисни.

29. Сви људи и жене, које подиже драговољно срце да доносе што треба за све дјело које Господ заповједи преко Мојсија да се начини, донесоше синови Израиљеви драговољни прилог Господу.

30. Тада рече Мојсије синовима Израиљевим: Видите, Господ позва по имену *Веселеила сина Урије сина Орова од племена Јудина, *2.Мој. 31,2.

31. И напуни га Духа Божијега, мудрости, разума и знања и вјештине за сваки посао,

32. Да вјешто измишља како се што ради од злата и сребра и од мједи,

33. Да умије резати камење и укивати, да умије тесати дрво и радити сваки посао врло вјешто.

34. И даде му у *срце, њему и Елијаву сину Ахисамахову од племена Данова, да могу учити друге. *2.Мој. 31,6.

35. Напуни их вјештине да раде сваки посао, да кују, тешу, везу, и ткају порфиру, скерлет, црвац и танко платно, и да раде свакојаке послове вјешто измишљајући.

Дарежљивост народа. Грађење Светиње.

36. И стаде радити Веселеило и Елијав и сви људи вјешти, којима бијеше *Господ дао мудрост и разум да умију радити сваки посао за †службу у ‡Светињи, и све што је заповједио Господ. *3.Мој. 19,30. †1.Днев. 28,21. ‡3.Мој. 4,6.

2. И позва Мојсије Веселеила и Елијава и све људе вјеште, којима Господ даде мудрост у срце, које год подиже срце њихово да дођу да раде тај посао.

3. И узеше од Мојсија све прилоге, које донесоше синови Израиљеви да се уради дјело за службу у Светињи. Али још доношаху к њему драговољне прилоге свако јутро.

4. Тада дођоше сви вјешти људи, који рађаху дјело за Светињу, сваки од својега посла, који рађаху,

5. И рекоше Мојсију говорећи: Више доноси народ него што треба да се уради дјело, које је Господ заповједио да се уради.

6. И заповједи Мојсије да се огласи по околу говорећи: Ни човјек ни жена да не доноси више прилога за Светињу. И забрани се народу да доноси.

7. Јер бијаше свега доста да се уради све дјело, и још претјецаше.

8. И људи вјешти између онијех, који радише ово дјело, начинише Шатор од десет завјеса од танкога платна узведенога и од порфире и од скерлета и од црвца, с херувимима, вјешто везеним начинише.

9. У дужину бијеше једна завјеса од двадесет и осам лаката, а у ширину од четири лакта; све завјесе бијеху једне мјере.

10. И саставише пет завјеса једну с другом, и пет других завјеса саставише једну с другом.

11. И начинише петље од порфире по крају прве завјесе на оној страни гдје ће се саставити с другом; и тако начинише на свакој завјеси по крају гдје ће се саставити с другом.

12. Педесет петаља начинише на првој завјеси, и педесет петаља начинише на крају сваке завјесе гдје се саставља с другом; петље бијеху једна према другој.

13. И начинише педесет златнијех кука, и саставише кукама завјесе једну с другом; тако се Шатор састави.

14. И начинише завјесе од *костријети за наслон над Шатором; једанаест таквих завјеса начинише. *2.Мој. 26,7.

15. У дужину бијеше једна завјеса од тридесет лаката а у ширину од четири лакта; једне мјере бијеше свијех једанаест завјеса.

16. И саставише пет завјеса заједно, а других шест завјеса заједно.

17. И начинише педесет петаља по крају једне завјесе гдје се саставља с другим, и педесет петаља начинише по крају друге завјесе да се састави.

18. И начинише педесет кука од мједи да се састави наслон.

19. И начинише *покривач на наслон од кожа овнујских црвено обојених, и покривач од кожа јазавчијих озго. *2.Мој. 26,14.

20. И начинише даске Шатору од дрвета ситима, које ће стајати право.

21. Даска бијеше дуга десет лаката, а подруг лакта широка свака даска.

22. По два чепа бијеху на дасци, један према другом; тако начинише на свијем даскама за Шатор.

23. А овијех дасака за Шатор начинише двадесет дасака за јужну страну;

24. И четрдесет стопица сребрнијех начинише под двадесет дасака, двије стопице под једну даску за два чепа њезина, а двије стопице под другу даску за два чепа њезина.

25. Тако и на другој страни Шатора, према сјеверу, начинише двадесет дасака,

26. И четрдесет стопица сребрнијех под њих, двије стопице под једну даску а двије стопице под другу даску.

27. А на западној страни Шатора начинише шест дасака;

28. И још двије даске начинише на угловима Шатору с обје стране;

29. Оне бијаху састављене оздо, и бијаху састављене озго биочугом; тако начинише с обје стране на два угла.

30. И тако бијаше осам дасака и шеснаест стопица њиховијех сребрнијех, по двије стопице под сваку даску.

31. И начинише *пријеворнице од дрвета ситима: пет за даске на једној страни Шатора, *2.Мој. 26,26.

32. И пет пријеворница за даске на другој страни Шатора, и пет пријеворница за даске на западној страни Шатора до оба угла.

33. И начинише пријеворницу средњу да иде преко сриједе дасака од једнога краја до другога.

34. А даске оковаше златом, и биочуге на њих начинише од злата, да у њима стоје пријеворнице, и оковаше златом пријеворнице.

35. И начинише *завјесу од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, с херувимима вјешто везеним начинише га. *2.Мој. 26,31.

36. И начинише за њ четири стуба од дрвета ˅ситима, и оковаше их златом, а куке на њима бјеху од злата, и салише им четири стопице од сребра. → багрема

37. И начинише *завјесу на врата наслону од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога везен, *2.Мој. 26,36.

38. И пет стубова за њ с кукама њиховијем, и врхове им и појасе оковаше златом, и пет стопица под њих од мједи.

Свете ствари.

37. И начини *Веселеило †ковчег од дрвета ситима, два и по лакта дуг и подруг лакта широк и подруг лакта висок. *2.Мој. 35,30. †2.Мој. 25,10.

2. Иокова га чистијем златом изнутра и споља; и начини му златан вијенац унаоколо.

3. И сали му четири биочуга од злата на четири угла његова: два биочуга с једне стране а два с друге.

4. И начини полуге од дрвета ситима, и окова их златом.

5. И провуче полуге кроз биочуге с обје стране ковчегу, да се може носити ковчег.

6. И начини заклопац од чистога злата, у дужину од два и по лакта, а у ширину од подруг лакта.

7. И начини два херувима од злата, једноставне начини их, на два краја заклопцу,

8. Једнога херувима на крају одовуд, а другога херувима на крају одонуд; заклопцу на оба краја начини херувиме.

9. И у херувима бјеху крила раширена увис, и заклањаху крилима својим заклопац, и лицем бјеху окренути један другом, и гледаху према заклопцу херувими.

10. И начини сто од дрвета ситима, у дужину од два лакта а у ширину од лакта, и од ˅подруг лакта у висину. → један и по лакат

11. И покова га чистим златом, и начини му вијенац златан унаоколо.

12. И начини му оплату с подланице унаоколо, и начини вијенац златан уз оплату унаоколо.

13. И сали му четири биочуга од злата, и метну биочуге на четири угла, који му бијаху на четири ноге.

14. Према оплати бијаху биочузи, а у њима полуге, да се може носити сто.

15. А полуге начини од дрвета ситима, и окова их златом, да се може носити сто.

16. И начини од чистога *злата посуђе што се меће на сто: здјеле и чаше и котлиће и виједра, којим ће се прељевати. *2.Мој. 25,29.

17. И начини свијетњак од чистога *злата, једноставан начини свијетњак; стуб му и гране, чашице и јабуке и цвјетови излажаху из њега. *2.Мој. 25,31.

18. Шест грана излажаху му са страна; три гране свијетњака с једне стране, а три гране свијетњака с друге стране;

19. Три чашице као бадем на једној грани и јабука и цвијет, а три чашице као бадем на другој грани и јабука и цвијет; тако на свијех шест грана које излажаху из свијетњака.

20. А на самом свијетњаку бјеху четири чашице као бадем са својим јабукама и цвјетовима,

21. Једна јабука бјеше под двије гране из њега, и једна јабука под друге двије гране из њега, и једна јабука под друге двије гране из њега; тако под шест грана које излажаху из њега.

22. Јабуке њихове и гране им излажаху из њега, све бјеше из једнога комада од чистога злата.

23. И начини му седам жижака и усекаче и спремице за гар од чистога злата.

24. Од ˅таланта чистога злата начини га са свијем справама његовијем. → 34,2 кг

25. И начини *олтар кадиони од дрвета ситима у дужину од једнога лакта, и у ширину од једнога лакта, четвороугласт, и

од два лакта у висину; из њега излажаху му рогови. *2.Мој. 30,1.

26. И покова га чистијем златом озго и са стране унаоколо, и рогове; и начини му вијенац од злата унаоколо.

27. И два биочуга од злата начини му испод вијенца на два угла његова с обје стране, да у њима стоје полуге да се може носити о њима.

28. А полуге начини од дрвета ситима, и окова их златом.

29. И начини уље за свето помазање и чисти кад мирисни вјештином апотекарском.

Тријем и његове ствари.
Количина злата, сребра и мједи.

38. И начини од дрвета ситима *олтар за †жртве паљенице у дужину од пет лаката, и у ширину од пет лаката, четвороугласт висок три лакта.

*2.Мој. 27,1. †Језек. 44,11.

2. И начини му на четири угла његова рогове; из њега излажаху рогови, и окова га у мјед.

3. И начини све посуђе за олтар, лонце и лопатице и котлиће и виљушке и клијешта; све му посуђе начини од мједи.

4. И начини олтару решетку као мрежу од мједи испод олтара унаоколо од дна до средине.

5. И сали четири биочуга за четири угла решетке мједене, да се кроз њих провуку полуге.

6. А полуге начини од дрвета ситима, и окова их у мјед.

7. И провуче полуге кроз биочуге с обје стране олтара, да се може носити, од дасака начини га шупља.

8. И начини умиваоницу мједену и подножје јој мједено од огледала која доношаху гомилама жене долазећи на врата Шатору од састанка.

9. И начини тријем на јужној страни, и завјесе тријему од танкога платна узведенога од сто лаката,

10. И двадесет стубова за њих и двадесет стопица под њих од мједи, а куке на стубове и пријеворнице од сребра.

11. Тако и на сјеверној страни завјесе од сто лаката, двадесет стубова за њих и двадесет стопица под њих од мједи; а куке на стубове и пријеворнице њихове од сребра;

12. А на западној страни завјесе од педесет лаката, десет стубова за њих и десет стопица њиховијех од мједи, куке на стубове и појасеве њихове од сребра;

13. А на предњој страни према истоку завјесе од педесет лаката;

14. С једне стране завјесе од петнаест лаката, три стуба за њих и три стопице под њих;

15. А с друге стране, до врата од тријема и отуда и одовуда, завјесе од петнаест лаката, три стуба за њих и три стопице под њих.

16. Све завјесе на тријему унаоколо бјеху од танкога платна узведенога;

17. А стопице под стубовима од мједи, куке на стубовима и појасеви на њима од сребра; и врхови им бијаху сребрни; сви стубови у тријему бијаху опасани сребром.

18. А *завјеса на вратима од тријема бијаше од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, везена, у дужину од двадесет лаката а у висину по ширини пет лаката, као и друге завјесе у тријему. *2.Днев. 3,14.

19. И четири стуба за њ, и четири стопице под њих од мједи, чепови на њима од сребра и врхови им и појасеви од сребра.

20. А све коље Шатору и тријему унаоколо бијаше од мједи.

21. Те су ствари пребројене за *Шатор, Шатор од †Свједочанства, које је пребројио по заповиједи Мојсијевој ‡Итамар син Арона свештеника за службу левитску.

*4.Мој. 1,50. †4.Мој. 1,53. ‡4.Мој. 4,28.

22. А *Веселеило син Урије сина Орова од племена Јудина начини све то што заповједи Господ Мојсију, *2.Мој. 31,2.

23. И с њим Елијав син Ахисамахов од племена Данова, дрводјеља и вјешт ткати и вести по порфири, по скерлету, по црвцу и по танком платну.

24. А свега злата што отиде на ово дјело, на све дјело за Светињу, које злато бјеше приложено, свега га бјеше двадесет и девет таланата, седам стотина и тридесет сикала, по светом сиклу;

25. А сребра што дође од збора, сто таланата, и тисућа седам стотина и седамдесет и пет сикала, по светом сиклу;

26. По сикла од главе, по сиклу светом, од свакога који уђе у број, од двадесет година и више, од шест стотина и три тисуће и пет стотина и педесет.

27. Од сто таланата сребра салише се стопице за Светињу и стопице за завјесу; сто стопица од сто таланата, таланат на стопицу.

28. А од тисућу и седам стотина и седамдесет и пет сикала начини куке на стубове, и окова им врхове и опаса их.

29. А мједи приложене бијаше седамдесет таланата, и двије тисуће и четири стотине сикала.

30. И од тога начини стопице на вратима Шатора од састанка, и мједени олтар и решетку мједену за њ, и све справе за олтар,

31. И стопице у тријему унаоколо, и стопице на вратима од тријема, и све кочиће за Шатор и све кочиће за тријем унаоколо.

Свештеничке хаљине и накит.
Мојсије благосиља завршено дјело.

39. А од порфире и скерлета и *црвца начинише хаљине за †службу, да се служи у Светињи; и начинише свете хаљине ‡Арону, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

*2.Мој. 35,23. †2.Мој. 31,10. ‡2.Мој. 35,19.

2. Начинише оплећак од злата, и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога.

3. Истеглише листове од злата, и исјекоше жице, те извезоше порфиру и скерлет и црвац и танко платно врло вјешто.

4. Пораменице му начинише да се састављају, да се састављају на два краја своја.

5. И појас на оплећку излажаше од њега и бјеше исте направе, од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога; као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

6. И уковаше два камена оникса у злато, и изрезаше на њима имена синова Израиљевих, као што се режу печати.

7. И ударише их на пораменице од оплећка, да буду камени за спомен синовима Израиљевијем, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

8. И начинише напрсник врло вјеште направе као што је направа у оплећка, од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога;

9. Четвороугласт и двострук начинише напрсник, у дужину с педи и у ширину с педи, двострук.

10. И ударише по њему четири реда камења; у првом реду: сардоникс, топаз и смарагд;

11. А у другом реду: карбункул, сафир и дијамант;

12. А у трећем реду: лигур, ахат и аметист;

13. А у четвртом реду: хрисолит, оникс и јаспис, све опточено златом у својим редовима.

14. Тијех камена с именима синова Израиљевијех бјеше дванаест према њиховијем именима, резани као печати, за дванаест племена, свако по свом имену.

15. И начинише за напрсник ланце једнаке, плетене, од чистога злата.

16. И начинише двије копче златне и двије гривне златне, и метнуше те двије гривне на два краја напрснику,

17. И провукоше два златна ланца кроз двије гривне на крајевима напрснику,

18. А друга два краја од два ланца запеше за двије копче, и притврдише их за пораменице на оплећку спријед.

19. И начинише још двије златне гривне, и метнуше их на два краја напрснику на страни према оплећку изнутра.

20. И начинише још двије гривне златне, које метнуше на двије пораменице на оплећку оздо напријед гдје се саставља, више појаса на оплећку.

21. Тако привезаше напрсник кроз гривне на њему и гривне на оплећку врпцом од порфире, да стоји сврх појаса од оплећка и да се не раздваја напрсник од оплећка, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

22. И начинише плашт под оплећак, ткан, сав од порфире.

23. И прорез на плашту у сриједи као прорез на оклопу, и око прореза оплату да се не раздре.

24. И начинише по скуту од плашта шипке од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога.

25. И начинише звонца од чистога злата, и метнуше звонца међу шипке, по скуту од плашта унаоколо између шипака.

26. Звонце па шипак, звонце па шипак по скуту од плашта унаоколо, за службу, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

27. И начинише кошуље од танкога платна ˃изметанога Арону и синовима његовијем;
˃ са утканим шарама

28. И *капу од танкога платна, и капице кићене од танкога платна, и гаће платнене од танкога платна узведенога;
*2.Мој. 28,4.

29. И појас од танкога платна ˃узведенога и од порфире и од скерлета и од црвца, везен, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.
˃ фино тканог

30. И начинише плочицу за свето оглавље од чистога *злата, и написаше на њој писмом како се реже на печатима: †Светиња ‡Господу.
*2.Мој. 28,36. †Зах. 14,20. ‡Псал. 93,5.

31. И притврдише за њу врпцу од порфире да се веже за капу озго, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

32. И тако се сврши сав посао око Шатора и наслона од састанка. И начинише синови Израиљеви све; како бјеше заповједио Господ Мојсију, тако начинише.

33. И донесоше к Мојсију шатор, наслон и све справе његове, куке, даске, пријеворнице, ступове и стопице,

34. И покривач од кожа овнујских црвено обојених и покривач од кожа јазавчијих, и завјесу,

35. И ковчег од Свједочанства и полуге за њ, и заклопац,

36. Сто са свијем справама, и хљеб за постављање,

37. Свијетњак чисти, жишке његове, жишке наређане, и све справе његове, и уље за видјело.

38. И олтар златни, и уље помазања, и кад мирисни, и завјесу на врата од Шатора,

39. Олтар мједени и решетку мједену за њ, полуге његове и све справе његове, умиваоницу и подножје њезино,

40. Завјесе за тријем, стубове за њих и стопице њихове, и завјесу на врата од тријема, ужа његова и коље његово, и све справе за службу у Шатору, за Шатор од састанка.

41. Хаљине за службу, да се служи у Светињи, хаљине свете Арону свештенику и хаљине синовима његовијем, да врше службу свештеничку.

42. Све како бјеше заповједио Господ Мојсију, онако урадише синови Израиљеви све ово дјело.

43. И погледа Мојсије све то дјело, и гле, начинише га, као што бјеше заповједио Господ, тако га начинише; и благослови их Мојсије.

Подизање и освећивање Шатора; слава Господња испуњава Шатор.

40. И Господ рече Мојсију говорећи:

2. Први дан првога мјесеца подигни Шатор, Шатор од састанка,

3. И метни ондје ковчег од Свједочанства, и заклони га завјесом.

4. И унеси сто, и уреди што треба уредити на њему; унеси и свијетњак, и запали жишке на њему.

5. И намјести златни олтар кадиони пред ковчегом од Свједочанства; и објеси завјесу на вратима од Шатора.

6. И метни олтар за жртву паљеницу пред врата Шатору, Шатору од састанка,

7. И метни умиваоницу између Шатора од састанка и олтара, и у њу налиј воде.

8. И подигни тријем унаоколо, и метни завјесу на врата од тријема.

9. И узми уље помазања, и помажи Шатор и све што је у њему, и освети га и све справе његове, и биће свет.

10. Помажи и олтар за жртву паљеницу и све справе његове, те ћеш осветити олтар, и олтар ће бити светиња над светињом.

11. Помажи и умиваоницу и подножје њезино, и освети је.

12. И кажи Арону и синовима његовијем да приступе вратима Шатора од састанка, и умиј их водом;

13. И обуци *Арона у свете хаљине и помажи га и освештај га, да Ми врши службу свештеничку.
*2.Мој. 28,41.

14. И синовима његовијем заповједи нека приступе, и обуци им кошуље.

15. И помажи их, као што помажеш оца њихова, да Ми врше службу свештеничку; и *помазање њихово биће им за вјечно †свештенство од кољена до кољена.
*4.Мој. 18,8. †4.Мој. 25,13.

16. И учини Мојсије све, како му заповједи Господ тако учини.

17. И подиже се *Шатор друге године првога мјесеца први дан. *4.Мој. 7,1.

18. И Мојсије подиже Шатор, и подметну му стопице, и намјести даске, и повуче пријеворнице, и исправи стубове.

19. Па разапе наслон над Шатор, и метну покривач на наслон озго, као што бијеше заповједио Господ Мојсију.

20. И узев *Свједочанство метну га у †ковчег, и провуче полуге на ковчегу, и метну заклопац озго на ковчег.
*2.Мој. 25,16. †5.Мој. 10,5.

21. И унесе ковчег у Шатор, и објеси *завјесу, те заклони ковчег са Свједочанством, као што бијеше заповједио Господ Мојсију. *2.Мој. 35,12.

22. И намјести сто у Шатору од састанка на сјеверној страни Шатора пред завјесом,

23. И постави на њему хљеб пред Господом као што бијеше заповједио Господ Мојсију.

24. И намјести свијетњак у Шатору од састанка, према столу на јужној страни Шатора.

25. И запали жишке на њему пред Господом, као што бијеше заповједио Господ Мојсију.

26. И намјести олтар златни у Шатору од *Свједочанства пред завјесом. *2.Мој. 30,6.

27. И покади на њему кадом мириснијем, као што бијеше заповједио Господ Мојсију.

28. И објеси *завјесу на врата од Шатора.
*2.Мој. 26,36.

29. И олтар за жртву паљеницу намјести на вратима од Шатора, Шатора од састанка, и принесе на њему жртву паљеницу, и дар, као што бијеше заповједио Господ Мојсију.

30. И метну *умиваоницу између Шатора од састанка и олтара, и нали у њу воде за умивање. *2.Мој. 30,18.

31. И праше из ње руке и ноге своје Мојсије и *Арон и синови његови. *2.Мој. 30,19.

32. Кад улажаху у Шатор од Свједочанства и кад приступаху к олтару, умиваху се најприје, као што бијеше заповједио Господ Мојсију.

33. И подиже тријем око Шатора и олтара, и метну завјесу на врата тријему. Тако заврши Мојсије посао тај.

34. Тада *облак покри Шатор од састанка, и напуни се Шатор славе † Господње.
*4.Мој. 9,15. †1.О цар. 8,10.

35. И не могаше Мојсије ући у Шатор од састанка, јер бијеше на њему облак, и славе *Господње бијеше пун Шатор. *1.О цар. 8,11.

36. А кад се подизаше *облак са Шатора, тада полажаху синови Израиљеви, докле год путоваху. *4.Мој. 10,11.

37. А кад се не подизаше *облак, онда ни они не полажаху до дана кад се подиже.
*4.Мој. 9,19.

38. Јер *облак Господњи бијеше на Шатору дању, а ноћу огањ бијеше на њему пред очима свега дома Израиљева, докле год путоваху. *4.Мој. 9,15.

ТРЕЋА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

КОЈА СЕ ЗОВЕ ЛЕВИТСКА

Закон о жртвама паљеницама.

1. И викну *Господ †Мојсија, и рече му из Шатора од састанка говорећи:
*2.Мој. 19,3. †4.Мој. 12,4.

2. Кажи синовима Израиљевим, и реци им: Кад ко између вас хоће да принесе Господу жртву од стоке, принесите жртву своју од говеда или од оваца или од коза.

3. Ако му је жртва паљеница од говеда, нека принесе мушко, здраво; на вратима Шатора од састанка нека је принесе драге воље пред Господом.

4. И нека метне руку своју на главу жртви паљеници, и примиће му се, и очистиће га од гријеха.

5. И нека закоље теле пред Господом, и нека синови Аронови свештеници принесу крв, и покропе крвљу олтар озго унаоколо, који је пред вратима Шатора од састанка.

6. Потом нека се одере жртва паљеница и расијече на дијелове.

7. И синови Аронови свештеници нека наложе огањ на олтару, и метну дрва на огањ.

8. Па онда синови Аронови свештеници нека намјесте дијелове, главу и сало на дрва на огњу, који је на олтару.

9. А цријева и ноге нека се оперу водом; и свештеник нека запали све то на олтару; то је жртва паљеница, жртва огњена на угодни мирис Господу.

10. Ако ли би хтио принијети жртву паљеницу од ситне стоке, од оваца или од коза, нека принесе мушко, здраво.

11. И нека је закоље на сјеверној страни олтара пред Господом, и синови Аронови свештеници нека покропе крвљу олтар озго унаоколо.

12. И нека је расијече на дијелове с главом и са салом, и свештеник нека то намјести на дрва на огњу, који је на олтару.

13. А цријева и ноге нека се оперу водом; и свештеник нека принесе све то и запали на олтару; то је жртва паљеница, жртва огњена на угодни мирис Господу.

14. Ако ли хоће да принесе птицу Господу на жртву паљеницу, нека принесе жртву од *грлица или од голубића. *Лука 2,24.

15. И свештеник нека је метне на олтар, и главу нека јој засијече ноктом, и запали на олтару исциједивши јој крв низ олтар са стране.

16. И нека јој извади вољу с нечистоћом и баци крај олтара према истоку гдје је пепео.

17. И нека је задре за крила, али да не раскине; тако нека је свештеник запали на олтару на дрвима која су на огњу; то је жртва паљеница, жртва огњена на угодни мирис Господу.

Закон о јестивнијем жртвама.

2. А кад ко хоће да принесе на *жртву †Господу дар, бијело ‡брашно нека буде жртва његова, и нека је полије уљем и метне на њу кад.

*3.Мој. 9,17. †3.Мој. 6,14. ‡4.Мој. 15,4.

2. И нека је донесе синовима Ароновијем свештеницима, и нека свештеник узме тога брашна пуну шаку и уља и сав кад, и нека то запали свештеник на олтару за спомен њезин; то је жртва огњена на угодни мирис Господу.

3. А што остане од тога дара, нека буде Арону и синовима његовијем; то је светиња над светињама између жртава које се пале Господу.

4. Ако ли хоћеш да принесеш дар печен у пећи, нека буду погаче пријесне од бијелога брашна, замијешене с уљем, или колачи пријесни, намазани уљем.

5. Ако ли ти је дар печено што у тави, нека је од бијелога брашна без квасца замијешено с уљем.

6. Разломи га на дијелове, и полиј уљем; то је дар.

7. Ако ли ти је дар готовљен у котлићу, нека је од бијелога брашна с уљем.

8. И донеси дар који начиниш од тога Господу, и подај га свештенику, и он ће га однијети на олтар;

9. И узеће свештеник од дара спомен његов, и запалиће га на олтару; то је жртва огњена на угодни мирис Господу.

10. А што остане од дара, нека буде Арону и синовима његовијем; то је *светиња над светињама између жртава које се пале †Господу. *2.Мој. 29,37. †2.Мој. 29,18.

11. Ниједан дар који приносите Господу да не буде с квасцем; јер ни квасца ни меда не треба да палите на жртву огњену Господу.

12. Само у жртви од првина можете то принијети Господу; али на олтар не мећите за угодни мирис.

13. А сваки дар који приносиш осоли сољу, и немој оставити дара својега без соли завјета Бога својега; са сваким даром својим принеси соли.

14. А кад приносиш дар од првина *Господу, класове нове осуши на огњу, и што истреш из класова нових принеси на дар од првина својих. *2.Мој. 23,19.

15. И полиј га уљем и кад метни на њ; то је дар.

16. И свештеник узевши истрвенога жита и уља са свијем кадом нека запали спомен. То је жртва огњена Господу.

Закон о захвалнијем жртвама.

3. Кад ко приноси *жртву захвалну, ако од говеда приноси, мушко или женско нека принесе здраво пред Господом. *3.Мој. 22,21.

2. И нека метне руку своју на главу жртви својој, и нека је свештеник закоље на вратима Шатора од састанка, и крвљу њезином нека синови Аронови свештеници покропе олтар озго унаоколо.

3. Потом нека свештеник принесе од жртве захвалне оно што се пали Господу, сало што покрива цријева и све сало што је на њима;

4. И оба бубрега и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу што је на јетри, нека је извади с бубрезима.

5. И нека то запале синови Аронови на олтару заједно са жртвом паљеницом, која буде на дрвима на огњу. То је жртва огњена на угодни мирис Господу.

6. Ако ли од ситне стоке приноси на жртву захвалну Господу, мушко или женско нека принесе здраво.

7. Ако приноси јагње на жртву, нека га принесе пред Господом;

8. И нека метне руку своју на главу жртви својој, и нека је закоље пред Шатором од састанка; и нека покропе синови Аронови крвљу њезином олтар озго унаоколо.

9. Потом нека свештеник принесе од жртве захвалне оно што се пали Господу, сало, цио реп до леђа, сало што покрива цријева и све сало што је на цријевима;

10. И оба бубрега и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу на јетри, с бубрезима нека је извади;

11. И нека запали свештеник на олтару; то је јело од *жртве огњене Господу. *3.Мој. 21,6.

12. Ако ли приноси козу, нека је принесе пред Господом.

13. И нека јој метне руку своју на главу, и нека је закоље пред Шатором од састанка, и нека синови Аронови покропе крвљу њезином олтар озго унаоколо.

14. Потом нека свештеник принесе од ње на жртву што се пали Господу, сало што покрива цријева и све сало што је на цријевима,

15. И оба бубрега, и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу на јетри, с бубрезима нека је извади;

16. И нека запали свештеник на олтару; то је јело од *жртве огњене за угодни мирис. Све је сало Господње. *2.Днев. 7,7.

17. Вјечан *закон нека вам буде од кољена до кољена у †свијем становима вашим: Да не једете сала ни крви.

*3.Мој. 17,7. †3.Мој. 23,14.

Закон о жртвама за гријех.

4. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израиљевим, и реци: Ако ко згријеши нехотице и учини штогод што је Господ забранио да се не чини,

3. Ако свештеник помазани згријеши, те буде на гријех народу, нека за гријех свој који је учинио принесе теле здраво Господу на жртву за гријех.

4. И доведавши теле на врата Шатору од Свједочанства пред Господа, нека метне руку своју телету на главу, и закоље теле пред Господом.

5. И нека узме свештеник помазани крви од телета, и унесе је у Шатор од састанка.

6. И нека замочи свештеник прст свој у крв, и крвљу седам пута покропи пред Господом пред завјесом од Светиње.

7. И нека помаже свештеник том крвљу рогове олтару, на коме се кади мирисима пред Господом у Шатору од састанка, а осталу крв од телета сву нека излије на подножје олтару, на коме се пале жртве на вратима Шатора од састанка.

8. И нека извади све сало из телета за гријех, сало што покрива цријева и све сало што је на цријевима;

9. И оба бубрега, и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу на јетри с бубрезима нека извади,

10. Онако како се вади из говечета за жртву захвалну; и нека запали свештеник на олтару, на коме се жртва пали.

11. А кожу од телета и све месо с главом и с ногама и цријева и * балегу, *2.Мој. 29,14.

12. И цијело теле нека изнесе напоље из окола на *чисто мјесто, гдје се просипа пепео, и нека га спали огњем на дрвима; на мјесту гдје се просипа пепео нека се спали. *3.Мој. 6,11.

13. Ако ли би сав збор синова Израиљевих згријешио нехотице и не би збор знао за то, и учинили би штогод што је *Господ забранио да се не чини, те би скривили, *3.Мој. 5,17.

14. Кад се дозна за *гријех који су учинили, онда нека збор принесе теле на †жртву за гријех, и нека га доведу пред Шатор од састанка. *Језек. 45,22. †3.Мој. 16,5.

15. И старјешине од збора нека метну телету на главу руке своје пред Господом, и *свештеник нека закоље теле пред Господом. *3.Мој. 3,2.

16. И свештеник помазани нека унесе крви од телета у Шатор од састанка,

17. И нека свештеник замочи прст свој у крв, и седам пута покропи пред Господом пред завјесом.

18. И том крвљу нека помаже рогове олтару који је пред Господом у Шатору од састанка, а осталу крв сву нека излије на подножје олтару на коме се пали жртва, на вратима Шатора од састанка.

19. А све сало извадивши из њега нека запали на олтару.

20. И с тијем телетом нека чини онако како чини с телетом за свој *гријех, тако нека учини с њим; тако ће их свештеник очистити од †гријеха, и опростиће им се. *4.Мој. 15,25. †Дан. 9,24.

21. А теле нека изнесе напоље из окола, и спали га као и прво теле; то је жртва за гријех свега збора.

22. Ако ли поглавар згријеши, и учини нехотице штогод што је Господ Бог његов забранио да се чини, те скриви,

23. Кад дозна за гријех свој, који је учинио, тада нека доведе на жртву јаре мушко, здраво.

24. И нека метне руку своју јарету на главу, и свештеник нека га закоље гдје се коље жртва паљеница пред Господом; то је жртва за гријех.

25. И нека узме свештеник крви од жртве за гријех на прст свој, и помаже рогове олтару на ком се жртва пали; а осталу крв нека излије на подножје олтару на ком се жртва пали.

26. А све сало нека запали на олтару као сало од *жртве захвалне; и тако ће га очистити †свештеник од гријеха његова, и опростиће му се. *3.Мој. 3,5. †4.Мој. 15,28.

27. Ако ли ко из простога народа згријеши нехотице, и учини штогод што је Господ забранио да се чини, те скриви,

28. Кад дозна за *гријех свој, који је учинио, тада нека доведе на жртву јаре женско здраво за гријех, који је учинио. *3.Мој. 4,23.

29. И нека метне руку своју на главу *жртви за гријех, и нека је свештеник закоље на мјесту гдје се коље жртва паљеница. *3.Мој. 4,24.

30. И нека узме свештеник крви од ње на прст свој, и помаже рогове олтару на коме се пали жртва; а осталу крв сву нека излије на подножје олтару.

31. И све сало из ње нека извади као што се вади сало из *жртве захвалне, и нека га запали †свештеник на олтару за угодни мирис Господу; а тако ће га очистити од ‡гријеха свештеник, и опростиће му се. *2.Мој. 29,18. †3.Мој. 1,9. ‡3.Мој. 4,26.

32. Ако ли би довео између оваца на жртву за гријех, нека доведе женско здраво.

33. И нека метне руку своју на главу жртви за гријех, и нека је свештеник закоље на мјесту гдје се коље жртва паљеница.

34. И нека узме свештеник крви од жртве за гријех на прст свој, и нека помаже рогове олтару на коме се пали жртва; а осталу крв сву нека излије на подножје олтару.

35. И све сало нека извади као што се вади сало из јагњета за жртву захвалну; и нека га *свештеник запали на олтару за жртву огњену Господу; и тако ће га очистити свештеник од † гријеха његова, који је учинио, и опростиће му се. *3.Мој. 4,5. †Дан. 9,24.

Закон о жртви за гријех;
закон о жртви за пријеступ.

5. И кад ко згријеши што чује клетву и буде јој свједок видјевши или чувши, па не каже, носиће своје *безакоње. *3.Мој. 19,8.

2. Или кад се ко дотакне нечисте ствари, стрва од нечисте звијерке или стрва од нечиста живинчета или стрва од нечисте животиње која гамиже, ако и у незнању учини, ипак ће се оскврнити, и биће крив.

3. Или кад се дотакне нечистоће човјечије, била нечистоћа његова каква му драго, којом се оскврни, знајући или не знајући, крив је.

4. Или кад се ко закуне говорећи својим устима да ће учинити што зло или добро, а за коју год ствар за коју човјек говори заклињући се, знао или не знао, крив је за једну од тијех ствари.

5. Кад буде крив за коју од тијех ствари, нека призна гријех свој.

6. И нека доведе на жртву Господу за гријех, што је згријешио, женско од ситне стоке, јагње или јаре, за гријех; и свештеник ће га очистити од гријеха његова.

7. Ако ли не би могао принијети јагњета или јарета, онда нека донесе на жртву Господу за пријеступ, којим је згријешио, двије грлице или два голубића, једно на жртву за гријех а друго на жртву паљеницу.

8. Нека донесе свештенику, а он нека принесе прво оно што је за гријех, и ноктом нека му засијече главу к шији, али да не раздвоји.

9. И крвљу од жртве за гријех нека покропи стране олтару; а што остане крви нека се исциједи на подножје олтару. То је жртва за гријех.

10. А од другога нека начини *жртву паљеницу по обичају; тако ће га очистити свештеник од гријеха његова, који је учинио, и опростиће му се. *3.Мој. 1,14.

11. Ако ли не би могао принијети ни двије грлице или два голубића, онда нека за жртву за то што је згријешио донесе ˃десетину ефе бијелога *брашна да буде жртва за гријех, а нека не додаје уља и не меће када, јер је жртва за гријех. ˃2,2 л *4.Мој. 5,15.

12. И кад донесе к свештенику, нека узме *свештеник пуну шаку за спомен њезин, и нека запали на олтару поред жртве огњене Господу. То је жртва за гријех. *3.Мој. 4,35.

13. И очистиће га свештеник од гријеха, којим се огријешио у чему год од овога, и опростиће му се; а остатак ће бити свештенику као од дара.

14. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

15. Ко се превари, те се огријеши *нехотице о ствари посвећене † Господу, нека принесе на жртву Господу за пријеступ свој овна здрава с цијеном, којом ти процијениш свету ствар на сикле сребрне, по сиклима светим, према пријеступу. *3.Мој. 22,14. †2.Мој. 30,13.

16. И тако колико се огријешио о свету ствар нека накнади, и на то још нека дометне пети дио, и нека да свештенику; а свештеник ће га очистити овном принесенијем на *жртву за пријеступ, и опростиће му се. *3.Мој. 6,5.

17. Ко згријеши и учини штогод што је Господ забранио да се не чини, ако и није знао, ипак је крив, и носиће своје безакоње.

18. Нека доведе к свештенику овна здрава с цијеном којом процијениш пријеступ; и очистиће га свештеник од гријеха његова, који је учинио не знајући, и опростиће му се.

19. Пријеступ је; згријешио је *Господу. *Иса. 53,10.

О жртви: паљеници, јестивој и за гријех.

6. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кад ко згријеши и учини зло дјело Господу ˃ударивши у бах ближњему својему за оставу или за ствар предану у руке или отевши што или занесавши ближњега својега, ˃порицати

3. Или нађе изгубљено што, па удари у бах, или се криво закуне за коју год ствар коју може човјек учинити и огријешити се њом,

4. Кад тако згријеши и скриви, нека врати што је отео или присвојио пријеваром или што му је било дано на ˃оставу или што је изгубљено нашао, ˃чување

5. Или за што се заклео криво, нека плати цијело и још дометне пети дио ономе чије је; нека му да онај дан кад принесе жртву за свој гријех.

6. А на жртву за гријех свој нека принесе Господу овна здрава, са цијеном којом процијениш кривицу нека га доведе свештенику.

7. И очистиће га свештеник пред Господом, и опростиће му се свака ствар коју је учинио, те скривио.

8. И рече Господ Мојсију говорећи:

9. Заповједи Арону и синовима његовијем, и реци им: Ово је закон за жртву паљеницу: Жртва паљеница нека стоји на огњу на олтару цијелу ноћ до јутра, и огањ на олтару нека гори једнако.

10. Свештеник нека обуче своју хаљину ланену, и гаће ланене нека обуче на тијело

своје, и нека згрне пепео кад огањ спали на олтару жртву паљеницу, и нека га изручи код олтара.

11. Потом нека свуче хаљине своје и обуче друге хаљине, и нека изнесе пепео напоље из окола на чисто мјесто.

12. А огањ што је на олтару нека гори на њему, нека се не гаси, него нека свештеник ложи на огањ дрва свако јутро, и нека намјешта на њ жртву паљеницу, и нека пали на њему сало од жртава захвалних.

13. Огањ нека једнако гори на олтару, нека се не гаси.

14. А ово је закон за дар: Синови Аронови нека га приносе *Господу пред олтаром.

*4.Мој. 15,4.

15. Узевши шаку бијелога брашна и уља од дара и сав кад који буде на дару, нека запали на олтару спомен његов на угодни мирис Господу.

16. А што претече, нека једе Арон и синови његови; нека се једе без квасца на светом мјесту; у тријему Шатора од састанка нека једу.

17. Нека се не мијеси с квасцем; то им дадох да им буде дио од жртава мојих огњених; то је *светиња над светињама као †жртва за ‡гријех и као жртва за пријеступ.

*2.Мој. 29,37. †3.Мој. 2,11. ‡4.Мој. 18,9.

18. Свако мушко између синова Аронововијех нека то једе законом вјечним од кољена до кољена од жртава које се пале Господу; што се год дотакне тога, биће свето.

19. И рече Господ Мојсију говорећи:

20. Ово је жртва Аронова и синова његовијех, коју ће приносити Господу онај дан кад се који помаже: *Десетину ефе бијелога † брашна за дар свагдашњи, половину ујутру а половину увече. *2.Мој. 16,36. †2.Мој. 29,2.

21. У тави с уљем нека се готови; пржено нека донесе; и пржене комаде дара нека принесе на угодни мирис Господу.

22. И свештеник између синова његовијех, који буде помазан након њега, нека чини тако исто законом вјечним; нека се пали * Господу све то; *2.Мој. 29,25.

23. И сваки дар свештеников нека се сав спали, а нека се не једе.

24. Још рече Господ Мојсију говорећи:

25. Кажи Арону и синовима његовијем, и реци: Ово је закон за *жртву због гријеха: на мјесту гдје се коље жртва †паљеница, нека се коље и жртва за ‡гријех пред Господом; светиња је над светињама.

*3.Мој. 4,24. †3.Мој. 4,29. ‡Језек. 42,13.

26. Свештеник који принесе *жртву за †гријех нека јеједе; на светом мјесту нека се једе, у тријему Шатора од састанка.

*Језек. 44,27. †4.Мој. 18,9.

27. Што се год дотакне меса њезина, биће свето; и ако ко покапа крвљу њезином хаљину, оно што покапа нека опере на светом мјесту.

28. И суд земљани у којем буде кухано нека се разбије; ако ли је кухано у суду мједеном, нека се истре и водом опере.

29. Свако мушко између свештеника нека то једе; *светиња је над светињама.

*4.Мој. 18,10.

30. Али ниједна жртва за *гријех, од које се крв унесе у Шатор од састанка да се учини очишћење од †гријеха у светињи, нека се не једе, него нека се огњем сажеже.

*3.Мој. 16,27. †Јевр. 13,11.

Други жртвени закон.

7. А ово је закон за жртву ради пријеступа; *светиња је над светињама.

*2.Мој. 29,37.

2. На којем се мјесту коље жртва паљеница, на оном нека се коље и жртва за пријеступ; и крвљу њезином нека се покропи олтар озго унаоколо.

3. А све сало њезино нека се принесе, и реп и сало што покрива цријева,

4. И оба бубрега, и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу на јетри нека извади с бубрезима,

5. И нека запали то свештеник на олтару на жртву огњену Господу; то је жртва за пријеступ.

6. Свако мушко између свештеника нека је једе; на светом мјесту нека се једе; светиња је над светињама.

7. Жртва је за пријеступ као жртва за гријех, један је закон за обје; који свештеник учини њом очишћење, његова је.

8. А кад свештеник принесе чију жртву паљеницу, кожа жртве коју принесе његова је.

9. И сваки дар печен у пећи или зготовљен у котлићу или у тави, онога је свештеника који га принесе.

10. И сваки дар замијешен с уљем или сух, свијех је синова Ароновијех, како једнога тако другога.

11. А ово је закон за *жртву захвалну, која се принесе Господу: *3.Мој. 3,1.

12. Ако би је ко приносио да захвали, нека принесе на жртву захвалну колаче без квасца замијешене с уљем и погаче без квасца намазане уљем, и бијелога *брашна попржена с тијем колачима замијешеним с уљем. *3.Мој. 2,4.

13. Осим колача хљеб кисели нека принесе за принос свој са жртвом захвалном, којом захваљује.

14. И од свега што *приноси нека принесе по једно за жртву подигнуту Господу; и то ће бити онога свештеника који покропи крвљу од жртве захвалне. *4.Мој. 18,8.

15. А месо жртве захвалне, којом се захваљује, нека се поједе онај дан кад се принесе; и нека не остаје ништа до јутра.

16. Ако ли принесе жртву ради завјета или од воље, нека се једе онај дан кад се принесе; ако што остане, нека се поједе сјутрадан.

17. Ако ли што меса од те жртве остане до трећега дана, нека се сажеже огњем.

18. Ако ли би ко трећи дан јео меса од *жртве захвалне, неће бити угодан онај који је принио, нити ће му се она примити, него ће бити мрска, и ко би је год јео, носиће гријех свој. *Проп. 5,1.

19. И месо које би се дотакло чега нечистога, да се не једе, него нека се сажеже огњем; а друго месо може јести ко је год чист.

20. А ко би јео меса од жртве захвалне принесене *Господу, а не би био чист, тај да се истријеби из народа својега. *5.Мој. 26,14.

21. И ко се дотакне чега нечистога, или нечиста човјека или нечиста живинчета, или којега му драго гада нечистога, па једе меса од жртве захвалне принесене Господу, тај да се истријеби из народа својега.

22. И рече Господ Мојсију говорећи:

23. Кажи синовима Израиљевим, и реци: Не једите сала од вола ни од овце ни од козе.

24. Може се узети за сваку потребу сало од живинчета које угине или га звјерка раздре; али га не једите;

25. Ко ли би јео сало од стоке коју приноси човјек на жртву огњену Господу, нека се истријеби из народа својега онај којиједе.

26. Ни крви не једите у становима својим ни од птице нити од којега живинчета.

27. Сваки који би јео какву крв, нека се истријеби из народа својега.

28. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

29. Кажи синовима Израиљевим, и реци: Ко *приноси †жртву своју захвалну Господу, нека донесе Господу принос свој од жртве захвалне. *3.Мој. 3,1. †1.Сам. 2,13.

30. Својим рукама нека донесе што се сажиже Господу, сало с грудима нека донесе, и груди нека се обрну тамо и амо на * жртву пред †Господом. *2.Мој. 29,24. †3.Мој. 8,27.

31. А *свештеник нека запали сало на олтару, груди пак нек буду Арону и синовима његовијем. *3.Мој. 3,11.

32. И десно плеће од својих жртава захвалних подајте свештенику да буде *жртва подигнута. *3.Мој. 9,21.

33. А који између синова Ароновијех принесе крв и сало од жртве захвалне, њему нека буде десно плеће.

34. Јер груди што се обрћу и плеће што се подиже узех од синова Израиљевих од свијех њиховијех жртава захвалних, и дадох Арону свештенику и синовима његовијем законом вјечним да се узимају од синова Израиљевих.

35. То је помазанога Арона и помазаних синова његовијех од огњених жртава Господњих од дана кад их доведе да врше службу свештеничку Господу.

36. То заповједи Господ да им од дана кад их помаза дају синови Израиљеви законом вјечним од кољена на кољено.

37. То је *закон за †жртву ‡паљеницу, за дар, за жртву ради гријеха и за жртву ради пријеступа, и за освештање и за жртву захвалну, *3.Мој. 6,9. †3.Мој. 6,20. ‡3.Мој. 6,25.

38. Што је Господ заповједио Мојсију на гори синајској кад заповједи синовима Израиљевим у пустињи синајској да приносе жртве своје Господу.

Посвећивање свештеника.

8. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Узми Арона и синове његове с њим и одијело и уље помазања и теле за жртву због гријеха и два овна и котарицу пријеснијех хљебова.

3. И сабери сав збор пред врата Шатору од састанка.

4. И учини Мојсије како му заповједи Господ, и сабра се збор пред врата Шатору од састанка.

5. И рече Мојсије збору: Ово је заповједио Господ да се учини.

6. И доведе Мојсије Арона и синове његове, и опра их водом.

7. И обуче му кошуљу, и опаса га појасом, и огрну га плаштем, и метну му сврх њега оплећак, и стеже око њега појас од оплећка, и опаса га њим.

8. И метну на њ напрсник, а на напрсник метну ➲Урим и Тумим.

➲Свјетлост и Савршенство

9. Још му метну капу на главу, и на капу метну спријед плочу златну, круну свету, као што заповједи Господ Мојсију.

10. И узе Мојсије уље помазања, и помаза *Шатор и све ствари у њему, и освети их.

*2.Мој. 30,26.

11. И покропи њим олтар седам пута, и помаза олтар и све справе његове, и умиваоницу и подножје њезино, да се освети.

12. И изли *уље †помазања на главу Арону, и помаза га да се освети.

*2.Мој. 29,7. †3.Мој. 21,10.

13. И доведе Мојсије синове Аронове, и обуче им кошуље, и опаса их појасом, и веза им капице на главе, као што му бијеше заповједио Господ.

14. И доведе теле за *гријех, и †Арон и синови његови метнуше руке своје на главу телету за гријех.

*Језек. 43,19. †2.Мој. 29,10.

15. И закла га Мојсије, и узевши крви његове помаза *рогове олтару унаоколо прстом својим, и очисти †олтар, а осталу крв изли на подножје олтару, и освети га да се на њему чини очишћење од гријеха.

*2.Мој. 29,12. †2.Мој. 29,36.

16. И узе све сало што је на цријевима, и мрежицу с јетре, и оба *бубрега, и сало око њих, и запали Мојсије на олтару.

*2.Мој. 29,13.

17. А теле с кожом и с месом и балегом спали огњем иза окола, као што бијеше Господ заповједио Мојсију.

18. И доведе овна за жртву паљеницу, и *Арон и синови његови метнуше руке своје на главу овну;

*2.Мој. 29,15.

19. И закла га Мојсије, и покропи крвљу његовом олтар озго унаоколо.

20. И исјекавши овна на дијелове запали Мојсије главу и дијелове и сало.

21. А цријева и ноге опра водом, и тако спали Мојсије свега овна на олтару; и би *жртва паљеница за угодни мирис, жртва огњена Господу, као што бијеше Господ заповједио Мојсију.

*2.Мој. 29,18.

22. И доведе другога овна, овна за посвећење; и *Арон и синови његови метнуше руке своје на главу овну.

*2.Мој. 29,19.

23. И заклавши га *Мојсије узе крви његове, и помаза њом крај деснога уха †Арону и палац десне руке његове и палац десне ноге његове.

*3.Мој. 8,23. †2.Мој. 29,20.

24. И доведе Мојсије синове Аронове, па и њима помаза истом крвљу крај деснога уха и палац десне руке и палац десне ноге; а осталу крв изли Мојсије по олтару унаоколо.

25. Потом узе сало и реп и све сало што је на цријевима, и мрежицу с јетре, и оба *бубрега, и сало око њих, и плеће десно,

*2.Мој. 29,22.

26. А из *котарице у којој стајаху пријесни хљебови пред Господом узе један колач пријесан, и један колач хљеба с уљем и једну погачу, и метну на сало и на плеће десно.

*2.Мој. 29,23.

27. И метну то све Арону у руке, и синовима његовијем у руке, и обрну тамо и амо за жртву обртану пред Господом.

28. Послије узевши то из руку њиховијех Мојсије запали на олтару сврх *жртве паљенице; то је посвећење на угодни мирис, жртва огњена Господу.

*Еф. 5,2.

29. И узе Мојсије груди, и обрну их тамо и амо за *жртву обртану пред Господом; и од овна посветнога допаде Мојсију дио, као што бијеше Господ заповједио Мојсију.

*2.Мој. 29,26.

30. И узе Мојсије *уља за помазање и крви која бијеше на олтару, и покропи †Арона и

хаљине његове, и синове његове и хаљине њихове с њим; и тако посвети Арона и хаљине његове, и синове његове и хаљине њихове с њим. *2.Мој. 29,21. †2.Мој. 30,30.

31. Потом рече Мојсије Арону и синовима његовијем: кухајте то месо на вратима Шатора од састанка, и ондје га једите и хљеб посветни што је у котарици, као што сам заповједио рекавши: Арон и синови његови нека једу то.

32. А што остане меса или хљеба, огњем сажежите.

33. И не излазите с врата Шатора од састанка седам дана, докле се не наврше дани посвећења вашега, јер ћете се седам дана посвећивати.

34. Како је било данас, тако је Господ заповједио да се чини, да бисте се очистили од гријеха.

35. Зато на вратима Шатора од састанка останите дању и ноћу за седам дана, и извршите што је Господ заповједио да извршите, да не помрете, јер ми је тако заповјеђено.

36. И Арон и синови његови учинише све што бјеше Господ заповједио преко Мојсија.

Прву Аронову жртву ватра спаљује.

9. А у осми дан сазва Мојсије Арона и синове његове и старјешине израиљске.

2. И рече Арону: Узми теле за жртву ради гријеха и овна за жртву паљеницу, оба здрава; и принеси их пред Господом.

3. А синовима Израиљевим кажи и реци: Узмите јаре за жртву ради гријеха, и теле и јагње, обоје од године дана, и здраво, за жртву паљеницу.

4. И вола и овна за жртву захвалну, да принесете пред Господом, и дар с уљем замијешен, јер ће вам се данас јавити Господ.

5. И узеше што заповједи Мојсије, и донесоше пред Шатор од састанка, и приступивши сав збор стадоше пред Господом.

6. И рече Мојсије: Учините што је заповједио Господ, и показаће вам се слава Господња.

7. И рече Мојсије Арону: Приступи к олтару, и принеси жртву за гријех свој и жртву своју паљеницу, и очисти од гријеха себе и народ; и принеси жртву за народ и очисти их од гријеха, као што је заповједио Господ.

8. Тада Арон приступи к олтару, и закла теле за се.

9. И синови Аронови додаше му крв, а он замочи прст свој у крв, и помаза рогове олтару; а осталу крв изли на подножје олтару.

10. А сало и бубреге и мрежицу с јетре од жртве за гријех запали на олтару, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

11. А месо и кожу сажеже огњем иза окола.

12. Потом закла жртву своју паљеницу, и синови Аронови додаше му крв од ње, и покропи њом олтар озго унаоколо.

13. И додаше му жртву паљеницу исјечену на дијелове заједно с главом, и запали је на олтару.

14. И оправши цријева и ноге од ње, запали их на олтару сврх жртве паљенице.

15. Потом принесе жртву за народ: Узе јаре за †гријех које бјеше за народ, и закла га, и принесе за гријех као и прво.

16. Иза тога принесе и жртву паљеницу, и изврши по закону.

17. Принесе и дар, и узевши од њега пуну шаку запали на олтару сврх јутрење жртве паљенице.

18. Потом закла вола и овна на жртву захвалну за народ; и додаше му синови Аронови крв, и покропи њом олтар озго унаоколо.

19. Па му додаше и сало од вола, и од овна реп, и сало што покрива цријева, и бубреге и мрежицу с јетре,

20. И метнуше све сало на груди, и запали сало на олтару.

21. А груди и десно плеће обрну Арон тамо и амо на *жртву обртану пред Господом, као што бјеше Господ заповједио Мојсију. *2.Мој. 29,24.

22. Тада подиже Арон руке своје према народу и благослови их; и сиђе свршив жртву за гријех и жртву паљеницу и жртву захвалну.

23. Потом уђе Мојсије с Ароном у Шатор од састанка, а кад опет изађоше благословише народ; и слава се *Господња показа свему народу. *4.Мој. 16,19.

24. Јер дође *огањ од †Господа, и спали на олтару жртву паљеницу и сало. И видјевши то сав народ повика и паде ничице.

*2.Днев. 7,1. †1.О цар. 18,39; 2.Мој. 29,18.

Надава и Авијуда ватра спаљује.

10. А синови Аронови *Надав и Авијуд узевши сваки своју кадионицу метнуше огањ у њих и на огањ метнуше кад, и принесоше пред Господом огањ туђ, а то им не бијеше заповједио.

*4.Мој. 26,61.

2. Тада дође огањ од Господа и удари их, те погибоше пред Господом.

3. Тада рече Мојсије Арону: То је што је казао Господ говорећи: У онима који приступају к Мени бићу свет и пред цијелим народом прославићу се. А Арон оћутје.

4. А Мојсије дозва Мисаила и Елисафана синове Озила стрица Аронова, и рече им: Ходите и изнесите браћу своју испред Светиње напоље из ᵃокола.

ᵃлогора

5. И приступише и изнесоше их у кошуљама њиховијем напоље из окола, као што рече Мојсије.

6. Тада рече Мојсије Арону и Елеазару и Итамару, синовима његовијем: Немојте откривати глава својих, ни хаљина својих раздирати, да не изгинете и да се Господ не разгњеви на сав збор; него браћа ваша, сав род Израиљев, нека плаче због пожара који учини Господ.

7. И с врата Шатора од састанка немојте излазити, да не изгинете, јер је на вама уље помазања Господњега. И учинише по ријечи Мојсијевој.

8. И Господ рече Арону говорећи:

9. Вина и силовита пића немој пити ти ни синови твоји с тобом, кад улазите у Шатор од састанка да не изгинете. То нека вам је уредба вјечна од кољена на кољено.

10. Да бисте могли распознавати шта је свето шта ли није, и шта је чисто шта ли нечисто,

11. И да бисте учили синове *Израиљеве свијем уредбама које им је казао Господ преко Мојсија.

*2.Днев. 15,4.

12. А Мојсије рече Арону и Елеазару и Итамару, синовима његовијем који осташе: Узимајте дар што остане од огњених жртава Господњих, и једите с хљебом пријеснијем код олтара; јер је *светиња над светињама.

*4.Мој. 18,9.

13. Зато ћете га јести на светом мјесту, јер је дио твој и дио синова твојих од огњених жртава Господњих; јер ми је тако заповјеђено.

14. А груди од жртве обртане и плеће од жртве подизане једите на чистом мјесту, ти и синови твоји и кћери твоје с тобом; јер је тај дио дан теби и синовима твојим од захвалних жртава синова Израиљевих.

15. Плеће од жртве подизане и груди жртве обртане доносиће се са салом што се сажиже, да се обрне тамо и амо пред Господом, и биће твоје и синова твојих с тобом законом вјечнијем, као што је заповједио Господ.

16. И Мојсије потражи *јаре за гријех; али гле, бијеше изгорјело; зато се разгњеви на Елеазара и на Итамара синове Аронове који осташе, и рече:

*3.Мој. 9,3.

17. Зашто не једосте *жртве за гријех на светом мјесту? Светиња је над светињама, и даде вам је †Господ да носите гријех свега збора, да бисте се очистили од ‡гријеха пред Господом.

*Језек. 44,29. †3.Мој. 22,16. ‡2.Мој. 28,38.

18. А ето крв њезина није унесена у Светињу; ваљаше вам је јести на светом мјесту, као што сам заповједио.

19. Тада рече *Арон Мојсију: Ето, данас принесоше †жртву своју за гријех и жртву своју ‡паљеницу пред Господом, и то ми се догоди. А да сам данас јео жртве за гријех, би ли било по вољи Господу?

*3.Мој. 9,8. †3.Мој. 9,12. ‡Јер. 6,20.

20. Кад то чу Мојсије, приста на то.

О чистијем и нечистијем животињама.

11. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи им:

2. Кажите синовима Израиљевим и реците: Ово су животиње које ћете јести између свијех животиња на земљи:

3. Што год има папке и папци су му раздвојени и прежива између животиња, то једите.

4. Али онијех што само преживају или што само имају папке раздвојене, не једите, као што је камила, јер прежива, али нема папака раздвојених; да вам је нечиста;

5. И питоми зец, јер прежива, али нема папака раздвојених; нечист да вам је;

6. И зец дивљи, јер прежива, али нема папака раздвојених; нечист да вам је;

7. И свиња, јер има папке раздвојене, али не прежива; нечиста да вам је;

8. Меса од њих не једите нити се стрва њихова додијевајте; јер вам је нечисто.

9. А између свега што је у води ово једите: што год има пера и љуску у води, по мору и по ријекама, једите.

10. А што нема пера и љуске у мору и у ријекама између свега што се миче по води и живи у води, да вам је гадно.

11. Гадно да вам је; меса да им не једете, и на стрв њихов да се гадите.

12. Што год нема пера и љуске у води, то да вам је гадно.

13. А између птица ове да су вам гадне и да их не једете: Орао и јастријеб и морски орао,

14. Еја и крагуј по својим врстама,

15. И сваки гавран по својим врстама,

16. И совуљага и ћук и листа и кобац по својим врстама,

17. И буљина и гњурац и ушара,

18. И лабуд и гем и сврака,

19. И рода и чапља по својим врстама, и пупавац и љиљак.

20. Што год гамиже, а има крила и иде на четири ноге, да вам је гадно.

21. Али између свега што гамиже, а има крила и иде на четири ноге једите што има стегна на ногама својим, којима скаче по земљи.

22. Између њих једите ове: Арба по врстама његовим, салема по врстама његовим, аргола по врстама његовим и агава по врстама његовим.

23. А што још гамиже, а има крила и четири ноге, да вам је гадно.

24. И о њих ћете се осврнити; ко се год дотакне мртва тијела њихова, да је нечист до вечера.

25. И ко би год носио мртва тијела њихова, нека опере хаљине своје, и да је нечист до вечера.

26. Свака животиња која има папке, али нераздвојене и не прежива, да вам је нечиста; ко их се год дотакне, да је нечист.

27. И што год иде на шапама између свијех животиња четвороногих, да вам је нечисто; ко би се дотакао стрва њихова, да је нечист до вечера.

28. И ко би носио стрв њихов, нека опере хаљине своје, и да је нечист до вечера; то да вам је нечисто.

29. И између животиња које пужу по земљи да су вам нечисте: Ласица и миш и корњача по својим врстама,

30. И јеж и гуштер и твор и пуж и кртица.

31. То вам је нечисто између животиња које пужу; ко их се дотакне мртвијех, да је нечист до вечера.

32. И свака ствар на коју падне које од њих мртво биће нечиста, била справа дрвена или хаљина или кожа или торба, и свака ствар која треба за какав посао, нека се метне у воду, и да је нечиста до вечера, послије да је чиста.

33. А сваки суд земљани, у који падне што од тога, и што год у њему буде, биће нечист, и разбијте га.

34. И свако јело што се једе, ако на њега дође онаква вода, да је нечисто, и свако пиће што се пије у сваком таквом суду, да је нечисто.

35. И на што би пало што од тијела њихова мртва све да је нечисто, и пећ и огњиште нека се развали, јер је нечисто и нека вам је нечисто.

36. А студенац и ↘убао, гдје се вода скупља, биће чист; али што се дотакне стрва њихова, биће нечисто.

→извор

37. Ако ли што од стрва њихова падне на сјеме, које се сије, оно ће бити чисто.

38. Али ако буде полито сјеме водом, па онда падне што од стрва њихова на сјеме, да вам је нечисто.

39. И кад угине животиња од онијех које једете, ко се дотакне стрва њезина, да је нечист до вечера.

40. А ко би јео од стрва њезина, нека опере хаљине своје и да је нечист до вечера; и ко би однио стрв њезин, нека опере хаљине своје, и да је нечист до вечера.

41. И све што пуже по земљи, да вам је гадно, да се не једе.

42. Што год иде на трбуху и што год иде на четири ноге или има више ногу између свега што пуже по земљи, то не једите, јер је гад.

43. Немојте се поганити ничим што гамиже и немојте се скврнити њима, да не будете нечисти с њих.

44. Јер Ја сам *Господ Бог ваш; зато се освећујте и будите свети, јер сам Ја свет; и немојте се скврнити ничим што пуже по земљи. *3.Мој. 19,2.

45. Јер Ја сам *Господ, који сам вас извео из земље мисирске да вам будем Бог; будите дакле свети, јер сам Ја свет. *2.Мој. 6,7.

46. Ово је закон за звијери и за птице, и за све животиње што се мичу по води, и за сваку душу живу, која пуже по земљи,

47. Да се распознаје нечисто од чистога и животиња која сеједе од животиње која се не једе.

Наређење за породиље.

12. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израиљевијем, и реци: Кад жена затрудни и роди мушко, нечиста да је седам дана; као у дане кад се одваја ради немоћи своје, биће нечиста.

3. А у осми дан нека се обреже дијете.

4. А она још тридесет и три дана нека остане чистећи се од крви; ниједне свете ствари да се не ˇдодијева и у Светињу да не иде, док се не наврше дани чишћења њезина. ˇдотиче

5. А кад роди женско, онда да је нечиста двије недјеље дана, као кад се одваја ради немоћи своје, и шездесет и шест дана нека остане чистећи се од крви.

6. А кад се наврше дани чишћења њезина због сина или због кћери, нека донесе свештенику на врата Шатора од састанка јагње од године за жртву паљеницу, и голупче или грлицу за жртву због гријеха.

7. И свештеник ће принијети жртву пред Господом, и очистиће је од гријеха њезина; и тако ће се очистити од течења крви своје. То је закон за жену кад роди мушко или женско.

8. Ако ли не може дати јагњета, онда нека узме двије грлице или два голубића, једно за жртву паљеницу а друго за жртву због гријеха; и очистиће је свештеник од гријеха њезина и биће чиста.

Обиљежје губе на људима и хаљинама.

13. Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

2. Човјек у кога би на кожи тијела његова био оток или краста или бубуљица, и било би на кожи тијела његова налик на губу, нека се доведе к Арону свештенику или ка којему сину његову свештенику.

3. И нека свештеник види бољетицу на кожи тијела његова; ако длака на бољетици буде побијељела и бољетица буде на очи нижа од остале коже тијела његова, онда је губа; па кад је види свештеник прогласиће га да је нечист.

4. Ако ли буде бијела бубуљица на кожи тијела његова и не буде на очи нижа од остале коже нити длака на њој побијељела, онда нека затвори свештеник за седам дана човјека са таквом бољетицом.

5. А седмога дана нека види свештеник; ако опази да је бољетица остала како је била и није се даље разишла по кожи, нека га затвори свештеник опет за седам дана.

6. И нека га свештеник опет види седмога дана, па ако опази да се бољетица смањала и није се даље разишла по кожи, прогласиће га свештеник да је чист; краста је; и он нека опере хаљине своје и биће чист.

7. Ако ли се даље рашири краста по кожи његовој, пошто га свештеник види и прогласи да је чист, наново нека се покаже свештенику;

8. Ако види свештеник да се краста раширила по кожи његовој, прогласиће свештеник да је нечист; губа је.

9. Кад је губа на човјеку, нека га доведу к свештенику.

10. И свештеник нека га види; ако буде бијел оток на кожи и длака буде побијељела, ако би и здраво месо било на отоку,

11. Губа је застарјела на кожи тијела његова; зато ће га свештеник прогласити да је нечист, и неће га затворити, јер је нечист.

12. Ако ли се губа изаспе по кожи и покрије сву кожу човјеку од главе до пете, гдје би год свештеник очима погледао,

13. Кад свештеник види да је губа покрила сву кожу на њему, прогласиће да је човјек чист, јер је све побијељело, па је чист.

14. Али ако се покаже на њему дивље месо, биће нечист.

15. Па кад свештеник види дивље месо, прогласиће га да је нечист; оно је дивље месо нечисто, *губа је. *5.Мој. 24,8.

16. А кад би се дивље месо промијенило и побијељело, нека дође к свештенику.

17. И кад види свештеник да је бољетица побијељела, свештеник ће прогласити да је чист; чист је.

18. Кад у кога на кожи буде чир, па прође,

19. А послије на мјесту гдје је био чир изађе оток бијел или бубуљица бијела и црвенкаста, нека се покаже свештенику.

20. Ако свештеник види да је на очи нижа од остале коже и длака на њој побијељела, прогласиће га свештеник да је нечист, губа је, изашла је из чира.

21. Ако ли свештеник гледајући види да није длака на њој побијељела нити је нижа од коже, него се смањала, онда ће га затворити свештеник за седам дана.

22. Ако се рашири по кожи, онда ће га свештеник прогласити да је нечист; болест је.

23. Ако ли остане на свом мјесту бубуљица и не рашири се, ожиљак је од чира; зато ће га свештеник прогласити да је чист.

24. Ако се ко по кожи ожеже огњем, па пошто се залијечи остане бубуљица бијела и црвенкаста или само бијела,

25. Нека га види свештеник; ако длака на бубуљици буде побијељела и ако на очи буде нижа него кожа, *губа је, изашла је из ожеглине; зато ће га †свештеник прогласити да је нечист; губа је. *2.О цар. 5,27. †3.Мој. 4,6.

26. Ако ли свештеник види да на бубуљици нема бијеле длаке нити је нижа од коже, него се смањала, затвориће га за седам дана.

27. Па ће је седмога дана погледати свештеник; ако се буде раширила по кожи, тада ће га свештеник прогласити да је нечист; губа је.

28. Ако ли бубуљица буде остала на свом мјесту, и не буде се раширила по кожи, него се смањала, онда је рана од тога што се ожегао; зато ће га свештеник прогласити да је чист, јер је ожиљак од ожеглине.

29. Ако у човјека или у жене буде бољетица на глави или на бради,

30. Свештеник нека види бољетицу; ако на очи буде нижа од остале коже и на њој длака жућкаста и танка, свештеник ће прогласити да је нечист; оспа је, *губа на глави или на бради; *5.Мој. 24,8.

31. А кад свештеник види ➝бољетицу и опази да на очи није нижа од остале коже и да нема на њој црне длаке, тада ће затворити свештеник за седам дана онога на коме је оспа. ➝чир, пришт

32. Па кад свештеник седми дан види, а оспа се није даље разишла нити длака на њој пожутјела, нити је на очи оспа нижа од коже,

33. Тада нека се обрије, али оспу да не обрије, и свештеник нека затвори још за седам дана онога на коме је оспа.

34. И седмога дана нека свештеник опет види оспу; ако опази да се оспа није даље разишла по кожи нити је на очи нижа од остале коже, тада ће га прогласити свештеник да је чист, па нека опере хаљине своје, и биће чист.

35. Ако ли се рашири оспа по кожи, пошто буде проглашен да је чист,

36. Тада нека га види свештеник; ако се буде раширила оспа по кожи, нека више не гледа свештеник има ли жутијех длака; нечист је.

37. Ако ли опази да је оспа остала гдје је била и да је црна длака израсла по њој, залијечила се оспа, чист је, и свештеник ће прогласити да је чист.

38. Кад у човјека или у жене буду бубуљице по кожи тијела њихова, бубуљице бијеле,

39. Свештеник нека види; ако на кожи тијела њихова буду бијеле бубуљице мале, бијела је оспа изашла по кожи, чист је.

40. Коме опадне коса с главе, ћелав је, чист је.

41. Ако му сприједа опадне коса с главе, пола је ћелав, и чист је.

42. Кад на глави сасвијем ћелавој или пола ћелавој буде бијела и црвенкаста бољетица, губа је, изашла на глави свој ћелавој или пола ћелавој.

43. И нека га види свештеник; ако опази да је бијел и црвенкаст оток на глави свој ћелавој или пола ћелавој налик на губу по кожи осталога тијела,

44. Човјек је губав, нечист је, и свештеник ће га прогласити да је нечист; губа му је на глави.

45. А губавац на коме је та *болест, нека иде у хаљинама раздртијем и гологлав, и уста нека застре, и нека виче: Нечист, нечист.

*1.О цар. 8,37.

46. Докле је год болест на њему, нека буде нечист; нечист је, нека живи сам, иза окола нека му буде стан.

47. И ако на хаљини буде *губа, на хаљини вуненој или ланеној,

*3.Мој. 14,55.

48. Или на основи или на ˅поучици од лана или од вуне, или на кожи, или на чем год од коже,

˃ потки

49. И ако бољетица буде зеленкаста или црвенкаста на хаљини или на кожи или на основи или на поучици или на чему год од коже, губа је, и нека се покаже свештенику.

50. И кад види свештеник болест, нека затвори за седам дана ствар на којој је губа.

51. И седмога дана ако види да се даље разишла *болест по хаљини или по основи или по поучици или по кожи или по чему год од коже, љута је губа болест она, ствар је нечиста.

*3.Мој. 14,44.

52. Зато нека спали ону хаљину или основу или поучицу од вуне или од лана, или што год буде од коже, на чему буде болест; јер је љута губа, огњем нека се спали.

53. Ако ли опази свештеник да се болест није разишла по хаљини или по основи или поучици, или по чему год од коже,

54. Тада нека заповједи свештеник да се опере оно на чему је болест, па онда нека затвори опет за седам дана.

55. Па нека види свештеник пошто се опере ствар на којој је болест, и ако опази да болест није промијенила боје своје, ако се и не буде даље разишла, ствар је нечиста, спали је огњем; јер је љута губа на горњој или на доњој страни.

56. Ако ли види свештеник да се мјесто смањило пошто је опрано, онда нека га откине од хаљине или од коже или од основе или од поучице.

57. Ако ли се опет покаже на хаљини или на основи или на поучици или на чему год од коже, губа је која се шири, огњем спали оно на чему буде.

58. А хаљину или основу или поучицу или што му драго од коже, кад опереш, па отиде с њега та болест, опери још једном, и биће чисто.

59. Ово је закон за губу на хаљини вуненој или ланеној, или на основи или на поучици, или на чему год од коже, како се може знати је ли што чисто или нечисто.

Чишћење губе на људима и кућама.

14. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Ово је закон за губавца кад се чисти: Нека се доведе к свештенику,

3. А свештеник нека изађе из окола; и ако види да је излијечена губа на губавцу,

4. Онда ће заповједити свештеник ономе који се чисти да узме двије птице живе чисте, и дрво кедрово и црвца и исопа.

5. И нека заповједи свештеник да се једна птица закоље над судом земљаним над водом живом.

6. Па нека узме живу птицу и дрво кедрово и црвац и исоп, и све то заједно са живом птицом нека замочи у крв од птице заклане над водом живом.

7. И нека покропи седам пута онога који се чисти од губе, и нека га прогласи да је чист, и нека пусти живу птицу у поље.

8. Тада који се чисти нека опере хаљине своје и обрије све длаке своје, и нека се окупа у води, и биће чист; потом нека уђе у око, али да стоји напољу не улазећи у свој шатор седам дана.

9. А у седми дан нека обрије све длаке своје, главу и браду и обрве над очима, и све длаке своје нека обрије, и нека опере хаљине своје, па нека се окупа у води и биће чист.

10. А у осми дан нека узме два јагњета здрава и једну овцу од године здраву и три *десетине ефе бијелога †брашна замијешена с уљем за дар, и један ˅лог уља.

*4.Мој. 15,4. †3.Мој. 2,1. ˃ око пола литра

11. А свештеник који га чисти нека постави онога који се чисти заједно с тијем стварима пред Господом на вратима Шатора од састанка.

12. И узевши *свештеник једно јагње нека га принесе на †жртву за пријеступ заједно с логом уља, и нека обрне тамо и амо пред Господом на жртву обртану.

*3.Мој. 5,6. †2.Мој. 29,24.

13. А послије нека закоље *јагње на мјесту гдје се коље †жртва за гријех и жртва паљеница на светом мјесту, јер жртва за пријеступ припада свештенику као и жртва за гријех; ‡светиња је над светињама.

*Иса. 53,7. †3.Мој. 7,7. ‡3.Мој. 2,3.

14. Тада нека свештеник узме крви од *жртве за пријеступ и помаже крај деснога уха ономе који се чисти и палац десне руке његове и палац десне ноге његове. *Рим. 12,1.

15. Потом нека узме свештеник од лога уља и налије на длан свој лијеви.

16. Па нека замочи свештеник прст од десне руке своје у уље што му је на лијевом длану, и нека покропи уљем с прста својега седам пута пред Господом.

17. А осталијем уљем што му је на длану нека помаже свештеник крај деснога уха ономе који се чисти, и палац десне руке његове и палац десне ноге његове по крви *жртве за пријеступ. *Рим. 12,1.

18. А што још остане уља на длану свештенику, онијем нека намаже главу ономе који се чисти, и тако ће га очистити *свештеник пред †Господом.

*3.Мој. 4,26. †Рим. 5,11; 4.Мој. 15,28.

19. Потом нека свештеник принесе жртву за гријех, и очистиће онога који се чисти од своје нечистоће; а послије нека закоље жртву паљеницу.

20. И нека принесе свештеник жртву паљеницу заједно с даром на олтару; и тако ће га очистити, и биће чист.

21. Али ако је *сиромах те не може донијети толико, онда нека узме једно јагње за †жртву због пријеступа да се принесе жртва обртана за очишћење његово, и једну десетину ефе бијелога брашна замијешена с уљем за дар, и лог ‡уља.

*Приче 22,2. †3.Мој. 5,7. ‡Језек. 46,5.

22. И двије *грлице или два голубића, које може ˇприскрбити, да буде једно жртва за гријех а друго жртва паљеница.

*3.Мој. 12,8. ˇприбавити

23. И то нека донесе у осми дан својега чишћења свештенику на врата Шатора од састанка пред Господом.

24. Тада свештеник нека узме јагње за пријеступ и лог уља, и то нека свештеник обрне пред Господом за жртву обртану.

25. И нека закоље јагње за жртву због пријеступа, и узевши свештеник крви од жртве за пријеступ нека помаже крај деснога уха ономе који се чисти и палац десне руке његове и палац десне ноге његове.

26. И уља нека налије свештеник на длан свој лијеви,

27. Па нека замочи прст од десне руке своје у уље што му је на лијевом длану, и покропи њим седам пута пред Господом.

28. И уљем што му је на длану нека помаже свештеник крај деснога уха ономе који се чисти, и палац десне руке његове и палац десне ноге његове по мјесту гдје је крв од жртве за пријеступ.

29. А што остане уља на длану свештенику, онијем нека намаже главу ономе који се чисти; и тако ће га очистити пред Господом.

30. Тако нека учини и с једном грлицом или голупчетом од онијех које прискрби.

31. Што је прискрбио, једно ће бити жртва за гријех а друго жртва паљеница с даром; и тако ће свештеник очистити пред Господом онога који се чисти.

32. То је закон за губавца који не може прискрбити свега што треба за очишћење.

33. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

34. Кад дођете у *земљу хананску, коју ћу вам Ја дати да је ваша, па кад пустим губу на коју кућу у земљи коју ћете држати,

*1.Мој. 17,8.

35. Онда онај чија је кућа нека дође и јави свештенику говорећи: Чини ми се као да је губа на кући.

36. А свештеник нека заповједи да се испразни кућа прије него он дође да види губу, да се не би оскврнило што је у кући; потом нека дође свештеник да види кућу.

37. Па кад види болест, ако буде болест на зидовима кућним као рупице зеленкасте или црвенкасте и на очи ниже од зида,

38. Нека изађе свештеник из куће оне на врата кућна, и затвори кућу за седам дана.

39. Послије опет нека дође свештеник у седми дан, па ако види да се болест даље разишла по зидовима кућним,

40. Заповједиће свештеник да поваде камење на коме је болест и да га баце иза града на мјесто нечисто.

41. А кућу заповједиће да остружу изнутра свуда унаоколо, и прах што састружу да проспу иза града на мјесто нечисто,

42. И да узму друго камење и углаве на мјесто гдје је било пређашње камење; тако и блато друго узевши да олијепе кућу.

43. Ако се поврати болест и опет израсте по кући, пошто се повади камење и оструже кућа и наново олијепи,

44. Тада дошав свештеник, ако види да се *болест разишла по кући, љута је губа на кући, нечиста је. *3.Мој. 13,51.

45. Нека се разруши она кућа, камење и дрва и сав лијеп од оне куће, и нека се изнесе иза града на мјесто нечисто.

46. А ко би ушао у кућу ону, док је затворена, да је нечист до вечера.

47. И ко би спавао у оној кући, нека опере хаљине своје; тако и ко би јео у оној кући, нека опере хаљине своје.

48. Ако ли свештеник дошав види да се није болест разишла по кући пошто је кућа наново олијепљена, нека прогласи свештеник да је чиста, јер се излијечила болест.

49. И нека узме да би се кућа очистила двије птице и дрво кедрово и црвца и исопа,

50. И нека закоље једну птицу над судом земљаним над водом живом.

51. Па нека узме дрво кедрово и исоп и црвац и другу птицу живу, и нека замочи у крв заклане птице и у воду живу, и покропи кућу седам пута.

52. И тако ће очистити кућу ону крвљу птичијом и водом живом и птицом живом и дрветом кедровијем и исопом и црвцем.

53. Па онда нека пусти птицу живу из града у поље; и очистиће кућу, и биће чиста.

54. Ово је закон за сваку *губу и за оспу,
*3.Мој. 13,30.

55. За *губу на хаљини и на кући,
*3.Мој. 13,47.

56. И за оток и за красту и за бубуљицу,

57. Да се зна кад је ко нечист и кад је ко чист. То је *закон за †губу.
*Псал. 78,5. †5.Мој. 24,8.

О тјелесној нечистоћи.

15. Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

2. Кажите синовима Израиљевим и реците им: Коме човјеку тече сјеме од тијела његова, нечист је.

3. А оваква је нечистоћа његова од тога течења: Ако испусти тијело његово течење своје, или се устави течење у тијелу његову, нечистоћа је на њему.

4. Свака постеља на коју леже онај коме тече сјеме, да је нечиста; и све на што сједе, да је нечисто.

5. И ко се год дотакне постеље његове, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

6. И ко сједе на оно на чему је сједио онај коме тече сјеме, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

7. И ко се дотакне тијела онога коме тече сјеме, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

8. И ако онај коме тече сјеме пљуне на чистога, он нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

9. И свако седло на коме би сједио онај коме тече сјеме, да је нечисто.

10. И ко би се дотакао чега год што је било под њим, да је нечист до вечера; и ко би што такво носио, нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.

11. И кога би се дотакао онај коме тече сјеме не оправши руку својих водом, нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.

12. И суд земљани којега би се дотакао онај коме тече сјеме, нека се разбије, а дрвени суд нека се опере водом.

13. А кад се онај коме тече сјеме очисти од течења својега, нека броји седам дана

пошто се очисти, и нека опере хаљине своје и нека тијело своје опере водом живом, и биће чист.

14. А у осми дан нека узме двије *грлице или два голубића, и нека дође пред Господа на врата Шатора од састанка, и нека их да свештенику. *3.Мој. 14,22.

15. И *свештеник нека принесе једно од њих на †жртву за гријех а друго на жртву паљеницу; тако ће га очистити свештеник пред Господом од течења његова.
*3.Мој. 14,19. †3.Мој. 14,31.

16. И човјек коме изађе *сјеме кад спава са женом нека опере водом цијело тијело своје, и биће нечист до вечера. *3.Мој. 22,4.

17. И свака хаљина и свака кожа на којој буде такво сјеме, нека се опере водом и биће нечисто до вечера.

18. И *жена код које буде спавао такав човјек, и она и он нека се окупају у води и биће нечисти до вечера. *1.Сам. 21,4.

19. А *жена кад има вријеме, кад иде крв од тијела њезина, нека се одваја седам дана, и ко је се год дотакне, да је нечист до вечера. *3.Мој. 12,2.

20. И на што год легне, док се одваја, да је нечисто, и на што год сједе, да је нечисто.

21. И ко се дотакне постеље њезине, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

22. И ко се дотакне чега на чему је она сједјела, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.

23. И што би год било на постељи њезиној или на чему је она сједјела, па се ко дотакне тога, да је нечист до вечера.

24. А ко би спавао с њом те би нечистоћа њезина дошла на њ, да је нечист седам дана, и постеља на којој лежи да је нечиста.

25. А *жена, од које би ишла крв дуго времена или осим обичнога времена или у обично вријеме али дуже, докле год тече нечистоћа њезина биће нечиста као у вријеме када се одваја. *Мат. 9,20.

26. Постеља на којој лежи докле јој год крв иде, да јој је као постеља кад се одваја; и на чему би год сједјела да је нечисто као што је нечисто кад се одваја.

27. И ко се год дотакне тијех ствари, нечист је; зато нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.

28. А кад се очисти од течења крви своје, нека броји седам дана, па онда да је чиста.

29. И у осми дан нека узме двије грлице или два голубића, и нека их однесе свештенику на врата Шатора од састанка.

30. И нека свештеник принесе једно на *жртву за †гријехе а друго на жртву паљеницу, и очистиће је свештеник пред Господом од течења нечистоће њезине.
*Јевр. 10,1. †Еф. 1,7.

31. Тако ћете ˇодлучивати синове Израиљеве од нечистоћа њиховијех, да не гину с нечистоћа својих скврнећи *Шатор Мој што је усред њих. ˇиздвајати *4.Мој. 19,13.

32. То је закон за онога коме тече сјеме и коме изађе сјеме кад спава са женом те буде нечист,

33. И за жену кад болује од течења крви своје, и за свакога који болује од течења свога, било мушко или женско, и за човјека који би лежао с нечистом.

Велика свечаност за очишћење сваке године.

16. И рече Господ Мојсију пошто погибоше два сина *Аронова, а погибоше кад приступише пред Господа, *3.Мој. 10,1.

2. И каза Господ Мојсију: Реци Арону брату својему да не улази у свако доба у Светињу иза завјесе пред заклопац који је на ковчегу, да не погине, јер ћу се у облаку над заклопцем јављати.

3. С овијем нека улази Арон у Светињу: С јунцем за жртву због гријеха и с овном за жртву паљеницу.

4. Свету кошуљу ланену нека обуче, и гаће ланене нека су на тијелу његову, и нека се опаше појасом ланенијем и капу ланену нека метне на главу; то су хаљине свете, и нека опере тијело своје водом, па онда нека их обуче.

5. А од збора синова Израиљевијех нека узме два јарца за жртву због гријеха, и једнога овна за жртву паљеницу.

6. И нека принесе Арон јунца својега на жртву за гријех и очисти себе и дом свој.

7. Потом нека узме два јарца, и нека их метне пред Господа на врата Шатора од састанка.

8. И нека Арон баци ждријеб за та два јарца, један ждријеб Господу, а други ждријеб Азазелу.

9. И нека Арон принесе на жртву јарца на којега падне ждријеб Господњи, нека га принесе на жртву за гријех.

10. А јарца на којега падне ждријеб Азазелов нека метне жива пред Господа, да учини очишћење на њему, па нека га пусти у пустињу Азазелу.

11. И нека Арон принесе јунца својега на жртву за гријех и очисти себе и дом свој, и нека закоље јунца својега на жртву за гријех.

12. И нека узме кадионицу пуну жеравице с олтара, који је пред *Господом, и пуне прегршти када мириснога истуцанога, и нека унесе иза завјесе. *3.Мој. 10,1.

13. И нека метне кад на огањ пред *Господом, да дим од када заклони заклопац који је на свједочанству; тако неће погинути. *4.Мој. 16,46; 4.Мој. 16,7.

14. Послије нека узме крви од јунца и покропи с прста својега по заклопцу према истоку, а пред заклопцем нека седам пута покропи том крвљу с прста својега.

15. И нека закоље јарца на *жртву за гријех народни, и нека унесе крв његову иза завјесе; и нека учини с крвљу његовом као што је учинио с крвљу јунчијом, и покропи њом по заклопцу и пред заклопцем. *Јевр. 7,27.

16. И тако ће очистити Светињу од нечистота синова Израиљевих и од пријеступа њиховијех у свијем гријесима њиховијем; тако ће учинити и у Шатору од састанка, који је међу њима усред нечистота њиховијех.

17. А нико да не буде у Шатору од састанка кад он уђе да чини очишћење у Светињи, докле не изађе и заврши очишћење за се и за дом свој и за сав збор израиљски.

18. А нека изађе к олтару који је пред Господом, и очисти га; и узевши крви од јунца и крви од јарца нека помаже рогове олтару унаоколо;

19. И нека га покропи озго истом крвљу с прста својега седам пута; тако ће га очистити и посветити га од нечистота синова Израиљевих.

20. А кад очисти Светињу и Шатор од састанка и олтар, тада нека доведе јарца живога.

21. И метнувши Арон обје руке своје на главу јарцу живоме, нека исповједи над њим сва *безакоња синова Израиљевих и све пријеступе њихове у свијем гријесима њиховијем, и метнувши их на главу јарцу нека га да човјеку спремном да га истјера у пустињу. *Иса. 53,6.

22. И јарац ће однијети на себи сва безакоња њихова у пустињу; и пустиће онога јарца у пустињу.

23. Потом нека опет уђе Арон у Шатор од састанка и свуче хаљине ланене које је обукао кад је ишао у *Светињу, и ондје нека их остави. *Језек. 42,14.

24. Па нека опере тијело своје на светом мјесту и обуче своје хаљине; и изашав нека принесе своју жртву паљеницу и народну жртву паљеницу, и очисти себе и народ.

25. А сало од *жртве за гријех нека запали на олтару. *3.Мој. 4,10.

26. А ко одведе јарца за Азазела, нека опере хаљине своје и окупа тијело своје у води, па онда нека уђе у око.

27. А јунца за *гријех и јарца за гријех, од којих је крв унесена да се учини очишћење у †Светињи, нека изнесу напоље из окола, и нека спале огњем коже њихове и месо њихово и балегу њихову. *3.Мој. 4,21. †3.Мој. 6,30.

28. А ко их спали, нека опере хаљине своје и окупа тијело своје у води, па онда нека дође у око.

29. И ово нека вам буде вјечна уредба: Десети дан седмога мјесеца ˇмучите *душе своје, и не радите никаквога посла, ни домородац ни дошљак који се бави међу вама. ˇпостите *3.Мој. 23,27.

30. Јер у тај Дан бива очишћење за вас, да се очистите; бићете очишћени од *свијех гријеха својих пред Господом. *Језек. 36,25.

31. То нека вам је почивање *суботно, и мучите †душе своје по уредби вјечној. *2.Мој. 35,2; 2.Мој. 31,15. †3.Мој. 23,32.

32. А свештеник који буде помазан и који буде освећен да врши службу свештеничку намјесто оца својега, он нека очишћа обукавши се у хаљине ланене, хаљине свете.

33. И нека очисти Светињу свету и Шатор од састанка; и олтар нека очисти; и свештенике и сав народ сабрани нека очисти.

34. И ово нека вам је вјечна уредба да очишћате синове Израиљеве од *свијех гријеха њиховијех једанпут у години. И учини Мојсије како му заповједи Господ.

*3.Мој. 23,31.

Одређивање мјеста за жртве. Забрањено јести крв и месо.

17. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи Арону и синовима његовијем и свијем синовима Израиљевим, и реци им: Ово је заповједио Господ говорећи:

3. Ко год од дома Израиљева закоље вола или јагње или козу у околу, или ко год закоље изван окола,

4. А не доведе на врата Шатора од састанка, да принесе принос Господу пред Шатором Господњим, крив је за крв; пролио је крв; зато да се истријеби онај човјек из народа својега.

5. Зато синови Израиљеви нека доведу жртве своје, које би клали у пољу, нека их доведу Господу на врата Шатора од састанка к свештенику, и нека принесу жртве захвалне Господу.

6. И свештеник нека покропи крвљу по олтару Господњем на вратима Шатора од састанка, и сало нека запали на угодни мирис Господу.

7. И нека више не приносе жртве своје ђаволима, са којима они чине прељубу. Ово нека им буде закон вјечан од кољена на кољено.

8. Зато им реци: Ко би год од дома Израиљева или између странаца који се баве међу њима принио жртву паљеницу или другу жртву,

9. А не би је довео на врата Шатора од састанка да је принесе Господу, тај човјек да се истријеби из народа својега.

10. А ко би год од дома *Израиљева или између странаца који се баве међу њима јео какве год крви, окренућу лице своје насупрот ономе човјеку који буде јео крви, и истријебићу га из народа његова.

*Јер. 44,11.

11. Јер је душа тијелу у крви; а Ја сам вам је одредио за олтар да се *чисте душе ваше; јер је крв што душу очишћа.

*Јевр. 9,22.

12. Зато рекох синовима Израиљевим: Нико између вас да не једе крви; ни дошљак који се бави међу вама да не једе крви.

13. И ко би год између синова Израиљевих или између дошљака који се баве код њих уловио звјерку или птицу, која се једе, нека исциједи крв из ње, и заспе је земљом.

14. Јер је душа свакога тијела крв његова, то му је душа. Зато рекох синовима Израиљевим: Крви ниједнога тијела не једите, јер је душа свакога тијела крв његова. Ко би је год јео, да се истријеби.

15. А ко би јео месо од животиње која угине или коју раскине звјерка, био домородац или дошљак, нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера, а послије ће бити чист.

16. Ако ли их не опере, и тијела својега не окупа, носиће безакоње своје.

Забрана женидбе и удадбе са блискијем сродницима и забрана другијех великијех грехова.

18. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израиљевим, и реци им: Ја сам Господ Бог ваш.

3. Немојте чинити што се чини у земљи мисирској, у којој сте живјели, нити чините што се чини у земљи хананској, у коју вас водим, и по уредбама њиховијем немојте живјети.

4. Него Моје законе вршите и Моје уредбе држите живећи по њима. Ја сам Господ Бог ваш.

5. Држите уредбе Моје и законе Моје; ко их врши, жив ће бити кроз њих. Ја сам Господ.

6. Нико да не приступа к родици својој по крви, да открије голотињу њезину. Ја сам Господ.

7. Голотиње оца својега ни голотиње матере своје не открij; мати ти је; не открij голотиње њезине.

8. Голотиње жене оца својега не откриј; голотиња је оца твојега.

9. Голотиње сестре своје, кћери оца својега или кћери матере своје, која је рођена у кући или изван куће, не откриј голотиње њихове.

10. Голотиње кћери сина својега, или кћери кћери своје не откриј; јер је твоја голотиња.

11. Голотиње кћери жене оца својега, коју је родио отац твој, не откриј; сестра ти је.

12. Голотиње сестре оца својега не откриј; једна је крв с оцем твојим.

13. Голотиње сестре матере своје не откриј; јер је једна крв с матером твојом.

14. Голотиње брата оца својега не откриј приступајући к жени његовој; стрина ти је.

15. Голотиње жене сина својега не откриј; снаха ти је, не откриј голотиње њезине.

16. Голотиње *жене брата својега не откриј; голотиња је брата твојега. *Мат. 14,3.

17. Голотиње жене и кћери њезине не откриј; кћери сина њезина ни кћери кћери њезине немој узети да откријеш голотињу њихову; једна су крв; зло је.

18. Немој узети *жене преко једне жене, да је уцвијелиш откривајући голотињу другој за живота њезина. *Мал. 2,15.

19. К *жени докле се одваја ради нечистоте своје не иди да откријеш голотињу њезину. *Језек. 18,6.

20. Са женом *ближњега својега не лези скврнећи се с њом. *Приче 6,29.

21. Од потомства својега не дај да се однесе *Молоху, да не оскврниш имена Бога својега; Ја сам †Господ.

*1.О цар. 11,7. †2.О цар. 16,3.

22. С мушкарцем не лези као са женом; гадно је.

23. Живинчета никаквога немој облежати скврнећи се с њим; и жена да не легне под живинче; грдило је.

24. Немојте се скврнити ниједном овом ствари; јер су се свијем тијем стварима оскврнили народи које ћу одагнати испред вас.

25. Јер се оскврнила *земља, и неваљалство ћу њезино походити на њој, и изметнуће земља становнике своје. *4.Мој. 35,34.

26. Него ви држите законе Моје и уредбе Моје, и не чините ниједнога овога гада, ни домородац ни дошљак који се бави међу вама;

27. Јер све ове гадове чинише људи у овој земљи који су били прије вас, и земља је од тога оскврњена;

28. Да не ⇾изметне земља вас, ако је оскврните, као што је изметнула народ који је био прије вас. ⇾избаци

29. Јер ко учини штогод од овијех гадова, истријебиће се из народа својега душе које учине.

30. Зато држите што сам наредио да се држи, да не чините што од гаднијех обичаја који су били прије вас, и да се не скврните о њих. Ја сам Господ Бог ваш.

Објашњавање Десет заповијести.

19. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи свему збору синова Израиљевих, и реци им: Будите свети, јер сам Ја свет, Господ Бог ваш.

СВЕТОСТ

3. Сваки да се боји матере своје и оца својега; и држите Суботе моје; Ја сам Господ Бог ваш.

4. Не обраћајте се к идолима, и богова ливенијех не градите себи; Ја сам Господ Бог ваш.

5. А кад приносите жртву захвалну Господу, приносите је драге воље.

6. У који је дан принесете, нека се једе, и сјутрадан; а што остане до трећега дана, нека се огњем сажеже.

7. А ако би се што јело трећи дан, гад је, неће бити угодна.

8. Ко би је год јео, носиће своје безакоње, јер оскврни светињу Господу; зато ће се истријебити она душа из народа својега.

9. А кад жањете род земље своје, немој пожети сасвијем њиве своје, нити пабирчи по жетви.

10. Ни винограда својега немој пабирчити, и немој купити зрна која падну по винограду твојем; него остави сиромаху и дошљаку. Ја сам *Господ Бог ваш. *Псал. 41,1.

11. Не крадите; не лажите и не варајте ближњега својега.

12. Не куните се именом Мојим криво; јер ћеш оскврнити име Бога својега. Ја сам Господ.

13. Не закидај ближњега својега и не отимај му; плата надничарева да не преноћи код тебе до јутра.

14. Немој псовати глуха, ни пред слијепца метати што да се спотакне; него се бој Бога својега; Ја сам Господ.

15. Не чините неправде на суду, не гледај што је ко сиромах, нити се поводи за богатијем; право суди ближњему својему.

16. Не иди као опадач по народу својем, и не устај на крв ближњега својега; Ја сам Господ.

17. Немој мрзети на брата својега у *срцу својем; слободно искарај ближњега својега, и немој трпјети гријеха на њему.

*1.Мој. 27,41.

18. Не буди осветљив, и не носи срдње на синове народа својега; него љуби *ближњега својега као себе самога; Ја сам Господ. *Мат. 5,43.

19. Уредбе Моје држите; живинчета својега не пуштај на живинче друге врсте; не засијевај њиве своје двојаким сјеменом, и не облачи на се хаљине од двојаких ствари.

20. Ако би ко облежао робињу која је испрошена, али није откупљена ни ослобођена, обоје да се шибају, али да се не погубе; јер није била ослобођена.

21. И нека он принесе Господу жртву за пријеступ свој на вратима Шатора од састанка, овна за пријеступ.

22. И нека га очисти пред Господом свештеник овном принесеним за пријеступ од гријеха који је учинио; и опростиће му се гријех његов.

23. А кад дођете у земљу и насадите свакојакога воћа, обрежите му окрајак, род његов; три године нека вам је необрезано, и не једите га.

24. А четврте године нека буде сав род његов посвећен у хвалу Господу.

25. Па тек пете године једите воће с њега, да би вам се умножио род његов. Ја сам Господ Бог ваш.

26. Ништа не једите с крвљу. Немојте врачати, ни гатати по времену.

27. Не стризите косе своје уокруг, ни грдите браде своје.

28. За мртвацем не режите тијела својега, ни ударајте на се каквих биљега. Ја сам Господ.

29. Немој скврнити *кћери своје пуштајући је да чини блуд, да се не би земља прокурвала и напунила се безакоња.

*5.Мој. 23,17.

30. Држите *Суботе моје, и Светињу моју поштујте. Ја сам Господ. *3.Мој. 26,2.

31. Не обраћајте се к врачарима и гатарима, нити их питајте, да се не скврните о њих. Ја сам Господ Бог ваш.

32. Пред сиједом главом устани, и поштуј лице старчево, и бој се Бога својега. Ја сам Господ.

33. Ако је у тебе дошљак у *земљи вашој, не чини му криво. *2.Мој. 22,21.

34. Ко је дошљак међу вама, нека вам буде као онај који се родио међу вама, и љуби га као себе самога; јер сте и ви били дошљаци у *земљи мисирској. Ја сам †Господ Бог ваш. *5.Мој. 10,19. †5.Мој. 23,20.

35. Не чините неправде у суду, ни мјером за дужину, ни мјером за тежину, ни мјером за ствари које се сипају.

36. Мјерила нека су вам права, камење право, ефа права, ˀин прав. Ја сам *Господ Бог ваш, који сам вас извео из земље мисирске. ˀоко 3,60 литара *5.Мој. 25,15.

37. Држите, дакле, све уредбе Моје и све законе Моје, и вршите их. Ја сам *Господ.

*3.Мој. 18,4.

Казне за разне велике гријехове.

20. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Још реци синовима Израиљевим: Ко год између синова Израиљевих или између дошљака који се баве у Израиљу, да од потомства својега Молоху, нека се погуби, народ у земљи нека га заспе камењем.

3. И Ја ћу окренути лице своје насупрот таквом човјеку, и истријебићу га из народа његова, што од потомства својега даде Молоху, и запрља Светињу Моју и оскврни свето име Моје.

4. Ако ли народ какогод затвори очи да не види тога човјека кад да од својега потомства Молоху, и не убију га,

5. Ја ћу окренути лице своје насупрот оном човјеку и насупрот дому његову, и истријебићу га, и све који за њим чине прељубу чинећи прељубу са Молохом, из народа њихова.

6. А ко се обрати к врачарима и гатарима да чини прељубу са њима, окренућу лице своје насупрот њему, и истријебићу га из народа његова.

7. Зато посвећујте се, и будите свети, јер сам Ја Господ Бог ваш.

8. И чувајте уредбе Моје и вршите их. Ја сам Господ који вас посвећујем.

9. Ко опсује оца својега или матер своју, да се погуби; опсовао је оца својега или матер своју; крв његова на њ.

10. А *човјек који учини †прељубу с туђом женом, што је учинио прељубу са женом ближњега својега, да се погуби и прељубочинац и прељубочиница.
*5.Мој. 22,22. †Јер. 29,23.

11. Ко би спавао са женом оца својега, открио је голотињу оца својега; обоје да се погубе; крв њихова на њих.

12. Ко би спавао са женом сина својега, обоје да се погубе; учинише срамоту; крв њихова на њих.

13. Ко би мушкарца облежао као жену, учинише гадну ствар обојица; да се погубе; крв њихова на њих.

14. И ко би узео *жену и матер њезину, зло је, огњем да се спали он и оне, да не буде зла међу вама.
*3.Мој. 18,17.

15. Ко би облежао живинче, да се погуби; убијте и живинче.

16. И ако би жена легла под живинче, убиј и жену и живинче, нека погину, крв њихова на њих.

17. Ко би узео *сестру своју, кћер оца својега или кћер матере своје, видио би голотињу њезину и она би видјела голотињу његову, срамота је; зато да се истријебе испред синова народа својега; открио је голотињу сестре своје, нека носи безакоње своје.
*1.Мој. 20,12.

18. И ко би спавао са женом кад има вријеме и открио голотињу њезину откривши течење њезино, и она би открила течење крви своје, да се истријебе обоје из народа својега.

19. Голотиње *сестре матере своје и сестре оца својега не откриј, јер би открио своју крв; нека носе безакоње своје.
*3.Мој. 18,12.

20. А ко би спавао са женом стрица својега, открио би голотињу стрица својега; нека носе обоје гријех свој, нека помру без дјеце.

21. Ко би узео *жену брата својега, ружно је, открио је голотињу брата својега; без дјеце да буду.
*3.Мој. 18,16.

22. Чувајте све уредбе Моје и све законе Моје, и вршите их, да вас земља не изметне, у коју вас водим да живите у њој.

23. Немојте живјети по уредбама народа које ћу отјерати испред вас, јер су чинили све то, зато ми омрзоше.

24. И рекох вам: Ви ћете наслиједити *земљу њихову и Ја ћу вам је дати у државу, земљу у којој тече млијеко и мед. Ја сам †Господ Бог ваш, који вас одвојих од других народа.
*2.Мој. 3,17. †2.Мој. 6,8.

25. Зато разликујте стоку чисту од нечисте, и птицу чисту од нечисте, и немојте скврнити душа својих стоком или птицом или чим год што пуже по земљи, што сам вам одвојио да је нечисто.

26. И бићете Ми свети, јер сам свет Ја, *Господ, и одвојих вас од других народа да будете Моји.
*3.Мој. 19,2.

27. А човјек или *жена, у којима би био дух врачарски или гатарски, да се погубе, камењем да се заспу, крв њихова на њих.
*1.Сам. 28,7.

Свештеници треба да буду свети и без мане.

21. Још рече Господ Мојсију: Кажи свештеницима, синовима Ароновијем, и реци им: За мртвацем да се не ˅скврни нико у народу својем, ˃обесвећује

2. Осим за родом својим по крви, за матером својом или за оцем својим или за сином својим или за кћерју својом или за братом својим,

3. Или за рођеном сестром својом, дјевојком, која није имала мужа; за њом се може осврнити.

4. Ако је ожењен, да се не оскврни за женом својом у народу својем учинивши се нечист.

5. Да се не начине ћелави чупајући косу с главе своје и да не брију браде своје, нити се режу по тијелу својем.

6. Нека буду свети Богу својему, и нека не скврне имена Бога својега, јер приносе жртве огњене Господње, хљеб Бога својега, зато нека су свети.

7. Нека се не жене женом блудницом или силованом; ни пуштеницом нека се не жене; јер су свети Богу својему.

8. И теби нека је сваки свет, јер приноси хљеб Бога твојега; свет нека ти је, јер сам Ја свет, Господ, који вас посвећујем.

9. А кћи свештеничка која се оскврни чинећи блуд, скврни оца својега, огњем нека се спали.

10. А свештеник највиши између *браће своје, којему се на главу излило уље помазања и који је посвећен да се облачи у свете хаљине, нека не открива главе своје, и хаљина својих нека не раздире. *3.Мој. 10,6.

11. И к мртвацу ниједном нека не иде, ни за оцем својим ни за матером својом да се не оскврни.

12. И из *Светиње нека не излази, да не би оскврнио Светињу Бога својега, јер је на њему вијенац, †уље помазања Бога његова; Ја сам ‡Господ.

*2.Мој. 28,36. †3.Мој. 8,12. ‡3.Мој. 8,9.

13. Он нека се *жени дјевојком.

*Језек. 44,22.

14. Удовицом ни пуштеницом ни силованом ни блудницом да се не жени; него дјевојком из народа својега нека се ожени.

15. И нека не скврни потомства својега у народу својем, јер сам Ја Господ, који га посвећујем.

16. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

17. Кажи Арону и реци: У кога би из потомства твојега од кољена до кољена била мана на тијелу, онај нека не приступа да приноси хљеб Бога својега.

18. Јер нико на коме би била мана не ваља да приступа, ни слијеп, ни хром, ни у кога би био који уд превећ мали или превећ велики,

19. Ни у кога је сломљена нога или рука.

20. Ни грбав, ни *дрљав, ни ко има **биону на оку, ни шугав, ни лишајив, ни просут.

*неуредан, **катаракту

21. У кога би год из потомства Арона свештеника била кака мана на тијелу, нека не приступа да приноси жртве огњене Господу; мана је на њему; да не приступа да приноси хљеб Бога својега.

22. Али хљеб Бога својега од ствари пресветих и од ствари светих нека једе;

23. Али иза завјесе нека не улази; к олтару нека се не приближује, јер је мана на њему, па нека не скврни Светиње Моје, јер сам Ја Господ који их посвећујем.

24. И Мојсије каза то Арону и синовима његовијем и свијем синовима Израиљевим.

Ко сме јести од свете ствари. Жртве треба да буду без недостатака.

22. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи Арону и синовима његовијем да се чувају од светијех ствари синова Израиљевих, да не би оскврнили свето име Моје у оном што ми они посвећују; ја сам Господ.

3. Реци им: Ко би год из рода вашега од кољена на кољено приступио к светијем стварима, које би посветили синови Израиљеви Господу, кад је нечистота његова на њему, тај нека се истријеби испред лица Мојега; Ја сам Господ.

4. Ко би год из рода Аронова био губав или би ишло сјеме од њега, нека не једе светијех ствари, докле не буде чист; тако и који би се дотакао кога нечиста од мртва тијела или онога од кога је изашло сјеме.

5. Или ко би се дотакао чега што гамиже по земљи, од чега би се оскврнио, или човјека од којега би се оскврнио због какве му драго нечистоте његове,

6. Ко би се дотакао таквога чега, биће нечист до вечера; зато нека не једе светијех ствари ако не окупа тијела својега у води.

7. А кад зађе Сунце, биће чист, и онда може јести од светијех ствари; јер му је храна.

8. Мрцинога или што раскине звјерка нека не једе, да се њим не скврни; Ја сам Господ.

9. Тако нека држе што сам уредио да се држи, да не навуку на се гријеха и не умру од њега оскврнивши се. Ја сам Господ, који их посвећујем.

10. Нико други да не једе светијех ствари, ни укућанин свештеников, ни надничар да не једе светијех ствари.

11. А кад свештеник купи кога за новце, тај нека их једе, и који се роди у кући његовој; они нека једу јела његова.

12. Али кћи свештеничка кад се уда за човјека из другога племена, она да не једе од жртава подигнутијех светијех ствари.

13. А кћи свештеничка ако обудови, или је пусти муж, ако нема порода, нека се врати кући оца својега као што је била у дјетињству својем, хљеб оца својега нека једе; али нико из другога племена да га не једе.

14. А ко би *нехотице јео свету ствар, нека дометне пети дио и накнади свештенику свету ствар, *3.Мој. 5,15.

15. Да не би скврнили светијех ствари синова Израиљевих, које приносе Господу,

16. И да не би навлачили на њих кара за пријеступ једући свете ствари њихове, јер сам Ја Господ, који их посвећујем.

17. Још рече Господ Мојсију говорећи:

18. Кажи Арону и синовима његовијем и свијем синовима Израиљевијем, и реци им: Ко год од дома Израиљева или између странаца који су у Израиљу хоће да принесе *жртву своју по каквом год завјету свом, или од добре воље своје дар, што се приноси †Господу на жртву паљеницу, *3.Мој. 1,2. †4.Мој. 15,14.

19. Нека принесе драге воље мушко здраво од говеда или од оваца или од коза.

20. На чем би била мана, оно не приносите, јер вам се не би примило.

21. И кад ко хоће да принесе *жртву захвалну †Господу, извршујући завјет или од своје воље дајући дар, од говеда или од ситне стоке, нека буде здраво, да би било примљено; никакве мане да нема на њему. *4.Мој. 15,3. †5.Мој. 23,21; 4.Мој. 15,8.

22. Слијепо или којему је што сломљено или одбијено, ни ⁾гутаво, ни краставо, ни лишајиво, што је тако не приносите Господу, и не мећите их на олтар Господњи за жртву огњену. ⁾квргаво

23. А вола или овцу или козу с удом којим превеликим или премалим можеш принијети за добровољни дар; али за завјет неће се примити.

24. Ујаловљено увртањем, тучењем, кидањем или резањем, не приносите Господу; и не чините тога у земљи својој.

25. И из руке туђинске немојте узимати ниједне ствари да принесете хљеб Богу својему; јер је квар њихов у њима; имају ману, неће вам се примити.

26. Још рече Господ Мојсију говорећи:

27. Теле и *јагње и јаре кад се омлади, нека буде седам дана код мајке своје, па од осмога дана и послије биће угодно за жртву огњену Господу. *1.Сам. 7,9.

28. А краве ни овце ни козе не кољите у један дан с младетом њезинијем.

29. И кад приносите Господу *жртву ради хвале, принесите је драговољно. *Псал. 107,22.

30. Нека се једе истога дана, и не остављајте ништа до јутра; Ја сам Господ.

31. Зато држите заповијести Моје, и вршите их; Ја сам *Господ. *3.Мој. 19,37.

32. И немојте скврнити светога имена Мојега, и Ја ћу се светити међу синовима Израиљевим; Ја сам *Господ, који вас посвећујем. *Иса. 6,3.

33. Који сам вас извео из земље мисирске да вам будем Бог; Ја сам *Господ. *2.Мој. 6,7.

О главнијем празницима: Суботи, Пасхи, Празнику пријеснијех хљебова, Новој години, Дану очишћења, Сјеницама.

23. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израиљевим, и реци им: Празници Господњи, које ћете звати свети сабори, ово су празници Моји:

3. Шест дана ради, а седми дан, који је Субота за почивање, нека буде свети сабор, не радите ниједнога посла; Субота је Господња по свијем становима вашим.

4. Ово су празници Господњи, сабори свети, на које ћете се сабирати у вријеме њихово:

5. Четрнаестога дана првога мјесеца увече Пасха је Господња.

6. А петнаестога дана истога мјесеца Празник је пријеснијех хљебова Господу; седам дана једите хљебове пријесне.

7. Први дан нека вам буде сабор свети, никаквога посла ропскога не радите.

8. Него за седам дана приносите Господу жртве огњене; а седми дан нека је сабор свети; не радите ниједнога посла ропскога.

9. Још рече Господ Мојсију говорећи:

10. Кажи синовима Израиљевим, и реци им: Кад дођете у *земљу коју ћу вам дати, и станете жети у њој, тада донесите сноп првина од †жетве своје к свештенику;

*4.Мој. 15,2. †2.Мој. 23,16.

11. А он нека обрће сноп пред Господом, да би вам се примио; сјутрадан по Суботи нека га обрће свештеник.

12. А исти дан кад будете обртали сноп, принесите јагње од године дана здраво на жртву паљеницу Господу;

13. И дар уза њ, двије десетине ефе бијелога брашна замијешена с уљем, да буде жртва огњена Господу на угодни мирис; и наљев уза њ, вина четврт ина.

14. А хљеба, ни зрна пржена ни зрна у класу немојте јести до онога дана када принесете жртву Богу својему; то да вам је вјечна уредба од кољена до кољена по свијем становима вашим.

15. Потом од првога дана по Суботи, од дана кад принесете сноп за жртву обртану, бројте седам *недјеља пунијех; *5.Мој. 16,9.

16. До првога дана по седмој недјељи набројте педесет дана; онда принесите нов дар Господу.

17. Из станова својих донесите два хљеба за жртву обртану; од двије десетине ефе бијелога брашна да буду, с квасцем нека буду печени; то су првине Господу.

18. А с тијем хљебом принесите седам јагањаца од године здравијех, и једно теле и два овна, да буде *жртва паљеница Господу с даровима својим и наљевима својим, да буде жртва огњена на угодни мирис Господу. *3.Мој. 23,37.

19. Закољите и јарца једнога за *гријех и два јагњета од године за † жртву захвалну.

*3.Мој. 4,23. †3.Мој. 4,28.

20. И *свештеник нека то обрне тамо и амо с хљебом од првина и са два јагњета на †жртву обртану пред Господом; и биће свете ствари ‡Господу за свештеника.

*3.Мој. 7,31. †3.Мој. 7,33. ‡4.Мој. 18,12.

21. И саберите се у тај дан, сабор свети да вам је; ниједнога посла ропскога не радите законом вјечним по свијем становима својим од кољена до кољена.

22. А кад станете жети у *земљи својој, немој сасвијем пожети њиве своје, ни пабирчи по жетви; остави сиромаху и дошљаку; Ја сам †Господ Бог ваш.

*3.Мој. 19,9. †5.Мој. 24,19.

23. Још рече Господ Мојсију говорећи:

24. Кажи синовима Израиљевим, и реци: Први дан седмога мјесеца нека вам је одмор, спомен ↘*трубни, сабор свети.

→ Нова година *4.Мој. 29,1.

25. Ниједнога посла ропскога немојте радити, него принесите жртву огњену Господу.

26. Још рече Господ Мојсију говорећи:

27. А десети је дан тога мјесеца седмога Дан очишћења; сабор свети нека вам је, и мучите *душе своје, и принесите †Господу жртву огњену. *4.Мој. 29,7. †2.Мој. 30,10.

28. У тај дан немојте радити ниједнога посла, јер је Дан очишћења, да се очистите пред Господом Богом својим.

29. А свака душа која се не би мучила у тај дан, да се истријеби из народа својега.

30. И сваку душу која би радила какав посао у тај дан, Ја ћу затрти душу ону у народу њезину.

31. Ниједнога посла немојте радити; то да је вјечна уредба од кољена до кољена у свијем становима вашим.

32. Субота почивања нека вам буде, и мучите *душе своје; деветога дана истога мјесеца кад буде вече, од вечера до вечера празнујте починак свој. *3.Мој. 16,31.

33. Још рече Господ Мојсију говорећи:

34. Кажи синовима Израиљевим, и реци: Петнаестога дана седмога мјесеца *празник је Сјеница за седам дана †Господу.

*2.Мој. 23,16. †Нем. 8,14.

35. Први дан нека буде сабор свети, ниједнога посла ропскога немојте радити.

36. За седам дана приносите жртве огњене Господу; осми дан нека вам буде сабор свети, и принесите жртве огњене Господу; празник је, ниједнога посла ропскога немојте радити.

37. То су празници Господњи, које ћете празновати на саборима светим да принесете жртве огњене Господу: Жртву паљеницу и дар и жртву захвалну и наљев, све кад је чему дан,

38. Осим Субота Господњих и осим дарова ваших и осим свијех завјета ваших и осим свијех добровољнијех приноса ваших, које ћете давати Господу.

39. Али петнаести дан тога мјесеца седмога, кад саберете род земаљски, празнујте *празник Господу седам дана; у први је дан одмор и у осми је дан одмор.

*2.Мој. 23,16.

40. У први дан узмите воћа с лијепијех дрвета, и грана палмовијех и грана с густијех дрвета и врбе с потока, и веселите се пред Господом Богом својим седам дана.

41. И празнујте тај празник Господу седам дана сваке године законом вјечним од кољена до кољена, седмога мјесеца празнујте га.

42. И под сјеницама будите седам дана, ко је год рођен у Израиљу нека буде под сјеницама,

43. Да би знало ⤷натражје ваше да сам Ја учинио да живе под сјеницама синови Израиљеви кад сам их извео из *земље мисирске. Ја сам Господ Бог ваш.

⤷ново покољење *5.Мој. 31,13.

44. И Мојсије каза празнике Господње синовима Израиљевијем.

Закони о жишцима и хљебовима. Каменовање богохулника. Казна за убиство и друга тјелесна повређивања.

24. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Заповједи синовима Израиљевим нека ти донесу уља маслинова чиста, цијеђена, за видјело, да жишци горе вазда.

3. Пред завјесом Свједочанства у Шатору од састанка Арон ће их намјештати да горе од вечера до јутра пред Господом вазда законом вјечним од кољена до кољена.

4. На свијетњак чисти намјештаће жишке пред Господом вазда.

5. И узми бијелога брашна, и испеци дванаест колача, сваки колач да буде од двије десетине ефе.

6. И постави их у два реда, по шест у један ред, на чистом столу пред Господом.

7. И на сваки ред метни када чистога, да буде за сваки хљеб спомен, жртва огњена Господу.

8. Сваке Суботе нека их поставља свештеник пред Господом вазда узимајући од синова Израиљевих законом вјечним.

9. И биће Аронови и синова његовијех, који ће јести на мјесту светом, јер им је светиња над светињама од огњенијех жртава Господњих законом вјечним.

10. А изађе син једне Израиљке, којему је отац био Мисирац, међу синове Израиљеве, и свади се у околу син жене Израиљке с неким Израиљцем.

11. И псујући син жене Израиљке похули на име Божије, те га доведоше к Мојсију; а мати му бјеше по имену Саломита, кћи Давријина, од племена Данова.

12. И метнуше га у затвор докле им се каже шта ће чинити с њим по ријечи Господњој.

13. А Господ рече Мојсију говорећи:

14. Изведи тога псовача напоље из окола, и нека сви који су чули метну руке своје на главу његову, и нека га сав народ заспе камењем.

15. А синовима Израиљевим кажи и реци: Ко би год похулио на Бога својега, носиће *гријех свој.

*4.Мој. 9,13.

16. Ко би ружио име Господње, да се погуби, сав народ да га заспе камењем; и дошљак и домородац који би ружио име Господње, да се погуби.

17. И ко убије *човјека, да се погуби.

*1.Мој. 9,6.

18. А ко убије живинче, нека врати друго, живинче за живинче.

19. И ко рани ближњега својега, како учини тако да му буде:

20. ⤷Улом за улом, око за око, зуб за зуб; како оштети тијело човјеку, онако да му се учини.

⤷прелом

21. Ко убије живинче, да врати друго; али ко убије човјека, да се погуби.

22. Закон да вам је један, дошљаку да буде као и рођеном у *земљи. Јер сам Ја †Господ Бог ваш. *2.Мој. 12,49. †3.Мој. 19,34.

23. И Мојсије каза синовима Израиљевим, а они изведоше псовача напоље из окола, и засуше га камењем; и учинише синови Израиљеви како Господ заповједи Мојсију.

Суботна и опросна година.

25. Још рече Господ Мојсију на гори синајској говорећи:

2. Кажи синовима Израиљевим, и реци им: Кад дођете у земљу коју вам ја дајем, нека празнује земља Суботу Господњу.

3. Шест година засијевај њиву своју, и шест година режи виноград свој и сабирај род.

4. А седма година нека буде субота за одмор земљи, субота Господња; немој сијати у пољу својем ни резати винограда својега.

5. Што само од себе роди иза жетве твоје немој жети, и грожђа у винограду својем нерезаном немој брати; нека буде година одмора земљи.

6. Али што роди земља за почивања својега, оно нека вам буде храна, теби и слузи твојему и слушкињи твојој и најамнику твојему и укућанину твојему који је код тебе.

7. И стоци твојој и свијем животињама што су у твојој земљи, сав род њезин нека буде храна.

8. И наброј седам седмина година, седам пута по седам година, тако да ти седам седмина година буде четрдесет и девет година.

9. Тада заповједи нека затруби труба десети дан седмога мјесеца, на Дан очишћења нека труби труба по свој земљи вашој.

10. И посветите годину педесету, и прогласите *слободу у †земљи свима који живе у њој; то нека вам је опросна година, и тада се вратите сваки на своју баштину, и сваки у род свој вратите се. *Јер. 34,8. †2.Мој. 20,2.

11. Опросна година да вам је та педесета година; немојте сијати, нити жањите што само роди те године, нити берите грожђа у виноградима нерезаним.

12. Јер је опросна година; нека вам је света; са свакога поља једите род његов.

13. Те године опросне вратите се сваки на своју баштину.

14. И ако продаш што ближњему својему или купиш што од *ближњега својега, не варајте један другога. *3.Мој. 19,13.

15. Према броју година по опросној години купуј од ближњега својега, и према броју година у које ћеш брати род нека ти продаје.

16. Што више буде година то ће цијена бити већа ономе што купујеш, а што мање буде година то ће мања бити цијена, јер ти се продаје број љетина.

17. Зато не варајте један другога, него се бојте Бога својега; јер сам Ја *Господ Бог ваш. *1.Сол. 4,6.

18. Држите уредбе Моје и чувајте законе Моје и вршите их, па ћете живјети у *земљи без страха. *3.Мој. 26,5.

19. И земља ће рађати род свој, и јешћете га, и бићете сити, и живјећете у њој без страха.

20. И ако бисте рекли: Шта ћемо јести седме године, ето нећемо сијати нити ћемо брати љетине?

21. Пустићу *благослов свој на вас шесте године, те ће родити за три године. *5.Мој. 28,8.

22. И сијаћете осме године, а јешћете љетину стару до девете године, докле не приспије род њезин, јешћете стари.

23. Али да се *земља не продаје засвагда, јер је Моја земља, а ви сте дошљаци и укућани код Мене. *5.Мој. 32,43.

24. Зато по свој земљи државе ваше нека се откупљују земље.

25. Ако осиромаши брат твој и прода нешто од баштине своје, а послије дође ко од рода његова најближи њему да откупи, нека откупи што брат његов продаде.

26. Ако ли не би имао никога да откупи, него би се помогао и ˅зглавио колико треба за откуп, ˃сабрао

27. Онда нека одбије године откако је продао, па што остане нека исплати ономе коме је продао, и тако нека опет дође до своје баштине.

28. Ако ли нема колико би требало вратити, онда остаје ствар продана у онога ко је купио до године опросне, а опросне године оставиће се, и он ће се вратити на своју баштину.

29. Ко прода кућу у којој се сједи у мјесту ограђену зидом, властан је откупити је докле се не наврши година дана откако је продао; цијелу годину дана има власт откупити је.

30. А ако је не откупи за годину дана, онда остаје кућа у мјесту ограђену зидом ономе ко је купио сасвијем од кољена на кољено, и неће је оставити опросне године.

31. А куће по селима, која нијесу ограђена зидом, нека се узимају као њиве, могу се откупити, и године опросне враћају се.

32. А мјеста левитска и куће у мјестима њиховијем, свагда могу откупити Левити.

33. Али ко купи од Левита, нека опросне године остави купљену кућу и што је имао у мјесту; јер куће по мјестима левитским јесу њихове међу синовима Израиљевим.

34. Али поље под мјестима њиховијем да се не продаје; јер је њихово ⌐достојање довијека.

⌐имање, баштина

35. Ако осиромаши брат твој и изнемогне рука његова поред тебе, прихвати га, и као странац и дошљак нека поживи уз тебе.

36. Немој узимати од њега камате ни добити; него се бој Бога, да би поживио брат твој уз тебе.

37. Новаца немој му давати на камату, нити му хране своје позаимај ради добити.

38. Ја сам Господ Бог ваш, који сам вас извео из земље мисирске да вам дам земљу хананску и да вам будем Бог.

39. И ако осиромаши брат твој код тебе тако да ти се прода, немој га држати као роба;

40. Као најамник и као дошљак нека буде код тебе; до опросне године нека служи код тебе.

41. А онда нека иде од тебе са синовима својим, нека се врати у род свој, и на баштину отаца својих нека се врати.

42. Јер су Моје слуге, које сам извео из земље мисирске, нека се не продају као *робови.

*1.Кор. 7,23.

43. Немој господарити над њим жестоко, него се бој Бога својега.

44. А роб твој и робиња твоја што ћеш имати нека буду од онијех народа који ће бити око вас, од њих купујте роба и робињу.

45. И између синова странаца, који буду код вас, између њих купујте и из породица онијех који буду код вас, који се роде у земљи вашој, и ти нека вам буду имање.

46. Они ће постати ваши и синова ваших након вас, и биће вам достојање, да вам сваку службу врше довијека; али над браћом својом, синовима Израиљевим, нико над братом својим да не господари жестоко.

47. Ако ли се обогати дошљак или гост који живи с тобом, а брат твој осиромаши код њега тако да се прода дошљаку, који живи с тобом, или коме год од туђега рода,

48. Кад се прода, може се откупити; ко-год од браће његове нека га откупи;

49. Или стриц његов, или син стрица његова нека га откупи, или ко други од крви његове у роду његову нека га откупи; или ако се помогне, нека се сам откупи.

50. Нека се прорачуна с купцем својим од године кад се продао до године опросне, да цијена за коју се продао дође према броју година; као надничару нека му се рачуна вријеме које је отслужио.

51. Ако остаје још много година, према њима нека плати откуп од цијене за коју је купљен.

52. Ако ли остаје мало година до опросне године, нека се прорачуна с њим и нека плати откуп према тијем годинама.

53. Као најамник годишњи нека буде у њега, и нека не господари над њим жестоко на твоје очи.

54. Ако ли се овако не откупи, нека отиде године опросне и он и синови његови с њим.

55. Јер су синови Израиљеви Моје слуге, Моје су слуге, које сам извео из земље мисирске; Ја сам Господ Бог ваш.

Обрицање благослова и
пријетња проклетством.

26. Немојте градити себи идола ни ликова резанијех, нити стубова подижите, ни камења са сликама

мећите у својој *земљи да му се клањате; јер сам Ја Господ Бог ваш. *2.Мој. 20,4.

2. Држите Суботе Моје, и Светињу Моју поштујте; Ја сам Господ.

3. Ако уживите по мојим уредбама, и заповијести Моје уздржите и ушчините,

4. Даваћу вам дажд на вријеме, и земља ће рађати род свој, и дрвета ће у пољу рађати род свој;

5. И вршидба ће вам стизати бербу виноградску, а берба ће виноградска стизати сијање, и јешћете хљеб свој до ситости, и живјећете без страха у земљи својој.

6. Јер ћу дати мир земљи, те ћете спавати, а неће бити никога да вас плаши; учинићу, те ће нестати зле звијери из земље, и мач неће пролазити преко ваше земље.

7. Него ћете тјерати непријатеље своје, и падаће пред вама од мача.

8. Вас ће петорица тјерати стотину, а вас стотина тјераће десет тисућа, и падаће непријатељи ваши пред вама од мача.

9. И обратићу се к вама, и учинићу вам да растете, и умножићу вас, и утврдићу завјет свој с вама.

10. И јешћете жито старо, од много година, и изасипаћете старо кад дође ново.

11. И намјестићу стан свој међу вама, и душа моја неће мрзети на вас.

12. И ходићу међу вама, и бићу вам Бог, и ви ћете бити Мој народ.

13. Ја сам *Господ Бог ваш, који вас изведох из земље мисирске да им не робујете, и поломих палице јарма вашега, и исправих вас да ходите право. *Језек. 34,27.

14. Ако ли Ме не узаслушате, и не ушчините све ове заповијести,

15. Ако ˀповргнете уредбе Моје и души вашој омрзну закони Моји да не творите све заповијести Моје, и раскинете *завјет Мој, ˀодбаците *2.О цар. 17,15.

16. И Ја ћу вама учинити ово: Пустићу на вас страх, суху болест и врућицу, које ће вам очи исквaрити и душу уцвијелити; и залуду ћете сијати сјеме своје, јер ће га јести непријатељи ваши.

17. И окренућу лице своје насупрот вама, и сјећи ће вас непријатељи ваши, и који мрзе на вас биће вам господари, и бјежаћете кад вас нико не тјера.

18. Ако Ме ни тада не станете слушати, караћу вас још седам пута више за гријехе ваше.

19. Потрћу понос силе ваше, и учинићу да *небо над вама буде као гвожђе а †земља ваша као мјед. *5.Мој. 28,23. †Агеј 1,10.

20. Снага ће се ваша трошити узалуд, јер *земља ваша неће рађати рода својега, и дрвета по земљи неће рађати рода својега. *5.Мој. 28,18.

21. Ако Ми узидете насупрот и не хтједбудете слушати Ме, додаћу вам седам пута више мука према гријесима вашим.

22. Пустићу на вас *звијери пољске, које ће вам дјецу изјести и стоку потрти и вас умалити, и опустјеће путеви ваши. *Језек. 5,17.

23. Ако се ни од тога не поправите, него Ми још узидете насупрот,

24. И Ја ћу вама ићи насупрот, и бићу вас још седам пута више за гријехе ваше.

25. Пустићу на вас мач, који ће осветити Мој завјет; а кад се слежете у градове своје, тада ћу пустити *помор међу вас, и бићете предани у руке непријатељу. *Амос 4,10.

26. И кад вам сломим потпору у хљебу, десет ће жена пећи хљеб ваш у једној пећи, и даваће вам хљеб ваш на мјеру, и јешћете а нећете се наситити.

27. Ако Ме ни тако не станете слушати, него Ми узидете насупрот,

28. И Ја ћу вама с гњевом ићи насупрот, и седам пута већма караћу вас за гријехе ваше.

29. И јешћете месо синова својих, и месо кћери својих јешћете.

30. Развалићу висине ваше, и оборићу идоле ваше, и метнућу трупове ваше на трупове гадних богова ваших, и мрзеће душа Моја на вас.

31. И обратићу градове ваше у пустош, и разорићу светиње ваше, и нећу више мирисати мириса вашега.

32. И опустићу *земљу да ће јој се чудити непријатељи ваши, који ће живјети у њој. *Јер. 25,11.

33. А вас ћу расијати по народима, и учинићу да вас гоне голијем мачем; и *земља ће ваша бити пуста и градови ваши раскопани. *3.Мој. 25,2.

34. Тада ће *земљи бити миле суботе њезине за све вријеме докле буде пуста; и кад будете у земљи својих непријатеља, земља ће почивати, и биће јој миле суботе њезине. *3.Мој. 25,2.

35. За све вријеме докле буде пуста почиваће, јер није почивала у ваше суботе, кад сте у њој живјели.

36. А који од вас остану, метнућу страх у срца њихова у земљама непријатеља њиховијех, те ће их гонити лист кад шушне заљуљавши се, и они ће бјежати као испред мача, и падаће, а нико их неће тјерати.

37. И падаће један преко другога као од мача, а нико их неће тјерати; и нећете се моћи држати пред непријатељима својим.

38. Него ћете изгинути међу народима, и прождријеће вас земља непријатеља ваших.

39. А који од вас остану, ↘чиљеће за безакоње своје у земљи непријатеља својих, и за безакоње отаца својих чиљеће. ↘нестајаће

40. Али ако признају безакоње своје и безакоње отаца својих по гријесима, којима Ми гријешише и којима Ми идоше насупрот,

41. Те и Ја њима идох насупрот и одведох их у земљу непријатеља њиховијех; ако се тада понизи *срце њихово †необрезано, и буде им право што су покарани за безакоње своје, *Дјела 7,51. †Јер. 9,25.

42. Тада ћу се опоменути завјета својега с *Јаковом, и завјета својега с Исаком, и завјета својега с Аврамом опоменућу се, и земље ћу се опоменути. *2.Мој. 2,24.

43. Кад се земља опрости њих и буду јој миле суботе њезине кад опусти с њих, и њима буде право што су покарани за безакоње своје, јер судове Моје повргоше и души њиховој омрзоше уредбе Моје.

44. А зато ни онда кад буду у земљи непријатеља својих нећу их поврћи нити ћу тако омрзнути на њих да их потрем и раскинем завјет свој с њима; јер сам Ја *Господ Бог њихов. *5.Мој. 4,31.

45. Него ћу се њих ради опоменути завјета са старима њиховијем, које изведох из *земље мисирске народима на видику да им будем Бог, Ја Господ. *Језек. 20,9.

46. Ово су уредбе и судови и закони, које постави Господ између Себе и синова Израиљевих на гори синајској преко *Мојсија. *5.Мој. 33,4.

Шта треба завјетовати и према оцјени свештениковој откупљивати, а шта не.

27. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израиљевим, и реци им: Кад ко завјетује душу своју Господу, ти му кажи цијену:

3. А овако ћеш цијенити: Мушко од двадесет година до шездесет цијенићеш педесет сикала сребра, по сиклу светом.

4. Ако буде женско, цијенићеш тридесет сикала.

5. Ако је од пет до двадесет година, цијенићеш мушко двадесет сикала, а женско десет сикала.

6. Ако је од једнога мјесеца до пет година, цијенићеш мушко пет сикала сребра, а женско ћеш цијенити три сикла сребра.

7. Ако ли буде од шездесет година и више, ако је мушко, цијенићеш петнаест сикала, а женско десет сикала.

8. Ако је сиромах да не може платити цијене, онда нека дође к свештенику да му каже цијену свештеник, и према ономе што може дати који се завјетовао, нека му свештеник каже цијену.

9. Ако би завјетовао живинче од онијех што се приносе Господу, што год да Господу, свето је.

10. Да га не промијени ни даде друго за оно, ни добро за рђаво, ни рђаво за добро; ако ли би како промијенио живинче, онда ће бити свето и оно и друго које је дао за оно.

11. Ако ли би завјетовао живинче нечисто од онијех што се не приносе Господу, нека се доведе живинче пред свештеника;

12. И нека га процијени свештеник, било добро или рђаво; и како га процијени свештеник, тако да буде.

13. Ако би га хтио откупити, нека на цијену твоју дометне још пети дио.

14. Кад би ко завјетовао кућу своју, да је света Господу, нека је процијени свештеник, била добра или рђава; како је процијени свештеник, тако да буде.

15. Ако би онај који завјетује хтио откупити кућу своју, нека на цијену твоју дометне још пети дио, па нека је његова.

16. Ако би ко завјетовао Господу дио њиве своје, цијенићеш је према усјеву: ˅Гомер јечма гдје се посије, цијенићеш педесет сикала сребра. ˃око 220 литара

17. Ако би од опросне године завјетовао њиву своју, нека остане по твојој цијени.

18. Ако ли послије опросне године завјетује њиву своју, тада нека му свештеник прорачуна новце према броју година које остају до опросне године, и нека се одбије од твоје цијене.

19. И ако би хтио откупити њиву своју онај ко је завјетује, нека дометне на цијену твоју још пети дио, и нека буде његова.

20. Али ако не откупи њиве, и њива се прода другоме, не може се више откупити;

21. Него ће она њива, кад се опрости опросне године, бити света Господу, као њива завјетована, свештеникова нека буде.

22. Ако ли би ко завјетовао Господу њиву купљену, која није достојање његово,

23. Свештеник нека му прорачуна цијену до године опросне, и нека у онај дан да ту цијену да буде ствар света Господу.

24. А године опросне да се врати њива ономе од кога је купљена, чије је ˅достојање она њива. ˃баштина

25. А свака цијена твоја нека буде на сикле свете, а у сиклу има двадесет новаца.

26. Али првина од стоке, које су Господње, нико да не завјетује, било говече или ситна стока, јер је Господње.

27. Ако ли би било од животиња нечистијех, онда нека откупи по твојој цијени дометнув пети дио озго; ако ли се откупи, нека се прода по твојој цијени.

28. Али ниједна ствар завјетована, што ко завјетује *Господу од чега му драго што има, од људи или од стоке или од њиве своје, да се не продаје ни откупљује; свака ствар завјетована светиња је над светињама Господу. *Исус Н. 6,17.

29. ˅Живинче завјетовано, које човјек завјетује, да се не откупљује, него да се убије. ˃човјек (у најстарије доба)

30. И сваки *десетак земаљски од усјева земаљскога и од воћа, Господњи је, светиња је Господу. *2.Днев. 31,6.

31. Али ко би хтио откупити што десетка својега, нека на цијену дометне још пети дио.

32. И десетак од говеда и од ситне стоке, које дође под штап пастирски десето, да је свето Господу.

33. Да се не бира добро ни рђаво, ни да се мијења; ако ли би се какогод промијенило, онда нека буде и оно и друго промијењено света ствар, и да се не откупи.

34. Ово су заповјести које заповједи Господ Мојсију за синове Израиљеве на гори синајској.

ЧЕТВРТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

КОЈА СЕ ЗОВЕ БРОЈЕВИ

Број способних људи за борбу у Израиљу.

1. Још рече *Господ Мојсију у †пустињи синајској у Шатору од састанка први дан другога мјесеца друге године по изласку њихову из земље мисирске, говорећи: *4.Мој. 9,1. †2.Мој. 19,1.

2. Избројте сав збор синова Израиљевих по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех и по именима њиховијем, све мушкиње, главу по главу,

3. Од двадесет година и више, све који могу ићи на војску у Израиљу, избројте их по четама њиховијем ти и Арон;

4. И с вама нека буде по један човјек од свакога племена, који је поглавар у дому отаца својих.

5. А ово су имена људи који ће бити с вама: Од племена Рувимова Елисур син Седијуров;

6. Од Симеунова Саламило син Сурисадејев;

7. Од Јудина Насон син Аминадавов;

8. Од Исахарова Натанаило син Согаров;

9. Од Завулонова Елијав Син Хелонов;

10. Од синова Јосифовијех: од племена Јефремова Елисама син Емијудов; од Манасијина Гамалило син Фадасуров;

11. Од Венијаминова Авидан син Гадеонијев;

12. Од Данова *Ахијезер син Амисадајев;
*4.Мој. 7,66.

13. Од Асирова Фагаило син Ехранов;

14. Од *Гадова Елисаф син Рагуилов;
*4.Мој. 2,14.

15. Од Нефталимова Ахиреј син Енанов.

16. То су који се сазиваху на збор, кнезови у племенима отаца својих, тисућници Израиљеви.

17. И узе Мојсије и Арон те људе, који бјеху именовани.

18. И сабраше сав збор први дан другога мјесеца, и преписаше их по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех и по именима њиховијем од двадесет година и више, главу по главу.

19. Како бјеше Господ заповједио Мојсију, тако их изброји у пустињи синајској.

20. И бјеше синова првенца Израиљева Рувима, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкиње од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

21. Бјеше их избројенијех од племена Рувимова четрдесет и шест тисућа и пет стотина.

22. Синова Симеуновијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкиње од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

23. Бјеше их избројенијех од племена Симеунова педесет и девет тисућа и три стотине.

24. Синова Гадовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више, сви што могаху ићи на *војску,
*1.Мој. 49,19.

25. Бјеше их избројенијех од племена Гадова четрдесет и пет тисућа, шест стотина и педесет.

26. Синова Јудинијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више, сви што могаху ићи на *војску,
*2.Сам. 24,9.

27. Бјеше их избројенијех од племена Јудина седамдесет и четири тисуће и шест стотина.

28. Синова Исахаровијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више, сви што могаху ићи на војску,

29. Бјеше их избројенијех од племена Исахарова педесет и четири тисуће и четири стотине.

30. Синова Завулоновијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више, сви што могаху ићи на војску,

31. Бјеше их избројенијех од племена Завулонова педесет и седам тисућа и четири стотине.

32. Од синова Јосифовијех: Синова *Јефремовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више, сви што могаху ићи на војску,
*4.Мој. 2,18.

33. Бјеше их избројенијех од племена Јефремова четрдесет тисућа и пет стотина.

34. Синова Манасијиних, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више, сви што могаху ићи на војску,

35. Бјеше их избројенијех од племена Манасијина тридесет и двије тисуће и двјеста.

36. Синова Венијаминовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више, сви што могаху ићи на војску,

37. Бјеше их избројенијех од племена Венијаминова тридесет и пет тисућа и четири стотине.

38. Синова Дановијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више, сви што могаху ићи на *војску, *4.Мој. 2,25.

39. Бјеше их избројенијех од племена Данова шездесет и двије тисуће и седам стотина.

40. Синова Асировијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више, сви што могаху ићи на војску,

41. Бјеше их избројенијех од племена Асирова четрдесет и једна тисућа и пет стотина.

42. Синова Нефталимовијех, рода њихова по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех, кад се избројише по именима од двадесет година и више, сви што могаху ићи на војску,

43. Бјеше их избројенијех од племена Нефталимова педесет и три тисуће и четири стотине.

44. Ово су они које *Мојсије и Арон избројише с кнезовима израиљским, с дванаест људи, који бијаху по један за сваки дом отаца својих. *4.Мој. 26,64.

45. И свега бјеше синова Израиљевијех избројенијех по домовима отаца својих од двадесет година и више, свијех што могаху ићи на војску,

46. Бјеше их избројенијех шест стотина и три тисуће и пет стотина и педесет.

47. Али *Левити по племену отаца својих не бјеху бројени међу њих. *4.Мој. 2,33.

48. Јер Господ рече Мојсију говорећи:

49. Племена Левијева немој бројати, нити броја њихова саставити са синовима *Израиљевијем. *4.Мој. 26,62.

50. Него постави Левите над Шатором од *Свједочанства и над свијем посуђем у њему и над свијем што припада њему; они нека носе †Шатор и све посуђе његово, нека служе у њему, и стају око Шатора.

*Откр. 15,5. †4.Мој. 4,25.

51. И кад се *Шатор крене, нека га сложе Левити; и кад Шатор стане, онда нека га разапну Левити. А ко би други приступио, да се погуби. *4.Мој. 10,17.

52. И синови *Израиљеви нека стају сваки у свом околу и сваки код своје заставе по четама својим. *4.Мој. 2,2.

53. А *Левити нека стају око Шатора од Свједочанства, да не дође †гњев на збор синова Израиљевијех; и нека Левити раде што треба око Шатора од Свједочанства. *4.Мој. 8,19. †4.Мој. 16,46.

54. И учинише синови Израиљеви како Господ заповједи, све тако учинише.

Распоред племена у околу.

2. Потом рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

2. Синови Израиљеви нека стају у око сваки код своје заставе са знаком дома отаца својих, према Шатору од састанка унаоколо.

3. С истока нека стаје у око застава војске Јудине по четама својим с војводом синова Јудинијех Насоном сином Аминадавовим;

4. А у војсци његовој седамдесет и четири тисуће и шест стотина избројенијех.

5. А до њега нека стаје у око племе Исахарово с војводом синова Исахаровијех Натанаилом сином Согаровијем;

6. А у војсци његовој педесет и четири тисуће и четири стотине избројенијех.

7. Па онда племе Завулоново с војводом синова Завулоновијех Елијавом сином Хелоновијем;

8. А у војсци његовој педесет и седам тисућа и четири стотине избројенијех.

9. Свега избројенијех у војсци Јудиној сто и осамдесет и шест тисућа и четири стотине по четама њиховијем. Они нека иду напријед.

10. А застава војске Рувимове по четама својим нека буде с југа, с војводом синова Рувимовијех Елисуром сином Седијуровијем;

11. А у војсци његовој четрдесет и шест тисућа и пет стотина избројенијех.

12. А до њега нека стаје у око племе Симеуново с војводом синова Симеуновијех Саламилом сином Сурисадајевим;

13. А у војсци његовој педесет и девет тисућа и три стотине избројенијех.

14. Па онда племе Гадово с војводом синова Гадовијех Елисафом сином Рагуиловим;

15. А у војсци његовој четрдесет и пет тисућа и шест стотина и педесет избројенијех.

16. А свега избројенијех у војсци Рувимовој сто и педесет и једна тисућа и четири стотине и педесет по *четама њиховијем. И они нека иду други. *4.Мој. 10,18.

17. Потом нека иде Шатор од састанка с војском синова Левијевих усред остале војске; како у око стају тако нека и иду, сваки својим редом под својом заставом.

18. Застава *војске Јефремове по четама својим нека буде са запада, с војводом синова †Јефремовијех Елисамом сином Емијудовим; *4.Мој. 10,22. †5.Мој. 33,17.

19. А у војсци његовој четрдесет тисућа и пет стотина избројенијех.

20. А до њега племе Манасијино с војводом синова Манасијиних Гамалилом, сином Фадасуровим;

21. А у његовој војсци тридесет и двије тисуће и двјеста избројенијех.

22. Па онда племе *Венијаминово с војводом синова Венијаминовијех Авиданом сином Гадеонијевим; *Откр. 7,8.

23. А у војсци његовој тридесет и пет тисућа и четири стотине избројених.

24. А свега избројенијех у војсци Јефремовој сто и осам тисућа и сто по *четама њиховијем. И они нека иду трећи. *4.Мој. 10,22.

25. Застава војске Данове по четама својим нека буде са сјевера с војводом синова Дановијех Ахијезером сином Амисадајевим;

26. А у војсци његовој шездесет и двије тисуће и седам стотина избројенијех.

27. А до њега нека стаје у око племе Асирово с војводом синова Асировијех Фагаилом сином Ехрановијем;

28. А у војсци његовој четрдесет и једна тисућа и пет стотина избројенијех.

29. За њима племе *Нефталимово с војводом синова Нефталимовијех Ахирејем сином Енановијем; *2.О цар. 15,29.

30. А у његовој војсци педесет и три тисуће и четири стотине избројенијех.

31. А свега избројенијех у војсци Дановој сто и педесет и седам тисућа и шест стотина. И они нека иду најпослије уза *заставе своје. *4.Мој. 10,25.

32. То су синови *Израиљеви који бјеху избројени по домовима отаца својих. Свега избројенијех у цијелој војсци по четама њиховијем шест стотина и три тисуће и пет стотина и педесет. *2.Мој. 12,37.

33. Али *Левити не бјеху бројени међу синове Израиљеве, као што †Господ бјеше заповједио ‡Мојсију.
*4.Мој. 1,47. †4.Мој. 3,5. ‡4.Мој. 3,49.

34. И учинише синови *Израиљеви све; како заповједи Господ Мојсију, тако стајаху у око, и тако иђаху сваки по породици својој и по дому отаца својих. *2.Мој. 39,42.

Аронова породица. Служба и племе Левијево. Откупљивање првенаца.

3. А ово је ⌄племеАроново и Мојсијево, кад Господ говори с Мојсијем на гори синајској. ⌄потомство

2. И ово су имена синова Ароновијех: Првенац Надав, па Авијуд и Елеазар и Итамар.

3. То су имена синова Ароновијех, свештеника, који бјеху помазани и посвећени да врше службу свештеничку.

4. Али погибе Надав и Авијуд пред Господом, кад принесоше огањ туђ пред Господом у пустињи синајској; и не имаше дјеце; зато Елеазар и Итамар ⌄отправљаху службу свештеничку за живота Арона оца својега. ⌄вршили

5. А Господ рече Мојсију говорећи:

6. Кажи нека приступи племе Левијево, и постави га пред Ароном свештеником да му служе,

7. И да раде за њ и за сав збор пред Шатором од састанка служећи Шатору,

8. И да чувају све посуђе у Шатору од састанка, и да страже за синове Израиљеве служећи Шатору.

9. Па ћеш дати Левите Арону и синовима његовијем; они су даровани њему између синова Израиљевијех.

10. А Арона и синове његове постави да врше *свештеничку †службу своју; ако ли би ко други приступио, да се погуби.
*4.Мој. 18,7. †Рим. 12,7.

11. Још рече Господ Мојсију говорећи:

12. Ево узех *Левите између синова †Израиљевијех за све првенце што отварају материцу међу синовима Израиљевијем; зато ће Моји бити Левити. *4.Мој. 18,6. †4.Мој. 8,16.

13. Јер је Мој сваки првенац; од онога дана када побих све првенце у *земљи ми-

сирској, посветих Себи свакога првенца у Израиљу од човјека до живинчета; Моји ће бити; Ја сам Господ. *2.Мој. 13,15.

14. Још рече Господ Мојсију у *пустињи синајској говорећи: *2.Мој. 19,1.

15. Изброј синове Левијеве по домовима отаца њиховијех, по породицама њиховијем, све мушкиње од мјесеца дана и више изброј.

16. И Мојсије их изброји по заповијести Господњој, како му би заповјеђено.

17. И бјеху синови Левијеви по имену ови: *Гирсон и Кат и †Мерарије. *1.Мој. 46,11. †4.Мој. 26,57.

18. А ово су имена синова Гирсоновијех по породицама њиховијем: *Ловеније и Семеј. *2.Мој. 6,17.

19. А синови *Катови по породицама својим: Амрам и Исар, Хеврон и Озило. *4.Мој. 4,34.

20. А синови Мераријеви по породицама својим: Малије и Мусије. То су породице левитске по домовима отаца својих.

21. Од Гирсона породица Ловенијева и породица Семејева. То су породице Гирсонове.

22. А избројених међу њима, кад се изброји све мушкиње од мјесеца дана и више, бјеше их избројенијех свега седам тисућа и пет стотина.

23. Породице Гирсонове стајаху у околу иза Шатора са запада.

24. А старјешина од дома отачкога у породицама Гирсоновим бјеше Елисаф син Даилов.

25. А синови Гирсонови чуваху у Шатору од састанка *шатор и наслон, †покривач његов и ‡завјесу на вратима Шатора од састанка, *2.Мој. 26,1. †2.Мој. 26,14. ‡2.Мој. 26,36.

26. И завјесе од тријема и завјесу на вратима од тријема што је око Шатора и око олтара, и ужа његова за сваку потребу његову.

27. А од Ката бјеше породица Амрамова и породица Исарова и породица Хевронова и породица Озилова. То су породице Катове.

28. Свега мушкиња од мјесеца дана и више бјеше на број осам тисућа и шест стотина, који служаху око Светиње.

29. Породице синова Катовијех стајаху у околу поред Шатора с југа.

30. А старјешина од дома отачкога у породицама Катовијем бјеше Елисафан син Озилов.

31. А они чуваху *ковчег и сто и свијетњак и †олтар и посуђе у ‡Светињи којим служе, и завјесу, и све што припада к њему. *2.Мој. 25,10. †2.Мој. 27,1. ‡4.Мој. 4,15.

32. А *старјешина над старјешинама левитским бјеше Елеазар син †Арона свештеника, постављен над онима који чувају Светињу. *1.Днев. 9,20. †4.Мој. 20,25.

33. А од Мерарија бјеше породица Малијева и породица Мусијева. То су породице Мераријеве.

34. И бјеше их избројенијех, кад се изброји све мушкиње од мјесеца дана и више, шест тисућа и двјеста.

35. А старјешина од дома отачкога у породицама Мераријевим бјеше Сурило син Авихејев; они стајаху у околу поред Шатора са сјевера.

36. И синови Мераријеви чуваху даске од шатора и пријеворнице његове и ступце његове и стопице његове и све справе његове и све што к њему припада,

37. И ступце од тријема унаоколо и стопице њихове и коље и ужа њихова.

38. А пред Шатором од састанка с *истока стајаху у око Мојсије и Арон и синови његови чувајући †Светињу за синове Израиљеве; а да ко други приступи, погинуо би. *4.Мој. 2,3. †4.Мој. 18,5.

39. А свега Левита кад их изброји Мојсије и Арон по заповијести Господњој по породицама њиховијем, свега мушкиња од мјесец дана и више, бјеше двадесет и двије тисуће.

40. И Господ рече Мојсију: Изброј све првенце мушке међу синовима Израиљевим од мјесец дана и више, и сабери број имена њиховијех.

41. И узми *Левите за Мене, Ја сам Господ, мјесто †свијех првенаца међу синовима Израиљевим, и стоку левитску мјесто свијех првенаца од стоке синова Израиљевих. *4.Мој. 3,12. †4.Мој. 3,45.

42. И изброји Мојсије како му заповједи Господ, све првенце међу синовима Израиљевијем;

43. И свега првенаца мушких, кад се избројише по именима од једнога мјесеца и више, бијеше избројенијех двадесет и двије тисуће и двјеста и седамдесет и три.

44. И Господ рече Мојсију говорећи:

45. Узми *Левите мјесто свијех првенаца међу синовима Израиљевим и стоку левитску мјесто стоке њихове, да буду Моји Левити; Ја сам Господ. *4.Мој. 3,12.

46. А да се откупе оних двјеста и седамдесет и три, што има првенаца међу синовима Израиљевијем више него *Левита, *4.Мој. 3,39.

47. Узми по пет сикала од главе; узми по светом сиклу, а у тај сикал иде двадесет гера.

48. И подај те ⁾новце Арону и синовима његовијем, откуп за оне који прелазе број њихов. ⁾гера 1/20 сикла - 0,57 г

49. И узе Мојсије откуп од онијех који осташе преко онијех који бјеху промијењени за Левите.

50. И узе новце од првенаца синова *Израиљевијех, тисућу и триста и шездесет и пет сикала, по светом сиклу. *4.Мој. 3,46.

51. И даде Мојсије тај откуп Арону и синовима његовијем по заповијести Господњој, као што заповједи Господ Мојсију.

Друга наређења за Левите.
Бројање Левита.

4. Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

2. Изброј синове Катове између синова Левијевих по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех.

3. Од тридесет година и више до педесет година, све који су за посао да могу радити послове у Шатору од састанка.

4. А ово ће бити посао синовима Катовијем у Шатору од састанка у Светињи над светињама:

5. Кад полази војска, доћи ће Арон са синовима својим, и скинуће завјесу с врата, и покриће њом ковчег од Свједочанства.

6. Па ће по њему простријети покривач од кожа јазавчјих, и озго ће простријети простирач од саме порфире, и провући ће му полуге.

7. И по столу за хљебове постављене нека простру простирач од порфире, и нека метну на њ здјеле и чаше и виједра и котлиће, и хљеб свагда нека је на њему.

8. Поврх тога нека простру простирач од црвца, и нека покрију покривачем од кожа јазавчјих, и нека му провуку полуге.

9. И нека узму простирач од порфире и покрију свијетњак и жишке његове и усекаче његове и лопатице његове и све судове за уље, којима служе око њега.

10. И нека га са свијем справама његовијем завију у покривач од кожа јазавчијих, и метну га на полуге.

11. И по златном олтару нека простру простирач од порфире и покрију га покривачем од кожа јазавчијих, и провуку му полуге.

12. И нека узму све справе за службу, којима служе у Светињи, и нека их метну у простирач од порфире и завију у покривач од кожа јазавчијих, и метну на полуге.

13. И нека омету пепео с олтара и по олтару простру простирач од скерлета,

14. И нека метну на њ све справе његове, којима служе на њему, машице, виљушке, лопатице и котлиће и све справе за олтар, и нека га покрију покривачем од кожа јазавчијих, па му провуку полуге.

15. И кад то сврши Арон и синови његови и завију *Светињу и све справе за Светињу, да пође војска, онда нека дођу синови Катови да носе, али нека се не дотакну ниједне ствари свете, да не погину. То је посао синова †Катовијех у Шатору од састанка. *4.Мој. 3,31. †4.Мој. 7,9.

16. А Елеазар син Арона свештеника нека се стара за *уље за видјело, и за кад мирисни, и за †жртву свагдашњу, и за уље помазања, нека пази на сав Шатор и на све што је у њему, на Светињу и на посуђе њезино. *2.Мој. 25,6. †4.Мој. 28,3.

17. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

18. Немојте да се истријеби кољено породица Катовијех између Левита;

19. Него им учините ово да би остали живи и не би помрли кад приступају к *Светињи над светињама: Арон и синови његови нека дођу и одреде свакоме шта ће који радити и шта ће носити. *4.Мој. 4,4.

20. А они нека не долазе да гледају кад се завијају свете ствари, да не помру.

21. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

22. Изброј и синове Гирсонове по домовима отаца њиховијех и по породицама њиховијем.

23. Од тридесет година и више до педесет година изброј их све који су за службу да могу служити у Шатору од састанка.

24. Ово је посао породицама Гирсоновијем што ће радити и носити:

25. Нека носе завјесе од наслона и Шатор од састанка, покривач његов и покривач од кожа јазавчијих што је озго на њему, и завјесу на уласку у Шатор од састанка,

26. И завјесе од тријема и *завјесу на вратима од тријема што је око Шатора и око олтара, и ужа њихова и све посуђе за службу њихову и што год треба око тога радити нека раде. *4.Мој. 3,25.

27. По наредби Ароновој и синова његовијех нека бива сва служба синова Гирсоновијех за све што ће носити и што ће радити, и оставите им нека чувају све што су дужни носити.

28. То је служба породица синова Гирсоновијех у Шатору од састанка; а Итамар син Арона свештеника нека управља њима.

29. Изброј и синове Мераријеве по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,

30. Од тридесет година и више до педесет година изброј их све који су за *службу да могу служити у Шатору од састанка. *4.Мој. 4,23.

31. А ово им је дужност носити осим све службе њихове у Шатору од састанка: *Даске од Шатора и пријеворнице његове и ступце његове и стопице његове, *4.Мој. 3,36.

32. И ступце од тријема унаоколо, и стопице њихове и кође њихово, и ужа њихова, и све справе њихове, и што год треба за те ствари; а поименце избројте све справе што ће они носити.

33. То је служба породица синова Мераријевих што су дужни радити у Шатору од састанка под руком Итамара сина Арона свештеника.

34. И изброји Мојсије и Арон с кнезовима народним синове Катове по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,

35. Од тридесет година и више до педесет година, све који су за *службу да могу служити у Шатору од састанка. *4.Мој. 8,24.

36. И бјеше их избројенијех по породицама њиховијем двије тисуће и седам стотина и педесет.

37. То су избројени из породица Катовијех што бјеху за службу у Шатору од састанка, које изброји Мојсије и Арон, као што заповједи Господ преко Мојсија.

38. А синова Гирсоновијех по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех бјеше избројенијех,

39. Од тридесет година и више до педесет година, свијех што бијаху за службу да служе у Шатору од састанка,

40. Бјеше их избројенијех по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех двије тисуће и шест стотина и тридесет.

41. То су избројени из породица синова Гирсоновијех, што бјеху за службу у Шатору од састанка, које изброји Мојсије и Арон по заповијести Господњој.

42. А из породица синова Мераријевих по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех бјеше избројенијех,

43. Од тридесет година и више до педесет година, свијех што бијаху за *службу да служе у Шатору од састанка, *4.Мој. 4,35.

44. Бјеше их избројенијех по породицама њиховијем три тисуће и двјеста.

45. То су избројени из породица синова Мераријевих, које изброји Мојсије и Арон као што заповједи Господ преко Мојсија.

46. А свега бјеше избројенијех Левита, које изброји Мојсије и Арон с кнезовима Израиљевим по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех,

47. Од тридесет година и више до педесет година, што бјеху за службу да служе и да носе у Шатору од састанка,

48. Свега их бјеше избројенијех осам тисућа и пет стотина и осамдесет.

49. Како Господ заповједи преко Мојсија, бјеху избројени, сваки за оно што треба да ради и да носи; и избројени бјеху они које је Господ заповједио Мојсију да се изброје.

Одвајање нечистијех. Жртва за гријех због невјерности. Дар за љубавну сумњу и вода проклетства.

5. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Заповједи синовима Израиљевијем нека издвоје из окола све губаве и све којима тече сјеме и све који су се осврнили о мртваца,

3. Био човјек или жена, издвојте, иза окола издвојте их, да не скврне окола онима међу којима наставам.

4. И учинише тако синови Израиљеви, и издвојише их из окола; како Господ каза Мојсију, тако учинише синови Израиљеви.

5. Још рече Господ Мојсију говорећи:

6. Реци синовима Израиљевијем: Човјек или жена кад учини какав гријех људски, те згријеши Господу, и буде она душа крива,

7. Тада нека признају гријех који су учинили, и ко је крив нека врати цијело чим је крив и нека дометне озго пети дио и да ономе коме је скривио.

8. И ако онај нема никога коме би припала накнада за штету, нека се да Господу и нека буде свештенику осим овна за очишћење којим ће га очистити.

9. Тако и сваки принос између свијех ствари које посвећују синови Израиљеви и доносе свештенику, његов нека буде;

10. И што год ко посвети, нека је његово, и што год ко да свештенику, нека је његово.

11. Још рече Господ Мојсију говорећи:

12. Кажи синовима Израиљевим и реци им: Чија би *жена застранила те би му згријешила, *Приче 2,16.

13. И други би је облежао, а муж њезин не би знао, него би она затајила да се осврнила, и не би било свједока на њу, нити би се затекла,

14. А њему би дошла сумња љубавна, те би из љубави сумњао на своју жену, а она би била оскврњена; или би му дошла сумња љубавна те би из љубави сумњао на своју жену, а она не би била оскврњена;

15. Онда нека муж доведе жену своју к свештенику, и нека донесе за њу принос њезин, десети дио ефе *брашна јечменога, али нека га не полије уљем и нека не метне на њ када, јер је принос за сумњу љубавну, дар за спомен да се спомене гријех; *3.Мој. 5,11.

16. И нека је свештеник приведе и постави пред *Господом. *3.Мој. 1,3.

17. И нека узме свештеник свете воде у суд земљани; и праха с пода у Шатору нека узме и успе у воду.

18. И поставивши свештеник *жену пред Господом нека јој открије главу и метне јој на руке дар за спомен, који је дар за сумњу љубавну; а свештеник нека држи у руци својој горку воду, која носи проклетство. *1.Кор. 11,6.

19. И нека свештеник закуне жену, и рече јој: Ако није нико спавао с тобом, и ако нијеси застранила од мужа својега на нечистоту, нека ти не буде ништа од ове воде горке, која носи проклетство.

20. Ако ли си застранила од мужа својега и оскврнила се, и когод други осим мужа твојега спавао с тобом,

21. Тада свештеник заклињући жену нека је прокуне и рече жени: Да те *Господ постави за ͮуклин и за клетву у народу твом учинивши да ти бедро спадне а трбух отече. ͮстрашну опомену *Иса. 65,15.

22. И нека ти ова вода проклета уђе у цријева да ти отече трбух и да ти бедро спадне. А жена нека рече: Амин, амин.

23. Тада нека напише свештеник те клетве у књигу, и нека их спере водом горком.

24. И нека да жени да се напије горке воде проклете да уђе у њу вода проклета и буде горка.

25. И нека узме свештеник из руку жени, дар за сумњу љубавну, и обрне дар пред Господом и принесе га на олтару.

26. И нека узме *свештеник у шаку од †дара њезина спомен, и запали на олтару, па онда нека да жени воду да попије. *3.Мој. 2,2. †3.Мој. 2,9.

27. А кад јој да воду да пије, ако се буде оскврнила и учинила невјеру мужу својему, онда ће ући вода проклета у њу и постаће горка, и трбух ће јој отећи и спасти бедро, и она ће *жена постати уклин у народу својем. *Проп. 7,26.

28. Ако ли се не буде оскврнила жена, него буде чиста, неће јој бити ништа и имаће дјеце.

29. Ово је закон за сумњу љубавну, кад жена застрани од мужа својега и оскврни се;

30. Или кад коме дође сумња љубавна те посумња из љубави на жену своју и постави је пред Господом и сврши јој свештеник све по овом закону.

31. И муж да је прост од гријеха, али жена да носи своје *безакоње. *3.Мој. 20,17.

Закон о назирејима. Благослов.

6. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Реци синовима Израиљевијем, и кажи им: Кад човјек или жена учини завјет назирејски, да буде ›назиреј Господу, ›посвећен

3. Нека се уздржава од вина и силовита пића, и нека не пије ›оцта винскога ни оцта од силовита пића нити каквога пића од грожђа и нека не једе грожђа ни новога ни сухога. ›сирће

4. Докле год траје његово назирејство нека не једе ништа од винове лозе, ни зрна ни љуске.

5. Докле траје његово назирејство, нека му бритва не пријеђе преко главе; докле се не наврше дани за које се учинио назиреј Господу, нека буде свет и нека оставља косу на глави својој.

6. Докле трају дани за које се учинио назиреј Господу, нека не приступа к мртвацу.

7. Ни за оцем својим ни за матером својом ни за братом својим ни за сестром својом, нека се за њима не скврни кад умру; јер је ›назирејство Бога његова на глави његовој. ›посвећеност

8. Докле год траје назирејство његово, свет је Господу.

9. Ако ли би ко умро до њега напречац, те би оскврнио назирејство главе његове, нека обрије главу своју у дан чишћења својега, седми дан нека је обрије.

10. А осми дан нека донесе двије *грлице или два голубића свештенику на врата Шатора од састанка. *3.Мој. 5,7.

11. И свештеник нека зготови од једнога жртву за гријех а од другога жртву паљеницу, и нека га очисти од онога што је згријешио код мртваца; тако ће посветити главу његову у тај дан.

12. И нека ›одијели Господу дане назирејства својега, и донесе јагње од године за кривицу; а пређашњи дани пропадају, јер му се оскврнило назирејство. ›намени

13. А ово је закон за назиреје: Кад се наврше дани назирејству његову, нека дође на врата Шатора од састанка.

14. И нека донесе за жртву Господу јагње мушко од године здраво за жртву паљеницу, и јагње женско од године здраво за гријех, и овна здрава за жртву захвалну,

15. И *котарицу †хљебова пријеснијех, колача од бијелога ‡брашна замијешенијех с уљем, и погача пријеснијех намазанијех уљем, с даром њиховијем и с наљевом њиховијем. *3.Мој. 8,2. †2.Мој. 29,2. ‡3.Мој. 2,4.

16. А то ће свештеник принијети пред Господом и учинити жртву за гријех његов и жртву његову паљеницу.

17. А овна ће принијети на жртву захвалну Господу с котарицом ›пријеснијех хљебова; принијеће свештеник и дар његов и наљев његов. ›бесквасних

18. Тада назиреј нека обрије главу својега назирејства на вратима Шатора од састанка; и узев косу назирејства својега нека је метне у огањ који је под жртвом захвалном.

19. И свештеник нека узме плеће кухано од овна и један *колач пријесан из † котарице и једну погачу пријесну, и нека метне на руке назиреју, пошто обрије назирејство своје. *2.Мој. 29,23. †3.Мој. 8,31.

20. И свештеник нека обрће те ствари на *жртву обртану пред Господом; то је светиња, која припада свештенику осим груди обртаних и плећа подигнутога; а послије тога назиреј може пити †вина. *3.Мој. 9,21. †Проп. 9,7.

21. То је закон за назиреја који се завјетује, и то је принос његов Господу за назирејство његово, осим онога што би више могао учинити; какав му буде завјет којим се завјетује, тако нека учини осим закона својега назирејства.

22. Још рече Господ Мојсију говорећи:

23. Реци Арону и синовима његовијем и кажи: Овако благосиљајте синове Израиљеве говорећи им:

24. Да те благослови *Господ и да те чува! *Псал. 121,7.

25. Да те обасја Господ лицем својим и буде ти *милостив!

*1.Мој. 43,29.

26. Да Господ обрати лице своје к теби и даде ти мир!

27. И нека призивљу име Моје на синове Израиљеве, и Ја ћу их благословити.

Жртве племенскијех кнезова за освећивање Шатора од састанка.

7. И онај дан кад Мојсије сврши и подиже Шатор, и кад га помаза и освети са свијем посуђем његовијем и *олтар са свијем посуђем његовијем, кад помаза и освети,

*1.О цар. 8,64.

2. Донесоше кнезови Израиљеви, старјешине у домовима отаца својих, кнезови над племенима и поглавари од онијех који бјеху избројени,

3. Донесоше прилог свој пред Господа, шестора кола покривена и дванаест волова, једна кола од два кнеза и по једнога вола сваки, и донесоше пред Шатор.

4. А Господ рече Мојсију говорећи:

5. Узми то од њих да буде за службу у Шатору од састанка, и подај Левитима, свакоме према служби његовој.

6. И узе Мојсије кола и волове, и даде их Левитима.

7. Двоја кола и четири вола даде синовима Гирсоновијем према служби њиховој.

8. А остала четвора кола и осам волова даде синовима Мераријевим према служби њиховој под управом Итамара сина Арона свештеника.

9. А синовима Катовијем не даде ништа, јер им посао бијаше служити Светињи, и ношаху на раменима.

10. И донесоше кнезови да се посвети олтар кад би помазан, донесоше кнезови прилоге своје пред олтар.

11. А Господ рече Мојсију: Један кнез у један дан, а други кнез у други дан нека доносе своје прилоге да се посвети олтар.

12. И први дан донесе прилог свој Насон син Аминадавов од племена Јудина;

13. А прилог његов бијеше: Једна здјела *сребрна од сто и тридесет сикала, једна †чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом; а обоје пуно ‡брашна бијелога помијешана с уљем за дар;

*4.Мој. 7,25. †2.Мој. 25,29. ‡4.Мој. 7,31.

14. Једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

15. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

16. Један јарац за гријех;

17. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Насона сина Аминадавова.

18. Други дан донесе Натанаило син Согаров, кнез племена Исахарова,

19. Донесе прилог свој: Једну здјелу сребрну од сто и тридесет сикала, једну чашу сребрну од седамдесет сикала по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

20. Једну кадионицу златну од десет сикала пуну када;

21. Једно теле, једнога овна, једно јагње од године за *жртву паљеницу;

*1.Мој. 8,20.

22. Једнога јарца за гријех;

23. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Натанаила сина Согарова.

24. Трећи дан донесе кнез синова Завулоновијех, Елијав син Хелонов;

25. Његов прилог бјеше: Једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, а обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

26. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

27. Једно теле, један ован, једно *јагње од године за жртву паљеницу;

*Иса. 53,7.

28. Један јарац за гријех;

29. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елијава сина Хелонова.

30. Четврти дан донесе кнез синова Рувимовијех Елисур син Седијуров;

31. Прилог његов бјеше: Једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

32. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

33. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
34. Један јарац за гријех;
35. А за жртву захвалну два вола, пет ованова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисура сина Седијурова.
36. Пети дан донесе кнез синова Симеуновијех Саламило син Сурисадајев;
37. Прилог његов бјеше: Једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;
38. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
39. Једно теле, један ован, једно *јагње од године за жртву паљеницу; *2.Мој. 12,5.
40. Један јарац за гријех;
41. А за жртву захвалну два вола, пет ованова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Саламила сина Сурисадајева.
42. Шести дан донесе кнез синова Гадовијех Елисаф син Рагуилов;
43. Прилог његов бјеше: Једна здјела *сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога †брашна помијешана с уљем за дар;
*4.Мој. 7,49. †3.Мој. 2,5.
44. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
45. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
46. Један јарац за гријех;
47. А за жртву захвалну два вола, пет ованова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисафа сина Рагуилова.
48. Седми дан донесе кнез синова Јефремовијех Елисама син Емијудов;
49. Прилог његов бјеше: Једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;
50. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
51. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
52. Један јарац за гријех;
53. А за жртву захвалну два вола, пет ованова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисаме сина Емијудова.
54. Осми дан донесе кнез синова *Манасијиних †Гамалило син Фадасуров;
*4.Мој. 2,20. †4.Мој. 1,10.
55. Прилог његов бјеше: Једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;
56. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
57. Једно теле, један ован, једно *јагње од године за жртву паљеницу; *2.Мој. 12,5.
58. Један јарац за гријех;
59. А за жртву захвалну два вола, пет ованова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Гамалила сина Фадасурова.
60. Девети дан донесе кнез синова Венијаминових Авидан син Гадеонијев;
61. Прилог његов бјеше: Једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;
62. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
63. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
64. Један јарац за гријех;
65. А за жртву захвалну два вола, пет ованова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Авидана сина Гадеонијева.
66. Десети дан донесе кнез синова Дановијех Ахијезер син Амисадајев;
67. Прилог његов бјеше: Једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;
68. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;
69. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
70. Један јарац за гријех;
71. А за жртву захвалну два вола, пет ованова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Ахијезера сина Амисадајева.

72. Једанаести дан донесе кнез синова Асировијех Фагаило син Ехранов;

73. Прилог његов бјеше: Једна здјела сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

74. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

75. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

76. Један јарац за гријех;

77. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Фагаила сина Ехранова.

78. Дванаести дан донесе кнез синова Нефталимовијех Ахиреј син Енанов;

79. Прилог његов бјеше: Једна здјела *сребрна од сто и тридесет сикала, једна чаша сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар; *Јер. 52,19.

80. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

81. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;

82. Један јарац за гријех;

83. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Ахиреја сина Енанова.

84. То је прилог кнезова Израиљевијех да се посвети олтар пошто би помазан: Дванаест здјела сребрнијех, дванаест чаша сребрнијех, дванаест кадионица златнијех;

85. Свака здјела сребрна од сто и тридесет сикала, и свака чаша од седамдесет сикала; свега сребра у тијем судовима двије тисуће и четири стотине сикала, по сиклу светом;

86. Дванаест кадионица златнијех пунијех када, свака кадионица од десет сикала, по сиклу светом; свега злата у кадионицама сто и двадесет сикала;

87. Свега стоке за *жртву паљеницу дванаест телаца, дванаест овнова, дванаест јагањаца од године с даром својим, и јараца дванаест за гријех; *3.Мој. 2,1.

88. А свега стоке за жртву захвалну двадесет и четири вола, шездесет овнова, шездесет јараца, шездесет јагањаца од године. То би прилог да се посвети олтар, пошто би помазан.

89. И кад Мојсије улажаше у Шатор од састанка да говори пред Богом, тада чујаше глас гдје му говори са заклопца што бјеше на ковчегу од Свједочанства између два херувима; и говораше му.

О златном свијећњаку.
Посвећивање и доба службе.

8. **И** рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи Арону и реци му: Кад запалиш жишке, седам жижака нека свијетли спријед на свијећњаку.

3. И учини Арон тако, и запали жишке да свијетле спријед на свијећњаку, као што Господ заповједи Мојсију.

4. А свијећњак бјеше скован од злата, и ступац му и цвијеће сковано; по прилици коју показа Господ Мојсију тако бјеше начинио свијећњак.

5. Још рече Господ Мојсију говорећи:

6. Узми Левите између синова Израиљевијех, и очисти их.

7. А учини им ово да их очистиш: Покропи их водом очишћења, а они нека обрију све тијело своје и оперу хаљине своје, и очистиће се.

8. Потом нека узму теле с даром уз њега, бијелим брашном помијешаним с уљем; и друго теле узми за гријех.

9. Па доведи Левите пред Шатор од састанка, и сазови сав збор синова Израиљевијех.

10. И доведи Левите пред Господа, и нека метну синови Израиљеви руке своје на Левите.

11. И *Арон нека принесе †Левите Господу за принос од синова Израиљевијех да врше службу Господу. *4.Мој. 8,21. †4.Мој. 8,15.

12. А Левити нека метну руке своје на главе теоцима, па принеси једно теле за *гријех а друго на †жртву паљеницу Господу да се очисте Левити. *3.Мој. 8,14. †3.Мој. 1,4.

13. И постави Левите пред Ароном и синовима његовијем, и принеси их као принос Господу.

14. И одвој *Левите између синова Израиљевијех да буду Моји Левити. *4.Мој. 3,45.

15. А послије нека дођу Левити да служе у Шатору од састанка, кад их очистиш и принесеш као принос.

16. Јер су Мени дани између синова Израиљевијех; за све што отвара материцу, за све првенце између синова Израиљевијех узех њих.

17. Јер је Мој сваки првенац међу синовима *Израиљевијем и од људи и од стоке; онај дан кад побих све првенце у †земљи мисирској, посветио сам их Себи.

*2.Мој. 13,2. †2.Мој. 13,15.

18. А Левите узех за све првенце синова Израиљевијех.

19. И дадох *Левите на дар †Арону и синовима његовијем између синова Израиљевијех, да служе умјесто синова Израиљевијех у Шатору од састанка, и да буду откуп за синове Израиљеве, да не би долазио ‡помор на синове Израиљеве, кад би приступали к Светињи синови Израиљеви.

*4.Мој. 1,53. †4.Мој. 3,9. ‡4.Мој. 16,46.

20. И учини Мојсије и Арон и сав збор синова Израиљевијех Левитима све што заповједи Господ Мојсију за Левите, тако им учинише синови Израиљеви.

21. И очистише се Левити, и опраше хаљине своје, и принесе их Арон као принос пред Господом, и очисти их Арон да би били чисти.

22. И онда тек приступише *Левити да врше †службу своју у Шатору од састанка пред Ароном и пред синовима његовијем; као што заповједи Господ Мојсију за Левите, тако им учинише.

*2.Днев. 30,15. †2.Днев. 31,2.

23. И опет рече Господ Мојсију говорећи:

24. И ово је за Левите: Од двадесет и пет година и више нека ступају у службу да служе у Шатору од састанка.

25. А кад коме буде педесет година, нека излази из те службе и више нека не служи.

26. Али нека служи браћи својој у Шатору од састанка радећи што треба радити, а сам нека не врши *службе. Тако учини Левитима за послове њихове. *4.Мој. 4,35.

Дјеца Израиљева славе Пасху.
Пасха за нечисте и путнике.
Стуб од облака и стуб од ватре.

9. Још рече Господ Мојсију у пустињи синајској друге године по изласку њихову из земље мисирске првога мјесеца, говорећи:

2. Нека славе синови Израиљеви Пасху у одређено вријеме.

3. Четрнаестога дана овога мјесеца увече славите је у одређено вријеме, по свијем законима и по свијем уредбама њезинијем славите је.

4. И рече Мојсије синовима Израиљевијем да славе Пасху.

5. И славише Пасху првога мјесеца четрнаестога дана увече у пустињи синајској; како бијеше Господ заповједио Мојсију, све онако учинише синови Израиљеви.

6. А бијаху неки који се оскврнише о мртваца те не могаху славити Пасхе онај дан; и дођоше исти дан пред Мојсија и пред Арона;

7. И рекоше му људи они: Ми смо нечисти од мртваца; зашто да нам није слободно принијети жртву Господу у вријеме заједно са синовима Израиљевијем?

8. А Мојсије им рече: Станите да чујем шта ће заповједити Господ за вас.

9. А Господ рече Мојсију говорећи:

10. Кажи синовима Израиљевијем и реци: Ко би био нечист од мртваца или би био на даљном путу између вас или између вашега натражја, нека слави Пасху Господу,

11. Другога мјесеца четрнаестога дана увече нека је славе с прijеснијем *хљебом и с горким зељем нека је једу. *2.Мој. 12,8.

12. Нека не остављају од ње ништа до *јутра, и кости да јој не преломе, по свему закону за Пасху нека је славе. *2.Мој. 12,10.

13. А ко је чист и није на путу, па би пропустио славити Пасху, да се истријеби *душа она из народа својега, јер не принесе † Господу ‡жртве на вријеме, гријех свој нека носи онај човјек.

*2.Мој. 12,15. †3.Мој. 17,4. ‡Јевр. 10,26.

14. И ако би међу вама живио странац и славио би Пасху Господу, по закону и уредби за Пасху нека је слави; а *закон да вам је једнак и странцу и ономе ко се родио у †земљи. *4.Мој. 15,15. †2.Мој. 12,49.

15. А у који дан би подигнут Шатор, покри облак Шатор над наслоном од Свједочанства; а увече бијеше над Шатором као огањ до јутра.

16. Тако бијаше једнако: Облак га заклањаше, али ноћу бијаше као огањ.

17. И кад би се *облак подигао изнад Шатора, тада полажаху синови Израиљеви, а гдје би стао облак, ондје се устављаху синови Израиљеви. *2.Мој. 40,36.

18. По заповијести Господњој полажаху синови Израиљеви, и по заповијести Господњој устављаху се; докле год стајаше облак над Шатором, они стајаху у околу,

19. И кад облак дуго стајаше над Шатором, тада завршаваху синови Израиљеви што треба завршавати Господу и не полажаху.

20. И кад облак бијаше над Шатором мало дана, по заповијести Господњој стајаху у околу и по заповијести Господњој полажаху.

21. Кад би пак облак стајао од вечера до јутра, а ујутру би се подигао облак, тада полажаху; било дању или ноћу, кад би се облак подигао, они полажаху.

22. Ако ли би два дана или мјесец дана или годину *облак стајао над Шатором, стајаху у околу синови Израиљеви и не полажаху, а како би се подигао, они полажаху. *2.Мој. 40,36.

23. По заповијести Господњој стајаху у око, и по заповијести Господњој полажаху; и завршаваху што треба завршавати Господу, као што бијеше заповједио Господ преко Мојсија.

Употреба труба. Полазак народа из синајске пустиње.

10. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Начини себи двије трубе од сребра, коване да буду; њима ћеш сазивати збор и заповиједати да полази војска.

3. Кад обје затрубе, тада нека се скупља к теби сав збор на врата Шатора од састанка.

4. А кад једна затруби, тада нека се скупљају к теби кнезови, главари од тисућа Израиљевијех.

5. А кад затрубите потресајући, тада нека се креће око који лежи према истоку.

6. А кад затрубите други пут потресајући, онда нека се креће око који је према југу; потресајући нека се труби кад треба да пођу.

7. А кад сазивате збор, трубите, али не потресајући.

8. А нека трубе у трубе синови Аронови свештеници; то да вам је уредба вјечна од кољена до кољена.

9. И кад пођете на војску у земљи својој на непријатеља који удари на вас, трубите у трубе потресајући; и Господ Бог ваш ˅опоменуће вас се, и сачуваћете се од непријатеља својих. ˃сјетиће

10. Тако и у дан весеља својега и на празнике своје и почетке мјесеца својих трубите у *трубе приносећи жртве своје паљенице и жртве своје захвалне, и биће вам спомен пред Богом вашим. Ја сам Господ Бог ваш. *1.Днев. 15,24.

11. И у двадесети дан другога мјесеца друге године подиже се * облак изнад Шатора од Свједочанства. *4.Мој. 9,17.

12. И пођоше синови *Израиљеви својим редом из †пустиње синајске, и устави се облак у пустињи ‡фаранској. *2.Мој. 40,36. †4.Мој. 1,1. ‡4.Мој. 13,1.

13. Тако пођоше први пут, као што *Господ заповједи преко Мојсија. *4.Мој. 2,34.

14. И пође напријед застава војске синова Јудинијех у четама својим; и над војском њиховом бјеше Насон син Аминадавов;

15. А над војском племена синова Исахаровијех Натанаило син Согаров;

16. А над војском племена синова Завулоновијех Елијав син Хелонов.

17. И сложише *Шатор, па пођоше синови Гирсонови и синови Мераријеви носећи шатор. *4.Мој. 1,51.

18. Потом пође застава војске синова Рувимовијех у четама својим, а над њиховом војском бјеше Елисур син Седијуров,

19. А над војском племена синова Симеуновијех Саламило син Сурисадајев,

20. А над војском племена синова Гадовијех Елисаф син Рагуилов.

21. И пођоше синови Катови носећи Светињу, да би они подигли Шатор докле ови дођу.

22. Потом пође застава војске синова Јефремовијех у четама својим, а над војском њиховом бјеше Елисама син Емијудов,

23. А над војском племена синова Манасијиних Гамалило син Фадасуров,

24. А над војском племена синова Венијаминових Авидан син Гадеонијев.

25. Најпослије пође застава војске синова Дановијех у четама својим, задња војска, и над војском њиховом бјеше Ахијезер син Амисадајев,

26. А над војском племена синова Асировијех Фагаило син Ехранов,

27. А над војском племена синова Нефталимовијех Ахиреј син Енанов.

28. Тијем редом пођоше синови Израиљеви у четама својим, и тако иђаху.

29. А Мојсије рече Јоваву сину Рагуилову Мадијанину, тасту својему: Идемо на мјесто за које рече *Господ: Вама ћу га дати. Хајде с нама, и добро ћемо ти учинити, јер је Господ обећао Израиљу много добра.

*1.Мој. 12,7.

30. А он му рече: Нећу ићи, него идем у своју *земљу и у род свој. *2.Мој. 18,27.

31. А Мојсије рече: Немој нас оставити, јер знаш мјеста у пустињи гдје бисмо могли стајати, па нам буди вођ.

32. И ако пођеш с нама, кад дође добро које ће нам учинити Господ, учинићемо ти добро.

33. И тако пођоше од горе Господње, и иђаху три дана, и ковчег завјета Господњега иђаше пред њима три дана тражећи мјесто гдје би починули.

34. И *облак Господњи бјеше над њима сваки дан кад полажаху с мјеста, гдје бијаху у околу. *Псал. 105,39.

35. И кад полажаше *ковчег, говораше Мојсије: Устани Господе, и нека се разаспу непријатељи Твоји, и нека бјеже испред Тебе који мрзе на Те. *Псал. 132,8.

36. А кад се устављаше, говораше: ˅Уврати се, *Господе, к мноштву тисућа Израиљевијех. ˃дођи *Псал. 132,8.

Пожар у околу. Лакомост народа.
Седамдесет старјешина, који проричу.
Препелице и Киврот-Атава.

11. Послије стаде се тужити народ да му је тешко; а то не би по вољи Господу; и кад *Господ чу, разгњеви се; и распали се на њих † огањ Господњи, и сажеже крајње у околу. *Језек. 20,36. †3.Мој. 10,2.

2. Тада завапи народ к Мојсију, а Мојсије се помоли Господу, и угаси се огањ.

3. И прозва се оно мјесто Тавера, јер се распали на њих огањ Господњи.

4. А свјетина што бијаше међу њима, бјеше врло лакома, те и синови Израиљеви стадоше плакати говорећи: Ко ће нас нахранити месом?

5. Опоменусмо се риба што јеђасмо у Мисиру забадава, и краставаца и диња и лука црнога и бијелога.

6. А сада посахну душа наша, нема ништа осим мане пред очима нашима.

7. А мана бјеше као сјеме ˅коријандрово, а боја му бјеше као боја у ˅˅бдела.

˃љековита биљка и зачин ˃˃мирисна смола

8. И излажаше народ, те купљаху, и мељаху на жрвњима или туцаху у ступама, и кухаху у котлу, или мијешаху погаче; а укус јој бијаше као укус од новога уља.

9. И кад падаше роса по околу ноћу, падаше с њом и мана.

10. И чу Мојсије гдје народ плаче у породицама својим, сваки на вратима од шатора својега; и Господ се разгњеви врло, и Мојсију би тешко.

11. Па рече *Мојсије Господу: Зашто учини тако зло слузи својему? И зашто не нађох милости пред Тобом, него метну на ме терет свега народа овога? *2.Мој. 5,22.

12. Еда ли ја зачех сав овај народ? Еда ли га ја родих, кад ми кажеш: Изнеси га у наручју својем, као што носи дојиља дијете, у ону *земљу за коју си се заклео оцима њиховијем. *1.Мој. 26,3.

13. Откуда мени меса да дам свему овом народу, јер плачу преда мном говорећи: Дај нам меса да једемо.

14. Не могу ја сам носити свега народа овога, јер је тешко за мене.

15. Ако ћеш тако чинити са мном, убиј ме боље, ако сам нашао милост пред Тобом, да не гледам зла својега.

16. А Господ рече Мојсију: Сабери Ми седамдесет људи између * старјешина Израиљевијех, које знаш да су старјешине народу и управитељи његови, и доведи их к Шатору од састанка, нека ондје стану с тобом. *2.Мој. 24,1.

17. Тада ћу сићи и говорити ондје с тобом, и узећу од *духа који је на теби и метнућу на њих, да носе с тобом терет народни и да не носиш ти сам. *2.О цар. 2,9.

18. А народу реци: Приправите се за сјутра да једете меса, јер плакасте да *Господ чу, и рекосте: Ко ће нас нахранити месом, јер нам добро бијаше у Мисиру? Даће вам дакле Господ меса и јешћете. *2.Мој. 19,10.

19. Нећете јести један дан, ни два дана, ни пет дана, ни десет дана, ни двадесет дана;

20. Него цио мјесец дана, докле вам на нос не удари и не огади вам се, зато што одбацисте Господа који је међу вама и плакасте пред њим говорећи: Зашто изиђосмо из Мисира?

21. А Мојсије рече: Шест стотина тисућа пјешака има народа, у којем сам, па ти кажеш: Даћу им меса да једу цио мјесец дана.

22. Еда ли ће им се поклати овце и говеда да им достане? Или ће им се покупити све рибе морске да им буде доста?

23. А *Господ рече Мојсију: Зар рука Господња неће бити довољна? Видјећеш хоће ли бити што ти рекох или неће. *Језек. 12,25.

24. И Мојсије изиђе и рече народу ријечи Господње; и сабра седамдесет људи између старјешина народнијех, и постави их око Шатора.

25. И *Господ сиђе у †облаку, и говори к њему, и узевши од духа који бјеше на њему метну на онијех седамдесет људи старјешина; и кад дух дође на њих, пророковаху, али више никад. *2.Мој. 34,5. †4.Мој. 12,5.

26. А два човјека осташе у околу, једном бјеше име Елдад, а другом Модад, на које дође дух, јер и они бијаху записани али не дођоше к Шатору, и стадоше пророковати у околу.

27. И дотрча момак, те јави Мојсију говорећи: Елдад и Модад пророкују у околу.

28. А Исус син Навин, слуга Мојсијев, један од момака његовијех, рече говорећи: Мојсије господару мој, забрани им.

29. А Мојсије му одговори: Зар завидиш због мене? Камо да сав народ Господњи постану пророци и да Господ пусти Дух свој на њих!

30. Потом се врати Мојсије у око са старјешинама Израиљевијем.

31. Тада се подиже вјетар од Господа, и потјера од мора препелице, и разасу их по околу, на дан хода одовуда и на дан хода одонуда око окола, на два лакта од земље.

32. И уставши народ цео онај дан и сву ноћ и цео други дан купљаше препелице: и ко накупи најмање накупи десет ˀгомора; и повјешаше их себи редом око окола.

ˀгомор око 2,2 литра

33. Али месо још им бијаше у зубима, јоште га не поједоше, а Господ се разгњеви на народ, и удари Господ народ помором врло великим.

34. И прозва се оно мјесто *Киврот-Атава јер ондје укопаше народ који се бјеше полакомио. *4.Мој. 33,16.

35. И пође народ од *Киврот-Атаве у Асирот, и стадоше у †Асироту. *4.Мој. 33,17. †5.Мој. 1,1.

Марија, која је гунђала, добија губу.

12. И стадоше викати Марија и Арон на *Мојсија ради жене Мадијанке, којом се ожени, јер се ожени Мадијанком. *2.Мој. 2,21.

2. И рекоше: Зар је само преко Мојсија говорио Господ, није ли говорио и преко нас? И то чу Господ.

3. А Мојсије бјеше човјек врло кротак мимо све људе на Земљи.

4. И одмах рече Господ Мојсију и Арону и Марији: Дођите вас троје у Шатор од састанка. И отидоше њих троје.

5. Тада сиђе Господ у стубу од облака, и стаде на вратима од Шатора. И викну Арона и Марију, и дођоше обоје.

6. И рече им: Чујте сада ријечи моје: Пророк кад је међу вама, Ја ћу му се Господ јављати у утвари и говорићу с њим у сну.

7. Али није такав мој слуга Мојсије, који је вјеран у свем дому мојем.

8. Њему говорим из уста к устима, и он Ме гледа доиста, а не у тами нити у каквој прилици Господњој. Како се дакле не побојасте викати на слугу мојега, на Мојсија?

9. И гњев се Господњи распали на њих, и Он отиде.

10. И облак се подиже са Шатора; и гле, *Марија бјеше губава, бијела као †снијег. И Арон погледа Марију, а она губава.
*5.Мој. 24,9. †2.О цар. 5,27.

11. Тада рече Арон Мојсију: Господару, молим те, не мећи на нас гријеха овога, јер лудо учинисмо и згријешисмо.

12. Немој да ова буде као *мртво дијете, којему је месо пола труло кад излази из утробе матере своје. *Еф. 2,1.

13. И вапи Мојсије ка Господу говорећи: Боже, молим Ти се, исцијели је.

14. А Господ одговори Мојсију: Да јој је отац њезин пљунуо у лице, не би ли се стидјела седам дана? Нека буде одлучена седам дана изван окола, а послије нека буде опет примљена.

15. Тако би *Марија одлучена изван окола седам дана; и народ не пође оданде докле Марија не би опет примљена. *5.Мој. 24,9.

У земљу хананску одлазе уходе;
враћају се и застрашују народ.

13. А потом пође народ од *Асирота, и стадоше у пустињи фаранској. *4.Мој. 33,18.

2. И Господ рече Мојсију говорећи:

3. Пошљи људе да уходе земљу хананску, коју ћу дати синовима Израиљевијем; по једнога човјека од свакога племена отаца њиховијех пошљите, све главаре између њих.

4. И посла их Мојсије из пустиње фаранске по заповијести Господњој; и сви људи бјеху главари синова Израиљевијех.

5. А ово су им имена: од племена Рувимова Самуило син Захуров;

6. Од племена Симеунова Сафат син Сурин;

7. Од племена Јудина Халев син Јефонијин;

8. Од племена Исахарова Игал син Јосифов;

9. Од племена Јефремова Авсије син Навин;

10. Од племена Венијаминова Фалтије син Рафујев;

11. Од племена Завулонова Гудило син Судин;

12. Од племена Јосифова, од племена Манасијина Гадије син Сусин;

13. Од племена Данова Амило син Гамалин;

14. Од племена Асирова Сатур син Михаилов;

15. Од племена Нефталимова Навија син Савин;

16. Од племена Гадова Гудило син Махилов.

17. То су имена људима које посла *Мојсије да уходе земљу. И назва Мојсије Авсија сина Навина Исус. *2.Мој. 17,9.

18. И шаљући их Мојсије да уходе земљу хананску рече им: Идите овуда на југ, па изиђите на гору;

19. И видите земљу каква је и какав народ живи у њој, је ли јак или слаб, је ли мали или велик;

20. И каква је земља у којој живи, је ли добра или рђава; и каква су мјеста у којима живи, еда ли под шаторима или у тврдим градовима;

21. И каква је сама *земља, је ли родна или неродна, има ли у њој дрвета или нема; будите слободни, и узмите рода оне земље. А тада бјеше вријеме првом грожђу. *5.Мој. 8,7.

22. И отишавши уходише земљу од пустиње синске до Реова како се иде у Емат.

23. И идоше на југ, и дођоше до *Хеврона, гдје бијаху Ахиман и Сесије и Телиман, синови Енакови. А Хеврон бјеше сазидан на седам година прије †Соана Мисирскога. *Исус Н. 11,21. †Иса. 30,4.

24. Потом дођоше до потока Есхола, и ондје отсјекоше лозу с гроздом једнијем, и понесоше га двојица на мотки; тако и шипака и смокава.

25. И прозва се оно мјесто поток Есхол од грозда, који ондје отсјекоше синови Израиљеви.

26. И послије четрдесет дана вратише се из земље коју уходише.

27. И вративши се дођоше к Мојсију и Арону и ка свему збору синова Израиљевијех у *пустињу фаранску, у Кадис; и приповједише њима и свему збору ствар, и показаше им род оне земље. *Псал. 29,8.

28. И приповиједајући им рекоше: Идосмо у земљу у коју си нас послао; доиста тече у њој млијеко и мед, и ево рода њезина.

29. Али је јак народ који живи у оној земљи, и *градови су им тврди и врло велики; а видјесмо ондје и синове Енакове.

*5.Мој. 1,28.

30. *Амалик живи на јужној страни; а Хетеји и Јевусеји и Амореји живе у планини, а Хананеји живе на мору и на †Јордану.

*2.Мој. 17,8. †Исус Н. 5,1.

ХРАБРЕЊЕ

31. А Халев утишаваше народ пред Мојсијем; и говораше: Хајде да идемо да је узмемо, јер је можемо покорити.

32. Али други људи који идоше с њим говораху: Не можемо ићи на онај народ, јер је јачи од нас.

33. И просуше зао глас о *земљи коју уходише међу синовима Израиљевијем говорећи: Земља коју прођосмо и уходисмо земља је која прождире своје становнике, и сав народ који видјесмо у њој јесу људи врло велики.

*Језек. 36,13.

34. Видјесмо ондје и дивове, синове Енакове, рода дивовскога, и чињаше нам се да смо према њима као скакавци, такви се и њима чињасмо.

Народ гунђа и бива кажњен.

14. Тада се подиже сав збор и стаде викати, и народ плакаше ону ноћ.

2. И викаху на Мојсија и на Арона сви синови Израиљеви; и сав збор рече им: Камо да смо помрли у земљи мисирској или да помремо у овој пустињи!

3. Зашто нас води Господ у ту земљу да изгинемо од мача, жене наше и дјеца наша да постану робље? Није ли боље да се вратимо у Мисир?

4. И рекоше међу собом: Да поставимо старјешину, па да се вратимо у Мисир.

5. Тада Мојсије и Арон падоше ничице пред свијем збором синова Израиљевијех.

6. А Исус син Навин и Халев син Јефонијин између онијех што уходише земљу, раздријеше хаљине своје,

7. И рекоше свему збору синова Израиљевијех говорећи: Земља коју прођосмо и уходисмо, врло је добра земља.

8. Ако смо мили Господу, Он ће нас одвести у ту земљу, и даће нам је; а то је земља у којој тече млијеко и мед.

9. Само се не одмећите Господа, и не бојте се народа оне земље; јер их можемо појести; отступио је од њих заклон њихов, а с нама је Господ, не бојте их се.

10. Тада рече сав збор да их побију камењем; али се показа слава *Господња свијем синовима Израиљевијем у Шатору од састанка.

*2.Мој. 16,10.

11. И рече Господ Мојсију: Докле ће Ме вријеђати тај народ? Кад ли ће Ми вјеровати послије толиких знакова што сам учинио међу њима?

12. Удариһу га помором, и расућу га; а од тебе ћу учинити народ велик и јачи од овога.

13. А Мојсије рече Господу: Али ће чути Мисирци, између којих си извео овај народ силом својом,

14. И рећи ће с људима ове *земље, који су чули да си Ти, Господе, био усред народа и да си се очима виђао, Господе, и облак Твој да је стајао над њима, и у стубу од †облака да си ишао пред њима дању и у стубу огњеном ноћу;

*2.Мој. 15,14. †Нем. 9,12.

15. Па кад побијеш овај народ, све до једнога, говориће народи, који су чули приповијест о Теби, говорећи:

16. Није могао Господ довести народа овога у *земљу коју им је са заклетвом обећао, зато их поби у пустињи.

*Исус Н. 7,9.

17. Нека се, дакле, прослави сила Господња, као што си рекао говорећи:

18. *Господ дуго чека и обилан је милошћу, прашта †безакоње и гријех, али не правда кривога, него походи безакоње отачко на синовима до трећега и четвртога кољена.

*Псал. 103,8. †2.Мој. 34,7.

19. Опрости безакоње овоме народу због велике милости своје, као што си праштао народу овоме од Мисира довде.

20. А Господ рече: Праштам по ријечи твојој.

21. Али тако Ја жив био, и тако сва *земља била пуна славе † Господње,

*Псал. 72,19. †Авак. 2,14.

22. Ти људи који видјеше славу Моју и знаке Моје што сам учинио у Мисиру и у овој *пустињи, и кушаше Ме већ десет пута, и не послушаше ријечи Моје,

*5.Мој. 1,31.

23. Неће видјети земље коју са заклетвом обећах оцима њиховијем, неће видјети ниједан од онијех који Ме увриједише.

24. А слугу својега Халева, у којем бијеше други дух и који се сасвијем Мене држао, њега ћу одвести у *земљу у коју је ишао, и †потомство ће је његово наслиједити. *Псал. 37,11. †Псал. 25,13.

25. Али Амалик и Хананеј сједе у долини, зато се сјутра вратите натраг, и идите у *пустињу к Црвеном мору. *Суд. 11,16.

26. Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

27. Докле ће тај зли збор викати на Ме? Чуо сам вику синова Израиљевијех, којом вичу на Ме.

28. Кажи им: Тако Ја жив био, каже Господ, учинићу вам онако како сте говорили и Ја чух.

29. У овој ће *пустињи попадати мртва тјелеса ваша, и сви између вас који су избројени у свем броју вашем, од двадесет година и више, који викасте на Ме, *4.Мој. 26,64.

30. Нећете ући у *земљу, за коју подигав руку своју заклех се да ћу вас населити у њој, осим Халева сина Јефонијина и Исуса сина Навина. *5.Мој. 1,36.

31. А дјецу вашу, за коју рекосте да ће постати робље, њих ћу одвести, и они ће познати *земљу за коју ви не марите. *Псал. 106,24.

32. А ваша тјелеса мртва ће попадати у овој *пустињи. *1.Кор. 10,5.

33. А дјеца ваша биће пастири по *пустињи четрдесет година, и носиће кар за прељубе ваше, докле не испропадају тјелеса ваша у пустињи. *4.Мој. 32,13.

34. По броју дана, за које уходисте земљу, четрдесет дана, на сваки дан по годину, носићете гријехе своје, четрдесет година, и познаћете да сам прекинуо с вама.

35. Ја Господ рекох, и тако ћу учинити свему том збору злому, који се сабрао на ме: У *пустињи ће пропасти и ту помријети. *4.Мој. 27,3.

36. А људи које бијеше послао Мојсије да уходе земљу, и који вративши се побунише сав збор да виче на њ, просувши зао глас о земљи,

37. Ти људи, који просуше зао глас о земљи, помријеше од помора пред Господом;

38. А Исус син Навин и *Халев син Јефонијин осташе живи између људи који су ишли да уходе земљу. *Исус Н. 14,6.

39. И Мојсије каза све ове ријечи свијем синовима Израиљевијем, и народ плака веома.

40. А сјутрадан уставши пођоше наврх горе, и рекоше: Ево нас, идемо на мјесто за које је говорио *Господ, јер згријешисмо. *5.Мој. 1,41.

41. Али Мојсије рече: Зашто преступате заповијест *Господњу? Од тога неће бити ништа. *2.Днев. 24,20.

42. Не идите горе, јер *Господ није међу вама; немојте да вас побију непријатељи ваши. *5.Мој. 1,42.

43. Јер је Амалик и Хананеј тамо пред вама, и изгинућете од мача, јер ›одустависте Господа, па неће ни *Господ бити с вама. ›напустисте *Суд. 16,20.

44. Али они, ипак, навалише да иду наврх горе; али ковчег завјета Господњега и Мојсије не изађоше из окола.

45. Тада сиђе Амалик и Хананеј, који живљаху у оној гори, и разбише их и бацише дори до Орме.

О даровима у јелу и пићу и првинама од тијеста. Гријеси због слабости и због пакости. Казна због обесвећења Суботе. Знак на хаљинама ради опомињања.

15. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

2. Реци синовима Израиљевијем и кажи им: Кад дођете у земљу гдје ћете наставати, коју ћу вам Ја дати,

3. И станете приносити жртву огњену Господу, жртву паљеницу или жртву завјета ради или од драге воље, или о празницима својим, готовећи мирис угодни Господу од крупне или од ситне стоке,

4. Тада ко принесе принос свој Господу, нека донесе уза њ дар, десетину ефе бијелога брашна помијешана с четвртином ›ина уља. ›мера за течност – 1 ин око 3,66 литра

5. И вина четврт ина за наљев донеси уз жртву паљеницу или уз другу жртву, на свако јагње.

6. А уз овна донеси дар, двије десетине ›ефе бијелога брашна помијешана с трећином ина уља, ›1 ефа око 22 литра

7. И вина за наљев трећину ина принијећеш за мирис угодни Господу.

8. А кад приносиш теле на жртву паљеницу или на жртву ради завјета или на жртву захвалну Господу,

9. Онда нека се донесе уз теле дар, три десетине ефе бијелога брашна помијешана с по ина уља,

10. И вина донеси за наљев по ина; то је жртва огњена за мирис угодни Господу.

11. Тако нека буде уза свакога вола и уза свакога овна и уза свако живинче између оваца или коза.

12. Према броју колико принесете, учините тако уза свако, колико их буде.

13. Сваки домородац тако нека чини приносећи жртву паљеницу за мирис угодни Господу.

14. Тако ако буде међу вама и дошљак или ко би се бавио међу вама, па би принио жртву огњену за мирис угодни Господу, нека чини онако како ви чините.

15. Зборе, вама и дошљаку који је међу вама један да је *закон, закон вјечан од кољена на кољено; дошљак ће бити као и ви пред Господом. *4.Мој. 9,14.

16. Један закон и једна уредба да буде вама и дошљаку, који је међу вама.

17. Још рече Господ Мојсију говорећи:

18. Кажи синовима Израиљевијем и реци им: Кад дођете у земљу, у коју ћу вас ја одвести,

19. Па станете јести хљеб оне *земље, тада принесите принос Господу. *Исус Н. 5,11.

20. Од првина тијеста својега приносите у принос колач, као принос од гумна тако га приносите.

21. Од првина тијеста својега дајите Господу принос од кољена до кољена.

22. А кад бисте погријешили, те не бисте ˇучинили свијех овијех заповијести, које каза *Господ Мојсију, ˇдржали *3.Мој. 4,2.

23. Све што вам је заповједио Господ преко Мојсија, од дана кад заповједи Господ и послије од кољена до кољена,

24. Ако се буде учинило погрјешком, да збор не зна, онда сав збор нека принесе на *жртву †паљеницу за мирис угодни Господу теле с даром његовијем и с наљевом његовијем по уредби, и једно јаре на жртву за ‡гријех. *3.Мој. 4,23. †4.Мој. 28,15. ‡Језд. 6,17.

25. И *свештеник нека очисти сав збор синова Израиљевијех, и опростиће им се, јер је погрјешка и они донесоше пред †Господа свој принос за жртву огњену Господу и принос за гријех свој ради погрјешке своје. *3.Мој. 4,20. †Рим. 5,11.

26. Опростиће се свему збору синова Израиљевијех и дошљаку који се бави међу њима, јер је погрјешка свега народа.

27. Ако ли једна душа згријеши не знајући, нека принесе козу од године на жртву за гријех.

28. И *свештеник нека очисти душу која буде згријешила не знајући пред Господом, и кад је очисти опростиће јој се. *3.Мој. 4,35.

29. И за рођенога у земљи синова Израиљевијех и за дошљака, који се бави међу вама, један закон да буде кад ко згријеши не знајући.

30. Али ко од ˇсиле згријеши између рођенијех у земљи или између дошљака, он ружи Господа; нека се истријеби она душа из народа својега. ˇнамерно

31. Јер презре *ријеч Господњу, и заповијест Његову погази; нека се истријеби она душа; †безакоње је њезино на њој. *2.Сам. 12,9. †Језек. 18,20.

32. А кад бијаху синови Израиљеви у пустињи, нађоше једнога гдје купи дрва у *Суботу. *2.Мој. 35,2.

33. И који га нађоше гдје купи дрва, доведоше га к Мојсију и к Арону и ка свему збору.

34. И метнуше га под стражу, јер не бјеше казано шта ће се чинити с њим.

35. А Господ рече Мојсију: Нека се погуби тај *човјек; нека га заспе камењем сав збор иза окола. *1.О цар. 21,13.

36. И сав збор изведе га иза окола и засуше га камењем, и умрије, као што заповједи Господ Мојсију.

37. Још рече Господ Мојсију говорећи:

38. Реци синовима Израиљевијем и кажи им, нека ударају ресе по скутовима од хаљина својих од кољена до кољена, и над ресе нека међу врпцу плаву.

39. И имаћете ресе зато да се гледајући их опомињете *свијех заповијести Господњих и творите их, и да се не заносите за срцем својим и за очима својима, којима чините прељубу; *Језек. 6,9.

40. Него да памтите и творите све заповијести Моје, и будете свети Богу својему.

41. Ја сам Господ Бог ваш, који сам вас извео из земље мисирске, да вам будем Бог. Ја сам Господ Бог ваш.

Побуна и пропаст Корејеве групе. Кадионице грјешника и Аронова кадионица.

16. А Кореј син Исара сина Ката сина Левијева, и Датан и Авирон синови Елијавови, и Авнан син Фалета сина Рувимова побунише се,

2. И усташе на Мојсија, и с њима двјеста и педесет људи између синова Израиљевијех, главара народнијех, који се сазиваху на збор и бијаху људи знатни.

3. И скупише се на Мојсија и на Арона, и рекоше им: Доста нек вам је; сав овај народ, сви су свети, и међу њима је Господ; зашто се ви подижете над збором Господњим?

4. Кад то чу Мојсије, паде ничице.

5. Потом рече Кореју и свој дружини његовој говорећи: Сјутра ће показати Господ ко је Његов, и ко је свет, и кога је пустио к Себи, јер кога је изабрао онога ће пустити к Себи.

6. Ово учините: Узмите кадионице, Кореј са свом дружином својом.

7. И метните сјутра у њих огња и метните у њих када пред Господом, и кога изабере Господ онај ће бити свет. Доста нек вам је, синови Левијеви!

8. И рече Мојсије Кореју: Чујте синови Левијеви!

9. Мало ли вам је што вас је Бог Израиљев одвојио од збора Израиљева пустивши вас к Себи да вршите службу у Шатору Господњем и да стојите пред збором и служите за њ?

10. Пустио је к Себи тебе и сву браћу твоју, синове Левијеве, с тобом, а ви тражите још и свештенство?

11. Зато ти и сва дружина твоја скуписте се на Господа. Јер Арон шта је да вичете на њ?

12. И посла Мојсије да дозову Датана и Авирона синове Елијавове. А они одговорише: Нећемо да идемо.

13. Мало ли је што си нас извео из земље у којој тече млијеко и мед да нас побијеш у овој пустињи, него још хоћеш да владаш над нама?

14. Јеси ли нас одвео у *земљу гдје тече млијеко и мед, и јеси ли нам дао да имамо њива и винограда? Хоћеш ли очи овијем људима да ископаш? Нећемо да идемо. *2.Мој. 3,8.

15. Тада се расрди Мојсије врло, и рече Господу: Немој погледати на дар њихов; ниједнога *магарца нијесам узео од њих, нити сам коме од њих учинио каквога зла. *1.Сам. 12,3.

16. Потом рече Мојсије Кореју: Ти и сви твоји станите сјутра пред Господом, ти и они и Арон.

17. И узмите сваки своју кадионицу, и метните у њих када, и станите пред Господом сваки са својом кадионицом, двјеста и педесет кадионица, и ти и Арон, сваки са својом кадионицом.

18. И узеше сваки своју кадионицу, и метнувши у њих огња, метнуше у њих када, и стадоше на врата Шатора од састанка с Мојсијем и Ароном.

19. А Кореј сабра на њих сав збор на врата Шатора од састанка; тада се показа слава *Господња свему збору. *3.Мој. 9,6.

20. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

21. Одвојте се из тога збора, да их одмах сатрем.

22. А они падоше ничице и рекоше: Боже, Боже *духовима и сваком тијелу, овај један згријешио, и на сав ли ћеш се збор гњевити? *4.Мој. 27,16.

23. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

24. Реци збору и кажи: Отступите од шатора Корејева и Датанова и Авиронова.

25. И уставши Мојсије отиде к Датану и Авирону, а за њим отидоше старјешине Израиљеве.

26. И рече збору говорећи: Отступите од шатора тијех безбожника, и не додијевајте се ничега што је њихово, да не изгинете због свијех *гријеха њиховијех. *Откр. 18,4.

27. И отступише са свијех страна од шатора Корејева и Датанова и Авиронова; а Датан и Авирон изашавши стадоше сваки на врата од шатора својега са женама својим и са синовима својим и с дјецом својом.

28. Тада рече Мојсије: Овако ћете познати да ме је *Господ послао да чиним сва ова дјела, и да ништа не чиним од себе: *Јер. 23,16.

29. Ако ови помру као што мру сви људи, и ако буду покарани као што бивају покарани сви људи, није ме послао Господ;

30. Ако ли што ново учини Господ, и земља отвори уста своја и прождре их са свијем што је њихово, и сиђу живи у гроб, тада знајте да су ови људи увриједили Господа.

31. А кад изговори ријечи ове, расједе се *земља под њима, *4.Мој. 26,10.

32. И отворивши *земља уста своја прождрије их, и домове њихове и све људе Корејеве и све благо њихово. *Псал. 106,17.

33. И тако сиђоше са свијем што имаху живи у *гроб, и покри их земља и неста их из збора. *Иса. 38,18.

34. А сви Израиљци који бијаху око њих побјегоше од вике њихове, јер говораху: Да нас не прождре земља.

35. И изађе *огањ од Господа, и сажеже онијех двјеста и педесет људи који принесоше кад. *3.Мој. 10,2.

36. Тада рече Господ Мојсију говорећи:

37. Кажи Елеазару сину Арона свештеника нека покупи кадионице из тога гаришта, и угљевље из њих нека разбаци, јер су свете;

38. Кадионице онијех који огријешише *душе своје нека раскују на плоче да се окује олтар, јер кадише њима пред Господом, зато су свете, и нека буду синовима Израиљевијем знак. *Приче 20,2.

39. И покупи Елеазар свештеник кадионице мједене, којима бјеху кадили они што изгорјеше, и расковаше их за оков олтару

40. За спомен синовима Израиљевијем, да не приступа нико други који није рода Аронова да кади пред *Господом, да му не буде као Кореју и дружини његовој, као што му бјеше казао Господ преко †Мојсија.

*2.Днев. 26,18; 1.Днев. 23,13. †4.Мој. 3,38.

41. А сјутрадан викаше сав збор синова Израиљевијех на *Мојсија и на Арона говорећи: Побисте народ Господњи. *4.Мој. 14,2.

42. А кад се стјецаше народ на *Мојсија и на Арона, погледаше на †Шатор од састанка, а то облак на њему, и показа се слава ‡Господња.

*2.Мој. 24,16. †2.Мој. 40,34. ‡2.Мој. 16,10.

43. И дође Мојсије и Арон пред Шатор од састанка.

44. И рече Господ Мојсију говорећи:

45. Уклоните се из тога збора да их одмах потрем. А они падоше ➔ничице.

➔лицем надоле

46. И рече *Мојсије Арону: Узми кадионицу, и метни у њу огња с олтара, и метни када, и иди брже ка збору, и очисти их; јер †гњев жесток изађе од Господа, и ‡помор поче. *3.Мој. 10,6. †4.Мој. 1,53. ‡4.Мој. 8,19.

47. И узевши Арон кадионицу, као што му рече Мојсије, отрча усред збора, и гле, помор већ бјеше почео у народу; и окадив очисти народ.

48. И стајаше међу мртвима и живима, и устави се *помор. *2.Сам. 24,25.

49. А онијех који помријеше од тога помора бјеше четрнаест тисућа и седам стотина, осим онијех што изгибоше са Корејем.

50. И врати се Арон к Мојсију на врата Шатора од састанка, кад се устави помор.

Аронова палица процвјетава.

17. Потом рече Господ Мојсију говорећи:

2. Реци синовима Израиљевијем, и узми од њих по једну палицу од свакога дома отаца њиховијех, од свијех кнезова њиховијех, по домовима отаца њиховијех, дванаест палица, и име свакога напиши на палици његовој.

3. А на палици Левијевој напиши име Ароново, јер је свака палица за једног поглавара од дома отаца њиховијех.

4. И остави их у Шатору од састанка пред Свједочанством, гдје се састајем с вама.

5. И кога изаберем, његова ће палица процвјетати; тако ћу утишати пред собом вику синова Израиљевијех што вичу на вас.

6. Кад то рече Мојсије синовима Израиљевијем, дадоше му сви кнезови њихови

палице, сваки кнез по палицу од дома оца својега, дванаест палица, и палица Аронова бјеше међу палицама њиховијем.

7. И остави Мојсије палице пред Господом у Шатору од Свједочанства.

8. А сјутрадан дође Мојсије у Шатор од Свједочанства, и гле, процвјетала палица Аронова од дома Левијева; бјеше напупила и цвјетала, и бадеми зрели на њој.

9. И изнесе Мојсије све оне палице испред Господа к свијем синовима Израиљевијем, и разгледавши их узеше сваки своју палицу.

10. А *Господ рече Мојсију: Донеси опет палицу †Аронову пред Свједочанство да се чува за знак непокорнима, да престане вика њихова на Ме, да не изгину.

*4.Мој. 20,9. †Јевр. 9,4.

11. И учини Мојсије, како му заповједи Господ тако учини.

12. Тада рекоше синови Израиљеви Мојсију говорећи: Помријесмо, пропадосмо, сви пропадосмо.

13. Ко се год приближи к Шатору Господњему, гине; хоћемо ли сви изгинути?

Служба и издржавање свештеника и Левита.

18. А Господ рече Арону: Ти и синови твоји и дом оца твојега с тобом носите гријехе у Светињу; ти и синови твоји с тобом носите гријехе свештенства својега.

2. И браћу своју, племе Левијево, племе оца својега узми к себи да буду уза те и служе ти; а ти ћеш и синови твоји с тобом служити пред Шатором од састанка.

3. Нека добро слушају заповијести твоје и раде што треба у свем Шатору; али к судовима од Светиње к олтару нека не приступају, да не изгину и они и ви.

4. Нека буду, дакле, уза те, и нека раде све што треба у Шатору од састанка у свакој служби у њему; али нико други да не приступи с вама.

5. А ви радите што треба у Светињи и што треба на олтару, да више не дође гњев на синове Израиљеве.

6. Јер ево Ја узех браћу вашу Левите између синова Израиљевијех, и вама су дани на дар за Господа, да врше службу у Шатору од састанка.

7. А ти и синови твоји с тобом вршите свештеничку службу своју у свему што припада к олтару и што бива иза завјеса, и служите; свештенство даровах вам, зато ко би други приступио, да се погуби.

8. Још рече Господ Арону: Ево, дајем ти и приносе своје што се увис подижу, између свијех ствари које посвећују синови Израиљеви дајем их теби ради помазања и синовима твојим законом вјечним.

9. То нека је твоје од ствари посвећенијех, које се не сажижу; сваки принос њихов између свијех дарова њиховијех и између свијех приноса за гријех и свијех приноса за кривицу, које Ми донесу, светиња над светињама да је твоја и синова твојих.

10. У Светињи га једи, све мушкиње нека га једе, света ствар да ти је.

11. Твоје су, дакле, *жртве дарова њиховијех које се увис подижу; и сваку жртву синова Израиљевијех која се обрће теби дајем и синовима твојим и кћерима твојим с тобом законом вјечним; ко је год чист у дому твојем, нека једе. *2.Мој. 29,27.

12. Најбоље од *уља и најбоље од вина и жита, првине које дају †Господу, теби дајем.

*5.Мој. 18,4. †2.Мој. 23,19.

13. Првине од свега што роди на земљи њиховој, које донесу Господу, твоје нека буду; ко је год чист у дому твојем нека једе.

14. Све завјетовано Богу и Израиљу, твоје нека је.

15. Што год отвара материцу између свакога тијела које приносе Господу, и између људи и између стоке, твоје да буде; али првенац човјечји нека се откупљује; и првенац нечисте стоке нека се откупљује.

16. А откуп нека му буде кад буде од мјесец дана по твојој цијени пет сикала *сребра, по сиклу светом; у њему је двадесет гера. *3.Мој. 27,6.

17. А првенца од краве или првенца од овце или првенца од козе не дај да се откупи; свете су ствари; крвљу њиховом покропи *олтар, и сало њихово запали, да буде †жртва огњена за мирис угодни ‡Господу. *3.Мој. 3,2. †3.Мој. 3,5. ‡5.Мој. 15,19.

18. А месо од њих да је твоје, као груди што се обрћу и као плеће десно, да је твоје.

19. Све приносе што се подижу од посвећенијех ствари, што приносе синови Израиљеви Господу, дајем теби и синовима твојим и кћерима твојим с тобом законом вјечним; то ће бити завјет осољен, вјечан пред Господом теби и потомству твојему с тобом.

20. Још рече *Господ Арону: У †земљи њиховој да немаш насљедства, ни ‡дијела међу њима да немаш; Ја сам дио твој и твоје насљедство међу синовима Израиљевијем.

*5.Мој. 10,9. †Псал. 142,5. ‡5.Мој. 14,27.

21. А синовима Левијевим ево дајем у насљедство све *десетке од Израиља за службу њихову што служе у Шатору од састанка.

*5.Мој. 12,17.

22. А синови Израиљеви нека више не приступају к Шатору од састанка, да се не огријеше и не изгину.

23. Него сами Левити нека служе службу у Шатору од састанка, и они нека носе гријех свој законом вјечним од кољена до кољена, па да немају насљедства међу синовима Израиљевијем.

24. Јер десетке синова Израиљевијех, што ће доносити Господу на жртву што се подиже, дајем Левитима у насљедство; тога ради рекох за њих: Међу синовима Израиљевијем да немају насљедства.

25. Још рече Господ Мојсију говорећи:

26. Реци *Левитима и кажи им: Кад узмете од синова Израиљевијех десетак који вам дадох од њих за насљедство ваше, онда принесите од њега принос што се подиже Господу, десето од десетога.

*Нем. 10,38.

27. И примиће вам се принос ваш као жито с гумна и као вино из каце.

28. Тако и ви приносите принос што се подиже Господу од свијех десетака својих, које ћете узимати од синова Израиљевијех, и дајите од њих принос Господњи Арону свештенику.

29. Од свега што вам се да приносите сваки принос што се подиже Господу, од свега што буде најбоље свети дио.

30. И реци им: Кад принесете најбоље од тога, тада ће се примити Левитима као доходак од гумна и као доходак од каце.

31. А јести можете то на сваком мјесту и ви и породице ваше, јер вам је *плата за †службу вашу у Шатору од састанка.

*1.Тим. 5,18. †1.Кор. 9,13.

32. И нећете зато навући на се гријеха, кад станете приносити што је најбоље, и нећете оскврнити светијех ствари синова Израиљевијех, и нећете изгинути.

О води од пепела црвене јунице, којом се чисти.

19. Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

2. Ово је уредба и закон што заповједи Господ говорећи: Реци синовима Израиљевијем нека ти доведу јуницу црвену здраву, на којој нема мане, и која још није била у јарму;

3. И подајте је Елеазару свештенику, а он нека је изведе напоље из окола да је закољу пред њим.

4. И узевши Елеазар крви њезине на прст свој нека покропи крвљу према Шатору од састанка седам пута.

5. Потом нека заповједи да се спали јуница пред његовијем очима; кожу њезину и месо њезино и крв њезину с балегом нека спале.

6. И свештеник узевши дрвета кедрова, исопа и ›црвца, нека баци у огањ гдје гори јуница.

› скерлет, тканина црвене боје

7. Потом нека опере хаљине своје и опере тијело своје водом, па онда нека уђе у око, и нека буде свештеник нечист до вечера.

8. Тако и ко је спали, нека опере хаљине своје водом, и тијело своје нека опере водом, и нека буде нечист до вечера.

9. А чист човјек нека покупи пепео од јунице и изручи га иза окола на чисто мјесто, да се чува збору синова Израиљевијех за воду очишћења; то је жртва за гријех.

10. И онај који покупи пепео од јунице нека опере хаљине своје, и нека буде нечист до вечера. То нека је синовима Израиљевијем и дошљаку који се бави међу њима вјечан закон.

11. Ко се дотакне *мртва тијела човјечијега, да је нечист седам дана. *Еф. 2,1.

12. Он нека се очисти оном водом трећи дан и седми дан, и биће чист; ако ли се не очисти трећи дан и седми, неће бити чист.

13. Ко се дотакне мртва тијела човјечијега па се не очисти, онај је осврнио *Шатор Господњи; зато да се истријеби она душа из Израиља; јер није покропљен водом очишћења, зато је нечист, и нечистота је његова на њему. *3.Мој. 15,31.

14. Ово је закон кад човјек умре у шатору: Ко год уђе у онај шатор и ко год буде у шатору, нечист да је седам дана;

15. И сваки суд откривен, који не буде добро заклопљен, нечист је.

16. И ко се год дотакне у пољу посјеченога мачем или умрлога или кости човјечије или гроба, нечист да је седам дана.

17. И нека за нечистога узму пепела од јунице спаљене за гријех, и нека налију на њ воде живе у суд.

18. Потом нека узме чист човјек исопа и замочи у ону воду, и покропи њом шатор и све суде и људе који су у њему били; тако и онога који би се дотакао кости или човјека посјечена или умрла или гроба.

19. Чисти нечистога нека покропи трећи и седми дан; и кад га очисти седми дан, нека опере хаљине своје и себе нека опере водом, и биће *чист увече. *3.Мој. 14,9.

20. А ко буде нечист па се не очисти, да се истријеби она душа из збора; јер је светињу Господњу оскврнио, а није покропљен водом очишћења; нечист је.

21. И ово нека им је закон вјечан: И који покропи водом очишћења, нека опере хаљине своје; и ко се год дотакне воде очишћења, да је нечист до вечера.

22. И чега се год дотакне ко је нечист, да је нечисто; и ко се њега дотакне, да је нечист до вечера.

Вода из стијене. Едом брани пролаз.
Смрт Маријина и Аронова.

20. И синови Израиљеви, сав збор њихов, дођоше у *пустињу синску првога мјесеца, и стаде народ у Кадису; и ондје умрије †Марија, и би погребена ондје. *4.Мој. 33,36. †4.Мој. 26,59.

2. А ондје немаше збор воде, те се скупише на Мојсија и на Арона.

3. И свађаше се народ с Мојсијем, и говораху: Камо да смо помрли кад помријеше браћа наша пред Господом!

4. Зашто доведосте збор Господњи у ову пустињу да изгинемо овдје и ми и стока наша?

5. И зашто нас изведосте из Мисира да нас доведете на ово зло мјесто, гдје не роди ни жито ни смоква ни грожђе ни шипак, а ни воде нема за пиће?

6. И дође Мојсије и Арон испред збора на врата Шатора од састанка, и падоше ничице; и показа им се слава Господња.

7. И рече Господ Мојсију говорећи:

8. Узми штап, и сазовите збор ти и Арон брат твој, и проговорите стијени пред њима, те ће дати воду своју; тако ћеш им извести воду из стијене, и напојићеш збор и стоку њихову.

9. И Мојсије узе штап испред Господа, како му заповједи Господ.

10. И сазваше Мојсије и Арон збор пред стијену, и он им рече: Слушајте одметници, хоћемо ли вам из ове стијене извести воду?

11. И диже *Мојсије руку своју и удари у стијену штапом својим два пута, и изиде вода многа, те се напоји народ и стока њихова. *2.Мој. 17,6.

12. А *Господ рече Мојсију и Арону: Што Ми не вјеровасте и не прослависте Ме пред синовима Израиљевим, зато нећете одвести збора тога у земљу коју сам им дао. *3.Мој. 10,3.

13. То је вода од свађе, гдје се свађаше синови Израиљеви с Господом, и Он се прослави међу њима.

14. Иза тога посла Мојсије *посланике из †Кадиса к цару едомском да му реку: Овако каже брат твој Израиљ: Ти знаш све невоље које нас снађоше: *Суд. 11,17. †Суд. 11,16.

15. Како наши оци сиђоше у Мисир, и бијасмо у Мисиру дуго времена, и како Мисирци зло чинише нама и оцима нашим;

16. И викасмо ка Господу, и Господ чу глас наш, и посла анђела, који нас изведе из Мисира; и ево смо у Кадису, граду на твојој међи.

17. Пусти нас да прођемо кроз твоју земљу; нећемо ићи преко поља ни преко винограда, нити ћемо пити воде из којега студенца; ићи ћемо царским путем, нећемо свртати ни надесно ни налијево док не пријеђемо међу твоју.

18. А Едом му одговори: Не иди преко моје земље, да не изидем с мачем преда те.

19. А синови Израиљеви рекоше му: Ићи ћемо утреником, и ако се напијемо воде твоје, ми или стока наша, платићемо је; ништа више, само да пјешице прођемо.

20. А он им одговори: Нећете проћи. И изиђе *Едом пред њих с много народа и с великом силом. *Амос 1,11.

21. И кад не хтје Едом допустити Израиљу да пријеђе преко међе његове, Израиљ отиде од њега.

22. И кренувши се од Кадиса дођоше синови Израиљеви, сав збор њихов, ка гори Ору.

23. И Господ рече Мојсију и Арону на гори Ору код међе едомске говорећи:

24. Арон ваља да се прибере к роду својему, јер неће ући у земљу коју сам дао синовима Израиљевијем, јер не послушасте заповијести моје на Води од сваће.

25. Узми Арона и Елеазара сина његова, и изведи их на гору Ор.

26. И свуци Арону хаљине његове и обуци их Елеазару сину његову, па ће се Арон прибрати и умријети ондје.

27. И учини Мојсије како заповједи Господ; и изиђоше на гору Ор пред свијем збором.

28. И свуче Мојсије с Арона хаљине његове и обуче их Елеазару сину његову, и умрије ондје *Арон наврх горе, а Мојсије и Елеазар сиђоше с горе. *5.Мој. 10,6.

29. А кад видје сав збор да умрије Арон, плака сав дом Израиљев за Ароном тридесет дана.

Змија од бакра.
Побједа над Сионом и Огом.

21. А кад чу *Хананеј цар арадски, који живљаше на југу, да иде Израиљ путем којим идоше уходе, он се поби с њима и зароби их неколико. *4.Мој. 33,40.

2. Тада се Израиљ завјетова Господу и рече: Ако даш овај народ мени у руке, до темеља ћу раскопати градове њихове.

3. И услиши Господ глас Израиљев и даде му Хананеје, а он затре њих и градове њихове, и прозва оно мјесто Орма.

4. Потом пођоше од горе Ор к Црвеном мору обилазећи земљу едомску, и ослаби дух народу од пута.

5. И викаше народ на Бога и на Мојсија: Зашто нас изведосте из Мисира да изгинемо у овој пустињи? Јер нема ни хљеба ни воде, а овај се никакви хљеб већ огадио души нашој.

6. А Господ пусти на народ змије ватрене, које их уједаху, те помрије много народа у Израиљу.

7. Тада дође народ к Мојсију и рекоше: Згријешисмо што викасмо на Господа и на тебе; моли Бога нека уклони змије од нас. И Мојсије се помоли за народ.

8. И Господ рече Мојсију: Начини змију ватрену, и метни је на мотку, и кога уједе змија, нека погледа у њу, па ће оздравити.

9. И начини Мојсије змију од ˅мједи, и метну је на мотку, и кога год уједе змија он погледа у змију од мједи, и оздрави. ˃бакра

10. Потом пођоше синови Израиљеви, и стадоше у око у Оvоту.

11. И из Овота отишавши стадоше у око на брдима аваримским у пустињи која је према Моавској с истока.

12. Оданде отишавши стадоше у око у долини Зареду.

13. И одатле отишавши стадоше у око на броду на Арнону, који је у *пустињи и излази од међе аморејске. Јер је Арнон међа †моавска између Моаваца и Аморејаца. *Суд. 11,18. †4.Мој. 22,36.

14. Зато се каже у књизи о ратовима Господњим: На Вајева у Суфи и на потоке арнонске.

15. Јер ти потоци, који допиру до мјеста Ара, теку покрај међе моавске.

16. А отуда дођоше к Виру; то је студенац за који бјеше рекао Господ Мојсију: Скупи народ, и даћу им воде.

17. Тада пјева Израиљ *пјесму ову: Дижи се, студенче; припијевајте га; *2.Мој. 15,1.

18. Студенче, који копаше кнезови, који ископаше поглавари народни с Онијем ко-

ји постави *закон, палицама својим. А из пустиње отидоше у Мантанаил, *5.Мој. 33,4.

19. А из Мантанаила у Надил, а из Надила у Вамот,

20. А из Вамота у долину која је у пољу моавском код горе Фазге и гледа у *пустињу. *4.Мој. 23,28.

21. Тада посла *Израиљ †посланике к Сиону цару аморејском говорећи: *Суд. 11,19. †5.Мој. 2,26.

22. Пусти да прођемо кроз твоју земљу, нећемо свртати ни у поље ни у виноград, нити ћемо пити воде из студенаца; ићи ћемо царским путем, докле не пријеђемо међу твоју.

23. Али не даде *Сион Израиљу да прође кроз земљу његову, него сабра Сион сав народ свој, и изађе на Израиља у пустињу, и дође у Јасу, и поби се с Израиљем. *5.Мој. 2,32.

24. Али га исијече *Израиљ оштрим мачем, и освоји †земљу његову од Арнона па до Јавока до синова Амоновијех, јер тврда бијеше међа синова Амоновијех. *Суд. 11,13. †Исус Н. 12,1.

25. И узе *Израиљ сва она мјеста и насели се у свијем градовима аморејским, у Есевону и у свијем селима његовијем. *Суд. 11,26.

26. Јер Есевон бијеше град Сиона цара аморејскога, који бијеше први завојштио на цара моавскога и бијеше му узео сву земљу његову до Арнона.

27. Зато говоре у причи: Ходите у Есевон, да се сагради и подигне град Сионов.

28. Јер *огањ изађе из Есевона, пламен из града Сионова, и спали Ар Моавски и становнике на висини арнонској. *Јер. 48,45.

29. Тешко теби, Моаве; пропао си, народе Хамосов; дао је синове своје који утекоше и кћери своје у ропство Сиону цару аморејском.

30. Али их постријељасмо, пропаде Есевон до Девона, и потрсмо их до Нофе, која допире до Медеве.

31. И тако живје Израиљ у земљи аморејској.

32. Потом посла Мојсије да уходе Јазир, и узеше села око њега, и изагнаше Амореје који бијаху ондје.

33. Потом ᵓобративши се пођоше у *Васан; и изиде Ог цар васански пред њих, он и сав народ његов на бој у Едрајин. ᵓусмеривши се *Исус Н. 13,12.

34. А *Господ рече Мојсију: Не бој га се; јер сам га дао у твоје руке и сав народ његов и земљу његову; и учини му како си учинио Сиону †цару аморејском који живљаше у Есевону. *5.Мој. 3,2. †Псал. 136,19.

35. И побише га и синове његове и сав народ његов, да не оста ниједан, и освојише земљу његову.

Валам позван да прокуне синове Израиљеве. Валамова магарица говори.

22. Одатле се подигоше синови Израиљеви, и стадоше у око у пољу *моавском с ону страну †Јордана према Јерихону. *4.Мој. 33,48. †4.Мој. 36,13.

2. И видје Валак син Сефоров све што учини Израиљ Амореју,

3. И уплаши се Моав од народа веома; јер га бијеше много, и ᵓпритужи Моаву од синова Израиљевијех. ᵓдојади

4. Па рече Моав старјешинама мадијанским: Сада ће ова множина појести све што је око нас као во траву у пољу. А Валак син Сефоров бијеше у оно вријеме цар моавски.

5. И посла посланике к Валаму сину Верову у Фатуру, која је на ᵓРијеци у земљи народа његова, говорећи: Ево народ изиђе из Мисира, ево прекрилио је земљу, и стоји према мени. ᵓЕуфрат

6. Него ходи, прокуни ми овај народ, јер је јачи од мене, еда бих му одолио и побио га или истјерао из земље ове; јер знам, кога благословиш биће благословен, а кога прокунеш биће проклет.

7. И отидоше старјешине моавске и старјешине мадијанске носећи дарове за врачање; и дођоше к Валаму, и казаше му ријечи Валакове.

8. А он им рече: Останите овдје ову ноћ, и одговорићу вам како ми Господ каже. И осташе кнезови моавски код Валама.

9. А Бог дође к Валаму и рече му: Какви су то људи код тебе?

10. И рече Валам Богу: Валак син Сефоров, цар моавски, посла их к мени говорећи:

11. Ево народ изиђе из Мисира и прекрили земљу; него ходи, прокуни ми га, еда бих га надбио и отјерао га.

12. А Бог рече Валаму: Не иди с њима, нити куни тога народа, јер је благословен.

13. И ујутру уставши Валам рече кнезовима Валаковијем: Вратите се у своју земљу јер ми не да Бог да идем с вама.

14. И уставши кнезови моавски дођоше к Валаку, и рекоше: Не хтје Валам поћи с нама.

15. Тада опет посла Валак више кнезова и веће од првијех.

16. И они дошавши к Валаму рекоше му: Овако вели Валак син Сефоров: Немој се затезати, молим те, него дођи к мени.

17. Јер ћу те добро даривати, и што ми год речеш чинићу; зато дођи, молим те, прокуни ми овај народ.

18. А *Валам одговори и рече слугама Валаковијем: Да ми да Валак кућу своју пуну сребра и злата, не бих могао преступити ријечи Господа Бога својега да учиним што мало или велико. *4.Мој. 24,13.

19. Али опет останите овдје и ви ову ноћ, да видим што ће ми сада казати Господ.

20. И дође Бог ноћу к Валаму и рече му: Кад су дошли ти људи да те зову, устани, иди с њима, али што ти кажем оно да чиниш.

21. И ујутру уставши Валам осамари магарицу своју, и пође с кнезовима моавским.

22. Али се разгњеви Бог што он пође; и стаде анђео Господњи на пут да му не да; а он сјеђаше на магарици својој и имаше са собом два момка своја.

23. А кад магарица видје анђела Господњега, гдје стоји на путу с голијем мачем у руци, сврну магарица с пута и пође преко поља. А Валам је стаде бити да је врати на пут.

24. А анђео Господњи стаде на стазу међу виноградима, а бијаше зид и одовуд и одонуд.

25. И магарица видећи анђела Господњега приби се уз други зид, и притиште ногу Валамову о зид; а он је стаде опет бити.

26. Потом анђео Господњи отиде даље, и стаде у тјеснацу, гдје не бјеше мјеста да се сврне ни надесно ни налијево.

27. И магарица видећи анђела Господњега паде под Валамом, а Валам се врло разљути, и стаде бити магарицу својим штапом.

28. Тада Господ отвори уста магарици, те она рече Валаму: Шта сам ти учинила, те ме бијеш већ трећи пут?

29. А Валам рече магарици: Што ми пркосиш? да имам мач у руци, сад бих те убио.

30. А магарица рече Валаму: Нијесам ли твоја магарица, јашеш ме откако сам постала твоја до данас; јесам ли ти кад тако учинила? А он рече: Нијеси.

31. Тада *Господ отвори очи Валаму, који угледа анђела Господњега гдје стоји на путу с голијем мачем у руци. И он сави главу и поклони се лицем својим. *2.О цар. 6,17.

32. И рече му анђео Господњи: Зашто си био магарицу своју већ три пута? Ево ја изиђох да ти не дам, јер твој пут није мени по вољи.

33. Кад ме угледа магарица, она се уклони испред мене већ три пута; а да се није уклонила испред мене, тебе бих већ убио а њу бих оставио у животу.

34. А Валам рече анђелу Господњему: Згријешио сам, јер нијесам знао да ти стојиш преда мном на путу; ако теби није по вољи, ја ћу се вратити.

35. А анђео Господњи рече Валаму: Иди с тијем људима, али само оно говори што ти ја кажем. Тада Валам отиде с кнезовима Валаковим.

36. А кад чу Валак да иде Валам, изиђе му на сусрет у град моавски на међи арнонској накрај међе.

37. И рече Валак Валаму: Нијесам ли слао к теби и звао те? Зашто ми не дође? Еда ли те не могу даривати?

38. А Валам рече Валаку: Ево сам дошао к теби; али хоћу ли моћи што говорити? Што ми Бог метне у уста, оно ћу говорити.

39. И отиде Валам с Валаком, и дођоше у град Узот.

40. И накла Валак волова и оваца, и посла Валаму и кнезовима, који бијаху с њим.

41. А ујутру узе Валак Валама и одведе га на висину Валову, и оданде му показа један крај народа.

Валамово проклињање Бог двапут претвара у благослов.

23. И рече Валам Валаку: Начини ми овдје седам олтара, и приправи ми овдје седам телаца и седам овнова.

2. И учини Валак како му рече Валам; и принесе Валак с Валамом на сваком олтару по једно теле и овна.

3. Па рече Валам Валаку: Стој код своје жртве паљенице; а ја идем еда бих се срео с Господом, па што ми јави казаћу ти. И он отиде сам.

4. И срете Бог Валама, а он му рече: Седам олтара спремих, и принесох по теле и овна на сваком олтару.

5. А Господ метну ријечи у уста Валаму, и рече: Врати се к Валаку и тако му реци.

6. И врати се к њему, а он стајаше код жртве своје паљенице и сви кнезови моавски.

7. А он отвори причу своју, и рече: Из Арама доведе ме Валак цар моавски с планине источне, говорећи: Ходи, прокуни ми Јакова, ходи, наружи Израиља.

8. Како бих клео онога кога не куне Бог, или како бих ружио онога кога Господ не ружи?

9. Јер сврх стијена видим га, и с хумова гледам га. Гле, овај ће народ наставати сам, и с другим народима неће се помијешати.

10. Ко ће избројити прах Јаковљев и број од ⁾четврти Израиља? Да бих ја умро смрћу праведничком, и крај мој да би био као њихов!

⁾четвртине

11. Тада рече Валак Валаму: Шта то радиш од мене? Ја те дозвах да прокунеш непријатеље моје, а гле, ти благосиљаш једнако.

12. А он одговори и рече: Зар нећу пазити и говорити оно што ми је Господ метнуо у уста?

13. Тада му рече Валак: Ходи са мном на друго мјесто, одакле ћеш га видјети; само му крај видиш, а свега га не видиш; прокуни ми га оданде.

14. И доведе га у поље Зофим, наврх Фазге, и начини седам олтара, и принесе на сваком олтару по једно теле и овна.

15. Тада *Валам рече Валаку: Стој ту код жртве своје паљенице, а ја идем онамо на сусрет Господу.

*4.Мој. 24,1.

16. И срете Господ Валама, и метну му ријеч у уста, и рече: Врати се к Валаку, и тако говори.

17. И дође к њему, а он стајаше код жртве своје паљенице и с њим кнезови моавски; и рече Валак: Шта вели Господ?

18. А он отвори причу своју, и рече: Устани Валаче, и послушај, чуј ме сине Сефоров!

19. Бог није *човјек да лаже, ни син човјечји да се покаје. Што каже неће ли учинити, и што рече неће ли извршити?

*1.Сам. 15,29.

20. Гле, примих да благословим; јер је Он благословио, а ја нећу порећи.

21. Не гледа на безакоње у Јакову ни на неваљалство у Израиљу; Господ је његов с њим, и граја је у њему као цар кад надвлада.

22. Бог га је извео из Мисира, Он му је као снага једнорогова.

23. Јер нема чини на Јакова ни врачања на Израиља; у ово доба говориће се о Јакову и о Израиљу, што је учинио Бог.

24. Ево, народ ће устати као силан лав, и као лавић скочиће; неће лећи, докле не поједе лова и попије крви побијенијех.

25. Тада рече Валак Валаму: Немој га ни клети ни благосиљати.

26. А Валам одговори Валаку: Нијесам ли ти казао да ћу чинити што ми год Господ каже?

27. А Валак рече Валаму: Ходи, одвешћу те на друго мјесто; да ако Богу буде воља да ми га оданде прокунеш.

28. И одведе Валак Валама наврх Фегора, који гледа у пустињу.

29. И рече Валам Валаку: Начини ми овдје седам олтара, и приправи ми овдје седам телаца и седам овнова.

30. И учини Валак како рече Валам и принесе жртву по теле и овна на сваком олтару.

Валам још једном проriче Израиљу добро: Звијезда из Јакова.

24. И видјевши Валам да је Божја воља да благосиља Израиља, не хтје више ни ићи као прије по врачање, него се окрете лицем к пустињи,

2. И подигавши очи своје угледа Израиља гдје стоји по племенима својим; и Дух Божји дође на њ.

3. И отвори причу своју, и рече: Каже Валам син Веоров; каже човјек којему су отворене очи;

4. Каже онај који чује ријечи Божје, који види ᵌутвару Свемогућега, који кад падне отворене су му очи: ᵌпојаву

5. Како су лијепи шатори твоји, Јакове, и станови твоји, Израиљу!

6. Пружили су се као потоци, као вртови крај ријеке, као мирисава дрвета која је посадио Господ, као кедри на води.

7. Потећи ће вода из вијედра његова, и потомство ће његово бити међу великим водама, и цар ће се његов подигнути сврх Агага, и царство ће се његово узвисити.

8. Бог га је извео из Мисира, и Он му је као снага једнорогова; појешће народе који су му непријатељи, и кости ће њихове потрти, и стријелама својим постријељати их.

9. Спустио се, лежи као лавић и као љути лав; ко ће га пробудити? Ко тебе благосиља, биће благословен; а ко тебе куне, биће проклет.

10. Тада се разгњеви Валак на Валама, и пљесну се рукама, и рече Валак Валаму: Дозвах те да прокунеш непријатеље моје, а ти си благословио ето већ три пута.

11. Одлази у своје мјесто; рекох да ћу те даривати, а ето Господ не да ти дара.

12. А Валам рече Валаку: Нијесам ли и посланицима твојим које си послао к мени рекао говорећи:

13. Да ми да Валак кућу своју пуну сребра и злата, не бих могао преступити ријечи Господње да учиним што добро или зло од себе; што каже Господ оно ћу казати.

14. Ја сада ево идем к народу својему, али да ти кажем шта ће тај народ учинити народу твојему најпослије.

15. Потом отвори причу своју, и рече: Каже Валам син Веоров, каже човјек коме су отворене очи,

16. Каже који чује ријечи Божје, и који зна знање о Вишњем, и који види утвару Свемогућега и кад падне отворене су му очи:

17. Видим Га, али не сад; гледам Га, али не изблиза; изаћи ће *Звијезда из Јакова и устаће Палица из Израиља, која ће разбити кнезове моавске и разорити све синове Ситове. *Мат. 2,2.

18. И *Едома ће освојити и Сир ће освојити непријатељи његови; јер ће Израиљ радити јуначки. *Псал. 60,8.

19. И владаће који је од Јакова, и затрће остатак од града.

20. А угледав Амалика, отвори причу своју, и рече: Амалик је почетак народима, али ће најпослије пропасти.

21. А угледав Кенеја, отвори причу своју, и рече: Тврд ти је стан, и на стијени си савио гнијездо своје;

22. Али ће бити изагнан Кенеј; Асур ће га заробити.

23. И опет отвори причу своју, и рече: Јаох, ко ће бити жив кад то учини Бог!

24. И *лађе из земље китимске доплове и досадиће Асирцима и досадиће Јеврејима; али ће и сами пропасти. *Иса. 23,1.

25. Потом уставши Валам отиде, и врати се у своје мјесто; и Валак отиде својим путем.

Казна због прељубе и
клањања боговима.

25. И живљаше Израиљ у *Ситиму, и народ стаде чинити прељубу са кћерима моавским. *Мих. 6,5.

2. Оне позиваху народ на жртве својим боговима, и народ јеђаше, и клањаше се боговима њиховијем.

3. И Израиљ приону уз ᵌВелфегора; и разгњеви се Господ на Израиља.

ᵌмоавско божанство

4. И рече Господ Мојсију: Узми све кнезове народне, и објеси их Господу према сунцу, да се одврати гњев Господњи од Израиља.

5. И рече Мојсије судијама Израиљевијем: Побијте сваки своје који су прионули уз Велфегора.

6. И гле, један између синова Израиљевијех дође и доведе к браћи својој једну Мадијанку на очи Мојсију и на очи свему збору синова Израиљевијех; а они заплакаше на вратима Шатора од састанка.

7. А кад то видје Финес син Елеазара сина Арона свештеника, уста исред збора и узе копље у руку;
8. И уђе за човјеком Израиљцем у шатор, и прободе их обоје, човјека Израиљца и ону жену, кроз трбух, и преста погибија међу синовима Израиљевијем.
9. И изгибе их од те погибије двадесет и четири тисуће.
10. Тада рече Господ Мојсију говорећи:
11. *Финес син Елеазара сина Арона свештеника одврати †гњев Мој од синова Израиљевијех отворивши ревност за Ме међу њима, да не бих истријебио синове Израиљеве у ревности својој. *Псал. 106,30. †Наум 1,2.
12. Зато му кажи: Ево дајем му свој завјет мирни.
13. И имаће он и потомство његово након њега завјет свештенства вјечнога, јер ревнова за Бога својега и очисти синове Израиљеве.
14. А човјеку Израиљцу убијеноме, који би убијен с Мадијанком, бјеше име Замрије син Салмонов, кнез од дома оца својега од племена Симеунова.
15. А убијеној жени Мадијанки бјеше име Хазвија кћи Сура кнеза народнога у дому оца својега међу Мадијанцима.
16. И рече Господ Мојсију говорећи:
17. Завојштите на Мадијанце, и бијте их;
18. Јер они завојштише на вас пријеварама својим, и преварише вас Велфегором и Хазвијом кћерју кнеза мадијанскога, сестром својом, која би убијена у дан погибије која дође с Фегора.

Ново пребројавање племена народних ради подјеле земље.

26. А послије те погибије рече Господ Мојсију и Елеазару сину Аронову свештенику говорећи:
2. Избројте сав збор синова Израиљевијех од двадесет година и више по домовима отаца њиховијех, све који могу ићи на војску у Израиљу.
3. И рече им Мојсије и Елеазар свештеник у пољу моавском на Јордану према Јерихону говорећи:
4. Да се изброје од двадесет година и више, како заповједи Господ Мојсију и синовима Израиљевијем, који изађоше из земље мисирске.
5. Рувим бјеше првенац Израиљев; а синови Рувимови: Од Еноха породица Енохова; од Фалуја породица Фалујева;
6. Од Асрона породица Асронова, од Хармије породица Хармијина.
7. То су породице Рувимове; а избројенијех бјеше међу њима четрдесет и три тисуће и седам стотина и тридесет.
8. Син Фалујев бјеше Елијав.
9. А синови Елијавови: Намуило и Датан и Авирон. Овај Датан и овај Авирон, који бијаху од онијех што се сазиваху на збор, усташе на Мојсија и Арона у буни Корејевој, кад бјеше буна на Господа;
10. И *земља отворивши уста своја прождрије њих и Кореја, и изгибе та гомила, и спали их огањ двјеста и педесет људи, који посташе углед. *4.Мој. 16,32.
11. А синови *Корејеви не погибоше. *2.Мој. 6,24.
12. Синови *Симеунови по породицама својим: Од Намуила породица Намуилова; од Јамина породица Јаминова; од Јахина породица Јахинова; *2.Мој. 6,15.
13. Од Заре породица Зарина, од Саула породица Саулова.
14. То су породице Симеунове; од њих бјеше двадесет и двије тисуће и двије стотине.
15. А синови Гадови по породицама својим: Од Сифона породица Сифонова; од *Агија породица Агијева; од Сунија породица Сунијева; *1.Мој. 46,16.
16. Од Азена породица Азенова; од Ирија породица Иријева;
17. Од Арода породицаАродова; од *Арилија породица Арилијева. *1.Мој. 46,16.
18. То су породице синова Гадовијех, а међу њима бјеше избројенијех четрдесет тисућа и пет стотина.
19. Синови Јудини: Ир и Авнан; али умријеше Ир и *Авнан у земљи хананској. *1.Мој. 46,12.
20. Бијаху пак синови *Јудини по породицама својим: Од Силома породица Силомова; од Фареса породица Фаресова; од Заре породица Зарина. *Откр. 7,5.
21. А синови Фаресови бјеху: Од Асрона породица Асронова; од Јамуила породица Јамуилова.

22. То су породице Јудине, а међу њима бијеше избројенијех седамдесет и шест тисућа и пет стотина.

23. А синови *Исахарови по породицама својим: Од †Толе породица Толина; од Фуве породица Фувина;
*1.Днев. 7,1. †1.Мој. 46,13.

24. Од Јасува породица Јасувова; од Амрама породица Амрамова.

25. То су породице Исахарове; а међу њима бијеше избројенијех шездесет и четири тисуће и три стотине.

26. Синови Завулонови по породицама својим: Од Сареда породица Саредова; од Алона породица Алонова; од Алила породица Алилова.

27. То су породице Завулонове, а међу њима бијеше избројенијех шездесет тисућа и пет стотина.

28. Синови Јосифови по породицама својим: *Манасија и Јефрем; *1.Мој. 41,51.

29. Синови Манасијини: Од *Махира †породица Махирова; а Махир роди Галада, од којега је породица ‡Галадова.
*4.Мој. 32,39. †4.Мој. 36,1. ‡Исус Н. 17,1.

30. Ово су синови Галадови: Од Ахијезера *породица Ахијезерова; од Хелека породица Хелекова; *Суд. 6,34.

31. Од Есрила породица Есрилова; од Сихема породица Сихемова;

32. Од Симаера породица Симаерова; од Офера породица Оферова;

33. А *Салпад син Оферов немаше синова него кћери, којима су имена Мала и Нуја и Егла и Мелха и Терса. *Исус Н. 17,3.

34. То су породице Манасијине, а од њих бијеше избројенијех педесет и двије тисуће и седам стотина.

35. Синови пак Јефремови по породицама својим: Од *Сутала породица Суталова; од Вехера породица Вехерова; од Тахана породица Таханова. *1.Днев. 7,20.

36. А ово су синови Суталови: Од Ерана породица Еранова.

37. То су породице синова Јефремовијех; а међу њима бијеше избројенијех тридесет и двије тисуће и пет стотина. То су синови *Јосифови по породицама својим.
*Исус Н. 17,14.

38. А синови Венијаминови по породицама својим: Од *Веле породица Велина; од †Асвила породица Асвилова; од Ахирама породица Ахирамова; *1.Мој. 46,21. †1.Днев. 8,1.

39. Од Суфама породица Суфамова; од Уфама породица Уфамова.

40. А *Велини синови бијеху: Адер и Наман; од Адера породица Адерова; од Намана породица Наманова. *1.Днев. 8,3.

41. То су синови Венијаминови по породицама својим, а међу њима бијеше избројенијех четрдесет и пет тисућа и шест стотина.

42. А ово су синови *Данови по породицама својим: Од Самеја породица Самејева; то је род Данов по породицама својим. *1.Мој. 46,23.

43. У свијем породицама Самејевијем бијеше избројенијех шездесет и четири тисуће и четири стотине.

44. Синови *Асирови по породицама својим: Од Јамина породица Јаминова; од Јесуја породица Јесујева; од †Верија породица Веријина. *1.Днев. 7,30. †1.Мој. 46,17.

45. Синови Веријини: Од Ховера породица Ховерова; од Мелхила породица Мелхилова.

46. А кћери Асировој бијеше име Сара.

47. То су породице синова Асировијех; а међу њима бијеше избројенијех педесет и три тисуће и четири стотине.

48. Синови Нефталимови по породицама својим: Од *Асила породица Асилова; од †Гунија породица Гунијева;
*1.Мој. 46,24. †1.Днев. 7,13.

49. Од Јесера породица Јесерова; од Селима породица Селимова.

50. То је род Нефталимов по породицама својим, а међу њима бијеше избројених четрдесет и пет тисућа и четири стотине.

51. То су избројени међу синовима Израиљевијем, шест стотина и једна тисућа и седам стотина и тридесет.

52. А Господ рече Мојсију говорећи:

53. Тијем нека се подијели земља у насљедство према броју имена;

54. Којих има више, подај им веће насљедство, а којих има мање, њима мање; сви према броју избројенијех својих нека имају насљедство.

55. Али ждријебом нека се подијели земља: По именима племена отаца својих нека добију насљедство.

56. Ждријебом нека се подијели свакоме племену, било велико или мало.

57. А ово су избројени између Левита по породицама својим: Од Гирсона породица Гирсонова; од Ката породица Катова; од *Мерарија породица Мераријева.

*1.Мој. 46,11.

58. Ово су породице Левијеве: Породица Ловенијева, породица Хевронова, породица Малијева, породица Мусијева, породица Корејева. А Кат је родио Амрама.

59. А име је жени Амрамовој Јохаведа, кћи *Левијева, која му се родила у Мисиру; а она роди Амраму Арона и Мојсија, и Марију сестру њихову. *2.Мој. 2,1.

60. А Арону се роди Надав и Авијуд и Елеазар и Итамар.

61. Али *Надав и †Авијуд погибоше кад принесоше туђ огањ пред Господом.

*3.Мој. 10,1. †4.Мој. 3,4.

62. И бијеше их избројенијех двадесет и три тисуће, свега мушкиња од једнога мјесеца и више; и не бијеху бројени међу синове Израиљеве, јер им није дано насљедство међу синовима *Израиљевијем.

*4.Мој. 1,49.

63. То су избројени, кад Мојсије и Елеазар свештеник избројише синове Израиљеве у пољу моавском на Јордану према Јерихону.

64. А међу њима не бијеше ниједан од онијех које избројише *Мојсије и Арон свештеник кад бројише синове Израиљеве у †пустињи синајској. *4.Мој. 1,1. †4.Мој. 14,29.

65. Јер Господ бијеше рекао за њих: Помријеће у пустињи. И не оста их ниједан осим *Халева сина †Јефонијина и Исуса сина Навина. *4.Мој. 14,30. †4.Мој. 32,12.

Кћери и право насљедства. Исус посвећен за насљедника Мојсијева.

27. Тада дођоше *кћери †Салпада сина Офера сина ‡Галада сина Махира сина Манасијина, од племена Манасије сина Јосифова, а имена им бијеху Мала, Нуја, Егла, Мелха и Терса.

*4.Мој. 26,33. †4.Мој. 36,2. ‡4.Мој. 36,1.

2. И стадоше пред Мојсија и пред Елеазара свештеника и пред кнезове и сав збор на вратима Шатора од састанка, и рекоше:

3. Отац наш умрије у пустињи, али не бијеше у друштву с онима који се побунише на Господа у буни Корејевој, него умрије од гријеха својега, а не остави синова.

4. Зашто да се истријеби име оца нашега из породице његове зато што није имао сина? Дај нам насљедство међу браћом оца нашега.

5. И изнесе Мојсије ствар њихову пред Господа.

6. А Господ рече Мојсију говорећи:

7. Право говоре кћери Салпадове; подај им право да имају насљедство међу браћом оца својега, и пренеси насљедство оца њихова на њих.

8. А синовима Израиљевијем кажи и реци: Кад ко умре а нема сина, онда пренесите насљедство његово на кћер његову;

9. Ако ли ни кћери нема, онда подајте насљедство његово браћи његовој;

10. Ако ли ни браће нема, онда подајте насљедство његово браћи оца његова;

11. Ако ли нема ни браће очине, онда подајте насљедство његово ономе ко му је најближи у роду његову, и нека је његово. И то нека буде синовима Израиљевијем закон за суђење, како заповједи Господ Мојсију.

12. Још рече Господ Мојсију: Изиђи на гору ову *аваримску, и види земљу коју сам дао синовима Израиљевијем. *5.Мој. 32,49.

13. И кад је видиш, прибраћеш се к роду својему и ти, као што се прибрао *Арон брат твој. *4.Мој. 20,24.

14. Јер не послушасте ријечи моје у *пустињи Сину у свађи народној, кад је требало да Ме прославите на води пред очима њиховијем. То је Вода од свађе у Кадису у пустињи Сину. *4.Мој. 20,1.

15. И рече Мојсије Господу говорећи:

16. Господе Боже *духовима и сваком тијелу, постави †човјека над овијем збором,

*4.Мој. 16,22. †Зах. 12,1.

17. Који ће излазити пред њима и који ће долазити пред њима, који ће их изво-

дити и опет доводити, да не би био збор Господњи као *овце које немају пастира.

*1.О цар. 22,17.

18. А Господ рече Мојсију: Узми к себи Исуса сина Навина, *човјека у коме је Дух Мој, и метни руку своју на њ, *1.Мој. 41,38.

19. И изведи га пред Елеазара свештеника и пред сав збор, и подај му заповијести пред њима.

20. И подај му од славе своје, да га слуша сав збор синова Израиљевијех.

21. И нека стаје пред Елеазара свештеника да га пита за суд Урим пред Господом; по заповијести његовој нека полазе и по заповијести његовој нека долазе, он и сви синови *Израиљеви с њим и сав збор. *Суд. 1,1.

22. И учини Мојсије како му заповједи Господ; и узев Исуса постави га пред Елеазара свештеника и пред сав збор.

23. И метну руке своје на њ, и даде му заповијести, како бјеше заповједио Господ преко Мојсија.

Понављање закона о жртвама: Свагдашњој, суботној, у почетку мјесеца, пасхалној, Дану првина.

28. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Заповједи синовима Израиљевијем, и реци им: Приносе Моје, хљеб Мој, жртве што Ми се сажижу за угодни мирис, пазите да Ми приносите на вријеме.

3. Реци им дакле: Ово је жртва огњена што ћете приносити Господу: Два јагњета од године здрава, сваки дан на жртву паљеницу без престанка:

4. Једно јагње принеси ујутру, а друго јагње принеси увече,

5. И десетину ефе бијелога брашна за дар смијешана с четвртином ина чистога уља.

6. То је жртва паљеница свагдашња, која би принесена на гори синајској за мирис угодни, жртва огњена Господу.

7. И наљев њезин да буде четврт ина на свако јагње; у Светињи приноси наљев добра пића Господу.

8. А друго јагње принеси увече; дар као ујутру и наљев његов принеси за жртву огњену, за угодни мирис Господу.

9. А у Суботу два јагњета од године здрава, и двије десетине бијелога брашна смијешана с уљем за дар с наљевом његовијем.

10. То је суботна *жртва паљеница сваке Суботе, осим свагдашње жртве паљенице и наљева њезина. *Језек. 46,4.

11. И у почетак мјесеца својих приносите *Господу †жртву ‡паљеницу, по два телета и једнога овна и седам јагањаца од године здравијех;

*1.Днев. 23,31. †4.Мој. 10,10. ‡2.Днев. 2,4.

12. И три *десетине бијелога брашна помијешана с уљем за дар на свако теле, и двије десетине бијелога брашна помијешана с уљем за дар на овна; *4.Мој. 15,4.

13. И по једну десетину бијелога брашна помијешана с уљем за дар на свако јагње; то је жртва паљеница на угодни мирис, жртва огњена Господу.

14. А наљев њихов да буде вина по ина на теле, трећина ина на овна, и четврт ина на јагње. То је жртва паљеница у почетак мјесеца, свакога мјесеца у години.

15. И јарца једнога за гријех, осим свагдашње жртве паљенице, приносите Господу с наљевом његовијем.

16. А првога мјесеца четрнаести дан да је *Пасха Господу; *3.Мој. 23,5.

17. А петнаести дан тога мјесеца празник: Седам дана једите пријесне *хљебове.

*2.Мој. 12,15.

18. Први дан нека је сабор свети; никаквога посла ропскога не радите.

19. Него принесите *Господу жртву паљеницу, два телета и једнога овна и седам јагањаца од године, све да вам је здраво;

*4.Мој. 29,8.

20. А дар уз њих бијелога брашна помијешана с уљем три десетине уза свако теле и двије десетине уз овна принесите.

21. По једну десетину принесите уза свако јагње од онијех седам јагањаца;

22. И једнога јарца за *гријех, ради очишћења вашега. *Рим. 8,3.

23. То принесите осим јутрење жртве паљенице, која је жртва свагдашња.

24. Тако приносите сваки дан за онијех седам дана, да буде јело, жртва огњена на

угодни мирис Господу, осим свагдашње жртве паљенице и њезина наљева приносите.

25. И седми дан да имате свети *сабор; посла ропскога ниједнога не радите.

*3.Мој. 23,8. 2.Мој. 12,16.

26. И на Дан првина, кад приносите нов дар *Господу послије својих †седмица, да имате сабор свети, ниједнога посла ропскога не радите; *5.Мој. 16,10. †3.Мој. 23,15.

27. Него принесите жртву паљеницу за угодни мирис Господу, два телета, једнога овна, седам јагањаца од године;

28. И дар уз њих: Бијелога брашна помијешана с уљем по три десетине уз теле, двије десетине уз овна,

29. По једну десетину уза свако јагње од онијех седам јагањаца;

30. Једнога јарца, ради очишћења вашега.

31. Принесите то, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина; а све нека вам је здраво с наљевом својим.

Понављање закона о жртвама
о Трубном дану, о Дану очишћења
и о свечаности у сјеници.

29. А седмога мјесеца први дан да имате свети сабор; посла ропскога ниједнога не радите; то да вам је *Трубни дан. *4.Мој. 10,10; 3.Мој. 23,24.

2. И принесите жртву паљеницу за мирис угодни Господу, једно теле, једнога овна, седам јагањаца од године здравијех;

3. А дар уз њих бијелога брашна смијешана с уљем три десетине уз теле и двије десетине уз овна,

4. И по једну десетину уза свако јагње од седам јагањаца;

5. И једнога јарца за гријех, ради очишћења вашега;

6. Осим жртве паљенице у почетку мјесеца и дара њезина, и осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њиховијех по уредби њиховој, за мирис угодни, за жртву огњену Господу.

7. И десети дан тога мјесеца седмога да имате свети сабор; и мучите душе своје; не радите никаквога посла;

8. Него принесите Господу за мирис угодни жртву паљеницу, једно теле, једнога овна, седам јагањаца од године, а нека вам је здраво;

9. И дар уз њих бијелога брашна помијешана с уљем три десетине уз теле, двије десетине уз овна,

10. По једну десетину уза свако јагње од онијех седам јагањаца;

11. Јарца једнога за гријех, осим *жртве за гријех ради очишћења, и осим свагдашње жртве †паљенице и дара њезина и наљева њиховијех. *3.Мој. 16,3. †3.Мој. 16,5.

12. И петнаести дан тога мјесеца седмога да имате свети сабор; ниједнога посла ропскога не радите; него празнујте *празник Господу седам дана. *2.Мој. 23,16.

13. И принесите *жртву паљеницу, огњену жртву за угодни мирис Господу, тринаест телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године, а нека су здрави; *Језд. 3,4.

14. И дар уз њих брашна бијелога смијешана с уљем по три десетине уза свако теле од тринаест телаца, по двије десетине уза свакога овна од она два овна,

15. И по једну десетину уза свако јагње од онијех четрнаест јагањаца;

16. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

17. А други дан дванаест телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех,

18. И дар њихов и наљев њихов, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њихову, како је уређено;

19. И јарца једнога за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

20. А трећи дан једанаест телаца, два овна и четрнаест јагањаца од године здравијех;

21. И дарове њихове и наљеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њихову, како је уређено;

22. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

23. А четврти дан десет телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех;

24. И дар њихов и наљеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њихову, како је уређено;

25. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

26. А пети дан девет телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех;

27. И дар њихов и наљеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њихову, како је уређено;

28. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

29. А шести дан осам телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех,

30. И дар њихов и наљеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њихову, како је уређено;

31. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

32. А седми дан седам телаца, два овна, четрнаест јагањаца од године здравијех,

33. И дар њихов и наљеве њихове, уз теоце, уз овнове и уз јагањце, по броју њихову, како је уређено;

34. И јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

35. А осми дан да вам је празник; ниједнога посла ропскога не радите.

36. Него принесите жртву паљеницу, жртву огњену за угодни мирис Господу, једно теле, једнога овна, седам јагањаца од године здравијех,

37. И дар њихов и наљеве њихове, уз теле, уз овна и уз јагањце, по броју њихову, како је уређено;

38. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљенице и дара њезина и наљева њезина.

39. То приносите Господу на празнике своје, осим онога што бисте по завјету или од своје воље принијели за жртве паљенице или дарове или наљеве или жртве захвалне.

Закон о завјетима.

30. И каза *Мојсије синовима Израиљевијем све што заповједи †Господ.
*2.Мој. 24,3. †5.Мој. 5,27.

2. И рече Мојсије кнезовима од племена синова Израиљевијех говорећи: Ово је заповједио Господ.

3. Кад који човјек учини завјет Господу, или се закуне везавши се обавезом својом, нека не погази ријечи своје, него нека учини све што изађе из уста његовијех.

4. А кад жена учини завјет Господу или се веже у младости својој, докле је у кући оца својега,

5. И чује отац њезин за завјет њезин или како се везала душом својом, па јој отац не рече ништа, онда да су тврди сви завјети њезини, и све чиме се чврсто обавезала.

6. Ако ли отац њезин порече то онај дан кад чује, завјети њезини и чим је год везала живот свој, ништа да није тврдо; и Господ ће јој опростити, јер отац њезин порече.

7. Ако ли се уда па има на себи завјет или изрече што на уста своја чиме би се везала,

8. А муж њезин чувши не рече јој ништа онај дан кад чује, онда да су тврди завјети њезини, и тврдо да је све чиме се чврсто обавезала.

9. Ако ли муж њезин кад чује онај дан порече, укида се завјет који је био на њој или што је изрекла на уста своја те се везала; и Господ ће јој опростити.

10. А завјет који учини удовица или пуштеница, и све чим се веже својим обећањем, да јој је тврдо.

11. Али ако буде у кући мужа својега учинила завјет и за што се обавезала својом заклетвом,

12. И муж њезин чувши оћути и не порече, тада да су тврди сви завјети њезини, и да је тврдо све за што се обавезала.

13. Ако ли то порече муж њезин онај дан кад чује, сваки завјет који би изашао из уста њезинијех и све чим би се обавезала, да није тврдо; муж је њезин порекао, и Господ ће јој опростити.

14. Сваки завјет и све за што би се везала заклетвом да има обавезу, муж њезин потврђује и укида.

15. Ако би муж њезин од дана до дана ћутао, онда потврђује све завјете њезине и све за што би се везала; потврђује, јер јој не порече у онај дан кад чу.

16. Ако ли порече пошто чује, сам ће носити гријех њезин.

17. Ово су наредбе, које заповједи Господ Мојсију за мужа и жену, за оца и кћер у младости њезиној, докле је у кући оца својега.

Побједа над Мадијанцима и велики плијен.

31. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

2. Освети синове Израиљеве на Мадијанцима, пак ћеш се онда прибрати к роду својему.

3. И Мојсије рече народу говорећи: Опремите између себе људе на војску да иду на Мадијанце да учине освету Господњу на Мадијанцима,

4. По тисућу од племена, од свакога племена Израиљева опремите на војску.

5. И дадоше од тисућа Израиљевијех по тисућу од свакога племена, дванаест тисућа опремише на војску.

6. И посла Мојсије по тисућу од свакога племена на војску, и с њима Финеса сина Елеазара свештеника, и у њега бјеху суди свети и трубе.

7. И ˅завојштише на Мадијанце, како заповједи Господ Мојсију, и побише све мушкиње. ˃пођоше у рат

8. Побише и цареве мадијанске, с другима које им побише, Евина и Рокома и Сура и Ура и Ровока, пет царева мадијанских, и Валама сина Веорова убише мачем.

9. И заробише синови Израиљеви жене Мадијанке и дјецу њихову, и заплијенише сву стоку њихову, крупну и ситну, и све благо њихово.

10. А мјеста њихова у којима живљаху и градове њихове све попалише огњем.

11. И све робље и сав плијен, људе и стоку, узеше;

12. И поведоше к Мојсију и Елеазару свештенику и ка збору синова Израиљевијех, и робље и остали плијен и добит у око на пољу моавском, које је на Јордану према Јерихону.

13. А Мојсије и Елеазар свештеник и сви кнезови од збора изиђоше им на сусрет из окола.

14. И Мојсије се разгњеви на војводе, на тисућнике и стотинаре, који се враћаху с војске;

15. И рече им Мојсије: А што остависте у животу све *жене? *5.Мој. 2,34.

16. Та оне по ријечи Валамовој ˅навратише синове Израиљеве да згријеше Господу с Фегора, те дође она погибија на народ *Господњи. ˃наведоше *Исус Н. 22,17.

17. Зато сада побијте сву дјецу мушку, и све жене побијте, које су познале *човјека. *Суд. 21,11.

18. А дјевојке, које не познаше човјека, оставите у животу.

19. А ви останите изван окола седам дана; сваки који је убио кога и који се дотакао убијенога, очистите се трећи дан и седми дан, себе и робље своје.

20. И све хаљине и све ствари кожне и све што је од ˅костријети и све судове дрвене очистите. ˃тканина од козје длаке

21. И рече Елеазар свештеник војницима, који бијаху ишли на војску: Ово је наредба и закон што је Господ заповједио Мојсију:

22. Злато, сребро, мјед, гвожђе, ˅коситер и олово, ˃калај

23. Што год подноси ватру, пропустите кроз ватру, и очистиће се, али пошто се очисти водом очишћења; а што год не подноси ватре, пропустите кроз воду.

24. И оперите хаљине своје седми дан, и бићете чисти; и онда ћете ући у око.

25. Још рече Господ Мојсију говорећи:

26. Изброј све што је заплијењено, људе и стоку, ти и Елеазар свештеник и поглавари од племена народнијех.

27. И раздијели све заплијењено на двоје: На војнике који су ишли на војску и на сав збор.

28. И узми дио за *Господа од војника који су ишли на војску, по једну душу од педесет, и од људи и од говеда и од магараца и од оваца. *4.Мој. 18,26.

29. Од њихове половине то узмите, и подајте Елеазару свештенику за принос Господу.

30. И од половине која допаде синовима Израиљевијем узми по једно од педесет, и од људи и од говеда и од магараца и од оваца и од сваке стоке, и то подај Левитима који раде што треба за Шатор Господњи.

31. И учини Мојсије и Елеазар свештеник како заповједи Господ Мојсију.

32. И бјеше плијена, што оста од плијена који заплијени војска: Шест стотина и седамдесет и пет тисућа оваца,

33. И седамдесет и двије тисуће говеда,

34. И шездесет и једна тисућа магараца,

35. И женскиња што не бјеше познало човјека, свега тридесет и двије тисуће душа.

36. А у половини, у дијелу онијех који бијаху ишли на војску, бјеше на број три стотине и тридесет и седам тисућа и пет стотина оваца,

37. А од тога дио *Господу бјеше шест стотина и седамдесет и пет оваца; *5.Мој. 10,14.

38. И тридесет и шест тисућа говеда, а од тога дио Господу седамдесет и два;

39. И тридесет тисућа и пет стотина магараца, а од тога дио Господу шездесет и један;

40. И шеснаест тисућа душа људских, а од тога дио Господу тридесет и двије душе.

41. И даде Мојсије Елеазару свештенику дио за принос *Господу, као што му заповједи †Господ. *4.Мој. 18,19. †4.Мој. 18,8.

42. А од друге половине, која допаде синовима Израиљевијем, коју узе Мојсије од људи који бјеху ишли на војску,

43. А и у тој половини, која допаде збору, бјеше три стотине и тридесет и седам тисућа и пет стотина оваца,

44. Тридесет и шест тисућа говеда,

45. Тридесет тисућа и пет стотина магараца,

46. И шеснаест тисућа душа људских.

47. Од те половине, која допаде синовима Израиљевијем, узе Мојсије по једно од педесет, и од људи и од стоке, и даде Левитима који раде што треба за Шатор Господњи, као што му Господ заповједи.

48. И приступише к Мојсију војводе, тисућници и стотинари,

49. И рекоше му: Слуге твоје пребројише војнике који бијаху под нашом руком, и ниједнога није мање.

50. Зато приносимо *Господу принос, сваки што је ко задобио, златнијех заклада, копчи, наруквица, прстена, ˇободаца и ланчића, да би се очистиле †душе наше пред Господом.

*2.Мој. 30,12. ˇнаушница †2.Мој. 30,16.

51. И узе Мојсије и Елеазар свештеник од њих злато, свакојаке ˇзакладе. ˇнакит

52. А бјеше свега злата принесенога, што принесоше Господу тисућници и стотинари, шеснаест тисућа и седам стотина и педесет сикала.

53. А војници задржаше себи што који бјеше заплијенио.

54. И узевши *Мојсије и Елеазар злато од тисућника и стотинара, унесоше га у Шатор од састанка за спомен синовима †Израиљевијем пред Господом.

*4.Мој. 16,40. †2.Мој. 30,16.

Подјела земље источно од Јордана.

32. А синови Рувимови и синови *Гадови имаху врло много стоке, и видјеше †земљу јазирску и земљу галадску да је добра за стоку.

*2.Сам. 24,5. †Исус Н. 13,25.

2. И дошавши синови Гадови и синови Рувимови рекоше Мојсију и Елеазару свештенику и кнезовима од збора говорећи:

3. Атарот и Девон и Јазир и Намра и Есевон и Елеалија и Севама и Навав и Веан,

4. Та је земља, коју Господ покори збору израиљском, добра за стоку, а слуге твоје имају стоке.

5. Ако смо, рекоше, нашли милост пред тобом, нека се та земља даде слугама твојим у насљедство, немој нас водити преко Јордана.

6. А Мојсије рече синовима Гадовијем и синовима Рувимовијем: Браћа ће ваша ићи на војску, а ви хоћете овдје да останете?

7. Зашто обарате срце синовима Израиљевијем да не пријеђу у земљу коју им је дао Господ?

8. Тако су учинили оци ваши, кад их послах из Кадис-Варне да уходе земљу;

9. И отидоше до потока Есхола, и уходише земљу; и оборише срце синовима Израиљевијем да не иду у земљу коју им даде Господ;

10. И разгњеви се онда *Господ, и закле се говорећи: *4.Мој. 14,11.

11. Неће ти људи који изађоше из Мисира, од двадесет година и више, видјети *земље за коју се заклех Авраму, Исаку и Јакову, јер се не држаше Мене сасвијем,

*4.Мој. 14,24.

12. Осим Халева сина Јефонијина Кенезеја и Исуса сина Навина, јер се сасвијем држаше *Господа. *Исус Н. 14,8.

13. И разгњеви се Господ на Израиља, и учини те се потуцаше по *пустињи четрдесет година, докле не помрије сав онај нараштај који чињаше зло пред Господом.

*4.Мој. 14,33.

14. А ви сада изађосте на мјесто отаца својих, род гријешних људи, да умножавате жестину гњева Господњега на Израиља.

15. Ако се одвратите од Њега, Он ће га још оставити у пустињи, и тако ћете упропастити сав онај народ.

16. А они приступише опет к њему, и рекоше му: Ми смо ради само торове начинити овдје за стада своја и градове за дјецу своју.

17. А сами ћемо наоружани јуначки поћи пред синовима Израиљевијем, докле их не одведемо на њихово мјесто; а наша дјеца нека стоје у градовима тврдијем ради становника те земље.

18. Нећемо се вратити кућама својим докле синови Израиљеви не приме сваки своје насљедство.

19. Нити ћемо узети насљедства с њима с ону страну *Јордана ни даље, ако нам допадне насљедство с ову страну Јордана према истоку. *Исус Н. 12,1.

20. Тада им рече Мојсије: Ако ћете учинити тако и ићи под *оружјем пред Господом на †војску, *Исус Н. 1,14. †5.Мој. 3,18.

21. Ако сваки од вас под оружјем пријеђе преко Јордана пред Господом, докле не отјера испред себе непријатеља својих,

22. И докле се не покори *земља пред Господом, па се онда вратите и не згријешите Господу ни †Израиљу, онда ће ова земља припасти вама у насљедство пред Господом. *5.Мој. 3,12. †Исус Н. 11,23.

23. Ако ли не учините тако, гле, згријешићете Господу, и знајте да ће вас гријех ваш стићи.

24. Градите себи *градове за дјецу своју и торове за стоку своју; и што је изашло из уста ваших, учините. *4.Мој. 32,16.

25. И рекоше Мојсију синови Гадови и синови Рувимови говорећи: Слуге ће твоје учинити како господар наш заповиједа.

26. Дјеца наша и жене наше, стада наша и сва стока наша овдје ће остати у градовима галадским;

27. А слуге ће твоје пријећи сваки наоружан, да се бије пред Господом, као што говори господар наш.

28. Тада Мојсије заповједи за њих Елеазару свештенику и Исусу сину Навину и главарима од домова отачких међу синовима Израиљевијем,

29. И рече им: Ако пријеђу синови Гадови и синови Рувимови с вама преко Јордана, сви оружани, да се бију пред Господом, и кад вам буде земља покорена, онда подајте њима земљу галадску у насљедство.

30. Ако ли не пријеђу с вама под оружјем, онда нека им буде насљедство међу вама у земљи хананској.

31. И одговорише синови Гадови и синови Рувимови говорећи: Како је Господ казао слугама твојим тако ћемо учинити.

32. Пријећи ћемо под оружјем пред Господом у земљу хананску, а наше насљедство да буде с ову страну Јордана.

33. И даде Мојсије синовима Гадовијем и синовима Рувимовијем и половини племена Манасије сина Јосифова царство Сиона цара аморејскога и царство Ога цара васанскога, земљу и градове по међама њезинијем, градове оне земље унаоколо.

34. И саградише синови Гадови Девон и Атарот и Ароир.

35. И Атрот-Софан и Јазир и Јогвеју,

36. И Вет-Нимру и Вет-Аран, градове тврде, и торове за стоку.

37. А синови Рувимови саградише Есевон и Елеалију и *Киријатајим, *Исус Н. 13,19.

38. И Навон и Велмеон предјенувши им имена, и Сивму; и надјеше друга имена градовима које саградише.

39. А синови *Махира сина †Манасијина отидоше у Галад, и узеше га, и изагнаше Амореје који бијаху ондје.
*1.Мој. 50,23. †Исус Н. 17,1.

40. И Мојсије даде *Галад Махиру сину Манасијину, који се ондје насели. *Исус Н. 17,1.

41. И *Јаир син Манасијин отиде и узе †села њихова и прозва их села ‡Јаирова.
*5.Мој. 3,14. †Суд. 10,4. ‡1.Днев. 2,23.

42. И Навав отиде и узе Кенат са селима његовијем, и прозва га Навав по имену својему.

Списак мјеста гдје су били околи.
Заповијест о истјеривању Хананеја.

33. Ово су путеви синова Израиљевијех кад изађоше из земље мисирске у четама својим под управом Мојсијевом и Ароновом.

2. И Мојсије пописа како изиђоше и гдје стајаше по заповијести Господњој; и ово су путеви њихови како путоваше.

3. Пођоше из Рамесе првога мјесеца петнаести дан, сјутрадан послије Пасхе, и изиђоше синови Израиљеви руком подигнутом пред очима свијех Мисираца.

4. А Мисирци погребаваху првенце које поби Господ међу њима, кад и на боговима њиховијем изврши Господ судове.

5. И отишавши синови Израиљеви из Рамесе стадоше у око у Сохоту.

6. А из Сохота отишавши стадоше у око у Етаму, који је накрај пустиње.

7. А из Етама отишавши савише к Ироту, који је према Велсефону, и стадоше у око пред Мигдолом.

8. А од Ирота отишавши пријеђоше преко мора у пустињу, и ишавши три дана преко пустиње Етама стадоше у око у Мери.

9. А из Мере отишавши дођоше у Елим, гдје бијаше дванаест студенаца и седамдесет палмовијех дрвета, и ондје стадоше у око.

10. А из Елима отишавши стадоше у око код Црвенога мора.

11. И отишавши од Црвенога мора, стадоше у око у *пустињи Сину. *2.Мој. 16,1.

12. А из пустиње Сина отишавши, стадоше у око у Рафаку.

13. А из Рафака отишавши, стадоше у око у Елусу.

14. А из Елуса отишавши, стадоше у око у Рафидину, гдје немаше народ воде да пије.

15. А из Рафидина отишавши, стадоше у око у *пустињи синајској. *2.Мој. 16,1.

16. А из пустиње синајске отишавши, стадоше у око у *Киврот-Атави. *4.Мој. 11,34.

17. А из Киврот-Атаве отишавши, стадоше у око у Асироту.

18. А из *Асирота отишавши, стадоше у око у Ратаму. *4.Мој. 13,1.

19. А из Ратама отишавши, стадоше у око у Ремнон-Фаресу.

20. А из Ремнон-Фареса отишавши, стадоше у око у Лемвону.

21. А из Лемвона отишавши, стадоше у око у Ресану.

22. А из Ресана отишавши, стадоше у око у Макелату.

23. А из Макелата отишавши, стадоше у око код горе Сафера.

24. А од горе Сафера отишавши, стадоше у око у Хараду.

25. А из Харада отишавши, стадоше у око у Макидоту.

26. А из Макидота отишавши, стадоше у око у Катату.

27. А из Катата отишавши, стадоше у око у Тарату.

28. А из Тарата отишавши, стадоше у око у Метеку.

29. А из Метека отишавши, стадоше у око у Аселмону.

30. А из Аселмона отишавши, стадоше у око у Мосироту.

31. А из Мосирота отишавши, стадоше у око у Ванакану.

32. А из Ванакана отишавши, стадоше у око у планини Гададу.

33. А из планине Гадада отишавши, стадоше у око у Етевати.

34. А из Етевате отишавши, стадоше у око у Еврону.

35. А из Еврона отишавши, стадоше у око у Гесион-Гаверу.

36. А из Гесион-Гавера отишавши, стадоше у око у *пустињи Сину, а то је Кадис. *4.Мој. 13,22.

37. А из *Кадиса отишавши, стадоше у око код горе Ора на међи †земље едомске. *4.Мој. 20,22. †4.Мој. 21,4.

38. И изиђе *Арон †свештеник на гору Ор по заповјести Господњој, и умрије ондје четрдесете године по изласку синова Израиљевијех из земље мисирске, први дан петога мјесеца. *4.Мој. 20,28. †5.Мој. 10,6.

39. А Арону бјеше сто и двадесет и три године кад умрије на гори Ору.

40. Тада чу *Хананеј цар арадски, који живљаше на југу у земљи хананској, да иду синови Израиљеви. *4.Мој. 21,1.

41. Потом отишавши од горе Ора, стадоше у око у Селмону.

42. А из Селмона отишавши, стадоше у око у Финону.

43. А из Финона отишавши, стадоше у око у Овоту.

44. А из Овота отишавши, стадоше у око на хумовима аваримским на међи моавској.

45. А од тијех хумова отишавши, стадоше у око у Девон-Гаду.

46. А из Девон-Гада отишавши, стадоше у око у Гелмон-Девлатаиму.

47. А из Гелмон-Девлатаима отишавши, стадоше у око у планинама аваримским према Нававу.

48. А из планина аваримских отишавши, стадоше у око у пољу *моавском на Јордану према Јерихону. *4.Мој. 22,1.

49. И стајаху у околу крај Јордана од Есимота до Вел-Сатима у пољу моавском.

50. И рече Господ Мојсију у пољу моавском на Јордану према Јерихону говорећи:

51. Кажи синовима Израиљевијем и реци им: Кад пријеђете преко *Јордана у †земљу хананску, *5.Мој. 9,1. †5.Мој. 7,1.

52. Отјерајте од себе све који живе у оној *земљи, и потрите све слике њихове, и све ликове њихове ливене потрите, и све висине њихове оборите. *2.Мој. 34,12.

53. А кад их истјерате из *земље, населите се у њој; јер сам вама дао ону земљу да је ваша. *5.Мој. 10,14.

54. И раздијелите је у насљедство ждријебом на породице своје; којих има више, њима веће насљедство подајте; а којих има мање, њима подајте мање насљедство; које мјесто коме ждријебом допадне, оно нека му буде; на племена отаца својих раздијелите насљедство.

55. Ако ли не отјерате од себе онијех који живе у оној *земљи, онда ће они које оставите бити трње очима вашима и остани вашим боковима, и пакостиће вам у земљи у којој ћете живјети. *Исус Н. 23,13.

56. И што сам мислио учинити њима, учинићу вама.

Границе хананске земље. Како ће бити подијељена и ко ће је подијелити.

34. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Заповједи синовима Израиљевијем и реци им: Кад дођете у земљу хананску, та ће вам земља припасти у насљедство, земља хананска с међама својим.

3. Јужни крај да вам је од пустиње Сина, уз међу едомску, и да вам је јужна међа од бријега ˇСланога мора на исток; ˇМртвога мора

4. И та међа нека се савије од југа к Акравиму и иде до Сина, и нека се пружи од југа преко Кадис-Варне, а отуда нека изиђе на село Адар и иде до Аселмона;

5. Потом нека се савије та међа од Аселмона до потока мисирскога и иде до мора.

6. А западна међа да вам буде Велико море; то да вам је западна међа.

7. А сјеверна међа ово да вам буде: Од ˇВеликога мора повуците себи међу до горе Ора; ˇСредоземног мора

8. А од горе Ора повуците себи међу како се иде у Емат, и та међа нека иде на Седад;

9. И нека иде та међа до Зефрона, и крај нека јој буде код села Енана; то да вам буде сјеверна међа.

10. А с истока повуците себи међу од села Енана до Сефама;

11. А од Сефама нека иде та међа к *Ривли, с †истока Аину, и нека иде даље та међа докле дође до мора ‡Хинерота к истоку; *2.О цар. 23,33. †5.Мој. 3,17. ‡Исус Н. 11,2.

12. И нека се спусти та међа ка Јордану, и нека изађе на Слано море. Та ће земља бити ваша с међама својим унаоколо.

13. И каза Мојсије синовима Израиљевијем говорећи: То је *земља коју ћете добити у насљедство ждријебом, за коју је заповједио Господ да је добије девет племена и по. *Исус Н. 14,1.

14. Јер племе синова *Рувимовијех по породицама отаца својих, и племе синова Гадовијех по породицама отаца својих, и половина племена Манасијина примише своје насљедство. *4.Мој. 32,33.

15. Ова два племена и по примише насљедство своје с ову страну Јордана према Јерихону с источне стране.

16. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

17. Ово су имена људи који ће вам раздијелити у насљедство земљу: Елеазар свештеник и Исус син Навин.

18. И по једнога кнеза из свакога племена узмите да дијели земљу.

19. А ово су имена тијех људи: Од племена *Јудина †Халев син Јефонијин,

*5.Мој. 33,7; 4.Мој. 13,7. †4.Мој. 13,31.

20. Од племена синова Симеуновијех Самуило син Емијудов,

21. Од племена Венијаминова Елдад син Хаслонов,

22. Од племена синова Дановијех кнез Вокор син Јеклинов,

23. Од синова Јосифовијех: Од племена синова Манасијиних кнез Анило син Суфидов,

24. Од племена синова Јефремовијех, кнез Камуило син Сафтанов,

25. Од племена синова Завулоновијех кнез Елисафан син Харнахов,

26. Од племена синова Исахаровијех кнез Фалтило син Озаинов,

27. Од племена синова Асировијех кнез Ахиор син Селемијин,

28. И од племена Нефталимова кнез Фадаило син Амијудов.

29. Овима заповједи Господ да раздијеле насљедство синовима Израиљевијем у земљи хананској.

О градовима за Левите
и о градовима за уточиште.

35. Још рече Господ Мојсију у пољу моавском на Јордану према Јерихону говорећи:

2. Заповједи синовима Израиљевијем нека даду од насљедства својега Левитима градове, гдје ће живјети; и подграђа око градова подајте им,

3. Да у градовима живе, а у подграђима њиховијем да им стоји стока и имање њихово и све животиње њихове.

4. А подграђа која дате Левитима нека буду на тисућу ˅лаката далеко од зидова градских унаоколо.

˃лакат око 50 цм

5. Зато измјерите иза свакога града на исток двије тисуће лаката, и на југ двије тисуће лаката, и на запад двије тисуће лаката, и на сјевер двије тисуће лаката, тако да град буде у сриједи. Толика нека буду подграђа њихова.

6. А од градова које дате Левитима одвојте шест градова за уточиште, да онамо утече ко би кога убио; и осим њих подајте им четрдесет и два града.

7. Свега градова, које ћете дати Левитима да буде четрдесет и осам градова, сваки са својим подграђем.

8. А тијех градова што ћете дати од насљедства синова Израиљевијех, од онијех који имају више подајте више, а од онијех који имају мање подајте мање; сваки према насљедству које ће имати нека да од својих градова Левитима.

9. Још рече Господ Мојсију говорећи:

10. Реци синовима Израиљевијем и кажи им: Кад пријеђете преко Јордана у *земљу хананску,

*5.Мој. 19,2.

11. Од градова који вам допадну одвојте градове за уточиште да у њих утече крвник који убије кога нехотице.

12. И ти ће вам градови бити уточишта од осветника, да не погине крвник, докле не стане на суд пред збор.

13. И тако од тијех градова које дате, шест градова биће вам уточишта.

14. Три таква града подајте с ову страну *Јордана, а три града подајте у земљи хананској, ти градови нека буду уточишта.

*5.Мој. 4,41.

15. Синовима Израиљевијем и дошљаку и странцу, који се бави међу њима, нека тијех шест градова буду уточишта, да утече у њих ко год убије кога нехотице.

16. Али ако гвожђем удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби такав крвник.

17. И ако каменом из руке, од којега може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби такав крвник.

18. Или ако дрветом из руке, од којега може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби такав крвник.

19. Осветник нека погуби крвника; кад га удеси, нека га погуби.

20. Ако га из мржње ˅тури, или се баци чим на њ ˅˅навалице, те онај умре,

˃гурне ˃˃снажно

21. Или ако га из непријатељства удари руком, те онај умре, нека се погуби такав убојица, крвник је; осветник нека погуби тога крвника кад га удеси.

22. Ако ли га нехотице тури без непријатељства, или се баци на њ чим нехотице,

23. Или каменом од којега може човјек погинути, ако се баци на њ нехотице, те

ПРАВДА

онај умре, а није му непријатељ, нити му тражи зла,

24. Тада да суди збор између убојице и осветника по овом закону.

25. И збор нека избави крвника из руке осветникове и врати га у уточиште његово, куда је утекао, и ондје нека остане, докле не умре поглавар свештенички, који је помазан светим уљем.

26. Ако крвник како год изиђе преко међе својега уточишта, у које је утекао,

27. И нађе га осветник преко међе уточишта његова, ако крвника убије осветник, неће бити крив за крв.

28. Јер у уточишту својем ваља да стоји, докле не умре поглавар свештенички; па кад умре поглавар свештенички, онда треба да се врати крвник у земљу насљедства својега.

29. Ово да вам је уредба за суђење од кољена до кољена по свијем становима вашим.

30. Ко би хтио погубити *човјека, по свједоцима нека погуби крвника; али један свједок не може свједочити да се ко погуби. *5.Мој. 17,6.

31. Не узимајте откупа за крвника, који заслужи смрт, него нека се погуби.

32. Ни од онога не узимајте откупа који утече у уточиште, да би се вратио да живи у својој земљи прије него умре свештеник;

33. Да не бисте скврнили земљу у којој сте, јер крв она скврни земљу, а земља се не може очистити од крви која се пролије на њој друкчије него крвљу онога који је пролије.

34. Зато не скврните *земље у којој настаавате и у којој Ја настављам, јер Ја †Господ настављам усред синова Израиљевијех.

*3.Мој. 18,25. †5.Мој. 21,23.

Кћери насљеднице не треба да се удају изван својега племена.

36. Тада приступише старјешине из *породице синова Галада сина Махира сина Манасијина од племена синова Јосифовијех, и рекоше пред Мојсијем и пред кнезовима, главарима од домова отачких међу синовима Израиљевијем, *4.Мој. 26,29.

2. И говорише: Господару нашему заповједи Господ да подијели ждријебом земљу у насљедство синовима Израиљевијем; и господар наш има заповијест од Господа да да насљедство Салпада брата нашега кћерима његовијем.

3. Ако се оне удаду за кога из другога племена синова Израиљевијех, онда ће се насљедство њихово откупити од насљедства отаца наших и додаће се насљедству онога племена у које се удаду, и тако ће се дио наш окрњити.

4. И кад буде опросна година синовима Израиљевијем, опет ће остати насљедство њихово с насљедством онога племена у које се буду удале, и тако ће од насљедства племена отаца наших остати откинуто насљедство њихово.

5. Тада заповједи Мојсије синовима Израиљевијем по заповијести Господњој говорећи: Право говори племе синова Јосифовијех.

6. Ово заповједи Господ за кћери Салпадове и рече: Нека се удају за кога им буде воља, али у породици племена својега нека се удају,

7. Да се не би преносило насљедство синова Израиљевијех од једнога племена на друго; јер ће синови Израиљеви држати сваки насљедство племена отаца својих.

8. И свака кћи у племенима синова Израиљевијех којој допадне насљедство, нека се удаје за кога из породице племена оца својега, да би синови Израиљеви држали сваки насљедство отаца својих,

9. Да се не би преносило насљедство од једнога племена на друго, него сваки из племена синова Израиљевијех да држи своје насљедство.

10. Како заповједи Господ Мојсију, тако учинише кћери Салпадове.

11. Јер *Мала и Терса и Егла и Мелха и Нуја, кћери Салпадове, удадоше се за синове стричева својих, *4.Мој. 27,1.

12. У породице синова Манасије сина Јосифова удадоше се, и оста насљедство њихово у племену породице оца њихова.

13. То су заповијести и закони, које заповједи Господ преко *Мојсија синовима †Израиљевијем у пољу ‡моавском на Јордану према Јерихону.

*4.Мој. 26,3. †4.Мој. 31,12. ‡4.Мој. 22,1.

ПЕТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

КОЈА СЕ ЗОВЕ ПОНОВЉЕНИ ЗАКОНИ

Добра дјела Божија и незахвалност Израиљева.

1. Ово су ријечи које говори *Мојсије свему Израиљу с ону страну †Јордана, у пустињи, у пољу према Црвеноме мору, између Фарана и Тофола и Ловона и Асирота и Дизава, *4.Мој. 32,6. †4.Мој. 32,29.

2. Једанаест дана хода од Хорива преко горе Сира до Кадис-Варније.

3. А бјеше четрдесете године први дан једанаестога мјесеца, кад Мојсије каза синовима Израиљевијем све што му бјеше заповједио Господ да им каже,

4. Пошто уби Сиона цара аморејскога који живљаше у Есевону, и Ога цара васанскога који живљаше у Астароту и у Едраину.

5. С ону страну Јордана у земљи моавској поче Мојсије казивати овај закон говорећи:

6. Господ Бог наш рече нам на Хориву говорећи: Доста сте били на овој гори.

7. Обрните се и подигните се и идите ка гори аморејској и у сву околину њезину, у равнице и у брда и у долине, и на југ и на брегове морске, у земљу хананску и на Ливан и до ријеке велике, ријеке Ефрата.

8. Ето, дао сам вам земљу, уђите у њу, и узмите земљу, за коју се заклео Господ оцима вашим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће им је дати и потомству њихову након њих.

9. И рекох вам онда говорећи: Не могу вас носити сам.

10. *Господ Бог ваш умножио вас је, и ето вас данас има много као †звијезда небеских. *5.Мој. 10,22. †1.Мој. 15,5.

11. *Господ Бог отаца ваших да вас умножи још тисућу пута више, и да вас благослови као што вам је казао. *Псал. 115,14.

12. Како бих ја сам носио муке ваше, бремена ваша и распре ваше?

13. Дајте из племена својих људе мудре и вјеште и познате да вам их поставим за старјешине.

14. Тада ми одговористе и рекосте: Добро је да се учини што си казао.

15. Тада узевши старјешине племена ваших, људе мудре и познате, поставих вам их за старјешине, за тисућнике и стотинаре и педесетаре и десетаре и управитеље по племенима вашим.

16. И заповједих онда судијама вашим говорећи: Саслушавајте распре међу браћом својом и судите право између човјека и брата његова и између дошљака који је с њим.

17. Не гледајте ко је ко на суду, саслушајте и малога и великога, не бојте се никога, јер је суд Божји, а ствар која би вам била тешка изнесите преда ме да је чујем.

18. И заповједих вам онда све што ћете чинити.

19. Потом отишавши од Хорива пријеђосмо сву ону *пустињу велику и страшну, коју видјесте, идући ка гори аморејској, као што нам заповједи Господ Бог наш, и дођосмо до Кадис-Варније. *4.Мој. 10,12.

20. Тада вам рекох: Дођосте до горе аморејске, коју нам даје Господ Бог наш.

21. Гле, дао ти је *Господ Бог твој ту земљу, иди и узми је, као што ти је рекао Господ Бог отаца твојих; не бој се, и не плаши се. *Исус Н. 1,9.

22. А ви сви дођосте к мени и рекосте: Да пошљемо људе пред собом да нам уходе земљу, и да нам јаве за пут којим ћемо ићи и за градове у које ћемо доћи,

23. И то ми би по вољи, и узех између вас дванаест људи, из свакога племена по једнога;

24. И они се подигоше и изашавши на гору дођоше до потока Есхола, и уходише земљу;

25. И набраше рода оне земље и донесоше нам, и јавише нам говорећи: Добра је земља, коју нам даје Господ Бог наш.

26. Али не хтјесте ићи него се супротисте заповијести Господа Бога својега.

27. И викасте у шаторима својим говорећи: Мрзи на нас *Господ, зато нас изведе из земље мисирске, да нас да у руке Аморејцима и да нас потре. *5.Мој. 9,28.

28. Куда да идемо? Браћа наша уплашише срце наше говорећи: Народ је већи и виши од нас, *градови су велики и ограђени до неба, па и синове Енакове видјесмо ондје. *4.Мој. 13,29.

29. А ја вам рекох: Не плашите се и не бојте их се.

30. *Господ Бог ваш, који иде пред вама, Он ће се бити за вас онако како вам је учинио у Мисиру на ваше очи, *2.Мој. 14,14.

31. И у *пустињи, гдје си видио како те је носио Господ Бог твој, као што човјек носи сина својега, цијелијем путем којим сте ишли, докле дођосте до овога мјеста. *Дјела 13,18.

32. Али зато опет не вјеровасте Господу Богу својему,

33. Који иђаше пред вама путем тражећи вам мјесто гдје бисте стали, иђаше ноћу у огњу да вам свијетли путем којим бисте ишли, а дању у *облаку. *2.Мој. 13,21.

34. И чу *Господ глас ријечи ваших, и разгњеви се и закле се говорећи: *5.Мој. 2,14.

35. Ниједан од овога рода злога неће видјети ове добре земље, за коју се заклех да ћу дати вашим оцима,

36. Осим *Халева сина Јефонијина; он ће је видјети, и њему ћу дати †земљу по којој је ишао, и синовима његовијем, јер се сасвијем држао Господа. *Суд. 1,20. †Исус Н. 14,9.

37. Па и на мене се разгњеви *Господ због вас; и рече: Ни ти нећеш ући онамо. *5.Мој. 3,26.

38. *Исус син Навин, који те служи, он ће ући онамо, њега утврди; јер ће је он раздијелити синовима Израиљевијем у насљедство. *2.Мој. 33,11.

39. А дјеца ваша, за коју рекосте да ће постати робље, синови ваши, који данас не знају ни шта је добро ни шта је зло, они ће ући онамо, и њима ћу је дати и они ће је наслиједити.

40. Ви пак вратите се и идите у пустињу к Црвеноме мору.

41. А ви одговористе и рекосте ми: Сагријешисмо Господу; ићи ћемо и бићемо се сасвијем како нам је заповједио Господ Бог наш. И узевши сваки своје оружје хтјесте изаћи на гору.

42. А Господ ми рече: Кажи им: Не идите и не бијте се, јер нијесам међу вама, да не изгинете пред непријатељима својим.

43. И ја вам рекох; али не послушасте, него се опријесте заповијести Господњој, и навалисте на гору.

44. Тада изиђоше пред вас Амореји, који сјеђаху у оној планини, и погнаше вас као што чине пчеле, и побише вас на Сиру па до Орме.

45. И вративши се плакасте пред Господом, али *Господ не послуша гласа вашега нити окрете уха својега к вама. *Псал. 66,18.

46. И остадосте у *Кадису дуго времена докле ондје стајасте. *4.Мој. 20,22.

Ход кроз пустињу до побједе над Сионом.

2. Потом се вратисмо, и идосмо у пустињу к Црвеноме мору, као што ми заповједи Господ, и обилазисмо гору Сир дуго времена.

2. И рече ми Господ:

3. Доста сте обилазили ту гору, обрните се на сјевер.

4. И заповједи народу и реци: Сада ћете пријећи преко међе браће своје, синова Исавових, који живе у Сиру; и они ће вас се бојати, али се и ви добро чувајте.

5. Немојте заметати боја с њима, јер вам нећу дати земље њихове ни стопе, јер сам дао Исаву гору Сир у насљедство.

6. Јела купујте од њих за новце, и једите; и воду купујте од њих за новце, и пијте.

7. Јер те је Господ Бог твој благословио у сваком послу руку твојих; и зна пут твој по овој великој пустињи, и ово четрдесет година бијаше с тобом Господ Бог твој, и ништа ти није недостајало.

8. И прођосмо браћу своју, синове Исавове, који живе у Сиру, пољем од Елата и од Гесион-Гавера; и оданде савивши ударисмо преко пустиње моавске.

9. И Господ ми рече: Немој пакостити Моавцима ни заметати боја с њима, јер ти нећу дати земље њихове у насљедство; јер дадох синовима Лотовијем у насљедство ↘Ар. ↗најзначајнији моавски град

10. Пређе живљаху ондје Емеји, народ велик и јак и висок као Енакими;

11. О њима се мислило да су дивови као и Енакими; али их Моавци зваху Емеји.

12. И *Хореји живљаху пређе у †Сиру, али их синови Исавови истјераше и истријебише испред себе и населише се на њихово мјесто, као што учини Израиљ у земљи својега насљедства, које му даде Господ. *1.Мој. 14,6. †1.Мој. 36,20.

13. А сада устаните и пријеђите преко потока Зареда. И пријеђосмо преко потока Зареда.

14. А времена за које идосмо од Кадис-Варније па докле пријеђосмо преко потока Зареда, бјеше тридесет и осам година, докле не изумрије у околу сав онај нараштај, људи за војску, као што им се бјеше заклео *Господ. *5.Мој. 1,34.

15. Јер и рука *Господња бијаше против њих потирући их из окола докле не помријеше. *1.Сам. 5,6.

16. И кад сви ти људи за војску помријеше у народу,

17. Рече ми Господ говорећи:

18. Ти ћеш данас пријећи преко međe моавске код Ара;

19. И доћи ћеш близу синова Амоновијех; немој им пакостити ни заметати боја са њима, јер ти нећу дати *земље амонске у насљедство, јер је дадох синовима Лотовим у насљедство. *Суд. 11,15.

20. И за њу се мислило да је земља диовска; у њој пређе живљаху дивови, које Амонци зваху Замзуми.

21. Бијаху народ велик и јак и висок као Енакими; али их истријеби Господ испред њих, те они преузеше земљу њихову и населише се на њихово мјесто;

22. Као што учини синовима Исавовијем, који живљаху у *Сиру, јер истријеби Хореје испред њих, и преузеше земљу њихову и осташе на њихову мјесту до данас. *1.Мој. 36,8.

23. И Авеје, који живљаху у Асироту па до *Газе, истријебише Кафтореји, који изађоше од †Кафтора, и населише се на њихово мјесто. *Јер. 25,20. †Амос 9,7.

24. Устаните, идите и пријеђите преко потока Арнона; гле, дао сам ти у руке Сиона Аморејина цара есевонскога и земљу његову; почни узимати насљедство, и ↘завојшти на њ. ↗пођи у рат

25. Данас почињем задавати страх и трепет од тебе народима под цијелијем небом; који год чују за те, дрхтаће и препадаће се од тебе.

26. И послах посланике из пустиње Кедамота к Сиону *цару есевонском с мирнијем ријечима говорећи: *Јест. 9,30.

27. Да пријеђем преко твоје земље; управо ћу путем ићи, нећу свртати ни надесно ни налијево.

28. Храну да ми дајеш за новце да једем, и воду за новце да ми дајеш да пијем, само да прођем пјешице,

29. Као што ми учинише синови Исавови који живе у Сиру, и Моавци, који живе у Ару, докле не пријеђем преко Јордана у земљу коју нам даје Господ Бог наш.

30. Али не хтје *Сион цар есевонски пустити да прођемо кроз његову земљу, јер †Господ Бог твој учини те отврдну дух његов и ‡срце његово поста упорно, да би га предао у твоје руке, као што се види данас. *4.Мој. 21,23. †2.Мој. 4,21. ‡2.Мој. 10,1.

31. И рече ми Господ: Гледај, почех предавати теби Сиона и земљу његову; почни узимати земљу његову да је наслиједиш.

32. И изиђе пред нас Сион и сав народ његов на бој у Јасу.

33. И даде нам га *Господ Бог наш, и убисмо га са синовима његовијем и свијем народом његовијем. *5.Мој. 7,2.

34. И узесмо тада све *градове његове, и побисмо људе по свијем тијем градовима, и †жене и дјецу, не остависмо жива ниједнога. *Исус Н. 11,14. †1.Сам. 15,3.

35. Само стоку заплијенисмо за се и плијен што бјеше по градовима које узесмо.

36. Од *Ароира који је на потоку †Арнону, и од града који је у долини, па до Галада не бјеше града који би нам одолио: Све то даде нам Господ Бог наш. *5.Мој. 3,12. †5.Мој. 4,48.

37. Само к *земљи синова Амонових ниси приступио нити ка којему крају на потоку †Јавоку, ни ка градовима у гори

нити којему мјесту што је забранио Господ Бог наш. *4.Мој. 21,24. †5.Мој. 3,16.

Побједа над Огом васанским.
Подјела земље источно од Јордана.
Мојсије не иде у обећану земљу.

3. Потом обративши се идосмо к Васану. И изиде пред нас Ог цар васански и сав народ његов на бој у Едрајин.

2. И Господ ми рече: Не бој га се, јер га дадох у твоје руке са свијем народом његовијем и са земљом његовом, да учиниш с њим онако како си учинио са Сионом царем аморејским, који сјеђаше у Есевону.

3. Тако нам даде Господ Бог наш у руке и Ога цара васанскога са свијем народом његовијем, и разбисмо га и не остависмо му ни једнога жива.

4. И узесмо тада све градове његове; не би града којега не узесмо, шездесет градова, сав крај арговски, царство Ога у Васану.

5. Сви ти градови бјеху утврђени зидом високим, вратима и пријеворницама, осим других мјеста без зидова врло много.

6. И раскопасмо их као што учинисмо Сиону цару есевонском, побивши по свијем мјестима и људе и жене и дјецу.

7. А сву стоку и плијен по градовима заплијенисмо за се.

8. Тако узесмо онда земљу из руку двојице царева аморејских, која је с ову страну Јордана од потока Арнона до горе Ермона,

9. (Сидонци зову Ермон Сирион, а Амореји га зову Сенир,)

10. Сва мјеста у равни и сав Галад и сав Васан до Салхе и Едрајина, градове царства Огова у Васану.

11. Јер само Ог цар васански бјеше остао од дивова. Гле, одар његов, одар гвозден, није ли у *Рави синова †Амоновијех? Девет је лаката дуг, а широк четири лакта, лакта човјечија. *2.Сам. 12,26. †Јер. 49,2.

12. Тако наслиједисмо ту *земљу онда; од †Ароира, који је на потоку ‡Арнону, и половину горе Галада с градовима њезинијем дадох синовима Рувимовијем и Гадовијем. *4.Мој. 32,33. †5.Мој. 2,36. ‡Исус Н. 12,2.

13. И остатак Галада и сав Васан, царство Огово, дадох половини племена Манасијина; сав крај арговски по свему Васану зваше се земља диввовска.

14. Јаир син Манасијин узе сав крај арговски до међе гесурске и махатске; и прозва Васанску својим именом: *Села Јаирова до данашњега дана. *1.Днев. 2,23.

15. А *Махиру дадох †Галад. *4.Мој. 26,29. †Исус Н. 17,1.

16. А Рувимову племену и *Гадову племену дадох од Галада до потока †Арнона, како захвата поток с међама, па до потока Јавока, гдје је међа синова Амоновијех, *2.Сам. 24,5. †4.Мој. 21,24.

17. И поље и Јордан с међама од *Хинерота до мора уз поље, до мора Сланога, испод Фазге према †истоку. *4.Мој. 34,11. †Исус Н. 12,3.

18. И заповједих вам онда и рекох: Господ Бог ваш дао вам је ову земљу у насљедство; наоружани хајдете пред браћом својом, синовима Израиљевијем, ко је год за *војску. *4.Мој. 32,20.

19. А жене ваше и дјеца ваша и стока ваша, знам да имате много стоке, нека остану у градовима вашим, које вам дадох,

20. Докле не ⁾смири *Господ и браћу вашу као вас, да и они наслиједе †земљу, коју ће им Господ Бог ваш дати с ону страну Јордана; онда се вратите сваки на своје насљедство, које вам дадох. ⁾подмири *Исус Н. 22,4. †4.Мој. 32,22.

21. А Исусу онда заповједих говорећи: Очи твоје виде све што је учинио Господ Бог ваш с она два цара; онако ће Господ учинити са свијем царствима у која дођеш.

22. Немојте их се бојати, јер ће се *Господ Бог ваш бити за вас. *2.Мој. 14,14.

23. И молих се Господу онда говорећи:

24. *Господе Боже, Ти си почео показивати слузи својему величину своју и крјепку руку своју, јер који је бог на небу или на земљи који би творио дјела каква су Твоја и у кога би сила била каква је Твоја? *Псал. 145,3; 2.Мој. 15,11.

25. Дај ми да пријеђем и видим *земљу добру која је преко Јордана и гору добру, Ливан. *5.Мој. 4,22.

26. Али Господ бијеше гњеван на ме због вас, и не услиши ме, него ми рече: Доста; не говори ми више за то.

27. Попни се на врх ове горе, и подигавши очи своје на запад и на сјевер и на југ и на исток, види очима својима, јер нећеш пријећи преко Јордана.

28. Него подај заповијести *Исусу, и утврди га и укријепи га; јер ће он пријећи пред народом тијем, и он ће им раздијелити у насљедство земљу коју видиш.
*5.Мој. 1,38; 4.Мој. 27,18.

29. И остасмо у овој *долини према Вет-Фегору.
*5.Мој. 4,46.

Позив за покоравање закону. Одјељивање трију градова за уточиште с ону страну Јордана.

4. А сада, Израиљу, чуј уредбе и законе, које вас учим да творите, да бисте поживјели и ушли у земљу коју вам даје Господ Бог отаца ваших и да бисте је наслиједили.

2. Ништа не додајте ријечи коју вам ја заповиједам, нити одузмите од ње, да бисте сачували заповијести Господа Бога својега које вам ја ⁾заповиједам.
⁾дајем

3. Очи су ваше видјеле шта учини Господ с Велфегором; јер свакога човјека који пође за Велфегором, истријеби Господ Бог твој између тебе.

4. А ви који се држасте Господа Бога својега, ви сте сви живи данас.

5. Гле, учио сам вас уредбама и законима, као што ми заповједи Господ Бог мој, да бисте тако творили у земљи у коју идете да је наслиједите.

6. Држите, дакле, и извршујте их, јер је то мудрост ваша и разум ваш пред народима, који ће кад чују све ове уредбе рећи: Само је овај велики народ народ мудар и разуман.

7. Јер који је велики народ којему је Бог близу као што је Господ Бог наш, кад Га год зазовемо?

8. И који је народ велики који има уредбе и законе праведне као што је сав овај закон који износим данас пред вас?

9. Само пази на се и добро чувај душу своју, да не заборавиш онијех ствари које су видјеле очи твоје, и да не изиђу из срца твојега докле си год жив; него да их обзнаниш синовима својим и синовима синова својих.

10. Онај дан кад стајасте пред Господом Богом својим код Хорива, кад ми *Господ рече: Сабери Ми народ да им кажем ријечи своје, којима ће се научити да Ме се боје, док су живи на Земљи, и да уче томе и синове своје;
*2.Мој. 19,9.

11. Кад приступисте и стајасте под гором, а гора огњем гораше до самога неба и бијеше на њој тама и облак и мрак;

12. И проговори Господ к вама исред огња; глас од ријечи чусте, али осим гласа, лика не видјесте;

13. И објави вам завјет свој, који вам заповједи да држите, десет ријечи, које написа на двије плоче камене.

14. И мени заповједи онда Господ да вас учим уредбама и законима да их творите у земљи у коју идете да је наслиједите.

15. Зато чувајте добро душе своје; јер не видјесте никаквога лика у онај дан кад вам говори Господ на Хориву исред огња,

16. Да се не бисте покварили и начинили себи лик резан или какву год слику од *човјека или од жене,
*Рим. 1,23.

17. Слику од каквога живинчета које је на земљи, или слику од какве птице крилате која лети испод неба;

18. Слику од чега што пуже по земљи, или слику од какве рибе која је у води под земљом;

19. И да не би подигавши очи своје к *небу и видјевши †Сунце и Мјесец и звијезде, сву војску небеску, преварио се и клањао им се и служио им; јер их Господ Бог твој даде свијем народима под цијелијем небом;
*1.Мој. 2,1. †5.Мој. 17,3.

20. А вас узе *Господ и изведе вас из пећи гвоздене, из Мисира, да Му будете народ насљедни, као што се види данас.
*1.Сам. 26,19.

21. Али се Господ разгњеви на ме за ваше ријечи, и закле се да нећу пријећи преко Јордана ни ући у добру земљу, коју ти Господ Бог твој даје у насљедство.

22. И ја ћу умријети у овој земљи и нећу пријећи преко Јордана; а ви ћете пријећи и наслиједити ону добру земљу.

23. Пазите да не заборавите завјета Господа Бога својега, који учини с вама, и да не градите себи лика резанога, слике од које год твари, као што ти је забранио Господ Бог твој.

24. Јер је *Господ Бог твој †огањ који спаљује и Бог који ревнује.

*2.Мој. 20,5. †2.Мој. 24,17.

25. Кад изродиш синове и унуке, и остарите у оној земљи, ако се покварите и начините слику резану од какве твари и учините што није угодно Господу Богу вашему, гњевећи Га,

26. Свједочим вам *данас небом и земљом да ће вас брзо нестати са †земље у коју идете преко Јордана да је наслиједите, нећете бити дуго у њој, него ћете се истријебити. *5.Мој. 30,18. †Псал. 50,4.

27. Или ће вас расијати *Господ међу народе, и †мало ће вас остати међу народима у које вас одведе Господ;

*5.Мој. 28,64. †5.Мој. 28,62.

28. И служићете ондје боговима које су начиниле руке човјечије, од дрвета и од камена, који не виде ни чују, нити једу ни миришу.

29. Али ако и ондје потражиш *Господа Бога својега, наћи ћеш Га, ако Га потражиш свијем срцем својим и свом душом својом. *2.Днев. 15,4.

30. Кад будеш у невољи и све те то снађе, ако се у посљедње вријеме обратиш ка Господу Богу својему, и послушаш глас Његов,

31. *Господ је Бог твој †милостив Бог, неће те оставити ни истријебити, јер неће заборавити завјета с оцима твојим, за који им се заклео. *2.Мој. 34,6. †Нем. 9,31; 2.Днев. 30,9.

32. Јер запитај сада за стара времена, која су била прије тебе, од онога дана кад створи Бог човјека на Земљи, и од једнога краја неба до другога, је ли кад била оваква ствар велика, и је ли се кад чуло што тако?

33. Је ли кад чуо који народ *глас Божји гдје говори исред огња, као што си ти чуо и остао жив? *5.Мој. 5,26.

34. Или, је ли Бог покушао да дође те узме себи народ из другога народа кушањем, знацима и чудесима и ратом и руком крјепком и мишицом подигнутом и страхотама великим, као што је учинио све то за вас Господ Бог наш у Мисиру на ваше очи?

35. Теби је то показано да познаш да је *Господ Бог, и да нема другога осим Њега.

*Иса. 45,5.

36. Дао ти је да чујеш глас Његов с *Неба да би те научио, и показао ти је на земљи огањ свој велики, и ријечи Његове чуо си исред огња. *1.Днев. 29,11.

37. И што Му мили бијаху оци твоји, зато изабра потомство њихово након њих, и изведе те сам великом силом својом из Мисира,

38. Да отјера испред тебе народе веће и јаче од тебе, и да тебе уведе у њихову земљу и даде ти је у насљедство, као што се види *данас. *5.Мој. 9,1.

39. Знај, дакле, и памти у *срцу својем да је †Господ Бог, горе на Небу и доље на Земљи, нема другога. *Исус Н. 2,11. †Иса. 42,8.

40. И држи уредбе Његове и заповијести Његове, које ти ја данас заповиједам, да би добро било теби и синовима твојим након тебе, да би ти се продуљили дани на *земљи коју ти †Господ Бог твој даје засвагда.

*5.Мој. 5,16. †3.Мој. 22,31.

41. Тада одијели Мојсије три града с ову страну Јордана према истоку,

42. Да би утјецао у њих крвник који убије ближњега својега нехотице не мрзивши прије на њ, и кад утече у који од тијех градова, да би остао жив:

43. *Восор у пустињи, на равници у земљи племена Рувимова, и Рамот у Галаду у племену Гадову, Голан у Васанској у племену Манасијину. *Исус Н. 20,8.

44. Ово је закон који постави Мојсије синовима Израиљевијем.

45. Ово су свједочанства и уредбе и закони, које каза Мојсије синовима Израиљевијем кад изиђоше из Мисира,

46. С ову страну Јордана у *долини према Вет-Фегору у земљи Сиона цара аморејскога, који живљаше у Есевону, којега уби Мојсије и синови Израиљеви кад изиђоше из Мисира, *5.Мој. 3,29.

47. И освојише *земљу његову и земљу Ога †цара васанскога, два цара аморејска, која је с ову страну Јордана према истоку,

*4.Мој. 21,35. †5.Мој. 3,3.

48. Од *Ароира, који је на потоку Арнону, до горе Сиона, а то је Ермон, *5.Мој. 2,36.

49. И све поље с ову страну Јордана према истоку до мора уз равницу под Аздот-Фазгом.

Понављање Десет заповијести Божјих.

5. И Мојсије сазва сав народ Израиљев, и рече им: Чуј Израиљу уредбе и законе, које ћу данас казати да чујете, да их научите и држите их и творите.

2. Господ Бог наш учини с нама завјет на ↘Хориву. → друго име за гору Синај

3. Није с оцима нашим учинио тај завјет, него с нама, који смо данас ту сви живи.

4. Лицем к лицу говорио вам је Господ на овој гори исред огња;

5. Ја тада стајах између Господа и вас, да вам јавим ријечи Господње, јер вас бјеше страх од огња и не изиђосте на гору; и рече:

6. Ја сам Господ Бог твој, који сам те извео из земље мисирске, из дома ропскога.

7. Немој имати богова других до Мене.

8. Не гради себи лика резанога, нити какве слике од твари које су горе на небу или које су доље на земљи или које су у води испод земље.

9. Немој им се клањати нити им служити, јер сам Ја Господ Бог твој, Бог Ревнитељ, који на синовима походим безакоња отаца њиховијех до трећега и до четвртога кољена, онијех који мрзе на Ме,

10. А чиним *милост на тисућама онијех који Ме љубе и чувају заповијести Моје. *Јер. 32,18.

11. Не узимај узалуд имена *Господа Бога својега, јер неће пред Господом бити прав ко узме име Његово узалуд. *3.Мој. 19,12; 2.Мој. 20,7.

12. Држи дан од одмора и светкуј га, као што ти је заповједио Господ Бог твој.

13. Шест дана ради, и свршуј све послове своје.

14. А седми је дан ↘одмор Господу Богу твојему; немој радити никаквога посла ни ти ни син твој ни кћи твоја ни слуга твој ни слушкиња твоја, ни во твој ни магарац твој, нити које живинче твоје, ни дошљак који је код тебе, да би се одморио слуга твој и слушкиња твоја као и ти. → Субота

15. И памти да си био роб у земљи мисирској, и Господ Бог твој изведе те оданде руком крјепком и мишицом подигнутом. Зато ти је Господ Бог твој заповједио да светкујеш дан од одмора.

16. Поштуј оца својега и матер своју, као што ти је заповједио *Господ Бог твој, да би се продужили дани твоји и да би ти добро било на †земљи, коју ти даје Господ Бог твој. *3.Мој. 19,3. †5.Мој. 4,40.

17. Не убиј.

18. Не чини прељубе.

19. Не кради.

20. Не свједочи лажно на ближњега својега.

21. Не пожели жене *ближњега својега, не пожели куће ближњега својега, ни њиве његове, ни слуге његова, ни слушкиње његове, ни вола његова, ни магарца његова, нити ишта што је ближњега твојега. *Гал. 5,14.

22. Те ријечи изговори *Господ свему збору вашему на гори исред огња, облака и мрака, гласом великим, и ништа више, него их написа на двије плоче камене које ми даде. *2.Мој. 24,12.

23. А ви кад чусте глас исред таме, јер гора огњем гораше, приступисте к мени, сви главари племена ваших и старјешине ваше,

24. И рекосте: Гле, показа нам Господ Бог наш славу и величину своју, и чусмо глас Његов исред огња; данас видјесмо гдје Бог говори с човјеком, и човјек оста жив.

25. Па сада зашто да помремо? Јер ће нас спалити онај огањ велики; ако јоште чујемо глас Господа Бога својега, помријећемо.

26. Јер које је тијело чуло *глас Бога живога гдје говори исред огња, као ми, и остало живо? *5.Мој. 4,33.

27. Иди ти, и саслушај све што ће казати Господ Бог наш, па онда ти кажи нама што ти год рече Господ Бог наш, а ми ћемо слушати и творити.

28. И Господ чу глас ријечи ваших кад ви говорасте, и рече ми Господ: Чух глас од ријечи тога народа, које рекоше теби; што рекоше добро рекоше.

29. О, кад би им било срце свагда тако да Ме се боје и држе све заповијести Моје свагда, да би добро било њима и синовима њиховијем довијека.

30. Иди, реци им: Вратите се у шаторе своје.

31. А ти стани овдје код Мене, и казаћу ти све заповијести и уредбе и законе, које ћеш их научити да творе у земљи коју им дајем у насљедство.

32. Гледајте дакле да чините како вам је заповједио Господ Бог ваш, не свраћите ни надесно ни налијево.

33. Цијелијем путем, који вам је заповједио *Господ Бог ваш, идите, да бисте живи били и да би вам добро било, и да би вам се продужили дани у †земљи коју ћете наслиједити. *5.Мој. 4,40. †Еф. 6,3.

Објашњење прве заповијести.
О љубави према Богу.

6. А ово су заповијести и уредбе и закони, које *Господ Бог ваш заповједи да вас учим да их творите у земљи у коју идете да је наслиједите, *5.Мој. 12,1.

2. Да би се бојао Господа Бога својега држећи све уредбе Његове и заповијести Његове, које ти ја ˃заповиједам, ти и син твој и унук твој свега вијека својега, да би ти се продужили дани твоји. ˃дајем

3. Чуј, дакле, Израиљу, и гледај да тако чиниш, да би ти добро било и да бисте се умножили веома у земљи у којој тече млијеко и мед, као што ти је рекао Господ Бог отаца твојих.

4. *Чуј, Израиљу: Господ је Бог наш једини Господ. *Мар. 12,29.

5. Зато *љуби Господа Бога својега из свега срца својега и из све душе своје и из све снаге своје. *Мат. 22,37.

6. И нека ове ријечи које ти ја заповиједам данас буду у срцу твом.

7. И често их напомињи синовима својим, и говори о њима кад сједиш у кући својој и кад идеш путем, кад лијежеш и кад устајеш.

8. И вежи их себи на руку за знак, и нека ти буду као почеоник међу очима.

9. И напиши их на довратницима куће своје и на вратима својим.

10. А кад те уведе Господ Бог твој у *земљу за коју се заклео оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће ти је дати, у градове велике и добре, које нијеси зидао, *Исус Н. 24,13.

11. И куће пуне свакога добра, којих нијеси пунио, и на студенце ископане, којих нијеси копао, у винограде и у *маслинике, које нијеси садио, и станеш јести и наситиш се, *Исус Н. 24,13.

12. Чувај се да не заборавиш Господа, који те је извео из земље мисирске, из куће ропске.

13. Господа Бога својега бој се, и Њему служи, и Његовим се именом куни.

14. Не идите за другим боговима, између богова других народа, који су око вас.

15. Јер је Бог Ревнитељ, Господ Бог твој, усред тебе, па да се не би разгњевио Господ Бог твој на те и истријебио те са земље.

16. Немојте кушати *Господа Бога својега као што Га кушасте у †Маси. *2.Мој. 17,7. †5.Мој. 33,8.

17. Држите добро заповијести Господа Бога својега и свједочанства Његова и уредбе Његове, које ти је заповједио,

18. И чини што је право и добро пред Господом, да би ти било добро и да би ушао у добру земљу, за коју се заклео Господ оцима твојим, и да би је наслиједио,

19. Да би отјерао све непријатеље твоје испред тебе, као што ти је рекао Господ.

20. Па кад те запита послије син твој говорећи: Каква су то свједочанства и уредбе и закони, што вам је заповједио Господ Бог наш?

21. Онда кажи сину својему: Бијасмо робови фараонови у Мисиру, и изведе нас Господ из Мисира руком крјепком,

22. И учини Господ знаке и чудеса велика и зла у Мисиру на фараону и на свему дому његову пред нама,

23. А нас изведе оданде да нас уведе у земљу за коју се заклео оцима нашим да ће нам је дати.

24. И заповједи нам *Господ да вршимо све ове уредбе бојећи се Господа Бога својега, да би нам било добро свагда и да би нас сачувао у животу, као што се види данас. *Псал. 41,2.

25. И биће нам *правда, ако уздржимо и учинимо све заповијести ове пред Господом Богом својим, како нам је заповједио.

*Рим. 10,3.

Не пријатељевати с лажним боговима и не штедјети их!

7. Кад те Господ Бог твој уведе у земљу у коју идеш да је наслиједиш, и отјера испред тебе народе многе, Хетеје и Гергесеје и Аморeје и Хананеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје, седам народа већих и јачих од тебе,

2. И преда их Господ Бог твој теби, и ти их разбијеш, потри их, не хватај с њима вјере, нити се смилуј на њих;

3. Нити се пријатељи с њима; кћери своје не дај за сина њихова, нити кћери њихове узимај за сина својега.

4. Јер би отпадила сина твојега од Мене, и служио би боговима другим, те би се разгњевио Господ на вас и потро вас брзо.

5. Него ово им учините: Олтаре њихове раскопајте, и ликове њихове поломите, лугове њихове исијеците, и резане богове њихове огњем спалите.

6. Јер си ти народ свет Господу Богу својему, тебе је изабрао Господ Бог твој да Му будеш народ особит мимо све народе на Земљи.

7. Не зато што би вас било више него других народа, прихвати вас Господ и изабра вас; јер вас бијаше мање него икојега другога народа;

8. Него што вас Господ милује и што држи заклетву којом се заклео оцима вашим, зато вас је Господ извео руком крјепком и избавио вас из куће ропске, из руке фараона цара мисирскога.

ЉУБАВ

9. И тако знај да је Господ Бог твој Бог, Бог вјеран, који држи завјет свој и милост своју до тисућу кољена онима који Га љубе и држе заповијести Његове,

10. И плаћа онима који мрзе на Њ, свакоме истребљујући га, и не одгађа ономе који мрзи на Њ, плаћа свакоме.

11. Зато држи заповјести и уредбе и законе, које ти данас ја заповиједам, да их твориш.

12. И ако ове законе узаслушате и уздржите и учините, и Господ ће Бог твој држати теби завјет и милост, за коју се заклео оцима твојим;

13. И миловаће те и благословиће те и умножиће те; благословиће плод утробе твоје и плод земље твоје, жито твоје и вино твоје и уље твоје, плод говеда твојих и стада оваца твојих у земљи за коју се заклео оцима твојим да ће ти је дати.

14. Бићеш благословен мимо све народе: Неће бити у тебе ни мушкога ни женскога неплодна, ни међу стоком твојом.

15. И уклониће од тебе Господ сваку болест, и од љутих зала мисирских која знаш неће ниједнога пустити на тебе, него ће их пустити на оне који мрзе на те.

16. И истријеби све народе које ти Господ Бог твој преда, нека их не пожали око твоје, и немој служити боговима њиховијем, јер би ти то било замка.

17. Ако би рекао у срцу свом: Већи су ови народи од мене, како их могу изагнати?

18. Не бој их се; памти добро што је учинио *Господ Бог твој с фараоном и са свијем Мисирцима,

*Суд. 6,13.

19. Велика кушања, која видјеше очи твоје, и знаке и *чудеса и руку крјепку и мишицу подигнуту, којом те изведе Господ Бог твој; онако ће учинити Господ Бог твој са свијем народима од којих би се уплашио.

*5.Мој. 29,3.

20. И стршљене ће послати Господ Бог твој на њих, докле не изгину који би остали и сакрили се од тебе.

21. Не плаши се од њих, јер је Господ Бог твој усред тебе, Бог велики и страшни.

22. Господ ће Бог твој мало-помало потрти те народе испред тебе; нећеш их моћи одједанпут истријебити, да се не би умножило на тебе звијерје пољско.

23. Али ће их предати *Господ Бог твој теби, и затираће их затирањем великим, докле се не затру.

*Исус Н. 8,18.

24. И предаће *цареве њихове у твоје руке да затреш име њихово под небом, неће се ниједан одржати пред тобом, докле их не потреш.

*Исус Н. 10,24.

25. Резане богове њихове спали огњем, немој да се полакомиш на сребро или злато што је на њима и да га узмеш, да ти

не буде замка, јер је гадно пред *Господом Богом твојим. *5.Мој. 17,1.

26. И немој да унесеш гада у дом свој, да не будеш проклет као и он, него се гади на њ и грози се од њега, јер је проклето.

Уздизати живу захвалност Господу.

8. Држите и творите све заповијести које вам ја заповиједам данас, да бисте живи били и умножили се, и да бисте ушли у земљу за коју се Господ заклео оцима вашим, и да бисте је наслиједили.

2. И опомињи се свега пута којим те је водио Господ Бог твој четрдесет година по пустињи, да би те намучио и искушао, да се зна шта ти је у срцу, хоћеш ли држати заповијести Његове или нећеш.

3. И мучио те је, и глађу те морио; али те је опет хранио маном, за коју ти нијеси знао ни оци твоји, да би ти показао да човјек *не живи о самом хљебу него о свему што излази из уста Господњих. *Мат. 4,4.

4. Одијело твоје не овешта на теби нити нога твоја отече за овијех четрдесет година;

5. Зато познај у срцу свом да те Господ Бог твој гаји као што човјек гаји своје дијете.

6. И држи заповијести Господа Бога својега ходећи путевима Његовијем и бојећи се Њега.

7. Јер Господ Бог твој увешће те сада у добру земљу, у земљу у којој има доста потока и извора и језера, што извиру по долинама и по брдима;

8. У земљу изобилну пшеницом и јечмом и виновом лозом и смоквама и шипцима, земљу изобилну маслином, од које бива уље, и медом;

9. У земљу, гдје нећеш сиротињски јести хљеб, гдје ти неће ништа недостајати; у земљу, гдје је камење гвожђе и гдје ћеш из брда њезинијех сјећи мјед.

10. Јешћеш и бићеш сит, па благосиљај *Господа Бога својега за добру земљу коју ти да. *Псал. 103,2.

11. И чувај се да не заборавиш Господа Бога својега бацивши у немар заповијести Његове и законе Његове и уредбе Његове, које ти ја заповиједам данас.

12. И кад узједеш и наситиш се, и добре куће начиниш и у њима станеш живјети,

13. И кад се говеда твоја и овце твоје наплоде, и кад ти се намножи сребро и злато, и што год имаш кад ти се намножи,

14. Немој да се понесе срце твоје и заборавиш Господа Бога својега, који те је извео из земље мисирске, из куће ропске;

15. Који те је водио преко оне *пустиње велике и страшне гдје живе †змије ватрене и скорпије, гдје је суша а нема воде; који ти је извео воду из тврдога камена; *Ос. 13,5. †4.Мој. 21,6.

16. Који те је хранио у пустињи маном, за коју не знаше оци твоји, да би те намучио и искушао те, и најпослије да би ти добро учинио.

17. Нити говори у *срцу својем: Моја снага, и сила моје руке добавила ми је ово благо. *5.Мој. 9,4.

18. Него се опомињи Господа Бога својега; јер ти Он даје снагу да добављаш благо, да би потврдио завјет свој, за који се заклео оцима твојим, као што се види данас.

19. Ако ли заборавиш Господа Бога својега, и пођеш за другим боговима и њима станеш служити и клањати се, свједочим вам данас да ћете зацијело пропасти,

20. Пропашћете као народи које *Господ потире испред вас, јер не послушасте гласа Господа Бога својега. *Зах. 1,6.

Позив на смјерност пред Господом.

9. Чуј, Израиљу, ти *данас прелазиш преко Јордана да уђеш и наслиједиш народе веће и јаче од себе, †градове велике и ограђене до неба; *5.Мој. 4,38. †5.Мој. 1,28.

2. Велик и висок народ, синове Енакове, које знаш и за које си слушао: Ко ће одољети синовима Енаковим.

3. Знај, дакле, данас да је Господ Бог твој, који иде пред тобом, огањ који спаљује; Он ће их истријебити и Он ће их оборити пред тобом, и изагнаћеш их и истријебити брзо, као што ти је казао Господ.

4. Кад их Господ Бог твој отјера испред тебе, немој да речеш у срцу свом: За правду моју уведе ме Господ у ову земљу да је на-

слиједим; јер Господ тјера оне народе испред тебе за неваљалство њихово!

5. Не идеш за правду своју ни за чистоту срца својега да наслиједиш ту земљу; него за неваљалство тијех народа Господ Бог твој тјера их испред тебе, и да одржи ријеч за коју се заклео оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову.

6. Знај дакле да ти Господ Бог твој не даје те добре земље за правду твоју да је наслиједиш, јер си тврдоврат народ.

7. Памти и не заборави како си гњевио Господа Бога својега у пустињи; од онога дана кад изиђосте из земље мисирске па докле дођосте на ово мјесто, непокорни бијасте Господу.

8. И код Хорива разгњевисте Господа, и од гњева шћаше вас Господ да истријеби.

9. Кад изиђох на гору да примим плоче камене, плоче завјета, који с вама учини Господ, тада стајах на гори четрдесет дана и четрдесет ноћи хљеба не једући ни воде пијући.

10. И даде ми Господ двије плоче камене, исписане прстом Господњим, на којима бијаху ријечи све које вам изговори Господ на гори исред огња на дан збора вашега.

11. Послије четрдесет дана и четрдесет ноћи даде ми Господ двије плоче камене, плоче завјетне.

12. И рече ми Господ: Устани, сиђи брже одавде; јер се поквари народ твој који си извео из Мисира, сиђоше брзо с пута који им заповједих, и начинише себи ливен лик.

13. Још ми рече *Господ говорећи: Погледах овај народ, и ето је народ тврда врата.

*2.Мој. 32,9.

14. Пусти ме да их истријебим и име њихово затрем под небом; а од тебе ћу учинити народ јачи и већи него што је овај.

15. И ја се вратих и сиђох с горе, а гора огњем гораше, и двије плоче завјетне бијаху ми у рукама.

16. И погледах, а то згријешисте Господу Богу својему саливши себи теле, и брзо сиђосте с пута који вам бјеше заповједио Господ.

17. Тада узех оне двије плоче и бацих их из руку својих, и разбих их пред вама.

18. Потом падох и лежах пред Господом као прије, четрдесет дана и четрдесет ноћи, хљеба не једући ни воде пијући, због свијех гријеха ваших, којима се огријешисте учинивши што је зло пред Господом и разгњевивши Га.

19. Јер се бојах гњева и јарости, којом се бјеше *Господ разљутио на вас да вас истријеби; и услиши ме Господ и тада.

*5.Мој. 10,10.

20. Бјеше се Господ и на Арона разгњевио веома да га шћаше убити; али се молих тада и за Арона.

21. И узех *гријех ваш који учинисте, теле, и сажегох га огњем, и разбих га и сатрх га у прах, и просух прах његов у поток, који тече с оне горе. *Иса. 31,7.

22. И у Тавери и у *Маси и у Киврот-Атави гњевисте Господа. *2.Мој. 17,7.

23. И кад вас посла Господ из Кадис-Варније говорећи: Идите и узмите ту *земљу коју сам вам дао, опет се супротисте ријечи Господа Бога својега, и не вјеровасте Му и не послушасте гласа Његова. *Псал. 106,24.

24. Непокорни бијасте Господу откад вас познах.

25. Зато падох и лежах пред Господом четрдесет дана и четрдесет ноћи, јер бјеше рекао Господ да ће вас потрти.

26. И молих се *Господу и рекох: Господе, Господе, немој потрти народа својега и насљедства својега, које си избавио Величанством својим, које си извео из Мисира крјепком руком. *Приче 15,29; 1.Сам. 7,9.

27. Опомени се слугу својих Аврама, Исака и Јакова, не гледај на тврђу народа овога, на неваљалство његово и на гријехе његове;

28. Да не реку који живе у *земљи одакле си нас извео: Није их могао †Господ увести у земљу коју им обећа, или мрзио је на њих, зато их изведе да их побије у пустињи.

*1.Мој. 41,57. †4.Мој. 14,16.

29. Јер су Твој народ и Твоје насљедство, које си извео силом својом великом и мишицом својом подигнутом.

Нове плоче. Шта Господ тражи од Израиља? Обрезивање срца.

10. У то вријеме рече ми Господ: Истеши двије плоче од камена као што бјеху прве, и изиђи к Мени на гору, и начини *ковчег од дрвета. *2.Мој. 25,10.

2. И написаћу на тијем плочама ријечи које су биле на првијем плочама што си разбио, па ћеш их метнути у ковчег.

3. Тако начиних ковчег од дрвета →ситима, и истесах двије плоче од камена, као што бијеху прве, и изиђох на гору с двјема плочама у рукама. →багремовог

4. И написа на тијем плочама што бијеше прво написао, Десет ријечи, које вам изговори Господ на гори исред огња на дан збора вашега; и даде ми их Господ.

5. И вратив се сиђох с горе, и метнух плоче у ковчег који начиних, и осташе ондје, као што ми заповједи Господ.

6. А синови Израиљеви пођоше од Вирота синова Јакановијех у Мосеру. Ондје умрије Арон и ондје би погребен; а Елеазар син његов поста свештеник на његово мјесто.

7. Оданде отидоше у Гадгад, а од Гадгада у Јотвату, земљу гдје има много потока.

8. У то вријеме одвоји Господ племе Левијево да носе ковчег завјета Господњега, да стоје пред Господом и служе Му и да благосиљају у име Његово до данашњега дана.

9. Зато нема племе Левијево дијела ни насљедства с браћом својом; Господ је насљедство његово, као што му Господ Бог твој каза.

10. А ја стајах на гори као прије, четрдесет дана и четрдесет ноћи; и услиши ме Господ и тада, и не хтје те Господ затрти,

11. Него ми рече Господ: Устани и иди пред народом овијем да уђу у земљу за коју сам се заклео оцима њиховијем да ћу им је дати, и да је наслиједе.

12. Сада дакле, Израиљу, шта иште од тебе *Господ Бог твој, осим да се бојиш †Господа Бога својега, да ходиш по свијем путевима Његовијем и да Га љубиш и служиш Господу Богу својему из свега ‡срца својега и из све душе своје,

*Мих. 6,8. †Мат. 22,37. ‡1.Тим. 1,5.

13. Држећи заповијести Господње и уредбе Његове, које ти ја данас заповиједам, да би ти било добро?

14. Гле, Господа је Бога твојега *небо, и небо над †небесима, ‡земља, и све што је на њој. *1.Мој. 14,19. †1.О цар. 8,27. ‡Псал. 24,1.

15. Али само твоји оци омиљеше Господу, и изабра потомство њихово након њих, вас између свијех народа, као што се види данас.

16. Зато обрежите *срце своје, и немојте више бити тврдоврати. *3.Мој. 26,41.

17. Јер је Господ Бог ваш Бог над боговима и Господар над господарима, Бог велики, силни и страшни, који не гледа ко је ко нити прима поклона;

18. Даје правицу сироти и удовици; и љуби дошљака дајући му хљеб и одијело.

19. Љубите дакле дошљака, јер сте били дошљаци у земљи мисирској.

20. Бој се *Господа Бога својега, Њему служи и Њега се држи, и Његовијем се именом куни. *Исус Н. 23,8.

21. Он је хвала твоја и Он је Бог твој, који тебе ради учини велике и страшне ствари, које видјеше очи твоје.

22. Седамдесет *душа бијеше отаца твојих кад сиђоше у Мисир; а сада учини ти Господ Бог твој те вас има много као звијезда небеских. *1.Мој. 46,27.

Подсећање на чуда која је Бог чинио народу својему. Благослов за слушање, проклетство за неслушање.

11. Љуби дакле Господа Бога својега, и извршуј једнако што је заповједио да извршујеш, и уредбе Његове, и законе Његове и заповијести Његове.

2. И познајте данас што ваши синови не знају нити видјеше, карање Господа Бога својега, Величанство Његово, крјепку руку Његову и мишицу Његову подигнуту,

3. И знаке Његове и дјела Његова, што учини усред Мисира на фараону цару мисирском и на свој земљи његовој,

4. И што учини војсци мисирској, коњима и колима њиховијем, како учини, те их вода Црвенога мора потопи кад вас тјераху, и затре их Господ до данашњега дана,

5. И што вама учини у пустињи, докле не дођосте до овога мјеста,

6. И што учини Датану и Авирону синовима Елијава сина Рувимова, како земља отвори уста своја и прождрије њих и по-

родице њихове и шаторе њихове и све благо њихово што имаху, усред Израиља.

7. Јер ваше очи видјеше сва дјела Господња велика, која учини.

8. Зато држите све заповијести које вам ја данас заповиједам, да бисте се укријепили и наслиједили земљу, у коју идете да је наслиједите;

9. И да би вам се продужили дани у земљи, за коју се закле Господ оцима вашим да ће је дати њима и потомству њихову, земљу, у којој тече млијеко и мед.

10. Јер земља у коју идеш да је наслиједиш није као земља *мисирска из које сте изишли, гдје си сијао своје сјеме и залијевао на својима ногама као врт од зеља; *Зах. 14,18.

11. Него је *земља у коју идете да је наслиједите земља у којој су брда и долине, и натапа је дажд небески; *5.Мој. 8,7.

12. Земља о којој се стара Господ Бог твој и на коју су једнако обраћене очи *Господа Бога твојега од почетка године до краја. *1.О цар. 9,3.

13. Зато ако добро узаслушате заповијести, које вам ја заповиједам данас, љубећи *Господа Бога својега и служећи Му свијем срцем својим и свом душом својом,

*2.Сол. 3,5; 5.Мој. 6,17.

14. Тада ћу давати *дажд †земљи вашој на вријеме, и рани и позни, и сабираћеш жито своје и вино своје и уље своје;

*3.Мој. 26,4. †5.Мој. 28,12.

15. И за стоку ћу твоју дати траву у пољу твојем; и јешћеш и бићеш сит.

16. Чувајте се да се не превари *срце ваше да се одметнете и служите туђим боговима и поклањате им се; *О Јову 31,27.

17. Да се не би разгњевио *Господ на вас и затворио †небо да не буде дажда, и ‡земља да не да рода својега, те бисте брзо изгинули у доброј земљи коју вам Господ даје.

*5.Мој. 6,15. †1.О цар. 8,35. ‡2.Днев. 7,13.

18. Него сложите ове ријечи моје у срце своје и у душу своју, и вежите их за знак себи на руку, и нека вам буду као почеоник међу очима вашим.

19. И учите их, синове своје, говорећи о њима кад сједиш у кући својој и кад идеш путем, и кад лијежеш и кад устајеш.

20. И напиши их на довратницима дома својега и на вратима својим,

21. Да би се умножили дани ваши и дани синова ваших по земљи, за коју се заклео Господ оцима вашим да ће им је дати, као дани небу над земљом.

22. Јер ако добро уздржите све ове заповијести које вам ја заповиједам да творите љубећи *Господа Бога својега, и ходећи свијем путевима Његовијем и Њега се држећи, *5.Мој. 6,17.

23. Тада ће отјерати Господ све ове народе испред вас, и наслиједићете народе веће и јаче него што сте сами.

24. Свако мјесто на које ступи стопало ноге ваше ваше ће бити; од *пустиње до Ливана, и од ријеке, ријеке †Ефрата, до ˇмора Западнога биће међа ваша.

*4.Мој. 34,3. †1.Мој. 15,18. ˇ море и као запад уопште

25. Неће се нико одржати пред вама; страх и трепет ваш пустиће Господ Бог ваш на сву земљу на коју ступите, као што вам каза.

26. Гле, износим данас пред вас *благослов и проклетство: *5.Мој. 30,1.

27. Благослов, ако узаслушате заповијести *Господа Бога својега, које вам ја данас заповиједам; *5.Мој. 28,2.

28. А проклетство, ако не узаслушате заповијести *Господа Бога својега него сиђете с пута, који вам ја данас заповиједам, те пођете за другим боговима, којих не познајете. *5.Мој. 28,15.

29. И кад те уведе Господ Бог твој у земљу у коју идеш да је наслиједиш, тада изреци благослов овај на гори Гаризиму а проклетство на гори Евалу.

30. Оне су с ону страну Јордана, идући к западу, у земљи Хананеја који живе у равни према Галгалу код равнице морешке.

31. Јер ћете пријећи преко Јордана да уђете у земљу коју вам даје Господ Бог ваш да је наслиједите, и наслиједићете је и наставаћете у њој.

32. Гледајте, дакле, да творите све ове уредбе и законе које ја данас износим пред вас.

Мјесто и начин праве службе Божије.
Истребљење идолопоклоничке службе.

12. Ово су уредбе и закони које ћете држати и творити у *земљи коју ти је Господ Бог отаца твојих дао да је наслиједиш, докле сте год живи на Земљи. *5.Мој. 12,10.

2. Раскопајте сасвијем сва мјеста у којима су служили боговима својим народи које ћете наслиједити, по високим брдима и по хумовима и под свакијем зеленијем дрветом.

3. Оборите олтаре њихове и разбијте ликове њихове, и лугове њихове попалите огњем, и резане богове њихове изломите, и истријебите име њихово из онога мјеста.

4. Не чините тако Господу Богу својему.

5. Него Га тражите у мјесту које изабере Господ Бог ваш између свијех племена ваших себи за стан да ондје намјести Име своје, и онамо идите.

6. Онамо носите жртве своје паљенице и друге жртве своје и десетке своје и приносе руку својих и завјете своје и драговољне приносе своје и првине од стоке своје крупне и ситне.

7. И једите ондје пред Господом Богом својим, и веселите се ви и породице ваше свачим, за што се прихватите руком својом, чим те благослови Господ Бог твој.

8. Не чините како ми сада овдје чинимо, што је коме драго.

9. Јер још нијесте дошли до одмора и насљедства, које ти даје Господ Бог твој.

10. Него кад пријеђете преко Јордана, и станете живјети у земљи коју вам даје Господ Бог ваш да је наслиједите, и смири вас од свијех непријатеља ваших унаоколо, те станете живјети без страха,

11. Онда у мјесто које изабере *Господ Бог ваш да у њему настани Име своје, доносите све што вам ја заповиједам, †жртве своје паљенице и друге жртве своје, десетке своје и приносе руку својих и све што буде најбоље у ономе што завјетујете Господу. *5.Мој. 15,20. †Исус Н. 22,23.

12. И веселите се пред Господом Богом својим ви и синови ваши и кћери ваше и слуге ваше и слушкиње ваше, и Левит који је у мјесту вашем, јер он нема *дијела ни насљедства с вама. *5.Мој. 10,9.

13. Чувај се да не приносиш жртава својих *паљеница на ком год мјесту, које угледаш; *Исус Н. 22,29.

14. Него на оном мјесту које изабере Господ Бог у једном од твојих племена, ондје приноси жртве своје паљенице, и ондје чини све што ти заповиједам.

15. Али ћеш моћи клати и јести месо како ти душа зажели у сваком мјесту својем по благослову Господа Бога својега, који ти да; *чист и нечист може јести као †срну и јелена. *5.Мој. 12,22. †5.Мој. 14,5.

16. *Само крви не једите; пролијте је на †земљу као воду. *5.Мој. 15,23. †Језек. 24,7.

17. Нећеш моћи јести у мјесту својем десетка од жита својега ни од вина својега ни од уља својега, ни првина од стоке своје крупне и ситне, ни онога што завјетујеш; ни приноса драговољнијех, ни приноса руку својих.

18. Него то једи пред Господом Богом својим на мјесту које изабере Господ Бог твој, ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и Левит који је у мјесту твом; и весели се пред Господом Богом својим свачим за што се прихватиш руком.

19. Чувај се да не оставиш *Левита док си год жив на земљи. *5.Мој. 14,27.

20. Кад рашири *Господ Бог твој међе твоје, као што ти је казао, ако речеш: Да једем меса, кад душа твоја жели да једе меса, једи меса по свој жељи душе своје. *1.Мој. 15,18.

21. Ако би било далеко од тебе мјесто које *Господ Бог твој изабере да ондје намјести Име своје, закољи од стоке своје крупне или ситне, коју ти да Господ, као што сам ти заповједио, и једи у свом мјесту по свој жељи душе своје. *5.Мој. 14,24.

22. Како се једе срна и јелен, онако једи; и чист и нечист нека једе.

23. Само пази да не једеш крви; јер је крв *душа, па не једи душе с месом. *3.Мој. 17,11.

24. Не једи је; него пролиј на земљу као воду.

25. Не једи је, да би добро било теби и синовима твојим након тебе, кад чиниш што је угодно Господу.

26. Али ствари своје свете, које имаш, и што завјетујеш, узми и дођи на мјесто које изабере Господ.

27. И принеси *жртве своје †паљенице, месо и крв, на олтару Господа Бога својега; крв пак од других жртава твојих нека се пролије на ‡олтар Господа Бога твојега, а месо једи. *3.Мој. 1,9. †3.Мој. 1,13. ‡3.Мој. 1,5.

28. Чувај и слушај све ове ријечи које ти ја заповиједам, да би добро било теби и синовима твојим након тебе довијека кад чиниш што је добро и право пред Господом Богом твојим.

29. Кад истријеби Господ Бог твој испред тебе народе ка којима идеш да наслиједиш *земљу њихову, и наслиједивши је кад се настаниш у земљи њиховој, *2.Мој. 23,23.

30. Чувај се да се не ухватиш у замку пошавши за њима, пошто се потру испред тебе, и да не потражиш богова њиховијех, и речеш: Како су ови народи служили својим боговима, тако ћу и ја чинити.

31. Не чини тако Господу Богу својему; јер они чинише својим боговима све што је гадно пред *Господом и на што Он мрзи; јер су и синове своје и †кћери своје спаљивали боговима својим. *2.Днев. 33,2. †Јер. 32,35.

32. Што вам год ја заповиједам све држите и творите, нити што додајте к томе ни одузмите од тога.

Кажњавање лажних пророка и заводника на идолопоклоничку службу.

13. Ако устане међу вама пророк или који сне сања, и каже ти знак или чудо,

2. Па се збуде тај знак или чудо које ти каже, и он ти рече: Хајде да идемо за другим боговима, којих не знаш, и њима да служимо,

3. Немој послушати што ти каже тај пророк или сањач, јер вас куша Господ Бог ваш да би се знало љубите ли Господа Бога својега из свега срца својега и све душе своје.

4. За Господом Богом својим идите, и Њега се бојте; Његове заповијести чувајте, и глас Његов слушајте, и Њему служите и Њега се држите.

5. А онај пророк или сањач да се погуби, јер вас је наговарао да се одметнете од Господа Бога својега, који вас изведе из земље мисирске и искупи вас из куће ропске, и одвраћао од пута који ти је заповједио Господ Бог твој да идеш њим; тако истријеби зло из себе.

6. Ако би те подбадао брат твој, син матере твоје, или син твој или кћи твоја, или жена твоја мила, или пријатељ твој који ти је као душа твоја, говорећи ти тајно: Хајде да служимо другим боговима, којих нијеси знао ни ти ни оци твоји,

7. Између богова других народа који су око вас, близу или далеко од тебе, од једнога краја земље до другога,

8. Не пристај с њим нити га послушај; нека га не жали око твоје, и немој му се смиловати нити га таји,

9. Него га убиј: Твоја рука нек се прва дигне на њ да га убијеш, па онда рука свега народа.

10. Заспи га камењем да погине; јер те шћаше одвратити од Господа Бога твојега, који те је извео из земље мисирске, из куће ропске;

11. Да сав Израиљ чује и боји се, и да се више не учини такво зло међу вама.

12. Ако за какав град свој, који ти Господ Бог твој да да у њему живиш, чујеш гдје говоре:

13. Изиђоше људи неваљали између тебе и отпадише све који живе у граду њихову, говорећи: Хајде да служимо другим боговима, којих не познајете,

14. Тада истражи и распитај, извиди добро, па ако буде истина и доиста се учинила она гадна ствар међу вама,

15. Побиј мачем све који живе у граду оном, и затри и њега и све што би у њему било, и стоку мачем побиј.

16. И сав плијен из њега скупи насред улице његове, спали огњем и онај *град и сав плијен из њега Господу Богу својему, да буде гомила довијека и да се више не сазида. *Иса. 17,1.

17. И нека ти од проклетијех ствари не прионе ништа за руку, еда би се *Господ повратио од жестине гњева својега, учи-

нио ти милост и смиловао се на те, и умножио те, као што се заклео оцима твојим, *4.Мој. 25,4.

18. Кад слушаш глас *Господа Бога својега држећи све заповијести Његове, које ти ја данас заповиједам, да би чинио што је право пред Господом Богом твојим. *5.Мој. 12,25.

Забрана незнабожачкијех обичаја жаљења. Чиста и нечиста јела (упореди: 3. Мојсијева 11). Десетак.

14. Ви сте синови Господа Бога својега; немојте се резати нити бријати међу очима за мртвацем.

2. Јер си народ свет Господу Богу својему, и тебе изабра Господ да си Му народ особит између свијех народа на земљи.

3. Не једи ништа гадно.

4. Ово су животиње које ћете јести: Говече, овцу, козу,

5. Јелена, срну, бивола, дивокозу, једнорога и козу камењачу;

6. И све животиње које имају папке расцијепљене на двоје, и које преживају између животиња, њих једите.

7. Али не једите онијех које само преживају или које само имају папке расцијепљене на двоје, као: Камиле, зеца, питомога зеца, јер преживају, а немају папака раздвојенијех; да вам је нечисто;

8. Ни свињчета, јер има раздвојене папке али не прежива; да вам је нечисто; меса од њега не једите, и стрва се његова не дохватајте.

9. А између онијех што су у води, једите ове: Што год има пера и љуске, једите;

10. А што нема пера и љусака, не једите; да вам је нечисто.

11. Све птице чисте једите;

12. А овијех не једите: Орла, ни јастреба, ни морскога орла,

13. Ни сокола, ни еје, ни крагуја по врстама њиховијем,

14. Ни гаврана по врстама његовијем,

15. Ни ћука, ни совуљаге, ни лиске, ни копца по врстама његовијем,

16. Ни буљине, ни ˃ражња, ни лабуда, ˃барска птица слична шљуки (Ibis Falcinellus)

17. Ни гема, ни свраке, ни гњурца,

18. Ни роде, ни чапље по врстама њезинијем, ни пупавца, ни љиљка.

19. И све *бубине крилате да су вам нечисте; не једите их. *Дјела 11,6.

20. И све птице чисте једите.

21. Ништа мрцино не једите; дошљаку који је код тебе подај нека једе или продај туђину; јер си народ свет Господу Богу својему. Не кухај јарета у млијеку матере његове.

22. Десетак дај од свега рода усјева својега, што дође с њиве твоје, сваке године.

23. И једи пред Господом Богом својим на мјесту које изабере да ондје настани Име своје, десетак од жита својега, од вина својега и од уља својега, и првине од стоке своје крупне и ситне, да се учиш бојати се *Господа Бога својега свагда. *Псал. 2,11.

24. Ако би ти био пут далек, те не би могао однијети зато што је далеко од тебе мјесто, које изабере *Господ Бог твој да ондје намјести Име своје, кад те Господ Бог твој благослови, *5.Мој. 12,21.

25. Онда ˃учини у новац, и узев новац у руку своју отиди у мјесто које изабере Господ Бог твој, ˃претвори

26. И за те новце узми што зажели душа твоја, говеда, оваца, вина или другог јаког пића, и што год би зажељела душа твоја, па једи ондје пред *Господом Богом својим, и весели се ти и дом твој. *5.Мој. 12,7.

27. Али *Левита који би био у мјесту твом, немој оставити, јер нема †дијела ни насљедства с тобом. *5.Мој. 12,19. †4.Мој. 18,20.

28. Сваке треће године одвој сав десетак од доходака својих оне године, и остави га у свом мјесту.

29. Па нека дођу Левити, јер немају дијела ни насљедства с тобом, и дошљаци и сироте и удовице што су у мјесту твојем, и нека једу и наситe се, да би те благословио *Господ Бог твој у сваком послу руку твојих, који би радио. *5.Мој. 15,10.

О опросној години. О отпуштању купљенијех слугу. Посвећивање првенаца стоке.

15. Сваке седме године опраштај.

2. А опраштање да бива овако: Коме је ко дужан што, нека опрости што би могао тражити од ближњега својега; нека не

тражи од ближњега својега и од брата својега, јер је опраштање Господње оглашено.

3. Од туђина тражи, али што би имао у брата својега, оно нека му опрости рука твоја,

4. Да не би било сиромаха међу вама, јер ће те обилно благословити Господ у земљи коју ти Господ Бог твој да у насљедство да је твоја.

5. Само ако добро узаслушаш глас Господа Бога својега гледајући да чиниш све ове заповијести, које ти ја заповиједам данас,

6. Благословиће те Господ Бог твој, као што ти је казао, те ћеш давати у зајам многим народима, а ни од кога нећеш узимати у зајам, и владаћеш многим народима, а они тобом неће владати.

7. Ако буде у тебе који сиромах између браће твоје у ком мјесту твом, у земљи твојој, коју ти даје Господ Бог твој, немој да ти се стврдне срце твоје и да стиснеш руку своју брату својему сиромаху.

8. Него отвори руку своју и позајми му радо колико му год треба у потреби његовој.

9. Чувај се да не буде какво невальалство у срцу твом, па даречеш: Близу је седма година, година опросна; и да око твоје не буде зло према брату твојему сиромаху, па да му не даш, а он зато да вапије ка Господу на те, и буде ти гријех.

10. Подај му, и нека не жали срце твоје кад му даш; јер ће за ту ствар благословити тебе *Господ Бог твој у сваком послу твом и у свему за што се прихватиш руком својом. *5.Мој. 14,29.

11. Јер неће бити без сиромаха у земљи; зато ти заповиједам и кажем: Отварај руку своју брату својему, невољнику и сиромаху својему у земљи својој.

12. Ако ти се прода брат твој Јеврејин или Јеврејка, нека ти служи шест година, а седме године отпусти га од себе слободна.

13. А кад га отпустиш од себе слободна, немој га отпустити празна.

14. Даруј га чим између стоке своје и с гумна својега и из каце своје; подај му чим те је благословио Господ Бог твој.

15. И опомињи се да си био роб у земљи мисирској и да те је избавио Господ Бог твој; зато ти ја заповиједам ово данас.

16. Ако ли ти рече: Нећу да идем од тебе, зато што те љуби и дом твој, јер му је добро код тебе,

17. Тада узми шило и пробуши му ухо на вратима, и биће ти слуга довијека; и слушкињи својој учини тако.

18. Немој да ти буде тешко кад га отпушташ од себе слободна, јер ти је двојином донио, колико најамник заслужи у тебе за шест година, да би те благословио *Господ Бог твој у свему што радиш. *Иса. 16,14.

19. Све првенце у стоци својој крупној и ситној што буде мушко, посвети *Господу Богу својему; не ради на првенцу од краве своје, и не стризи првенца од оваца својих. *4.Мој. 18,17.

20. Пред *Господом Богом својим једи их ти и породица твоја сваке године на мјесту које изабере †Господ. *5.Мој. 14,23. †5.Мој. 12,5.

21. Ако ли на њему буде мана, ако буде хромо или слијепо, или која год зла мана буде на њему, не кољи га *Господу Богу својему. *5.Мој. 17,1.

22. У свом мјесту поједи га; и *чист и нечист нека једе као †срну и јелена. *5.Мој. 12,15. †5.Мој. 12,22.

23. *Само крви од њега не једи; пролиј је на земљу као воду. *5.Мој. 12,16.

О три годишња главна празника;
о судијама и управитељима.

16. Држи мјесец Авив, те слави *Пасху Господу Богу својему, јер мјесеца Авива извео те је Господ Бог твој из Мисира ноћу. *3.Мој. 23,5.

2. И закољи пасху Господу Богу својему, од крупне и ситне стоке, на мјесту које изабере Господ да ондје настани Име своје.

3. Не једи с њом хљеба киселога; седам дана једи с њом пријесан хљеб, хљеб невољнички, јер си хитећи изашао из земље мисирске, па да се опомињеш дана кад си изашао из Мисира, док си год жив.

4. И да се не види у тебе квасац за седам дана нигдје међу границама твојим, и да

не остане преко ноћи ништа до јутра од меса које закољеш први дан увече.

5. Не можеш клати пасхе на сваком мјесту свом које ти да Господ Бог твој;

6. Него на мјесту које изабере Господ Бог твој да ондје настани Име своје, ондје кољи пасху увече о сунчаном заходу у исто вријеме кад си пошао из Мисира.

7. А пеци је и једи на мјесту које изабере Господ Бог твој; и сјутрадан вративши се иди у своје шаторе.

8. Шест дана једи ᵌпријесне хљебове, а седми дан да је празник Господњи, тада не ради ништа. ᵌбесквасне

9. Седам седмица наброј; кад стане срп радити по љетини, онда почни бројити седам седмица.

10. Тада празнуј Празник *седмица †Господу Богу своjему; што можеш принеси драговољно како те буде благословио Господ Бог твој. *1.Кор. 16,2. †Јоило 2,14.

11. И весели се пред Господом Богом својим ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и Левит који буде у мјесту твојем, и дошљак и сирота и удовица, што буду код тебе, на мјесту које избере Господ Бог твој да ондје настани Име своје.

12. И опомињи се да си био роб у Мисиру, те чувај и твори уредбе ове.

13. Празник Сјеница празнуј седам дана, кад збереш с гумна својега и из каце своје.

14. И весели се на празник свој ти и син твој и кћи твоја и слуга твој и слушкиња твоја, и *Левит и дошљак и сирота и удовица, што буду у мјесту твојем. *5.Мој. 26,11.

15. Седам дана празнуј празник Господу Богу своjему на мјесту које изабере Господ, кад те благослови Господ Бог твој у свакој љетини твојој и у сваком послу руку твојих; и буди весео.

16. Три пута у години нека дође свако мушко пред *Господа Бога твојега на мјесто које изабере: на Празник пријеснијех хљебова, на Празник седмица и на Празник сјеница, али нико да не дође празан пред Господа; *Псал. 84,8.

17. Него сваки с даром од онога што има, према благослову Господа Бога твојега којим те је даривао.

18. Судије и управитеље *постави себи по †свијем мјестима која ти да Господ Бог твој по племенима твојим, и нека суде народу право. *1.Сам. 8,1. †Језд. 7,25.

19. Не изврћи *правде и не гледај ко је ко; не примај поклона; јер †поклон засљепљује очи мудрима и изврће ријечи праведнима. *2.Мој. 23,2. †2.Мој. 23,8.

ПРАВДА

20. Сасвијем иди за правдом, да би био жив и наслиједио *земљу коју ти даје †Господ Бог твој. *5.Мој. 4,1. †5.Мој. 16,18.

21. Не сади луга ни од каквијех дрвета код олтара *Господа Бога својега, који начиниш; *1.О цар. 14,15. Суд. 3,7.

22. И не подижи никаквога лика; на то мрзи Господ Бог твој.

Казна за идолопоклонство. Највиши суд свештеника. Закон о цару.

17. Не приноси Господу Богу своjему ни вола ни јагњета ни јарета на ком има мана или какво год зло; јер је гадно пред Господом Богом твојим.

2. Ако се нађе код тебе у којем од мјеста твојих, која ти да Господ Бог твој, човјек или жена да учини зло пред Господом Богом твојим преступајући завјет Његов,

3. И отиде те служи другим боговима и клања им се, или *сунцу или мјесецу или чему год из војске небеске, што нијесам заповједио, *5.Мој. 4,19.

4. И теби се то јави и ти чујеш, онда распитај добро; па ако буде истина и доиста се учинила она гадна ствар у Израиљу,

5. Изведи онога човјека или ону жену, који учинише оно зло, на врата своја, човјека онога или жену, и заспи их камењем да погину.

6. На свједочанство два или три човјека да се погуби онај кога ваља погубити; али на свједочанство једнога човјека да се не погуби.

7. Свједоци нека први дигну руке на њ да га убију; а потом сав народ; тако извади зло из себе.

8. Кад ти буде тешко расудити између крви и крви, између распре и распре, или између ране и ране, око којих буде пар-

ница у твојем мјесту, тада устани и иди у мјесто које изабере Господ Бог твој;

9. И отиди к свештеницима Левитима или к судији који онда буде, па их упитај, и они ће ти казати како ваља пресудити.

10. И учини онако како ти кажу у мјесту које изабере Господ, и гледај да учиниш сасвијем онако како те науче.

11. По закону којему те науче, и по пресуди, коју ти кажу, учини; не отступи од онога што ти кажу ни надесно ни налијево.

12. Ако ли би се ко упро те не би хтио послушати свештеника који ондје стоји те служи Господу Богу твојему, или судије, такав човјек да се погуби; и извади зло из Израиља,

13. Да сав народ чује и боји се, и унапредак да не ради упорно.

14. Кад уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш, и населиш се у њој, ако речеш: Да поставим себи *цара, као што имају сви народи око мене,

*1.Сам. 8,5.

15. Само онога постави себи за цара, којега изабере *Господ Бог твој; између браће своје постави цара себи; а немој поставити над собом човјека туђина, који није брат твој. *Јер. 30,21.

16. Али да не држи много коња, и да не враћа народа у *Мисир да би имао много коња, јер вам је †Господ казао: Не враћајте се више овијем путем. *2.Мој. 13,17. †Јер. 42,15.

17. И да нема много *жена, да се не би отпадило †срце његово, ни ‡сребра ни злата да нема врло много.

*2.Сам. 5,13. †1.О цар. 11,3. ‡1.О цар. 10,21.

18. А кад сједе на пријесто царства својега, нека препише себи у *књигу †овај закон од свештеника Левита;

*2.О цар. 22,8. †5.Мој. 31,9.

19. И нека га држи код себе и нека га чита док је жив, да се учи бојати се Господа Бога својега, држати све ријечи овога закона и ове уредбе, и творити их;

20. Да се не би подигло срце његово изнад *браће његове, и да не би отступило од ове заповијести ни надесно ни налијево, да би дуго царовао он и синови његови у Израиљу. *1.Днев. 28,2.

Издржавање свештеника.
Опомена због опсјене и врачања.
Обрицање правога пророка.

18. Свештеници Левити и све племе *Левијево да немају †дијела ни насљедства с осталијем синовима Израиљевијем; нека једу огњене ‡жртве Господње и Његово насљедство.

*Исус Н. 13,14. †1.Кор. 9,13. ‡Јер. 33,18.

2. Насљедства, дакле, да немају међу браћом својом: Господ је насљедство њихово, као што им је казао.

3. Али ово да припада свештеницима од народа, од онијех који принесу жртву, било вола или јагње: Да се даје свештенику плеће и обје вилице и желудац.

4. Првине од жита својега, од вина својега и од уља својега, и првине од вуне с оваца својих подај му.

5. Јер њега изабра Господ Бог твој између свијех племена твојих да стоји и служи у име Господње он и синови његови довијека.

6. И кад дође који Левит из којега год мјеста твојега из свега Израиља, гдје настава, кад дође по жељи душе своје у мјесто које изабере Господ,

7. Нека служи у име Господа Бога својега као и друга браћа његова Левити, који ондје стоје пред Господом.

8. Нека једу једнак дио, осим онога што би који продао у породици отаца својих.

9. Кад уђеш у земљу коју ти Господ Бог твој даје, не учи се чинити гадна дјела онијех народа.

10. Нека се не нађе у тебе који би водио сина својега или кћер своју кроз огањ, ни врачар, ни који гата по звијездама, ни који гата по птицама, ни урочник,

11. Ни бајач, ни који се договара са злијем духовима, ни опсјенар, ни који пита мртве.

12. Јер је гад пред Господом ко год тако чини, и за такве гадове тјера те народе Господ Бог твој испред тебе.

13. Држи се сасвијем Господа Бога својега.

14. Јер ти народи које ћеш наслиједити, слушају гатаре и врачаре; а теби то не допушта Господ Бог твој.

15. Пророка исред тебе, између *браће твоје, као што сам ја, подигнуће ти †Господ Бог твој; њега слушајте, *Дјела 3,22. †Дјела 7,37.

16. По свему како си искао од Господа Бога својега на Хориву на дан сабора својега говорећи: Да више не чујем гласа Господа Бога својега и да више не гледам огња тога великога, да не погинем.

17. Зато ми рече Господ: Добро рекоше што рекоше.

18. Пророка ћу им подигнути између браће њихове, као што си ти, и метнућу ријечи своје у уста његова, и казиваће им све што му заповједим.

19. А ко год не би послушао ријечи Мојих, које ће говорити у Моје име, од тога ћу Ја тражити.

20. Али *пророк који би се усудио говорити што у Моје име што му Ја не заповиједим да говори, или који би говорио у име других богова, такав пророк да се погуби. *5.Мој. 13,5.

21. Ако ли речеш у срцу својем: Како ћемо познати ријеч које није Господ рекао?

22. Што би *пророк рекао у име Господње, па се не збуде и не наврши се, то је ријеч коју није рекао Господ; него је из охолости рекао онај пророк, не бој га се. *Јер. 28,9.

Градови уточишта. Неповредивост границе. Казна за лажне свједоке.

19. Кад Господ Бог твој потре народе којих земљу даје теби Господ Бог твој, и кад их наслиједиш и настаниш се по градовима њиховијем и по кућама њиховијем,

2. Одвој три града усред земље своје, коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш,

3. Начини пут, и раздијели на троје крајеве земље своје, коју ти да Господ Бог твој у насљедство, па нека бјежи онамо сваки крвник.

4. А овако нека буде с ˇкрвником који утече онамо, да би остао жив: Ко убије ближњега својега нехотице, не мрзивши прије на њ, ˇубицом

5. Као кад би ко отишао с ближњим својим у шуму да сијече дрва, па би замахнуо сјекиром у руци својој да посијече дрво, а она би спала с држалице и погодила би ближњега његова тако да умре, он нека утече у који од тијех градова да остане жив,

6. Да не би осветник потјерао крвника, док му је срце распаљено, и да га не би стигао на далеку путу и убио га, премда није заслужио смрти, јер није прије мрзио на њ.

7. Зато ти заповиједам и велим: Три града одвој.

8. А кад рашири Господ Бог твој међе твоје, као што се заклео оцима твојим, и да ти сву земљу коју је рекао дати оцима твојим,

9. Ако уздржиш и учиниш све ове заповијести, које ти ја данас заповиједам, да љубиш Господа Бога својега и ходиш путевима Његовијем свагда, онда додај још три града осим она три,

10. Да се не прољева крв права у земљи твојој, коју ти Господ Бог твој даје у насљедство, и да не буде на теби крв.

11. Али ако ко мрзи на ближњега својега и вреба га, и скочи на њ, и удари га тако да умре, а он утече у који од тијех градова,

12. Онда старјешине мјеста његова нека пошљу и узму га оданде, и предаду га у руке осветнику да се погуби.

13. Нека га не жали око твоје, него скини крв праву с Израиља, да би ти добро било.

14. Не помичи међе *ближњега својега коју поставе стари у насљедству твојем које добијеш у земљи коју ти Господ Бог твој даје да је наслиједиш. *5.Мој. 27,17.

15. *Нека не устаје један свједок на човјека ни за какво зло и ни за какав гријех између свијех гријеха који се чине, него на ријечима два или три свједока да остане ствар. *5.Мој. 17,6. Јован 8,17.

16. Ако би устао лажан свједок на кога да свједочи на њега да се одмеће од Бога,

17. Онда нека стану та два човјека, који имају ту распру, пред Господа, пред свештенике и пред судије које буду у то вријеме;

18. И нека добро испитају судије; ако свједок онај буде лажан свједок и лажно свједочи на брата својега,

19. Учините му онако како је он мислио учинити брату својему; и извади зло из себе,

20. Да се остали чувши то боје, и унапредак више не чине такво зло усред тебе.

21. Нека не жали око твоје: Живот за живот, око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу.

Закон о рату, ослобађању од војничке дужности и о поступању с непријатељскијем градовима.

20. Кад отидеш на војску на непријатеља својега и видиш коње и кола и народ већи од себе, немој се уплашити од њих, јер је с тобом *Господ Бог твој, који те је извео из земље мисирске.

*4.Мој. 23,21.

2. И кад пођете да се побијете, нека приступи свештеник и проговори народу,

3. И нека им рече: Слушај Израиљу, ви полазите данас у бој на непријатеље своје, нека не трне срце ваше, не бојте се и не плашите се, нити се препадајте од њих.

4. Јер Господ Бог ваш иде с вама и биће се за вас с непријатељима вашим да вас сачува.

5. Потом и војводе нека проговоре народу, и реку: Ко је саградио нову кућу, а није почео сједјети у њој? Нека иде, нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други почео сједјети у њој.

6. И ко је посадио виноград, а још га није брао, нека иде, нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други га брао.

7. И *ко је испросио дјевојку, а још је није одвео, нека иде, нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други је одвео.

*5.Мој. 24,5.

ХРАБРОСТ

8. Још и ово нека кажу војводе народу и реку: Ко је страшив и трне му срце, нека иде, нек се врати кући својој, да не би трнуло срце браћи његовој као њему.

9. И кад војводе изговоре ово народу, онда нека намјесте главаре од чета пред народ.

10. Кад дођеш под који *град да га бијеш, прво га понуди миром. *2.Сам. 20,19.

11. Ако ти одговори миром и отвори ти врата, сав народ који се нађе у њему нека ти плаћа *данак и буде ти покоран.

*1.О цар. 9,21.

12. Ако ли не учини мира с тобом него се стане бити с тобом, тада га биј.

13. И кад га *Господ Бог твој преда у руке твоје, побиј све мушкиње у њему мачем.

*4.Мој. 31,7.

14. А жене и дјецу и стоку и што год буде у граду, сав плијен у њему, отми, и једи плијен од непријатеља својих, који ти да Господ Бог твој.

15. Тако чини са свијем градовима, који су далеко од тебе и нијесу од градова овијех народа.

16. А у градовима овијех народа, које ти *Господ Бог твој даје у насљедство, не остави у животу ниједне душе живе.

*5.Мој. 7,1.

17. Него их затри сасвијем, Хетеје и Амореје и Хананеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје, као што ти је заповједио Господ Бог твој.

18. Да вас не науче чинити гадна дјела која чинише боговима својим, и да не згријешите Господу Богу својему.

19. Кад опколиш какав град и будеш дуго под њим бијући га да би га узео, не квари дрвета његовијех сјекиром; јер можеш с њих јести, зато их не сијеци; јер дрво пољско није човјек да уђе у град испред тебе?

20. Него дрвета која знаш да им се род не једе, њих обаљуј и сијеци и гради заклон од града који се бије с тобом, докле не падне.

О непознатом убиству; о заробљенијем женама; о праву првенаштва у синова од две жене; о непослушнијем синовима и о објешенијем.

21. Кад се нађе убијен човјек у земљи коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш, гдје лежи у пољу, а не зна се ко га је убио,

2. Тада нека изиђу старјешине твоје и судије твоје, и нека измјере од убијенога до градова који су око њега.

3. Па који град буде најближе убијеном, старјешине онога града нека узму јуницу из говеда, на којој се још није радило, која није вукла у јарму,

4. И нека одведу старјешине онога града ту јуницу у пусту долину, гдје се не копа ни сије, и нека закољу јуницу ондје у долини.

5. Потом нека приступе свештеници, синови Левијеви; јер њих изабра Господ Бог твој да Му служе и да благосиљају у име Господње, и на њиховијем ријечима да остаје свака распра и свака штета;

6. И све старјешине онога града који буду најближе убијеном *нека оперу руке своје над закланом јуницом у оној долини,

*Матеј 27,24.

7. И тврдећи нека реку: Руке наше нијесу пролиле ове крви нити су очи наше видјеле;

8. Милостив буди народу својему Израиљу, који си искупио, Господе, и не мећи праве крви на народ свој Израиља. Тако ће се очистити од оне крви.

9. И ти ћеш скинути праву крв са себе кад учиниш што је право пред Господом.

10. Кад отидеш на војску на непријатеље своје, и преда их *Господ Бог твој у руке твоје и заробиш их много, *Исус Н. 21,44.

11. И угледаш у робљу лијепу жену, и омили ти да би је хтио узети за жену,

12. Одведи је кући својој; и нека обрије главу своју и среже нокте своје;

13. И нека скине са себе хаљине своје у којима је заробљена, и нека сједи у кући твојој, и жали за оцем својим и за матером својом цио мјесец дана; потом лези с њом, и буди јој муж и она нек ти буде жена.

14. Ако ти послије не би била по вољи, пусти је нека иде куда јој драго, али никако да је не продаш за новце ни да њом тргујеш, јер си је осрамотио.

15. Ко би имао двије жене, једну милу а другу немилу, па би родила синове, и мила и немила, и првенац би био од немиле,

16. Онда кад дође вријеме да подијели синовима својим што има, не може првенцем учинити сина од миле преко сина од немиле који је првенац;

17. Него за првенца нека призна сина од немиле и даде му два дијела од свега што има, јер је он *почетак силе његове, његово је право првеначко. *1.Мој. 49,3.

18. Ко би имао сина самовољна и непокорна, који не слуша оца својега ни матере своје, и којега они и караше па опет не слуша,

19. Нека га узму отац и мати, и нека га доведу к старјешинама града својега на врата мјеста својега,

20. И нека кажу старјешинама града својега: Овај син наш самовољан је и непокоран, не слуша нас, изјелица је и пијаница.

21. Тада сви људи онога мјеста нека га засну камењем да погине; и тако извади зло из себе, да сав *Израиљ чује и боји се.

*5.Мој. 13,11.

22. Ко згријеши тако да заслужи *смрт, те буде осуђен на смрт и објесиш га на дрво,

*5.Мој. 22,26.

23. Нека не преноћи тијело његово на дрвету, него га исти дан погреби, јер је проклет пред Богом ко је објешен; зато не скврни *земље коју ти †Господ Бог твој даје у насљедство. *3.Мој. 18,25. †4.Мој. 35,34.

Разни прописи особито о љубави према људима и о сажаљењу према животињама. Закони због гријеха у нечедности.

22. Кад видиш вола или овцу брата својега гдје лута, немој проћи мимо њих, него их одведи брату својему.

2. Ако ли ти брат твој није близу или га не знаш, одведи их својој кући нека буду код тебе докле их не потражи брат твој, и тада му их врати.

3. Тако учини и с магарцем његовијем и с хаљином његовом; и тако учини са сваком ствару брата својега изгубљеном, кад је изгуби, а ти је нађеш, немој проћи мимо ње.

4. Кад видиш магарца или вола брата својега гдје је пао на путу, немој их проћи, него их подигни с њим.

5. Жена да не носи мушкога одијела нити човјек да се облачи у женске хаљине, јер је гад пред Господом Богом твојим ко год тако чини.

6. Кад наиђеш путем на гнијездо птичије, на дрвету или на земљи, са птићима или са јајцима, а мајка лежи на птићима или на јајцима, *немој узети мајке с птићима.

*3.Мој. 22,28.

7. Него пусти мајку а птиће узми, да би ти добро било и да би ти се продужили дани.

8. Кад градиш нову кућу, начини ограду око стрехе своје, да не би навукао крви на дом свој, кад би ко пао с њега.

9. *Не сиј у винограду својем другога сјемена да не би оскврнио и род од сјемена које посијеш и род виноградски. *3.Мој. 19,19.

10. Не ори на волу и на магарцу заједно.

11. Не облачи хаљине ткане од вуне и од лана заједно.

12. Начини себи ресе на четири краја од хаљине коју облачиш.

13. Ко се ожени, па му *жена омрзне пошто легне с њом, *1.Мој. 29,21.

14. Па да прилику да се говори о њој и проспе рђав глас о њој говорећи: Ожених се овом, али легавши с њом не нађох у ње дјевојаштва;

15. Тада отац дјевојчин и мати нека узму и донесу знаке дјевојаштва њезина пред старјешине града својега на врата,

16. И нека рече отац дјевојчин старјешинама: Ову кћер своју дадох овому човјеку за жену, а он мрзи на њу,

17. И даде прилику да се говори о њој рекав: Не нађох у твоје кћери дјевојаштва; а ево знака дјевојаштва кћери моје. И нека разастру хаљину пред старјешинама градским.

18. Тада старјешине града онога нека узму мужа њезина и накарају га,

19. И нека га оглобе сто сикала сребра, које нека даду оцу дјевојчину зато што је изнио рђав глас на дјевојку Израиљку, и нека му буде жена; да је не може пустити док је жив.

20. Али ако буде оно *истина, да се није нашло дјевојаштво у дјевојке, *5.Мој. 17,4.

21. Тада нека изведу дјевојку на врата оца њезина, и нека је заспу камењем људи онога мјеста да погине, зато што учини *срамоту у †Израиљу чинећи блуд у дому оца својега. Тако извади зло из себе.

*1.Мој. 34,7. †Суд. 20,6.

22. Ако се ко ухвати гдје лежи са женом удатом, нека се погубе обоје, *човјек који је лежао са женом и жена. Тако извади зло из Израиља. *3.Мој. 20,10.

23. Кад дјевојка буде испрошена за кога, па је нађе когод у мјесту и облежи је,

24. Изведите их обоје на врата онога мјеста, и заспите их камењем да погину, дјевојку што није викала у мјесту, а човјека што је осрамотио *жену ближњега својега. Тако извади зло из себе. *Мат. 1,20.

25. Ако ли у пољу нађе човјек дјевојку испрошену, и силом је облежи, тада да се погуби само човјек који је облежа;

26. А дјевојци не чини ништа, није учинила гријеха који заслужује смрт, јер као кад ко скочи на ближњега својега и убије га, таква је и та ствар;

27. Јер нађе је у пољу, и дјевојка испрошена је викала, али не би никога да је одбрани.

28. Ако ко нађе дјевојку која није испрошена и ухвати је и легне с њом, и затеку се,

29. Тада човјек онај који је легао с њом да да оцу дјевојчину педесет сикала сребра, и нека му она буде жена зато што је осрамоти; да је не може пустити док је жив.

30. Нико да се не *жени женом оца својега, ни да открије скута оца својега.

*3.Мој. 18,8.

Примање и непримање у сабор Господњи. Разни други закони.

23. У сабор Господњи да не улази ни утучен ни ушкопљен.

2. У сабор Господњи да не улази копиле, ни десето кољено његово да не улази у сабор Господњи.

3. Ни Амонац ни Моавац да не улази у сабор Господњи, ни десето кољено њихово, да не улази у сабор Господњи довијека.

4. Зато што не изиђоше пред вас с хљебом и водом на путу кад сте ишли из Мисира, и што најмише за новце на вас Валама сина Веорова из Фетора у Месопотамији да те прокуне,

5. Премда не хтје Господ Бог твој послушати Валама, него ти Господ Бог твој обрати проклетство у благослов, јер те милова Господ Бог твој.

6. Не тражи мира њихова ни добра њихова нигда за свога вијека.

7. Немој се гадити на ᵓИдумејца, јер ти је брат; немој се гадити на Мисирца, јер си био дошљак у земљи његовој. ᵓЕдомца

8. Синови који се роде од њих у трећем кољену нека долазе у сабор Господњи.

9. Кад отидеш на војску на непријатеље своје, тада се чувај од сваке зле ствари.

10. Ако се међу вама ко оскврни од чега што му се ноћу догоди, нека изиђе иза окола и не улази у око.

11. А предвече нека се опере водом, па кад Сунце зађе нека уђе у око.

12. И имај мјесто иза окола гдје ћеш излазити напоље.

13. И имај лопатицу у оправи својој, па кад изиђеш напоље, закопај њом, а кад пођеш натраг, загрни нечист своју.

14. Јер *Господ Бог твој иде усред окола твојега да те избави и да ти преда непријатеље твоје; зато нека је око твој свет, да не види у тебе никакве нечистоће, да се не би одвратио од тебе. *Псал. 46,11.

15. Немој издати слуге господару његову, који утече к теби од господара својега;

16. Него нека остане код тебе, усред тебе, у мјесту које изабере у којем граду твом, гдје му буде драго; *немој га цвијелити. *2.Мој. 22,21.

17. Да не буде ᵓблуднице између кћери Израиљевијех, ни ᵓᵓацувана између синова Израиљевих. ᵓблудница у верске сврхе; ᵓᵓблудник у верске сврхе

18. Не носи у дом Господа Бога својега ни по каквом завјету *плате блудничине ни ᵓцијене од пса, јер је обоје гад пред Господом Богом твојим. *Мих. 1,7. ᵓблуд верски

19. Не дај на добит брату својему ни новаца ни хране нити ишта што се даје на добит.

20. Странцу подај на добит, али брату својему немој давати на добит, да би те благословио *Господ Бог твој у свему зашто се прихватиш руком својом у земљи у коју идеш да је наслиједиш. *3.Мој. 19,34.

21. Кад учиниш *завјет Господу Богу својему, не оклијевај испунити га, јер ће га тражити од тебе †Господ Бог твој, и биће на теби гријех. *Проп. 5,4. †1.Сам. 20,16.

22. Ако ли се не завјетујеш, неће бити на теби гријеха.

23. Што ти изиђе из уста, оно држи и учини, као што завјетујеш Господу Богу својему драговољно, што изречеш устима својим.

24. Кад уђеш у виноград ближњега својега, можеш јести грожђа по вољи док се наситиш; али га не мећи у суд свој.

25. Кад уђеш у усјев ближњега својега, можеш тргати *класје руком својом; али да не зажњеш српом у усјев ближњега својега. *Мат. 12,1.

Књига распусна. Разни закони, особито о сиромасима, сирочади и странцима.

24. Кад ко узме *жену и ожени се њом, па се догоди да му она не буде по вољи, што он нађе на њојзи штогод ружно, нека јој напише †књигу распусну и да јој у руке, па нека је отпусти из своје куће. *Мат. 5,31. †Иса. 50,1.

2. А она отишавши из куће његове, ако отиде и уда се за другога,

3. Па ако овај други муж омрзне на њу и напише јој књигу распусну и да јој у руку, и отпусти је из своје куће, или ако умре овај други муж који се ожени њом,

4. Тада пређашњи муж који је отпусти не може је опет узети за жену, пошто се с њим она оскврнила, јер је гад пред Господом. Тако не дај да се гријеши земља коју ти Господ Бог твој даје у насљедство.

5. Ко се скоро буде оженио, нека не иде на војску, и не намећи на њ никаквога посла; нека буде слободан у кући својој годину дана и нека се радује са женом својом коју је довео.

6. Нико да не узима у залогу жрвња горњега ни доњега, јер би узео душу у залогу.

7. Ко се нађе да је украо човјека између браће своје, синова Израиљевих, и трговао њим и продао га, нека погине онај крадљивац; тако извади зло из себе.

8. Чувај се болести губе, и пази добро и чини све што вас уче свештеници Левити, као што сам им заповједио, држите и чините.

9. Опомињи се шта је учинио Господ Бог твој *Марији на путу кад изиђосте из Мисира. *4.Мој. 12, 10.

10. Кад ти је ближњи твој дужан што му драго, не иди у кућу његову да му узмеш залог;

11. Него стој напољу, а човјек који ти је дужан нека ти изнесе напоље залог свој.

12. Ако је сиромах, не спавај са залогом његовијем;

13. Него му врати залог његов до захода сунчанога, да би лежећи на својој хаљини благосиљао те, а то ће ти се примити у *правду пред Господом Богом твојим. *5.Мој. 6,25.

14. Немој занијети најамника, сиромаха и потребитога између браће своје, ни дошљака који је код тебе у земљи твојој у мјесту твојем.

15. Подај му најам његов исти дан, и да га не зађе сунце у тебе, јер је сиромах и тијем душу држи, да не би завикао на те ка *Господу, и било би ти гријех. *Јак. 5,4.

16. Нека не гину оцеви за синове ни синови за оцеве; сваки за свој *гријех нека гине. *2.О цар. 14,6.

17. Не изврћи правице дошљаку ни сироти, и не узимај у залогу хаљине *удовици. *Зах. 7,10.

18. Него *се опомињи да си био роб у Мисиру, и да те је искупио оданде Господ Бог твој; зато ти заповиједам да ово чиниш. *5.Мој. 16,12.

19. Кад жањеш љетину своју на њиви својој, ако заборавиш који сноп на њиви, не враћај се да га узмеш; нека га дошљаку, сироти и удовици, да би те благословио *Господ Бог твој у сваком послу руку твојих. *3.Мој. 23,22.

20. Кад тресеш маслине своје, не загледај грану по грану пошто отресеш; нека дошљаку, сироти и удовици.

21. Кад береш виноград свој, не пабирчи пошто обереш; нека дошљаку, сироти и удовици.

22. И опомињи се да си био роб у земљи мисирској; зато ти ја заповиједам да ово чиниш.

Разно, особито заповијест о женидби братовом удовицом и забрана неправе мјере. Затирање Амалика.

25. Кад је распра међу људима, па дођу на суд да им суде, тада правога нека оправдају, а кривога нека осуде.

2. И ако криви заслужује бој, тада судија нека заповједи да га повале и бију пред њим, на број према кривици његовој.

3. До четрдесет удараца нека заповједи да му ударе, не више, да се не би поништио брат твој у твојим очима, кад би му се ударило више удараца.

4. Немој завезати уста волу кад врше.

5. Кад браћа живе заједно па умре један од њих без дјеце, онда жена умрлога да се не уда из куће за другога; брат његов нека отиде к њој и ˃узме је за жену и учини јој дужност дјеверску. ˃левиратски брак

6. И први син којега она роди нека се назове именом брата његова умрлога, да не погине име његово у Израиљу.

7. Ако ли онај човјек не би хтио узети снахе своје, онда снаха његова нека дође на врата пред старјешине, и рече: Неће дјевер мој да подигне брату своједу потомства у Израиљу, неће да ми учини дужности дјеверске.

8. Тада нека га дозову старјешине мјеста онога и разговоре се с њим; па ако се он упре и рече: Нећу да је узмем;

9. Онда нека приступи к њему снаха његова пред старјешинама, и нека му изује обућу с ноге његове и пљуне му у лице, и проговоривши нека рече: Тако ваља да буде човјеку који неће да зида куће брата својега.

10. И он нека се зове у Израиљу: Дом босога.

11. Ако би се свадили људи, један с другим, па би дошла жена једнога да отме мужа својега из руке другога који га бије, и пруживши руку своју ухватила би га за мошнице,

12. Отсијеци јој руку; нека не жали око твоје.

13. Немој имати у торби својој двојаку мјеру, велику и малу.

14. Немој имати у кући својој двојаку ефу, велику и малу.

ПОШТЕЊЕ

15. Мјера потпуна и права нека ти је; ефа потпуна и права нека ти је, да би ти се продужили дани твоји у *земљи коју ти даје Господ Бог твој. *2.Мој. 20,12.

16. Јер је гад пред Господом Богом твојим ко год чини тако, ко год чини криво.

17. Опомињи се шта ти је учинио *Амалик на путу кад иђасте из †Мисира, *2.Мој. 17,8. †1.Сам. 15,2.

18. Како те дочека на путу и поби на крају све уморне који иђаху за тобом, кад си био сустао и изнемогао, и не бојa се Бога.

19. Зато кад те Господ Бог твој смири од свијех непријатеља твојих унаоколо у земљи коју ти даје Господ Бог твој да је наслиједиш, тада затри спомен *Амалику под небом; не заборави. *1.Сам. 15,3.

Изреке при приношењу првијех плодова и десетка. Опомена на слушање Бога.

26. А кад уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој у насљедство, и наслиједиш је и населиш се у њој,

2. Узми првина од свакога воћа оне земље, које ћеш приносити од земље своје коју ти Господ Бог твој даје, и метнувши у котарицу иди на мјесто које Господ Бог твој изабере да ондје настани Име своје,

3. И дошавши к свештенику који буде онда реци му: Признајем данас пред Господом Богом својим да сам ушао у земљу за коју се Господ Бог заклео оцима нашим да ће нам је дати.

4. А свештеник нека узме котарицу из твоје руке и метне је пред олтаром Господа Бога твојега.

5. Тада проговори и реци пред Господом Богом својим: Отац мој бијаше сиромах ↘Сирин и сиђе у Мисир с мало чељади, и би ондје дошљак, па поста народ велик и силан и обилан на броју. ↗Арамејац - луталица

6. Али Мисирци стадоше зло поступати с нама, мучише нас и udараше на нас тешке послове.

7. И ми заваписмо ка Господу Богу отаца својих, и Господ чу глас наш, и погледа на муку нашу, на труд наш и на невољу нашу.

8. И изведе нас Господ из Мисира руком крјепком и мишицом подигнутом, и страхотом великом и знацима и чудесима.

9. И доведе нас на ово мјесто, и даде нам земљу ову, земљу у којој тече млијеко и мед.

10. Зато сад ево донесох првине од рода ове земље коју си ми дао, Господе. И остави их пред Господом Богом својим, и поклони се пред Господом Богом својим.

11. И весели се сваким добром које ти да *Господ Бог твој и дому твојему, ти и †Левит и дошљак који је код тебе. *5.Мој. 12,7. †5.Мој. 12,12.

12. А кад даш све *десетке од доходака својих треће године, која је година десетка, и даш Левиту, дошљаку, сироти и удовици да једу у мјестима твојим и наситe се, *4.Мој. 18,24.

13. Онда реци пред Господом Богом својим: Изнесох из дома својега што је свето, и дадох Левиту и дошљаку, сироти и удовици сасвијем по заповијести коју си ми заповједио; не преступих заповијести Твојих нити заборавих;

14. Не једох од тога у жалости својој, нити узех од тога на потребу нечисту, нити дадох од тога на мртваца; слушах Господа Бога својега, учиних све како си ми заповједио.

15. Погледај из светога стана својега с *Неба, и благослови народ свој Израиља и †земљу коју си нам дао као што си се заклео оцима нашим, земљу у којој тече млијеко и мед. *2.Днев. 6,26. †Псал. 102,19.

16. Данас ти Господ Бог твој заповиједа да извршујеш ове уредбе и ове законе. Пази, дакле, и извршуј их од свега срца својега и од све душе своје.

17. Данас си се зарекао Господу да ће ти бити Бог и да ћеш ићи путевима Његовијем и држати уредбе Његове, и заповијести Његове и законе Његове, и да ћеш слушати глас Његов.

18. А *Господ се теби †данас зарекао да ћеш Му бити народ особит, као што ти је говорио, да би држао све заповијести Његове; *2.Мој. 6,7. †5.Мој. 29,13.

19. И да ће те подигнути над све народе, које је створио хвалом, именом и славом, да будеш народ свет Господу Богу своjему, као што ти је говорио.

Камење са законима.
Проклињање са горе Евала.

27. И заповједи Мојсије са старјешинама Израиљевијем народу говорећи: Држите све ове заповијести које вам ја данас заповиједам.

2. И кад пријеђеш преко Јордана у земљу коју ти даје Господ Бог твој, подигни себи камење велико и намажи га кречом.

3. И напиши на њему све ријечи овога закона, кад пријеђеш да уђеш у земљу коју ти даје Господ Бог твој, у земљу гдје тече млијеко и мед, као што ти је казао Господ Бог отаца твојих.

4. Када, дакле, пријеђеш преко Јордана, подигни то камење, за које ти заповиједам данас, на гори Евалу, и намажи га кречом.

5. И начини ондје олтар Господу Богу својему, олтар од камења, али га немој гвожђем тесати.

6. Од цијела камења начини олтар Господу Богу својему, и на њему принеси Господу Богу својему жртве паљенице.

7. Принеси и захвалне жртве, и једи их ондје, и весели се пред Господом Богом својим.

8. И напиши на том камењу све ријечи овога закона добро и разговијетно.

9. И рече Мојсије и свештеници Левити свему Израиљу говорећи: Пази и чуј Израиљу, данас си постао народ Господа Бога својега.

10. Зато слушај глас Господа Бога својега, и твори заповијести Његове и уредбе Његове, које ти ја данас заповиједам.

11. И заповједи Мојсије у онај дан народу говорећи:

12. Ови нека стану да благосиљају народ на гори *Гаризиму, кад пријеђете преко Јордана: Симеун, Левије, Јуда, Исахар, Јосиф и Венијамин. *Суд. 9,7.

13. А ови нека стану да проклињу на гори Евалу: Рувим, Гад, Асир, Завулон, Дан и Нефталим.

14. И нека проговоре *Левити гласовито и реку свјема у Израиљу: *Нем. 8,7.

15. Проклет да је човјек који би начинио лик резан или ливен, ствар гадну пред Господом, дјело руку умјетничких, ако би и на скривену мјесту метнуо. А сав народ одговарајући нека рече: Амин.

16. Проклет да је који би ружио оца својега или матер своју. А сав народ нека рече: Амин.

17. Проклет да је који би помакао међу ближњега својега. А сав народ нека рече: Амин.

18. Проклет да је који би завео слијепца с пута. А сав народ нека рече: Амин.

19. Проклет да је који би изврнуо правицу дошљаку, сироти или *удовици. А сав народ нека рече: Амин. *Мал. 3,5.

ПРАВДА

20. Проклет да је који би облежао *жену оца својега, те открио скут оца својега. А сав народ нека рече: Амин. *3.Мој. 18,8.

21. Проклет да је који би облежао какво год живинче. А сав народ нека рече: Амин.

22. Проклет да је који би облежао *сестру своју, кћер оца својега или кћер матере своје. А сав народ нека рече: Амин. *2.Сам. 13,1.

23. Проклет да је који би облежао ташту своју. А сав народ нека рече: Амин.

24. Проклет да је који би убио ближњега својега из потаје. А сав народ нека рече: Амин.

25. Проклет да је који би примио какав поклон да убије човјека права. А сав народ нека рече: Амин.

26. Проклет да је који не би остао на ријечима овога закона, и творио их. А сав народ нека рече: Амин.

Обрицање благослова,
пријетња проклетством.

28. Ако добро узаслушаш *глас Господа Бога својега држећи и творећи све заповијести Његове, које ти ја данас заповиједам, узвисиће те †Господ Бог твој више свијех народа на ‡Земљи.

*2.Мој. 15,26. †1.Днев. 14,2. ‡Јер. 11,4.

2. И доћи ће на те сви ови благослови, и стећи ће ти се, ако узаслушаш глас Господа Бога својега.

3. Благословен ћеш бити у граду, и благословен ћеш бити у пољу,

4. Благословен ће бити плод утробе твоје, и плод земље твоје и плод стоке твоје, млад говеда твојих и стада оваца твојих.

5. Благословена ће бити котарица твоја и ˇнаћве твоје. ˇдрвено корито за мешење хлеба

6. Благословен ћеш бити кад долазиш и благословен ћеш бити кад полазиш.

7. Даће ти Господ непријатеље твоје који устану на те да их биjеш; једнијем ће путем доћи на те, а на седам ће путева бјежати од тебе.

8. Господ ће послати благослов да буде с тобом у житницама твојим и у свему зашто се прихватиш руком својом, и благословиће те у земљи коју ти даје Господ Бог твој.

9. Поставиће те Господ да Му будеш народ свет, као што ти се заклео, ако уздржиш заповијести Господа Бога својега и узидеш путевима Његовијем.

10. И видјеће сви народи на *Земљи да се име Господње призива на тебе, и бојаће се тебе. *2.Днев. 7,14.

11. И учиниће Господ да си обилан сваким добром, плодом утробе своје и плодом стоке своје и плодом земље своје на земљи за коју се заклео Господ оцима твојим да ће ти је дати.

12. Отвориће ти Господ добру ризницу своју, небо, да да дажд земљи твојој на вријеме, и благословиће свако дјело руку твојих, те ћеш давати у зајам многим народима, а сам нећеш узимати у зајам.

13. И учиниће те Господ Бог твој да си глава а не реп, и бићеш само горе а нећеш бити доље, ако узаслушаш заповијести Господа Бога својега, које ти данас ја заповиједам, да их држиш и твориш,

14. И не отступиш ни од једне ријечи коју вам данас ја заповиједам, ни надесно ни налијево, пристајући за другим боговима да им служиш.

15. Али ако не узаслушаш глас *Господа Бога својега да држиш и твориш све заповијести Његове и уредбе Његове, које ти ја данас заповиједам, доћи ће на тебе све ове клетве и стигнуће те. *Плач 2,17; 2.Днев. 34,24.

16. Проклет ћеш бити у граду, и проклет ћеш бити у пољу.

17. Проклета ће бити котарица твоја и наћве твоје.

18. Проклет ће бити плод утробе твоје и плод земље твоје, млад говеда твојих и стада оваца твојих.

19. Проклет ћеш бити кад долазиш, и проклет ћеш бити кад полазиш.

20. Послаће *Господ на тебе клетву, ˇрасап и погибао у свему за што се прихватиш руком својом и што узрадиш, докле се не затреш и пропаднеш напречац за зла дјела своја којима си Ме ˇˇодуставио.
*Мал. 2,2. ˇрасуло ˇˇнапустио

21. Учиниће *Господ Бог твој да се прилијепи за те †помор, докле те не истријеби са ‡земље у коју идеш да је наслиједиш.
*Амос 4,10. †3.Мој. 26,25. ‡Јер. 16,4.

22. Удариће те Господ сухом болешћу и врућицом, и грозницом и жегом и мачем, и сушом и медљиком, које ће те гонити докле не пропаднеш.

23. А небо над главом твојом биће од мједи, а земља под тобом од гвожђа.

24. Учиниће Господ да дажд земљи твојој буде прах и пепео, који ће падати с неба на те, докле се не истријебиш.

25. Даће те *Господ Бог твој непријатељима твојим да те бију; једнијем ћеш путем изаћи на њих, а на седам ћеш путева бјежати од њих, и потуцаћеш се по †свијем царствима на земљи. *5.Мој. 32,30. †Јер. 15,4.

26. И мртво тијело твоје биће храна свијем птицама небеским и звијерју земаљском, нити ће бити ко да их поплаши.

27. Удариће те Господ приштевима мисирским и шуљевима и шугом и крастама, да се нећеш моћи исцијелити.

28. Удариће те Господ лудилом и сљепотом и бјеснилом.

29. И пипаћеш у подне, као што пипа слијепац по мраку, нити ћеш имати напретка на путевима својим; и чиниће ти се криво и отимаће се од тебе једнако, и неће бити никога да ти помогне.

30. Оженићеш се, а други ће спавати са твојом женом; сазидаћеш кућу, а нећеш сједјети у њој; посадићеш виноград, а нећеш га брати.

31. Во твој клаће се на твоје очи, а ти га нећеш јести; магарац твој отеће се пред

тобом, и неће ти се вратити; овце твоје даће се непријатељу твојему, и неће бити никога да ти помогне.

32. Синови твоји и кћери твоје даће се другоме народу, а очи ће твоје гледати и капаће једнако за њима, а неће бити снаге у руци твојој.

33. Род земље твоје и сву муку твоју изјешће народ, којега не знаш, и чиниће ти криво и газиће те једнако.

34. И полудјећеш од онога што ћеш гледати својим очима.

35. Удариће те Господ приштем злим у кољенима и на ⁾голијенима, да се нећеш моћи исцијелити, од стопала ноге твоје до тјемена.
⁾цеваницама

36. Одвешће *Господ тебе и †цара твојега, којега поставиш над собом, у народ којега нијеси знао ти ни стари твоји, и ондје ћеш служити другим боговима, дрвету и камену. *2.Днев. 33,11. †2.О цар. 17,4.

37. И бићеш чудо и прича и потсмијех *свијем народима, у које те одведе Господ. *1.О цар. 9,7.

38. Много ћеш сјемена изнијети у поље, а мало ћеш сабрати, јер ће га изјести скакавци.

39. Винограде ћеш садити и радићеш их, а нећеш пити вина нити ћеш их брати, јер ће изјести црви.

40. Имаћеш маслина по свијем крајевима својим, али се нећеш уљем намазати, јер ће опасти маслине твоје.

41. Родићеш синове и *кћери, али неће бити твоји; јер ће отићи у ропство. *5.Мој. 28,32.

42. Све воће твоје и род земље твоје изјешће бубе.

43. Странац који је код тебе попеће се нада те високо, а ти ћеш сићи доље веома ниско.

44. Он ће ти давати у зајам, а ти нећеш њему давати у зајам; он ће постати глава, а ти ћеш постати реп.

45. И доћи ће на те све ове клетве и гониће те и стизаће те, докле се не истријебиш, јер нијеси слушао гласа Господа Бога својега и држао заповијести Његове и уредбе Његове, које ти је заповједио.

46. И оне ће бити знак и *чудо на теби и на потомству твојему довијека. *Иса. 8,18.

47. Јер нијеси служио Богу својему радосна и весела срца у сваком обиљу.

48. И служићеш непријатељу својему, којега ће *Господ послати на тебе, у глади и у жеђи, у голотињи и у свакој оскудици; и метнуће ти гвозден †јарам на врат, докле те не сатре. *Јер. 28,14. †Иса. 47,6.

49. Подигнуће *Господ на тебе народ издалека, с краја †Земље, који ће долетјети као ‡орао, народ, којему језика нећеш разумјети, *Јер. 5,15. †Иса. 39,3. ‡Јер. 48,40.

50. Народ бездушан, који неће марити за старца нити ће дјетета жалити.

51. И изјешће плод стоке твоје и плод земље твоје, докле се не истријебиш; и неће ти оставити ништа, ни жита ни *вина ни уља, ни плода говеда твојих ни стада оваца твојих, докле те не затре. *Иса. 62,8.

52. И стегнуће те по свијем мјестима твојим, докле не попадају зидови твоји високи и тврди, у које се уздаш, по свој земљи твојој; стегнуће те по свијем мјестима твојим, по свој земљи твојој, коју ти да Господ Бог твој;

53. Те ћеш у тјескоби и у невољи којом ће ти притужити непријатељи твоји јести плод утробе своје, месо синова својих и *кћери својих, које ти да Господ Бог твој. *3.Мој. 26,29.

54. Човјек који је био мек и врло њежан међу вама прозлиће се према брату својему и према милој жени својој и према осталијем синовима, који му остану,

55. Те неће дати никоме између њих меса синова својих које ће јести, јер неће имати ништа друго у невољи и тјескоби, којом ће ти притужити непријатељ твој по свијем мјестима твојим.

56. Жена која је била мека и врло њежна међу вама, која од мекоте и њежности није била навикла стајати ногом својом на земљу, прозлиће се према миломе мужу свом и према сину свом и према кћери својој,

57. И постељици, која изиђе између ногу њезинијех, и *дјеци коју роди; јер ће их јести кришом у оскудици свакој од невоље и од тјескобе, којом ће ти притужити непријатељ твој по свијем мјестима твојим. *Плач 4,10.

58. Ако не уздржиш и не уствориш све ријечи овога закона, које су написане у овој књизи, не бојећи се славнога и страшнога имена *Господа Бога својега, *Мал. 1,14.

59. Пустиће *Господ на тебе и на потомство твоје зла чудесна, велика и дуга, болести љуте и дуге. *1.О цар. 9,9.

60. И обратиће на тебе све поморе мисирске, од којих си се плашио, и прилијепиће се за тебе.

61. И све болести и сва зла, која нијесу записана у књизи овога закона, пустиће Господ на тебе, докле се не истријебиш.

62. И остаће вас *мало, а пређе вас бијаше много као звијезда небеских; јер нијеси слушао гласа Господа Бога својега. *Јер. 42,2.

63. И као што вам се *Господ радовао добро вам чинећи и множећи вас, тако ће вам се Господ радовати затирући вас и истребљујући вас; и нестаће вас са †земље у коју идете да је наслиједите. *Иса. 1,24. †Јер. 32,41.

64. И расијаће те *Господ по свима народима с једнога краја †Земље до другога, и ондје ћеш служити другим боговима, којих нијеси знао ти ни оци твоји, дрвету и камену. *Зах. 2,6. †3.Мој. 26,33.

65. Али у онијем народима нећеш одахнути, нити ће се стопало ноге твоје одморити; него ће ти Господ дати ондје *срце плашљиво, очи ˀишчиљеле и душу изнемоглу. *3.Мој. 26,36. ˀослабљене

66. И живот ће твој бити као да виси према теби, и плашићеш се ноћу и дању, и нећеш бити миран животом својим.

67. Јутром ћеш говорити: Камо да је вече, а вечером ћеш говорити: Камо да је јутро, од страха којим ће се страшити срце твоје, и од онога што ћеш гледати очима својима.

68. И вратиће те *Господ у Мисир на лађама, путем за који ти рекох: Нећеш га више видјети. И ондје ћете се продавати непријатељима својим да будете робови и робиње, а неће бити купца. *Ос. 8,13.

Обнављање завјета.

29. Ово су ријечи завјета који заповједи Господ Мојсију да учини са синовима Израиљевијем у земљи моавској, осим завјета који је учинио с њима на Хориву.

2. И сазва Мојсије све синове Израиљеве и рече им: Видјели сте све што учини Господ на ваше очи у земљи мисирској фараону и свијем слугама његовијем и свој земљи његовој,

3. Кушања велика, која видјеше очи твоје, оне знаке и чудеса велика.

4. Али вам не даде Господ срца, да разумијете, ни очију, да видите, ни ушију, да чујете до овога дана.

5. И водих вас четрдесет година по пустињи; не овешташе хаљине ваше на вама, нити обућа твоја овешта на ногама твојима.

6. Хљеба не једосте, ни писте вина и силовита пића, да бисте познали да сам Ја Господ Бог ваш.

7. И кад дођосте на ово мјесто, изиђе Сион цар есевонски и Ог цар васански пред нас у бој; и побисмо их.

8. И узесмо земљу њихову, и дадосмо је у насљедство племену Рувимову и племену Гадову и половини племена Манасијина.

9. Зато држите ријечи овога завјета и творите их, да бисте напредовали у свему што радите.

10. Ви стојите данас сви пред Господом Богом својим, главари племена ваших, старјешине ваше и управитељи ваши, сви људи Израиљци,

11. Дјеца ваша, жене ваше, и дошљак који је у вашем околу, и онај који ти *дрва сијече, и онај који ти воду носи. *Исус Н. 9,21.

12. Да пристанеш на завјет Господа Бога својега и на заклетву Његову, коју учини с тобом данас Господ Бог твој,

13. Да те данас постави себи за народ и да ти Он буде Бог, као што ти је рекао и као што се заклео оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову.

14. И не с вама самима чиним овај *завјет и ову заклетву; *Јер. 31,31.

15. Него са сваким који данас стоји овдје с нама пред Господом Богом нашим, и са сваким који није данас овдје с нама.

16. Јер ви знате како смо живјели у земљи мисирској, и како смо прошли кроз народе кроз које смо прошли.

17. И видјели сте гадове њихове и идоле њихове од дрвета и од камена, од сребра и од злата, који су код њих.

18. Нека не буде међу вама човјека ни жене ни породице ни племена, којему би се срце одвратило данас од Господа Бога нашега да иде да служи боговима онијех народа; нека не буде међу вама коријена на коме би растао *отров или пелен, *Ос. 10,4.

19. И чувши ријечи ове клетве да се не похвали у *срцу свом говорећи: Бићу миран ако узидем за онијем што у срцу свом смислим, додајући пијанство жеђи. *Псал. 14,1.

20. Неће *Господ опростити таквоме, него ће се онда распалити †гњев Господњи и ревност Његова на таквога човјека, и пашће на њ сва клетва која је написана у овој књизи, и истријебиће Господ име његово под небом. *Језек. 14,7. †Псал. 74,1.

21. И одлучиће га Господ на зло од свијех племена Израиљевијех по свијем клетвама завјета написанога у књизи овога закона.

22. Тада ће говорити потоњи нараштај, синови ваши који настану иза вас, и дошљак који дође из далеке земље, кад виде зла у земљи овој и болести, које ће Господ пустити на њу,

23. Земљу ову опаљену сумпором и сољу, гдје се не сије нити што ниче нити на њој расте каква биљка, као гдје је пропао *Содом и †Гомор, Адама и Севојим, које затре Господ у гњеву својему и у јарости својој, *1.Мој. 19,24. †Соф. 2,9.

24. Говориће сви народи: Зашто учини ово *Господ од ове †земље? каква је то жестина великога гњева? *1.О цар. 9,8. †Јер. 5,19.

25. И одговараће се: Јер ➝одуставише завјет Господа Бога отаца својих, који учини с њима кад их изведе из земље мисирске. ➝напустише

26. Јер идоше и служише другим боговима и поклањаше им се, боговима којих не знаше и који им ништа не дадоше.

27. Зато се Господ разгњеви на ту земљу, и пусти на њу сва проклетства записана у овој књизи.

28. И истријеби их Господ Бог из *земље њихове у гњеву и у јарости и у љутини великој, и избаци их у другу земљу, као што се види данас. *2.Днев. 7,20.

29. Што је тајно оно је *Господа Бога нашега, а јавно је наше и синова наших довијека, да бисмо извршавали све ријечи овога закона. *Амос 3,7; Приче 3,32.

Мојсије јавља послушнијем милост и благослов, а непослушнијем проклетство и казну.

30. А кад дође на тебе све ово, благослов и клетва коју изнесох преда те, ако их се опоменеш у срцу свом, гдје би год био међу народима, у које те загна *Господ Бог твој, *5.Мој. 28,1.

2. И обратиш се ка Господу Богу својему и послушаш глас Његов у свему што ти ја заповиједам данас, ти и синови твоји, из свега срца својега и из све душе своје,

3. Тада ће Господ Бог твој повратити робље твоје и смиловаће се на тебе, и опет ће те сабрати између свијех народа, по којима те буде расијао Господ Бог твој.

4. Ако би ко твој и на крај свијета загнан био, отуда ће те опет сабрати Господ Бог твој и отуда те узети.

5. И одвешће те опет Господ Бог твој у земљу коју бијаху наслиједили оци твоји, и наслиједићеш је, и учиниће ти добро и умножиће те већма него оце твоје.

6. И обрезаће Господ Бог твој срце твоје и срце потомства твојега, да би љубио Господа Бога својега из свега срца својега и из све душе своје, да будеш жив.

7. А све клетве ове обратиће Господ Бог твој на непријатеље твоје и на ➝ненавиднике твоје, који су те гонили. ➝противнике

8. А ти кад се обратиш и станеш слушати глас Господа Бога својега и творити све заповијести Његове, које ти ја данас заповиједам,

9. Даће ти Господ Бог твој срећу у сваком дјелу руку твојих, у плоду утробе твоје, у плоду стоке твоје, у плоду земље твоје; јер ће ти се Господ Бог твој опет радовати чинећи ти добро, као што се радовао оцима твојим,

10. Ако узаслушаш глас Господа Бога својега држећи све заповијести Његове и уредбе Његове, написане у књизи овога закона; кад се обратиш ка Господу Богу својему свијем срцем својим и свом душом својом.

11. Јер заповијест ова коју ти ја заповиједам данас нити је високо ни далеко од тебе;

12. Није на *небу, да речеш: Ко ће нам се попети на небо да нам је скине и каже нам је, да бисмо је творили? *Приче 30,4.

13. Нити је преко мора, да речеш: Ко ће нам отићи преко мора, да нам је донесе и каже нам је, да бисмо је творили?

14. Него ти је врло близу ова ријеч, у устима твојима и у срцу твојем, да би је творио.

15. Гле, изнесох *данас преда те живот и добро, смрт и зло. *5.Мој. 11,26.

16. Јер ти заповиједам данас да љубиш Господа Бога својега ходећи путевима Његовијем и држећи заповиједи Његове и уредбе Његове и законе Његове, да би жив био и умножио се, и да би те благословио Господ Бог твој у земљи у коју идеш да је наслиједиш.

17. Ако ли се одврати срце твоје и не узаслушаш, него застраниш да се клањаш другим боговима и њима служиш,

18. Јављам вам *данас да ћете заиста пропасти, нити ћете продужити дана својих на земљи, у коју идеш преко Јордана да је наслиједиш. *5.Мој. 4,26.

19. Свједочим вам данас небом и земљом, да сам ставио пред вас живот и смрт, *благослов и проклетство; зато избери живот, да будеш жив ти и потомство твоје, *Исус Н. 8,34.

ЗАШТИТА

20. Љубећи *Господа Бога својега, слушајући глас Његов и држећи се Њега; јер је Он живот твој и дужина дана твојих; да би настава на ‡земљи, за коју се заклео Господ оцима твојим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће им је дати. *1.Мој. 15,18; 1.Мој. 12,7. ‡1.Мој. 13,15.

Мојсије оставља своју службу
и поставља Исуса на своје мјесто.

31. Потом дође Мојсије и каза ове ријечи свему Израиљу,

2. И рече им: Мени има данас сто и двадесет година, не могу више одлазити ни долазити; а и Господ ми је рекао: Нећеш пријећи преко тога Јордана.

3. Господ ће Бог твој ићи пред тобом, и истријебиће оне народе испред тебе, и ти ћеш их наслиједити; Исус ће ићи пред тобом, као што је казао Господ.

4. И учиниће Господ с њима како је учинио са Сионом и Огом царевима аморејским и са земљом њиховом, те их је истријебио.

5. Зато кад вам их преда Господ учините им сасвијем онако како сам вам заповједио.

6. Будите слободни и храбри, и не бојте се и не плашите се од њих; јер Господ Бог твој иде с тобом, неће отступити од тебе, нити ће те оставити.

7. Потом дозва Мојсије Исуса, и рече му пред свијем Израиљем: Буди слободан и храбар; јер ћеш ти ући с овијем народом у земљу за коју се заклео Господ оцима њиховијем да ће им је дати, и ти ћеш им је раздијелити у насљедство.

8. Јер Господ који иде пред тобом биће с тобом, неће отступити од тебе, нити ће те оставити, не бој се и не плаши се.

9. И Мојсије написа овај закон, и даде га свештеницима, синовима Левијевим, који ношаху ковчег завјета Господњега, и свијем старјешинама Израиљевијем.

10. И заповједи им Мојсије говорећи: Сваке седме године, у одређено вријеме године опросне, на *Празник сјеница, *3.Мој. 23,34.

11. Кад дође сав Израиљ и стане пред *Господа Бога својега на мјесту које изабере, читај овај закон пред свијем Израиљем да чују, *5.Мој. 16,16.

12. Сабравши народ, људе и жене и дјецу и дошљаке, који буду у мјестима твојим, да чују и уче и да се боје Господа Бога вашега, и држе и творе све ријечи овога закона;

13. И синови њихови, који још не знају, нека чују и уче бојати се *Господа Бога вашега, докле сте год живи на земљи у коју идете преко Јордана да је наслиједите. *5.Мој. 11,2.

14. А Господ рече Мојсију: Ево, приближи се вријеме да умреш. Дозови Исуса и станите обојица у Шатору од састанка, да му дам заповиједи. И отиде Мојсије и Исус, и стадоше у Шатору од састанка.

15. И јави се *Господ у Шатору у стубу од †облака, и стајаше стуб од облака над вратима од Шатора. *2.Мој. 33,9. †Псал. 99,7.

16. И рече *Господ Мојсију: Ево, ти ћеш починути с оцима својим; а народ овај уставши чиниће †прељубу за туђим бо-

говима оне земље у коју иде, и оставиће Ме и поквариће завјет Мој, који учиних с њима. *1.О цар. 11,14. †Суд. 2,17.

17. И онда ће се распалити Мој гњев на њих, и оставићу их, и сакрићу лице своје од њих; они ће бити прождирани, и снаћи ће их зла многа и невоље; и онда ће рећи: Да ме не снађоше ова зла зато што Бог мој није посред мене?

18. А Ја ћу онда сасвијем сакрити лице своје за сва зла која учинише обративши се к другим боговима.

19. Зато сад напишите себи ову пјесму, и научи синове Израиљеве; метни им је у уста да Ми та пјесма буде свједок за синове Израиљеве.

20. Јер ћу их одвести у земљу за коју сам се заклео оцима њиховијем, у којој тече млијеко и мед; ондје ће јести и наситиће се и угојиће се, па ће се онда обратити к другим боговима и њима ће служити, а за Мене неће марити, и покввариће завјет Мој.

21. А кад их снађу зла многа и невоље, онда ће та пјесма свједочити на њих; јер се неће заборавити нити ће је нестати из уста потомства њихова. Јер знам мисли њихове и што ће још данас чинити, прије него их уведем у *земљу за коју сам се заклео. *Ос. 13,5.

22. И написа Мојсије ту пјесму онај дан, и научи синове Израиљеве.

23. И Господ даде заповијести Исусу сину Навину говорећи: Буди слободан и храбар, јер ћеш ти увести синове Израиљеве у *земљу за коју сам им се заклео, и Ја ћу бити с тобом. *Исус Н. 1,6.

24. И кад написа Мојсије ријечи овога закона у књигу, све до краја,

25. Заповједи Мојсије Левитима, који ношаху *ковчег завјета Господњега, говорећи: *Исус Н. 6,12.

26. Узмите ову *књигу закона, и метните је покрај ковчега завјета Господа Бога својега, да буде ондје свједок на вас. *1.Сам. 10,25.

27. Јер знам непокорност твоју и тврди врат твој. Ето, докле сам још жив с вама, до данас, бијасте непокорни Господу; а камоли кад ја умрем?

28. Скупите к мени све старјешине племена својих и управитеље своје да им кажем да чују ове ријечи, и да им засвједочим *небом и земљом. *5.Мој. 30,19.

29. Јер знам да ћете се по смрти мојој покварити, и заћи с пута који вам заповједих; и зато ће вас задесити ово зло најпослије, кад станете чинити што је зло пред Господом гњевећи Га дјелом руку својих.

30. И изговори Мојсије да чује сав збор Израиљев ријечи ове пјесме до краја:

Песма Мојсијева.
Бог га припрема за смрт.

32. Слушај, Небо, говорићу; и Земља нека чује говор уста мојих.

2. Нека се спусти као дажд наука моја, и нека падне као роса говор мој, као ситан дажд на младу траву и као крупан дажд на одраслу траву.

3. Јер ћу јављати име Господње; величајте Бога нашега.

4. Дјело је те Стијене савршено, јер су сви путеви Његови правда; Бог је вјеран, без неправде; праведан је и истинит.

5. Они се покварише према Њему; њихово неваљалство није неваљалство синова Његовијех; то је род зао и покварен.

6. Тако ли враћате Господу, народе луди и безумни? Није ли Он Отац твој, који те је задобио? Он те је начинио и створио.

7. Опомени се негдашњих дана, погледајте године свакога вијека; питај оца својега и он ће ти јавити, старије своје и казаће ти.

8. Кад Вишњи раздаде насљедство народима, кад раздијели синове Адамове, постави међе народима по броју синова Израиљевих.

9. Јер је дио Господњи народ Његов, Јаков је уже насљедства Његова.

10. Нађе га у *земљи пустој, на мјесту страшну гдје бучи пустош; води га унаоколо, учи га и чува као зјеницу ока својега. *5.Мој. 4,36.

11. Као што орао измамљује орлиће своје, диже се над птићима својим, шири крила своја, узима их и носи на крилима својим,

12. Тако га Господ вођаше, и с њим не бијеше туђега бога;

13. Вођаше га на висине земаљске да једе род пољски, и даваше му да сиса мед из стијене и *уље из тврдога камена, *О Јову 29,6.

14. Масло од крава и млијеко од оваца с претилином од јагањаца и овнова васанских и јараца, са срцем зрна пшеничних; и пио си *вино, крв од грожђа. *1.Мој. 49,11.

15. Али се Израиљ угоји, па се стаде ритати; ˇутио си, удебљао и засалио; па остави Бога који га је створио, и презре Стијену *спасења својега. ˇутовљен *Псал. 89,26.

16. На ревност покренуше Га туђим боговима, гадовима разгњевише Га.

17. Приносише жртве ђаволима, не Богу, боговима, којих нијесу знали, новим, који изблиза дођоше, којих се нијесу страшили оци ваши.

18. Стијену која те је родила заборавио си; заборавио си Бога Створитеља својега.

19. Кад то видје Господ, разгњеви се на синове своје и на кћери своје,

20. И рече: Сакрићу од њих лице своје, видјећу какав ће им бити посљедак, јер су род покварен, синови у којима нема вјере.

21. Они ме ˇраздражише на ревност онијем што није бог, разгњевише својим таштинама; и Ја ћу њих раздражити на ревност онијем који није народ, народом лудијем разљутићу их. ˇподстакоше

22. Јер се *огањ разгорио у гњеву Мојем, и горјеће до најдубљега ˇпакла; спалиће земљу и род њезин, и попалиће темеље брдима. *Плач 4,11. ˇмјеста за мртве

23. Згрнућу на њих зла, стријеле своје побацаћу на њих.

24. Глад ће их циједити, врућице и љути помори прождираће их; и зубе звјерске послаћу на њих и јед змија земаљских.

25. Споља ће их убијати мач, а по клијетима страх, и момка и дјевојку, дијете на сиси и сиједа човјека.

26. Рекао бих: Расијаћу их по свијем угловима земаљским, учинићу да нестане спомена њихова између људи,

27. Да ми није до мржње непријатељеве, да се не би непријатељи њихови понијели и рекли: Рука се наша узвисила, а није Господ учинио све ово.

28. Јер су народ који пропада са својих намјера, и нема у њих разума.

29. Камо да су паметни, да разумију ово, и гледају на посљедак свој!

30. Како би један гонио тисућу а двојица тјерала десет тисућа, да их није стијена њихова продала и *Господ их предао? *Исус Н. 23,10.

31. Јер стијена њихова није као наша Стијена; непријатељи наши нека буду судије.

32. Јер је чокот њихов од чокота содомскога и из поља гоморскога; грожђе је њихово грожђе отровно, пуца су му горка.

33. Вино је њихово отров змајевски, и љути јед аспидин.

34. Није ли то сакривено код Мене, запечаћено у ризницама Мојим?

35. Моја је освета и плата, у своје вријеме ˇпопузнуће нога њихова, јер је близу дан пропасти њихове, и иде брзо што ће их задесити. ˇсклизнуће

36. Судиће *Господ народу својему, и жао ће Му бити слугу Његовијех, кад види да је прошла снага и да нема ништа ни од ухваћенога ни од остављенога. *Суд. 2,18.

37. И рећи ће: Гдје су богови њихови? Стијена у коју се уздаше?

38. Који сало од жртава његовијех једоше и пише вино од наљева њиховијех. Нека устану и помогу вам, и нека вам буду заклон.

39. Видите сада да сам Ја, Ја јесам, и да нема Бога осим Мене. Ја убијам и оживљујем, раним и исцјељујем, и нема никога ко би избавио из Моје руке.

40. Јер подижем к небу руку своју и кажем: Ја сам жив довијека.

41. Ако наоштрим сјајни мач свој и узмем у руку суд, учинићу освету на непријатељима својим и вратићу онима који мрзе на Ме.

42. Опојићу стријеле своје крвљу, и мач ће се мој најести меса, крвљу исјеченијех и заробљенијех, кад почнем освету на непријатељима.

43. Веселите се народи с народом Његовијем, јер ће покајати крв слугу својих, и осветиће се непријатељима својим, и очистиће *земљу своју и народ свој. *Псал. 85,1.

44. И дође Мојсије и изговори све ријечи пјесме ове народу, он и Исус син Навин.

45. А кад изговори Мојсије све ријечи ове свему Израиљу,

46. Рече им: Привијте срце своје к свијем ријечима које вам ја данас засвједочавам, и казујте их синовима својим да би држали све ријечи овога закона и творили их.

47. Јер није празна ријеч да за њу не марите, него је живот ваш; и том ћете ријечју продужити дане своје на земљи, у коју идете преко Јордана да је наслиједите.

48. У исти дан рече *Господ Мојсију говорећи:
*4.Мој. 27,12.

49. Изиђи на ову гору аваримску, на гору Навав, која је у земљи моавској према Јерихону, и види земљу хананску коју дајем синовима Израиљевијем у државу.

50. И умри на гори на коју изиђеш, и прибери се к роду својему, као што је умро Арон брат твој на гори Ору и прибрао се к роду својему.

51. Јер Ми згријешисте међу синовима Израиљевијем на Води од свађе у *Кадису, у пустињи Сину, што Ме не прослависте међу синовима Израиљевијем.
*Језек. 47,19.

52. Пред собом ћеш видјети *земљу, али нећеш у њуући, у земљу коју дајем синовима Израиљевијем.
*5.Мој. 34,1.

Мојсијев посљедњи благослов
и прорицање о дванаест племена.

33. А ово је благослов којим *благослови Мојсије човјек Божји синове Израиљеве пред смрт своју.
*1.Мој. 49,28.

2. И рече: Господ изиђе са Синаја, и показа им се са Сира; засја с горе фаранске, и дође с мноштвом тисућа светаца, а у десници му закон огњени за њих.

3. Доиста љуби народе; сви су свети Његови у руци Твојој; и они се слегоше к ногама Твојим да приме ријечи Твоје.

4. Мојсије нам даде закон, насљедство збору Јаковљеву.

5. Јер бијаше цар у Израиљу, кад се сабираху кнезови народни, племена Израиљева.

6. Да живи Рувим и не умре, а људи његовијех да не буде мало!

7. А за Јуду рече: Услиши Господе глас Јудин, и доведи га опет к народу његову; руке његове нека војују за њ, а ти му помажи против непријатеља његовијех.

8. И за Левија рече: твој Тумим и твој Урим нека буду у човјека твојега светога, којега си окушао у Маси и с којим си се препирао на води Мериви;

9. Који рече оцу својему и матери својој: Не гледам на вас; који не познаје браће своје и за синове своје не зна; јер држе ријечи Твоје, и завјет Твој чувају.

10. Они уче уредбама Твојим Јакова и закону Твојему Израиља, и мећу кад под ноздрве Твоје и *жртву што се сажиже на олтар Твој.
*Псал. 51,19.

11. Благослови, Господе, војску његову, и нека Ти мило буде дјело руку његовијех; поломи бедра онима који устају на њ и који мрзе на њ, да не устану.

12. За Венијамина рече: Мили Господу наставаће без страха с њим; заклањаће га сваки дан, и међу плећима његовијем наставаће.

13. И за Јосифа рече: Благословена је *земља његова од Господа благом с †неба, росом, и из дубине оздо,
*1.Мој. 27,28. †1.Мој. 49,25.

14. И благом које долази од сунца, и благом које долази од мјесеца,

15. И благом старијех брда и благом вјечнијех хумова,

16. И благом на земљи и обиљем њезинијем, и милошћу Онога који стоји у купини. Нека то дође на главу Јосифу и на тјеме одвојеноме између браће своје.

17. Красота је његова као у првенца телета, и *рогови његови као рогови у једнорога; њима ће бости народе све до краја Земље; то је мноштво тисућа Јефремовијех и тисуће Манасијине.
*1.О цар. 22,11.

18. А за Завулона рече: Весели се Завулоне изласком својим, и Исахаре шаторима својим.

19. Народе ће сазвати на гору, ондје ће принијети *жртве праведне; јер ће обиље морско сисати и сакривено благо у пијеску.
*Псал. 4,5.

20. А за Гада рече: Благословен је који шири Гада; он настава као лав, и кида руку и главу.

21. Изабра себи прво, јер ондје доби дио од Онога који даде закон; зато ће ићи с кнезовима народнијем, и извршивати правду Господњу и судове његове с Израиљем.

22. А за Дана рече: Дан је лавић, који ће искакати из Васана.

23. И за Нефталима рече: Нефталиме, сити милости и пуни благослова Господњега, запад и југ узми.

24. И за *Асира рече: Асир ће бити благослов мимо друге синове, биће мио браћи својој, замакаће у †уље ногу своју.

*1.Мој. 49,20. †О Јову 29,6.

25. Гвожђе и мјед биће под обућом твојом; и докле трају дани твоји трајаће снага твоја.

26. Израиљу, нико није као Бог, који иде по Небу теби у помоћ, и у Величанству својем на облацима.

27. Заклон је Бог вјечни и под мишицом вјечном; Он ће одагнати испред тебе непријатеље твоје, и рећи ће: Затри!

28. Да би наставао Израиљ сам безбрижно, извор Јаковљев, у земљи обилној житом и вином; и небо ће његово кропити росом.

29. Благо теби, Израиљу! Ко је као ти, народ којега је сачувао *Господ, Штит помоћи твоје, и Мач славе твоје? Непријатељи ће се твоји понизити, а ти ћеш газити висине њихове.

*Псал. 144,15.

Смрт Мојсијева.

34. Тада изиђе Мојсије из поља моавскога на гору Навав, на врх Фазге, која је према Јерихону; и показа му Господ сву *земљу од Галада до Дана;

*5.Мој. 32,52.

2. И сву земљу Нефталимову, и земљу Јефремову и Манасијину, и сву земљу Јудину до мора ➔Западнога,

➔Средоземнога

3. И јужну страну, и равницу, долину под Јерихоном, мјестом гдје има много палмових дрвета, до Сигора.

4. И рече му Господ: Ово је земља, за коју сам се заклео Авраму, Исаку и Јакову говорећи: Потомству твојему даћу је. Показах ти је да је видиш очима својима, али у њу нећеш ући.

5. И умрије ондје Мојсије слуга Господњи у земљи моавској по ријечи Господњој.

6. А погребе га Господ у долини у земљи моавској према Вет-Фегору; и нико не дозна за гроб његов до данашњега дана.

7. И бјеше Мојсију сто и двадесет година кад умрије, и не бјеху потамњеле очи његове нити га снага издала.

8. И плакаше синови Израиљеви за Мојсијем у пољу моавском тридесет дана; и прођоше плачни дани жалости за Мојсијем.

9. А Исус син Навин бјеше пун духа мудрости, јер Мојсије бјеше метнуо на њ руке своје. И слушаше га синови Израиљеви, и творише као што заповједи Господ преко Мојсија.

10. Али не уста више *пророк у Израиљу као †Мојсије, којега ‡Господ позна лицем к лицу,

*4.Мој. 12,6. †2.Мој. 33,11. ‡5.Мој. 5,4.

11. У свијем знацима и чудесима, за која га посла Господ да их учини у земљи мисирској на фараону и на свијем слугама његовијем и на свој земљи његовој,

12. И у свијем дјелима крјепке руке и у свијем страхотама великим, које учини Мојсије пред свијем Израиљем.

ПРИПАДНОСТ

КЊИГА ИСУСА НАВИНА

Бог поткрепљује Исуса у његову позиву. Народ му обећава послушност.

1. А по смрти Мојсија слуге Господњега рече Господ Исусу сину Навину, слузи Мојсијеву, говорећи:

2. Мојсије слуга Мој умрије; зато сада устани, пријеђи преко тога Јордана ти и сав тај народ у земљу коју Ја дајем синовима Израиљевијем.

3. Свако мјесто на које ступите стопама својим дао сам вам, као што рекох Мојсију.

4. Од пустиње и од овога Ливана до ријеке велике, ријеке Еуфрата, сва земља хетејска до ˅Великога мора на западу, биће међа ваша. ˃Средоземног мора

5. Нико се неће одржати пред тобом свега вијека твојега; с тобом ћу бити као што сам био с Мојсијем, нећу отступити од тебе нити ћу те оставити.

6. Буди слободан и храбар, јер ћеш ти предати томе народу у насљедство земљу за коју сам се заклео оцима њиховијем да ћу им је дати.

7. Само буди слободан и храбар да држиш и твориш све по закону који ти је заповједио Мојсије слуга Мој, не отступај од њега ни надесно ни налијево, да би напредовао куда год пођеш.

8. Нека се не раставља од уста твојих књига овога Закона, него размишљај о њему дан и ноћ, да држиш и твориш све како је у њему написано; јер ћеш тада бити срећан на путевима својим и тада ћеш напредовати.

9. Нијесам ли ти заповједио: Буди слободан и храбар? Не бој се и не плаши се; јер је с тобом Господ Бог твој куда год идеш.

10. Тада заповједи Исус управитељима народнијем говорећи:

11. Прођите кроз око и заповједите народу говорећи: Спремите себи брашњенице; јер ћете до три дана пријећи преко *Јордана да уђете и узмете земљу коју вам Господ Бог ваш даје у насљедство. *5.Мој. 9,1.

12. А племену Рувимову и Гадову и половини племена Манасијина рече Исус говорећи:

13. Опомените се шта вам је заповједио *Мојсије слуга Господњи рекав: Господ Бог ваш ˅смири вас и даде вам ову земљу. *Исус Н. 22,2. ˃подмири

14. Жене ваше, дјеца ваша и стока ваша нека остану у земљи коју вам даде Мојсије с ову страну Јордана; ви пак пријеђите под *оружјем пред браћом својом, који сте год за војску, и помозите им, *4.Мој. 32,20.

15. Докле не смири *Господ и браћу вашу као вас, и наслиједе и они земљу коју им даје Господ Бог ваш; па се онда вратите на насљедство своје, које вам је дао Мојсије слуга Господњи с ову страну Јордана к истоку, и држите га. *Исус Н. 22,4.

16. А они одговорише Исусу говорећи: Што си нам год заповједио чинићемо, и куда нас год пошљеш ићи ћемо.

17. Слушаћемо те како смо слушали Мојсија; само нека *Господ Бог твој буде с тобом као што је био с Мојсијем. *1.Мој. 26,24.

18. Ко би се противио твојој заповијести и не би слушао ријечи твојих у свему што му заповједиш, нека се погуби; само буди слободан и храбар.

Рава спасава две израиљске уходе у Јерихону уз услов да са својом породицом буде поштеђена.

2. А Исус син Навин посла из *Ситима потајно двије уходе рекавши им: Идите, видите земљу и Јерихон. И они отидоше, и дођоше у кућу једној †блудници, којој име бијеше Рава, и починуше ондје. *4.Мој. 25,1. †Јевр. 11,31.

2. Али би јављено цару јерихонском и казано: Ево, људи дођоше овамо ноћас између синова Израиљевих да уходе земљу.

3. И посла цар јерихонски к Рави и поручи: Изведи људе који су дошли к теби и ушли у твоју кућу, јер су дошли да уходе сву земљу.

4. Али жена узевши она два човјека сакри их; па рече: Јест истина да су људи дошли к мени, али ја не знах одакле бијаху;

5. И кад се врата затвараху у сумрак, људи изиђоше; не знам куда отидоше; идите брзо за њима; стигнућете их.

6. А она их бјеше извела на кров, и сакрила их под лан нетрвен, који бијаше разастрла по крову.

7. И људи пођоше за њима у потјеру пут Јордана до брода; и врата се затворише, кад изиде потјера за њима.

8. Они пак још не бјеху поспали, а она дође к њима на кров,

9. И рече им: Знам да вам је Господ дао ову земљу, јер нас попаде страх од вас, и препали су се од вас сви који живе у овој земљи.

10. Јер чусмо како је *Господ осушио пред вама Црвено море кад изиђосте из Мисира, и шта сте учинили од два цара аморејска који бијаху преко Јордана, од Сиона и Ога, које побисте. *4.Мој. 21,34.

11. И кад то чусмо, растопи се *срце наше, и ни у коме већ нема јунаштва од страха вашега; јер је †Господ, Бог ваш, Бог горе на Небу и доље на ‡Земљи.

*5.Мој. 4,39. †Исус Н. 5,1. ‡2.Мој. 15,14.

12. Него сада закуните ми се Господом да ћете учинити *милост дому оца мојега као што ја вама учиних милост, и дајте ми знак истинит, *1.Мој. 40,14.

13. Да ћете сачувати живот мојему оцу и мојој матери и мојој браћи и мојим сестрама и свјема њиховијем, и да ћете избавити душе наше од смрти.

14. А људи јој одговорише: Ми ћемо изгинути за вас, ако не издате ове наше ствари; и кад нам Господ да ову *земљу, учинићемо ти милост и вјеру. *Исус Н. 6,22.

15. Тада их она спусти кроз прозор по конопцу; јер кућа њезина бјеше на зиду градском, и она на зиду наставаше.

16. И рече им: Идите у гору да не наиђе на вас потјера, и ондје се кријте три дана, докле се не врати потјера, па онда идите својим путем.

17. А људи јој рекоше: Бићемо прости од ове твоје заклетве којом си нас заклела;

18. Ево, кад дођемо у *земљу, вежи ову врпцу од скерлета на прозор, кроз који си нас спустила, и скупи код себе у ту кућу оца својега и матер и браћу и сав дом оца својега. *Исус Н. 6,23.

19. И ко би год изашао из твоје куће, крв његова нека буде на његову главу, а ми да нијесмо криви; а ко год буде с тобом у кући, крв његова нека дође на наше главе, ако га се ко руком дотакне.

20. Али ако издаш ову ствар нашу, тада ћемо бити прости од твоје заклетве, којом си нас заклела.

21. А она одговори: Како рекосте тако нека буде. Тада их пусти, и отидоше; и она веза врпцу од скерлета на прозор.

22. А они отишавши дођоше у гору, и осташе ондје три дана, докле се не врати потјера; јер их потјера тражаше по свијем путовима, али их не нађе.

23. И вратише се она два човјека, и сишавши с горе пребродише и дођоше к Исусу сину Навину, и приповједише му све што им се догодило,

24. И рекоше Исусу: Заиста дао нам је *Господ у руке сву ту †земљу, и сви становници оне земље уплашили су се од нас.

*Исус Н. 6,2. †2.Мој. 23,31.

Синови Израиљеви прелазе преко Јордана не оквасивши ногу.

3. Иуста *Исус ујутру рано, и кретоше се од †Ситима и дођоше до Јордана он и сви синови Израиљеви, и ноћише ондје, а не пријеђоше.

*Исус Н. 2,1. †4.Мој. 25,1.

2. А послије три дана прођоше ⁾управитељи кроз око, ⁾старјешине

3. И заповједише народу говорећи: Кад видите ковчег завјета Господа Бога својега и свештенике Левите гдје га носе, пођите и ви с мјеста својега и идите за њим.

4. Али нека буде даљина између вас и њега до двије тисуће лаката; ближе до њега не примичите се, да бисте познали пут којим ћете ићи, јер још никада нијесте ишли тијем путем.

5. И Исус рече народу: Освештајте се, јер ће сјутра учинити Господ чудеса међу вама.

6. Потом рече Исус свештеницима говорећи: Узмите ковчег завјетни, и идите пред народом. И узеше ковчег завјетни и пођоше пред народом.

7. А Господ рече Исусу: Данас те почињем узвишавати пред свијем Израиљем да познају да ћу и с тобом бити као што сам био с Мојсијем.

8. Зато ти заповједи свештеницима, који носе ковчег завјетни, и реци: Кад дођете на крај воде Јордана, станите у Јордану.

9. И рече Исус синовима Израиљевим: Приступите овамо, и чујте ријечи Господа Бога својега.

10. Потом рече Исус: По овом ћете познати да је Бог живи посред вас, и да ће доиста одагнати испред вас *Хананеје и †Хетеје и Јевеје и Ферезеје и Гергесеје и Амореје и Јевусеје: *2.Мој. 33,2. †5.Мој. 7,1.

11. Ево, ковчег завјета Господа свој земљи поћи ће пред вама преко Јордана.

12. Зато сада изберите дванаест људи из племена Израиљева, по једнога *човјека из свакога племена. *Исус Н. 4,2.

13. И чим свештеници носећи ковчег завјета Господа Господа свој земљи стану ногама својим у води јорданској, вода ће се у Јордану раступити, те ће вода која тече озго стати у гомилу.

14. И кад се подиже народ из шатора својих да пријеђе преко Јордана, и *свештеници понесоше †ковчег завјетни пред народом, *2.Днев. 6,41. †2.Мој. 25,10.

15. И кад они што ношаху ковчег дођоше до †Јордана, и свештеници носећи ковчег оквасише ноге своје на крају воде, јер је Јордан пун преко брегова својих за цијело вријеме жетве, †Јер. 12,5; 1.Днев. 12,15.

16. Устави се вода што тецијаше озго, и стаде у једну гомилу далеко, од града Адаме, који је крај Заретана; а што тецијаше доље у море крај поља, море Слано, отече сасвијем; и народ прелажаше према Јерихону.

17. А свештеници који ношаху ковчег завјета Господњега стајаху на суху усред Јордана тврдо, и сав Израиљ иђаше по суху, докле сав народ не пријеђе преко Јордана.

Каменови за спомен о чудном
прелазу преко Јордана.

4. А кад сав народ пријеђе преко Јордана, рече Господ Исусу говорећи:

2. Изберите из народа дванаест људи, по једнога човјека из свакога племена,

3. И заповједите им и реците: Узмите одавде, иcред Јордана, с мјеста гдје стоје ногама својим свештеници, дванаест каменова, и однесите их са собом, и метните их ондје гдје ћете ноћас ноћити.

4. Тада дозва Исус дванаест људи, које бијеше одредио између синова Израиљевих, по једнога човјека из свакога племена.

5. И рече им Исус: Идите пред ковчег Господа Бога својега усред Јордана, и узмите сваки по један камен на раме своје, према броју племена синова Израиљевијех,

6. Да буде знак међу вама. Кад вас послије запитају синови ваши говорећи: Шта ће вам то камење?

7. Реците им: Јер се вода у Јордану раступи пред ковчегом завјета Господњега, кад прелажаше преко Јордана, раступи се вода у Јордану, и ово је камење спомен синовима Израиљевим довијека.

8. И учинише синови Израиљеви како заповједи Исус; и узеше дванаест каменова иcред Јордана, како бијеше рекао Господ Исусу, према броју племена синова Израиљевих; и однесоше их са собом на ноћиште, и метнуше их ондје.

9. А и усред Јордана постави Исус дванаест каменова на мјесту гдје стајаху ногама својим свештеници носећи ковчег завјетни, и ондје осташе до данас.

10. Свештеници пак који ношаху ковчег стајаху усред Јордана, докле се не сврши све што бијеше Господ заповједио Исусу да каже народу, сасвијем како бијеше Мојсије заповједио Исусу. И народ похита и пријеђе.

11. А кад пријеђе сав народ, онда пријеђе и ковчег Господњи и свештеници, а народ гледаше.

12. Пријеђоше и синови Рувимови и синови Гадови и половина племена Манасијина под *оружјем пред синовима Израиљевим, као што им бијеше казао Мојсије. *4.Мој. 32,20.

13. Око четрдесет тисућа наоружанијех пријеђоше пред *Господом преко Јордана на бој у поље јерихонско. *Исус Н. 6,8.

14. Тај дан узвиси *Господ Исуса пред свијем Израиљем; и бојаху га се, као што су се бојали Мојсија, свега вијека његова. *Исус Н. 3,7.

15. И рече Господ Исусу говорећи:

16. Заповједи свештеницима који носе *ковчег од Свједочанства нека изиђу из Јордана. *2.Мој. 25,16.

17. И заповједи Исус свештеницима говорећи: Изиђите из Јордана.

18. А чим свештеници који ношаху ковчег завјета Господњега изиђоше исред Јордана, и стадоше на сухо ногом својом свештеници, одмах се поврати вода у Јордану на мјесто своје, и потече као и прије поврх свијех брегова својих.

19. А изиђе народ из Јордана десетога дана првога мјесеца, и стадоше у око у *Галгалу, с истока Јерихону. *Амос 4,4.

20. А онијех дванаест каменова, што изнесоше из Јордана, постави Исус у Галгалу,

21. И рече синовима Израиљевим говорећи: Кад унапредак запитају синови ваши оце своје говорећи: Шта ће то камење?

22. Тада обавијестите синове своје, и реците им: Сухим пријеђе Израиљ преко овога Јордана.

23. Јер *Господ Бог ваш осуши Јордан пред вама докле пријеђосте, као што је учинио Господ Бог ваш од Црвенога мора осушивши га пред нама докле пријеђосмо; *2.Мој. 14,21.

24. Да би познали сви народи на *Земљи да је рука †Господња крјепка, да бисте се свагда бојали ‡Господа Бога својега.
*2.Мој. 9,16. †5.Мој. 28,10. ‡2.Мој. 14,31.

Страх становника земље хананске. Обрезивање и празник Пасхе у земљи хананској. Мана престаје. Исусу се појављује анђео Божји.

5. А кад чуше сви цареви аморејски, који бијаху с ову страну *Јордана к западу, и сви цареви ханански, који бијаху покрај мора, да је Господ осушио Јордан пред синовима Израиљевијем докле пријеђоше, растопи се срце у њима и неста у њима јунаштва од страха синова Израиљевијех. *4.Мој. 13,30.

2. У то вријеме рече Господ Исусу: Начини оштре ножеве, и обрежи опет синове Израиљеве.

3. И начини Исус оштре ножеве, и обреза синове Израиљеве на брдашцу Аралоту.

4. А ово је узрок зашто их Исус обреза: *Сав народ што изиђе из Мисира, све мушкиње, сви људи војници помријеше у пустињи на путу, пошто изиђоше из Мисира; *4.Мој. 14,29; 26,64; 5.Мој. 2,16.

5. Јер бјеше обрезан сав народ који изиђе, али не обрезаше никога у народу који се роди у пустињи на путу, пошто изиђоше из Мисира.

6. Јер четрдесет година иђаху синови Израиљеви по пустињи докле не помрије сав народ, људи војници, што изиђоше из Мисира, јер не слушаше гласа Господњега, те им се закле Господ да им неће дати да виде земљу, за коју се заклео Господ оцима њиховијем да ће нам је дати, земљу, у којој тече млијеко и мед;

7. И на мјесто њихово подиже синове њихове; њих обреза Исус, јер бијаху необрезани, јер их не обрезаше на путу.

8. А кад се сав народ обреза, осташе на својем мјесту у околу докле не оздравише.

9. Тада рече Господ Исусу: Данас скидох с вас срамоту мисирску. И прозва се оно мјесто Галгал до данашњега дана.

10. И синови *Израиљеви стојећи у околу у Галгалу, славише Пасху четрнаестог дана онога мјесеца увече у пољу јерихонском. *4.Мој. 9,5.

11. И сјутрадан послије Пасхе једоше од жита оне *земље хљебове пријесне и зрна пржена, исти дан. *4.Мој. 15,19.

12. И преста мана сјутрадан пошто једоше жита оне *земље, и већ више не имаше мане синови Израиљеви, него једоше од рода земље хананске оне године.
*2.Мој. 16,35.

13. И кад Исус бијаше код Јерихона, подиже очи своје и погледа, а то *човјек стоји према њему с голијем мачем у руци. И приступи к њему Исус и рече му: Јеси ли наш или наших непријатеља? *Зах. 1,8.

14. А он рече: Нијесам; него сам Војвода војске Господње, сада дођох. И Исус паде ничице на земљу, и поклони се, и рече му: Шта заповиједа господар мој слузи својему?

15. А *Војвода војске Господње рече Исусу: Изуј обућу с ногу својих, јер је мјесто гдје стојиш свето. И учини Исус тако.
*Дан. 12,1.

Синови Израиљеви освајају и разарају Јерихон, Раву и њену кућу штеде.

6. А Јерихон се затвори, и чуваше се од синова Израиљевих; нико не излажаше, нити ко улажаше.

2. А Господ рече Исусу: Ево, дајем ти у руке Јерихон и цара његова и јунаке његове.

3. Зато обиђите око града сви војници, идући око града једанпут на дан; тако учини шест дана.

4. А седам свештеника нека носе седам труба од рогова овнујских пред ковчегом; а седмога дана обиђите око града седам пута, и свештеници нека трубе у трубе.

5. Па кад отежући затрубе у рогове овнујске, чим чујете глас трубе, нека повиче сав народ иза гласа; и зидови ће градски попадати на својем мјесту, а народ нека улази, сваки напремасе.

6. Тада Исус син Навин дозва свештенике, и рече им: Узмите ковчег завјетни, а седам свештеника нека носе седам труба од рогова овнујских пред ковчегом Господњим.

7. А народу рече: Идите и обиђите око града, и војници нека иду пред ковчегом Господњим.

8. А кад Исус рече народу, седам свештеника носећи седам труба од рогова овнујских пођоше пред Господом, и затрубише у трубе, а ковчег завјета Господњега пође за њима.

9. А војници пођоше пред свештеницима, који трубљаху у трубе, а остали пођоше за ковчегом; идући трубљаху у трубе.

10. А народу заповједи Исус говорећи: Не вичите, и немојте да вам се чује глас, и ниједна ријеч да не изиђе из уста ваших до дана кад вам ја кажем: Вичите; тада ћете викати.

11. Тако обиђе ковчег Господњи око града једном; па се вратише у око, и ноћише у околу.

12. А сјутрадан уста Исус рано, и свештеници узеше *ковчег Господњи. *5.Мој. 31,25.

13. И седам свештеника носећи седам труба од рогова овнујских иђаху пред ковчегом Господњим, и идући трубљаху у трубе; а војници иђаху пред њима, а остали иђаху за ковчегом Господњим; идући трубљаху у трубе.

14. И обиђоше око града једном другога дана, па се вратише у око; тако учинише шест дана.

15. А седмога дана усташе зором, и обиђоше око града исто онако седам пута; само тога дана обиђоше око града седам пута.

16. А кад би седми пут да затрубе свештеници у *трубе, Исус рече народу: Вичите, јер вам Господ даде град. *Суд. 7,20.

17. А град да буде проклет Господу и што је год у њему; само Рава блудница нек остане у животу и сви који буду код ње у кући, јер сакри посланике које бијасмо послали.

18. Али се чувајте од проклетијех ствари да и сами не будете проклети узевши што проклето, и да не навучете проклетство на око Израиљев и сметете га.

19. Него све сребро и злато и посуђе од мједи и од гвожђа нека буде свето Господу, нека уђе у ризницу Господњу.

20. Тада повика народ и затрубише трубе, и кад народ чу глас трубни и повика иза гласа, попадаше зидови на мјесту свом; и народ уђе у град, сваки ➝напремасе; и узеше град. ➝један наспрам другог

21. И побише као проклето оштријем *мачем све што бијеше у граду, и †жене и људе, и дјецу и старце, и волове и овце и магарце. *Исус Н. 10,28. †1.Сам. 15,3.

22. А оној двојици што уходише *земљу рече Исус: Идите у кућу оне жене †блуднице, и изведите њу и све што је њезино, као што сте јој се заклели.
*Исус Н. 2,14. †Јевр. 11,31.

23. И отишавши они момци што уходише *земљу, изведоше Раву и оца јој и матер јој и †браћу јој и што год бијеше њезино, и сав род њезин изведоше, и оставише их иза окола Израиљева. *Исус Н. 2,18. †Исус Н. 2,13.

24. А град спалише огњем и што бијеше у њему; само сребро и злато и посуђе од мједи и од гвожђа метнуше у ризницу дома Господњега.

25. А Раву блудницу и дом оца њезина и све што бијеше њезино остави у животу Исус, и она оста међу Израиљцима до данас, јер сакри посланике које посла Исус да уходе Јерихон.

26. И у то вријеме прокле Исус говорећи: Проклет да је пред Господом човјек који

би устао да гради овај град *Јерихон, на првенцу свом основао га, и на мјезимцу свом поставио му врата! *1.О цар. 16,34.

27. И *Господ бијаше с Исусом, и разгласи се име његово по свој †земљи.
*1.Мој. 39,2. †2.Сам. 7,9.

Аханова крађа проклетијех ствари доноси несрећу народу. Ахан кажњен каменовањем.

7. Али се огријешише синови Израиљеви о проклетињу, јер *Ахан син Хармије сина Завдије сина Зарина од племена Јудина узе од проклетијех ствари; зато се разгњеви Господ на синове Израиљеве. *Исус Н. 22,20.

2. А Исус посла људе из Јерихона у Гај, који бијаше близу Вет-Авена с истока Ветиљу, и рече им говорећи: Идите и уходите земљу. И људи отидоше и уходише Гај.

3. И вративши се к Исусу рекоше му: Нека не иде сав народ; до двије тисуће људи или до три тисуће људи нека иду, и освојиће Гај; немој трудити свега народа, јер их је мало.

4. И отиде их онамо из народа око три тисуће људи; али побјегоше од Гајана.

5. И Гајани посјекоше их до тридесет и шест људи; и гонише их од врата дори до Сиварима, и побише их на стрмени; и растопи се срце у народу, и поста као вода.

6. А Исус раздрије хаљине своје и паде лицем на земљу пред ковчегом Господњим, и лежа до вечера, он и старјешине Израиљеве, и посуше се прахом по глави.

7. И рече Исус: Јаох, Господе Боже, зашто преведе овај народ преко Јордана да нас предаш у руке Аморејцима да нас побију? О, да шћасмо остати преко Јордана!

8. Јаох, Господе, шта да кажем, кад је Израиљ обратио плећи пред непријатељима својим?

9. Чуће Хананеји и сви становници те земље, и слећи ће се око нас, и истријебиће име наше са Земље; и шта ћеш учинити од великога имена својега?

10. А Господ рече Исусу: Устани, што си пао на лице своје?

11. Згријешио је Израиљ, и преступио завјет Мој који сам им заповједио: јер узеше од проклетијех ствари, и украдоше, и затајише, и метнуше међу своје ствари.

12. Зато неће моћи синови Израиљеви стајати пред непријатељима својим; плећи ће обраћати пред непријатељима својим, јер су под проклетством; нећу више бити с вама, ако не истријебите између себе проклетиње.

13. Устани, освештај народ, и реци: Освештајте се за сјутра; јер овако вели *Господ Бог Израиљев: Проклетство је усред тебе, Израиљу; нећеш моћи стајати пред непријатељима својим, докле не уклоните проклетства између себе. *2.Мој. 19,10.

14. Приступићете ујутру по племенима својим; и које племе ᵌобличи Господ оно ће приступити по породицама својим, и коју породицу обличи Господ она ће приступити по домовима својим; и који дом обличи Господ, приступиће људи из њега један по један. ᵌјавно открије

15. Па ко се нађе у проклетству, нека се спали огњем и он и све његово, јер преступи завјет Господњи и учини безакоње у *Израиљу. *1.Мој. 34,7.

16. И уставши Исус ујутру рано рече те приступи Израиљ по племенима својим; и обличи се племе Јудино.

17. Потом рече те приступише породице Јудине; и обличи се породица Зарина; потом рече те приступи породица Зарина, домаћин један по један, и обличи се Завдија.

18. И рече, те приступи његов дом, људи један по један, и обличи се Ахан син Хармије сина Завдије сина Зарина од племена Јудина.

19. И рече Исус Ахану: Сине, хајде дај хвалу *Господу Богу †Израиљеву, и признај пред Њим, и кажи ми шта си учинио, немој тајити од мене. *4.Мој. 5,6. †1.Сам. 6,5.

20. А Ахан одговори Исусу и рече: Истина је, ја згријеших Господу Богу Израиљеву, и учиних тако и тако:

21. Видјех у плијену један лијеп плашт вавилонски, и двјеста сикала сребра, и једну шипку злата од педесет сикала, па се полакомих и узех; и ено је закопано у земљу усред мојега шатора, и сребро оздо.

22. Тада Исус посла посланике, који отрчаше у шатор, и гле, бјеше закопано у шатору његову, и оздо сребро.

23. И узеше из шатора и донесоше к Исусу и свијем синовима Израиљевијем, и метнуше пред Господа.

24. Тада Исус и с њим сав Израиљ узеше Ахана сина Зарина, и сребро и плашт и шипку злата, и синове његове и кћери његове, и волове његове и магарце његове, и овце његове, и шатор и све што бијеше његово, и изведоше у *долину Ахор. *Исус Н. 15,7.

25. И рече Исус: Што си нас смео? Господ да те смете данас! И засу га камењем сав Израиљ, и спалише све огњем засувши камењем.

26. Потом набацаше на њ велику гомилу камења, која стоји и *данас. И †Господ се поврати од жестине гњева својега. Отуда се прозва оно мјесто ‡долина Ахор до данас. *Исус Н. 8,29. †5.Мој. 13,17. ‡Иса. 65,10.

Освајање града Гаја. Читање благослова и проклетства на гори Гаризиму и Евалу.

8. Иза тога рече *Господ Исусу: Не бој се и не плаши се; узми са собом сав народ што је за бој, па устани и иди на Гај; ево предадох ти у руке †цара гајскога и народ његов и град његов и ‡земљу његову. *5.Мој. 1,21. †Исус Н. 6,2. ‡Исус Н. 2,11.

2. И учини с Гајем и царем његовијем како си учинио с Јерихоном и његовијем царем; али плијен из њега и стоку његову разграбите за се. Намјести засједу иза града.

3. И уста Исус и сав народ што бијеше за бој, да иду на Гај; и изабра Исус тридесет тисућа јунака, и посла их ноћу;

4. И заповједи им говорећи: Гледајте ви који ћете бити у засједи иза града, да не будете врло далеко од града, него будите сви готови.

5. А ја и сав народ што је са мном примакнућемо се граду; па кад они изиђу пред нас, ми ћемо као и прије побјећи испред њих.

6. Те ће они поћи за нама докле их не одвојимо од града, јер ће рећи: Бјеже испред нас као и прије. И ми ћемо бјежати испред њих.

7. Тада ви изиђите из засједе и истјерајте из града што буде остало. Јер ће вам га дати Господ Бог ваш у руке.

8. А кад узмете град, запалите га огњем; по ријечи Господњој учините. Ето, заповједио сам вам.

9. Тако их посла Исус, и они отидоше у засједу, и стадоше између Ветиља и Гаја, са запада Гају; а Исус преноћи ону ноћ међу народом.

10. А ујутру уста *Исус рано и преброји народ, па пође са старјешинама Израиљевијем пред народом на Гај. *Исус Н. 3,1.

11. И сва војска што бијеше с њим пође и примакавши се дођоше према граду и стадоше у око са сјевера Гају; а бијаше долина између њих и Гаја.

12. И узе око пет тисућа људи, и намјести их у засједу између *Ветиља и Гаја, са запада граду Гају. *1.Мој. 28,19; 1.Мој. 12,8.

13. И кад се намјести сав народ, сва војска, што бијаше са сјевера граду и што бијаше у засједи са запада граду, изиђе Исус ону ноћ усред долине.

14. И кад то видје цар гајски, људи у граду похитјеше и ураниše; и изиђоше онај час у поље пред Израиља у бој, цар и сав народ његов. А не знађаше да има засједа за њим иза града.

15. Тада Исус и сав Израиљ, као да их побише, нагоше бјежати к *пустињи. *Исус Н. 16,1.

16. А они сазваше сав народ што бијеше у граду да их тјерају. И тјераше Исуса, и одвојише се од свога града.

17. И не оста нико у Гају ни у Ветиљу да не пође за Израиљем; и оставише град отворен, и тјераху Израиља.

18. Тада рече *Господ Исусу: Дигни заставу што ти је у руци према Гају, јер ћу ти га дати у руке. И подиже Исус заставу што му бијеше у руци према граду. *5.Мој. 7,23.

19. А они што бијаху у засједи одмах усташе са својега мјеста, и потрчаше чим он подиже руку своју, и уђоше у град и узеше га, и брзо запалише град огњем.

20. А кад се Гајани обазреше, а то дим од града дизаше се до *неба, и не имаху куда бјежати ни тамо ни амо; а народ који бјежаше у пустињу поврати се на оне који га тјераху. *Суд. 20,40.

21. И Исус и сав Израиљ видјевши да је засједа њихова узела град и гдје се диже дим од града, вратише се и ударише на Гајане.

22. А они из града изиђоше пред њих, те бијаху међу Израиљцима одовуд и одонуд, и побише их тако да ниједан не оста жив нити утече.

23. А цара гајскога ухватише жива и доведоше к Исусу.

24. А кад побише Израиљци све Гајане у пољу, у пустињи, куда их гонише, и падоше сви од оштрога мача, те се истријебише, онда се вратише сви Израиљци у Гај, и исјекоше што још бјеше у њему оштријем мачем.

25. А свијех што изгибоше онај дан, и људи и жена, бјеше дванаест тисућа, самијех Гајана.

26. И Исус не спусти руке своје, коју бјеше подигао са заставом, докле не побише све становнике гајске.

27. Само стоку и плијен из града онога разграбише Израиљци за се, као што бјеше Господ заповједио Исусу.

28. И Исус спали Гај, и обрати га у гомилу вјечну, и у пустош до данашњега дана.

29. А цара гајскога објеси на дрво и остави до вечера; а о заходу сунчаном заповиједи *Исус те скидоше тијело његово с дрвета и бацише пред врата градска, и набацаше на њ велику гомилу камења, која стоји и †данас. *Исус Н. 10,26. †Исус Н. 7,26.

30. Тада Исус начини олтар *Господу Богу Израиљеву на гори †Евалу,
*1.Мој. 8,20. †5.Мој. 27,4.

31. Као што бјеше заповједио Мојсије слуга Господњи синовима Израиљевим, као што пише у књизи закона Мојсијева, *олтар од цијелога камења, преко којега није превучено гвожђе; и принесоше на њему †жртве паљенице Господу, и принесоше жртве захвалне. *2.Мој. 20,25. †2.Мој. 20,24.

32. И преписа ондје на камењу закон Мојсијев, који је написао синовима Израиљевијем.

33. И сав Израиљ и старјешине његове и управитељи и судије његове стадоше с обје стране ковчега, према свештеницима *Левитима, који ношаху †ковчег завјета Господњега, и странац и домородац; половина према гори Гаризиму а половина према гори Евалу, као што бјеше заповједио Мојсије слуга Господњи да благослови народ Израиљев најприје. *5.Мој. 31,25. †5.Мој. 31,9.

34. И потом прочита све ријечи закона, благослов и проклетство, све како је написано у књизи закона.

35. Не би ниједне ријечи од свега што је Мојсије написао, које не прочита Исус пред *свијем збором Израиљевим, и женама и дјецом и странцима који иђаху међу њима. *Зах. 8,23.

Становници Гаваона задобијају лукавством пријатељство синова Израиљевих и буду одређени да стално служе.

9. А кад то чуше сви цареви који бијаху с ову страну *Јордана по брдима и по долинама и по свему бријегу ↘Великога мора дори до Ливана, Хетејин и Аморејин, Хананејин, Ферезејин, Јевејин и Јевусејин, *5.Мој. 1,1. ↗Средоземног мора

2. Скупише се сви да се сложно бију с Исусом и с Израиљем.

3. А који живљаху у Гаваону чувши шта учини Исус од Јерихона и од Гаја,

4. Учинише и они пријевару; јер отидоше и начинише се посланици, и узеше старе торбе на своје магарце и старе мјехове винске, подеране и искрпљене,

5. И обућу стару и искрпљену на ноге своје, и хаљине старе на се; и сав хљеб што понесоше на пут бјеше сух и пљеснив.

6. И отидоше к Исусу у око у Галгалу, и рекоше њему и људима Израиљцима: Дођосмо из даљне земље; хајде ухватите вјеру с нама.

7. А људи Израиљци рекоше Јевејима: Може бити да сједите усред нас, па како ћемо ухватити вјеру с вама?

8. Али они рекоше Исусу: Ми смо слуге твоје. А Исус им рече: Ко сте и откуда идете?

9. А они му рекоше: Из земље врло даљне дођоше слуге твоје у име Господа Бога твојега; јер чусмо славу Његову и све што је учинио у Мисиру,

10. И све што је учинио двојици царева аморејских, који бијаху с ону страну Јордана, Сиону цару есевонском и Огу цару васанском који бијаше у Астароту.

11. И рекоше нам старјешине наше и сви становници наше земље говорећи: Узмите ↘брашњенице на пут, и идите им

на сусрет и реците им: Ми смо слуге ваше, хајде ухватите вјеру с нама.

→торба и храна за пут

12. Ово је хљеб наш: Вруħ смо понијели на пут од куħа својих кад смо пошли пред вас, а сад ето осушио се и упљеснивио.

13. А ово су мјехови вински: Налисмо нове, и ето су се веħ подерали; и хаљине наше и обуħа наша овешта од даљнога пута.

14. И повјероваше људи по брашњеници, а не упиташе *Господа шта ħе реħи.

*1.Сам. 30,8; Суд. 1,1.

15. И Исус учини с њима мир, и зададе им вјеру да ħе их оставити у животу; и заклеше им се кнезови од збора.

16. Али послије три дана, кад ухватише вјеру с њима, чуше да су им сусједи и да живе усред њих.

17. Јер пођоше синови Израиљеви и дођоше у градове њихове треħи дан; а градови им бијаху: *Гаваон и Кефира и Вирот и Киријат-Јарим.

*Исус Н. 18,25.

18. И не побише их синови Израиљеви, јер им се кнезови од збора заклеше Господом Богом Израиљевијем. Али сав збор викаше на кнезове.

19. Тада сви кнезови рекоше свему збору: Ми смо им се заклели Господом Богом Израиљевијем; зато сада не можемо дирати у њих.

20. Учинимо им то, и оставимо их у животу, да не дође гњев на нас због заклетве којом им се заклесмо.

21. Још им рекоше кнезови: Нека остану у животу, па нека сијеку * дрва и носе воду свему збору, како им кнезови казаше.

*5.Мој. 29,11.

22. Потом их дозва Исус и рече им говореħи: Зашто нас преваристе и рекосте: Врло смо далеко од вас, кад ето живите усред нас?

23. Зато сада да сте проклети и да сте довијека робови и да сијечете дрва и носите воду за дом Господа Бога мојега.

24. А они одговорише Исусу и рекоше: Доиста је било јављено слугама твојим како је заповједио *Господ Бог твој Мојсију слузи својему да вам да сву ову †земљу и да истријеби све становнике ове земље испред вас; стога се врло побојасмо животу својему од вас и учинисмо тако.

*5.Мој. 7,1. †2.Мој. 15,14.

25. А сада ето смо ти у руку; чини што мислиш да је добро и право да с нама учиниш.

26. И учини им тако и сачува их од руку синова Израиљевијех, те их не побише.

27. И одреди их Исус у тај дан да сијеку дрва и носе воду збору и за олтар Господњи до данашњега дана на мјесту које избере.

Необична побједа Исусова над пет царева Аморејаца. Други успјеси.

10. А кад чу Адониседек цар јерусалимски да је *Исус узео Гај и раскопао га, као што је учинио с Јерихоном и његовијем царем, тако да је учинио и с Гајем и његовијем царем, и да су Гаваоњани учинили мир с Израиљем и стоје усред њих,

*Исус Н. 9,15.

2. Уплаши се врло; јер Гаваон бијаше велик град као какав царски град, и бијаше веħи од Гаја, и сви људи у њему бијаху храбри.

3. Зато посла Адониседек цар јерусалимски к Оаму цару хевронском и к Пираму цару јармутском и к Јафији цару лахиском и к Давиру цару јеглонском, и поручи:

4. Ходите к мени, и помозите ми да ударимо на Гаваон, јер учини мир с Исусом и са синовима Израиљевим.

5. И скупи се и пође пет царева аморејских, цар јерусалимски, цар хевронски, цар јармутски, цар лахиски, цар јеглонски, они и сва војска њихова, и ставши у око под Гаваоном почеше га бити.

6. Тада Гаваоњани послаше к Исусу у око у Галгалу и рекоше: Немој дигнути руку својих са слугу својих; ходи брзо к нама, избави нас и помози нам, јер се скупише на нас сви цареви аморејски који живе у горама.

7. И изиђе Исус из Галгала, он и с њим сав народ што бјеше за бој, сви јунаци.

8. И Господ рече Исусу: Не бој их се; јер их дадох теби у руке, ниједан се неħе одржати пред тобом.

9. И Исус удари на њих изненада, ишавши цијелу ноħ од Галгала,

10. И смете их *Господ пред †Израиљем, који их љуто поби код Гаваона, па их по-

тјера путем како се иде у Веторон, и сјекоше их до ‡Азике и до Макиде.

*Суд. 4,15. †1.Сам. 7,10. ‡Исус Н. 15,35.

11. А кад бјежаху испред Израиља и бијаху низ врлет веторонску, баци *Господ на њих камење велико из †неба дори до Азике, те гињаху: и више их изгибе од камења граднога него што их побише синови Израиљеви мачем. *Псал. 18,13. †Откр. 16,21.

12. Тада проговори Исус Господу онај дан кад Господ предаде Аморејца синовима Израиљевијем, и рече пред синовима Израиљевијем: Стани Сунце над Гаваоном, и Мјесече над долином елонском.

13. И стаде Сунце и устави се Мјесец, докле се не освети народ непријатељима својим. Не пише ли то у Књизи ᵌистинитога? И стаде Сунце насред неба и не наже к западу скоро за цио дан. ᵌправедника

14. И не би таквога дана ни прије ни послије, да *Господ послуша глас човјечји, јер Господ војева за Израиља. *2.Мој. 14,14.

15. И врати се Исус и сав Израиљ с њим у око у Галгал.

16. А онијех пет царева утекоше и сакрише се у пећину код Макиде.

17. И дође глас Исусу: Нађе се пет царева сакривенијех у пећини код Макиде.

18. А Исус рече: Привалите велико камење на врата пећини, и намјестите људе код ње да их чувају.

19. А ви не стојте, него гоните непријатење своје и бијте остатак њихов, не дајте им да уђу у градове своје, јер вам их даде у руке Господ Бог ваш.

20. А кад Исус и синови Израиљеви престаше бити их у боју врло великом, разбивши их сасвијем, а који осташе живи, утекоше у тврде градове,

21. Врати се сав народ здраво у око к Исусу у Макиду, и нико не маче језиком својим на синове Израиљеве, ни на једнога.

22. Тада рече Исус: Отворите врата оне пећине, и изведите к мени онијех пет царева из пећине.

23. И учинише тако, и изведоше к њему онијех пет царева из пећине: Цара јерусалимскога, цара хевронскога, цара јармутскога, цара лахискога, цара јеглонскога.

24. А кад изведоше те *цареве к Исусу, сазва Исус све људе Израиљце, и рече војводама од војске које бијаху ишле с њим: Приступите и станите ногама својим на вратове овијем царевима. И они приступише и стадоше им на вратове ногама својим. *5.Мој. 7,24.

25. А Исус им рече: Не бојте се и не плашите се; будите слободни и храбри, јер ће тако учинити *Господ свијем непријатељима вашим на које завојштите. *5.Мој. 3,21.

26. Потом их поби *Исус и погуби их, и објеси их на пет дрвета, и осташе висећи на дрветима до вечера. *Исус Н. 8,29.

27. А о заходу сунчаном заповједи *Исус те их скидоше с дрвета и бацише их у пећину, у коју се бијаху сакрили, и метнуше велико камење на врата пећини, које оста ондје до данас. *Исус Н. 8,29.

28. Истога дана узе Исус и Макиду, и све у њој исиједе оштријем *мачем, и †цара њезина и њих поби, све душе које бјеху у њој, не остави ниједнога жива; и учини с царем макидским као што учини с царем јерихонским. *Исус Н. 6,21. †Исус Н. 10,37.

29. Потом отиде Исус и сав Израиљ с њим из Макиде у *Ливну, и стаде бити Ливну. *Исус Н. 15,42.

30. Па и њу предаде Господ у руке Израиљу и цара њезина; и исиједе све оштријем мачем, све душе које бијаху у њој, не остави у њој ниједнога жива; и учини с царем њезинијем као што учини с царем јерихонским.

31. Потом отиде Исус и сав Израиљ с њим из Ливне на *Лахис, и стаде у око пред њим, и стаде га бити. *2.О цар. 14,19.

32. И Господ предаде Лахис у руке Израиљу, и он га узе сјутрадан, и исиједе све оштријем мачем, све душе што бијаху у њему, исто онако како учини с Ливном.

33. Тада дође Орам цар гезерски у помоћ Лахису; али поби Исус њега и народ његов да не оста ниједан жив.

34. Потом пође Исус и сав Израиљ с њим из Лахиса на Јеглон, и ставши у око према њему ударише на њ;

35. И узеше га исти дан, и исјекоше све оштријем мачем; све душе што бијаху у њему поби тај дан исто онако како учини с Лахисом.

36. Потом се подиже Исус и сав Израиљ с њим из Јеглона на Хеврон, и стадоше га бити;

37. И узеше га и исјекоше оштријем мачем, и цара његова и све градове његове, све душе што бијаху у њима; не остави ниједнога жива исто онако како учини с Јеглоном; затре га са свијем душама што бијаху у њему.

38. Потом се обрати Исус и сав Израиљ с њим на *Давир, и стаде га бити; *Исус Н. 15,15.

39. И узе га и цара његова и све градове његове, и исјекоше их оштријем мачем и згубише све душе што бијаху у њима; не остави ниједнога жива; као што учини с Хевроном, тако учини с Давиром и царем његовијем, и као што учини с Ливном и царем њезинијем.

40. Тако поби *Исус сву земљу, горе и јужну страну и равнице и долине, и све цареве њихове; не остави ниједнога жива, него све душе живе згуби, као што бјеше заповједио Господ Бог Израиљев. *Исус Н. 11,16.

41. И поби их *Исус од Кадис-Варније до †Газе, и сву земљу госенску до Гаваона.

*Исус Н. 11,16. †1.Мој. 10,19.

42. А све те цареве и земљу њихову узе Исус уједанпут; јер Господ Бог Израиљев вojеваше за Израиља.

43. Потом се врати Исус и сав Израиљ с њим у око, у Галгал.

Истребљење многијех хананејскијех племена.

11. А кад то чу Јавин цар асорски, посла к Јоваву *цару мадонском и к цару симронском и к цару ахсавском,

*Исус Н. 10,3.

2. И к царевима који бијаху на сјеверу у горама и по равницама на југу од Хинерота и у долини и у Нафат-Дору на запад,

3. Ка Хананејину на истоку и западу, и Аморејину и Хетејину и Ферезејину и Јевусејину у горама, и к Јевејину под Ермоном у земљи Миспи.

4. И изиђоше они и сва војска њихова с њима, многи народ као пијесак на бријегу морском, и коњи и кола многа веома.

5. Сви ти цареви договорише се и дођоше, и стадоше заједно у око на води Мерому, да ударе на Израиља.

6. А Господ рече Исусу; Не бој их се; јер сјутра у ово доба Ја ћу учинити те ће сви бити побијени пред Израиљем; коњима њиховијем испресијецај жиле, и кола њихова попали огњем.

7. И изиђе Исус и сва војска с њим на њих на воду Мером изненада, и ударише на њих.

8. И Господ их даде у руке Израиљу, те их разбише и тјераше их до Сидона великога и до воде Мисрефота и до поља Миспе на исток; и тако их побише да не оставише ниједнога жива.

9. И учини им Исус како му бјеше заповједио Господ: Коњима њиховијем испресијецa жиле, и кола њихова попали огњем.

10. И вративши се Исус у то вријеме, узе Асор, и уби цара његова мачем; а Асор бјеше прије глава свијем тијем царствима.

11. И побише све живо што бјеше у њему оштријем мачем сијекући, те не оста ништа живо; а Асор спалише огњем.

12. И све градове онијех царева и све цареве њихове узе Исус и исијече их оштријем мачем и поби их, као што бјеше заповједио Мојсије слуга Господњи.

13. Али ниједнога града који оста у опкопима својим не попали Израиљ, осим самога Асора, који спали Исус.

14. А сав плијен из тијех градова и стоку пограбише за себе синови Израиљеви; само људе све исјекоше оштријем мачем, те их истријебише, не оставише никога жива.

15. Како заповједи *Господ †Мојсију слузи својему, тако Мојсије заповједи Исусу, а Исус тако учини; ништа не изостави од свега што бјеше Господ заповједио Мојсију. *5.Мој. 7,2. †Исус Н. 1,7.

16. И тако узе *Исус сву ту †земљу, горе и сав јужни крај и сву земљу госенску, и равницу и поље, гору Израиљеву и равницу његову. *Исус Н. 10,41. †Исус Н. 12,8.

17. Од горе *Алака, која се пружа к Сиру, до Вал-Гада у пољу ливанском, под гором Ермоном; и све цареве њихове зароби и поби их и погуби. *Исус Н. 12,7.

18. Дуго времена војева Исус на те цареве.

19. Не би ниједнога града који учини мир са синовима Израиљевијем, осим Је-

веја који живљаху у Гаваону; све их узеше ратом.

20. Јер од *Господа би, те отврдну †срце њихово да изиђу у бој на Израиља, да би их потро и да им не би било милости, него да би их истријебио, као што бјеше заповједио ‡Господ Мојсију.

*Суд. 14,4. †2.Мој. 4,21. ‡5.Мој. 20,16.

21. У то вријеме дође *Исус, те истријеби Енакиме из гора, из † Хеврона, из Давира, из Анава и из све горе Јудине и из све горе Израиљеве, с градовима њиховијем потре их Исус. *Исус Н. 15,13. †4.Мој. 13,23.

22. Ниједан Енаким не оста у земљи синова Израиљевих; само у Гази, у *Гату и у †Азоту осташе. *1.Сам. 17,4. †Исус Н. 15,46.

23. Тако узе *Исус сву †земљу, као што бјеше казао ‡Господ Мојсију; и даде је у насљедство Израиљу према дијеловима њиховијем, по племенима њиховијем. И земља почину од рата.

*Исус Н. 23,1. †4.Мој. 26,53. ‡Исус Н. 21,44.

Тридесет и један побијеђен цар на објема странама Јордана.

12. А ово су *цареви земаљски које побише синови Израиљеви и земљу њихову освојише с ону страну Јордана к истоку, од потока Арнона до горе Ермона и сву равницу к истоку: *5.Мој. 3,8.

2. Сион цар аморејски који стајаше у Есевону и владаше од Ароира који је на бријегу потока Арнона, и од половине потока и половином Галада до потока Јавока, гдје је међа синова амонских;

3. И од равнице до мора ➝Хинеротскога к истоку, и до мора уз поље, до мора Сланога к истоку, како се иде к Ветсимоту, и с југа под гору Фазгу; ➝Генисаретско језеро

4. И сусјед му Ог цар васански, који бјеше остао од Рафаја и сјеђаше у Астароту и у Едрајину,

5. И владаше гором Ермоном и Салхом и свијем Васаном до међе гесурске и махатске, и половином Галада до међе Сиона цара есевонскога.

6. Њих поби Мојсије слуга Господњи и синови Израиљеви; и ту земљу даде Мојсије слуга Господњи у насљедство племену Рувимову и племену Гадову и половини племена Манасијина.

7. А ово су цареви земаљски које поби Исус са синовима Израиљевијем с ону страну Јордана к западу, од Вал-Гада у пољу ливанском па до горе Алака како се иде к Сиру; и ту земљу даде Исус племенима Израиљевијем у насљедство према дијеловима њиховијем,

8. По горама и по равницама, по пољима и по долинама, и у пустињи и на јужном крају, земљу хетејску, аморејску и хананејску, ферезејску, јевејску и јевусејску:

9. Цар јерихонски један; цар гајски до Ветиља један;

10. Цар јерусалимски један; цар хевронски један;

11. Цар јармутски један; цар лахиски један;

12. Цар јеглонски један; цар гезерски један;

13. Цар давирски један; цар гадерски један;

14. Цар орамски један; цар арадски један;

15. Цар од Ливне један; цар одоламски један;

16. Цар макидски један; цар ветиљски један;

17. Цар тафувски један; цар еферски један;

18. Цар афечки један; цар саронски један;

19. Цар мадонски један; цар асорски један;

20. Цар симрон-меронски један; цар ахсавски један;

21. Цар танашки један; цар мегидски један;

22. Цар кедески један; цар јокнеамски код Кармила један;

23. Цар дорски у Нафат-Дору један; цар *гојимски у Галгалу један;

*1.Мој. 14,1.

24. Цар тераски један. Свега тридесет и један цар.

Подјела земље. Насљедства двају и по племена с оне стране Јордана.

13. А *Исус већ бијаше стар и временит. И рече му Господ: Ти си стар и временит, а земље је остало врло много да се освоји. *Исус Н. 23,1.

2. Ово је земља што је остала: Све међе филистејске и сва гесурска,

3. Од Сиора, који је пред Мисиром, до међе акаронске на сјевер; то припада Хананејима; пет кнежевина филистејских, газејска, азотска, аскалонска, гетејска и акаронска, и Авеји;

4. С југа сва земља хананејска и Меара, што припада Сидонцима до Афека, до међе аморејске.
5. И земља гивлејска и сав Ливан к истоку, од Вал-Гада под гором Ермоном па до уласка ематскога;
6. Све који живе у тој гори од Ливана до воде Мисрефота, све Сидонце Ја ћу отјерати испред синова Израиљевих; само је раздијели ждријебом Израиљу у насљедство, као што сам ти заповједио.

7. Раздијели, дакле, ту земљу у насљедство међу девет племена и половину племена Манасијина.
8. Јер с другом половином племе Рувимово и Гадово примише свој дио, који им даде Мојсије с ону страну Јордана к истоку, како им даде Мојсије слуга Господњи,
9. Од Ароира који је на бријегу потока Арнона и града насред потока, и сву равницу медевску до Девона,
10. И све градове Сиона цара аморејскога, који царова у Есевону, до међе синова Амоновијех,
11. И Галад и међу гесурску и махатску и сву гору ермонску и сав Васан до Салхе;
12. Све царство Огово у Васану, који Ог царова у Астароту и Едрајину и бјеше остао од Рафаја; а Мојсије их поби и истријеби.
13. Али Гесуреја и Махатеја не изагнаше синови Израиљеви, него Гесуреји и Махатеји осташе међу Израиљем до данас.
14. Само племену *Левијеву не даде насљедства; жртве огњене Господа Бога Израиљева јесу насљедство његово, као што му је рекао. *5.Мој. 10,9.
15. А даде Мојсије племену синова Рувимовијех по породицама њиховијем,
16. И међе им бјеху од Ароира који је на бријегу потока Арнона, и град који је на сриједи потока, и сва раван до Медеве,
17. Есевон са свијем градовима својим у равни, Девон и Вамот-Вал и Вет-Валмеон,
18. И Јаса и Кадимот и Мифат,
19. И *Киријатајим и Сивма и Зарет-Сар на гори код долине, *4.Мој. 32,37.
20. И Вет-Фегор и Аздот-Фазга и Вет-Јесимот,
21. И сви градови у равни, и све царство Сиона цара аморејскога, који царова у Есевону, којега уби Мојсије с кнезовима мадијанским, Евијом и Рекемом и Суром и Уром и Ревом, кнезовима Сионовијем, који живљаху у оној земљи.
22. И *Валама сина Веорова врача убише синови Израиљеви мачем с другима побијенијем. *4.Мој. 22,5.
23. И бјеху међе синова Рувимовијех Јордан с међама својим. То је насљедство синова Рувимовијех по породицама њиховијем, градови и села њихова.
24. И даде Мојсије племену Гадову, синовима Гадовијем по породицама њиховијем,
25. И бјеху им међе *Јазир и сви градови галадски и половина †земље синова ‡Амоновијех до Ароира који је према Рави, *4.Мој. 32,35. †4.Мој. 21,26. ‡Суд. 11,13.
26. И од Есевона до Рамот-Миспе и Ветонима, и од Маханаима до међе давирске;
27. И у *долини Вет-Арам и Вет-Нимра и †Сокот и Сафон; остатак царства Сиона цара есевонскога, Јордан и међа његова до краја мора Хинеротскога с ону страну Јордана на исток. *Исус Н. 11,2. †1.Мој. 33,17.
28. То је насљедство синова Гадовијех по породицама њиховијем, градови и села њихова.
29. И даде Мојсије половини племена Манасијина, и доби половина племена синова Манасијиних по породицама својим;
30. Међа им бјеше од Маханаима, сав Васан, све царство Ога цара васанскога, и сва *села Јаирова, што су у Васану, шездесет градова. *1.Днев. 2,23.
31. И половина Галада, и Астарот и Едрајин, градови царства Огова у Васану, допадоше синовима Махира сина Манасијина, половини синова Махировијех по породицама њиховијем.
32. То је што раздијели у насљедство Мојсије у пољу моавском с ону страну Јордана према Јерихону на истоку.
33. А племену Левијеву не даде Мојсије насљедства; Господ је Бог Израиљев њихово насљедство, као што им је рекао.

Подјела земље извршена.
Халевово насљедство.

14. А ово је што добише насљедство синови Израиљеви у земљи хананској, што раздијелише у насљедство *Елеазар свештеник и Исус син Навин и поглавари породица отачких по племенима синова Израиљевих, *4.Мој. 34,17.

2. Ждријебом дијелећи им насљедство, као што заповиједи Господ преко Мојсија, међу девет племена и половину племена.

3. Јер Мојсије даде насљедство двама племенима и половини племена с ову страну Јордана, а Левитима не даде насљедства међу њима.

4. Јер синова Јосифовијех бјеху два племена: Манасијино и Јефремово, и Левитима не дадоше дијела у земљи, осим градова у којима ће живјети и подграђа њиховијех за стоку њихову и за благо њихово.

5. Како бјеше заповједио Господ Мојсију, тако учинише синови Израиљеви и подијелише земљу.

6. А синови Јудини дођоше к Исусу у Галгалу, и рече му Халев син Јефонијин Кенезеј: Ти знаш шта је казао Господ Мојсију слузи Божијему за ме и за те у Кадис-Варнији.

7. Било ми је четрдесет година кад ме посла Мојсије слуга Господњи из Кадис-Варније да уходим земљу, и јавих му ствар, како ми је било у срцу.

8. А браћа моја што идоше са мном уплашише срце народу; али се ја једнако држах Господа Бога својега.

9. И закле се Мојсије онај дан говорећи: Заиста земља по којој си ходио ногама својима, допашће теби у насљедство и синовима твојим довијека; јер си се сасвијем држао Господа Бога мојега.

10. А сада, ето, сачува ме Господ у животу, као што је рекао; има већ четрдесет и пет година како то рече Господ Мојсију, кад Израиљ иђаше по пустињи; и сад, ето, има ми данас осамдесет и пет година.

11. И *данас сам јоште кријепак, као што сам био кад ме је †Мојсије слао; кријепост ми је и сад онаква каква је била онда за бој и да одлазим и долазим.

*5.Мој. 31,2. †5.Мој. 34,7.

12. Зато дај ми сада ову гору, за коју је говорио *Господ у онај дан; јер си чуо у онај дан да су ондје Енакими и градови велики и тврди; да ако буде Господ са мном, те их истјерам, као што је Господ казао. *1.Сам. 14,6.

13. И Исус га *благослови, и даде †Хеврон Халеву сину Јефонијину у насљедство.

*1.Мој. 47,7. †Исус Н. 21,11.

14. Зато припаде Хеврон *Халеву сину Јефонијину Кенезеју у насљедство до данашњега дана, јер се једнако држао Господа Бога Израиљева. *Исус Н. 21,12.

15. А име *Хеврону бијаше прије †Кириjат-Арва, а Арва бијаше велик човјек међу Енакимима. И ‡земља почину од рата.

*Исус Н. 15,13. †1.Мој. 23,2. ‡Исус Н. 11,23.

Границе и градови Јудиног племена.

15. А ово бјеше дио синова Јудинијех по породицама њиховијем: Уз међу *едомску, пустиња Син к југу на крају јужне стране; *4.Мој. 34,3.

2. И бјеше им јужна међа од краја Сланога мора, од залива који иде к југу.

3. А отуда иде на југ на брдо Акравим, прелази преко Сина, и пружа се од југа на Кадис-Варнију, и допире до Есрона, а отуда иде на Адар и савија се на Карку;

4. Отуда идући до Аселмона излази на поток мисирски, и крај тој међи удара у море. То вам је јужна међа.

5. А међа к истоку Слано море до краја Јордана; а међа са сјеверне стране од залива морскога, до краја Јордана;

6. Одатле иде та међа на Вет-Оглу, и пружа се од сјевера до Вет-Араве; и одатле иде та међа на камен Воана сина Рувимова;

7. Одатле иде та међа до Давира од долине Ахора, и на сјевер иде на Галгал, према брду адумимском на јужној страни потока; потом иде та међа до воде Ен-Семеса, и удара у студенац Рогил;

8. Одатле иде та међа преко долине синова Еномовијех покрај Јевусеја с југа, а то је Јерусалим; отуда иде међа на врх горе која је према долини Еному к западу и која је накрај долине рафајске к сјеверу;

9. Потом се савија међа с врха те горе к извору воде Нефтоје и излази на градове

у гори Ефрону; а одатле се пружа međa до Вала, а то је Киријат-Јарим;

10. Потом иде међа од Вала на запад ка гори Сиру, и иде покрај горе Јарима са сјевера, а то је Хасалон, и спушта се на Вет-Семес, и долази до Тамне;

11. И иде међа покрај Акарона к сјеверу, и допире до Сикрона, и иде преко горе Вала и пружа се до Јавнила, и излази та међа на море.

12. А међа је западна покрај великога мора и његовијех међа. То су међе синова Јудинијих унаоколо по породицама њиховијем.

13. А *Халеву сину Јефонијину даде Исус дио међу синовима Јудинијем, као што му заповједи Господ: Киријат-Арву; а Арва је био отац Енаков, и то је Хеврон; *Исус Н. 14,13.

14. И одатле изагна Халев три сина Енакова: *Сесаја и Ахимана и Талмаја синове †Енакове. *Суд. 1,10. †4.Мој. 13,23.

15. И одатле отиде на Давиране; а *Давир се прије зваше †Киријат-Сефер. *Исус Н. 10,38. †Суд. 1,11.

16. И рече *Халев: Ко савлада Киријат-Сефер и узме га, даћу му за жену Ахсу †кћер своју. *Суд. 1,12. †1.Сам. 17,25.

17. И узе га *Готонило син Кенезов, брат Халевов; и даде му Ахсу кћер своју за жену. *Суд. 3,9.

18. И кад полажаше, он је наговараше да иште поље у оца својега; па скочи с *магарца. А Халев јој рече: Шта ти је? *Суд. 1,14.

19. А она рече: Дај ми дар; кад си ми дао сухе земље, дај ми и извора воденијех. И даде јој изворе Горње и изворе Доње.

20. Ово је насљедство племена синова Јудинијех по породицама њиховијем;

21. Ово су градови по крајевима племена синова Јудинијех, дуж међе едомске к југу: Кавсеил и Едер и Јагур,

22. И Кина и Димона и Адада,

23. И Кадес и Асор и Итнан,

24. Зиф и Телем и Валот,

25. И Асор-Адата и Кириот; Есрон је Асор;

26. Амам и Сама и Молада,

27. И Асар-Гада и Есемон и Вет-Фалет,

28. И Асар-Суал и Вирсавеја и Визиотија,

29. Вала и Им и Асем,

30. И Елтолад и Хесил и Орма,

31. И Сиклаг и Мадмана и Сансана,

32. И Леваот и Силеим и Ајин и Римон; свега двадесет и девет градова са селима својим.

33. У равни Естаол и Сараја и Асна,

34. И Заноја и Ен-Ганим, Тафуја и Инам,

35. Јармут и Одолам, Сохот и Азика.

36. И Сагарим и Адитајим и Гедира и Гедиротајим; четрнаест градова са селима својим.

37. Севан и Адаса и Магдал-Гад,

38. И Дилан и *Миспа и †Јоктеил, *1.Мој. 31,49. †2.О цар. 14,7.

39. *Лахис иВаскат и Јеглон, *2.О цар. 18,14.

40. И Хавон и Ламас и Хитлис,

41. И Гедирот, Вет-Дагон, и Нама и Макида; шеснаест градова са селима својим.

42. Ливна и Етер и Асан,

43. И Јефта и Асна и Несив,

44. И Кеила и Ахзив и Мариса; девет градова са селима својим.

45. Акарон са селима и засеоцима;

46. Од Акарона до мора све што је покрај Азота са селима својим;

47. Азот са селима и засеоцима, Газа са селима и засеоцима до потока мисирскога и до Великога мора с међама.

48. А у гори: Самир и Јатир и Сохот,

49. И Дана и Киријат-Сана, а то је Давир,

50. И Анав и Естемон и Аним,

51. И Госен и Олон и Гилон; једанаест градова са селима својим.

52. Арав и Дума и Есан,

53. И Јанум и Вет-Тафуја и Афека,

54. И Хумата и *Киријат-Арва, а то је Хеврон, и Сиор; девет градова са селима својим. *1.Мој. 23,2.

55. Маон, Кармил и Зиф и Јута,

56. Језраел и Јогдеам и Заноја,

57. Кајин, Гаваја и Тамна; десет градова са селима својим.

58. Алул, Вет-Сур и Гедор,

59. И Марат и Вет-Анот и Елтекон; шест градова са селима својим.

60. *Киријат-Вал, то је †Киријат-Јарим, и Рава; два града са селима својим.

*Исус Н. 18,14. †1.Днев. 13,6.

61. У пустињи: Вет-Арава, Мидин и Сехаха,

62. И Нивсан, и град Сони, и Ен-Гади; шест градова са селима својим.

63. А *Јевусеја који живљаху у Јерусалиму не могоше истјерати синови Јудини; зато осташе Јевусеји са синовима Јудинијем у Јерусалиму до †данас.

*Суд. 1,21. †1.Сам. 24,19.

Насљедство Јефремових синова.

16. И допаде дио синовима Јосифовијем од Јордана код Јерихона, од воде јерихонске к истоку, на пустињу која иде од Јерихона на гору Ветиљску,

2. А од Ветиља иде на Луз и долази до међе архијске до Атарота,

3. Потом иде на запад до међе јафлетске па до међе доњега Вет-Орона и до Гезера, и излази на море.

4. Тако добише насљедство синови Јосифови, Манасија и Јефрем.

5. А бјеше међа синовима Јефремовијем по породицама њиховијем, бјеше међа насљедства њихова к истоку Атарот-Адар до горњега Вет-Орона,

6. И излази међа на море код Михмете са сјеверне стране, па се обрће међа к истоку до Танат-Силона, и пролази с истока до Јанохе,

7. Потом слази од Јанохе до Атарота и Нарата, и дошавши до Јерихона удара у Јордан.

8. Од Тафује иде међа к истоку до потока Кане и излази на море. То је насљедство племена синова Јефремовијех по породицама њиховијем.

9. А градови бијаху одвојени синовима Јефремовијем у насљедству синова Манасијиних, сви градови са селима својим.

10. А не изагнаше Хананејина који живљаше у Гезеру; зато осташе * Хананеји међу синовима Јефремовијем до †данас плаћајући данак. *Исус Н. 17,12. †Исус Н. 15,63.

Насљедство друге половине Манасијеве.

17. И допаде дио племену *Манасијину, а он бјеше првенац Јосифов; † Махиру првенцу Манасијину оцу Галадову, јер бјеше човјек јунак, зато му допаде Галад и Васан; *1.Мој. 50,23. †5.Мој. 3,15.

2. Добише дио и остали синови Манасијини по породицама својим, синови Авијезерови, и синови Хелекови, и синови Азрилови, и синови Сихемови, и синови Еферови, и синови Семидини. То су синови Манасије сина Јосифова; људи по породицама својим.

3. А Салпад син Ефера сина Галада сина Махира сина Манасијина није имао синова него кћери; и ово су имена кћерима његовијем: Мала и Нуја, Егла, Мелха и Терса.

4. И оне дођоше пред Елеазара свештеника и пред Исуса сина Навина и пред кнезове, и рекоше: Господ је заповједио Мојсију да нам се даде насљедство међу браћом нашом. И даде им Исус по заповијести Господњој, насљедство међу браћом оца њихова.

5. И допаде Манасији десет дијелова, осим земље галадске и васанске, које су с ону страну Јордана.

6. Јер кћери Манасијине добише насљедство међу синовима његовијем, а земља галадска допаде другим синовима Манасијиним.

7. А међа Манасијина бјеше од Асира к Михмети, која је према Сихему, потом иде та међа надесно к становницима Ен-Тафујским.

8. А Манасијина је земља тафујска, али Тафуја на међи Манасијиној припада синовима Јефремовијем.

9. Одатле слази међа на поток Кану, с јужне стране тога потока; и градови су Јефремови међу градовима Манасијиним; а међа је Манасијина са сјеверне стране потока и излази на море.

10. С југа је Јефремово, а са сјевера Манасијино, а море им је међа; и с Асиром се граниче на сјеверу а с Исахаром на истоку.

11. Јер је Манасијино у племену Исахарову и Асирову: *Вет-Сан са селима својим, и Ивлеам са селима својим, и Дорани са селима својим, и Ен-Дорани са селима својим,

и Танашани са селима својим, и Мегиђани са селима својим; та три краја. *1.Днев. 7,29.

12. Али синови Манасијини не могоше изагнати Хананеја из тијех градова, него Хананеји стадоше живјети у тој *земљи. *2.Мој. 23,29.

13. Али кад ојачаше синови Израиљеви, ударише *данак на Хананеје, али их не изагнаше. *Исус Н. 16,10.

14. А синови *Јосифови рекоше Исусу говорећи: Зашто си нам дао у насљедство један дио и једно ˅уже, кад је нас множина и Господ нас је благословио довде? *Исус Н. 16,4. ˃дионицу

15. А Исус им рече: Кад вас је множина, идите у шуму, и ондје окрчите себи у земљи ферезејској и рафајској, ако вам је тијесна гора Јефремова.

16. А синови Јосифови рекоше: Неће нам бити доста ова гора; а сви Хананеји који живе у *долини имају гвоздена кола; и они који су у Вет-Сану и у селима његовијем и они који су у долини † језраелској. *Суд. 1,19. †Ос. 1,5.

17. А Исус рече дому Јосифову, Јефрему и Манасији, говорећи: Велик си народ и силан си, нећеш имати једнога дијела.

18. Него гора нека буде твоја; ако је шума, исијеци је, пак ћеш имати међе њезине; јер ћеш изагнати Хананеје, ако и имају гвоздена кола, ако и јесу јаки.

Шатор од састанка у Силому.
Подјела још преостале земље.
Венијаминово насљедство.

18. Исабра се сав збор синова *Израиљевијех у Силом и ондје намјестише †Шатор од састанка, пошто покорише ‡земљу.
*Исус Н. 19,51. †Исус Н. 22,19. ‡Исус Н. 21,2.

2. Али још бијаше синова Израиљевијех седам племена, којима не би дато насљедство.

3. И Исус рече синовима Израиљевијем: Докле ћете оклијевати, те не идете и узмете земљу коју вам је дао Господ Бог отаца ваших?

4. Изаберите између себе по три човјека из свакога племена, па нека се дигну и прођу земљу, и нека је препишу на насљедства своја, па онда нека дођу к мени.

5. И нека је раздијеле на седам дијелова; Јуда ће остати у својим међама с југа, и дом ће Јосифов остати у међама својим са сјевера.

6. А ви ˅препишите земљу на седам дијелова, и донесите амо к мени, да бацим ждријеб за племена ваша овдје пред Господом Богом нашим. ˃попишу

7. Јер Левити немају дијела међу вама, јер је свештенство Господње њихово насљедство; а Гад и Рувим и половина племена Манасијина примише насљедство своје с ону страну Јордана на истоку, које им даде Мојсије слуга Господњи.

8. Тада усташе људи и пођоше; а Исус заповједи људима који отидоше да препишу земљу говорећи: Идите и прођите земљу и препишите је, па онда дођите к мени, те ћу бацити ждријеб за вас овдје пред Господом у Силому.

9. И отидоше људи и прођоше земљу и преписаше је у књигу, село по село на седам дијелова; потом се вратише к Исусу у око у Силом.

10. И Исус баци ждријеб за њих у Силому пред Господом, и ондје подијели Исус земљу међу синове Израиљеве по дијеловима њиховијем.

11. И изиде ждријеб за племе синова Венијаминовијех по породицама њиховијем, и дође међа дијела њихова међу синове Јудине и синове Јосифове.

12. И би им међа са сјевера до *Јордана, и она иде покрај Јерихона са сјевера и пружа се на гору к западу, и излази у пустињу Вет-Авен; *Исус Н. 16,1.

13. А одатле иде та међа до Луза, с јужне стране Лузу, а то је *Ветиљ, и слази до Атарот-Адара покрај горе која је с југа Вет-Орону доњему. *1.Мој. 28,19.

14. Отуда излази међа и савија се покрај мора к југу од горе, која је према Вет-Орону на југ, и излази на Киријат-Вал, а то је *Киријат-Јарим, град синова Јудинијех. То је западна страна. *Исус Н. 9,17.

15. А јужна страна од краја Киријат-Јарима, и излази та међа к западу, па иде на извор воде *Нефтоје, *Исус Н. 15,9.

16. И слази та међа накрај горе која је према *долини сина †Еномова а у долини

рафајској к западу, и иде преко долине Еномове покрај Јевусеја к југу, и слази на извор Рогил; *Исус Н. 15,8. †2.Днев. 28,3.

17. Потом се обрће од сјевера и иде на Ен-Семес, а отуда иде на Галилот, који је према гори адумимској, и слази на камен *Воана сина Рувимова; *Исус Н. 15,6.

18. Отуда иде страном која је према Арави к сјеверу и слази у Араву;

19. Потом иде покрај Вет-Огле к сјеверу и удара у залив Сланога мора са сјеверне стране до краја Јордана на југу. То је јужна међа.

20. А Јордан је међа с источне стране. То је насљедство синова Венијаминовијех с међама њиховијем унаоколо по породицама њиховијем.

21. А градови племена синова Венијаминовијех по породицама њиховијем јесу: *Јерихон и †Вет-Огла и Емек-Кесис, *Исус Н. 2,1. †Исус Н. 15,6.

22. И Вет-Арава и Семарајим и Ветиљ,

23. И Авин и Фара и *Офра, *1.Сам. 13,17.

24. И Хефар-Амона и Офнија и Гава; дванаест градова са селима својим;

25. Гаваон и Рама и Вирот,

26. И Миспа и Хефира и Моса,

27. И Рекем и Јерфаил и Тарала,

28. И Сила, Елеф и Јевус, а то је Јерусалим, Гават, Киријат; четрнаест градова са селима својим. То је насљедство синова Венијаминовијех по породицама њиховијем.

Насљедство осталијех шест племена и Исусово насљедство.

19. Потом изиђе други ждријеб за Симеуна, племе синова Симеуновијех по породицама њиховијем, и би насљедство њихово усред насљедства синова Јудинијех.

2. И допаде им у насљедство Вирсавеја и Савеја и Молада,

3. И Асар-Суал и Вала и Асем,

4. И Елтолад и Ветул и Орма,

5. И Сиклаг и Вет-Маркавот и Асар-Суса,

6. И Вет-Леваот и Саруен; тринаест градова са селима својим;

7. Ајин, Ремон и Етер и Асан, четири града са селима својим;

8. И сва села што бијаху око тијех градова дори до Валат-Вира, а то је Рамат Јужни. То је насљедство племена синова Симеуновијех по породицама њиховијем.

9. Од дијела синова Јудинијех допаде насљедство синовима Симеуновијем, јер дио синова Јудинијех бијаше велик за њих, зато синови Симеунови добише насљедство на њихову насљедству.

10. Потом изиде трећи ждријеб за синове Завулонове по породицама њиховијем; и међа насљедству њихову би до Сарида.

11. А одатле иде међа њихова покрај мора на Маралу, и допире до Давасета, и иде на поток који је према Јокнеаму,

12. Па се окреће од Сарида на исток до међе Кислот-Таворске, и иде на Даврат и излази до Јафе;

13. Отуда иде опет к истоку до Гита-Ефера, а то је Ита-Касин, и излази на Ремон-Метоар, а то је Неја;

14. Отуда се савија међа к сјеверу на Анатон, и излази у долину Јефтаил,

15. С Кататом и с Налалом и Симроном и Идалом и Витлејемом, дванаест градова са селима својим.

16. То је насљедство синова Завулоновијех по породицама њиховијем, то су градови и села њихова.

17. За Исахара изиде ждријеб четврти, за синове Исахарове по породицама њиховијем;

18. А међа им би: Језраел и Кесулот и Суним,

19. И Аферајим и Сеон и Анахарат,

20. И Равит и Кисион и Авес,

21. И Ремет и *Ен-Ганим и Ен-Ада и Вет-Фасис, *Исус Н. 21,29.

22. А отуда иде међа на *Тавор и на Сахасиму и Вет-Семес, и удара у Јордан; шеснаест градова са селима својим. *Суд. 4,6.

23. То је насљедство племена синова Исахаровијех по породицама њиховијем; то су градови и села њихова.

24. Потом изиде ждријеб пети за племе синова Асировијех по породицама њиховијем.

25. И међа им би: Хелкат и Алија и Ветен, и Ахсаф,

26. И Аламелех и Амад и Мисал, и пружа се до Кармила к мору и до Сихор-Ливната,

27. И одатле се савија к истоку на Вет-Дагон, и допире до Завулона и до долине Јефтаила к сјеверу, и до Ветемека и Наила, и иде до Хавула налијево;

28. И Хеврон и Реов и Амон и *Кана дори до Сидона великога; *Јован 2,1.

29. Отуда се савија међа на Раму и до тврдога града Тира, а отуда се савија на Осу и излази на море покрај дијела ахсивскога;

30. И Ама и Афек и Реов; двадесет и два града са селима својим.

31. То је насљедство племена синова Асировијех по породицама њиховијем, то су градови и села њихова.

32. За синове Нефталимове изиђе ждријеб шести, за синове Нефталимове по породицама њиховијем,

33. И међа им би од Елафа и од Алона до Сананима, и од Адами-Некева и Јавнила до Лакума, и излази на Јордан;

34. Потом се обрће међа на запад к Азнот-Тавору, и иде на Укок, и допире до Завулона с југа и до Асира са запада и до Јуде на Јордану с истока.

35. А тврди су градови: Сидим, Сер и Амат, Ракат и Хинерот,

36. И Адама и Рама и Асор,

37. И Кедес и Едреј и Ен-Асор,

38. И Ирон Мигдалил, Орем и Вет-Анат и Вет-Семес; деветнаест градова са селима својим.

39. То је насљедство племена синова Нефталимовијех по породицама њиховијем, то су градови са селима својим.

40. Седми ждријеб изиђе за племе синова Дановијех по породицама њиховијем,

41. И међа насљедству њихову би Сара и Естаол и Ир-Семес,

42. И Салавин и Ајалон и Јетла,

43. И Елон и Тамната и Акарон,

44. И Елтекон и Гиветон и Валат,

45. И Јуд и Вани-Варак и Гат-Римон,

46. И Ме-Јаркон и Ракон с међама својим према Јопи.

47. Али међе синова Дановијех изиђоше мале за њих; зато изиђоше синови *Данови и ударише на Лесем и узеше га и побише оштријем мачем и освојише га, и населише се у њему, и Лесем прозваше Дан по имену Дана оца својега. *Суд. 18,1.

48. То је насљедство племена синова Дановијех по породицама њиховијем; то су градови и села њихова.

49. А кад подијелише земљу по међама њезинијем, дадоше синови Израиљеви насљедство Исусу сину Навину међу собом.

50. По заповиједи Господњој дадоше му град који заиска, Тамнат-Сарах у гори *Јефремовој, а он сагради град и насели се у њему. *Исус Н. 24,30.

51. То су насљедства која *Елеазар свештеник и Исус син Навин и главари породица отачких у племенима синова Израиљевијех подијелише ждријебом у Силому пред Господом на вратима Шатора од састанка, и тако подијелише земљу. *4.Мој. 34,17.

Наредба о градовима за уточиште.

20. Потом рече Господ Исусу говорећи:

2. Кажи синовима Израиљевијем и реци: Одредите градове за уточишта, за које сам вам говорио преко Мојсија,

3. Да онамо утече ⁺крвник који убије кога нехотице, не мислећи, да вам буду уточишта од осветника. ⁺убица

4. Па кад ко утече у који од тијех градова, нека стане пред вратима градским и нека каже старјешинама онога града ствар своју, па нека га приме к себи, и даду му мјесто да сједи код њих.

5. И ако дође за њим осветник, нека му не даду крвника у руке, јер је нехотице убио ближњега, нити је прије мрзио на њ.

6. Него нека сједи у граду оном, докле не стане пред збор на суд, до смрти поглавара свештеничкога који буде онда, тада нека се крвник врати и иде у свој град и својој кући, у град из којега је утекао.

7. И одијелише Кедес у Галилеји у гори Нефталимовој и Сихем у гори Јефремовој и Киријат-Арву, то је Хеврон, у гори Јудиној.

8. А преко Јордана од Јерихона на исток одредише Восор у пустињи, у равни, од племена Рувимова, и Рамот у Галаду од племена Гадова, и Голан у Васану од племена Манасијина.

9. То су градови одређени свијем синовима Израиљевијем и дошљаку који се бави међу њима, да утече у њих ко год убије кога нехотице и да не погине од руке осветникове, докле не стане пред збор.

Гдје Левити живе. Обрицање се испунило.

21. Тада дођоше главари отачких *породица левитских к †Елеазару свештенику и к Исусу сину Навину и главарима породица отачких и племенима синова Израиљевијех.

*Исус Н. 14,1. †Исус Н. 17,4.

2. И рекоше им у Силому у земљи хананској говорећи: Господ је заповједио преко Мојсија да нам се даду градови гдје ћемо живјети и подграђа њихова за стоку нашу.

3. И дадоше синови Израиљеви Левитима од насљедства својега по заповијести Господњој ове градове и подграђа њихова:

4. Изиђе ждријеб за породице Катове; и допаде синовима Арона свештеника између Левита ждријебом тринаест градова од племена Јудина и од племена Симеунова и од племена Венијаминова.

5. А осталијем синовима Катовијем допаде ждријебом десет градова од породица племена Јефремова и од племена Данова и од половине племена Манасијина.

6. А синовима Гирсоновијем допаде ждријебом од породица племена Исахарова и од племена Асирова и од племена Нефталимова и од половине племена Манасијина у Васану тринаест градова;

7. Синовима Мераријевим по породицама њиховијем од племена Рувимова и од племена Гадова и од племена Завулонова дванаест градова.

8. Дадоше, дакле, синови Израиљеви Левитима те градове и подграђа њихова ждријебом, као што бјеше заповједио Господ преко Мојсија.

9. И дадоше од племена синова Јудинијех и од племена синова Симеуновијех ове градове који се казују по именима;

10. И допаде синовима Ароновијем од породица Катовијех између синова Левијевих, за које паде први ждријеб,

11. Њима допаде: *Киријат-Арва, а †Арва је отац Енаков, а тај је град ‡Хеврон у гори Јудиној, с подграђем својим унаоколо.

*Исус Н. 14,15. †Исус Н. 15,13. ‡1.Днев. 6,55.

12. А поље око тога града и села његова дадоше Халеву сину Јефонијину у насљедство.

13. Дадоше, дакле, синовима Арона свештеника град за уточиште крвнику *Хеврон с подграђем, и †Ливну с подграђем.

*Исус Н. 15,54. †Исус Н. 10,29.

14. И *Јатир с подграђем, и Естемоју с подграђем, *Исус Н. 15,48.

15. И Олон с подграђем, и *Давир с подграђем, *Исус Н. 15,49.

16. И Ајин с подграђем, и *Јуту с подграђем, и Вет-Семес с подграђем: Девет градова од та два племена. *Исус Н. 15,55.

17. А од племена Венијаминова Гаваон с подграђем, и Гавају с подграђем,

18. *Анатот с подграђем, и Алмон с подграђем: Четири града. *1.Днев. 6,60.

19. Свега градова синова Арона свештеника тринаест градова с пограђима.

20. А породицама синова *Катовијех, Левитима, што их још бјеше од синова Катовијех, допадоше на њихов ждријеб градови од племена Јефремова; *1.Днев. 6,66.

21. Допаде им град за уточиште крвнику *Сихем с пограђем у гори Јефремовој, и Гезер с подграђем, *Исус Н. 20,7.

22. И Кивсајим с подграђем, и Вет-Орон с подграђем: Четири града;

23. А од племена Данова: Елтекон с подграђем, Гиветон с подграђем,

24. Ајалон с подграђем, Гат-Римон с подграђем: Четири града.

25. А од половине племена Манасијина: Танах с подграђем и Гат-Римон с подграђем: Два града.

26. Свега десет градова с подграђима дадоше породицама осталијех синова Катовијех.

27. А синовима *Гирсоновијем између породица левитских дадоше од половине племена †Манасијина град за уточиште крвнику Голан у Васану с подграђем, и Вестеру с подграђем: Два града;

*1.Днев. 6,71. †Исус Н. 20,8.

28. А од племена Исахарова: Кисон с подграђем, Даврот с подграђем.

29. Јармут с подграђем, *Ен-Ганим с подграђем: Четири града; *Исус Н. 19,21.

30. А од племена Асирова: Мисал с подграђем, Авдон с подграђем,

31. Хелкат с подграђем, и Реов с подграђем: Четири града;

32. А од племена Нефталимова *град за уточиште крвнику Кедес у Галилеји с подграђем, и Амот-Дор с подграђем, и Картан с подграђем: Три града. *Исус Н. 21,27.

33. Свега градова синова Гирсоновијех по породицама њиховијем тринаест градова с подграђима.

34. А породицама синова *Мераријевих, осталијем Левитима, дадоше од племена Завулонова Јокнеам с подграђем, Карту с подграђем, *1.Днев. 6,77.

35. Димну с подграђем, Налол с подграђем: Четири града;

36. А од племена Рувимова: Восор с подграђем, и Јазу с подграђем,

37. Кедимот с подграђем, и Мифат с подграђем: Четири града;

38. А од племена Гадова: град за уточиште крвнику *Рамот у †Галаду с подграђем, и ‡Маханајим с подграђем.

*5.Мој. 4,43. †1.О цар. 4,13. ‡2.Сам. 2,8.

39. Есевон с подграђем, Јазир с подграђем; свега четири града.

40. Све ове градове дадоше синовима Мераријевим по породицама њиховијем, што још бијаху између породица левитских; и дође на ждријеб њихов дванаест градова.

41. Свега градова левитских у насљедству синова Израиљевијех бијеше четрдесет и осам градова с подграђима.

42. А сви градови имају своја подграђа унаоколо; тако је у свакога града.

43. Тако даде Господ Израиљу сву земљу, за коју се закле оцима њиховијем да ће им је дати, и наслиједише је и населише се у њој.

44. И умири их *Господ отсвуда унаоколо, као што се заклео оцима њиховијем; и нико се не одржа пред њима од свијех непријатеља њиховијех; све непријатеље њихове предаде им Господ у руке. *Исус Н. 11,23.

45. Ништа не изоста од свега добра што бијеше обрекао Господ дому Израиљеву; све се зби.

Два и по племена подижу олтар на Јордану; остали народ је против тога, али се умирује.

22. Тада сазва Исус синове Рувимове и синове Гадове и половину племена Манасијина,

2. И рече им: Ви држасте све што вам је заповједио Мојсије слуга Господњи, и слушасте глас мој у свему што сам вам заповиједао.

3. Не остависте браће своје дуго времена, до овога дана, и добро чувасте заповијест Господа Бога својега.

4. А сада Господ је Бог ваш смирио браћу вашу, како им је рекао; сада, дакле, вратите се и идите у шаторе своје у земљу насљедства својега, коју вам је дао Мојсије слуга Господњи с ону страну Јордана.

5. Само пазите добро да вршите заповијест и закон, што вам је заповједио Мојсије слуга Господњи, да љубите Господа Бога својега и да ходите свијем путевима Његовијем, и чувате заповијести Његове и држите их се, и да Му служите свијем срцем својим и свом душом својом.

6. И благослови их Исус, и отпусти их да иду у своје шаторе.

7. А половини племена Манасијина бијеше дао Мојсије насљедство у Васану, а другој половини даде Исус с браћом њиховом с ову страну Јордана к западу. И отпуштајући их Исус у шаторе њихове благослови их,

8. И рече им говорећи: С великим благом враћате се у шаторе своје, са стоком врло многом; са сребром и златом и мједи и гвожђем и одијелом врло многим; подијелите плијен од непријатеља својих с браћом својом.

9. И вративши се синови Рувимови и синови Гадови и половина племена Манасијина отидоше од синова Израиљевијех из Силома, који је у земљи хананској, идући у земљу галадску, у земљу насљедства својега, коју наслиједише, како бијеше Господ заповједио преко Мојсија.

10. А кад дођоше на међу јорданску у земљи хананској, начинише синови Рувимови и синови Гадови и половина пле-

мена Манасијина *олтар ондје на Јордану, олтар велик и наочит. *Исус Н. 22,16.

11. И чуше синови Израиљеви гдје се говори: Гле, синови Рувимови и синови Гадови и половина племена Манасијина начинише олтар према земљи хананској на међи јорданској, покрај синова Израиљевијех.

12. А кад чуше синови *Израиљеви, скупи се сав збор синова Израиљевијех у Силом да иду да се бију с њима. *Суд. 20,1.

13. И послаше синови Израиљеви к синовима Рувимовијем и синовима Гадовијем и половини племена Манасијина у земљу Галадску *Финеса сина Елеазара свештеника, *2.Мој. 6,25.

14. И с њим десет кнезова, по једнога кнеза од дома отачкога од свијех племена Израиљевијех, а сваки од њих бјеше *поглавар у дому отаца својих у тисућама Израиљевијем. *4.Мој. 1,4.

15. А они дођоше к синовима Рувимовијем и синовима Гадовијем и половини племена Манасијина у земљу галадску, и рекоше им говорећи:

16. Овако вели сав збор Господњи: Какав је то *гријех којим се огријешисте Богу †Израиљеву одвративши се данас од Господа начинивши олтар да се одметнете данас од Господа? *1.Сам. 15,23. †3.Мој. 17,8.

17. Мало ли нам је *гријеха Фегорова, од којега се још нијесмо очистили до данас и с којега дође погибао на збор Господњи, *2.Днев. 28,13.

18. Те се данас одвраћате од Господа, и одмећете се данас од Господа, да се сјутра разгњеви на сав збор Израиљев?

19. Ако је *земља насљедства вашега нечиста, пријеђите у земљу насљедства Господњега, у којој стоји Шатор Господњи, и узмите насљедство међу нама; само се не одмећите од Господа и не одмећите се од нас градећи себи олтар мимо олтара Господа Бога нашега. *Исус Н. 18,1.

20. Није ли се *Ахан син Зарин огријешио о ствари проклете, те дође гњев на сав збор Израиљев, и он не погибе сам за гријех свој? *Исус Н. 7,1.

21. А синови Рувимови и синови Гадови и половина племена Манасијина одговорише и рекоше поглаварима тисућа Израиљевих:

22. Господ Бог над боговима, Господ Бог над боговима, Он зна, и Израиљ нека зна. Ако смо ради одметати се и гријешити Господу, нека нас не сачува данас.

23. Ако смо начинили олтар да се одвратимо од *Господа или да приносимо на њему жртве паљенице или даре или да приносимо на њему жртве захвалне, †Господ нека тражи. *Псал. 7,3. †1.Сам. 20,16.

24. Него то учинисмо бојећи се овога: Рекосмо: Сјутра ће рећи синови ваши синовима нашим говорећи: Шта ви имате с Господом Богом Израиљевим?

25. Међу је поставио Господ између нас и вас, синови Рувимови и Гадови, Јордан; ви немате дијела у Господа. Те ће синови ваши одбити синове наше да се не боје Господа.

26. Зато рекосмо: Учинимо тако, и начинимо олтар, не за жртву паљеницу ни за другу жртву,

27. Него да буде *свједок међу нама и вама, и међу натражјем нашим након нас, да бисмо служили †Господу пред њим жртвама својим паљеницама и приносима својим, и жртвама својим захвалним, и да не би рекли кадгод синови ваши синовима нашим: Ви немате дијела у Господа. *1.Мој. 31,48. †5.Мој. 12,26; 5.Мој. 12,11.

28. Јер рекосмо: Ако кад реку тако нама или ˇнатражју нашему, тада ћемо им казати: Видите слику олтара Господњега коју начинише оци наши не за жртву паљеницу ни за другу жртву, него да је свједочанство међу нама и вама. ˇпотомству

29. Не дај Боже да се одмећемо Господу и да се данас одвраћамо од Господа начинивши олтар за жртву паљеницу, за дар или за принос, мимо олтара Господа Бога нашега, који је пред Шатором његовијем.

30. А кад чу Финес свештеник и кнезови од збора, поглавари од тисућа Израиљевих, који бијаху с њим, ријечи које им рекоше синови Рувимови и синови Гадови и синови Манасијини, би им по вољи.

31. И рече Финес син Елеазара свештеника синовима Рувимовијем и синовима

Гадовијем и синовима Манасијиним: Данас познасмо да је међу нама *Господ кад се не огријешисте Господу тијем гријехом, и сачувасте синове Израиљеве од руку Господњих. *Зах. 8,23.

32. И Финес син Елеазара свештеника и они кнезови вратише се од синова Рувимовијех и од синова Гадовијех из земље галадске у земљу хананску к синовима Израиљевијем, и јавише им ствар.

33. И би по вољи синовима Израиљевијем; и хвалише Бога синови Израиљеви, и не говорише више да иду да се бију с њима да потру земљу, у којој живе синови Рувимови и синови Гадови.

34. И прозваше синови Рувимови и синови Гадови онај олтар Ед говорећи: Свједок је међу нама да је Господ Бог.

Исус окупља све синове Израиљеве, да их опомене.

23. А послије много времена, пошто *Господ умири Израиља од свијех непријатеља његовијех унаоколо, и †Исус би стар и времменит,

*Исус Н. 21,44. †Исус Н. 13,1.

2. Дозва Исус све синове Израиљеве, старјешине њихове и поглаваре њихове и судије и управитеље њихове, и рече им: Ја сам стар и временит;

3. А ви сте видјели све што је учинио Господ Бог ваш свијем овијем народима вас ради, јер је Господ Бог ваш сам војевао за вас.

4. Видите, раздијелио сам вам ждријебом ове народе, који осташе, у насљедство по племенима вашим од Јордана, све народе које истријебих до Великога мора на запад.

5. И Господ Бог ваш разагнаће их испред вас и истријебиће их испред вас, и наслиједићете земљу њихову, као што вам је рекао Господ Бог ваш.

6. Зато укријепите се добро да држите и творите све што је написано у књизи закона Мојсијева, да не отступате од њега ни надесно ни налијево,

7. Да се не помјешате с тијем народима што су остали међу вама, и да не помињете имена богова њиховијех, и да се не кунете њима нити да им служите нити им се клањате.

8. Него се држите Господа Бога својега, као што сте чинили до данас.

9. Зато је Господ одагнао испред вас народе велике и јаке, и нико се није одржао пред вама до данас.

10. Један човјек између вас гониће тисућу, јер Господ Бог ваш војује за вас, као што вам је рекао.

11. Пазите, дакле, добро да љубите Господа Бога својега.

12. Јер ако се ˅одвратите и пристанете за остатком тијех народа, што су још остали међу вама, и с њима се опријатељите и помијешате се с њима и они с вама, ˃одвојите

13. Знајте заиста да *Господ Бог ваш неће више изгонити тијех народа испред вас, него ће вам они постати замка и мрежа, и бич боковима вашим, и трње очима вашим, докле не изгинете на овој доброј земљи коју вам је дао Господ Бог ваш. *Језек. 28,24.

14. И ево, ја идем сада куда иде све на земљи; познајте, дакле, свијем срцем својим и свом душом својом да није изостало ништа од свега добра што вам је ˅обрекао Господ Бог ваш, све вам се ˅˅навршило, није изостало ништа. ˃обећао ˃˃остварило

15. А како вам се навршило свако добро што вам је обрекао *Господ Бог ваш, тако ће Господ пустити на вас сва зла, докле вас не истријеби с ове добре земље, коју вам је дао Господ Бог ваш, *5.Мој. 28,63.

16. Ако преступите завјет Господа Бога својега који вам је заповједио, и отидете да служите другим боговима, и станете им се клањати; распалиће се гњев Господњи на вас, и нестаће вас брзо с те добре земље, коју вам је дао.

Исусов посљедњи сабор. Смрт његова и Елеазарова. Укопавање костију Јосифовијех.

24. Потом сабра *Исус сва племена Израиљева у †Сихем, и сазва старјешине Израиљеве и поглаваре његове и судије његове и управитеље његове, и стадоше пред Богом. *Исус Н. 23,2. †Суд. 9,1.

2. И рече Исус свему народу: Овако вели Господ Бог Израиљев: С ону страну Ријеке живјеше негда оци ваши, Тара отац

Аврамов и отац Нахоров, и служише другим боговима.

3. Али узех оца вашега Аврама испреко →Ријеке и проведох га кроз сву земљу ханаnску и умножих потомство његово давши му Исака. →Еуфрата

4. А Исаку дадох Јакова и Исава, и дадох Исаву гору Сир да је његова; а Јаков и синови његови сиђоше у Мисир.

5. И послах Мојсија и Арона, и мучих Мисир, како учиних усред њега, потом вас изведох.

6. А кад изведох из Мисира оце ваше, дођоше на море, а Мисирци гонише оце ваше колима и коњицима до Црвенога мора.

7. Тада завапише ка Господу, и поставих таму између вас и Мисираца, и наведох на њих море које их затрпа, и очи ваше видјеше шта учиних од Мисираца; потом остасте у пустињи дуго времена.

8. Иза тога доведох вас у земљу Амореја који живљаху с ону страну Јордана; и они се побише с вама, али их дадох вама у руке, те наслиједисте земљу њихову, и истријебих их испред вас.

9. А Валак син Сефоров цар моавски подиже се да се бије с Израиљем, и посла те дозва Валама сина Веорова да вас прокуне.

10. Али не хтјех послушати *Валама, те вас он још благослови, и избавих вас из руке његове. *5.Мој. 23,5.

11. Потом пријеђосте преко Јордана, и дођосте под Јерихон, и бише се с вама Јерихоњани, Амореји и Ферезеји и Хананеји и Хетеји и Гергесеји и Јевеји и Јевусеји; и дадох их вама у руке.

12. И послах пред вама стршљене, који их изагнаше испред вас, два цара аморејска; не *мачем твојим ни луком твојим. *Псал. 44,3.

13. И дадох вам *земљу, које не радисте, и градове, којих не градисте, и у њима живите; из винограда и из маслиника, којих нијесте садили, једете. *5.Мој. 6,10.

14. Зато сада бојте се *Господа и служите Му вјерно и истинито; и поврзите богове, којима су служили оци ваши с ону страну Ријеке и у Мисиру, па служите Господу. *5.Мој. 10,12.

15. Ако ли вам није драго служити Господу, изберите себи данас коме ћете служити: Или богове којима су служили оци ваши с ону страну Ријеке, или богове Амореја у којих земљи живите; а ја и дом мој служићемо Господу.

16. А народ одговори и рече: Не дај Боже да оставимо Господа да служимо другим боговима.

17. Јер Господ Бог наш, Он је извео нас и оце наше из земље мисирске, из дома ропскога, и Он је учинио пред нашим очима оне знаке велике, и чувао нас цијелијем путем којим идосмо, и по свијем народима кроз које прођосмо.

18. И Господ је истјерао испред нас све народе и Амореје, који живљаху у овој земљи; и ми ћемо служити Господу, јер је Бог наш.

19. А Исус рече народу: Не можете служити *Господу, јер је свет Бог, Бог Ревнитељ, неће подносити ваше невјере и ваших гријеха. *Псал. 99,9. Псал. 99,5.

20. Кад оставите *Господа и станете служити туђим боговима, окренуће се и зло ће вам учинити, и истријебиће вас, †пошто вам је добро чинио. *Иса. 1,28. †Јевр. 10,26.

21. А народ рече Исусу: Не, него ћемо Господу служити.

22. А Исус рече народу: Сами сте себи свједоци да сте изабрали себи Господа да Му служите. И они рекоше: Свједоци смо.

23. →Поврзите дакле богове туђе што су међу вама, и привијте * срце своје ка Господу Богу Израиљеву. →одбаците *1.Сам. 7,3.

24. А народ рече Исусу: Господу Богу својему служићемо и глас Његов слушаћемо.

25. Тако учини Исус завјет с народом онај дан и постави им уредбе и законе у Сихему.

26. И записа Исус ове ријечи у *књигу закона Божијега; и узевши камен велик подиже га ондје под храстом који бијаше код Светиње Господње. *5.Мој. 31,24.

27. И рече Исус свему народу: Ево, камен овај нека вам буде свједочанство; јер је чуо све ријечи Господње, које нам је говорио; и нека вам буде свједочанство да не бисте слагали Богу својему.

28. Потом распусти Исус народ, свакога на његово насљедство.

29. А послије овијех ствари умрије Исус син Навин слуга Господњи, кад му бијаше сто и десет година.

30. И погребоше га у међама насљедства његова у Тамнат-Сараху, који је у гори *Јефремовој са сјевера гори Гасу. *Исус Н. 19,50.

31. И служи Израиљ *Господу свега вијека Исусова и свега вијека старјешина, које дуго живјеше иза Исуса и које знаху сва дјела Господња, која учини Израиљу. *Суд. 2,7.

32. И *кости †Јосифове, које донесоше синови Израиљеви из Мисира, погребоше у Сихему, у дијелу поља које је купио Јаков од синова ‡Емора оца Сихемова за сто ˅новаца; и бјеху у синова Јосифовијех у насљедству њихову.

*1.Мој. 50,25. †2.Мој. 13,19. ‡1.Мој. 33,19. ˃кесита

33. И *Елеазар син Аронов умрије, и погребоше га на брду Финеса сина његова, које му бјеше дано у гори Јефремовој. *2.Мој. 6,25.

КЊИГА О СУДИЈАМА

Јудино племе започиње рат послије Исусове смрти. Сви Хананеји нису протјерани.

1. А по смрти Исусовој упиташе синови Израиљеви *Господа говорећи: Ко ће између нас ићи први на Хананеје да се бије с њима? *Суд. 20,18; 2.Мој. 28,30.

2. И Господ рече: Јуда нека иде; ето дао сам му земљу у руке.

3. А Јуда рече Симеуну брату својему: Хајде са мном на мој дио да се бијемо с Хананејима; пак ћу и ја ићи с тобом на твој дио. И пође Симеун с њим.

4. И изиђе Јуда; и даде им Господ Хананеје и Ферезеје у руке, и побише их у Везеку десет тисућа људи.

5. Јер нађоше Адони-Везека у Везеку, и ударише на њ, и побише Хананеје и Ферезеје.

6. И побјеже Адони-Везек, а они га потјераше и ухвативши га отсјекоше му палце у руку и у ногу.

7. Тада рече Адони-Везек: Седамдесет царева отсјеченијех палаца у руку и у ногу купише што бјеше под мојим столом; како сам чинио, тако ми плати Бог. И одведоше га у Јерусалим, и ондје умрије.

8. Јер синови Јудини ударише на Јерусалим и узеше га, и исјекоше грађане оштријем мачем, а град сажегоше огњем.

9. Потом изиђоше синови Јудини да војују на Хананеје, који живљаху у гори и на југу и у равни.

10. И Јуда изиђе на Хананеје који живљаху у *Хеврону, а Хеврону бијаше пређе име Киријат-Арва; и побише Сесаја и Ахимана и Талмаја. *Исус Н. 14,15.

11. А одатле отидоше на Давиране, а Давиру прије бјеше име Киријат-Сефер.

12. И рече *Халев: ко савлада Киријат-Сефер и узме га, даћу му Ахсу кћер своју за жену. *Исус Н. 15,16.

13. И узе га *Готонило, син Кенезов, млађи брат Халевов; и даде му Ахсу кћер своју за жену. *Суд. 3,9.

14. И кад полажаше, он је наговараше да иште у оца својега поље; па скочи с *магарца. А Халев јој рече: Што ти је? *Исус Н. 15,18.

15. А она му рече: Дај ми дар; кад си ми дао сухе *земље, дај ми и извора воденијех. И даде јој Халев изворе Горње и изворе Доње. *Јевр. 6,7.

16. А и синови *Кенеја таста Мојсијева изиђоше из града ˅Палмова са синовима Јудинијем у пустињу Јудину, која је на југу од Арада. И дошавши живљаху с народом. *Суд. 4,11. ˃Јерихона

17. Потом изиђе Јуда са Симеуном братом својим, и побише Хананеје који живљаху у Сефату, и раскопаше га, и прозва се град Орма.

18. И *Газу узе Јуда с међама њезинијем, и †Аскалон с међама његовијем, и Акарон с међама његовијем. *Исус Н. 11,22. †1.Сам. 6,17.

19. Јер *Господ бјеше с Јудом, те освоји гору; али не изагна онијех који живљаху у †долини, јер имаху гвоздена кола. *1.Мој. 39,2. †Исус Н. 17,16.

20. И дадоше *Халеву †Хеврон, као што бјеше заповједио ‡Мојсије, а он изагна оданде три сина Енакова.

*4.Мој. 14,24. †Исус Н. 14,13. ‡Исус Н. 14,9.

21. А синови Венијаминови не изагнаше *Јевусеја који живљаху у Јерусалиму; него Јевусеји осташе у Јерусалиму са синовима Венијаминовијем до овога дана.

*Исус Н. 15,63.

22. Изиђоше и синови Јосифови на Ветиљ, и Господ бијаше с њима.

23. И уходише *Ветиљ синови Јосифови, а име граду бјеше прије Луз. *1.Мој. 28,19.

24. И уходе видјеше човјека који иђаше из града и рекоше му: Хајде покажи нам куда ћемо ући у град, па ћемо ти учинити *милост. *Исус Н. 2,14.

25. А он им показа куда ће ући у град; и исјекоше у граду све оштријем мачем, а онога човјека пустише са свом породицом његовом.

26. И отиде онај човјек у земљу хетејску, и ондје сазида град, и прозва га Луз; то му је име до данас.

27. А Манасија не изагна становника из Вет-Сана и села његовијех, ни из Танаха и села његовијех, ни становника из Дора и села његовијех, ни становника из Ивлеама и села његовијех, ни становника из Мегида и села његовијех; и *Хананеји стадоше живјети у тој земљи. *Исус Н. 17,12.

28. А кад ојача Израиљ, удари на Хананеје данак, али их не изагна.

29. Ни Јефрем не изагна *Хананеја који живљаху у Гезеру; него осташе Хананеји с њим у Гезеру. *Исус Н. 16,10.

30. Завулон не изагна становника из Китрона, ни становника из Налола; него осташе Хананеји с њим, и плаћаху данак.

31. Асир не изагна становника из Акона, ни становника из Сидона ни из Алава, ни из Ахазива, ни из Хелве, ни из Афика, ни из Реова;

32. Него Асир живљаше међу Хананејима, становницима оне земље, јер их не изагна.

33. Нефталим не изагна становника из Вет-Семеса, ни становника из Вет-Аната; него живљаше међу Хананејима становницима оне земље; и становници у Вет-Семесу и у Вет-Анату плаћаху им данак.

34. А Амореји притјешњаваху синове Данове у гори, и не дадијаху им слазити у долину.

35. И Амореји стадоше живјети у гори Ересу, у *Ајалону и у Салвиму; а кад осили рука дома Јосифова, плаћаше данак.

*Суд. 12,12.

36. А међа Аморејима бјеше од горе акравимске, од стијене па навише.

Непослушност и кајање, колебљивост и казна синова Израиљевих. Судије.

2. Идође *анђео Господњи од Галгала у Воким и рече: Извео сам вас из Мисира и довео вас у †земљу за коју сам се заклео оцима вашим; и рекох: Нећу покварити завјета својега с вама довијека. *1.Мој. 16,7. †2.Мој. 6,4.

2. А *ви не хватајте вјере са становницима те земље, олтаре њихове раскопајте. Али не послушасте гласа Мојега. Шта сте то учинили? *5.Мој. 7,2.

3. Зато и Ја рекох: Нећу их одагнати испред вас, него ће вам бити као трње, и богови њихови биће вам замка.

4. А кад изговори анђео Господњи ове ријечи свијем синовима Израиљевијем, народ подиже глас свој и плака.

5. Зато прозваше оно мјесто Воким; и ондје принесоше жртве Господу.

6. А Исус распусти народ, и разиђоше се синови Израиљеви сваки на своје насљедство, да наслиједе земљу.

7. И служи народ Господу свега вијека Исусова и свега вијека старјешина које живјеше дуго иза Исуса и које бијаху видјеле сва велика дјела Господња што учини Израиљу.

8. Али умрије Исус син Навин слуга Господњи, кад му бјеше сто и десет година.

9. И погребоше га у међама насљедства његова у Тамнат-Аресу у гори Јефремовој са сјевера гори Гасу.

10. И сав онај нараштај прибра се к оцима својим, и наста други нараштај иза њих, који не познаваше *Господа ни дјела која је учинио Израиљу. *1.Днев. 28,9; 2.Мој. 5,2.

11. И синови Израиљеви чинише што је зло пред Господом, и служише валима.

12. И оставише *Господа Бога отаца својих, који их је извео из земље мисирске, и пођоше за другим боговима између богова онијех народа који бијаху око њих, и клањаше им се, и разгњевише Господа.

*1.Днев. 28,9; 5.Мој. 13,5.

13. И оставише *Господа, и служише Валу и Астаротама. *2.Днев. 7,22.

14. И разгњеви се *Господ на Израиља, и даде их у руке људима који их плијењаху, и продаде их у руке непријатељима њиховијем унаоколо, и не могаше се више држати пред непријатељима својим. *Суд. 3,8.

15. Куда год полажаху, рука Господња бјеше против њих на зло, као што бјеше рекао Господ и као што им се бјеше заклео Господ; и бијаху у великој невољи.

16. Тада им *Господ подизаше †судије, који их избављаху из руку онијех што их плијењаху. *Суд. 3,9. †Дјела 13,20.

17. Али ни судија својих не слушаше, него чинише *прељубу за другим боговима, и клањаше им се; брзо зађоше с пута којим идоше оци њихови слушајући заповијести Господње; они не чинише тако.

*2.Мој. 34,15.

18. И кад им *Господ подизаше судије, бијаше Господ са сваким судијом, и избављаше их из руку непријатеља њиховијех свега вијека судијина; јер се сажали Господу због њихова уздисања на оне који им криво чињаху и који их цвијељаху.

*1.Мој. 6,6.

19. А кад судија умрије, они се враћаху опет и биваху гори од отаца својих идући за боговима другим и служећи им и клањајући им се; не остављаху се дјела својих нити путева својих опаких.

20. Зато се распали *гњев Господњи на Израиља, и рече: Кад је тај народ преступио Мој завјет који сам заповједио оцима њиховијем, и не послушаше гласа Мојега,

*Исус Н. 23,16.

21. Ни Ја нећу више ниједнога гонити испред њих између народа које остави Исус кад умрије,

22. *Да њима кушам Израиља хоће ли се држати пута Господњега ходећи по њему, као што су се држали оци њихови, или неће. *Суд. 3,1.

23. И Господ остави те народе и не изагна их одмах не предавши их у руке Исусу.

Идолопоклонство и подјармљење синова Израиљевих. Ослобађају их Готонило, Аод и Самегар.

3. А ово су народи које остави *Господ да њима куша Израиља, све оне који не знаху за ратове хананске, *5.Мој. 8,2.

2. Да би барем натраџје синова Израиљевијех знало и разумјело што је рат, макар они који од прије нијесу знали:

3. Пет кнежевина филистејских, и сви Хананеји и Сидонци и Јевеји, који живљаху на гори Ливану од горе Вал-Ермона до Емата.

4. Ти народи осташе да се Израиљ њима куша, да се види хоће ли слушати заповијести Господње, које је заповједио оцима њиховијем преко Мојсија.

5. И живљаху синови Израиљеви усред Хананеја и Хетеја и Амореја и Ферезеја и Јевеја и Јевусеја.

6. И жењаху се кћерима њиховијем и удаваху кћери своје за синове њихове, и служаху боговима њиховијем.

7. И чињаху синови Израиљеви што је зло пред Господом, и заборавише Господа Бога својега и служаху валима и луговима.

8. Зато се разгњеви Господ на Израиља, и даде их у руке Хусан-Рисатајиму цару месопотамском; и служише синови Израиљеви Хусан-Рисатајиму осам година.

9. Потом вапише синови Израиљеви ка Господу, и подиже Господ избавитеља синовима Израиљевијем да их избави, Готонила сина Кенезова, млађега брата Халевова,

10. И бијаше на њему Дух *Господњи, и суђаше Израиљу; и изиђе на војску, и предаде му Господ у руке Хусан-Рисатајима цара месопотамскога; и рука његова надјача Хусан-Рисатајима. *4.Мој. 11,29.

11. И земља би мирна четрдесет година. Потом умрије Готонило син Кенезов.

СВЕТИ ДУХ

12. А синови Израиљеви стадоше опет чинити што је зло пред Господом; а Господ укријепи Еглона цара моавскога на Израиља, јер чињаху што је зло пред Господом.

13. Јер скупи к себи синове Амонове и Амалике, и изашавши поби Израиља, и освојише град ↘Палмов. →Јерихон

14. И синови Израиљеви служише Еглону цару моавском осамнаест година.

15. Потом вапише синови Израиљеви ка Господу; и Господ им подиже избавитеља Аода сина Гире сина Венијаминова, човјека који бијаше љевак. И послаше синови Израиљеви по њему ↘дар Еглону цару моавском. →данак

16. А Аод начини себи мач с обје стране оштар, од лакта у дужину; и припаса га под хаљине своје уз десну бедрицу.

17. И однесе дар Еглону цару моавском; а Еглон бјеше човјек врло дебео.

18. И кад предаде дар, отпусти људе који су носили дар.

19. Па сам вратив се од ликова каменијех, који бијаху код Галгала, рече: Имам, царе, неку тајну да ти кажем. А он рече: ↘Мучи! И отидоше од њега сви који стајаху пред њим. →ћути

20. А Аод приступи к њему; а он сјеђаше сам у љетној соби; па рече Аод: Ријеч Божију имам да ти кажем. Тада он уста с пријестола.

21. А Аод потеже лијевом руком својом и узе мач од десне бедрице, и сатјера му га у трбух,

22. И држак уђе за мачем, и сало се склопи за мачем, те не може извући мача из трбуха; и изиђе нечист.

23. Потом изиђе Аод из собе, и затвори врата за собом и закључа.

24. А кад он отиде, дођоше слуге, и погледаше, а то врата од собе закључана, па рекоше: Ваљда иде напоље у клијети до љетне собе.

25. И већ им се досади чекати а врата се од собе не отварају, те узеше кључ и отворише, а гле, господар им лежи на земљи мртав.

26. А Аод докле се они забавише побјеже и прође ликове камене, и утече у Сеирот.

27. И кад дође, затруби у *трубу у гори Јефремовој; и сиђоше с њим синови Израиљеви с горе, а он напријед. *Суд. 6,34.

28. Па им рече: Хајдете за мном, јер *Господ предаде вам у руке непријатеље ваше Моавце. И сиђоше за њим, и узеше Моавцима ↘бродове јорданске, и не дадијаху никоме пријећи. *Суд. 7,15. →газове

29. И тада побише Моавце, око десет тисућа људи, све богате и храбре, и нијередан не утече.

30. Тако у тај дан потпадоше Моавци под руку Израиљеву; и *земља би мирна осамдесет година. *Рута 1,2.

31. А послије њега наста Самегар син Анатов, и поби шест стотина *Филистеја останом волујским, и избави и он Израиља. *Суд. 10,11.

Јавин кињи синове Израиљеве, а њега побјеђују Варак и Девора.
Јаиља убија Сисару.

4. А по смрти Аодовој опет синови Израиљеви чинише што је зло пред Господом.

2. И Господ их даде у руке Јавину цару ханаанском, који владаше у Асору, а војсци његовој бјеше војвода Сисара, који живљаше у Аросету незнабожачком.

3. И синови Израиљеви вапише ка Господу; јер он имаше девет стотина гвозденијех кола, и веома притјешњаваше синове Израиљеве двадесет година.

4. У то вријеме Девора пророчица, жена Лафидотова, суђаше Израиљу.

5. И Девора становаше под палмом између Раме и Ветиља у гори Јефремовој, и долажаху к њој синови Израиљеви на суд.

6. А она пославши дозва Варака сина Авинејемова из Кедеса Нефталимова, и рече му: Није ли заповједио Господ Бог Израиљев: Иди, скупи народ на гору Тавор, и узми са собом десет тисућа људи између синова Нефталимовијех и синова Завулоновијех?

7. Јер ћу довести к теби на поток Кисон Сисару војводу Јавинова и кола његова и људство његово, и предаћу га теби у руке.

8. А Варак јој рече: Ако ћеш ти ићи са мном, ићи ћу; ако ли нећеш ићи са мном, нећу ићи.

9. А она рече: Ја ћу ићи с тобом, али нећеш имати славе на путу којим ћеш ићи; јер ће жени у руку дати Господ Сисару. И уставши Девора отиде с Вараком у Кедес.

10. И Варак сазвавши синове Завулонове и Нефталимове у Кедес, поведе за собом десет тисућа људи; и Девора иђаше с њим.

11. А Евер Кенејин бјеше се одвојио од *Кенеја, од синова Јовава таста †Мојсијева, и бјеше разапео свој шатор код храстова занајимских, а то је код Кедеса.

*4.Мој. 24,21. †Суд. 1,16.

12. И јавише Сисари да је изашао Варак син Авинејемов на гору Тавор.

13. И Сисара скупи сва кола своја, девет стотина кола гвозденијех, и сав народ који бијаше с њим од Аросета незнабожачкога до потока Кисона.

14. Тада рече Девора Вараку: Устани, јер је ово дан, у који ти даде *Господ Сисару у руке. Не иде ли Господ пред тобом? И Варак сиђе с горе Тавора, и десет тисућа људи за њим. *5.Мој. 9,3.

15. И *Господ смете Сисару и сва кола његова и сву војску оштрим мачем пред Вараком; и Сисара сиђе с кола својих и побјеже пјешице. *Исус Н. 10,10.

16. А Варак потјера кола и војску до Аросета незнабожачкога; и паде сва војска Сисарина од оштрога мача, не оста ниједан.

17. А Сисара утече пјешице до шатора Јаиље жене Евера Кенејина; јер бијаше мир међу Јавином царем асорским и домом Евера Кенејина.

18. И изиђе Јаиља на сусрет Сисари, и рече му: Склони се, господару, склони се код мене; не бој се. И он се склони код ње у шатор, и она га покри покривачем.

19. А он јој рече: Дај ми мало воде да се напијем, јер сам жедан. А она отвори мијех млијека и напоји га, па га покри.

20. А он јој рече: Стој на вратима од шатора, и ако ко дође и запита те и рече: Има ли ту ко? Реци: Нема.

21. Тада Јаиља жена Еверова узе колац од шатора, и узе маљ у руку, и приступи к њему полако, и сатјера му колац кроз слијепе очи, те прође у земљу, кад спаваше тврдо уморан, и умрије.

22. И гле, Варак тјераше Сисару, и Јаиља му изиђе на сусрет, и рече му: Ходи да ти покажем човјека којега тражиш. И уђе к њој, и гле, Сисара лежаше мртав, и колац му у слијепијем очима.

23. Тако покори Бог у онај дан Јавина цара хананскога пред синовима Израиљевијем.

24. И рука синова Израиљевијех биваше све тежа Јавину цару хананском, докле не истријебише Јавина цара хананскога.

Деворина и Варакова захвална пјесма.

5. И у тај дан пјева Девора и Варак син Авинејемов говорећи:

2. Благосиљајте Господа што учини освету у Израиљу и што народ добровољно приста.

3. Чујте цареви, слушајте кнезови; ја, ја ћу Господу пјевати, попијеваћу Господу Богу Израиљеву.

4. Господе, *кад си слазио са Сира, кад си ишао из поља едомскога, †земља се тресијаше, и небеса капаху, облаци капаху водом. *5.Мој. 33,2. †Авак. 3,3.

5. Брда се растапаху пред Господом; тај Синај пред Господом Богом Израиљевијем.

6. За времена *Самегара сина Анатова, за времена Јаиљина неста путева, и који иђаху стазама, иђаху кривијем путевима.

*Суд. 3,31.

7. Неста села у Израиљу, неста их, докле не ˅настах ја, Девора, докле не настах мајка Израиљу. ˅наступих

8. Он изабра нове богове, тада рат бијаше на вратима; виђаше ли се штит или копље међу четрдесет тисућа у Израиљу?

9. Срце се моје привило к управитељима Израиљевијем, који драговољно присташе између народа. Благосиљајте Господа.

10. Који јашете на бијелијем магарицама, који сједите у суду и који ходите по путевима, приповиједајте.

11. Престала је праска стрељачка на мјестима гдје се вода црпе; ондје нека приповиједају правду Господњу, правду к селима Његовијем у Израиљу; тада ће народ Господњи силазити на врата.

12. Устани, устани, Деворо; устани, устани, запјевај пјесму; устани, Вараче, води у ропство робље своје, сине Авинејемов.

13. Сада ће потлачени овладати силнима из народа; Господ ми даде да владам силнима.

14. Из Јефрема изиђе коријен њихов на Амалике; за тобом бјеше Венијамин с народом твојим; од *Махира изиђоше који постављају законе, а од Завулона писари. *4.Мој. 32,39.

15. И кнезови Исахарови бјеху с Девором, Исахар као и Варак би послан у долину с људима које вођаше. У дијелу Рувимову бијаху људи високих мисли.

16. Што си сједио међу торовима слушајући како блеје стада? У дијелу *Рувимову бијаху људи високих мисли. *4.Мој. 32,1.

17. Галад оста с ону страну Јордана; а Дан што се забави код лађа? Асир зашто сједе на бријегу морском и у кршевима својим оста?

18. Завулон је народ који даде душу своју на смрт, тако и Нефталим, на високом пољу.

19. Дођоше цареви, бише се; бише се цареви ханански у Танаху на води мегидској; али ни мрве сребра не добише.

20. С *неба се војева, звијезде с мјеста својих војеваше на Сисару. *Исус Н. 10,11.

21. Поток *Кисон однесе их, поток Кадимин, поток Кисон; погазила си, душо моја, снажно. *Суд. 4,7.

22. Тада изотпадаше коњима копита од тјерања јунака њиховијех.

23. Проклињите Мироз, рече анђео *Господњи, проклињите становнике његове; јер не дођоше у помоћ †Господу, у помоћ Господу с јунацима. *1.Сам. 17,47. †Суд. 21,5.

24. Да је *благословена мимо жена Јаиља жена Евера Кенејина; мимо жена у шаторима да је благословена. *Лука 1,28.

25. Заиска воде, млијека му даде, у господској здјели донесе му павлаку.

26. Лијевом руком маши се за колац, а десном за маљ ковачки, и удари Сисару, размрска му главу; прободе и проби му слијепе очи.

27. Међу ноге њезине сави се, паде, лежа; међу ноге њезине сави се, паде; гдје се сави, ондје паде мртав.

28. С прозора гледаше мајка Сисарина, и кроз решетку викаше: Што се тако дуго не враћају кола његова? Што се тако полако мичу точкови кола његовијех?

29. Најмудрије између дворкиња њезинијех одговараху јој, а и сама одговараше себи:

30. Нијесу ли нашли? Не дијеле ли плијен? По једну дјевојку, по двије дјевојке на свакога. Плијен шарен Сисари, плијен шарен, везен; шарен, везен с обје стране, око врата онима који заплијенише.

31. Тако да изгину сви непријатељи Твоји, Господе; а који Те љубе да буду као *сунце кад излази у сили својој. И †земља би мирна четрдесет година. *2.Сам. 23,4. †Псал. 58,11.

Гедеон позван за судију.

6. А синови Израиљеви чинише што је зло пред Господом, и Господ их даде у руке Мадијанима за седам година.

2. И осили рука мадијанска над Израиљем, те од страха мадијанскога начинише себи синови Израиљеви јаме које су по горама, и пећине и ограде.

3. И кад би Израиљци посијали, долажаху Мадијани и Амалици и ➛Источни народ, долажаху на њих. ➛номади

4. И ставши у око против њих, потираху род земаљски дори до Газе, и не остављаху хране у Израиљу, ни овце ни вола ни магарца.

5. Јер се подизаху са стадима својим и са шаторима својим, и долажаху као скакавци, тако много, и не бјеше броја њима ни камилама њиховијем, и долазећи у земљу пустошаху је.

6. Тада осиромаши Израиљ веома од Мадијана, и повикаше ка Господу синови Израиљеви.

7. А кад повикаше синови Израиљеви ка Господу од Мадијанаца,

8. Господ посла пророка к синовима Израиљевијем, а он им рече: Овако вели Господ Бог Израиљев: Ја сам вас извео из Мисира, и извео сам вас из дома ропскога,

9. И избавио сам вас из руке мисирске и из руке свијех онијех који вас мучаху; и одагнао сам их испред вас, и дао сам вама земљу њихову.

10. Пак вам рекох: Ја сам *Господ Бог ваш, не бојте се богова †Амореја у којих земљи живите. Али не послушасте гласа Мојега.
*2.О цар. 17,35. †Исус Н. 24,15.

11. Потом дође анђео Господњи и сједе под храстом у Офри који бијаше Јоаса Авијезерита; а син његов Гедеон врсијаше пшеницу на гумну, да би побјегао с њом од Мадијанаца.

12. И јави му се анђео Господњи, и рече му: Господ је с тобом, храбри јуначе!

13. А Гедеон му рече: О господару мој, кад је Господ с нама, зашто нас снађе све ово, и гдје су сва чудеса Његова, која нам приповиједаше оци наши говорећи: Није ли нас Господ извео из Мисира? А сада нас је оставио Господ и предао у руке Мадијанцима.

14. А *Господ га погледа и рече му: Иди у тој сили својој, и избавићеш Израиља из руку мадијанских. Не послах ли те?

*1.Сам. 12,11.

15. А он му рече: О Господе, чим ћу избавити Израиља? Ето, род је мој најсиромашнији у племену Манасијину, а ја сам најмањи у дому оца својега.

16. Тада му рече Господ: Ја ћу бити с тобом, те ћеш побити Мадијанце као једнога.

17. А Гедеон му рече: Ако сам нашао милост пред Тобом, дај ми знак да Ти говориш са мном.

18. Немој отићи одавде, докле се ја не вратим к Теби и донесем дар свој и ставим преда Те. А Он рече: Чекаћу докле се вратиш.

19. Тада отиде Гедеон, и зготови јаре и од ефе брашна хљебове пријесне, и метну месо у котарицу, а јуху у лонац, и донесе му под храст, и постави.

20. А *анђео Божји рече му: Узми то месо и те хљебове пријесне, и метни на ону стијену, а јуху пролиј. И он учини тако.

*Суд. 13,19.

21. Тада анђео *Господњи пружи крај од штапа који му бјеше у руци и дотаче се меса и хљебова пријеснијех; и подиже се †огањ са стијене и спали месо и хљебове пријесне. И анђео Господњи отиде испред очију његових. *2.Днев. 7,1. †3.Мој. 9,24.

22. А Гедеон видјећи да бјеше анђео Господњи, рече: Ах Господе Боже, зато ли видјех анђела Господњега лицем к лицу?

23. А Господ му рече: Буди миран, не бој се, нећеш умријети.

24. И *Гедеон начини ондје олтар Господу, и назва га Мир Господњи. Стоји и данас у Офри Авијезеритској. *Суд. 8,32.

25. И исту ноћ рече му Господ: Узми јунца, који је оца твојега, јунца другога од седам година; и раскопај олтар Валов који има отац твој, и исијеци луг који је код њега.

26. И начини олтар Господу Богу својему наврх ове стијене, на згодну мјесту; па онда узми другога јунца, и принеси жртву паљеницу на дрвима онога луга који исијечеш.

27. Тада узе Гедеон десет људи између слугу својих, и учини како му заповједи Господ; али се бојаше дома оца својега и мјештана, те не учини дању него учини ноћу.

28. А кад ујутру усташе мјештани, а то раскопан олтар Валов и луг код њега исјечен; а јунац други принесен на жртву паљеницу на олтару начињеном.

29. И рекоше један другоме: Ко то учини? И траживши и распитавши рекоше: Гедеон син Јоасов учини то.

30. Па рекоше мјештани Јоасу: Изведи сина својега да се погуби, што раскопа олтар Валов и што исијече луг код њега.

31. А Јоас рече свјема који стајаху око њега: Ви ли хоћете да браните Вала? Ви ли хоћете да га избавите? Ко га брани, погинуће јутрос. Ако је бог, нека сам расправи с њим што му је раскопао олтар.

32. И прозва га онога дана Јеровал говорећи: Нека расправи с њим Вал што му раскопа олтар.

33. А сви Мадијанци и Амалици и Источни народ бијаху се скупили и прешавши преко Јордана бијаху стали у око у *долини †Јездраелу, *Исус Н. 17,16. †1.О цар. 21,1.

34. А Дух *Господњи наоружа Гедеона, и он затруби у †трубу, и скупи око себе породицу Авијезерову. *Суд. 3,10. †Суд. 3,27.

35. И посла гласнике по свему племену Манасијину, и скупише се око њега; посла гласнике и у племе Асирово и Завулоново и Нефталимово, те и они изиђоше пред њих.

36. Тада рече Гедеон Богу: Ако ћеш Ти избавити мојом руком Израиља, као што си рекао,

37. Ево, ја ћу метнути руно на гумну: Ако роса буде само на руну, а по свој земљи сухо, онда ћу знати да ћеш мојом руком избавити Израиља, као што си рекао.

38. И би тако; јер кад уста сјутрадан, исциједи руно, и истече росе из руна пуна здјела.

39. Опет рече Гедеон Богу: Немој се гњевити на ме, да проговорим још једном; да обиђем руном још једном, нека буде само руно сухо, а по свој земљи нека буде роса.

40. И Бог учини тако ону ноћ; и би само руно сухо а по свој земљи би роса.

Гедеон побјеђује Мадијанце.

ХРАБРОСТ

7. И урани *Јеровал, то је Гедеон, и сав народ што бијаше с њим, и стадоше у око код извора Арода; а војска мадијанска бјеше му са сјевера крај горе Мореха у долини. *Суд. 6,32.

2. А Господ рече Гедеону: Много је народа с тобом, зато им нећу дати Мадијанце у руке, да се не би хвалио Израиљ супрот мени говорећи: Моја ме рука избави.

3. Него сада огласи да чује народ и реци: Ко се боји и кога је страх, нека се врати и нек иде одмах ка гори Галаду. И врати се из народа двадесет и двије тисуће; а десет тисућа оста.

4. Опет рече Господ Гедеону: Још је много народа; сведи их на воду, и ондје ћу ти их пребрати; за којега ти год речем: Тај нека иде с тобом, нека иде с тобом; а за кога ти год речем: Тај нека не иде с тобом, нека не иде.

5. И сведе народ на воду; а Господ рече Гедеону: Који стане лаптати језиком воду, као што лапће пас, метни га на страну; тако и свакога који клекне на кољена да пије.

6. И онијех који лапташе, руком својом к устима принесавши воду, бјеше три стотине људи; а сав остали народ клече на кољена своја да пију воде.

7. Тада рече Господ Гедеону: С тијех триста људи који лапташе воду избавићу вас и предаћу ти у руке Мадијанце; нека, дакле, одлази сав овај народ сваки на своје мјесто.

8. И народ узе брашњенице и трубе; и Гедеон отпусти све људе Израиљце да иду сваки у свој шатор, а онијех триста људи задржа. А око мадијански бијаше ниже њега у долини.

9. И ону ноћ рече му Господ: Устани, сиђи у око, јер ти га дадох у руке.

10. Ако ли се бојиш сам сићи, сиђи у око са Фуром момком својим,

11. И чућеш шта говоре, па ће ти осилити руке и ударићеш на око. И сиђе он и Фура момак његов до краја војске која бијаше у околу.

12. А *Мадијанци и Амалици и сав народ Источни лежаху по долини као скакавци, тако их бјеше много; и камилама њиховијем не бјеше броја; бјеше их много као пијеска по бријегу морском. *Суд. 6,33.

13. И кад дође Гедеон, а то један приповиједаше другу својему сан, и говораше: Гле, усних, а то печен хљеб јечмен котрљаше се к околу мадијанском и дође до шатора и стаде ударати о њих, те падаху, и испремета их, и попадаше шатори.

14. А друг му одговори и рече: То није друго него мач Гедеона сина Јоасова човјека Израиљца; предао му је у руке Бог Мадијанце и сав овај око.

15. И кад Гедеон чу како онај приповједи сан и како га овај истумачи, поклони се и врати се у око израиљски и рече: Устајте, јер вам даде Господ у руке око мадијански.

16. Потом раздијели триста људи у три *чете, и даде свакоме по †трубу у руку и по празан ↘жбан и по луч у жбан.

*1.Сам. 11,11. †Исус Н. 6,4. ↘ мањи дрвени суд

17. И рече им: На мене гледајте, па тако чините; гле, је ћу доћи на крај окола, па шта ја ушчиним, то чините.

18. Кад ја затрубим у трубу и сви који буду са мном, тада и ви затрубите у трубе око свега окола, и вичите: Мач Господњи и Гедеонов.

19. И дође Гедеон и сто људи што бијаху с њим на крај окола, у почетак средње страже, истом бијаху промијенили стражу; а они затрубише у трубе и полупаше жбанове које имаху у рукама.

20. Тако три чете затрубише у трубе и полупаше жбанове, и држаху у лијевој руци лучеве а у десној трубе трубећи, и повикаше: Мач Господњи и Гедеонов.

21. И стадоше сваки на свом мјесту око војске; а сва се војска смете и стадоше викати и бјежати.

22. А кад затрубише у трубе онијех три стотине, *Господ обрати мач свакоме на друга његова по свему околу, те побјеже војска до Вет-Асете, у Зерерат, до обале Авел-Меолске код Тавата. *Језек. 38,21.

23. А Израиљци из племена Нефталимова и Асирова и из свега племена Манасијина стекоше се и гонише Мадијанце.

24. И Гедеон посла гласнике по свој гори Јефремовој говорећи: Сиђите пред Мадијанце и ухватите им воде до Ветваре дуж Јордана. И стекоше се сви људи из племена Јефремова и ухватише ᵊводе до Ветваре дуж Јордана. ᵊгазове

25. И ухватише два кнеза *мадијанска, †Орива и Зива, и убише Орива на стијени Ориввовој, а Зива убише код ᵊтијеска Зивова; и гонише Мадијанце, и донесоше главу Оривову и Зивову Гедеону преко Јордана. *Суд. 8,3. †Иса. 10,26. ᵊкланца

Гедеон гони непријатеља и служи неправу службу Богу. Његова дјеца и његова смрт.

8. А људи од племена *Јефремова рекоше му: Шта нам то учини те нас не позва кад пође у бој на Мадијанце? И викаху на њ жестоко. *Суд. 12,1.

2. А он им рече: Па шта сам учинио тако као ви? Није ли пабирчење Јефремово боље него берба Авијезерова?

3. Вама је у руке дао Господ кнезове мадијанске, Орива и Зива; па што ја могох учинити тако као ви? Тада се утиша дух њихов према њему кад тако говори.

4. А кад Гедеон дође на Јордан, пријеђе преко њега с триста људи који бјеху с њим, а бјеху уморни гонећи.

5. Па рече људима Сокоћанима: Дајте неколико хљебова народу који иде за мном, јер су уморни, а ја гоним Зевеја и Салмана цареве мадијанске.

6. А главари сокотски рекоше му: Је ли песница Зевејева и Салманова већ у твојој руци да дамо хљеба твојој војсци?

7. А Гедеон им рече: Кад ми Бог преда Зевеја и Салмана у руке, тада ћу помлатити тјелеса ваша трњем из ове пустиње и драчом.

8. И отиде оданде у Фануил, и рече Фануиљанима исто онако, а они му одговорише као што одговорише људи у Сокоту.

9. Зато и људима Фануиљанима рече: Кад се вратим здраво, развалићу ту кулу.

10. А Зевеј и Салман бијаху у Каркору, и војска њихова с њима, око петнаест тисућа, што их год оста од све војске источне; а побијенијех бијаше сто и двадесет тисућа људи који махаху мачем.

11. И отиде Гедеон преко онијех што живе под шаторима, с истока Нови и *Јогвеји, и удари на војску кад војска стајаше безбрижна. *4.Мој. 32,35.

12. А Зевеј и Салман побјегоше, а он их потјера, и ухвати два цара мадијанска, Зевеја и Салмана, и ᵊраспуди сву војску. ᵊрастера

13. И врати се Гедеон син Јоасов из боја прије сунчанога рођаја.

14. И ухвати момка из Сокота, и испитива га; а он му пописа кнезове сокотске и старјешине, седамдесет и седам људи.

15. Па кад дође к Сокоћанима, рече: Ево Зевеја и Салмана, за које ми се ругасте говорећи: Је ли песница Зевејева и Салманова већ у твојој руци, да дамо хљеба уморнијем људима твојим?

16. И узевши старјешине онога мјеста и трња из пустиње и драче даде на њима углед Сокоћанима.

17. И кулу фануилску развали и поби људе тамошње.

18. Потом рече Зевеју и Салману: Какви бјеху људи које побисте на Тавору? А они рекоше: Такви као ти; сваки бјеше на очима као царски син.

19. А он рече: То бјеху моја браћа, синови моје матере. Тако *Господ био жив, да сте их оставили у животу, не бих вас погубио. *Рута 3,13.

20. Тада рече Јетеру првенцу својему: Устани, погуби их. Али дијете не извуче мача својега, јер се бојаше, јер бјеше још дијете.

21. Тада рече Зевеј и Салман: Устани ти, уложи на нас; јер какав је човјек онаква му је и снага. И уставши Гедеон погуби

Зевеја и Салмана, и узе мјесечиће који бијаху о вратовима камила њиховијех.

22. Потом рекоше Израиљци Гедеону: Буди нам господар ти и син твој и син сина твојега, јер си нас избавио из руке мадијанске.

23. А Гедеон им рече: Нећу вам ја бити господар, нити ће вам син мој бити господар; Господ ће вам бити Господар.

24. Још им рече Гедеон: Једно ћу искати од вас: Да ми дате сваки гривну од плијена својега. А гривне имаху златне, јер бјеху Исмаиљци.

25. И одговорише: Даћемо драге воље. И разастрвши хаљину бацаше на њу гривне, сваки од плијена својега.

26. И бјеше на мјеру златнијех гривни што изиска тисућа и седам стотина сикала злата, осим мјесечића и ланчића и хаљина скерлетнијех, што ношаху цареви мадијански, и осим ˅литарова, што бијаху око врата камила њиховијех. ˃ланчића

27. И Гедеон начини од тога оплећак, и остави га у својем граду Офри; и ондје сав Израиљ стаде чинити *прељубу за њим, и би Гедеону и дому његову замка. *Псал. 73,27.

28. Тако бјеху покорени Мадијани пред синовима Израиљевијем, и више не дигоше главе. И земља би мирна четрдесет година за вијека Гедеонова.

29. И отишав Јеровал син Јоасов оста у својој кући.

30. А имаше Гедеон седамдесет синова, који изидоше од бедара његовијех, јер имаше много жена.

31. А иноча његова, која бијаше у Сихему, и она му роди сина, и надје му име *Авимелех. *Суд. 9,1.

32. Потом умрије *Гедеон син Јоасов у доброј старости, и би погребен у гробу Јоаса оца својега Авијезерита у Офри. *Суд. 6,24.

33. А кад умрије Гедеон, опет синови Израиљеви чинише прељубу за Валима, и поставише себи Вал-Верита за бога.

34. И не сјећаше се синови Израиљеви Господа Бога својега, који их је избавио из руку свијех непријатеља њиховијех унаоколо,

35. И не учинише ˅милости дому *Јеровала Гедеона према свему добру што је он учинио Израиљу. ˃захвалност *Суд. 9,16.

Авимелехово братоубиство, царство и нечастан свршетак. Јотамова басна.

9. И *Авимелех син Јеровалов отиде у Сихем к браћи матере своје и рече њима и свему роду отачкога дома матере своје говорећи: *Суд. 8,31.

2. Кажите свијем Сихемљанима: Шта вам је боље, да су вам господари седамдесет људи, сви синови Јеровалови, или да вам је господар један човјек? И опомињите се да сам ја кост ваша и тијело ваше.

3. Тада рекоше браћа матере његове за њ свијем Сихемљанима све те ријечи, и срце њихово приви се к Авимелеху, јер рекоше: Наш је брат.

4. И дадоше му седамдесет сикала сребра из дома Вал-Веритова, за које најми Авимелех људи ˅празнова и скитница, те иђаху за њим. ˃сиромаха

5. И дође у кућу оца својега у Офру, и поби браћу своју, синове Јеровалове, седамдесет људи, на једном камену; али оста Јотам најмлађи син Јеровалов, јер се сакри.

6. Тада се скупише сви Сихемљани и сав ˅дом Милов, и отидоше и поставише Авимелеха царем код храста који стоји у Сихему. ˃многобожачки храм

7. А кад то јавише Јотаму, отиде и стаде наврх горе Гаризима, и подигавши глас свој повика и рече им: Чујте ме, Сихемљани, тако вас Бог чуо!

8. Ишла дрвета да помажу себи цара, па рекоше маслини: Буди нам цар.

9. А маслина им рече: Зар ја да оставим ˅претилину своју, којом се част чини Богу и људима, па да идем да тумарам за друга дрвета? ˃обиље масти

10. Потом рекоше дрвета смокви: Ходи ти, буди нам цар.

11. А смоква им рече: Зар ја да оставим сласт своју и красни род свој, па да идем да тумарам за друга дрвета?

12. Тада рекоше дрвета виновој лози: Ходи ти, буди нам цар.

13. А лоза им рече: Зар ја да оставим вино своје, које весели Бога и људе, па да идем да тумарам за друга дрвета?

14. Тада сва дрвета рекоше трну: Ходи ти, буди нам цар.

15. А трн одговори дрветима: Ако доиста хоћете мене да помажете себи за *цара, ходите склоните се у хлад мој; ако ли нећете, нека изиђе †огањ из трна и спали кедре ливанске. *2.О цар. 14,9. †Језек. 19,14.

16. Тако сада, јесте ли право и поштено радили поставивши Авимелеха царем? И јесте ли добро учинили *Јеровалу и дому његову? И јесте ли му учинили како вас је задужио? *Суд. 8,35.

17. Јер је отац мој војевао за вас и није марио за живот свој, и избавио вас је из руку мадијанских.

18. А ви данас устасте на дом оца мојега, и побисте синове његове, седамдесет људи, на једном камену, и постависте царем Авимелеха, сина слушкиње његове, над Сихемљанима зато што је брат ваш.

19. Ако сте право и поштено радили данас према Јеровалу и његову дому, веселите се с Авимелехом и он нека се весели с вама.

20. Ако ли нијесте, нека изиђе огањ од Авимелеха и спали Сихемљане и дом Милов, и нека изиђе огањ од Сихемљана и од дома Милова и спали Авимелеха.

21. Тада побјеже Јотам, и побјегав дође у Вир, и ондје оста бојећи се Авимелеха брата својега.

22. И влада Авимелех Израиљем три године.

23. Али Бог пусти злу вољу међу Авимелеха и међу Сихемљане; и Сихемљани изневјерише Авимелеха,

24. Да би се осветила неправда учињена на седамдесет синова Јероваловијех, и крв њихова да би дошла на Авимелеха брата њихова, који их уби, и на Сихемљане, који укријепише руку његову да убије браћу своју.

25. И Сихемљани пометаше му засједе по врховима горским, па плијењаху све који пролажаху мимо њих онијем путем. И би јављено Авимелеху.

26. Потом дође Гал син Еведов са својом браћом, и уљезоше у Сихем, и Сихемљани се поуздаше у њ.

27. И изашавши у поље браше винограде своје и газише грожђе, и веселише се; и уђоше у кућу бога својега, и једоше и пише, и ⌄псоваше Авимелеха. ⌄проклињаше

28. И Гал син Еведов рече: Ко је Авимелех и шта је *Сихем, да му служимо? Није ли син Јеровалов, а Зевул није ли његов пристав? Служите синовима Емора оца Сихемова. А што бисмо служили томе? *1.Мој. 34,2.

29. О кад би тај народ био под мојом руком, да сметнем Авимелеха! И рече Авимелеху: Прикупи војску своју, и изиђи.

30. А кад чу Зевул, управитељ градски, ријечи Гала сина Еведова, разгњеви се врло.

31. И посла тајно посланике к Авимелеху и поручи му: Ево Гал син Еведов и браћа му дођоше у Сихем, и ево побунише град на те.

32. Него устани ноћу ти и народ што је с тобом, и засједи у пољу.

33. А ујутру кад сунце огране, дигни се и удари на град; и ево он и народ који је с њим изаћи ће преда те, па учини с њим што ти може рука.

34. И Авимелех уста ноћу и сав народ што бјеше с њим; и засједоше Сихему у четири чете.

35. А Гал син Еведов изиђе и стаде пред вратима градским; а Авимелех и народ што бјеше с њим изиђе из засједе.

36. А Гал видјев народ рече Зевулу: Ено народ слази сврх горе. А Зевул му одговори: Од сјена горскога чине ти се људи.

37. Опет проговори Гал и рече: Ено народ слази с виса, и чета једна иде путем к шуми меоненимској.

38. А Зевул му рече: Гдје су ти сада уста, којима си говорио: Ко је Авимелех да му служимо? Није ли то онај народ који си презирао? Изиђи сада, и бij се с њим.

39. И изиђе Гал пред Сихемљанима, и поби се с Авимелехом.

40. Али Авимелех га потјера, и он побјеже од њега; и падоше многи побијени до самијех врата градских.

41. И Авимелех оста у Аруми; а Зевул истјера Гала и браћу његову, те не могаху сједети у Сихему.

42. А сјутрадан изиђе народ у поље, и би јављено Авимелеху.

43. А он узе народ свој и раздијели га у три чете, и намјести их у засједу у пољу; и кад видје гдје народ излази из града, скочи на њих и поби их.

44. Јер Авимелех и чета која бијаше с њим ударише и стадоше код врата градских; а друге двије чете ударише на све оне који бијаху у пољу, и побише их.

45. И Авимелех бијаше град цео онај дан, и узе га, и поби народ који бјеше у њему, и раскопа град, и посија со по њему.

46. А кад то чуше који бијаху у кули сихемској, уђоше у кулу куће бога Верита.

47. И би јављено Авимелеху да су се ондје скупили сви који бијаху у кули сихемској.

48. Тада Авимелех изиђе на гору Салмон, он и сав народ што бјеше с њим; и узев Авимелех сјекиру у руку отсијече грану од дрвета и подиже је и метну је на раме, и рече народу који бијаше с њим: што видјесте да сам ја учинио, брзо чините као ја.

49. И сваки из народа отсијече себи грану, и пођоше за Авимелехом и pометаше гране око куле, и запалише њима град; и изгибоше сви који бијаху у кули сихемској, око тисућу људи и жена.

50. Потом отиде Авимелех на Тевес, и стаде у око код Тевеса, и узе га.

51. А бијаше тврда кула усред града, и у њу побјегоше сви људи и жене и сви грађани, и затворивши се попеше се на кров од куле.

52. А Авимелех дође до куле и удари на њу, и дође до врата од куле да је запали огњем.

53. Али једна *жена баци комад жрвња на главу †Авимелеху и разби му главу.

*Суд. 4,17. †2.Сам. 11,21.

54. А он брже викну момка који му ношаше *оружје, и рече му: Извади мач свој и убиј ме, да не реку за ме: Жена га је убила. И прободе га слуга његов, те умрије.

*1.Сам. 31,4.

55. А кад видјеше Израиљци гдје погибе Авимелех, отидоше сваки у своје мјесто.

56. Тако плати Бог Авимелеху за зло које је учинио оцу своjему убивши седамдесет браће своје.

57. И све зло људи Сихемљана поврати Бог на њихове главе, и стече им се клетва Јотама сина Јеровалова.

Судије Тола и Јаир. Филистеји и синови Амонови кињe идолопоклоничке синове Израиљеве.

10. А послије Авимелеха уста да избави Израиља Тола син Фуве сина Додова, човјек из племена Исахарова, који сјеђаше у Самиру у гори Јефремовој.

2. И би судија Израиљу двадесет и три године, па умрије и би погребен у Самиру.

3. Послије њега уста Јаир од племена Галадова, и би судија Израиљу двадесет и двије године;

4. И имаше тридесет синова, који јахаху на тридесеторо магаради, и имаху тридесет градова, који се зову села Јаирова до данас и јесу у земљи Галадовој.

5. И умрије Јаир, и би погребен у Камону.

6. А синови Израиљеви опет чинише што је зло пред Господом, и служише валима и астаротама, и боговима сирским, и боговима сидонским, и боговима моавским, и боговима синова Амоновијех и боговима филистејским; и оставише Господа и не служише Му.

7. Зато се разгњеви Господ на Израиља, те их даде у руке Филистејима и у руке синовима Амоновијем.

8. А они газише и сатираше синове Израиљеве од оне године осамнаест година, све синове Израиљеве који бијаху с ону страну Јордана, у земљи аморејској, која је у Галаду.

9. И пријеђоше синови Амонови преко Јордана да се бију и с Јудом и с Венијамином и с домом Јефремовијем; и би Израиљ у великој невољи.

10. Тада вапише синови Израиљеви ка Господу говорећи: Сагријешисмо Ти што остависмо Бога својега и служисмо валима.

11. А *Господ рече синовима Израиљевијем: Од Мисираца и од Амореја и од синова Амоновијех и од †Филистеја,

*2.Мој. 14,30. †Суд. 3,31.

12. И од Сидоњана и од Амалика и од Маонаца, који вас мучише, нијесам ли вас избављао кад вапијасте к Мени?

13. Али ви остависте Мене и служисте другим боговима; зато вас више нећу избављати.

14. Идите и вичите оне богове које сте изабрали, нека вас они избаве у невољи вашој.

15. А синови Израиљеви рекоше Господу: Сагријешисмо; чини с нама што Ти је драго, само нас сада избави.

16. И побацаше између себе богове туђе, и стадоше служити Господу; и сажали Му се због муке синова Израиљевијех.

17. А синови Амонови скупише се и стадоше у око у Галаду; скупише се и синови Израиљеви и стадоше у око у *Миспи.

*1.Мој. 31,49.

18. А народ и кнезови *галадски рекоше један другоме: Ко ће почети бој са синовима Амоновијем? Он нека буде поглавар свјема који живе у Галаду. *Суд. 11,8.

Јефтај као судија, његова побједа и завјет.

11. А Јефтај од Галада бијаше храбар јунак, али син једне блуднице, с којом Галад роди Јефтаја.

2. Али Галаду и жена његова роди синова, па кад дорастоше синови те жене, отјераше Јефтаја рекавши му: Нећеш имати насљедства у дому оца нашега, јер си син друге жене.

3. Зато побјеже Јефтај од браће своје, и настани се у земљи Тову; и стекоше се к њему људи празнови, и иђаху с њим.

4. А послије некога времена завојштише синови Амонови на Израиља;

5. И кад завојштише синови Амонови на Израиља, отидоше старјешине галадске да доведу Јефтаја из земље Това.

6. И рекоше Јефтају: Ходи и буди нам војвода, да војујемо са синовима Амоновијем.

7. А Јефтај рече старјешинама галадским: Не мрзите ли ви на ме, и не истјерасте ли ме из дома оца мојега? Што сте, дакле, дошли к мени сада кад сте у невољи?

8. А старјешине галадске рекоше Јефтају: Зато смо сада дошли опет к теби да пођеш с нама и да војујеш са синовима Амоновијем и да нам будеш поглавар свјема који живимо у Галаду.

9. А Јефтај рече старјешинама галадским: Кад хоћете да ме одведете натраг да војујем са синовима Амоновијем, ако ми их да Господ, хоћу ли вам бити поглавар?

10. А старјешине галадске рекоше Јефтају: *Господ нека буде †свједок међу нама, ако не учинимо како си казао.

*Јер. 29,23. †1.Мој. 31,50.

11. Тада отиде Јефтај са старјешинама галадским, и народ га постави поглаварем и војводом над собом; и Јефтај изговори пред Господом у *Миспи све ријечи које бјеше рекао. *Суд. 10,17.

12. Потом посла Јефтај посланике к цару синова Амоновијех, и поручи: Шта имаш ти са мном, те си дошао к мени да ратујеш по мојој земљи?

13. А цар синова *Амоновијех рече посланицима Јефтајевим: Што је узео Израиљ моју земљу кад дође из Мисира, од Арнона до Јавока и до Јордана; сада, дакле, врати ми је с миром. *4.Мој. 21,24.

14. Али Јефтај посла опет посланике к цару синова Амоновијех,

15. И поручи му: Овако вели Јефтај: Није узео Израиљ *земље моавске ни земље синова Амоновијех. *4.Мој. 22,13.

16. Него изашавши из *Мисира пријеђе Израиљ преко †пустиње до Црвенога мора и дође до ‡Кадиса.

*Исус Н. 5,6. †4.Мој. 13,27. ‡5.Мој. 1,46.

17. И посла Израиљ *посланике к цару едомскому и рече: Пусти да прођем кроз твоју земљу. Али не послуша цар едомски. Посла такође к цару моавскому; али ни он не хтје. И тако стаја Израиљ у Кадису.

*4.Мој. 20,14.

18. Потом идући преко *пустиње обиђе †земљу едомску и земљу моавску, и дошавши с истока земљи моавској стаде у око с ону страну Арнона; али не пријеђоше преко међе моавске, јер Арнон бјеше међа моавска. *4.Мој. 21,11. †4.Мој. 21,4.

19. Него посла *Израиљ †посланике к Сиону цару аморејскому, цару есевонскому, и рече му Израиљ: Допусти нам да прођемо кроз твоју ‡земљу до својега мјеста. *4.Мој. 21,21. †5.Мој. 2,26. ‡4.Мој. 21,35.

20. Али Сион не вјерова Израиљу да га пусти да пријеђе преко међе његове, него

Сион скупи сав свој народ и стадоше у око у Јаси, и поби се с Израиљем.

21. А *Господ Бог Израиљев предаде Сиона и сав народ његов у руке синовима Израиљевијем, те их побише; и задоби †Израиљ сву земљу Амореја, који живљаху у оној земљи. *5.Мој. 2,33. †4.Мој. 21,24.

22. Задобише сву земљу аморејску од Арнона до Јавока, и од пустиње до Јордана.

23. Тако је, дакле, Господ Бог Израиљев отјерао Амореје испред народа својега Израиља, па ти ли хоћеш да је земља њихова твоја?

24. Није ли твоје оно што ти да да је твоје Хемос бог твој? Тако кога год *Господ Бог наш отјера испред нас, онога је †земља наша. *5.Мој. 9,3. †2.Мој. 23,31.

25. Или си ти по чем бољи од Валака сина Сефорова цара моавскога? Је ли се он кад свађао с Израиљем? Је ли кад војевао с нама?

26. Израиљ живи у Есевону и у селима његовијем и у *Ароиру и селима његовијем и по свијем градовима дуж Арнона три стотине година; зашто не отесте за толико времена? *5.Мој. 2,36.

27. И тако нијесам ја теби скривио, него ти мени чиниш зло ратујући на ме. Господ *судија нек суди данас између синова Израиљевијех и синова Амоновијех. *1.Мој. 18,25.

28. Али цар синова Амоновијех не послуша ријечи које му поручи Јефтај.

29. И сиђе на Јефтаја Дух *Господњи, те прође кроз Галад и кроз Манасију, прође и Миспу Галадску, и од Миспе Галадске дође до синова Амоновијех. *Суд. 3,10.

30. И завјетова Јефтај завјет Господу и рече: Ако ми даш синове Амонове у руке,

31. Што год изиђе на врата из куће моје на сусрет мени, кад се вратим здрав од синова Амоновијех, биће Господње, и принијећу на жртву паљеницу.

32. И тако дође Јефтај до синова Амоновијех да се бије с њима; и Господ му их даде у руке.

33. И поби их од Ароира па до Минита у двадесет градова и до равнице виноградске у боју врло великом; и синови Амонови бјеху покорени пред синовима Израиљевијем.

34. А кад се враћаше Јефтај кући својој у *Миспу, гле, кћи његова изиђе му на сусрет с †бубњима и свиралама; она му бијаше јединица, и осим ње не имаше ни сина ни кћери. *Суд. 10,17. †2.Мој. 15,20.

35. Па кад је угледа, раздрије хаљине своје и рече: Ах *кћери моја, веома ме обори, ти си од онијех што ме цвијеле; јер сам отворио уста своја ка Господу, и не могу порећи. *Суд. 21,18.

36. А она му рече: Оче мој, кад си отворио уста своја ка *Господу, учини ми, како је изашло из уста твојих, кад те је Господ осветио од непријатеља твојих, синова Амоновијех. *2.Сам. 18,19; 4.Мој. 30,3.

37. Још рече оцу својему: Учини ми ово: Остави ме до два мјесеца да отидем да се попнем на горе да оплачем своје дјевојаштво с другама својим.

38. А он јој рече: Иди. И пусти је на два мјесеца, и она отиде с другама својим и оплакива дјевојаштво своје по горама.

39. А кад прођоше два мјесеца, врати се к оцу својему, и он сврши на њој завјет свој који бјеше завјетовао. А она не позна човјека. И поста обичај у Израиљу,

40. Да од године до године иду кћери Израиљеве да плачу за кћерју Јефтаја од Галада, четири дана у години.

Пропаст племена Јефремова.
Авесан, Елон и Авдон судије у Израиљу.

12. А људи од племена *Јефремова скупише се, и прешавши на сјевер рекоше Јефтају: Зашто си ишао у бој на синове Амонове а нас нијеси позвао да идемо с тобом? Спалићемо огњем дом твој и тебе. *Суд. 8,1.

2. А Јефтај им рече: Имах велику распру са синовима Амоновијем ја и мој народ, и позвах вас, али ме не избависте из руку њихових.

3. Па видећи да ме не избависте, ставих душу своју у руку своју, и отидох на синове Амонове, и Господ ми их даде у руке; па што сте сада дошли к мени да се бијете са мном?

4. Тада Јефтај скупи све људе од Галада, и удари на Јефрема; и људи од Галада побише Јефрема; јер говораху: Бјегунци сте

Јефремови ви, људи од Галада, који се бавите међу Јефремом и међу Манасијом.

5. И Галад узе Јефрему ⸆бродове јорданске. И кад који од Јефрема добјеже и рече: Пусти ме да пријеђем, рекоше му они од Галада: Јеси ли од Јефрема? И кад он рече: Нијесам,

⸆места за прелаз преко ријеке

6. Онда му рекоше: Реци: Шиболет. А он рече: Сиболет, не могући добро изговорити. Тада га ухватише и заклаше на броду јорданском. И погибе у оно вријеме из племена Јефремова четрдесет и двије тисуће.

7. И Јефтај би судија Израиљу шест година; и умрије, и би погребен у граду галадском.

8. А послије њега би судија Израиљу Авесан из Витлејема.

9. И имаше тридесет синова и тридесет кћери, које разуда из куће, а тридесет дјевојака доведе синовима својим из других кућа; и би судија Израиљу седам година.

10. Потом умрије Авесан, и би погребен у Витлејему.

11. А послије њега би судија Израиљу Елон од Завулона; он би судија Израиљу десет година.

12. Потом умрије Елон од Завулона и би погребен у Ајалону у земљи Завулоновој.

13. Послије њега би судија Израиљу Авдон син Елилов Фаратоњанин.

14. Он имаше четрдесет синова и тридесет унука, који јахаху седамдесеторо магаради. И би судија Израиљу осам година.

15. Потом умрије Авдон син Елилов Фаратоњанин, и би погребен у Фаратону у *земљи Јефремовој на гори Амаличкој.

*1.Мој. 14,7.

Самсоново рођење објављује анђео.

13. А синови Израиљеви опет чинише што је зло пред Господом, и Господ их даде у руке *Филистејима за четрдесет година.

*1.Сам. 12,9.

2. А бијаше један човјек од Сараје од племена синова Дановијех, по имену Маноје, и жена му бјеше нероткиња, и не рађаше.

3. Тој жени јави се анђео Господњи и рече јој: Гле, ти си сад нероткиња, и нијеси рађала; али ћеш затрудњети и родићеш сина.

4. Него сада чувај се да не пијеш вина ни силовита пића, и да не једеш ништа нечисто.

5. Јер гле, затрудњећеш, и родићеш сина, и бритва да не пријеђе по његовој глави, јер ће дијете бити назиреј Божји од утробе материне, и он ће почети избављати Израиља из руку филистејских.

6. И жена дође и рече мужу својему говорећи: Човјек Божји дође к мени, и лице му бијаше као лице анђела Божијега, врло страшно; али га не запитах одакле је, нити ми он каза својега имена.

7. Него ми рече: Гле, ти ћеш затрудњети, и родићеш сина; зато сада не пиј вина ни силовита пића и не једи ништа нечисто; јер ће дијете бити ⸆назиреј Божји од утробе материне па до смрти.

⸆посвећен

8. Тада се Маноје помоли Господу и рече: О Господе, нека опет дође к нама човјек Божји, којега си слао, да нас научи шта ћемо чинити с дјететом, кад се роди.

9. И услиши Господ глас Манојев; и дође опет анђео Господњи к жени кад сјеђаше у пољу; а Маноје муж њезин не бјеше код ње.

10. Тада жена брже отрча и јави мужу својему говорећи му: Ево, јави ми се онај човјек, који ми је прије долазио.

11. А Маноје уставши пође са женом својом; и кад дође к човјеку, рече му: Јеси ли ти онај човјек што је говорио овој жени? Он одговори: Јесам.

12. А Маноје рече: Кад буде што си казао, како ће бити правило за дијете и шта ће чинити с њим?

13. А анђео Господњи рече Маноју: Жена нека се чува од свега што сам јој казао.

14. Нека не једе ништа што долази с винове лозе, и вина ни силовита пића нека не пије, и ништа нечисто нека не једе. Што сам јој заповједио све нека држи.

15. Тада рече Маноје анђелу Господњему: Ради бисмо те уставити да ти зготовимо јаре.

16. А анђео Господњи одговори Маноју: Да ме и уставиш, нећу јести твојега јела; него ако хоћеш зготовити жртву паљеницу, принеси је Господу. Јер Маноје није знао да је анђео Господњи.

17. Опет рече Маноје анђелу Господњему: Како ти је име? Да ти захвалимо кад се збуде што си рекао.

18. А анђео Господњи одговори му: Што питаш за име моје? Чудно је.

19. Тада Маноје узе јаре и дар, и принесе Господу на стијени; а *анђео учини чудо пред Манојем и женом његовом; *Суд. 6,20.

20. Јер кад се подиже пламен с олтара к *небу, анђео Господњи подиже се у пламену с олтара; а Маноје и жена његова видећи то падоше ничице на земљу; *1.Днев. 21,16.

21. И *анђео се Господњи не јави више Маноју ни жени његовој. Тада Маноје разумје да је анђео Господњи. *Суд. 6,22.

22. И рече Маноје жени својој: Зацијело ћемо умријети, јер видјесмо Бога.

23. А жена му рече: Кад би хтио Бог да нас убије, не би примио из наших руку жртве паљенице ни дара, нити би нам показао свега овога, нити би нам сад објавио такве ствари.

24. И тако та жена роди сина, и надје му име Самсон; и дијете одрасте, и *Господ га благослови. *1.Сам. 3,19.

25. И Дух *Господњи поче ходити с њим по околу Данову, између †Сараје и Естаола. *Суд. 3,10. †Исус Н. 15,33.

Самсонова борба са лавом, женидба и загонетка.

14. И сиђе Самсон у Тамнат, и видје ондје једну дјевојку између кћери филистејских.

2. И вративши се каза оцу својему и матери својој говорећи: Видјех дјевојку у Тамнату између кћери филистејских; ожените ме њом.

3. А отац и мати рекоше му: Зар нема дјевојке међу кћерима твоје браће у свем народу нашем, да идеш да се ожениш између Филистеја необрезанијех? А Самсон одговори оцу својему: Њом ме ожени, јер ми је она омиљела.

4. А отац и мати његова не знадијаху да је то од Господа, и да тражи ˅задјевицу с Филистејима; јер у оно вријеме Филистеји владаху синовима Израиљевијем. ˃сукоб

5. И тако сиђе Самсон с оцем својим и с матером својом у Тамнат, и кад дођоше до винограда тамнатских, гле, млад лав ричући ˅сукоби га. ˃нападе

6. И Дух Господњи сиђе на њ, те растрже лава као јаре немајући ништа у руци, и не каза оцу ни матери шта је учинио.

7. И тако дошавши говори с дјевојком, и она омиље Самсону.

8. А послије неколико дана идући опет да је одведе, сврне да види мртвога лава; а гле, у мртвом лаву рој пчела и мед.

9. И извади га у руку, и пође путем једући; и кад дође к оцу и матери, даде им те једоше; али им не рече да је из мртвога лава извадио мед.

10. И тако дође отац његов к оној дјевојци, и Самсон учини ондје весеље, јер тако чињаху момци.

11. И кад га видјеше Филистеји, изабраше тридесет друга да буду с њим.

12. И рече им Самсон: Ја ћу вам загонетнути загонетку, па ако ми је одгонетнете за седам дана, док је весеље и погодите, даћу вам тридесет кошуља и тридесеторе свечане хаљине.

13. Ако ли не одгонетнете, ви ћете дати мени тридесет кошуља и тридесеторе свечане хаљине. А они му рекоше: Загонетни загонетку своју, да чујемо.

14. Тада им рече: Од онога који једе изиђе јело, и од љутога изиде слатко. И не могоше одгонетнути загонетке три дана.

15. И седми дан рекоше *жени Самсоновој: Наговори мужа својега да нам каже загонетку, или ћемо спалити огњем тебе и дом оца твојега. Јесте ли нас зато позвали да нам узмете имање? Је ли тако? *1.Мој. 3,6.

16. И стаде плакати жена Самсонова пред њим говорећи: Ти мрзиш на ме, и ти ме не љубиш; загонетнуо си загонетку синовима народа мојега, а нећеш мени да је кажеш. А он јој рече: Гле, ни оцу својему ни матери својој нијесам је казао, а теби да је кажем?

17. И она плака пред њим за седам дана докле трајаше весеље. А седми дан каза јој, јер бјеше навалила на њ; а она каза загонетку синовима народа својега.

18. Тада му рекоше људи града онога седми дан док Сунце не зађе: Шта је слађе

од меда, и шта је љуће од лава? А он им рече: Да нијесте орали на мојој јуници, не бисте погодили моје загонетке.

19. И дође на њ Дух *Господњи, те сиђе у Аскалон, и поби ондје тридесет људи, и узе одијело с њих и даде свечане хаљине онима који одгонетнуше загонетку; и расрди се врло и отиде кући оца својега. *Суд. 3,10.

20. А *жена Самсонова удаде се за друга његова, с којим се бијаше удружио.
*1.Сам. 18,19.

Самсон наноси Филистејима велику штету.

15. А послије неколико дана, о пшеничној жетви, дође Самсон да походи жену своју донесавши јој *јаре, и рече: Идем к жени својој у ложницу. Али му отац њезин не даде да уђе. *1.Мој. 38,17.

2. Јер рече отац њезин: Ја мишљах зацијело да ти није по вољи, па је дадох другу твојему; него млађа сестра њезина није ли љепша од ње? Узми њу мјесто оне.

3. А Самсон им рече: Ја нећу бити крив Филистејима кад им учиним зло.

4. И отишавши Самсон ухвати триста лисица, и узе луча, и свеза по двије за репове, и метну по један луч међу два репа,

5. Па запали лучеве, и пусти у љетину филистејску, и попали љетину пожњевену и непожњевену, и винограде и маслинике.

6. Тада Филистеји рекоше: Ко је то учинио? И одговорише: Самсон зет Тамнаћанинов, јер му узе жену и даде је другу његову. Тада дођоше Филистеји и спалише огњем њу и оца њезина.

7. А Самсон им рече: Ако сте и учинили тако, опет ћу вам се осветити, па ћу се онда оканити.

8. И поломи их љуто ногама по бедрима, потом отиде и настани се у пећини од стијене Итама.

9. Тада изиђоше Филистеји и стадоше у око према Јуди, и раширише се до Лехије.

10. А људи од Јуде рекоше: Што сте изашли на нас? И одговорише: Изашли смо да свежемо Самсона и да му учинимо како је он нама учинио.

11. Тада изиђе три тисуће људи из Јуде к пећини у стијени Итаму, и рекоше Самсону: Не знаш ли да *Филистеји владају над нама, зашто си нам, дакле, то учинио? А он им рече: Како су они мени учинили тако ја учиних њима. *Суд. 14,4.

12. Они му рекоше: Дошли смо да те свежемо и предамо у руке Филистејима. А Самсон им рече: Закуните ми се да нећете ви уложити на ме.

13. Они му одговорише и рекоше: Нећемо; него ћемо те само свезати и предати у њихове руке, али те нећемо погубити. И свезаше га у два нова ужа и одведоше га из стијене.

14. И кад он дође до Лехије, Филистеји га сретоше вичући од радости; а Дух Господњи сиђе на њ, и ужа на рукама његовима посташе као конци изгорјели од ватре, и спадоше свезе с руку његовијех.

15. И он нађе чељуст магарећу још сирову, и пружив руку своју узе је, и поби њом тисућу људи.

16. Потом рече Самсон: Чељушћу магарећом једну гомилу, двије гомиле, чељушћу магарећом побих тисућу људи.

17. А кад изрече, баци чељуст из руке своје, и назва оно мјесто Рамат-Лехија.

18. И бијаше жедан јако, те завапи ка *Господу и рече: Ти си учинио руком слуге својега ово избављење велико; а сада хоћу ли умријети од жеђи, или ћу пасти у руке необрезанима? *Псал. 3,7.

19. Тада Бог расцијепи стијену у Лехији, и протече вода из ње, те се напи, и поврати му се дух и оживје. Зато се прозва онај извор Ен-Акоре, који је у Лехији до данашњега дана.

20. И би *судија Израиљу за времена филистејскога двадесет година. *Суд. 16,31.

Самсонов пад, биједа и посљедња освета.

16. Потом отиде Самсон у Газу, и ондје видје једну жену блудницу, и уђе к њој.

2. И људима у Гази би казано: Дође Самсон овамо. И опколише и вребаше га цијелу ноћ на вратима градским; и стајаху у потаји цијелу ноћ говорећи: Док сване, убићемо га.

3. Али Самсон спавав до поноћи уста у поноћи, и шчепа врата градска с оба доватка и ишчупа их с пријеворницом заједно, и метну их на рамена и однесе навврх горе која је према Хеврону.

4. Послије тога замилова дјевојку на потоку Сорику, којој бјеше име Далида.

5. И дођоше к њој кнезови филистејски и рекоше јој: Превари га и искушај гдје му стоји велика снага и како бисмо му досадили да га свежемо и свладамо; а ми ћемо ти дати сваки по тисућу и сто сребрника.

6. И Далида рече Самсону: Хајде кажи ми гдје стоји твоја велика снага и чим би се могао свезати и свладати.

7. А Самсон јој рече: Да ме свежу у седам гужава сировијех неосушенијех, онда бих изгубио снагу и био као и други човјек.

8. И донесоше јој кнезови филистејски седам ˠгужви сировијех, још неосушенијех, и она га свеза њима. ˠужа

9. А код ње бијаше засједа у соби; и она му рече: Ето Филистеја на те, Самсоне! А он покида гужве, као што се кида конац од кудјеље кад осјети ватру; и не дозна се за снагу његову.

10. Потом рече Далида Самсону: Гле, преварио си ме, и слагао си ме; него хајде кажи ми чим би се могао свезати.

11. А он јој рече: Да ме добро свежу новим ужима којима није ништа рађено, тада бих изгубио снагу и био бих као други човјек.

12. И Далида узе нова ужа, и свеза га њима, пак му рече: Ето Филистеја на те, Самсоне! А засједа бијаше у соби. А он раскиде с руку ужа као конац.

13. Тада рече Далида Самсону: Једнако ме вараш и лажеш ме; кажи ми чим би се могао свезати? А он јој рече: Да седам прамена косе на глави мојој привијеш на вратило.

14. И она заглавивши вратило коцем, рече: Ево Филистеја на те, Самсоне! А он се пробуди од сна, и истрже колац и основу и вратило.

15. Опет му она рече: Како можеш говорити: Љубим те, кад срце твоје није код мене? Већ си ме три пута преварио не хотећи ми казати гдје ти је велика снага.

16. И она му досађиваше својим ријечима сваки дан и наваљиваше на њ, и душа му пренеможе да умре,

17. Те јој отвори цијело *срце своје, и рече јој: †Бритва није никад прешла преко главе моје, јер сам ‡назиреј Божји од утробе матере своје; да се обријем, оставила би ме снага моја и ослабио бих, и био бих као сваки човјек.

*1.Днев. 28,9. †4.Мој. 6,5. ‡Суд. 13,5.

18. А Далида видећи да јој је отворио цијело срце своје, посла и позва кнезове филистејске поручивши им: Ходите сада, јер ми је отворио цијело срце своје. Тада дођоше кнезови филистејски к њој и донесоше новце у рукама својим.

19. А она га успава на крилу својем, и дозва човјека те му обрија седам прамена косе с главе, и она га прва свлада кад га остави снага његова.

20. И она рече: Ето Филистеја на те, Самсоне! А он пробудив се од сна рече: Изаћи ћу као и прије и отећу се. Јер не знадијаше да је *Господ отступио од њега. *4.Мој. 14,42.

21. Тада га ухватише Филистеји, и ископаше му очи, и одведоше га у Газу и оковаше га у двоје вериге мједене; и мељаше у тамници.

22. А коса на глави његовој поче расти као што је била кад га обријаше.

23. И кнезови *филистејски скупише се да принесу велику жртву Дагону богу својему, и да се провеселе; па рекоше: Предаде нам бог наш у руке наше Самсона непријатеља нашега. *1.Сам. 31,9.

24. Такођер и народ видјевши га хваљаше бога својега говорећи: Предаде нам бог наш у руке наше непријатеља нашега и затирача *земље наше и који поби толике између нас. *1.Сам. 31,9.

25. И кад се развесели *срце њихово рекоше: Зовите Самсона да нам †игра. И дозваше Самсона из тамнице да им игра, и намјестише га међу два стуба.

*2.Сам. 13,28. †Мат. 14,6.

26. Тада Самсон рече момку који га држаше за руку: Пусти ме, да опипам стубове на којима стоји кућа, да се наслоним на њих.

27. А кућа бијаше пуна људи и жена и сви кнезови филистејски бијаху ондје; и на крову бијаше око три тисуће људи и жена, који гледаху како Самсон игра.

28. Тада Самсон завапи ка *Господу и рече: Господе, Господе, опомени ме се, молим Те, и укријепи ме, молим Те, само сада, о Боже, да се осветим једанпут Филистејима за оба ока своја. *Јер. 15,15.

29. И загрли Самсон два стуба средња, на којима стајаше кућа, и наслони се на њих, на један десном, а на други лијевом руком својом.

30. Па онда рече Самсон: Нека умрем с Филистејима. И належе јако, и паде кућа на кнезове и на сав народ који бјеше у њој; и би мртвијех које поби умирући више него онијех које поби за живота својега.

31. Послије дођоше браћа његова и сав дом оца његова, и узеше га, и вративши се погребоше га између *Сараје и Естаола у гробу Маноја оца његова. А он би судија Израиљу двадесет година. *Суд. 13,25.

Миха врши идолопоклоничку службу.

17. А бијаше један човјек из горе Јефремове по имену Миха.

2. Он рече матери својој: Тисућа и сто сребрника, што су ти украдени, за које си клела и говорила преда мном, ево, то је сребро у мене, ја сам га узео. А мати му рече: Господ да те благослови, сине!

3. А кад врати тисућу и сто сребрника матери својој, рече мати његова: То сам сребро посветила Господу из своје руке за тебе, сине мој, да се начини од њега лик резан и ливен; зато ти га сада дајем натраг.

4. Али он опет даде сребро матери својој, а мати узе двјеста сребрника и даде златару, а он начини од њега лик резан и ливен, те бијаше у кући Михиној.

5. И тај Миха имаше кућу за богове, и начини оплећак и ликове, и посвети једнога између синова својих да му буде свештеник.

6. У то вријеме не бјеше цара у Израиљу: Сваки чињаше што му бијаше драго.

7. А бјеше један младић из Витлејема Јудина, од породице Јудине, који бјеше Левит и ондје борављаше.

8. Он отиде из тога града, Витлејема Јудина, да се настани гдје може; и идући својим путем дође у гору Јефремову до куће Михине.

9. А Миха му рече: Откуда идеш? Одговори му Левит: Из Витлејема Јудина, идем да се настаним гдје могу.

10. А *Миха му рече: Остани код мене, и буди ми отац и †свештеник, а ја ћу ти дати десет сребрника на годину и двоје хаљине и храну. И отиде Левит к њему. *Суд. 18,4. †Суд. 18,19.

11. И Левиту би по вољи да остане код њега, и би му тај младић као да му је син.

12. И Миха посвети Левита да му је свештеник тај младић, и оста у кући Михиној.

13. Тада рече Миха: Сада знам да ће ми Господ учинити добро зато што имам Левита свештеника.

Племе Даново осваја Лаис и ту установљава Михину идолопоклоничку службу.

18. У то вријеме не бјеше *цара у Израиљу, и у то вријеме племе †Даново тражаше себи насљедство гдје би наставало, јер му дотада не бјеше допало насљедство међу племенима Израиљевијем. *Суд. 17,6. †Исус Н. 19,47.

2. Зато послаше синови Данови из породице своје пет људи између себе, храбре људе од Сараје и Естаола, да уходе земљу и добро размотре, и рекоше им: Идите, размотрите земљу. И они отидоше у гору Јефремову у кућу Михину и заноћише ондје.

3. И кад бијаху код куће Михине, познаше глас онога младића Левита, и свративши се онамо рекоше му: Ко те доведе овамо и шта радиш ту, и шта ћеш ту?

4. А он им рече: Тако и тако учини ми Миха, и најми ме да му будем свештеник.

5. А они му рекоше: Упитај Бога да знамо хоће ли нам бити срећан пут на који пођосмо.

6. А свештеник им рече: Идите с миром; по вољи је Господу пут којим идете.

7. И тако пошавши онијех пет људи дођоше у Лаис, и видјеше тамошњи народ гдје живи без страха по обичају сидонском, мирно и без страха, и да нема никога у земљи ко би им чимгод досађивао или отимао власт, и да су далеко од Сидоњана нити имају шта с ким.

8. Па кад се вратише к браћи својој у Сарају и Естаол, рекоше им браћа: Што је?

9. А они рекоше: Устајте да идемо на њих; јер видјесмо земљу, и врло је добра. И ви не марите, немојте се лијенити, него похитајте да узмете земљу.

10. Кад дођете, доћи ћете к народу безбрижном и у *земљу пространу; јер је предаде Бог у ваше руке; то је мјесто гдје нема недостатака ни у чему што има на земљи.

*5.Мој. 8,9.

11. Тада пођоше оданде из Сараје и Естаола шест стотина људи од породице Данове наоружанијех.

12. И отишавши стадоше у око код Киријат-Јарима у Јуди; зато се прозва оно мјесто Махане-Дан до данас, и јест иза Киријат-Јарима.

13. А оданде пошавши у гору Јефремову дођоше у кућу Михину.

14. Тада проговорише петорица што бијаху ишли да уходе земљу лаиску, и рекоше браћи својој: Знате ли да у овијем кућама има оплећак и ликова, и лик резан и лик ливен? Сада, дакле, гледајте што ћете радити.

15. А они свративши се онамо уђоше у кућу гдје бјеше младић Левит, у кућу Михину, и упиташе га за здравље,

16. А шест стотина људи наоружанијех од синова Дановијех стадоше пред вратима.

17. А пет људи што бјеху ишли да уходе земљу отишавши уђоше и узеше лик резан и оплећак и ликове и лик ливен; а свештеник стајаше на вратима са шест стотина људи наоружанијех.

18. И они што уђоше у кућу Михину кад узеше лик резани, оплећак, ликове и лик ливени, свештеник им рече: Шта радите?

19. А они му рекоше: Мучи, метни руку на уста, па хајде с нама, и буди нам отац и *свештеник. Шта ти је боље, бити свештеник кући једнога човјека или бити свештеник племену и породици у Израиљу?

*Суд. 17,10.

20. И свештеник се обрадова у срцу, и узе оплећак и ликове и лик резани, и уђе међу народ.

21. И окренувши се пођоше пустивши дјецу и стоку и закладе напријед.

22. А кад бијаху далеко од куће Михине, онда људи који живљаху у кућама близу куће Михине скупише се и пођоше у потјеру за синовима Дановијем.

23. И викаше за синовима Дановијем, а они обазревши се рекоше Михи: Што ти је, те си скупио толике људе?

24. А он рече: Узели сте моје богове које сам начинио, и свештеника, па отидосте. Шта још имам? Па још кажете: Шта ти је?

25. А синови Данови рекоше му: Немој да ти се чује глас за нама, да не би ударили на вас људи гњевни, те ћеш изгубити душу своју и душу дома својега.

26. И синови Данови отидоше својим путем, а Миха видећи да су јачи од њега врати се и отиде кући својој.

27. И они узевши што бјеше начинио Миха, и свештеника, којега имаше, дођоше у Лаис к народу мирном и безбрижном; па их исјекоше оштријем *мачем, а град упалише огњем.

*Исус Н. 19,47.

28. И не бјеше никога да их избави; јер бијаху далеко од *Сидона и не имаху ништа ни са ким; а град бијаше у †долини која је код ‡Вет-Реова. Послије сазидаше град и населише се у њему.

*1.Мој. 49,13. †Исус Н. 8,11. ‡2.Сам. 10,6.

29. И назваше град Дан по имену Дана оца својега, који се роди Израиљу; а прије се град зваше Лаис.

30. И синови Данови намјестише себи онај лик резани; а Јонатан син Гирсона сина Манасијина и синови његови бијаху свештеници племену Данову, докле се год не исели из земље.

31. И намјештен им стајаше онај лик резани, који начини Миха, за све вријеме, докле дом Божји бијаше у Силому.

Страшно дјело становника Гаваје
у Венијаминову племену.

19. И у то вријеме, кад не бјеше *цара у Израиљу, бјеше један Левит који живљаше као дошљак крај горе Јефремове, и узе иночу из Витлејема Јудина. *Суд. 17,6.

2. А иноча његова чињаше прељубу код њега, па отиде од њега кући оца својега у Витлејем Јудин, и оста ондје четири мјесеца.

3. А муж њезин уста и отиде за њом да јој лијепо говори и да је доведе натраг, имајући са собом момка својега, и два магарца; и она га уведе у кућу оца својега, и кад га видје отац њезин обрадова се доласку његову.

4. И устави га таст његов, отац младичин, и оста код њега три дана, и ондје јеђаху и пијаху и ноћиваху.

5. А четврти дан кад усташе рано, уста и он да иде; али отац младичин рече зету својему: Поткријепи срце своје залогајем хљеба, па онда идите.

6. И тако сједоше и једоше обојица заједно и напише се; па рече отац младичин мужу: Хајде остани још ноћас, и буди весео.

7. Али човјек уста да иде; али таст његов навали на њ, те опет ноћи ондје.

8. Потом урани петога дана да иде; и рече му отац младичин: Поткријепи срце своје. И једући заједно забавише се докле и дан наже.

9. Тада уста човјек да иде, он и иноча му и момак; а таст његов, отац младичин, рече му: Ето, дан је већ нагао, вече је, преноћите овдје; ето доцкан је, преноћи овдје, и буди весео, па сјутра ураните на пут, и иди к својему шатору.

10. Али човјек не хтје ноћити; него уста и пође; и дође до Јевуса, а то је *Јерусалим, и с њим два магарца натоварена и иноча његова. *Исус Н. 18,28.

11. А кад бијаху близу Јевуса, дан бијаше нагао врло, па рече слуга господару својему: Хајде брже да се свратимо у тај град Јевус, и ту да ноћимо.

12. А господар му рече: Нећемо свртати у туђ град, који није синова Израиљевијех, него ћемо ићи до *Гаваје. *1.Сам. 10,26.

13. Још рече момку својему: Хајде брже да стигнемо у које од тијех мјеста и да ноћимо у Гаваји или у Рами.

14. И минуше онуда и отидоше; и сунце их зађе близу Гаваје Венијаминове.

15. И окретоше онамо да отиду и преноће у Гаваји; и кад уђе, сједе на улици градској; и не би никога да их прими у кућу да преноће.

16. И гле, један старац враћаше се с посла својега из поља увече, а бијаше из горе Јефремове и живљаше као дошљак у Гаваји; а људи онога мјеста бјеху синови Венијаминови.

17. И он подигав очи своје угледа онога човјека путника на улици градској; и рече му старац: Куда идеш? И откуда идеш?

18. А он му одговори: Идемо од Витлејема Јудина до на крај горе Јефремове; оданде сам, па сам ишао до Витлејема Јудина, а сада идем к дому Господњему, и нема никога да ме прими у кућу.

19. А имамо и сламе и ˇпиће за магарце своје, и хљеба и вина за се и за слушкињу твоју и за момка, који је са слугом твојим, имамо свега доста. ˇхране

20. А старац му рече: Буди миран; што ти год недостаје, ја ћу се старати за то; само немој ноћити на улици.

21. И уведе га у своју кућу, и положи магарцима; потом опраше ноге, и једоше и пише.

22. А кад се развеселише, гле, људи онога града, безаконици, опколише кућу, и стадоше лупати у врата, и рекоше старцу, господару од куће, говорећи: Изведи тога *човјека што је ушао у твоју кућу, да га познамо. *1.О цар. 21,10.

23. И изашав к њима онај човјек, господар од куће, рече им: Не, браћо, не чините зла; кад је човјек ушао у моју кућу, не чините тога *безумља. *2.Сам. 13,12.

24. Ево кћи моја дјевојка и иноча његова, њих ћу вам извести, па њих осрамотите и чините с њима што вам је воља, само човјеку овоме не чините тога безумља.

25. Али га не хтјеше послушати они људи; тада онај човјек узе иночу своју и изведе је напоље к њима, и они је познаше, и злоставише је цијелу ноћ до зоре, и пустише је кад зора забијеље.

26. И дошавши жена у зору паде код врата од куће онога човјека гдје бијеше господар њезин, и лежа докле се не расвану.

27. А господар њезин уста ујутру, и кад отвори врата и изађе да иде својим путем, а то жена иноча његова лежаше на вратима кућнијем, и руке јој на прагу.

28. И рече јој: Устани да идемо. Али не би одговора; тада је метну на магарца, и уставши човјек пође у мјесто своје,

29. И дошав кући својој узе мач, и узе иночу своју и исијече је с костима на дванаест комада и разасла у све крајеве Израиљеве.

30. И ко год видје говораше: Није се учинило нити се видјело тако што откад изиђоше синови Израиљеви из Мисира до данас. Промислите о томе и вијећајте и говорите.

Остала племена војују против племена Венијаминова и готово га затиру.

20. Тада изиђоше сви синови *Израиљеви, и сабра се сав народ једнодушно, од Дана до Вирсавеје и до земље Галадове, ка †Господу у ‡Миспу.

*Исус Н. 22,12. †Суд. 21,5. ‡Суд. 10,17.

2. И главари свега народа, свијех племена Израиљевијех, дођоше на збор народа Божијега, четири стотине тисућа људи пјешака који махаху мачем.

3. А синови Венијаминови чуше да су синови Израиљеви отишли у Миспу. Синови Израиљеви рекоше: Кажите како се догодило то зло.

4. А Левит, муж убијене жене, одговори и рече: Дођох с иночом својом у Гавају Венијаминову да преноћим.

5. А Гавајани усташе на ме, опколише ме у кући ноћу, и хтјеше ме убити; и иночу моју злоставише тако да умрије.

6. Зато узев иночу своју исјекох је на комаде и разаслах је у све крајеве насљедства Израиљева; јер учинише грдило и срамоту у Израиљу.

7. Ето, ви сте сви синови Израиљеви; промислите и вијећајте.

8. А сав народ уста једнодушно и рече: Да не идемо нијед ан к шатору своjему, и нијед ан да се не враћа кући својој.

9. Него ово да учинимо Гаваји: Да бацимо ждријеб за њу.

10. Да узмемо по десет људи од стотине по свијем племенима Израиљевијем, и по стотину од тисуће, и по тисућу од десет тисућа, да донесу храну народу, а он да иде да учини Гаваји Венијаминовој како је заслужила грдилом које је учинила Израиљу.

11. И скупи се сав народ Израиљев на онај град сложивши се једнодушно.

12. Тада послаше племена *Израиљева људе у све породице Венијаминове, и поручише им: Какво се то зло учини међу вама?

*Исус Н. 22,13.

13. Сада дајте те безаконике што су у Гаваји, да их погубимо и извадимо зло из *Израиља. Али не хтјеше синови Венијаминови послушати браће своје, синова Израиљевијех.

*5.Мој. 17,12.

14. Него се скупише синови Венијаминови из својих мјеста у Гавају да изиђу да се бију са синовима Израиљевијем.

15. И наброји се у то вријеме синова Венијаминовијех из њиховијех градова двадесет и шест тисућа људи који махаху мачем, осим становника гавајских, којих бијеше на број седам стотина људи одабранијех.

16. У свем том народу бијеше седам стотина људи одабранијех, који бјеху љеваци, и сваки гађаше каменом из праћке у длаку не промашујући.

17. А људи Израиљаца наброји се осим синова Венијаминовијех четири стотине тисућа људи који махаху мачем, самијех војника.

18. И уставши отидоше у Ветиљ, и упиташе Бога и рекоше синови *Израиљеви: Ко ће између нас ићи први у бој на синове Венијаминове? А Господ рече: Јуда нек иде први.

*4.Мој. 27,21; 2.Мој. 28,30.

19. Потом уставши рано синови Израиљеви стадоше у око према Гаваји.

20. И изиђоше синови Израиљеви у бој на синове Венијаминове, и уврсташе се синови Израиљеви да ударе на Гавају.

21. А синови Венијаминови изиђоше из Гаваје, и повaљаше по земљи између Израиљаца у онај дан двадесет и двије тисуће људи.

22. Али се народ синова Израиљевијех ослободи, те се опет уврсташе на истом мјесту гдје се бијаху уврстали првога дана.

23. Јер синови Израиљеви отидоше те плакаше пред Господом до вечера, и упиташе Господа говорећи: Хоћемо ли опет изаћи у бој на синове Венијамина брата својега? А Господ им рече: Изиђите на њих.

24. И изиђоше синови Израиљеви на синове Венијаминове други дан.

25. И синови Венијаминови изиђоше пред њих из *Гаваје други дан; и повањаше по земљи између синова Израиљевијех опет осамнаест тисућа људи, који сви махаху мачем. *Ос. 10,9.

26. Тада сви синови Израиљеви и сав народ изиђоше и дођоше у Ветиљ, и плакаше и стајаше ондје пред Господом, и постише онај дан до вечера, и принесоше жртве паљенице и жртве захвалне пред Господом.

27. Па упиташе синови Израиљеви Господа; јер ондје бијаше *ковчег завјета Божијега у оно вријеме; *1.Сам. 4,3.

28. И *Финес син †Елеазара сина Аронова стајаше пред њим у оно вријеме. И рекоше: Хоћемо ли опет изаћи у бој на синове Венијамина брата својега или ћемо се оканити? А ‡Господ им рече: Изиђите, јер ћу их сјутра предати вама у руке.
*4.Мој. 25,7. †Исус Н. 22,13. ‡5.Мој. 10,8.

29. Тада намјести Израиљ засједе око Гаваје.

30. И синови Израиљеви изиђоше трећи дан на синове Венијаминове, и уврсташе се према Гаваји као првом и другом.

31. А синови Венијаминови изашавши пред народ одвојише се од града, и стадоше бити и сјећи народ као првом и другом по путевима, од којих један иде у Ветиљ, а други у Гавају, и по пољу, и убише до тридесет људи из Израиља.

32. И рекоше синови Венијаминови: Падају пред нама као прије. А синови Израиљеви рекоше: Да бјежимо да их отргнемо од града на путеве.

33. Тада сви синови Израиљеви кретоше се са својега мјеста и уврсташе се у Вал-Тамару; и засједе Израиљеве искочише из мјеста својега, из ˅лука гавајских. ˃ливада

34. И дође на Гавају десет тисућа људи изабранијех из свега Израиља, и бој поста жешћи, а они не опазише да ће их зло задесити.

35. И Господ поби Венијамина пред Израиљем, и синови Израиљеви погубише онај дан од синова Венијаминовијех двадесет и пет тисућа и сто људи, који сви мачем махаху.

36. И синови Венијаминови видјеше да су надбијени: Јер синови Израиљеви узмакоше испред синова Венијаминовијех уздајући се у засједе које бијаху намјестили код Гаваје;

37. А они што бијаху у засједи навалише брже у Гавају, и ушавши исјекоше све по граду оштријем мачем.

38. А бијаху синови Израиљеви уговорили с онима у засједи да за знак запале ватру да се дигне велик дим из града.

39. Тако синови Израиљеви стадоше бјежати из боја, а синови Венијаминови почеше убијати, и исјекоше до тридесет људи између синова Израиљевијех говорећи: Доиста падају пред нама као у пређашњем боју.

40. Али кад се пламен и дим као стуб диже из града, обазреше се синови Венијаминови, и гле, огањ се из града дизаше до неба.

41. Тада се вратише синови Израиљеви, а синови Венијаминови сметоше се видећи да их је зло задесило;

42. И побјегоше испред синова Израиљевијех к пустињи; али их војска гоњаше, и који из градова излажаху, бише их међу собом.

43. Тако опколише синове Венијаминове, гонише их, ˅тлачише их од Менује до Гаваје к истоку. ˃сатираше

44. И погибе синова Венијаминовијех осамнаест тисућа људи, самијех јунака.

45. А онијех што се окретоше и побјегоше у пустињу к стијени Римону, напабирчише их по путевима пет тисућа људи, и тјераше их до Гидома и побише их двије тисуће људи.

46. И тако свега погибе онај дан синова Венијаминовијех двадесет и пет тисућа људи који махаху мачем, све самијех јунака.

47. И бјеше шест стотина људи који се окретоше и утекоше у пустињу к стијени Римону, и осташе на ˅стијени Римону четири мјесеца. ˃пећини

48. Потом синови Израиљеви вративши се к синовима Венијаминовијем исјекоше оштријем мачем и људе по градовима и стоку и што се год нађе; и све градове који осташе попалише огњем.

Како се поново подигло племе Венијаминово.

21. А синови *Израиљеви бијаху се заклели у †Миспи рекавши: Ниједан између нас да не да кћери своје за жену сину Венијаминову. *Суд. 20,1. †1.Сам. 7,5.

2. Зато отиде народ к дому Божијему, и осташе ондје до вечера пред Богом, и подигавши глас свој плакаше врло,

3. И рекоше: Зашто се, Господе Боже Израиљев, догоди ово у Израиљу, данас да нестане једнога племена из Израиља?

4. И сјутрадан урани народ, и начини ондје олтар, и принесоше жртве паљенице и жртве захвалне.

5. Тада рекоше синови Израиљеви: Има ли ко да није дошао на збор из свијех племена Израиљевијех ка Господу? Јер се бијаху тешко заклели за онога ко не дође у Миспу ка Господу рекавши: Да се погуби.

6. Јер се синовима Израиљевијем сажали за Венијамином братом њиховијем, и рекоше: Данас се истријеби једно племе из Израиља.

7. Шта ћемо чинити с онима што су остали да би имали жене, кад се заклесмо Господом да им не дамо кћери својих за жене?

8. Па рекоше: Има ли ко из племена Израиљевијех да није дошао у Миспу ка Господу? И гле, не бјеше дошао на војску, на збор, нико из Јависа Галадова.

9. Јер кад се народ преброји, гле, не бјеше ондје ниједнога од онијех који живе у Јавису Галадову.

10. Зато посла збор онамо дванаест тисућа храбријех људи, и заповједи им говорећи: Идите и побијте становнике у Јавису Галадову оштријем мачем и жене и дјецу.

11. Ово ћете, дакле, учинити: Све мушкиње и све женскиње што је познало *човјека побијте. *4.Мој. 31,17.

12. И нађоше међу становницима Јависа Галадова четири стотине дјевојака, које не бјеху познале човјека, и доведоше их у око у *Силом, који је у †земљи хананској. *Исус Н. 18,1. †Исус Н. 22,9.

13. Тада посла сав збор, те говорише синовима Венијаминовијем, који бјеху у стијени *Римону, и објавише им мир. *Суд. 20,47.

14. Тако се вратише синови Венијаминови у то вријеме, и дадоше им жене које оставише у животу између жена из Јависа Галадова; али их не бјеше доста за њих.

15. А народу бјеше жао Венијамина што Господ окрњи племена Израиљева.

16. Па рекоше старјешине збора: Шта ћемо чинити с овима што су остали да би имали жене? Јер су изгинуле жене у племену Венијаминову.

17. Потом рекоше: Насљедство Венијаминово припада онима што су остали, да се не би затрло племе из Израиља.

18. А ми им не можемо дати жена између *кћери својих; јер су се заклели синови Израиљеви рекавши: Да је проклет ко да жену синовима Венијаминовијем. *Суд. 11,35.

19. Потом рекоше: Ево, годишњи је празник Господњи у Силому, који је са сјевера Ветиљу, источно од пута који иде од Ветиља у Сихем, и с југа Левони.

20. И заповједише синовима Венијаминовијем говорећи: Идите, и засједите по виноградима.

21. И пазите: Па кад изиђу *кћери силомске да играју, изиђите из винограда и отмите сваки себи †жену између кћери силомских; и идите у земљу Венијаминову. *Суд. 11,34. †2.Мој. 15,20.

22. А кад дођу оци њихови или браћа њихова к нама да се суде, ми ћемо им казати: Смилујте им се нас ради, јер у овом рату нијесмо заробили жене за свакога њих; а ви им нијесте дали, и тако нећете бити криви.

23. Тада синови Венијаминови учинише тако, и доведоше жене према броју свом између играчица које отеше, и отишавши вратише се на насљедство своје, и сазидаше опет *градове и населише се у њима. *Суд. 20,48.

24. И тако разиђоше се синови Израиљеви оданде у оно вријеме сваки у своје племе и у породицу своју, и отидоше оданде сваки на своје насљедство.

25. У оно вријеме не бјеше *цара у Израиљу; сваки чињаше што му бјеше драго. *Суд. 17,6.

КЊИГА О РУТИ

Рута путује са Нојемином у Витлејем.

1. А у оно вријеме кад суђаху *судије би †глад у земљи; и један човјек из ‡Витлејема Јудина отиде да живи као дошљак у земљи моавској са женом својом и са два сина своја.

*Суд. 2,16. †1.Мој. 12,10. ‡Суд. 17,8.

2. А име томе човјеку бјеше Елимелех, а жени му име Нојемина, а имена двојице синова његовијех Малон и Хелеон; и бијаху Ефраћани, из Витлејема Јудина; и дођоше у земљу моавску и настанише се ондје.

3. Потом умрије Елимелех муж Нојемин и она оста са два сина своја.

4. Они се оженише Моавкама: Једној бјеше име Орфа а другој Рута; и ондје стајаху до десет година.

5. Потом умријеше обојица, Малон и Хелеон; и жена оста без два сина своја и без мужа својега.

6. Тада се она подиже са снахама својима да се врати из земље моавске, јер чу у земљи моавској да је Господ походио народ свој давши им хљеба.

7. И изиђе из мјеста гдје бијаше, и обје снахе њезине с њом; пођоше путем да се врате у земљу Јудину.

8. Тада рече Нојемина објема снахама својима: Идите, вратите се свака у дом матере своје; Господ нека вам учини милост као што ви учинисте умрлима и мени.

9. Да вам да Господ да нађете починак свака у дому мужа својега. И пољуби их; а оне повикавши заплакаше,

10. И рекоше јој: Не, него ћемо се с тобом вратити у твој народ.

11. А Нојемина им рече: Идите натраг, кћери моје; што бисте ишле са мном? Зар ћу још имати синова у утроби својој да вам буду мужеви?

12. Вратите се, кћери моје, идите; јер сам остарјела и нијесам за удају. А и да кажем да се надам и да се још ноћас удам, и да родим синове,

13. Зар ћете их ви чекати док одрасту? Зар ћете тога ради стајати неудате? Немојте, кћери моје; јер су моји јади већи од ваших, јер се рука *Господња подигла на ме.

*Суд. 2,15.

14. Тада оне подигавши глас свој плакаше опет; и Орфа пољуби свекрву своју; а Рута оста код ње.

15. А она јој рече: Ето, јетрва се твоја вратила народу својему и к боговима својим; врати се и ти за јетрвом својом.

16. Али Рута рече: Немој ме наговарати да те оставим и од тебе отидем; јер куда год ти идеш, идем и ја; и гдје се год ти настаниш, настанићу се и ја; твој је народ мој народ, и твој је Бог мој Бог.

17. Гдје ти умријеш, умријећу и ја, и ондје ћу бити погребена. То нека ми учини Господ и то нека ми дода, *смрт ће ме само раставити с тобом.

*1.О цар. 2,23.

18. А она кад видје да је тврдо наумила ићи с њом, преста је одвраћати.

19. Тако идоше обје док не дођоше у Витлејем; а кад дођоше у Витлејем, сав *град узаврје њих ради, и говораху: Је ли то Нојемина?

*Иса. 23,7.

20. А она им говораше: Не зовите ме више Нојемина, него ме зовите ➔Мара, јер ми велике јаде зададе Свемогући.

➔Горка

21. Обилна сам отишла, а празну ме врати Господ. Зашто ме зовете Нојемина, кад ме Господ обори и Свемогући ме уцвијели.

22. Тако дође натраг Нојемина и с њом Рута *Моавка, снаха њезина, вративши се из земље моавске; а дођоше у Витлејем о почетку јечмене жетве.

*Рута 2,6.

Рута купи класје по Возову пољу
и налази милост у њега.

2. А бијаше један *човјек, род мужу Нојеминину, човјек богат од породице Елимелехове, којему име бијаше Воз.

*Рута 2,20.

2. И Рута Моавка рече Нојемини: Да идем у поље да пабирчим класје за онијем пред ким нађем милост. А она јој рече: Иди, кћери моја.

3. И она отиде, и дошавши стаде пабирчити по њиви за жетеоцима: и догоди

се, те дође на њиву која припадаше Возу, који бијаше од породице Елимелехове.

4. И гле, дође Воз из Витлејема, и рече жетеоцима: Господ да је с вама! И они му рекоше: Да те благослови Господ!

5. Тада рече Воз слузи својему који бијаше над жетеоцима: Чија је она младица?

6. А слуга који бјеше над жетеоцима одговори му: Моавка је младица која се вратила с Нојемином из земље моавске.

7. И рече: Да пабирчим, да купим класје између снопова за жетеоцима. И дошавши бави се од јутра досада; само је мало била код куће.

8. Тада Воз рече Рути: Чујеш, кћери моја; немој ићи на другу њиву да пабирчиш, нити одлази одавде, него се држи мојих дјевојака.

9. Пази на којој њиви они жању, па иди за њима; јер сам заповједио момцима својим да те нико не дира; а кад ожедниш, иди к судовима и пиј што моје слуге захитају.

10. Тада она паде ничице и поклони се до земље, и рече му: Како нађох милост пред тобом, да ме погледаш, кад сам туђинка?

11. А Воз одговори и рече јој: Чуо сам ја све што си чинила свекрви својој по смрти мужа својега, и како си оставила оца својега и матер своју и постојбину своју, па си дошла к народу којега нијеси знала прије.

12. *Господ да ти †плати за дјело твоје, и да ти плата буде потпуна од ‡Господа Бога Израиљева, кад си дошла да се под крилима Његовијем склониш.

*1.Сам. 24,20. †Псал. 19,11. ‡2.Тим. 1,18.

13. А она рече: Нађох *милост пред тобом, господару, јер си ме утјешио и милостиво проговорио слушкињи својој, ако и нијесам као једна од твојих слушкиња. *1.Сам. 1,18.

14. А Воз јој рече: Кад буде вријеме јести, дођи овамо и једи хљеба и умочи залогај свој у ˇоцат. И она сједе покрај жетелаца, и он јој пружи прженијех зрна, и она једе и насити се, и претече јој. ˃да угаси жеђ

15. Потом уста да пабирчи. А Воз заповједи момцима својим говорећи: Нека пабирчи и међу сноповима, немојте да је застидите.

16. Него још навлаш испуштајте руковети и остављајте јој нека купи, и не корите је.

17. И она пабирчи на њиви до вечера, и оврши што напабирчи, и дође око ˇефе јечма. ˃око 22 литра

18. И узевши отиде у град, и видје свекрва њезина шта је напабирчила; а она извади и даде јој и оно што јој је претекло пошто се наситила.

19. И рече јој свекрва: Гдје си пабирчила данас, и гдје си радила? Да је благословен који те је погледао! А она каза свекрви својој код кога је радила говорећи: Име је човјеку код којега сам данас радила Воз.

20. А Нојемина рече снахи својој: *Господ да га благослови, кад није укратио милости своје к живима и к мртвима. И рече јој Нојемина: Тај је човјек нама род, и један од осветника наших. *Рута 3,10.

21. А Рута Моавка рече: Још ми је рекао: Држи се моје чељади, докле не пожању све моје.

22. А Нојемина рече Рути снахи својој: Добро је, кћери моја, да идеш с његовијем дјевојкама, да те не би дирали на другој њиви.

23. И тако се држаше дјевојака Возовијех пабирчећи, докле се не сврши жетва јечмена и жетва пшенична; и живљаше код свекрве своје.

Рута слуша Нојеминин савјет.

3. Потом рече јој Нојемина свекрва њезина: Кћери моја, не треба ли да ти потражим ˇпочинка, да би ти добро било? ˃мирно мјесто

2. Ево, није ли нам род Воз, код којега си била с дјевојкама његовијем? Ево, он ће ову ноћ вијати јечам на гумну.

3. Умиј се, дакле, и намажи се, и обуци хаљине своје на се, па иди на гумно; али да не дозна за те човјек докле не једе и не напије се.

4. Па кад легне, запамти мјесто гдје легне, па онда отиди и дигни покривач с ногу његовијех, те лези ондје; а он ће ти казати шта ћеш радити.

5. А Рута јој рече: Што ми год кажеш, учинићу.

6. И отиде на гумно и учини све што јој заповједи свекрва.

7. А Воз једавши и пивши и провеселивши се отиде те леже код стога; а она

дође полако, подиже покривач с ногу његовијех и леже.

8. А кад би око поноћи трже се човјек и обрну се, а гле, жена лежаше код ногу његовијех.

9. И он јој рече: Ко си? Она одговори: Ја сам Рута слушкиња твоја; ➝рашири крило своје на слушкињу своју, јер си ми осветник.

➝узми ме за супругу

10. А он рече: *Господ да те †благослови, кћери моја; ова потоња милост коју ми показујеш већа је од прве, што нијеси тражила младића, ни сиромашна ни богата.

*Рута 1,8. †Рута 2,20.

11. Зато сада, кћери моја, не бој се; што год речеш учинићу ти; јер зна цијело мјесто народа мојега да си поштена *жена. *Приче 12,4.

12. Јест истина, ја сам ти ➝осветник; али има јоште ближи од мене. ➝рођак (за брак)

13. Преноћи овдје; па сјутра ако те хтједбуде узети, добро, нека узме; ако ли не хтједбуде узети, ја ћу те узети, тако жив био *Господ! Спавај до јутра. *Суд. 8,19.

14. И она спава код ногу његовијех до јутра; потом уста, док још не могаше човјек човјека распознати, јер Воз рече: Да се не дозна да је жена долазила на гумно.

15. И рече: Дај огртач који имаш на себи; и држи га. И она га подржа, а он јој измјери шест мјерица јечма, и напрти јој и она отиде у град.

16. И дође свекрви својој, која јој рече: Шта би, кћери моја? А она јој каза све што јој учини онај човјек.

17. И рече: Овијех шест мјерица јечма даде ми, јер ми рече: Немој се вратити празна к свекрви својој.

18. А она јој рече: Почекај, кћери моја, док дознаш како ће изаћи; јер онај човјек неће се смирити, док не заврши ствар данас.

Возова се женидба извршује и благосиља. Списак Давидова племена.

4. А Воз изиђе на врата градска, и сједе ондје. И гле, наиђе онај ➝осветник, за којега Воз говораше, и рече му Воз: Ходи овамо, сједи овдје. И он дође и сједе. ➝рођак који може да узме удовицу свог рођака

2. Потом узе Воз десет људи између старјешина градских и рече: Посједајте овдје. И посједаше.

3. Тада рече ономе осветнику: Њиву која је била брата нашега Елимелеха продала је Нојемина, која се вратила из земље моавске.

4. Зато рекох: Да јавим теби, и кажем ти: Узми њиву пред овима што сједе овдје и пред старјешинама народа мојега; ако ћеш откупити, откупи; ако ли нећеш откупити, кажи ми да знам; јер осим тебе нема другога који би откупио, а послије тебе идем ја. А он рече: Ја ћу откупити.

5. А Воз рече: У који дан узмеш њиву из руке Нојеминине, треба да узмеш и Руту Моавку жену умрлога, да подигнеш име умрломе у насљедству његову.

6. Тада рече онај осветник: Не могу откупити, да не распем својега насљедства; откупи ти што би требало да ја откупим, јер ја не могу откупити.

7. А бијаше од старине обичај у Израиљу о откупљивању и ➝промијењивању, да би свака ствар била тврда, да један изује обућу своју и да другоме, и то бијаше свједоџба у Израиљу. ➝размени

8. Кад, дакле, онај осветник рече Возу: Узми ти, изу обућу своју.

9. А Воз рече старјешинама и свему народу: Ви сте свједоци данас да сам откупио из руке Нојеминине што је год било Елимелехово и што је год било Хелеоново и Малоново;

10. И да сам узео за жену Руту Моавку жену Малонову да подигнем име умрломе у насљедству његову, да не би погинуло име умрлому међу браћом његовом и у мјесту његову; ви сте свједоци данас.

11. И сав народ који бијаше на вратима градским и старјешине рекоше: Свједоци смо; да да Господ да *жена која долази у дом твој буде као †Рахиља и Лија, које обје сазидаше дом Израиљев; богати се у ‡Ефрати, и прослави име своје у Витлејему!

*Приче 14,1. †1.Мој. 35,16. ‡Мих. 5,2.

12. И од потомства које ти *Господ да од те жене, да постане дом твој као дом †Фареса којега роди Тамара Јуди. *1.Сам. 2,20. †Мат. 1,3.

13. И тако узе Воз Руту и би му жена, и он леже с њом, и Господ јој даде те затрудње, и роди сина.

14. И рекоше жене Нојемини: Да је благословен Господ који те није оставио данас без осветника, да се име његово слави у Израиљу!

15. Он ће ти утјешити душу и биће потпора старости твојој, јер га роди снаха твоја која те љуби и која ти је боља него седам синова.

16. И узе Нојемина дијете, и метну га на крило своје, и бјеше му дадиља.

17. И сусједе надјенуше му име говорећи: Роди се син Нојемини, и прозваше га Овид. Он би отац Јесеја оца Давидова.

18. А ово је ᵌплеме Фаресово: Фарес роди Есрома; ᵌродослов

19. А Есром роди Арама; а Арам роди Аминадава;

20. А Аминадав роди Насона; а *Насон роди Салмона; *4.Мој. 1,7.

21. А Салмон роди Воза; а Воз роди Овида;

22. А Овид роди Јесеја; а Јесеј роди Давида.

ПРВА КЊИГА САМУИЛОВА

КОЈА СЕ ЗОВЕ И ПРВА КЊИГА О ЦАРЕВИМА

Анина молитва и услишење. Самуилово рођење и посвећивање за службу у Светињи.

НАДА

1. Бијаше један човјек из Раматајим-Софима, из горе Јефремове, којему име бјеше *Елкана син Јероама, сина Елива, сина Това, сина Суфова, Ефраћанин. *1.Днев. 6,27.

2. И имаше двије жене, једној бјеше име Ана а другој Фенина; и Фенина имаше дјеце, а Ана немаше дјеце.

3. И иђаше тај човјек сваке године из својега града да се поклони и принесе жртву Господу над војскама у Силом; а ондје бијаху два сина Илијева, Офније и Финес, свештеници Господњи.

4. И једног дана кад Елкана принесе жртву, даде Фенини жени својој и свијем синовима њезинијем и кћерима њезинијем по дио;

5. Ани пак даде два дијела, јер љубљаше Ану, а њој Господ бјеше затворио материцу.

6. И противница је њезина врло цвијељаше пркосећи јој што јој Господ бјеше затворио материцу.

7. Тако чињаше Елкана сваке године, и Ана хођаше у дом Господњи, а она је цвијељаше, те плакаше и не јеђаше.

8. А Елкана муж њезин рече јој једном: Ана, зашто плачеш, и зашто не једеш, и зашто је срце твоје невесело? Нијесам ли ти ја бољи него десет синова?

9. А Ана уста, пошто једоше и пише у Силому; а Илије свештеник сјеђаше на столици на прагу дома Господњега.

10. И она тужна у срцу помоли се Господу плачући много.

11. И завјетова се говорећи: *Господе над војскама, ако погледаш на муку слушкиње своје, и опоменеш ме се, и не заборавиш слушкиње своје, него даш слушкињи својој мушко чедо, ја ћу га дати Господу, докле је год жив, и бритва неће пријећи преко главе његове. *1.Сам. 1,27; 4.Мој. 6,5.

12. И кад се она дуго мољаше пред Господом, Илије мотраше на уста њезина.

13. Али Ана говораше у срцу својем, уста јој се само мицаху а глас јој се не чујаше; стога Илије помисли да је пијана.

14. Па јој рече Илије: Докле ћеш бити пијана? Отријезни се од вина својега.

15. Али Ана одговори и рече: Нијесам пијана, господару, него сам жена тужна у срцу; нијесам пила вина ни силовита пића; него *излијевам душу своју пред Господом. *Псал. 62,8.

16. Немој једначити слушкиње своје с неваљалом женом; јер сам од велике туге и жалости своје говорила досад.

17. Тада одговори Илије и рече: Иди с миром; а Бог Израиљев да ти испуни молбу, за што си Га молила.

18. А она рече: Нека нађе слушкиња твоја *милост пред тобом! Тада отиде жена сво-

јим путем, и једе, и лице јој не бјеше више као прије. *1.Мој. 33,15.

19. И сјутрадан уранише, и поклонише се *Господу, и вратише се и дођоше кући својој у Рамат. И Елкана позна Ану жену своју, и †Господ се опомену ње. *1.Сам. 7,17. †1.Мој. 30,22.

20. И кад би вријеме пошто Ана затрудње роди сина, и надјену му име Самуило, јер, рече, испросих га у Господа.

21. Потом пође онај човјек Елкана са свијем домом својим да принесе Господу годишњу жртву и завјет свој.

22. Али Ана не пође, јер рече мужу своједему: Докле одојим дијете, онда ћу га одвести да изиђе пред *Господа и остане онђје довијека. *1.Сам. 2,11.

23. И рече јој Елкана муж њезин: Чини како ти драго; остани докле га не одојиш; само да хоће Господ испунити *ријеч своју. И тако жена оста; и дојаше сина својега докле га не одоји. *2.Сам. 7,25.

24. А кад га одоји, одведе га са собом узевши три телета и ефу брашна и мијех вина, и уведе га у дом Господњи у Силому; а дијете бијаше још мало.

25. И заклаше теле, и доведоше дијете к Илију.

26. И она рече: Чуј господару, како је жива душа твоја, господару, ја сам она жена која је стајала овдје код тебе молећи се Господу.

27. Молих се за ово дијете, и испуни ми Господ молбу моју, за што сам га молила.

28. Зато и ја дајем њега Господу, докле је год жив, да је дат Господу. И поклонише се ондје Господу.

Анина захвална пјесма. Гријех синова Илијевих; објављивање суда.

2. И Ана се помоли и рече: Развесели се *срце моје у Господу; подиже се рог мој у Господу; отворише се уста моја на непријатеље моје, јер сам радосна ради †спасења Твојега. *Псал. 13,5. †Псал. 9,14.

2. Нема светога као што је Господ; јер нема другога осим Тебе; и нема Стијене као што је Бог наш.

3. Не говорите више поносито, и нека не излазе из уста ваших ријечи охоле; јер је Господ Бог који све зна, и Он удешава намјере.

4. Лук јунацима сломи се, и изнемогли опасаше се снагом.

5. Који бијаху сити, ᵌнаимају се за хљеб; а који бијаху гладни, нијесу више; и нероткиња роди седморо, а која имаше дјеце, изнеможе. ᵌиду у најам

6. Господ убија, и оживљује; спушта у гроб, и извлачи.

7. Господ сиромаши, и богати; понижује, и узвишује.

8. Сиромаха подиже из праха, и из буњишта узвишује убогога да га посади с кнезовима, и даје им да наслиједе пријесто славе; јер су Господњи темељи земаљски, и на њима је основао васиљену.

9. Сачуваће ноге милијех својих, а безбожници ће умукнути у мраку; јер својом снагом неће човјек надјачати.

10. Који се супроте Господу, сатрће се; на њих ће загрмјети с Неба; *Господ ће судити крајевима земаљским, и даће снагу цару својему, и узвисиће рог помазанику својему. *Језек. 29,21.

11. Потом отиде Елкана у Рамат кући својој, а дијете служаше *Господу пред Илијем свештеником. *1.Сам. 3,1.

12. А синови Илијеви бијаху неваљали, и не знадијаху за Господа.

13. Јер у тијех свештеника бјеше обичај према народу: Кад ко приношаше жртву, долажаше момак свештеников, док се кухаше месо с виљушкама трокраким у руци,

14. И забадаше у суд, или у котао, или у таву, или у лонац, и што се год набоде на виљушке узимаше свештеник. Тако чињаху свему Израиљу који долажаше у Силом.

15. Тако и прије него би запалили сало, дошао би момак свештеников, те би рекао човјеку који приношаше жртву: Дај месо да испечем свештенику, јер ти неће примити меса кухана, него сирово.

16. Ако би му тада човјек одговорио: Нека се прво запали сало, па онда узми што ти год душа жели; он би рекао: Не, него дај сада, ако ли не даш, узећу силом.

17. И гријех онијех младића бијаше врло велик пред Господом, јер људи не мараху за принос *Господњи. *Мал. 1,7.

18. А Самуило служаше пред Господом још дијете у ᵌоплећку ланеном. ᵌпрслуку

19. А мати му начини мали плашт и донесе му, и тако чињаше сваке године долазећи с мужем својим да принесе жртву годишњу.

20. А Илије благослови Елкану и *жену његову говорећи: Господ да ти да порода од те жене за овога којега је дала Господу! И отидоше у своје мјесто. *Рута 4,12.

21. И *Господ походи Ану, и она затрудње и роди три сина и двије кћери. А дијете Самуило растијаше пред Господом. *1.Мој. 21,1.

22. А Илије бијаше врло стар, и чу све што чињаху синови његови свему Израиљу, и како спаваху са женама које долажаху гомилама на врата Шатора од састанка.

23. И говораше им: Зашто то радите? Јер чујем зле ријечи о вама од свега народа.

24. Немојте, дјецо моја; јер није добро што чујем; отпађујете народ Господњи.

25. Кад човјек згријеши човјеку, судиће му судија; али кад ко згријеши Господу, ко ће молити за њ? Али не послушаше оца својега, јер Господ шћаше да их убије.

26. А дијете Самуило растијаше и бијаше мио и *Господу и људима. *Рим. 14,8.

27. Тада дође *човјек Божји к †Илију, и рече му: Овако вели Господ: Не јавих ли се дому оца твојега, кад бијаху у Мисиру у кући фараоновој? *1.О цар. 13,1. †1.Сам. 3,12.

28. И изабрах га између свијех племена Израиљевијех Себи за свештеника да приноси жртве на олтару Мојем и да кади кадом и носи оплећак преда Мном, и дадох дому оца твојега све жртве огњене синова Израиљевијех?

29. Зашто газите жртву Моју и принос Мој, које сам заповједио да се приносе у Шатору, и пазиш синове своје већма него Мене, да се гојите првинама *свијех приноса Израиља народа Мојега? *5.Мој. 12,5.

30. Зато *Господ Бог Израиљев каже: Рекао сам доиста: Дом твој и дом оца твојега служиће преда Мном довијека; али каже †Господ: Неће бити тако, јер оне ћу поштовати који Мене поштују, а који Мене презиру, биће презрени. *1.Днев. 15,2. †4.Мој. 11,20.

31. Гле, иду дани, кад ћу одсјећи теби руку и руку дому оца твојега, да не буде старца у дому твојем.

32. И видјећеш невољу у шатору мјесто свега добра што је *Господ чинио Израиљу; неће бити старца у дому твојем довијека. *Зах. 8,4.

33. А кога од твојих не истријебим испред олтара својега, онај ће остати да ти чиле очи и да ти се цвијели душа; и сав подмладак дома твојега умираће у најбољим годинама.

34. И ово да ти је знак што ће доћи на оба сина твоја, на *Офнија и Финеса: У један дан погинуће обојица. *1.Сам. 4,11.

35. А Себи ћу подигнути свештеника вјерна, он ће радити по срцу Мојему и по души Мојој; и сазидаћу му тврд дом, и он ће ходити пред помазаником Мојим вазда.

36. И ко остане од дома твојега, доћи ће да му се поклони за сребрн новац и за комад хљеба, и говориће: Прими ме у какву службу свештеничку да имам комад хљеба.

Самуило удостојен првога откривења и познаше да је вјеран пророк Господњи.

3. А дијете Самуило служаше Господу пред Илијем; и ријеч Господња бјеше ријетка у оно вријеме, и не јављаху се ᵌутваре. ᵌвиђења

2. Једном у то вријеме Илије лежаше на свом мјесту; а очи му почињаху тамњети те не могаше видјети;

3. И Самуило лежаше у дому Господњем гдје бијаше ковчег Божји, и жишци Господњи још не бјеху погашени.

4. И викну Господ Самуила, а он рече: Ево ме.

5. И притрча к Илију, и рече му: Ево ме, што си ме звао? А он рече: Нијесам те звао, иди лези. И он отиде и леже.

6. А Господ опет викну Самуила, и Самуило уста, и отиде к Илију, и рече: Ево ме, што си ме звао? А он рече: Нијесам те звао, сине; иди лези.

7. А Самуило још не познаваше Господа, и још му не бјеше јављена ријеч Господња.

8. Тада опет викну Господ Самуила трећи пут, и он уста и отиде к Илију, и рече: Ево ме, што си ме звао? Тада разумје Илије да Господ зове дијете.

9. И рече Илије Самуилу: Иди лези; а ако те зовне, а ти реци: Говори Господе, чује слуга Твој. И Самуило отиде, и леже на своје мјесто.

10. А *Господ дође и стаде; и зовну као прије: Самуило! Самуило! А Самуило рече: Говори, чује слуга Твој. *Псал. 85,8.

11. И рече *Господ Самуилу: Ево учинићу нешто у Израиљу да ће зујати оба уха свакоме ко чује. *2.О цар. 21,12.

ПОРУКА

12. У тај дан ћу учинити Илију све што сам говорио за кућу његову, од почетка до краја.

13. Јер сам му јавио да ћу судити дому његову довијека за неваљалство, за које је знао да њим навлаче на се проклетство синови његови, па им није забранио.

14. Зато се заклех дому Илијеву да се неће очистити неваљалство дома Илијева никаквом жртвом ни приносом довијека.

15. И Самуило спава до јутра, па отвори врата дома Господњега. Али се бојаше Самуило казати Илију за утвару.

16. А Илије зовну Самуила и рече: Самуило, сине! А он рече: Ево ме.

17. А он рече: Какве су ријечи што ти је казао? Немој затајити од мене; тако ти учинио Бог и тако ти додао, ако затајиш од мене што год што ти је казао.

18. И *Самуило му каза све, и ништа не затаји од њега. А он рече: †Господ је, нека чини што Му је воља. *1.Сам. 16,10. †О Јову 1,21.

19. А Самуило растијаше, и *Господ бијаше с њим, и не пусти да падне на земљу ниједна ријеч његова. *1.Мој. 39,2.

20. И сав Израиљ од Дана до *Вирсавеје позна да је Самуило вјеран пророк Господњи. *Суд. 20,1.

21. И *Господ се стаде опет јављати у Силому, јер се Господ јављаше Самуилу у Силому ријечју Господњом. *1.Мој. 12,7.

Филистеји побјеђују синове
Израиљеве и односе ковчег завјета.
Смрт Илијева и његовијех синова.

4. И што рече *Самуило, зби се свему Израиљу. Јер Израиљ изиђе на војску на Филистеје, и стадоше у око код Евен-Езера, а Филистеји стадоше у око у Афеку. *1.Сам. 7,12.

2. А Филистеји се уврсташе према Израиљу, и кад се отвори бој, разбише Филистеји Израиља, и изгибе их у боју у пољу око четири тисуће људи.

3. И кад народ дође у око, рекоше старјешине Израиљеве: Зашто нас данас разби Господ пред Филистејима? Да донесемо из Силома ковчег завјета Господњега, да буде међу нама и избави нас из руку непријатеља наших.

4. И народ посла у Силом да донесу оданде ковчег завјета Господа над војскама, који сједи на херувимима; а бијаху ондје код ковчега завјета Господњега два сина Илијева, Офније и Финес.

5. А кад дође ковчег завјета Господњега у око, повика сав Израиљ од радости да земља зајеча.

6. А Филистеји чувши веселу вику рекоше: Каква је то вика весела у околу јеврејском? И разумјеше да је дошао ковчег Господњи у око њихов.

7. И уплашише се Филистеји кад рекоше: Бог је дошао у око. И говораху: Тешко нама, јер то није бивало прије.

8. Тешко нама, ко ће нас избавити из руку тијех силнијех богова? То су богови што побише Мисирце у пустињи свакојаким мукама.

9. Охрабрите се, и будите људи, о Филистеји, да не служите Јеврејима као што су они вама служили; будите људи, и удрите.

10. И Филистеји ударише, и Израиљци се опет разбише и побјегоше к шаторима својим; и бој бјеше врло велик, јер паде из *Израиља тридесет тисућа пјешака. *Јер. 7,12.

11. И ковчег Божји би отет, и два сина Илијева Офније и Финес погибоше.

12. А један између синова Венијаминових побјеже из боја, и дође у Силом исти дан раздртијех хаљина и главе посуте прахом.

13. И кад дође, гле, *Илије сјеђаше на столици украј пута погледајући; јер срце ње-

гово бијаше у страху за ковчег Божји. И дошав онај †човјек у град каза гласе, и стаде вика свега града. *1.Сам. 1,9. †2.Сам. 18,24.

14. А Илије чувши вику рече: Каква је то врева? И човјек брже дотрча да јави Илију.

15. А Илију бијаше деведесет и осам година, и очи му бијаху потамњеле, те не могаше видјети.

16. И рече човјек Илију: Ја идем из боја, утекох данас из боја. А он рече: Шта би, сине?

17. А гласник одговарајући рече: Побјеже Израиљ испред Филистеја, и изгибе много народа, и оба сина твоја погибоше, Офније и Финес, и ковчег Божји отет је.

18. А кад спомену ковчег Божји, паде Илије са столице ˃наузнако, код врата и сломи врат и умрије, јер бијаше човјек стар и тежак. Он би судија Израиљу четрдесет година. ˃уназад

19. А снаха његова, жена Финесова, бијаше трудна и ˃на том добу, па чувши глас да је ковчег Божји отет и да јој је погинуо свекар и муж, сави се и породи, јер јој дођоше болови. ˃близу порођаја

20. И кад умираше, рекоше јој које стајаху код ње: Не бој се, родила си сина. Али она не одговори, нити хајаше за то.

21. Него дјетету надјену име Ихавод говорећи: *Отиде слава од Израиља; јер ковчег Божји би отет, и свекар јој и муж погибоше. *Псал. 78,61.

22. Зато рече: Отиде слава од Израиља; јер би отет ковчег Божји.

Ковчег завјета у Дагоновом храму.
Зло погађа Филистеје.

5. А Филистеји узеше ковчег Божји, и однесоше из Евен-Езера у Азот.

2. И узевши Филистеји ковчег Божји унесоше га у дом Дагонов, и намјестише га до Дагона.

3. А сјутрадан кад усташе Азоћани рано, а то Дагон лежаше ничице на земљи пред ковчегом Господњим; и они узеше Дагона и метнуше га опет на његово мјесто.

4. А кад сјутрадан рано усташе, гле, опет Дагон лежаше ˃ничице на земљи пред ковчегом Господњим, а глава Дагону и обје руке отсјечене бијаху на прагу; само труп Дагонов бјеше остао. ˃лицем к земљи

5. Зато свештеници Дагонови и који год улазе у дом Дагонов не стају на праг Дагонов у Азоту до данас.

6. Тада отежа рука Господња Азоћанима, и мораше их и ударaше их шуљевима у Азоту и међама његовијем.

7. А кад Азоћани видјеше шта је, рекоше: Да не стоји код нас ковчег Бога Израиљева; јер је рука његова тешка над нама и над Дагоном богом нашим.

8. И послаше, те сабраше к себи све кнезове филистејске, и рекоше им: Што ћемо чинити с ковчегом Бога Израиљева? А они рекоше: Да се пренесе у Гат ковчег Бога Израиљева. И пренесоше ковчег Бога Израиљева.

9. А кад га пренесоше, би рука Господња на граду с муком врло великом, и стаде бити грађане од малога до великога, и дођоше на њих тајни шуљеви.

10. Зато послаше ковчег Божји у Акарон; а кад дође ковчег Божји у Акарон, повикаше Акароњани говорећи: Донесоше к нама ковчег Бога Израиљева да помори нас и наш народ.

11. Зато послаше, те сабраше све кнезове филистејске, и рекоше: Пошљите ковчег Бога Израиљева нека се врати на своје мјесто, да не помори нас и народа нашега. Јер бијаше смртан страх по цијелом граду, и врло тешка бијаше рука Господња ондје.

12. Јер људи који остајаху живи боловаху од шуљева тако да се вика у граду подизаше до неба.

Ковчег завјета
враћен с даровима.

6. И бијаше ковчег Господњи у земљи филистејској седам мјесеци.

2. Тада дозваше Филистеји свештенике и враче, па им рекоше: Шта ћемо чинити с ковчегом Господњим? Научите нас како ћемо га послати натраг на његово мјесто.

3. А они рекоше: Ако ћете натраг послати ковчег Бога Израиљева, не шаљите га празна, него уза њ подајте принос за гријех; тада ћете оздравити и дознаћете зашто се рука Његова није одмакла од вас.

4. А они рекоше: Какав ћемо Му дати принос за гријех? А они рекоше: Према броју

кнежевина филистејских пет златнијех шуљева и пет златнијех мишева; јер је зло једнако на свјема вама и на кнезовима вашим.

5. Начините, дакле, слике својих шуљева и слике мишева који кваре земљу, и подајте славу Богу Израиљеву. Може бити да ће олакшати руку своју над вама и над боговима вашим и над земљом вашом.

6. И зашто бисте били упорна срца као што бијаху упорна срца Мисирци и фараон? И пошто учини чудеса на њима, еда ли их тада не пустише, те отидоше?

7. Зато начините једна кола нова, и узмите двије краве дојилице, на којима још није био јарам, па упрегните краве у кола, а телад њихову одведите од њих кући.

8. Па узмите ковчег Господњи и метните га на кола; а ˇзакладе златне што ћете Му дати за гријех метните у ковчежић покрај њега, и пустите га нека иде. ˇстварі

9. И гледајте: Ако пође путем к међи својој у Вет-Семес, Он нам је учинио ово велико зло; ако ли не пође тако, онда ћемо знати да нас се није дохватила рука Његова, него нам се догодило случајно.

10. И учинише тако они људи; и узевши двије краве дојилице упрегоше их у кола, а телад њихову затворише код куће.

11. И метнуше ковчег Господњи на кола, и мали ковчежић с мишима златнијем и са сликама својих шуљева.

12. И пођоше краве право путем у Вет-Семес, и једнако иђаху истијем путем мучући и не сврћући ни надесно ни налијево; а кнезови филистејски иђаху за њима до међе вет-семеске.

13. А Вет-Семешани жњаху пшеницу у долини, и подигавши очи своје видјеше ковчег, и обрадоваше се видјевши га.

14. И дођоше кола на њиву Исуса Вет-Семешанина, и стадоше ондје. А бијаше ондје велик камен; и исцјепаше *дрва од кола, и принесоше оне краве на жртву паљеницу Господу. *2.Сам. 24,22.

15. А Левити ˇснимивши ковчег Господњи и ковчежић што бјеше покрај њега, у којем бијаху заклади златни, метнуше на онај велики камен; а људи из Вет-Семеса готовише жртве паљенице и приносише жртве Господу онај дан. ˇспустивши

16. А то видјевши пет кнезова *филистејских вратише се у Акарон исти дан.

*1.Сам. 29,2; Исус Н. 13,3.

17. А ово бјеху златни шуљеви које дадоше Филистеји Господу за гријех: за Азот један, за Газу један, за Аскалон један, за Гат један, за Акарон један.

18. И миши златни бјеху према броју свијех градова филистејских, у пет кнежевина, свијех зиданијех градова и села неограђенијех до великога камена, на који метнуше ковчег Господњи, и који је и данас у пољу Исуса Вет-Семешанина.

19. Али поби *Господ неке између Вет-Семешана који загледаше у ковчег Господњи, и поби из народа седамдесет људи од педесет тисућа. И плака народ што га Господ удари великом погибљу.

*2.Мој. 19,21.

20. И људи из Вет-Семеса рекоше: Ко може остати пред Господом Богом Светијем? И ка коме ће отићи од нас?

21. И послаше посланике к становницима киријат-јаримским говорећи: Донесоше натраг Филистеји ковчег Господњи, ходите, однесите га к себи.

Покајање синова Израиљевих и побједа над Филистејима. Евен-Езер. Самуило као судија.

7. Тада дођоше људи из Киријат-Јарима, и узеше *ковчег Господњи, и однесоше га у кућу †Авинадавову на брду, а Елеазара сина његова посветише да чува ковчег Господњи.

*1.Сам. 6,21. †2.Сам. 6,4.

2. А кад ковчег оста у Киријат-Јариму, прође много времена, двадесет година, и плакаше сав дом Израиљев за Господом.

3. А Самуило рече свему дому Израиљеву говорећи: Ако се свијем срцем својим обраћате ка Господу, ˇповрзите туђе богове између себе и Астароте, и спремите срце своје за Господа, Њему Јединоме служите, па ће вас избавити из руку филистејских. ˇодбаците

4. И повргоше синови Израиљеви Вале и Астароте, и служише Господу Јединому.

5. Потом рече Самуило: Скупите свега Израиља у Миспу, да се помолим Господу за вас.

6. И скупише се у Мисpи, и црпући воду прољеваше пред Господом, и постише онај дан, и ондје рекоше: Сагријешисмо Господу. И Самуило суђаше синовима Израиљевијем у Миспи.

7. А Филистеји кад чуше да су се синови Израиљеви скупили у Миспи, изиђоше кнезови филистејски на Израиља. А кад то чуше синови Израиљеви, уплашише се од Филистеја.

8. И рекоше синови Израиљеви Самуилу: Не престај вапити за нас ка Господу Богу нашему, еда би нас избавио из руку филистејских.

9. Тада Самуило узе једно јагње одојче, и принесе га свега Господу на жртву паљеницу; и вапи Самуило ка Господу за Израиља, и услиши га Господ.

10. И кад Самуило приношаше жртву паљеницу, приближише се Филистеји да ударе на Израиља; али загрмје *Господ грмљавином великом у онај дан на Филистеје и смете их, и бише побијени пред Израиљем.

*Исус Н. 10,10.

11. А Израиљци изиђоше из Миспе, и потјераше Филистеје, и бише их до под Вет-Хар.

12. Тада узе Самуило камен, и метну га између Миспе и Сена, и назва га Евен-Езер, јер рече: Довде нам Господ поможе.

13. Тако бјеху покорени Филистеји, и више не долазише на међу *Израиљеву. И рука Господња бјеше против Филистеја свега вијека Самуилова.

*Суд. 13,1.

14. И повратише се Израиљу градови, које бјеху узели Филистеји Израиљу, од Акарона до Гата, и међе њихове избави Израиљ из руку филистејских; и би мир међу Израиљем и Аморејима.

15. А *Самуило суђаше Израиљу свега вијека својега.

*1.Сам. 12,11.

16. И идући сваке године обилажаше Ветиљ и Галгал и Миспу, и суђаше Израиљу у свијем тијем мјестима.

17. Потом се враћаше у Раму, јер ондје бијаше кућа његова, и суђаше ондје Израиљу, и ондје начини *олтар Господу.

*Суд. 21,4.

Синови Израиљеви желе цара.
Самуило објављује царево право.

8. А кад Самуило остарје, *постави синове своје за †судије Израиљу.

*5.Мој. 16,18. †Суд. 12,14.

2. А име сину његову првенцу бјеше Јоило, а другому Авија, и суђаху у Вирсавеји.

3. Али синови његови не хођаху путовима његовијем, него ударише за добитком, и примаху поклоне и извртаху правду.

4. Тада се скупише све старјешине Израиљеве и дођоше к Самуилу у Раму.

5. И рекоше му: Ето, ти си остарио, а синови твоји не ходе твојим путовима: Зато постави нам цара да нам суди, као што је у свијех народа.

6. Али Самуилу не би по вољи што рекоше: Дај нам цара да нам суди. И Самуило се помоли Господу.

7. А Господ рече Самуилу: Послушај глас народни у свему што ти говоре; јер не одбацише тебе, него Мене одбацише да не царујем над њима.

8. Како чинише од онога дана кад их изведох из Мисира до данас, и оставише Ме и служише другим боговима, по свијем тијем дјелима чине и теби.

9. Зато сада послушај глас њихов; али им добро засвједочи и кажи начин којим ће цар царовати над њима.

10. И каза Самуило све ријечи Господње народу који искаше од њега цара;

11. И рече: Ово ће бити начин којим ће цар царовати над вама: Синове ваше узимаће и метати их на кола своја и међу коњике своје, и они ће трчати пред колима његовијем;

12. И поставиће их да су му тисућници и педесетници, и да му ору њиве и жању љетину, и да му граде ратне справе и што треба за кола његова.

13. Узимаће и кћери ваше да му граде мирисне масти и да му буду кухарице и хљебарице.

14. И њиве ваше и винограде ваше и маслинике ваше најбоље узимаће и раздавати слугама својим.

15. Узимаће десетак од усјева ваших и од винограда ваших, и даваће дворанима својим и слугама својим.

16. И слуге ваше и слушкиње ваше и најљепше волове и магарце ваше узимаће, и обртати на своје послове.

17. Стада ће ваша десетковати и ви ћете му бити робови.

18. Па ћете онда викати због цара својега, којега изабрасте себи; али вас Господ неће онда услишити.

19. Али народ не хтје послушати ријечи Самуиловијех, и рекоше: Не, него цар нека буде над нама,

20. Да будемо и ми као сви народи; и нека нам суди цар наш и иде пред нама и води наше ратове.

21. А Самуило чувши све ријечи народне, каза их Господу.

22. А Господ рече Самуилу: Послушај глас њихов, и постави им цара. И Самуило рече Израиљцима: Идите сваки у свој град.

Саул долази Самуилу.

9. А бијеше један човјек од племена *Венијаминова, којему име бијеше Кис, син Авила, сина Серора, сина Вехората, сина Афије, сина једнога човјека од племена Венијаминова, храбар јунак.

*Дјела 13,21.

2. Он имаше сина по имену Саула, који бијеше млад и лијеп да не бијеше љепшега од њега међу синовима Израиљевијем, а главом бијеше виши од свега народа.

3. А Кису оцу Саулову несташе магарице, па рече Кис Саулу сину својему: Узми са собом једнога момка, па устани и иди те тражи магарице.

4. И он прође гору Јефремову, и прође земљу салиску; али не нађоше; па пројдоше и земљу салимску, и не бијеше их; па пројдоше и земљу Венијаминову, и не нађоше.

5. А кад дођоше у земљу суфску, рече Саул момку својему који бијаше с њим: Хајде да се вратимо, да се не би отац оканио магарица и забринуо се за нас.

6. А он му рече: Ево, у овом граду има човјек Божји, којега веома поштују; што год каже све се збива; хајдемо к њему, може бити да ће нас упутити куда бисмо ишли.

7. А Саул рече момку својему: Хајде да идемо; али шта ћемо однијети човјеку, јер нам је хљеба нестало у торбама, а дара немамо да однесемо човјеку Божијему. Шта имамо?

8. А момак опет одговарајући рече Саулу: Ето у мене четврт сикла сребра; то да дам човјеку Божијему да нас упути.

9. А у старо вријеме ко би ишао да пита Бога говораше: Хајде да идемо к видиоцу. Јер ко се сада зове пророк у старо се вријеме зваше ⁊ виделац. ⁊ звање неких пророка

10. И Саул рече момку својему: Добро велиш; хајде да идемо. И пођоше у град гдје бијеше човјек Божји.

11. И кад иђаху уз брдо градско, сретоше дјевојке које излажаху да захватају воду, па им рекоше: Је ли ту виделац?

12. А оне одговарајући рекоше: Јест, ето пред тобом; похитај, јер је данас дошао у град, јер данас народ има *жртву на гори.

*1.Мој. 31,54.

13. Како уђете у град, наћи ћете га прије него пође на гору да једе; јер народ неће јести докле он не дође, јер он треба да благослови жртву, па онда ће званице јести; зато идите, јер ћете га сада наћи.

14. И отидоше у град; а кад дођоше усред града, гле, Самуило полазећи на гору срете их.

15. А *Господ бијеше објавио Самуилу дан прије него дође Саул, рекавши: *1.Сам. 15,1.

16. Сјутра у ово доба послаћу к теби једнога човјека из земље Венијаминове, њега помажи да буде вођ народу Мојему Израиљу, и он ће избавити Мој народ из руку филистејских. Јер погледах на народ свој, јер вика његова дође до Мене.

17. И кад Самуило угледа Саула, рече му Господ: Ето човјека за којега ти рекох; тај ће владати Мојим народом.

18. И Саул приступи к Самуилу на вратима, и рече: Кажи ми, гдје је кућа видиочева?

19. А Самуило одговори Саулу и рече: Ја сам виделац. Хајде преда мном на гору, и

данас ћете са мном јести; а сјутра ћу те отпустити, и што ти је год у срцу, казаћу ти.

20. А за магарице, којих ти је нестало прије три дана, не брини се; јер су се нашле. И чије ће бити све што је најбоље у Израиљу, еда ли не твоје и свега дома оца твојега?

21. А *Саул одговори и рече: Нијесам ли од племена Венијаминова, најмањега племена Израиљева, и дом мој најмањи између свијех домова племена Венијаминова? Што ми, дакле, говориш тако? *1.Сам. 18,17.

22. А Самуило узе Саула и његова момка, и одведе их у собу, и посади их у прочеље међу званицама којих бијеше до тридесет људи.

23. И Самуило рече кухару: Донеси дио који ти дадох и за који ти рекох: Остави га код себе.

24. Тада донесе кухар плеће и што бијеше на њему; а Самуило га метну пред *Саула, и рече: Ево што је остало, узми преда се, те једи, јер је сачувано ↘дослије за тебе, кад рекох: Позвао сам народ. Тако једе Саул са Самуилом онај дан. *1.Сам. 18,10. ↗до овог часа

25. Потом сиђоше с горе у град, и Самуило се разговара са Саулом на крову.

26. А ујутру уранише, и кад свиташе, зовну Самуило Саула на кров, и рече му: Дигни се, да те отпустим. И кад се диже Саул, изиђоше обојица, он и Самуило.

27. И кад дођоше на крај града, рече Самуило Саулу: Реци момку нека иде напријед, и он прође напријед, а ти стани мало да ти јавим ријеч Божију.

Самуило помазује Саула за цара и показује га народу.

10. Тада *Самуило узе уљаницу, и изли му уље на главу, па га цјелова, и рече му: Ето, није ли те помазао †Господ над насљедством својим да му будеш вођ? *1.Сам. 16,13. †Јер. 10,16.

2. Кад отидеш данас од мене, наћи ћеш два човјека код гроба Рахиљина у крају Венијаминову у Селси, који ће ти рећи: Нашле су се магарице, које си пошао да тражиш, и ево отац твој не марећи за магарице забринуо се за вас говорећи: Шта ћу чинити поради сина својега?

3. И отишавши оданде даље, кад дођеш у равницу таворску, срешће те ондје три човјека идући к Богу у Ветиљ, носећи један три јарета, а други носећи три хљеба, а трећи носећи мјешину вина.

4. Па ће те упитати за здравље, и даће ти два хљеба, које прими из руку њиховијех.

5. Потом ћеш доћи на хум Божји, гдје је стража филистејска, и кад уђеш у град, срешће те гомила пророка слазећи с горе, а пред њима псалтири и бубњи и свирале и харфе; и они ће пророковати.

6. И сићи ће на те Дух Господњи, те ћеш пророковати с њима, и постаћеш други човјек.

7. И кад ти дођу ти знаци, чини што ти дође на руку, јер је Бог с тобом.

8. Потом ћеш отићи прије мене у Галгал, и гле, ја ћу доћи к теби да принесем жртве паљенице и да принесем жртве захвалне. Седам дана чекај, докле дођем к теби и кажем ти шта ћеш чинити.

9. И кад се окрете да иде од Самуила, Бог му ↘даде друго срце; и сви се они знаци збише онај дан. ↗промијени

10. И кад дођоше на хум, гле, срете га гомила *пророка, и дође на њ Дух Божји, и пророкова међу њима. *1.Сам. 19,20.

11. И кад га видјеше сви који га познаваху од прије гдје пророкује с *пророцима, рекоше један другоме: Шта то би од сина Кисова, еда ли је и Саул међу пророцима? *1.Сам. 19,24.

12. А један оданде одговори и рече: Ко ли им је отац? Отуда поста прича: Еда ли је и Саул међу пророцима?

13. И преставши пророковати дође на гору.

14. А стриц Саулов рече њему и момку његову: Куда сте ишли? А он одговори: Да тражимо магарице; и кад видјесмо да их нигдје нема, отидосмо к Самуилу.

15. А стриц Саулов рече: Кажи ми шта вам је рекао Самуило?

16. А Саул рече стрицу својему: Казао нам је да су се нашле магарице. Али му не рече за царство што му је казао Самуило.

17. А Самуило сазва народ у *Миспу ка †Господу. *Суд. 11,11. †1.Сам. 7,5.

18. И рече синовима Израиљевијем: Овако вели *Господ Бог †Израиљев: Ја изведох Израиља из ‡Мисира, и избавих вас из руку мисирских и из руку свијех царстава која вас мучаху.

*5.Мој. 4,34. †Суд. 6,8. ‡2.Мој. 3,7.

19. А ви данас одбацисте Бога својега, који вас сам избавља од свијех зала ваших и невоља ваших, и рекосте Му: Постави *цара над нама. Сада, дакле, станите пред Господом по племенима својим и по тисућама својим. *5.Мој. 17,14.

20. И приведе Самуило сва племена Израиљева, и паде на племе Венијаминово.

21. Потом приведе племе Венијаминово по породицама његовијем, и паде на породицу Матријеву; потом паде на Саула сина Кисова. И тражише га, али се не нађе.

22. Тада опет упиташе Господа: Хоће ли још доћи овамо тај човјек? А *Господ рече: Ето сакрио се за пртљагом. *1.Сам. 23,2.

23. Тада отрчаше, и доведоше га оданде. И стаде усред народа, и бијаше главом виши од свега народа.

24. И рече *Самуило свему народу: Видите ли кога је изабрао Господ да нико није као он у свему народу? И сав народ повика и рече: Да живи цар! *1.Сам. 12,1.

25. Тада Самуило каза народу права царска и написа у књигу, и метну је пред Господом. Потом Самуило распусти народ да иде свак својој кући.

26. И Саул, такођер, отиде својој кући у Гавају, и с њим отидоше војници, којима Бог такну срца.

27. А људи неваљали рекоше: Тај ли ће нас избавити? И презираху га, нити му донесоше *дара. Али се он учини као да није чуо. *1.О цар. 4,21.

Саулова прва побједа над Амонцима; великодушност према онима који га презиру; жртва захвалница у Галгалу.

11. Тада дође Нас Амонац, и *стаде у око према †Јавису Галадову. И сви људи из Јависа рекоше Насу: Учини вјеру с нама, па ћемо ти служити.

*1.Мој. 21,28. †Суд. 21,8.

2. А Нас Амонац одговори им: Овако ћу учинити вјеру с вама: Да вам свакоме ископам десно око, и ту срамоту учиним свему Израиљу.

3. А старјешине јависке рекоше му: Остави нам седам дана, да пошљемо посланике у све крајеве Израиљеве; па ако не буде никога да нас избави, тада ћемо изаћи к теби.

4. И дођоше посланици у Гавају Саулову, и казаше ове ријечи народу; тада сав народ подиже глас свој, и плакаху.

5. А гле, Саул иђаше за говедима својим из поља, и рече: Шта је народу те плаче? И казаше му шта су поручили Јавишани.

6. Тада сиђе Дух Божји на Саула кад чу те ријечи, и он се разгњеви врло.

7. Па узе два вола, и исијече их на комаде, и разасла их у све крајеве Израиљеве по истијем посланицима поручивши: Ко не пође за Саулом и за Самуилом, овако ће бити с говедима његовијем. И страх Господњи попаде народ, те изиђоше једнодушно.

8. И изброји их у Везеку, и бјеше синова Израиљевијех триста тисућа, а синова Јудинијех тридесет тисућа.

9. Потом рекоше посланицима који бијаху дошли: Овако реците људима у Јавису Галадову: Сјутра ћете се избавити, кад огрије сунце. И посланици се вратише, и јавише ово Јавишанима, и они се обрадоваше.

10. И рекоше Јавишани Амонцима: Сјутра ћемо изаћи к вама, да учините од нас што вам буде драго.

11. И сјутрадан раздијели Саул народ у три *чете, и уђоше усред окола о јутрењој стражи, и бише Амонце докле Сунце не огрија, и који осташе, распршаше се да не осташе ни двојица заједно. *Суд. 7,16.

12. Тада рече народ Самуилу: Који је оно што рече: Еда ли ће Саул царовати над нама? Дајте их да их погубимо.

13. Али Саул рече: Да се не погуби *данас нико, јер је данас †Господ учинио ‡спасење у Израиљу.

*2.Мој. 14,13. †2.Мој. 14,30. ‡1.Сам. 14,45.

14. Тада Самуило рече народу: Хајдете да идемо у *Галгал, да ондје поновимо царство. *1.Сам. 10,8.

15. И сав народ отиде у Галгал, и поставише ондје Саула царем пред Господом

у Галгалу, и ондје принесоше жртве захвалне пред Господом. И провесели се ондје Саул и сав Израиљ веома.

Самуило свечано оставља своју судијску службу.

12. Тада рече *Самуило свему Израиљу: Ето, послушао сам глас ваш у свему што ми рекосте, и поставих †цара над вама.

*1.Сам. 10,24. †1.Сам. 8,5.

2. И сада ето, цар иде пред вама, а ја сам остарио и осиједио; и синови моји ето су међу вама; и ја сам ишао пред вама од младости своје до данас.

3. Ево ме; одговорите ми пред Господом и пред помазаником његовијем. Коме сам узео вола или коме сам узео магарца? Коме сам учинио насиље? Коме сам учинио криво, или из чије сам руке узео поклон, да бих стискао очи њега ради? Пак ћу вам вратити.

4. А они рекоше: Нијеси нам учинио силе нити си коме учинио криво, нити си узео што из чије руке.

5. Јоште им рече: Свједок је Господ на вас, и свједок је помазаник Његов данас, да нијесте нашли ништа у мојим рукама. И рекоше: Свједок је.

6. Тада рече Самуило народу: Господ је који је поставио Мојсија и Арона, и који је извео оце ваше из земље мисирске.

7. Сада, дакле, станите да ˇсе прем с вама пред Господом за сва добра што је чинио Господ вама и вашим оцима. ˇговорим

8. Пошто дође Јаков у Мисир, викаше оци ваши ка Господу, и Господ посла Мојсија и Арона, који изведоше оце ваше из Мисира и населише их на овом мјесту.

9. Али заборавише Господа Бога својега, *те их даде у руке Сисари војводи асорском, и †у руке Филистејима, и ‡у руке цару моавскому, који војеваше на њих.

*Суд. 4,2. †Суд. 10,7. ‡Суд. 3,12.

10. Али викаше ка Господу и рекоше: Сагријешисмо што остависмо Господа и служисмо валима и астаротама; али сада избави нас из руку непријатеља наших, па ћемо Ти служити.

11. И Господ посла Јеровала и Ведана и Јефтаја и Самуила, и оте вас из руку непријатеља ваших унаоколо, те живјесте без страха.

12. Али кад видјесте Наса цара амонскога гдје дође на вас, рекосте ми: Не, него цар нека царује над нама, премда *Господ Бог ваш бјеше Цар ваш. *Суд. 8,23.

13. Сада, дакле, ето *цара којега изабрасте, којега искасте; ево, Господ је поставио цара над вама. *Ос. 13,11.

14. Ако се узбојите Господа, и Њему узаслужите, и узаслушате *глас Његов и не успротивите се заповијести Господњој, тада ћете и ви и цар ваш који царује над вама ићи за Господом Богом својим. *5.Мој. 13,4.

ПОСЛУШНОСТ БОГУ

15. Ако ли не узаслушате гласа Господњега, него се успротивите заповијести Господњој, тада ће бити рука Господња против вас као што је била против отаца ваших.

16. Али станите сада јоште, и видите ову ствар велику коју ће учинити Господ пред вашим очима.

17. Није ли данас жетва пшенична? Ја ћу призвати Господа, и спустиће громове и дажд, да разумијете и видите колико је зло што учинисте пред Господом искавши себи *цара. *1.Сам. 8,6.

18. Тада Самуило завапи ка Господу, и *Господ спусти громове и дажд у тај дан; и сав се народ побоја врло Господа и Самуила.

*2.Мој. 13,1.

19. И рече сав народ Самуилу: Моли се за слуге своје *Господу Богу својему да не помремо; јер додасмо к свијем гријесима својим зло иштући себи цара. *2.Мој. 9,28.

20. Тада рече Самуило народу: Не бојте се, ви сте учинили све ово зло; али не отступајте од *Господа, него служите Господу свијем срцем својим. *2.Мој. 32,30.

21. Не отступајте; јер бисте пошли за ништавим стварима, које не помажу, нити избављају, јер су ништаве.

22. Јер Господ неће оставити народа својега ради великога имена својега; јер *Господу би воља да вас учини својим народом. *Мал. 1,2.

23. А мени не дао Бог да згријешим Господу и престанем молити се за вас; него ћу вас упућивати на пут добар и прав.

24. Само се бојте Господа и служите Му истинито, свијем срцем својим, јер видите, какве је велике ствари учинио за вас.

25. Ако ли зло ушчините, пропашћете и ви и цар ваш.

Јонатан туче Филистеје. Самуило кажњава Саулову пренагљену жртву. Нови рат.

13. Кад Саул би цар годину дана, а царова двије године над Израиљем,

2. Изабра себи Саул три тисуће између синова Израиљевих; и бијаху код Саула двије тисуће у Михмасу и у гори ветиљској, а једна тисућа с Јонатаном у Гаваји Венијаминовој; а остали народ распусти у шаторе њихове.

3. И Јонатан поби стражу филистејску која бјеше у Гаваји, и чуше за то Филистеји. А Саул заповједи, те трубише у трубе по свој земљи говорећи: Нека чују Јевреји.

4. И тако чу сав Израиљ гдје рекоше: Поби Саул стражу филистејску; и стога Израиљ омрзну Филистејима. И сазван би народ за Саулом у Галгал.

5. А Филистеји се скупише да војују на Израиља, тридесет тисућа кола и шест тисућа коњика, и мноштво народа као пијесак на бријегу морском; и изашавши стадоше у око у Михмасу, с истока од Вет-Авена.

6. И Израиљци се видјеше у невољи, јер народ би притијешњен; те се сакри у пећине и у честе и у камењаке и у расјелине и у јаме.

7. А други Јевреји пријеђоше преко Јордана у земљу Гадову и Галадову. А Саул још бијаше у Галгалу, и сав народ што иђаше за њим бијаше у страху.

8. И почека седам дана до рока Самуилова. Али Самуило не дође у Галгал; те се народ стаде разлазити од њега.

9. Тада рече Саул: Додајте ми жртву паљеницу и жртве захвалне. И принесе жртву паљеницу.

10. И кад принесе жртву паљеницу, гле, дође Самуило. И Саул изиђе му на сусрет да га поздрави.

11. А Самуило му рече: Шта си учинио? А Саул одговори: Кад видјех гдје се народ разилази од мене, а ти не дође до рока, и Филистеји се скупили у Михмасу,

12. Рекох: Сад ће ударити Филистеји на ме у Галгал, а ја се још не помолих Господу; те се усудих и принесох жртву паљеницу.

13. Тада рече *Самуило Саулу: Лудо си радио што нијеси држао заповијести Господа Бога својега, коју ти је заповједио; јер би сада Господ утврдио царство твоје над Израиљем довијека. *1.Сам. 15,11.

14. А сада *царство твоје неће се одржати. Господ је нашао себи човјека по срцу својему, и њему је заповједио Господ да буде вођ народу његову, јер нијеси држао што ти је заповједио Господ. *1.Сам. 15,28.

15. Потом диже се Самуило и отиде из Галгала у Гавају Венијаминову. И *Саул изброји народ који оста код њега, и бјеше га до шест стотина људи. *1.Сам. 14,2.

16. И Саул и син му Јонатан и народ што бјеше с њима, стајаху у Гаваји Венијаминовој; а Филистеји стајаху у околу у Михмасу.

17. И изиђоше три чете из окола филистејскога да плијене: једна чета удари путем к *Офри у земљу совалску; *Исус Н. 18,23.

18. А друга чета удари путем к Вет-Орону; а трећа удари путем к међи која гледа према долини севојимској у пустињу.

19. А у цијелој *земљи израиљској не бјеше ковача, јер Филистеји рекоше: Да не би градили Јевреји мачева ни копаља. *2.О цар. 24,14.

20. Зато слажаху сви Израиљци к Филистејима кад који шћаше поклепати раоник или мотику или сјекиру или срп.

21. И бијаху се затупили раоници и мотике и виле тророге и сјекире, и саме остане требаше заоштрити.

22. Зато кад дође вријеме боју, не нађе се мача ни копља ни у кога у народу који бјеше са Саулом и Јонатаном; само бијаше у Саула и у Јонатана сина његова.

23. И стража филистејска изиђе у кланац код *Михмаса. *1.Сам. 14,5.

Јонатаново јуначко дјело.
Саулова жестина у невријеме.
Његови ратови и његов дом.

14. Један дан рече Јонатан син Саулов момку својему који му ношаше оружје: Хајде да идемо к стражи филистејској која је на оној страни. А оцу својему не каза ништа.

2. А Саул стајаше крај брда под шипком, који бијаше у Мигрону; и народа бјеше с њим око шест стотина људи.

3. И Ахија син Ахитова брата Ихавода сина Финеса сина Илија свештеника Господњега у Силому ношаше оплећак. И народ не знадијаше да је отишао Јонатан.

4. А у кланцу којим шћаше Јонатан отићи к стражи филистејској, бијаху двије стрмене стијене, једна с једне стране а друга с друге, и једна се зваше Восес а друга Сене.

5. И једна од њих стајаше са сјевера према Михмасу, а друга с југа према Гаваји.

6. И Јонатан рече момку који му ношаше оружје: Хајде да отидемо к стражи тијех необрезанијех; може бити да ће нам учинити што Господ, јер Господу не смета избавити с множином или с малином.

7. А онај што му ношаше оружје одговори му: Чини што ти је год у срцу, иди, ево ја ћу ићи с тобом куда год хоћеш.

8. А Јонатан му рече: Ево, отићи ћемо к тијем људима, и показаћемо им се.

9. Ако нам реку: Чекајте докле дођемо к вама, тада ћемо се уставити на свом мјесту, и нећемо ићи к њима.

10. Ако ли реку: Ходите к нама, тада ћемо отићи; јер нам их *Господ предаде у руке. То ће нам бити знак. *2.Сам. 5,24.

11. И показаше се обојица стражи филистејској; а Филистеји рекоше: Гле, излазе Јевреји из рупа у које су се сакрили.

12. И стражари рекоше Јонатану и момку који му ношаше оружје: Ходите к нама да вам кажемо нешто. И Јонатан рече ономе што му ношаше оружје: Хајде за мном, јер их предаде Господ у руке Израиљу.

13. Тако пузаше Јонатан рукама и ногама, а за њим момак што му ношаше оружје; и падаху пред Јонатаном, и убијаше их за њим онај што му ношаше оружје.

14. И то би први бој, у ком поби Јонатан и момак што му ношаше оружје око двадесет људи, отприлике на по рала земље.

15. И уђе страх у око у пољу и у сав народ; и стража и они који бјеху изашли да плијене препадоше се, и *земља се усколеба, јер бјеше страх од Бога. *Исус Н. 2,9.

16. А стража Саулова у Гаваји Венијаминовој опази гдје се мноштво узбунило и ˇуспропадало. ˇустумарало

17. Тада рече Саул народу који бијаше с њим: Прегледајте и видите ко је отишао од нас. И кад прегледаше, гле, не бјеше Јонатана и момка његова који му ношаше оружје.

18. И рече Саул Ахији: Донеси ковчег Божји; јер ковчег Божји бијаше тада код синова Израиљевијех.

19. А док говораше Саул свештенику, забуна у околу филистејском биваше све већа, и Саул рече свештенику: Остави.

20. И Саул и сав народ што бјеше с њим скупише се и дођоше до боја, и гле, повадили бјеху мачеве један на другога, и забуна бјеше врло велика.

21. А бијаше с Филистејима Јевреја као прије, који иђаху с њима на војску свуда; па и они присташе уз Израиљце, који бијаху са Саулом и Јонатаном.

22. И сви *Израиљци који се бијаху сакрили у гори Јефремовој, кад чуше да бјеже Филистеји, ˇнаклопише се и они за њима бијући их. *1.Сам. 13,6. ˇнавалише

23. И избави *Господ †Израиља у онај дан; и бој отиде дори до ‡Вет-Авена.

*2.Мој. 14,30. †5.Мој. 33,29. ‡1.Сам. 13,5.

24. И Израиљци се врло уморише онај дан; а Саул закле народ говорећи: Да је проклет који једе што до вечера, да се осветим непријатељима својим. И не окуси народ ништа.

25. И сав народ оне *земље дође у шуму, гдје бјеше много меда по земљи. *2.Мој. 3,8.

26. И кад дође народ у шуму, видје мед гдје тече; али нико не принесе руке к устима својим: јер се народ бојаше заклетве.

27. Али Јонатан не чу кад отац његов закле народ, те пружи штап који му бјеше у руци, и замочи крај у сат, и примаче руку своју к устима својим, и засвијетлише му се очи.

28. А један из народа проговори и рече: Отац је твој заклео народ рекавши: Да је проклет ко би јео што данас; стога суста народ.

29. Тада рече Јонатан: Смео је земљу отац мој; видите како ми се засвијетлише очи, чим окусих мало меда.

30. А да је још народ слободно јео данас од плијена непријатеља својих, који нађе, не би ли полом филистејски био још већи?

31. И тако побише онај дан Филистеје од Михмаса до Ајалона, и народ се врло умори.

32. И ⁾наклопи се народ на плијен, и нахваташе оваца и волова и телаца, и поклаше их на *земљи, и стаде народ јести с крвљу. ⁾навали *5.Мој. 12,16.

33. И јавише Саулу говорећи: Ево народ гријеши Господу једући с крвљу. А он рече: Невјеру учинисте; довађајте сада к мени велик камен.

34. Затијем рече Саул: Разиђите се међу народ и реците: Доведите сваки к мени вола својега и овцу своју; и овдје закољите и једите, и нећете гријешити Господу једући с крвљу. И донесе сав народ, сваки свога вола својом руком оне ноћи, и ондје клаше.

35. И начини Саул *олтар Господу; то би први олтар који начини †Господу.
*Суд. 21,4. †2.Сам. 24,25; 1.Сам. 7,17.

36. Потом рече Саул: Хајдемо за Филистејима ноћас, да их плијенимо до јутра, и да их не оставимо ниједнога. А они рекоше: Чини што ти је год воља. Али свештеник рече: Да приступимо овдје Богу.

37. И упита *Саул Бога: Хоћу ли ићи за Филистејима? Хоћеш ли их дати у руке Израиљу? Али не одговори му онај дан.
*1.Сам. 28,6.

38. Зато рече Саул: Приступите овамо сви главари народни, и тражите и видите на ком је гријех *данас. *1.Сам. 10,19.

39. Јер како је жив *Господ који избавља Израиља, ако буде и на Јонатану сину мојем, погинуће заиста. И не одговори му нико из свега народа. *1.Сам. 19,6.

40. Потом рече свему Израиљу: Ви будите с једне стране, а ја и Јонатан син мој бићемо с друге стране. А народ рече Саулу: Чини што ти је драго.

41. Тада рече Саул Господу Богу Израиљеву: Покажи правога. И ⁾обличи се Јонатан и Саул, а народ изиде прав.
⁾јавно откри

42. И рече Саул: Баците ждријеб за ме и за Јонатана сина мојега. И обличи се Јонатан.

43. Тада рече Саул Јонатану: Кажи ми шта си учинио? И каза му *Јонатан и рече: Само сам окусио мало меда накрај штапа који ми бјеше у руци; ево ме; хоћу ли погинути? *1.Сам. 14,27.

44. А Саул рече: То нека ми учини Бог и то нека дода, погинућеш, Јонатане!

45. Али народ рече Саулу: Зар да погине Јонатан, који је учинио ово спасење велико у Израиљу? Боже сачувај! Тако жив био *Господ, неће пасти на земљу ниједна длака с главе његове. Јер је с помоћу Божјом учинио то данас. И тако избави народ Јонатана, те не погибе. *2.Сам. 14,11.

46. Тада се врати Саул од Филистеја, а Филистеји отидоше у своје мјесто.

47. И *Саул царујући над Израиљем ратоваше на све непријатеље своје, на Моавце и на синове †Амонове и на Едомце и на цареве совске и на Филистеје, и куда се год обраћаше, надвлађиваше.
*1.Сам. 11,11. †2.Сам. 10,6.

48. Скупи, такођер, војску и поби Амалика; и избави Израиља из руку онијех који га плијењаху.

49. А Саул имаше синове: *Јонатана и Исуја и Мелхисуја; а двјема кћерима његовијем бјеху имена првеници Мерава а млађој Михала. *1.Сам. 31,2.

50. А жени Сауловој бјеше име Ахиноама кћи Ахимасова; а војводи његову бјеше име Авенир син Нира стрица Саулова.

51. Јер Кис отац Саулов и Нир отац Авениров бијаху синови Авилови.

52. И бијаше велик рат с Филистејима свега вијека Саулова; и кога год виђаше Саул храбра и јунака, узимаше га к себи.

Саул туче Амалике и би одбачен због непослушности према заповијести Божијој.

15. А *Самуило рече Саулу: Господ ме је послао да те помажем за цара над народом Његовијем, над Израиљем; слушај дакле ријечи Господње. *1.Сам. 9,15.

2. Овако вели Господ над војскама: Опоменух се шта је учинио Амалик Израиљу, како му се опирао на путу кад је ишао из Мисира.

3. Зато иди, и побиј Амалика, и затри као проклето све што год има; не жали га, него побиј и људе и жене и дјецу и што је на сиси и волове и овце и камиле и магарце.

4. Тада Саул сазва народ, и изброји их у Телаиму, и бјеше их двјеста тисућа пјешака и десет тисућа људи од Јуде.

5. И дође Саул до града амаличкога, и намјести засједу у потоку.

6. И рече Саул Кенејима: Идите, одвојте се, уклоните се од Амалика, да вас не бих потро с њима; јер сте ви учинили милост свијем синовима Израиљевијем кад су ишли из Мисира. И отидоше Кенеји од Амалика.

7. И Саул поби Амалике од Авиле до Сура, који је према Мисиру.

8. И ухвати Агага цара амаличкога жива, а сав народ његов поби оштријем мачем.

9. И Саул и народ његов поштедје Агага и најбоље овце и најбоље волове и угојену стоку и јагањце и све што бијаше добро, и не хтјеше побити; него што бијаше зло и без цијене, оно само побише.

10. Зато дође ријеч Господња к Самуилу говорећи:

11. Кајем се што сам Саула поставио царем, јер је отступио од Мене, и није извршио Мојих ријечи. И расрди се *Самуило врло, и викаше ка †Господу сву ноћ.

*1.Сам. 8,6. †1.Сам. 13,13. Исус Н. 22,16.

12. И уставши рано Самуило пође пред Саула. И јавише Самуилу говорећи: Саул дође у Кармил, и ено подиже себи споменик, па се врати оданде и отиде даље и сиђе у Галгал.

13. Кад *Самуило дође к Саулу, рече му Саул: †Благословен да си Господу, извршио сам ријеч Господњу.

*1.Сам. 13,10. †Рута 3,10; 1.Мој. 14,19.

14. А Самуило рече: Каква је то блека оваца у ушима мојим, и рика волова коју чујем?

15. А Саул рече: Од Амалика догнаше их; јер народ поштедје најбоље овце и најбоље волове да принесе на жртву Господу Богу твојему; остало пак побисмо као проклето.

16. А Самуило рече Саулу: Стани да ти кажем што ми је рекао Господ ноћас. Рече му: Говори.

17. Тада рече Самуило: Нијеси ли био мали сам у својим очима, пак си постао глава племенима Израиљевијем, и Господ те помаза за цара над Израиљем?

18. И Господ те посла на овај пут и рече: Иди, побиј грјешне Амалике, и војуј на њих докле их не истријебите.

19. Зашто, дакле, не послуша гласа Господњега, него се наклопи на плијен, и учини зло пред Господом?

20. А Саул одговори Самуилу: Та послушао сам глас Господњи, и ишао сам путем којим ме посла Господ, и довео сам Агага цара амаличкога, а Амалике сам истријебио.

21. Него народ узе од плијена овце и волове, најбоље између проклетијех ствари, да принесе на жртву Господу Богу твојему у Галгалу.

22. Али Самуило рече: Зар су миле *Господу †жртве паљенице и приноси као кад се слуша ‡глас Његов? Гле, послушност је боља од жртве и покорност од претилине овнујске. *Приче 21,3. †Псал. 50,8. ‡2.Мој. 19,5.

23. Јер је непослушност као гријех од чарања, и непокорност као сујевјерство и идолопоклонство. Одбацио си ријеч Господњу, зато је и Он тебе одбацио да не будеш више цар.

24. Тада рече Саул Самуилу: Згријешио сам што сам преступио заповијест Господњу и твоје ријечи; јер побојах се народа и послушах глас његов.

25. Него сада опрости ми гријех мој, и врати се са мном да се поклоним Господу.

26. А Самуило рече Саулу: Нећу се вратити с тобом, јер си одбацио ријеч Господњу, и зато је тебе *Господ одбацио да не будеш више цар над Израиљем. *1.Сам. 2,30.

27. И *Самуило се окрете да иде, али га Саул ухвати за скут од плашта његова, те се ода дрије. *1.Сам. 28,14.

28. Тада му рече Самуило: Одадро је *Господ †царство Израиљево од тебе данас, и дао га ‡ближњему твојему, који је бољи од тебе. *1.Сам. 13,14. †1.Сам. 18,8. ‡1.Сам. 28,17.

29. И доиста Јунак Израиљев неће слагати, нити ће се раскајати; јер није *човјек да се каје. *4.Мој. 23,19.

30. А он рече: Згријешио сам; али ми сад учини *част пред старјешинама народа мојега и пред †Израиљем, и врати се са мном да се поклоним ‡Господу Богу твојему.

*Приче 26,1. †1.Сам. 2,30. ‡Дјела 8,24.

31. И вративши се Самуило отиде за Саулом, и поклони се Саул Господу.

32. Потом рече Самуило: Доведите ми *Агага цара амаличкога. И дође к њему Агаг весео, јер говораше Агаг: Заиста, прошла је горчина смртна. *4.Мој. 24,7.

33. Али Самуило рече: Како је твој мач учинио те су *жене остале без дјеце, тако ће остати без дјеце твоја мајка међу женама. И исијече Самуило Агага пред Господом у Галгалу. *Јер. 18,21.

34. Потом отиде Самуило у Раму, а Саул отиде кући својој у *Гавају Саулову. *1.Сам. 11,4.

35. И Самуило више не видје Саула до своје смрти, и плакаше Самуило за Саулом, што се Господ покаја што је поставио Саула царем над Израиљем.

Позивање Давида и прво помазивање за цара. Његово свирање развесељава сјетна Саула.

16. А Господ рече Самуилу: Докле ћеш ти плакати за Саулом кад га Ја одбацих да не царује више над Израиљем? Напуни рог свој уља, и ходи да те пошљем к Јесеју Витлејемцу, јер између његовијех синова изабрах себи цара.

2. А Самуило рече: Како да идем, јер ће чути Саул, па ће ме убити? А Господ одговори: Узми са собом јуницу из говеда, па реци: Дођох да принесем жртву Господу.

3. И позови Јесеја на жртву, а Ја ћу ти показати шта ћеш чинити, и помажи ми онога кога ти кажем.

4. И учини Самуило како му каза Господ, и дође у Витлејем; а старјешине градске уплашивши се истрчаше преда њ, и рекоше му: Јеси ли дошао добро?

5. А он рече: Добро; дошао сам да принесем жртву Господу; освештајте се и ходите са мном на жртву. Па освешта и Јесеја и синове његове и позва их на жртву.

6. И кад дођоше видјевши Елијава рече: Јамачно је пред Господом помазаник Његов.

7. Али Господ рече Самуилу: Не гледај на лице његово ни на висину раста његова, јер сам га одбацио; јер не гледам на што човјек гледа: Човјек гледа што је на очима, а Господ гледа на срце.

8. И дозва Јесеј Авинадава, и рече му да иде пред Самуила. А он рече: Ни тога није изабрао Господ.

9. Потом Јесеј рече Сами да иде. А он рече: Ни тога није изабрао Господ.

10. Тако рече *Јесеј те прођоше седам синова његовијех пред Самуилом; а Самуило рече Јесеју: Није Господ изабрао тијех. *1.Сам. 17,12.

11. Потом рече Самуило Јесеју: Јесу ли ти то сви синови? А он рече: Остао је још најмлађи; ено га, пасе овце. Тада рече Самуило Јесеју: Пошљи, те га доведи, јер нећемо сједати за сто докле он не дође.

12. И посла, те га доведе. А бијаше смеђ, лијепијех очију и лијепа стаса. И *Господ рече: Устани, помажи га, јер је то. *1.Днев. 28,4.

13. Тада Самуило узе рог с уљем, и помаза га усред браће његове; и сиђе Дух *Господњи на †Давида и оста на њему од тога дана. Потом уста Самуило и отиде у Раму. *Суд. 11,29. †Псал. 89,20.

14. А Дух *Господњи отиде од †Саула, и узнемираваше га зао дух од Господа. *1.Сам. 19,9. †1.Сам. 18,10.

15. И рекоше Саулу слуге његове: Гле, сада те узнемирује зли дух Божији.

16. Нека господар наш заповједи слугама својим које стоје пред тобом, да потраже човјека који зна ударати у харфу, па кад те нападне зли дух Божји, нека удара руком својом, и олакшаће ти.

17. И рече Саул слугама својим: Потражите човјека који зна добро ударати у харфу, и доведите ми га.

18. А један између слугу његовијех одговори и рече: Ево, ја знам сина Јесеја Витлејемца, који умије добро ударати у харфу, и храбар је јунак и ↳убојник, и паметан је и лијеп, и Господ је с њим. ↳борац

19. И Саул посла људе к Јесеју и поручи: Пошљи ми Давида сина својега који је код оваца.

20. А Јесеј узе магарца и хљеба и мјешину вина и једно јаре, и посла Саулу по Давиду сину својему.

21. И Давид дође к Саулу и изиђе преда њ, и омиље Саулу веома, те га постави да му носи оружје.

ЉЕПОТА

22. Потом посла Саул к Јесеју и поручи: Нека Давид остане код мене, јер је нашао милост преда мном.

23. И кад би дух ˇБожји напао *Саула, Давид узевши харфу ударао би руком својом, те би Саул одахнуо и било би му боље, јер би зли дух отишао од њега.

ˇ коме је допуштено од Бога *1.Сам. 18,10.

Давид и Голијат.

17. Тада *Филистеји скупише војску своју да војују, и скупише се у Сокоту Јудину, и стадоше у око између Сокота и †Азике на међи дамимској.

*2.Днев. 28,18. †Исус Н. 15,35.

2. А Саул и Израиљци скупише се и стадоше у око у долини Или, и уврсташе се према Филистејима.

3. И Филистеји стајаху на брду одонуда, а Израиљци стајаху на брду одовуда, а међу њима бјеше долина.

4. И изиђе из окола филистејскога један ˇзаточник по имену Голијат из Гата, висок шест лаката и пед. ˇ онај који се за некога бори

5. И на глави му бјеше ˇкапа од мједи, и оклоп плочаст на њему од мједи; и бијаше оклоп тежак пет тисућа сикала. ˇ кацига

6. И ногавице од мједи бјеху му на ногама, и штит од мједи на раменима.

7. А копљача од копља му бјеше као вратило, а гвожђа у копљу му бјеше шест стотина сикала; и који му оружје ношаше иђаше пред њим.

8. Он ставши викаше војску израиљску, и говораше им: Што сте изашли уврставши се, нијесам ли ја Филистејин а ви слуге Саулове? Изаберите једнога између себе, па нека изађе к мени.

9. Ако ме надјача и погуби ме, ми ћемо вам бити слуге; ако ли ја њега надјачам и погубим га, онда ћете ви бити нама слуге, и служићете нам.

10. Још говораше Филистејин: Ја осрамотих данас војску израиљску; дајте ми човјека да се бијемо.

11. А кад Саул и сав Израиљ чу шта рече Филистејин, препадоше се и уплашише се врло.

12. А бијаше *Давид син једнога Ефраћанина, из Витлејема Јудина, којему име бјеше †Јесеј, који имаше осам синова и бијаше у вријеме Саулово стар и времешит међу људима. *1.Сам. 17,58. †Рута 4,22.

13. И три најстарија сина Јесејева отидоше за Саулом на војску; а имена тројици синова његовијех који отидоше на војску бијаху првенцу Елијав а другоме Авинадав а трећему *Сама. *1.Днев. 2,13.

14. А Давид бијаше најмлађи. И она три најстарија отидоше за Саулом.

15. А Давид отиде од Саула и врати се у Витлејем да пасе овце оца својега.

16. А Филистејин излажаше јутром и вечером, и стаја четрдесет дана.

17. А Јесеј рече Давиду сину својему: Узми сада за браћу своју ефу овога прженога жита и овијех десет хљебова, и однеси брже у око браћи својој.

18. А овијех десет младијех сирева однеси тисућнику, и види *браћу своју како су, и донеси од њих знак. *1.Мој. 37,14.

19. А Саул и они и сав Израиљ бијаху у долини Или ратујући с Филистејима.

20. И тако Давид уста рано и остави овце чувару; па узе и отиде како му заповједи Јесеј; и дође на мјесто гдје бјеше око, и војска излажаше да се врста за бој, и подизаше убојну вику.

21. И стајаше војска израиљска и филистејска једна према другој.

22. Тада остави Давид свој пртљаг код чувара, који чуваше пртљаг, и отрча у војску, и дође и запита браћу своју за здравље.

23. И докле говораше с њима, гле, онај заточник по имену Голијат Филистејин из Гата, изиђе из војске филистејске и говораше као прије, и Давид чу.

24. А сви Израиљци кад видјеше тога човјека, узбјегоше од њега, и бјеше их страх веома.

25. И говораху Израиљци: Видјесте ли тога човјека што изиђе? Јер изиђе да срамоти Израиља. А ко би га погубио, цар би му дао силно благо, и *кћер своју дао би му; и ослободио би дом оца његова у Израиљу. *Исус Н. 15,16.

26. Тада рече Давид људима који стајаху око њега говорећи: Шта ће се учинити

човјеку који погуби тога Филистејина и скине *срамоту с Израиља? Јер ко је тај Филистејин необрезани да срамоти војску Бога живога? *1.Сам. 11,2.

27. А народ му одговори исте ријечи говорећи: То ће се учинити ономе ко га погуби.

28. А кад чу Елијав брат његов најстарији како се разговара с тијем људима, разљути се Елијав на Давида, и рече му: Што си дошао, и коме си оставио оно мало оваца у пустињи? Знам ја обијест твоју и злоћу срца твојега; дошао си да видиш бој.

29. А Давид рече: Шта сам сад учинио? Заповјеђено ми је.

30. Потом окрену се од њега к другоме и запита као прије; и народ му одговори као прије.

31. И кад се чуше ријечи које говораше Давид, јавише их Саулу, а он га дозва к себи.

32. И Давид рече Саулу: Нека се нико не плаши од онога; слуга ће твој изаћи и биће се с Филистејином.

33. А Саул рече Давиду: Не можеш ти ићи на Филистејина да се бијеш с њим, јер си ти дијете а он је војник од младости своје.

34. А Давид рече Саулу: Слуга је твој пасао овце оца својега; па кад дође лав или медвјед и однесе овцу из стада,

35. Ја потрчах за њим, и ударих га и отех му из чељусти; и кад би скочио на ме, ухватих га за грло, те га бих и убих.

36. И лава и медвједа убијао је твој слуга, па ће и тај Филистејин необрезани проћи као они; јер осрамоти војску Бога живога.

37. Још рече Давид: *Господ који ме је сачувао од лава и медвједа, Он ће ме сачувати и од овога Филистејина. Тада рече Саул Давиду: Иди, и Господ нека буде с тобом. *1.Сам. 7,12.

38. И Саул даде Давиду своје оружје, и метну му на главу ˃капу своју од мједи и метну оклоп на њ. ˃кацигу

39. И припаса Давид мач његов преко својега одијела и пође, али не бијеше навикао, па рече Давид Саулу: Не могу ићи с тијем, јер нијесам навикао. Па скиде Давид са себе.

40. И узе штап свој у руку, и изабра на потоку пет глатких камена и метну их у торбу пастирску, коју имаше, и узе праћу своју у руку, и тако пође ка Филистејину.

41. А и Филистејин иђаше све ближе к Давиду, а човјек који му ношаше оружје, иђаше пред њим.

42. А кад Филистејин погледа и видје Давида, потсмјехну му се, што бјеше млад и смеђ и лијепа лица.

43. И рече Филистејин Давиду: Еда ли сам псето, те идеш на ме са штапом? И проклињаше Филистејин Давида боговима својим.

44. И рече Филистејин Давиду: Ходи к мени да дам тијело твоје птицама небеским и звијерима земаљским.

45. А Давид рече Филистејину: Ти идеш на ме с мачем и с копљем и са штитом; а ја идем на те у име *Господа над војскама, Бога војске Израиљеве, којега си ружио. *2.Днев. 32,8; 2.Днев. 14,11.

46. Данас ће те Господ дати мени у руке, и убићу те, и скинућу главу с тебе, и даћу данас тјелеса војске филистејске птицама небеским и звијерима земаљским, и познаће сва земља да је Бог у Израиљу.

47. И знаће сав овај збор да *Господ не спасава †мачем ни копљем, јер је рат Господњи, зато ће вас дати нама у руке. *Зах. 4,6. †Ос. 1,7.

48. А кад се Филистејин подиже и дође ближе к Давиду, Давид брже истрча на бојиште пред Филистејина.

49. И Давид тури руку своју у торбу своју, и извади из ње камен, и баци га из праће, и погоди Филистејина у чело и уђе му камен у чело, те паде ничице на земљу.

50. Тако *Давид праћом и каменом надјача Филистејина, и удари Филистејина и уби га; а немаше Давид мача у руци. *1.Сам. 21,9.

51. И притрчав Давид стаде на Филистејина, и зграби мач његов и извуче га из корица и погуби га и отсијече му главу. А Филистеји кад видјеше гдје погибе јунак њихов побјегоше.

52. А Израиљци и Јудејци усташе и повикаше и потјераше Филистеје до долине и до врата акаронских; и падаше побијени

Филистеји по путу сарајимском до Гата и до Акарона.

53. Потом се вратише синови Израиљеви тјеравши Филистеје, и оплијенише око њихов.

54. А *Давид узе главу Филистејинову, и однесе је у Јерусалим, а оружје његово остави у свом шатору. *1.Сам. 21,9.

55. А кад Саул видје Давида гдје иде пред Филистејина, рече Авениру војводи: Чији је син тај младић, Авенире? А Авенир рече: Тако жив ти био, царе, не знам.

56. А цар рече: Питај чији је син тај младић.

57. А кад се врати Давид погубивши Филистејина, узе га Авенир и изведе га пред Саула, а у руци му бијеше глава Филистејинова.

58. И *Саул рече му: Чији си син, дијете? А †Давид рече: Ја сам син слуге твојега Јесеја Витлејемца. *1.Сам. 22,7. †1.Сам. 20,6.

Давид се спријатељује с Јонатаном, народ га слави, Саул га мрзи, а Давид се жени Михалом.

18. И кад сврши разговор са Саулом, *душа Јонатанова приону за душу Давидову, и †Јонатан га ᵛзапази као своју душу. *1.Мој. 44,30. †1.Сам. 19,2. ᵛзаволе

2. И узе га Саул тај дан, и не даде му да се врати кући оца својега.

3. И Јонатан учини вјеру с Давидом, јер га љубљаше као своју душу.

4. И скиде Јонатан са себе плашт, који ношаше, и даде га Давиду, и одијело своје и мач свој и лук свој и појас свој.

5. И иђаше Давид на што га год Саул пошиљаше, и бијаше срећан, и постави га Саул над војницима, и омиље свему народу, па и слугама Сауловијем.

6. А кад се враћаху, и кад се Давид враћаше убивши Филистејина, излазише жене из свакога града Израиљева пјевајући и играјући на сусрет цару Саулу, с бубњима и с весељем и кимвалама.

7. И отпијевајући жене једне другима уз свирку говораху: Саул згуби своју тисућу, али Давид својих десет тисућа.

8. И разгњеви се Саул врло, и не бјеху му по вољи те ријечи, и рече: Давиду дадоше десет тисућа, а мени дадоше тисућу; још му само царство треба.

9. И од тога дана Саул гледаше попријеко Давида.

10. А сјутрадан нападе *Саула зли дух Божји, те пророковаше у кући, а †Давид му удараше руком својом у харфу као прије: а Саулу у руци бијеше копље. *1.Сам. 19,24; 16,14. †1.Сам. 19,9.

11. И *Саул баци копље говорећи: Да прикујем †Давида за зид. Али му се Давид измаче два пута. *1.Сам. 19,10. †1.Сам. 20,33.

12. И *Саула бјеше страх од †Давида, јер Господ бјеше с њим, а од Саула бјеше отступио. *1.Сам. 28,15. †1.Сам. 16,13.

13. Зато га уклони *Саул од себе, и постави га тисућником; и он одлажаше и долажаше пред народом. *2.Сам. 5,2.

14. И Давид бијаше срећан у свему што чињаше, јер Господ бијаше с њим.

15. А Саул видећи да је веома срећан, бојаше га се.

16. А сав Израиљ и Јуда љубљаше Давида, јер он одлажаше и долажаше пред њима.

17. И рече *Саул Давиду: Ево, †кћер своју старију Мераву даћу ти за жену, само ми буди храбар и води ратове Господње. Јер Саул говораше: Нећу да се дигне моја рука на њ, него филистејска рука нека се дигне на њ. *1.Сам. 18,25. †1.Сам. 17,25.

18. А *Давид рече Саулу: Ко сам ја и какав је живот мој или дом оца мојега у Израиљу, да будем зет царев? *2.Сам. 7,18.

19. А кад дође вријеме да Мераву кћер *Саулову даду Давиду, дадоше је Адрилу Меолаћанину за жену. *2.Сам. 21,8.

20. Али Давида љубљаше Михала кћи Саулова; а кад то јавише Саулу, би му по вољи.

21. И рече Саул: Даћу му је да му буде замка и да се диже на њ рука филистејска. А Давиду рече Саул: Бићеш ми данас зет с другом.

22. И заповједи Саул слугама својим: Реците Давиду тајно и говорите: Гле, омилио си цару, и све слуге његове љубе те; буди сада зет царев.

23. И слуге Саулове рекоше те ријечи Давиду, а Давид рече: Мислите ли да је лако бити зет царев? Та ја сам сиромах и мали човјек.

ПРИЈАТЕЉСТВО

24. И Саулу јавише ово слуге његове говорећи: Овако рече Давид.

25. А *Саул рече: Овако реците Давиду: Не тражи цар уздарја, него сто окрајака филистејских, да се цар освети својим непријатељима. А Саул мишљаше како би Давид пао у руке Филистејима. *1.Сам. 14,24.

26. И слуге његове казаше Давиду те ријечи, и Давиду би по вољи да постане царев зет. И вријеме се још не наврши.

27. А *Давид уста и отиде са својим људима, и поби двјеста Филистеја. И донесе Давид окрајке њихове, и дадоше их на број цару да би постао царев зет. И Саул му даде за жену Михалу кћер своју. *2.Сам. 3,14.

28. И Саул видје и позна да је Господ са Давидом; и Михала кћи Саулова љубљаше га.

29. А Саул се још већма побоја Давида; и бијаше Саул једнако непријатељ Давиду.

30. А кнезови филистејски удараху; и кад год удараху, *Давид бијаше срећнији од свијех слуга Сауловијех, и име се његово врло прослави. *2.Сам. 11,1.

Саул гони Давида, Давид бјежи Самуилу.
И Саул међу пророцима.

19. И Саул говори Јонатану сину својему и свијем слугама својим да убију Давида; али Јонатан син Саулов љубљаше веома Давида.

2. И јави Јонатан Давиду и рече му: Саул отац мој тражи да те убије; него се чувај сјутра, склони се гдјегод и прикриј се.

3. А ја ћу изаћи и стајаћу поред оца својега у пољу гдје ти будеш, и говорићу о теби с оцем својим, и што дознам јавићу ти.

4. И Јонатан проговори за Давида Саулу оцу својему, и рече му: Да се не огријеши цар о слугу својега Давида, јер се он није огријешио о тебе, него је још врло добро за те што је чинио.

5. Јер није марио за живот свој и побио је Филистеје, и Господ учини спасење велико свему Израиљу; видио си и радовао си се; па зашто би се огријешио о крв праву и убио Давида ни за што?

6. И послуша Саул Јонатана, и закле се Саул: Тако жив био Господ, неће погинути.

7. Тада Јонатан дозва Давида, и каза му Јонатан све ово; и доведе Јонатан Давида к Саулу, и опет би пред њим као пре.

8. И наста опет рат, и Давид изиђе и поби се с Филистејима, и разби их веома, те бјежаше од њега.

9. Потом зли дух Господњи нападе Саула кад сјеђаше код куће и држаше копље у руци, а Давид удараше руком у харфу.

10. И Саул шћаше Давида копљем приковати за зид, али се он измаче Саулу, те копље удари у зид, а Давид побјеже и избави се ону ноћ.

11. А Саул посла људе кући Давидовој да га ᵊчувају и ујутру убију. А то јави Давиду жена његова Михала говорећи: Ако ноћас не избавиш душе своје, ујутру ћеш погинути. ᵊнадгледају

12. Тада Михала спусти Давида кроз прозор, те отиде и побјеже и избави се.

13. А Михала узе лик, и метну га у постељу, и метну му под главу узглавље од костријети, и покри га хаљином.

14. И кад Саул посла људе да ухвате Давида, она рече: Болестан је.

15. А Саул посла опет људе да виде Давида говорећи: Донесите ми га у постељи да га погубим.

16. А кад дођоше послани, гле, лик у постељи и узглавље од костријети под главом му.

17. И рече Саул Михали: Што ме тако превари и пусти непријатеља мојега да утече? А Михала рече Саулу: Он ми рече: Пусти ме, или ћу те убити.

18. Тако Давид утече и избави се, и дође к Самуилу у Раму, и приповједи му све што му је учинио Саул. И отидоше он и Самуило, и осташе у Најоту.

19. А Саулу дође глас и рекоше му: Ено Давида у Најоту у Рами.

20. Тада посла Саул људе да ухвате Давида; и они видјеше збор *пророка гдје пророкују а Самуило им старјешина. И Дух Господњи дође на посланике Саулове, те и они пророковаху. *1.Сам. 10,5.

21. А кад то јавише Саулу, он посла друге посланике, али и они пророковаху; те Саул опет посла треће посланике, али и они пророковаху.

22. Тада сам пође у Раму, и кад дође на велики студенац који је у Сокоту, запита говорећи: Гдје је Самуило и Давид? И рекоше му: Ено их у Најоту у Рами.

23. И пође у Најот у Рами; али и на њега сиђе Дух Божји, те идући даље пророковаше, докле дође у Најот у Рами.

24. Па скиде и он хаљине своје са себе, и пророкова и он пред Самуилом, и паднувши лежаше го цео онај дан и сву ноћ. Стога се говори: Еда ли је и *Саул међу пророцима? *1.Сам. 10,11.

Давид и Јонатан учвршћују своје пријатељство.

20. А Давид побјеже из Најота у Рами, и дође и рече Јонатану: Шта сам учинио? Каква је кривица моја, и шта сам згријешио оцу твојему, те тражи душу моју?

2. А он му рече: Сачувај Боже, нећеш ти погинути. Ево отац мој не чини ништа, ни велико ни мало, а да мени не каже; а како би то тајио од мене отац мој? Неће то бити.

3. А Давид заклињући се опет рече: Отац твој зна добро да сам нашао љубав у тебе, па вели: Не треба да дозна за ово Јонатан, да се не ожалости. Али тако жив био Господ и тако жива била душа твоја, само је један корак између мене и смрти.

4. А Јонатан рече Давиду: Шта жели душа твоја? Ја ћу ти учинити.

5. И Давид рече Јонатану: Ево сјутра је Младина, кад треба с царем да једем, пусти ме, дакле, да се сакријем у пољу до трећега вечера.

6. Ако запита за ме отац твој, ти реци: Врло ми се молио Давид да отрчи у Витлејем град свој, јер је ондје годишња жртва свега рода његова.

7. Ако рече: Добро, биће миран слуга твој; ако ли се разгњеви, знај да је зло наумио.

8. Учини, дакле, милост слузи својему, кад си вјеру Господњу ухватио са слугом својим; ако је каква кривица на мени, убиј ме сам, јер зашто би ме водио оцу својему?

9. А Јонатан му рече: Боже сачувај; јер да дознам да је отац мој наумио зло да те задеси, зар ти не бих јавио?

10. А Давид рече Јонатану: Ко ће ми јавити ако ти отац одговори што зло?

11. А Јонатан рече Давиду: Ходи да изиђемо у поље. И изиђоше обојица у поље.

12. И Јонатан рече Давиду: *Господе Боже Израиљев, кад искушам оца својега сјутра у ово доба или прекосјутра, и буде добро по Давида, ако не пошљем к теби и не јавим ти, *Исус Н. 22,22.

13. Нека Господ учини тако Јонатану и тако нека дода. Ако ли отац мој буде наумио да ти учини зло, ја ћу ти јавити, и оправићу те, и отићи ћеш с миром; и Господ нека буде с тобом као што је био с оцем мојим.

14. А и ти, докле сам жив, чинићеш мени милост Господњу да не погинем;

15. И нећеш ускратити милости своје дому мојему довијека, ни онда кад Господ истријеби све непријатеље Давидове са *земље. *1.Мој. 21,23.

16. Тако Јонатан учини вјеру с домом *Давидовијем говорећи: †Господ нека тражи из руку непријатеља Давидовијех. *1.Сам. 25,22. †Исус Н. 22,23.

17. И још закле *Јонатан Давида љубављу својом к њему, јер га љубљаше као своју душу. *1.Сам. 20,42.

18. Потом рече му Јонатан: Сјутра је Младина, и питаће се за те, јер ће твоје мјесто бити празно.

19. А ти чекај до трећега дана, па онда отиди брзо и дођи на мјесто гдје си се био сакрио кад се ово радило, и сједи код камена Езила.

20. А ја ћу бацити три стријеле украј тога камена, као да гађам биљегу.

21. И ево послаћу момка говорећи му: Иди, нађи стријеле. Ако речем момку: Ето стријеле су за тобом овамо ближе, дигни их; тада дођи, добро је по те, и неће ти бити ништа, тако жив био Господ!

22. Ако ли овако речем момку: Ето стријеле су пред тобом тамо даље; онда иди, јер те Господ шаље.

23. А за ове ријечи што рекосмо ја и ти, ево, Господ је Свједок између мене и тебе довијека.

24. Потом се Давид сакри у пољу; и дође Младина, и цар сједе за сто да једе.

ПРИЈАТЕЉСТВО

25. А кад цар сједе на своје мјесто по обичају на мјесто код зида, Јонатан уста, а *Авенир сједе до Саула, а мјесто Давидово бјеше празно. *1.Сам. 14,50.

26. И Саул не рече ништа онај дан, јер мишљаше: Догодило му се штогод, те није чист, зацијело није чист.

27. А сјутрадан, други дан мјесеца, опет бјеше празно мјесто Давидово, а Саул рече Јонатану сину својему: Зашто син Јесејев не дође на объед ни јуче ни данас?

28. А Јонатан одговори Саулу: Врло ме је молио Давид да отиде до Витлејема,

29. Рекавши: Пусти ме, јер породица наша има *жртву у граду, и сам ми је брат заповједио; ако сам, дакле, нашао милост пред тобом, да отидем и видим браћу своју. Зато није дошао на царев објед. *1.Сам. 16,2.

30. Тада се разгњеви Саул на Јонатана, те му рече: Неваљали и непослушни сине, зар ја не знам да си изабрао сина Јесејева себи на срамоту и на срамоту својој неваљалој мајци?

31. Јер докле је жив син Јесејев на земљи, нећеш се утврдити ни ти ни царство твоје; зато пошљи сада и доведи га к мени, јер је заслужио смрт.

32. А *Јонатан одговори Саулу оцу својему и рече му: Зашто да се погуби? Шта је учинио? *1.Сам. 19,4.

33. Тада се *Саул баци копљем на њ да га убије. Тада видје Јонатан да је отац његов наумио убити Давида. *1.Сам. 19,10.

34. И уста Јонатан од стола гњеван, и ништа не једе други дан по Младини; јер се забрину за Давида, што га отац осрамоти.

35. А кад би ујутру, изиђе Јонатан у поље у вријеме како бјеше уговорио с Давидом, и с њим једно момче.

36. И рече момку својему: Трчи да ми нађеш стријеле које ћу пустити. И момче отрча, а он пусти стријелу преко њега.

37. А кад дође момак до мјеста куда бјеше застријелио Јонатан, викну Јонатан за момком говорећи: Није ли стријела даље напријед?

38. Још викну Јонатан за момком: Брже, не стој. И момак Јонатанов покупи стријеле, и врати се господару својему.

39. Али момак не знаше ништа, само Јонатан и Давид знаху шта је.

40. И Јонатан даде оружје своје момку који бијаше с њим, и рече му: Иди, однеси у град.

41. И кад момак отиде, Давид уста с јужне стране и паде ничице на земљу и поклони се три пута, и пољубише се, и плакаше обојица, а Давид особито.

42. И рече Јонатан Давиду: Иди с миром, као што смо се заклели обојица именом Господњим рекавши: Господ да је Свједок између мене и тебе и између мојега рода и твојега рода довијека.

43. И тако Давид уставши отиде, а Јонатан се врати у град.

Давид добија од свештеника Ахимелеха свете хљебове и мач Голијатов; бјежи краљу Ахису.

21. Тада Давид дође у Нов к Ахимелеху свештенику; а Ахимелех се уплаши и истрча пред Давида, и рече му: Зашто си сам, и нема никога с тобом?

2. А Давид рече Ахимелеху свештенику: Цар ми нешто заповједи, и рече ми: Нико да не дозна зашто те шаљем и шта сам ти заповједио. А слуге сам оправио у то и то мјесто.

3. Него шта имаш при руци? Дај ми пет хљебова, или шта имаш.

4. А свештеник одговори Давиду и рече: Немам при руци обичнога хљеба; него има светога хљеба; али јесу ли се момци чували од жена?

5. А Давид одговори свештенику и рече му: Није било жена код нас ни јуче ни ономадне, откако сам пошао, и судови су у момака били свети. А ако би пут и нечист био, осветиће се данас судовима.

6. Тада му даде свештеник хљебове свете, јер не бјеше хљеба осим хљебова постављенијех, који бијаху узети испред Господа да се поставе хљебови топли онај дан кад се они узеше.

7. А ондје бијаше онај дан један од слугу Сауловијех бавећи се пред Господом, којему име бјеше Доик Идумејац, старјешина над пастирима Сауловијем.

8. И Давид рече Ахимелеху: Имаш ли ту какво копље или мач? Јер ни мача својега ни оружја не понесох, јер ствар царева бијаше хитна.

9. А свештеник рече: Овдје је мач Голијата Филистејина, којега си убио у долини Или, увијен у платно иза оплећка; ако хоћеш, узми га, јер другога осим њега нема овдје. А Давид рече: Таквога више нема, дај ми га.

10. Потом се подиже *Давид, и побјеже онај дан од Саула, и дође к Ахису цару гатском. *1.Сам. 27,3.

11. А Ахису рекоше слуге његове: Није ли ово *Давид цар земаљски? Нијесу ли о њему пјевали играјући и говорећи: Саул згуби своју тисућу, а Давид својих десет тисућа? *1.Сам. 18,7.

12. И Давид метну ове ријечи у срце своје, и побоја се веома Ахиса цара гатскога.

13. И претвори се пред њима и учини се луд у рукама њиховијем; и шараше по вратима, и бацаше пјену низ браду своју.

14. И Ахис рече слугама својим: Ето, видите да је човјек луд; што сте ми га довели?

15. Зар немам доста лудијех, него ми доведосте тога да лудује преда мном? Зар ће тај ући у кућу моју?

Давид бјежи даље. Помоћу издајника Доика, Саул убија осамдесет и пет свештеника.

22. Тада Давид отиде оданде и утече у *пећину †одоламску. А кад то чуше браћа његова и сав дом оца његова, дођоше онамо к њему. *2.Сам. 23,13. †Исус Н. 12,15.

2. И скупише се око њега који год бијаху у невољи и који бијаху задужени и који год бијаху тужна срца; и он им поста вођа; и бјеше их с њим око четири стотине људи.

3. И оданде отиде Давид у Миспу Моавску, и рече цару моавском: Допусти да се отац мој и мати моја склоне код вас, докле видим шта ће Бог учинити са мном.

4. И изведе их пред цара моавскога, и осташе код њега за све вријеме, докле Давид бјеше у оном граду.

5. Али пророк Гад рече Давиду: Немој остати у том граду, иди и врати се у земљу Јудину. И Давид отиде и дође у шуму Арет.

6. А Саул чу да се појавио Давид и људи што бијаху с њим. Тада Саул сјеђаше у Гаваји под шумом у Рами, с копљем у руци, а све слуге његове стајаху пред њим.

7. И рече Саул слугама својим које стајаху пред њим: Чујте синови Венијаминови; хоће ли вама свјема син Јесејев дати њиве и винограде? Хоће ли све вас учинити тисућницима и стотиницима?

8. Те сте се сви сложили на ме, и нема никога да ми јави да се мој син сложио са сином Јесејевијем, и нема никога међу вама да мари за ме и да ми јави да је син мој подигао слугу мојега на ме да ми ˃засједа, као што се данас види. ˃устаје против мене

9. Тада одговори Доик Идумејац, који стајаше са слугама Сауловијем, и рече: Видио сам сина Јесејева гдје дође у Нов к Ахимелеху сину Ахитовову.

10. Он пита за њ *Господа, и даде му ˃брашњенице, и мач †Голијата Филистејина даде му. *1.Сам. 21,6. †1.Сам. 21,9. ˃погаче

11. Тада цар посла да доведу Ахимелеха сина Ахитовова свештеника и сав дом оца његова, свештенике, који бијаху у Нову. И дођоше сви к цару.

12. Тада рече Саул: Чуј сада сине Ахитовов. А он одговори: Ево ме, господару.

13. А Саул му рече: Зашто сте се сложили на ме ти и син Јесејев, те си му дао хљеба и мач, и питао си Бога за њ, да би устао на ме да ми засједа, као што се види данас?

14. А Ахимелех одговори цару и рече: А ко је између свијех слугу твојих као Давид, вјеран, и зет царев и послушан теби и поштован у кући твојој?

15. Еда ли сам сад први пут питао Господа за њ? Сачувај Боже, нека цар не биједи таквим чим слугу својега нити кога у дому оца мојега; јер није знао слуга твој од свега тога ништа.

16. Али цар рече: Погинућеш, Ахимелеше, и ти и сав дом оца твојега.

17. Тада цар рече слугама које стајаху пред њим: Окрените се и погубите свештенике Господње, јер је и њихова рука

с Давидом, и знајући да је побјегао не јавише ми. Али слуге цареве не хтјеше подигнути руке своје да уложе на свештенике Господње.

18. Тада цар рече Доику: Окрени се ти, те уложи на свештенике. И окренувши се Доик Идумејац уложи на свештенике, и поби их онај дан осамдесет и пет, који ношаху оплећак ланени.

19. И у Нову, граду свештеничком, исијече оштријем мачем и људе и жене и дјецу и која сисаху, и волове, и магарце и ситну стоку оштријем мачем.

20. Али утече један син Ахимелеха сина Ахитовова, по имену *Авијатар, и побјеже к Давиду. *1.Сам. 23,6.

21. И Авијатар јави Давиду да је Саул побио свештенике Господње.

22. А Давид рече Авијатару: Знао сам онога дана кад је био ондје Доик Идумејац да ће зацијело казати Саулу; ја сам крив за све душе дома оца твојега.

23. Останi код мене, не бој се; јер ко тражи моју душу, тражиће и твоју; код мене ћеш бити сачуван.

Давид ослобађа град Кеилу од Филистеја; издају га и гоне, али се спасава на чудесан начин.

23. Тада јавише Давиду говорећи: Ево Филистеји ударише на *Кеилу, и харају гумна. *Исус Н. 15,44.

2. И упита Давид Господа говорећи: Хоћу ли ићи и ударити на те Филистеје? А Господ рече Давиду: Иди, и побићеш Филистеје и избавити Кеилу.

3. А Давиду рекоше људи његови: Ево нас је страх овдје у Јудиној земљи, а шта ће бити кад пођемо у Кеилу на око филистејски.

4. Зато Давид опет упита Господа, а Господ му одговори и рече: Устани, иди у Кеилу, јер ћу Ја предати Филистеје у руке твоје.

5. Тада отиде Давид са својим људима у Кеилу, и удари на Филистеје, и отјера им стоку, и поби их љуто; тако избави Давид становнике кеилске.

6. А кад Авијатар син Ахимелехов побјеже к Давиду у Кеилу, донесе са собом оплећак.

7. Потом јавише Саулу да је Давид дошао у Кеилу; и рече Саул: Дао га је Бог у моје руке, јер се затворио ушавши у град, који има врата и пријеворнице.

8. И сазва Саул сав народ на војску да иде на Кеилу и опколи Давида и људе његове.

9. Али Давид дознавши да му Саул зло кује, рече Авијатару свештенику: Узми на се оплећак.

10. И рече Давид: Господе Боже Израиљев, чуо је слуга твој да се Саул спрема да дође на Кеилу да раскопа град због мене.

11. Хоће ли ме Кеиљани предати у његове руке? Хоће ли доћи Саул као што је чуо слуга твој? Господе Боже Израиљев, кажи слузи својему. А Господ одговори: Доћи ће.

12. Опет рече Давид: Кеиљани хоће ли предати мене и моје људе у руке Саулове? А Господ одговори: Предаће.

13. Тада се *Давид подиже са својим људима, око шест стотина људи, и отидоше из Кеиле, и идоше куда могоше. А кад Саулу јавише да је Давид побјегао из Кеиле, тада он не хтје ићи. *1.Сам. 25,13.

14. А *Давид се бављаше у пустињи по тврдијем мјестима, и намјести се на једном брду у пустињи Зиф. А Саул га тражаше једнако, али га †Господ не даде у његове руке. *1.Сам. 27,1. †Псал. 121,8.

15. И Давид видећи да је Саул изашао те тражи *живот његов, оста у пустињи Зиф, у шуми. *2.Сам. 4,8.

16. А Јонатан син Саулов подиже се и дође к Давиду у шуму, и укријепи му руку у Господу;

17. И рече му: Не бој се, јер те неће стигнути рука цара Саула оца мојега; него ћеш цaровати над Израиљем, а ја ћу бити други за тобом; и Саул отац мој зна то.

18. И учинише њих двојица вјеру пред Господом; и Давид оста у шуми, а *Јонатан отиде кући својој. *1.Сам. 18,3.

19. Тада дођоше *Зифеји к Саулу у Гавају, и рекоше: Не крије ли се Давид код нас по тврдијем мјестима у шуми на брду Ехели надесно од Гесимона? *1.Сам. 26,1.

20. Сада, дакле, по својој жељи душе своје, царе, изиђи, а наше ће бити да га предамо у руке цару.

21. А Саул рече: Господ да вас благослови, што ме пожалисте.

22. Идите сада и дознајте још боље и разберите и промотрите гдје се сакрио и ко га је ондје видио; јер ми кажу да је врло лукав.

23. Промотрите и видите сва мјеста гдје се крије, па опет дођите к мени кад добро дознате, и ја ћу поћи с вама; и ако буде у земљи, тражићу га по свијем тисућама Јудинијем.

24. Тада усташе и отидоше у Зиф прије Саула; а Давид и људи његови бијаху у пустињи *Маон у равници надесно од Гесимона.
*1.Сам. 25,2.

25. И Саул изиђе са својим људима да га тражи; а Давиду јавише, те он сиђе са стијене и стаде у пустињи Маон. А Саул кад то чу, отиде за Давидом у пустињу Маон.

26. И Саул иђаше једном страном планине, а *Давид са својим људима другом страном планине; и Давид хиђаше да утече Саулу, јер Саул са својим људима опкољаваше †Давида и његове људе да их похвата.
*2.Сам. 15,14. †1.Сам. 19,12.

27. У том дође гласник Саулу говорећи: Брже ходи; јер Филистеји ударише на земљу.

28. Тада се врати Саул не тјерајући даље Давида, и отиде пред Филистеје. Отуда се прозва оно мјесто Села-Амалекот.

Давид штеди Саула у пећини.
Саул увиђа своју неправду.

24. А Давид отишавши оданде стаде на тврдијем мјестима енгадским.

2. И кад се Саул врати одагнавши Филистеје, рекоше му говорећи: Ено Давида у пустињи ен-гадској.

3. Тада узе Саул три тисуће људи изабранијех из свега Израиља, и отиде да тражи Давида и људе његове по врлетима гдје су дивокозе.

4. И дође к торовима овчијим украј пута гдје бијаше пећина; и Саул уђе у њу рад себе; а Давид и његови људи сјеђаху у крају у пећини.

5. И рекоше Давиду људи његови: Ево дана, за који ти рече Господ: Ево ја ти предајем непријатеља твојега у руке да учиниш с њим што ти је воља. И Давид уста, те полако отсијече скут од плашта Саулова.

6. А послије задрхта срце Давиду што отсијече скут Саулу.

7. И рече својим људима: Не дао Бог да то учиним господару својему, помазанику Господњему, да подигнем руку своју на њ, јер је помазаник Господњи.

8. И одврати ријечима Давид људе своје и не даде им да устану на Саула. И Саул изашав из пећине пође својим путем.

9. Потом Давид уста, и изашав из пећине стаде викати за Саулом говорећи: Царе господине! А Саул се обазре, а Давид се сави лицем до земље и поклони се.

10. И рече *Давид Саулу: Зашто слушаш што ти кажу људи који говоре: Ето Давид тражи зло твоје?
*1.Сам. 20,1.

11. Ево, данас видјеше очи твоје да те је Господ био предао данас у моје руке у овој пећини, и рекоше ми да те убијем, али те поштедјех, и рекох: Нећу дигнути руке своје на господара својега, јер је помазаник Господњи.

12. Ево, оче мој, ево види скут од плашта својега у мојој руци; отсјекох скут од плашта твојега, а тебе не убих; познај и види да нема зла ни *неправде у руци мојој, и да ти нијесам згријешио; а ти вребаш †душу моју да је узмеш.
*Псал. 7,3. †Псал. 35,7.

13. *Господ нека суди између мене и тебе, и нека ме освети од тебе; али рука се моја неће подигнути на те.
*1.Мој. 16,5.

14. Како каже стара прича: Од безбожнијех излази безбожност; зато се рука моја неће подигнути на те.

15. За ким је изашао цар *Израиљев? Кога гониш? †Мртва пса, буху једну.
*1.Сам. 26,20. †2.Сам. 9,8.

16. *Господ нека буде Судија, и нека расуди између мене и тебе; Он нека види и расправи моју парницу и избави ме из руке твоје.
*2.Днев. 24,22.

17. А кад изговори *Давид ове ријечи Саулу, рече Саул: Је ли то твој глас, сине Давиде? И подигавши Саул глас свој заплака.
*1.Сам. 26,17.

18. И рече Давиду: Правији си од мене, јер си ми вратио добро за зло које сам ја теби учинио.

19. И данас си ми показао да ми добро чиниш; јер ме Господ даде теби у руке, а ти ме опет не уби.

20. И ко би нашавши непријатеља својега пустио га да иде добријем путем? Господ нека ти врати добро за ово што си ми учинио данас.

21. И сада, ево, знам да ћеш зацијело бити цар, и јако ће бити у твојој руци царство Израиљево.

22. Зато ми се сада закуни Господом да нећеш истријебити потомства мојега послије мене, ни имена мојега затрти у дому оца мојега.

23. И закле се *Давид Саулу; и Саул отиде кући својој, а Давид и људи његови отидоше на тврдо мјесто. *1.Сам. 26,25.

Самуилова смрт. Навалова неразумност и Авигејина разумност.

25. У том умрије *Самуило и сабра се сав Израиљ, и плакаше за њим, и погребоше га у дому његову у Рами. А Давид уста и сиђе у †пустињу фаранску. *1.Сам. 28,3. †1.Мој. 14,6.

2. А бијаше један човјек у Маону, а стока му бијаше на Кармилу; и бијаше човјек врло богат, јер имаше три тисуће оваца и тисућу коза, и тада стризијаше овце своје на Кармилу.

3. И бјеше име тому човјеку Навал, а жени му име Авигеја; и она бијаше жена разумна и лијепа, а он бијаше тврда срца и опак, а бијаше од рода Халевова.

4. И Давид чу у пустињи да ˇНавал стриже овце. ˇНеразуман

5. И посла Давид десет момака, и рече Давид момцима: Идите на Кармил, и отидите к Навалу, и поздравите га од мене.

6. И реците му: Здраво, и мир да ти је, и дому твојему да је мир, и свему што имаш да је мир!

7. Чуо сам да стрижеш овце; пастири су твоји бивали код нас, и не учинисмо им неправде, и ништа им није нестало, докле год бијаху на Кармилу.

8. Питај слуге своје, и казаће ти. Нека ови момци нађу милост пред тобом, јер дођосмо у добар дан. Дај слугама својим и Давиду сину својему што ти дође до руке.

9. И дођоше момци Давидови, и казаше Навалу у име Давидово све ове ријечи, и умучаше.

10. А Навал одговори слугама Давидовијем и рече: Ко је Давид, и ко је син Јесејев? Данас има много слуга које бјеже од својих господара.

11. Еда ли ћу узети хљеб свој и воду своју и месо што сам поклао за људе који ми стригу овце, па дати људима којих не знам одакле су?

12. Тада се вратише момци Давидови својим путем, вратише се, и дошавши казаше му све ове ријечи.

13. А *Давид рече својим људима: Припашите сваки свој мач. И припасаше сваки свој мач, и Давид припаса свој мач; и пође за Давидом до четири стотине људи, а двјеста осташе код пртљага. *1.Сам. 27,2.

14. Али Авигеји жени Наваловој каза један између слугу његовијех говорећи: Ево, Давид посла из пустиње посланике да поздрави господара нашега, а он их отјера.

15. А ти су нам људи били врло добри, нити нам учинише криво, нити нам чега неста, докле год бијасмо код њих у пољу.

16. Него нам бијаху зидови и ноћу и дању, докле год бијасмо код њих пасући овце.

17. Зато сада гледај и промисли шта ћеш чинити, јер је готово зло господару нашему и свему дому његову; а он је зао човјек, да му се не може говорити.

18. Тада Авигеја брже узе двјеста хљебова и двије мјешине вина и пет оваца зготовљенијех и пет мјерица пржена жита, и сто гроздова сухога грожђа и двјеста груда сухих смокава, и метну на магарце.

19. И рече момцима својим: Хајдете напријед, а ја ћу ићи за вама. А мужу својему Навалу ништа не рече.

20. И сједавши на магарца иђаше испод горе, а гле, Давид и људи његови слажаху пред њу, и ˇсукоби се с њима. ˇсусрете

21. А Давид говораше: Да ли сам залуду чувао све што је тај имао у пустињи да му ништа не бјеше нестало од свега што има; јер ми врати зло за добро.

22. То нека учини Бог непријатељима Давидовијем и то нека дода, ако му до зоре од свега што има оставим и оно што мокри уза зид.

23. А кад Авигеја угледа Давида, брже сиђе с *магарца, и паде пред Давидом на лице своје и поклони се до земље; *Исус Н. 15,18.

24. И паднувши му к ногама рече: На мени, господару, нека буде та кривица; али да проговори слушкиња твоја теби, и чуј ријечи слушкиње своје.

25. Нека господар мој не гледа на тога неваљалога човјека, Навала, јер је као име што му је; Навал му је име, и безумље је код њега. А ја слушкиња твоја нијесам видјела момака господара својега, које си слао.

26. Зато сада, господару, тако жив био Господ и тако жива била душа твоја, Господ ти не да да идеш на крв и да се осветиш својом руком. Зато сада нека буде непријатељима твојим као *Навалу и свјема који траже зла господару мојему. *1.Сам. 25,34.

27. Ево дар што је донијела слушкиња господару својему, да се да момцима који иду за господаром мојим.

28. Опрости слушкињи својој кривицу; јер ће *Господ зацијело начинити тврду кућу господару мојему; јер ратове Господње води господар мој и није се нашло зло на теби никад твога вијека. *2.Сам. 7,11.

29. И да устане човјек да те гони и тражи *живот твој, живот ће господара мојега бити везан у свежњу живијех код †Господа Бога твојега, а живот ће непријатеља твојих бацити као из праће. *Псал. 66,9. †Јер. 10,18.

СТАРАЊЕ

30. И кад Господ учини господару мојему свако добро које ти је обрекао, и постави те вођом Израиљу,

31. Неће ти бити спотицања ни саблазни срцу господара мојега да је пролио крв ни за што и да се сам осветио господар мој. И кад учини Господ добро господару мојему, опоменућеш се слушкиње своје.

32. Тада рече Давид Авигеји: Да је *благословен †Господ Бог ‡Израиљев, који те данас посла мени на сусрет!

*1.Мој. 24,27. †2.Мој. 18,10. ‡Псал. 72,18.

33. И да су благословене ријечи твоје, и ти да си благословена, која ме одврати данас да не идем на крв и осветим се својом руком.

34. Доиста, тако жив био Господ Бог Израиљев, који ми не даде да ти учиним зло, да ми нијеси брже изашла на сусрет, не би остало Навалу до зоре ни оно што уза зид мокри.

35. И прими Давид из руке њезине што му бјеше донијела, и рече јој: Иди с миром кући својој; ето, послушах те, и погледах на те.

36. Потом се Авигеја врати к Навалу; а гле, код њега гозба у кући, као царска гозба, и срце Навалу бјеше весело, и бијаше пијан врло. Зато му она не рече ништа до јутра.

37. А ујутру, кад се Навал отријезни, каза му жена све ово; а у њему обамрије срце његово, и он поста као камен.

38. А кад прође до десет дана, удари *Господ Навала, те умрије. *2.Мој. 12,29.

39. А кад *Давид чу да је умро Навал, рече: Да је благословен †Господ, који освети срамоту моју од Навала, и задржа слугу својега ода зла, а обрати Господ Навалу на главу злоћу његову. Потом посла Давид и поручи Авигеји да ће је узети за жену.

*2.Сам. 3,28. †Приче 22,23.

40. И слуге Давидове дођоше к Авигеји на Кармил, и рекоше јој говорећи: Давид нас посла к теби да те узме за жену.

41. А она уста и поклони се лицем до земље, и рече: Ево слушкиње твоје, да служи и да пере ноге слугама господара својега.

42. Потом брже уста Авигеја, и сједе на магарца, и пет дјевојака њезинијех пође за њом, и отиде за посланицима Давидовијем, и поста му жена.

43. А *Давид узе и †Ахиноаму из Језраела: и обје му бјеху ‡жене.

*1.Сам. 27,3. †2.Сам. 3,2. ‡1.Мој. 2,24.

44. Јер Саул даде Михалу кћер своју, жену Давидову, Фалтију сину Лаисову из Галима.

Давид узима Саулово копље и чашу за воду и посрамљује га по други пут, јер му опет штеди живот.

26. Опет дођоше *Зифеји к Саулу у Гавају говорећи: Не крије ли се Давид на брду Ехели према Гесимону?

*1.Сам. 23,19.

2. А Саул се подиже и сиђе у пустињу зифску, и с њим три тисуће људи изабранијех из Израиља, да траже Давида у пустињи зифској.

3. И стаде Саул у око на брду Ехели према Гесимону крај пута; а Давид оста у пустињи, и опази да Саул иде за њим у пустињу.

4. И посла Давид уходе, и од њих дозна зацијело да је дошао Саул.

5. Тада се подиже Давид и дође на мјесто гдје Саул бијаше с војском. И Давид видје мјесто гдје спаваше Саул и Авенир син Ниров војвода његов; а спаваше Саул међу колима а народ лежаше око њега.

6. И Давид проговори и рече Ахимелеху Хетејину и Ависају сину Серујину брату Јоавову: Ко ће сићи са мном Саулу у око? А Ависај одговори: Ја ћу сићи с тобом.

7. И тако Давид и Ависај дођоше ноћу к народу; а гле, Саул лежаше и спаваше између кола, и копље му бијеше чело главе пободено у земљу; Авенир пак и народ лежаху око њега.

8. Тада рече Ависај Давиду: Данас ти даде Бог непријатеља твојега у руке; зато сада да га прободем копљем за земљу једанпут, нећу више.

9. А Давид рече Ависају: Немој га убити; јер ко ће подигнути руку своју на помазаника Господњега и бити прав?

10. Још рече Давид: Тако жив био Господ, Господ ће га убити, или ће доћи дан његов да умре, или ће изаћи у бој и погинути.

11. Не дао ми Бог да дигнем руку своју на *помазаника Господњега! Него узми сада копље што му је чело главе и чашу за воду, па да идемо. *1.Сам. 24,7.

12. И Давид узе копље и чашу за воду, што бијеше чело главе Саулу, и отидоше; и нико их не видје ни осјети, нити се који пробуди, него сви спаваху; јер бијеше напао на њих тврд сан од Господа.

13. И Давид прешав на другу страну стаде наврх брда издалека; и бијеше између њих много мјеста.

14. И стаде Давид викати народ и Авенира сина Нирова говорећи: Што се не одзиваш, Авенире? А Авенир се одазва и рече: Који си ти што вичеш цара?

15. А Давид рече Авениру: Нијеси ли ти јунак, и ко је као ти у Израиљу? Зашто нијеси чувао цара господара својега? Јер је ишао један из народа да убије господара твојега.

16. Нијеси добро радио. Тако да је жив Господ, заслужили сте смрт што нијесте чували господара својега, помазаника Господњега. Ето, гледај, гдје је копље царево и чаша за воду што му бјеше чело главе?

17. Тада *Саул позна глас Давидов, и рече: Је ли то твој глас, сине Давиде? А Давид рече: Мој је глас, царе господару! *1.Сам. 24,17.

18. Још рече: Зашто господар мој гони слугу својега, јер шта сам учинио и какво је зло у руци мојој?

19. Зато сада царе господару мој, послушај ријечи слуге својега. Ако те *Господ диже на мене, нека му је угодан принос твој; ако ли синови човјечији, проклети су пред Господом, јер ме изагнаше данас да се не држим насљедства Господњега, и рекоше: Иди, служи туђим боговима. *5.Мој. 4,20.

20. Али сада да не падне крв моја на земљу далеко од очију Господњих; јер цар *Израиљев изиђе да тражи буху једну, као кад ко гони јаребицу по планини. *1.Сам. 24,15.

21. Тада рече Саул: Згријешио сам; врати се, сине Давиде, нећу ти отселе чинити зла, кад ти данас драг би живот мој; ево, лудо сам радио и погријешио сам веома.

22. А Давид одговори и рече: Ево копља царева; нека дође који од момака и нека га узме.

23. А *Господ ће платити свакоме по †правди његовој и по вјери његовој. Јер те бјеше предао Господ данас у руке моје, али не хтјех дигнути руке своје на помазаника Господњега. *1.Сам. 24,19. †Псал. 7,8.

24. И зато, ево, како је данас мени драг био живот твој, тако нека буде драг мој живот пред Господом, и нека ме избави из сваке невоље.

25. А Саул рече Давиду: Да си благословен, сине мој Давиде, извршићеш и надвладаћеш. Тада Давид отиде својим путем, а Саул се врати у своје мјесто.

Давид у Сиклагу у земљи филистејској.

27. Али Давид рече у срцу својем: Погинућу кадгод од руке Саулове; нема боље за ме него да побјегнем у земљу филистејску, те ће ме се Саул оканити и неће ме више тражити по крајеви-

ма Израиљевијем; тако ћу се избавити из руку његовијех.

2. Тада се подиже Давид и отиде са шест стотина људи који бијаху с њим Ахису сину Маохову цару гатском.

3. И оста Давид код Ахиса у Гату и људи његови, сваки са својом породицом, Давид са двије жене своје, Ахиноамом из Језраела и Авигејом из Кармила женом Наваловом.

4. И кад јавише Саулу да је Давид утекао у Гат, преста га тражити.

5. А Давид рече Ахису: Ако сам нашао милост пред тобом, нека ми даду мјесто у ком граду ове земље, да сједим ондје, јер зашто да сједи слуга твој с тобом у царском граду?

6. И даде му Ахис онога дана Сиклаг. Зато Сиклаг припада царевима Јудинијем до данашњега дана.

7. И оста Давид у земљи филистејској годину и четири мјесеца.

8. И излажаше Давид са својим људима, и удараше на Гесуреје и Герзеје и на Амалике; јер ти народи живљаху од старине у оној земљи од Сура па до земље мисирске.

9. И пустошаше Давид ону земљу не остављајући у животу ни човјека ни жене, и отимаше овце и волове и магарце и камиле и рухо, и враћајући се долажаше к Ахису.

10. И Ахис питаше: Гдје сте данас ударали? А Давид говораше: На јужну страну Јудину, и на јужну страну јерамеилску, и на јужну страну кенејску.

11. Али не остављаше Давид у животу ни човјека ни жене да доведе у Гат говорећи: Да нас не туже говорећи: Тако је урадио Давид. И такав му бијаше обичај за све вријеме, докле бијаше у земљи филистејској.

12. И Ахис вјероваше Давиду, и говораше: Баш се омразио с народом својим Израиљем; зато ће ми бити слуга довијека.

Саул код жене у Ендору.

28. И у оно вријеме скупише *Филистеји војску своју да завојште на Израиља; и рече Ахис Давиду: Знај да ћеш ићи са мном на војску ти и твоји људи.

*1.Сам. 29,1.

2. А Давид рече Ахису: Сад ћеш видјети шта ће учинити твој слуга. А Ахис рече Давиду: Зато ћу те поставити да си чувар главе моје свагда.

3. А Самуило бијаше умро, и плака за њим сав Израиљ, и погребоше га у Рами, у његову граду. И Саул бијаше истријебио из земље гатаре и врачаре.

4. И Филистеји скупивши се дођоше и стадоше у око код Сунима; скупи и Саул све Израиљце, и стадоше у око код Гелвује.

5. Саул пак видећи војску филистејску уплаши се, и срце му уздрхта веома.

6. И упита Саул Господа, али му Господ не одговори ни у сну ни преко Урима, ни преко пророка.

7. И Саул рече слугама својим: Тражите ми жену с духом врачарским, да отидем к њој и упитам је. А слуге му рекоше: Ево у Ендору има жена у којој је дух врачарски.

8. Тада се Саул преруши обукав друге хаљине, и отиде са два човјека, и дође к оној жени ноћу; и он јој рече: Хајде врачај ми духом врачарским, и дозови ми онога кога ти кажем.

9. Али му жена рече: Та ти знаш шта је учинио Саул и како је истријебио из земље гатаре и врачаре; зашто, дакле, мећеш замку животу мом да ме убијеш?

10. А Саул јој се закле Господом говорећи: Тако жив био Господ, неће ти бити ништа за то.

11. Тада рече жена: Кога да ти дозовем? А он рече: Самуила ми дозови.

12. А кад жена видје Самуила, повика иза гласа, и рече жена Саулу говорећи: Зашто си ме преварио? Та ти си Саул.

13. А цар јој рече: Не бој се; него шта си видјела? А жена рече Саулу: Богове сам видјела гдје излазе из земље.

14. Он јој опет рече: Какав је? Она му рече: Стар човјек излази огрнут плаштем. Тада разумје *Саул да је Самуило, и сави се лицем до земље и поклони се.

*1.Сам. 15,27.

15. А Самуило рече Саулу: Зашто си ме узнемирио и изазвао? Одговори *Саул: У невољи сам великој, јер Филистеји завојштише на ме, а Бог је отступио од мене, и

не одговара ми више ни преко пророка ни у сну, зато позвах тебе да ми кажеш шта ћу чинити. *1.Сам. 18,12.

16. А Самуило рече: Па што мене питаш, кад је Господ отступио од тебе и постао ти непријатељ?

17. Господ је учинио како је казао преко мене; јер је Господ истргао царство из твоје руке и дао га ближњему твојему Давиду;

18. Јер нијеси послушао гласа Господњега, нити си извршио жестокога гњева његова на Амалику; зато ти је данас Господ то учинио.

19. И Господ ће предати и Израиља с тобом у руке Филистејима; те ћеш сјутра ти и синови твоји бити код мене; и око израиљски предаће Господ у руке Филистејима.

20. А Саул уједанпут паде на земљу колико је дуг, јер се врло уплаши од ријечи Самуиловијех, и не бјеше снаге у њему, јер не бјеше ништа јео цео дан и сву ноћ.

21. Тада жена приступи к Саулу, и видећи га врло уплашена рече му: Ево, слушкиња те је твоја послушала, и нијесам за живот свој марила да бих те послушала што си ми казао.

22. Него сада и ти послушај шта ће ти слушкиња твоја казати: Поставићу ти мало хљеба, те једи да се окријепиш да се можеш вратити својим путем.

23. А он не хтје, и рече: Нећу јести. Али навалише на њ слуге његове и жена, те их послуша, и уставши са земље сједе на постељу.

24. А жена имаше код куће теле угојено, и брже га закла, и узе брашна те умијеси и испече хљебове пријесне.

25. Потом постави Саулу и слугама његовијем, те једоше. А послије усташе и отидоше исте ноћи.

Филистеји враћају Давида.

29. А *Филистеји скупише сву †војску своју код Афека, а Израиљ стаде у око код извора у ‡Језраелу.

*1.Сам. 4,1. †1.Сам. 28,1. ‡1.О цар. 21,1.

2. И кнезови филистејски иђаху са стотинама и тисућама; а Давид и његови људи иђаху најпослије с Ахисом.

3. И рекоше кнезови филистејски: Што ће ти Јевреји? А Ахис рече кнезовима филистејским: Није ли ово Давид слуга цара израиљскога Саула, који је код мене толико времена, толико година, и не нађох на њему ништа откако је добјегао до овога дана?

4. Али се расрдише на њ кнезови филистејски, и рекоше му кнезови филистејски: Пошљи натраг тога човјека, нека се врати у своје мјесто гдје си га поставио, и нека не иде с нама у бој, да се не окрене на нас у боју; јер чим би се опет умилио господару својему ако не главама овијех људи?

5. Није ли то Давид о којем се пјевало играјући и говорило: Згуби Саул своју тисућу, али Давид својих десет тисућа?

6. Тада Ахис дозва Давида, и рече му: Тако био жив Господ, ти си поштен, и мило ми је да ходиш са мном у бој; јер не нађох никаквога зла на теби откако си дошао к мени до овога дана; али нијеси по вољи кнезовима.

7. Него врати се и иди с миром да не учиниш што, што не би било мило кнезовима филистејским.

8. А Давид рече Ахису: Али шта сам учинио? Шта ли си нашао на слузи својем откако сам код тебе до овога дана, да не идем да се бијем с непријатељима господара својега цара?

9. А Ахис одговарајући рече Давиду: Знам; доиста си ми мио као анђео Божји; али кнезови филистејски рекоше: Нека не иде с нама у бој.

10. Него устани сјутра рано са слугама господара својега које су дошле с тобом; устаните рано чим сване, па идите.

11. И урани Давид и људи његови, и отиде рано, и врати се у земљу филистејску; а Филистеји отидоше у Језраел.

Амалици опљачкали Сиклаг,
а Давид им одузима плијен.

30. И трећи дан дође *Давид са својим људима у Сиклаг, а Амалици бијаху ударили на јужну страну и на Сиклаг, и развалили Сиклаг и огњем га спалили. *1.Сам. 27,8.

2. И бјеху заробили женскиње које бјеше ондје, и мало и велико; али не бјеху убили

никога, него их бјеху одвели и отишли својим путем.

3. И кад Давид дође са својим људима у град, а то град спаљен огњем, и жене њихове и синови и кћери њихове заробљене.

4. И подиже Давид и народ који бијаше с њим глас свој, и плакаше докле већ не могоше плакати.

5. И обје жене Давидове заробише се, Ахиноама из Језраела и Авигеја из Кармила жена Навалова.

6. И Давид бјеше на муци великој, јер народ говораше да га заспу камењем; јер жалостан бјеше сав народ, сваки за синовима својим и за кћерима својим; али се Давид охрабри у Господу Богу својем.

7. И рече Давид Авијатару свештенику сину Ахимелехову: Узми оплећак за ме. И узе Авијатар оплећак за Давида.

8. И упита Давид Господа говорећи: Хоћу ли потјерати ту чету? Хоћу ли је стигнути? А Господ му рече: Потјерај, јер ћеш зацијело стигнути и избавићеш.

9. И пође Давид са шест стотина људи што бијаху с њим, и дођоше до потока Восора; и ондје осташе једни.

10. А Давид са четири стотине људи потјера даље, а двјеста људи оста, који сусташе те не могоше пријећи преко потока Восора.

11. И нађоше једнога Мисирца у пољу, и доведоше га к Давиду, и дадоше му хљеба да једе и воде да пије,

12. И дадоше му груду смокава и два грозда суха. И поједавши опорави се, јер три дана и три ноћи не бјеше ништа јео нити воде пио.

13. Тада му рече Давид: Чији си ти, и одакле си? А он рече: Ја сам родом Мисирац, слуга једнога Амалика, а господар ме остави, јер се разбољех прије три дана.

14. Ударисмо на јужну страну херетејску и на Јудину и на јужну страну Халевову, и Сиклаг спалисмо огњем.

15. А Давид му рече: Би ли ме могао одвести к тој чети? А он рече: Закуни ми се Богом да ме нећеш погубити ни издати у руке мојему господару, па ћу те одвести к тој чети.

16. И одведе га; и гле, они се бијаху раширили по свој *земљи оној једући и пијући и веселећи се великим плијеном који заплијенише из земље филистејске и из земље Јудине. *Откр. 11,10.

17. И *Давид их би од вечера до вечера другога дана, те нико не утече, осим четири стотине младића, који сједавши на камиле побјегоше. *2.Сам. 1,1.

18. И тако избави *Давид све што бијаху узели Амалици, и обје †жене своје избави Давид. *1.Сам. 30,8. †1.Мој. 14,16.

19. И ништа не изгубише, ни мало ни велико, ни синове ни кћери, ни што од плијена и од свега што им бијаху узели; све поврати Давид.

20. Такођер, узе Давид и остале све овце и волове, које гонећи пред својом стоком говораху: Ово је плијен Давидов.

21. И кад се врати *Давид к онијем двјеста људи који бјеху сустали те не могоше ићи за Давидом, и које остави на потоку Восору, изиђоше на сусрет Давиду и народу који бијаше с њим. И Давид приступивши к народу поздрави их. *1.Сам. 30,10.

22. Тада проговорише сви зли и неваљали људи између онијех који су ишли с Давидом, и рекоше: Што нијесу ишли с нама, зато да им не дамо од плијена који избависмо, него сваки жену своју и синове своје нека узму, па нек иду.

23. Али Давид рече: Немојте тако чинити, браћо моја, с онијем што нам је дао Господ који нас је сачувао и дао нам у руке чету која бјеше изашла на нас.

24. И ко ће вас послушати у томе? Јер какав је дио ономе који иде у бој такав је и ономе који остане код пртљага; једнако треба да подијеле.

25. Тако би од тога дана унапредак, и то поста уредба и закон у Израиљу до данас.

26. И кад дође Давид у Сиклаг, посла од плијена старјешинама Јудинијем, пријатељима својим, говорећи: Ево вам дар од плијена непријатеља Господњих;

27. Онима у *Ветиљу, и онима у Рамоту на југу, и онима у Јатиру, *1.Мој. 12,8.

28. И онима у *Ароиру, и онима у Сифмоту, и онима у Естемоји, *Исус Н. 13,16.

29. И онима у Рахалу, и онима у градовима јерамеилским, и онима у градовима кенејским,

30. И онима у Орми, и онима у Хор-Асану, и онима у Атаху,

31. И онима у Хеврону и по свијем мјестима у која је долазио *Давид с људима својим. *2.Сам. 2,1.

Пропаст Саула и његовијех синова.

31. А *Филистеји се побише с Израиљцима, и побјегоше †Израиљци испред Филистеја, и падаху мртви на гори Гелвуји. *1.Сам. 28,4. †1.Днев. 10,1.

2. И стигоше Филистеји Саула и синове његове; и погубише Филистеји Јонатана и Авинадава и Мелхисуја, синове Саулове.

3. И бој поста жешћи око Саула, и нађоше га стријелци, и он се врло уплаши од стријелаца.

4. И рече Саул момку који му ношаше оружје: Извади мач свој и прободи ме, да не дођу ти необрезани и прободу ме и наругају ми се. Али не хтје момак што му ношаше оружје, јер га бјеше врло страх. Тада Саул узе мач, и баци се на њ.

5. А кад момак који ношаше оружје виђје Саула мртва, баци се и он на свој мач и умрије с њим.

6. Тако погибе Саул и три сина његова и момак који му ношаше оружје и сви људи његови заједно онога дана.

7. А Израиљци који бијаху с ову страну потока и с ову страну Јордана кад виђјеше гдје Израиљци побјегоше и гдје погибе Саул и његови синови, оставише градове и побјегоше, те дођоше Филистеји и осташе у њима.

8. А сјутрадан дођоше Филистеји да свлаче мртве; и нађоше Саула и три сина његова гдје леже на гори Гелвуји.

9. И отсјекоше му главу, и скидоше оружје с њега, и послаше у земљу филистејску на све стране да се објави у кући њиховијех лажнијех богова и по народу.

10. И оставише оружје његово у кући Астаротиној, а тијело његово објесише на зид вет-сански.

11. А чуше становници у *Јавису Галадову шта учинише Филистеји од Саула. *2.Сам. 2,4.

12. И подигоше се сви људи храбри, и ишавши сву ноћ скидоше тијело Саулово и тјелеса синова његовијех са зида вет-санскога, па се вратише у Јавис, и ондје их спалише.

13. И узеше кости њихове и погребоше их под дрветом у Јавису, и постише седам дана.

ДРУГА КЊИГА САМУИЛОВА

КОЈА СЕ ЗОВЕ И ДРУГА КЊИГА О ЦАРЕВИМА

Давид наређује да се погуби доносилац круне Саулове. Његова тужбалица због Саула и Јонатана.

1. А по смрти Сауловој, кад се Давид врати побивши Амалике и оста у Сиклагу два дана,

2. Трећега дана, гле, дође један из војске Саулове раздртијех хаљина и главе посуте прахом; и дошав к Давиду паде на земљу и поклони се.

3. И рече му Давид: Откуда идеш? А он му рече: Из окола израиљскога утекох.

4. А Давид му рече: Шта би, кажи ми. А он рече: Народ побјеже из боја; и много народа паде и изгибе, погибе и Саул и син му Јонатан.

5. А Давид рече момку који му донесе глас: Како знаш да је погинуо Саул и син му Јонатан?

6. А момак који му донесе глас рече: Случајно дођох на гору Гелвују, а то се Саул наслонио на копље своје, кола и коњици приближаваху се к њему.

7. А он обазревши се натраг угледа ме, па ме викну, а ја му рекох: Ево ме.

8. А он ми рече: Ко си? А ја му рекох: Амалик сам.

9. А он ми рече: Приступи к мени убиј ме; јер ме обузеше муке, а још је сасвијем душа у мени.

10. И приступих к њему и убих га, јер сам знао да неће остати жив пошто паде; и узех вијенац царски који му бјеше на

глави и гривну која му бјеше на руци, и ево донесох господару својему.

11. Тада *Давид зграби хаљине на себи и раздрије их; тако и сви људи који бијаху с њим. *2.Сам. 3,31.

12. И ридаше и плакаше, и постише до вечера за Саулом и за Јонатаном сином његовијем и за народом Господњим и за домом Израиљевијем што изгибоше од мача.

13. И рече Давид момку који му донесе глас: Одакле си? А он рече: Ја сам син једнога дошљака Амалика.

14. Рече му Давид: Како те није било страх подићи руку своју и убити *помазаника †Господњега? *1.Сам. 24,7. †1.Сам. 26,9.

15. И дозва Давид једнога између момака својих и рече: Ходи, погуби га. А он га удари, те умрије.

16. И рече му Давид: Крв твоја на твоју главу; јер твоја уста свједочише на те говорећи: Ја сам убио *помазаника Господњега. *1.Сам. 26,9.

17. Тада Давид нарица овако за Саулом и за Јонатаном сином његовијем,

18. И изговори, да би се учили синови Јудини Пјесми о луку, и ето је написана у Књизи ˇистинитога: ˇправеднога

19. Дико Израиљева, на твојим висинама побијени су; како падоше јунаци?

20. Не казујте у *Гату, и не разглашујте по улицама аскалонским, да се не веселе кћери †филистејске и да не играју кћери необрезанијех. *Мих. 1,10. †1.Сам. 31,9.

21. Горе гелвујске, не падала роса ни дажд на вас, и не родило поље за принос, јер је ту бачен штит с јунака, штит Саулов, као да није помазан уљем.

22. Без крви побијенијех и без масти од јунака није се враћао лук Јонатанов, нити је мач Саулов долазио натраг празан.

23. Саул и Јонатан, мили и драги за живота, ни на смрти се не раставише; ˇлакши од орлова ˇˇбијаху. ˇбржи ˇˇи силнији од лавова

24. Кћери Израиљеве, плачите за Саулом, који вас је облачио у скерлет лијепо, и китио вас златнијем ˇзаклaдима по хаљинама вашим. ˇнакитом

25. Како падоше јунаци у боју! Јонатан како погибе на твојим висинама!

26. Жао ми је за тобом, брате Јонатане; био си ми мио врло; ˇвећа ми је била љубав твоја од љубави женске. ˇдрагоцјенија

27. Како падоше јунаци, и пропаде оружје убојито!

Давид цар над домом Јудинијем, Исвостеј над домом Израиљевим. Авенир убија Асаила.

2. А послије тога *Давид упита †Господа говорећи: Хоћу ли отићи у који град Јудин? А Господ му рече: Отиди. А Давид рече: У који да отидем? Рече: Хеврон. *1.Сам. 23,2. †1.Сам. 23,4.

2. И Давид отиде онамо са двије жене своје, Ахиноамом из Језраела и Авигејом која прије бјеше жена Навала из Кармила.

3. И људе који бијаху с њим одведе Давид, све с породицама њиховијем, и настанише се по градовима хевронским.

4. И дођоше људи од Јуде, и помазаше ондје Давида за цара над домом Јудинијем. И јавише Давиду говорећи: Људи из Јависа Галадова погребоше Саула.

5. И Давид посла посланике к људима у Јавису Галадову, и рече им: Да сте благословени Господу што учинисте милост господару својему, Саулу, и погребосте га.

6. Зато да учини Господ вама милост и вјеру; а ја ћу вам учинити добро, што сте то учинили.

7. И нека вам се укријепе руке и будите храбри; јер Саул господар ваш погибе, а дом Јудин помаза мене за цара над собом.

8. Али Авенир син Ниров војвода Саулов узе Исвостеја сина Саулова, и одведе га у Маханајим.

9. И зацари га над Галадом и над Асуром и Језраелом и Јефремом и Венијамином и над свијем Израиљем.

10. Четрдесет година бјеше Исвостеју сину Саулову кад поче царовати над Израиљем; и царова двије године. Само дом Јудин држаше се Давида.

11. А Давид царова у Хеврону над домом Јудинијем седам година и шест мјесеци.

12. Потом изиђе Авенир син Ниров и слуге Исвостеја сина Саулова из Маханајима у Гаваон.

13. Такође и *Јоав син Серујин и слуге Давидове изиђоше и сретоше се с њима код језера гаваонскога, и стадоше једни с једне стране језера а други с друге стране. *2.Сам. 20,8.

14. Тада рече Авенир Јоаву: Нека устану момци и нека се проиграју пред нама. И рече Јоав: Нека устану.

15. И усташе, и изидоше на број: Дванаест од Венијамина са стране Исвостеја сина Саулова, и дванаест између слуга Давидовијех.

16. И ухватише један другога за главу, и тисну један другому мач свој у бок, и попадаше заједно. Отуда се прозва оно мјесто Халкат-Асурим код Гаваона.

17. И би жесток бој онога дана; и слуге Давидове разбише Авенира и Израиљце.

18. А ондје бијаху три сина Серујина: Јоав и Ависај и Асаило. А Асаило бијаше лак на ногу као *срна у пољу; *1.Днев. 12,8.

19. И потјера Асаило Авенира, и не сврну ни надесно ни налијево иза Авенира.

20. И Авенир обазре се натраг и рече: Јеси ли ти, Асаило? А он рече: Ја сам.

21. А Авенир му рече: Сврни надесно или налијево, и узми једнога од тијех момака, и скини одору с њега. Али не хтје Асаило сврнути иза њега.

22. И Авенир опет рече Асаилу: Отступи од мене; зашто да те саставим са земљом? и како бих смео погледати у Јоава брата твојега?

23. Али он не хтје отступити; и *Авенир га удари копљем под пето †ребро, и изађе му копље на леђа, те он паде ондје и умрије на мјесту. И ко год дође на оно мјесто гдје паде и погибе ‡Асаило, устављаше се. *2.Сам. 3,27. †2.Сам. 4,6. ‡2.Сам. 3,30.

24. Али Јоав и Ависај потјераше Авенира, и Сунце зађе кад дођоше до брда Аме, које је према Гији на путу у пустињу гаваонску.

25. И скупише се синови Венијаминови за Авениром, те се начини чета, и стадоше на врх једнога брда.

26. И Авенир викну Јоава и рече: Хоће ли мач прождирати довијека? Не знаш ли да јади бивају напосљетку? Зашто већ не кажеш народу да се прођу *браће своје? *Дјела 7,26.

27. А Јоав рече: Тако жив био Бог, да нијеси казао, народ би још јутрос отишао, ниједан не би тјерао брата својега.

28. Тада затруби Јоав у трубу, и устави се сав народ и престаше тјерати Израиља, и не бише се више.

29. И тако Авенир и људи његови идоше преко поља цијелу ону ноћ, и пријеђоше преко *Јордана, и прошавши сав Витрон дођоше у †Маханајим.

*2.Сам. 17,24. †Исус Н. 21,38.

30. А Јоав се врати од Авенира, и кад скупи сав народ, не бјеше од слуга Давидовијех деветнаест људи и Асаила.

31. Али слуге Давидове побише синова Венијаминовијех, људи Авенировијех, три стотине и шездесет људи, који изгибоше.

32. А Асаила узеше и погребоше у *гробу оца његова који бијаше у Витлејему. И Јоав и људи његови идоше сву ноћ, и освануше у Хеврону. *2.Сам. 17,23.

Давидови синови. Авенир пристаје уз Давида, али га Јоав убија.

3. И дуго бијаше рат између дома Саулова и дома Давидова; али Давид све већма јачаше, а дом Саулов постајаше све слабији.

2. И Давиду се родише синови у Хеврону: Првенац му бјеше Амнон од Ахиноаме Језраељанке;

3. Други бјеше Хилеав од Авигеје жене Навала Кармилца; трећи Авесалом син Махе кћери Талмаја цара гесурскога;

4. Четврти Адонија син Агитин; и пети Сефатија син Авиталин;

5. И шести Итрам од Егле жене Давидове. Ти се родише Давиду у Хеврону.

6. И док бијаше рат између дома Саулова и дома Давидова, Авенир брањаше дом Саулов.

7. А Саул имаше иночу по имену Ресфу кћер Ајину; и Исвостеј рече Авениру: Зашто си спавао код иноче оца мојега?

8. И Авенир се разгњеви на ријечи Исвостејеве и рече: Јесам ли ја пасја глава, који сада чиним на Јуди милост дому Саула оца твојега и браћи његовој и пријатељима његовијем, и нијесам те пустио у руке Давидове, те данас тражиш на мени зло ради те жене?

9. Тако нека учини Бог Авениру, и тако нека дода, ако не учиним Давиду како му се Господ заклео,

10. Да се пренесе ово царство од дома Саулова, и да се утврди пријесто Давидов над Израиљем и над Јудом, од Дана до *Вирсавеје. *Суд. 20,1.

11. И он не може више ништа одговорити Авениру, јер га се бојаше.

12. И Авенир посла посланике к Давиду од себе и поручи: Чија је земља? И поручи му: Учини вјеру са мном, и ево рука ће моја бити с тобом, да обратим к теби свега Израиља.

13. А он одговори: Добро; ја ћу учинити вјеру с тобом; али једно иштем од тебе, и то: Да не видиш лица мојега ако ми прво не доведеш *Михалу кћер Саулову, кад дођеш да видиш лице моје. *1.Сам. 18,20.

14. И посла *Давид посланике к Исвостеју сину Саулову, и поручи му: Дај ми †жену моју Михалу, коју испросих за сто окрајака филистејских. *1.Сам. 18,25. †1.Сам. 18,27.

15. И Исвостеј посла те је узе од мужа, од Фалтила, сина *Лаисова. *1.Сам. 25,44.

16. А муж њезин пође с њом, и једнако плакаше за њом до *Ваурима. Тада му рече Авенир: Иди, врати се натраг. И он се врати. *2.Сам. 19,16.

17. Потом Авенир говори старјешинама израиљским, и рече им: Пре тражисте Давида да буде цар над вама.

18. Ето сада учините; јер је Господ рекао за Давида говорећи: Преко Давида слуге својега избавићу народ свој Израиља из руку филистејских и из руку свијех непријатеља њиховијех.

19. Тако говори Авенир и синовима Венијаминовијем. Потом отиде Авенир и у Хеврон да каже Давиду све што за добро нађе Израиљ и сав дом Венијаминов.

20. И кад дође Авенир к Давиду у Хеврон и с њим двадесет људи, учини Давид гозбу Авениру и људима који бијаху с њим.

21. И рече Авенир Давиду: Да устанем и идем да скупим цару господару својему сав народ Израиљев да учине вјеру с тобом, па да царујеш како ти *желиш. И Давид отпусти Авенира да иде с миром. *5.Мој. 14,26.

22. А гле, слуге Давидове враћаху се с Јоавом из боја, и тјераху са собом велик плијен; а Авенир већ не бјеше код Давида у Хеврону, јер га отпусти, те отиде с миром.

23. Јоав, дакле, и сва војска што бјеше с њим дођоше онамо; и јавише Јоаву говорећи: Авенир син Ниров долазио је цару, и он га отпусти те отиде с миром.

24. И Јоав отиде к цару и рече: Шта учини? Гле, Авенир је долазио к теби; зашто га пусти те отиде?

25. Познајеш ли Авенира сина Нирова? Долазио је да те превари, да види куда ходиш и да дозна све шта радиш.

26. Потом отишав Јоав од Давида посла људе за Авениром да га врате од студенца Сире, а Давид не знадијаше за то.

27. И кад се врати *Авенир у Хеврон, одведе га †Јоав на страну под врата као да говори с њим насамо; ондје га удари под пето ‡ребро, те умрије за крв Асаила брата његова. *2.Сам. 2,22. †2.Сам. 20,9. ‡2.Сам. 2,23.

28. А кад Давид послије то чу, рече: Ја нијесам крив ни царство моје пред Господом довијека за крв Авенира сина Нирова.

29. Нека падне на главу Јоавову и на сав дом оца његова; и нека дом Јоавов не буде никад без *човјека болна од течења или губава или који иде о штапу или који падне од мача или који нема хљеба. *3.Мој. 15,2.

30. Тако Јоав и Ависај брат његов убише Авенира што он погуби *Асаила брата њихова код Гаваона у боју. *2.Сам. 2,23.

31. И рече *Давид Јоаву и свему народу који бијаше с њим: Раздерите хаљине своје и припашите †костријет, и плачите за Авениром. И цар Давид иђаше за носилима. *2.Сам. 1,11. †1.Мој. 37,34.

32. А кад погребоше Авенира у Хеврону, цар подиже глас свој и плака на гробу Авенирову; плака и сав народ.

33. И наричући за Авениром рече: Умрије ли Авенир како умире безумник?

34. Руке твоје не бјеху везане, нити ноге твоје у оков оковане; пао си као што се пада од неваљалијех људи. Тада још већма плака за њим сав народ.

35. И дође сав народ нудећи Давида да једе што, док још бијаше дан; али се Да-

вид закле и рече: Бог нека ми учини тако, и тако нека дода, ако окусим хљеба или што друго док не зађе Сунце.

36. И сав народ чу то, и би им по вољи; што год чињаше цар, бјеше по вољи свему народу.

37. И позна сав народ и сав Израиљ у онај дан да није било од цара што погибе Авенир син Ниров.

38. И цар рече слугама својим: Не знате ли да је војвода и то велики погинуо данас у Израиљу?

39. Али ја сам сада још слаб, ако и јесам помазани цар; а ови људи, синови Серујини, врло су ми силни. Нека *Господ плати ономе који чини зло према злоћи његовој. *2.Тим. 4,14.

Исвостеј убијен. Давид свети његову смрт.

4. А кад чу син Саулов да је погинуо Авенир у Хеврону, клонуше му руке, и сав се Израиљ смете.

2. А имаше син Саулов двије војводе над четама; једном бјеше име Вана, а другом бјеше име Рихав, синови Римона Вироћанина, од синова Венијаминовијех; јер се и Вирот бројаше Венијамину;

3. А Вироћани бијаху побјегли у Гитајим, гдје осташе као дошљаци до данашњега дана.

4. И имаше Јонатан син Саулов сина хрома на ногу, којему бијаше пет година кад дође глас о смрти Сауловој и Јонатановој из Језраела, те га узе дадиља његова и побјеже, и кад брзо бјежаше, он паде и охрону; а име му бијаше Мефивостеј.

5. И пођоше синови Римона Вироћанина, Рихав и Вана, и дођоше у подне у кућу Исвостејеву; а он почиваше у подне.

6. И уђоше у кућу као да узму пшенице, и прободоше га под пето ребро Рихав и Вана, и побјегоше.

7. Кад уђоше у кућу, он лежаше на постељи својој у клијети гдје спаваше, те га прободоше и убише, и отсјекоше му главу и узеше је, па отидоше путем преко поља цијелу ону ноћ.

8. И донесоше главу Исвостејеву Давиду у Хеврон, и рекоше цару: Ево главе Исвостеја сина Саулова, непријатеља твојега, који је тражио душу твоју; и Господ освети данас цара господара мојега од Саула и потомства његова.

9. Али Давид одговарајући Рихаву и Вани брату његову, синовима Римона Вироћанина, рече им: Тако да је жив Господ, који је избавио душу моју из сваке невоље.

10. Кад онога који ми јави говорећи: Гле, погибе Саул, и мишљаше да ће ми јавити добре гласе, ухватих и убих у Сиклагу, и то му би од мене дар за гласе његове,

11. А камоли људе безбожне, који убише *човјека права, у кући његовој, на постељи његовој! Нећу ли искати крви његове из ваших руку, и вас истријебити са земље? *1.Мој. 9,5.

12. И заповједи Давид момцима својим, те их погубише, и отсјекоше им руке и ноге, и објесише код језера хевронскога; а главу Исвостејеву узеше и погребоше у гробу Авенирову у *Хеврону. *2.Сам. 3,22.

Остала племена помазују Давида.
Јерусалим освојен. Давидов дом и побједа.

5. Тада дођоше сва племена Израиљева к *Давиду у †Хеврон, и рекоше му говорећи: Ево, ми смо кост твоја и тијело твоје. *1.Днев. 11,1. †1.Днев. 12,23.

2. И прије, док Саул бијаше цар над нама, ти си одводио и доводио Израиља; и Господ ти је рекао: Ти ћеш пасти народ Мој Израиља и ти ћеш бити вођ Израиљу.

3. Тако дођоше све старјешине Израиљеве к цару у Хеврон, и учини с њима цар Давид вјеру у Хеврону пред Господом; и помазаше Давида за цара над Израиљем.

4. Тридесет година бијаше Давиду кад се зацари, и царова четрдесет година.

5. У Хеврону царова над Јудом седам година и шест мјесеци; а у Јерусалиму царова тридесет и три године над свијем Израиљем и Јудом.

6. А цар отиде са својим људима у Јерусалим на Јевусеје, који живљаху у оној земљи. И они рекоше Давиду говорећи: Нећеш ући овамо док не узмеш слијепе и хроме, (хотећи казати: Неће ући овамо Давид).

7. Али Давид узе кулу Сион, то је Град Давидов.

8. Јер рече Давид у онај дан: Ко год жели да победи Јевусеје нека прође кроз водени продор до слијепијех и хромијех, на које мрзи душа Давидова. (Зато се каже: Слијепи и хроми да не улазе у ову кућу.)

9. И сједе Давид у кули, и назва је градом Давидовијем: И поград је Давид унаоколо од Милона и унутра.

10. И Давид једнако напредоваше, јер Господ Бог над војскама бјеше с њим.

11. И Хирам цар тирски посла посланике к Давиду, и кедровијех дрва и дрводјеља и каменара, и саградише кућу Давиду.

12. И разумје Давид да га је *Господ утврдио за цара над Израиљем, и да је узвисио †царство његово ради народа својега ‡Израиља. *2.Днев. 2,11. †Јест. 4,14. ‡Иса. 45,4.

13. И узе Давид још иноча и жена из Јерусалима, пошто дође из Хеврона; и роди се Давиду још синова и кћери.

14. И ово су имена онијех који му се родише у Јерусалиму: Самуја и Совав и Натан и Соломун,

15. И Јевар и Елисуја и Нафиг и Јафија,

16. И Елисама и Елијада и Елифалет.

17. А Филистеји чувши да су помазали Давида за цара над Израиљем, изиђоше сви Филистеји да траже Давида; а *Давид чувши то, отиде у кулу. *2.Сам. 23,14.

18. И *Филистеји дошавши раширише се по †долини рафајској. *2.Сам. 5,22. †Иса. 17,5.

19. Тада Давид упита Господа говорећи: Хоћу ли изаћи на Филистеје? Хоћеш ли их дати у моје руке? А Господ рече Давиду: Изађи; доиста ћу дати Филистеје у твоје руке.

20. Тада Давид дође у Вал-Ферасим, и поби их ондје, и рече: Продрије *Господ непријатеље моје преда мном као кад вода продире. Отуда се прозва оно мјесто Вал-Ферасим. *Иса. 28,21.

21. И оставише ондје лажне богове своје; а Давид и људи његови однесоше их.

22. И опет наново дођоше *Филистеји, и раширише се у долини рафајској. *1.Днев. 14,13.

23. И Давид упита Господа, који рече: Не иди пред њих, него им зађи за леђа, па удари на њих према дудовима.

24. Па кад чујеш да зашушти по врховима од ➝дудова, онда се крени, јер ће онда поћи *Господ пред тобом да побије војску филистејску.

➝у неким верзијама – балсам *2.О цар. 7,6.

25. И Давид учини тако како му заповједи Господ, и поби Филистеје од Гаваје до Гезера.

Одношење ковчега завјета у Јерусалим. Михалино ругање.

6. Послије скупи опет Давид све људе изабране из Израиља, тридесет тисућа.

2. Па се подиже Давид и сав народ што бијаше с њим и отиде у *Валу Јудину да пренесе отуда ковчег Божји, код којега се призивље име, име Господа над војскама, који сједи на херувимима. *1.Днев. 13,6.

3. И метнуше ковчег Божји на нова кола, и повезоше га из куће Авинадавове, која бијаше на брду; а Уза и Ахијо синови Авинадавови управљаху новијем колима.

4. И одвезоше ковчег Божји из куће Авинадавове, која бијаше на брду, и Ахијо иђаше пред ковчегом.

5. А Давид и сав дом Израиљев удараху пред Господом у свакојаке справе од дрвета кедрова, у харфе, у псалтире, у бубње, у свирале и у кимвале.

6. А кад дођоше до гумна Нахонова, Уза се маши за ковчег Божји и прихвати га, јер волови потегоше на страну.

7. И Господ се разгњеви на Узу, и удари га Бог ондје за ту непажњу, те умрије ондје код ковчега Божијега.

8. И ожалости се Давид што Господ уби Узу. Зато се прозва оно мјесто ➝Фарес-Уза до данас. ➝Смртни ударац Узи

9. И уплаши се Давид од Господа у онај дан, и рече: Како ће доћи к мени ковчег Господњи?

10. И не хтје Давид одвести ковчега Господњега к себи у град Давидов; него га склони Давид у кућу Овид-Едома Гетејина.

11. И оста ковчег Господњи у кући Овид-Едома Гетејина три мјесеца, и благослови *Господ Овид-Едома и сав дом његов. *1.Мој. 30,27.

12. И јавише цару Давиду говорећи: Господ благослови дом Овид-Едомов и све што има због ковчега Божијега. Тада отиде Давид, и пренесе ковчег Божји из куће Овид-Едомове у град Давидов с весељем.

ВЕЛИЧИНА

13. И кад они који ношаху *ковчег Господњи поступише шест корака, принесе на жртву вола и дебела овна. *1.Днев. 15,2.

14. И Давид играше из све снаге пред *Господом, и бјеше огрнут оплећком ланенијем. *1.Сам. 2,18.

15. Тако *Давид и сав дом Израиљев ношаху ковчег Господњи подвикујући и трубећи у трубе. *1.Днев. 15,25.

16. А кад ковчег Господњи улажаше у град Давидов, Михала кћи Саулова гледајући с прозора видје цара Давида гдје скаче и игра пред Господом, и подругну му се у срцу својем.

17. А кад донесоше *ковчег Господњи, намјестише га на његово мјесто у шатору који му разапе Давид. И принесе Давид жртве паљенице и жртве захвалне пред Господом. *1.Днев. 15,1.

18. Потом принесавши Давид жртве паљенице и жртве захвалне благослови народ у име Господа над војскама.

19. И раздаде међу сав народ, међу све мноштво Израиљево, и људима и женама, свакоме по један хљеб и комад меса и жбан вина. Потом отиде народ, свак својој кући.

20. И Давид се врати да благослови свој дом; а Михала кћи Саулова изиђе на сусрет Давиду, и рече: Како је славан био данас цар Израиљев, кад се данас откривао пред слушкињама слуга својих, као што се откривају никакви људи!

21. А Давид рече Михали: Пред Господом, који ме је изабрао преко оца твојега и преко свега дома његова, те ми заповједио да будем вођ народу Господњему, Израиљу, играо сам, и играћу пред Господом.

22. И још ћу се већма понизити, и још ћу мањи себи бити; и опет ћу бити славан пред слушкињама, за које говориш.

23. И Михала кћи Саулова не има порода до смрти своје.

Давид хоће да гради храм и добија обрицање за вјечито царство потомства својега. Његова молитва.

7. А кад цар сјеђаше код куће своје, и Господ му даде мир свуда унаоколо од свијех непријатеља његовијех,

2. Рече цар Натану пророку: Види, ја стојим у кући од кедрова дрвета, а ковчег Божји стоји под завјесама.

3. А Натан рече цару: Шта ти је год у срцу, иди, чини, јер је Господ с тобом.

4. Али ону ноћ дође ријеч Господња Натану говорећи:

5. Иди и реци слузи мојему Давиду: Овако вели Господ: Ти ли ћеш ми начинити кућу да у њој наставам?

6. Кад нијесам наставао у кући од кад изведох синове Израиљеве из Мисира до данас, него сам ходио у шатору и у ⸢наслону, ⸣настрешници

7. Куда сам год ходио са свијем синовима Израиљевим, јесам ли једну ријеч рекао коме од судија Израиљевијех, којима заповиједах да пасу народ мој Израиља, и казао: Зашто ми не начините куће од кедра?

8. Овако, дакле, реци Давиду слузи мојему: Овако вели Господ над војскама: Ја те узех од тора, од оваца, да будеш вођ народу мојему, Израиљу;

9. И бјех с тобом куда си год ходио, и истријебих све непријатеље твоје испред тебе, и стеках ти име велико, као што је име великијех људи који су на земљи.

10. И одредићу мјесто народу својему Израиљу, и посадићу га, те ће наставати у свом мјесту, и неће се више ⸢претресати, нити ће их више мучити неправедници као прије, ⸣злопатити

11. И од онога дана кад поставих судије над народом својим Израиљем; и смирићу те од свијех непријатеља твојих. Јоште ти јавља *Господ да ће ти Господ начинити кућу. *1.О цар. 2,24.

12. Кад се наврше дани твоји, и починеш код отаца својих, подигнућу потомство твоје након тебе, које ће изаћи из утробе твоје, и утврдићу *царство његово. *2.Днев. 7,18.

13. Он ће сазидати дом имену мојему, и утврдићу *пријесто царства његова довијека. *Псал. 89,4.

14. Ја ћу му бити Отац, и он ће Ми бити син; ако учини што зло, караћу га прутом људским и ударцима синова човјечијих.

15. Али милост Моја неће се уклонити од њега као што сам је уклонио од Саула, којега уклоних испред тебе.

16. Него ће тврд бити дом твој и царство твоје довијека пред тобом, и *пријесто ће твој стајати довијека. *Псал. 89,4.

17. По свијем овијем ријечима и по свој овој ⁾утвари каза Натан Давиду. ⁾виђењу

18. Тада дође цар *Давид и стаде пред Господом, и рече: Ко сам ја, Господе, Господе, и шта је мој дом, те си ме довео довде? *1.Днев. 17,16.

19. Па и то ти се још чини мало, *Господе, Господе, него си говорио и за дом слуге својега на дуго времена. Је ли то закон човјечји, Господе, Господе! *Иса. 55,8.

20. Али шта ће јоште Давид да Ти говори? Та Ти знаш слугу својега, Господе, Господе!

21. Ради ријечи своје и по *срцу својему учинио си све ове велике ствари обзнањујући их слузи својему. *1.Днев. 17,19.

22. Зато си велик, *Господе Боже, нема таквога какав си Ти; и нема Бога осим Тебе, по свему што чусмо својим ушима. *1.Днев. 16,25; 5.Мој. 3,24.

23. Јер који је народ на земљи као Твој народ Израиљ? Којега је ради Бог ишао да га искупи да Му буде народ и да стече себи име и да нам учини велика и страшна дјела у земљи Твојој, пред народом Твојим, који си искупио Себи из Мисира, од народа и богова њиховијех.

24. Јер си утврдио Себи народ свој Израиља да Ти буде народ довијека; а Ти си им, Господе, Бог.

25. И тако, Господе Боже, *ријеч коју си обрекао слузи својему и дому његову, потврди засвагда, и учини како си рекао. *1.О цар. 2,4.

26. Нека се велича име Твоје довијека, да се говори: Господ је над војскама Бог над Израиљем; и дом слуге твојега Давида нека стоји тврдо пред Тобом.

27. Јер си Ти, Господе над војскама, Боже Израиљев, јавио слузи својему говорећи: Дом ћу сазидати теби. Зато слуга Твој нађе у срцу својем да Ти се помоли овом молитвом.

28. Тако, Господе, Господе, Ти си Бог, и ријечи су Твоје истина; Ти си ово добро обрекао слузи својему.

29. Буди, дакле, вољан и благослови дом слуге својега да буде довијека пред Тобом; јер си Ти, Господе, рекао, и Твојим ће благословом бити благословен дом слуге Твојега довијека.

ИСТИНА

Давидове побједе и драгоцјености.
Постављање власти.

8. Послије тога разби *Давид †Филистеје, и покори их, и узе Давид Метег-Аму из руку филистејских. *2.Сам. 21,15. †1.Днев. 18,1.

2. Разби и Моавце, и измјери их ужем повањавши их по земљи, и измјери их два ужа да се погубе а једно уже да се оставе у животу. И Моавци посташе слуге Давидове, и плаћаху му данак.

3. Давид разби и Адад-Езера сина Реовова цара совскога, који је изашао да рашири власт своју до ријеке Еуфрата.

4. И зароби их Давид, тисућу и седам стотина коњаника и двадесет тисућа пјешака, и подреза Давид жиле свијем коњима колским, само остави за сто кола.

5. И бијаху дошли Сирци из Дамаска у помоћ Адад-Езеру цару совском, и Давид поби двадесет и двије тисуће Сираца.

6. И намјести Давид војску у Сирији што је под Дамаском, и Сирци посташе слуге Давидове плаћајући му данак. И Господ чуваше Давида куда год иђаше.

7. И Давид узе златне штитове које имаху слуге Адад-Езерове, и донесе их у Јерусалим.

8. И из Ветаха и из Виротаја градова Адад-Езеровијех однесе цар Давид силну мјед.

9. А кад чу Тоја цар ематски да је Давид побио сву војску Адад-Езерову,

10. Посла Тоја Јорама сина својега к цару Давиду да га поздрави и да му честита што је војевао на Адад-Езера и убио га, јер Тоја имаше рат с Адад-Езером; и донесе Јорам ⁾заклада златнијех и сребрнијех и мједенијех. ⁾драгоцјености

11. Па и то цар Давид посвети Господу са *сребром и златом што бјеше посветио од свијех народа које покори, *1.Днев. 18,11.

12. Од Сираца и од Моаваца и од синова Амоновијех и од Филистеја и од Амалика, и од плијена Адад-Езера сина Реовова цара совскога.

13. И Давид стече име кад се врати побив Сирце, осамнаест тисућа, у Сланој *долини. *2.О цар. 14,7.

14. И намјести војску по Идумеји, по свој Идумеји намјести војску, и сви Едомци посташе слуге Давидове. И *Господ чуваше Давида куда год иђаше. *Псал. 37,28.

15. Тако царова Давид над свијем Израиљем, судећи и дајући правду свему народу својему.

16. И *Јоав син Серујин бјеше над војском; а †Јосафат син Ахилудов ᵊпаметар; *2.Сам. 20,23. †1.О цар. 4,3. ᵊљетописац

17. А Садок син Ихитовов и Ахимелех син Авијатаров свештеници; а Серaја писар;

18. А *Венаја син Јодајев бјеше над Херетејима и Фелетејима; а синови Давидови кнезови. *1.Днев. 18,17.

Милост Давидова према Мефивостеју.

9. И рече Давид: Има ли јоште ко да је остао од дома Саулова? Да му учиним милост ради Јонатана.

2. А бијаше један слуга дома Саулова, по имену Сива; и дозваше га к Давиду. И рече му цар: Јеси ли ти Сива? А он рече: Ја сам, слуга твој.

3. А цар рече: Има ли јоште ко од дома Саулова да му учиним милост Божију? А Сива рече цару: Још има син Јонатанов, хром на ногу.

4. И рече му цар: Гдје је? А Сива рече цару: Ено га у дому Махира сина Амилова у Лодевару.

5. Тада посла цар Давид да га доведу из Лодевара из дома Махира сина Амилова.

6. А кад дође к Давиду, Мефивостеј син Јонатана сина Саулова, паде на лице своје и поклони се. А Давид рече: Мефивостеју! А он рече: Ево слуге твојега.

7. А Давид му рече: Не бој се; јер ћу ти учинити милост због Јонатана оца твојега, даћу ти натраг све њиве Саула оца твојега; а ти ћеш свагда јести за мојим столом.

8. А он се поклони и рече: Ко сам ја слуга твој, те си погледао на мртва пса као што сам ја?

9. И цар дозва Сиву слугу Саулова, и рече му: Што је год било Саулово и свега дома његова, дао сам сину твојега господара.

10. Ради му дакле земљу ти и синови твоји и слуге твоје, и доноси да син господара твојега има хљеба да једе; али Мефивостеј син господара твојега јешће свагда за мојим столом. *Сива пак имаше петнаест синова и двадесет слугу. *2.Сам. 19,17.

11. И рече *Сива цару: Како је цар господар мој заповједио слузи својему, све ће чинити слуга твој. Али Мефивостеј, рече цар, јешће за мојим столом као царски син. *2.Сам. 16,1.

12. А Мефивостеј имаше малога сина, којему име бјеше Миха; а сви који живљаху у дому Сивину бијаху слуге Мефивостејеве.

13. А Мефивостеј сјеђаше у *Јерусалиму, јер свагда јеђаше за царевијем столом, а бјеше хром на обје ноге. *2.Сам. 19,33.

Синови Амонови срамоте посланике Давидове, али и њих и народе, њихове помагаче, побјеђује Давид.

10. А послије тога умрије цар синова *Амоновијех, и зацари се Анун син његов на његово мјесто. *2.Сам. 17,27.

2. И рече Давид: Да учиним милост Ануну сину Насову, као што је отац његов мени учинио милост. И посла Давид да га потјеши за оцем преко слуга својих. И дођоше слуге Давидове у земљу синова Амоновијех.

3. А кнезови синова Амоновијех рекоше Ануну господару својему: Мислиш да је Давид зато послао људе да те потјеше, што је рад учинити част оцу твојему, а није зато послао Давид к теби слуге своје да промотри град и уходи, па послије да га раскопа?

4. Тада Анун ухвати слуге Давидове, и обрија им браде до пола и отсијече им хаљине по поле, до задњице, и оправи их натраг.

5. А кад то јавише Давиду, он посла пред њих, јер људи бијаху грдно осрамоћени, и поручи им цар: Сједите у Јерихону докле вам нарасте брада, па онда дођите натраг.

6. Тада синови Амонови видећи гдје се омразише с Давидом, послаше синови Амонови, те најмише Сираца од Вет-Реова и Сираца од Сове двадесет тисућа

пјешака, и у цара од Махе тисућу људи, и од Ис-Това дванаест тисућа људи.

7. А Давид кад то чу, посла Јоава са свом храбром војском својом.

8. И изиђоше синови Амонови, и уврсташе се пред вратима, а Сирци из Сове и из Реова и људи из Ис-Това и из Махе бијаху за себе у пољу.

9. И Јоав видећи намјештену војску према себи спријед и иза леђа, узе одабране из све војске израиљске, и намјести их према Сирцима;

10. А остали народ предаде Авису брату својему да их намјести према синовима Амоновијем.

11. И рече: Ако Сирци буду јачи од мене, дођи ми у помоћ; ако ли синови Амонови буду јачи од тебе, ја ћу доћи теби у помоћ.

12. Буди храбар, и држимо се храбро за свој народ и за градове Бога својега; а *Господ нека учини што Му је по вољи.

*5.Мој. 31,6.

13. Тада Јоав и народ који бјеше с њим примакоше се да ударе на Сирце, али они побјегоше испред њега.

14. А синови *Амонови видећи гдје побјегоше Сирци, побјегоше и они испред Ависаја, и уђоше у свој град. И врати се Јоав од синова Амоновијех, и дође у Јерусалим.

*2.Сам. 11,1.

15. Али Сирци кад видјеше гдје их надбише Израиљци, скупише се опет.

16. И Адад-Езер посла, те доведе Сирце испреко ријеке, који дођоше у Елам; а Совак војвода Адад-Езеров иђаше пред њима.

17. Кад то јавише Давиду, он скупи све Израиљце, и пријеђе преко Јордана и дође у Елам; и Сирци се намјестише против Давида и побише се с Давидом.

18. Али побјегоше Сирци испред Израиља, и поби Давид Сираца седам стотина кола и четрдесет тисућа коњика; и Совака војводу њихова уби, те погибе ондје.

19. И кад видјеше сви цареви, слуге Адад-Езерове, да их разби Израиљ, учинише мир с Израиљем, и служаху им, и Сирци не смијаху више помагати синовима Амоновијем.

Давидова прељуба и кривица за крв.

11. А кад прође година, у вријеме кад *цареви иду на војску, посла Давид Јоава и слуге своје с њим, и свега Израиља, те потираху синове Амонове, и опколише Раву; а Давид оста у Јерусалиму.

*1.Днев. 20,1.

2. И предвече уста Давид с постеље своје, и ходајући по крову царскога двора угледа с крова жену гдје се мије, а жена бијаше врло лијепа на очи.

3. И Давид посла да пропитају за жену и рекоше: Није ли то Витсавеја кћи Елијамова жена Урије Хетејина?

4. И Давид посла посланике да је доведу; и кад дође к њему, он леже с њом, а она се бјеше очистила од нечистоте своје; послије се врати својој кући.

5. И затрудње жена, те посла и јави Давиду говорећи: Трудна сам.

6. Тада Давид посла к Јоаву и поручи: Пошљи ми Урију Хетејина. И посла Јоав Урију к Давиду.

7. И кад Урија дође к њему, запита га Давид како је Јоав и како је народ и како иде рат.

8. Потом рече Давид Урији: Иди кући својој, и опери ноге своје. И Урија изиђе из царева двора, а за њим изнесоше јело царско.

9. Али Урија леже на вратима двора царева са свијем слугама господара својега, и не отиде кући својој.

10. И јавише Давиду говорећи: Урија није отишао кући својој. А Давид рече Урији: Нијеси ли дошао с пута? Зашто не идеш кући својој?

11. А *Урија рече Давиду: †Ковчег и Израиљ и Јуда стоје по шаторима, и Јоав господар мој и слуге господара мојега стоје у пољу, па како бих ја ушао у кућу своју да једем и пијем и спавам са женом својом? Тако ти био жив и тако била жива душа твоја, нећу то учинити.

*1.Днев. 11,41. †1.Сам. 4,4.

12. Тада рече Давид Урији: Остани овдје још данас, па ћу те сјутра отпустити. Тако оста Урија у Јерусалиму онај дан и сјутрадан.

13. И позва га Давид даједе и пије с њим, те га опије. А увече отиде, те леже на постељу своју са слугама господара својега, а кући својој не отиде.

14. А ујутру написа Давид *књигу Јоаву, и посла по Урији. *1.О цар. 21,8.

15. А у књизи писа и рече: Намјестите *Урију гдје је најжешћи бој, па се узмакните од њега да би га убили да погине.

*2.Сам. 12,9.

16. И Јоав опколивши град намјести Урију на мјесто гдје је знао да су најхрабрији људи.

17. И изиђоше људи из града и побише се с Јудом. И погибе из народа неколико слуга Давидовијех; погибе и Урија Хетејин.

18. Тада Јоав посла к Давиду, и јави му све што би у боју.

19. И заповједи гласнику говорећи: Кад приповједиш цару све што је било у боју,

20. Ако се разгњеви цар и рече ти: Зашто сте ишли тако близу града да се бијете, зар нијесте знали како се стријеља с града?

21. Ко је убио *Авимелеха сина Јерувесетова? Није ли †жена бацила на њ комад жрвња са зида, те погибе у Тевесу? Зашто сте ишли близу зида, тада реци: Погинуо је и слуга твој Урија Хетејин.

*Суд. 9,53. †2.Сам. 20,21.

22. И отиде гласник, и дошавши јави Давиду све за што га је послао Јоав.

23. И рече гласник Давиду: Бијаху јачи од нас, и изиђоше у поље на нас, али их узбисмо до врата градских.

24. А стријелци стадоше стријељати на слуге твоје са зида, и погибе неколико слуга царевијех, тако и слуга твој Урија Хетејин погибе.

25. Тада рече Давид гласнику: Овако реци Јоаву: Не буди зловољан за то; јер мач прождире сад овога сад онога; удри још јаче на град и раскопај га. Тако га охрабри.

26. А жена Уријина чувши да је погинуо муж њезин Урија, плака за мужем својим.

27. А кад прође жалост, посла Давид и узе је у кућу своју, и она му поста *жена, и роди му сина. Али не бијеше по вољи Господу што учини Давид. *2.Сам. 12,9.

Натанова бесједа за покајање. Давид признаје свој гријех и добија опроштење. Соломуново рођење. Освајање Раве.

12. И посла Господ Натана к Давиду; и он дошав к њему рече му: У једном граду бијаху два човјека, један богат а други сиромах.

2. Богати имаше оваца и говеда врло много;

3. А сиромах немаше ништа до једну овчицу, коју бјеше купио, и храњаше је, те одрасте уза њ и уз дјецу његову, и јеђаше од његова залогаја, и из његове чаше пијаше, и на крилу му спаваше, и бијаше му као кћи.

4. А дође путник к богатоме човјеку, а њему би жао узети из својих оваца или говеда да зготови путнику који дође к њему; него узе овцу онога сиромаха, и зготови је човјеку, који дође к њему.

5. Тада се Давид врло разгњеви на онога човјека, и рече Натану: Тако жив био Господ, заслужио је смрт онај који је то учинио.

6. И овцу нека плати учетворо, што је то учинио и није му жао било.

7. Тада рече Натан Давиду: Ти си тај. Овако вели Господ Бог Израиљев: Ја сам те помазао за цара над Израиљем, и Ја сам те избавио из руку Сауловијех.

8. И дао сам ти дом господара твојега, и жене господара твојега на крило твоје, дао сам ти дом Израиљев и Јудин; и ако је мало, додао бих ти то и то.

9. Зашто си презрео ријеч Господњу чинећи што Њему није по вољи? Урију Хетејина убио си мачем и узео си жену његову себи за жену, а њега си убио мачем синова Амоновијех.

10. Зато неће се одмаћи мач од дома твојега довијека, што си Ме презрео и узео жену Урије Хетејина да ти буде жена.

11. Овако вели Господ: Ево, Ја ћу подигнути на те зло из дома твојега, и узећу жене твоје на твоје очи, и даћу их ближњему твојему, те ће спавати са женама твојим на видику свакоме.

12. Јер ти си учинио тајно, али ћу Ја ово учинити пред свијем Израиљем и свакоме на видику.

13. Тада рече *Давид Натану: Сагријеших †Господу. А Натан рече Давиду: И Господ је ᵌпронио гријех твој; нећеш умријети.

*2.Сам. 24,10. †Псал. 32,5. ᵌскинуо с тебе

14. Али што си тијем дјелом дао прилику непријатељима Господњим да хуле, зато ће ти умријети син који ти се родио.

15. Потом Натан отиде својој кући. А Господ удари дијете које роди жена Уријина Давиду, те се разболе на смрт.

16. И Давид се мољаше Богу за дијете, и пошћаше Давид, и дошавши лежаше преко ноћи на *земљи.

*2.Сам. 13,31.

17. И старјешине дома његова ᵌусташе око њега да га подигну са земље, али он не хтје, нити једе што с њима.

ᵌзаузеше се

18. А кад би седми дан, умрије дијете; и не смијаху слуге Давидове јавити му да је дијете умрло, јер говораху: Ево, док дијете бијаше живо, говорасмо му, па нас не хтје послушати; а како ћемо му казати: Умрло је дијете, хоће га уцвијелити?

19. А Давид видећи гдје слуге његове шапћу међу собом, досјети се да је умрло дијете; и рече Давид слугама својим: Је ли умрло дијете? А они рекоше: Умрло је.

20. Тада Давид уста са земље, и уми се, и намаза се и преобуче се; и отиде у дом Господњи, и поклони се. Потом опет дође кући својој, и заиска да му донесу даједе; и једе.

21. А слуге његове рекоше му: Шта то радиш, док бијаше дијете живо, постио си и плакао; а кад умрије дијете, устао си и једеш.

22. А он рече: Док дијете бијаше живо, постио сам и плакао, јер говорах: Ко зна, може се смиловати *Господ на ме да дијете остане живо.

*Иса. 38,5.

23. А сада умрло је; што бих постио? Могу ли га повратити? Ја ћу отићи к њему, али оно неће се вратити к мени.

24. Потом *Давид утјеши Витсавеју жену своју, и отиде к њој, и леже с њом. И она роди сина, којему надје име Соломун. И мио бјеше Господу.

*Мат. 1,6.

25. И посла Натана пророка, те му надје име ᵌЈедидија, ради Господа.

ᵌВољен од Бога

26. А *Јоав бијући †Раву синова Амоновијех, узе царски град.

*1.Днев. 20,1. †5.Мој. 3,11.

27. И посла посланике к Давиду, и рече: Бих Раву, и узех град на води.

28. Него сада скупи остали народ, и стани у око према граду, и узми га, да га не бих ја узео и моје се име спомињало на њему.

29. И Давид скупив сав народ отиде на Раву, и удари на њу, и узе је.

30. И узе *цару њихову с главе круну, у којој бјеше таланат злата, с драгим камењем, и метнуше је на главу Давиду, и однесе из града плијен врло велик.

*1.Днев. 20,2.

31. А народ који бијаше у њему изведе и ᵌметну их под пиле и под бране гвоздене и под сјекире гвоздене, и сагна их у пећи гдје се опеке пеку. И тако учини свијем градовима синова Амоновијех. Потом се врати Давид са свијем народом у Јерусалим.

ᵌпримора на тежак рад

Амнонов гријех и смрт. Авесаломово бјежање.

13. А потом се догоди: Авесалом син Давидов имаше лијепу *сестру по имену †Тамару, и замилова је ‡Амнон син Давидов.

*5.Мој. 27,22. †1.Днев. 3,9. ‡2.Сам. 3,2.

2. И тужаше Амнон тако да се разболе ради Тамаре сестре своје; јер бјеше дјевојка, те се Амнону чињаше тешко да јој учини што.

3. А имаше Амнон пријатеља, којему име бјеше Јонадав син Саме брата Давидова; и Јонадав бјеше врло домишљат.

4. И рече му: Што се тако сушиш, царев сине, од дана на дан? Не би ли ми казао? А Амнон му рече: Љубим Тамару сестру Авесалома брата својега.

5. Тада му рече Јонадав: Лези у постељу своју, и учини се болестан; па кад дође отац твој да те види, ти му реци: Нека дође Тамара сестра моја да ме нахрани, и да зготови пред мојим очима јело да гледам, и из њезине руке да једем.

6. И Амнон леже и учини се болестан; и кад дође цар да га види, рече Амнон цару: Нека дође Тамара сестра моја и зготови преда мном два јела да једем из њезине руке.

7. Тада Давид посла к Тамари кући, и поручи јој: Иди у кућу брата својега Амнона и зготови му јело.

8. И Тамара отиде у кућу брата својега Амнона, и он лежаше; и узе брашна и замијеси и зготови јело пред њим и скуха.

9. Потом узе тавицу и изручи преда њ; али Амнон не хтје јести, него рече: Кажите нека изиђу сви који су код мене. И изиђоше сви.

10. Тада рече Амнон Тамари: Донеси то јело у клијет да једем из твоје руке. И Тамара узе јело што бјеше зготовила, и донесе Амнону брату својему у клијет.

11. А кад му пружи да једе, он је ухвати и рече јој: Ходи, лези са мном, сестро моја!

12. А она му рече: Не, брате, немој ме осрамотити, јер се тако не ради у *Израиљу, не чини тога †безумља.

*1.Мој. 34,7. †Суд. 19,23.

13. Куда бих ја са срамотом својом? А ти би био као који од најгорих људи у Израиљу. Него говори цару; он ме неће теби одрећи.

14. Али је он не хтје послушати, него савладавши је осрамоти је и облежа је.

15. А послије омрзе на њу Амнон веома, те мржња којом мржаше на њу бјеше већа од љубави којом је прије љубљаше. И рече јој Амнон: Устани, одлази.

16. А она му рече: То ће бити веће зло од онога које си ми учинио што ме тјераш. Али је он не хтје послушати.

17. Него викну момка који га служаше, и рече му: Води ову од мене напоље, и закључај врата за њом.

18. А она имаше на себи шарену хаљину, јер такве хаљине ношаху царске кћери док су дјевојке. И слуга његов изведе је напоље, и закључа за њом врата.

19. Тада Тамара посу се пепелом по глави и раздрије шарену хаљину коју имаше на себи, и метну руку своју на главу, и отиде вичући.

20. А брат њезин Авесалом рече јој: Да није Амнон брат твој био с тобом? Али, сестро моја, ћути, брат ти је, не мисли о том. И тако оста Тамара осамљена у кући брата својега Авесалома.

21. И цар Давид чувши све ово разгњеви се врло.

22. Авесалом пак не говораше с Амноном ни ружно ни лијепо; јер Авесалом мржаше на Амнона што му осрамоти сестру Тамару.

23. А послије двије године кад се стрижијаху *овце Авесаломове у Вал-Асору, који је код Јефрема, он позва све синове цареве.

*1.Мој. 38,12.

24. И дође Авесалом к цару и рече му: Ево, сад се стригу овце слузи твојему; нека пође цар и слуге његове са слугом својим.

25. Али цар рече Авесалому: Немој, сине, немој да идемо сви, да ти не будемо на теготу. И премда наваљиваше, опет не хтје ићи, него га благослови.

26. А Авесалом рече: Кад ти нећеш, а оно нека иде с нама Амнон брат мој. А цар му рече: Што да иде с тобом?

27. Али навали Авесалом на њ, те пусти с њим Амнона и све синове царске.

28. Тада Авесалом заповједи момцима својим говорећи: Пазите, кад се *срце Амнону развесели од †вина, и ја вам речем: Убијте Амнона; тада га убијте; не бојте се, јер вам ја заповиједам, будите слободни и храбри.

*1.Сам. 25,36. †1.Мој. 9,21.

29. И учинише с Амноном слуге Авесаломове како им заповједи Авесалом. Тада усташе сви синови цареви и појахаше свак своју мазгу и побјегоше.

30. А докле још бијаху на путу, дође глас Давиду да је Авесалом побио све синове цареве, да није остао од њих ниједан.

31. Тада уставши цар раздрије хаљине своје, и леже на земљу, и све слуге његове, које стајаху око њега раздријеше хаљине своје.

32. А Јонадав син Саме брата Давидова проговори и рече: Нека не говори господар мој да су побили сву дјецу, цареве синове; погинуо је само Амнон, јер Авесалом бјеше тако наумио од онога дана кад Амнон осрамоти Тамару сестру његову.

33. Нека, дакле, цар господар мој не мисли о том у срцу својем говорећи: Сви синови цареви погибоше; јер је само Амнон погинуо.

34. А Авесалом побјеже. А момак на стражи подиже очи своје и угледа, а то многи народ иде к њему покрај горе.

35. И Јонадав рече цару: Ево иду синови цареви; као што је казао слуга твој, тако је било.

36. И кад изрече, а то синови цареви дођоше, и подигавши глас свој плакаше; а и цар и све слуге његове плакаше врло.

37. *Авесалом пак побјеже и отиде к Талмају сину Амијудову цару гесурском. А Давид плакаше за сином својим сваки дан.

*2.Сам. 3,3.

38. А кад Авесалом утече и дође у *Гесур, оста ондје три године. *2.Сам. 14,23.

39. Потом зажеље цар Давид отићи к Авесалому, јер се утјеши за Амноном што погибе.

Јоав добива милост за Авесалома помоћу једне жене из Текује.

14. А Јоав син Серујин опази да се срце царево обратило к Авесалому.

2. И посла Јоав у Текују те дозва отуда жену лукаву, па јој рече: Учини се као да си у жалости, и обуци жалосне хаљине, и немој се намазати уљем, него буди као жена која одавна жали за мртвијем.

3. И отиди к цару, и говори му тако и тако. И научи је Јоав шта ће говорити.

4. И кад отиде жена Текујанка к цару да говори, паде ничице на земљу и поклони се, и рече: Помагај, царе!

5. А цар јој рече: Што ти је? А она рече: Удовица сам, умро ми је муж.

6. А имаше слушкиња твоја два сина, па се свадише у пољу, а не бјеше никога да их развади, те један удари другога и уби га.

7. И гле, сав дом уста на слушкињу твоју говорећи: Дај тога што је убио брата својега да га погубимо за живот брата његова, којега је убио, и да истријебимо насљедника; и тако хоће да угасе искру која ми је остала, да не оставе имена мужу мојему ни остатка на земљи.

8. А цар рече жени: Иди кући својој, а ја ћу наредити за те.

9. А жена Текујанка рече цару: Царе господару, нека на ме и на дом оца мојега падне кривица, а цар и његов пријесто нека је прав.

10. А цар рече: Ко узговори на те, доведи га к мени, и неће те се више дотаћи.

11. А она рече: Нека се опомене цар Господа Бога својега, да се не умноже осветници који убијају, и да не убију сина мојега. А он рече: Тако жив био *Господ, ниједна длака с твојега сина неће пасти на земљу. *1.Сам. 14,45.

12. А жена рече: Да каже слушкиња твоја нешто цару господару. А он рече: Говори.

13. А жена рече: А зашто си намислио такву ствар народу Божијему, јер цар као да је крив говорећи тако, јер неће цар да дозове натраг онога кога је одагнао.

14. Јер ћемо доиста помријети, и јесмо као вода која се проспе на земљу и више се не може скупити; јер му Бог није узео живота, него је наумио да одагнани не остане одагнан од њега.

15. И тако дођох да кажем ово цару господару својему, јер ме народ уплаши; зато рече слушкиња твоја: Да говорим цару, може бити да ће учинити цар што слушкиња његова каже.

16. Јер ће цар услишити и избавити слушкињу своју из руке онога који хоће да истријеби мене и сина мојега из насљедства Божијега.

17. И слушкиња твоја рече: Ријеч цара господара мојега биће ми утјеха, јер је цар господар мој као *анђео Божји, те слуша и добро и зло, и Господ ће Бог твој бити с тобом. *1.Сам. 29,9.

18. А цар одговори и рече жени: Немој тајити од мене што ћу те питати. А жена рече: Нека говори цар господар мој.

19. Тада цар рече: Да није Јоавов посао у свему томе што чиниш? А жена одговори и рече: Тако да је жива душа твоја, *царе господару, не може се ни надесно ни налијево од свега што каза цар господар мој; јер слуга твој Јоав заповиједио ми је и научио слушкињу твоју све ово да говорим. *2.Сам. 14,3.

20. Слуга је твој Јоав учинио, те сам овако извила бесједу своју; али је господар мој мудар као *анђео Божји, те зна све што бива на земљи. *2.Сам. 19,27.

21. Тада рече цар Јоаву: Ево, ти си учинио то, иди, доведи натраг дијете Авесалома.

22. Тада паде Јоав лицем на земљу, и поклони се и благослови цара, и рече Јоав:

Данас види слуга твој да сам нашао милост пред тобом, царе господару, кад је цар учинио што му слуга његов рече.

23. Потом се подиже Јоав и отиде у Гесур, и доведе натраг у Јерусалим Авесалома.

24. И цар рече: Нека иде својој кући, а лица мојега да не види. И отиде *Авесалом својој кући, и не видје лица царева.

*2.Сам. 13,20.

25. А не бијеше човјека тако лијепа као Авесалом у свем Израиљу, да га тако хвале; од пете до тјемена не бијеше на њему мане.

26. И кад би стригао главу, а имаше обичај сваке године стрићи је, јер му бијаше тешко, мјерио би косу с главе своје, и биваше је двјеста сикала царском мјером.

27. И родише се Авесалому три сина и једна кћи, којој бијаше име Тамара, и она бијаше лијепа.

28. И Авесалом оста цијеле двије године у Јерусалиму, а лица царева не видје.

29. Тада посла Авесалом по Јоава да га пошље к цару; али он не хтје доћи к њему; и посла опет други пут, али он не хтје доћи.

30. Тада рече слугама својим: Видите ли њиву Јоавову поред моје? На њој је јечам; Идите и упалите је. И упалише слуге Авесаломове ону њиву.

31. Тада се подиже Јоав, и дође к Авесалому у кућу, и рече му: Зашто слуге твоје упалише моју њиву?

32. Авесалом рече Јоаву: Ето слао сам к теби говорећи: Ходи овамо да те пошљем к цару да му кажеш: Зашто сам дошао из Гесура? Боље би било да сам још ондје. Хоћу да видим лице царево; ако ли има каква кривица на мени, нека ме погуби.

33. И отиде Јоав к цару, и каза му. И дозва Авесалома; а он дошавши к цару поклони се лицем до земље пред царем, и цар цјелова Авесалома.

Авесаломова буна.
Давидово бекство.

15. А послије тога набави себи Авесалом кола и коња и педесет људи, који трчаху пред њим.

2. И устајаше рано Авесалом, и стајаше крај пута код врата; и ко год имаше парницу и иђаше цару на суд, Авесалом га дозиваше к себи и говораше: Из кога си града? А кад би онај одговорио: Слуга је твој из тога и тога племена Израиљева,

3. Тада би му рекао Авесалом: Видиш, твоја је ствар добра и праведна, али те нема ко саслушати код цара.

4. Још говораше Авесалом: Кад бих ја био постављен да судим у земљи, да сваки к мени долази који има посла на суду, ја бих му дао правицу.

5. И кад би му ко приступио да му се поклони, он би пружио руку своју, те би га ухватио и пољубио.

6. Тако чињаше Авесалом са сваким Израиљцем, који долажаше на суд к цару; и Авесалом примамљиваше срца људи Израиљаца.

7. А кад прође четири године, рече Авесалом цару: Да отидем у Хеврон да извршим завјет који сам завјетовао Господу.

8. Јер кад сјеђах у Гесуру у Сирији, учини завјет слуга твој рекавши: Ако ме Господ одведе натраг у Јерусалим, послужићу Господу.

9. А цар му рече: Иди с миром. И он се подиже и отиде у Хеврон.

10. И разасла Авесалом по свијем племенима Израиљевим ˃уходе поручивши: Кад чујете трубе да затрубе, реците: Зацари се Авесалом у Хеврону. ˃тајне гласнике

11. А с Авесаломом отиде двјеста људи из Јерусалима позванијех; али отидоше у простоти својој не знајући ништа.

12. А Авесалом посла и по Ахитофела Гилоњанина, савјетника Давидова, да дође из града својега Гилона, кад приношаше жртве. И буна поста јака, и народ се све више стјецаше к Авесалому.

13. Тада дође гласник к Давиду и рече: *Срце Израиљу приста за Авесаломом.

*Суд. 9,3.

14. А Давид рече *свијем слугама својим које бијаху с њим у Јерусалиму: Устајте, да бјежимо; иначе нећемо утећи од Авесалома; брже похитајте, да не похита он и не стигне нас и обори на нас зло, и града не окрене под мач.

*2.Сам. 19,9.

15. А слуге цареве рекоше цару: Што је год воља цару господару нашему, ево слугу твојих.

16. И отиде цар пјешице и сав дом његов; само десет *жена иноча остави цар да му чувају кућу.

*2.Сам. 12,11.

17. И кад отиде цар и сав народ пјешице, уставише се на једном мјесту подалеко.

18. А све слуге његове иђаху уза њ, и сви *Херетеји и сви Фелетеји; и сви Гетеји, шест стотина људи, који бијаху дошли пјешке из Гата, иђаху пред царем. *2.Сам. 20,7.

19. И рече цар *Итају Гетејину: Што и ти идеш с нама? Врати се и остани код цара; јер си странац и опет ћеш отићи у своје мјесто. *2.Сам. 18,2.

20. Јуче си дошао, па зар данас да те крећем да се потуцаш с нама? Ја ћу ићи куда могу, а ти се врати и одведи натраг браћу своју. Нека милост и вјера буде с тобом.

21. А Итај одговори цару и рече: Тако жив да је *Господ и тако да је жив цар господар мој, гдје буде цар господар мој, било на смрт или на живот, ондје ће бити и слуга твој. *1.Сам. 20,3.

22. Тада рече Давид Итају: А ти ходи. И тако пође Итај Гетејин са свијем људима својим и свом дјецом што бијаху с њим.

23. И сва земља плакаше иза гласа и сав народ прелажаше. И тако цар пријеђе преко потока *Кедрона, и сав народ пријеђе идући к †пустињи. *1.О цар. 2,37. †2.Сам. 16,2.

24. А гле и Садок бијаше ондје и сви Левити с њим носећи ковчег завјета Божијега; и спустише ковчег Божји, а пође и Авијатар, докле сав народ изиђе из града.

25. И рече цар Садоку: Носи *ковчег Божји натраг у град; ако нађем милост пред Господом, Он ће ме довести натраг, и даће ми да опет видим њега и дом његов. *2.Сам.6,17.

26. Ако ли овако рече: Нијеси Ми мио; ево ме, нека учини са мном што Му буде воља.

27. Још рече цар Садоку свештенику: Нијеси ли ти видјелац? Врати се у *град с миром, и Ахимас син твој и †Јонатан син Авијатаров, два сина ваша с вама. *2.Сам. 17,17. †1.О цар. 1,42.

28. Видите, ја ћу се забавити у пољу у *пустињи, докле не дође од вас гласник да ми јави. *2.Сам. 17,16.

29. И тако Садок и Авијатар однесоше ковчег Божји натраг у Јерусалим, и осташе ондје.

30. А Давид иђаше уз гору *Маслинску, и идући плакаше, и покривене главе и бос иђаше; тако и сав народ, који бјеше с њим, сваки покривене главе иђаше, и идући плакаше. *Зах. 14,4.

31. Тада јавише *Давиду и рекоше му: Ахитофел је међу онима који се побунише с Авесаломом. А Давид рече: Разбиј намјеру Ахитофелову, †Господе! *2.Сам. 16,23. †Псал. 3,1.

32. И кад Давид дође наврх горе, гдје се шћаше поклонити Богу, гле, срете га Хусај Архијанин раздрте хаљине и главе посуте прахом.

33. И рече му Давид: Ако пођеш са мном бићеш ми на теготу.

34. Али да се вратиш у град и речеш Авесалому: Бићу твој слуга, царе! Био сам дуго слуга твоме оцу, а сада ћу тако бити теби слуга; разбићеш ми намјеру Ахитофелову.

35. И свештеници Садок и Авијатар неће ли бити с тобом? Што год чујеш из куће цареве, докажи Садоку и Авијатару свештеницима.

36. Ето, ондје су с њима два сина њихова, Ахимас Садоков и Јонатан Авијатаров, по њима ми јављајте што год дочујете.

37. И отиде у град *Хусај †пријатељ Давидов, и ‡Авесалом дође у Јерусалим. *2.Сам. 16,16. †Приче 17,17. ‡2.Сам. 16,15.

Сива опада Мефивостеја. Симеј проклиње Давида. Авесалом извршава сраман савјет Ахитофелов.

16. А кад *Давид пријеђе мало преко врха, гле, †Сива, момак Мефивостејев, срете га, са два магарца натоварена, на којима бјеше двјеста хљебова и сто гроздова сухих и сто груда смокава и мијех вина. *2.Сам. 15,30. †2.Сам. 9,2.

2. И рече цар Сиви: Шта ће ти то? А Сива му рече: Магарци су за чељад цареву, да јашу, а хљебови и воће да једу момци, а вино да пије ко се умори у пустињи.

3. А цар му рече: А гдје је син твога господара? Рече Сива цару: Ено га, остао је у Јерусалиму, јер рече: Данас ће ми дом Израиљев вратити царство оца мојега.

4. Тада рече цар Сиви: Ево, твоје је све што је било Мефивостејево. А Сива рече: Клањам ти се, да нађем милост пред тобом, царе господару!

5. И дође цар Давид до Ваурима; а гле, изиде оданде један од рода дома Саулова, по имену Симеј, син Гирин, и идући ˇпсоваше. ˃проклињаше

6. И бацаше се камењем на Давида и на слуге цара Давида, којему и с десне и с лијеве стране бијаше сав народ и сви јунаци.

7. А Симеј овако говораше псујући: Одлази, одлази, крвопијо и зликовче!

8. Обрати Господ на тебе све крви дома Саулова, на чије си се мјесто зацарио, и предаде Господ царство у руке Авесалому сину твојему; ето те сада у твом злу, јер си крвопија.

9. Тада рече цару Ависај син Серујин: Зашто да псује овај мртви пас цара господара мојега? Идем да му скинем главу.

10. Али цар рече: Шта је вама до мене, синови *Серујини? Нека псује; јер му је †Господ рекао: Псуј Давида. Па ко смије казати: Зашто тако чиниш? *2.Сам. 3,39. †2.О цар. 18,25.

11. Још рече Давид Ависају и свијем слугама својим: Ето, мој син, који је изашао од бедара мојих, тражи живот мој, а како неће овај син Венијаминов? Оставите га нека псује, јер ˇму је *Господ заповједио.
˃ако му је Бог рекао *1.Сам. 26,19.

12. Да ако Господ погледа на невољу моју, и врати ми Господ добро за псовку његову данашњу.

13. И тако Давид са својим људима иђаше својим путем; а Симеј иђаше покрај горе према њему једнако псујући и бацајући се камењем на њ, и подижући прах.

14. И дође цар и сав народ што бијаше с њим, уморни, и одморише се ондје.

15. А Авесалом и сав народ Израиљев дођоше у Јерусалим, и Ахитофел с њим.

16. А кад Хусај Архијанин пријатељ Давидов дође к Авесалому, рече Хусај Авесалому: Да живи цар! Да живи цар!

17. А *Авесалом рече Хусају: Таква ли је љубав твоја према пријатељу твојему? Зашто нијеси отишао с пријатељем својим?
*2.Сам. 15,37.

18. А Хусај рече Авесалому: Не; него кога је изабрао Господ и овај народ и сви Израиљци, његов ћу бити и код њега ћу остати.

19. Сврх тога, коме бих служио? Еда ли не сину његову? Како сам служио оцу твојему, тако ћу и теби.

20. А Авесалом рече Ахитофелу: Свјетуј шта ћемо чинити.

21. А Ахитофел рече Авесалому: Лези с иночама оца својега, које је оставио да му чувају кућу, па кад чује сав *Израиљ како си се омразио с оцем својим, осилиће рука свјема који су с тобом. *1.Мој. 35,22.

22. Тада разапеше Авесалому шатор на крову, и Авесалом леже с иночама оца својега на видику свјему Израиљу.

23. И ˇсвјет који даваше *Ахитофел у оно вријеме бијаше као да би ко Бога упитао; такав бијаше сваки свјет Ахитофелов и у Давида и у †Авесалома.
˃савјет *2.Сам. 15,31. †2.Сам. 15,12.

Ахитофелов лукав савјет се разбија.
Његов сраман свршетак.

17. Још рече Ахитофел Авесалому: Да одаберем дванаест тисућа људи, па да идем и тјерам Давида ноћас.

2. Па ћу га стигнути док је уморан и изнемоглијех руку; и уплашићу га, те ће побјећи сав народ што је с њим, па ћу убити цара самога.

3. И обратићу сав народ к теби; јер за онијем кога тражиш стоји да се сви врате к теби; тада ће се сав народ умирити.

4. И то се учини добро Авесалому и свијем старјешинама Израиљевијем.

5. Али рече Авесалом: Дозовите и Хусаја Архијанина да чујемо што ће и он рећи.

6. А кад дође Хусај к Авесалому, рече му Авесалом говорећи: Тако и тако рече Ахитофел; хоћемо ли чинити како он рече или нећемо, кажи ти.

7. А Хусај рече Авесалому: Није добар свјет што је сада свјетовао Ахитофел.

8. Још рече Хусај: Ти знаш оца својега и људе његове да су храбри и да су љута срца као медвједица кад јој отму медвједиће у пољу; сврх тога, твој је отац ратник, неће ноћити с народом.

9. Гле, он се је сада сакрио у какву јаму или на друго какво мјесто. Па ако у први мах који од овијех погину, ко год чује сваки ће рећи: Побијен је народ који приста за Авесаломом.

10. А тада ће најхрабрији, у којих је срце као срце лавово, клонути. Јер сав Израиљ зна да је твој отац јунак и да су храбри који су с њим.

11. Зато ја свјетујем да скупиш к себи све Израиљце од Дана до Вирсавеје да их буде као пијеска на мору, па ти главом иди у бој.

12. Тада ћемо поћи на њ, гдје би се год налазио, и напашћемо на њ као што роса пада на земљу, да му не остане ниједан од свијех људи што су с њим.

13. Ако ли утече у град, сав народ израиљски нека донесе ужа под онај град, па ћемо га свући у поток, да се ни камен не нађе ондје.

14. Тада рече Авесалом и сви Израиљци: Бољи је свјет Хусаја Архијанина него свјет Ахитофелов. Јер Господ бјеше наредио да се разбије свјет Ахитофелов, који бјеше бољи, да би Господ навукао зло на Авесалома.

15. Потом рече Хусај свештеницима Садоку и Авијатару: Тако и тако свјетова Ахитофел Авесалома и старјешине Израиљеве, а ја свјетовах тако и тако.

16. Него брже пошљите, те јавите Давиду и реците: Немој ноћас ноћити у пољу у пустињи, него пријеђи пријеко, да не буде прождрт цар и сав народ што је с њим.

17. А *Јонатан и †Ахимас стајаху код студенца ‡Рогила, и дође једна слушкиња и каза им, да би отишли те јавили цару Давиду; јер се не смијаху показати ни ући у град.

*2.Сам. 15,27. †2.Сам. 15,36. ‡Исус Н. 15,7.

18. Али их видје један момак, те каза Авесалому; а они обојица брже отидоше, и дођоше у Ваурим у кућу једнога човјека, који имаше на двору студенац, те се спустише у њ.

19. И *жена узе и разастрије поњаву поврх студенца, и поврх ње разасу прекрупу. И тако се не дозна.

*Исус Н. 2,4.

20. Јер дођоше слуге Авесаломове к оној *жени у кућу, и рекоше јој: Гдје је Ахимас и Јонатан? А жена им рече: Отидоше преко потока. Тако траживши и не нашавши вратише се у Јерусалим.

*2.Мој. 1,19.

21. А кад отидоше, они изиђоше из студенца, и отидоше те јавише цару Давиду, и рекоше му: Устаните и пријеђите брже преко воде; јер је тако и тако свјетовао Ахитофел на вас.

22. Тада уста Давид и сав народ што бијаше с њим, и пријеђоше преко Јордана прије зоре, не оста ниједан да не пријеђе преко Јордана.

23. Ахитофел пак видећи гдје се не учини како он свјетова, оседла својега магарца, па се подиже и отиде кући својој, у свој град, и наредивши за своју кућу објеси се те умрије, и би погребен у гробу оца својега.

24. А Давид дође у Маханајим; Авесалом пак пријеђе преко Јордана и сав Израиљ што бјеше с њим.

25. И постави Авесалом Амасу над војском, на мјесто Јоавово; а Амаса бјеше син некога човјека по имену Итре Израиљца, који облежа Авигеју кћер Насову, сестру Серује матере Јоавове.

26. И стаде у око Израиљ с Авесаломом у земљи Галадовој.

27. А кад дође Давид у Маханајим, Сovије син Насов из Раве синова *Амоновијех и Махир син Амилов из †Лодевара и ‡Варзелај од Галада из Рогелима

*2.Сам. 10,1. †2.Сам. 9,4. ‡2.Сам. 19,31.

28. Донесоше постеље и чаша и судова земљанијех и пшенице и јечма и брашна и прекрупе и боба и леħа и прженијех зрна,

29. И меда и масла и оваца и сира краљега; донесоше Давиду и народу што бјеше с њим да једу. Јер говораху: Народ је гладан и уморан и жедан у тој пустињи.

Авесалом потучен и Јоав га убија.
Глас Хусијев.

18. И преброји Давид народ што бијаше с њим, и постави им тисућнике и стотинике.

2. И предаде Давид трећину народа Јоаву, и трећину Авишају сину Серујину брату Јоавову, и трећину Итају Гетејину. Па онда рече цар народу: И ја ћу ићи с вама.

3. Али народ рече: Немој ти ићи; јер и да побјегнемо, неће марити за то; или да нас пола изгине, неће марити за то; јер си ти сам као нас десет тисућа, зато је боље да нам из града помажеш.

4. А цар им рече: Што вам се чини да је добро учинићу. И цар стаде код врата, и сав народ излажаше по сто и по тисућу.

5. И заповједи цар Јоаву и Ависају и Итају, и рече: Чувајте ми дијете Авесалома. И сав народ чу како цар заповједи свијем војводама за Авесалома.

6. И тако изиђе народ у поље пред Израиља, и заметну се бој у шуми Јефремовој.

7. Ондје разбише народ Израиљев слуге Давидове, и много изгибе ондје у онај дан, двадесет тисућа.

8. Јер се бој рашири по свој земљи, и више прождрије народа у онај дан шума него што прождрије мач.

9. А Авесалом се сукоби са слугама Давидовијем, и Авесалом јахаше на мазги, и мазга наиђе под гранат велики храст, те он запе главом за храст и оста висећи између неба и земље, а мазга испод њега отрча.

10. Видјевши то један човјек јави Јоаву, и рече: Гле, видјех Авесалома гдје виси о храсту.

11. А Јоав рече човјеку који му то каза: Гле, видје, па зашто га не уби и не свали га на земљу? Ја бих ти дао десет сикала сребра и један појас.

12. А човјек рече Јоаву: Да ми је у рукама измјерено тисућа сикала сребра, не бих дигао руке своје на сина царева; јер смо чули како је цар заповједио теби и Ависају и Итају говорећи: Чувајте ми сви дијете Авесалома.

13. Или да сам учинио невјеру на своју душу, ништа се не може од цара затајити, и ти би сам устао на ме.

14. А Јоав рече: Нећу ја дангубити с тобом. Па узев три стријеле у руку, застријели их у срце Авесалому, јоште живу о храсту.

15. Потом опколише Авесалома десет момака, који ношаху оружје Јоаву, и бише га и убише.

16. Тада Јоав затруби у трубу, и народ преста гонити Израиља, јер Јоав устави народ.

17. И узеше Авесалома и бацише у шуми у велику јаму, и набацаше на њ врло велику гомилу камења; а *Израиљци сви побјегоше сваки своме шатору. *2.Сам. 19,8.

18. Авесалом пак бијеше подигао себи споменик за живота у *долини Царској; јер говораше: Немам сина, да се сачува спомен имену мојему. И назва онај споменик својим именом, који се зове мјесто Авесаломово до данашњега дана. *1.Мој. 14,17.

19. Тада рече *Ахимас син Садоков: Да отрчим да однесем глас †цару, да га је Господ избавио из руку непријатеља његовијех. *2.Сам. 15,36. †2.Сам. 17,17.

20. А Јоав му рече: Немој данас бити гласник, него ћеш јавити други дан; а данас немој носити гласа, јер је син царев погинуо.

21. Затијем рече Јоав Хусију: Иди, јави цару што си видио. И поклони се Хусије Јоаву, и отрча.

22. А Ахимас син Садоков опет рече Јоаву: Што му драго, да трчим и ја за Хусијем. Рече Јоав: Што би трчао, сине, кад немаш добра гласа?

23. Опет рече: Што му драго, да трчим. Одговори му: А ти трчи. И отрча Ахимас пречим путем, и претече Хусија.

24. А Давид сјеђаше међу двојим вратима, и *стражар изиђе на кров изнад врата, на зид, и подигавши очи своје угледа, а то један †човјек трчи. *2.О цар. 9,17. †1.Сам. 4,13.

25. Па повика стражар и јави цару. А цар рече: Ако је један, глас носи. И онај иђаше све ближе.

26. Потом угледа стражар другога човјека гдје трчи. И повика стражар к вратару и рече: Ево још један, трчи сам. А цар рече: И он носи глас.

27. И рече стражар: Трк првога чини ми се као да је трк Ахимаса сина Садокова. Рече цар: Добар је човјек, и иде с добријем гласом.

28. Тада повика Ахимас и рече цару: Срећно! И поклони се цару лицем до земље, и рече: Да је благословен Господ Бог твој, који предаде људе који подигоше руке своје на цара господара мојега.

29. А цар му рече: Је ли здраво дијете Авесалом? Одговори Ахимас: Видио сам ве-

лику вреву, кад Јоав посла слугу царева и мене слугу твојега, али не знам шта бјеше.

30. А цар му рече: Уклони се, и стани тамо. И он се уклони, и стаде.

31. Тада, гле, дође Хусије и рече: Глас цару и господару мојему да те је Господ избавио данас из руку свијех који усташе на те.

32. А цар рече Хусију: Је ли здраво дијете Авесалом? А Хусије рече: Нека непријатељи господара мојега цара и који год устају на те зла ради, нека прођу као то дијете.

33. Тада се цар сневесели, и попе се у горњу клијет над вратима, и стаде плакати, а идући говораше: Сине мој *Авесаломе, сине мој, сине мој Авесаломе, камо да сам ја умро мјесто тебе! Авесаломе сине мој, сине мој!

*2.Сам. 19,4.

Давидово јадиковање. Људи од Јуде враћају га као цара. Његова царска великодушност и захвалност.

19. Јавише Јоаву: Ево цар плаче и тужи за Авесаломом.

2. И побједа онога дана претвори се у жалост свему народу, јер народ чу у онај дан гдје говоре: Жали цар сина својега.

3. И народ се у онај дан క్రијаше улазећи у град као што се крије народ који се стиди кад побјегне из боја.

4. А цар покри лице своје; и викаше иза гласа: Сине мој Авесаломе! Авесаломе сине мој, сине мој!

5. Тада уђе Јоав к цару у кућу, и рече: Посрамио си данас све слуге своје, које ти данас живот сачуваше, и синовима твојим и кћерима твојим и женама твојим и ˅иночама твојим.

˃друга жена без брачног уговора

6. Јер љубиш оне који мрзе на те, а мрзиш на оне који те љубе; јер си показао данас да не мариш за војводе и за слуге; и видим данас да би ти мило било да је Авесалом жив, а ми сви да смо изгинули.

7. Зато устани сада, и изиђи и проговори лијепо слугама својим; јер заклињем се Господом, ако не изиђеш, неће ниједан остати код тебе ову ноћ, и то ће бити горе по те неголи сва зла која су те сналазила од младости твоје до сада.

8. Тада уста цар, и сједе на вратима; и казаше свему народу говорећи: Ево, сједи цар на вратима. И дође сав народ пред цара. Али Израиљци бјеху побјегли, свак у свој шатор.

9. И сав се народ свађаше међу собом по свијем племенима Израиљевим говорећи: Цар нас је избавио из руку непријатеља наших, и избавио нас је из руку филистејских; а сада је побјегао из земље од Авесалома.

10. Авесалом пак, којега помазасмо за цара над собом, погибе у боју. Сада дакле зашто оклијевате те не доведете натраг цара?

11. Зато цар Давид посла к Садоку и Авијатару свештеницима и поручи: Говорите старјешинама Јудинијем и реците: Зашто ви да будете посљедњи који ће цара натраг довести у кућу његову? Јер говор свега Израиља дође до цара у кућу његову.

12. Ви сте моја *браћа, ви сте †кост моја и тијело моје. Зашто бисте, дакле, били посљедњи који ће натраг довести цара?

*2.Сам. 19,41. †1.Мој. 2,23.

13. Реците и Амаси: Нијеси ли кост моја и тијело моје? Бог нека ми учини тако и тако нека дода, ако ми не будеш војвода док си жив намјесто Јоава.

14. И склони *срца свијех људи од рода Јудина као једнога човјека, те послаше к цару говорећи: Врати се са свијем слугама својим.

*Дјела 4,32.

15. И тако се цар врати, и дође до Јордана; а Јуда дође до Галгала да сретне цара и да га преведе преко Јордана.

16. Похитје и *Симеј син Гирин од Венијамина, који бијаше из Ваурима, и сиђе с људима рода Јудина на сусрет цару Давиду;

*2.Сам. 16,5.

17. И тисућа људи бјеше с њим од рода Венијаминова; такођер и *Сива слуга дома Саулова с петнаест синова својих и двадесет слугу својих; и пријеђоше преко Јордана пред цара.

*2.Сам. 9,2.

18. ˅Претурише и лађу да превезу чељад цареву и да учине што би му било угодно. А Симеј син Гирин паде пред царем, кад шћаше да пријеђе преко Јордана, ˃пребацише

19. И рече цару: Не прими ми безакоња, господару мој, и не помињи пакост коју

је учинио слуга твој у онај дан, кад је цар господар мој изашао из Јерусалима; нека цар не мисли о том.

20. Јер слуга твој види да је згријешио; и ево дошао сам данас први из свега дома Јосифова да сретнем цара господара својега.

21. Али одговори Ависај син Серујин и рече: Еда ли тога ради неће погинути *Симеј што је псовао †помазаника Господњега? *2.Сам. 16,5. †1.Сам. 24,7.

22. А Давид рече: Шта је вама до мене, синови *Серујини, те сте ми †данас противници? Зар ће данас погинути ко у Израиљу, јер зар не знам да сам данас постао цар над Израиљем? *2.Сам. 16,10. †1.Сам. 11,13.

23. И рече цар Симеју: Нећеш погинути. И закле му се цар.

24. Тако и *Мефивостеј син Саулов дође цару на сусрет; он пак не опра ногу својих, нити браде своје очешља, ни опра хаљине своје од онога дана кад отиде цар до дана кад се врати с миром. *2.Сам. 9,6.

25. И срете цара кад се враћаше у Јерусалим; и рече му цар: Зашто не пође са мном, Мефивостеју?

26. А он рече: Цару господару мој, превари ме слуга мој; јер слуга твој рече: Оседлаћу себи магарца и узјахаћу га и поћи ћу с царем; јер је хром слуга твој.

27. И он опаде слугу твојега код господара мојега цара; али је цар господар мој као *анђео Божји; зато чини што ти је драго. *1.Сам. 29,9.

28. Јер сав дом оца мојега бијаху људи који заслужише смрт пред царем господарем мојим, а ти посади слугу својега међу оне који једу за столом твојим. Па какво имам још право, и како се могу још тужити цару?

29. А цар му рече: Шта би ми више говорио, казао сам: Ти и *Сива подијелите њиву. *2.Сам. 9,9.

30. А Мефивостеј рече цару: Нека узме све, кад се цар господар мој вратио на миру у дом свој.

31. И Варзелај од *Галада дође из Рогелима, и пође с царем преко Јордана да га прати преко Јордана. *1.О цар. 2,7.

32. А бјеше *Варзелај врло стар, бјеше му осамдесет година, и храњаше цара док бијаше у Маханајиму, јер бјеше врло богат човјек. *2.Сам. 17,27.

33. И рече цар Варзелају: Хајде са мном; ја ћу те хранити код себе у Јерусалиму.

34. Али Варзелај рече цару: Колико има вијека мојега, да идем с царем у Јерусалим?

35. Има ми данас осамдесет година; могу ли распознавати добро и зло? Може ли слуга твој ˇкусом разликовати што ће јести и што ће пити? Могу ли јоште слушати *глас пјевачима и пјевачицама, и зашто би слуга твој још био на теготу цару господару мојему? ˇукусом *Проп. 12,4.

36. Мало ће проћи слуга твој преко Јордана с царем; а зашто би ми цар тако наплатио?

37. Нека се слуга твој врати, да умрем у свом граду код гроба оца својега и матере своје. Него ево, слуга твој Химам нека иде с царем господарем мојим, учини њему што ти буде драго.

38. А цар рече: Нека иде са мном ˇХимам; ја ћу му учинити што буде теби драго, и што год заиштеш у мене, све ћу ти учинити. ˇХимам-Варзелајев син

39. И кад пријеђе сав народ преко Јордана и цар пријеђе, цјелова цар Варзелаја и *благослови га, и он се врати у мјесто своје. *1.Мој. 14,19.

40. Отуда цар отиде у Галгал, и Химам отиде с њим. И тако сав народ Јудин допрати цара, и половина народа Израиљева.

41. А гле, сви људи Израиљци дођоше к *цару и рекоше му: Зашто те ˇукрадоше браћа наша, људи Јудини, и преведоше преко Јордана цара и дом његов и све људе Давидове с њим? *2.Сам. 19,15. ˇодведоше

42. А сви људи од *Јуде одговорише људима од Израиља: Јер је цар нама род; па што се срдите тога ради, јесмо ли што појели †цару? Је ли нас даром даривао? *Рута 4,12. †2.Сам. 19,12.

43. Тада одговорише људи од Израиља људима од Јуде, и рекоше: Ми имамо десет дијелова у цара, и Давиду смо више него ви; зашто, дакле, не мaристе за нас, нијесмо ли ми први говорили да доведемо натраг цара својега? Али бесједа људи од Јуде бјеше тврђа од бесједе људи од Израиља.

Пропаст вође Севе. Јоав убија Амаса. Слуге Давидове.

20. А ондје се деси неваљао човјек, по имену Сева син Вихријев, од Венијамина. Он затруби у трубу и рече: Ми немамо дијела с *Давидом, ни насљедства са сином Јесејевијем; свак у свој шатор, о Израиљу!

*2.Днев. 10,16; 1.О цар. 12,16.

2. Тако сви Израиљци отступише од Давида и отидоше за Севом сином Вихријевим; људи пак од Јуде држаше се цара својега и отпратише га од Јордана до Јерусалима.

3. А кад цар Давид дође у кућу своју у Јерусалим, узе цар десет жена иноча, које бијеше оставио да му чувају кућу, и метну их у затвор, гдје их храњаше али не лијегаше с њима, него осташе затворене до смрти своје и живљаху као удовице.

4. Потом рече цар Амаси: Сазови ми људе од Јуде до три дана, и нађи се и ти овдје.

5. И отиде Амаса да сазове народ Јудин; али се забави преко рока који му бијеше одређен.

6. А Давид рече Ависају: Сад ће нам Сева син Вихријев чинити горе него Авесалом. Него узми слуге господара својега, и гони га да не нађе за се који тврд град и не умакне нам из очију.

7. Тако изиђоше за њим људи Јоавови, и Херетеји и Фелетеји и сви јунаци, изиђоше из Јерусалима да гоне Севу сина Вихријева.

8. И кад бијаху код великога камена у Гаваону, срете их Амаса. А Јоав бијаше опасан преко хаљине коју имаше на себи, и озго бијаше припасао мач уз бедрицу у корицама. И кад пође, мач му испаде.

9. Тада рече Јоав Амаси: Јеси ли здраво, брате? И дохвати се Јоав десном руком својом браде Амаси да га цјелује.

10. А Амаса не узимаше на ум мача, који бијаше Јоаву у руци; а он га удари њим под пето *ребро, и просу му цријева на земљу, те од једнога ударца умрије. Потом Јоав и Ависај брат његов отидоше у потјеру за Севом сином Вихријевим.

*2.Сам. 2,23.

11. А један од момака Јоавовијех стаде код њега и рече: Ко љуби Јоава и ко је Давидов, за Јоавом!

12. А Амаса се ваљаше у својој крви насред пута. И видећи онај човјек гдје се уставља сав народ одвуче Амасу с пута у поље и баци хаљину на њ, кад видје гдје се уставља сваки ко наиђе на њ.

13. И кад би уклоњен с пута прођоше сви за Јоавом да тјерају Севу сина Вихријева.

14. И он прође кроз сва племена *Израиљева до Авела и до Ветмахе са свијем Виранима, који се окупише те иђаху за њим.

*1.О цар. 15,20.

15. И дошавши опколише га у Авел-Вет-Маси, и ископаше опкоп око града тако да стајаху пред зидом; и сав народ што бијеше с Јоавом наваљиваше да обори зид.

16. Тада викну једна мудра жена из града: Чујте, чујте! Кажите Јоаву: Приступи овамо да говорим с тобом.

17. А кад он приступи к њој, рече жена: Јеси ли ти Јоав? А он рече: Јесам. А она рече: Послушај ријечи слушкиње своје. А он рече: Да чујем.

18. А она рече говорећи: Од старине се говори: Ваља питати у ➔Авелу и у Дану. И тако се извршиваше.

➔део имена пет градова

19. Ја сам један од мирнијех и вјернијех градова у Израиљу, а ти хоћеш да затреш *град, и то мајку у Израиљу. Зашто хоћеш да прождреш насљедство Господње?

*5.Мој. 20,10.

20. А Јоав одговори и рече: Сачувај Боже, сачувај Боже, нећу да прождрем ни да раскопам.

21. Није тако; него један из горе Јефремове, по имену Сева син Вихријев, подигао је руку своју на *цара Давида; дајте само њега, па ћу отићи од града. А жена рече Јоаву: Ево, глава његова бациће ти се преко зида.

*1.О цар. 11,26.

22. И жена отиде к свему народу с мудрошћу својом; и отсјекоше главу Севи сину Вихријеву, и бацише је Јоаву. А он затруби у трубу, те се разиђоше од града свак у свој шатор. А Јоав се врати у Јерусалим к цару.

23. А бијаше *Јоав над свом војском Израиљевом; а Венаја син Јодајев бијаше над Херетејима и Фелетејима;

*2.Сам. 8,16.

24. А Адорам бијеше над данцима; а Јосафат син Ахилудов бијеше паметар;

25. Сеја писар; а *Садок и Авијатар свештеници. *2.Сам. 8,17.

26. И Ира Јаиранин бјеше кнез Давиду.

Глад због Саулове крвне кривице према Гаваоњанима. Ресфа. Побједе над Филистејима.

21. И би глад за времена Давидова три године ᵌзасопце. И Давид потражи лице Господње; а *Господ му рече: То је због Саула и с дома његова крвничкога, што погуби Гаваоњане.

ᵌузастопце *2.Сам. 16,8.

2. Тада цар сазва Гаваоњане и говори им. А Гаваоњани не бјеху од синова Израиљевијех, него остатак од Амореја, којима се бјеху заклели синови Израиљеви, али Саул гледаше да их побије ревнујући за синове Израиљеве и Јудине.

3. И рече Давид Гаваоњанима: Шта да вам учиним и чим да вас намирим, да благословите достојање Господње?

4. А Гаваоњани му рекоше: Не тражимо ни сребра ни злата од Саула или од дома његова, нити да се ко погуби у Израиљу. А он рече: Шта, дакле, велите да вам учиним?

5. Тада рекоше цару: Ко нас је потро и радио да нас истријеби, да нас не буде нигдје у међама Израиљевијем,

6. Од његовијех синова нека нам се да седам људи да их објесимо пред Господом у Гаваји Саула изабраника Господњега. И рече цар: Ја ћу дати.

7. Али цар поштједе Мефивостеја сина Јонатана сина Саулова ради заклетве Господње, која би међу њима, међу Давидом и Јонатаном сином Сауловијем.

8. И узе цар два сина Ресфе кћери Ајине, које роди Саулу, Армонија и Мефивостеја, и пет синова Мераве кћери Саулове, које роди Адрилу сину Варзелаја Меолаћанина.

9. И даде их у руке Гаваоњанима, а они их објесише на гори пред Господом; и сва седморица погибоше заједно; а бише убијени првијех дана жетве, у почетку јечмене жетве.

10. А *Ресфа кћи Ајина узе врећу, и простријe по стијени у почетку жетве, докле не паде на њих дажд с неба, и не дадијаше птицама небеским да падају на њих дању ни звјерима пољским ноћу. *2.Сам. 3,7.

11. И јавише Давиду шта учини Ресфа кћи Ајина, иноча Саулова.

12. И Давид отиде те узе кости Саулове и кости Јонатана сина његова од грађана у *Јавису Галадову, који их бијаху ᵌукрали с улице ветсанске, гдје их објесише Филистеји кад убише Филистеји Саула на Гелвуји. *1.Сам. 31,11. ᵌпотајно однели

13. И однесе оданде кости Саулове и кости Јонатана сина његова, па скупише и кости објешенијех.

14. И погребоше их с костима Сауловијем и Јонатана сина његова у земљи Венијаминовој у *Сили у гробу Киса оца његова, и учинише све како заповједи цар. Тако се послије тога умилостиви †Господ земљи. *Исус Н. 18,28. †Исус Н. 7,26.

15. И наста опет рат између Филистеја и Израиља, и Давид отиде са слугама својим, и бише се с Филистејима тако да Давид суста.

16. Тада Јесви-Венов, који бјеше од синова Рафајевијех, и у копљу му бјеше триста сикала мједи, и имаше ново оружје, шћаше да убије Давида.

17. Али му поможе Ависај син Серујин, и удари Филистејина и уби га. Тада се заклеше људи Давидови рекавши му: Нећеш више ићи с нама у бој да не угасиш видјела Израиљева.

18. Послије тога наста опет рат с Филистејима у Гову; и тада *Сивехај †Хусаћанин уби Сафа, који бијаше од синова Рафајевих. *1.Днев. 11,29. †1.Днев. 27,11.

19. И опет наста други рат у Гову с Филистејима; и тада Елханан син Јаре-Орегимов Витлејемац уби брата Голијата Гетејина, којему копљача бјеше као вратило.

20. И опет наста рат у *Гату, гдје бијаше један човјек врло висок, који имаше по шест прста на рукама и на ногама, свега двадесет и четири, и он бијаше, такођер, рода Рафајева. *1.Днев. 20,6.

21. И ружаше Израиља те га уби Јонатан син Саме брата Давидова.

22. Та четворица бијаху синови истога Рафаја из Гата, и погибоше од руке Давидове и од руке слугу његовијех.

Давидова захвална пјесма за спасење
од непријатеља. (Види псалам 18)

22. И изговори *Давид †Господу ријечи ове пјесме, кад га избави Господ из руку свијех непријатеља његовијех и из руке Саулове; *1.Днев. 16,7. †2.Мој. 15,1.

2. И рече: Господ је моја Стијена и Град мој и Избавитељ мој.

3. Бог и Стијена моја, у Њега ћу се уздати, Штит мој и Рог спасења мојега, Заклон мој и Уточиште моје, Спаситељ мој, који ме избавља од силе.

4. Призивљем Господа, којега ваља хвалити, и опраштам се непријатеља својих.

5. Јер обузеше ме смртни болови, потоци неваљалијех људи уплашише ме.

6. Болови гробни опколише ме, стегоше ме замке смртне.

7. У тјескоби својој призвах Господа, и Богу својему повиках, Он чу из двора својега глас мој, и вика моја дође Му до ушију.

8. Затресе се и поколеба се Земља, темељи небесима задрмаше се и помјерише се, јер се Он разгњеви.

9. Подиже се дим из ноздрва Његовијех и из уста Његовијех огањ који прождире, живо угљевље отскакаше од Њега.

10. Сави *небеса и сиђе; а мрак бијаше под ногама Његовијем. *Иса. 64,1.

11. И сједе на херувима и полетје, и показа се на крилима вјетренијем.

12. Од мрака начини око себе шатор, од мрачнијех вода, облака ваздушнијех.

13. Од сијевања пред Њим гораше живо угљевље.

14. Загрмје с небеса *Господ, и Вишњи пусти глас свој. *Иса. 30,30.

15. Пусти стријеле своје, и разметну их; муње, и разасу их.

16. Показаше се дубине морске, и открише се темељи васиљеној од пријетње Господње, од дихања духа из ноздрва Његовијех.

17. Тада пружи с висине руку и ухвати ме, извуче ме из воде велике.

18. Избави ме од непријатеља мојега силнога и од мојих ˅ненавидника, кад бијаху јачи од мене. ˃противника

19. Усташе на ме у дан невоље моје, али ми Господ би потпора.

20. И изведе ме на пространо мјесто, избави ме, јер сам Му мио.

21. Даде ми Господ по правди мојој, по чистоти руку мојих дарива ме.

22. Јер се држах путева Господњих, и не одметнух се од Бога својега.

23. Него су сви закони Његови преда мном, и заповијести Његовијех не уклањам од себе.

24. И бих Му вјеран, и чувах се од безакоња својега.

25. Даде ми Господ по правди мојој, по чистоти мојој пред очима Његовима.

26. Са светима поступаш свето, с човјеком вјернијем вјерно;

27. С чистијем чисто поступаш, а с неваљалијем насупрот њему.

28. Јер помажеш народу невољном, а на поносите спушташ очи своје и понижаваш их.

29. Ти си Видјело моје, Господе, и Господ просвјетљује таму моју.

30. С Тобом разбијам војску, с Богом својим скачем преко зида.

31. Пут је Божји вјеран, ријеч *Господња чиста. Он је †Штит свјема који се уздају у Њ. *Псал. 12,6. †Приче 30,5.

32. Јер ко је Бог осим *Господа? И ко је стијена осим Бога нашега? *1.Сам. 2,2.

33. Бог је Крјепост моја и Сила моја, и чини да ми је пут без мане.

34. Даје ми ноге као у јелена, и на висине моје ставља ме.

35. Учи руке моје боју, те ломе лук мједени мишице моје.

36. Ти ми дајеш штит спасења својега, и милост твоја чини ме велика.

37. Шириш кораке моје пода мном, те се не омичу глежњи моји.

38. Тјерам непријатеље своје, и потирем их, и не враћам се докле их не истријебим.

39. И истребљујем их, и обарам их да не могу устати, него падају под ноге моје.

40. Јер ме ти опасујеш снагом за бој: Који устану на ме, обараш их пода ме.

41. Непријатеља мојих плећи ти ми обраћаш, и потирем ненавиднике своје.

42. Обзиру се, али нема помагача: Вичу ка *Господу, али их не слуша. *1.Сам. 28,6.

ПОШТЕЊЕ

43. Сатирем их као прах земаљски, као блато по улицама газим их и размећем.

44. Ти ме избављаш од буне народа мојега, чуваш ме да сам глава народима; народ којега не познавах служи ми.

45. Туђини ласкају ми, чујући покоравају ми се.

46. Туђини блиједе, дршћу у градовима својим.

47. Жив је Господ, и да је благословена Стијена моја. Да се узвиси Бог, Стијена *спасења мојега. *Псал. 89,26.

48. Бог, који ми даје освету, и покорава ми народе,

49. Који ме изводи из непријатеља мојих, и подиже ме над оне који устају на ме, и од човјека жестока избавља ме.

50. Тога ради хвалим Те, *Господе, по народима, и појем имену Твојему, *Рим. 15,9.

51. Који славно избављаш цара својега, и чиниш милост помазанику својему Давиду и потомству његову довијека.

Давидове посљедње ријечи;
његови јунаци.

23. А ово су посљедње ријечи Давидове: Рече *Давид син Јесејев, рече човјек који би постављен високо, помазаник Бога Јаковљева, и љубак у пјесмама Израиљевим: *1.Днев. 16,7.

2. Дух Господњи говори преко мене, и бесједа Његова би на мојем језику.

3. Рече Бог Израиљев, каза ми Стијена Израиљева: Који влада људима нека је праведан, владајући у страху Божијем;

4. И биће као свјетлост јутрења, кад Сунце излази јутром без облака, и као трава која расте из земље од свјетлости иза дажда.

5. Ако и није такав дом мој пред Богом, ипак је учинио завјет вјечан са мном, у свему добро уређен и утврђен. И то је све спасење моје и сва жеља моја, ако и не да да расте.

6. А безаконици ће свиколики бити као трње почупани, које се не хвата руком.

7. Него ко хоће да га се дохвати, узме гвожђе или копљачу; и сажиже се огњем на мјесту.

8. Ово су имена јунака Давидовијех: ˃Јосев-Васевет Тахмонац први између тројице; њему милина би ударити копљем на осам стотина, и поби их уједанпут. ˃Јасовеам

9. За њим Елеазар син Додона сина Ахохова, између три јунака који бијаху с Давидом, и осрамотише Филистеје скупљене на бој, кад Израиљци отидоше;

10. Он се подиже, и би Филистеје докле му се рука не умори и укочи се при мачу; и Господ даде велико спасење онај дан, те се народ врати за њим само да покупи плијен.

11. А за њим Сама син Агејев Арараннин; кад се Филистеји скупише у гомилу, и ондје бијеше њива пуна ˃лећа, и народ побјеже од Филистеја, ˃сочива

12. Стаде усред њиве, и одбрани је, и поби Филистеје, и Бог даде велико спасење.

13. И та три прва између тридесет сиђоше и дођоше о жетви к *Давиду у †пећину Одоламску, кад војска филистејска стајаше у околу у долини рафајској.
*1.Днев. 14,11. †1.Сам. 22,1.

14. А Давид бијаше онда у граду, и бијеше онда стража филистејска у Витлејему.

15. А *Давид зажеље, и рече: Ко би ми донио воде да пијем из студенца витлејемскога што је код врата! *1.Днев. 11,16.

16. Тада она три јунака продријеше кроз око филистејски, и захватише воде из студенца витлејемскога што је код врата, и донесоше и дадоше Давиду; али он је не хтје пити, него је проли пред Господом;

17. И рече: Не дај Боже да бих то учинио. Није ли то крв овијех људи, који не марећи за живот свој идоше. И не хтје пити. То учинише ова три јунака.

18. И *Ависај брат Јоавов син Серујин бијеше први између тројице; он махну копљем својим на три стотине, и поби их, и прослави се међу тројицом. *2.Сам. 2,18.

19. Између те тројице бијеше најславнији, и поста им поглавар; али оне тројице не стиже.

20. И *Венаја син Јодајев, син човјека јунака, велик дјелима, из Кавсеила; он поги два јунака †моавска, и сишав уби лава у јами кад бијеше снијег.
*1.Днев. 27,6. †2.Мој. 15,15.

21. Он уби и једнога Мисирца, знатна човјека; имаше Мисирац копље у руци, а он изиђе на њ са штапом, и истрже Мисирцу копље из руке, и уби га његовијем копљем.

22. То учини Венаја син Јодајев, и би славан међу ова три јунака.

23. Бијеше најславнији између тридесеторице, али оне тројице не стиже; и Давид га постави над пратиоцима својим.

24. *Асаило брат Јоавов бијеше међу тридесеторицом, а то бјеху: Елханан син Додонов из Витлејема, *2.Сам. 2,18.

25. Сама Арођанин, Елика Арођанин.

26. Хелис Фалћанин, Ира син Икисов Текојанин,

27. Авијезер Анатоћанин, Мевунеј Хусаћанин,

28. Салмон Ахошанин, Марај Нетофаћанин,

29. Хелев син Ванин Нетофаћанин, Итај син Ривејев из Гаваје синова Венијаминових,

30. Венаја Пиратоњанин, Идај из долине *Гаса. *Суд. 2,9.

31. Ави-Алвон Арваћанин, Азмавет Варумљанин,

32. Елијава Салвоњанин, Јонатан од синова Јасинових,

33. Сама Араранин, Ахијам син Сараров Араранин,

34. Елифелет, син Асвеја Махаћанина, Елијам син Ахитофела Гилоњанина,

35. Есрај Кармилац, Фареј Арвљанин,

36. Игал син Натанов из Сове, Ванија од Гада,

37. Селек Амонац, Нарај Вироћанин, који ношаше оружје Јоаву сину Серујину,

38. Ира Јетранин, Гарив Јетранин,

39. *Урија †Хетејин; свега тридесет и седам. *2.Сам. 11,3. †2.Сам. 11,6.

Давидово пребројавање народа кажњено помором. Жртва на гумну Орне Јевусејина.

24. А *Господ се опет разгњеви на Израиља, и ˣнадражи †Давида на њих говорећи: Хајде изброј Израиља и Јуду. *4.Мој. 1,19. ˣподстакну †1.Днев. 27,23; 2.Сам. 16,10.

2. И рече цар Јоаву, војводи свом: Прођи по свијем племенима Израиљевијем од Дана до Вирсавеје, и избројте народ, да знам колико има народа.

3. А Јоав рече цару: Нека дода Господ Бог твој народу колико га је сад још сто пута толико, и да цар господар мој види својим очима; али зашто цар господар мој хоће то?

4. Али ријеч царева би јача од Јоава и војвода; и отиде Јоав и војводе од цара да преброје народ Израиљев.

5. И прешавши преко Јордана стадоше у око у Ароиру, с десне стране града, који је на средини потока Гадова, и код Јазира.

6. Потом дођоше у Галад, и у доњу земљу Одсију, а одатле отидоше у Дан-Јан и у околину сидонску.

7. Потом дођоше до града Тира и у све градове јевејске и хананејске; и отидоше на јужну страну Јудину у Вирсавеју.

8. И обишавши сву земљу вратише се у Јерусалим послије девет мјесеци и двадесет дана.

9. И Јоав даде цару број преписанога народа; и бијеше од Израиља осам стотина тисућа људи за војску који махаху мачем, а људи од Јуде пет стотина тисућа.

10. Тада *Давида такну у †срце, пошто преброји народ, и рече Давид Господу: Сагријеших веома што то урадих. Али, Господе, узми безакоње слуге својега, јер веома лудо радих. *2.Сам. 12,13; †1.Сам. 24,6.

11. А кад *Давид уста ујутру, дође ријеч Господња Гаду пророку, који бијаше Давиду видјелац, и рече: *1.Сам. 22,5.

12. Иди и кажи Давиду: Овако вели Господ: Троје ти дајем, избери једно да ти учиним.

13. И дође Гад к Давиду, и каза му говорећи: Хоћеш ли да буде седам гладнијех година у *земљи твојој, или да бјежиш три мјесеца од непријатеља својих и они да те гоне, или да буде три дана помор у твојој земљи? Сад промисли и гледај шта ћу одговорити ономе који ме је послао. *1.Днев. 21,12.

14. А Давид рече Гаду: У тјескоби сам љутој; али нека западнемо *Господу у руке, јер је милост Његова велика; а људима да не западнем у руке. *Псал. 119,156.

15. И тако пусти *Господ помор на Израиља од јутра до одређенога времена, и помрије народа од Дана до Вирсавеје седамдесет тисућа људи. *1.Днев. 21,14.

16. А кад *анђео пружи руку своју на Јерусалим да га убија, сажали се †Господу са зла, и рече ‡анђелу који убијаше народ:

Доста, спусти руку. А анђео Господњи бијаше код гумна Орне Јевусејина.

*1.Днев. 21,15. †1.Сам. 15,11. ‡Псал. 104,4.

17. А *Давид кад видје анђела гдје бије народ, проговори и рече Господу: Ево, ја сам згријешио, ја сам зло учинио, а те овце што су учиниле? Нека се рука Твоја обрати на мене и на дом оца мојега. *1.Днев. 21,17.

18. Потом опет дође Гад к Давиду исти дан, и рече му: Иди, начини Господу олтар на гумну Орне Јевусејина.

19. И отиде Давид по ријечи Гадовој, како Господ заповједи.

20. Тада Орна обазревши се угледа цара и слуге његове гдје иду к њему; и отиде Орна и поклони се цару лицем до земље,

21. И рече: Што је дошао цар господар мој слузи својему? А Давид рече: Да купим од тебе то гумно, да начиним на њему олтар Господу да би престао *помор у народу. *4.Мој. 16,48.

22. А Орна рече Давиду: Нека узме цар господар мој и принесе на *жртву што му је воља; ево волова за жртву паљеницу, и кола и јармова волујских за дрва. *1.Сам. 6,14.

23. Све то даваше цару Орна као цару, и рече Орна цару: *Господ Бог твој нека те милостиво прими. *Језек. 20,40.

24. А цар рече Орни: Не; него ћу купити од тебе по цијени, нити ћу принијети *Господу Богу својему жртве паљенице поклоњене. И тако купи †Давид гумно и волове за педесет сикала сребра.

*1.Днев. 21,24. †1.Днев. 21,25.

25. И ондје начини Давид олтар Господу, и принесе жртве паљенице и жртве захвалне. И Господ се умилостиви земљи, и преста помор у Израиљу.

ПРВА КЊИГА О ЦАРЕВИМА

КОЈА СЕ ЗОВЕ И ТРЕЋА КЊИГА О ЦАРЕВИМА

Давидово слабљење. Адонија хоће
да буде насљедник пријестола.
Соломуново помазање за цара.

1. А цар Давид остарје и би временит, и колико га покриваху хаљинама не могаше се загријати.

2. Тада му рекоше слуге његове: Нека потраже цару господару нашему младу дјевојку, па она нека стоји пред царем и двори га, и на крилу нека му спава, да се загријева цар господар наш.

3. И потражише лијепу дјевојку по свијем крајевима израиљским, и нађоше Ависагу Сунамку, те је доведоше цару.

4. А та дјевојка бијаше врло лијепа, и двораше цара и служаше му: Али је цар не позна.

5. А Адонија син Агитин подиже се говорећи: Ја ћу бити цар. И набави себи кола и коњика, и педесет људи који трчаху пред њим.

6. И отац га нигда не накара, нити му рече: Зашто радиш тако? А он бјеше врло лијеп, и мати га роди иза Авесалома.

7. И договараше се с Јоавом сином Серујиним и с Авијатаром свештеником, који помагаху Адонији.

8. Али Садок свештеник и Венаја син Јодајев и Натан пророк и Семеј и Реј и јунаци Давидови не присташе за Адонијом.

9. Тада накла Адонија оваца и волова и угојене стоке код камена Зоелета, који је код извора Рогила, и позва сву браћу своју, синове цареве, и све људе од Јуде, слуге цареве;

10. Али не позва Натана пророка, ни Венаје, ни осталијех јунака, ни Соломуна брата својега.

11. Тада рече Натан Витсавеји матери Соломуновој говорећи: Јеси ли чула да се зацарио *Адонија син Агитин, а господар наш Давид не зна? *2.Сам. 3,4.

12. Него сада хајде, ја ћу те свјетовати како ћеш избавити живот свој и живот сина својега Соломуна.

13. Хајде, отиди к цару Давиду и реци му: Нијеси ли се ти, господару мој царе, заклео слушкињи својој говорећи: Соломун син твој биће цар послије мене, и он ће сједјети на пријестолу мојем? Зашто се, дакле, зацари Адонија?

14. И гле, док ти још будеш ондје говорећи с царем, ја ћу доћи за тобом, и допунићу твоје ријечи.

15. И тако уђе Витсавеја к цару у клијет. А цар бијаше врло стар; и Ависага Сунамка двораше га.

16. И савивши се Витсавеја поклони се цару; а цар јој рече: Шта ћеш?

17. А она му рече: Господару мој, ти си се заклео Господом Богом својим слушкињи својој: Соломун син твој биће цар послије мене, и он ће сједјети на пријестолу мојем.

18. А сада ево Адонија се зацари, а ти, господару мој царе, и не знаш.

19. Наклао је волова и угојене стоке и оваца много, и позвао све синове цареве, и Авијатара свештеника и Јоава војводу; а Соломуна слуге твојега није позвао.

20. Сада, царе господару мој, очи су свега Израиља упрте у тебе, да им кажеш ко ће сјести на пријесто твој, господару мој царе, послије тебе.

21. Иначе кад господар мој цар почине код отаца својих, бићемо ја и син мој Соломун криви.

22. И гле, док она још говораше цару, дође пророк Натан.

23. И јавише цару говорећи: Ево Натана пророка. И он ступивши пред цара поклони се цару лицем до земље.

24. И рече Натан: Царе, господару мој, јеси ли ти казао: Адонија ће бити цар послије мене, и он ће сједјети на пријестолу мојем?

25. Јер отиде данас и накла волова и угојене стоке и оваца много, и позва све синове цареве и војводе и Авијатара свештеника; и ено једу и пију с њим и говоре: Да живи цар Адонија.

26. Мене пак, слуге твојега, не позва, ни Садока свештеника, ни Венаје сина Јодајева, ни Соломуна слуге твојега.

27. Је ли то цар господар мој наредио не казав слузи својему ко ће сјести на пријесто господара мојега цара послије њега?

28. А цар Давид одговори и рече: Зовите ми Витсавеју. И она дође пред цара, и стаде пред царем.

29. Тада се закле цар говорећи: Тако да је жив *Господ, који је избавио †душу моју од сваке невоље, *Суд. 8,19. †2.Сам. 4,9.

30. Како сам ти се заклео Господом Богом Израиљевим рекавши: Соломун син твој биће цар послије мене, и он ће сједјети на пријестолу мојем мјесто мене, тако ћу учинити данас.

31. Тада Витсавеја сави се лицем до земље и поклони се *цару, па рече: Да живи господар мој цар Давид довијека! *Дан. 2,4.

32. Потом рече цар Давид: Зовите ми Садока свештеника и Натана пророка и Венају сина Јодајева. И они дођоше пред цара.

33. А цар им рече: Узмите са собом слуге господара својега, и посадите Соломуна сина мојега на моју мазгу и одведите га до Гиона;

34. И нека га ондје Садок свештеник и Натан пророк помажу за *цара над †Израиљем, и затрубите у ‡трубу и реците: Да живи цар Соломун!

*2.Сам. 2,4. †2.Сам. 5,3. ‡2.Сам. 15,10.

35. Потом се вратите са њим, и он нека дође и сједе на пријесто мој и царује мјесто мене; јер сам њега одредио да буде вођ Израиљу и Јуди.

36. А Венаја син Јодајев одговори цару и рече: Амин, нека тако рече Господ Бог господара мојега цара.

37. Како је *Господ био с господарем мојим царем тако нека буде и са Соломуном, и нека подигне пријесто његов још више него пријесто господара мојега цара Давида. *5.Мој. 2,7.

38. И тако отиде Садок свештеник и Натан пророк и *Венаја син Јодајев и Херетеји и Фелетеји, и посадише Соломуна на мазгу цара Давида и одведоше га до Гиона. *2.Сам. 8,18.

39. И *Садок свештеник узе рог с уљем из Шатора, и помаза Соломуна. Потом затрубише у трубу и сав народ рече: Да живи цар Соломун! *1.О цар. 1,34.

40. И сав народ пође за њим, и народ свираше у свирале и весељаше се веома да се земља разлијегаше од вике њихове.

41. И зачу Адонија и све званице које бијаху с њим, пошто једоше; зачу и Јоав глас

трубни, па рече: Каква је то вика и врева у граду?

42. И докле он још говораше, гле, дође Јонатан син Авијатара свештеника; и Адонија му рече: Ходи, јер си јунак и носиш добре гласе.

43. А Јонатан одговори и рече Адонији: Та, господар наш цар Давид постави Соломуна царем.

44. Јер цар посла с њим Садока свештеника и Натана пророка и Венају сина Јодајева, и →Херетеје и Фелетеје, и посадише га на цареву мазгу. → припадници Давидове гарде

45. И помазаше га Садок свештеник и Натан пророк код Гиона за цара, и отидоше оданде веселећи се тако да је град узаврео; то је вика коју чусте.

46. И *Соломун је већ сјео на царски пријесто. *1.Днев. 29,23.

47. И дошле су слуге цареве, и благословише господара нашега цара Давида говорећи: Да Бог прослави име Соломуново још већма него твоје, и пријесто његов да подигне још више него твој. И поклони се цар на постељи својој.

48. Још овако рече цар: Да је благословен *Господ Бог Израиљев, који даде †данас ко ће сједјети на пријестолу мојему, да виде моје очи. *Псал. 132,11. †1.О цар. 3,6.

49. Тада се препадоше, и усташе све званице Адонијине, и отидоше сваке својим путем.

50. А Адонија бојећи се Соломуна уста и отиде, и ухвати се за рогове олтару.

51. И јавише Соломуну говорећи: Ено, Адонија се уплашио од цара Соломуна, и ено га, ухватио се за рогове олтару, и вели: Нека ми се закуне цар Соломун да неће убити слуге својега мачем.

52. А Соломун рече: Ако буде поштен човјек, ни длака с главе његове неће пасти на земљу; али ако се нађе зло на њему, погинуће.

53. И тако посла цар Соломун, те га доведоше од олтара; и кад дође, поклони се цару Соломуну; а Соломун му рече: Иди кући својој.

Давидова посљедња воља и смрт.
Соломун сједа на пријесто, његова строгост при ступању на престо.

2. А кад дође вријеме Давиду да умре, заповједи Соломуну сину својему говорећи:

2. Ја идем куда иде све на земљи; а ти буди храбар и буди човјек.

3. И држи што ти је Господ Бог твој заповједио да држиш, ходећи путевима Његовим и држећи уредбе Његове и заповијести Његове и законе Његове и свједочанства Његова, како је написано у закону Мојсијеву, да би напредовао у свему што узрадиш и за чим се год окренеш,

4. Да би Господ испунио ријеч своју коју ми је рекао говорећи: Ако успазе синови твоји на пут свој ходећи преда Мном вјерно, свијем срцем својим и свом душом својом, тада ти неће нестати човјека на пријестолу Израиљеву.

5. А ти знаш шта ми је учинио Јоав син Серујин, шта је учинио двјема војводама Израиљевијем, *Авениру сину Нирову и †Амаси сину Јетерову, које уби проливши у миру крв као у рату, и окаља крвљу као у рату појас свој око себе, и обућу своју на ногама. 2.Сам 3,27. †2.Сам. 20,10.

6. Учини, дакле, по мудрости својој, и немој дати да се сиједа глава његова спусти с миром у гроб.

7. Синовима пак Варзелаја од Галада учини милост, и нека буду међу онима који једу за твојим столом, јер су тако дошли к мени кад сам бјежао од Авесалома брата твојега.

8. И ето, код тебе је Симеј син Гирин од Венијамина из Ваурима, који ме је љуто ружио кад иђах у Маханајим; али ми дође на сусрет на Јордан, и заклех му се Господом рекавши: Нећу те убити мачем.

9. Али му ти немој опростити, јер си мудар човјек и знаћеш шта ћеш му учинити, да оправиш сиједу главу његову с крвљу у гроб.

10. Тако почину *Давид код отаца својих, и би погребен у граду Давидову.
*2.Сам. 5,7. Дјела 13,36.

11. А царова *Давид над Израиљем четрдесет година: У Хеврону царова седам

УСПЈЕХ

година, а у Јерусалиму царова тридесет и три године. *1.Днев. 29,26.

12. И *Соломун сједе на пријесто Давида оца својега, и †царство се његово утврди јако. *1.Днев. 29,23. †2.Днев. 1,1.

13. Тада дође Адонија син Агитин к Витсавеји матери Соломуновој; а она рече: Јеси ли добро дошао? А он рече: Добро.

14. Потом рече: Имам нешто да ти кажем. А она рече: Говори.

15. Тада рече: Ти знаш да је моје било *царство, и да је у мене био упро очи сав Израиљ да ја будем цар; али се царство пренесе и допаде брату мојему, јер му га †Господ даде. *1.Днев. 28,5. †Псал. 33,10.

16. Зато те сада молим за једно; немој ме одбити. А она му рече: Говори.

17. А он рече: Говори цару Соломуну, јер ти он неће одбити, нека ми да за жену *Ависагу Сунамку. *1.О цар. 1,3.

18. А Витсавеја рече: Добро, ја ћу говорити цару за те.

19. И дође Витсавеја к цару Соломуну да му говори за Адонију; а цар уста и срете је и поклонив јој се сједе на свој пријесто, и заповједи те намјестише столицу матери његовој, и она сједе њему с десне стране.

20. Тада она рече: Искала бих од тебе једну малу ствар, немој ме одбити. А цар јој рече: Ишти, мајко, нећу те одбити.

21. Она рече: Подај Ависагу Сунамку Адонији брату својему за жену.

22. А цар Соломун одговори матери својој и рече: Зашто иштеш Ависагу Сунамку за *Адонију? Ишти и царство за њ, јер је он брат мој старији и има уза се Авијатара свештеника и Јоава сина Серујина. *1.О цар. 1,7.

23. И закле се цар Соломун Господом говорећи: Тако да ми учини Бог и тако да дода, себи на смрт каза то Адонија данас.

24. И зато, тако да је жив Господ, који ме је утврдио и посадио ме на пријестолу Давида оца мојега, и који ми је начинио кућу као што је рекао, данас ће погинути Адонија.

25. И посла цар Соломун Венају сина Јодајева, који уложи на њ, те погибе.

26. А Авијатару свештенику рече цар: Иди у *Анатот на њиву своју, јер си заслужио смрт, али те нећу данас погубити, јер си носио †ковчег Господњи пред Давидом оцем мојим и подносио си све невоље које је подносио отац мој. *Исус Н. 21,18. †2.Сам. 15,24.

27. Тако Соломун свргне Авијатара да не буде свештеник Господњи, да испуни ријеч Господњу што рече у Силому за дом Илијев.

28. И овај глас дође до Јоава; а Јоав бијеше пристао за Адонијом, премда за Авесаломом не бијеше пристао; и утече Јоав у Шатор Господњи и ухвати се за *рогове олтару. *1.О цар. 1,50.

29. И јавише цару Соломуну: Јоав утече у Шатор Господњи, и ено га код олтара. А Соломун посла Венају сина Јодајева говорећи: Иди, уложи на њ.

30. И ушав Венаја у Шатор Господњи рече му: Цар је казао: Изиђи. А он рече: Нећу; него овдје хоћу да умрем. А Венаја јави цару говорећи: Тако рече Јоав и тако ми одговори.

31. А цар му рече: Учини како је рекао, ˅уложи на њ, и погреби га, и скини с мене и с дома оца мојега крв праву коју је пролио Јоав. ˃погуби га

32. И нека Господ обрати крв његову на његову главу, што уложи на два човјека праведнија и бођа од себе, и уби их мачем без знања оца мојега Давида: Авенира сина Нирова војводу Израиљева и *Амасу сина Јетерова војводу Јудина; *2.Сам. 20,10.

33. Нека се дакле крв њихова врати на главу *Јоавову и на главу потомства његова довијека; а †Давиду и потомству његову и дому његову и пријестолу његову нека буде мир довијека од ‡Господа. *2.Сам. 3,29. †Дјела 7,45. ‡Приче 16,7.

34. И отиде Венаја син Јодајев, и уложи на њ и погуби га, и би погребен код куће своје у *пустињи. *Мат. 3,1.

35. Тада постави цар Венају сина Јодајева на његово мјесто над војском, а Садока свештеника постави цар на мјесто Авијатарово.

36. Потом посла цар и дозва Симеја, и рече му: Сагради себи кућу у Јерусалиму, па ту сједи, и не излази одатле никуда.

37. Јер у који дан изиђеш и пријеђеш преко потока *Кедрона, знај зацијело да

ћеш погинути, и крв ће твоја пасти на твоју главу. *2.Сам. 15,23.

38. А Симеј рече цару: Добра је та ријеч; како је рекао господар мој цар, тако ће учинити слуга твој. И сједје Симеј у Јерусалиму дуго времена.

39. Али се догоди послије три године, те утекоше двије слуге Симејеве к *Ахису сину Машину цару гатском. И би јављено Симеју: Ено ти слугу у †Гату.

*1.Сам. 27,2. †1.Сам. 27,3.

40. Тада уста Симеј, и осамари свога магарца, и отиде у Гат к Ахису да тражи слуге своје. И врати се Симеј, и доведе натраг слуге своје из Гата.

41. И јавише Соломуну да је Симеј био отишао из Јерусалима у Гат, и да се вратио.

42. Тада цар послав дозва Симеја, и рече му: Нијесам ли те заклео Господом и нијесам ли ти тврдо рекао: У који дан изиђеш куда му драго, знај зацијело да ћеш погинути? И ти ми рече: Добра је та ријеч коју чух.

43. Зашто, дакле, нијеси држао *заклетве Господње и заповијести коју сам ти заповједио? *Језек. 17,19.

44. Потом рече цар Симеју: Ти знаш све зло за које зна срце твоје, што си учинио Давиду оцу мојему; Господ враћа твоје зло на твоју главу.

45. А цар ће Соломун бити благословен и *пријесто Давидов утврђен пред Господом довијека. *Приче 25,5.

46. И заповједи цар Венаји сину Јодајеву, те изиђе и уложи на њ, те погибе. И царство се утврди у руци Соломуновој.

Соломунов брак, молитва и суд.

3. А *Соломун се опријатељи с фараоном царем мисирским, и ожени се кћерју фараоновом, и доведе је у град Давидов, докле не доврши свој дом и дом Господњи и зид око Јерусалима. *1.О цар. 9,15.

2. Али народ приношаше жртве на висинама; јер још не бјеше сазидан дом имену Господњему до тада.

3. А Соломун љубљаше Господа ходећи по уредбама оца својега Давида, само што на висинама приношаше жртве и кађаше.

4. Зато отиде цар у Гаваон да ондје принесе жртву, јер то бијаше велика висина; и Соломун принесе тисућу жртава паљеница на ономе олтару.

5. И јави се Господ Соломуну у Гаваону ноћу у сну, и рече Бог: Ишти шта хоћеш да ти дам.

6. А Соломун рече: Ти си учинио велику милост слузи својему Давиду оцу мојему, као што је ходио пред Тобом вјерно и праведно и с правијем срцем према Теби; и сачувао си му ову велику милост, те му дао сина да сједи на пријестолу његову, као што се види данас.

7. И тако, Господе Боже мој, Ти си поставио слугу својега царем на мјесто Давида оца мојега, а ја сам млад, нити знам полазити ни долазити.

8. И Твој је слуга међу народом Твојим, који си изабрао, народом великим, који се не може избројити ни прорачунати од множине.

9. Дај, дакле, слузи својему срце разумно да може судити народу Твојему и распознавати добро и зло. Јер ко може судити народу Твојему тако великом?

10. И би мило Господу што Соломун то заиска.

11. И рече му Бог: Кад то иштеш, а не иштеш дуга живота нити иштеш *блага нити иштеш †смрт непријатеља својих него иштеш разума да умијеш судити;

*2.Днев. 1,11. †Јер. 45,5.

12. Ево учиних по твојим ријечима; ево ти дајем *срце мудро и разумно да таквога какав си ти ни прије тебе није било нити ће послије тебе настати такав какав си ти. *1.О цар. 4,29.

13. А сврх тога дајем ти и што нијеси искао, и благо и славу, да таквога какав ћеш ти бити неће бити међу царевима свега вијека твојега.

14. И ако узидеш Мојим путевима držeћи уредбе Моје и заповијести Моје, као што је ишао Давид отац твој, продужићу дане твоје.

15. Тада се пробуди *Соломун, и гле, оно бјеше сан. И дође у Јерусалим, и ставши пред ковчег завјета Господњега принесе † жртве паљенице и жртве захвалне, и почасти све слуге своје. *1.О цар. 8,65. †1.Мој. 31,54.

МУДРОСТ

16. Тада дођоше двије жене *блуднице к цару, и стадоше пред њим. *3.Мој. 19,29.

17. И рече једна жена: Ах, господару; ја и ова жена сједимо у једној кући, и породих се код ње у истој кући.

18. А трећи дан послије мога порођаја породи се и ова жена, и бијасмо заједно и не бијаше нико други с нама у кући, само нас двије бијасмо у кући.

19. И умрије син ове жене ноћас, јер она леже на њ.

20. Па уставши у поноћи узе сина мојега искрај мене, кад слушкиња твоја спаваше, и стави га себи у наручје, а свога сина мртвога стави мени у наручје.

21. А кад устах ујутру да подојим сина својега, а то, мртав; али кад разгледах ујутру, а то, не бјеше мој син, којега ја родих.

22. Тада рече друга жена: Није тако; него је мој син овај живи, а твој је син онај мртви. Али она рече: Није тако, него је твој син онај мртви, а мој је син овај живи. Тако говораху пред царем.

23. А цар рече: Ова каже: Овај је живи мој син, а твој је син овај мртви; а она каже: Није тако, него је твој син онај мртви, а мој је син овај живи.

24. И рече цар: Дајте ми мач. И донесоше мач пред цара.

25. Тада рече цар: Расијеците живо дијете на двоје, и подајте половину једној и половину другој.

26. Тада *жена којој син бјеше живи рече цару, јер јој се усколеба утроба за сином: Ах, господару, подајте њојзи дијете живо, а немојте га убијати. А она рече: Нека не буде ни мени ни теби, расијеците га. *Иса. 49,15.

27. Тада одговори цар и рече: Подајте оној живо дијете, немојте га убити, она му је мати.

28. И сав Израиљ чу суд који изрече цар, и побојаше се цара; јер видјеше да је у њему мудрост Божија да суди.

Соломунови пристави;
његова моћ и мудрост.

4. А цар Соломун цароваше над свијем Израиљем.

2. А ово бијаху кнезови његови: Азарија, син Садоков, намјесник;

3. Елиореф и Ахија, синови Сисини, писари; Јосафат, син Ахилудов, паметар;

4. Венаја, син Јодајев, војвода; а Садок и Авијатар свештеници;

5. А Азарија, син Натанов, бјеше над приставима; а Завуд, син Натанов, први вијећник, пријатељ царев;

6. А Ахисар управитељ дворски; а Адонирам син Авдин над царским посленицима.

7. И имаше Соломун дванаест пристава по свему Израиљу, који храњаху цара и сав дом његов; по мјесец дана у години сваки бијаше дужан хранити.

8. А ово су им имена: Син Уров у гори Јефремовој;

9. Син Декеров у Макасу и у Салвиму и Вет-Семесу и Елону Ветананском;

10. Син Еседов у Арувоту; под њим бијаше Сохот и сва земља Еферова;

11. Син Авинадавов над свијем крајем дорским; жена му бјеше Тафата кћи Соломунова;

12. Вана син Ахилудов над Тенахом и Мегидоном и свијем Вет-Саном, који је до Сартане под Језраелом, од Вет-Сана до Авел-Меола, до преко Јок-Меама;

13. Син Геверов у Рамоту Галадском; имаше *села Јаира сина Манасијина у Галаду и крај †арговски у Васану, шездесет великих градова са зидовима и пријеворницама мједенијем; *4.Мој. 32,41. †5.Мој. 3,4.

14. Ахинадав син Идов у Маханајиму;

15. Ахимас у Нефталиму; и он бјеше ожењен кћерју Соломуновом Васематом;

16. Вана син Хусајев у Асиру и у Алоту;

17. Јосафат син Фарујин у Исахару;

18. Симеј син Илин у Венијамину;

19. Гевер син Уријев у *земљи галадској, у земљи Сиона цара аморејскога и Ога цара васанскога; један бјеше пристав у тој земљи. *5.Мој. 3,8.

20. Јуде и Израиља бијаше много као пијеска покрај мора; и јеђаху и пијаху и весељаху се.

21. А Соломун владаше *свијем царствима од ˇ†Ријеке до ‡земље филистејске и до међе мисирске, и доношаху даре и служаху Соломуну свега вијека његова.
*2.Днев. 9,26. ˇЕуфрата †5.Мој. 11,24. ‡1.Мој. 15,18.

22. А храна Соломунова бијаше на дан тридесет ˅кора бијелога брашна, и шездесет кора другога брашна; ˃1 кор око 220 л

23. Десет волова угојенијех и двадесет с паше, и сто оваца, осим јелена и срна и дивокоза и угојенијех птица.

24. Јер он владаше свуда с ову страну ријеке од Тапсе до *Газе, над свијем царевима с ову страну ријеке, и бјеше миран са свију страна унаоколо. *1.Мој. 10,19.

25. И живљаху *Јуда и †Израиљ без страха, сваки под својом лозом и под својом смоквом, од Дана до Вирсавеје, свега вијека Соломунова. *Јер. 23,6. †5.Мој. 33,28.

26. И имаше *Соломун четрдесет тисућа коња за јаслима за кола своја, и двадесет тисућа коњика. *2.Днев. 1,14.

27. И пристави храњаху цара Соломуна и све који долажаху за сто цара Соломуна, сваки свога мјесеца, и не дадијаху да се чега ˅премакне. ˃нестане

28. А јечам и сламу за коње и за мазге доношаху на мјесто гдје бијаху, сваки како му бијаше одређено.

29. И Бог даде мудрост Соломуну и разум врло велик и срце пространо као пијесак на ˅бријегу морском. ˃обали

30. Јер мудрост Соломунова бијаше већа од мудрости свијех источнијех народа и од све мудрости мисирске.

31. Мудрији бијаше од свакога човјека, и од Етана Езраита и од Емана и од Халкола и од Дарде, синова Маоловијех; и разгласи се име његово по свијем народима унаоколо.

32. И изговори три тисуће прича, и бијаше пјесама његовијех тисућа и пет.

33. Говорио је и о дрвећу, од кедра на Ливану до исопа који ниче из зида; говорио је и о стоци и о птицама и о бубинама и о рибама.

34. И долажаху из свијех народа да чују мудрост Соломунову, од свијех царева на земљи, који чуше за мудрост његову.

Соломунов савез са Хирамом и припрема за зидање Храма.

5. И Хирам цар тирски посла слуге своје к Соломуну чувши да су га помазали за цара намјесто оца његова, јер Хирам љубљаше Давида свагда.

2. А Соломун посла ка Хираму и поручи му:

3. Ти знаш да Давид отац мој није могао саградити дома имену Господа Бога својега од ратова којима га непријатељи опколише, докле их Господ не положи под ноге његове.

4. А сада Господ Бог мој дао ми је мир отсвуда, немам ниједнога непријатеља ни зле сметње.

5. Зато, ево, велим да саградим дом имену Господа Бога својега, као што је рекао Господ Давиду оцу мојему говорећи: Син твој, којега ћу посадити мјесто тебе на пријесто твој, он ће саградити дом имену Мојему.

6. Зато заповједи сада нека ми насијеку дрва кедровијех на Ливану, а слуге ће моје бити са слугама твојим, а плату слугама твојим даћу ти како год речеш; јер ти знаш да у нас нема људи који умију сјећи дрва као Сидонци.

7. И кад Хирам чу ријечи Соломунове, обрадова се веома и рече: Да је благословен Господ данас, који даде Давиду мудра сина над онијем народом великим.

8. И посла Хирам Соломуну, и поручи: Чуо сам чега ради си слао к мени; ја ћу учинити сву вољу твоју за дрва кедрова и за дрва јелова.

9. Моје ће слуге снијети с Ливана на море, и ја ћу их повезати у сплавове и спустити морем до мјеста које ми кажеш, и ондје ћу развезати, па их носи; а ти ћеш учинити моју вољу и дати храну чељади мојој.

10. И тако даваше Хирам Соломуну дрва кедрова и дрва јелова, колико му бјеше воља.

11. А Соломун даваше Хираму двадесет тисућа кора пшенице за храну чељади његовој, и двадесет ˅кора *уља цијеђенога; толико даваше Соломун Хираму сваке године. ˃1 кор око 220 л *2.Днев. 2,10.

12. И Господ даде мудрост Соломуну како му бјеше обрекао, и бјеше мир из-

међу Хирама и Соломуна, и ухватише вјеру међу собом.

13. И одреди Соломун људе из свега Израиља, и би одређенијех тридесет тисућа људи.

14. И слаше их на Ливан по десет тисућа свакога мјесеца наизмјенце; један мјесец бијаху на Ливану, а два мјесеца код кућа својих. А Адонирам бјеше над овијем посленицима.

15. И имаше *Соломун седамдесет тисућа носача и осамдесет тисућа тесача у планини, *2.Днев. 2,2.

16. Осим настојника Соломуновијех, који бијаху над тијем послом, три тисуће и триста, који управљаху народом који пословаше тај посао.

17. И заповједи цар да сносе велико камење, скупоцјено камење за темељ дому, тесано камење.

18. И тесаху посленици Соломунови и посленици Хирамови и Гивлеји, и приправљаху дрво и камење да се зида дом.

Зидање Храма.

6. Четири стотине и осамдесете године по изласку синова Израиљевијех из земље мисирске, четврте године царовања Соломунова над Израиљем, мјесеца ˅Зифа, а то је други мјесец, поче зидати дом Господу. ˃април/мај

2. А дом што га зида цар Соломун Господу бијаше у дужину од шездесет лаката, а у ширину од двадесет ˅лаката, а у висину од тридесет лаката. ˃1 лакат 50 цм

3. И бијаше тријем пред ˅црквом двадесет лаката дуг, према ширини дома, а десет лаката широк пред домом. ˃храмом

4. И начини прозоре на дому изнутра широке а споља уске.

5. И уза зид дому начини ходнике свуда унаоколо уза зид дому око ˅цркве и Светиње над светињама, и начини клијети свуда унаоколо. ˃храма

6. Најдоњи ходник бјеше пет лаката широк, а средњи шест лаката широк, а трећи седам лаката широк; јер начини засјеке на дому споља унаоколо, да се греде не улажу у зид од дома.

7. А кад зидаху дом, зидаху од камена, који довожаху сасвијем приготовљен, те се ни чекић ни сјекира нити какво оруђе гвоздено не чу у дому кад се зидаше.

8. Врата средњега ходника бијаху на десној страни дома, и излажаше се на завојницу на средњи ходник, и из средњега на трећи.

9. Тако сазида дом, и доврши га, и покри дом гредама и даскама кедровијем.

10. И начини ходнике око цијелога дома од пет лаката у висину сваки, и састављаху их с домом греде кедрове.

11. Тада дође ријеч Господња Соломуну говорећи:

12. То је дом што градиш; ако узидеш по Мојим уредбама, и уствориш Моје законе и уздржиш све Моје заповијести ходећи по њима, потврдићу ти ријеч своју, коју сам рекао Давиду оцу твојему.

13. И становаћу међу синовима Израиљевијем, и нећу оставити народа својега Израиља.

14. И тако сазида Соломун дом, и доврши га.

15. И обложи зидове дому изнутра даскама кедровијем, од пода дома до врх зидова обложи дрветом изнутра; и под дому обложи даскама јеловијем.

16. И начини преграду од двадесет лаката од једне стране дома до друге од дасака кедровијех, од пода до врх зидова; и то начини унутра за шатор, за *Светињу над светињама. *2.Мој. 26,33.

17. А дом, црква напријед, бијаше од четрдесет лаката.

18. А по даскама кедровијем унутра у дому бјеху изрезане јабуке и цвјетови развијени, све од кедра тако да се не виђаше нигдје камен.

19. И *Светињу над светињама уреди унутра у дому, да се ондје намјести †ковчег завјета Господњега. *1.О цар. 8,6. †2.Мој. 40,20.

20. А *Светиња над светињама унутра бјеше двадесет лаката дуга, и двадесет лаката широка, и двадесет лаката висока, и обложи је чистијем златом; тако обложи и олтар од кедра. *Језек. 41,4.

21. И тако обложи Соломун дом изнутра чистијем златом, и затеже златне ланце пред Светињом над светињама, коју такође обложи златом.

22. И сав дом обложи златом; тако и сав *олтар пред Светињом над светињама обложи златом. *2.Мој. 30,1.

23. А у Светињи над светињама начини два *херувима од дрвета маслинова; десет лаката бјеше висок сваки. *2.Мој. 25,20.

24. А од пет лаката бјеше једно крило у херувима, и од пет лаката друго крило у херувима; десет лаката бјеше од краја једнога крила до краја другога крила.

25. Тако и други херувим бијаше од десет лаката; једне мјере и једне ➘направе бјеху оба херувима. ➝начин израде

26. Десет лаката бјеше висок један херувим, тако и други.

27. И намјести *херувиме усред унутрашњег дома, и раширише херувими крила своја тако да крило једнога тицаше у један зид а крило другога херувима тицаше у други зид, а усред дома тицаху крила једно у друго. *1.О цар. 8,7.

28. И обложи херувиме златом.

29. А све зидове дому унаоколо искити резанијем херувимима и палмама и развијенијем цвјетовима изнутра и споља.

30. И под дому обложи златом изнутра и споља.

31. И на уласку у Светињу над светињама начини двокрилна врата од дрвета маслинова, којима прагови с довратницима бјеху на пет углова.

32. И на тијем двокрилнијем вратима од дрвета маслинова изреза херувиме и палме и развијене цвјетове, и обложи их златом, и херувиме и палме обложи златом.

33. Тако и на уласку у цркву начини прагове од дрвета маслинова на четири угла;

34. И врата двокрилна од дрвета јелова; на двије се стране отвараше једно крило, и на двије стране отвараше се друго крило.

35. И изреза на њима херувиме и палме и развијене цвјетове, и обложи златом све што бјеше изрезано.

36. Потом начини тријем унутрашњи од три реда тесанога камена и једнога реда дрвета кедрова стругана.

37. Четврте године мјесеца Зифа би постављен темељ дому Господњему;

38. А једанаесте године мјесеца ➘Вула, који је осми мјесец, сврши се дом са свијем стварима својим и са свијем што му припада. Тако га сазида за седам година. ➝октобар/новембар

Зидање царскијех зграда;
стубови и посуђе у Храму.

7. Потом зида Соломун себи дом тринаест година, и заврши га.

2. Сазида и дом из шуме ливанске, сто лаката дуг и педесет лаката широк и тридесет лаката висок, на четири реда стубова кедровијех, с гредама кедровијем сврх стубова.

3. И бјеше покривен дрветом кедровијем горе на гредама, које бијаху на четрдесет и пет стубова, по петнаест у једном реду.

4. И прозора бијаху три реда, прозор над прозором у три реда.

5. И сва врата и прагови бјеху на четири угла, и прозори, и један прозор бјеше према другом у три реда.

6. И начини тријем од стубова, педесет лаката дуг и тридесет лаката широк; и тај тријем бјеше спријед, и стубови и греде бијаху спријед.

7. И начини тријем у којем бјеше пријесто, гдје суђаше, тријем судски, који бијаше обложен кедром од пода до врха.

8. И у његовој кући гдје живљаше бијаше други тријем иза онога тријема, посао бијаше исти. Начини дом и кћери фараоновој, којом се ожени Соломун, као тај тријем.

9. Све ово бјеше од скупоцјеногa камена, тесанога на мјеру и пилом сјеченога, изнутра и споља од пода до крова, и споља до великога тријема.

10. И темељ бијаше од камења скупоцјенога, камења великога, од десет лаката и од осам лаката.

11. А озго бијаше камење скупоцјено на мјеру тесано и даске кедрове.

12. И велики тријем унаоколо имаше три реда камења тесанога и један ред кедровијех брвана, као тријем унутрашњи дома Господњега и као тријем истога дома.

13. И посла цар Соломун и позва Хирама из Тира.

14. А он бијаше син једне удовице од племена Нефталимова, а отац му бјеше из Тира, умјетник мједарски, врло вјешт

и разуман, те умијаше свашта градити од мједи; он дошав к *цару Соломуну изради му сав посао. *2.Днев. 4,16.

15. Сали два стуба од мједи, један стуб бјеше од осамнаест лаката у висину, а унаоколо од дванаест лаката; такав бјеше и други стуб.

16. И начини два оглавља да се метну озго на стубове, саливена од мједи; пет лаката бјеше високо једно оглавље и пет лаката бјеше високо друго оглавље.

17. И плетенице испреплетане и врпце као вериге начини на оглавља, која бијаху наврх стубова, седам на једно оглавље и седам на друго оглавље.

18. Тако начини на стубове и два реда шипака на једну плетеницу унаоколо да покривају оглавље које бијаше на врху; тако начини и на другом оглављу.

19. И на та два оглавља наврх стубова у тријему бијаху начињени љиљани од четири лакта.

20. И на два оглавља на два стуба бијаху озго и према средини под плетеницама шипци, којих бијаше двјеста у два реда унаоколо на једном и на другом оглављу.

21. И *постави те стубове у тријему црквеном, и поставивши десни стуб назва га ˇЈахин, потом поставивши стуб лијеви назва га ˇˇВоас. *2.Днев. 3,17. ˇНека Он утврди ˇˇУ Господу је снага царева

22. И наврх стубова намјести израђено цвијеће љиљаново. И тако се свршише стубови.

23. И сали ˇморе; десет лаката бјеше му од једнога краја до другога, округло унаоколо, а пет лаката бјеше високо, а унаоколо му бјеше тридесет лаката. ˇсуд за воду

24. И испод краја његова бијаху испупчене као јабуке свуда унаоколо по десет на један лакат, којима бјеше опточено море унаоколо, два реда јабука бјеше саливено с њим.

25. И стајаше на дванаест волова; три гледаху на сјевер, три гледаху на запад, три гледаху на југ, а три гледаху на исток; а море стајаше на њима озго, и задња страна *свијех њих бијаше унутра. *Јер. 52,20.

26. Дебљина му бијаше с ˇподланице, а крај му бијаше као крај у чаше, као цвијет љиљанов, а примаше двије тисуће ˇˇвата. ˇ7,5 цм ˇˇ1 ват око 22,5 л

27. И начини десет подножја од мједи, у дужину од четири лакта бјеше свако подножје, а у ширину од четири лакта, а у висину од три лакта.

28. А направа бјеше у свакога подножја овака: Оплата бијаше у њих унаоколо, и оплата бијаше између углова.

29. А на оплати међу угловима бијаху лавови и волови и херувими; а на угловима бијаше стубац озго, а испод лавова и волова бијаше вијенац кован.

30. И под сваким подножјем бијаху по четири точка од мједи с плочама мједенијем, и на четири угла бијаху као рамена, и под сваком умиваоницом бијаху та рамена саливена према сваком вијенцу.

31. Дубина умиваоници од врха до дна над ступцем бијаше с лакта, и у врху бијаше округла као и стубац који бијаше од подруг лакта, и по врху јој бијаше резано, а оплата јој бијаше на четири угла, не округла.

32. И тако по четири точка бијаху под том оплатом, и осовине точковима излажаху на подножју, и сваки точак бијаше висок ˇподруг лакта. ˇ1,5 лакат

33. И направа у тијех точкова бијаше као направа у точкова колских; осовине њихове, главчине, наплаци и паоци, све бјеше ливено.

34. И четири рамена бијаху на четири угла у свакога подножја, из подножја излажаху његова рамена.

35. А озго у подножју бијаше висине по лакта, која бјеше свуда округла, и озго на подножју бјеху стране његове и оплате које излажаху из њега.

36. И по странама његовијем и по оплатама његовијем изреза херувиме, лавове и палме, једно до другога уз вијенце унаоколо.

37. На тај начин начини десет подножја; сва бијаху једнако саливена, једне мјере и једне направе.

38. И начини десет *умиваоница од мједи; по четрдесет вата узимаше једна умиваоница, и свака умиваоница бијаше од четири лакта; по једна умиваоница стајаше на сваком подножју од десет подножја. *2.Днев. 4,6.

39. И намјести пет подножја на десној страни дома, а пет на лијевој страни дома, а море намјести на десну страну дома према истоку с југа.

40. Тако начини Хирам умиваонице и лопате и котлиће; и сврши Хирам сав посао који ради цару Соломуну за дом Господњи:

41. Два стуба и два оглавља округла наврх два стуба, и двије плетенице да покривају она два оглавља округла наврх стубова;

42. И четири стотине шипака на двије плетенице; два реда шипака на свакој плетеници, да покривају два оглавља округла наврх стубова;

43. И десет подножја, и десет умиваоница на њима;

44. И море једно, и волова дванаест под морем;

45. И лонце и лопате и котлиће; а сви судови што начини *Хирам цару Соломуну за дом Господњи бјеху од †мједи углађене.

*2.Днев. 4,16. †2.Мој. 27,3.

46. То је цар саливао у равници *јорданској у земљи иловачи између Сохота и Сартана. *2.Днев. 4,17.

47. И *Соломун не измјери тијех судова, јер их бјеше врло много, не тражише тежине мједи. *2.О цар. 25,16.

48. Начини Соломун и све друго посуђе за дом Господњи: Златни *олтар, и златни сто, на коме стајаху †хљебови постављени,

*2.Мој. 37,25. †2.Мој. 25,30.

49. И пет свијетњака с десне стране и пет с лијеве стране пред Светињом од чистога злата, и цвјетове и жишке и усекаче од злата,

50. И чаше и виљушке и котлиће и кадионице и машице од чистога злата; и чепови на вратима унутрашњега дома, Светиње над светињама, и чепови на вратима црквенијем бијаху од злата.

51. И тако се сврши сав посао, који уради цар Соломун дому Господњему; и унесе Соломун што бјеше посветио Давид отац његов, сребро и злато и судове, и остави у ризници дома Господњега.

Освећење Храма и Соломунова молитва.

8. Тада сабра *Соломун старјешине Израиљеве и све главаре племенске, кнезове домова отачких синова Израиљевијех, к себи у Јерусалим да се пренесе †ковчег завјета Господњега из града Давидова, а то је ‡Сион.

*1.О цар. 3,15. †4.Мој. 10,33. ‡2.Сам. 5,7.

2. И скупише се к цару Соломуну сви људи Израиљеви мјесеца ˅Етанима на празник, а тај је мјесец седми. ˃септембар/октобар

3. И кад дођоше све старјешине Израиљеве, подигоше свештеници ковчег;

4. И пренесоше ковчег Господњи и Шатор од састанка и све судове свете што бјеху у Шатору; пренесоше их свештеници и Левити.

5. А цар Соломун и сав збор Израиљев, који се сабра к њему, принесоше с њим пред ковчегом оваца и говеда толико да се не могаше ни избројити ни прорачунати од мноштва.

6. И унесоше свештеници ковчег завјета Господњега на његово мјесто, у унутрашњи дом, у Светињу над светињама, под крила херувимима.

7. Јер херувимима бијаху раширена крила над мјестом гдје ће стајати ковчег, и заклањаху херувими ковчег и полуге његове озго.

8. И повукоше му полуге тако да се крајеви виђаху у Светињи на предњој страни Светиње над светињама, али се напоље не виђаху; и ондје осташе до данашњега дана.

9. У ковчегу не бјеше ништа осим двије плоче камене, које метну у њ Мојсије на Хориву, кад Господ учини завјет са синовима Израиљевијем пошто изиђоше из земље мисирске.

10. А кад свештеници изиђоше из Светиње, облак напуни дом Господњи,

11. Те не могаху свештеници стајати да служе од облака; јер се славе Господње напуни дом Господњи.

12. Тада рече Соломун: *Господ је рекао да ће наставати у мраку. *3.Мој. 16,2.

13. Сазидах дом Теби за стан, мјесто, да у њему наставаш довијека.

14. И окренувши се лицем својим цар *благослови сав збор † Израиљев, а сав збор Израиљев стајаше.

*Исус Н. 22,6. †2.Днев. 6,3.

15. И рече: Благословен да је *Господ Бог Израиљев, који је говорио својим устима Давиду оцу мојему и испунио руком својом, говорећи: *Лука 1,68.

16. Од онога дана кад изведох из *Мисира народ свој †Израиља не изабрах ниједнога града међу свијем племенима Израиљевијем да се сазида дом гдје би било име Моје, него изабрах Давида да буде над народом Мојим Израиљем.

*2.Сам. 7,6. †2.Днев. 6,5.

17. И науми Давид отац мој да сазида дом имену Господа Бога Израиљева.

18. Али Господ рече Давиду оцу мојему: Што си наумио сазидати дом имену Мојему, добро си учинио што си то наумио;

19. Али нећеш ти сазидати тога дома, него син твој, који ће изаћи из бедара твојих, он ће сазидати дом имену Мојему.

20. И тако испуни Господ ријеч своју коју рече; јер устах на мјесто оца својега Давида, и сједох на пријесто Израиљев, као што рече Господ, и сазидах овај дом имену Господа Бога Израиљева.

21. И одредих овдје мјесто ковчегу у ком је завјет Господњи што је учинио с оцима нашим кад их је извео из земље мисирске.

22. Потом *стаде Соломун пред олтар †Господњи пред ‡свијем збором Израиљевијем, и подиже руке своје к небу,

*2.Днев. 6,12. †2.Мој. 9,29. ‡2.О цар. 23,3.

23. И рече: *Господе Боже Израиљев, нема Бога таквога какав си Ти горе на Небу ни доље на Земљи, који чуваш †завјет и милост слугама својим, које ходе пред Тобом свијем срцем својим;

*5.Мој. 7,9; 2.Мој. 15,11. †Нем. 1,5.

24. Који си испунио слузи својему Давиду оцу мојему што си му рекао; што си устима својим рекао то си руком својом испунио, као што се види данас.

25. Сада, дакле, Господе Боже Израиљев, држи слузи својему Давиду оцу мојему што си му рекао говорећи: Неће ти нестати човјека испред Мене који би сједио на пријестолу Израиљеву, само ако синови твоји ушчувају пут свој ходећи преда Мном, као што си ти ходио преда Мном.

26. Сада, дакле, Боже Израиљев, нека се потврди *ријеч Твоја коју си рекао слузи својему Давиду оцу мојему.

*2.Сам. 7,25.

27. Али хоће ли доиста Бог становати на *земљи? Ето, †Небо и небеса над небесима не могу Те обухватити, а камоли овај дом што га сазидах?

*Иса. 66,1. †2.Днев. 2,6.

28. Али погледај на молитву слуге својега и на молбу његову, Господе Боже мој, чуј вику и молитву, којим Ти се данас моли слуга твој;

29. Да буду очи Твоје отворене над домом овијем дан и ноћ, над овијем мјестом, за које си рекао: Ту ће бити име Моје; да чујеш * молитву којом ће се молити слуга Твој на овом мјесту.

*1.О цар. 9,3.

30. Чуј молбу слуге својега и народа својега Израиља, којом ће се молити на овом мјесту; чуј с мјеста гдје станујеш, с Неба, чуј, и смилуј се.

31. Кад ко згријеши ближњему својему те му се да заклетва да се закуне, и заклетва дође пред Твој олтар у овом дому,

32. Ти чуј с Неба, и учини и суди слугама својим, осуђујући кривца и дјела његова обраћајући на његову главу, а правога правдајући и плаћајући му по правди његовој.

33. Кад разбију непријатељи народ Твој Израиља зато што Ти згријеше, па се обрате к Теби и даду славу имену Твојему, и помоле Ти се и замоле Те у овом дому,

34. Ти чуј с Неба, и опрости гријех народу својему Израиљу, и доведи их опет у земљу коју си дао оцима њиховијем.

35. Кад се затвори небо, те не буде дажда зато што згријеше Теби, па Ти се замоле на овом мјесту и даду славу имену Твојему, и од гријеха се својега обрате, кад их намучиш,

36. Ти чуј с Неба, и опрости гријех слугама својим и народу својему Израиљу показав им пут добри којим ће ходити, и пусти дажд на земљу своју, коју си дао народу својему у насљедство.

37. Кад буде *глад у земљи, кад буде помор, суша, медљика, скакавци, гусјенице, или кад га притијесни непријатељ његов у земљи његовој властитој, или како год зло, каква год †болест,

*2.Днев. 20,9. †3.Мој. 26,16.

38. Сваку молбу и сваку молитву, која буде од кога год човјека или од свега Твојега народа Израиља, ко позна муку срца својега и подигне руке своје у овом дому,

39. Ти чуј с Неба, из стана својега, и смилуј се и учини и подај свакоме по свијем путевима његовијем, које знаш у *срцу

његову; јер Ти сам знаш срца свијех синова човјечијих; *1.Днев. 28,9.

40. Да Те се боје докле су год живи на земљи коју си дао оцима нашим.

41. И странац, који није од Твојега народа Израиља, него дође из даљње земље имена Твојега ради,

42. Јер ће се чути за име Твоје велико и за руку Твоју крјепку и мишицу Твоју подигнуту, кад дође и помоли се у овом дому,

43. Ти чуј с Неба, из стана својега, и учини све за што повиче к Теби онај странац, да би познали име Твоје сви народи на *Земљи и бојали се Тебе као народ твој Израиљ, и да би знали да је име Твоје призвано над овијем домом, који сазидах. *1.Сам. 17,46.

44. Кад народ Твој изиђе на војску на непријатеља својега путем којим га пошљеш, и помоле се Господу обративши се ка граду, који си изабрао, и к дому, који сам сазидао имену Твојему,

45. Чуј с Неба молбу њихову, и подај им правицу.

46. Кад Ти згријеше, јер нема *човјека који не гријеши, и разгњевивши се на њих даш их непријатељима њиховијем, те их заробе и одведу у †земљу непријатељску далеко или близу, *О Јову 9,2; 2.Днев. 6,36. †Проп. 7,20.

47. Ако се дозову у земљи у коју буду одведени у ропство, и обрате се и стану Ти се молити у земљи онијех који их заробише, и реку: Сагријешисмо и зло учинисмо, скривисмо,

48. И тако се обрате Теби *свијем срцем својим и свом душом својом у †земљи непријатеља својих, који их заробе, и помоле Ти се окренувши се к земљи својој, коју си дао оцима њиховијем, ка граду, који си изабрао, и к дому, који сам сазидао имену Твојему, *5.Мој. 4,29. †2.Днев. 6,38.

49. Тада чуј с Неба, из стана својега, молбу њихову и молитву њихову, и подај им правицу,

50. И опрости народу својему што Ти буду згријешили, и све пријеступе којима Ти буду преступили, и умилостиви им оне који их заробе да се смилују на њих.

51. Јер су Твој народ и Твоје насљедство, које си извео из Мисира, исред пећи гвоздене.

52. Нека буду очи Твоје отворене на молбу слуге Твојега и на молбу народа Твојега Израиља, и чуј их кад Те год призову.

53. Јер си их Ти одвојио Себи за насљедство од свијех народа на Земљи, као што си рекао преко Мојсија слуге својега, кад си извео оце наше из Мисира, Господе, Господе!

54. А кад Соломун молећи се Господу заврши сву ову молбу и молитву, уста испред олтара Господњега, гдје бјеше клекао и руке своје подигао к небу;

55. И стојећи *благослови сав збор Израиљев, гласом великим говорећи: *2.Сам. 6,18.

56. Благословен да је *Господ који је смирио народ свој Израиља, као што је говорио; није изостала ниједна ријеч од свијех добријех ријечи Његовијех, које је говорио преко Мојсија слуге својега. *5.Мој. 12,10.

57. Да *Господ Бог наш буде с нама као што је био с оцима нашим, да нас не остави и не напусти. *5.Мој. 31,6.

58. Него нека пригне *срце наше к Себи да бисмо ходили свијем путевима Његовијем и држали заповијести Његове и уредбе Његове и законе Његове, што је заповједио оцима нашим. *Псал. 119,36.

59. И нека буду ове ријечи моје, којима се молих Господу, близу Господа Бога нашега дан и ноћ, да би давао правицу слузи својему и народу својему Израиљу у свако доба;

60. Да би познали сви народи на *Земљи да је †Господ сам Бог и да нема другога. *Исус Н. 4,24. †5.Мој. 4,35.

61. И нека *срце ваше буде цијело према Господу Богу нашем, да ходите по уредбама Његовијем и држите заповијести Његове као данас. *1.О цар. 11,4.

62. Тада цар и сав Израиљ с њим принесоше жртве пред Господом.

63. И Соломун принесе на жртву захвалну, коју принесе Господу, двадесет и двије тисуће волова и сто и двадесет тисућа оваца. Тако посветише дом Господњи цар и сви синови Израиљеви.

64. У тај дан посвети цар средину тријема који је пред домом Господњим; јер ондје принесе жртве паљенице и даре

и претилину од жртава захвалнијех; јер мједени олтар који бијаше пред Господом бијаше мален и не могаху на њ стати жртве паљенице и дари и претилина од жртава захвалнијех.

65. И у то вријеме празнова Соломун *празник и сав Израиљ с њим, сабор велик од уласка у †Емат до потока мисирскога, пред Господом Богом нашим, седам дана и опет седам дана, то је четрнаест дана. *3.Мој. 23,34. †4.Мој. 34,8.

66. А у осми дан отпусти народ; и благословише цара и отидоше к шаторима својим радујући се и веселећи се у срцу за све добро што учини Господ Давиду слузи својему и Израиљу народу својему.

Бог говори са Соломуном. Соломун зида градове; његови бродови.

9. А кад *Соломун заврши дом †Господњи и дом царски и све што жељаше Соломун и рад бијаше начинити, *1.О цар. 7,1. †2.Днев. 7,11.

2. Јави се Господ Соломуну други пут, као што му се бјеше јавио у Гаваону;

3. И рече му Господ: Услишио сам молбу твоју и молитву твоју, којом си Ми се молио; посветио сам тај дом који си сазидао да ту намјестим име своје довијека; и очи ће Моје и срце Моје бити ондје вазда.

4. А ти ако узидеш преда Мном како је ишао Давид отац твој с цијелијем и правијем срцем, творећи све што сам ти заповједио и држећи уредбе Моје и законе Моје,

5. Утврдићу пријесто царства твојега над Израиљем навијек, као што сам казао Давиду оцу твојему говорећи: Неће ти нестати човјека на пријестолу Израиљеву.

6. Али ако се ви и синови ваши одвратите од Мене и не уздржите заповијести Мојих и уредаба Мојих које сам вам дао, и отидете и станете служити другим боговима и клањати им се,

7. Тада ћу истријебити Израиља са земље, коју сам вам дао, и овај дом, који сам посветио имену својему, одбацићу од Себе, и Израиљ ће постати прича и потсмијех међу свијем народима;

8. А дом овај колико је славан, ко год прође мимо њега, зачудиће се и запиштаће, и рећи ће: Зашто учини Господ ово од ове земље и од овога дома?

9. И одговараће се: Јер ˟одусташе Господа Бога својега, који изведе оце њихове из земље мисирске, и узеше друге богове, и клањаше им се и служише им; зато пусти на њих Господ све ово зло. ˟напустише

10. А кад прође двадесет година, у које сазида Соломун ова два дома, дом Господњи и дом царски,

11. А Хирам цар тирски даде Соломуну дрва кедровијех и дрва јеловијех и злата колико му год воља бјеше, тада цар Соломун даде Хираму двадесет градова у земљи галилејској.

12. И дође Хирам из Тира да види градове које му даде Соломун, али не бјеху му по вољи.

13. Па рече: Какви су то градови што си ми их дао, брате? И назва их: Земља ˟Кавул; и оста им то име до данас. ˟Сува земља

14. А Хирам бјеше послао цару сто и двадесет ˟таланата злата. ˟талант = 34 кг

15. И тако цар *Соломун одреди људе, те сазида дом Господњи и дом свој и Милон, и зидове око Јерусалима, и †Асор и Мегидон и Гезер. *1.О цар. 3,1. †Исус Н. 19,36.

16. Јер фараон цар мисирски изиђе и узе Гезер, и спали га огњем, и поби *Хананеје који живљаху у граду, и даде га у ˟прћију кћери својој, жени Соломуновој. *Исус Н. 16,10. ˟мираз

17. А Соломун сазида Гезер и *Вет-Орон Доњи. *2.Днев. 8,5.

18. И *Валат и Тадмор у пустињи у земљи, *Исус Н. 19,44.

19. И све градове у којима Соломун имаше житнице, и градове у којима му бијаху кола, и градове у којима му бијаху коњици, и што год Соломуну би воља зидати у Јерусалиму и на Ливану и у свој земљи царства својега.

20. И сав народ који бјеше остао од Амореја, Хетеја, Ферезеја, Јевеја и Јевусеја, који не бијаху од синова Израиљевијех,

21. Синове њихове, који бјеху остали иза њих у *земљи, којих не могоше синови Израиљеви истријебити, њих Соломун нагна да плаћају †данак и робују до данашњега дана. *1.Днев. 22,2. †5.Мој. 20,11.

22. А од синова Израиљевијех не учини ниједнога робом, него бијаху војници и слуге његове и кнезови, војводе његове, и заповједници над колима његовијем и над коњицима његовијем.

23. И бијеше главнијех настојника над послом Соломуновијем пет стотина и педесет, који управљаху народом који рађаше посао.

24. А кћи фараонова пресели се из града *Давидова у дом свој, који јој сазида. Тада сазида и †Милон. *2.Днев. 8,11. †1.О цар. 11,27.

25. И Соломун приношаше три пута на годину жртве паљенице и жртве захвалне на олтару који начини Господу, и кађаше на олтару који бијеше пред Господом, кад заврши дом.

26. И *лађе начини цар Соломун у Есион-Гаверу, који је код ˅Елота на бријегу Црвенога мора у земљи едомској.

*1.О цар. 22,49. ˃Елат

27. И посла Хирам на тијем лађама слуге своје, лађаре вјеште мору, са слугама Соломуновијем;

28. И дођоше у *Офир, и узеше оданде злата четири стотине и двадесет таланата, и донесоше цару Соломуну. *2.Днев. 8,18.

Царица савска походи Соломуна.
Богатство и слава Соломунова.

10. А царица *савска чу †глас о Соломуну и о имену Господњем, и дође да га искуша загонеткама.

*2.Днев. 9,1. †Језек. 16,14.

2. И дође у Јерусалим са силном пратњом, с камилама које ношаху мириса и злата врло много и драгога камења; и дошавши к Соломуну говори с њим о свему што јој бијеше у срцу.

3. И Соломун јој одговори на све ријечи њезине; не бијеше од цара сакривено ништа да јој не би одговорио.

4. А кад царица савска видје сву мудрост Соломунову и дом који бијеше сазидао,

5. И јела на столу његову и станове слугу његовијех и дворбу дворана његовијех и одијело њихово, и пехарнике његове и жртве његове паљенице, које приношаше у дому Господњем, она дође изван себе;

6. Па рече цару: Истина је што сам чула у својој земљи о стварима твојим и о мудрости твојој.

7. Али не хтјех вјеровати што се говораше докле не дођем и видим својим очима; а гле, ни пола ми није казано; твоја мудрост и доброта надвишује глас који сам слушала.

8. Благо људима твојим, благо слугама твојим, који једнако стоје пред тобом и слушају мудрост твоју.

9. Да је благословен Господ Бог твој којему си омилио, те те посади на пријесто Израиљев; јер Господ љуби Израиља увијек, и постави те царем да судиш и дијелиш правицу.

10. Потом даде цару сто и двадесет таланата злата и врло много мириса и драгога камења: Нигда више не дође толико таквих мириса колико даде царица савска цару Соломуну.

11. И лађе Хирамове, које доношаху *злато из Офира, донесоше из Офира врло много дрвета ˅алгумима и драгога камења.

*О Јову 22,24. ˃сандалово или ебоново дрво

12. И начини цар од тога дрвета *алгумима ˅заграду у дому Господњем и у дому царском, и харфе и псалтире за пјеваче; нигдје се више није довезло таквога дрвета алгумима нити се видјело до данашњега дана. *2.Днев. 9,11. ˃ограду

13. А цар Соломун даде царици савској што год зажеље и заиска осим онога што јој даде сам по могућству цара Соломуна. Потом она отиде и врати се у земљу своју са слугама својим.

14. А злата што дохођаше Соломуну сваке године, бијеше шест стотина и шездесет и шест таланата,

15. Осим онога што дохођаше од трговаца и онијех који продаваху мирисе и од свијех царева арапских и управитеља земаљских.

16. И цар Соломун начини двјеста штитова од кованога злата, шест стотина сикала злата дајући на један штит:

17. И три стотине малијех штитова од кованога злата, по три ˅мине злата дајући на сваки штитић; и остави их цар у дому од *шуме ливанске. ˃1 мина = 5,70 г *1.О цар. 7,2.

18. И начини цар велик *пријесто од слонове кости, и обложи га чистијем златом.

*2.Днев. 9,17.

19. Шест басамака бјеше у пријестола, и врх округао бјеше озад на пријестолу, и ручице бјеху с обје стране сједишта, и два лава стајаху покрај тијех ручица.

20. И дванаест лавова стајаху на шест басамака отуд и одовуд. Не би такав начињен ни у којем царству.

21. И сви судови из којих пијаше цар Соломун бијаху златни, и сви судови у дому од шуме ливанске бијаху од чистога злата; од сребра не бјеше ништа; сребро бјеше ништа за времена Соломунова.

22. Јер цар имаше *лађе †тарсиске на мору с лађама Хирамовијем: Једанпут у три године враћаху се лађе тарсиске доносећи злато и сребро, слонове кости, мајмуне и пауне. *1.О цар. 22,49. †Псал. 48,7.

23. Тако цар Соломун бијаше већи од свијех царева земаљских богатством и мудрошћу.

24. И из цијеле земље тражаху да виде Соломуна, да чују мудрост његову, коју му даде Господ у срце.

25. И доношаху му сви *даре, судове сребрне и судове златне, и хаљине и оружје и мирисе и коње и мазге, сваке године. *Псал. 68,29.

26. Тако накупи *Соломун кола и коњика, и имаше тисућу и четири стотине кола и дванаест тисућа коњика, које разреди по градовима, гдје му бијаху кола, и код себе у †Јерусалиму. *1.О цар. 4,26. †2.Днев. 1,14.

27. И учини цар, те у Јерусалиму бијаше сребра као камења, и кедровијех дрва као дивљих смокава које расту по пољу, тако много.

28. И довођаху Соломуну коње из Мисира и свакојаки ➝трг, јер трговци цареви узимаху трг различан за цијену. ➝робу

29. И долажаху кола из Мисира по шест стотина сикала сребра, а коњ по сто и педесет. И тако сви *цареви †хетејски и цареви сирски добијаху коње преко њих. *2.О цар. 7,6. †Исус Н. 1,4.

Жене, идолопоклонство, непријатељи и смрт Соломунова.

11. Али цар *Соломун љубљаше многе †жене туђинке осим кћери фараонове, Моавке, Амонке, Едомке, Сидонке и Хетејке, *Нем. 13,26. †1.Мој. 6,2.

2. Од овијех народа за које бјеше рекао Господ синовима Израиљевијем: Не идите к њима и они да не долазе к вама, јер ће занијети срце ваше за својим боговима. За њих пријону Соломун љубећи их.

3. Те имаше жена царица седам стотина, и три стотине иноча; и жене његове занесоше срце његово.

4. И кад остарје Соломун, жене занесоше срце његово за туђим боговима; и срце његово не би цијело према Господу Богу његову као што је било срце Давида оца његова.

5. И Соломун хођаше за Астаротом, богињом сидонском, и за Мелхомом, гадом амонским.

6. И чињаше Соломун што бјеше зло пред Господом, и не хођаше сасвијем за Господом као Давид отац његов.

7. Тада сагради Соломун висину Хемосу, гаду моавском, на гори према Јерусалиму, и Молоху гаду амонском.

8. Тако учини свијем женама туђинкама, те кађаху и приношаху жртве својим боговима.

9. А Господ се разгњеви на Соломуна што се одврати срце његово од Господа Бога Израиљева, који му се бјеше јавио два пута.

10. И бјеше му заповједио да не иде за другим боговима, а он не одржа што му Господ заповједи.

11. И рече *Господ Соломуну: Што се то нађе на теби, и нијеси држао завјета Мојега ни уредаба Мојих, које сам ти заповједио, зато ћу отргнути од тебе царство и даћу га слузи твојему. *1.О цар. 12,15.

12. Али за твојега вијека нећу то учинити због Давида оца твојега; него ћу га отргнути из руку сина твојега,

13. Али нећу отргнути свега царства; једно ћу племе дати сину твојему због Давида слуге својега и због *Јерусалима, који изабрах. *2.О цар. 21,4.

14. И подиже *Господ противника Соломуну, Адада Идумејца, који бијаше од царскога рода у Идумеји. *5.Мој. 31,16.

15. Јер кад Давид бијаше у Идумеји и Јоав војвода дође да покопа побијене, поби све мушкиње у Идумеји.

16. Јер Јоав оста ондје шест мјесеци са свијем Израиљем, докле не поби све мушкиње у Идумеји.

17. Тада утече Адад с неколико Идумејаца слугу оца својега, и отиде у Мисир; а Адад бјеше тада дијете.

18. И отишавши из Мадијана дођоше у Фаран; и узевши са собом људи из Фарана дођоше у Мисир фараону цару мисирском, који му даде кућу и одреди му храну, а даде му и земље.

19. И Адад нађе велику милост у фараона, те га ожени сестром жене своје, сестром царице Тахпенесе.

20. И сестра Тахпенесина роди му сина Генувата, којега отхрани Тахпенеса у двору фараонову, и бјеше Генуват у двору фараонову међу синовима фараоновијем.

21. А кад Адад чу у Мисиру да је *Давид починуо код отаца својих и да је умро Јоав војвода, рече Адад фараону: Пусти ме да идем у своју земљу. *1.О цар. 2,10.

22. А фараон му рече: А шта ти је мало код мене, те хоћеш да идеш у своју земљу? А он рече: Ништа; али ме пусти.

23. Подиже му Бог још једнога противника, Резона сина Елијадина, који бјеше побјегао од господара својега Адад-Езера *цара совскога. *2.Сам. 8,3.

24. И скупив к себи људе поста старјешина од чете кад их *Давид убијаше; потом отишавши у Дамаск осташе ондје и обладаше Дамаском. *2.Сам. 10,18.

25. И бјеше противник Израиљев свега вијека Соломунова, и то осим зла које чињаше Адад; и мржаше на Израиља царујући у Сирији.

26. И *Јеровоам син †Наватов Ефраћанин из Сариде, чија мати бјеше по имену Серуја жена удовица, слуга Соломунов, подиже се на цара. *1.О цар. 12,2. †2.Днев. 13,6.

27. А ово би узрок зашто се подиже на цара: Соломун грађаше * Милон и зазиђиваше пролом града Давида оца својега;

*1.О цар. 9,24.

28. А Јеровоам бијаше крјепак и храбар; зато видећи Соломун младића да настаје за послом *постави га над свијем данцима дома Јосифова. *1.Мој. 47,6.

29. Па у то вријеме кад *Јеровоам отиде из Јерусалима, нађе га на путу Ахија Силомљанин пророк имајући на себи нову хаљину, и бијаху њих двојица сами у пољу.

*1.О цар. 14,2.

30. И Ахија узе нову хаљину која бјеше на њему, и раздрије је на дванаест комада.

31. И рече Јеровоаму: Узми десет комада; јер овако вели Господ Бог Израиљев: Ево истргнућу *царство из руке Соломунове, и даћу теби десет племена. *1.О цар. 14,8.

32. Само ће једно племе остати њему због слуге мојега Давида и због града Јерусалима, који изабрах између свијех племена Израиљевих.

33. Јер оставише Мене и поклонише се Астароти богињи сидонској и Хемосу богу моавском и Мелхому богу синова Амоновијех, и не ходише путовима Мојим чинећи што је право преда Мном, не држаше уредбе Моје и законе Моје, као Давид отац његов.

34. Али нећу узети царства из руку његовијех, него ћу га оставити нека влада, докле је год жив због Давида слуге својега, којега изабрах, који је држао заповијести Моје и уредбе Моје.

35. Него ћу узети царство из руку сина његова, и даћу теби од њега десет племена.

36. А сину ћу његову дати једно племе да буде видјело Давиду слузи Мојему вазда преда Мном у граду Јерусалиму, који изабрах да у њему намјестим име своје.

37. Тебе ћу, дакле, узети да царујеш над свијем што ти душа жели, и бићеш цар над Израиљем.

38. И ако узаслушаш све што ти заповједим, и узидеш Мојим путовима и ушчиниш што је право преда Мном, држећи уредбе Моје и заповијести моје, као што је чинио Давид слуга Мој, бићу с тобом и сазидаћу ти тврд дом, као што сам сазидао *Давиду, и даћу ти Израиља. *1.Днев. 17,24.

39. И мучићу потомство Давидово за то, али не свагда.

40. Зато тражаше Соломун да убије Јеровоама; али се Јеровоам подиже и побјеже у Мисир к Сисаку цару мисирском, и би у Мисиру док не умрије Соломун.

41. А остала дјела Соломунова и што је год чинио, и мудрост његова, није ли то записано у књизи дјела Соломуновијех?

42. А царова Соломун у Јерусалиму над свијем Израиљем четрдесет година.

43. И почину *Соломун код отаца својих, и би погребен у граду Давида оца својега; а Ровоам син његов зацари се на његово мјесто. *Мат. 1,7.

Десет племена се буни и бира Јеровоама за цара; идолопоклонство Јеровоамово.

12. Тада отиде *Ровоам у Сихем: Јер се ондје скупи сав Израиљ да га зацаре. *2.Днев. 10,1.

2. А Јеровоам син Наватов, који још бијаше у Мисиру побјегавши онамо од цара Соломуна, кад чу, он још оста у Мисиру.

3. Али послаше и дозваше га. Тако Јеровоам и сав збор Израиљев дођоше и рекоше Ровоаму говорећи:

4. Твој је отац метнуо на нас тежак јарам; него ти сада олакшај љуту службу оца својега и тешки јарам који је метнуо на нас, пак ћемо ти служити.

5. А он им рече: Идите, па до три дана дођите опет к мени. И народ отиде.

6. Тада цар Ровоам учини вијеће са старцима који стајаше пред Соломуном оцем његовијем док бијаше жив, и рече: Како свјетујете да одговорим народу?

7. А они му одговорише говорећи: Ако данас угодиш народу и послушаш их и одговориш им лијепијем ријечима, они ће ти бити слуге свагда.

8. Али он остави свјет што га свјетоваше старци, и учини вијеће с младићима, који одрастоше с њим и који стајаху пред њим.

9. И рече им: Шта ви свјетујете да одговоримо народу, који ми рекоше говорећи: Олакшај јарам који је метнуо на нас твој отац?

10. Тада му одговорише младићи који одрастоше с њим, и рекоше: Овако кажи народу што ти рече: Твој је отац метнуо на нас тежак *јарам, него нам ти олакшај; овако им реци: Мој је мали прст дебљи од бедара оца мојега. *2.Днев. 10,10.

11. Отац је мој метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на ваш јарам; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу вас шибати бодљивијем бичевима.

12. А трећи дан дође Јеровоам и сав народ к Ровоаму, како им бијеше казао цар рекавши: Дођите опет к мени до три дана.

13. И цар одговори оштро народу оставивши свјет што га свјетоваше старци;

14. И рече им како га свјетоваше младићи говорећи: Мој је отац метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на јарам ваш; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу вас шибати бодљивијем бичевима.

15. И цар оглуши се народа, јер Господ бјеше тако уредио да би потврдио ријеч своју што је рекао преко Ахије Силомљанина Јеровоаму сину Наватову.

16. А кад видје сав Израиљ гдје их се цар оглуши, одговори народ *цару говорећи: Какав дио ми имамо с †Давидом? Немамо насљедства са сином Јесејевијем. У шаторе своје, Израиљу, а ти Давиде, сад гледај своју кућу. Тако отиде Израиљ у шаторе своје. *Иса. 7,17. †2.Сам. 20,1.

17. Само над синовима Израиљевијем, који живљаху по градовима Јудинијем, зацари се Ровоам.

18. И цар *Ровоам посла Адорама који бијаше над данком; али га сав Израиљ засу камењем, те погибе; а цар Ровоам брже сједе на кола, те побјеже у Јерусалим. *2.Днев. 10,13.

19. Тако отпаде *Израиљ од дома †Давидова до данашњега дана. *2.Днев. 10,19. †2.О цар. 17,21.

20. И кад чу сав Израиљ да се вратио Јеровоам, пославши дозваше га на скупштину, и поставише га царем над свијем Израиљем. Не приста за домом Давидовијем ниједно племе осим самога племена Јудина.

21. А *Ровоам дошав у Јерусалим сазва сав дом Јудин и племе Венијаминово, сто и осамдесет тисућа одабранијех војника, да завојште на дом Израиљев да поврате царство Ровоаму сину Соломунову. *2.Днев. 11,1.

22. Али дође ријеч Божја Семеју, човјеку Божијему, говорећи:

23. Кажи Ровоаму сину Соломунову цару Јудину и свему дому Јудину и Венијаминову и осталоме народу, и реци:

24. Овако вели Господ: не идите, и не бијте се с браћом својом, синовима Изра-

иљевијем; вратите се свак својој кући, јер сам Ја наредио тако да буде. И они послушаше ријеч Господњу и вративши се отидоше како *Господ рече. *Приче 16,9.

25. Потом сазида Јеровоам Сихем у гори Јефремовој и насели се у њему; а послије отиде оданде и сазида *Фануил. *Суд. 8,8.

26. И рече Јеровоам у срцу свом: Може се царство повратити дому Давидову.

27. Ако овај народ стане ићи у Јерусалим да приноси жртве у дому Господњем, срце ће се народу обратити ка господару његову Ровоаму *цару Јудину, те ће ме убити, и повратиће се к Ровоаму цару Јудину. *1.О цар. 15,17.

28. Зато цар смисли, те начини два телета од злата, па рече народу: Не треба више да идете у Јерусалим; ево богова твојих, Израиљу, који су те извели из земље мисирске.

29. И намјести једно у *Ветиљу а друго намјести у Дану. *Јер. 48,13.

30. И то би на *гријех, јер народ иђаше к једноме до Ветиља, а другоме до Дана. *1.О цар. 13,34.

31. И начини кућу на висини, и *постави свештенике од простога народа који не бијаху од синова Левијевих. *4.Мој. 3,10.

32. И учини Јеровоам *празник осмога мјесеца петнаестога дана, као што је празник у земљи Јудиној, и принесе жртве на олтару; тако учини и у †Ветиљу приносећи жртве теоцима које начини; и постави у Ветиљу свештенике висинама које начини. *4.Мој. 29,12. †Амос 7,13.

33. И петнаестога дана осмога мјесеца, који бјеше смислио у срцу свом, приношаше жртве на олтару који начини у Ветиљу, и празноваше празник са синовима Израиљевијем, и приступи олтару да кади.

Царство Израиљево.
Пророк из земље Јудине прориче против идолопоклонства у Ветиљу, чини знак на Јеровоаму, буде заведен и лав га закоље.

13. А гле, човјек Божји дође из *земље Јудине с ријечју Господњом у Ветиљ, кад Јеровоам стајаше код олтара да кади. *1.О цар. 12,32.

2. И повика пут олтара ријечју Господњом говорећи: Олтаре! Олтаре! Овако вели Господ: Ево, родиће се син дому Давидову по имену Јосија, који ће на теби клати свештенике висина, који каде на теби, и људске ће кости спалити на теби.

3. И учини знак истога дана говорећи: Ово је знак да је Господ то рекао: Ето, олтар ће се распасти, и просуће се пепео што је на њему.

4. А кад цар Јеровоам чу ријечи човјека Божијега које викаше олтару ветиљском, пружи руку своју с олтара говорећи: Држите га! Али усахну му рука коју пружи на њ, и не могаше је повратити к себи.

5. А олтар се распаде, и просу се пепео с олтара по знаку који учини човјек Божји ријечју Господњом.

6. Тада цар рече човјеку Божијему: Припадни ка Господу Богу својему, и помоли се за ме да ми се поврати рука. И човјек се Божји помоли Господу, и поврати се цару рука и поста као што је била.

7. И рече цар човјеку Божијему: Ходи са мном кући мојој, и поткријепи се, и даћу ти дар.

8. Али човјек Божји рече цару: Да ми даш по куће своје, не бих ишао с тобом нити бих јео хљеба ни воде пио у овом мјесту.

9. Јер ми је тако заповједио својом ријечју Господ говорећи: Не једи хљеба ни пиј воде, нити се враћај истијем путем којим отидеш.

10. И отиде другим путем, а не врати се онијем којим бјеше дошао у Ветиљ.

11. А у Ветиљу живљаше један стар пророк, којему дође син његов и приповједи све што учини пророк Божји онај дан у Ветиљу, и ријечи које рече цару; и приповједише синови тога *пророка оцу својему. *2.О цар. 23,18.

12. А отац им рече: Којим је путем отишао? И показаше синови пут којим отиде човјек Божји који бјеше дошао из земље Јудине.

13. А он рече синовима својим: Осамарите ми магарца. И осамарише му магарца, те усједе на њ.

14. И пође за човјеком Божјим, и нађе га а он сједи под храстом, па му рече: Јеси ли ти човјек Божји што дође из земље Јудине? Он му одговори: Ја сам.

15. А он му рече: Ходи са мном мојој кући да једеш хљеба.

16. Али он одговори: Не могу се вратити с тобом ни ићи с тобом; нити ћу јести хљеба ни пити воде с тобом у овом мјесту.

17. Јер ми је речено ријечју Господњом: Не једи хљеба ни пиј воде ондје, нити се враћај путем којим отидеш.

18. А он му рече: И ја сам пророк као ти, и *анђео Господњи рече ми ријечју Господњом говорећи: Врати га са собом у своју кућу нека једе хљеба и пије воде. Али му слага. *Гал. 1,8.

19. И врати се с њим, те једе хљеба у његовој кући и пи воде.

20. А кад сјеђаху за столом, дође ријеч Господња пророку који га бјеше вратио;

21. И повика на човјека Божијега, који бјеше дошао из земље Јудине, и рече: Овако вели Господ: што нијеси послушао ријечи Господње, и нијеси држао заповијести коју ти је заповједио Господ Бог твој,

22. Него си се вратио и јео хљеба и пио воде на мјесту за које ти је рекао: Не једи хљеба ни пиј воде; зато неће твоје тијело доћи у гроб твојих отаца.

23. И пошто се пророк којега бјеше вратио наједе хљеба и пошто се напи, осамари му магарца.

24. А кад отиде, ˅удеси га лав на путу и закла га. И тијело његово лежаше на путу, и магарац стајаше код њега; такођер и лав стајаше код тијела. ˃задеси

25. И гле, људи пролазећи видјеше тијело гдје лежи на путу и лава гдје стоји код тијела, и дошавши јавише у граду у којем живљаше стари пророк.

26. А кад то чу пророк који га бјеше вратио с пута, рече: Оно је човјек Божји, који не послуша ријечи Господње, зато га даде Господ лаву да га растргне и усмрти по ријечи Господњој коју му рече.

27. И рече синовима својим говорећи: Осамарите ми магарца. И осамарише.

28. И отишав нађе тијело гдје лежи на путу, и магарца и лава гдје стоје код тијела: Лав не бјеше изјео тијела ни магарца растргао.

29. Тада пророк подиже тијело човјека Божијега, и метнув га на магарца однесе га натраг, и дође у град стари пророк да га ожали и погребе.

30. И метну тијело у свој *гроб, и плакаху над њим говорећи: Јаох брате! *1.О цар. 14,13.

31. А пошто га погребе, рече синовима својим говорећи: Кад умрем, погребите ме у гробу гдје је погребен човјек Божји, покрај костију његовијех метните кости моје.

32. Јер ће се зацијело збити што је огласио по ријечи *Господњој за олтар ветиљски и за све куће на висинама које су по градовима †самаријским.

*2.О цар. 23,16. †2.О цар. 23,19.

33. Пошто ово би, опет се Јеровоам не врати са својега злога пута; него опет начини из простога народа свештенике на висинама; ко год хоћаше, томе он посвећиваше руке и тај постајаше *свештеник на висинама. *2.Днев. 13,9.

34. И то би на *гријех дому Јеровоамову да би се истријебио и да би га нестало са земље. *1.О цар. 12,30.

Царство Израиљево. Ахијево прорицање против Јеровоама. Јеровоам умире. Царство Јудино. Владавина, гријех и казна Ровоама.

14. У то вријеме разбоље се Авија син Јеровоамов.

2. И Јеровоам рече жени својој: Устани и преобуци се да те не познаду да си жена Јеровоамова; пак иди у Силом. Ето, ондје је Ахија пророк, који ми је казао да ћу бити цар над овијем народом.

3. И понеси десет хљебова и колача и жбан меда, па отиди к њему; он ће ти казати шта ће бити од дјетета.

4. И учини тако жена Јеровоамова, и уставши отиде у Силом и уђе у кућу Ахијину. Ахија пак не могаше видјети, јер му очи бијаху потамњеле од старости.

5. Али Господ рече Ахији: Ето иде жена Јеровоамова да те пита за сина својега, јер је болестан; ти јој кажи то и то; а она кад дође учиниће се да је друга.

6. И Ахија чувши шуштање ногу њезинијех кад уђе на врата, рече: Ходи, жено

Јеровоамова; што се чиниш да си друга? Ја сам послан к теби да ти зло кажем.

7. Иди, реци Јеровоаму: Овако вели Господ Бог Израиљев: Што сам те подигао између народа и поставио те вођом народу својему Израиљу,

8. И отргав царство од дома Давидова дадох теби, а ти не би као слуга Мој Давид, који је држао заповијести Моје и ходио за Мном свијем срцем својим чинећи само што је право преда Мном;

9. Него си радио горе од свијех који бјеху прије тебе, и отишао си и начинио себи друге богове и ликове ливене да би Ме гњевио, па си Ме бацио за леђа своја;

10. Зато, ево, Ја ћу пустити зло на дом *Јеровоамов, и истријебићу Јеровоаму и оно што мокри уза зид, и ухваћенога и остављенога у †Израиљу, и дом ћу Јеровоамов омести као што се мете ⁺као да од њега не остане ништа.

*1.О цар. 16,3; 1.О цар. 15,29; †1.О цар. 21,21. ⁺блато

11. Ко Јеровоамов погине у граду, изјешће га пси, а ко погине у пољу, изјешће га птице небеске; јер Господ рече.

12. А ти устани, иди кући својој; и кад ступиш ногама својим у град, одмах ће умријети дијете.

13. И сав ће Израиљ плакати за њим, и погрепшће га; јер ће он сам од дома Јеровоамова доћи у гроб, јер се на њему самом у дому Јеровоамову нађе нешто добра пред Господом Богом Израиљевијем.

14. А Господ ће подигнути себи цара над Израиљем, који ће истријебити дом Јеровоамов у онај дан; да, шта? Сад већ.

15. И удариће *Господ Израиља да ће се заљуљати као што се љуља трска у води, и ишчупаће Израиља из ове добре †земље, коју је дао оцима њиховијем, и разасуће их далеко преко Ријеке зато што начинише себи ‡лугове гњевећи Господа.

*2.Мој. 34,14. †5.Мој. 29,28. ‡5.Мој. 12,3.

16. И напустиће *Израиља за гријехе Јеровоамове, којима је гријешио и на †гријех навео Израиља. *1.О цар. 16,2. †1.О цар. 12,30.

17. Тада уста жена Јеровоамова, и отиде и дође у Терсу; и кад ступи на праг кућни умрије дијете.

18. И погребоше га, и сав Израиљ плака за њим по ријечи Господњој, коју рече преко слуге својега Ахије пророка.

19. А остала дјела Јеровоамова, како је војевао и како је царовао, ено записана су у Дневнику царева Израиљевијех.

20. А царова Јеровоам двадесет и двије године; и почину код отаца својих, а Надав син његов зацари се на његово мјесто.

21. А *Ровоам син Соломунов цароваше над Јудом; бјеше Ровоаму четрдесет и једна година кад поче царовати, и царова седамнаест година у †Јерусалиму граду, који изабра Господ између свијех племена Израиљевијех да ондје намјести име своје. Матери његовој бјеше име Нама Амонка. *1.О цар. 14,31. †1.О цар. 11,36.

22. И Јуда чињаше што је зло пред Господом; и гријесима својим којим гријешаху гњевише Га већма него оци њихови свијем што чинише.

23. Јер и они начинише себи висине и стубове и лугове на сваком високом хуму и под сваким зеленим дрветом.

24. А бијаше и ⁺аџувана у *земљи, и чињаху све гадове народа које бјеше истјерао Господ испред синова †Израиљевијех.

⁺злоупотребљени младић *1.О цар. 15,12. †5.Мој. 23,17.

25. А пете године царовања *Ровоамова дође Сисак цар †мисирски на Јерусалим.

*2.Днев. 12,2. †2.Днев. 12,9.

26. И узе благо из дома *Господњега и благо из дома †царева, све то узе; и узе све штитове златне које начини ‡Соломун.

*1.О цар. 7,51. †1.О цар. 15,18. ‡2.Днев. 9,15.

27. И на њихово мјесто начини цар Ровоам штитове од мједи, и предаде их старјешинама над стражарима, који чуваху врата дома царева.

28. И кад цар иђаше у дом Господњи, ношаху их стражари, а послије их опет остављаху у ризницу своју.

29. А остала дјела Ровоамова, и све што је чинио, није ли записано у Дневнику царева Јудинијех?

30. А бијаше рат између *Ровоама и Јеровоама једнако. *1.О цар. 15,6.

31. И почину Ровоам код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Да-

видову. А име матери његовој бјеше Нама Амонка. А на мјесто његово зацари се Авијам син његов.

Царство Јудино. Авијам, Аса.
Царство Израиљево. Надав, Васа.

15. А осамнаесте године царовања Јеровоама сина Наватова зацари се Авијам над Јудом.

2. И царова три године у Јерусалиму. А матери му бјеше име Маха кћи Авесаломова.

3. Он хођаше у свијем гријесима оца својега, које је чинио пред њим, и не бјеше срце његово цијело према Господу Богу његову као срце Давида оца његова.

4. Али због Давида даде му Господ Бог његов видјело у Јерусалиму подигав сина његова након њега и утврдив Јерусалим;

5. Јер је Давид чинио што је право пред Господом нити је отступао од чега што му је заповједио свега вијека својега осим ствари с Уријом Хетејином.

6. А рат бјеше између Ровоама и Јеровоама до његова вијека.

7. А остала дјела Авијамова и све што је чинио није ли записано у Дневнику царева Јудинијех? А бијаше рат између Авијама и Јеровоама.

8. И Авијам почину код отаца својих, и погребоше га у граду Давидову, а на његово мјесто зацари се Аса син његов.

9. Године двадесете царовања Јеровоамова над Израиљем зацари се Аса над Јудом.

10. Четрдесет и једну годину царова у Јерусалиму. А ˇматери му бјеше име Маха кћи Авесаломова.

→краљица мајка

11. И твораше Аса што је право пред Господом као Давид отац му.

12. Јер истријеби аџуване из *земље и укиде све гадне богове које бјеху начинили оци његови.

*1.О цар. 14,24.

13. И ˇматер своју *Маху сврже с власти, јер она начини идола у лугу; и Аса изломи идола и сажеже на потоку Кедрону.

→краљицу мајку *2.Днев. 15,16.

14. Али висине не бјеху оборене; али срце Асино бјеше цијело према Господу свега вијека његова.

15. И унесе у дом Господњи што бјеше посветио отац његов и што он посвети, сребро и злато и судове.

16. И бјеше рат између Асе и Васе цара Израиљева свега вијека њихова.

17. Јер *Васа цар Израиљев изиђе на Јуду и стаде зидати †Раму да не да никоме отићи к Аси ‡цару Јудину ни од њега доћи.

*2.Днев. 16,1. †Исус Н. 18,25. ‡1.О цар. 12,27.

18. Али Аса узев све *сребро и злато што бјеше остало у ризници Господњој и у ризници дома царева даде га слугама својим, и посла их цар Аса Вен-Ададу сину Тавримона сина Есионова, †цару сирском, који становаше у ‡Дамаску, и поручи:

*2.О цар. 18,15. †1.О цар. 11,23. ‡1.Мој. 14,15.

19. Вјера је између мене и тебе, између оца твојега и оца мојега; ево шаљем ти дар, сребро и злато; хајде, поквари вјеру коју имаш с Васом царем Израиљевим, еда би отишао од мене.

20. И послуша Вен-Адад *цара Асу, и посла војводе своје на †градове ‡Израиљеве и покори Ијон и Дан и Авел-Ветмаху и сав Хинерот и сву земљу Нефталимову.

*2.О цар. 15,29. †1.О цар. 20,34. ‡2.Сам. 20,14.

21. А кад Васа то чу, преста зидати Раму, и врати се у Терсу.

22. Тада цар Аса сазва сав народ *Јудин, никога не изузимајући; те однесоше камење из Раме и дрва, чим зидаше Васа, и од њега сазида цар Аса Геву †Венијаминову и Миспу.

*2.Днев. 16,6. †Исус Н. 21,17.

23. А остала сва дјела Асина и сва јунаштва његова, и што је год чинио и које је градове саградио, није ли све записано у Дневнику царева Јудинијех? Али у старости својој боловаше од ногу.

24. И Аса почину код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давида оца својега. А на његово мјесто зацари се *Јосафат син његов.

*1.О цар. 22,41.

25. А Надав син Јеровоамов поче царовати над Израиљем друге године царовања Асина над Јудом; и царова над Израиљем двије године.

26. И чињаше што је зло пред Господом ходећи путем оца својега и у гријеху његову, којим наведе на гријех Израиља.

27. И диже буну на њ Васа син Ахијин од дома Исахарова, и уби га Васа код *Гиветона, који бијаше филистејски, кад Надав и сав Израиљ бјеху опколили †Гиветон.

*1.О цар. 16,15. †Исус Н. 19,44.

28. И тако га уби Васа треће године царовања Асина над Јудом, и зацари се на његово мјесто.

29. А кад се зацари, поби сав дом *Јеровоамов, и не остави ниједне душе од рода Јеровоамова докле све не истријеби по ријечи Господњој, коју рече преко слуге својега Ахије Силомљанина,

*1.О цар. 14,14.

30. За гријехе Јеровоамове, којима је гријешио и којима је на гријех навео Израиља, и за ⁾дражење којим је гњевио Господа Бога Израиљева.

⁾изазивање

31. А остала дјела Надавова и све што је чинио, није ли то записано у Дневнику царева Израиљевијех?

32. И бјеше рат између Асе и Васе цара Израиљева свега вијека њихова.

33. Треће године царовања Асина над Јудом зацари се Васа син Ахијин над свијем Израиљем у Терси, и царова двадесет и четири године.

34. И чињаше што је зло пред Господом ходећи путем Јеровоамовијем и у гријеху његову, којим наведе на гријех *Израиља.

*1.О цар. 12,28.

Царство Израиљево. Васина смрт.
Цареви Ила, Зимрије, Амрије и Ахав.
Самарија и Јерихон сазидани.

16. И дође ријеч *Господња Јују сину Ананијеву за Васу говорећи:

*2.Днев. 19,2.

2. Што те подигох из праха и поставих вођом народу својему Израиљу, а ти идеш путем Јеровоамовијем и наводиш на гријех народ мој Израиља да Ме гњеви гријесима својим,

3. Ево, Ја ћу затрти ⁾натражје Васино и натражје дома његова, и учинићу с домом твојим као с домом Јеровоама сина Наватова.

⁾потомство

4. Ко Васин погине у граду, изјешће га пси, а ко погине у пољу, изјешће га птице небеске.

5. А остала дјела Васина и што је чинио, и јунаштво његово, није ли то записано у Дневнику царева Израиљевијех?

6. И почину Васа код отаца својих, и би погребен у Терси; а на његово мјесто зацари се Ила син његов.

7. И тако преко пророка *Јуја сина Ананијева дође ријеч Господња против Васе и дома његова за све зло што учини пред Господом гњевећи га дјелима својих руку, те би као дом Јеровоамов, и зато што га поби.

*1.О цар. 16,1.

8. Двадесет шесте године царовања Асина над Јудом зацари се Ила син Васин над Израиљем, и царова двије године у Терси.

9. А слуга његов Зимрије, старјешина над половином кола, диже буну на Илу, кад пијаше у Терси и опи се у кући Арсе, који управљаше домом његовијем у Терси.

10. И *дође Зимрије и уби га и погуби га двадесет осме године царовања Асина над Јудом, и зацари се на његово мјесто.

*2.О цар. 9,31.

11. А чим се зацари и сједе на пријесто свој, поби сав дом Васин, не остави му ни што уза зид мокри, и родбину његову и пријатеље његове.

12. Тако Зимрије затре сав дом Васин по ријечи Господњој коју рече за Васу преко Јуја пророка,

13. За све гријехе Васине и за гријехе Иле сина његова, којима гријешише и којима на гријех наводише Израиља гњевећи Господа Бога Израиљева таштинама својим.

14. А остала дјела Илина и све што је чинио, није ли то записано у Дневнику царева Израиљевијех?

15. Године двадесет седме царовања Асина над Јудом зацари се Зимрије, и царова седам дана у Терси; а народ тада стајаше у околу код *Гиветона, који бјеше филистејски.

*1.О цар. 15,27.

16. И народ што бјеше у околу кад чу да је Зимрије дигао буну и цара убио, исти дан сав Израиљ у околу постави царем над Израиљем Амрија војводу.

17. И Амрије и сав Израиљ с њим отидоше од Гиветона и опколише Терсу.

18. А Зимрије кад видје гдје освојише град, отиде у двор царски, и запали над собом двор царски, те погибе,

19. За гријехе своје којима је гријешио чинећи што је зло пред Господом, ходећи путем Јеровоамовијем и у гријеху његову, којим је гријешио наводећи на гријех *Израиља. *1.О цар. 12,28.

20. А остала дјела Зимријева и буна коју подиже, није ли то записано у Дневнику царева Израиљевијех?

21. Тада се раздијели народ Израиљев на двоје: Половина народа приста за Тивнијом сином Гинатовијем да га учини царем, а друга половина приста за Амријем.

22. Али народ који приста за Амријем би јачи од народа који приста за Тивнијом сином Гинатовијем. И умрије Тивнија, а царова Амрије.

23. Тридесет прве године царовања Асина над Јудом поче царовати Амрије над Израиљем, и царова дванаест година; у Терси царова шест година.

24. И купи гору самаријску од Семера за два таланта сребра, и сагради град на гори, и назва град који сагради Самарија по имену Семера господара од горе.

25. А Амрије чињаше што је зло пред Господом, и горе чињаше од *свијех који бијаху прије њега. *1.О цар. 14,9.

26. Јер хођаше свијем путевима Јеровоама сина Наватова и у гријеху његову, којим је навео на гријех Израиља гњевећи * Господа Бога Израиљева таштинама својим. *Јер. 16,19.

27. А остала дјела Амријева и све што је чинио, и јунаштва која је чинио, није ли то записано у Дневнику царева Израиљевијех?

28. И почину Амрије код отаца својих, и би погребен у Самарији; а на његово се мјесто зацари Ахав син његов.

29. И Ахав син Амријев поче царовати над Израиљем тридесет осме године царовања Асина над Јудом, и царова Ахав син Амријев над Израиљем у Самарији двадесет и двије године.

30. И чињаше Ахав син Амријев што је зло пред Господом, више од свијех који бијаху прије њега.

31. И *мало му бијаше што хођаше у гријесима Јеровоама сина Наватова, него се још ожени Језавељом кћерју Етвала цара сидонскога, и отиде, те служаше Валу и клањаше му се. *2.О цар. 10,18.

32. И начини олтар Валу у дому *Валову који сазида у Самарији. *2.О цар. 10,21.

33. И начини *Ахав гај, и учини Ахав више од свијех царева Израиљевијех који бијаху прије њега, да би разгњевио Господа Бога Израиљева. *1.О цар. 21,25.

34. За његова времена Хил Ветиљанин сазида *Јерихон. На Авирону првенцу својем основа га, а на ˇСегуву мјезимцу својем метну му врата по ријечи Господњој, коју рече преко Исуса сина Навина.

*Исус Н. 6,26. ˇжртви

Царство Израиљево. Илија објављује сушу; гаврани га хране; чудом храни удовицу у Сарепти и буди њеног сина.

17. Тада рече Ахаву *Илија Тесвићанин, један од насељеника галадских: Тако да је жив †Господ Бог Израиљев, пред којим стојим, овијех година неће бити росе ни дажда докле ја не речем.

*1.О цар. 18,15. †5.Мој. 10,8.

2. Потом дође њему ријеч Господња говорећи:

3. Иди одавде, и обрати се на исток, и сакриј се код потока Хората према Јордану.

4. И из онога потока пиј, а гавранима сам заповједио да те хране ондје.

5. И он отиде и учини по ријечи Господњој, и отишав стани се код потока Хората, који је према Јордану.

6. И ондје му гаврани доношаху хљеба и меса јутром и вечером, а из потока пијаше.

7. Али послије годину дана пресахну поток, јер не бјеше дажда у земљи.

8. Тада дође њему ријеч Господња говорећи:

9. Устани, иди у Сарепту Сидонску, и сједи ондје; ево заповједио сам ондје жени удовици да те храни.

10. И уставши отиде у Сарепту; и кад дође на врата градска, гле, * жена удовица ку-

пљаше ондје дрва; и он је дозва и рече јој: Донеси ми мало воде у суду да се напијем.

*1.Мој. 24,7.

11. И она пође да донесе; а он је викну и рече: Донеси ми и хљеба мало.

12. А она рече: Тако да је жив Господ Бог твој, немам печена хљеба до грст *брашна у здјели и мало уља у крчагу; и ето купим дрваца да отидем и зготовим себи и сину својему, да поједемо, па онда да умремо.

*1.Мој. 18,6.

13. А Илија јој рече: Не бој се, иди, зготови како си рекла; али умијеси прво мени један колачић од тога, и донеси ми, па послије готови себи и сину својему.

14. Јер овако вели Господ Бог Израиљев: Брашно се из здјеле неће потрошити нити ће уља у крчагу нестати, докле не пусти Господ дажда на земљу.

15. И она отиде и учини како рече Илија; и једе и она и он и дом њезин годину дана;

16. Брашно се из здјеле не потроши нити уља у крчагу неста по ријечи Господњој, коју рече преко Илије.

17. А послије тога разболе се син жени домаћици, и болест његова би врло тешка, тако да издахну.

18. И она рече Илији: *Шта је теби до мене, човјече Божји? Јеси ли дошао к мени да споменеш безакоње моје и да ми умориш сина?

*Лука 5,6.

19. А он јој рече: Дај ми сина својега. И узев га из наручја њезина однесе га у горњу клијет, гдје он сјеђаше, и положи га на постељу своју.

20. Тада завапи ка Господу и рече: Господе Боже мој, зар си и ову удовицу код које сам гост тако уцвијелио уморивши јој сина?

21. И пружив се над дјететом три пута завапи ка Господу говорећи: Господе Боже мој, нека се поврати у дијете *живот његов.

*Дјела 20,10.

22. И Господ услиши глас Илијин, те се поврати у дијете *живот његов, и оживје.

*Дјела 20,10.

23. А Илија узев дијете снесе га из горње клијети у кућу, и даде га матери његовој, и рече Илија: Види, жив је твој син.

24. А жена рече Илији: Сада знам да си човјек Божји и да је ријеч Господња у твојим устима истина.

Илија и Авдија.
Суд Божји на гори Кармилу.

18. Послије много времена, треће године, дође ријеч Господња Илији говорећи: Иди, покажи се Ахаву, и пустићу *дажд на земљу.

*5.Мој. 28,12.

2. И отиде Илија да се покаже Ахаву, а бијаше велика глад у Самарији.

3. И Ахав дозва Авдију, који бијаше управитељ двора његова; а Авдија се бојаше Господа веома.

4. Јер кад Језавеља убијаше пророке Господње, узе Авдија сто пророка, и сакри их, по педесет у једну пећину, и храни их хљебом и водом.

5. И рече Ахав Авдији: Пођи по земљи на изворе и на потоке, еда бисмо нашли траве да сачувамо у животу коње и мазге, да нам не изгине стока.

6. И подијелише међу се земљу куда ће ићи; Ахав отиде једнијем путем сам, а Авдија отиде другим путем сам.

7. А кад Авдија бијаше на путу, гле, срете га Илија; и он га позна, и паде ничице, и рече: Јеси ли ти, господару мој Илија?

8. А он му рече: Ја сам; иди, кажи господару својему: Ево Илије.

9. А он рече: Шта сам згријешио, да слугу својега предаш у руке Ахаву да ме погуби?

10. Тако да је жив Господ Бог твој, нема народа ни царства куда није слао господар мој да те траже: И рекоше: Нема га. А он закле царства и народе да те не могу да нађу.

11. А ти сада кажеш: Иди, кажи господару својему: Ево Илије.

12. А кад ја отидем од тебе, Дух ће те *Господњи однијети, а ја нећу знати куда; па да отидем и прокажем Ахаву, а он да те не нађе, убиће ме; а слуга се твој боји Господа од младости своје.

*2.О цар. 2,16.

13. Није ли казано господару мојему шта сам учинио кад Језавеља убијаше *пророке Господње? Како сакрих стотину про-

рока Господњих, по педесет у једну пећину, и храних их хљебом и водом. *1.О цар. 19,10.

14. А ти сада кажеш: Иди, кажи господару својему: Ево Илије. Убиће ме.

15. А Илија рече: Тако да је жив Господ над војскама, пред којим стојим, данас ћу му се показати.

16. Тада отиде Авдија пред Ахава, и каза му; и Ахав отиде пред Илију.

17. А кад видје *Ахав Илију, рече му Ахав: Јеси ли ти онај што несрећу доносиш на Израиља? *1.О цар. 21,20.

18. А он рече: Не доносим ја несрећу на Израиља, него ти и дом оца твојега оставивши заповијести Господње и приставши за Валима.

19. Него сада пошљи и сабери к мени свега Израиља на гору кармилску, и четири стотине и педесет *пророка Валовијех и четири стотине пророка из луга, који једу за столом Језавељиним. *1.О цар. 18,22.

20. И посла Ахав к свијем синовима Израиљевијем, и сабра оне *пророке на гору кармилску. *1.О цар. 22,6.

21. Тада приступи Илија ка свему народу и рече: Докле ћете храмати на обје стране? Ако је *Господ Бог, идите за Њим; ако ли је Вал, идите за њим. Али народ не одговори му ни ријечи. *1.О цар. 18,39.

22. А Илија рече народу: Ја сам сам остао пророк Господњи; а * пророка Валовијех има четири стотине и педесет. *1.О цар. 19,10.

23. Дајте нам два јунца, и нека они изаберу себи једнога, и нека га исијеку на комаде и метну на дрва, али огња да не подмећу; а ја ћу приготовити другога јунца, и метнућу га на дрва, али огња нећу подметати.

24. Тада призовите име својих богова, а ја ћу призвати име *Господње, па који се Бог одзове огњем онај нека је Бог. И сав народ одговори и рече: Добро рече. *Јер. 27,18.

25. Потом рече Илија пророцима Валовијем: Изаберите себи једнога јунца и приготовите га прво, јер је вас више; и призовите име богова својих, али огња не подмећите.

26. И узеше јунца, којега им даде, и приготовише, и стадоше призивати име Валово од јутра до подне говорећи: Вале, услиши нас! Али никаква гласа ни од кога да одговори. И скакаху око олтара, који начинише.

27. А кад би у подне, стаде им се ругати Илија говорећи: Вичите већма; јер је он бог! Ваљда се нешто замислио, или је у послу, или на путу, или може бити спава, да се пробуди.

28. А они стадоше викати иза гласа, и парати се ножевима и шилима по свом обичају, докле их крв не обли.

29. А кад прође подне, стадоше ⱽпророковати докле дође вријеме да се принесе дар; али никаква гласа, никога да одговори, никога да чује. ⱽзападоше у бунило

30. Тада рече Илија свему народу: Приступите к мени. И приступи к њему сав народ. Тада он оправи *олтар Господњи који бјеше разваљен. *2.Днев. 15,8.

31. И узе Илија дванаест камена према броју племена синова Јаковљевих, којему дође ријеч Господња говорећи: Израиљ ће ти бити име.

32. И начини од тога камења олтар у име Господње, и око олтара ископа опкоп широк да би се могле посијати двије мјере жита.

33. И намјести дрва, и јунца исјечена на комаде метну на дрва.

34. И рече: Напуните четири вијედра воде, и излијте на жртву и на дрва. Па опет рече: Учините још једном. И учинише још једном. Па опет рече: Учините и трећом. И учинише трећом,

35. Те вода потече око олтара, и напуни се опкоп воде.

36. А кад би вријеме да се принесе жртва, приступи Илија пророк и рече: Господе Боже *Аврамов, Исаков и Израиљев, нека данас познају да си Ти Бог у Израиљу и ја да сам Твој слуга, и да сам по Твојој ријечи учинио све ово. *2.Мој. 3,6.

37. Услиши ме, *Господе, услиши ме, да би познао овај народ да си Ти Господе Бог, кад опет обратиш срца њихова. *Јер. 10,23.

38. Тада паде *огањ †Господњи и спали ‡жртву паљеницу и дрва и камен и прах, и воду у опкопу попи.

*3.Мој. 9,24. †Суд. 6,21. ‡2.Днев. 7,1.

39. А народ кад то видје сав попада ничице, и рекоше: Господ је Бог, Господ је Бог.

40. Тада им рече Илија: Похватајте те *пророке Валове да ниједан не утече. И похваташе их, и Илија их одведе на поток Кисон, и покла их ондје. *Откр. 19,20; 1.О цар. 19,1.

41. И рече Илија Ахаву: Иди, једи и пиј, јер ују велики *дажд. *1.О цар. 8,36.

42. И отиде Ахав да једе и пије; а *Илија се попе на врх Кармила, и саже се к земљи и метну лице своје међу кољена своја. *Јак. 5,17.

43. А момку својему рече: Иди, погледај пут мора. А он отишав погледа, па рече: Нема ништа. И рече му: Иди опет седам пута.

44. А кад би седми пут, рече: Ено, мали облак као длан човјечји диже се од мора. Тада рече: Иди, реци Ахаву: Прежи и иди, да те не ухвати дажд.

45. Утом се замрачи небо од облака и вјетра, и удари велик дажд. А Ахав сједавши на кола отиде у Језраел.

46. А рука *Господња дође над Илију, и он опасавши се отрча пред Ахавом, докле дође у Језраел. *2.О цар. 3,15.

Илија бјежи од Језавеље. Бог му се јавља на гори Хориву. Јелисије његов ученик.

19. А Ахав приповједи Језавељи све што је учинио *Илија и како је све пророке исјекао мачем. *1.О цар. 18,40.

2. Тада Језавеља посла гласнике к Илији и поручи му: Тако да учине богови и тако да додаду, ако сјутра у ово доба не учиним од тебе што је од којега год тијех.

3. А он видећи то уста и отиде живота својега ради, и дође у Вирсавеју Јудину, и ондје остави момка својега.

4. А сам отиде у пустињу дан хода; и дошав сједе под смреку, и *зажеље да умре, и рече: Доста је већ, Господе, прими живот мој, јер нијесам бољи од отаца својих. *Јона 4,3.

5. Потом леже и заспа под смреком. А гле, анђео такну га и рече му: Устани, једи.

6. А он погледа, и гле, чело главе му хљеб на угљену печен и крчаг воде. И једе и напи се, па леже опет.

7. А анђео Господњи дође опет другом, и такну га говорећи: Устани, једи, јер ти је пут далек.

8. А он уставши једе и напи се; потом окријепив се онијем јелом иде четрдесет дана и четрдесет ноћи, докле дође на гору Божију Хорив.

9. А ондје уђе у једну пећину и заноћи у њој; и гле, ријеч Господња дође му говорећи: Шта ћеш ти ту, Илија?

10. А он рече: Ревновах веома за *Господа Бога над војскама; јер синови Израиљеви оставише завјет Твој, Твоје олтаре развалише, и †пророке Твоје побише мачем; а ја остах сам, па траже живот мој да ми га узму. *1.О цар. 19,14. †1.О цар. 18,22.

11. А Он рече: Изиђи и стани на гори пред Господом. И гле, *Господ пролажаше, а пред Господом велик и јак вјетар, који брда разваљиваше и стијене разламаше; али Господ не бјеше у вјетру; а иза вјетра дође трус; али Господ не бјеше у трусу; *2.Мој. 24,12.

12. А иза труса дође огањ; али *Господ не бјеше у огњу. А иза огња дође †глас тих и танак. *4.Мој. 14,18. †Јован 10,3.

13. А кад то чу Илија, заклони лице своје плаштем и изашав стаде на вратима од пећине. И гле, дође му глас говорећи: Шта ћеш ти ту, Илија?

14. А он рече: Ревновах веома за Господа Бога над војскама; јер синови Израиљеви оставише завјет Твој, Твоје олтаре развалише, и пророке Твоје побише мачем; а ја остах сам, па траже мој живот да ми га узму.

15. Тада му рече Господ: Иди, врати се својим путем у пустињу дамаштанску, и кад дођеш помажи *Азаила за цара над Сиријом. *2.О цар. 8,12.

16. А Јуја сина Нимсијина помажи за цара над Израиљем, а *Јелисија сина Сафатова из Авел-Меоле помажи за †пророка умјесто себе. *2.О цар. 9,1. †Лука 4,27.

17. Јер ко утече од мача Азаилова њега ће погубити Јуј; а ко утече од мача Јујева њега ће погубити Јелисије.

18. Али сам оставио у Израиљу седам тисућа, који ниједан не савише кољена пред Валом, нити га устима својим цјеливаше.

19. И отиде оданде, и нађе Јелисија сина Сафатова гдје оре, а дванаест јармова пред њим, и сам бијаше код дванаестога; и идући мимо њега Илија баци на њ плашт свој.

20. А он остави волове, и отрча за Илијом и рече: Да цјелујем оца својега и матер своју; па ћу ићи за тобом. А он му рече: Иди, врати се, јер шта сам ти учинио?

21. И он се врати од њега, и узе јарам волова и закла их, и на дрвима од плуга скуха месо и даде га народу, те једоше; *потом уставши отиде за Илијом и служаше му.

*Лука 5,27.

Царство Израиљево. Двоструки рат и побједа Ахавова над сирским царем Вен-Ададом.

20. А *Вен-Адад цар сирски скупи војску своју, и имаше са собом тридесет и два цара, и коње и кола; и отишавши опколи Самарију и стаде је бити.

*2.О цар. 8,7.

2. И посла посланике к Ахаву цару Израиљеву у град,

3. И поручи му: Овако вели Вен-Адад: Сребро твоје и злато твоје моје је, тако и жене твоје и твоји лијепи синови моји су.

4. А цар Израиљев одговори и рече: Као што си рекао, господару мој царе, ја сам твој и све што имам.

5. А посланици опет дођоше и рекоше: Овако вели Вен-Адад: Послао сам к теби и поручио: Сребро своје и злато своје и жене своје и синове своје да ми даш.

6. Зато ћу сјутра у ово доба послати слуге своје к теби да прегледају кућу твоју и куће слуга твојих, и што ти је год мило, они ће узети и однијети.

7. Тада дозва цар Израиљев све старјешине земаљске и рече: Гледајте и видите како овај тражи зло; јер посла к мени по мене и по синове моје и по сребро моје и по злато моје, и ја му не браних.

8. А све старјешине и сав народ рекоше му: Не слушај га и не пристај.

9. И рече посланицима Вен-Ададовијем: Кажите цару господару мојему: Што си прво поручио слузи својему све ћу учинити; али ово не могу учинити. Тако отидоше посланици и однесоше му тај одговор.

10. А Вен-Адад посла к њему и поручи: Тако да ми учине богови и тако додају, неће бити доста праха од Самарије да свему народу који иде за мном допадне по једна грст.

11. А цар Израиљев одговори и рече: Кажите: Нека се не хвали онај који се опасује као онај који се распасује.

12. А кад он то чу пијући с царевима под шаторима, рече слугама својим: Дижите се. И дигоше се на град.

13. Тада гле, приступи један пророк к Ахаву цару Израиљеву, и рече: Овако вели Господ: Видиш ли све ово мноштво? Ево, Ја ћу ти га дати у руке данас да познаш да сам Ја Господ.

14. А Ахав рече: Преко кога? А он рече: овако вели Господ: Преко момака кнезова земаљских. Опет рече: Ко ће заметнути бој? А он рече: Ти.

15. Тада преброји момке кнезова земаљских, и бјеше их двјеста и тридесет и два; послије њих преброји сав народ, све синове Израиљеве, и бјеше их седам тисућа.

16. И изиђоше у подне; а Вен-Адад пијући опи се у шаторима с тридесет и два цара који му дођоше у помоћ.

17. И изиђоше прво момци кнезова земаљских; а Вен-Адад посла, и јавише му и рекоше: Изиђоше људи из Самарије.

18. А он рече: Ако су изашли мира ради, похватајте их живе; ако су изашли на бој, похватајте их живе.

19. И изиђоше из града момци кнезова земаљских, и војска за њима.

20. И сваки уби с којим се сукоби, те Сирци побјегоше а Израиљци их потјераше. И Вен-Адад цар сирски побјеже на коњу с коњицима.

21. И цар Израиљев изиђе и поби коње и кола, и учини велик покољ међу Сирцима.

22. Потом дође пророк к цару Израиљеву и рече му: Иди, буди храбар; и промисли и види шта ћеш чинити, јер ће догодине опет доћи цар сирски на те.

23. А цару сирском рекоше слуге његове: Њихови су богови горски богови, зато нас надјачаше; него да се бијемо с њима у пољу, зацијело ћемо их надјачати.

24. Учини, дакле, овако: Уклони те цареве с мјеста њиховијех, и постави војводе умјесто њих.

25. Па скупи војску каква је била она која ти је изгинула, и коње какви су били они коњи, и кола као она кола; па да се побијемо с њима у пољу; зацијело ћемо их надјачати. И послуша их, и учини тако.

26. А кад прође година, Вен-Адад пребројa Сирце, и пође у Афек да војује на Израиља.

27. И синови Израиљеви пребројише се, и понесавши хране изиђоше пред њих. И стадоше у око синови Израиљеви према њима, као два мала стада коза, а Сирци бијаху прекрилили *земљу. *Суд. 6,5.

28. Тада дође човјек Божји, и проговори цару Израиљеву и рече: Овако вели *Господ: Што Сирци рекоше да је †Господ горски Бог, а није Бог пољски, зато ћу ти дати у руке све ово мноштво велико да знате да сам ја Господ. *Исус Н. 24,19. †2.Мој. 20,5.

29. И стајаху у околу једни према другима седам дана; а седмога дана побише се, и синови Израиљеви побише Сирце, сто тисућа пјешака у један дан.

30. А остали побјегоше у град Афек, и паде зид на двадесет и седам тисућа људи који бијаху остали. И Вен-Адад побјегав у град уђе у најтајнију клијет.

31. А слуге му рекоше: Ево чули смо да су цареви дома Израиљева милостиви цареви; да вежемо *костријет око себе и да метнемо узице себи око вратова, па да изиђемо пред цара Израиљева, да ако остави у животу душу твоју. *1.Мој. 37,34.

32. И везаше костријет око себе, и метнуше узице себи око вратова, и дођоше к цару Израиљеву и рекоше: Слуга твој Вен-Адад вели: Остави у животу душу моју. А он рече: Је ли још жив? Брат ми је.

33. А људи узеше то за добар знак, и одмах да би га ухватили за ријеч рекоше: Брат је твој Вен-Адад. А он рече: Идите, доведите га. Тада Вен-Адад изиђе к њему; а он га посади на своја кола.

34. Тада му рече Вен-Адад: *Градове које је узео отац мој твоме оцу, вратићу, и начини себи улице у Дамаску као што је отац мој учинио у Самарији. А он одговори: С том вјером отпустићу те. И учини вјеру с њим, и отпусти га. *1.О цар. 15,20.

35. Тада један између синова пророчких рече другоме по ријечи Господњој: Бијме. Али га онај не хтје бити.

36. А он му рече: Што не послуша гласа Господњега, зато, ево кад отидеш од мене, лав ће те заклати. И кад отиде од њега, сукоби га лав и закла га.

37. Опет нашав другога рече му: Бij ме. А онај га изби и изрaни га.

38. Тада отиде пророк и стаде на пут куда ће цар проћи, и нагрди се пепелом по лицу.

39. А кад цар пролажаше, он викну цара и рече: Твој слуга бијаше изашао у бој, а један дошавши доведе ми *човјека и рече: Чувај овога човјека; ако ли га нестане, биће твој †живот за његов живот, или ћеш платити таланат сребра. *2.Сам. 12,1. †2.О цар. 10,24.

40. А кад твој слуга имаше посла тамо амо, њега неста. Тада му рече цар Израиљев: То ти је суд, сам си отсудио.

41. А он брже убриса пепео с лица, и цар Израиљев позна га да је један од пророка.

42. А он му рече: Овако вели Господ: Што си пустио из руку човјека којега сам Ја осудио да се истријеби, живот ће твој бити за његов живот и народ твој за његов народ.

43. И отиде цар Израиљев кући својој зловољан и љутит, и дође у Самарију.

Царство Израиљево. Навутеј убијен по Језавељином налогу. Илија проριче истребљење дома Ахавова.

21. А послије овијех ствари догоди се: Навутеј Језраељанин имаше виноград у *Језраелу до двора Ахава цара самаријскога. *Суд. 6,33.

2. И рече Ахав Навутеју говорећи: Дај ми свој виноград да начиним од њега врт за зеље, јер је близу до двора мојега; а ја ћу

ти дати за њ бољи виноград, или ако волиш, даћу ти у новцу шта вриједи.

3. А Навутеј рече Ахаву: Сачувај Боже да бих ти дао насљедство отаца својих.

4. Тада Ахав дође кући зловољан и љутит због ријечи коју му рече Навутеј Језраељанин говорећи: Не дам ти насљедства отаца својих. И леже на постељу своју, и окрену лице своје на страну, и не једе хљеба.

5. Тада дође к њему Језавеља жена његова и рече му: Зашто је душа твоја зловољна те не једеш хљеба?

6. А он јој рече: Јер говорих с Навутејем Језраељанином и рекох му: Дај ми виноград свој за новце, или ако волиш, даћу ти други виноград за тај. А он рече: Не дам ти свога винограда.

7. Тада му рече Језавеља жена његова: Ти ли си цар над Израиљем? Устани, једи хљеба и буди весео. Ја ћу ти дати виноград Навутеја Језраељанина.

8. И написа књигу на име Ахавово, и запечати је печатом његовијем и посла књигу старјешинама и главарима који бијаху у граду његову, који ⌄наставаху с Навутејем.

⌄становаху

9. А у књизи написа ово: Огласите пост, и посадите Навутеја међу главаре народне.

10. И поставите два неваљала *човјека према њему, па нека засвједоче на њ говорећи: Хулио си на Бога и на цара. Тада га изведите и заспите камењем, да погине.

*2.Сам. 20,1; Суд. 19,22.

11. И учинише људи онога града, старјешине и главари, који живљаху у граду његову, како им заповједи Језавеља, како бијаше написано у књизи коју им посла.

12. И огласише пост, и посадише Навутеја међу главаре народне.

13. И дођоше два неваљала човјека, и сједоше према њему; и свједочише на Навутеја ти неваљали људи пред народом говорећи: Навутеј је хулио на Бога и на цара. И изведоше га иза града, и засуше га камењем, те погибе.

14. Потом послаше к Језавељи и поручише јој: Засут је камењем Навутеј, и погинуо је.

15. А кад Језавеља чу да је Навутеј засут камењем и погинуо, рече Ахаву Језавеља: Устани, узми виноград Навутеја Језраељанина, којега ти не хтје дати за новце, јер Навутеј није жив него је умро.

16. А кад чу Ахав да је умро Навутеј, уста и пође у виноград Навутеја Језраељанина да га узме.

17. Али дође ријеч Господња к Илији Тесвићанину говорећи:

18. Устани, изиђи на сусрет Ахаву цару Израиљеву, који сједи у Самарији; ено га у винограду Навутејеву, куда је отишао да га узме.

19. И реци му и кажи: Овако вели Господ: Нијеси ли убио и нијеси ли присвојио? Па му кажи и реци: Овако вели Господ: *Како пси лизаше крв Навутејеву, тако ће лизати пси и твоју крв.

*1.О цар. 22,38.

20. А *Ахав рече Илији: Нађе ли ме, непријатељу мој? А он рече: Нађох, јер си се продао да чиниш што је зло пред †Господом.

*1.О цар. 18,17. †Језек. 14,4.

21. Ево, пустићу зло на те, и узећу натражје твоје, и истријебићу Ахаву и оно што уза зид мокри, и ухваћенога и остављенога у *Израиљу.

*1.О цар. 14,10.

22. И учинићу с домом твојим као с домом *Јеровоама сина Наватова и као с домом Васе сина Ахијина, што си Ме гњевио и што си навео на гријех Израиља.

*1.О цар. 16,3.

23. Такође и за Језавељу рече Господ говорећи: Пси ће изјести Језавељу испод зидова језраелских.

24. Ко Ахавов погине у граду изјешће га пси, а ко погине у пољу изјешће га птице небеске.

25. И не би таквога као *Ахав, који се продаде да чини што је зло пред Господом, јер га подговараше †жена његова Језавеља.

*1.О цар. 16,30. †1.Мој. 6,2.

26. И почини одвратна дјела идући за гадним боговима сасвијем као што чинише *Амореји, које изагна Господ испред синова Израиљевијех.

*2.О цар. 21,11.

27. А кад Ахав чу те ријечи, раздрије хаљине своје, и привеза *костријет око тијела својега, и пошћаше, и спаваше у костријети, и хођаше полагано.

*1.Мој. 37,34.

28. И дође ријеч Господња Илији Тесвићанину говорећи:

29. Јеси ли видио како се Ахав понизио преда Мном? Зато што се тако понизио преда Мном, нећу пустити онога зла за његова живота; него за сина његова пустићу оно зло на дом његов.

Рат против Сираца. Пророк Михеј прориче пораз. Ахавова пропаст. Јосафатова владавина над Јудом. Охозија у Израиљу.

22. И прођоше три године без рата између Сираца и Израиљаца.

2. А треће године дође Јосафат цар Јудин к цару Израиљеву.

3. И рече цар Израиљев слугама својим: Не знате ли да је наш Рамот у Галаду, а ми не радимо да га узмемо из руку цара сирскога?

4. И рече Јосафату: Хоћеш ли ићи са мном на војску на Рамот Галадски? А Јосафат рече цару Израиљеву: Ја као ти, народ мој као твој народ, коњи моји као твоји коњи.

5. Још рече Јосафат цару Израиљеву: Упитај данас шта ће Господ рећи.

6. Тада цар Израиљев сабра око четири стотине пророка, и рече им: Хоћу ли ићи на војску на Рамот Галадски или ћу се оканити? А они рекоше: Иди, јер ће га Господ дати у руке цару.

7. А Јосафат рече: Има ли ту још који пророк Господњи да га питамо?

8. А цар Израиљев рече Јосафату: Има још један човјек, преко којега бисмо могли упитати Господа; али ја мрзим на њ, јер ми не прориче добра него зло; то је Михеј син Јемлин. А Јосафат рече: Нека цар не говори тако.

9. Тада цар Израиљев дозва једнога дворанина, и рече му: Брже доведи Михеја сина Јемлина.

10. А цар Израиљев и Јосафат цар Јудин сјеђаху сваки на својем пријестолу обучени у царске хаљине на пољани код врата самаријских, и сви пророци проповаху пред њима.

11. И Седекија син Хананин начини себи гвоздене рогове, и рече: Овако вели Господ: Овијем ћеш побости Сирце, докле их не истријебиш.

12. Тако и сви *пророци пророковаху говорећи: Иди на Рамот Галадски, и бићеш срећан, јер ће га Господ дати цару у руке.

*Јер. 23,25.

13. А посланик који отиде да дозове Михеја рече му говорећи: Ево, пророци проричу сви једнијем гласом добро цару; нека и твоја ријеч буде као ријеч њихова, говори добро.

14. А *Михеј рече: Тако да је жив †Господ, говорићу оно што ми Господ каже.

*2.Днев. 18,13. †Псал. 27,1.

15. И кад дође цару, рече му цар: Михеја, хоћемо ли ићи на војску на Рамот Галадски или ћемо се оканити? А он му рече: Иди, бићеш срећан, јер ће га Господ дати цару у руке.

16. А цар му рече: Колико ћу те пута заклињати да ми не говориш него истину у име Господње?

17. Тада рече: Видјех сав народ Израиљев разасут по планинама као *овце које немају пастира; јер рече Господ: Ови немају господара; нека се врате свак својој кући с миром. *Мат. 9,36.

18. Тада рече цар Израиљев Јосафату: Нијесам ли ти рекао да ми неће пророковати добро него зло?

19. А Михеј му рече: Зато чуј *ријеч Господњу; видјех †Господа гдје сједи на ‡пријестолу својем, а сва војска небеска стајаше Му с десне и с лијеве стране.

*Псал. 103,20. †Иса. 6,1. ‡Дан. 7,9.

20. И рече Господ: Ко ће преварити Ахава да отиде и падне код Рамота Галадскога? И један рече ово а други оно.

21. Тада изиђе један дух и ставши пред Господа рече: Ја ћу га преварити. А Господ му рече: Како?

22. Одговори: Изаћи ћу и бићу лажљив дух у устима свијех *пророка његовијех. А Господ му рече: Преварићеш га и надвладаћеш, иди и учини тако. *Језек. 14,9.

23. Зато сада ето, *Господ је метнуо лажљив дух у уста свијем твојим пророцима, а Господ је изрекао зло по те. *Иса. 19,14.

24. Тада приступи *Седекија син Хананин, и удари Михеја по образу говорећи: Куда је отишао Дух Господњи од мене да говори с тобом? *2.Днев. 18,23.

25. А Михеј му рече: Ето, видјећеш у онај дан кад отидеш у најтајнију клијет да се сакријеш.

26. Тада цар Израиљев рече: Ухвати Михеја и одведи га к Амону заповједнику градском и к Јоасу сину цареву;

27. И реци им: Овако вели цар: Метните овога у тамницу, и дајте му помало хљеба и помало воде докле се не вратим у миру.

28. А Михеј рече: Ако се вратиш у миру, није Господ говорио преко мене. Још рече: Чујте, сви народи!

29. И отиде цар Израиљев с Јосафатом царем Јудинијем на Рамот Галадски.

30. И рече цар Израиљев Јосафату: Ја ћу се преобући кад пођем у бој; а ти обуци своје одијело. И преобуче се цар Израиљев и отиде у бој.

31. А цар сирски заповједи војводама, којих бијаху тридесет и двије над колима његовијем, и рече: Не ударајте ни на малога ни на великога, него на самога цара Израиљева.

32. И кад *војводе од кола видјеше Јосафата, рекоше: Зацијело је цар Израиљев. И окренуше се на њ да ударе; али Јосафат повика. *2.Днев. 18,31.

33. А војводе од кола видјеше да није цар Израиљев, те отступише од њега.

34. А један застријели из лука ˃нагоном, и устријели цара Израиљева гдје спуча оклоп. А он рече својему возачу: Савиј руком својом и извези ме из боја, јер сам рањен. ˃насумице

35. И бој би жесток онога дана; а цар заоста на колима својим према Сирцима, па умрије увече, и крв из ране његове тецијаше у кола.

36. И прође гласник по војсци о заходу сунчаном говорећи: Свак у свој град, и свак у своју земљу.

37. Тако умрије цар, и однесоше га у Самарију; и погребоше цара у Самарији.

38. А кад праху кола на језеру самаријском, лизаше пси крв његову, тако и кад праху оружје његово, по ријечи коју рече *Господ. *Иса. 14,27.

39. А остала дјела Ахавова и све што је учинио, и за кућу од *слонове кости коју је саградио, и за све градове што је саградио, није ли то записано у Дневнику царева Израиљевијех? *Амос 3,15.

40. Тако почину Ахав код отаца својих, и на његово се мјесто зацари Охозија син његов.

41. А *Јосафат син Асин зацари се над Јудом четврте године царовања Ахавова над Израиљем; *2.Днев. 20,31.

42. И имаше Јосафат тридесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и пет година у Јерусалиму. А матери му бијеше име Азува кћи Силејева.

43. И хођаше путем Асе оца својега сасвијем, и не отступи од њега чинећи све што је право пред Господом.

44. Али висине не оборише; народ још приношаше жртве и кађаше на висинама.

45. И учини мир Јосафат с царем Израиљевијем.

46. А остала дјела Јосафатова и јунаштва што учини и како војева, није ли то записано у Дневнику царева Јудинијех?

47. Он истријеби из *земље своје остатак аџувана, који бијаху остали за живота Асе оца његова. *1.О цар. 14,24.

48. У то вријеме не бијаше *цара у Идумеји, него бијаше намјесник царев. *2.О цар. 8,20.

49. И *Јосафат начини †лађе тарсиске да иду у Офир по злато; али не отидоше; јер се лађе разбише у Есион-Гаверу. *2.Днев. 20,35. †1.О цар. 9,26.

50. Тада рече Охозија син Ахавов Јосафату: Нека иду моје слуге с твојим слугама на лађама. Али Јосафат не хтје.

51. И почину *Јосафат код отаца својих, и погребоше га код отаца његовијех у граду Давида оца његова; а на његово се мјесто зацари Јорам син његов. *2.Днев. 21,1.

52. Охозија син Ахавов зацари се над Израиљем у Самарији седамнаесте године царовања Јосафатова над Јудом; и царова над Израиљем двије године.

53. И чињаше што је зло пред *Господом, и хођаше путем оца својега и путем матере своје и путем Јеровоама сина Наватова, који наведе на гријех Израиља. *1.О цар. 15,26.

54. И служаше *Валу и клањаше му се, и гњевљаше Господа Бога † Израиљева сасвијем како је чинио отац његов.

*1.О цар. 16,31. †Суд. 2,11.

ДРУГА КЊИГА О ЦАРЕВИМА

КОЈА СЕ ЗОВЕ И ЧЕТВРТА КЊИГА О ЦАРЕВИМА

Царство Израиљево. Болест и смрт Охозијина. Илија пушта ватру са неба.

1. А по смрти Ахавовој одметнуше се *Моавци од Израиља. *2.Сам. 8,2.

2. А Охозија паде кроз решетку из горње собе своје у Самарији, и разбоље се; па посла посланике и рече им: Идите, питајте Велзевула бога акаронскога хоћу ли оздравити од ове болести.

3. Али анђео Господњи рече Илији Тесвићанину: Устани, изиђи на сусрет посланицима цара самаријскога и реци им: Еда ли нема Бога у Израиљу, те идете да питате Велзевула бога у Акарону?

4. А зато овако вели Господ: Нећеш се дигнути са постеље на коју си легао, него ћеш умријети. Потом отиде Илија.

5. А слуге се вратише Охозији, и он им рече: Што сте се вратили?

6. А они му рекоше: Срете нас један човјек, и рече нам: Идите, вратите се цару који вас је послао, и реците му: Овако вели Господ: Еда ли нема Бога у Израиљу, те шаљеш да питаш Велзевула бога у Акарону? Зато нећеш се дигнути с постеље на коју си легао, него ћеш умријети.

7. А он им рече: Какав бјеше на очи тај човјек који вас срете и то вам рече?

8. А они му одговорише: Бјеше сав космат и опасан кожнијем појасом. А он рече: То је Илија Тесвићанин.

9. Тада посла к њему педесетника с његовом педесеторицом; и он отиде к њему; и гле, он сјеђаше наврх горе; и педесетник му рече: Човјече Божји, цар је заповједио, сиђи.

10. А *Илија одговарајући рече педесетнику: Ако сам човјек Божји, нека сиђе †огањ с неба и прождре тебе и твоју педесеторицу. И сиђе огањ с неба и прождрије њега и његову педесеторицу.

*Лука 9,54. †4.Мој. 11,1.

11. Опет посла к њему другог педесетника с његовом педесеторицом, који проговори и рече му: Човјече Божји, цар је тако заповједио, сиђи брже.

12. А Илија одговори и рече им: Ако сам човјек Божји, нека сиђе огањ с неба и прождре тебе и твоју педесеторицу. И сиђе огањ Божји с неба и прождрије њега и његову педесеторицу.

13. Тада опет посла трећега педесетника с његовом педесеторицом. А овај трећи педесетник кад дође, клече на кољена своја пред Илијом, и молећи га рече му: Човјече Божји, да ти је драг *живот мој и живот ове педесеторице, слуга твојих. *1.Сам. 26,21.

14. Ето, сишао је огањ с неба и прождро прва два педесетника с њиховом педесеторицом; али сада да ти је драга душа моја.

15. А анђео Господњи рече Илији: Иди с њим, и не бој га се. И уста Илија и отиде с њим цару.

16. И рече му: Овако вели Господ: Зато што си слао посланике да питају Велзевула бога у Акарону као да нема Бога у Израиљу да би га питао, нећеш се дигнути с постеље на коју си легао, него ћеш умријети.

17. И умрије по ријечи Господњој, коју рече Илија, а *на његово се мјесто зацари брат његов, Јорам, друге године царовања Јорама сина Јосафатова над Judом, јер он (Охозија) нема сина. *2.О цар. 3,1.

18. А остала дјела Охозијина што је чинио, нијесу ли записана у Дневнику царева Израиљевих?

Царство Израиљево.
Илијин одлазак на Небо. Јелисије исцјељује воду у Јерихону и проклиње дјецу у Ветиљу.

2. А кад Господ шћаше узети Илију у вихору на Небо, пођоше Илија и Јелисије из Галгала.

2. И рече Илија Јелисију: Остани ти овдје, јер мене Господ шаље до Ветиља. Али Јелисије рече: Тако жив био Господ и тако жива била душа твоја, нећу те оставити. И дођоше у Ветиљ.

3. Тада дођоше к Јелисију синови пророчки који бијаху у Ветиљу, и рекоше му: Знаш ли да ће данас Господ узети господара твојега од тебе? А он рече: Знам, мучите.

4. Опет му рече Илија: Јелисије, остани ти ту, јер ме Господ шаље у Јерихон. А он рече: Тако жив био Господ и тако жива била душа твоја, нећу те оставити. Тако дођоше у Јерихон.

5. А синови пророчки који бијаху у Јерихону приступише к Јелисију, и рекоше му: Знаш ли да ће данас узети Господ од тебе господара твојега? А он рече: Знам, мучите.

6. Опет му рече Илија: Остани ти ту, јер ме Господ шаље на Јордан. А он рече: Тако жив био Господ и тако била жива твоја душа, нећу те оставити. Тако отидоше обојица.

7. И педесет људи између синова пророчких отидоше и стадоше према њима издалека, а они обојица уставише се код Јордана.

8. И узе Илија плашт свој, и савив га удари њим по води, а она се раступи тамо и амо, те пријеђоше обојица сухим.

9. А кад пријеђоше, рече Илија Јелисију: Ишти шта хоћеш да ти учиним, докле се нијесам узео од тебе. А Јелисије рече: Да буду два дијела духа твојега у мене.

10. А он му рече: Заискао си тешку ствар; али ако ме видиш кад се узмем од тебе, биће ти тако; ако ли не видиш, неће бити.

11. И кад иђаху даље разговарајући се, гле, огњена кола и огњени коњи раставише их, и Илија отиде у вихору на Небо.

12. А *Јелисије видећи то викаше: Оче мој, оче мој, кола †Израиљева и коњици његови! И не видје га више; потом узе хаљине своје и раздрије их на два комада.

*2.О цар. 13,14. †Исус Н. 7,6.

13. И подиже плашт Илијин, који бјеше спао с њега, и вратив се стаде на ›брijегу јорданском.

› обали

14. И узев плашт Илијин, који бјеше спао с њега, удари по води и рече: Гдје је Господ Бог Илијин? А кад и он удари по води, *раступи се вода тамо и амо, и пријеђе Јелисије.

*2.О цар. 2,8.

15. А кад с друге стране видјеше синови пророчки, који бијаху у Јерихону, рекоше: Почину дух Илијин на Јелисију. И сретоше га и поклонише му се до земље.

16. И рекоше му: Ево има у слуга твојих педесет јунака, нека иду и траже твојега господара, да га не буде узео Дух *Господњи и бацио га на какво брдо или у какав до. А он рече: Не шаљите.

*1.О цар. 18,12.

17. Али они наваљиваху на њ, докле му се не досади, те рече: Пошаљите. И послаше педесет људи који га тражише три дана, али не нађоше.

18. И вратише се к њему, а он бијаше у Јерихону, па им рече: Нијесам ли вам говорио да не идете?

19. Тада грађани рекоше Јелисију: Гле, добро је живјети у овом граду, као што господар наш види; али је вода зла и земља неродна.

20. А он им рече: Донесите ми нов ›кутао, и метните у њ соли. И донесоше му.

› здјелу

21. А он изиђе на извор и баци у њ со, говорећи: Овако вели *Господ: Исцијелих ову воду, да не буде више од ње смрти ни неродности.

*2.Мој. 15,25.

22. И вода поста здрава до данашњега дана по ријечи Јелисијевој, коју изрече.

23. Потом отиде оданде у Ветиљ; и кад иђаше путем, изиђоше мала дјеца из града и ругаху му се говорећи му: Ходи, ћело, ходи, ћело!

24. А Јелисије обазре се и видећи их прокле их именом Господњим. Тада изиђоше двије медвједице из шуме, и растргоше четрдесет и двоје дјеце.

25. Оданде отиде на гору кармилску, а оданде се врати у Самарију.

Царство Израиљево.
Јорамова владавина и савез са Јосафатом
царем Јудиним, против Моаваца.

3. А *Јорам син Ахавов зацари се над Израиљем у Самарији осамнаесте године царовања Јосафатова над Јудом, и царова дванаест година. *2.О цар. 1,17.

2. И чињаше што је зло пред Господом, али не као отац његов и као мати његова, јер обори лик Валов који бјеше начинио отац његов.

3. Али оста у гријесима Јеровоама сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља, и не отступи од њих.

4. А Миса цар моавски имаше много стоке, и даваше цару Израиљеву сто тисућа јагањаца и сто тисућа овнова под руном.

5. Али кад умрије Ахав, одметну се цар моавски од цара Израиљева.

6. А цар Јорам изиђе у то вријеме из Самарије и преброји свега Израиља.

7. И отиде, те посла к Јосафату цару Јудину и поручи му: Цар моавски одметну се од мене; хоћеш ли ићи са мном на војску на Моавце? А он рече: Хоћу, ја као ти, мој народ као твој народ, моји коњи као твоји коњи.

8. Иза тога рече: А којим ћемо путем ићи? А он рече: Преко пустиње едомске.

9. И тако изиђе цар Израиљев и цар Јудин и цар едомски, и идоше путем седам дана, и не бијаше воде војсци ни стоци, која иђаше за њима.

10. И рече цар Израиљев: Јаох, дозва Господ ова три *цара да их преда у руке Моавцима. *Иса. 8,21.

11. А *Јосафат рече: Има ли ту који пророк Господњи да упитамо †Господа преко њега? А један између слугу цара Израиљева одговори и рече: Овдје је Јелисије син Сафатов, који је Илији љевао водом руке. *1.О цар. 22,7. †Амос 3,7.

12. Тада рече Јосафат: У њега је ријеч Господња. И отидоше к њему цар Израиљев и Јосафат и цар едомски.

13. А Јелисије рече *цару Израиљеву: Шта је мени до тебе? Иди ка пророцима оца својега и ка пророцима матере своје. А цар Израиљев рече му: Не, јер Господ дозва ова три цара да их преда у руке Моавцима. *Дан. 5,17.

14. А Јелисије рече: Тако да је жив Господ над војскама, пред којим стојим, да не гледам на Јосафата цара Јудина, не бих марио за те нити бих те погледао.

15. Него сада доведите ми свирача, свирача на харфи. И кад свирач свираше, дође рука *Господња нада њ; *Језек. 1,3.

16. И рече: Овако вели Господ: Начините по овој долини много јама.

17. Јер овако вели Господ: Нећете осјетити вјетра нити ћете видјети дажда, али ће се долина ова напунити воде, те ћете пити и ви и људи ваши и стока ваша.

18. Па и то је мало *Господу, него и Моавце ће вам предати у руке. *1.О цар. 20,28.

19. И раскопаћете све тврде *градове, и све изабране градове, и посјећи ћете сва добра дрвета и заронити све изворе водене, и сваку њиву добру потрћете камењем. *2.О цар. 3,25.

20. А ујутру кад се *приноси дар, гле, дође вода од Едомске, и напуни се земља воде. *2.Мој. 29,39.

21. А сви Моавци чувши да су изишли цареви да ударе на њих, сазваше све који се почињаху ⇘пасати и старије и стадоше на међи. ⇗носити оружје

22. А ујутру кад усташе и сунце ограну над оном водом, угледаше Моавци према себи воду гдје се црвени као крв.

23. И рекоше: Крв је; Побили су се цареви, и један другога погубили; сада дакле на плијен, Моавци!

24. А кад дођоше до окола Израиљева, подигоше се Израиљци и разбише Моавце, те побјегоше испред њих, а они уђоше у земљу моавску бијући их.

25. И градове њихове раскопаше, и на сваку добру њиву бацајући сваки по камен засуше је, и све изворе водене заронише, и сва добра дрвета посјекоше тако да само оставише камење у Кирарасету. И опколивши га праћари стадоше га бити.

26. А цар моавски кад видје да ће га надвладати војска, узе са собом седам стотина

људи, који махаху мачем, да продру кроз војску цара едомскога, али не могоше.

27. Тада узе сина својега првенца који шћаше бити цар на његово мјесто, и принесе га на жртву паљеницу на зиду. Тада се подиже велики ⁹гњев у Израиљу, те отидоше оданде и вратише се у своју земљу.

⁹гађење

Царство Израиљево.
Јелисије умножава удовичино уље, обриче Сунамки сина, буди га из смрти, од шкодљивијех јела ствара здрава и храни многе малим.

4. А једна између *жена синова пророчких повика к †Јелисију говорећи: Слуга твој, муж мој, умрије, и ти знаш да се слуга твој бојао Господа; па сада дође ⁹рукодавалац да ми узме два сина у робље.

*Нем. 5,1. †2.О цар. 2,3. ⁹поверилац

2. А Јелисије јој рече: Што ћу ти, кажи ми шта имаш у кући? А она рече: Слушкиња твоја нема у кући ништа до судић уља.

3. А он јој рече: Иди, ишти у ⁹наруч празнијех судова у свијех сусједа својих, немој мало да иштеш.

⁹позајмица

4. Па отиди, и затвори се у кућу са синовима својим, па онда наљевај у све судове, и кад се који напуни, кажи нека уклоне.

5. И она отиде од њега, и затвори се у кућу са синовима својим; они јој додаваху а она наљеваше.

6. А кад се судови напунише, она рече сину својему: Дај још један суд. А он јој рече: Нема више. Тада стаде уље.

7. Потом она отиде и каза човјеку Божијему; а он јој рече: Иди, продај уље, и одужи се; а што претече, онијем се храни са својим синовима.

8. Послије тога једном иђаше Јелисије кроз Сунам, а ондје бијаше богата жена, која га устави да једе хљеба; и отада кад год пролажаше, увраћаше се к њој да једе хљеба.

9. И она рече мужу својему: Гле, видим да је свет човјек Божји овај што све пролази овуда.

10. Да начинимо малу клијет, и да му намјестимо *постељу и сто и столицу и свијетњак, па кад дође к нама, нека се ту склони.

*2.О цар. 4,21.

11. Потом он дође једном онамо, и ушав у клијет почину ондје.

12. И рече момку својему Гијезију: Зови Сунамку. И он је дозва; и она стаде пред њим.

13. И он рече Гијезију: Кажи јој: Ето стараш се за нас свакојако; шта хоћеш да ти учиним? Имаш ли што да говорим цару или војводи? А она рече: Ја живим усред својега народа.

14. А он рече: Шта бих јој дакле учинио? А Гијезије рече: Ето нема сина, а муж јој је стар.

15. А он рече: Зови је. И он је дозва, и она стаде на вратима.

16. А он рече: Догодине у ово доба грлићеш сина. А она рече: Немој господару мој, човјече Божји, немој варати слушкиње своје.

17. И затрудње жена, и роди сина друге године у исто доба, као што јој рече Јелисије.

18. И дијете одрасте. И једном изиђе к оцу својему к жетеоцима;

19. И рече оцу својему: Јаох глава, јаох глава! А он рече момку: Носи га матери.

20. И он га узе и однесе матери његовој, и лежа на крилу њезину до подне, па умрије.

21. Тада отиде она горе, и намјести га у постељу човјека Божијега, и затворивши га изиђе.

22. Потом викну мужа својега и рече му: Пошљи ми једнога момка и једну магарицу да отрчим до човјека Божијега и да се вратим.

23. А он рече: Зашто данас хоћеш да идеш к њему? Нити је Младина ни Субота. А она рече: Не брини се.

24. И она осамаривши магарицу рече момку својему: Води и иди и немој застајати мене ради на путу докле ти не кажем.

25. Тако пошавши дође к човјеку Божијему на гору *кармилску. А кад је човјек Божји угледа гдје иде к њему, рече Гијезију слузи својему: Ево Сунамке.

*2.О цар. 2,25.

26. Трчи сад пред њу и реци јој: Јеси ли здраво? Је ли здраво муж твој? Је ли здраво син твој? А она рече: Здраво смо.

27. А кад дође к човјеку Божијему на гору, загрли му ноге, а Гијезије приступи да је отјера; али човјек Божји рече:

Остави је, јер је веома жалосна, а Господ сакри од мене и не јави ми.

28. А она рече: Јесам ли искала сина од господара својега? Нијесам ли казала: Немој ме варати?

29. А он рече Гијезију: Опаши се и узми штап мој у руку, па иди; ако сретнеш кога, немој га поздрављати, и ако те ко поздрави, немој му одговарати, и метни мој штап на лице дјетету.

30. А мати дјетиња рече: Тако да је жив *Господ и тако да је жива душа твоја, нећу те се оставити. Тада он уста и пође за њом. *2.О цар. 2,2.

31. А Гијезије отиде напријед и метну штап на лице дјетету, али не би гласа ни осјећања. Тада се врати преда њ, и јави му говорећи: Не пробуди се дијете.

32. И Јелисије уђе у кућу, и гле, дијете мртво лежи на његовој постељи.

33. И ушав затвори се с дјететом, и помоли се *Господу. *1.О цар. 17,20.

34. Потом стаде на постељу и леже на дијете метнув уста своја на уста дјетету, и очи своје на очи његове, и дланове своје на његове дланове, и пружи се над њим, те се загрија тијело дјетету.

35. Потом уста, и пријеђе по кући једном тамо и једном амо, потом отиде опет и пружи се над дјететом. И кихну дијете седам пута, и отвори дијете очи своје.

36. Тада дозва Гијезија и рече му: Зови Сунамку. И он је дозва, те дође к њему. И он јој рече: Узми сина својега.

37. И она ушавши паде к ногама његовијем, и поклони му се до земље, и узевши сина својега отиде.

38. Потом врати се *Јелисије у Галгал. А бијаше глад у оној земљи, и синови пророчки сјеђаху пред њим; а он рече момку својему: пристави велики лонац и скухај зеља синовима пророчким. *2.О цар. 2,1.

39. А један отиде у поље да набере зеља, и нађе дивљу лозу и набра с ње дивљих плодова пун плашт, и дошавши сасијече их у лонац гдје бијеше зеље, јер их не познаваху.

40. И усуше људима да једу; а кад стадоше јести онога зеља, повикаше говорећи: *Смрт је у лонцу, човјече Божји! И не могаху јести. *2.Мој. 10,17.

41. А он рече: Донесите брашна. И сасу брашно у лонац, и рече: Успи људима, нека једу. И не би више никаквога зла у лонцу.

42. А дође неко из Вал-Салисе, и донесе човјеку Божијему хљеба од првина, двадесет хљебова јечменијех, и новијех зрна у класу. А он рече: Постави народу, нека једу.

43. А слуга му рече: Како ћу то поставити пред сто људи? Опет рече: Постави народу, нека једу; јер је тако казао Господ: Јешће, и претећи ће.

44. А он им постави, те једоше; и претече по ријечи Господњој.

Царство Израиљево.
Јелисије исцјељује губавога Немана из Сирије и кажњава Гијезија губом.

5. И бијеше Неман војвода цара сирскога *човјек велик у господара својега и у части, јер преко њега сачува Господ Сирију; али тај велики јунак бијеше губав. *2.Мој. 11,3.

2. А из Сирије изиђе чета и зароби у земљи израиљској малу дјевојку, те она служаше жену Неманову.

3. И она рече својој госпођи: О да би мој господар отишао к пророку у Самарији, он би га опростио од губе.

4. Тада он отиде своме господару и јави му говорећи: Тако и тако каже дјевојка из земље израиљске.

5. А цар сирски рече му: Хајде иди, а ја ћу послати књигу цару Израиљеву. И он отиде, и понесе десет таланата сребра и шест тисућа сикала злата и десеторе стајаће хаљине.

6. И однесе књигу цару Израиљеву, која овако говораше: Ето, кад ти дође ова књига, знај да шаљем к теби Немана слугу својега да га опростиш губе.

7. А кад цар Израиљев прочита књигу, раздрије хаљине своје и рече: Зар сам ја Бог да могу убити и повратити живот, те шаље к мени да опростим човјека губе? Пазите и видите како тражи задјевице са мном.

8. А кад чу Јелисије човјек Божји да је цар Израиљев раздро хаљине своје, по-

сла к цару и поручи: Зашто си раздро хаљине своје? Нека дође к мени, да позна да има пророк у Израиљу.

9. И тако дође Неман с коњима и колима својим, и стаде на вратима дома Јелисијева.

10. А Јелисије посла к њему и поручи: Иди и окупај се седам пута у Јордану, и оздравиће тијело твоје, и очистићеш се.

11. Тада се расрди Неман и пође говорећи: Гле, ја мишљах, он ће изаћи к мени, и стаће, и призваће име Господа Бога својега, и метнути руку своју на мјесто, и очистити губу.

12. Нијесу ли Авана и Фарфар воде у Дамаску боље од свијех вода израиљских? Не бих ли се могао у њима окупати и очистити? И окренувши се отиде гњеван.

ПОНИЗНОСТ

13. Али слуге његове приступивши рекоше му говорећи: Оче, да ти је казао пророк што велико, не би ли учинио? А зашто не би кад ти рече: Окупај се, па ћеш се очистити?

14. И тако сиђе, и зарони у Јордан седам пута по ријечи човјека Божијега, и тијело његово поста као у малога дјетета, и очисти се.

15. Тада се врати *човјеку Божијему са пратњом својом, и дошав стаде пред њим, и рече: Ево сад видим да нема Бога нигдје на земљи до у Израиљу. Него узми дар од слуге својега. *1.Сам. 9,7.

16. Али он рече: Тако да је жив *Господ, пред којим стојим, нећу узети. И он наваљиваше на њ да узме; али он не хтје.

*2.О цар. 3,14.

17. Тада рече Неман: Кад нећеш, а оно нека се да слузи твојему од ове земље колико могу понијети двије мазге. Јер слуга твој неће више приносити жртава паљеница ни других жртава другим боговима, него Господу.

18. А *Господ нека опрости ово слузи твојему: Кад господар мој уђе у дом Римонов да се поклони онђе, па се прихвати за моју руку, да се и ја поклоним у дому Римонову, нека опрости Господ слузи твојему, кад се тако поклоним у дому Римонову. *2.О цар. 7,2.

19. А он му рече: Иди с миром. И он отиде од њега, и пријеђе једно ➘потркалиште.

➘ око 230 м

20. Тада рече Гијезије слуга Јелисија човјека Божијега: Гле, господар мој не хтје примити из руку тога Немана Сирца што бјеше донио. Али тако да је жив Господ, потрчаћу за њим и узећу што од њега.

21. И Гијезије отрча за Неманом. А кад га видје Неман гдје трчи за њим, скочи с кола својих и срете га, па му рече: Је ли добро?

22. А он рече: Добро је. Господар мој посла ме да ти кажем: Ево, баш сад дођоше к мени два младића из горе Јефремове, пророчки синови, дај за њих таланат сребра и двоје стајаће хаљине.

23. А Неман рече: Узми и два таланта. И натјера га; и свеза два таланта сребра у два тобоца, и двоје стајаће хаљине, и даде двојици момака својих, да носе пред њим.

24. А он кад дође на брдо, узе из руку њиховијех и остави у једној кући, а људе отпусти, те отидоше.

25. Потом дошавши стаде пред господаром својим. А Јелисије му рече: Одакле Гијезије? А он рече: Није ишао слуга твој никуда.

26. Али му он рече: Зар срце моје није ишло онамо кад се човјек врати с кола својих преда те? Зар је то било вријеме узимати сребро и узимати хаљине, маслинике, винограде, овце, говеда, слуге и слушкиње?

27. Зато *губа Неманова нека пријоне за те и за потомство твоје довијека. И отиде од њега губав, био као †снијег.

*3.Мој. 14,3. †2.Мој. 4,6.

Царство Израиљево. Гвожђе плива. Сирци слијепи. Глад у Самарији.

6. А синови пророчки рекоше Јелисију: Гле, мјесто гдје сједимо пред тобом тијесно нам је.

2. Него хајде да отидемо на Јордан, па да узмемо онђе сваки по брвно и начинимо онђе мјесто гдје ћемо боравити. А он рече: Идите.

3. А један рече: Буди вољан, пођи и ти са слугама својим. А он рече: Хоћу.

4. И тако пође с њима. И дошавши на Јордан сјекоше дрва.

5. А кад један од њих сијецијаше дрво, паде му сјекира у воду; а он повика говорећи: Авај господару, још је у ➘наруч узета.

➘ позајмљена

6. А човјек Божји рече му: Гдје је пала? А кад му показа мјесто, он отсијече дрво и баци га онамо, и учини те сјекира исплива.

7. А он рече: Узми је. И човјек пружи руку, те је узе.

8. А кад цар сирски војеваше на Израиља, вијећаше са слугама својим, и рече: Ту и ту нека стане војска моја.

9. А човјек Божји посла цару Израиљеву и поручи: Чувај се да не идеш онуда, јер су ондје Сирци у засједи.

10. И цар Израиљев посла на оно мјесто, за које рече човјек Божји и опомену га, те се чуваше. И то не би једанпут ни два пута.

11. И смути се срце цару сирском зато, и сазвавши слуге своје рече им: Хоћете ли ми казати ко од наших доказује цару Израиљеву?

12. А један од слугу његовијех рече му: Нико, царе господару мој; него Јелисије пророк у Израиљу доказује цару Израиљеву ријечи које говориш у ложници својој.

13. Тада рече: Идите, видите гдје је, да пошљем да га ухвате. И јавише му говорећи: Ено га у Дотану.

14. И посла онамо коње и кола с великом војском; и они дошавши ноћу опколише град.

15. А ујутру слуга човјека Божијега уставши изиђе, а то војска око града и коњи и кола. И рече му слуга: Јаох господару, шта ћемо сад?

16. А он му рече: Не бој се, јер је више наших него њиховијех.

17. И помоли се Јелисије говорећи: Господе, отвори му очи да види. И Господ отвори очи момку, те видје, а то гора пуна коња и кола огњенијех око Јелисија.

18. А кад пођоше Сирци к њему, помоли се Јелисије Господу и рече: Ослијепи овај народ. И ослијепи их по ријечи Јелисијевој.

19. Тада им рече Јелисије: Није ово пут, није ово град; ходите за мном и одвешћу вас човјеку којега тражите. И одведе их у Самарију.

20. А кад дођоше у Самарију, рече Јелисије: Господе, отвори им очи да виде. И Господ им отвори очи, и видјеше, а то бијаху усред Самарије.

21. А цар Израиљев рече *Јелисију кад их угледа: Хоћу ли бити, хоћу ли бити, оче мој?
*2.О цар. 2,12.

22. А он рече: Немој бити; еда ли ћеш оне побити које ниси заробио мачем својим и луком својим? Изнеси им хљеба и воде нека једу и пију, па онда нека иду господару својему.

23. И уготови им гозбу велику, те једоше и пише; па их отпусти, а они отидоше господару својему; и отада не долазише *чете сирске у земљу Израиљеву.
*2.О цар. 5,2.

24. А послије тога Вен-Адад цар сирски скупи сву војску своју, и изиђе и опколи Самарију.

25. И наста велика глад у Самарији, јер гле, бијеше опкољена толико да глава магарећа бијаше за осамдесет сикала сребра, а четврт ➝кава голубињега кала за пет сикала сребра.
➝1 кав = око 1,22 л

26. И кад цар иђаше по зидовима, једна жена повика к њему говорећи: Помагај, царе господару!

27. А он рече: Господ ти не помаже, како ћу ти ја помоћи, с гумна ли, или из каце?

28. Још јој рече цар: Што ти је? А она рече: Ова жена рече ми: Дај сина свога да га поједемо данас, а сјутра ћемо појести мога сина.

29. И *скухасмо сина мојега и поједосмо га, а сјутрадан рекох јој: Дај сина својега да га поједемо. Али она сакри свога сина.
*5.Мој. 28,53.

30. А кад цар чу ријечи женине, раздрије хаљине своје; и кад иђаше по зиду, видје народ гдје *костријет бијаше ➝оздо на тијелу његову.
*1.Мој. 37,34. ➝испод хаљине

31. Тада рече цар: Тако да ми учини Бог и тако да дода, ако глава Јелисија сина Сафатова остане данас на њему.

32. А Јелисије сјеђаше у својој кући, и *старјешине сјеђаху код њега. И посла цар једнога од онијех што стајаху пред њим; а док још не дође послани к њему, он рече старјешинама: видите ли гдје онај крвнички син посла да ми отсијече главу? Гледајте кад дође послани, закљу-

чајте врата, и одбијте га од врата; ето, и бахат ногу господара његова за њим.

*Језек. 8,1.

33. И док још говораше с њима, гле, послани дође к њему, и рече: Гле, ово је зло од Господа; чему ћу се још надати од *Господа?

*Приче 30,9; Псал. 27,14.

Јелисије објављује сутрашњу јевтиноћу у Самарији, која настаје пошто је Господ на необичан начин отјерао Сирце.

7. Тада рече Јелисије: Чујте ријеч Господњу: Тако вели Господ, сјутра ће у ово доба бити мјера бијелога *брашна за сикал, а двије мјере јечма за сикал на вратима самаријским.

*2.О цар. 7,18.

2. А војвода, на којега се руку цар наслањаше, одговори човјеку Божијему и рече: Да Господ начини окна на небу, би ли могло то бити? А Јелисије рече: Ето, ти ћеш видјети својим очима, али га нећеш јести.

3. А бијаху на вратима четири човјека губава, и рекоше један другоме: Што сједимо овдје да умремо?

4. Да речемо: Да уђемо у град, глад је у граду, те ћемо умријети ондје: а да останемо овдје, опет ћемо умријети; него хајде да ускочимо у око сирски, ако нас оставе у животу, остаћемо у животу, ако ли нас погубе, погинућемо.

5. И тако уставши у сумрак пођоше у око сирски, и дођоше до краја окола сирскога, и гле, не бјеше никога.

6. Јер Господ учини те се у околу сирском чу лупа кола и коња и велике војске, те рекоше један другоме: Ето цар је Израиљев најмио на нас цареве хетејске и цареве мисирске да ударе на нас.

7. Те се подигоше и побјегоше по мраку оставивши шаторе своје и коње своје и магарце своје и око као што је био, и побјегоше ради душа својих.

8. Па кад дођоше губавци на крај окола, уђоше у један шатор, и наједоше се и напише се, и покупише из њега сребро и злато и хаљине, и отидоше те сакрише. Па се вратише и уђоше у други шатор, па покупише и из њега, и отидоше те сакрише.

9. Тада рекоше међу собом: Не радимо добро; овај је дан дан добријех гласова; а ми ћутимо. Ако ушчекамо до зоре, стигнуће нас безакоње. Зато сада хајде да идемо и јавимо дому цареву.

10. И тако дошавши дозваше вратара градскога и казаше му говорећи: Идосмо у око сирски, и гле, нема никога, ни гласа човјечијега; него коњи повезани и магарци повезани, и шатори како су били.

11. А он дозва остале вратаре, и јавише у дом царев.

12. А цар уставши по ноћи рече слугама својим: Казаћу вам сада шта су нам учинили Сирци. Знају да гладујемо, зато отидоше из окола да се сакрију у пољу говорећи: Кад изиђу из града, похватаћемо их живе и ући ћемо у град.

13. А један од слугу његовијех одговори и рече: Да узмемо пет осталијех коња што још има у граду; гле, то је све што је остало од мноштва коња израиљских; то је све што није изгинуло од мноштва коња израиљских; да пошљемо да видимо.

14. И узеше два коња колска, које посла цар за војском сирском, говорећи: Идите и видите.

15. И отидоше за њима до Јордана, и гле, по свему путу бијаше пуно хаљина и судова, које побацаше Сирци у хитњи. Тада се вратише посланици и јавише цару.

16. Тада изиђе народ и разграби око сирски; и бјеше мјера бијелога брашна за сикал, и двије мјере јечма за сикал, по ријечи Господњој.

17. И цар постави на врата онога војводу, на којега се руку наслањаше, а народ га изгази на вратима, те умрије, по ријечи човјека Божијега, коју рече кад цар к њему дође.

18. Јер кад човјек Божји рече цару: Двије мјере јечма за сикал и мјера бијелога *брашна за сикал биће сјутра у ово доба на вратима самаријским,

*2.О цар. 7,1.

19. А онај војвода одговори човјеку Божијему говорећи: Да Господ начини окна на небу, би ли могло бити што кажеш? А Јелисије рече: Ти ћеш видјети својим очима, али га нећеш јести.

20. И зби му се то, јер га изгази народ на вратима, те умрије.

Седмогодишња глад. Сунамка.
Азаило цар у Сирији. Царство Јудино.
Цареви Јорам и Охозија.

8. И говори Јелисије *жени којој сина поврати у живот, и рече: Устани и иди с домом својим, и склони се гдје можеш; јер је †Господ дозвао глад која ће доћи и бити на ‡земљи седам година.

*3.Мој. 26,26. †1.О цар. 17,1. ‡3.Мој. 26,19.

2. А жена уста, и учини како рече човјек Божји, јер отиде с домом својим и оста у земљи филистејској седам година.

3. А кад прође седам година, врати се жена из земље филистејске, и отиде да моли цара за кућу своју и за њиву своју.

4. А цар говораше с Гијезијем, момком човјека Божијега, и рече: Приповједи ми сва велика дјела која је учинио Јелисије.

5. А кад он приповједаше цару како је мртва оживио, гле, жена, којој је сина оживио, стаде молити цара за кућу своју и за њиву своју. А Гијезије рече: Господару мој, царе, ово је она жена и ово је син њезин, којега је Јелисије оживио.

6. Тада цар запита жену, и она му приповједи. И цар јој даде једнога дворанина и рече му: Поврати јој све што је њезино и све приходе од њива од дана кад је оставила земљу ˯дори до сада.

˃ све

7. Послије тога дође Јелисије у Дамаск, а цар сирски Вен-Адад бијаше болестан, и јавише му говорећи: Дошао је човјек Божји овамо.

8. А цар рече Азаилу: Узми са собом дар и иди на сусрет човјеку Божијему, и преко њега питај Господа хоћу ли оздравити од ове болести.

9. Тада отиде Азаило на сусрет њему понесавши дар, свакојаких добријех ствари из Дамаска натоваренијех на четрдесет камила; и дошав стаде пред њим и рече: Син твој Вен-Адад цар сирски посла ме к теби говорећи: Хоћу ли оздравити од ове болести?

10. А Јелисије му рече: иди, реци му: Оздравићеш; али ми је Господ показао да ће умријети.

11. И упрвши очи у њ гледаше дуго и заплака се човјек Божји.

12. А *Азаило му рече: Што плаче господар мој? А он рече: Јер знам какво ћеш зло учинити синовима Израиљевијем, градове ћеш њихове палити огњем, и младиће ћеш њихове сјећи мачем, и †дјецу ћеш њихову разбијати и трудне ‡жене њихове растрзати.

*2.О цар. 10,32. †Псал. 137,9. ‡2.О цар. 15,16.

13. А *Азаило рече: А шта је слуга твој, пас, да учини тако велику ствар? А Јелисије му рече: Показао ми је Господ да ћеш ти бити цар у Сирији.

*1.О цар. 19,15.

14. Тада отишав од Јелисија дође ка господару својему; а он му рече: Што ти рече Јелисије? А он одговори: Рече ми да ћеш оздравити.

15. Али сјутрадан узе Азаило покривач и замочивши га у воду простриje му по лицу, те умрије. А на његово мјесто зацари се Азаило.

16. Пете године царовања *Јорама сина Ахавова над Израиљем, кад Јосафат бјеше цар Јудин, поче царовати Јорам син Јосафатов цар Јудин.

*2.Днев. 21,3.

17. Имаше тридесет и двије године кад поче царовати, и царова осам година у Јерусалиму.

18. И хођаше путем царева Израиљевијех, као што је чинио дом Ахавов; јер кћи Ахавова бјеше му жена, те он чињаше што је зло пред Господом.

19. Али *Господ не хтје затрти Јуде ради †Давида слуге својега, као што му бјеше рекао да ће му дати видјело између синова његовијех довијека.

*2.Днев. 21,7. †1.О цар. 11,36.

20. За његова времена ˯одврже се *Едом да не буде под Јудом, и постави †цара над собом.

˃ отуђи *2.Днев. 21,8. †1.О цар. 22,48.

21. Зато отиде Јорам у Саир и сва кола његова с њим; и уста ноћу и удари на Едомце, који га бијаху опколили, и на заповједнике од кола, и побјеже народ у своје шаторе.

22. Ипак се одврогоше *Едомци да не буду под Јудом, до данашњега дана. У исто вријеме одметну се и †Ливна.

*2.Днев. 21,10. †Исус Н. 21,13.

23. А остала дјела Јорамова и све што је чинио, није ли то записано у Дневнику царева Јудинијех?

24. И Јорам почину код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давидову. А на његово се мјесто зацари син његов Охозија.

25. Године дванаесте царовања Јорама сина Ахавова над Израиљем поче царовати Охозија син Јорамов, цар Јудин.

26. Имаше *Охозија двадесет и двије године кад се зацари, и царова годину дана у Јерусалиму. Матери му бјеше име Готолија, кћи Амрија цара Израиљева. *2.Днев. 22,2.

27. Он хођаше путем дома Ахавова, и чињаше што је зло пред Господом, као дом Ахавов, јер бјеше зет дому Ахавову.

28. Зато пође с Јорамом сином Ахавовијем на војску на Азаила цара сирскога у Рамот Галадски; али Сирци разбише Јорама.

29. И врати се цар *Јорам да се лијечи у †Језраелу од рана које му задаше Сирци у Рами, кад се бијаше с Азаилом царем сирским; а ‡Охозија син Јорамов цар Јудин отиде да види Јорама сина Ахавова у Језраелу, јер бијаше болестан.

*2.О цар. 9,15. †2.Днев. 22,6. ‡2.О цар. 10,13.

Царство Израиљево. Јуј помазан за цара, убија Јорама, Охозију и Језавељу.

9. А Јелисије пророк дозва једнога између синова пророчких, и рече му: Опаши се и узми ову уљаницу, па иди у *Рамот Галадски. *2.О цар. 8,28.

2. И кад дођеш онамо, видјећеш ондје Јуја сина Јосафата сина Нимсијина, и ушавши изведи га између браће његове и одведи га у најтајнију клијет.

3. И узми уљаницу и излиј му на главу, и реци: Овако вели Господ: помазах те за цара над Израиљем. Затијем отвори врата и бјежи, и не забављај се.

4. И отиде младић, момак пророков, у Рамот Галадски.

5. И кад уђе, гле, сјеђаху војводе; а он рече: Војводо, имам нешто да ти кажем. А Јуј му рече: Коме између свијех нас? А он рече: Теби, војводо.

6. Тада уста, и уђе у кућу, а он му изли на главу уље, и рече му: Овако вели Господ Бог Израиљев: Помазах те за цара над народом Господњим, Израиљем.

7. И побиј дом Ахава господара својега, јер хоћу да ⁊покајем крв слугу својих пророка, и крв свијех слугу Господњијех од руке Језавељине. ⁊осветим

8. И тако ће изгинути сав дом Ахавов, и *истријебићу Ахаву и оно што уза зид мокри, и ухваћенога и остављенога у Израиљу. *1.О цар. 21,21.

9. И учинићу с домом Ахавовијем као с домом Јеровоама сина Наватова и као с домом Васе сина Ахијина.

10. И Језавељу ће изјести пси у пољу језраелском и неће бити никога да је погребе. Потом отвори врата и побјеже.

11. А Јуј изиђе к слугама господара својега, и запиташе га: Је ли добро? Што је дошао тај безумник к теби? А он им рече: Знате *човјека и бесједу његову. *Јер. 29,26.

12. А они рекоше: Није истина; кажи нам. А он им рече: Тако и тако рече ми говорећи: Овако вели Господ: Помазах те за цара над Израиљем.

13. Тада брже узеше свак своју хаљину, и метнуше пода њ на највишем басамаку, и затрубише у трубу и рекоше: Јуј поста цар.

14. Тако се побуни Јуј син Јосафата сина Нимсијина на Јорама; а Јорам чуваше Рамот Галадски са свијем Израиљем од Азаила цара сирскога.

15. А бјеше се вратио цар *Јорам да се лијечи у †Језраелу од рана које му задаше Сирци, кад се бијаше с Азаилом царем сирским. И рече Јуј: Ако вам је воља, нека нико не излази из града да отиде и јави у Језраел. *2.О цар. 8,29. †2.Днев. 22,6.

16. И Јуј сједе на кола и отиде у Језраел, јер Јорам лежаше ондје; и Охозија цар Јудин бјеше дошао да види Јорама.

17. А стражар који стајаше на кули у Језраелу, кад угледа људство Јујево гдје иде, рече: Неко људство видим. Тада рече Јорам: Узми коњика и пошљи га пред њих, и нека запита: Је ли мир?

18. И отиде коњик преда њ, и рече: Овако вели цар: Је ли мир? А Јуј рече: Шта је теби до мира? Хајде за мном. А стражар јави говорећи: Гласник дође до њих, али се не враћа.

19. И посла другога коњика, који кад дође к њима рече: Овако вели цар: Је ли мир? А Јуј рече: Шта је теби до мира? Хајде за мном.

20. Опет јави стражар говорећи: Дође до њих, али се не враћа; а ход као да је ход Јујев, јер иде помамно.

21. Тада рече *Јорам: Прежи. И упрегоше у кола његова. Тако изиђе Јорам цар Израиљев и †Охозија цар Јудин, сваки на својим колима, и отидоше на сусрет Јују, и сретоше га на њиви Навутеја Језраељанина.

*2.О цар. 8,29. †2.Днев. 22,7.

22. И кад Јорам угледа Јуја, рече му: Је ли мир, Јују? А он одговори: Какав мир? Док је толикога блудничења Језавеље матере твоје и чарања њезинијех.

23. Тада Јорам окрете се и побјеже говорећи Охозији: Издаја, Охозија!

24. Али Јуј зграби лук свој и устријели Јорама међу плећи да му стријела прође кроз срце, те паде у колима својим.

25. Тада рече Јуј Вадекару војводи свом: Узми га, и баци га на њиву Навутеја Језраељанина; јер опомени се кад ја и ти заједно јахасмо за Ахавом оцем његовијем, како *Господ изрече за њ ово зло: *Јер. 23,33.

26. Заиста, крв *Навутејеву и крв синова његовијех видјех синоћ, рече Господ, и платићу ти на овој њиви, рече Господ. Зато узми га сад и баци на ту њиву по ријечи Господњој. *1.О цар. 21,19.

27. А *Охозија цар Јудин видјевши то побјеже к дому у врту; али га потјера Јуј, и рече: Убијте и тога на његовијем колима. И ранише га на брду Гуру, које је код †Ивлеама. И утече у ‡Мегидон, и ондје умрије.

*2.Днев. 22,9. †Суд. 1,27. ‡1.О цар. 9,15.

28. И слуге га његове метнуше на кола и одвезоше у Јерусалим, и погребоше га у гробу његову код отаца његовијех у граду Давидову.

29. А једанаесте године царовања Јорама сина Ахавова поче царовати Охозија над Јудом.

30. Иза тога Јуј дође у Језраел. А Језавеља кад чу, намаза лице своје и накити главу своју, па гледаше с прозора.

31. И кад Јуј улажаше на врата, рече она: Је ли мир, *Зимрије, крвниче господара својега? *1.О цар. 16,9.

32. А он погледа на прозор и рече: Ко је са мном? Ко? Тада погледаше у њ два три дворанина.

33. А он им рече: Баците је доље. И бацише је, и прште крв њезина по зиду и по коњима, и погази је.

34. Потом ушавши једе и пи, па рече: Видите ону проклетницу, и погребите је, јер је царска кћи.

35. И отидоше да је погребу, и не нађоше од ње ништа до лобању и стопала и шаке.

36. И дођоше натраг и јавише, а он рече: То је ријеч Господња, коју је рекао преко слуге својега Илије Тесвићанина говорећи: У пољу језраелском изјешће пси тијело Језавељино.

37. Нека буде тијело Језавељино као *гној на њиви у пољу језраелском да се не може казати: Ово је Језавеља. *Јер. 8,2.

Затирање дома Ахавова и
свештеника Валовијех.

10. А Ахав имаше седамдесет синова у Самарији; и Јуј написа књигу и посла је у Самарију главарима језраелским, старјешинама и хранитељима Ахавовијем, и рече:

2. Како ова књига дође к вама, у којих су синови господара вашега и кола и коњи и град тврди и оружје,

3. Гледајте који је најбољи и највјештији између синова господара вашега, те га посадите на пријесто оца његова, и бијте се за дом господара свога.

4. Али се они врло уплашише и рекоше: Ето, два цара не одољеше му, а како ћемо му ми одољети?

5. И који бијаше над домом, и који бијаше над градом, и старјешине и хранитељи послаше Јују говорећи: Ми смо слуге твоје, чинићемо све што нам кажеш; нећемо никога постављати царем; чини што ти је воља.

6. И он им написа другу књигу говорећи: Ако сте моји и слушате мене, узмите главе свијех синова господара својега и дођите

к мени сјутра у ово доба у Језраел. А синови цареви, седамдесет људи, бијаху код најзнатнијих грађана, који их храњаху.

7. И кад им дође ова књига, узеше синове цареве и поклаше, седамдесет људи, и метнувши главе њихове у котарице послаше му у Језраел.

8. И дође гласник, који му јави говорећи: Донесоше главе синова царевијех. А он рече: Сложите их у двије гомиле на вратима, нека стоје до сјутра.

9. А ујутру изашав стаде и рече свему народу: Ви нијесте криви; ето, ја се подигох на господара својега и убих га; али ко поби све ове?

10. Видите сада да није изостала ниједна *ријеч †Господња коју рече ‡Господ за дом Ахавов, него је Господ учинио што је говорио преко слуге својега Илије.

*1.Сам. 3,19. †Псал. 33,11. ‡2.Днев. 22,7.

11. Потом поби Јуј све који бијаху остали од дома Ахавова у Језраелу и све властеље његове и пријатеље његове и свештенике његове, да не оста ниједан.

12. Потом се подиже и пође да иде у Самарију; и кад бијаше код Вет-Екеда на путу,

13. Нађе Јуј браћу *Охозије цара Јудина, и рече: Ко сте? Они рекоше: Ми смо браћа Охозијина и идемо да поздравимо синове цареве и синове царичине. *2.О цар. 8,29.

14. Тада рече: Похватајте их живе. И похваташе их живе и поклаше их на студенцу код Вет-Екеда, њих четрдесет, и не остави ниједнога од њих.

15. Потом отишав оданде нађе Јонадава сина *Рихавова, који га срете. А он га поздрави и рече му: Је ли срце твоје право као што је моје срце према твоме? А †Јонадав одговори: Јест. Ако јест, одговори Јуј, дај ми руку. И даде му руку; а он га узе к себи у кола. *1.Днев. 2,55. †Јер. 35,6.

16. И рече: Хајде са мном, и види моју ревност за Господа. И одвезоше га на његовијем колима.

17. И кад дође у Самарију, поби све што бјеше остало од дома Ахавова у Самарији докле га не истријеби по ријечи коју *Господ рече Илији. *Псал. 145,20.

18. Потом сабра Јуј сав народ и рече му: Ахав је *мало служио Валу, Јуј ће му служити више. *1.О цар. 16,31.

19. Зато дозовите ми све *пророке Валове, све слуге његове и све свештенике његове, ниједан да не изостане, јер велику жртву хоћу да принесем Валу; ко не дође, погинуће. А Јуј чињаше тако из пријеваре хотећи побити слуге Валове.

*1.О цар. 22,6.

20. И рече Јуј: Светкујте светковину Валу. И огласише је.

21. И посла Јуј по свему Израиљу, те дођоше све слуге *Валове, и не изоста ниједан да не дође; и уђоше у кућу Валову, и напуни се кућа Валова од краја до краја.

*1.О цар. 16,32.

22. Тада рече ономе који бијаше над ризницом: Изнеси хаљине свијем слугама Валовијем. И изнесе им хаљине.

23. Затијем уђе Јуј с Јонадавом сином Рихавовијем у кућу Валову, и рече слугама Валовијем: Промотрите и видите да није ту с вама који слуга Господњи, него саме слуге Валове.

24. И тако уђоше да принесу приносе и жртве паљенице, а Јуј намјести напољу осамдесет људи, и рече: Ако утече који од овијех људи које вам дајем у руке, *живот ће ваш бити за живот његов. *1.О цар. 20,39.

25. А кад се сврши жртва паљеница, заповједи Јуј војницима и војводама: Уђите, побијте их, да не изађе ниједан. И тако их побише оштријем мачем и побацаше их војници и војводе; потом отидоше у сваки град гдје бјеше кућа Валова.

26. И избацише ликове из куће Валове, и спалише их.

27. И изломише лик Валов и раскопаше кућу Валову, и од ње начинише ᵌпроходе до данашњега дана. ᵌмјеста за нечист

28. Тако Јуј истријеби Вала из Израиља.

29. Али не отступи Јуј од гријехова Јеровоама сина Наватова, којима наведе на гријех *Израиља, од златнијех телаца, који бијаху у Ветиљу и у Дану. *2.Мој. 32,4.

30. А *Господ рече Јују: Што си добро завршио што је право преда Мном, и што си учинио дому Ахавову, све што Ми је

било у срцу, зато ће синови твоји сједјети на †пријестолу Израиљеву до четвртога кољена. *Језек. 29,20. †2.О цар. 15,12.

31. Али Јуј не пажаше да ходи по закону *Господа Бога Израиљева свијем срцем својим, не отступи од гријехова Јеровоамовијех, којима наведе на † гријех Израиља. *5.Мој. 28,15. †1.О цар. 12,30.

32. У то вријеме поче Господ крњити *Израиља, јер их поби Азаило по свијем међама Израиљевим. *2.О цар. 13,22.

33. Од Јордана к истоку сунчаном, сву земљу галадску, Гадову и Рувимову и Манасијину, од Ароира на потоку Арнону, и *Галад и Васан. *Амос 1,3.

34. А остала дјела Јујева и све што је чинио, и сва јунаштва његова, нијесу ли записана у Дневнику царева Израиљевијех?

35. И почину Јуј код отаца својих, и погребоше га у Самарији; а на његово се мјесто зацари Јоахаз син његов.

36. А царова Јуј над Израиљем у Самарији двадесет и осам година.

Царство Јудино. Насиље Готолијино.
Јоас постаје цар, Готолија гине.

11. А *Готолија мати †Охозијина видјевши да јој погибе син уста и поби сав род царски.
*2.О цар. 8,26. †2.Днев. 22,10.

2. Али Јосавеја кћи цара Јорама сестра Охозијина, узе Јоаса сина Охозијина, и украде га између синова царевијех, које убијаху, и с дојкињом његовом сакри га од Готолије у ложницу, те не погибе.

3. И би сакривен с њом у дому Господњем шест година, а Готолија цароваше у земљи.

4. А седме године посла Јодај и дозва стотинике и војводе и војнике, и уведе их к себи у дом Господњи, и ухвати вјеру с њима, и закле их у дому Господњем, и показа им сина царева.

5. И заповједи им говорећи: Ово учините, вас трећина, који долазите у Суботу, нека буде на стражи у двору царском.

6. А трећина нека буде на вратима сурским, а трећина на вратима која су иза војника; и чувајте дом од силе.

7. А два дијела вас свијех који одлазе у Суботу нека чувају стражу у дому Господњем око цара.

8. И опколите цара сваки са својим оружјем у руци, и ко би навалио међу врсте нека се погуби, и будите с царем кад стане излазити и улазити.

9. И стотиници учинише све како заповједи Јодај свештеник; и узеше сваки своје људе који долажаху у Суботу с онима који одлажаху у Суботу, и дођоше к свештенику Јодају.

10. И *свештеник даде стотиницима копља и штитове цара Давида, што бијаху у дому Господњем. *1.Сам. 21,9.

11. И војници стадоше сваки са својим оружјем у руци од десне стране дома до лијеве стране дома према олтару и према дому око цара.

12. Тада изведе сина царева, и метну му вијенац на главу, и даде му Свједочанство, и поставише га царем, и помазаше га, и пљескајући рукама говораху: Да живи цар!

13. А кад *Готолија чу вику народа, који се стјецаше, дође к народу у дом Господњи;
*2.Днев. 23,12.

14. И погледа, и гле, цар стајаше код стуба по обичају, и кнезови и трубе око цара, и сав народ из земље радоваше се, и трубе трубљаху. Тада Готолија раздрије хаљине своје и повика: Буна! Буна!

15. А свештеник Јодај заповједи стотиницима који бијаху над војском, и рече им: Изведите је из врста напоље, и ко пође за њом погубите га мачем; јер рече свештеник: Да не погине у дому Господњем.

16. И начинише јој мјесто; и кад дође на пут којим се иде у дом царски коњским вратима, ондје је убише.

17. Тада Јодај учини завјет између Господа и цара и народа да ће бити народ Господњи, такођер и између цара и народа.

18. Потом сав народ земаљски отиде у дом *Валов, и раскопаше дом и †олтар, и изломише ликове његове сасвијем; а Матана свештеника ‡Валова убише пред олтарима. А свештеник опет уреди службу у дому Господњем.
*Суд. 6,25. †Суд. 6,28. ‡2.О цар. 10,26.

19. И узе стотинике и војводе и војнике и сав народ земаљски, и изведоше * цара из дома Господњега, и уђоше у дом царски путем на врата војничка. И сједе на царски пријесто. *2.Днев. 23,20.

20. И радоваше се сав народ земаљски, и град се умири пошто Готолију убише мачем код царскога дома.

21. Јоасу бјеше седам година кад се зацари.

Царство Judино. Јоас цар. Поправљање Храма. Јоаса убијају.

12. Седме године Јујеве поче царовати Јоас, и царова четрдесет година у * Јерусалиму. Матери му бјеше име Сивија из Вирсавеје. *2.Днев. 24,1.

2. И чињаше Јоас што је право пред Господом, докле га год учаше свештеник Јодај.

3. Али висине не бјеху оборене; народ још приношаше жртве и кађаше на висинама.

4. И Јоас рече свештеницима: Сав новац посвећени, што се доноси у дом Господњи, новац онијех који иду у број, и новац од ˀуцјене свачије, и сав новац што ко доноси од своје воље у дом Господњи,

ˀпроцјене

5. Нека свештеници узимају, сваки од својега познаника, и они нека оправљају што је трошно у дому гдје се год нађе да треба оправити.

6. Али до године двадесет треће царовања Јоасова свештеници још не оправише што бијаше трошно у дому.

7. Тада цар Јоас дозва Јодаја свештеника и остале свештенике, и рече им: Зашто не оправљате што је трошно у дому? Отселе не узимајте новаца од својих познаника, јер треба да вратите да се оправи што је трошно у дому.

8. И свештеници присташе да не узимају новаца од народа и да не оправљају што је трошно у дому.

9. Тада свештеник Јодај узе један ковчег, и прореза рупу на заклопцу, и метну га код олтара с десне стране како се улази у дом Господњи; и свештеници који чуваху врата меташе у њ све новце који се доношаху у дом Господњи.

10. А кад виђаху да има много новаца у ковчегу, тада долажаше писар *царев с поглаваром свештеничким, и избројивши свезиваху новце који би се нашли у дому Господњем. *2.Днев. 24,11.

11. Потом даваху готове новце онима који управљаху послом и стараху се за дом Господњи, а они их издаваху дрводјељама и посленицима који оправљаху дом Господњи,

12. И зидарима и каменарима, и да се добавља дрво и тесано камење, да се оправи што бјеше трошно у дому Господњем, и да се добави све што требаше да се оправи дом.

13. Али новцима који се доношаху у дом Господњи не грађаху чаша сребрнијех за дом Господњи, ни виљушака, ни котлића, ни труба, нити каквих судова златнијех ни сребрнијех;

14. Него их даваху онима који бијаху над послом да се оправи за њих дом Господњи.

15. И не тражаху рачуна од људи којима предаваху новце да издају посленицима, јер вјерно рађаху.

16. Новци за *пријеступ и новци за гријехе не доношаху се у дом Господњи; припадаху свештеницима. *3.Мој. 5,15.

17. Тада изиђе *Азаило цар сирски, и удари на Гат и узе га; потом се окрете Азаило да иде на Јерусалим. *2.О цар. 8,12.

18. А Јоас цар Јудин узе све посвећене ствари, што Јосафат и Јорам и Охозија оци његови *цареви Јудини бијаху посветили, и све што сам бјеше посветио, и све †злато што се нађе у ризницама дома ‡Господњега и дома царева, и посла Азаилу цару сирском; и тако отиде од Јерусалима.

*1.О цар. 15,18. †2.О цар. 16,8. ‡2.Днев. 16,2.

19. А остала дјела Јоасова и све што је чинио, није ли то записано у Дневнику царева Јудинијех?

20. А слуге његове подигоше се и побунише се, и убише Јоаса у дому у Милону, куда се иде у Силу.

21. Јоазахар син Симеатов и *Јозавад син Сомиров, слуге његове, убише га, те умрије; и погребоше га код отаца његовијех у граду Давидову; а на његово мјесто зацари се Амасија син његов. *2.Днев. 24,26.

Царство Израиљево. Јоахаз и Јоас. Јелисије умире. Његов леш буди мртваца.

13. Године двадесет треће царовања Јоаса сина Охозијина над Judом зацари се Јоахаз син Јујев над Израиљем у Самарији, и царова седамнаест година.

2. И чињаше што је зло пред Господом, јер хођаше за гријесима Јеровоама сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља и не отступи од њих.

3. Зато се разгњеви Господ на Израиља и даде их у руке Азаилу цару сирском и у руке Вен-Ададу сину Азаилову за све оно вријеме.

4. Али се Јоахаз помоли Господу, и Господ га услиши, јер видје невољу Израиљеву, како их мучи цар сирски.

5. И даде Господ Израиљу избавитеља, те се опростише руке сирске, и живљаху синови Израиљеви у шаторима својим као прије.

6. Али не отступише од гријехова дома Јеровоамова којима на гријех наведе Израиља, него ходише у њима, и сам луг још стајаше у Самарији.

7. А не оста Јоахазу народа више од педесет коњика и десет кола и десет тисућа пјешака; него их поби цар сирски и сатре их, те бише као прах кад се врше.

8. А остала дјела Јоахазова и све што је чинио, и јунаштва његова, није ли то записано у Дневнику царева Израиљевијех?

9. И почину Јоахаз код отаца својих, и погребоше га у Самарији; а на мјесто његово зацари се Јоас син његов.

10. Године тридесет седме царовања Јоасова над Јудом зацари се Јоас син Јоахазов над Израиљем у Самарији, и царова шеснаест година.

11. И чињаше што је зло пред Господом, не отступи ни од једнога гријеха Јеровоама сина Наватова, који наведе Израиља на гријех, него у њима хођаше.

12. А остала дјела *Јоасова, и све што је чинио, и јунаштва његова, како је војевао с Амасијом царем Јудинијем, није ли то записано у Дневнику царева Израиљевијех?

*2.О цар. 14,15.

13. И почину Јоас код отаца својих, а ↘Јеровоам сједе на пријесто његов; и погребоше Јоаса у Самарији код царева Израиљевијех.

→Јеровоам Други

14. А *Јелисије разбоље се од болести, од које и умрије; и Јоас цар Израиљев дође к њему, и плачући пред њим говораше: Оче мој, оче мој, кола Израиљева и коњици његови!

*2.О цар. 2,12.

15. А Јелисије му рече: Узми лук и стријеле. И он узе лук и стријеле.

16. Тада рече цару Израиљеву: Натегни лук руком својом. И натеже лук руком својом. А Јелисије метну руке своје цару на руке.

17. И рече: Отвори прозор с истока. И отвори, а Јелисије рече: Пусти стријелу. И он пусти стријелу, а Јелисије рече: Стријела избављења Господњега, стријела избављења од Сираца; јер ћеш побити *Сирце у Афеку, и сатрћеш их.

*1.О цар. 20,26.

18. Још рече: Узми стријеле. И узе, а он рече цару Израиљеву: Удари у земљу. И удари три пута, па стаде.

19. Тада се расрди на њ човјек Божји и рече: Да си ударио пет пута или шест пута, тада би побио Сирце сасвијем; а сада ћеш их само три пута разбити.

20. Потом умрије Јелисије, и погребоше га. А друге године ударише *чете моавске на земљу.

*2.О цар. 5,2.

21. И догоди се кад погребаваху некога човјека, угледаше чету и бацише човјека у гроб Јелисијев; и кад човјек паде и дотаче се костију Јелисијевих, оживје и уста на ноге своје.

22. А *Азаило цар сирски мучаше Израиља свега вијека Јоахазова.

*2.О цар. 8,12.

23. Али се Господу сажали за њима и смилова се на њих и погледа на њих завјета ради својега с *Аврамом, Исаком и Јаковом, и не хтје их истријебити и не одврже их од себе досада.

*2.Мој. 32,13; 2.Мој. 2,24.

24. И умрије Азаило цар сирски, и на његово се мјесто зацари Вен-Адад син његов.

25. А Јоас син Јоахазов поврати из руке Вен-Адада сина Азаилова градове које бјеше Азаило узео ратом Јоахазу оцу његову; три пута га разби Јоас, и поврати градове Израиљеве.

Царство Јудино.
Амасија и Азарија цареви.
Царство Израиљево.
Јеровоам Други, цар.

14. Друге године царовања Јоаса сина Јоахазова над *Израиљем зацари се † Амасија син Јоасов над Јудом.
*2.О цар. 13,10. †2.Днев. 25,1.

2. Бијаше му двадесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му бијеше име Јоадана, из Јерусалима.

3. И чињаше што је право пред Господом, али не као Давид отац његов; сасвијем чињаше онако како је чинио отац његов Јоас.

4. Јер висине не бјеху оборене: Народ још приношаше жртве и кађаше на висинама.

5. А кад се утврди царство у руци његовој, он поби слуге своје које су убиле цара оца његова.

6. Али синова тијех крвника не поби, као што пише у књизи закона Мојсијева, гдје је заповједио Господ говорећи: Оцеви да не гину за синове нити синови за оцеве, него сваки за свој гријех нека гине.

7. Он поби десет тисућа Едомаца у Сланој долини, и узе Селу ратом, и прозва је Јоктеил, које оста до данас.

8. Тада посла Амасија посланике к Јоасу сину Јоахаза сина Јујева, цару Израиљеву, и рече: Дођи да се огледамо.

9. А Јоас цар Израиљев посла к Амасији цару Јудину и поручи му: Трн на Ливану посла кедру на Ливану, и поручи: Дај своју кћер сину мојему за жену; али наиђе звијерје ливанско, и изгази трн.

10. Побио си Едомце, па се понесе *срце твоје; хвали се, и сједи код куће своје; зашто би се заплетао у зло да паднеш и ти и Јуда с тобом? *2.Днев. 32,25.

11. Али не послуша Амасија; и подиже се Јоас цар Израиљев, и огледаше се, он и Амасија цар Јудин, у Вет-Семесу Јудину.

12. Али Јуду разби Израиљ, те побјегоше сваки својему шатору.

13. А *Амасију цара Јудина, сина Јоаса сина Охозијина, ухвати Јоас цар Израиљев у Вет-Семесу; потом дође у Јерусалим и обори зид јерусалимски од врата †Јефремовијех до врата на углу четири стотине лаката. *2.Днев. 25,23. †Нем. 8,16.

14. И узе све злато и сребро и све посуђе што се нађе у дому Господњем и у ризницама дома царева, и таоце, па се врати у Самарију.

15. А остала дјела *Јоасова, што је учинио, и јунаштва његова, и како је војевао с Амасијом царем Јудинијем, није ли то записано у Дневнику царева Израиљевијех?
*2.О цар. 13,12.

16. И почину Јоас код отаца својих, и би погребен у Самарији код царева Израиљевијех, а на његово се мјесто зацари Јеровоам син његов.

17. *Амасија пак син Јоасов цар Јудин поживје петнаест година по смрти Јоаса сина Јоахазова, цара Израиљева. *2.Днев. 25,25.

18. А остала дјела Амасијина нијесу ли записана у Дневнику царева Јудинијех?

19. И дигоше буну на њ у *Јерусалиму, те побјеже у Лахис, а они послаше за њим у Лахис и убише га ондје. *2.Днев. 25,27.

20. А оданде га донесоше на коњима, и би погребен у Јерусалиму код отаца својих у граду Давидову.

21. Тада сав народ *Јудин узе Азарију, коме бијаше шеснаест година, и зацарише га на мјесто оца његова Амасије. *2.Днев. 26,1.

22. Он сазида *Елат повратив га Јуди пошто цар почину код отаца својих.
*2.О цар. 16,6.

23. Године петнаесте царовања Амасије сина Јоасова над Јудом зацари се Јеровоам син Јоасов над Израиљем у Самарији, и царова четрдесет и једну годину.

24. И чињаше што је зло пред Господом и не отступи ни од једнога гријеха Јеровоама сина Наватова којима наведе на гријех Израиља.

25. Он поврати међе Израиљеве од Емата до мора уз поље, по ријечи Господа Бога Израиљева, коју рече преко слуге својега *Јоне сина Аматијина, †пророка из Гатефера. *Јона 1,1. †Мат. 12,39.

26. Јер *Господ видје да је у љутој невољи Израиљ, и да нема ништа ни од ухваћенога ни од остављенога, и да нема никога да помогне Израиљу. *5.Мој. 32,36.

27. И не бијеше рекао *Господ да затре име Израиљево под небом; зато их избави преко Јеровоама сина Јоасова. *2.О цар. 13,5.

28. А остала дјела Јеровоамова, и све што је чинио, и јунаштва његова, како је војевао и како је повратио Дамаск и Емат од Јуде Израиљу, није ли то записано у Дневнику царева Израиљевијех?

29. Потом почину Јеровоам код отаца својих, царева Израиљевијех, а на његово се мјесто зацари Захарија син његов.

Царство Јудино. Азарија или
Озија и Јотам цареви.
Царство Израиљево. Цареви Захарија,
Салум, Менајим, Факија и Фекај.
Почетак асирског ропства.

15. Године двадесет седме царовања Јеровоамова над Израиљем зацари се →*Азарија син Амасијин над Јудом. →Озија *2.О цар. 14,21.

2. Бијеше му шеснаест година кад се зацари, и царова педесет и двије године у Јерусалиму. Матери му бијеше име Јехолија, из Јерусалима.

3. Он чињаше што је право пред Господом сасвијем као што је чинио Амасија отац његов.

4. Али висине не бјеху оборене: Народ још приношаше жртве и кађаше на висинама.

5. А Господ удари цара, те би губав до смрти своје; и живљаше у одвојеном дому; а Јотам син царев управљаше двором и суђаше народу у земљи.

6. А остала дјела Азаријина и све што је чинио, није ли то записано у Дневнику царева Јудинијех?

7. И почину Азарија код отаца својих, и погребоше га код отаца његовијех у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Јотам син његов.

8. Тридесет осме године царовања Азаријина над Јудом зацари се Захарија син Јеровоамов над Израиљем у Самарији, и царова шест мјесеци.

9. И чињаше што је зло пред Господом као што су чинили оци његови; не отступи од гријехова Јеровоама сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља.

10. И побуни се на њ Салум син Јависов, и уби га пред народом и погуби га, и зацари се на његово мјесто.

11. А остала дјела Захаријина, ено записана су у Дневнику царева Израиљевијех.

12. То је *ријеч †Господња коју рече Јују говорећи: Синови твоји до четвртога кољена сједеће на ‡пријестолу Израиљеву. И зби се тако.
*1.Петр. 1,25. †Псал. 33,11. ‡2.О цар. 10,30.

13. Салум син Јависов зацари се тридесет девете године царовања Озијина над Јудом, а царова мјесец дана у Самарији.

14. Јер Менајим син Гадијев из *Терсе подиже се и дође у Самарију и уби Салума сина Јависова у Самарији, и погуби га, и зацари се на његово мјесто. *Пјес. 6,3.

15. А остала дјела Салумова и буна коју подиже, ето, то је записано у Дневнику царева Израиљевијех.

16. Тада Менајим раскопа *Тапсу и поби све који бијаху у њој и у међама њезинијем од Терсе, јер му не отворише, зато их поби и све трудне †жене њихове распори.
*1.О цар. 4,24. †2.О цар. 8,12.

17. Године тридесет девете царовања Азаријина над Јудом зацари се Менајим син Гадијев над Израиљем, и царова десет година у Самарији.

18. И чињаше што је зло пред *Господом, не отступи свега вијека својега од гријехова Јеровоама сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља. *2.О цар. 15,24.

19. Тада Фул цар асирски удари на земљу, а Менајим даде *Фулу тисућу таланата сребра да би му помогао да утврди †царство у својој руци. *1.Днев. 5,26. †2.О цар. 14,5.

20. А те новце узе Менајим од Израиља, од свијех богатијех људи, да их да цару асирском, од свакога по педесет сикала. Тако се врати цар асирски, и не забави се ондје у земљи.

21. А остала дјела Менајимова и што је год чинио, није ли записано у Дневнику царева Израиљевијех?

22. И почину Менајим код отаца својих, а на његово се мјесто зацари Факија син његов.

23. Године педесете царовања Азаријина над Јудом зацари се Факија син Менаји-

мов над *Израиљем у Самарији, и царова двије године. *1.О цар. 15,25.

24. И чињаше што је зло пред Господом, не отступи од гријехова Јеровоама сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља.

25. И побуни се на њ Фекај син Ремалијин, војвода његов, и уби га у Самарији у царском двору, с Арговом и Аријем и с педесет људи синова Галадовијех; и убивши га зацари се на његово мјесто.

26. А остала дјела Факијина и што је год чинио, ено је записано у Дневнику царева Израиљевијех.

27. Године педесет друге ˅Азарије *цара Јудина зацари се †Фекај син Ремалијин над Израиљем у Самарији, и царова двадесет година. ˃Озије *Иса. 7,1. †2.Днев. 28,6.

28. И чињаше што је зло пред Господом, не отступи од гријехова Јеровоама сина Наватова, којима наведе на гријех Израиља.

29. У вријеме Фекаја *цара Израиљева дође Телгат-Фелнасар цар †асирски, и узе Ијон и Авел-Ветмаху и Јанох и Кедес и Асор и Галад и ‡Галилеју, сву земљу Нефталимову, и пресели народ оданде у Асирију. *1.О цар. 15,20. †Јер. 50,17. ‡Иса. 9,1.

30. Тада се побуни Осија син Илин на Фекаја сина Ремалијина и уби га и погуби га, и зацари се на његово мјесто двадесете године Јотама сина Озијина.

31. А остала дјела Фекајева и све што је чинио, ено је записано у Дневнику царева Израиљевијех.

32. Друге године царовања Фекаја сина Ремалијина над Израиљем зацари се * Јотам син Озијин над Јудом. *1.Днев. 3,12.

33. Бијаше му двадесет и пет година кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Јеруса, кћи Садокова.

34. И чињаше што је право пред Господом, сасвијем чињаше како је чинио Озија отац његов.

35. Али висине не бјеху оборене: Народ још приношаше жртве и кађаше на висинама. Он начини највиша врата на дому Господњем.

36. А остала дјела *Јотамова и све што је чинио, није ли записано у Дневнику царева Јудинијех? *2.Днев. 27,7.

37. У то вријеме поче *Господ пуштати на Јуду Ресина †цара сирскога и Фекаја сина Ремалијина. *2.О цар. 10,32. †Иса. 7,1.

38. И Јотам почину код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давида оца својега; а на његово се мјесто зацари Ахаз син његов.

Царство Јудино. Ахаз цар.

16. Године седамнаесте Фекаја сина Ремалијина зацари се Ахаз син Јотамов цар Јудин.

2. Двадесет година бијаше Ахазу кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму, али не чињаше што је право пред Господом Богом његовијем као Давид отац његов.

3. Јер хођаше путем царева Израиљевијех, па и сина својега пусти кроз огањ по гаднијем дјелима народа које одагна Господ испред синова Израиљевијех.

4. И приношаше жртве и кађаше на висинама и по хумовима и под сваким зеленијем дрветом.

5. Тада дође Ресин цар сирски и Фекај син Ремалијин цар Израиљев, дођоше да бију Јерусалим, и опколише Ахаза; али га не могоше освојити.

6. У то вријеме Ресин цар сирски поврати Сирцима Елат, и изагна Јудеје из Елата, и дођоше Сирци у Елат и осташе ондје до данас.

7. Али Ахаз посла посланике к Телгат-Фелнасару цару асирском и поручи му: Слуга сам твој, ходи и избави ме из руку цара сирскога и из руку цара Израиљева, који се подигоше на ме.

8. И узе Ахаз злато и сребро што се нађе у дому Господњем и у ризницама дома царскога, и посла на дар цару асирском.

9. И послуша га цар асирски, и дође на Дамаск и узе га, и пресели народ оданде у Кир, а Ресина погуби.

10. Тада цар Ахаз отиде на сусрет Телгат-Фелнасару цару асирском у Дамаск; и видје цар Ахаз олтар који бијаше у Дамаску, па посла свештенику *Урији слику од тога олтара и од све направе његове. *Иса. 8,2.

11. И начини свештеник Урија олтар сасвијем како посла цар Ахаз из Дамаска,

онако начини Урија свештеник, докле се врати цар Ахаз из Дамаска.

12. Па кад се цар врати из Дамаска и видје олтар, приступи к њему и принесе жртву на њему.

13. И запали жртву своју паљеницу и дар свој, и изли наљев свој, и покропи олтар крвљу захвалнијех жртава својих.

14. А мједени *олтар што бјеше пред Господом пренесе с предње стране дома да не стоји између његова олтара и дома Господњега, и намјести га покрај свога олтара к сјеверу. *2.Мој. 40,6.

15. И заповједи цар Ахаз Урији свештенику говорећи: На великом олтару пали жртву паљеницу јутрењу и дар вечерњи и жртву паљеницу цареву с даром њезинијем и жртву паљеницу свега народа земаљскога с даровима њиховијем и наљевима њиховијем; и по њему кропи сваком крвљу од жртава паљеница и сваком крвљу од других жртава. А за олтар мједени промислићу.

16. И учини свештеник Урија све како му заповједи цар Ахаз.

17. И оплате с подножја скиде цар *Ахаз и узе с њих умиваонице, и море скиде с волова мједенијех који бијаху под њим, и метну га на под камени. *2.Днев. 28,24.

18. И стреху суботну, коју бијаху начинили у дому, и улаз царски, који бијаше споља, уклони такођер од дома Господњега, бојећи се цара асирскога.

19. А остала дјела Ахазова што је чинио, нијесу ли записана у Дневнику царева *Јудинијех? *2.Днев. 28,26.

20. И почину *Ахаз код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Језекија син његов. *2.Днев. 28,27.

Царство Израиљево. Осија, посљедњи цар. Асирија кажњава отпад дјеце Израиљеве. Постанак новијех Самарјана.

17. Дванаесте године царовања Ахазова над Јудом зацари се у Самарији над Израиљем *Осија син Илин, и царова девет година. *2.О цар. 15,30.

2. И чињаше што је зло пред Господом, али не као цареви Израиљеви који бјеху прије њега.

3. На њега дође Салманасар цар асирски, и Осија му поста слуга, те му плаћаше данак.

4. Али цар асирски опази да Осија хоће да се одметне, јер Осија посла посланике к Соју цару мисирском и не посла данка годишњега цару асирском; зато га опколи цар асирски и свезавши баци га у тамницу.

5. И цар асирски прође сву земљу и дође на Самарију, и би је три године.

6. Девете године Осијине узе цар асирски Самарију и одведе Израиља у Асирију и насели у Алају и у Авору на води Гозану и у градовима мидским.

7. А то би што синови Израиљеви гријешише Господу Богу својему, који их је извео из земље мисирске испод руке фараона цара мисирскога, и бојаше се других богова,

8. И ходише по уредбама народа које одагна Господ испред синова Израиљевијех, и како чинише цареви Израиљеви;

9. И тајно чинише синови Израиљеви што није право пред Господом Богом њиховијем, и пградише висине по свијем градовима својим, од куле стражарске до градова озиданијех.

10. И подигоше ликове и лугове на сваком високом хуму и под сваким зеленијем дрветом.

11. И кађаху онуда по свијем висинама као народи које одагна Господ испред њих, и чињаху зле ствари гњевећи Господа.

12. И служаху гаднијем боговима, за које им бјеше *Господ рекао: Не чините то. *3.Мој. 26,1.

13. И Господ опомињаше Израиља и Јуду преко свијех пророка и свијех видјелаца говорећи: Вратите се са злијех путева својих и држите заповијести Моје и уредбе Моје по свему закону који сам заповједио оцима вашим и који сам вам послао по слугама својим пророцима.

14. Али не послушаше; него бјеху тврдовратни као и оци њихови, који не вјероваше Господу Богу својему.

15. И одбацише уредбе Његове и *завјет Његов, који учини с оцима њиховијем,

и свједочанства Његова, којима им свједочаше, и ходише за ништавилом и †посташе ништави, и за народима који бијаху око њих, за које им бијеше заповједио Господ да не чине као они. *5.Мој. 29,25. †Јер. 2,5.

16. И оставише све заповијести *Господа Бога својега, и начинише себи ливене ликове, два телета, и лугове, и клањаше се свој војсци небеској, и служише †Валу.

*1.О цар. 14,15. †1.О цар. 16,31.

17. И проводише синове своје и *кћери своје кроз †огањ, и даваше се на врачање и гатање, и продаше се да чине зло пред ‡Господом гњевећи Га.

*Псал. 106,37. †5.Мој. 18,10. ‡2.О цар. 21,6.

18. Зато се Господ разгњеви врло на Израиља, и одбаци их од Себе, те не оста него само племе Јудино.

19. Па ни *Јуда не држаше заповијести †Господа Бога својега, него хођаше по уредбама које начинише Израиљци.

*Јер. 3,8. †Амос 2,4.

20. Зато *Господ ˇповрже све потомство Израиљево, и мучи их, и предаде их у руке онима који их плијене, докле их и одбаци од себе. *2.О цар. 13,3. ˇодбаци

21. Јер се оцијепише Израиљци од дома Давидова, и *поставише царем Јеровоама сина Наватова, а Јеровоам одби Израиљце од Господа и наведе их да гријеше гријехом великим. *1.О цар. 12,20.

22. И ходише синови Израиљеви у свијем гријесима Јеровоамовијем које је он чинио, и не отступише од њих;

23. Докле Господ не одбаци *Израиља од Себе као што је говорио преко свијех слугу својих пророка, и тако пресељен би Израиљ из земље своје у Асирску до данашњега дана. *1.О цар. 14,16.

24. Потом доведе цар асирски људе из Вавилона и из Хуте и из Аве и из Емата и из Сефарвима, и насели их у градовима самаријским мјесто Израиљаца, и наслиједише *Самарију, и живљаху по градовима њезинијем. *2.О цар. 18,34.

25. А кад почеше живјети ондје, не бојаху се Господа, а Господ посла на њих лавове, који их дављаху.

26. Зато рекоше цару асирском говорећи: Ови народи које си довео и населио у градовима самаријским не знају закона Бога оне земље; зато посла на њих лавове, који их ето море, јер не знају закона Бога оне земље.

27. Тада заповједи цар асирски и рече: Одведите онамо једнога од свештеника које сте довели оданде, па нека иде и сједи ондје, нека их учи закону Бога оне земље.

28. И тако један од свештеника, које бијаху одвели из Самарије, дође и настани се у Ветиљу, и учаше их како ће се бојати Господа.

29. Али начинише себи сваки народ своје богове, и пометаше их у куће на висинама, које бијаху начинили Самарјани, сваки народ у својим градовима у којима живљаху.

30. Јер Вавилоњани начинише Сокот-Веноту, а Хућани начинише Нергала, а Емаћани начинише Асима;

31. И Ављани начинише Ниваза и Тартака, а Сефарвимци спаљиваху синове своје огњем Адрамелеху и Анамелеху боговима сефарвимским.

32. Али се бојаху Господа, и поставише између себе свештенике на висинама, који им служаху у домовима на висинама;

33. Бојаху се *Господа, али и својим боговима служаху по обичају онијех народа из којих их преселише. *Иса. 29,13.

34. И до данашњега дана раде по старијем обичајима; не боје се Господа а не раде ни по својим уредбама и обичајима, ни по закону и заповијести што је заповједио Господ синовима Јаковљевијем, којему надје име *Израиљ; *1.Мој. 32,28.

35. С којима учини *Господ завјет и заповједи им и рече: Не бојте се других богова нити им се клањајте нити им служите нити им приносите жртава; *2.Мој. 20,5.

36. Него *Господа, који вас је извео из земље мисирске силом великом и мишицом подигнутом, Њега се бојте и Њему се клањајте и Њему приносите жртве; *5.Мој. 10,20.

37. И уредбе и правила и закон и заповијести што вам је написао држите извршујући их вазда, и не бојте се других богова.

38. И не заборављајте завјета који је учинио с вама, и не бојте се других богова.

39. Него Господа Бога својега бојте се, и Он ће вас избавити из руку свијех непријатеља ваших.

40. Али не послушаше, него радише по старом свом обичају.
41. Тако ови народи бојаху се *Господа и идолима својим служаху; и синови њихови и синови синова њиховијех чине до данашњега дана онако како су чинили оци њихови. *Исус Н. 24,14.

Царство Јудино. Језекија цар.
Сенахирим опсједа Јерусалим.

18. А треће године царовања Осије сина Илина над Израиљем зацари се *Језекија син Ахазов над Јудом. *2.Днев. 28,27.
2. Бијаше му двадесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Авија, кћи Захаријина.
3. И чињаше што је право пред Господом сасвијем као што је чинио Давид отац његов.
4. Он обори висине, и изломи ликове и исијече лугове, и разби змију од мједи, коју бјеше начинио Мојсије*, јер јој дотада кађаху синови Израиљеви; а звали су је ↘Неустан. *4.Мој. 21,9. ↗Ствар од мједи
5. Уздаше се у Господа Бога Израиљева, и не би таквога између свијех царева Јудинијех послије њега ни прије њега.
6. Јер пријону за Господа, не отступи од њега, него држа заповијести које заповједи Господ Мојсију.
7. И Господ бијаше с њим; куда год иђаше напредоваше; и одметну се од цара асирскога, те му не би слуга.
8. Он поби Филистеје до Газе и међе њезине, од куле стражарске до града озидана.
9. А четврте године царовања Језекијина, а то је седма година царовања Осије сина Илина над Израиљем, подиже се Салманасар цар асирски на Самарију, и опколи је.
10. И послије три године узе је; шесте године царовања Језекијина, а девете године царовања *Осијина над Израиљем, би узета Самарија. *2.О цар. 17,6.
11. И одведе цар асирски Израиљце у Асирију, и насели их у Алају и у Авору на води Гозану и по градовима мидским.
12. Јер не слушаше гласа *Господа Бога својега и преступаше завјет Његов, све што им је заповједио Мојсије слуга Господњи, не слушаше нити творише. *2.О цар. 17,7.
13. А четрнаесте године царовања Језекијина подиже се *Сенахирим цар асирски на све тврде градове Јудине, и узе их. *2.Днев. 32,1.
14. Тада Језекија цар Јудин посла у Лахис к *цару асирском и поручи му: Згријешио сам; врати се од мене, што год наметнеш на ме носићу. А цар асирски наметну на Језекију цара Јудина триста таланата сребра и тридесет таланата злата. *2.О цар. 19,8.
15. И даде цар *Језекија све †сребро што се нађе у дому Господњем и у ризницама царскога двора. *Иса. 39,2. †2.О цар. 16,8.
16. У то вријеме цар Језекија раскопа врата на цркви Господњој и прагове које сам бјеше оковао, и даде цару асирском.
17. Али цар *асирски посла Тартана и Равсариса и Равсака из Лахиса к цару Језекији у Јерусалим с великом војском; и они се подигоше и дођоше у Јерусалим; и подигавши се и дошавши стадоше код јаза Горњега језера, који је покрај пута у пољу †Бјељареву. *Иса. 20,1. †Иса. 7,3.
18. И стадоше викати цара. Тада дође к њима Елијаким син Хелкијин, који бијаше над двором, и Сомна писар и Јоах син Асафов паметар.
19. И рече им Равсак: Кажите цару Језекији: Овако каже велики цар, цар асирски: Каква је то узданица, у коју се уздаш?
20. Ти велиш, али су празне ријечи, да имаш савјета и силе за рат. У што се, дакле, уздаш, те си се одметнуо од мене?
21. Гле, уздаш се у *Мисир, у штап од трске сломљене, на који ако се ко наслони, уђи ће му у руку и пробошће је; такав је фараон цар †мисирски свима који се уздају у њ. *Иса. 36,6. †Језек. 29,6.
22. Ако ли ми речете: Уздамо се у *Господа Бога својега; није ли то онај чије је висине и олтаре оборио Језекија и заповједио Јуди и Јерусалиму: Пред овијем олтаром клањајте се у Јерусалиму. *Иса. 36,7.
23. Хајде, ↘затеци се мојему господару цару асирском; и даћу ти двије тисуће коња, ако можеш добавити који ће јахати на њима. ↗обавежи се

24. Како ћеш, дакле, одбити и једнога војводу између најмањих слугу господара мојега? Али се ти уздаш у Мисир за кола и коњике.

25. Сврх тога, еда ли сам ја без *Господа дошао на ово мјесто да га затрем? Господ ми је рекао: Иди на ту земљу, и затри је.

*Иса. 7,17; 2.О цар. 19,6.

26. Тада Елијаким син Хелкијин и Сомна и Јоах рекоше Равсаку: Говори слугама својим сирски, јер разумијемо, а немој нам говорити јудејски да слуша народ на зиду.

27. А Равсак им рече: Еда ли ме је господар мој послао господару твојему или теби да кажем ове ријечи? Није ли тијем људима, што сједе на зиду, да једу своју нечист и да пију своју мокраћу с вама?

28. Тада стаде Равсак и повика иза гласа јудејски, и рече говорећи: Чујте ријеч великога цара, цара асирскога.

29. Овако каже цар: Немојте да вас вара Језекија; јер вас не може избавити из моје руке.

30. Немојте да вас наговори Језекија да се поуздате у Господа, говорећи: Господ ће нас избавити, и овај се град неће дати у руке цару асирском.

31. Не слушајте Језекије; јер овако каже цар асирски: Учините мир са мном, и ходите к мени, па једите сваки са свога чокота и сваки са своје смокве, и пијте сваки из својега студенца.

32. Докле не дођем и одведем вас у *земљу као што је ваша, у земљу обилну житом и вином, у земљу обилну хљебом и виноградима, у земљу обилну маслином и уљем и медом, па ћете живјети и нећете изгинути. Не слушајте Језекије, јер вас вара говорећи: Господ ће нас избавити. *5.Мој. 8,7.

33. Је ли који између богова других народа избавио своју земљу из руке цара асирскога?

34. Гдје су богови *ематски и арфадски? Гдје су богови сефарвимски, енски и авски, јесу ли избавили †Самарију из мојих руку? *2.О цар. 19,13. †2.О цар. 17,24.

35. Који су између свијех богова овијех земаља избавили земљу своју из моје руке, а *Господ ће избавити Јерусалим из моје руке? *Псал. 2,4.

36. Али народ мучаше, и не одговорише му ни ријечи, јер цар бијеше заповједио и рекао: Не одговарајте му.

37. Тада Елијаким син Хелкијин, који бијаше над двором, и *Сомна писар и Јоах син Асафов, паметар, дођоше к Језекији раздрвши хаљине, и казаше му ријечи Равсакове. *Иса. 22,15.

Језекија се моли Богу. Исаија обриче спасење. Сенахирим убијен.

19. А кад то чу цар *Језекија, раздрије хаљине своје и веза око себе костријет, па отиде у дом Господњи.

*Иса. 37,1.

2. И посла Елијакима, који бијаше над двором, и Сомну писара и најстарије свештенике обучене у костријет к Исаији пророку сину Амосову.

3. И рекоше му: Овако вели Језекија: Ово је дан невоље и кара и руга; јер приспјеше дјеца до порођаја, а нема снаге да се роде.

4. Да ако је чуо Господ Бог твој све што рече Равсак, којега посла цар асирски господар његов да ружи Бога живога и да Га вријеђа ријечима, које је чуо Господ Бог твој; помоли се за Остатак који се налази.

5. И дођоше к Исаији слуге цара Језекије.

6. И рече им Исаија: Овако реците господару својему: Овако вели Господ: Не плаши се од ријечи које си чуо, којима хулише на Ме слуге цара асирскога.

7. Ево, Ја ћу пустити на њ дух, те ће чути глас и вратити се у своју земљу, и учинићу да погине од мача у својој земљи.

8. И тако вративши се Равсак нађе цара асирскога гдје бије Ливну, јер бијеше чуо да је отишао од Лахиса.

9. А он чу за Тираку цара хуског гдје казаше: Ево иде да се бије с тобом. Зато опет посла посланике Језекији говорећи:

10. Овако реците *Језекији цару Јудину: Немој да те вара Бог твој, у којега се уздаш говорећи: Неће се дати Јерусалим у руке цару асирском. *Иса. 37,10.

11. Ето чуо си шта су учинили цареви асирски свијем земљама потрвши их сасвијем; а ти ли ћеш се избавити?

12. Јесу ли народе које сатрше оци моји избавили богови њихови, Госанце, Харанце, Ресефе и синове Еденове, који бијаху у Теласару?

13. Гдје је цар *ематски и цар арфадски и цар од града †Сефарвима, од Ене и Аве?

*2.О цар. 18,34. †2.О цар. 17,24.

14. А кад *Језекија прими књигу из руку посланика и прочита је, отиде у дом Господњи, и разви је Језекија пред Господом.

*Иса. 37,14.

15. И помоли се Језекија *Господу говорећи: Господе Боже †Израиљев, који сједиш на херувимима, Ти си сам Бог свијем царствима на земљи, Ти си створио небо и земљу, *Псал. 96,5; 1.Сам. 4,4. †Псал. 80,1.

16. Пригни, Господе, ухо своје и чуј; отвори, Господе, очи своје и види; чуј ријечи Сенахирима, који посла да ружи Бога живога.

17. Истина је, Господе, опустошили су цареви асирски оне народе и земље њихове;

18. И побацали су богове њихове у огањ, јер не бијаху богови, него дјело руку човјечијих, дрво и камен; зато их потреше.

19. И зато, Господе Боже наш, избави нас из руку његовијех, да познају сва царства на земљи да си Ти Господе сам Бог.

20. Тада посла Исаија син Амосов Језекији, и поручи му: Овако вели Господ Бог Израиљев: Услишио сам за што си Ми се молио због Сенахирима цара асирскога.

21. Ово је ријеч коју изрече Господ за њ: Руга ти се и потсмијева ти се дјевојка, кћи *сионска, за тобом маше главом кћи јерусалимска. *Плач 2,13.

22. Кога си ружио и хулио, и на кога си подигао глас, и подигао увис очи своје? На Свеца *Израиљева. *Иса. 5,24.

23. Преко посланика својих ружио си *Господа и рекао си: С мноштвом кола својих изиђох на високе горе, на стране ливанске, и посјећи ћу високе кедре његове и лијепе јеле његове, и ући ћу у крајњи стан његов, у шуму његова Кармила. *Псал. 20,7.

24. Ја сам копао и пио воду туђу, и исушио сам стопама својим све потоке градовима.

25. Нијеси ли чуо да Ја то одавно чиним и од ᵌискона да сам тако уредио? Сада пуштам то, да превратиш тврде градове у пусте гомиле.

ᵌдавнина

26. Зато који у њима живе изнемогоше, уплашише се и сметоше се, посташе као трава пољска, као зелена травица, као трава на крововима, која се суши прије него сазри.

27. Знам сједење твоје, и полажење твоје и долажење твоје знам, и како бјесниш на Ме.

28. Јер бјесниш на Ме, и твоја обијест дође до Мојих ушију; зато ћу метнути брњицу своју на ноздрве твоје и узду своју у губицу твоју, па ћу те одвести натраг путем којим си дошао.

29. А теби ово нека буде знак: Јешћете ове године што само од себе роди, и друге године што опет само од себе роди; а треће године сијте и жањите и садите виноград и једите род с њих.

30. Јер Остатак дома Јудина, што остане, опет ће пустити жиле оздо и родити озго.

31. Јер ће из *Јерусалима изаћи Остатак, и из горе Сиона, који се сачувају. Ревност †Господа над војскама учиниће то.

*Иса. 37,32. †Иса. 9,7.

32. Зато овако вели Господ за цара асирскога: Неће ући у овај град нити ће бацити амо стријеле, неће се примаћи њему са штитом, нити ће ископати опкопа око њега.

33. Вратиће се путем којим је дошао, а у град овај неће ући, вели Господ.

34. Јер ћу бранити тај *град, и сачуваћу га себе ради и ради †Давида слуге својега.

*2.О цар. 20,6. †1.О цар. 11,12.

35. И исту ноћ анђео Господњи изиђе и поби у околу асирском сто и осамдесет и пет тусућа; и кад усташе ујутру, а то све сами мртваци.

36. Те се подиже Сенахирим цар асирски, и отиде, и вративши се оста у Ниневији.

37. И кад се клањаше у дому Нисрока бога својега, Адрамелех и Сарасар синови његови убише га мачем, а сами побјегоше у земљу Араратску, и на његово се мјесто зацари Есарадон син његов.

Језекијино излечење и продужење живота. Разметљивост пред посланицима из Вавилона и смрт.

20. У то вријеме разболље се *Језекија на смрт; и дође к њему †пророк Исаија син Амосов и рече му: Овако вели Господ: Нареди за кућу своју, јер ћеш умријети и нећеш остати жив.

*2.Днев. 32,24. †Иса. 38,1.

2. А он се окрете лицем к зиду, и помоли се Господу говорећи:

3. Ох, Господе, опомени се да сам једнако ходио пред Тобом вјерно и с цијелијем срцем, и творио што је Теби угодно. И плака Језекија веома.

4. И Исаија још не бијеше отишао до половине двора, а дође му ријеч Господња говорећи:

5. Врати се и реци Језекији, вођу народа Мојега: Овако вели Господ Бог Давида оца твојега: Чуо сам молитву твоју, и видио сам сузе твоје; ево исцијелићу те, до три дана ићи ћеш у дом Господњи.

6. И додаћу ти вијеку петнаест година, и избавићу тебе и овај град из руку цара асирскога, и бранићу овај град Себе ради и ради Давида слуге својега.

7. Потом рече Исаија: Донесите груду сухих смокава. И донесавши привише му на оток, и исцијели се.

ИЗЛЕЧЕЊЕ

8. А Језекија рече Исаији: Шта ће бити знак да ће ме Господ исцијелити и да ћу до три дана отићи у дом Господњи?

9. А Исаија рече: Ово нека ти буде знак од Господа да ће учинити Господ што је рекао: Хоћеш ли да отиде сјен десет кољенаца напријед или да се врати десет кољенаца натраг?

10. А Језекија рече: Лако је да сјен отиде напријед десет кољенаца; немој, него нека се врати сјен десет кољенаца натраг.

11. И Исаија пророк завапи ка *Господу, и врати Господ сјен по кољенцима по којима бијаше отишао на сунчанику Ахазову натраг за десет кољенаца.

*Исус Н. 10,12.

12. У то вријеме ⌄Databаse Веродах-Валадан, син *Валаданов, цар вавилонски посла књигу с даром Језекији; јер бијеше чуо да је болестан Језекија.

⌄ или: Меродах *Иса. 39,1.

13. И *Језекија саслушав посланике показа им све ризнице своје, сребро и злато и мирисе, и најбоље уље, и кућу гдје му бијеше оружје, и што се год налажаше у ризницама његовијем, не оста ништа да им не показа Језекија у кући својој и у свему господству својем.

*2.Днев. 32,27.

14. Тада дође пророк Исаија цару Језекији и рече му: Шта су говорили ти људи и одакле су дошли к теби? А Језекија рече: Из даљне земље дошли су, из Вавилона.

15. А он рече: Шта су видјели у твом двору? А Језекија рече: Видјели су све што има у мом двору; није остало ништа у ризницама мојим да им нијесам показао.

16. Тада рече Исаија Језекији: Чуј ријеч Господњу:

17. Ево доћи ће вријеме кад ће се однијети у *Вавилон све што има у кући твојој, и што су сабирали оци твоји до данас, неће остати ништа, вели † Господ.

*2.О цар. 25,13. †2.О цар. 24,2.

18. И синове твоје, који ће изаћи од тебе, које ћеш родити, узеће да буду дворани у двору *цара вавилонскога.

*2.О цар. 24,12.

19. А Језекија рече Исаији: Добра је ријеч *Господња, коју си рекао. Још рече: Је ли, за мојега вијека биће мир и вјера?

*Плач 3,22.

20. А остала дјела Језекијина и сва јунаштва његова, и како је начинио језеро, и воду довео у град, није ли записано у Дневнику царева Јудинијех?

21. И почину Језекија код отаца својих, а на његово се мјесто зацари Манасија син његов.

Царство Јудино. Цареви Манасија и Амон.

21. Дванаест година бијеше Манасији кад поче царовати, и царова педесет и пет година у Јерусалиму. Матери му бијеше име Ефсива.

2. И чињаше што је зло пред Господом по гаднијем дјелима народа, које Господ одагна испред синова Израиљевијех;

3. Јер опет начини висине, које бијеше потро Језекија отац његов, и подиже олтаре Валу, и начини луг као што бијеше начинио Ахав цар Израиљев, и клањаше се свој војсци небеској и служаше јој.

4. И начини олтаре у дому Господњем, за који бијеше рекао Господ: У Јерусалиму ћу намјестити име своје;

5. Начини олтаре свој војсци небеској у два тријема дома Господњега.

6. И сина својега проведе кроз огањ, и врачаше и гаташе, и уреди оне што се договарају с духовима и врачаре; и чињаше врло много што је зло пред Господом, гњевећи Га.

7. И постави резан лик шумски који начини у дому, за који бијеше рекао Господ Давиду и Соломуну сину његову: У овом дому и у Јерусалиму, који изабрах између свијех племена Израиљевијех, намјестићу име своје довијека;

8. И нећу више дати да се макне нога синовима Израиљевијем из земље коју дадох оцима њиховијем, ако само уздрже и устворе све што сам им заповједио, и сав закон који им је заповједио Мој слуга Мојсије.

9. Али не послушаше, јер их заведе Манасија, те чинише горе него народи, које истријеби Господ испред синова Израиљевијех.

10. А Господ говораше преко слугу својих пророка говорећи:

11. Што учини *Манасија цар Јудин та гадна дјела чинећи горе од свега што су чинили †Амореји који прије њега бјеху, и наведе на гријех и Јуду гаднијем боговима својим; *2.О цар. 23,26. †1.О цар. 21,26.

12. Зато овако вели *Господ Бог †Израиљев: Ево, Ја ћу пустити зло на Јерусалим и на Јуду, да ће свакоме ко чује зујати оба уха. *1.Сам. 3,11. †Јер. 19,3.

13. Јер ћу затегнути над Јерусалимом уже самаријско и мјерила дома Ахавова, и збрисаћу Јерусалим, као што се брише здјела, избрише се па се изврне.

14. И оставићу Остатак насљедства својега, и даћу их у руке непријатељима њиховијем да буду плијен и грабеж свијем непријатељима својим.

15. Јер чинише што је зло преда Мном, и гњевише Ме од дана кад изиђоше оци њихови из Мисира до данас.

16. Још и праву крв веома многу проли Манасија тако да напуни *Јерусалим од краја до краја, осим †гријеха својега којим наведе Јуду на гријех да чини што је зло пред Господом. *2.О цар. 24,4. †Плач 4,13.

17. А остала дјела Манасијина и све што је чинио, и гријех, којим је гријешио, није ли то записано у Дневнику царева Јудинијех?

18. И почину Манасија код отаца својих, и би погребен у врту код дома својега, у врту Озину; а на његово мјесто зацари се Амон син његов.

19. Двадесет и двије године имаше *Амон кад поче царовати, и царова двије године у Јерусалиму. Матери му бијеше име Месулемета, кћи Арусова, из Јотеве. *2.Днев. 33,21.

20. Он чињаше што је зло пред Господом, као што је чинио Манасија отац његов.

21. И хођаше свијем путем којим је ходио отац његов, и служаше гаднијем боговима, којима је служио отац његов, и клањаше им се.

22. И остави *Господа Бога отаца својих, и не ходи путем Господњим. *Суд. 2,12.

23. А слуге Амонове побунише се на њ, и убише цара у двору његову.

24. А народ земаљски поби све који се бијаху побунили против цара Амона; и зацари народ земаљски на његово мјесто Јосију сина његова.

25. А остала дјела Амонова, што је чинио, нијесу ли записана у Дневнику царева Јудинијех?

26. И погребоше га у његову гробу у врту Озину; и *Јосија син његов би цар на његово мјесто. *Мат. 1,10.

Царство Јудино. Цар Јосија. Нађена
књига закона. Пророчица Олда.

22. Осам година бијаше *Јосији кад поче царовати, и царова тридесет и једну годину у †Јерусалиму. Матери му бијеше име Једида, кћи Адајева, из Воската. *1.Днев. 3,14. †2.Днев. 34,1.

2. Он чињаше што је право пред Господом, и хођаше свијем путем Давида оца својега и не отступаше ни надесно ни налијево.

3. А осамнаесте године царовања Јосијина посла цар Сафана сина Азалије сина Месуламова, писара, у дом Господњи, говорећи:

4. Иди Хелкији поглавару свештеничком, нека изброји новце донесене у дом Господњи, што су накупили од народа вратари.

5. И нека их да посленицима који надгледају дом Господњи, па нека дају посленицима који раде око дома Господњега да се оправи што је трошно у дому,

6. Дрводјељама и каменарима и зидарима, и да се купује дрво и камен тесани да се оправи дом.

7. Али да им се не траже рачуни од новаца који им се даду, јер ће вјерно радити.

8. Тада рече Хелкија поглавар свештенички Сафану писару: Нађох законик у дому Господњем. И Хелкија даде књигу Сафану, и он је прочита.

9. А Сафан писар отиде цару, и јави цару говорећи: Покупише слуге твоје новце што се нађоше у дому, предаше их посленицима који надгледају дом Господњи.

10. И каза Сафан писар *цару говорећи: †Књигу ми даде Хелкија свештеник. И прочита је Сафан цару. *Јер. 36,21. †Јер. 36,13.

11. А кад цар чу ријечи у законику, раздрије хаљине своје.

12. И заповједи цар *Хелкији свештенику и †Ахикаму сину Сафанову и Ахвору сину Михејину и Сафану писару и Асаји слузи цареву, говорећи:

*2.Днев. 34,20. †Јер. 26,24.

13. Идите, упитајте Господа за ме и за народ и за свега Јуду због ријечи ове књиге што се нађе; јер је велик гњев *Господњи који се распалио на нас зато што оци наши не слушаше ријечи ове књиге да чине све онако како нам је написано. *Псал. 25,14.

14. И тако отиде *Хелкија свештеник и Ахикам и Ахвор и Сафан и Асаја пророчици Олди жени Салума сина Текуја сина Араса ризничара; а она ˇстајаше у Јерусалиму у другом крају; и говорише с њом.

*2.Днев. 34,22. ˇстановаше

15. А она им рече: Овако вели Господ Бог Израиљев: Кажите човјеку који вас је послао к мени:

16. Овако вели Господ: Ево пустићу зло на то мјесто и на становнике његове, све што говори књига коју је прочитао цар Јудин,

17. Зато што Ме оставише, и кадише другим боговима да би Ме гњевили свијем дјелима руку својих; зато се гњев мој распалио на то мјесто, и неће се угасити.

18. А *цару †Јудину, који вас је послао да упитате Господа, овако му кажите: Овако вели Господ Бог Израиљев за ријечи које си чуо: *2.Днев. 34,26. †Јер. 37,7.

19. Што је умекнуло *срце твоје, и понизио си се пред Господом кад си чуо шта сам говорио за то мјесто и за становнике његове да ће бити пустош и проклетиња, и што си раздро хаљине своје и плакао преда Мном, зато и Ја услиших тебе, вели †Господ. *Псал. 34,18. †2.Мој. 10,3.

20. Зато, ево, Ја ћу те прибрати к оцима твојим и на миру ћеш бити прибран у гроб свој, и нећеш очима својим видјети зла која ћу пустити на то мјесто. И казаше то цару.

Јосија обнавља завјет народни пред Господом, сатире идолопоклонство и празнује Пасху. Његова смрт. Царовање Јоахазово и Јоакимово.

23. Тада посла цар, те се скупише к њему све *старјешине Јудине и јерусалимске. *2.Днев. 34,29.

2. И отиде цар у дом Господњи и с њим сви људи из земље Јудине и сви Јерусалимљани и свештеници и пророци и сав народ, мало и велико, и прочита им све ријечи књиге завјетне, која се нађе у дому Господњем.

3. И цар стојећи код стуба учини завјет пред Господом да ће они ићи за Господом и држати заповијести Његове и свједочанства Његова и уредбе Његове свијем срцем и свом душом, вршећи ријечи тога завјета написане у тој књизи. И сав народ приста на завјет.

4. Тада заповједи цар Хелкији поглавару свештеничком и свештеницима другога реда и онима који чуваху врата, да изнесу из цркве Господње све ствари које бијаху начињене Валу и гају и свој војсци небеској; и спали их иза Јерусалима у пољу кедронском, и однесе пепео од њих у Ветиљ.

5. И свржe свештенике идолске које бијаху поставили цареви Јудини да каде по висинама у градовима Јудинијем и око

Јерусалима; тако и оне који кађаху Валу, Сунцу и Мјесецу и звијездама и свој војсци небеској.

6. И изнесе гај из дома Господњега иза Јерусалима на поток Кедрон, и спали га на потоку Кедрону и сатре у прах, и просу прах на гробове синова народнијех.

7. И поквари куће блудничке које бијаху у дому Господњем, у којима жене ткаху застираче за гај.

8. И доведавши све свештенике из градова Јудинијех оскврни висине гдје кађаху свештеници од Геве до Вирсавеје, и поквари висине на вратима, и која бијаше на уласку на вратима Исуса заповједника градскога налијево од врата градских.

9. Али свештеници онијех висина не приступаху к олтару Господњему у Јерусалиму, него јеђаху пријесне хљебове међу браћом својом.

10. Оскврни и ↘*Тофет, који бијаше у †долини синова Еномовијех, да не би нико више водио сина својега ни кћери своје кроз огањ ‡Молоху.

→Огњиште *Иса. 30,33. †Исус Н. 15,8. ‡3.Мој. 18,21.

11. И уклони коње које бијаху поставили цареви Јудини *Сунцу од уласка у дом Господњи до куће Натан-Мелеха дворанина, која бијаше у Фаруриму; а кола сунчана сажеже огњем. *5.Мој. 4,19.

12. И олтаре на крову собе Ахазове, које бијаху начинили *цареви Јудини, и олтаре које бијаше начинио Манасија у оба тријема дома †Господњега, поквари цар, и узевши их оданде баци прах од њих у поток Кедрон. *Јер. 19,13. †2.О цар. 21,5.

13. И висине према *Јерусалиму с десне стране на гори Маслинској, које бијаше начинио †Соломун цар Израиљев Астароти гаду сидонском и Хемосу гаду моавском и Мелхому гаду синова Амоновијех, оскврни цар. *Јер. 11,13. †Нем. 13,26.

14. И изломи ликове и исијече гајеве, и мјеста њихова напуни костију људских.

15. И олтар, који бјеше у *Ветиљу, висину, коју бјеше начинио Јеровоам син Наватов, који наведе на гријех †Израиља, и олтар и висину поквари, и спаливши висину сатре је у прах, и спали гај.

*1.О цар. 12,33. †1.О цар. 12,28.

16. И обазревши се *Јосија видје гробове који бијаху ондје на гори, и посла те извадише кости из гробова, и сажеже их на олтару и оскврни га, по ријечи Господњој, коју рече човјек Божји, који напријед каза те ствари. *1.О цар. 13,2.

17. И рече: Какав је оно споменик што видим? Рекоше му грађани: Оно је гроб човјека Божијега који дође из Јуде и напријед каза то што си учинио на олтару у Ветиљу.

18. А он рече: Оставите га, нико да му не креће кости. Тако се сачуваше кости његове с костима онога пророка који дође из Самарије.

19. И све домове на висинама по градовима самаријским, које начинише цареви Израиљеви гњевећи Господа, поквари Јосија; и учини с њима све онако како учини у Ветиљу.

20. И покла све свештенике ↘висина, који бијаху онуда, на олтарима, и сажеже *кости људске на њима; потом се врати у Јерусалим. →узвишица *2.Днев. 34,5.

21. Тада заповједи цар свему народу говорећи: Празнујте *Пасху †Господу Богу својему, као што пише у књизи завјетној.

*3.Мој. 23,5. †5.Мој. 16,2.

22. Јер не би празнована овако *Пасха од времена судија које судише Израиљу и за све вријеме царева Израиљевијех и царева Јудинијех, *2.Днев. 35,18.

23. Као што би осамнаесте године цара Јосије празнована Пасха Господу у Јерусалиму.

24. И оне што се договарају с *духовима и врачаре, и ликове и гадне богове и све гадове који се виђаху у земљи Јудиној и у Јерусалиму истријеби Јосија да изврши ријечи закона написане у књизи коју нађе †Хелкија ‡ свештеник у дому Господњем.

*5.Мој. 18,11. †2.О цар. 22,8. ‡2.Днев. 34,14.

25. Ни прије њега не бјеше таквога цара, који би се обратио ка *Господу свијем срцем својим и свом душом својом и свом снагом својом, сасвијем по закону Мојсијеву, нити послије њега наста такав као он.

*2.О цар. 18,5.

26. Али се Господ не поврати од жестине великога гњева својега, којом се бјеше

распалио гњев његов на *Југу за све ᵓдражење којим га бјеше гњевио †Манасија.

*2.О цар. 21,11. ᵓизазивање †Јер. 15,4.

27. И рече Господ: И *Југу ћу одбацити од Себе као што сам одбацио † Израиља, и ‡град ћу овај одбацити, који сам изабрао, Јерусалим, и дом, за који рекох: Ту ће бити име Моје. *2.О цар. 24,2. †2.О цар. 17,18. ‡Јер. 32,31.

28. А остала дјела Јосијина и све што је чинио, није ли записано у Дневнику царева Јудинијех?

29. У његово вријеме изиђе фараон *Нехаон цар мисирски на †цара асирскога к ријеци ‡Еуфрату, и цар Јосија изиде преда њ, а он како га видје уби га у Мегидону. *2.Днев. 35,20. †2.О цар. 14,8. ‡Јер. 46,2.

30. И мртва метнуше га слуге његове на кола, и одвезоше га из Мегидона у Јерусалим, и погребоше га у гробу његову; и народ земаљски узе *Јоахаза сина Јосијина, и помазаше га и зацарише га на мјесто оца његова. *2.Днев. 36,1.

31. Двадесет и три године бјеше Јоахазу кад поче царовати, и царова три мјесеца у *Јерусалиму. Матери му бјеше име Амутала, кћи Јеремијина, из Ливне. *2.О цар. 24,18.

32. Он чињаше што је зло пред Господом сасвијем како су чинили оци његови.

33. И свеза га фараон Нехаон у *Ривли у †земљи Ематској да више не царује у Јерусалиму, и оглоби земљу сто таланата сребра и таланат злата. *4.Мој. 34,11. †Језек. 19,4.

34. А *царем постави фараон Нехаон Елијакима сина Јосијина на мјесто †Јосије оца његова, и предје му име Јоаким; а Јоахаза узе и отиде у Мисир, а он умрије ондје. *Јер. 22,11; 2.О цар. 24,17. †Мат. 1,11.

35. А оно сребро и злато даде Јоаким фараону разрезавши на земљу да би дао новце по заповијести фараоновој, од свакога узимајући како бјеше цијењен, сребро и злато по народу у земљи, да да фараону Нехаону.

36. Двадесет и пет година бијаше *Јоакиму кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Зевуда, кћи Федајева, из Руме. *2.Днев. 36,4.

37. А он чињаше што је зло пред Господом сасвијем како су чинили оци његови.

Царство Јудино. Јоаким, Јоахин и Седекија. Навуходоносор опсједа Јерусалим. Почетак вавилонскога робовања.

24. За његова времена дође *Навуходоносор цар вавилонски; и Јоаким му би слуга три године; потом одуста и одметну се од њега. *2.Днев. 36,6.

2. И Господ посла на њ чете халдејске и чете сирске и чете моавске и чете синова Амоновијех; посла их на Јуду да га потру, по ријечи Господњој коју говори преко слугу својих пророка.

3. По заповијести Господњој зби се то Јуди да би га одбацио од Себе за гријехе Манасијине по свему што бјеше учинио;

4. И за крв праву коју бјеше пролио напунивши Јерусалим крви праве; зато Господ не хтје опростити.

5. А остала дјела Јоакимова и све што је учинио, није ли записано у Дневнику царева Јудинијех?

6. И почину Јоаким код отаца својих; а на његово се мјесто зацари Јоахин.

7. А цар мисирски не изиђе више из земље своје, јер цар вавилонски узе од ријеке Мисирске до ријеке Еуфрата све што бјеше цара мисирскога.

8. Осамнаест година бијаше Јоахину кад се зацари, и царова три мјесеца у Јерусалиму. Матери му бјеше име Неуста, кћи Елнатанова, из Јерусалима.

9. И он чињаше зло пред Господом сасвијем како је чинио отац његов.

10. У то вријеме дођоше слуге Навуходоносора *цара вавилонскога на Јерусалим, и град би опкољен. *Дан. 1,1.

11. Дође и Навуходоносор цар *вавилонски на град кад га слуге његове опколише.

*Језек. 17,12.

12. Тада *Јоахин цар Јудин изиђе к †цару вавилонском с матером својом и са слугама својим и с кнезовима својим и с дворанима својим; а цар га ‡вавилонски зароби осме године својега царовања.

*2.О цар. 25,27. †2.О цар. 20,18. ‡Јер. 24,1.

13. И однесе све благо дома *Господњега и благо дома царскога, и полупа све судове златне, које бјеше начинио Соломун цар Израиљев за †цркву Господњу, као што бјеше рекао ‡Господ.

*Јер. 27,16. †Дан. 5,2. ‡1.О цар. 14,15.

14. И пресели сав Јерусалим, све кнезове и све јунаке, десет тисућа робова, и све дрводјеље и све коваче, не оста ништа осим сиромашнога народа по *земљи. *1.Сам. 13,19.

15. Одведе и Јоахина у *Вавилон и матер цареву и жене цареве и дворане његове, и главаре земаљске одведе у †ропство из Јерусалима у Вавилон. *2.Днев. 36,10. †Јест. 2,6.

16. И све јунаке, на број седам тисућа, и дрводјеље и коваче, тисућу, све што бијаху за војску одведе цар вавилонски у Вавилон у ропство.

17. И *постави †царем цар вавилонски на мјесто Јоахиново Матанију стрица његова, и предје му име ‡Седекија.
*2.О цар. 23,34. †2.Днев. 36,4. ‡1.Днев. 3,15.

18. Двадесет и једна година бијеше *Седекији кад поче ц思ровати, и царова једанаест година у †Јерусалиму. Матери му бијеше име Амутала, кћи Јеремијина, из Ливне. *2.Днев. 36,11. †2.О цар. 23,31.

19. Он чињаше што је зло пред Господом сасвијем како је чинио Јоаким.

20. Јер од гњева Господњега зби се то Јерусалиму и *Јуди, да их одбаци од Себе. А Седекија се одметну од †цара вавилонскога.
*2.О цар. 23,26. †2.Днев. 36,13.

Разорење Јерусалима. Вавилонско ропство. Исмаило убија Годолију. Цар вавилонски пушта из тамнице Јоахина.

25. И тако девете године његова царовања, десетога мјесеца десетога дана дође *Навуходоносор цар †вавилонски са свом војском својом на Јерусалим, и стадоше у око под њим, и начинише опкопе око њега. *Јер. 39,1. †Јер. 52,4.

2. И град би опкољен до једанаесте године царовања Седекијина.

3. И деветога дана мјесеца четвртога поста велика глад у граду, те народ земаљски немаше хљеба.

4. Тада град би провањен, а војници сви побјегоше ноћу на врата између два зида уз врт царев; а Халдеји бијаху свуда око града; и цар отиде путем према пустињи.

5. Али војска халдејска потјера цара, и стигоше га у пољу јерихонском, а сва војска што бијаше с њим разбјежа се од њега.

6. И ухватише цара, и одведоше га цару вавилонском у Ривлу, и ондје му судише.

7. И синове Седекијине поклаше на његове очи, па онда Седекији ископаше очи, и свезаше га у два ланца мједена, и одведоше га у Вавилон.

8. А седмога дана петога мјесеца године деветнаесте царовања Навуходоносора цара вавилонскога дође у Јерусалим Невузардан заповједник стражарски, слуга цара вавилонскога.

9. И попали дом Господњи и дом царски и све домове у Јерусалиму; све велике куће попали огњем.

10. И зидове *јерусалимске унаоколо развали сва војска халдејска, која бијаше са заповједником стражарским. *Нем. 1,3.

11. А остатак народа што оста у граду, и пребјеге што пребјегоше *цару вавилонском, и остали прости народ одведе †Невузардан заповједник стражарски.
*Јер. 52,15. †Јер. 39,9.

12. *Само од сиромаха у †земљи остави заповједник стражарски који ће бити виноградари и ратари. *Јер. 39,10. †2.О цар. 24,14.

13. И стубове мједене што бијаху у дому Господњем, и подножја, и море мједено које бијаше у дому Господњем, изломише Халдејци, и мјед од њих однесоше у *Вавилон. *2.О цар. 20,17.

14. И лонце и лопате и виљушке и кадионице и све судове мједене којима служаху, узеше,

15. И клијешта и котлиће, што год бијеше златно и што год бијеше *сребрно, узе заповједник стражарски, *2.Днев. 24,14.

16. Два стуба, једно море и подножја, што начини Соломун за дом Господњи; не бијеше мјере мједи од свијех тијех судова;

17. Осамнаест лаката бијаше висок један стуб, и озго на њему бијаше оглавље мједено, и оглавље бијаше високо три лакта, и плетенице и шипци око оглавља, све од мједи; такав бијаше и други стуб с плетеницом.

18. Узе заповједник стражарски и *Сераију првога свештеника и †Софонију другога свештеника, и три вратара.
*1.Днев. 6,14. †Јер. 21,1.

19. А из града узе једнога дворанина, који бијаше над војницима, и пет људи

који стајаху пред царем, који се нађоше у граду, и првога писара војничкога, који пописиваше народ по земљи у војску, и шездесет људи из народа земаљскога, који се нађоше у граду.

20. Узе их Невузардан заповједник стражарски, и одведе к цару вавилонском у Ривлу.

21. А цар их вавилонски поби и погуби у Ривли у *земљи ематској. Тако би пресељен †Јуда из земље своје.

*3.Мој. 26,33. †2.О цар. 23,27.

22. А над народом који оста у земљи Јудиној, који остави Навуходоносор цар *вавилонски, над њим постави Годолију сина Ахикама сина Сафанова. *Јер. 40,5.

23. А кад чуше све *војводе и људи њихови да је цар вавилонски поставио Годолију, дођоше Годолији у Миспу, на име: Исмаило син Нетанијин, и Јоанан син Каријајев, и Сераја син Тануметов из Нетофата, и Јазанија син Махатов, они и људи њихови. *Јер. 40,7.

24. И Годолија се закле њима и људима њиховијем и рече: Не бојте се службе Халдејима; сједите у земљи и служите *цару вавилонском, и биће вам добро. *Јер. 27,12.

25. Али седмога мјесеца дође *Исмаило син Нетаније сина Елисамова, рода царскога, и десет људи с њим, и убише Годолију, те погибе; тако и Јудеје и Халдеје који бијаху с њим у Миспи. *Јер. 41,1.

26. Тада се подиже сав народ, мало и велико, и *војводе, те отидоше у Мисир, јер се побојаше Халдеја. *Јер. 41,16.

27. А тридесет седме године откако се зароби Јоахин цар Јудин, дванаестога мјесеца, двадесет седмога дана Евил-Меродах цар вавилонски исте године зацарив се извади из тамнице Јоахина цара Јудина.

28. И лијепо говори с њим, и намјести му пријесто више пријестола других царева који бијаху код њега у Вавилону.

29. И промијени му хаљине тамничке, и он јеђаше свагда с њим свега вијека својега.

30. И храна му се једнако даваше од цара сваки дан свега вијека његова до смрти његове.

ПРВА КЊИГА ДНЕВНИКА

Списак праотаца од Адама до Исака.
Синови Исавови и едомски цареви.

1. Адам, Сит, Енос,

2. Кајинан, Малелеило, Јаред,

3. Енох, Матусал, Ламех,

4. Ноје, Сим, Хам и Јафет.

5. Синови Јафетови: Гомер и Магог и Мадај и Јаван и Товел и Мосох и Тирас.

6. А синови Гамерови: Асханас и Рифат и Тогарма.

7. А синови Јаванови: Елиса и Тарсис, Китим и Доданим.

8. Синови Хамови: Хус и Месрајим, Фуд и Ханан.

9. А синови Хусови: Сава и Евила и Савата и Регма и Саватака. А синови Регмини: Сава и Дедан.

10. И Хус роди Неврода. Он први би силан на земљи.

11. А Месрајим роди Лудеје и Енемеје и Лавеје и Нафтухеје,

12. И Патросеје и Хаслухеје, од којих изиђоше *Филистеји и †Кафтореји.

*Амос 9,7. †5.Мој. 2,23.

13. А Ханан роди Сидона првенца својега, и Хета,

14. И Јевусеје и Амореје и Гергесеје,

15. И Јевеје и Арукеје и Асенеје,

16. И Евеје и Самареје и Аматеје.

17. Синови Симови: Елам и Асур и Арфаксад и Луд и Арам и Уз и Ул и Гатер и Мас.

18. А Арфаксад роди Салу, а Сала роди Евера.

19. А Еверу се родише два сина; једноме беше име Фалек, јер се у његово вријеме раздијели земља; а име брату његову Јектан.

20. А Јектан роди Елмодада и Салета и Асармота и Јараха,
21. И Адорама и Узала и Диклу,
22. И Евала и Авимаила и Саву,
23. И Офира и Евилу и Јовава: ти сви бјеху синови Јектанови.
24. Сим, Арфаксад, Сала,
25. Евер, Фалек, Рагав,
26. Серух, Нахор, Тара,
27. Аврам, то је Авраам.
28. Синови Авраамови: Исак и *Исмаило.

*1.Мој. 16,15.

29. Ово је племе њихово: Првенац Исмаилов *Навајот, па Кидар и Авдеило и Мивсам.

*1.Мој. 25,13.

30. Мисма и Дума, Маса, Адад и Тема,
31. Јетур, Нафис и Кедма; то су синови Исмаилови.
32. А синови *Хетуре иноче Авраамове: она роди Земрана и Јоксана и Мадана и Мадијана и Јесвока и Суја. А синови Јоксанови: Сава и Дедан.

*1.Мој. 25,1.

33. А синови Мадијанови: Гефа и Ефер и Енох и Авида и Елдага. Ти сви бјеху синови Хетурини.
34. Тако Авраам роди Исака; а синови Исакови бјеху *Исав и Израиљ.

*1.Мој. 25,25.

35. Синови Исавови: Елифас, Рагуило и Јеус и Јеглом и Кореј.
36. Синови Елифасови: Теман и Омар, Софар и Готом, Кенез и Тамна и Амалик.
37. Синови Рагуилови: Нахат, Зара и Сома и Моза.
38. А синови Сирови: *Лотан и Совал и Севегон и Ана и Дисон и Есер и Дисан.

*1.Мој. 36,20.

39. А синови Лотанови: Хорије и Емам; а сестра Лотанова Тамна.
40. Синови Соваловi: Елан и Манахат и Евал, Сефија и Онам. А синови Севегонови: Аја и Ана.
41. Синови Анини: *Дисон, и синови Дисонови Амрам и Асван и Итран и Харан.

*1.Мој. 36,25.

42. Синови Есерови: Валан и Заван и Јакан. Синови Дисанови: Уз и Аран.
43. А ово су *цареви који цароваше у земљи едомској прије него се зацари цар над синовима Израиљевијем: Валак син Веоров, а граду му бијеше име Денава.

*1.Мој. 36,31.

44. А кад умрије Валак, зацари се на његово мјесто Јовав син Зарин од Восоре.
45. А кад умрије Јовав, зацари се на његово мјесто Асом од земље темановске.
46. А кад умрије Асом, зацари се на његово мјесто Адад син Варадов, који исијече Мадијанце у пољу моавском; а граду му бијеше име Гетем.
47. А кад умрије Адад, зацари се на његово мјесто Самада из Масекаса.
48. А кад умрије *Самада, зацари се на његово мјесто Саул из Ровота на Ријеци.

*1.Мој. 36,37.

49. А кад умрије Саул, зацари се на његово мјесто Валенон син Аховоров.
50. А кад умрије Валенон, зацари се на његово мјесто Адад; а град му се зваше Фогор, а жени му бијеше име Метевеила кћи Матраиде кћери Мезовове.
51. А кад умрије Адад, насташе кнезови у едомској: Кнез Тамна, кнез Алва, кнез *Јетет,

*1.Мој. 36,40.

52. Кнез Оливема, кнез Ила, кнез Финон,
53. Кнез Кенез, кнез Теман, кнез Мивсар,
54. Кнез Магедило, кнез Ирам. То бјеху кнезови едомски.

Синови Јаковљеви и Јудини.

2. Ово су синови Израиљеви: *Рувим, †Симеун, Левије и Јуда, Исахар и Завулон,

*1.Мој. 29,32. †2.Мој. 1,2.

2. Дан, Јосиф и Венијамин, Нефталим, Гад и Асир.
3. Синови Јудини: Ир и Авнан и Сила; та му три роди кћи Сувина Хананејка; али Ир првенац Јудин бијеше неваљао пред Господом, те га уби.
4. А Тамара снаха његова роди му Фареса и Зару. Свега пет бијеше синова Јудинијех.
5. Синови Фаресови: Есрон и Амул.
6. А синови Зарини: Зимрије и Етан и Еман и Халкол и Дара; свега пет.
7. И синови Хармијини: Ахан, који смути Израиља огријешив се о ствари проклете.
8. А син Етанов: Азарија.

9. А синови Есронови, што му се родише: Јерамеило и Арам и Халев.

10. А *Арам роди †Аминадава, а Аминадав роди Насона, кнеза синова Јудинијех;

*Рута 4,19. †Мат. 1,4.

11. А Насон роди Салмона; а Салмон роди Воза;

12. А Воз роди Овида; а Овид роди Јесеја;

13. А Јесеј роди првенца својега *Елијава, и Авинадава другога и Саму трећега,

*1.Сам. 16,6.

14. Натанаила четвртога, Радаја петога,

15. Осема шестога, Давида седмога,

16. И сестре им Серују и Авигеју. А синови *Серујини бјеху †Ависај и Јоав и Асаило, тројица. *1.Сам. 26,6. †2.Сам. 2,18.

17. А *Авигеја роди Амасу; а отац Амасин бјеше Јетер Исмаиљац. *2.Сам. 17,25.

18. А Халев син Есронов роди с Азувом женом својом и с Јериотом синове, и синови му бјеху Јесер и Совав и Ардон.

19. А кад умрије Азува, Халев се ожени Ефратом, која му роди Ора;

20. А Ор роди *Урију, а Урија роди †Веселеила. *2.Мој. 31,2. †2.Днев. 1,5.

21. Потом отиде Есрон *кћери Махира оца Галадова, и ожени се њом кад му бијаше шездесет година, и она му роди Сегува. *4.Мој. 27,1.

22. А Сегув роди Јаира, који имаше двадесет и три града у земљи галадској.

23. Јер узе Гесурејима и Сирцима *села †Јаирова и Кенат са селима његовијем, шездесет градова. То све узеше синови Махира оца Галадова. *4.Мој. 32,41. †5.Мој. 3,14.

24. И кад умрије Есрон у Халев-Ефрати, *жена Есронова Авија роди му Асхора оца Текојанима. *2.Сам. 14,2.

25. А синови Јерамеила првенца Есронова бјеху: Првенац Арам, па Вуна и Орен и Осем и Ахија.

26. Имаше и другу жену Јерамеило, по имену Атару, она је мати Онамова.

27. А синови Арама првенца Јерамеилова бјеху: Мас и Јамин и Екер.

28. И синови Онамови бјеху: Самај и Јадај; а синови Самајеви: Надав и Ависур.

29. И име жени Ависуровој бјеше Авихаила, која му роди Авана и Молида.

30. А синови Надавови: Селед и Апаим; али Селед умрије без дјеце.

31. А син Апаилов: Јесеј; а синови Јесејеви: Сисан, и кћи Сисанова Алаја.

32. А синови Јадаја брата Самајева: Јетер и Јонатан; али Јетер умрије без дјеце.

33. А синови Јонатанови: Фалет и Заза. Ти бијаху синови Јерамеилови.

34. А Сисан не имаше синова него кћери; и имаше Сисан слугу Мисирца по имену Јарају.

35. Зато Сисан даде кћер своју Јараји слузи својему за жену; а она му роди Атаја.

36. А Атај роди Натана; а Натан роди Завада;

37. А Завад роди Ефлала; а Ефлал роди Овида;

38. А Овид роди Јуја; а Јуј роди Азарију;

39. А Азарија роди Хелиса; а Хелис роди Елеасу;

40. А Елеаса роди Сисамаја; а Сисамај роди Салума;

41. А Салум роди Јекамију; а Јекамија роди Елисама.

42. А синови Халева брата Јерамеилова бјеху: Миса првенац његов, отац Зифејима; па синови Марисе оца Хевронова.

43. А синови Хевронови: Кореј и Тафуја и Рекем и Сема.

44. А Сема роди Рама оца Јоркоамова; а Рекем роди Самаја.

45. А син Самајев бјеше Маон, а тај Маон би отац Вет-Суру.

46. И Гефа иноча Халевова роди Харана и Мосу и Газеса.

47. А синови Јадајеви: Регем и Јотам и Гисан и Фелет и Гефа и Сагаф.

48. Маха иноча Халевова роди Севера и Тирхану.

49. Роди и Сагафа оца Мадманцима и Севу оца Махвинцима и Гавајанима; а кћи *Халевова бијаше Ахса. *Исус Н. 15,17.

50. Ово бијаху синови Халева сина Ора првенца Ефратина; Совал отац Киријат-Јариму,

51. Салма отац Витлејему, Ареф отац Вет-Гадеру.

52. А имаше синове Совал отац Киријат-Јариму: Ароја и Аси-Аменухота.

53. А породице киријат-јаримске бјеху: Јетрани и Фуђани и Сумаћани и Мисрајани. Од њих изидоше Сараћани и Естаољани.

54. Синови Салмини: Витлејемци и Нетофаћани, Атароћани од дома Јоавова, и Зорани, половина Манахаћана,

55. И породице писарске у Јавису, Тираћани, Симеаћани, Сухаћани; то су *Кенеји, који се народише од Емата, оца дома †Рихавова. *4.Мој. 24,21. †2.О цар. 10,15.

Списак синова Давидовијех и краљева Јудинијех.

3. А ово су синови Давидови који му се родише у Хеврону: Првенац *Амнон од †Ахиноаме Језраељанке, други Хилеав од Авигеје Кармилке, *2.Сам. 3,2. †1.Сам. 25,43.

2. Трећи Авесалом, син Махе кћери Талмаја цара гесурскога, четврти Адонија, син Агитин,

3. Пети Сефатија од Авитале, шести Итрам од Егле жене његове.

4. Шест му се роди у Хеврону, гдје царова седам година и шест мјесеци, а тридесет и три царова у Јерусалиму.

5. А ови му се родише у Јерусалиму: Самаја и Совав и Натан и Соломун, четири, од Витсавеје кћери Амилове.

6. И Јевар и Елисуј и Елифалет,

7. И Нога и Нефег и Јафија,

8. И Елисама и Елијада и Елифалет, девет,

9. Све синови Давидови осим синова иноча његовијех и осим Тамаре сестре њихове.

10. А син Соломунов бијаше *Ровоам, а његов син Авија, а његов син Аса, а његов син Јосафат, *1.О цар. 11,43.

11. А његов син Јорам, а његов син Охозија, а његов син Јоас,

12. А његов син Амасија, а његов син Азарија (или Озија), а његов син Јотам,

13. А његов син Ахаз, а његов син Језекија, а његов син Манасија,

14. А његов син Амон, а његов син Јосија.

15. А синови Јосијини: Првенац Јоанан, други Јоаким, трећи Седекија, четврти Салум (или Јоахаз).

16. А синови Јоакимови: Јехонија син му, и његов син Седекија.

17. А синови *Јехоније сужња: Салатило син му. *Мат. 1,12.

18. А његови синови Малхирам и Федаја и Сенасар, Јекамија, Осама и Недавија.

19. А синови Федајини: *Зоровавељ и Симеј; а синови Зоровавељеви: Месулам и Ананија и сестра им Селомета. *Језд. 3,2.

20. А синови Месуламови: Асува и Оило и Варахија и Асадија и Јусавесед, пет.

21. А синови Ананијини: Фелатија и Јесаја, синови Рефајини, синови Арнанови, синови Овадијини, синови Сеханијини.

22. А синови Сеханијини: Семаја, и синови Семајини: Хатус и Игеал и Варија и Неарија и Сафат, шест.

23. А синови Неаријини: Елиоинај и Језекија и Азрикам, три.

24. А синови Елиоинајеви: Одаја и Елиасив и Фелаја и Акув и Јоанан и Далаја и Анан, седам.

Потомци Јудини и Симеунови.

4. Синови *Јудини бјеху: †Фарес, Есром и Хармија и Ор и Совал. *4.Мој. 26,20. †1.Мој. 38,29.

2. А Реаја син Совалов роди Јата, а Јат роди Ахумаја и Лада. То су породице саратске.

3. А ово су од оца Итама: Језраел и Јесма и Једвас, а сестри њиховој бјеше име Аселелфонија.

4. И Фануило бјеше отац Гедору, и Есер отац Хусин. То бијаху синови Ора првенца Ефрате оца Витлејемцима.

5. А Асхор отац Текујанима имаше двије жене, Елу и Нару.

6. И Нара му роди Ахузама и Ефера и Темана и Ахастара. То су синови Нарини.

7. А синови Елини: Серед, Јесоар и Етнан.

8. А Кос роди Анува и Совиву и породице Ахарила сина Арумова.

9. А Јавис бјеше славнији од своје браће, и мати му надје име Јавис говорећи: Родих га с болом.

10. И Јавис призва Бога Израиљева говорећи: О да би ме благословио и раширио međе моје, и рука Твоја да би била са мном,

и да би ме сачувао ода зла да ме не би уцвијелили! И учини Бог за што Га моли.

11. А Хелув брат Сујин роди Мехира. Он би отац Естонов.

12. А Естон роди Вет-Рафу и Фесеју и Техину оца граду Насу. То су људи Рихавови.

13. А синови Кенезови бјеху Готонило и Сераја. А син Готонилов: Атат.

14. А Меонотај роди Офру; а Сераја роди Јоава, оца онијех што живе у *Долини дрводјељској, јер бијаху дрводјеље. *Нем. 11,35.

15. А синови Халева сина Јефонијина бијаху Ир, Ила и Нам. А син Илин бјеше Кенез.

16. А синови Јелелеилови: Зиф и Зифа, Тирија и Асареило.

17. А синови Езрини: Јетер и Меред и Ефер и Јалон; а жена Мередова роди Маријама и Самаја и Јесву, оца Естемоји.

18. А жена његова Јудија роди Јереда оца Гедору, и Евера оца Сохоту, и Јекутила оца Заноји. А то бијаху синови Витије кћери фараонове, којом се ожени Меред.

19. А синови жене Одијине сестре Нама оца Кеили бијаху Гармија и Естемоја Махаћанин.

20. А синови Симонови: Амнон и Рина и Вен-Анан и Тилон. А синови Јесејеви: Зохет и Вен-Зохет.

21. А синови Силе сина Јудина: Ир отац Лиху, и Лада отац Мариси, и породице дома платнарскога, дома Асвејина.

22. И Јоким и Хасивљани, и Јоас и Сараф, који владаху у Моавској, и Јасуви-Лехем. Али то су стари догађаји.

23. То бијаху лончари и живљаху у садовима и забранима, и бијаху ондје код цара за његове послове.

24. Синови Симеунови: Немуило и Јамин, Јарив, Зера, Саул;

25. А његов син Салум, а његов син Мивсам, а његов син Мисма.

26. А синови Мисмини: Амуило син му, и његов син Захур, и његов син Симеј.

27. А Симеј имаше шеснаест синова и шест кћери; а браћа његова немаху много синова, и све породице њихове не бјеше тако много као синова Јудинијех.

28. А живљаху у Вирсавеји и Моладу и Асар-Суалу,

29. И у Вали и у Асему и у Толаду,

30. И у Ветуилу и у Орми и у Сиклагу,

31. И у Вет-Мархавоту и у Асар-Сусиму и у Вет-Виреју и у Сараиму. То бјеху градови њихови до цара Давида.

32. А села њихова бијаху Итам и Ајин, Римон и Тохен и Асан, пет градова,

33. И сва села њихова што бијаху око тијех градова до Вала. То бијаху станови њихови по роду њихову.

34. А Месовав и Јамлих и Јоса син Амасијин,

35. И Јоило и Јуј син Јосивије сина Сераје сина Асилова,

36. И Елиоинај и Јакова и Јесохаја и Асаја и Адило и Јесимило и Венаја,

37. И Зиса син Сифија сина Алона сина Једаје сина Симрија сина Семајина;

38. Ти именовани бијаху кнезови у породицама својим, и домови отаца њиховијех умножише се веома.

39. И зато отидоше у Гедор до источне стране долине да траже пашу стоци својој.

40. И нађоше пашу обилату и добру и земљу пространу и мирну и родну, јер прије ондје живљаху који бијаху од Хама.

41. Ти, дакле, записани по имену дошавши за Језекије цара Јудина разбише шаторе њихове и становнике који се нађоше ондје, и побише их као проклете да не оста ниједан до данас, и населише се мјесто њих, јер ондје бијаше паше за стоку њихову.

42. А између њих, синова Симеуновијех, изиђе на гору Сир пет стотина људи, а поглавари им бијаху Фелатија и Неарија и Рефаја и Озило, синови Јесејеви.

43. И побише остатак што бијаху утекли између *Амалика, и населише се ондје до данашњега дана. *2.Сам. 8,12.

Потомци Рувимови, Гадови и Манасијини.

5. А синови Рувима првенца Израиљева, јер он бијаше првенац, али кад оскврни постељу оца својега, дано би његово првенаштво синовима *Јосифа сина Израиљева, али не тако да се броји првенац, *1.Мој. 48,15.

2. Јер Јуда би најсилнији међу браћом својом и од њега је ᵛвођ, али првенаштво доби Јосиф; ᵛкнез

3. Синови Рувима првенца Израиљева бијаху: Анох и Фалуј, Есрон и Хармија,

4. Синови Јоилови: Семаја син му, а његов син Гог, а његов син Симеј,

5. А његов син Миха, а његов син Реаја, а његов син Вал,

6. А његов син Веира, којега одведе Телгат-Фелнасар цар асирски; он бијаше кнез племена Рувимова.

7. А браћи његовој по породицама њиховијем кад се избројише по кољенима својим, бјеше кнез Јеило и Захарија,

8. И Вела син Азаза сина Семе сина Јоилова; он живљаше у Ароиру и до Невона и Валмеона.

9. Потом живљаше к истоку дори до пустиње од ријеке Еуфрата, јер им се стока умножи у земљи галадској.

10. И за времена Саулова војеваше на Агарене, који изгибоше од руке њихове; и тако се населише у шаторима њиховијем по свему источном крају земље галадске.

11. А синови *Гадови живљаху према њима у земљи васанској до Салхе. *Исус Н. 13,24.

12. Јоило им бијаше поглавар, а Сафан други, па Јанај и Сафат у Васану.

13. А браћа њихова по домовима отачким бијаху: Михаило и Месулам и Сева и Јорај и Јахан и Зије и Евер, седморица.

14. Ти бијаху синови Авихаила сина Урија сина Јароје сина Галада сина Михаила сина Јесисаја сина Јадона сина Вузова.

15. Ахије син Авдила сина Гунијева бијаше поглавар у дому отаца њиховијех.

16. И живљаху у Галаду, у Васану и у селима његовијем и у свијем подграђима саронским до међа његовијех.

17. Сви ови бјеху избројени за времена Јотама *цара Јудина и за времена Јеровоама цара Израиљева. *2.О цар. 15,5.

18. Синова Рувимовијех и Гадовијех и половине племена Манасијина, храбријех људи, што ношаху штит и мач, и затезаху лук, и вјештијех боју, бијаше четрдесет и четири тисуће и седам стотина и шездесет, који иђаху на војску;

19. И војеваше на Агарене, на Јетуреје и Нафисеје и Нодавеје,

20. И дође им помоћ супрот њих, и ᵛАгарени им бише дани у руке и све што имаху; јер завапише к Богу у боју, и услиши их, јер се поуздаше у Њ. ᵛИсмаилови потомци

21. И заплијенише стоку њихову, педесет тисућа камила и двјеста и педесет тисућа оваца и двије тисуће магараца и сто тисућа душа људских.

22. А рањенијех много паде; јер тај бој би од Бога; и наставаше на мјесту њихову до сеобе своје.

23. А синови половине племена Манасијина живљаху у тој земљи од Васана до Вал-Ермона и Сенира, до горе Ермона; бијаху се умножили.

24. А ово бијаху поглавари у дому отаца њиховијех: Ефер и Јесеј и Елило и Азрило и Јеремија и Одавија и Јадило, људи храбри и на гласу, поглавари у дому отаца својих.

25. Али кад згријешише Богу отаца својих и чинише прељубу са боговима народа оне земље, које Бог истријеби испред њих,

26. Подиже Бог Израиљев дух Фула цара асирскога и дух Телгат-Фелнасара цара асирскога, и преселише племе Рувимово и племе Гадово и половину племена Манасијина, и одведоше их у Алу и у Авор и у Ару, и на ријеку Гозан, гдје осташе до данас.

Имена и градови синова
Левијевих и Ароновијех.

6. Синови Левијеви бијаху: *Гирсон, Кат и Мерарије. *1.Мој. 46,11.

2. А синови Катови: Амрам, Исар и Хеврон и Озило.

3. А синови Амрамови: Арон и Мојсије, и кћи Марија. А синови Аронови: Надав и Авијуд и Елеазар и Итамар.

4. Елеазар роди Финеса; а Финес роди Ависују;

5. А Ависуја роди Вукија; а Вукије роди Озију;

6. А Озија роди Зерају; а Зераја роди Мерајота;

7. А Мерајот роди Амарију; а Амарија роди Ахитова;

8. А Ахитов роди Садока; а Садок роди Ахимаса;

9. А Ахимас роди Азарију; а Азарија роди Јоанана;

10. А Јоанан роди *Азарију, који би свештеник у ↘дому што сазида †Соломун у Јерусалиму; *2.Днев. 26,17. ↗Храму †2.Днев. 3,1.

11. А *Азарија роди Амарију; а Амарија роди Ахитова; *Језд. 7,3.

12. А Ахитов роди Садока; а Садок роди Салума;

13. А Салум роди Хелкију; а Хелкија роди Азарију;

14. А Азарија роди Серају; а *Сераја роди Јоседека. *Нем. 11,11.

15. А Јоседек отиде кад Господ пресели Јудеје и Јерусалим руком Навуходоносоровом.

16. Синови Левијеви бијаху: *Гирсон, Кат и Мерарије. *2.Мој. 6,16.

17. А ово су имена синовима Гирсоновијем: Ловеније и Симеј.

18. А синови Катови бјеху: Амрам и Исар и Хеврон и Озило.

19. Синови Мераријеви: *Молија и Мусија. И ово су †породице левитске по оцима својим: *1.Днев. 6,47. †4.Мој. 3,33.

20. Гирсонова: Ловеније син му, а његов син Јат, а његов син Зима,

21. А његов син Јоах, а његов син Идо, а његов син Зера, а његов син Јетрај.

22. Синови Катови: Аминадав син му, а његов син Кореј, а његов син Асир.

23. А његов син Елкана, а његов син Евијасаф, а његов син Асир,

24. А његов син Тахат, а његов син Урило, а његов син Озија, а његов син Саул.

25. А синови Елканини: Амасај и Ахимот,

26. Елкана; синови Елканини: Суфија син му, а његов син Махат;

27. А његов син Елијав, а његов син Јероам, а његов син *Елкана. *1.Днев. 6,34.

28. А синови Самуилови: Васнија првенац, па Авија.

29. Синови Мераријеви: Молија, а његов син Ловеније, а његов син Симеј, а његов син Уза,

30. А његов син Симаја, а његов син Агија, а његов син Асаја.

31. А ово су које постави *Давид да пјевају у дому Господњем, кад се намјести †ковчег, *2.Сам. 6,17. †1.Днев. 16,1.

32. Који служаху пред Шатором од састанка пјевајући, док не сазида Соломун ↘дом Господњи у Јерусалиму, и стајаху по реду свом у служби својој; ↗Храм

33. Ови су што стајаху и синови њихови: од синова Катовијех Еман пјевач, син Јоила сина Самуила,

34. Сина Елкане, сина Јероама, сина Елила, сина Тоје,

35. Сина Суфа, сина Елкане, сина Мата, сина Амасаја,

36. Сина Елкане, сина Јоила, сина Азарије, сина Софоније,

37. Сина Тахате, сина Асира, сина Авиасафа, сина Кореја,

38. Сина Исара, сина Ката, сина Левија, сина Израиљева.

39. И брат му Асаф, који му стајаше с десне стране; а Асаф бијаше син Варахије, сина Симеје,

40. Сина Михаила, сина Васије, сина Малхије,

41. Сина Етнија, сина Зера, сина Адаје,

42. Сина Етана, сина Зиме, сина Симеја,

43. Сина Јата, сина Гирсона, сина Левијева.

44. А синови Мераријеви, браћа њихова, стајаху с лијеве стране: Етан син Кисије, сина Авдија, сина Малуха,

45. Сина Асавије, сина Амасије, сина Хелкије,

46. Сина Амсије, сина Ваније, сина Самира,

47. Сина Молије, сина Мусије, сина Мерарија, сина Левијева.

48. А браћа њихова, остали Левити, бјеху одређени на сву службу у Шатору дома Божијега.

49. А Арон и синови његови пањаху на олтару за жртве паљенице и на олтару кадионом, вршећи све послове у Светињи над светињама, и чинећи очишћење за Израиља по свему како је заповједио Мојсије слуга Божји.

50. А ово су синови Аронови: Елеазар син му, а његов син Финес, а његов син Ависуј,

51. А његов син Вукије, а његов син Озије, а његов син Зераја,

52. А његов син Мерајот, а његов син Амарија, а његов син Ахитов,

53. А његов син Садок, а његов син Ахимас.

54. А ово су им станови по градовима њиховијем у мећама њиховијем: СиновимаАроновијем од породице Катове допаде ждријебом,

55. И дадоше им Хеврон у земљи Јудиној, и подграђа његова око њега;

56. А поље градско и села његова дадоше *Халеву сину Јефонијину; *Исус Н. 14,13.

57. Дадоше, дакле, синовима Ароновијем градове Јудине: *Хеврон уточиште, и Ливну и подграђа њезина, и Јатир и Естемоју и подграђа њезина, *Исус Н. 21,13.

58. И Илон и подграђа његова, Девир и подграђа његова,

59. И Асан и подграђа његова, и Вет-Семес и подграђа његова;

60. А од племена Венијаминова: Гавају и подграђа њезина, и Алемет и подграђа његова, и Анатот и подграђа његова; свега градова њиховијех тринаест по породицама њиховијем.

61. И осталијем синовима *Катовијем од породице тога племена дадоше ждријебом од половине племена, од половине Манасијине десет †градова. *Исус Н. 21,5. †1.Днев. 6,66.

62. А синовима Гирсоновијем по породицама њиховијем тринаест градова од племена Исахарова и од племена Асирова и од племена Нефталимова и од племена Манасијина у Васану.

63. Синовима Мераријевим по породицама њиховијем дадоше ждријебом од племена Рувимова и од племена Гадова и од племена Завулонова дванаест градова.

64. Тако дадоше синови Израиљеви Левитима те градове и подграђа њихова.

65. И дадоше ждријебом од племена синова Јудинијех и од племена синова Симеуновијех и од племена синова Венијаминовијех те градове, које именоваше поименце.

66. И онима који бијаху од рода синова Катовијех, а градови њихови и међе њихове бијаху у племену Јефремову,

67. Њима дадоше град за уточиште Сихем и подграђа његова у гори Јефремовој, и Гезер и подграђа његова,

68. И Јокмеам и подграђа његова, и Вет-Орон и подграђа његова,

69. И Ејалон и подграђа његова, и Гат-Римон и подграђа његова,

70. И од половине племена Манасијина Анир и подграђа његова, и Вилеам и подграђа његова, породицама синова Катовијех осталијем.

71. А синовима *Гирсоновијем дадоше од породице половине племена Манасијина Голан у Васану и подграђа његова, и Астарот и подграђа његова; *Исус Н. 21,27.

72. А од племена Исахарова Кедес и подграђа његова, Даврат и подграђа његова,

73. И Рамот и подграђа његова, и Аним и подграђа његова;

74. А од племена Асирова Масал и подграђа његова, и Авдон и подграђа његова,

75. И Хукок и подграђа његова, и Реов и подграђа његова;

76. А од племена Нефталимова Кедес у Галилеји и подграђа његова, и Амон и подграђа његова, и Киријатајим и подграђа његова.

77. Синовима Мераријевим осталијем дадоше од племена Завулонова Римон и подграђа његова, Тавор и подграђа његова;

78. А преко Јордана према Јерихону на источној страни Јордана, од племена Рувимова Восор у пустињи и подграђа његова, и Јасу и подграђа њезина,

79. И Кедимот и подграђа његова, и Мифат и подграђа његова;

80. А од племена Гадова Рамот у Галаду и подграђа његова, и Маханајим и подграђа његова,

81. И *Есевон и подграђа његова, и Јазир и подграђа његова. *Иса. 15,4.

Списак потомака осталијех синова Јаковљевијех.

7. А синови Исахарови бијаху: Тола и Фуја и Јасув и Симрон, четворица.

2. А синови Толини: Озије и Рефаја и Јерило и Јамај и Јефсам и Самуило, поглавари отачких домова својих од Толе, храбри људи у породицама својим; бјеше их за времена Давидова на број двадесет и двије тисуће и шест стотина.

3. А синови Озијеви: Израја, и синови Израјини: Михаило и Овадија и Јоило и Јесија, скупа пет поглавара.

4. И с њима у породицама њиховијем по домовима отаца њиховијех бјеше вој-

ника тридесет и шест тисућа, јер имаху много жена и синова.

5. И браће њихове по свијем домовима Исахаровијем, храбријех људи, бијаше осамдесет и седам тисућа, свега избројенијех.

6. Синови Венијаминови: Вела и Вехер и Једиаило, тројица.

7. А синови Велини: Есвон и Озије и Озило и Јеримот и Ирије, пет поглавара домова отачких, храбри људи; на број их бијеше двадесет и двије тисуће и тридесет и четири.

8. А синови Вехерови: Земира и Јоас и Елијезер и Елиоинај и Амрије и Јеримот и Авија и Анатот и Аламет, сви синови Вехерови.

9. И избројенијех по породицама својим, по поглаварима отачкога дома својега, бијеше их двадесет тисућа и двјеста храбријех људи.

10. А синови Једиаилови: Валан, и синови Валанови: Јеус и Венијамин и Ехуд и Ханана и Зитан и Тарсис и Ахисар.

11. Свијех овијех синова Једиаилових по поглаварима породица отачких, храбријех људи, бијеше седамдесет тисућа и двјеста, који иђаху на војску.

12. И Суфеји и Упеји бијаху синови Ирови, и Усеји синови Ахирови.

13. Синови *Нефталимови: Јасило и Гуније и Јесер и Салум, синови Валини. *1.Мој. 46,24.

14. Синови Манасијини: Азрило, којега му жена роди; иноча његова Сирка роди *Махира, оца Галадова; *4.Мој. 27,1.

15. А Махир се ожени од Упеја и Суфеја, а име сестри њиховој бијеше Маха; а име другому бијеше Салпад; а Салпад имаше кћери.

16. А Маха жена Махирова роди сина, којему надје име Фарес, а брату му надје име Серес, а његови синови бјеху Улам и Ракем.

17. И синови Уламови: Ведан. То су синови Галада сина Махира сина Манасијина.

18. А сестра његова Амолекета роди Исуда и Авијезера и Малу.

19. А синови Семидини бејаху Ахијан и Сихем и Лихија и Анијам.

20. А синови Јефремови: *Сутала, а његов син Веред, а његов син Тахат, а његов син Елеада, а његов син Тахат, *4.Мој. 26,35.

21. А његов син Завад, а његов син Сутала и Есер и Елеад. А њих убише људи из Гата, рођени у земљи, јер сиђоше да им узму стоку.

22. Зато тужаше Јефрем отац њихов дуго времена, и дођоше браћа његова да га тјеше.

23. Потом леже са женом својом, а она затрудње и роди сина, и он му надје име Верија, јер несрећа задеси дом његов.

24. И кћи му бјеше Сера, која сазида Веторон Доњи и Горњи и Узен-Серу.

25. И син му бјеше Рефа и Ресеф, а његов син бјеше Тела, а његов син Тахан,

26. А његов син Ладан, а његов син Амијуд, а његов син Елисама,

27. А његов син Нон, а његов син Исус.

28. А ˅достојање њихово и насеље бјеше Ветиљ и села његова, и с истока Наран, а са запада Гезер и села његова, и Сихем и села његова до Газе и села њезинијех. ˃имање

29. И покрај синова Манасијиних Вет-Сан и села његова, Танах и села његова, Мегидон и села његова, Дор и села његова; ту наставаху синови Јосифа сина Израиљева.

30. Синови Асирови бијаху Јемна и Јесва и Јесвај и Верија, и Сера сестра њихова.

31. А синови Веријини: Евер и Малхило; овај је отац Вирзавитов.

32. А Евер роди Јафлита и Сомира и Хотама и Сују сестру њихову.

33. А синови Јафлитови бијаху: Фасах и Вимал и Асват; то бијаху синови Јафлитови.

34. А синови Сомирови: Ахије и Рога, Јехува и Арам.

35. А синови Елема брата његова: Софа и Јемна и Селис и Амал.

36. Синови Софини: Суја и Арнефер и Согал и Верије и Јемра,

37. И Восор и Од и Сама и Силиса и Итран и Веира.

38. А синови Јетерови: Јефонија и Фиспа и Ара.

39. И синови Улини: Арах и Анило и Рисија.

40. Сви ови бијаху синови Асирови, поглавари домова отачких, изабрани, храбри људи, поглавари међу кнезовима. Бјеше их за војску на број двадесет и шест тисућа људи.

Кућа Венијаминова и Саулова.

8. А Венијамин роди Велу првенца својега, Асвила другога, и Ару трећега,

2. Ноја четвртога, и Рафу петога.

3. А синови Велини бијаху: Адар и Гира и Авијуд,
4. И Висуј и Наман и Ахоја,
5. И Гира и Сефуван и Урам.
6. А ови бијаху синови Ехудови, бијаху поглавари домова отачких онима који живљаху у Гаваји, те их преселише у Манахат:
7. Наман и Ахија и Гира, он их пресели; и роди Узу и Ахијуда.
8. А Сарајим, пошто их посла, роди синове у земљи моавској с Усимом и Варом женама својим.
9. Роди с Одесом женом својом Јовава и Сивију и Мису и Малхама,
10. И Јеуса и Сахију и Мирму; ти бијаху синови његови, поглавари домова отачких.
11. А с Усимом роди Авитова и Елфала.
12. И синови Елфалови бјеху: Евер и Мисам и Самед; он сазида Онон и Лод и села његова;
13. И Верија и Сема, који бијаху поглавари домова отачких онима који живљаху у Ејалону; они истјераше становнике гатске;
14. А Ахијо, Сасак и Јеремот,
15. И Зевадија и Арад и Адер,
16. И Михаило и Јеспа и Јоха бјеху синови Веријини;
17. А Завадија и Месулам и Езекија и Евер,
18. И Исмерај и Језлија и Јовав бјеху синови Елфалови;
19. А Јаким и Зихрије и Завдије,
20. И Елинај и Зилтај и Елило,
21. И Адаја и Вераја и Симрат бјеху синови Семини;
22. А Јесван и Евер и Елило,
23. И Авдон и Зихрије и Анан,
24. И Ананија и Елам и Антотија,
25. И Јефедија и Фануило бјеху синови Сасакови;
26. А Самсерај и Сеарија и Готолија,
27. И Јаресија и Илија и Зихрије бјеху синови Јероамови.
28. То бјеху поглавари домова отачких по породицама својим, и наставаху у Јерусалиму.
29. А у *Гаваону наставаше (Јеило) отац Гаваону; а жени му бјеше име Маха.
*1.Днев. 9,35.
30. А син првенац његов бјеше Авдон, па Сур и ˅Кис и Вал и Надав, ˃отац Саулов
31. И *Гедор и Ахијо и Захер, *1.Днев. 9,37.
32. И Миклот, који роди Симеју. И они живљаху према браћи својој у Јерусалиму с браћом својом.
33. А Нир роди Киса; а Кис роди Саула; а *Саул роди †Јонатана и Малхисуја и Авинадава и Есвала. *1.Сам. 14,49. †1.Днев. 9,39.
34. А син *Јонатанов бјеше Меривал; а Меривал роди Миху; *1.Днев. 9,40.
35. А Михини синови бјеху: Фитон и Мелех и Тареја и *Ахаз. *1.Днев. 9,42.
36. А Ахаз роди Јоаду; а Јоада роди Алемета и Азмавета и Зимрија. А Зимрије роди Мосу;
37. А Моса роди Винеја; а његов син бјеше Рафа, а његов син Елеаса, а његов син Асило.
38. А Асило имаше шест синова, којима су имена: Азрикам, Вохеруј и Исмаило и Сеарија, и Овадија и Анан. Ти сви бјеху синови Асилови.
39. А синови Исека брата његова: Улам првенац му, Јеус други, и Елифелет трећи.
40. И бијаху синови Уламови јунаци, који натезаху лук, и имаху много синова и унука, сто и педесет. Сви ти бјеху од синова Венијаминовијех.

Становници у Јерусалиму и Гаваону. Службе у Светињи.

9. И тако сав Израиљ би изборојен, и ето записани су у Књизи о царевима Израиљевијем и Јудинијем; и бјеху пресељени у *Вавилон за безакоње своје.
*2.Днев. 33,11.
2. А који прије наставаху на ˅достојању својем по градовима својим, Израиљци, свештеници, Левити и Нетинеји, ˃имању
3. Наставаху у Јерусалиму и од синова Јудинијех и синова Венијаминовијех и од синова Јефремовијех и Манасијиних:
4. Гутај син Амијуда сина Амрија, сина Имрија, сина Венија, од синова Фареса сина Јудина;
5. И од синова Силоновијех: Асаја првенац и синови његови;
6. А од синова Зеринијех Јеуило и браће његове шест стотина и деведесет;
7. А од синова Венијаминовијех Салуј син Месулама сина Одује, сина Асенујина,

8. И Јевнија син Јероамов, и Ила син Озија сина Махријева, и Месулам син Сефатије сина Рагуила, сина Ивнијина;

9. И браће њихове по породицама својим девет стотина педесет и шест; сви бјеху људи поглавари од породица по домовима отаца својих.

10. А од свештеника: Једаја и Јојарив и Јахин,

11. И Азарија син Хелкије сина Месулама, сина Садока, сина Мерајота, сина Ахитовова, старјешина у дому Господњем,

12. И Адаја син Јероама сина Пасхора, сина Малхијина, и Масај син Адила сина Јазире, сина Месулама, сина Месилемита, сина Имирова;

13. И браће њихове, поглавара отачких домова својих, тисућа и седам стотина и шездесет људи вриједнијех на послу у служби у дому Господњем.

14. А од Левита *Семаја син Асува, сина Азрикама, сина Асавијина, између синова Мераријевих; *Нем. 11,15.

15. И Ваквакар и Ерес и Галал и Матанија, син Михе сина Зихрија, сина Асафова;

16. И Овадија син Семаје сина Галала, сина Једутунова, и Варахија син Асе сина Елканина, који становаше у селима нетофатским.

17. И вратари: Салум и Акув и Талмон и Ахиман, и браћа њихова; а Салум бјеше поглавар.

18. Он до сада бијаше на вратима царским к истоку; то бијаху вратари по четама синова Левијевих.

19. А Салум син Кореја сина Евијасафа, сина *Корејева, и браћа његова од дома оца његова, синови Корејеви, у послу службеном чуваху прагове код Шатора, као што оци њихови у околу Господњем чуваху улазак; *4.Мој. 26,11.

20. А над њима бјеше старјешина Финес син Елеазаров, и Господ бијаше с њим.

21. Захарија син Меселемијин бијаше вратар на вратима Шатора од састанка.

22. Свијех овијех изабранијех за вратаре на праговима бијаше двјеста и дванаест; бише пописани по селима својим; Давид и Самуило ˃видјелац поставише их ради вјерности њихове, ˃посебно звање пророка

23. Да они и синови њихови чувају стражу на вратима дома Господњега, дома од Шатора.

24. На четири стране бијаху вратари: На истоку, на западу, на југу и на сјеверу.

25. И браћа њихова по селима својим долажаху сваких седам дана за своје вријеме да су с њима.

26. Јер у служби бијаху свагда четири прва вратара, Левита, и бијаху постављени над клијетима и над ризницама дома Божијега;

27. И око дома Божијега ноћиваху, јер на њима бијаше стража и дужни бијаху отварати свако јутро.

28. И неки од њих бијаху над посуђем службенијем, јер га на број уношаху и на број изношаху.

29. А неки од њих бијаху постављени над другим стварима и над свијем стварима посвећенијем, над брашном и вином и уљем и кадом и мирисима.

30. А неки синови свештенички готовљаху маст од тијех мириса.

31. А Мататија између Левита, првенац Салумов, од породице Корејеве, бијаше над стварима које се пеку у тави.

32. А између синова Катовијех, браће њихове, бијаху неки над хљебом постављанијем сваке Суботе.

33. Између њих бијаху и пјевачи поглавари домова отачких међу Левитима, који становаху по клијетима без другога посла, јер дан и ноћ бијаху у свом послу.

34. То су поглавари домова отачких међу Левитима, по породицама својим, поглавари, и живљаху у Јерусалиму.

35. А у Гаваону становаше Јеило отац Гаваону; а име жени његовој бјеше Маха;

36. А син му првенац бјеше Авдон, па Сур и Кис и Вал и Нир и Надав,

37. И Гедор, и Ахијо и Захарија и Миклот;

38. А Миклот роди Симеама; и они наставаху према браћи својој у Јерусалиму с браћом својом.

39. А Нир роди Киса; а Кис роди Саула; а *Саул роди Јонатана и Малхисуја и Авинадава и Есвала. *1.Днев. 8,33.

40. А син Јонатанов бјеше Меривал; а Меривал роди Миху.

41. А синови *Михини бјеху: Фитон и Мелех и Тареја. *1.Днев. 8,35.

42. А Ахаз роди Јару; а Јара роди Алемета и Азмавета и Зимрија; а Зимрије роди Мосу;

43. А Моса роди Винеју; а његов син бјеше Рефаја, а његов син Елеаса, а његов син Асило.

44. Асило пак имаше шест синова, којима су имена: Азрикам, Вохеруј и Исмаило и Сеарија и Овадија и Анан. То су синови Асилови.

Саулова пропаст у борби са Филистејима.

10. А *Филистеји се побише с Израиљем, и побјегоше †Израиљци испред Филистеја, и падаху мртви на гори Гелвуји. *1.Сам. 7,7. †1.Сам. 31,1.

2. И стигоше Филистеји Саула и синове његове, и погубише Филистеји Јонатана и Авинадава и Малхисуја, синове Саулове.

3. И бој поста жешћи око Саула, и нађоше га стријелци, и он се уплаши од стријелаца.

4. И рече Саул момку који му ношаше оружје: Извади мач свој, и прободи ме да не дођу ти необрезани и наругају ми се. Али не хтје момак који му ношаше оружје, јер га бјеше врло страх. Тада Саул узе мач и баци се на њ.

5. А кад момак који му ношаше оружје видје гдје умрије Саул, баци се и он на свој мач, и умрије.

6. Тако погибе Саул; и три сина његова и сва чељад његова погибоше заједно.

7. А кад сви Израиљци који бијаху у долини видјеше гдје побјегоше Израиљци и гдје погибе Саул и синови његови, оставише градове своје и побјегоше, те дођоше Филистеји и осташе у њима.

8. А сјутрадан дођоше Филистеји да свлаче мртве, и нађоше Саула и синове његове гдје леже на гори Гелвуји.

9. И свукавши га узеше главу његову и оружје његово, и послаше у земљу филистејску на све стране да се објави код лажнијех богова њиховијех и по народу.

10. И оставише *оружје његово у кући богова својих, а главу му објесише у кући Дагоновој. *1.Сам. 31,10.

11. А кад чуше сви у Јавису Галадском све што учинише Филистеји од Саула,

12. Подигоше се сви јунаци и узеше тијело Саулово и тјелеса синова његовијех, и донесоше их у Јавис, и погребоше кости њихове под храстом у Јавису, и постише седам дана.

13. И тако погибе Саул за безакоње своје, које учини Господу што не слуша ријечи Господње и што тражи да пита дух врачарски,

14. А не пита Господа; зато га уби, и пренесе *царство на Давида сина Јесејева. *1.Сам. 13,14.

Давид једнодушно помазан за цара, осваја Сион и настањује се у њему. Његови јунаци.

11. И сабраше се сви Израиљци к *Давиду у †Хеврон, и рекоше: Ево, ми смо кост твоја и тијело твоје. *2.Сам. 5,1. †1.Днев. 12,23.

2. И ˇпређе док Саул бијаше цар ти си одводио и доводио Израиља; и Господ Бог твој рекао ти је: Ти ћеш пасти народ Мој Израиља; и ти ћеш бити вођ народу Мојему Израиљу. ˇраније

3. Тако дођоше све старјешине Израиљеве к цару у Хеврон, и учини с њима Давид вјеру у Хеврону пред Господом, и помазаше Давида за цара над Израиљем као што бјеше рекао Господ преко Самуила.

4. Потом отиде Давид са свијем Израиљем на Јерусалим, а то је Јевус, јер ондје бијаху Јевусеји, који живљаху у оној земљи.

5. И рекоше Јевушани Давиду: Нећеш ући овамо. Али Давид узе кулу Сион, то је град Давидов.

6. Јер Давид рече: Ко први надбије Јевусеје, биће кнез и војвода. И Јоав син Серујин изиђе први, и поста кнез.

7. Послије сјеђаше Давид у том граду, зато га прозваше град Давидов.

8. И сазида град унаоколо, од Милона до ограде; а Јоав оправи остатак града.

9. И Давид једнако напредоваше и ˇсиљаше се, јер Господ над војскама бјеше с њим. ˇјачаше

10. А ово су старјешине међу јунацима Давидовијем, који јуначки радише уза њ за царство његово са свијем *Израиљем да буде цар над Израиљем по ријечи Господњој; *1.Сам. 16,1.

11. И ово је број јунака Давидовијех: *Јасовеам син Ахмонијев, први између тридесет; он махну копљем својим на три стотине, и поби их уједанпут. *1.Днев. 27,2.

12. А за њим *Елеазар син Додов Ахошанин, он бијаше један од три јунака. *2.Сам. 23,9.

13. Он бијаше с Давидом у Фас-Дамиму, кад се Филистеји скупише на бој; и ондје бијаше њива пуна јечма, и народ побјеже од Филистеја,

14. А они стадоше усред њиве, и одбранише је побивши Филистеје; и Господ даде избављење велико.

15. И та три прва између тридесет сиђоше ка стијени к *Давиду у пећину одоламску, кад војска филистејска стајаше у околу у †долини рафајској. *2.Сам. 23,13. †1.Днев. 14,9.

16. А Давид бијаше онда у граду, а стража филистејска бијаше тада у Витлејему.

17. И Давид зажеље и рече: Ко би ми донио воде да пијем из студенца витлејемскога што је код врата?

18. Тада та тројица продријеше кроз око филистејски, и захватише воде из студенца витлејемскога који је код врата, и донесоше и дадоше Давиду; а Давид не хтје пити, него је изли Господу.

19. И рече: Не дао ми Бог мој да то учиним! Еда ли ћу пити крв тијех људи који не марише за живот свој? Јер је донесоше не марећи за живот свој. И не хтје је пити. То учинише та три јунака.

20. И *923Ависај брат Јоавов бјеше први између тројице. И он махну копљем својим на три стотине, и поби их, и прослави се међу тројицом; *1.Сам. 26,6.

21. Међу тројицом бјеше славнији од друге двојице и бјеше им старјешина; али оне тројице не стиже.

22. Венаја син Јодајев, син човјека јунака из Кавсеила, који учини велика дјела, он погуби два јунака моавска, и сишав уби лава у јами кад бјеше снијег.

23. Он уби и некога Мисирца висока пет лаката. Имаше Мисирац у руци копље као вратило, а он изиђе на њ са штапом, и истрже Мисирцу копље из руке, и уби га његовијем копљем.

24. То учини Венаја син Јодајев, и би славан међу ова три јунака.

25. Бјеше најславнији између тридесеторице, али оне тројице не стиже. И Давид га постави над пратиоцима својим.

26. Јунаци између војника бијаху: *Асаило брат †Јоавов, Елханан син Додов из Витлејема, *2.Сам. 2,18. †1.Днев. 27,7.

27. Самот Арорарин, Хелис Фелоњанин,

28. Ира син Икисов из Текоје, *Авијезер из Анатота, *1.Днев. 27,12.

29. Сивехај из Хусата, Илај из Ахоха,

30. Марај из Нетофата, Хелед син Ванин из Нетофата,

31. Итај син Ривајев из Гаваје синова Венијаминовијех, Венаја из Фаратона,

32. Урај од потока гаских, Авило из Арвата,

33. Азмавет из Варума, Елијав из Салвона,

34. Синови Асима Гизоњанина, Јонатан син Сагијин Арараннин,

35. Ахијам син Сахаров Араранин, Елифал син Уров,

36. Ефер из Мехирата, Ахија из Фелона,

37. Есро Кармилац, Нарај син Есвајев,

38. Јоило брат Натанов, Мивар син Агиријев,

39. Селек Амонац, Нарај Вироћанин, који ношаше оружје Јоаву сину Серујину,

40. Ира Јетранин, Гарив Јетранин,

41. *Урија Хетејин, Завад син Алајев, *2.Сам. 11,3.

42. Адина син Сизин од синова Рувимовијех, поглавар синова Рувимовијех, и тридесет с њим,

43. Анан син Машин, и Јосафат из Митне,

44. Озија из Астерота, Сама и Јехило синови Хотана Ароиранина,

45. Једиаило син Симријев и Јоха брат му из Тисе,

46. Елило Мављанин, и Јеривај и Јосавија синови Елнамови, и Јетем Моавац,

47. Елило и Овид и Јасило из Месоваје.

Борци који помажу Давида.

12. А ово су који дођоше к Давиду у *Сиклаг док се још кријаше од Саула сина Кисова, и бијаху међу јунацима помажући у рату, *1.Сам. 27,6.

2. Наоружани луком, из десне руке и из лијеве гађаху камењем и из лука стрије-

лама, између браће Саулове, од племена Венијаминова:

3. Поглавар Ахијезер и Јоас синови Семаје из Гаваје, Језило и Фелет синови Азмаветови, и Вераха и Јуј из Анатота,

4. И Исмаја Гаваоњанин, јунак међу тридесеторицом и над тридесеторицом, и Јеремија и Јазило и Јоанан и Јозавад од Гедирота,

5. Елузај и Јеримот и Валија и Семарија и Сефатија од Аруфа,

6. Елкана и Јесија и Азареило и Јоезер и Јасовеам ᵌКоријани, ᵌиз Венијаминовог рода

7. И Јоило и Зевадија синови Јероамови из Гедора.

8. И од племена Гадова пребјегоше к Давиду у град, у пустињу, храбри јунаци, вјешти боју, наоружани штитом и копљем, којима лице бијаше као лице лавовско, и бијаху брзи као срне по горама:

9. Есер први, Овадија други, Елијав трећи,

10. Мисмана четврти, Јеремија пети,

11. Атај шести, Елило седми,

12. Јоанан осми, Елзавал девети,

13. Јеремија десети, Мохванај једанаести.

14. То бијаху између синова Гадовијех поглавари у војсци, најмањи над стотином а највећи над тисућом.

15. Они пријеђоше преко Јордана ᵌпрвога мјесеца, кад се разли преко свијех брегова својих, и отјераше све из долина на исток и на запад. ᵌаприл/мај

16. А дођоше и од синова Венијаминовијех и Јудинијех к Давиду у град.

17. И изиђе им Давид на сусрет, и говорећи рече им: Ако мира ради идете к мени, да ми помогнете, срце ће се моје здружити с вама; ако ли сте дошли да ме издате непријатељима мојим, неправде нема на мени, нека види *Господ отаца наших и нека суди. *Зах. 3,2.

18. Тада дух дође на Амасаја поглавара међу војводама, те рече: Твоји смо, Давиде, и с тобом ћемо бити, сине Јесејев; мир, мир теби и помагачима твојим, јер ти помаже Бог твој. Тако их прими Давид, и постави их међу поглаваре над четама.

19. И од синова Манасијиних неки пребјегоше Давиду, кад иђаше с Филистејима на Саула у бој, али им не помогоше; јер кнезови *филистејски договоривши се вратише га говорећи: На погибао нашу пребјегнуће господару својему Саулу. *1.Сам. 29,2.

20. Кад се враћаше у Сиклаг, пребјегоше к њему из племена Манасијина: Адна и Јозавад и Једиаило и Михаило и Јозавад и Елиуј и Салтај, тисућници у племену Манасијину.

21. И они помагаху Давиду противу ᵌчети, јер храбри јунаци бјеху сви, те посташе војводе у његовој војсци. ᵌразбојника

22. Јер сваки дан долажаху к Давиду у помоћ, докле поста велика војска као војска Божија.

23. А ово је број људи наоружанијех за војску који дођоше к *Давиду у Хеврон да пренесу †царство Саулово на њ по ријечи Господњој: *2.Сам. 5,1. †1.Днев. 10,14.

24. Синова Јудинијех који ношаху штит и копље шест тисућа и осам стотина наоружанијех за војску;

25. Синова Симеуновијех храбријех војника седам тисућа и сто;

26. Синова Левијевих четири тисуће и шест стотина;

27. И Јодај поглавар између синова Ароновијех и с њим три тисуће и седам стотина;

28. И *Садок младић, храбар јунак, и од дома оца његова двадесет и два кнеза; *1.О цар. 1,8.

29. И синова Венијаминових, браће Саулове, три тисуће; јер их се многи још држаху дома Саулова;

30. И синова Јефремовијех двадесет тисућа и осам стотина храбријех јунака, људи на гласу у породицама отаца својих;

31. А од половине племена Манасијина осамнаест тисућа, који бјеху именовани поименце да дођу да поставе Давида царем;

32. И синова Исахаровијех, који добро разумијеваху времена да би знали шта ће чинити Израиљ, кнезова њиховијех двјеста, и сва браћа њихова слушаху их;

33. Синова Завулоновијех, који иђаху на војску и наоружани бијаху за бој свакојаким оружјем, педесет тисућа, који се постављаху у врсте поуздана срца;

34. А од племена Нефталимова тисућа поглавара и с њима тридесет и седам тисућа са штитовима и копљима;

35. А од племена Данова двадесет и осам тисућа и шест стотина наоружанијех за бој;

36. А од племена Асирова четрдесет тисућа војника вјештијех поставити се за бој;

37. А онијех испреко Јордана, од племена Рувимова и Гадова и од половине племена Манасијина, сто и двадесет тисућа са свакојаким оружјем убојитијем.

38. Сви ови војници у војничком реду дођоше цијела срца у Хеврон да поставе Давида царем над свијем Израиљем. А и остали сви Израиљци бијаху сложни да царем поставе Давида.

39. И бијаху ондје с Давидом три дана једући и пијући, јер им браћа бијаху приправила.

40. А и они који бијаху близу њих, дори до Исахара и Завулона и Нефталима, доношаху хљеба на магарцима и на камилама и на мазгама и на воловима, јела, брашна, смокава и сухога грожђа и вина и уља, волова, оваца изобила; јер бијаше радост у Израиљу.

Давид доноси ковчег завјета и склања га у кућу Овид-Едома.

13. И Давид учини вијеће с тисућницима и са стотиницима и са свијем војводама,

2. И рече Давид свему збору Израиљеву: Ако вам је по вољи, и ако је од Господа Бога нашега, да пошаљемо на све стране к браћи својој осталој по свијем крајевима Израиљевијем, и свештеницима и Левитима по градовима и подграђима њиховијем, да се скупе к нама,

3. Па да донесемо к себи ковчег Бога својега, јер га не тражисмо за времена Саулова.

4. А сав збор рече да се тако учини, јер то би по вољи свему народу.

5. И тако Давид сабра сав народ Израиљев од Сихора Мисирскога дори до Емата, да донесу ковчег Божји из Киријат-Јарима.

6. И отиде Давид са свијем Израиљем у Валу, у Киријат-Јарим Јудин, да пренесу оданде ковчег Бога Господа, који сједи на херувимима, чије се име призивље.

7. И повезоше ковчег Божји нановијем колима из куће Авинадавове; а Уза и Ахијо управљаху колима.

8. А Давид и сав народ Израиљев играху пред Богом из све снаге, пјевајући и ударајући у харфе и у псалтире и у бубње и у кимвале и трубећи у трубе.

9. А кад дођоше до гумна Хидонова, Уза се маши руком да прихвати ковчег, јер волови потегоше на страну.

10. И Господ се разгњеви на Узу, и удари га што се маши руком за *ковчег, те умрије ондје пред Богом.
*1.Днев. 15,15.

11. И ожалости се Давид што Господ уби Узу: Зато се прозва оно мјесто ➝Фарес-Уза до данас.
➝Смртни ударац Узи

12. И уплаши се Давид од Бога у онај дан, и рече: Како ћу донијети к себи ковчег Божји?

13. И не пренесе Давид ковчега к себи у град Давидов, него га склони у кућу Овид-Едома Гетејина.

14. И оста *ковчег Божји код породице Овид-Едомове у кући његовој три мјесеца. И †Господ ‡благослови дом Овид-Едомов и све што имаше.
*2.Сам. 6,11. †1.Мој. 30,27. ‡1.Днев. 26,5.

Давидов двор, жене, дјеца и побједе над Филистејима.

14. А *Хирам цар тирски посла посланике †Давиду и дрва кедровијех и зидара и дрводјеља да му саграде кућу.
*2.Сам. 5,11. †2.Днев. 2,3.

2. И разумје Давид да га је Господ утврдио за цара над Израиљем и да се царство његово подиже високо ради народа његова Израиља.

3. И Давид узе јоште жена у Јерусалиму и изроди још синова и кћери.

4. И ово су имена онијех који му се родише у Јерусалиму: Самаја и Совав, Натан и Соломун,

5. И Јевар и Елисуј и Елфалет,

6. И Нога и Нефег и Јафија,

7. И Елисам и Велијад и Елифалет.

8. А Филистеји чувши да је Давид помазан за цара над свијем Израиљем, изи-

ђоше сви Филистеји да траже Давида; а Давид чувши то изиђе пред њих.

9. И Филистеји дошавши раширише се по долини рафајској.

10. Тада Давид упита Господа говорећи: Хоћу ли изаћи на Филистеје, и хоћеш ли их дати у моје руке? А Господ му рече: Изађи, и даћу их у твоје руке.

11. Тада отидоше у Вал-Ферасим, и поби их ондје Давид, и рече Давид: Продрије Бог непријатеље моје мојом руком, као што вода продире. Отуда се прозва мјесто Вал-Ферасим.

12. И оставише ондје богове своје; а Давид заповједи, те их спалише огњем.

13. А *Филистеји опет по други пут раширише се по оном долу. *2.Сам. 5,22.

14. И Давид опет упита Бога, а Бог му рече: Не иди за њима, него се врати од њих, па удари на њих према дудовима.

15. И кад чујеш да зашушти по врховима од ˅дудова, тада изиђи у бој; јер ће поћи Бог пред тобом да побије војску филистејску. ˃балсама

16. И учини *Давид како му заповједи Бог, и побише војску филистејску од Гаваона до Гезера. *2.Сам. 5,25.

17. И разгласи се име Давидово по свијем земљама; и Господ зададе страх од њега свијем народима.

Ковчег завјета пренесен на своје мјесто.

15. И начини себи *Давид куће у граду Давидову, и спреми мјесто за †ковчег Божји, и ‡разапе му Шатор. *2.Сам. 6,17. †1.Днев. 16,1. ‡2.Днев. 1,4.

2. Тада рече Давид: Не ваља да носи ковчег Божји нико осим Левита, јер је њих изабрао Господ да носе ковчег Божји и да Му служе довијека.

3. И скупи Давид све синове Израиљеве у Јерусалим да пренесу ковчег Господњи на мјесто његово, које му бијеше спремио.

4. Скупи Давид и синове Аронове и Левите,

5. Од синова Катовијех: Урила поглавара и браће његове сто и двадесет;

6. Од синова Мераријевих: Асају поглавара и браће његове двјеста и двадесет;

7. Од синова Гирсоновијех: Јоила поглавара и браће његове сто и тридесет;

8. Од синова Елисафанових: Семају поглавара и браће његове двјеста;

9. Од синова Хевроновијех: Елила поглавара и браће његове осамдесет;

10. Од синова Озиловијех: Аминадава поглавара и браће његове сто и дванаест.

11. Тада дозва Давид Садока и Авијатара свештенике, и Левите Урила и Асају и Јоила и Самају и Елила и Аминадава,

12. И рече им: Ви сте поглавари породица отачких међу Левитима; освештајте себе и *браћу своју, да донесете †ковчег Господа Бога ‡Израиљева на мјесто које сам му спремио. *Рим. 12,1. †1.Сам. 7,1. ‡Језек. 48,11.

13. Јер што ˅пређе не учинисте тога, *Господ Бог наш продрије нас; јер Га не тражисмо како треба. ˃раније *1.Днев. 13,10.

14. И освешташе се свештеници и Левити да пренесу ковчег Господа Бога Израиљева.

15. И носише синови левитски ковчег Божји као што је заповједио Мојсије по ријечи Господњој на раменима својим и полугама.

16. И рече *Давид поглаварима левитским да поставе између браће своје пјеваче са справама музичким, са псалтирима и харфама и ˅кимвалима, да пјевају углас весело. *1.Днев. 6,31. ˃чинелама

17. И поставише Левити Емана сина Јоилова, и од *браће његове Асафа сина Варахијина, и од синова Мераријевих, браће њихове, Етана сина Кисајина; *1.Днев. 6,44.

18. И с њима браћу њихову другога реда: Захарију и Вена и Јазила и Семирамота и Јехила и Унија и Елијава и Венају и Масију и Елифела и Микнеју и Овид-Едома и Јеила, вратаре.

19. И пјевачи Еман и Асаф и Етан ударању у кимвале мједене;

20. А Захарија и Озило и Семирамот и Јехило и Уније и Елијав и Масија и Венаја у ˅псалтире високо, ˃гудачке инструменте

21. А Мататија и Елифел и Микнеја и Овид-Едом и Јеило и Азазија у цитре ниско.

22. А Хенанија поглавар међу Левитима који ношаху ковчег уређиваше како ће се носити, јер бијеше вјешт.

23. А Варахија и Елкана бјеху вратари код ковчега.

24. А Севанија и Јосафат и Натанаило и Амасај и Захарија и Венаја и Елијезер, свештеници, трубљаху у *трубе пред ковчегом Божјим; а Овид-Едом и Јехија бјеху вратари код ковчега. *4.Мој. 10,8.

25. И тако *Давид и старјешине Израиљеве и тисућници иђаху пратећи ковчег завјета Господњега из куће Овид-Едомове с весељем. *2.Сам. 6,12.

26. И кад Бог поможе Левитима који ношаху ковчег завјета Господњега принесоше седам волова и седам овнова.

27. И Давид бијаше огрнут плаштем од танкога платна, тако и сви Левити који ношаху ковчег и пјевачи, и Хенанија који управљаше носиоцима међу пјевачима. И Давид имаше на себи оплећак ланен.

28. И тако сав народ *Израиљев прађаше ковчег завјета Господњега кликујући и трубећи у трубе и у рогове и ударајући у кимвале и у псалтире и у харфе. *1.Днев. 13,8.

29. А кад *ковчег завјета Господњега улажаше у град Давидов, Михала кћи Саулова гледајући с прозора видје цара Давида гдје скаче и игра, и подругну му се у срцу свом. *2.Сам. 6,16.

Давидов псалам у славу доношења ковчега завјета. Давид наређује ко ће служити пред ковчегом.

16. И кад донесоше *ковчег Божји, намјестише га усред Шатора, који му †разапе Давид; и принесоше жртве паљенице и жртве захвалне пред Богом. *2.Сам. 6,17. †1.Днев. 15,1.

2. Потом принесавши Давид жртве паљенице и жртве захвалне, благослови народ у име Господње.

3. И раздаде свијем Израиљцима, и људима и женама, сваком по један хљеб и комад меса и врч вина.

4. Потом постави пред ковчегом Господњим слуге између Левита да помињу и славе и хвале Господа Бога Израиљева:

5. Асафа поглавара, а другога за њим Захарију, и Јеила и Семирамота и Јехила и Мататију и Елијава и Венају и Овид-Едома; и Јеило удараше у псалтире и харфе, а Асаф у кимвале,

6. А Венаја и Јазило свештеници бијаху једнако с трубама пред ковчегом завјета Господњега.

7. У тај дан нареди Давид први пут да хвале Господа Асаф и браћа његова:

8. Хвалите Господа; гласите име Његово; јављајте по народима дјела Његова.

9. Пјевајте Му, славите Га, казујте сва чудеса Његова.

10. Хвалите се светијем именом Његовијем; нека се весели срце онијех који траже *Господа. *Псал. 34,3.

11. Тражите *Господа и силу Његову; тражите лице Његово без престанка. *Амос 5,14; Амос 5,6.

12. Памтите чудеса Његова, која је учинио, знаке Његове и судове уста Његовијех.

13. Потомство Израиљево слуге су Његове, синови Јаковљеви изабрани Његови.

14. Он је Господ Бог наш, по свој су земљи судови Његови.

15. Памтите увијек завјет Његов, Ријеч коју је дао на тисућу кољена.

16. Што је завјетовао *Авраму и за што се клео Исаку, *1.Мој. 26,3.

17. То је поставио Јакову за закон и Израиљу за завјет вјечни,

18. Говорећи: Теби ћу дати земљу хананску у насљедни дио.

19. Тада вас још бијаше *мало на број, бијаше вас мало, и бијасте дошљаци. *1.Мој. 34,30.

20. Иђаху од народа до народа, и из једнога царства другоме племену.

21. Не даде никоме да им науди, и караше за њих цареве:

22. Не дирајте у *помазанике Моје, и пророцима Мојим не чините зла. *Псал. 105,15.

23. Пјевај Господу, сва Земљо! Јављајте од дана на дан спасење Његово.

24. Казујте по народима славу Његову, по свијем племенима чудеса Његова.

25. Јер је велик Господ и ваља Га хвалити веома; страшнији је од свијех богова.

26. Јер су сви богови у народа ништа; а *Господ је небеса створио. *3.Мој. 19,4.

27. Слава је и величанство пред Њим, сила и радост у стану Његову.

28. Дајте Господу, племена народна, дајте Господу славу и част.

29. Дајте Господу славу према имену Његову, носите даре и идите преда Њ, поклоните се Господу и светој красоти.

30. Стрепи пред Њим, сва Земљо; зато је васиљена тврда и неће се помјестити.

31. Нек се веселе небеса и Земља се радује; и нека говоре по народима: *Господ царује. *Иса. 35,10.

32. Нека пљеска море и што је у њему; нека скаче поље и све што је на њему.

33. Тада нека се радују дрвета шумска пред Господом, јер иде да суди Земљи.

34. Хвалите *Господа, јер је добар, јер је довијека †милост Његова.

*Псал. 106,1. †Псал. 107,1.

35. И реците: Спаси нас, Боже спасења нашега, и скупи нас и избави нас од народа да славимо свето име Твоје, да се хвалимо Твојом славом.

36. Благословен *Господ Бог Израиљев од вијека и до вијека. Тада сав народ рече: Амин; и хвалише †Господа.

*Псал. 72,18. †Нем. 8,6.

37. И остави ондје пред ковчегом завјета Господњега Асафа и браћу његову да служе пред ковчегом без престанка као што треба од дана на дан,

38. И Овид-Едома и браћу његову, шездесет и осам, Овид-Едома сина Једутунова и Осу, да буду вратари;

39. А Садока свештеника и браћу његову свештенике пред Шатором Господњим на висини у *Гаваону, *1.Днев. 21,29.

40. Да приносе жртве паљенице Господу на олтару за жртве паљенице без престанка јутром и вечером, и да чине све што је написано у закону Господњем што је заповједио Израиљу,

41. И с њима Емана и Једутуна и друге изабране, који бјеху поименце именовани да хвале *Господа, јер је довијека †милост Његова, *Јак. 5,11; 2.Днев. 5,13. †2.Днев. 7,3.

42. С њима Емана и Једутуна, да трубе у трубе и ударају у кимвале и у друге справе музичке Богу; а синове Једутунове да буду вратари.

43. Потом се разиђе сав народ, свак својој кући, а Давид се врати да благослови дом свој.

Давид хоће да подигне Храм. Господ обриче довијека владу његову потомству.

17. Акад *Давид сјеђаше код куће своје, рече Давид Натану пророку: Гле, ја стојим у кући од кедрова дрвета, а ковчег завјета Господњега под завјесама. *1.Днев. 15,1.

2. А Натан рече Давиду: Што ти је год у срцу, чини, јер је Бог с тобом.

3. Али ону ноћ дође ријеч Божија Натану говорећи:

4. Иди и реци Давиду слузи мојему: Овако вели Господ, ти Ми нећеш сазидати куће да у њој наставам.

5. Кад нијесам наставао у кући откад изведох Израиља до данас, него сам ишао од шатора до шатора и од наслона до наслона,

6. Куда сам год ходио са свијем Израиљем, јесам ли једну ријеч рекао коме између судија Израиљевијех којима заповиједах да пасу народ мој, и казао: Зашто ми не начините кућу од кедра?

7. Овако, дакле, реци слузи мојему Давиду: Овако вели Господ над војскама: Ја те узех од тора, од оваца, да будеш вођ народу Мојему Израиљу.

8. И бјех с тобом куда си год ишао, и истријебих све непријатеље твоје испред тебе, и стекох ти име као што је име великих људи на земљи.

9. И одредићу мјесто народу својему Израиљу, и посадићу га, те ће наставати у свом мјесту, и неће се више ›претресати; нити ће им више досађивати неправедници као прије, ›узнемиравати

10. И од онога дана кад сам поставио судије над народом својим Израиљем; и покорих све непријатеље твоје; него ти јављам да ће ти Господ сазидати кућу.

11. И кад се наврше дани твоји да отидеш к оцима својим, подигнућу потомство

твоје након тебе, које ће бити између синова твојих, и утврдићу царство његово.

12. Он ће Ми сазидати дом, и утврдићу пријесто његов довијека.

13. Ја ћу му бити Отац, и он ће Ми бити син; а милости своје нећу уклонити од њега као што сам уклонио од онога који бјеше прије тебе.

14. Него ћу га утврдити у дому свом и у *царству свом довијека, и †пријесто ће његов стајати довијека. *Дан. 2,44. †Псал. 89,36.

15. По свијем овијем ријечима и по свој овој утвари каза Натан Давиду.

16. Тада дође цар *Давид и стаде пред Господом, и рече: Ко сам ја, †Господе Боже, и шта је дом мој, те си ме довео довде?

*2.Сам. 7,18. †Псал. 144,3.

17. И то Ти се чини *мало, Боже, него си говорио и за дом слуге својега на дуго времена, и постарао си ми се за ту славу законом човјечијим, Господе Боже. *2.Сам. 7,19.

18. Шта ће још Давид да Ти говори о части слуге Твојега, кад Ти знаш слугу својега?

19. Господе, слуге својега ради и по срцу своjему чиниш сву ову велику ствар, обзнањујући све ове велике ствари.

20. *Господе, нема таквога какав си Ти, и нема Бога осим Тебе, по свему што чусмо својим ушима. *2.Мој. 15,11.

21. Јер који је народ на земљи као Твој народ Израиљ, ради којега је Бог ишао да га искупи да Му буде народ, и да стече Себи име великим и страшним дјелима изгонећи народе испред народа својега, који си искупио из Мисира.

22. Јер си учинио народ свој Израиља својим народом довијека; а Ти си им, Господе, Бог.

23. И тако, Господе, ријеч коју си обрекао слузи својему и дому његову нека буде тврда довијека, и учини како си рекао.

24. Нека буде тврда, да се велича име Твоје довијека и да се говори: Господ над војскама, Бог Израиљев јест Бог над Израиљем, и дом Давида слуге Твојега нека стоји тврдо пред Тобом.

25. Јер си Ти, Боже мој, јавио слузи својему да ћеш му сазидати дом, зато се слуга Твој усуди да Ти се помоли.

26. Тако Господе, Ти си Бог, и обрекао си слузи својему то добро.

27. Буди, дакле, вољан и благослови дом слуге својега да буде довијека пред Тобом; јер кад Ти, Господе, благословиш, биће благословен довијека.

Давид задобија у срећнијем ратовима злато, сребро и мјед и то намјењује грађењу Храма. Његове слуге и свештеници.

18. А послије тога поби *Давид Филистеје и покори их, и узе Гат и села његова из руку филистејских.

*2.Сам. 8,1.

2. Поби и Моавце, и посташе Моавци слуге Давидове и плаћаху му данак.

3. Разби Давид и Адад-Езера цара совскога у Емату изашав да рашири власт своју до ријеке Еуфрата.

4. И узе му Давид тисућу кола и седам тисућа коњика и двадесет тисућа пјешака, и подреза Давид жиле свијем коњима колским, само остави за сто кола.

5. А бијаху дошли Сирци из Дамаска у помоћ Адар-Езеру цару совскому, и Давид поби двадесет и двије тисуће Сираца.

6. И намјести Давид војску у Сирији што је под Дамаском, и Сирци посташе слуге Давидове плаћајући му данак. И Господ чуваше Давида куда год иђаше.

7. И Давид узе златне штитове које имаху слуге Адад-Езерове, и донесе их у Јерусалим.

8. И из Тивата и из Хуна градова Адад-Езеровијех однесе Давид силну мјед, од које Соломун начини море мједено и ступове и посуђе мједено.

9. А кад чу Тоја цар ематски да је Давид побио сву војску Адад-Езера цара совскога,

10. Посла Адорама сина својега к цару Давиду да га поздрави и да му честита што је војевао на Адад-Езера и убио га, јер Тоја имаше рат с Адад-Езером, и да му преда свакојаких заклада златнијех и сребрнијех и мједенијех.

11. Па и то цар Давид посвети Господу са сребром и златом што бјеше узео од свијех народа, од Едомаца и од Моаваца и од синова Амоновијех и од Филистеја и од Амалика.

12. И Ависај син Серујин поби осамнаест тисућа Идумејаца у Сланој *долини.

*2.Сам. 8,13.

13. И намјести војску по Идумеји, и сви Идумејци посташе слуге Давидове. И Господ чуваше Давида куда год иђаше.

14. Тако царова Давид над свијем Израиљем судећи и дајући правду свему народу својему.

15. И Јоав син Серујин бјеше над војском, а Јосафат син Ахилудов ˘паметар,

˘љетописац

16. А Садок син Ахитовов и Авимелех син Авијатаров свештеници, а Суса писар,

17. А *Венаја син Јодајев бјеше над Херетејима и Фелетејима, а синови Давидови први до цара.

*2.Сам. 8,18.

Давид се свети синовима Амоновијем за срамоту нанесену његовијем посланицима.

19. А послије тога умрије Нас цар синова *Амоновијех, и зацари се син његов на његово мјесто.

*2.Сам. 10,1.

2. И рече Давид: Да учиним милост Ануну сину Насову, јер је отац његов учинио мени милост. И посла Давид посланике да га потјеше за оцем. И дођоше слуге Давидове у земљу синова Амоновијех к Ануну да га потјеше.

3. А кнезови синова Амоновијех рекоше Ануну господару својему: Мислиш да је Давид зато послао људе да те потјеше што је рад учинити част оцу твојему, а нијесу зато дошле слуге његове к теби већ да промотре и уходе и оборе земљу?

4. Тада Анун ухвати слуге Давидове, и обрија их и отсијече им хаљине по поле до ˘задњице, и оправи их натраг.

˘бедара

5. А кад неки отидоше, те јавише Давиду за те људе, он посла пред њих, јер људи бијаху грдно осрамоћени, и поручи им цар: Сједите у Јерихону док вам нарасте брада, па онда дођите натраг.

6. А кад видјеше синови Амонови гдје се омразише с Давидом, онда Анун и синови Амонови послаше тисућу таланата сребра да најме кола и коњика из Месопотамије и из Сирије Махе и из Сове.

7. И најмише тридесет и двије тисуће кола и цара од Махе с народом његовијем, који дођоше и стадоше у око према Медеви. А и синови Амонови скупише се из градова својих и дођоше на бој.

8. А Давид кад то чу, посла Јоава са свом храбром војском.

9. И изиђоше синови Амонови и уврсташе се пред вратима градским; а цареви који дођоше бијаху за се у пољу.

10. И Јоав видјећи намјештену војску према себи спријед и састраг, узе одабране из све војске израиљске, и намјести их према Сирцима.

11. А остали народ предаде Ависају брату својему; и намјестише их према синовима Амоновијем.

12. И рече: Ако Сирци буду јачи од мене, дођи ми у помоћ; ако ли синови Амонови буду јачи од тебе, ја ћу теби доћи у помоћ.

13. Буди јунак и држимо се јуначки за свој народ и за градове Бога својега; а *Господ нека учини што Му је драго.

*Псал. 34,22.

14. Тада Јоав и народ који бијаше с њим примакоше се да ударе на Сирце; али они побјегоше испред њих.

15. А синови Амонови кад видјеше гдје побјегоше Сирци, побјегоше и они испред Ависаја брата његова и уђоше у свој град. Потом се Јоав врати у Јерусалим.

16. Али *Сирци кад видјеше гдје их надбише Израиљци, послаше посланике те доведоше Сирце испреко ријеке; а Софак војвода Адад- Езеров иђаше пред њима.

*2.Сам. 10,16.

17. Кад то јавише Давиду, он скупи све Израиљце, и пријеђе преко Јордана, и дође к њима и намјести војску према њима; а кад намјести Давид војску према њима, побише се с њим.

18. Али побјегоше Сирци испред Израиља, и поби Давид Сираца седам тисућа кола и четрдесет тисућа пјешака, и Софака војводу погуби.

19. И кад видјеше слуге Адад-Езерове да их разби Израиљ, учинише мир с Давидом и служаху му; и не хтјеше више Сирци помагати синовима Амоновијех.

Освајање градова Амоновијех.

20. А кад прође година, у вријеме кад *цареви иду на војску, †Јоав изведе војску, те потираше земљу синова Амоновијех, и дошавши опколи Раву; а Давид бјеше остао у Јерусалиму. И Јоав освоји ‡Раву и раскопа је.

*2.Сам. 11,1. †2.Сам. 12,26. ‡2.Сам. 12,27.

2. И Давид узе цару њихову с главе круну, и нађе да потеже таланат злата, и драго камење бјеше у њој; и метнуше је на главу Давиду, и однесе из града плијен врло велик.

3. А народ што бијаше у њему изведе и ↘исијече их пилама и гвозденијем ↘↘бранама и сјекирама. И тако учини Давид свијем градовима синова Амоновијех. Потом се врати Давид са свијем народом у Јерусалим. →примора на тежак рад на →→дрљачама

4. А послије тога наста рат у Гезеру с Филистејима; тада Сивехај Хусаћанин уби Сифаја који бијаше рода дивовскога, и бјеху покорени.

5. Наста опет рат с Филистејима, у ком Елханан син Јаиров уби Ламију брата Голијата Гетејина, којему копљача бијаше као вратило.

6. И опет наста рат у Гату, гдје бијаше један човјек врло висок, који имаше по шест прста, скупа двадесет и четири; и он бијаше рода дивовскога.

7. И ружаше Израиља, те га уби Јонатан син Самаје брата Давидова.

8. Ти бијаху синови истога дива из Гата, и погибоше од руке Давидове и од руке слугу његовијех.

Због пребројавања народа Давид кажњен помором. Давид жртвује на гумну Орне Јевусејина.

21. Али уста *сотона на †Израиља и ↘наврати Давида да изброји Израиља. *Дјела 5,3. †2.Сам. 24,1. →наведе

2. И рече Давид Јоаву и кнезовима народнијем: Идите, избројте синове Израиљеве од Вирсавеје дори до Дана, па ми јавите да знам колико их има.

3. Али Јоав рече: Нека дода Господ народу својему колико га је сада још сто пута толико; нијесу ли, царе господару мој, сви слуге господару мојему? Зашто тражи то господар мој? Зашто да буде на гријех Израиљу?

4. Али ријеч царева надјача Јоава. И тако отиде Јоав и обиђе свега Израиља, па се врати у Јерусалим.

5. И даде Јоав број преписанога народа Давиду; и бијаше свега народа Израиљева тисућа тисућа и сто тисућа људи који махаху мачем, а народа Јудина четири стотине и седамдесет тисућа људи који махаху мачем.

6. А племена Левијева и Венијаминова не изброји с њима, јер мрска бјеше Јоаву заповијест царева.

7. А не бјеше мила Богу та ствар; зато удари Израиља.

8. И Давид рече Богу: Сагријеших веома што то урадих; али узми безакоње слуге својега, јер веома лудо радих.

9. А Господ рече Гаду видиоцу Давидову говорећи:

10. Иди кажи Давиду и реци: Овако вели Господ: троје ти дајем, изабери једно да ти учиним.

11. И дође Гад Давиду и рече му: Тако вели Господ, бирај:

12. Или глад за три године, или три мјесеца да бјежиш од непријатеља својих и мач непријатеља твојих да те стиже, или три дана мач Господњи и *помор да буде у земљи и анђео Господњи да убија по свијем крајевима Израиљевијем. Сада, дакле, гледај што ћу одговорити Ономе који ме је послао. *2.Сам. 24,13.

13. А Давид рече Гаду: У ↘тјескоби сам љутој; али нека западнем Господу у руке, јер је веома велика милост Његова; а људима да не западнем у руке. →муци

14. И тако пусти Господ помор на Израиља, те паде Израиља седамдесет тисућа људи.

15. И посла *Господ †анђела у ‡Јерусалим да га убија; и кад убијаше, погледа Господ и сажали му се са зла; и рече анђелу који убијаше: Доста, спусти руку своју. А анђео Господњи стајаше код гумна Орне Јевусејина, *1.Мој. 6,6. †2.Сам. 24,16. ‡Јер. 26,18.

16. А Давид подиже очи своје и видје анђела Господњега гдје стоји између земље и неба а у руци му го мач, којим бјеше замахнуо на Јерусалим; и паде Давид и старјешине ничице, обучени у костријет.

17. И рече Давид Богу: Нијесам ли ја заповједио да се изброји народ? Ја сам, дакле, згријешио и зло учинио; а те овце шта су учиниле? Господе Боже мој, нека се рука Твоја обрати на ме и на дом оца мојега; али не на тај народ да га потре.

18. Тада анђео Господњи рече Гаду да каже Давиду да изиђе горе и начини олтар Господу на гумну Орне Јевусејина.

19. И изиђе Давид по ријечи Гадовој, коју му рече у име Господње.

20. А Орна окренув се угледа анђела, и сакри се са четири сина своја. Јер Орна врсијаше пшеницу.

21. Утом дође Давид до Орне; и погледав Орна кад видје Давида изиђе из гумна и поклони се Давиду лицем до земље.

22. Тада рече Давид Орни: Дај ми то гумно да начиним на њему олтар Господу; за новце колико вриједи дај ми га, да би престао *помор у народу. *4.Мој. 16,48.

23. А Орна рече Давиду: Узми и нека чини господар мој цар што му је драго; ево дајем и волове за жртве паљенице, и кола за дрва, и пшеницу за дар; све то дајем.

24. А цар Давид рече Орни: Не, него ћу купити за новце шта вриједи, јер нећу да принесем Господу што је твоје ни да принесем жртве паљенице поклоњене.

25. И даде Давид Орни за оно мјесто на мјеру шест стотина сикала злата.

26. И ондје начини *Давид олтар †Господу, и принесе жртве паљенице и жртве захвалне; и призва Господа, и услиши га спустивши огањ с Неба на олтар жртве паљенице. *2.Днев. 3,1. †3.Мој. 9,24.

27. И заповједи Господ анђелу, те врати мач свој у корице.

28. У оно вријеме видјев Давид да га Господ услиши на гумну Орне Јевусејина приношаше жртве ондје.

29. А Шатор Господњи, који начини Мојсије у пустињи, и олтар за жртве паљенице бијаше у то вријеме на висини у Гаваону.

30. И *Давид не може ићи к њему да тражи Бога, јер се уплаши од мача анђела Господњега. *2.Сам. 6,9.

Давидове припреме за грађење Храма и његови савјети сину Соломуну.

22. И рече *Давид: Ово је кућа †Господа Бога и ово је олтар за жртву паљеницу Израиљу. *1.Днев. 21,26; 2.Сам. 24,18. †1.Днев. 21,18.

2. И заповједи Давид да се скупе иностранци који бијаху у земљи Израиљевој, и одреди каменаре да тешу камен да се гради дом Божји.

3. И гвожђа много за клине на крила вратима и на саставке приправи Давид, и мједи много без мјере,

4. И дрва кедровијех без броја; јер довожаху Сидонци и Тирци много дрва кедровијех Давиду.

5. Јер Давид говораше: Соломун је син мој дијете младо, а дом који треба зидати Господу треба да буде врло велик за славу и дику по свијем земљама; зато ћу му приправити што треба. И приправи Давид мноштво прије смрти своје.

6. Потом дозва сина својега Соломуна и заповједи му да сазида дом Господу Богу Израиљеву.

7. И рече Давид Соломуну: Сине, био сам наумио да сазидам дом имену Господа Бога својега.

8. Али ми дође ријеч Господња говорећи: Много си крви пролио и велике си ратове водио; нећеш ти сазидати дома имену Мојему, јер си много крви пролио на земљу преда Мном.

9. Ево, родиће ти се син, он ће бити миран човјек и смирићу га од свијех непријатеља његовијех унаоколо; зато ће му бити име →Соломун; и мир и покој даћу Израиљу за његова времена. →Мирни

10. Он ће сазидати дом имену Мојему, и он ће Ми бити син, а Ја њему отац, и утврдићу *пријесто царства његова над Израиљем довијека. *2.Сам. 7,13.

11. Зато, сине, Господ ће бити с тобом, и бићеш срећан, те ћеш сазидати дом Господа Бога својега као што је говорио за те.

УСПЈЕХ

12. Само да ти да Господ *разум и мудрост кад те постави над Израиљем да држиш закон Господа Бога својега. *5.Мој. 4,6.

13. Тада ћеш бити срећан, ако уздржиш и устввориш уредбе и законе које је заповједио *Господ преко †Мојсија Израиљу. Буди слободан и храбар, не бој се и не плаши се. *1.Днев. 11,9. †Исус Н. 1,7.

14. И ево, у невољи својој приправио сам за дом Господњи сто тисућа таланата злата и тисућу тисућа таланата сребра; а мједи и гвожђа без мјере, јер га има много, такођер и дрва и камена приправио сам; а ти додај још.

15. А имаш и посленика много, каменара и зидара и дрводјеља, и свакојаких људи вјештијех сваком послу.

16. Има злата, сребра, и мједи и гвожђа без мјере; ˃настани, дакле, и ради, и Господ ће бити с тобом. ˃труди се

17. Потом заповједи Давид свијем кнезовима Израиљевијем да помажу Соломуну сину његову:

18. Није ли с вама *Господ Бог ваш, који вам је дао мир отсвуда, јер је дао у руке моје становнике ове земље, и земља је покорена Господу и народу његову. *5.Мој. 12,10.

19. Сада, дакле, управите срце своје и душу своју да тражите *Господа Бога својега; настаните и зидајте †Светињу Господу Богу да унесете ‡ковчег завјета Господњега и свето посуђе Божије у дом који ће се сазидати имену Господњему. *2.Днев. 20,3. †1.О цар. 8,6. ‡2.Днев. 5,7.

Број Левита, распоред и служба.

23. И тако Давид стар и сит живота постави Соломуна сина својега *царем над †Израиљем. *1.Днев. 29,22. †1.Днев. 28,5.

2. И сабра све кнезове Израиљеве и свештенике и Левите.

3. И бјеху избројени Левити од тридесет година и више, и бјеше их на број с главе на главу тридесет и осам тисућа људи.

4. Између њих бијаше двадесет и четири тисуће одређенијех на посао у дому Господњем, а шест тисућа управитеља и судија;

5. А четири тисуће вратара и четири тисуће који хваљаху Господа уз оруђа која начини за хвалу.

6. И раздијели их Давид у редове по синовима Левијевим, Гирсону, Кату и Мерарију.

7. Од Гирсона бијаху: Ладан и Симеј;

8. Синови Ладанови: Поглавар Јехило и Зетам и Јоило, тројица;

9. Синови Симејеви: Селомит и Азило и Харан, тројица. То су поглавари отачких породица Ладановијех.

10. А синови Симејеви: Јат, Зина и Јеус и Верија, та су четворица синови Симејеви.

11. А Јат бијаше поглавар, а Зиза други; а Јеус и Верија немаху много дјеце, зато се бројаху у један дом отачки.

12. Синови *Катови: †Амрам, Исар, Хеврон и Озило, четворица. *2.Мој. 6,18. †1.Днев. 6,2.

13. Синови Амрамови: *Арон и †Мојсије. Али Арон би одвојен да освећује Светињу над светињама, он и синови његови довијека, да каде пред ‡Господом, да Му служе и да благосиљају у име Његово довијека. *2.Мој. 28,1. †4.Мој. 16,40. ‡3.Мој. 10,1.

14. А синови Мојсија човјека Божијега броје се у племе Левијево.

15. Синови Мојсијеви: Гирсам и Елијезер.

16. Синови Гирсамови: Севуило поглавар.

17. А синови Елијезерови: Реавија поглавар. А немаше Елијезер више синова, него се синови Реавијини умножише веома.

18. Синови Исарови: Селомит поглавар.

19. Синови Хевронови: *Јерија први, †Амарија други, Јазило трећи, и Јекамеам четврти. *1.Днев. 26,31. †1.Днев. 24,23.

20. Синови Озилови: Миха први и Јесија други.

21. Синови Мераријеви: Малије и Мусије. Синови Малијеви: Елеазар и Кис.

22. А Елеазар умрије и не имаше синова него само *кћери, и њима се оженише синови Кисови, браћа њихова. *4.Мој. 36,6.

23. Синови *Мусијеви: Малије и Едер и Јеремот, тројица. *1.Днев. 24,30.

24. То су синови Левијеви по отачким домовима својим, поглавари домова отачких, који бише избројени по броју имена с главе на главу, који рађаху посао за службу у дому Господњем, од двадесет година и више.

25. Јер Давид рече: Мир даде Господ Бог Израиљев народу својему, и наставаће у Јерусалиму довијека.

26. И Левити неће више носити Шатора и посуђа његова за службу његову.

27. Јер по посљедњој наредби Давидовој бјеху избројени синови Левијеви од двадесет година и више;

28. Јер одређени бијаху да помажу синовимаАроновијем у служби у дому Господњем у тријемовима и у клијетима, и да чисте све свете ствари и да раде око службе у дому Господњем,

29. И око *хљебова постављенијех, и око бијелога †брашна за дар и око колача пријеснијех и око тавица, и око свега што се пржи, и око сваке мјере,

*2.Мој. 25,30. †3.Мој. 2,4.

30. И да стоје јутром и хвале и славе *Господа, и тако вечером,

*2.Днев. 31,2.

31. И кад се год приносе жртве паљенице Господу, у Суботе, и на Младине и празнике, у броју по реду свом свагда пред Господом,

32. И да раде што треба радити у Шатору од састанка и у Светињи, и за синове Аронове, браћу своју, у служби у дому Господњем.

Старјешине у двадесет и четири реда свештеника и Левита.

24. А међу синовима Ароновијем ови су редови: Синови *Аронови бјеху †Надав и Авијуд, Елеазар и Итамар.

*3.Мој. 10,1. †4.Мој. 3,2.

2. Али Надав и Авијуд умријеше прије оца својега и немаху дјеце; зато бјеху свештеници Елеазар и Итамар.

3. И раздијели их Давид: Садока, који бијаше од синова Елеазаровијех, и Ахимелеха, који бијаше од синова Итамаровијех, по реду њихову у служби њиховој.

4. И нађе се синова Елеазаровијех више старјешина него синова Итамаровијех, кад их раздијелише: Од синова Елеазаровијех бијаше старјешина по домовима отачким шеснаест, а од синова Итамаровијех осам по домовима отачким.

5. И бјеху раздијељени ждријебом и један и други; јер поглавари у Светињи и поглавари пред Богом бијаху и од синова Елеазаровијех и од синова Итамаровијех.

6. И пописа их Семаја син Натанаилов писар од племена Левијева пред царем и кнезовима и Садоком свештеником и Ахимелехом сином Авијатаровијем и пред поглаварима породица отачких међу свештеницима и Левитима, један дом отачки узевши за Елеазара а један за Итамара.

7. И паде први ждријеб на Јојарива, други на Једају,

8. Трећи на Харима, четврти на Сеорима,

9. Пети на Малхију, шести на Мејамина,

10. Седми на Акоса, осми на Авију,

11. Девети на Исуја, десети на Сеханију,

12. Једанаести на Елијасива, дванаести на Јакима,

13. Тринаести на Уфу, четрнаести на Јесевава,

14. Петнаести на Вилгу, шеснаести на Имира,

15. Седамнаести на Езира, осамнаести на Афисиса,

16. Деветнаести на Петају, двадесети на Језекиља,

17. Двадесет први на Јахина, двадесет други на Гамула,

18. Двадесет трећи на Делају, двадесет четврти на Мазију.

19. То је ред њихов за службу њихову, којим иду у дом Господњи на посао свој по наредби Арона оца својега, како му бјеше заповједио Господ Бог Израиљев.

20. А од осталијех синова Левијевих бијаше од синова Амрамовијех Суваило; од синова Суваиловијех Једаја,

21. Од Реавије, од синова Реавијиних поглавар Јесија;

22. Од синова Исаровијех Селомот, од синова Селомотовијех Јат;

23. А од синова Јеријиних Амарија други, Јазило трећи, Јекамеам четврти;

24. Од синова Узиловијех Миха; од синова Михинијех Самир;

25. Брат Михин Јесија; од синова Јесијиних Захарија.

26. Синови Мераријеви: Малије и Мусије; од синова Јазијиних Вено.

27. Синови Мераријеви од Јазије: Вено и Соам и Захур и Иврије;

28. Од Малија Елеазар, који немаше синова;

29. Од Киса, од синова Кисовијех: Јерамеило;

30. И од синова Мусијевих Малије и Едер и Јеримот. То бијаху синови левитски по домовима отаца својих.

31. И они бацаше ждријеб према браћи својој, синовимаАроновијем, пред Давидом и Садоком и Ахимелехом и поглаварима домова отачких међу свештеницима и Левитима, од домова отачких сваки поглавар према брату својему млађему.

Двадесет и четири реда пјевача светијех пјесама.

25. И одвоји *Давид с војводама за †службу синове Асафове и Еманове и Једутунове, који ће пророковати уз ‡харфе и псалтире и кимвале; и бјеху између њих избројени људи за посао у својој служби:

*1.Днев. 15,16. †2.Днев. 8,14. ‡Псал. 150,3.

2. Од синова Асафовијех: Захур и Јосиф и Нетанија и Асарила, синови Асафови, под руком Асафа, који ˅пророковаше по наредби царевој; ˃пјеваше хвалу

3. Од Једутуна: Шест синова Једутуновијех: Гедалија и Сорије и Јесаија, Асавија и Мататија и Симеј под руком оца својега Једутуна, који пророковаше уз цитру хвалећи и славећи Господа;

4. Од Емана: Синови Еманови: Вукија, Матанија, Озило, Севуило и Јеримот, Ананија и Ананије, Елијата, Гидалтија и Ромамти-Езер, Јосвекаса, Малотије, Отир и Мазиот.

5. Ти сви бијаху синови Емана видиоца царева у ријечима Божијим да се узвишује рог; јер Бог даде Еману четрнаест синова и три кћери.

6. Сви они бијаху под руком оца својега пјевајући у дому Господњем уз кимвале и ˅псалтире и харфе за службу у дому Божијем, како цар наређиваше Асафу и Једутуну и Еману. ˃цитре

7. И бјеше их на број с браћом њиховом обученом пјесмама Господњим, двјеста и осамдесет и осам, самијех вјештака.

8. И бацише ждријеб за службу своју, мали као велики, учитељ као ученик;

9. И паде први ждријеб за Асафа на Јосифа, други на Гедалију с браћом и синовима његовијем, њих дванаест;

10. Трећи на Захура, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

11. Четврти на Исерија, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

12. Пети на Нетанија, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

13. Шести на Вукија, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

14. Седми на Јесарила, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

15. Осми на Јесаија, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

16. Девети на Матанија, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

17. Десети на Симеја, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

18. Једанаести на Азареила, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

19. Дванаести на Асавија, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

20. Тринаести на Савуила, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

21. Четрнаести на Мататија, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

22. Петнаести на Јеремота, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

23. Шеснаести на Ананију, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

24. Седамнаести на Јосвекаса, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

25. Осамнаести на Ананија, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

26. Деветнаести на Малотија, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

27. Двадесети на Елијата, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

28. Двадесет први на Отира, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

29. Двадесет други на Гидалтија, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

30. Двадесет трећи на Мазиота, синове његове и браћу његову, њих дванаест;

31. Двадесет четврти на Ромамти-Езера, синове његове и браћу његову, њих дванаест.

Постављање вратара дома Божијега, благајника и судија.

26. А редови вратарски бијаху: Од синова Корејевих бијаше Меселемије син Корејев између синова Асафовијех;
2. А синови Меселемијини: Захарија првенац, Једиаило други, Зевадије трећи, Јатнило четврти,
3. Елам пети, Јоанан шести, Елиоинај седми;
4. И Овид-Едомови синови: Семаја првенац, Јозавад други, Јоах трећи и Сахар четврти и Натанаило пети,
5. Амило шести, Исахар седми, Феултај осми; јер га благослови Бог.
6. И Семаји сину његову родише се синови, који старјешоваху у дому оца својега, јер бијаху добри јунаци.
7. Синови Семајини: Готније и Рафаило и Овид и Елзавад браћа његова, храбри људи, Елиуј и Семахија.
8. Сви ови бијаху од синова Овид-Едомовијех, и они и синови њихови и браћа њихова, сви храбри људи, крјепки за службу, бијаше их шездесет и два од Овид-Едома.
9. А Меселемијиних синова и браће, храбријех људи, бијаше осамнаест.
10. А Осини синови, од синова Мераријевих: Симрије поглавар, премда не бјеше првенац, али га отац постави поглаварем;
11. Хелкија други, Тевалија трећи, Захарија четврти; свијех синова и браће Осине бијаше тринаест.
12. Од њих бијаху редови вратарски по поглаварима да чувају стражу наизмјенце с браћом својом служећи у дому Господњем.
13. Јер меташе ждријеб за малога као и за великога по домовима својих отаца, за свака врата.
14. И паде ждријеб на исток Селимији; а Захарији сину његову, мудрому савјетнику, кад бацише ждријеб, паде му ждријеб на сјевер;
15. А Овид-Едому на југ, а синовима његовијем на ризницу;
16. Суфиму и Оси на запад с вратима салехетским на путу који иде горе; стража бјеше према стражи:
17. С истока шест Левита; са сјевера четири на дан; с југа на дан четири; а код ризнице по два;
18. ↘На парвару са запада четири на путу, два код парвара. ↗дограђеном делу
19. То су редови вратарски међу синовима Корејевим и синовима Мераријевим.
20. И ови још бијаху Левити: Ахија над благом дома Божијега, над благом од посвећенијех ствари.
21. Од синова Ладановијех између синова *Гирсоновијех од Ладана, између главара домова отачких од Ладана сина Гирсонова бијаше Јехило, *1.Днев. 29,8.
22. Синови Јехилови: Зетам и Јоило брат му бијаху над благом дома Господњега;
23. Од синова Амрамовијех, Исаровијех, Хевроновијех, Озиловијех,
24. Бијаше *Севуило син Гирсама сина Мојсијева старјешина над благом. *1.Днев. 23,16.
25. А браћа његова од Елијезера: Реавија син му, а његов син Јесаија, а његов син Јорам, а његов син Зихрије, а његов син Селомит;
26. Овај Селомит и браћа његова бијаху над свијем благом од посвећенијех ствари, које посвети цар Давид и поглавари домова отачких и тисућници и стотиници и војводе;
27. Од ратова и од плијена посветише да се оправи дом Господњи;
28. И што год бјеше посветио Самуило видјелац и Саул син Кисов и Авенир син Ниров и Јоав син Серујин; ко год посвећиваше, даваше у руке Селомиту и браћи његовој.
29. Од синова Исаровијех: Хенаније и синови његови бијаху над спољашњим пословима у *Израиљу, управитељи и судије. *2.Днев. 19,8.
30. Од синова Хевроновијех *Асавије и браћа његова, тисућа и седам стотина храбријех људи, бијаху над Израиљем с ову страну Јордана на истоку за сваки посао Господњи и за службу царску. *1.Днев. 27,17.

31. Између синова Хевроновијех бијаше *Јерије поглавар синовима Хевроновијем по породицама њиховијем и домовима отачким. Четрдесете године царовања Давидова потражише их и нађоше међу њима храбријех јунака у Јазиру Галадском.

*1.Днев. 23,19.

32. И браће његове, храбријех људи, бијаше двије тисуће и седам стотина главара у домовима отачким; и постави их цар Давид над синовима Рувимовијем и Гадовијем и половином племена Манасијина за све послове Божије и царске.

Старјешине над дванаест редова у војсци, племенски кнезови, дворани и слуге Давидове.

27. А синови Израиљеви по свом броју, главари домова отачких, тисућници и стотиници и управитељи њихови, служаху цару у сваком послу у редовима, који долажаху и одлажаху од мјесеца до мјесеца, свакога мјесеца у години; а у сваком реду бијаше их двадесет и четири тисуће.

2. Над првијем редом првога мјесеца бијаше Јасовеам син Завдилов, и у његову реду бијаше двадесет и четири тисуће.

3. Од синова Фаресовијех бијаше поглавар над свијем старјешинама у војсци првога мјесеца.

4. А над редом другога мјесеца бијаше Додај Ахошанин, и војвода у његову реду бјеше Миклот; и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.

5. Трећи војвода трећега мјесеца бјеше Венаја син Јодаја свештеника, поглавар; и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.

6. Овај Венаја бјеше јунак међу тридесеторицом и над тридесеторицом; и над редом његовијем бјеше Амизавад син му.

7. Четврти, четвртога мјесеца Асаило брат Јоавов, и за њим Зевадија син му; и у реду његову бјеше двадесет и четири тисуће.

8. Пети, петога мјесеца, поглавар Самут Језрајанин, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.

9. Шести, шестога мјесеца, Ира син Икисов Текојанин, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.

10. Седми, седмога мјесеца, *Хелис Фелоњанин од синова Јефремовијех, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.

*1.Днев. 11,27.

11. Осми, осмога мјесеца, *Сивехај Хусаћанин од синова Заринијех, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.

*2.Сам. 21,18.

12. Девети, деветога мјесеца, *Авијезер Анатоћанин од синова Венијаминових, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.

*1.Днев. 11,28.

13. Десети, десетога мјесеца, *Марај Нетофаћанин од синова Заринијех, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.

*2.Сам. 23,28.

14. Једанаести, једанаестога мјесеца, *Венаја Фаратоњанин од синова Јефремовијех, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.

*2.Сам. 23,30.

15. Дванаести, дванаестога мјесеца, Хелдај Нетофаћанин од *Готонила, и у његову реду бјеше двадесет и четири тисуће.

*Суд. 3,9.

16. А над племенима Израиљевијем бијаху: Над племеном Рувимовијем кнез Елијезер син Зихријев; над Симеуновијем Сефатија син Машин;

17. Над Левијевим *Асавија син Кемуилов; над Ароновијем Садок;

*1.Днев. 26,30.

18. Над Јудинијем Елиуј од браће Давидове; над Исахаровијем Амрије син Михаилов;

19. Над Завулоновијем Исмај син Овадијин; над Нефталимовим Јеримот син Азрилов;

20. Над синовима Јефремовијем Исус син Азазијев; над половином племена Манасијина Јоило син Федајин;

21. Над другом половином племена Манасијина у Галаду Идо син Захаријин; над Венијаминовим Јасило син Авениров;

22. Над Дановијем Азареило син Јероамов. То бијаху кнезови племена Израиљевијех.

23. А не изброји Давид онијех који имаху мање од двадесет година, јер *Господ бјеше рекао да ће умножити синове Израиљеве као †звијезде ‡небеске.

*5.Мој. 1,10. †1.Мој. 15,5. ‡Јевр. 11,12.

24. Јоав син Серујин поче бројити, али не доврши; јер дође гњев Божји због тога

на Израиља; зато тај број не дође у књигу о цару Давиду.

25. Над благом царевијем бијаше Азмавет син Адилов, а над благом по земљи, по градовима и по селима и по кулама Јонатан син Озијин.

26. А над ратарима, који рађаху земљу, бијаше Езрије син Хелувов;

27. А над виноградарима Симеј Рамаћанин; а над родом виноградским и над пивницама Завдије Сифмејин;

28. А над маслинама и смоквама по пољима Вал-Анан Гедеранин; а над уљем Јоас;

29. Над говедима што пасијаху у Сарону Ситрај Сароњанин, а над говедима по долинама Сафат Адлајев;

30. Над камилама Овил Исмаиљац; над магарцима Једаја Мероноћанин;

31. А над овцама Јазиз Агарејин. Сви ови бијаху настојници над благом цара Давида.

32. А Јонатан стриц Давидов бијаше савјетник, мудар човјек и књижевник; он и Јехило син Ахмонијев бијаху са синовима царевијем.

33. И Ахитофел бијаше савјетник царев, и Хусај Архијанин пријатељ царев.

34. А послије Ахитофела бијаше Јодај син Венајин и Авијатар, а војвода царев бјеше Јоав.

Давид показује народу Соломуна
као својега насљедника, предаје му
слику Храма и ствари за Храм.

28. И Давид сабра у Јерусалим све поглаваре *Израиљеве, поглаваре племенске и поглаваре од редова који служаху цару, и тисућнике и стотинике, и који бијаху над свијем благом и стоком царевом, и синове своје и дворане и јунаке и све људе храбре, *1.Днев. 11,10; Исус Н. 23,2.

2. И уставши цар Давид на ноге рече: Чујте ме, браћо моја и народе мој, ја бијах наумио да сазидам дом гдје би почивао ковчег Господњи и да буде подножје ногама Бога нашега, и приправих што треба за зидање.

3. Али ми Бог рече: Нећеш сазидати дома имену Мојему, јер си ратник и крв си прољевао.

4. Али Господ Бог Израиљев изабра ме из свега дома оца мојега да будем цар над Израиљем довијека; јер Јуду изабра за вођа, и из дома Јудина дом оца мојега; и између синова оца мојега би Му воља да мене постави царем над свијем Израиљем.

5. А тако између свијех синова мојих, јер много синова даде ми Господ, изабра Соломуна сина мојега да сједи на пријестолу царства Господњега над Израиљем.

6. И рече ми: Соломун син твој сазидаће Мој дом и тријемове Моје; јер њега изабрах Себи за сина, и Ја ћу му бити Отац.

7. И утврдићу царство његово довијека, ако буде постојан да извршује заповијести Моје и законе Моје као данас.

8. Сада, дакле, пред свијем Израиљем, збором Господњим, и да чује Бог наш, кажем вам: Држите и тражите све заповијести Господа Бога својега, да бисте држали ову добру земљу и оставили је у насљедство синовима својим након себе довијека.

9. А ти, Соломуне сине, знај Бога оца својега, и служи Му цијелим срцем и душом драговољном; јер сва срца испитује Господ и сваку помисао зна; ако Га устражиш, наћи ћеш Га; ако ли Га оставиш, одбациће те засвагда.

10. Види сада да те је *Господ изабрао да сазидаш дом за Светињу; буди храбар и ради. *1.Днев. 22,16.

11. Тада предаде Давид Соломуну сину својему слику од тријема и од кућа његовијех, и од ризница и од соба и од клијети унутрашњих, и од мјеста за ˇЗаклопац очишћења, ˇСветињу над светињама

12. И слику од свега што бјеше смислио за тријемове дома Господњега и за све клијети унаоколо и за ризницу дома Божијега и за ризницу од светијех ствари,

13. И за редове свештеничке и левитске и за сваки посао у служби у дому Господњем и за све посуђе у дому Господњем;

14. Злато под мјеру за судове златне за сваку службу, и сребро за све судове сребрне под мјеру, за све судове за сваку службу;

15. Под мјеру за свијетњаке златне и жишке златне, по тежини свакога свијет-

њака и жижака његовијех, и за свијетњаке сребрне по тежини свакога свијетњака и жижака његовијех, према потреби свакога свијетњака;

16. И *злата под мјеру за столове на којима ће стајати †хљебови постављени, за сваки сто; и сребра за столове сребрне;

*2.Днев. 4,8. †1.О цар. 7,48.

17. И за виљушке и за котлиће и за здјеле злата чистога, и за златне чаше под мјеру, за сваку чашу, и за сребрне чаше сребра под мјеру за сваку;

18. И за *олтар кадиони чистога злата под мјеру; и слику од кола са златнијем †херувимима, који ће раширивши крила заклањати ‡ковчег завјета Господњега.

*2.Мој. 30,1. †2.Мој. 25,18. ‡1.Сам. 4,4.

19. То ми је све дошло писано руком Господњом да бих знао све како што треба урадити.

20. И тако рече Давид Соломуну сину својему: Буди слободан и храбар, и ради, не бој се и не плаши се, јер ће *Господ Бог, Бог мој, бити с тобом, неће те оставити нити ће отступити од тебе, докле не завршиш сав посао за службу у дому Господњем. *5.Мој. 31,7.

21. А ево редови свештенички и левитски за сваку *службу у дому Божијем; и имаш уза се за сваки посао људи драговољнијех и вјештијех сваком послу, и поглаваре и сав народ за сваку заповијест своју. *1.Днев. 25,1.

Богати прилози за грађење Храма. Давид захваљује Господу. Соломуново помазање. Давидова смрт.

29. Потом рече цар *Давид свему збору: Једнога Соломуна сина мојега изабрао је Господ, младо дијете, а ово је велик посао; јер неће бити човјеку тај двор него †Господу Богу.

*1.Днев. 22,5. †1.О цар. 3,7.

2. Ја колико могох приправих за дом Бога својега злата за ствари златне, сребра за сребрне, мједи за мједене, гвожђа за гвоздене, и дрва за дрвене, камења ониксова, и камења за укивање, и камења за накит и за вез, и свакојакога драгога камења, и камена мрамора изобила.

3. И још из љубави к дому Бога својега, што имам свога злата и сребра, осим свега што сам приправио за дом свети, дајем и то на дом Бога својега:

4. Три тисуће таланата злата офирскога, и седам тисућа таланата чистога сребра, да се обложе зидови у дому.

5. Злато за златне ствари, а сребро за сребрне и за свако дјело руку умјетничких. А би ли јоште ко хтио драговољно што данас приложити Господу?

6. Тада драговољно приложише кнезови домова отачких и кнезови племена Израиљевијех и тисућници и стотиници и кнезови над пословима царским.

7. И дадоше за службу у дому Божијем злата пет тисућа таланата и десет тисућа ⁾златица, и сребра десет тисућа таланата, и мједи осамнаест тисућа таланата, и гвожђа сто тисућа таланата. ⁾златица = драм 8,40 г

8. И камења у кога год бијаше сви дадоше у ризницу дома Господњега у руке Јехилу од синова Гирсоновијех.

9. И радоваше се народ што драговољно прилагаху, јер прилагаху цијелијем срцем Господу; и цар се Давид радоваше веома.

10. Потом Давид благослови Господа пред свијем збором, и рече *Давид: †Благословен си Господе Боже Израиља оца нашега од вијека до вијека.

*1.О цар. 8,15. †2.Днев. 6,4.

11. Твоје је, Господе, величанство и сила и слава и вјечност и *част, и све што је на †небу и на Земљи; Твоје је, Господе, ‡царство, и Ти си узвишен сврх свега Поглавар;

*1.Тим. 1,17. †Дан. 4,34. ‡Мат. 6,13.

12. Богатство и слава од Тебе је, и Ти владаш свијем, и у Твојој је руци моћ и сила, и у Твојој је руци узвисити и укријепити све.

13. Сада, дакле, Боже наш, хвалимо Те и славимо име Твоје славно.

14. Јер ко сам ја и шта је мој народ да бисмо могли оволико принијети Теби драговољно? Јер је од Тебе све, и из Твојих руку примивши дасмо Ти.

15. Јер смо дошљаци пред Тобом и *гости као сви оци наши; дани су наши на земљи као сјен и нема стајања. *Јевр. 11,13.

16. Господе Боже наш, све ово благо што Ти приправисмо за грађење дома имену Твојему светоме, из Твоје је руке, и све је Твоје.

ПОШТЕЊЕ

17. Али знам, Боже мој, да Ти испитујеш *срца и што је право хоћеш; ја правијем срцем драговољно принесох све ово, и с радошћу видјех народ Твој који је овдје како Ти драговољно приноси. *5.Мој. 8,2.

18. Господе Боже Аврама, Исака и Израиља, отаца наших, сачувај довијека ову вољу и помисао срдачну народа својега, и управљај срце њихово к Себи.

19. И Соломуну сину мојему подај срце право да би држао заповијести Твоје, свједочанства Твоја и уредбе Твоје, и да би творио све и да би сазидао двор овај за који сам све приправио.

20. Потом рече Давид свему збору: Благословите сада Господа Бога својега. И сав збор благослови Господа Бога отаца својих, и савивши се поклонише се Господу и цару.

21. И принесоше Господу жртве, и принесоше Господу жртве паљенице сјутрадан: Тисућу волова, тисућу овнова, тисућу јагањаца с наљевима њиховијем, и других жртава много за сав народ.

22. И једоше и пише пред Господом онај дан веселећи се веома. И поставише ˺другом Соломуна сина Давидова царем, и помазаше га Господу за ˺˺вођа, а Садока за свештеника. ˺по други пут ˺˺кнеза

23. И тако сједе Соломун на пријесто Господњи да царује мјесто Давида оца својега, и бијаше срећан, и слушаше га сав Израиљ.

24. И сви кнезови и јунаци и сви синови цара Давида ˺дадоше руке да ће бити покорни цару Соломуну. ˺пружише

25. И *Господ узвиси веома Соломуна пред †свијем Израиљем и даде му славу царску какве ниједан цар прије њега није имао у Израиљу. *2.Днев. 1,1. †Проп. 2,9.

26. Тако Давид син Јесејев царова над свијем Израиљем.

27. А времена за које царова над *Израиљем бијаше четрдесет година: А у †Хеврону царова седам година, а у Јерусалиму царова тридесет и три године. *2.Сам. 5,5. †1.О цар. 2,11.

28. И умрије у доброј старости, сит живота, богатства и славе; и зацари се Соломун син његов на његово мјесто.

29. А дјела цара Давида прва и посљедња ено су записана у књизи Самуила видиоца и у књизи Натана пророка и у књизи Гада видиоца,

30. Са свијем царовањем његовијем и силом његовом и с временима која прођоше преко њега и Израиља и свијех царевина земаљских.

ДРУГА КЊИГА ДНЕВНИКА

Соломун приноси жртве у Гаваону. Бог се јавља Соломуну и услишивши му молитву, даје му мудрост и богатство.

1. И Соломун син Давидов утврди се у *царству свом, и †Господ Бог његов бјеше с њим, и узвиси га веома. *1.О цар. 2,46. †1.Днев. 29,25.

2. И Соломун рече свему Израиљу, тисућницима и стотиницима и судијама и свијем кнезовима свега Израиља, главарима домова отачких,

3. Те отидоше, Соломун и сав збор с њим, на висину која бијаше у Гаваону; јер ондје бијаше Шатор од састанка Божијега, који начини Мојсије слуга Господњи у пустињи.

4. А ковчег Божји бјеше пренио Давид из Киријат-Јарима на мјесто које му спреми Давид; јер му разапе Шатор у Јерусалиму.

5. И олтар мједени који начини Веселеило, син Урије сина Орова, бијаше ондје пред Шатором Господњим. И потражи га Соломун и сав збор.

6. И принесе Соломун ондје пред Господом на олтару мједеном, који бијаше пред Шатором од састанка, принесе на њему тисућу жртава паљеница.

7. Ону ноћ јави се Бог Соломуну и рече му: Ишти шта хоћеш да ти дам.

8. А Соломун рече Богу: Ти си учинио велику милост Давиду оцу мојему и поставио си мене царем на његово мјесто.

9. Нека, дакле, Господе Боже, буде тврда ријеч Твоја, коју си рекао Давиду оцу мојему, јер си ме поставио царем над народом којега има много као праха на земљи.

МУДРОСТ

10. Зато дај ми *мудрост и знање да полазим пред народом овијем и долазим, јер ко може судити народу Твојему тако великому?

*Приче 3,13.

11. Тада рече Бог Соломуну: Што ти је то у *срцу, а не иштеш богатства, †блага ни славе, ни душа ˃ненавидника својих, нити иштеш дуга живота, него иштеш мудрости и знања да можеш судити народу мојему, над којим те поставих царем,

*1.Сам. 16,7. †1.О цар. 3,11. ˃непријатеља

12. Мудрост и знање даје ти се; а даћу ти и богатства и славе, какве нијесу имали *цареви прије тебе нити ће послије тебе имати.

*2.Днев. 9,22.

13. И врати се Соломун с висине која бијаше у Гаваону испред Шатора од састанка у Јерусалим, и цароваше над Израиљем.

14. И накупи *Соломун кола и коњика, и имаше тисућу и четири стотине кола и дванаест тисућа коњика, које намјести по градовима гдје му бијаху кола и код себе у Јерусалиму.

*1.О цар. 4,26.

15. И учини цар те бијаше у Јерусалиму сребра и *злата као камена, а кедровијех дрва као дивљих смокава, које расту по пољу, тако много.

*О Јову 22,24.

16. И довођаху Соломуну коње из Мисира и свакојаки трг, јер трговци цареви узимаху свакојаки ˃трг за цијену.

˃робу

17. И одлажаху, те догоњаху из Мисира кола по шест стотина сикала сребра, а коње по сто педесет; и тако сви цареви хетејски и цареви сирски преко њих добиваху.

Соломунова погодба с Хирамом царем тирским о зидању Храма.

2. И науми Соломун да зида дом имену Господњему и дом царски себи.

2. И одброји Соломун седамдесет тисућа носилаца и осамдесет тисућа који ће тесати у гори, и три тисуће и шест стотина настојника над њима.

3. И посла Соломун Хираму цару тирском и поручи му: Како си чинио Давиду оцу мојему и слао му дрва кедровијех да зида себи кућу гдје ће сједјети, учини тако и мени.

4. Ево рад сам зидати дом имену Господа Бога својега, да Му посветим да се кади пред Њим кадом миришнијем и да се постављају хљебови вазда и да се приносе жртве паљенице јутром и вечером, и у Суботе и на Младине и на празнике Господа Бога нашега, што треба да бива у Израиљу довијека.

5. А дом који ћу зидати биће велик, јер је Бог наш већи од свијех богова.

6. А ко би могао Њему сазидати дом кад Га небо и небеса над небесима не могу обухватити, и ко сам ја да Му сазидам дом, него само да се кади пред Њим.

7. Тако сада пошљи ми човјека вјешта, који умије радити од злата и од сребра и од мједи и од гвожђа и од скерлета и од црвца и од порфире, и који зна резати, да ради с умјетницима које имам код себе у Јудеји и у Јерусалиму, које је добавио Давид отац мој.

8. И пошљи ми дрва кедровијех и јеловијех и алгумима с Ливана, јер знам да слуге твоје умију сјећи дрва ливанска; а ево слуге ће моје бити с твојим слугама,

9. Да ми приправе много дрва, јер дом што ћу зидати биће велик и диван.

10. А ево, посленицима који ће сјећи *дрво, слугама твојим, даћу пшенице овршене двадесет тисућа ˃кора, и двадесет тисућа кора јечма, и вина двадесет тисућа вата, и †уља двадесет тисућа вата.

*Језд. 3,7. ˃1 кор = 220 л; 1 ват = 22 л †1.О цар. 5,11.

11. И одговори Хирам цар тирски у књизи коју посла Соломуну: Што Господ љуби свој народ зато те постави царем над њим.

12. И говораше Хирам: *Благословен да је Господ Бог Израиљев, који је створио †небо и ‡Земљу, што је дао цару Давиду сина мудра, паметна и разумна, који ће сазидати дом Господу и царски дом себи.

*1.О цар. 5,7. †1.Мој. 1,1. ‡Псал. 102,25.

13. Шаљем ти, дакле, човјека вјешта и разумна, Хирама Авива,

14. Сина једне жене између кћери Дановијех, којему је отац био Тирац; он умије радити од злата и од сребра, од мједи, од

гвожђа, од камена и од дрвета, од скерлета, од порфире и од танкога платна и од црвца, и резати свашта, и измислити свашта вјешто што му се да, нека ради с твојим умјетницима и с умјетницима господара мојега Давида оца твојега.

15. Нека, дакле, пшеницу и јечам, уље и вино, што је рекао господар мој, пошље слугама својим.

16. А ми ћемо насјећи *дрва на Ливану колико ти год треба, и спустићемо их у сплавовима морем у Јопу, а ти их оданде вози у Јерусалим. *1.О цар. 5,8.

17. Тада *Соломун изброји све иностранце који бијаху у †земљи Израиљевој послије бројења кад их изброји Давид отац његов, и нађе их се сто и педесет и три тисуће и шест стотина;

*1.О цар. 5,13. †1.Днев. 22,2.

18. И одреди од њих седамдесет тисућа који ће носити, и осамдесет тисућа који ће тесати у планини, а три тисуће и шест стотина настојника да настоје да ради народ.

Опис Храма.

3. И поче Соломун зидати дом *Господњи у Јерусалиму на брду † Морији, које би показано Давиду оцу његову на мјесту које бјеше приправио Давид, на гумну Орне Јевусејина.

*1.Днев. 21,18. †1.Мој. 22,2.

2. А поче зидати другога дана другога мјесеца четврте године царовања својега.

3. А овако заснова Соломун да зида дом Божји: У дужину шездесет лаката по старој мјери, а у ширину двадесет лаката.

4. А тријем који бијаше пред дужином уз ширину дома имаше двадесет лаката, а у висину сто и двадесет; и обложи га изнутра чистијем златом.

5. А дом велики обложи дрветом јеловијем, потом га обложи чистијем златом, и озго начини палме и ланце.

6. И обложи дом камењем драгим да је накићен, а злато бијаше парвајимско.

7. Обложи златом дом, греде, прагове и зидове и врата, и изреза херувиме по зидовима.

8. И начини дом за Светињу над светињама, дуг уз ширину дома двадесет лаката и широк двадесет лаката, и обложи га чистијем златом, којега отиде до шест стотина таланата.

9. А на клине даде педесет сикала злата; и клијети обложи златом.

10. И начини у дому *Светиње над светињама два херувима, ˇнаправе умјетничке, и обложи их златом. *1.О цар. 6,23. ˇизраде

11. И крила тијех херувима имаху у дужину двадесет лаката: Једно крило бијаше од пет лаката, и тицаше у зид од дома, и друго крило бијаше од пет лаката, и тицаше у крило другога херувима;

12. Тако и другога херувима крило бијаше од пет лаката, и тицаше у зид од дома, и друго му крило бијаше од пет лаката и састављаше се с крилом другога херувима.

13. Крила тијем херувимима бијаху раширена на двадесет лаката, а они стајаху на ногама својим, лицем окренутим у дом.

14. И начини *завјесу од порфире, од скерлета, од црвца и од танкога платна, и по њој начини херувиме. *2.Мој. 26,31.

15. И начини пред домом два стуба, у висину од тридесет и пет лаката, и оглавља озго на сваком од пет лаката.

16. И начини ланце као у Светињи, и метну их на врх стубова, и начини сто шипака, и метну их међу ланце.

17. И постави стубове пред црквом, један с десне стране а други с лијеве, и десни назва ˇЈахин а лијеви ˇˇВоас.

ˇНека Он утврди ˇˇУ Богу је царева снага

Опис појединијех одјељења и посуђа у Храму.

4. И начини *олтар од мједи, двадесет лаката дуг и двадесет лаката широк, а десет лаката висок. *2.Мој. 27,1.

2. И сали море, десет лаката бјеше му од једнога краја до другога, округло унаоколо, пет лаката високо; а унаоколо му бјеше тридесет лаката.

3. А под њим бијаху ликови воловски, који стајаху свуда унаоколо, по десет на једном лакту, те окружаваху море: Два реда бијаше тијех волова, саливенијех с морем.

4. И стајаше море на дванаест волова, три гледаху на сјевер, а три гледаху на запад, а три гледаху на југ, а три гледаху на исток, а море стајаше озго на њима, и задња страна свијех њих бијаше унутра.

5. Дебљина му бијаше с ⌄подланице, а крај му бијаше као крај у чаше, као цвијет љиљанов, а примаше три тисуће вата.

⌄око 8 цм

6. И начини десет умиваоница, и метну их пет с десне стране, а пет с лијеве, да се у њима пере, што год требаше за жртву паљеницу, у њима праху; а море бијаше за свештенике да се у њему умивају.

7. И начини десет свијетњака од злата, облика какви им требаше, и намјести их у цркви, пет с десне стране а пет с лијеве.

8. И начини десет столова, и намјести их у ⌄цркви, пет с десне стране, а пет с лијеве; и начини стотину чаша од злата. ⌄Храму

9. И начини тријем свештенички и велики тријем, и врата на тријему, и окова врата у мјед.

10. А море метну на десну страну к *истоку с југа. *1.О цар. 7,39.

11. Још начини Хирам лонце и лопате и котлиће, и сврши Хирам посао, који ради цару Соломуну за дом Божији:

12. Два стуба, и два оглавља округла наврх стубова, и плетенице двије да покривају два оглавља наврх стубова;

13. И четири стотине шипака на двије плетенице, два реда шипака на свакој плетеници, да покривају два оглавља наврх стубова;

14. И начини подножја, и *умиваонице начини на подножја; *1.О цар. 7,43.

15. Једно море, и дванаест волова под њим;

16. И лонце и лопате и виљушке, и све справе за њих начини *Хирам Авив †цару Соломуну за дом Господњи од углађене мједи. *1.О цар. 7,45. †1.О цар. 7,14.

17. То је цар саљевао у равни *јорданској у земљи иловачи између Сохота и Саридате.

*1.О цар. 7,46.

18. И начини Соломун свега овога посуђа врло много, да се није тражила мјера мједи.

19. Начини Соломун и све друге справе за дом Божји, и олтар од злата и столове на којима стајаху хљебови постављени;

20. И свијетњаке са жишцима њиховијем од чистога злата да горе пред Светињом над светињама по ⌄обичају; ⌄пропису

21. И цвијетове и жишке и усекаче од злата; а то *злато бијаше веома добро;

*2.Мој. 25,31.

22. И ножеве и котлиће и кадионице и клијешта од чистога злата; и врата од дома, врата унутрашња од Светиње над светињама, и врата од дома на која се улажаше у цркву, бијаху од злата.

Освећење Храма.

5. И тако се сврши сав посао што уради *Соломун за дом Господњи; и унесе Соломун што бјеше посветио Давид отац његов, и сребро и злато и судове, и остави у ризницу дома Божијега. *1.О цар. 7,51.

2. Тада сабра Соломун старјешине Израиљеве и све главаре племенске, кнезове домова отачких синова Израиљевијех у Јерусалим да пренесу ковчег завјета Господњега из града Давидова, које је Сион.

3. И скупише се к цару сви људи Израиљеви на празник који бива седмога мјесеца.

4. И кад дођоше све старјешине Израиљеве, узеше Левити ковчег.

5. И пренесоше ковчег и Шатор од састанка и све судове свете што бјеху у Шатору, пренесоше свештеници и Левити.

6. А цар Соломун и сав збор израиљски који се сабра к њему принесоше пред ковчегом на жртву оваца и говеда толико да се не могаше од мноштва ни избројити ни прорачунати.

7. И унесоше свештеници ковчег завјета Господњега на мјесто његово, у унутрашњи дом, у Светињу над светињама, под крила херувимима.

8. Јер херувимима бијаху раширена крила над мјестом гдје ће стајати ковчег и заклањаху херувими ковчег и полуге његове озго.

9. И повукоше му полуге тако да им се крајеви виђаху од ковчега на предњој страни Светиње над светињама, али се напоље не виђаху, и осташе ондје до данас.

10. У ковчегу не бјеше ништа осим двије плоче које метну Мојсије на Хориву, кад

Господ учини *завјет са синовима Израиљевијем пошто изиђоше из Мисира.

*2.Днев. 6,11.

11. А кад свештеници изиђоше из Светиње, јер свештеници који се нађоше освешташе се не пазећи на ред,

12. И *Левити пјевачи сви, који бијаху уз Асафа и Емана и Једутуна, и синови њихови и †браћа њихова, обучени у танко платно, стајаху с кимвалима и псалтирима и с харфама с источне стране олтару, и с њима сто и двадесет свештеника, који трубљаху у трубе,

*2.Днев. 7,6. †1.Днев. 15,16.

13. И кад они који трубљаху у трубе и који пјеваху, сложно једнијем гласом хваљаху и слављаху *Господа, и кад подизаху глас уз трубе и кимвале и харфе, хвалећи Господа да је добар, да је довијека †милост Његова, тада се напуни облака дом ‡Господњи,

*1.Днев. 16,34. †1.Днев. 16,41. ‡2.Днев. 7,3.

14. Те не могаху *свештеници стајати да служе од облака, јер се славе †Господње напуни дом Божји.

*2.Днев. 7,2. †2.Мој. 40,35.

Молитва Соломунова
приликом посвећења Храма.

6. Тада рече Соломун: *Господ је рекао да ће настават у мраку.

*3.Мој. 16,2.

2. А ја сазидах Дом Теби за стан и мјесто да у њему наставаш довијека.

3. И окренувши се лицем својим цар благослови сав збор Израиљев, а сав збор Израиљев стајаше.

4. И рече: Благословен да је Господ Бог Израиљев, који је говорио својим устима Давиду оцу мојему и испунио руком својом, говорећи:

5. Од онога дана кад изведох народ свој из земље мисирске, не изабрах града међу свијем племенима Израиљевијем да се сазида дом гдје би било име Моје, нити изабрах човјека који би био вођ народу Мојему Израиљу,

6. Него изабрах Јерусалим да у њему буде име Моје, и изабрах Давида да буде над народом мојим Израиљем.

7. И науми Давид отац мој да сазида дом имену Господа Бога Израиљева,

8. Али Господ рече Давиду оцу мојему: Што си наумио сазидати дом имену Мојему, добро си учинио што си то наумио,

9. Али нећеш ти сазидати тога дома, него син твој који ће изаћи из бедара твојих, он ће сазидати дом имену Мојему.

10. И тако испуни Господ ријеч своју коју је рекао, јер устах на мјесто оца својега Давида и сједох на пријесто Израиљев, као што је рекао Господ, и сазидах овај дом имену Господа Бога Израиљева.

11. И намјестих овдје *ковчег, у коме је †завјет Господњи што је учинио са синовима Израиљевијем.

*2.Мој. 40,20. †2.Днев. 5,10.

12. Потом *стаде Соломун пред олтар Господњи пред свијем збором Израиљевијем, и подиже руке своје.

*1.О цар. 8,22.

13. А бјеше начинио Соломун подножје од мједи и метнуо га насред тријема, пет лаката дуго и пет лаката широко, а три лакта високо; па стаде на њ, и клече на кољена пред свијем збором Израиљевијем, и подиже руке своје к небу,

14. И рече: *Господе Боже Израиљев, нема Бога таквога какав си Ти ни на Небу ни на Земљи, који чуваш †завјет и милост слугама својим, које ходе пред Тобом свијем срцем својим;

*5.Мој. 4,39; 2.Мој. 15,11. †Дан. 9,4.

15. Који си испунио слузи својему Давиду оцу мојему што си му рекао; што си устима својим рекао то си руком својом испунио, као што се види данас.

16. Сада, дакле, Господе Боже Израиљев, ⁊држи Давиду оцу мојему што си му рекао говорећи: Неће ти нестати човјека испред Мене који би сједио на *пријестолу Израиљеву, само ако ушчувају синови твоји пут свој ходећи по закону Мојему, као што си ти ходио преда Мном.

⁊испуни *Псал. 132,12.

17. Сада, дакле, Господе Боже Израиљев, нека се потврди ријеч Твоја коју си рекао слузи својему Давиду.

18. Али хоће ли доиста Бог становати с човјеком на *земљи? Ето, †небо, и небеса над небесима не могу Те обухватити, а камоли овај дом што га сазидах.

*Иса. 66,1. †2.Днев. 2,6.

19. Али погледај на молитву слуге својега и на молбу његову, Господе Боже мој, чуј вику и молитву којом Ти се данас моли слуга Твој.

20. Да буду очи Твоје отворене над домом овијем дању и ноћу, над овијем мјестом, гдје си рекао да ћеш намјестити име своје, да чујеш молитву којом ће се молити слуга Твој на овом мјесту.

21. Чуј молбе слуге својега и народа својега Израиља, којима ће се молити на овом мјесту, чуј с мјеста гдје станујеш, с Неба, чуј и смилуј се.

22. Кад ко згријеши ближњему својему, те му се да заклетва, да се закуне, и заклетва дође пред Твој олтар у овом дому,

23. Ти чуј с Неба, и учини, и суди слугама својим плаћајући кривцу и дјела његова обраћајући на његову главу, а правога правдајући и плаћајући му по правди његовој.

24. И кад се разбије пред непријатељем народ Твој *Израиљ зато што Ти згријеше, па се обрате и даду славу имену Твојему и помоле Ти се и замоле Те у овом дому,

*5.Мој. 32,15.

25. Ти чуј с Неба, и опрости гријех народу својему Израиљу, и доведи их опет у земљу, коју си дао њима и оцима њиховијем.

26. Кад се затвори *небо, те не буде дажда зато што згријеше Теби, па Ти се замоле на овом мјесту и даду славу имену Твојему и од гријеха се својега обрате, кад их намучиш, *3.Мој. 26,19.

27. Ти чуј с *Неба, и опрости гријех слугама својим и народу својему Израиљу показав им пут добри којим ће ходити, и пусти дажд на земљу своју коју си дао народу својему у насљедство. *5.Мој. 26,15.

28. Кад буде *глад у земљи, кад буде помор, суша или медљика, скакавци или гусјенице кад буду, или га стегне непријатељ његов у земљи његовој властитој, или какво год зло и каква год болест, *2.Днев. 20,9.

29. Сваку молбу и сваку молитву, која буде од кога год човјека или од свега народа Твојега Израиља, ко позна муку своју и бол свој и подигне руке своје у овом дому,

30. Ти чуј с Неба, из Стана својега, и опрости и подај свакоме по путевима његовијем, што знаш у *срцу његову, јер Ти сам знаш срца синова човјечијих; *1.Днев. 28,9.

31. Да Те се боје ходећи путевима Твојим, докле су год живи на земљи, коју си дао оцима нашим.

32. И иностранац који није од народа Твојега Израиља, него дође из далеке земље имена ради Твојега великога и руке Твоје крјепке и мишице Твоје подигнуте, кад дође и помоли се у овом дому,

33. Ти чуј с Неба, из Стана својега, и учини све за што повиче к Теби онај странац, да би познали сви народи на земљи име Твоје и бојали се Тебе као народ Твој Израиљ, и да би знали да је име Твоје призвано над овај дом, који сазидах.

34. Кад народ Твој изиђе на војску на непријатеље своје путем којим га пошљеш, и помоле Ти се окренувши се ка граду овоме, који си изабрао, и к овоме дому, који сам сазидао имену Твојему,

35. Чуј с Неба молбу њихову и молитву њихову, и добави им правицу.

36. Кад Ти згријеше, јер нема *човјека који не гријеши, и разгњевивши се на њих и даш их непријатељима, те их заробе и одведу у земљу дањну или која је близу, *Проп. 7,20.

37. Ако се дозову у земљи у коју буду одведени у ропство, и обрате се и стану Ти се молити у земљи ропства својега, и реку: Сагријешисмо и зло учинисмо и скривисмо;

38. И тако се обрате к Теби свијем срцем својим и свом душом својом у земљи ропства својега, у коју буду одведени у ропство, и помоле Ти се окренувши се к земљи својој, коју си дао оцима њиховијем, и ка граду, који си изабрао, и к дому, који сам сазидао имену Твојему,

39. Тада чуј с Неба, из Стана својега, молбу њихову и молитву њихову, и добави им правицу, и опрости народу својему што Ти буду згријешили.

40. Тако, Боже мој, нека буду очи Твоје отворене и уши Твоје пригнуте на молбу у овом мјесту.

41. И тако, стани, *Господе Боже, на почивалишту својем, Ти и †ковчег силе Тво-

је; свештеници Твоји, Господе Боже, нека се обуку у ‡спасење, и свеци Твоји нека се радују добру.

*Псал. 132,8. †1.Днев. 28,2. ‡Псал. 132,16.

42. Господе Боже, немој одвратити лица својега од помазаника својега; опомињи се *милости обећане †Давиду слузи Твојему.

*Иса. 55,3. †Псал. 89,20.

Свршетак свечаности посвећења. Господ се по други пут јавља Соломуну.

7. А кад сврши Соломун *молитву, сиђе †огањ с Неба и спали жртву паљеницу и друге жртве, и славе Господње напуни се дом,

*1.О цар. 8,38. †3.Мој. 9,24.

2. Те не могаху свештеници ући у дом Господњи, јер се славе Господње напуни дом Господњи.

3. А сви синови Израиљеви видећи гдје сиђе огањ и слава Господња на дом савише се лицем к земљи до пода и поклонише се и хвалише Господа, јер је добар, јер је довијека милост Његова.

4. И цар и сав народ принесоше жртве пред Господом.

5. И принесе цар Соломун на жртву двадесет и двије тисуће волова и сто и двадесет тисућа оваца, и тако посветише дом Божји цар и сав народ.

6. А свештеници стајаху на служби својој, и Левити са справама за пјесме Господње, што их бјеше начинио цар Давид да хвале Господа, јер је довијека милост Његова, пјесмом Давидовом коју им даде; а други свештеници трубљаху у трубе према њима, а сви синови Израиљеви стајаху.

7. И посвети Соломун средину тријема који је пред домом Господњим, јер ондје принесе жртве паљенице и претилину од жртава захвалнијех, јер на мједеном олтару, који начини Соломун, не могоше стати жртве паљенице и дари и претилина њихова.

8. У то вријеме светкова Соломун светковину седам дана и сав Израиљ с њим, сабор веома велик од Емата до потока Мисирскога.

9. И у осми дан празноваше празник, јер посвећивање олтара светковаше седам дана, и светковину седам дана.

10. А двадесет трећега дана седмога мјесеца отпусти народ к шаторима њиховијем, и бијаху радосни и весели због добра што учини *Господ Давиду и Соломуну и Израиљу народу својему. *1.О цар. 8,66.

11. И сврши *Соломун дом Господњи и дом царски, и би срећан у свему што бјеше наумио да начини у дому Господњем и у дому свом. *1.О цар. 9,1.

12. Потом јави се *Господ Соломуну ноћу и рече му: Услишио сам молбу твоју и изабрао сам то мјесто да Ми буде дом за жртве.

*1.Мој. 12,7.

13. Ако затворим *небо да не буде дажда, или ако заповједим скакавцима да попасу земљу, или ако пустим помор на народ свој, *2.Днев. 6,26.

14. И понизи се народ Мој, на који је призвано име Моје, и помоле се, и потраже лице Моје, и поврате се од злијех путова својих, и Ја ћу тада услишити с *Неба и опростићу им гријех њихов, и исцијелићу †земљу њихову. *2.Днев. 6,27. †5.Мој. 28,10.

15. И очи ће Моје бити отворене и уши Моје пригнуте к молитви с тога мјеста.

16. Јер сада изабрах и посветих дом тај да буде име Моје ту довијека; и биће ту очи Моје и срце Моје вазда.

17. А ти ако узидеш преда Мном како је ишао *Давид отац твој, творећи све што сам ти заповједио и држећи уредбе Моје и законе Моје, *1.О цар. 9,4.

18. Утврдићу пријесто царства твојега како сам обећао Давиду оцу твојему говорећи: Неће ти нестати човјека који би владао у Израиљу.

19. Али ако се одвратите, и оставите уредбе Моје и заповјести Моје, које сам вам дао, и отидете и станете служити другим боговима и клањати им се,

20. Тада ћу их истријебити из земље своје коју сам им дао, и овај дом који сам посветио имену својему одбацићу од Себе, и учинићу од њега причу и потсмијех међу свијем народима.

21. И дом овај колико је славан, ко год прође мимо њега, зачудиће му се и рећи ће: Зашто учини ово *Господ од ове †земље и од овога дома? *5.Мој. 29,24. †Плач 2,15.

ОПРОШТЕЊЕ

22. И одговориће се: Јер ⁾одуставише *Господа Бога отаца својих, који их изведе из земље мисирске, и узеше друге богове и клањаше им се и служише им, зато пусти на њих све ово зло.

⁾напустише *2.О цар. 17,18; Суд. 2,13.

Соломун подиже градове. Распоред службе Божије. Путовање морем у Офир.

8. А кад прође двадесет година, у које сазида *Соломун дом Господњи и дом свој,

*1.О цар. 9,10.

2. Поgради Соломун градове, које му даде Хирам, и насели онуда синове Израиљеве.

3. Потом отиде Соломун на Емат Совски, и освоји га.

4. И сазида Тадмор у пустињи и све градове за житнице сазида у Емату.

5. Сазида и Вет-Орон Горњи и Вет-Орон Доњи, тврде градове, са зидовима, вратима и пријеворницама,

6. И Валат и све градове у којима Соломун имаше житнице, и градове у којима му бијаху кола, и градове у којима бијаху коњици, и што год Соломуну би воља зидати у Јерусалиму и на Ливану и у свој земљи царства својега.

7. И сав народ што бијеше остао од Хетеја и од Амореја и од Ферезеја и од Јевеја и од Јевусеја, који не бијаху од Израиља,

8. Од синова њиховијех који бјеху остали иза њих у земљи, којих не потреше синови Израиљеви, њих нагна Соломун да плаћају данак до данашњега дана.

9. А од синова Израиљевијех, којих не учини Соломун робовима за свој посао, него бијаху војници и поглавари над војводама његовијем, и заповједници над колима и коњицима његовијем,

10. Од њих бијаше главнијех настојника, које имаше цар Соломун, двјеста и педесет, који управљаху народом.

11. И кћер фараонову пресели *Соломун из града Давидова у дом који јој сазида, јер рече: Неће сједјети жена моја у дому Давида цара Израиљева, јер је свет што је дошао у њега ковчег Господњи.

*1.О цар. 3,1.

12. Тада приношаше Соломун жртве паљенице Господу на олтару Господњем који начини пред тријемом,

13. Што требаше од дана на дан приносити по заповијести Мојсијевој, у *Суботе и на Младине и на празнике, три пута у години, на †Празник ⁾пријеснијех хљебова и на празник Седмица и на празник Сјеница.

*4.Мој. 28,9. †5.Мој. 16,16. ⁾бесквасних

14. И постави по наредби Давида оца својега редове свештеничке према *служби њиховој, и левитске према дужности њиховој, да хвале Бога и служе пред свештеницима како треба сваки дан, и вратаре по редовима њиховијем над сваким вратима; јер таква бијаше заповијест Давида човјека Божијега.

*1.Днев. 25,1.

15. И не отступише од заповијести цареве за свештенике и Левите ни у чем, ни за ризнице.

16. Тако се сврши све дјело Соломуново од онога дана кад би основан дом Господњи па докле га не доврши, и готов би дом Господњи.

17. Тада отиде *Соломун у Есион-Гавер и у Елат на бријегу морском у земљи едомској.

*1.О цар. 9,26.

18. А *Хирам посла му по својим слугама лађе и слуге вјеште мору, и отидоше са слугама Соломуновијем у Офир и узеше оданде четири стотине и педесет таланата †злата и донесоше цару Соломуну.

*1.О цар. 9,27. †2.Днев. 9,10.

Соломуна походи царица савска и дарује га. Његово богатство и смрт.

9. А царица *савска чу глас о Соломуну, па дође у Јерусалим да искуша Соломуна загонеткама са силном пратњом и с камилама које ношаху мириса и †злата врло много и драгог камења; и дошавши к Соломуну говори с њим о свему што јој бијеше у срцу.

*1.О цар. 10,1. †2.Днев. 9,9.

2. И Соломун јој одговори на све ријечи њезине; не бјеше од цара сакривено ништа да јој не би одговорио.

3. А кад царица савска видје мудрост Соломунову и дом који бјеше сазидао,

4. И јела на столу његову, и станове слугу његовијех и дворбу дворана његовијех и одијело њихово, и пехарнике његове и њихово одијело, и његове жртве паљенице које приношаше у дому Господњем, она дође изван себе,

5. Па рече цару: Истина је што сам чула у својој земљи о стварима твојим и о мудрости твојој.

6. Али не хтјех вјеровати што говораху докле не дођем и видим својим очима; а гле, ни пола ми није казано о великој мудрости твојој; надвисио си глас који сам слушала.

7. Благо људима твојим и благо свијем слугама твојим, које једнако стоје пред тобом и слушају мудрост твоју.

8. Да је благословен Господ Бог твој, коjему си омилио, те те посади на пријесто свој да царујеш мјесто Господа Бога својега; јер Бог твој љуби Израиља да би га утврдио довијека, зато им постави тебе царем да судиш и дијелиш правицу.

9. Потом даде цару сто и двадесет таланата злата и врло много мириса и драгога камења; нигда више не би таквих мириса какве даде царица савска цару Соломуну.

10. И слуге *Хирамове и слуге Соломунове које донесоше †злата из Офира, довезоше дрвета алгумима и драгога камења.
*1.О цар. 10,11. †2.Днев. 8,18.

11. И начини цар од тога дрвета ˇалгумима пут у дом Господњи и у дом царев, и харфе и псалтире за пјеваче; нигда се прије нијесу видјеле такве ствари у земљи Јудиној. ˇсандалово или ебоново дрво

12. А цар Соломун даде царици Савској што год зажеље и заиска осим уздарја за оно што бјеше донијела цару. Потом она отиде и врати се у земљу своју са слугама својим.

13. А злата што дохођаше Соломуну сваке године бјеше шест стотина и шездесет и шест таланата,

14. Осим онога што доношаху трговци и они који продаваху мирисе; и сви *цареви арапски и главари земаљски доношаху Соломуну †злато и сребро.
*Псал. 68,29. †Иса. 60,6.

15. И начини цар Соломун двјеста штитова од кованога злата, шест стотина сикала кованога злата дајући на један штит,

16. И три стотине малијех штитова од кованога злата, дајући триста сикала злата на један штитић. И остави их цар у дому од шуме ливанске.

17. И начини цар велик пријесто од слонове кости, и обложи га чистијем златом.

18. А бијаше шест басамака у пријестола, и подножје од злата састављено с пријестолом, и ручице с обје стране сједишта, и два лава стајаху покрај ручица.

19. И дванаест лавова стајаше на шест басамака отуд и одовуд. Не би такав начињен ни у којем царству.

20. И сви судови из којих пијаше цар Соломун бијаху златни, и сви судови у дому од шуме ливанске бијаху од чистога злата; од сребра не бјеше ништа; сребро бјеше ништа за времена Соломунова.

21. Јер *цареве †лађе хођаху у Тарсис са слугама Хирамовијем: Једанпут у три године враћаху се лађе ‡тарсиске доносећи злато и сребро, слонове кости и мајмуне и пауне. *Псал. 72,10. †1.О цар. 10,22. ‡Псал. 48,7.

22. Тако цар Соломун бијаше већи од свијех *царева земаљских богатством и мудрошћу. *Псал. 89,27.

23. И сви цареви земаљски тражаху да виде Соломуна да чују мудрост његову, коју му даде Господ у срце.

24. И доношаху му сви *даре, судове сребрне и судове златне, и хаљине и оружје и мирисе, коње и мазге сваке године,
*Псал. 72,10.

25. Тако да имаше *Соломун четири тисуће стаја за коње и кола, и дванаест тисућа коњика, које намјести по градовима гдје му бијаху кола и код себе у †Јерусалиму.
*1.О цар. 4,26. †2.Днев. 1,14.

26. И владаше над *свијем царевима од †Ријеке до ‡земље филистејске и до међе мисирске. *1.О цар. 4,21. †Псал. 72,8. ‡1.Мој. 15,18.

27. И учини цар, те у *Јерусалиму бјеше †сребра као камена, а кедровијех дрва као дивљих смокава које расту по пољу, тако много. *1.О цар. 10,27. †2.Днев. 1,15.

28. И довођаху Соломуну коње из *Мисира и из свијех земаља. *Иса. 31,1. 2.Днев. 1,16.

29. А остала дјела Соломунова прва и посљедња нијесу ли записана у књизи Натана *пророка и у пророчанству †Ахије

Силомљанина и у утвари Ида видиоца о Јеровоаму сину Наватову?

*2.Днев. 12,15. †1.О цар. 11,29.

30. А царова *Соломун у Јерусалиму над свијем Израиљем четрдесет година.

*1.О цар. 11,42.

31. И почину Соломун код отаца својих, и погребоше га у граду Давида оца његова; а на његово мјесто зацари се Ровоам син његов.

Ровоам постаје цар. Подјела царства.

10. Тада отиде *Ровоам у Сихем, јер се ондје скупи сав Израиљ да га зацаре.

*1.О цар. 12,1.

2. А кад чу Јеровоам син Наватов, који бијаше у Мисиру побјегав онамо од цара Соломуна, врати се Јеровоам из Мисира.

3. Јер послаше, те га дозваше; и дође Јеровоам и сав Израиљ и рекоше Ровоаму говорећи:

4. Твој је отац метнуо на нас тежак јарам; него ти сада олакшај љуту службу оца својега и тешки јарам који је метнуо на нас, па ћемо ти служити.

5. А он им рече: До три дана дођите опет к мени. И народ отиде.

6. Тада цар Ровоам учини вијеће са старцима који стајаше пред Соломуном оцем његовијем док бијаше жив, и рече: Како свјетујете да одговорим народу?

7. А они му одговорише говорећи: Ако се удобриш народу и угодиш им и одговориш им лијепим ријечима, они ће ти бити слуге свагда.

8. Али он остави свјет, што га свјетоваше старци, и учини вијеће с младићима који одрастоше с њим и који стајаху пред њим;

9. И рече им: Шта ви свјетујете да одговорим народу који ми рече говорећи: Олакшај јарам који је метнуо на нас твој отац.

10. Тада му одговорише младићи који одрастоше с њим, и рекоше: Овако кажи народу што ти рече: Отац је твој метнуо на нас тежак јарам, него нам ти олакшај; овако им реци: Мој мали прст дебљи је од бедара оца мојега.

11. Отац је мој метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на ваш јарам; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу вас шибати бодљивијем бичевима.

12. А трећи дан дође Јеровоам и сав народ к Ровоаму како им бјеше казао цар рекав: Дођите опет к мени до три дана.

13. И цар им одговори оштро, јер остави цар Ровоам свјет старачки,

14. И одговори им како га свјетоваше младићи, говорећи: Мој је отац метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на њ; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу бодљивијем бичевима.

15. И цар се оглуши од народа, јер Бог бјеше тако уредио да би потврдио Господ *ријеч своју што је рекао преко †Ахије Силомљанина Јеровоаму сину Наватову.

*2.Днев. 11,4. †1.О цар. 11,29.

16. А кад видје сав Израиљ да их се цар оглуши, одговори народ цару говорећи: Какав дио ми имамо с Давидом? Немамо насљедства са сином Јесејевијем. Свак у свој шатор, Израиљу! А ти, Давиде, сад гледај своју кућу. Тако отиде сав Израиљ у шаторе своје.

17. Само над синовима Израиљевијем који живљаху по градовима Јудинијем зацари се Ровоам.

18. И цар Ровоам посла Адорама који бијаше над данком, али га синови Израиљеви засуше камењем, те погибе. Тада цар Ровоам брже сједе на кола, те побјеже у Јерусалим.

19. Тако отпаде *Израиљ од дома †Давидова до данашњега дана.

*1.О цар. 12,19. †2.О цар. 17,21.

Бог забрањује Ровоаму да ратује с Израиљем. Ровоамове тврђаве. Свештеници налазе код њега прибјежиште. Његове жене и дјеца.

11. А кад дође *Ровоам у Јерусалим, сазва дом Јудин и Венијаминов, сто и осамдесет тисућа одабранијех војника, да завојште на Израиља да поврате царство Ровоаму.

*1.О цар. 12,21.

2. Али дође ријеч Господња Семаји човјеку Божијему говорећи:

3. Кажи Ровоаму сину Соломунову цару Јудину и свијем синовима Израиљевијем од Јуде и Венијамина, и реци:

4. Овако вели Господ: Не идите и не бијте се с браћом својом, вратите се свак сво-

јој кући, јер сам Ја наредио тако да буде. И они послушаше ријеч Господњу и вратише се и не идоше на Јеровоама.

5. И Ровоам сједе у Јерусалиму, и сазида тврде градове у земљи Јудиној;

6. Сазида Витлејем и Итам и Текују,

7. И Вет-Сур и Сохот и Одолам,

8. И Гат и Марису и Зиф,

9. И Адораим и Лахис и Азику,

10. И Сарају и Ејалон и Хеврон, који су у земљи Јудиној и Венијаминовој тврди градови.

11. А кад утврди те градове, намјести у њима заповједнике, и стаје за жито и за уље и за вино,

12. И у сваком граду штитова и копаља, и утврди их јако. Тако његов бијаше Јуда и Венијамин.

13. И свештеници и Левити, који бијаху по свему Израиљу, сабраше се к њему из свијех крајева својих.

14. Јер оставише *Левити подграђа своја и достојања своја, и отидоше у Јудејску и у Јерусалим, јер их отјера Јеровоам и синови његови да не врше службе свештеничке Господу. *2.Днев. 13,9.

15. И *постави себи свештенике за висине и за јарце и за теоце, које начини. *1.О цар. 12,31.

16. А за њима из свијех племена *Израиљевијех који управише †срце своје да траже Господа Бога ‡Израиљева, дођоше у Јерусалим да принесу жртву Господу Богу отаца својих. *Језек. 37,16. †Псал. 69,32. ‡2.Днев. 15,9.

17. И тако утврдише царство Јудино, и укријепише Ровоама сина Соломунова за три године, јер за те три године хођаху путем Давидовијем и Соломуновијем.

18. А Ровоам се ожени Маелетом кћерју Јеримота сина Давидова и Авихаилом кћерју Есијава сина Јесејева,

19. Која му роди синове: Јеуса и Самарију и Зама.

20. А послије ње ожени се Махом кћерју Авесаломовом, која му роди *Авију и Атаја и Зиву и Селомита. *2.Днев. 13,2.

21. А љубљаше Ровоам Маху кћер Авесаломову већма од свијех жена својих и иноча својих; јер имаше осамнаест жена и шездесет иноча, и роди двадесет и осам синова и шездесет кћери.

22. И Ровоам постави Авију сина Машина поглаваром и кнезом над браћом његовом, јер га шћаше поставити царем.

23. И мудро радећи растури све синове своје по свијем крајевима Јудинијем и Венијаминовијем, по свијем тврдијем градовима, и даде им хране изобила, и доведе им много жена.

Ровоама побјеђује Сисак, цар мисирски.
Остатак његове владе и смрт.

12. А кад Ровоам утврди *царство и кад осили, остави закон Господњи и сав Израиљ с њим. *2.Днев. 11,17.

2. А пете године царовања Ровоамова дође Сисак цар мисирски на Јерусалим, јер згријешише Господу,

3. С тисућу и двије стотине кола и са шездесет тисућа коњика, и не бјеше броја народу који дође с њим из Мисира, Лувејима, Сухејима и Хусејима.

4. И узе тврде градове Јудине и дође до Јерусалима.

5. Тада дође Семаја пророк к Ровоаму и кнезовима Јудинијем, који се бијаху скупили у Јерусалим од Сисака, и рече им: Овако вели Господ: Ви остависте Мене, зато и Ја остављам вас у руке Сисаку.

6. Тада се понизише кнезови Израиљеви и цар и рекоше: Праведан је Господ.

7. А кад их видје Господ гдје се понизише, дође ријеч Господња Семаји говорећи: Понизише се, нећу их потрти, него ћу им сада дати избављење, и неће се излити јарост Моја на Јерусалим преко Сисака.

8. Него ће му бити слуге да познају шта је Мени служити, шта ли служити царствима земаљским.

9. И тако дође Сисак цар мисирски у Јерусалим и узе благо дома Господњега и благо дома царева, све то узе; узе и штитове златне, које бјеше начинио Соломун;

10. И на њихово мјесто начини цар Ровоам штитове од мједи, и предаде их

старјешинама над стражарима који чуваху врата дома царева.

11. И кад иђаше цар у дом Господњи долажаху стражари и ношаху их, а послије их опет остављаху у ризницу стражарску.

12. Што се, дакле, понизи, одврати се од њега гњев Господњи, и не затре га сасвијем; јер још у Јуди бјеше добра.

13. И утврди се цар *Ровоам у Јерусалиму, и царова; јер бијаше †Ровоаму четрдесет и једна година кад се зацари, и седамнаест година царова у Јерусалиму граду, који изабра ‡Господ између свијех племена Израиљевијех да ондје намјести име своје. А матери његовој бјеше име Нама, Амонка. *1.О цар. 14,21. †2.Днев. 13,7. ‡Псал. 48,1.

14. Али он чињаше зло, јер не управи срца својега да тражи Господа.

15. Али дјела *Ровоамова прва и посљедња нијесу ли записана у књизи †пророка Семаје и видиоца Ида, гдје се казују кољена, а и ратови који бијаху једнако међу Ровоамом и Јеровоамом?

*1.О цар. 14,29. †2.Днев. 9,29.

16. И почину Ровоам код отаца својих, и би погребен у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Авија син његов.

Авија побјеђује Јеровоама.

13. Године осамнаесте царовања Јеровоамова зацари се Авија над *Јудом. *1.О цар. 15,1.

2. Три године царова у Јерусалиму. Матери му бјеше име Михаја, кћи Урилова из Гаваје. А бијаше рат између Авије и Јеровоама.

3. И Авија изиђе на бој с храбром војском, четири стотине тисућа изабранијех војника; а Јеровоам уврста према њему војску, осам стотина тисућа изабранијех храбријех војника.

4. И стаде Авија наврх брда Семарајима у гори Јефремовој, и рече: Чујте ме, Јеровоаме и сав Израиљу!

5. Не требаше ли вам знати да је Господ Бог Израиљев предао Давиду царство над Израиљем довијека, њему и синовима његовијем завјетом осољенијем?

6. Али уста Јеровоам син Наватов, слуга Соломуна сина Давидова, и одврже се од господара својега.

7. И скупише се к њему људи празнови и неваљалци, и одупријеше се Ровоаму сину Соломунову, који бијаше дијете и страшљива срца, те им се не одуприје.

8. Па ви сад велите да се опрете царству Господњему, које је у рукама синова Давидовијех, јер вас је много и имате код себе златне теоце, које вам је начинио Јеровоам да су вам богови.

9. Нијесте ли отјерали свештенике Господње синове Аронове и Левите, и начинили себи свештенике као народи по другим земљама? Ко год дође да му се посвете руке с телетом и са седам овнова, постаје свештеник онима који нијесу богови.

10. Али с нама је Господ Бог, нити смо Га оставили, а свештеници који служе Господу јесу синови Аронови, и Левити раде свој посао;

11. И пале *Господу жртве паљенице свако јутро и свако вече, и каде мирисима, и хљебови †постављени стоје на чистом столу, и пале се свако вече жишци на златном свијетњаку; јер држимо што је Господ Бог наш наредио, а ви Га остависте.

*2.Днев. 2,4. †Нем. 12,44.

12. Зато ево с нама је напријед Бог и свештеници Његови и *трубе гласне да трубе противу вас. Синови Израиљеви, не војујте на †Господа Бога отаца својих, јер нећете бити срећни. *4.Мој. 10,8. †Псал. 20,7.

13. Али Јеровоам заведе засједу да им зађу за леђа, и тако Јудејцима бијаху сприједа једни, а с леђа засједа.

14. И кад се обазреше Јудејци, а то бој и сприједа и састраг, те повикаше ка Господу, а свештеници затрубише у трубе.

15. И народ Јудин опет повика, и кад викаше народ Јудин, разби Бог Јеровоама и свега Израиља пред Авијом и Јудом.

16. И побјегоше синови Израиљеви од Јуде, и даде их Бог њима у руке.

17. И поби их љуто Авија и народ његов, и паде од Израиља побијенијех пет стотина тисућа одабранијех људи.

18. Тако бјеху покорени синови Израиљеви у то вријеме, а синови Јудини осилише, јер се поуздаше у *Господа Бога отаца својих. *2.Днев. 16,8.

19. И Авија потјера Јеровоама, и узе му *градове Ветиљ и села његова, и Јесану и села њезина, и Ефрон и села његова.

*Исус Н. 15,9.

20. И *Јеровоам се више не опорави за живота Авијина; и удари га †Господ, те умрије. *1.О цар. 14,20. †1.Сам. 25,38.

21. А Авија утврди се, и узе четрнаест жена, и роди двадесет и два сина и шеснаест кћери.

22. А остала дјела Авијина и путеви његови и бесједе његове записане су у књизи *пророка Ида. *2.Днев. 9,29.

Аса обара идоле и побјеђује Етиопљане.

14. А кад почину Авија код отаца својих и погребоше га у граду *Давидову, зацари се на његово мјесто Аса син његов. За његова времена почину земља десет година. *1.О цар. 15,8.

2. И чињаше Аса што је добро и право пред Господом Богом својим.

3. Јер обори олтаре туђе и висине, и изломи ликове њихове и исијече лугове њихове.

4. И заповједи синовима Јудинијем да траже Господа Бога отаца својих и да извршују закон и заповијест Његову.

5. Обори по свијем градовима Јудинијем висине и сунчане ликове, и почину царство за његова времена.

6. И сазида тврде градове у земљи Јудиној, јер земља бијаше у миру, нити бјеше рата с њим онијех година, јер му Господ даде мир.

7. И рече Јуди: Да сазидамо ове градове и да их опашемо зидом и кулама и вратима и пријеворницама, док је земља наша; јер тражисмо Господа Бога својега, тражисмо Га и даде нам мир отсвуда. И тако зидаше, и бјеху срећни.

8. И имаше Аса војске триста тисућа од Јуде са штитовима и копљима, а од Венијамина двјеста и осамдесет тисућа са штитовима и луковима. Сви бијаху храбри војници.

9. И изиђе из њих Зара Етиопљанин с тисућу тисућа војске и с триста кола, и дође до Марисе.

10. И Аса изиђе преда њ; и уврсташе се војске у долини Сефати код Марисе.

11. И завапи Аса ка *Господу Богу својему говорећи: Господе, Теби је ништа помоћи множини или нејакому; помози нам, Господе Боже наш, јер се у Те уздамо, и у Твоје име дођосмо на ово мноштво. Господе, Ти си Бог наш, не дај да може што на Те †човјек. *Суд. 7,7; 2.Мој. 14,10. †Псал. 9,19.

12. И разби Господ Етиопљане пред Асом и пред *Јудом, и побјегоше Етиопљани.

*2.Днев. 13,15.

13. И тјера их Аса и народ који бијаше с њим дори до Герара. И попадаше Етиопљани да их ниједан не оста жив, јер се сатреше пред Господом и пред војском Његовом; и они однесоше плијен велик веома.

14. И побише све *градове око Герара, јер дође на њих страх †Господњи, и оплијенише све оне градове, јер бијаше у њима много плијена. *1.Мој. 35,5. †2.Днев. 17,10.

15. Побише и по становима пастирским људе, и одведоше много оваца и камила; и вратише се у Јерусалим.

Аса наставља гоњење идолопоклонства и прославља Господа после побједе.

15. Тада Дух Божји дође на Азарију сина Одидова;

2. Те отиде пред Асу и рече му: Чујте ме, Асо и све племе Јудино и Венијаминово; Господ је с вама, јер сте ви с Њим; и ако Га устражите, наћи ћете Га; ако ли Га оставите, и Он ће вас оставити.

3. Дуго је Израиљ без правога Бога и без свештеника, учитеља, и без закона.

4. А да су се у невољи својој обратили ка Господу Богу Израиљеву и тражили Га, нашли би Га.

5. Али у ово вријеме не може се на миру одлазити ни долазити; јер је немир велик међу свијем становницима земаљским;

6. И потиру народи један други, и градови један други, јер их Бог смете свакојаким невољама.

7. Зато ви будите храбри и немојте да вам клону руке, јер има плате за ваш труд.

8. А кад чу Аса те ријечи и пророштво пророка Одида, охрабри се, и истријеби гадне богове из све земље Јудине и Венијаминове и из градова које бјеше узео

у гори Јефремовој, и ͪпонови олтар Господњи, који бијаше пред тријемом Господњим. ͪобнови

9. Потом сазва све племе Јудино и Венијаминово и дошљаке који бијаху код њих од Јефрема и Манасије и Симеуна, јер их много пребјеже к њему из народа Израиљева, кад видјеше да је Господ Бог његов с њим.

10. И скупише се у Јерусалиму трећега мјесеца петнаесте године царовања Асина.

11. И у онај дан принесоше Господу жртве од плијена који догнаше, седам стотина волова и седам тисућа оваца.

12. И ухватише вјеру да траже *Господа Бога отаца својих †свијем срцем својим и свом душом својом; *Нем. 10,29. †2.Днев. 34,31.

13. А ко год не би тражио *Господа Бога Израиљева, да се погуби, био мали или велики, човјек или жена. *5.Мој. 13,5; 2.Мој. 22,20.

14. И заклеше се Господу гласом великим и уз кликовање и уз трубе и рогове.

15. И радоваше се сав народ Јудин због те заклетве, јер из свега срца својега заклеше се, и од све воље своје тражише Га и нађоше Га; и Господ им даде мир отсвуда.

16. Јоште и Маху матер своју сврже Аса с власти, јер бјеше начинила у лугу идола; и Аса обали идола њезина и изломи га и сажеже на потоку Кедрону.

17. Али висине не бјеху оборене у Израиљу, али срце Асино бјеше право свега вијека његова.

18. И унесе у дом Божји што бјеше посветио отац његов и што бјеше сам посветио, сребро и злато и судове.

19. И не би рата до тридесет пете године царовања Асина.

Аса се, кад му запријети Васа, цар Израиљев, гријеши о Господа и његова пророка. Смрт његова.

16. Године тридесет шесте царовања Асина изиђе *Васа цар Израиљев на Јуду, и стаде зидати Раму да не да никому отићи к Аси цару Јудину ни од њега доћи. *1.О цар. 15,17.

2. Тада узе Аса сребро и злато из ризница дома Господњега и дома царева, и посла Вен-Ададу цару сирскоме, који живљаше у Дамаску, и поручи:

3. Вјера је између мене и тебе, између оца мојега и оца твојега, ево шаљем ти сребра и злата, хајде, поквари вјеру коју имаш с Васом царем Израиљевијем, еда би отишао од мене.

4. И послуша Вен-Адад цара Асу, и посла војводе своје на градове Израиљеве, и освојише Ијон и Дан и Авел-Мајим и све градове Нефталимове у којима бијаху житнице.

5. А кад Васа то чу, преста зидати Раму и остави дјело своје.

6. Тада цар Аса узе сав народ Јудин, те однесоше камење из Раме и дрво, чим зидаше Васа, и од њега сазида Гавају и Миспу.

7. А у то вријеме дође Ананије видјелац к Аси цару Јудину и рече му: Што си се поуздао у цара сирскога, а нијеси се поуздао у Господа Бога својега, зато се војска цара сирскога измаче из твојих руку.

8. *Нијесу ли Етиопљани и Лувеји имали велике војске с врло много кола и коњика, па кад си се поуздао у Господа, даде ти их у руке? *2.Днев. 14,9.

9. Јер очи Господње гледају по свој земљи да би показивао силу своју према онима којима је срце цијело према Њему. Лудо си у том радио; зато ће отселе бити ратови на те.

10. Тада се Аса разгњеви на пророка, и врже га у *тамницу, јер се расрди на њ за то; и потлачи Аса неке из народа у то вријеме. *2.Днев. 18,26.

11. Али гле, дјела Асина, прва и посљедња, ено записана су у књизи о царевима Јудинијем и Израиљевијем.

12. И разболе се Аса тридесет девете године царовања својега од ногу, и болест његова би врло тешка, али ни у болести својој не тражи *Господа него љекаре. *Јер. 17,5.

13. И тако почину Аса код отаца својих, и умрије четрдесет прве године царовања својега.

14. И погребоше га у гробу његову, који ископа себи у граду Давидову, и метнуше га на постељу коју бјеше напунио мири-

савијех ствари и масти зготовљенијех вјештином апотекарском, и *спалише му их врло много.
*2.Днев. 21, 19; Јер. 34, 5.

Побожна и благословена влада Јосафатова.

17. Тада се зацари Јосафат син његов на његово мјесто, и укријепи се на Израиља.

2. И понамјешта војску по свијем тврдијем градовима Јудинијем, и понамјешта страже по земљи Јудиној и по градовима Јефремовијем, које задоби Аса отац његов.

3. И бијаше Господ с Јосафатом, јер хођаше првијем путевима Давида оца својега и не тражаше Вала.

4. Него Бога оца својега тражаше и по заповијестима Његовијем хођаше, и не чињаше као синови Израиљеви.

5. Зато утврди Господ царство у руци његовој, и сав народ Јудин даваше даре Јосафату, те имаше велико благо и славу.

6. И срце се његово ослободи на путевима Господњим, те још обори висине и лугове у Јудеји.

7. И треће године свога царовања посла кнезове своје Вен-Аила и Овадију и Захарију и Натанаила и Михеја да уче по градовима Јудинијем;

8. И с њима Левите: Семају и Натанију и Зевадију и Асаила и Семирамота и Јонатана и Адонију и Товију и Тов-Адонију, Левите, и с њима Елисаму и Јорама свештенике.

9. И учаху по Јудеји имајући при себи књигу закона Господњега, и прохођаху све градове Јудине учећи народ.

10. И дође страх *Господњи на сва царства по земљама око Јуде, те не војеваше на Јосафата.
*2.Днев. 14,14.

11. И сами Филистеји доношаху Јосафату даре и *данак у новцу; и Арапи догоњаху му стоку, по седам тисућа и седам стотина овнова и по седам тисућа и седам стотина јараца.
*2.Сам. 8,2.

12. Тако напредоваше Јосафат и подиже се веома; и сазида у Јудеји куле и градове за житнице.

13. И имаше много добра по градовима Јудинијем, и војника, храбријех јунака у Јерусалиму.

14. А ово је број њихов по домовима отаца њиховијех; од Јуде тисућници: Адна војвода, с којим бијаше три стотине тисућа храбријех јунака.

15. А за њим Јоанан војвода, с којим бијаше двјеста и осамдесет тисућа;

16. А за њим Амасија син Зихријев, који се драговољно даде *Господу, и с њим бијаше двјеста тисућа храбријех јунака.
*Суд. 5,2.

17. А од Венијамина: Храбри јунак Елијада, с којим бијаше двјеста тисућа наоружанијех луком и штитом;

18. А за њим Јозавад, с којим бијаше сто и осамдесет тисућа наоружанијех за бој.

19. Ови служаху цару осим онијех које понамјешта цар по тврдијем градовима у свој земљи Јудиној.

Поход Јосафатов с Ахавом на Сирце. Михеј прориче пропаст. Ахавова погибао.

18. И Јосафат имајући велико *благо и славу опријатељи се с Ахавом.
*5.Мој. 8,18.

2. И послије неколико година отиде к Ахаву у Самарију; и накла му Ахав много оваца и волова и народу који бијаше с њим, и наговараше га да пође на Рамот Галадски.

3. И рече Ахав цар Израиљев Јосафату цару Јудину: Хоћеш ли ићи са мном на Рамот Галадски? А он рече: Ја као ти, народ мој као твој народ; хоћемо с тобом на војску.

4. Још рече Јосафат цару Израиљеву: Питај данас шта ће Господ рећи.

5. Тада сазва цар Израиљев пророке своје, четири стотине људи, и рече им: Хоћемо ли ићи на војску на Рамот Галадски, или ћу се оканити? А они рекоше: Иди, јер ће га Господ дати у руке цару.

6. А Јосафат рече: Има ли ту још који пророк Господњи да га питамо?

7. А цар рече Јосафату: Има још један човјек преко којега бисмо могли упитати Господа; али ја мрзим на њ, јер ми не прориче добра него свагда зло; то је Михеј син Јемлин. А Јосафат рече: Нека цар не говори тако.

8. Тада цар Израиљев дозва једнога дворанина, и рече му: Брже доведи Михеја сина Јемлина.

9. А цар Израиљев и Јосафат цар Јудин сјеђаху сваки на свом пријестолу обучени у царске хаљине, сјеђаху на пољани код врата Самаријских, и сви пророци пророковаху пред њима.

10. И Седекија син Хананин начини себи гвоздене рогове, и рече: Овако вели Господ: Овијем ћеш бити Сирце, докле их не истријебиш.

11. Тако и сви пророци пророковаху говорећи: Иди на Рамот Галадски, и бићеш срећан, јер ће га Господ предати цару у руке.

12. А посланик који отиде да дозове Михеја рече му говорећи: Ево пророци проричу сви једнијем гласом добро цару; нека и твоја ријеч буде као њихова, и говори добро.

13. А *Михеј рече: Тако да је жив †Господ, говорићу оно што рече Бог мој.

*1.О цар. 22,14. †4.Мој. 24,13.

14. И кад дође к цару, рече му цар: Михеја, хоћемо ли ићи на војску на Рамот Галадски, или ћу се оканити? А он рече: Идите, бићете срећни, и даће вам се у руке.

15. А цар му рече: Колико ћу те пута заклињати да ми не говориш него истину у име Господње?

16. Тада рече: Видио сам сав народ Израиљев разасут по планинама као овце које немају пастира, јер рече Господ: Ови немају господара, нека се врате свак својој кући с миром.

17. Тада рече цар Израиљев Јосафату: Нијесам ли ти рекао да ми неће пророковати добра него зло?

18. А Михеј рече: Зато чујте *ријеч Господњу: Видјех Господа гдје сједи на †пријестолу свом, а сва војска небеска стајаше Му с десне и с лијеве стране;

*Псал. 103,20. †Дан. 7,9.

19. И Господ рече: Ко ће преварити Ахава цара Израиљева да отиде и падне код Рамота Галадскога? Још рече: Један рече ово, а други оно.

20. Тада изиђе један дух, и ставши пред Господа рече: Ја ћу га преварити. А Господ му рече: Како?

21. Одговори: Изићи ћу, и бићу лажљив дух у устима свијех *пророка његовијех. А Господ му рече: Превариһеш га и надвладаћеш, иди и учини тако. *Зах. 13,2.

22. Зато сада ето, *Господ је метнуо лажљив дух у уста тијем пророцима твојим; а Господ је изрекао зло по те. *Иса. 19,14.

23. Тада приступи Седекија син Хананин, и удари Михеја по образу говорећи: Којим је путем отишао Дух Господњи од мене да говори с тобом?

24. А Михеј му рече: Ето, видјећеш у онај дан кад отидеш у најтајнију клијет да се сакријеш.

25. Тада цар Израиљев рече: Ухватите Михеја, и одведите га к Амону заповједнику градском и к Јоасу сину цареву.

26. И реците им: Овако вели цар, метните овога у *тамницу, а дајте му помало хљеба и помало воде, докле се не вратим у миру. *2.Днев. 16,10.

27. А Михеј рече: Ако се вратиш у миру, није Господ говорио преко мене. Још рече: Чујте сви народи.

28. И отиде цар Израиљев с Јосафатом царем Јудинијем на Рамот Галадски.

29. И рече цар Израиљев Јосафату: Ја ћу се преобући кад пођем у бој, а ти обуци своје одијело. И преобуче се цар Израиљев, и отидоше у бој.

30. А цар сирски заповједи војводама од кола својих говорећи: Не ударајте ни на малога ни на великога него на самога цара Израиљева.

31. А кад војводе од кола видјеше Јосафата, рекоше: То је цар Израиљев. И окренуше се на њ да ударе. Али Јосафат повика, и Господ му поможе, и одврати их Бог од њега.

32. Јер видјевши војводе од кола да није цар Израиљев, отступише од њега.

33. А један застријели из лука ˇнагоном и устријели цара Израиљева гдје ˇˇспуча оклоп. А он рече својему возачу: Савиј руком својом и извези ме из боја, јер сам рањен. ˇслучајно; ˇˇспаја

34. И бој би жесток онога дана, а цар Израиљев заоста на колима својим према Сирцима до вечера, и умрије о сунчаном заходу.

Јосафат покаран од Јуја због пријатељства с Ахавом; враћа народ Господу и обнавља судове.

19. А кад се Јосафат цар Judин враћаше с миром кући својој у Јерусалим,

2. Изиђе преда њ Јуј син Ананијев, видјелац, и рече Јосафату: Безбожнику ли помажеш, и оне који мрзе на Господа љубиш? Зато се подигао на те гњев Господњи.

3. Али се нашло добра на теби што си истријебио лугове из земље и што си управио срце своје да тражиш Бога.

4. Потом Јосафат сјеђаше у Јерусалиму, и опет прође по народу од Вирсавеје до горе Јефремове, и поврати их ка Господу Богу отаца њиховијех.

5. И постави судије у земљи по свијем тврдијем градовима Јудинијем, у сваком граду.

6. И рече судијама: Гледајте шта ћете радити, јер нећете судити за човјека него за Господа, који је с вама кад судите.

7. Зато нека буде страх Господњи у вама; пазите и радите, јер у Господа Бога нашега нема неправде, нити гледа ко је ко, нити прима поклона.

8. Такођер, и у Јерусалиму постави Јосафат од Левита и свештеника и главара домова отачких у Израиљу за судове Господње и за распре; јер долажаху опет у Јерусалим.

9. И заповједи им говорећи: Тако радите у страху Господњем, вјерно и цијела срца.

ПОШТЕЊЕ

10. И у свакој *парници која дође к вама од браће ваше што сједе по градовима својим, да расудите између крви и крви, између закона и заповијести, између уредаба и судова, обавијестите их да не би гријешили †Господу, да не би дошао гњев Његов на вас и на браћу вашу; тако чините, те нећете згријешити.

*5.Мој. 17,8. †4.Мој. 16,46.

11. И ево, Амарија поглавар свештенички биће над вама у свијем пословима Господњим, а Завдија син Исмаилов вођ дома Јудина у свијем пословима царским; такођер Левити управитељи биће уз вас. Будите слободни, и радите, и Господ ће бити с добријем.

Јосафатова побједа над синовима Амоновијем и Моавовијем. Његов савез с Охозијом.

20. А послије тога синови Моавови и синови Амонови и с њима који живе међу синовима Амоновијем, дођоше да војују на Јосафата.

2. И дођоше те јавише Јосафату говорећи: Иде на те велико мноштво испреко мора, из Сирије; и ено их у Асасон-Тамару, а то је Ен-Гад.

3. А Јосафат се уплаши, и обрати лице своје да тражи Господа, и огласи пост по свој земљи Јудиној.

4. И скупише се сви синови Јудини да траже Господа, и из свијех градова Јудинијех дођоше да траже Господа.

5. Тада стаде Јосафат у збору Јудину и јерусалимском у дому Господњем пред тријемом новијем,

6. И рече: Господе Боже отаца наших, нијеси ли Ти Бог на Небу и владаш свијем царствима народнијем? Није ли у Твојој руци моћ и сила да Ти нико не може одољети?

7. Нијеси ли Ти, Боже наш, одагнао становнике ове земље испред народа својега Израиља, и дао је навијек потомству Аврама пријатеља својега?

8. Те се населише у њој, и саградише Ти у њој Светињу за име Твоје говорећи:

9. Кад нас задеси како зло, мач осветни или помор или глад, стаћемо пред овијем домом и пред Тобом, јер је име Твоје у овом дому, и вапићемо Теби у невољи својој, услиши и избави.

10. А сад ево, синови Амонови и Моавови и они из горе Сира, кроз које нијеси дао синовима Израиљевијем проћи, кад иђаху из земље мисирске, него их обиђоше и не истријебише;

11. А ево, они нам враћају дошавши да нас истјерају из насљедства Твојега, које си нам предао.

12. Боже наш, зар им нећеш судити? Јер у нама нема снаге да се опремо томе мноштву великом, које иде на нас, нити ми знамо шта бисмо чинили, него су очи наше упрте у Те.

13. А сви синови Јудини стајаху пред Господом и дјеца њихова, жене њихове и синови њихови.

14. Тада сиђе Дух Господњи усред збора на Јазила сина Захарије сина Венаје сина Јеила сина Матанијина, Левита између синова Асафовијех,

15. И рече: Слушајте, сви синови Јудини и Јерусалимљани, и ти *царе Јосафате, овако вам вели Господ: Не бојте се и не плашите се тога мноштва великога, јер није ваш рат него Божји. *2.Днев. 32,7.

16. Сјутра изиђите на њих; они ће поћи уз брдо Зис, и наћи ћете их накрај потока према пустињи ˇЈеруилу. ˇданас: Вади-Елгар

17. Не треба ви да се бијете у овом боју; поставите се, стојте па гледајте како ће вас избавити *Господ, Јудо и Јерусалиме! Не бојте се и не плашите се, сјутра изиђите пред њих, и Господ ће бити с вама. *2.Мој. 14,13.

18. Тада се Јосафат сави лицем к земљи, и сви Јудејци и Јерусалимљани падоше пред Господом, и поклонише се Господу.

19. А Левити од синова Катовијех и синова Корејевијех усташе, те хвалише Господа Бога Израиљева гласом веома високим.

20. А ујутру уставши рано изиђоше у пустињу текујску; а кад излажаху, стаде Јосафат и рече: Чујте ме, Јудејци и Јерусалимљани: Вјерујте Господу Богу својему и бићете јаки, вјерујте пророцима Његовијем и бићете срећни.

21. И тако договорив се с народом постави пјеваче *Господње да хвале свету красоту идући пред војском и говорећи: Хвалите †Господа, јер је довијека ‡милост Његова.
*2.Днев. 5,13. †1.Днев. 16,29. ‡1.Днев. 16,34.

22. А кад почеше пјесму и хвалу, обрати *Господ засједу на синове Амонове и синове Моавове и на оне из горе Сира, који изиђоше на Јуду, те се разбише. *Суд. 7,22.

23. Јер синови Амонови и синови Моавови усташе на оне из горе Сира да их побију и потру; и кад побише оне из горе Сира, ударише једни на друге, те се потреше.

24. А кад Јуда дође до стражаре према пустињи, и погледа на мноштво, а то мртва тјелеса леже по *земљи, и ниједан не бјеше остао жив. *Псал. 110,6.

25. Зато дође Јосафат са народом својим да покупе плијен; и нађоше код њих много блага и драгоцјенијех накита на мртвацима, и наплијенише да већ не могоше носити; три дана купише плијен, јер га бјеше много.

26. А четврти дан скупише се у Долини благословној, јер ондје благословише Господа; зато се прозва мјесто Долина благословна до данас.

27. Потом окренуше сви Јудејци и Јерусалимљани и Јосафат пред њима да се врате у Јерусалим с весељем, јер их овесели Господ непријатељима њиховијем.

28. И дођоше у Јерусалим са псалтирима и харфама и трубама у дом Господњи.

29. И страх Божји дође на сва *царства земаљска кад чуше да је Господ војевао на непријатеље Израиљеве. *2.Днев. 17,10.

30. И тако се смири царство Јосафатово, јер му Бог његов даде мир отсвуда.

31. И цароваше Јосафат над Јудом; тридесет и пет година бијаше му кад поче царовати; и царова двадесет и пет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Азува, кћи Силејева.

32. И хођаше путем оца својега Асе, нити зађе с њега, чинећи што је право пред Господом.

33. Али висине не бјеху оборене, јер још не бјеше народ управио *срца својега к Богу отаца својих. *2.Днев. 12,14.

34. А остала дјела Јосафатова прва и посљедња, ено записана су у књизи *Јуја сина Ананијева, која је стављена у Књигу о царевима Израиљевијем. *1.О цар. 16,1.

35. Потом здружи се Јосафат цар Јудин с Охозијом царем Израиљевијем, који чињаше безакоња.

36. А здружи се с њим зато да начине *лађе да иду у Тарсис; и начинише лађе у Есион-Гаверу. *2.Днев. 9,21.

37. Тада пророкова Елијезер син Додавин из Марисе за Јосафата говорећи:

Што си се здружио с Охозијом, зато Господ разметну дјела твоја. И разбише се *лађе и не могоше ићи у †Тарсис.

*1.О цар. 10,22. †1.Мој. 10,4.

Безбожна влада Јорамова; одмеће се Едом; Илијина књига; смрт Јорамова.

21. Потом почину Јосафат код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Јорам син његов.

2. А браћа му, синови Јосафатови, бијаху: Азарија и Јехило и Захарија и Азарија и Михаило и Сефатија; ти сви бијаху синови Јосафата цара Израиљева.

3. И отац им даде велике дарове, сребра и злата и ˺заклада с тврдијем градовима у земљи Јудиној; царство пак даде Јораму, јер бијеше првенац. ˺драгоцјености

4. А Јорам ступив на царство оца својега и утврдив се, поби сву браћу своју мачем и неке кнезове Израиљеве.

5. Имаше Јорам тридесет и двије године кад се зацари, и царова осам година у Јерусалиму.

6. И хођаше путем царева Израиљевијех, као што чињаше дом Ахавов, јер се ожени кћерју Ахавовом; и чињаше што је зло пред Господом.

7. Али Господ не хтје затрти дома Давидова због завјета који учини с Давидом и што му бијеше рекао да ће дати видјело њему и синовима његовијем увијек.

8. За његова времена одврже се Едом да не буде под Јудом, и поставише себи цара.

9. Зато отиде Јорам с војводама својим и са свијем колима својим; и уста ноћу, те поби Едомце који га бијаху опколили, и заповједнике од кола.

10. Ипак се одвргоше Едомци да не буду под Јудом до данас. У исто вријеме одврже се и Ливна да не буде под њим, јер остави Господа Бога отаца својих.

11. Још и висине начини по брдима Јудинијем, и наведе на *прељубу Јерусалимљане и ˺преласти Јуду. *3.Мој. 17,7. ˺заведе

12. Тада му дође књига од Илије пророка, гдје му говораше: Овако вели Господ Бог Давида оца твојега: Што нијеси ходио путевима Јосафата оца својега и путевима Асе цара Јудина,

13. Него си ходио путем царева Израиљевијех и навео си на *прељубу Јуду и Јерусалимљане, као што је дом Ахавов навео на прељубу Израиља, и још си побио браћу своју, дом оца својега, боље од себе,

*2.Мој. 34,15.

14. Ево, Господ ће ударити великим злом народ твој и синове твоје и жене твоје и све што имаш.

15. И ти ћеш боловати тешко, од болести у цријевима, да ће ти цријева изаћи од болести, која ће трајати двије године.

16. И тако подиже *Господ на Јорама дух Филистејима и †Арапима који живе поред Етиопљана. *2.Сам. 24,1. †2.Днев. 22,1.

17. И они дошавши на земљу Јудину продријеше у њу, и однесоше све благо што се нађе у дому цареву, и одведоше синове његове и жене његове, да му не оста ниједан син осим Охозије најмлађега сина његова.

18. И послије свега тога удари га Господ болешћу у цријевима, којој не бијеше лијека.

19. И дан по дан пролажаше, и кад се навршише двије године, изиђоше му цријева с болешћу и умрије од тешких болова, и народ му не пали мириса као што је чинио оцима његовијем.

20. Имаше тридесет и двије године кад поче царовати, и царова осам година у Јерусалиму, и премину да нико не зажали за њим; и погребоше га у граду Давидову, али не у гробу царском.

Охозијина рђава влада и пропаст. Освета његове мајке Готолије.

22. А Јерусалимљани зацарише на његово мјесто Охозију најмлађега сина његова, јер старије све поби чета која дође с Арапима у око; и тако Охозија син Јорамов поста цар Јудин.

2. Имаше Охозија двадесет и двије године кад поче царовати, и царова годину дана у Јерусалиму. Матери му бијеше име Готолија, кћи Амријева.

3. И он хођаше путевима дома Ахавова, јер га мати наговараше на зла дјела.

4. И чињаше што је зло пред Господом као дом Ахавов; јер му они бијаху савјет-

ници по смрти оца његова на погибао његову.

5. И по њихову свјету ходећи изиђе с Јорамом сином Ахавовијем царем Израиљевијем на војску на Азаила цара сирскога у Рамот Галадски; и ондје Сирци ранише Јорама.

6. А он се врати да се лијечи у Језраелу од рана које му задаше у Рами, кад се бијаше с Азаилом царем сирским. А Охозија син Јорамов цар Јудин дође у Језраел да види Јорама сина Ахавова, јер бијаше болестан.

7. Али бијаше од Бога на пропаст Охозији што дође к Јораму; јер дошав отиде с Јорамом на Јуја сина Нимсијина, којега Господ помаза да истријеби дом Ахавов.

8. Јер кад Јуј извршиваше освету на дому Ахавову, нађе кнезове Јудине и синове браће Охозијине, који служаху Охозији, и погуби их.

9. Потом потражи Охозију, и ухватише га кад се кријаше у Самарији, и доведавши га к Јују погубише га, и погребоше га; јер рекоше: Син је Јосафата који је тражио Господа свијем срцем својим. И тако не би никога од дома Охозијина који би могао бити цар.

10. Зато Готолија мати Охозијина видјевши да јој син погибе, уста и поби све царско потомство дома Јудина.

11. Али Јосавета (Јосавеја) кћи царева узе Јоаса сина Охозијина и украде га између синова царевијех, које убијаху; и сакри га с дојкињом његовом у ложницу. И тако Јосавета кћи цара Јорама жена Јодаја свештеника сакри га од Готолије, јер бијаше сестра Охозијина, те га не уби.

12. И бијаше с њима сакривен у дому Божијем шест година; а Готолија цароваше у земљи.

Свештеник Јодај помазује Јоаса за цара; Готолија погубљена и раскопан дом Валов.

23. А седме године ослободи се *Јодај, и узе к себи стотинике Азарију сина Јероамова и Исмаила сина Јоанамова и Азарију сина Овидова и Масију сина Адајева и Елисафата сина Зихријева, и ухвати вјеру с њима,

*2.О цар. 11,4.

2. Те пролазећи земљу Јудину сабраше Левите из свијех градова Јудинијех и главаре породица отачких у Израиљу, и дођоше у Јерусалим.

3. И сав збор учини вјеру у дому Божијем с царем; и Јодај им рече: Ево, син ће царев царовати, као што је рекао Господ за синове Давидове.

4. Ово учините: Трећина вас који долазите у Суботу између свештеника и Левита нека буду вратари на прагу;

5. А друга трећина нека буде у царском двору; а остала трећина на ➔Вратима од темеља, а сав народ у тријемовима дома Господњега.

➔врата Сурска

6. Нико да не улази у дом Господњи осим свештеника и онијех Левита који служе; они нека улазе, јер су посвећени, а сав народ нека чини што је Господ заповједио да чини.

7. И Левити нека опколе цара сваки с оружјем својим у руци; и ко би год ушао у дом, да се погуби; и будите уз цара кад стане улазити и излазити.

8. И учинише Левити и сав народ Јудин све што заповједи свештеник Јодај; и узеше сваки своје људе који долажаху у Суботу и који одлажаху у Суботу; јер Јодај свештеник не отпусти редова.

9. И даде Јодај свештеник стотиницима копља и штитове и штитиће цара Давида што бијаху у дому Божијем.

10. И постави сав народ све с оружјем у руци, од десне стране дома до лијеве према олтару и према дому, око цара.

11. Тада изведоше сина *царева, и метнуше му на главу вијенац, и дадоше му †Свједочанство, и зацарише га, и Јодај и синови његови помазаше га и рекоше: Да живи цар!

*Псал. 2,10. †2.Мој. 25,16.

12. А кад Готолија чу вику народа који се стјецаше и хваљаше цара, дође к народу у дом Господњи.

13. И погледа, и гле, цар стајаше код својега стуба на уласку, а кнезови и трубе око цара, и сав народ земаљски радоваше се и трубе трубљаху и пјевачи пјеваху уз справе музичке и они који почињаху у пјевању. Тада раздрије Готолија хаљине своје и повика: Буна! Буна!

14. А Јодај свештеник заповједи да изиђу стотиници који бијаху над војском, и рече им: Изведите је из врста напоље, и ко пође за њом нека се погуби мачем; јер рече свештеник: Немојте је убити у дому Господњем.

15. И начинише јој мјесто, те отиде како се иде вратима Коњским у дом царев, и ондје је погубише.

16. Тада *Јодај учини вјеру међу собом и †свијем народом и царем да ће бити народ Господњи. *2.О цар. 11,17. †2.Днев. 15,12.

17. Потом сав народ отиде у дом *Валов, и раскопаше га, и олтаре његове и ликове његове изломише, а Матана свештеника †Валова убише пред олтарима.

*2.О цар. 11,18. †2.О цар. 10,23.

18. И Јодај уреди опет службу у дому Господњем међу свештеницима и Левитима, које *Давид бијеше одредио дому Господњему, да би приносили †жртве паљенице ‡Господу, као што пише у закону Мојсијеву, с весељем и пјесмама по наредби Давидовој. *1.Днев. 23,6. †4.Мој. 28,2. ‡1.Днев. 23,30.

19. Постави и вратаре на вратима дома Господњега да не би улазио нечист ода шта му драго.

20. И узе стотинике и знатније људе и који управљаху народом, сав народ земаљски, и изведе *цара из дома Господњега и уђоше Високим вратима у дом царски, и посадише цара на царски пријесто.

*2.О цар. 11,19.

21. И радоваше се сав народ земаљски, и град се умири, кад Готолију убише мачем.

Добра дјела Јоасова,
идолопоклонство, казна и смрт.

24. Бијаше *Јоасу седам година кад се зацари, и царова четрдесет година у Јерусалиму. Матери му бијеше име Сивија из Вирсавеје. *2.О цар. 11,21.

2. И чињаше Јоас што је право пред Господом, докле год бијаше жив Јодај свештеник.

3. И Јодај га ожени двјема женама, те роди синове и кћери.

4. Потом Јоас науми да оправи дом Господњи.

5. И сазва свештенике и Левите, па им рече: Пођите по градовима Јудинијем и купите од свега Израиља новаца да се оправља дом Бога вашега од године до године, и ви похитајте с тијем. Али не хитјеше Левити.

6. Зато цар дозва Јодаја поглавара и рече му: Зашто не настојиш да Левити доносе из Јудеје и Јерусалима прилоге које је наредио Мојсије слуга Господњи збору Израиљеву за Шатор од састанка?

7. Јер безбожна Готолија и синови њезини оплијенише дом Господњи и све ствари посвећене дому Господњему обратише на Вале.

8. И тако заповједи цар те начинише ковчег, и метнуше га на врата дома Господњега споља.

9. И огласише по Јудеји и по Јерусалиму да доносе Господу прилог, који је наредио Мојсије слуга Божји Израиљу у пустињи.

10. И обрадоваше се кнезови и сав народ, и доносећи метаху у ковчег, докле се не ⁾сврши. ⁾напуни

11. И кад доношаху Левити ковчег по заповијести царевој, видјевши да има много новаца, долажаше писар царев и посланик поглавара свештеничкога, те изручиваху ковчег, потом га опет одношаху и остављаху на његово мјесто; и тако чињаху сваки дан, и накупише много новаца.

12. И даваше га цар и Јодај настојницима над послом око дома Господњега, а они наимаху каменаре и дрводјеље да се обнови дом Господњи, и коваче који раде од гвожђа и од мједи, да се оправи дом Господњи.

13. И пословаху посленици, и оправљање напредоваше под њиховијем рукама, те повратише дому Божијему обличје његово, и утврдише га.

14. А кад свршише, донесоше пред цара и Јодаја новце што претекоше; и од тога начини судове за дом Господњи, судове за службу и за *жртве, и кадионице, и друге судове златне и сребрне. И тако приношаху жртве паљенице у дому Господњем једнако свега вијека Јодајева. *Јевр. 7,27.

15. Потом остарјевши Јодај сит живота умрије; сто и тридесет година бјеше му кад умрије.

16. И погребоше га у граду *Давидову код царева; јер чињаше добро Израиљу и Богу и дому Његову. *1.О цар. 2,10.

17. А кад умрије Јодај, дођоше кнезови Јудини и поклонише се цару; тада их послуша цар,

18. Те оставише дом *Господа Бога отаца својих, и стадоше служити луговима и идолима; и подиже се †гњев Господњи на ‡Јуду и на Јерусалим за тај гријех њихов. *2.Днев. 19,2. †Исус Н. 22,20. ‡2.Сам. 24,1.

19. И слаше им *пророке да их врате ка Господу, и они им сведочаху, али их не послушаше. *Нем. 9,26.

20. И дође Дух Господњи на Захарију сина Јодаја свештеника, те стаде више народа и рече им: Овако вели Бог: Зашто преступате заповијести Господње? Нећете бити срећни; што остависте Господа, зато и Он вас остави.

21. А они се побунише на њ, и засуше га камењем по заповијести царевој у тријему дома Господњега.

22. И не опомену се Јоас милости коју му учини Јодај отац његов, него уби сина његова; а он умирући рече: Господ нека види и тражи.

23. А кад прође година, подиже се на њ војска *сирска и уђе у земљу јудејску и у Јерусалим, и побише по народу све кнезове народне, и сав плијен од њих послаше цару у Дамаск. *2.О цар. 12,17.

24. Ако и мала бјеше војска сирска која дође, ипак Господ даде у руке њихове врло велику војску, јер бјеху оставили Господа Бога отаца својих. И тако на Јоасу извршише суд.

25. А кад отидоше од њега оставивши га у тешкој болести, побунише се на њ слуге његове за крв синова Јодаја свештеника, и убише га на постељи његовој, те погибе; и погребоше га у граду Давидову, али га не погребоше у гробовима царским.

26. А ово су што се побунише на њ: Завад син Симеате Амонке и Јозавад син Симрите Моавке.

27. А о синовима његовијем и о великој порези што би под њим, и о грађењу дома Божијега, ето записано је у Књизи о царевима. А зацари се на његово мјесто Амасија син његов.

Амасија цар Јудин.

25. Бијаше *Амасији двадесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и девет година у Јерусалиму. Матери му бјеше име Јоадана из Јерусалима. *2.О цар. 14,1.

2. Он чињаше што је право пред Господом, али не цијелијем срцем.

3. И кад се утврди у царству, поби слуге своје који убише цара оца његова.

4. Али синова њиховијех не погуби, него учини како пише у закону, у књизи Мојсијевој, гдје је заповједио Господ говорећи: Оцеви да не гину за синове, ни синови за оцеве, него сваки за свој гријех нека гине.

5. Иза тога скупи Амасија народ Јудин, и постави по домовима отачким тисућнике и стотинике по свој земљи Јудиној и Венијаминовој, и изброји их од двадесет година и више, и нађе их триста тисућа војника изабранијех, који ношаху копље и штит.

6. И јоште најми између Израиљаца сто тисућа храбријех људи за сто таланата сребра.

7. Али дође му човјек Божји и рече: Царе, да не иде с тобом војска израиљска, јер Господ није с Израиљцима нити са синовима Јефремовијем,

8. Него иди ти, и буди храбар у боју; иначе ће те оборити Бог пред непријатељем, јер Бог може и помоћи и оборити.

9. Тада рече Амасија човјеку Божијему: А шта ће бити од сто таланата што сам дао војсци Израиљевој? А човјек Божји рече: Има Господ да ти да више од тога.

10. И тако одвоји Амасија војску што му бјеше дошла од Јефрема да отиду у своје мјесто; а они се врло расрдише на Јуду, и вратише се у своје мјесто с великим гњевом.

11. А Амасија ослободивши се поведе народ свој и отиде у Слану *долину, и поби десет тисућа синова Сировијех; *2.О цар. 14,7.

12. И десет тисућа живијех заробише Јудејци, и одведоше на врх стијене, и побацаше их са врха стијене да се сви распадоше.

13. А војници које Амасија посла натраг да не иду с њим у бој, навалише на градове Јудине од Самарије до Вет-Орона, и побише по њима три тисуће, и заплијенише велик плијен.

14. А кад се врати Амасија разбивши Идумеје, донесе богове синова Сировијех, и постави их себи за богове, и клањаше им се и кађаше им.

15. Тада се разгњеви *Господ на Амасију, и посла к њему пророка, који му рече: Зашто тражиш богове тога народа, који не избавише својега народа из твоје руке? *2.Днев. 28,9.

16. И кад говораше цару, он му рече: Јеси ли постављен цару за савјетника? Престани; зашто да погинеш? И тако преста пророк, али рече: Знам да те је Бог наумио истријебити кад то радиш, а не слушаш свјета мојега.

17. Тада смисли *Амасија цар Јудин, и посла к Јоасу сина Јоахаза сина Јујева, цару Израиљеву, и поручи: Ходи да се огледамо. *2.О цар. 14,8.

18. А Јоас цар Израиљев посла к Амасији цару Јудину и поручи му: Трн на Ливану посла ка кедру на Ливану, и поручи: Дај своју кћер сину мојему за жену. Али наиђе звијерје ливанско и изгази трн.

19. Велиш, побио си Едомце, па се понесе срце твоје, и тражиш славе; сједи у кући својој; зашто би се заплетао у зло да паднеш и ти и Јуда с тобом?

20. Али не послуша Амасија, јер од Господа то би да их да у руке непријатељу, што тражише богове едомске.

21. И отиде Јоас цар Израиљев, и огледаше се, он и Амасија цар Јудин, у Вет-Семесу Јудину.

22. Али Јуду разби Израиљ, те побјегоше сваки ка својему шатору.

23. А Амасију цара *Јудина сина Јоаса сина Охозијина ухвати Јоас цар Израиљев у Вет-Семесу, и одведе га у Јерусалим; и обори зид јерусалимски од врата Јефремовијех до врата на углу, четири стотине лаката. *2.Днев. 22,1; 2.Днев. 21,17.

24. И узе све злато и сребро и све посуђе што се нађе у дому Божијем у Овид-Едома и у ризници дома царскога, и таоце, па се врати у Самарију.

25. И поживје *Амасија син Јоасов цар Јудин по смрти Јоаса сина Јоахаза цара Израиљева петнаест година. *2.О цар. 14,17.

26. А остала дјела Амасијина прва и посљедња, ето нијесу ли записана у Књизи о царевима Јудинијем и Израиљевијем?

27. И пошто Амасија отступи од Господа, дигоше буну на њ у Јерусалиму, а он побјеже у Лахис. Али послаше за њим у Лахис, и убише га ондје.

28. И донесоше га на коњима и погребоше га код отаца његовијех у граду Јудину.

Озија влада у почетку добро и срећно,
али се понесе срце његово;
због кађења кажњен губом.

26. Тада сав народ Јудин узе Озију, коме бијаше шеснаест година, и зацарише га на мјесто оца његова Амасије.

2. Он сазида Елат повратив га Јуди пошто цар почину код отаца својих.

3. Озији бијаше шеснаест година кад се зацари, и царова педесет и двије године у Јерусалиму. Матери му бијаше име Јехолија из Јерусалима.

4. Он чињаше што је право пред Господом сасвијем како је чинио Амасија отац његов.

5. И тражаше Бога докле жив бијаше Захарија који разумијеваше ˇутваре Божије; и докле год тражаше Господа, даваше му срећу Бог. ˇвиђења

6. Јер изашав војеваше с Филистејима, и обори зидове Гату и зидове Јавни и зидове Азоту; и сазида градове у земљи Азотској и по Филистејима.

7. И Бог му поможе против Филистеја и против Арапа, који живљаху у Гурвалу, и против Маонаца.

8. И Амонци даваху даре Озији, и разнесе се име његово до Мисира, јер осили веома.

9. И сазида Озија куле у Јерусалиму на вратима на углу, и на вратима у долу, и на углу, и утврди их.

10. Сазида и у пустињи куле, и ископа много студенаца, јер имаше много стоке и у долинама и у равницама, и ратара и

УСПЈЕХ

виноградара по брдима и на Кармилу, јер му мила бијеше пољска радња.

11. И имаше Озија убојиту војску, која иђаше у рат у четама бројем, како их изброји Јеило писар и Масија управитељ, под управом Ананије војводе царева.

12. Свега на број бијаше главара домова отачких храбријех јунака двије тисуће и шест стотина,

13. А под њиховом руком стајаше војска од три стотине и седам тисућа и пет стотина храбријех војника, да помажу цару против непријатеља.

14. И начини Озија свој војсци штитове и копља и шљемове и оклопе и лукове и камење за праћке.

15. И начини у Јерусалиму бојне справе врло вјешто измишљене да стоје на кулама и на угловима да →мећу стријеле и велико камење; и разнесе се име његово далеко, јер му се дивно помагаше докле осили.

→бацају

16. Али кад осили, понесе се *срце његово, те се поквари, и сагријеши †Господу Богу својему, јер уђе у цркву Господњу да кади на олтару кадионом:

*5.Мој. 8,14. †2.Днев. 16,12.

17. А за њим уђе *Азарија свештеник и с њим осамдесет свештеника Господњих храбријех људи;

*1.Днев. 6,10.

18. И опријеше се цару Озији говорећи: Није твоје, Озија, кадити *Господу, него свештеника синова Ароновијех који су посвећени да каде; изиђи из Светиње, јер си згријешио, и неће ти бити на част пред †Господом Богом.

*2.Днев. 19,2. †4.Мој. 16,40.

19. Тада се разгњеви Озија држећи у руци кадионицу да кади; и кад се гњевљаше на свештенике, изиђе му губа на челу пред свијем свештеницима у дому Господњем код олтара кадионога.

20. И погледа га Азарија поглавар свештенички и сви свештеници, а он губав на челу; и брже га изведоше напоље, а и сам похитје да изиђе, јер га Господ удари.

21. И оста цар Озија губав до смрти своје, и сјеђаше у одвојеном дому губав, јер би одлучен од дома Господњега; а *Јотам син његов управљаше домом царевијем и суђаше народу у земљи.

*2.О цар. 15,5.

22. А остала дјела Озијина прва и посљедња записао је пророк *Исаија син Амосов.

*Иса. 1,1.

23. И почину *Озија код отаца својих, и погребоше га код отаца његовијех у гробном пољу царском, јер рекоше: Губав је. И зацари се на његово мјесто Јотам син његов.

*Иса. 6,1.

Добра и срећна влада Јотамова.

27. Двадесет и пет година бијаше Јотаму кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму; матери му бијеше име Јеруса, кћи Садокова.

2. Он чињаше што је право пред Господом сасвијем како је чинио Озија отац његов, само што не уђе у цркву Господњу; али народ још бијаше покварен.

3. Он начини Висока врата на дому Господњем, и на зиду Офилу много назида.

4. Још сазида и градове у гори Јудиној, и у шумама посгради дворове и куле.

5. И војева с царем синова Амоновијех и свлада их; и дадоше му синови Амонови оне године сто таланата сребра и десет тисућа кора пшенице и јечма десет тисућа. Толико му дадоше синови Амонови и друге и треће године.

6. И тако осили Јотам, јер управи путеве своје пред Господом Богом својим.

7. А остала дјела Јотамова и сви ратови његови и путеви његови, ено су записани у Књизи о царевима Израиљевијем и Јудинијем.

8. Двадесет и пет година бјеше му кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму.

9. И почину Јотам код отаца својих, и погребоше га у граду Давидову; а на његово се мјесто зацари Ахаз син његов.

Ахазова идолопоклоничка влада;
пророк Одид; Бог кажњава Ахаза.

28. Двадесет година бијаше Ахазу кад поче царовати, и царова шеснаест година у Јерусалиму; али не чињаше што је право пред *Господом као Давид отац његов.

*2.О цар. 16,2.

2. Јер хођаше путевима царева Израиљевијех, и још сали ликове валима.

3. И сам кађаше у долини сина Еномова, и сажизаше синове своје огњем по гаднијем дјелима онијех народа које одагна Господ испред синова Израиљевијех.

4. И приношаше жртве и кађаше на висинама и по брдима и под сваким зеленијем дрветом.

5. Зато га даде Господ Бог његов у руке цару сирскому, те га разбише и заробише му велико мноштво, и одведоше их у Дамаск. Још би дат у руке и цару Израиљеву, те га разби љуто.

6. Јер Фекај син Ремалијин поби сто и двадесет тисућа Јудејаца у један дан, све храбријех људи, јер оставише Господа Бога отаца својих.

7. И Зихрије јунак од Јефрема уби Масију сина царева и Азрикама управитеља дворскога и Елкану другога до цара.

8. И заробише синови Израиљеви браћи својој двјеста тисућа жена и синова и кћери; и заплијенише велик плијен од њих, и однесоше плијен у Самарију.

9. А ондје бијаше пророк Господњи по имену Одид, и изиђе пред војску која иђаше у Самарију, и рече им: Гле, Господ Бог отаца ваших разгњеви се на Јудејце, зато их даде у ваше руке, те их побисте љуто да до Неба доприје.

10. И још мислите подврћи синове Јудине и Јерусалимске да вам буду робови и робиње; а нијесте ли и ви сами скривили Господу Богу својему?

11. Зато послушајте ме сада, и вратите натраг то робље што заробисте браћи својој, јер се распалио гњев Господњи на вас.

12. Тада усташе поглавари синова Јефремовијех: Азарија син Јоананов, Варахија син Месилемотов и Језекија син Салумов и Амаса син Адлајев на оне што се враћаху с војске,

13. И рекоше им: Нећете довести овамо тога робља, јер би нам било на гријех пред Господом што ви мислите домећући на *гријехе наше и на кривице наше, јер је велика кривица на нама и гњев се распалио на Израиља. *Исус Н. 22,17.

14. И оставише војници робље и плијен свој пред кнезовима и свијем збором.

15. И усташе људи именовани и узеше робље, и све голе између њих одјенуше из плијена; а кад их одјенуше и обуше, нахранише их и напојише и намазаше, и одведоше на магарцима све изнемогле, и доведоше их у Јерихон град гдје има много палми, к браћи њиховој, па се вратише у Самарију.

16. У то вријеме посла цар *Ахаз к царевима асирским да му помогну. *2.О цар. 16,7.

17. Јер још и Идумејци дођоше и разбише Јуду и одведоше робље;

18. И *Филистеји ударише на градове по равни и на јужном крају Јудину, и узеше Вет-Семес, и Ејалон и Гедирот и Сохот и села његова и Тамну и села њезина и Гимзон и села његова, и населише се у њима. *Иса. 9,12.

19. Јер *Господ обараше Јуду због Ахаза †цара Израиљева, јер одвуче Јуду да грдно гријеши Господу. *Иса. 7,17. †2.Днев. 21,2.

20. И дође к њему Телгат-Фелнасар цар *асирски, и ојади га, а не утврди. *2.О цар. 15,29.

21. Јер Ахаз узе дио из дома Господњега и из дома царскога и од кнезова, и даде цару асирском, али му не поможе.

22. И кад бијаше у невољи, он још већма гријешаше Господу; такав бијаше цар Ахаз.

23. И приношаше жртве боговима дамаштанским, који га разбише, и говораше: Кад богови *царева сирских њима помажу, приносићу њима жртве да би ми помагали; али му они бјеху на то да падне он и сав Израиљ. *Јер. 44,17.

24. А *Ахаз покупи судове дома Божијега, и изломи судове дома Божијега, и затвори врата дома Господњега и начини себи олтаре по свијем угловима у †Јерусалиму. *2.О цар. 16,17. †2.Днев. 33,4.

25. И у сваком граду Јудину начини висине да кади боговима туђим; и гњеви Господа Бога отаца својих.

26. А остала дјела његова и сви путеви његови први и посљедњи, ето записани

су у Књизи о царевима *Јудинијем и †Израиљевијем. *2.О цар. 16,19. †2.Днев. 27,7.

27. И почину Ахаз код отаца својих и погребоше га у граду Јерусалиму; али га не метнуше у гроб царева Израиљевијех. И зацари се на његово мјесто Језекија син његов.

Језекија чисти и посвећује дом Господњи.

29. Језекији бијеше двадесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и девет година у *Јерусалиму. Матери му бијеше име Авија, кћи Захаријина. *2.О цар. 18,2.

2. И чињаше што је право пред Господом сасвијем како је чинио Давид отац његов.

3. Прве године својега царовања, првога мјесеца, отвори врата на дому Господњем, и оправи их.

4. И сазва свештенике и Левите, и сабра их у источној ˇулици, ˇтргу

5. И рече им: Чујте ме, Левити, освештајте се сада и посветите дом Господа Бога отаца својих, и изнесите нечистоту из Светиње.

6. Јер сагријешише оци наши и чинише што је зло пред Господом Богом нашим, и оставише Га; и одвратише лице своје од Шатора Господњега и окренуше му леђа;

7. И затворише врата од тријема, и погасише жишке, и кадом не кадише, нити жртава паљеница приносише у Светињи Богу Израиљеву.

8. Зато се разгњеви Господ на Јуду и на Јерусалим, те их даде да се потуцају, и да буду чудо и потсмијех, како видите својим очима.

9. Јер ето падоше оци наши од мача, и синови наши и кћери наше и жене наше заробише се зато.

10. Сада, дакле, наумио сам задати вјеру Господу Богу Израиљеву, да би се одвратила од нас жестина гњева Његова.

11. Синови моји, не оклијевајте више, јер је вас изабрао Господ да стојите пред Њим и служите Му, и да Му будете слуге и да Му кадите.

12. Тада усташе Левити Мат син Амасајев и Јоило син Азаријин од синова Катовијех; а од синова Мераријевих Кис син Авдијев и Азарија син Јалелеилов; и од синова Гирсоновијех Јоах син Зимин и Еден син Јоахов;

13. И од синова Елисафановијех Симрије и Јеило, и од синова Асафовијех Захарија и Матанија;

14. И од синова Амоновијех Јеило и Симеј, и од синова Једутуновијех Семаја и Озило;

15. И скупише браћу своју, и освештавши се дођоше, како бијеше заповједио цар по ријечи Господњој, да очисте дом Господњи.

16. И ушавши свештеници у дом Господњи да га очисте, износише сву нечистоту што нађоше у цркви Господњој у тријем дома Господњега; а Левити купише и износише напоље на поток Кедрон.

17. А почеше посвећивати првога дана првога мјесеца; а осмога дана тога мјесеца уђоше у тријем Господњи, и посвећиваше дом Господњи осам дана, и шеснаестога дана првога мјесеца завршише.

18. Потом дођоше к цару Језекији и рекоше: Очистисмо сав дом Господњи и олтар за жртве паљенице и све судове његове и сто за постављање и све судове његове,

19. И све судове које бијеше бацио цар *Ахаз, докле цароваше гријешећи, и спремисмо и посветисмо, и ено их пред олтаром Господњим. *2.Днев. 28,24.

20. Потом цар Језекија уста рано, и сазва управитеље градске, и отиде у дом Господњи.

21. И доведе седам јунаца и седам овнова и седам јагањаца и седам јараца за *гријех, за царство и за Светињу и за Јуду; и рече синовима Ароновијем свештеницима да принесу на олтару Господњем. *3.Мој. 4,3.

22. Тада заклаше говеда, и свештеници узевши крв њихову покропише олтар; заклаше и овнове, и крвљу њиховом покропише олтар; и заклаше јагањце и крвљу њиховом покропише *олтар. *3.Мој. 8,19.

23. Потом доведоше јарце за *гријех пред цара и пред збор, и они метнуше руке своје на њих. *3.Мој. 4,24.

24. И заклаше их свештеници, и очистише крвљу њиховом олтар на очишћење свему Израиљу, јер цар заповједи да се за сав на-

род Израиљев принесе *жртва паљеница и жртва за гријех. *3.Мој. 14,20.

25. И *постави Левите у дому Господњем с кимвалима и псалтирима и харфама, како бјеше заповједио †Давид и Гад видјелац царев и Натан пророк; јер од ‡Господа бјеше заповијест преко пророка његовијех. *1.Днев. 16,4. †2.Сам. 24,11. ‡1.Днев. 23,5.

26. И тако стајаху Левити са справама Давидовијем а *свештеници с трубама. *1.Днев. 15,24.

27. Тада заповједи Језекија да принесу жртву паљеницу на олтару. И кад се поче жртва паљеница, поче се *пјесма †Господња уз трубе и справе Давида цара Израиљева. *Псал. 137,4. †2.Днев. 20,21.

28. И сав се збор клањаше, и пјевачи пјеваху и трубачи трубљаху, и то све докле се не сврши жртва паљеница.

29. А кад свршише жртву, цар и сви који бијаху с њим падоше и поклонише се.

30. Потом рече цар и кнезови Левитима да хвале *Господа ријечима Давидовијем и Асафа видиоца; и хвалише с великим весељем, и савивши се поклонише се. *Псал. 32,11.

31. Тада Језекија проговори и рече: Сада посветисте руке своје Господу, приступите и донесите приносе и *жртве захвалне у дом Господњи. И донесе сав збор приносе и жртве захвалне, и ко год бјеше вољна срца жртве паљенице. *3.Мој. 7,12.

32. И на број бјеше жртава паљеница што донесе збор, седамдесет волова, сто овнова, двјеста јагањаца, све за жртву паљеницу Господу;

33. А других ствари посвећенијех бјеше шест стотина волова и три тисуће оваца.

34. Али мало бијаше свештеника, те не могаху дријети свијех жртава паљеница; зато им помагаху браћа њихова *Левити, докле се не сврши посао и докле се не освешташе други свештеници; јер Левити бијаху радији освештати се него свештеници. *4.Мој. 8,15.

35. И бијаше врло много жртава паљеница с претилином од жртава захвалнијех и наљева на *жртве паљенице. Тако би повраћена служба у дому Господњем. *3.Мој. 3,16.

36. И радоваше се Језекија и сав народ, што Бог управи народ, јер ово би нагло.

Оглашавање и празновање Пасхе.

30. Потом посла Језекија к свему Израиљу и Јуди, и написа књиге синовима Јефремовијем и Манасијиним да дођу у дом Господњи у Јерусалим да прославе Пасху Господу Богу Израиљеву.

2. Јер цар и кнезови његови и сав збор свијећаше у Јерусалиму да славе Пасху другога мјесеца.

3. Јер је не могаше славити у то вријеме, јер не бијаше доста свештеника посвећенијех и народ се не бјеше скупио у Јерусалим.

4. И то би по вољи цару и свему збору.

5. И одредише да огласе по свему Израиљу од Вирсавеје до Дана да дођу у Јерусалим да прославе Пасху Господу Богу Израиљеву, јер је одавна не бјеху славили како је написано.

6. И тако отидоше гласници с књигама од цара и од кнезова по свему Израиљу и Јуди, и по заповијести царевој говораху: Синови Израиљеви, обратите се ка Господу Богу Аврамову, Исакову и Израиљеву, па ће се и Он обратити к Остатку који сте остали од руку царева асирских.

7. Не будите као оци ваши и као браћа ваша што гријешише Господу Богу отаца својих, те их даде да буду чудо, како видите.

8. Не будите, дакле, тврдоврати као оци ваши, дајте руке Господу и ходите у Светињу Његову коју је посветио навијек, и служите Господу Богу своједму, па ће се одвратити од вас жестина гњева Његова.

9. Јер ако се обратите ка Господу, браћа ће ваша и синови ваши стећи милост у онијех који их заробише, те ће се вратити у ову земљу; јер је Господ Бог ваш милостив и жалостив, и неће одвратити лица од вас, ако се обратите к Њему.

10. А кад ти гласници иђаху од града до града по земљи Јефремовој и Манасијиној дори до Завулона, потсмијеваху им се и ругаху им се.

11. Али неки од Асира и од Манасије и од Завулона покоривши се дођоше у *Јерусалим. *2.Днев. 11,16.

12. И над Јуду дође рука Господња, те им даде једно срце да учине што бјеше заповједио цар и кнезови по ријечи Господњој.

13. И скупи се у Јерусалим мноштво народа да празнују Празник пријеснијех хљебова другог мјесеца, и би сабор веома велик.

14. Тада се подигоше, и оборише олтаре што бијаху у *Јерусалиму, и све олтаре кадионе оборише и бацише у поток Кедрон. *2.Днев. 28,24.

15. Потом заклаше пасху четрнаестога дана другога мјесеца; а *свештеници и Левити постидјевши се освешташе се, и унесоше жртве паљенице у дом Господњи. *2.Днев. 29,24.

16. И стадоше својим редом како треба по закону Мојсија слуге Божијега; и *свештеници кропише крвљу примајући из руку Левита. *2.Днев. 34,30.

17. И јер их много бијаше у збору који се не бјеху освештали; зато *Левити клаху пасху за свакога који не бјеше чист да би их посветили Господу. *2.Днев. 29,34.

18. Јер мноштво народа, многи од Јефрема и од Манасије и од Исахара и од Завулона не очистише се, него једоше Пасху не како је написано. Али се за њих помоли Језекија говорећи: *Господ благи нека очисти свакога, *2.Мој. 12,43.

19. Ко је управио *срце своје да тражи Бога †Господа, Бога отаца својих, ако и не би био чист према светом очишћењу. *1.Сам. 7,3. †1.Днев. 29,18.

20. И услиши *Господ Језекију, и сачува народ. *2.Мој. 15,26.

21. И тако синови Израиљеви који бјеху у Јерусалиму празноваше *Празник пријеснијех †хљебова седам дана у великом весељу, и хваљаху Господа сваки дан Левити и свештеници уз оруђа за славу Господњу. *Лука 22,1. †2.Мој. 12,15.

22. И Језекија говори љубазно са свијем Левитима који вјешти бијаху служби Господњој; и једоше о празнику седам дана приносећи *жртве захвалне и славећи †Господа Бога отаца својих. *5.Мој. 33,10. †Језд. 10,11.

23. И сав збор договори се да празнује још седам дана; и празноваше још седам дана у весељу.

24. Јер Језекија, цар Јудин, даде збору тисућу јунаца и седам тисућа оваца; а кнезови дадоше збору тисућу јунаца и десет тисућа оваца; и освешта се много свештеника.

25. И тако се провесели сав збор Јудин и свештеници и Левити, и сав збор што бјеше дошао од Израиља, и дошљаци што бјеху дошли из земље Израиљеве и који живљаху у земљи Јудиној.

26. И би весеље велико у Јерусалиму; јер од времена Соломуна сина Давидова цара Израиљева не би тако у Јерусалиму.

27. Потом усташе свештеници и Левити и благословише народ; и услишен би глас њихов, и молитва њихова дође у стан Светиње Господње на Небо.

Језекија затире идолопоклонство и поставља свештеничке и левитске редове.

31. А кад се све ово сврши, сви синови Израиљеви што се нађоше ондје, зађоше по градовима Јудинијем, и изломише ликове и исјекоше *лугове, и оборише висине и олтаре по свој †земљи Јудиној и Венијаминовој и по земљи Јефремовој и Манасијиној, докле све не свршише; потом се вратише сви синови Израиљеви свак на своје насљедство, у своје градове. *2.О цар. 18,4. †2.Днев. 34,7.

2. А Језекија опет уреди редове свештеничке и левитске по редовима њиховијем, свакога по служби његовој, свештенике и Левите, за жртве паљенице и захвалне, да служе, и да славе и хвале Господа на вратима окола Његова.

3. И одреди дио царски од блага својега за жртве паљенице, што се приносе јутром и вечером и за жртве паљенице што се приносе у Суботе и на Младине и на празнике, како је написано у закону Господњем.

4. И заповједи народу, Јерусалимљанима, да дају дио свештеницима и Левитима, да се јаче држе закона Господњега.

5. А чим се то разгласи, стадоше доносити синови Израиљеви силу првина од жита и од вина и од уља и од меда и свакога рода земаљскога; и десетка од свега доносише врло много.

6. И синови Израиљеви и Јудини, који живљаху по градовима Јудинијем, доносише и они десетак од говеда и оваца, и десетак од светијех ствари посвећенијех Господу Богу њихову, и меташе у гомиле.

7. Трећега мјесеца почеше метати у гомиле, а седмога мјесеца завршише.

8. И дође Језекија с кнезовима, и видјевши гомиле благословише Господа и народ његов Израиља.

9. И Језекија запита свештенике и Левите за гомиле.

10. А *Азарија поглавар свештенички од дома Садокова рече му: Откад почеше доносити ове прилоге у дом Господњи, једемо и сити смо и претјече много, јер је †Господ благословио свој народ, те је претекло ово мноштво. *2.Днев. 31,13. †Мал. 3,10.

11. Тада заповједи Језекија да се начине клијети у дому Господњем; и начинише;

12. И ондје остављаху вјерно прилоге и десетке и ствари посвећене; и над тијем бјеше поглавар Хонанија Левит и Симеј брат му, други до њега.

13. А Јехило и Азазија и Нахат и Асаило и Јеримот и Јозавад и Елило и Исмахија и Мат и Венаја бијаху настојници под руком Хонаније и брата му Симеја по наредби цара Језекије и Азарије старјешине у дому Божијем.

14. А Кореј син Јемне Левита, вратар на ⌐истоку, бијаше над онијем што се драговољно приношаше Богу, да би раздјељивао принос Господњи и ствари свете над светијем. → Источним вратима

15. А под њим бјеше Еден и Минијамин и Исус и Семаја и Амарија и Сеханија по градовима свештеничким, људи поуздани, да раздају браћи својој дијелове, великоме и маломе,

16. Осим мушкиња у роду њихову од три године и више, свакоме који улажаше у дом Господњи на посао свакидашњи по дужности њиховој у служби њиховој по реду њихову,

17. И онима који бјеху избројени у роду свештеничком по домовима отаца њиховијех, и Левитима од двадесет година и више по *служби њиховој по редовима њиховијем, *1.Днев. 23,24.

18. И породици њиховој, свој дјеци њиховој, женама њиховијем, синовима њиховијем и кћерима њиховијем, свему мноштву; јер се вјерно посветише Светињи;

19. И синовима Ароновијем свештеницима у подграђима *градова њиховијех, по свијем градовима, људи именовани даваху дијелове свакоме мушкарцу између свештеника и свакоме рода левитскога. *4.Мој. 35,2.

20. И тако учини Језекија у свој земљи Јудиној; и чињаше што је добро и право и истинито пред *Господом Богом његовијем. *1.О цар. 15,5.

21. И у сваком послу који поче за службу дома Божијега и у закону и у заповијести тражећи Бога својега, труђаше се свијем срцем својим, и срећан бијаше.

Сенахирим опкољава Јерусалим.
Јерусалим чудом спасен.
Језекијина болест, таштина и смрт.

32. Послије тијех ствари и пошто се оне утврдише, дође *Сенахирим цар асирски, и уђе у земљу Јудину, и опколи тврде градове, и мишљаше их освојити. *2.О цар. 18,13.

2. А кад видје Језекија гдје дође Сенахирим и гдје се окрену да удари на Јерусалим,

3. Учини вијеће с кнезовима својим и с јунацима својим да зарони изворе водене, који бијаху иза града, и помогоше му.

4. Јер се сабра мноштво народа, те заронише све изворе и поток који тече посред земље говорећи: Зашто кад дођу цареви асирски да нађу толико воде?

5. И охрабри се, те озида сав зид оборени, и подиже куле, и споља озида још један зид; и утврди Милон у граду Давидову, и начини много оружја и штитова.

6. И постави војводе над народом, и сабра их к себи на ⌐улицу код врата градских, и говори им љубазно и рече: → трг

7. Будите слободни и храбри, не бојте се и не плашите се цара асирскога ни свега мноштва што је с њим, јер је с нама Већи него с њим.

8. С њим је мишица тјелесна а с нама је Господ Бог наш да нам помаже и да бије наше бојеве. И народ се ослони на ријечи Језекије цара Јудина.

9. Потом Сенахирим цар асирски, док бјеше на Лахису са свом силом својом, посла слуге своје у Јерусалим к Језекији цару Јудину и ка свему народу Јудину који бијаше у Јерусалиму, и поручи:

10. Овако вели Сенахирим цар асирски: У шта се уздате, те стојите у Јерусалиму затворени?

11. Не наговара ли вас Језекија да вас помори глађу и жеђу говорећи: Господ Бог наш избавиће нас из руку цара асирскога?

12. Није ли тај Језекија оборио висине његове и олтаре његове, и заповједио Јуди и Јерусалимљанима говорећи: Клањајте се само пред једнијем олтаром и на њему кадите?

13. Еда ли не знате шта сам учинио ја и моји ˅стари од свијех народа на *земљи? Јесу ли богови народа земаљских могли избавити земљу своју из мојих руку?

˅преци *2.О цар. 18,33.

14. Који је између свијех богова онијех народа које затреше оци моји, могао избавити свој народ из мојих руку, да би могао ваш Бог вас избавити из моје руке?

15. Немојте, дакле, да вас вара Језекија и да вас тако наговара, и не вјерујте му; јер ниједан бог ниједнога народа или царства није могао избавити народа својега из мојих руку ни из руку мојих отаца, а камоли ће ваш Бог избавити вас из мојих руку?

16. И још више говорише слуге његове на Господа Бога и на Језекију слугу његова.

17. А и књигу написа ружећи Господа Бога Израиљева и говорећи на Њ ријечима: Као што богови народа земаљских нијесу избавили својега народа из мојих руку, тако неће ни Бог Језекијин избавити народа својега из мојих руку.

18. И викаху иза гласа *јудејски народу јерусалимском који бијаше на зиду да их уплаше и смету да би узели град.

*2.О цар. 18,28.

19. И говораху о Богу ˅Јерусалимском као о боговима народа земаљских, који су дјело руку човјечијих.

20. Тада се помоли због тога цар Језекија и пророк Исаија син Амосов, и вапише к Небу.

21. И посла Господ анђела, који поби све јунаке и војводе и кнезове у војсци цара асирскога, те се врати са срамотом у своју земљу. И кад уђе у кућу својега бога, убише га ондје мачем који изиђоше од бедара његовијех.

22. Тако сачува Господ Језекију и народ јерусалимски од руку Сенахирима цара асирскога и од руку свијех других, и чува их на све стране.

23. И многи доношаху даре Господу у Јерусалим и ˅закладе Језекији цару Јудину; и од тада се узвиси пред *свијем народима.

˅драгоцјености *1.Днев. 29,25.

24. У то вријеме разболе се *Језекија на смрт, и помоли се Господу, који му проговори и учини му чудо.

*Иса. 38,1.

25. Али Језекија не поступи према добру које му се учини, јер се понесе *срце његово; зато се подиже на њ †гњев и на ‡Јуду и на Јерусалим.

*5.Мој. 8,17. †2.Днев. 24,18. ‡2.Днев. 25,19.

26. Али се понизи *Језекија зато што се бјеше понијело срце његово, и он и Јерусалимљани, те не дође на њих гњев Господњи за живота Језекијина.

*2.О цар. 20,19.

27. А имаше *Језекија врло велико благо и славу; и начини себи ризнице за сребро и злато и за драго камење и за мирисе и за штитове и за свакојаке закладе,

*2.О цар. 20,13.

28. И ˅стаје за доходе од жита и од вина и од уља, и стаје за свакојаку стоку, и торове за овце.

˅спремишта

29. И градове сазида себи, и имаше много стоке, и оваца и говеда, јер му Бог даде веома велико благо.

30. Исти Језекија загати горњи извор воде Гиона, и право је сведе доље на западну страну града Давидова; и бијаше срећан Језекија у сваком послу свом.

31. Само кад дођоше посланици кнезова вавилонских, које послаше к њему да распитају за чудо које би у земљи, остави га Бог да би га искушао да би се знало све што му је у срцу.

32. А остала дјела *Језекијина и милости његове, ето, то је записано у ˅утвари пророка Исаије сина Амосова и у Књизи о царевима Јудинијем и Израиљевијем.

*Иса. 36,1. ˅пророчком виђењу

33. И почину Језекија код отаца својих, и погребоше га више гробова синова Давидовијех; и учинише му на смрти част сви Јудејци и Јерусалимљани. А на његово се мјесто зацари Манасија син његов.

Манасијино идолопоклонство, допадање ропства, покајање и молитва. Његова насљедника Амона, идолопоклоника, убијају.

33. Дванаест година бјеше *Манасији кад поче царовати, и царова педесет и пет година у Јерусалиму.
*2.О цар. 21,1.

2. А чињаше што је зло пред Господом по гаднијем дјелима онијех народа које одагна Господ испред синова Израиљевијех.

3. Јер опет погради висине, које бјеше раскопао Језекија отац његов, и подиже олтаре валима, и начини лугове, и клањаше се свој војсци небеској и служаше јој.

4. Начини олтаре и у дому Господњем, за који бјеше рекао Господ: У Јерусалиму ће бити име Моје довијека.

5. Начини олтаре свој војсци небеској у два тријема дома Господњега.

6. И проводи синове своје кроз огањ у долини сина Еномова, и гледаше на времена и гаташе и врачаше, и ˀуреди оне што се договарају с духовима и врачаре, и чињаше врло много што је зло пред Господом гњевећи Га.
ˀпостави

7. И постави лик резан који начини у дому Божијем, за који бјеше рекао Бог Давиду и Соломуну сину његову: У овом дому и у Јерусалиму, који изабрах између свијех племена Израиљевијех, намјестићу име своје довијека.

8. И нећу више кренути ноге синовима Израиљевијем из земље коју сам одредио оцима вашим, ако само уздрже и устворе све што сам им заповједио преко Мојсија, сав закон и уредбе и судове.

9. Али Манасија заведе Јуду и Јерусалим, те чинише горе него народи које истријеби Господ испред синова Израиљевијех.

10. И Господ говораше Манасији и народу његову, али не хтјеше слушати.

11. Зато доведе *Господ на њих главаре од војске цара асирскога, и ухватише Манасију у трњу, и свезавши га у двоје вериге мједене одведоше га у Вавилон.
*5.Мој. 28,36.

12. И кад бијаше у невољи, мољаше се *Господу Богу својему, и понизи се веома пред Богом отаца својих.
*5.Мој. 4,30.

13. И молећи се умоли Му се, те услиши молитву његову и поврати га у Јерусалим на царство његово. Тада позна Манасија да је Господ Бог.

14. А послије тога озида зид иза града Давидова са запада Гиону, од самога потока па до Рибљих врата и око *Офила, и изведе га врло високо; и постави војводе по свијем тврдијем градовима Јудинијем.
*2.Днев. 27,3.

15. И изнесе из дома Господњега богове туђе и лик и све олтаре које бјеше начинио на гори дома Господњега и у Јерусалиму, и баци иза града.

16. Па оправи *олтар Господњи и принесе на њему †жртве захвалне и у славу, и заповједи Јудејцима да служе Господу Богу Израиљеву.
*1.О цар. 18,30. †3.Мој. 7,12.

17. Али народ још приношаше жртве на висинама, али само Господу Богу својему.

18. А остала дјела Манасијина и молитва његова Богу његову и ријечи које му говорише видиоци у име Господа Бога Израиљева, то је све у Књизи о царевима Израиљевијем.

19. А молитва његова и како се умолио, и сви гријеси његови и пријеступи, и мјеста гдје је පоградио висине и подигао лугове и ликове резане прије него се понизи, то је све записано у књигама пророчким.

20. И почину Манасија код отаца својих, и погребоше га у дому његову. А на његово се мјесто зацари Амон син његов.

21. Двадесет и двије године имаше Амон кад поче царовати, и царова двије године у Јерусалиму.

22. И чињаше што је зло пред Господом као што је чинио Манасија отац му; јер свијем ликовима резанијем, које начини Манасија отац његов, приношаше Амон жртве и служаше им.

23. Али се не понизи пред Господом, као што се понизи Манасија отац његов; него исти Амон још више гријешаше.

24. И побунише се на њ слуге његове, и убише га у кући његовој.

25. Тада поби народ земаљски све који се бијаху побунили на цара Амона, и зацари народ земаљски Јосију сина његова на његово мјесто.

Јосија затире идолопоклонство и поправља Храм. Чита народу Књигу завјетну. Пророчица Олда. Обновљење завјета.

34. Осам година бијаше *Јосији кад поче царовати, и царова тридесет и једну годину у Јерусалиму.

*2.О цар. 22,1.

2. Он чињаше што је право пред Господом и хођаше путевима Давида оца својега и не отступаше ни надесно ни налијево.

3. Јер осме године царовања својега, док још бјеше дијете, поче тражити Бога Давида оца својега; а дванаесте године поче чистити Јудеју и Јерусалим од висина и од лугова и од ликова резанијех и ливенијех.

4. Јер пред њим раскопаше олтаре валима, и ликове сунчане који бијаху на њима исијече, и гајеве, и ликове резане и ливене изломи и сатре, и разасу по гробовима онијех који им приносише жртве;

5. А кости свештеничке сажеже на олтарима њиховијем; и очисти Јудеју и Јерусалим;

6. Тако и градове Манасијине и Јефремове и Симеунове и до Нефталима, и пустоши њихове унаоколо.

7. И тако обори олтаре и гајеве, и ликове изломи и сатре, и све ликове сунчане исијече по свој земљи Израиљевој; потом се врати у Јерусалим.

8. А осамнаесте године царовања својега пошто очисти земљу и дом, посла Сафана сина Азалијина и Масију заповједника градскога и Јоаха сина Јоахазова, паметара, да се оправи дом Господа Бога његова.

9. И они отидоше ка Хелкији поглавару свештеничком, и предаше новце донесене у дом Божји, које скупише Левити вратари од синова Манасијиних и Јефремовијех и од свега остатка Израиљева, и од свега Јуде и Венијамина, па се вратише у Јерусалим;

10. И дадоше настојницима над послом, који бијаху над домом Господњим, а они их даваху посленицима који рађаху у дому Господњем оправљајући што је трошно и утврђујући дом;

11. Даваху дрводјељама и каменарима да се купује камење тесано и дрво за греде и да се побрвнају куће које бијаху развалили цареви Јудини.

12. А ти људи рађаху вјерно посао; и над њима бијаху постављени Јат и Овадија Левити од синова Мераријевих, и Захарија и Месулам од синова Катовијех да настоје око посла; и ти Левити сви умијаху ударати у справе музичке.

13. И бијаху над носиоцима и над свијем посленицима у свакој служби, и писари и управитељи и вратари бијаху Левити.

14. И кад изношаху новце донесене у дом *Господњи, нађе Хелкија свештеник †Књигу закона Господњега данога преко Мојсија.

*2.Днев. 34,21. †5.Мој. 31,24.

15. И каза Хелкија Сафану писару и рече: Нађох Законик у дому Господњем. И даде Хелкија књигу Сафану.

16. А Сафан однесе књигу цару и јави му говорећи: Слуге твоје раде све што им је заповјеђено.

17. Јер покупивши новце што се нађоше у дому Господњем, дадоше их настојницима и посленицима.

18. И још каза Сафан писар цару говорећи: Књигу ми даде Хелкија свештеник. И прочита је Сафан цару.

19. А кад цар чу шта говори *Закон, раздрије хаљине своје.

*Нем. 8,9.

20. И заповједи цар Хелкији и Ахикаму сину Сафанову и Авдону сину Михејину и Сафану писару и Асаји слузи цареву, говорећи:

21. Идите упитајте Господа за ме и за Остатак у *Израиљу и Јуди због ријечи ове књиге што се нађе, јер је велик гњев Господњи који се излио на нас зато што оци наши не држаше ријечи Господње да чине све онако како је написано у овој књизи.

*2.О цар. 17,6.

22. И тако отиде *Хелкија и људи цареви к Олди †пророчици, ‡жени Салума сина Текуја сина Асре ризничара, а она сјеђаше у Јерусалиму у другом крају, и говорише с њом о том.

*2.О цар. 22,14. †2.Мој. 15,20. ‡Суд. 4,4.

23. А она им рече: Овако вели Господ Бог Израиљев: Кажите човјеку који вас је послао к мени:

24. Овако вели *Господ: Ево пустићу зло на то мјесто и на становнике његове, све клетве написане у књизи, коју су прочитали цару Јудину. *Јер. 25,9. Исус Н. 23,16.

25. Зато што Ме оставише и кадише другим боговима да би Ме гњевили свијем дјелима руку својих, зато ће се излити гњев Мој на то мјесто и неће се угасити.

26. А *цару Јудину који вас је послао да упитате Господа, овако му реците: Овако вели Господ Бог Израиљев за ријечи које си чуо: *2.О цар. 22,18.

27. Што је одмекнуло *срце твоје и понизио си се пред Богом, кад си чуо што је рекао за то мјесто и за становнике његове, и понизивши се преда Мном раздро си хаљине своје и плакао преда Мном, зато и Ја услиших тебе, вели Господ. *Псал. 51,17.

28. Ево, Ја ћу те прибрати к оцима твојим, и на миру ћеш бити прибран у гроб свој, и нећеш видјети својим очима зло које ћу пустити на то мјесто и на становнике његове. И казаше то цару.

29. Тада посла цар те скупи све *старјешине Јудине и јерусалимске. *2.О цар. 23,1.

30. И отиде цар у дом Господњи и сви људи из земље Јудине и Јерусалимљани, и свештеници и Левити и сав народ, мало и велико, и прочита им све ријечи Књиге завјетне, која се нађе у дому Господњем.

31. И цар стојећи на свом мјесту зададе вјеру пред Господом да ће ићи за Господом и држати заповијести Његове и свједочанства Његова и уредбе Његове свијем срцем и свом душом својом вршећи ријечи тога Завјета написане у тој књизи.

32. И каза, те присташе сви који се нађоше у Јерусалиму и у племену Венијаминову; и чињаху Јерусалимљани по завјету Бога, Бога отаца својих.

33. И укиде Јосија све гадове по *свијем крајевима синова Израиљевих, и учини, те сви који бијаху у Израиљу служаху Господу Богу својему. Свега вијека његова не отступише од Господа Бога отаца својих. *Јер. 3,10.

Јосија свечано празнује Пасху и гине у рату са царем мисирскијем Нехаоном.

35. И празнова Јосија у Јерусалиму *Пасху Господу; и клаше пасху четрнаестога дана првога мјесеца. *2.О цар. 23,21.

2. И постави свештенике у службе њихове, и утврди их да служе у дому Господњем.

3. И рече Левитима, који учаху сав народ Израиљев и бијаху посвећени Господу: Намјестите свети ковчег у дому који је сазидао Соломун син Давидов цар Израиљев, не треба више да га носите на раменима; сада служите Господу Богу својему и народу Његову Израиљу.

4. И приправите се по домовима отаца својих по редовима својим како је наредио Давид цар Израиљев и Соломун син његов.

5. И стојте у Светињи по редовима домова отачких браће своје, синова народнијех, и по редовима домова отачких међу Левитима.

6. И тако закољите пасху, и освештајте се и приправите браћу своју да би чинили како је рекао Господ преко Мојсија.

7. И Јосија даде народу од стоке јагањаца и јарића, све за Пасху, свјема који бијаху ондје, на број двије тисуће и шест стотина, и три тисуће говеда, све од царева блага.

8. И кнезови његови дадоше драговољно народу, свештеницима и Левитима: Хелкија и Захарија и Јехило старјешине у дому Божијем дадоше свештеницима за Пасху двије тисуће и шест стотина јагањаца и јарића и три стотине говеда.

9. А Хонанија и Семаја и Натанаило браћа његова, и Асавија и Јеило и Јозавад, поглавари левитски дадоше Левитима за Пасху пет тисућа јагањаца и јарића, и пет стотина говеда.

10. И кад би спремљено за службу, стадоше свештеници на своје мјесто и Левити у редовима својим по заповијести царевој.

11. И клаху пасху, и *свештеници кропљаху крвљу примајући из њиховијех руку, а †Левити дераху. *3.Мој. 1,5. †2.Днев. 29,34.

12. И одвојише жртву паљеницу да даду народу по редовима домова отачких да се принесе Господу, како је написано у књизи Мојсијевој. Тако учинише и с говедима.

13. И пекоше пасху на огњу по обичају; а друге посвећене ствари кухаше у лонцима и у котловима и у тавама, и раздаваше брзо свему народу.

14. Потом готовише себи и свештеницима; јер свештеници синови Аронови имаху посла око жртава паљеница и претилина до ноћи; зато Левити готовише и себи и свештеницима синовима Ароновијем.

15. И пјевачи синови *Асафови стајаху на свом мјесту по заповијести Давидовој и Асафовој и Емановој и Једутуна видиоца царева; и вратари на сваким вратима; не мицаху се од службе своје, него †браћа њихова, остали Левити, готовише им.

*1.Днев. 25,1. †1.Днев. 9,17.

16. Тако би уређена сва служба Господња у онај дан да се прослави Пасха и принесу жртве паљенице на олтару Господњем по заповијести цара Јосије.

17. И празноваше синови *Израиљеви који се нађоше ондје †Пасху у то вријеме и Празник пријеснијех ‡хљебова седам дана.

*2.Днев. 30,21. †1.Кор. 5,7. ‡2.Мој. 12,15.

18. И не би Пасха празнована као ова у Израиљу од времена Самуила пророка, нити који од царева Израиљевијех празнова Пасху као што је празнова Јосија са свештеницима и Левитима и са свијем Judом и Израиљем што га се нађе, и с Јерусалимљанима.

19. Осамнаесте године царовања Јосијина празнована би та Пасха.

20. Послије свега тога, кад *Јосија уреди дом, дође Нехаон цар мисирски да бије Харкемис на †Еуфрату, и Јосија изиђе преда њ.

*2.О цар. 23,29. †Јер. 46,2.

21. А он посла к њему посланике и поручи: Шта ја имам с тобом, царе Јудин? Не идем ја данас на тебе, него на дом који војује на мене, и Бог ми је заповједио да похитам. Прођи се Бога који је са мном, да те не убије.

22. Али се Јосија не одврати од њега, него се преобуче да се бије с њим, и не послуша ријечи Нехаоновијех из уста Божјих, него дође да се побије у пољу мегидонском.

23. И стријелци устријелише цара Јосију, и цар рече слугама својим: Извезите ме одавде, јер сам љуто рањен.

24. И скидоше га слуге његове с кола, и метнуше на друга кола која имаше, и одвезоше га у *Јерусалим; и умрије, и би погребен у гробљу отаца својих. И сав Јуда и †Јерусалим плака за Јосијом.

*Зах. 12,11. †2.О цар. 23,30.

25. И пророк Јеремија нарица за Јосијом. И сви пјевачи и пјевачице спомињаше у тужбалицама својим Јосију до данашњега дана, и уведоше их у обичај у Израиљу, и ето записане су у Плачу.

26. А остала дјела Јосијина и милостиње његове, како пише у закону Господњем,

27. Дјела његова прва и посљедња, ето записана су у Књизи о царевима Израиљевијем и Јудинијем.

Јоахаз, Јоаким, Јоахин, Седекија.
Ропство вавилонско. Кир допушта
повратак из ропства.

36. Тада узе народ земаљски *Јоахаза сина Јосијина, и зацарише га намјесто оца његова у Јерусалиму.

*2.О цар. 23,30.

2. Двадесет и три године имаше Јоахаз кад поче царовати, и царова три мјесеца у Јерусалиму.

3. Јер га сврже цар мисирски у Јерусалиму и оглоби земљу сто таланата сребра и таланат злата.

4. И постави цар мисирски Елијакама брата његова царем над Јудом и Јерусалимом, и предје му име Јоаким; а Јоахаза брата његова узе Нехаон и одведе га у Мисир.

5. Двадесет и пет година бијаше Јоакиму кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму; и чињаше зло пред Господом Богом својим.

6. И дође на њ Навуходоносор цар вавилонски, и свеза га у двоје вериге мједене и одведе га у Вавилон.

7. И судове дома Господњега однесе Навуходоносор у Вавилон, и метну их у цркву своју у Вавилону.

8. А остала дјела Јоакимова и гадови које је чинио, и што се на њему нађе, ето, то је записано у Књизи о царевима Израиље-

вијем и Јудинијем; и зацари се на његово мјесто Јоахин син његов.

9. Бијаше Јоахину* осамнаест година кад поче царовати, и царова три мјесеца и десет дана у Јерусалиму; и чињаше што је зло пред Господом. *2.О цар. 24,8.

10. И кад прође она година, посла цар *Навуходоносор, те га одведоше у Вавилон са закладима дома Господњега, а царем постави Седекију брата његова над Јудом и Јерусалимом. *2.Днев. 36,7.

11. Двадесет и једна година бијаше *Седекији кад поче царовати, и царова једанаест година у †Јерусалиму. *2.О цар. 24,17. †2.О цар. 24,18.

12. И чињаше зло пред Господом Богом својим, и не покори се пред Јеремијом пророком, који му говораше из уста Господњих;

13. Него се још одврже од *цара Навуходоносора, који га бјеше заклео Богом; и отврдну вратом својим и уприје се срцем својим да се не обрати ка †Господу Богу Израиљеву. *Јер. 52,3. †Јер. 43,2; 2.О цар. 17,14.

14. И сви главари између свештеника и народ гријешише веома много по свијем гаднијем дјелима других народа, скврнећи дом Господњи, који бјеше посветио у Јерусалиму.

15. И Господ Бог отаца њиховијех слаше к њима зарана једнако гласнике своје, јер Му бјеше жао народа својега и Стана својега.

16. А они се ругаху гласницима Божјим, и не мараху за ријечи његове, и смијаху се пророцима његовијем, докле се не распали *гњев Господњи на народ Његов, те не би лијека. *Псал. 74,1.

17. И доведе на њих цара халдејскога, који поби младиће њихове мачем у дому *Светиње њихове, и не пожали ни младића ни дјевојке, ни старца ни немоћна. Све му даде у руке. *Језек. 9,6.

18. И све судове дома Божијега, велике и мале, и благо дома Господњега и благо царево и кнезова његовијех, све однесе у *Вавилон. *2.О цар. 25,13.

19. И упалише дом Божји, и развалише зид јерусалимски, и све дворове у њему попалише огњем, и искварише све драгоцјене закладе његове.

20. И што их оста од мача, одведе их у Вавилон и бјеху робови њему и синовима његовијем, докле не наста царство Персијско,

21. Да се испуни *ријеч Господња коју рече устима Јеремијинијем, докле се †земља не издовољи Суботама својим, јер почиваше за све вријеме докле бјеше пуста, докле се не наврши седамдесет година. *Јер. 29,10. †3.Мој. 25,4.

22. Али прве године Кира цара персијскога, да би се испунила *ријеч Господња коју рече на уста Јеремијина, подиже †Господ дух Кира цара персијскога, те огласи по свему царству својему и расписа говорећи: *Јер. 29,10. †Агеј 1,14.

23. Овако вели Кир цар *персијски: Сва царства земаљска дао ми је Господ Бог небески, и Он ми је заповједио да Му сазидам дом у Јерусалиму у Јудеји. Ко је између вас од свега народа Његова? Господ Бог његов нека буде с њим, па нек иде. *Језд. 1,2.

КЊИГА ЈЕЗДРИНА

Кир допушта Јудејцима слободан повратак из ропства ради зидања Храма.

1. Прве године *Кира †цара персијскога, да би се испунила ријеч Господња, коју рече на уста Јеремијина, подиже ‡ Господ дух Кира цара персијскога, те огласи по свему царству својему и расписа говорећи: *2.Днев. 36,22. †Језд. 5,13. ‡Јер. 25,12.

2. Овако вели Кир цар персијски: Сва царства земаљска дао ми је Господ Бог небески, и Он ми је заповједио да Му сазидам дом у Јерусалиму у Јудеји.

3. Ко је између вас од свега народа Његова? Бог небески нека буде с њим, па нек иде у Јерусалим у Јудеји, и нека зида дом Господа Бога Израиљева, Бога који је у Јерусалиму.

4. А ко би остао у којем год мјесту гдје се бави, нека га људи онога мјеста потпомогну сребром и златом и имањем и стоком осим драговољнога прилога за дом Божји у Јерусалиму.

5. Тада усташе главари породица отачких од Јуде и Венијамина, и свештеници и Левити и сви којима Бог подиже дух да иду да зидају дом Господњи у Јерусалиму.

6. И потпомогоше их сви који бијаху око њих судовима сребрнијем и златнијем, имањем и стоком и стварима скупоцјенијем осим свега што драговољно приложише.

7. И цар Кир издаде судове дома Господњега које бијаше однио из Јерусалима цар Навуходоносор и метнуо у дом својих богова;

8. А издаде их Кир цар персијски преко Митридата ризничара, који их изброји Сасавасару кнезу јудејском.

9. А ово им је број: Здјела златнијех тридесет, здјела сребрнијех тисућа, ножева двадесет и девет,

10. Чаша златнијех тридесет, других чаша сребрнијех четири стотине и десет, других судова тисућа;

11. Свега судова златнијех и сребрнијех пет тисућа и четири стотине; све то понесе Сасавасар кад се врати из Вавилона у Јерусалим.

Списак Јудејаца који се вратише из ропства. Њихови прилози за зидање Храма.

2. А ово су људи оне *земље што пођоше из †ропства од онијех који бише пресељени, које пресели Навуходоносор цар вавилонски у ‡Вавилон, и вратише се у Јерусалим и у Јудеју, сваки у свој град: *2.О цар. 24,14. †Језд. 8,35. ‡2.Днев. 36,20.

2. Који дођоше са Зоровавељем, с Исусом, Немијом, Серајом, Релајом, Мардохејем, Вилсаном, Миспаром, Вигвајем, Реумом и Ваном; на број бјеше људи народа Израиљева:

3. Синова Фаросовијех двије тисуће, сто и седамдесет и два;

4. Синова Сефатијиних триста и седамдесет и два;

5. Синова Араховијех седам стотина и седамдесет и пет;

6. Синова Фат-Моавовијех, од синова Исусовијех и Јоавовијех, двије тисуће осам стотина и дванаест;

7. Синова Еламовијех тисућа и двјеста и педесет и четири;

8. Синова Затујевих девет стотина и четрдесет и пет;

9. Синова Захајевих седам стотина и шездесет;

10. Синова Ванијевих шест стотина и четрдесет и два;

11. Синова Вивајевих шест стотина и двадесет и три;

12. Синова Азгадовијех тисућа и двјеста и двадесет и два;

13. Синова Адоникамових шест стотина и шездесет и шест;

14. Синова Вигвајевих двије тисуће и педесет и шест;

15. Синова Адиновијех четири стотине и педесет и четири;

16. Синова Атировијех од Језекије деведесет и осам;

17. Синова Висајевих триста и двадесет и три;

18. Синова Јоринијех сто и дванаест;

19. Синова Асумовијех двјеста и двадесет и три;

20. Синова Гиваровијех деведесет и пет;

21. Синова витлејемских сто и двадесет и три;

22. Људи из Нетофата педесет и шест;

23. Људи из Анатота сто и двадесет и осам;

24. Синова азмаветских четрдесет и два;

25. Синова киријат-јаримских, хефирских и виротских седам стотина и четрдесет и три;

26. Синова рамских и гавајских шест стотина и двадесет и један;

27. Људи из Михмаса сто и двадесет и два;

28. Људи из Ветиља и Гаја двјеста и двадесет и три;

29. Синова невонских педесет и два;

30. Синова Магвисових сто и педесет и шест;

31. Синова *Елама другога тисућа и двјеста и педесет и четири; *Нем. 7,34.

32. Синова Харимовијех триста и двадесет;

33. Синова лодских, адидских и ононских седам стотина и двадесет и пет;

34. Синова *јерихонских триста и четрдесет и пет; *Нем. 7,36.

35. Синова сенајских три тисуће и шест стотина и тридесет.

36. Свештеника: синова Једајиних од дома Исусова девет стотина и седамдесет и три;

37. Синова Имировијех тисућа и педесет и два;

38. Синова *Пасхоровијех тисућа и двјеста и четрдесет и седам; *Језд. 10,22.

39. Синова Харимовијех тисућа и седамнаест;

40. Левита: Синова Исусових и Кадмилових између синова Одујиних седамдесет и четири;

41. Пјевача: Синова Асафовијех сто и двадесет и осам;

42. Синова вратарских: Синова Салумовијех, синова Атировијех, синова Талмоновијех, синова Акувовијех, синова Атитиних, синова Совајевих, свега сто и тридесет и девет;

43. Нетинеја: Синова Сишинијех, синова Асуфинијех, синова Таваотовијех,

44. Синова Киросовијех, синова Сијајиних, синова Фадонових,

45. Синова Леваниних, синова Агавиних, синова Акувових,

46. Синова Агавовијех, синова Самлајевих, синова Анановијех,

47. Синова Гидиловијех, синова Гаровијех, синова Реајиних,

48. Синова Ресиновијех, синова Некодинијех, синова Газамовијех,

49. Синова Узинијех, синова Фасејиних, синова Висајевих,

50. Синова Асениних, синова Меунимовијех, синова Нефусимовијех,

51. Синова Ваквуковијех, синова Акуфинијех, синова Аруровијех,

52. СиноваВаслутовијех, синова Меидинијех, синова Арсинијех,

53. Синова Варкосовијех, синова Сисаринијех, синова Таминијех,

54. Синова Несијиних, синова Атифинијех,

55. Синова слуга Соломуновијех: Синова Сотајевих, синова Соферетовијех, синова Ферудинијех,

56. Синова Јалинијех, синова Дарконовијех, синова Гидиловијех,

57. Синова Сефатијинијех, синова Атиловијех, синова Фохерета од Севајима, синова Амијевијех,

58. Свега ᵛ*Нетинеја и синова слуга Соломуновијех триста и деведесет и два.
ᵛслуге у Храму *1.Днев. 9,2.

59. И ови пођоше из Тел-Мелаха и Тел-Арисе: Херув, Адан и Имир, али не могоше показати отачкога дома својега и потомства својега, еда ли су од Израиља,

60. И синови Делајини, синови Товијини, синови Некодини, њих шест стотина и педесет и два;

61. И од синова свештеничких: Синови Авајини, синови Акосови, синови Варзелаја, који се ожени једном између кћери Варзелаја Галађанина, те се прозва њиховијем именом.

62. Они тражише по књигама да би показали род свој, али се не нађоше, зато бише одлучени од *свештенства. *Нем. 7,64.

63. И запријети им Тирсата да не једу од Светиње над светињама, докле не настане свештеник с Уримом и Тумимом.

64. Свега збора скупа бјеше четрдесет и двије тисуће и три стотине и шездесет,

65. Осим слуга њиховијех и слушкиња њиховијех, којих бијаше седам тисућа и три стотине и тридесет и седам, а међу њима бијаше двјеста пјевача и пјевачица.

66. Имаху седам стотина и тридесет и шест коња, двјеста и четрдесет и пет мазги,

67. Четири стотине и тридесет и пет камила, шест тисућа и седам стотина и двадесет магараца.

68. И неки између домова отачких дошавши к дому Господњему у Јерусалиму приложише драговољно да се гради дом Божји на свом мјесту.

69. По могућству својему дадоше у ризницу за посао: злата шездесет и једну тисућу ᵛдрама, сребра пет тисућа ᵛᵛмина, и хаљина свештеничких стотину.
ᵛ1 драм = 8,40 г ᵛᵛ1 мина = 570 г

70. И тако се населише свештеници и Левити и неки из народа и пјевачи и вратари и Нетинеји у градовима својим, и сав Израиљ у својим градовима.

Подизање олтара за жртву паљеницу. Празник сјеница. Полагање темеља Храму.

3. А кад дође седми мјесец и синови Израиљеви бијаху у својим градовима, сабра се народ једнодушно у Јерусалим.

2. Тада уста Исус син Јоседеков с браћом својом свештеницима и Зоровавељ син Салатилов с браћом својом, и изградише олтар Бога Израиљева да приносе на њему жртве паљенице како пише у закону Мојсија човјека Божијега.

3. И подигоше олтар на мјесту његову, ако и бијаху у страху од народа земаљских; и приносише на њему жртве паљенице Господу, жртве паљенице јутром и вечером;

4. И празноваше Празник сјеница, како је писано, приносећи жртве паљенице сваки дан на број како је уређено за сваки дан.

5. А потом приносише жртву паљеницу свагдашњу, и на Младине и на све празнике Господње освећене и од свакога који драговољно приношаше принос Господу.

6. Од првога дана мјесеца седмога почеше приносити жртве паљенице Господу, а дом Господњи још не бјеше основан.

7. И дадоше новце каменарима и дрводјељама, и храну и пиће и уље Сидоњанима и Тирцима да довозе дрва кедрова с Ливана у море Јопско, како им бјеше допустио Кир цар персијски.

8. И друге године по повратку њихову к дому Божијему у Јерусалим, другога мјесеца почеше Зоровавељ син Салатилов и Исус син Јоседеков и остала браћа њихова, свештеници и Левити, и сви који дођоше из ропства у Јерусалим, и поставише Левите од двадесет година и више да настоје над послом око дома Господњега.

9. И би постављен Исус и синови његови и браћа његова, и Кадмило и синови његови, синови Јудини, заједно да ˇнастоје над посленицима у дому Божијем, и синови Инададови и њихови синови и браћа њихова Левити. ˆнадгледају

10. И кад зидари полагаху темељ цркви Господњој, поставише свештенике обучене с трубама и Левите синове Асафове с ˇкимвалима да хвале *Господа по уредби Давида цара Израиљева. ˆчинеле *Зах. 7,3.

11. И пјеваху наизмјенце хвалећи и славећи Господа: Јер је довијека *милост Његова над Израиљем. И сав народ подвикиваше иза гласа хвалећи †Господа што се осниваше дом Господњи.

*2.Днев. 7,3. †Јер. 33,11; 2.Мој. 15,21.

12. А многи од свештеника и Левита и главара домова отачких, старци који бијаху виђели пређашњи дом, плакаху иза гласа гледајући *овај дом који се осниваше, а многи опет подвикиваху од радости, *Агеј 2,3.

13. Те народ не могаше разазнати вике радосне од вике плачне у народу, јер народ подвикиваше иза гласа, и вика се чујаше далеко.

Сметње у зидању Храма и зидова јерусалимскијех. Тужба на Јудејце.

4. А кад чуше непријатељи Јудини и Венијаминови да они који се вратише из ропства зидају цркву Господу Богу Израиљеву,

2. Дођоше к Зоровавељу и ка главарима домова отачких, и рекоше им: Да и ми зидамо с вама, јер ћемо као и ви тражити Бога вашега, и Њему приносимо жртве од времена Есархадона цара асирскога, који нас је довео овамо.

3. А Зоровавељ и Исус и остали главари домова отачких у Израиљу рекоше им: Не можете ви с нама зидати дома Богу нашему, него ћемо ми сами зидати Господу Богу Израиљеву, како нам је заповједио Кир цар персијски.

4. Тада народ земаљски досађиваше народу Јудину и сметаше им у зидању;

5. И наимаху савјетнике супрот њима да расипају намјеру њихову свега времена Кира цара персијскога до владе Дарија цара персијскога.

6. А кад се зацари Асвир, у почетку његова царовања написаше тужбу на становнике јудејске и јерусалимске.

7. И за времена Артаксерксова писа Вислам, Митредат, Тавеило и остали другови његови Артаксерксу цару персијском; а књига бјеше писана сирским писмом и сирским језиком.

8. Реум старјешина у вијећу и Симсај писар написаше једну књигу против Јерусалима цару Артаксерксу овако:

9. Реум старјешина у вијећу и Симсај писар и остали другови њихови, Дињани, Афарсашани, Тарфаљани, Афаршани, Архевљани, Вавилоњани, Сусанашани, Деављани, Еламљани,

10. И остали народи које пресели велики и славни ˇАсенафар и насели по градо-

вима самаријским, и остали с ове стране ријеке, тада и тада. *Асурбанипал

11. Ово је пријепис књиге коју му послаше: Цару Артаксерксу, слуге твоје, људи с ове стране ријеке, тада и тада.

12. Да је на знање *цару да Јудејци који пођоше од тебе к нама, дођоше у Јерусалим, и град одметнички и опаки зидају, зидове оправљају и из темеља подижу.

*Амос 7,10.

13. Него да је на знање цару: Ако се овај град сазида и зидови оправе, они неће давати данка ни порезе ни царине, те ће бити штета ризници царској.

14. Што, дакле, плату од двора примамо, те нам не приличи да гледамо штету цареву, због тога шаљемо и јављамо цару,

15. Да се потражи у књизи дневника отаца твојих, па ћеш наћи у књизи дневника и дознати да је овај град одметнички и да је на штету царевима и земљама и да су се у њему дизале буне од давнина, те зато би раскопан овај град.

16. Дајемо на знање цару: Ако се овај град сазида и зидови се његови оправе, онда овај дио преко Ријеке неће више бити твој.

17. Тада цар посла одговор Реуму старјешини у вијећу и Симсају писару и осталијем друговима њиховијем који сеђаху у Самарији и осталијем с ону страну ријеке: Поздравље, тада и тада.

18. Књига коју нам посласте разговијетно би прочитана преда мном.

19. И заповједих те потражише и нађоше да је тај град од давнина устајао на цареве и да су у њему бивали одмети и буне,

20. И да су силни цареви бивали у Јерусалиму, који владаху свијем што је преко *Ријеке, и даваху им се данци и порезе и царине. *1.Днев. 18,3.

21. Зато наредите да се забрани онијем људима да се онај град не зида, докле ја не заповједим.

22. И пазите да не погријешите у том. Јер зашто би зло расло на штету царевима?

23. А кад се пријепис од књиге цара Артаксеркса прочита пред Реумом и Симсајем писарем и пред друговима њиховијем, они брже отидоше у Јерусалим к Јудејцима, те им забранише оружаном силом.

24. Тада стаде посао око дома Божијега у Јерусалиму, и стаја до друге године царовања Дарија цара персијскога.

Настављено зидање Храма онако
како су пророковали Агеј и Захарија.
Извјештај о томе цару Дарију.

5. Тада Агеј пророк и *Захарија син Идов пророк пророковаху Јудејцима који бијаху у Judeji и у Јерусалиму у име Бога Израиљева. *Зах. 1,1.

2. И уста Зоровавељ син Салатилов и Исус син Јоседеков, и почеше опет зидати дом Божји у Јерусалиму, и бјеху с њима пророци Божји помажући им.

3. У то вријеме дође к њима Татнај управитељ с ову страну Ријеке, и Сетар-Воснај и другови њихови, и рекоше им овако: Ко вам је дао власт да зидате ту кућу и да оправљате те зидове?

4. Тада им одговорисмо именујући људе који грађаху ту грађевину.

5. Али бјеше око Божије на старјешинама јудејским, те им не забранише, докле не отиде ствар до Дарија и донесу одговор о том.

6. А ово је пријепис књиге који посла цару Дарију Татнај управитељ с ове стране ријеке и Сетар-Воснај с друговима својим Афарсашанима који бијаху с ове стране ријеке.

7. Послаше му књигу, а у њој бјеше написано овако: Дарију цару свако добро.

8. Да је на знање цару да дођосмо у јудејску земљу к дому Бога великога, који зидају од великога камена, и дрвље мећу у зидове, и посао се брзо ради и напредује у рукама њиховијем.

9. И запитасмо тамошње старјешине рекавши им: Ко вам је дао власт да зидате тај дом и да оправљате те зидове?

10. Па их и за имена њихова запитасмо да бисмо ти јавили, и записасмо имена онијех који су главари међу њима.

11. А они нам одговорише овако говорећи: Ми смо слуге Бога небескога и земаљскога, и зидамо дом који је био сази-

ХРАБРОСТ

дан прије много времена, који је зидао и подигао велик цар *Израиљев. *1.О цар. 6,1.

12. Али кад оци наши разгњевише Бога небескога, даде их у руке Навуходоносору *цару вавилонском Халдејцу, који раскопа овај дом, а народ пресели у Вавилон. *2.Днев. 34,24.

13. Али прве године *Кира цара вавилонскога, цар Кир заповједи да се сазида овај дом Божји. *Језд. 1,1.

14. Још и судове дома Божијега златне и сребрне које * Навуходоносор бијеше узео из цркве јерусалимске и однио у цркву вавилонску, изнесе цар Кир из цркве вавилонске, и бјеху дани по имену Сасавасару, којега постави управитељем, *Језд. 1,7.

15. И рече му: Узми ове судове па иди и однеси их у цркву која је у Јерусалиму, и дом Божји нека се сазида на својем мјесту.

16. Онда тај Сасавасар дође и постави *темељ дому Божијему у Јерусалиму; и од тога времена досад зида се и још није довршен. *Језд. 3,10.

17. Ако је, дакле, угодно цару, нека се потражи у ризници царској у Вавилону је ли цар Кир заповједио да се сазида овај дом Божји у Јерусалиму, и вољу своју о том нека нам цар пошаље.

Пошто је од Дарија стигао повољан одговор, Храм се довршује, посвећује и празнује Пасха.

6. Тада цар Дарије заповједи те тражише у књижници гдје се остављаше благо у Вавилону.

2. И нађоше у ↘Ахмети у двору царском у земљи мидској књигу у којој бијеше записан овај спомен: ➝Северна Мидија (Екбатана)

3. Прве године цара Кира заповједи цар Кир: Дом Божји у Јерусалиму да се сазида да буде мјесто гдје ће се приносити жртве, и темељи да му се изидају, да буде висок шездесет лаката и широк шездесет лаката.

4. Три реда да буду од камења великога и један ред од дрвета новога, а трошак да се даје из царскога дома.

5. И судови дома Божијега златни и сребрни што Навуходоносор бијеше узео из цркве јерусалимске и донио у Вавилон, да се врате и опет однесу у цркву јерусалимску на своје мјесто и да се оставе у дому Божијем.

6. Зато Татнају управитељу с оне стране Ријеке, Сетар-Воснају с друговима својим Афарсашанима, који сте с оне стране ријеке, уклоните се одатле.

7. Оставите нека се гради тај дом Божји, управитељ јудејски и старјешине њихове нека зидају тај дом Божји на мјесту његову.

8. Још заповиједам шта ћете чинити старјешинама јудејским да би се сазидао тај дом Божји; од блага царскога, од доходака с оне стране Ријеке, да се даје без оклијевања трошак онијем људима да се не устављају.

9. И што треба, било јунаца или овнова и јагањаца за жртве паљенице Богу небескому, или пшенице, соли, вина и уља, како реку свештеници јерусалимски, да им се даје сваки дан без одгађања,

10. Да приносе мирисне жртве Богу небескоме и да се моле за живот царев и синова његовијех.

11. Још заповиједам: Ко би учинио друкчије, из његове куће да се узме брвно и пободе, и он на њему да се погуби, и његова кућа да буде буниште за то.

12. И Бог који је ондје настанио име своје, да обори свакога цара и сваки народ који би дигао руку да промијени ово и раскопа тај дом Божји у Јерусалиму. Ја Дарије заповиједам ово, одмах да се изврши.

13. Тада Татнај управитељ с ове стране Ријеке, Сетар-Воснај и другови њихови учинише одмах како заповједи Дарије.

14. И старјешине јудејске зидаше и напредоваше по пророштву Агеја пророка и *Захарије сина Идова, зидаше и довршише по заповијести Бога Израиљева и по заповијести †Кира и ‡Дарија и Артаксеркса цара персијскога. *Језд. 5,1. †Језд. 1,1. ‡Језд. 4,24.

15. И сврши се тај дом до трећега дана мјесеца ↘Адара шесте године царовања цара Дарија. ➝фебруар/март

16. И синови *Израиљеви, свештеници и Левити и остали између онијех који се вратише из ропства посветише тај дом Божји радујући се. *1.О цар. 8,63.

17. И принесоше за посвећење тога дома Божијега сто јунаца, двјеста овнова, че-

тири стотине јагањаца и дванаест јараца на *жртву за †гријех за свега Израиља према броју племена Израиљевијех.

*1.Днев. 16,1. †Језд. 8,35.

18. И поставише свештенике по редовима њиховијем и Левите по редовима њиховијем да служе Богу у Јерусалиму, како је написано у књизи Мојсијевој.

19. Потом славише који се вратише из ропства Пасху четрнаестога дана првога мјесеца.

20. Јер се очистише и *свештеници и †Левити, те бијаху сви чисти, и клаше ‡пасху за све који се вратише из ропства и за браћу своју свештенике и за себе саме.

*2.Днев. 29,34. †2.Днев. 35,11. ‡2.Мој. 12,21.

21. И једоше синови Израиљеви који се вратише из ропства и сви који се од нечистоте народа земаљских одвојише к њима да траже *Господа Бога Израиљева.

*Псал. 93,5.

22. И празноваше Празник пријеснијех *хљебова седам дана веселећи се; јер их развесели †Господ и обрати срце цара асирскога к њима да укријепи руке њихове у послу око дома Бога, Бога Израиљева.

*2.Мој. 12,15. †Језд. 7,27.

Јездра с допуштењем и потпором цара Артаксеркса опет уводи службу Божију.

7. А послије овијех ствари за царовања Артаксеркса цара персијскога Јездра, син *Сераје сина †Азарије, сина Хелкије,

*2.О цар. 25,18. †1.Днев. 6,14.

2. Сина Салума, сина Садока, сина Ахитова,

3. Сина Амарије, сина Азарије, сина Мерајота,

4. Сина Зераје, сина Озије, сина Вукија,

5. Сина Ависује, сина Финеса, сина Елеазара, сина Арона поглавара свештеничкога,

6. Тај Јездра врати се из Вавилонске, а бијаше књижевник вјешт закону Мојсијеву, који даде Господ Бог Израиљев, и цар му даде све што заиска, јер рука Господа Бога његова бијаше над њим,

7. И вратише се у Јерусалим неки синови Израиљеви и свештеници и Левити и пјевачи и вратари и Нетинеји седме године цара Артаксеркса.

8. А дође у Јерусалим петога мјесеца седме године тога цара.

9. Јер првога дана првога мјесеца пође из Вавилонске, а првога дана петога мјесеца дође у Јерусалим, јер добра рука Бога његова бјеше над њим.

10. Јер *Јездра бјеше управио †срце своје да истражује закон Господњи и да га извршује и да учи ‡Израиља уредбама и законима.

*Нем. 8,1. †1.Сам. 7,3. ‡5.Мој. 33,10.

11. А ово је пријепис књиге коју даде цар Артаксеркс Јездри свештенику књижевнику вјештому стварима што је заповједио Господ и уредбама Његовијем у Израиљу:

12. Артаксеркс цар над царевима Јездри свештенику, књижевнику вјештому у закону Бога небескога, свако добро; тада и тада.

13. Ја заповиједам: Ко год у мом царству од народа Израиљева и од свештеника његовијех и Левита хоће од своје воље да иде с тобом у Јерусалим, нек иде.

14. Јер се шаљеш од цара и од седам савјетника његовијех да надгледаш Јудеју и Јерусалим по закону Бога својега који ти је у руци,

15. И да однесеш сребро и злато што цар и савјетници његови драговољно приносе Богу Израиљеву, којему је Стан у *Јерусалиму,

*Псал. 135,21.

16. И све *сребро и злато што накупиш у свој земљи вавилонској с драговољнијем прилозима које народ и свештеници драговољно приложе за дом Бога својега у Јерусалиму.

*Језд. 8,26.

17. Па одмах за те новце купи јунаца и овнова и јагањца с даровима њиховијем и наљевима њиховијем, и принеси их на олтару дома Бога вашега у Јерусалиму.

18. И што се теби и браћи твојој свиди учинити с осталијем сребром и златом, учините по вољи Бога својега.

19. И судове који су ти дати за службу у дому Бога твојега, остави пред Богом у Јерусалиму.

20. И што би још требало дому Бога твојега, те би ваљало дати, подај из царске ризнице.

21. И још заповиједам ја цар Артаксеркс *свијем ризничарима с оне стране †Ријеке, да што год заиште од вас Јездра свештеник, књижевник вјешти закону Бога небескога, одмах да се учини, *Језд. 4,20. †Језд. 4,16.

22. До сто таланата сребра и до сто кора пшенице и до сто вата вина и до сто вата уља, а соли без мјере,

23. Што год заповједи Бог небески, одмах да се учини за дом Бога небескога, да не дође гњев на *царство, на цара и на синове његове. *Иса. 60,12.

24. И још вам јављамо да се ни од једнога између свештеника и Левита и пјевача и вратара и Нетинеја и других слугу тога дома Божијега не смије узимати данак ни пореза ни царина.

25. А ти, Јездра, по мудрости Бога својега која ти је дата * постави управитеље и судије да суде свему народу што је с оне стране ријеке између †свијех који знају ‡закон Бога твојега, и ко не зна, учите га. *2.Мој. 18,21. †5.Мој. 16,18. ‡Мал. 2,7.

26. А ко не би извршивао закона Бога твојега и закона царева, одмах да му се суди, било да се погуби или да се прогна или да се оглоби или да се баци у тамницу.

27. Благословен да је *Господ Бог отаца наших, који даде то цару у †срце да украси дом Господњи у Јерусалиму, *Језд. 6,22. †Нем. 2,12.

28. И даде ми, те нађох *милост пред †царем и савјетницима његовијем и пред свијем силнијем кнезовима царевијем. И ја се ослободих, јер рука Господа Бога мојега бјеше нада мном, и скупих главаре из Израиља да иду са мном. *Језд. 9,9. †Нем. 1,11.

Јездрини сапутници, постови и дарови. Долазак у Јерусалим.

8. А ово су главари домова отачких и племе онијех што пођоше са мном из Вавилона за владе цара Артаксеркса:

2. Од синова Финесовијех Гирсом; од синова Итамаровијех Данило; од синова Давидовијех Хатус;

3. Од синова Сеханије, који бјеше од синова Фаросовијех, Захарија и с њим на број мушкиња сто и педесет;

4. Од синова Фат-Моавовијех Елиоинај син Зерајин и с њим мушкиња двјеста;

5. Од синова Сеханијиних син Јасилов и с њим мушкиња три стотине;

6. И од синова Адиновијех Евед син Јонатанов и с њим мушкиња педесет;

7. И од синова Еламовијех Исаија син Аталијин и с њим мушкиња седамдесет;

8. И од синова Сефатијиних Зевадија син Михаилов и с њим мушкиња осамдесет;

9. Од синова Јоавовијех Овадија син Јехилов и с њим мушкиња двјеста и осамдесет;

10. И од синова Селомитовијех син Јосифијин и с њим мушкиња сто и шездесет;

11. И од синова Вивајевих Захарија син Вивајев и с њим мушкиња двадесет и осам;

12. И од синова Азгадовијех Јоанан син Акатанов и с њим мушкиња сто и десет;

13. И од синова Адоникамовијех посљедњих по имену Елифелет, Јеило и Семаја и с њима мушкиња шездесет;

14. И од синова Вигвајевијех Гутај и Завуд, и с њима мушкиња седамдесет.

15. И сабра их код ријеке која тече у Аву, и ондје стајасмо у околу три дана; послије прегледах народ и свештенике, али не нађох ондје ниједнога од синова Левијевих.

16. Зато послах Елијезера, Арила, Семају и Елнатана и Јарива и Елнатана и Натана и Захарију и Месулама главаре, и Јојарива и Елнатана учитеље,

17. И оправих их к Иду поглавару у мјесту Касифији, и научих их шта ће говорити Иду и браћи његовој Нетинејима у мјесту Касифији да би нам довели слуге за дом Бога нашега.

18. И доведоше нам, јер добра рука Божија бјеше над нама, човјека разумна између синова Малија сина Левија сина Израиљева, *Серевију са синовима његовијем и браћом његовом, њих осамнаест; *Нем. 8,7.

19. И Асавију и с њим Исаију од синова Мераријевих, с браћом његовом и њиховијем синовима, њих двадесет,

20. И од Нетинеја, које одреди Давид и кнезови да служе Левитима, двјеста и двадесет Нетинеја, који сви бјеху именовани поименце.

21. Тада огласих ондје на ријеци Ави пост, да бисмо се понизили пред Богом својим и измолили у Њега срећан пут себи и дјеци својој и свему благу својему.

22. Јер ме бијаше стид искати од цара војске и коњика да нас бране од непријатеља путем, јер бијасмо рекли цару говорећи: Рука је Бога нашега на добро над свима који Га траже, и јачина је Његова и гњев на све који Га остављају.

23. Тако постисмо и молисмо Бога својега за то, и умолисмо Га.

24. Тада одвојих између главара свештеничких дванаест, Серевију, Асавију и с њима десеторицу браће њихове.

25. И измјерих им *сребро и злато и судове, прилоге дому Бога нашега што приложи цар и савјетници његови и кнезови његови и сав народ Израиљев који се нађе; *Језд. 7,15.

26. Измјерих им у руке шест стотина и педесет таланата сребра, и судова сребрнијех сто таланата, и сто таланата злата,

27. И двадесет чаша златнијех од тисућу ˅драма, и два суда од мједи добре и скупоцјене као злато. → 1 драм = 8,40 г

28. И рекох им: Ви сте свети Господу и ови су судови свети, и ово сребро и злато драговољан је прилог Господу Богу отаца ваших.

29. Пазите и чувајте докле не измјерите пред главарима свештеничким и Левитима и главарима отачких домова Израиљевијех у Јерусалиму у клијетима дома Господњега.

30. И тако примише свештеници и Левити измјерено сребро и злато и судове да однесу у Јерусалим у дом Бога нашега.

31. И пођосмо од ријеке Аве дванаестога дана првога мјесеца да идемо у *Јерусалим, и рука Бога нашега бијаше над нама и избави нас из руку непријатељских и засједачких на путу. *Језд. 7,9.

32. И дођосмо у *Јерусалим и стајасмо ондје три дана. *Нем. 2,11.

33. А четврти дан измјери се сребро и злато и судови у дому Бога нашега у руке Меримоту сину Уријину свештенику, с којим бијаше Елеазар син Финесов, и с њима Јозавад син Исусов и Ноадија син Венујев, Левити.

34. Све на број и на мјеру, и мјера би записана од свега у исто вријеме.

35. И који бјеху у ропству па се вратише из ропства принесоше на *жртву паљеницу Богу Израиљеву дванаест јунаца за свега Израиља, деведесет и шест овнова, седамдесет и седам јагањаца, дванаест јараца за гријех, све то на жртву паљеницу Господу. *Језд. 6,17.

36. И предаше заповијести цареве намјесницима царевијем и кнезовима с ове стране ˅*Ријеке, и они потпомогоше народ и дом Божји. → Еуфрат *Језд. 7,21.

Женидба туђинкама.
Јездрино путовање и
покајничка молитва.

9. А кад се то сврши, приступише к мени кнезови говорећи: Народ Израиљев и свештеници и Левити нијесу се одвојили од народа земаљских због гадова њиховијех, од Хананеја, Хетеја, Ферезеја, Јевусеја, Амонаца, Моаваца, Мисираца и Амореја.

2. Јер узеше кћери њихове себи и синовима својим, те се помијеша свети род с народима земаљским; и рука свештеничка и главарска бјеше прва у том пријеступу.

3. И кад чух то, раздријех хаљину своју и плашт свој, и ˅скубох косу с главе своје и браду своју, и сједох тужан. → чупах

4. И скупише се к мени сви који се бојаху ријечи Бога Израиљева за пријеступ онијех који дођоше из ропства, а ја сјеђах тужан до вечерње жртве.

5. А о вечерњој жртви устах од јада својега у раздртој хаљини и плашту, и клекавши на кољена своја рашИрих руке своје ка Господу Богу својему,

6. И рекох: Боже мој, стидим се и срамим се подигнути очи своје к Теби, Боже мој; јер безакоња наша намножише се сврх главе и кривице наше нарастоше до Неба.

7. Од времена отаца својих до данас под кривицом смо великом, и за безакоња своја бисмо предани ми и цареви наши и свештеници наши у руке царевима зе-

маљским под мач, у ропство, у грабеж и у срамоту, као што се види данас.

СИГУРНОСТ

8. А сада зачас дође нам милост од Господа Бога нашега, те нам остави Остатак и даде нам ˘*клин у светом мјесту свом да би просвијетлио очи наше Бог наш и дао нам да мало одахнемо у ропству својем.

˘уточиште *Иса. 22,23.

9. Јер робље смо, али у ропству нашем није нас оставио Бог наш, него нам даде те нађосмо милост пред царевима персијским давши нам да одахнемо да подигнемо дом Бога својега и оправимо ˘пустолине његове, и давши нам ˘˘ограду у Јудеји у Јерусалиму.

˘рушевине ˘˘заштиту

10. Сада, дакле, шта да кажемо, Боже наш, послије тога? Јер остависмо заповијести Твоје,

11. Које си заповједио преко слугу својих пророка говорећи: Земља у коју идете да је наслиједите земља је нечиста од нечистоте народа земаљских, с гадова њиховијех, којима је напунише од краја до краја у нечистоти својој.

12. И зато *кћери својих не дајте за синове њихове, и кћери њиховијех не узимајте за синове своје, и не тражите мира њихова ни добра њихова довијека да бисте се окријепили и јели добра оне земље и оставили је у насљедство синовима својим довијека.

*5.Мој. 7,3.

13. И послије свега што дође на нас за зла дјела наша и за велику кривицу нашу, јер си нас, Боже наш, покарао мање него што гријеси наши заслужују, и дао си нам Остатак овакав,

14. Еда ли ћемо опет преступати заповијести Твоје и пријатељити се с овијем гаднијем народима? Не би ли се разгњевио на нас, докле нас не би потро да ниједан не остане и не избави се?

15. *Господе Боже Израиљев, Ти си праведан, јер остасмо Остатак, као што се види данас. Ево ми смо пред Тобом с кривицом својом, премда се не може стајати пред Тобом за то.

*Дан. 9,14; Псал. 130,3.

Израиљци отпуштају жене туђинке.

10. А кад се мољаше Јездра и исповиједаше гријехе плачући и лежећи пред домом Божјим, скупи се к њему из *Израиља велико мноштво људи и жена и дјеце; и народ плакаше веома.

*Дан. 9,20.

2. Тада проговори Сеханија син Јехилов од синова Еламовијех и рече Јездри: Ми смо сагријешили Богу својему што узесмо жене туђинке из народа земаљских; али још има надања Израиљу за то.

3. Да учинимо сада завјет Богу својему, да отпустимо све жене и пород њихов по вољи Господњој и онијех који се боје заповијести Бога нашега, и по закону нека буде.

4. Устани, јер је ово твој посао; а ми ћемо бити уза те, буди слободан и ради.

5. Тада уста Јездра, и закле главаре свештеничке и Левите и свега Израиља да учине тако. И заклеше се.

6. Потом уста Јездра испред дома Божијега, и отиде у клијет Јоанана сина Елиасивова; и ушавши не једе хљеба нити воде пи, јер тужаше ради пријеступа онијех који бјеху у ропству.

7. Потом огласише по Јудеји и Јерусалиму, свијем који се вратише из ропства, да се окупе у Јерусалиму,

8. А ко не би дошао за три дана по договору кнежевском и старјешинском, да се све имање његово разаспе, а сам да се ˘одлучи од збора онијех који се вратише из ропства.

˘одстрани

9. Тако се скупише сви људи од Јуде и Венијамина у Јерусалим за три дана, мјесеца деветога. И сјеђаше сав народ на улици пред домом Божјим дршћући због те ствари и од дажда.

10. Тада уставши Јездра свештеник рече им: Ви сагријешисте што се ожeнисте туђинкама, те умножисте кривицу Израиљеву.

11. Зато сада исповједите се *Господу Богу отаца својих, и учините вољу Његову, и одвојте се од народа земаљских и жена туђинки.

*Јер. 3,13.

12. И сав збор одговори и рече иза гласа: Како нам каза учинићемо.

13. Али народа има много и иде дажд, не може се стајати напољу, а тај посао није за један дан ни за два, јер нас има много који сагријешисмо у том.

14. Да се одреде кнезови наши из свега збора, па који су год у градовима нашим ожењени туђинкама нека долазе у одређено вријеме и с њима старјешине свакога града и судије, докле не одвратимо од себе жестоки *гњев Бога својега за ту ствар. *4.Мој. 25,4.

15. И супротставише се томе Јонатан син Асаилов и Јазија син Текујев; а Месулам и Саветај Левити помагаше им.

16. И учинише тако који се вратише из ропства. И одвојише се Јездра свештеник и главари домова отачких по домовима отаца својих, сви поименце, и сједоше првога дана десетога мјесеца да извиђају ствар.

17. И до првога дана првога мјесеца свршише са свима онима који се бијаху оженили туђинкама.

18. А нађоше се између синова свештеничких ожењени туђинкама: Између синова *Исуса сина †Јоседекова и браће његове: Масија и Елијезер и Јарив и Гедалија; Агеј 1,1; *Агеј 1,12. †Зах. 6,11.

19. И дадоше руке да ће пустити жене своје; и који бијаху згријешили принесоше по једнога овна за кривицу своју;

20. И од синова Имировијех Ананије и Зевадија;

21. И од синова Харимовијех Масија и Илија и Семаја и Јехило и Озија,

22. И од синова Пасхоровијех Елиоинај, Масија, Исмаило, Натанаило, Јозавад и Еласа,

23. И од Левита Јозавад и Симеј и Келаја, то је Келита, и Петаја и Јуда и Елијезер;

24. И од пјевача Елијасив; и од вратара Салум и Телем и Урија;

25. А од Израиља, од синова *Фаросовијех Рамија и Језија и Малхије и Мијамин и Елеазар и Малхија и Венаја; *Језд. 2,3.

26. И од синова Еламовијех: Матанија, Захарија и Јехило и Авдија и Јеремот и Илија;

27. И од синова Затовијех Елиоинај, Елијасив, Матанија и Јеримот и Завад и Азиза;

28. И од синова Вивајевијех Јоанан, Ананија, Завај, Атлај,

29. И од синова Ванијевих Месулам, Малух и Адаја, Јасув и Сеал и Рамот;

30. И од синова Фат-Моавовијех Адна и Хелал, Венаја, Масија, Матанија, Везелеило и Винуј и Манасија;

31. И од синова Харимовијех Елијезер, Јесија, *Малхија, Семаја, Симеун, *Нем. 3,11.

32. Венијамин, Малух, Семарија;

33. Од синова Асумовијех Матенај, Матата, Завад, Елифелет, Јеремај, Манасија, Симеј;

34. Од синова Ванијевих Мадаја, Амрам и Уило.

35. Венаја, Ведеја, Хелуј,

36. Ванија, Меримот, Елијасив,

37. Матанија, Матенај и Јасав,

38. И Ваније, Винуј, Симеј,

39. И Селемија и Натан и Адаја,

40. Махнадевај, Сасај, Сарај,

41. Азареило и Селемија, Семарија,

42. Салум, Амарија, Јосиф;

43. Од синова Невовијех: Јесило, Матанија, Завад, Зевина, Јадав, Јоило и Венаја.

44. Сви се ови бијаху оженили туђинкама и неке између њих бијаху и дјецу изродиле.

КЊИГА НЕМИЈИНА

Немијина молитва за његову несрећну отаџбину.

1. Ријечи *Немије сина Ахалијина. Мјесеца ᵌХислева године двадесете кад бијах у †Сусану граду,

*Нем. 10,1. ᵌновембар/децембар †Јест. 1,2.

2. Дође Ананије један од браће моје с некима из Јудеје; и запитах их за Јудејце, за Остатак што бијеше остао од ропства, и за Јерусалим.

3. А они ми рекоше: Остатак што оста од ропства ондје у земљи, у великој је не-

вољи и срамоти, и зид је јерусалимски развањен и врата су му огњем попаљена.

4. А кад чух те ријечи, сједох и плаках, и тужих неколико дана, и постих и молих се пред Богом небеским,

5. И рекох: Ох Господе Боже небески, Боже велики и страшни, који чуваш завјет и милост онима који Те љубе и држе Твоје заповијести.

6. Нека буде ухо Твоје пригнуто и очи Твоје отворене да чујеш молитву слуге својега којом се сада молим пред Тобом дан и ноћ за синове Израиљеве, слуге Твоје, и исповиједам гријехе синова Израиљевијех којима Ти згријешисмо.

7. Скривисмо Ти и не држасмо заповијести ни уредаба ни закона које си заповједио преко Мојсија слуге својега.

8. Али се опомени ријечи, коју си заповједио Мојсију слузи својему говорећи: Ви ћете згријешити и Ја ћу вас расијати међу народе;

9. Али ако се обратите к Мени и станете држати заповијести Моје и творити их, ако будете загнани и на крај свијета, сабраћу вас оданде и одвешћу вас на мјесто које сам изабрао да ондје настаним име своје.

10. А ово су слуге Твоје и народ Твој, који си искупио силом својом великом и руком својом крјепком.

11. Ох *Господе, нека буде ухо Твоје пригнуто к молитви слуге Твојега и к молитви слугу Твојих, који су ради бојати се имена Твојега, и дај данас срећу слузи својему и учини да нађе †милост пред овијем човјеком. А ја бијах пехарник царев.

*Језд. 7,28. †Јер. 42,12.

Цар допушта Немији да обнови Јерусалим.

2. А мјесеца ↘Нисана године двадесете *Артаксеркса цара бијаше вино пред њим, и ја узев вино дадох га цару. А пређе не бијах невесео пред њим.

↘март/април (јеврејски: авив) *Језд. 7,1.

2. И рече ми цар: Што си лица невесела, кад нијеси болестан? Није друго него туга у срцу. А ја се уплаших врло.

3. И рекох цару: Да је жив цар довијека, како не бих био лица невесела, кад је град гдје су гробови мојих отаца опустио и врата му огњем спаљена?

4. А цар ми рече: Шта хоћеш? Тада се помолих Богу небескоме,

5. И рекох цару: Ако је угодно цару и ако ти је мио слуга твој, пошљи ме у Judeју у град гдје су гробови отаца мојих да га саградим.

6. А цар ми рече, а жена његова сјеђаше до њега: Колико ти времена треба за пут, и кад ћеш се вратити? И би угодно цару, и пусти ме, кад му казах вријеме.

7. Потом рекох цару: Ако је угодно цару, да ми се да књига на кнезове преко Ријеке да ме прате, докле не дођем у Јудеју,

8. И књига на Асафа чувара шуме цареве да ми да дрва за брвна за врата од двора уз дом Божји и за зид градски и за кућу у коју ћу ући. И даде ми цар, јер добра рука Бога мојега бјеше нада мном.

9. И тако дођох кнезовима преко Ријеке, и дадох им књиге цареве. А цар посла са мном војводе и коњике.

10. А кад то чу Санавалат Орoњанин и Товија слуга Амонац, би им врло мрско што дође човјек да се постара за добро синовима Израиљевијем.

11. Потом дођох у *Јерусалим, и бих ондје три дана.

*Језд. 8,32.

12. Па устах ноћу с неколико људи, а никоме не казах што ми је Бог мој дао у срце да учиним у Јерусалиму; и не имах кљусета са собом осим онога на коме јахах.

13. И изиђох ноћу на Врата од долине, на извор Змајевски, и на врата Гнојна, и разгледах зидове *јерусалимске како бјеху развањени и како му врата бјеху огњем попаљена.

*Нем. 1,3.

14. Отуда прођох на Изворска врата и на Царско језеро, а ондје не бјеше мјеста да кљусе пода мном пријеђе.

15. Зато јахах уз поток по ноћи и разгледах зид, па се вратих на врата од *долине, и тако дођох натраг.

*Јер. 31,40.

16. Али поглавари не знадијаху куда сам ишао ни шта сам радио, јер до тада не бијах ништа рекао ни Јудејцима ни свештеницима ни кнезовима ни поглаварима ни другима који управљаху послом.

17. Зато им рекох: видите у каквом смо злу, Јерусалим пуст и врата му попаљена огњем; дајте да зидамо зидове *јерусалимске, да више не будемо руг. *2.О цар. 25,10.

18. И казах им како је добра рука Бога мојега нада мном и ријечи цареве које ми је рекао. Тада рекоше: Устанимо и зидајмо. И укријепише им се руке на добро.

19. А кад то чу Санавалат Ороњанин и Товија слуга, Амонац и Гисем Арапин, потсмијеваше нам се и ругаше нам се говорећи: Шта то радите? Да се нећете одметнути од цара?

20. А ја им одговорих и рекох: Бог небески даће нам срећу, а ми слуге Његове устасмо и зидамо; али ви немате дијела ни права ни спомена у Јерусалиму.

Опис зидова јерусалимскијех,
и њихови градитељи.

3. И уста *Елијасив поглавар свештенички и браћа његова свештеници и зидаше врата овчија, и осветише их и метнуше им крила, и осветише их до куле †Меје, до куле ‡Ананеилове.

*Нем. 12,10. †Нем. 12,39. ‡Јер. 31,38.

2. А до њега зидаше Јерихоњани, а до њих зида Захур син Имријев;

3. А врата Рибља зидаше синови Асенајини, они их побрвнаше и метнуше крила и браве и пријеворнице.

4. А од њих оправља Меримот син Урије сина Акосова; а до њих оправља Месулам син Варахије сина Месизавеилова; а до њих оправља Садок син Ванин.

5. А до њих оправљаше Текојани, али старјешине њихове не савише врата својега на службу Господу својему.

6. А Стара врата оправља Јодај син Фасејин и Месулам син Весодијин, они их побрвнаше и метнуше крила и браве и пријеворнице.

7. А до њих оправљаше Мелатија Гаваоњанин и Јадон Мероњанин, људи из Гаваона и из Миспе до столице кнеза с ове стране Ријеке.

8. До њих оправља Узило син Арахијин златар; а до њега оправља Ананија син апотекарски. И утврдише Јерусалим до Широкога зида.

9. А до њих оправља Рефаја син Оров поглавар над половином краја јерусалимскога.

10. А до њих оправља Једаја син Арумафов према својој кући, а до њега оправља Хатус син Асавнијин.

11. Толико оправља Малхија син Харимов и Асув син Фат-Моавов и кулу код пећи.

12. А до њега оправља Салум син Лоисов, поглавар над половином краја јерусалимскога са кћерима својим.

13. Врата долинска оправља Анун са становницима занојским; они их саградише и метнуше крила и браве и пријеворнице, и тисућу лаката зида до Гнојнијех врата.

14. А Гнојна врата оправља Малхија син Рихавов поглавар над крајем вет-керемским, он их сагради и метну крила и браве и пријеворнице.

15. А врата Изворска оправља Салум син Хол-Озин, *поглавар над крајем у †Миспи, он их сагради и покри и метну им крила и браве и пријеворнице; и зид код бање Силоамске од врта ‡царева до басамака који слазе из града Давидова.

*Нем. 3,19. †Исус Н. 18,26. ‡2.О цар. 25,4.

16. За њим оправља Немија син Азвуков поглавар над половином краја Вет-Surскога до према гробовима Давидовијем и до језера начињенога и до куће јуначке.

17. За њим оправљаше Левити, Реум син Ванијев, а до њега оправља Асавија поглавар над половином краја кеилскога са својим крајем.

18. За њим оправљаше браћа њихова, Вавај син Инададов поглавар над половином краја кеилскога.

19. А до њега оправља Есер син Исусов поглавар од Миспе толико према мјесту куда се иде к ризници на углу.

20. За њим разгорјевши се Варух син Завајев оправља толико од угла до врата од куће Елијасива поглавара свештеничкога.

21. За њим оправља Меримот син Урије сина Акосова толико од врата куће Елијасивове до краја куће Елијасивове.

22. А за њим оправљаше свештеници који живљаху у равници.

23. За њима оправља Венијамин и Асув према својим кућама; а за њима оправља

Азарија син Масије сина Ананијина уз своју кућу.

24. За њим оправља Винуј син Инададов толико од куће Азаријине до савитка и до угла.

25. Фалал син Узајев оправља према савитку и према кули која се издиже из горњега дома царева код тријема тамничкога; за њим Федаја син Фаросов;

26. И Нетинеји који живљаху у Офилу, до према вратима Воденијем на исток и кули Високој;

27. За њима оправљаше Текојани толико према великој кули Високој до зида офилскога;

28. Од врата Коњских оправљаше свештеници сваки према својој кући;

29. За њима оправља Садок син Имиров према својој кући; а за њим оправља Семаја син Сеханијин, чувар врата Источнијех;

30. За њим оправља Ананија син Селемијин и Анун шести син Салафов, толико; за њима оправља Месулам син Варахијин према својој клијети;

31. За њим оправља Малхија син златарев до куће нетинејске и трговачке према вратима Мифкадским до узбрдице на углу;

32. А између узбрдице на углу и Овчјих врата оправљаше златари и трговци.

Зидање се наставља и поред поруга и сметњи.

4. А кад чу *Санавалат да зидамо зид, разгњеви се и расрди се врло, и ругаше се Јеврејима, *Нем. 2,10.

2. И говораше пред браћом својом и војницима самаријским: Шта раде ти немоћни Јудејци? Хоћемо ли их оставити? Хоће ли приносити жртве? Хоће ли сада завршити? Еда ли ће у живот повратити из праха камење спаљено?

3. А Товија Амонац који бијаше уза њ рече: Нека зидају; да лисица дође, проваљиће камени зид њихов.

4. Чуј, Боже наш, како нас презиру; обрати руг њихов на њихову главу, и дај да буду грабеж у земљи гдје би робовали.

5. И не покривај безакоња њихова, и гријех њихов да се не избрише пред Тобом, јер Те гњевише на оне који зидају.

6. И тако зидасмо зид, и сав се зид састави до половине, и народ имаше вољу да ради.

7. А кад чу Санавалат и Товија и Арапи и Амонци и Азоћани да се оправља зид јерусалимски и да се почело затварати што је провањено, разгњевише се врло;

8. И сложише се сви заједно да дођу и да ударе на Јерусалим и да ⁺смету. ⁺га сруше

9. А ми се молисмо Богу својему и постављасмо стражу према њима дан и ноћ од страха њихова.

10. А *Јудејци рекоше: клонула је снага носиоцима, а праха има много, не можемо зидати зида. *Нем. 4,2.

11. А наши непријатељи рекоше: Да не дознаду и не опазе, докле не дођемо усред њих, па ћемо их побити и прекинути посао.

12. Али дођоше Јудејци који код њих живљаху, и казаше нам десет пута: Чувајте сва мјеста куда се иде к нама.

13. Тада намјестих народ у низима иза зида и на стрменима, поставих народ по породицама с мачевима и копљима и луковима.

14. И разгледавши устах и рекох старјешинама и главарима и осталом народу: Не бојте их се. Помените Господа великога и страшнога, и бијте се за браћу своју, за синове своје и кћери своје, за жене своје и куће своје.

15. А кад чуше непријатељи наши да смо дознали, разби Господ њихову намјеру, и ми се вратисмо сви к зиду, сваки на свој посао.

16. И отада половина мојих момака пословаше, а друга половина држаше копља и штитове и лукове и оклопе, и кнезови стајаху иза свега дома Јудина.

17. И који зидаху и који ношаху терет и који товараху, сваки једном руком рађаше, а у другој држаше копље.

18. А који зидаху, сваки имаше мач припасан уз бедрицу, и тако зидаху. А трубач стајаше код мене.

19. Јер рекох старјешинама и главарима и осталом народу: Посао је велик и дуг, и ми смо се расули по зиду далеко један од другога.

20. Гдје чујете трубу да труби, онамо трчите к нама; Бог наш војеваће за нас.

21. Тако обављасмо посао, и половина их држаше копља од зоре па докле звијезде не изиђу.

22. У то вријеме још рекох народу: Сваки с момком својим нека ноћује у Јерусалиму да би нам ноћу стражили, а дању радили.

23. А ја и моја браћа и момци моји и стражари што иду за мном нећемо свлачити са себе хаљина; у свакога да је мач и вода.

Немија ослобађа сиромахе од терета државних. Несебичан државник.

5. Истаде велика вика људи и жена на *браћу њихову †Јудејце.

*5.Мој. 15,7. †Иса. 5,7.

2. Јер неки говораху: Нас и синова наших и кћери наших има много; да добавимо жита да једемо и останемо живи.

3. Други опет говораху: Да заложимо поља своја и винограде и куће да добијемо жита у овој глади.

4. Још други говораху: Да узајмимо новаца на поља своја и винограде за ↘данак царски.

↗порез

5. А тијело је наше као тијело браће наше, синови наши као њихови синови, и ето треба да дамо синове своје и кћери своје у робље, и неке кћери наше већ су робиње, а ми не можемо ништа, јер поља наша и винограде наше држе други.

6. Зато се расрдих врло, кад чух вику њихову и те ријечи.

7. И смислих у срцу свом и укорих кнезове и поглаваре, и рекох им: Ви мећете бремена сваки на брата својега. И сазвах велики збор због њих.

8. И рекох им: Ми откуписмо колико могосмо браћу своју Јудејце што бјеху продани народима; а ви ли ћете продавати браћу своју или ће се продавати нама? А они умукоше и не нађоше што би одговорили.

9. И рекох: Није добро што радите. Не треба ли вам ходити у страху Бога нашега да нам се не ругају народи, непријатељи наши?

10. И ја и браћа моја и момци моји давали смо им новаца и жита; али опростимо им тај дуг.

11. Хајде вратите им данас поља њихова и винограде и маслинике и куће и што им на ↘стотину узимате од новца и жита и вина и уља.

↗камату

12. А они одговорише: Вратићемо и нећемо искати од њих; учинићемо како велиш. Тада сазвах свештенике, и заклех их да ће тако учинити.

13. И истресох њедра своја и рекох: Овако да истресе Бог свакога из куће његове и из труда његова ко год не испуни ове ријечи, и овако да се истресе и буде празан. И сав збор рече: Амин. И хвалише Господа, и учини народ по тој ријечи.

14. И откад ми цар заповједи да им будем управитељ у земљи Јудиној, од године двадесете до тридесет друге године *цара †Артаксеркса, дванаест година, ја и браћа моја не једосмо хране управитељске.

*Нем. 2,6. †Нем. 13,6.

15. А пређашњи управитељи који бијаху прије мене бијаху тешки народу узимајући од њега хљеба и вина осим четрдесет сикала сребра, и слуге њихове заповијеђаху по народу; али ја тако не чиних бојећи се Бога.

16. Него и око грађења зида радих, и не куписмо њиве; и сви момци моји бијаху скупа ондје на послу.

17. И Јудејаца и поглавара сто и педесет људи и који долажаху к нама из околнијех народа бијаху за мојим столом.

18. И готовљаше се сваки дан по једно говече, шест оваца изабранијех, и птице готовљаху ми се, и сваких десет дана даваше се свакојакога вина изобила. И опет не исках хране управитељске; јер служба бјеше тешка народу.

19. Помени ме, Боже мој, на добро за све што сам чинио овоме народу.

Немија избјегава непријатељске замке и довршава градски зид.

6. А кад чу *Санавалат и Товија и Гисем Арапин и остали наши непријатељи да сам сазидао зид и да није остало у њему ништа проваљено, а до тада још не бијах намјестио крила на врата,

*Нем. 2,10.

2. Посла Санавалат и Гисем к мени и поручи: Ходи да се састанемо у неком од села у пољу ононском. А они мишљаху зло по ме.

3. И послах к њима гласнике и поручих: У послу сам великом, зато не могу доћи.

Јер би стао посао, кад бих га оставио да дођем к вама.

4. И слаше тако к мени четири пута; и ја им онако одговорих.

5. Тада Санавалат посла к мени тако пети пут слугу својега с књигом отвореном у руци.

6. А у њој писаше: Чује се по народима и Гасмуј каже да се ти и Јудејци мислите одметнути, зато зидаш зид, и хоћеш да им будеш цар, како се говори,

7. И да си поставио пророке да разглашују за тебе у Јерусалиму и говоре: Цар је у Јудеји. А то ће доћи до цара; него ходи да се договоримо.

8. Тада послах к њему и поручих: Није тако како ти кажеш; него си сам измислио.

9. Јер они сви шћаху нас уплашити говорећи: Клонуће руке њихове од посла и неће га завршити. Зато, Боже, укријепи руке моје.

10. Јоште отидох у кућу Семаји сину Далаје сина Метавелиова, који се бијеше затворио, и рече ми: Да отидемо заједно у дом Божји усред цркве и да закључамо врата цркви, јер ће доћи да те убију, доћи ће ноћу да те убију.

11. А ја рекох: Зар ће човјек какав сам ја бјежати? Или ко би овакав какав сам ја ушао у цркву да остане у животу? Нећу ићи.

12. И разумјех да га није Бог послао, него то пророштво каза за ме, јер га Товија и Санавалат поткупише.

13. Зато бијеше поткупљен да ме уплаши да онако учиним и згријешим да бих се осрамотио да ме могу ружити.

14. Помени, Боже мој, Товију и Санавалата по овијем дјелима њиховијем, и Ноадију пророчицу и друге пророке који ме шћаху уплашити.

15. И тако доврши се зид двадесет петога дана мјесеца ˅Елула за педесет и два дана.
˃август/септембар

16. И кад чуше сви непријатељи наши и видјеше сви народи који бијаху око нас, уплашише се врло, јер познаше да је Бог наш учинио то дјело.

17. И у оне дане многи главари јудејски слаху књиге Товији, и од Товије њима долажаху књиге.

18. Јер многи Јудејци бијаху му се заклели; јер бјеше зет Сеханији сину Арахову, и Јоанан син његов бјеше ожењен кћерју Месулама сина Варахијина.

19. И говораху преда мном добро о њему, и ријечи моје ˅доказиваху му; и Товија слаше књиге да ме уплаши. ˃преношаху

Постављање градскијех стражара. Пребројавање народа. Добровољни прилози.

7. А кад се сазида зид и намјестих врата, и постављени бјеху вратари и пјевачи и Левити,

2. Заповједих Ананију брату својему и Ананији заповједнику од града јерусалимскога, јер бјеше вјеран човјек и бојаше се Бога више него многи,

3. И рекох им: Да се не отварају врата јерусалимска докле сунце не огрије, и кад они што стоје ондје затворе врата, огледајте, и да се поставе стражари између становника јерусалимских, сваки на своју стражу и сваки према својој кући.

4. А град бијаше широк и велик, али народа бјеше мало у њему и куће не бјеху пограђене.

5. И Бог мој даде ми у срце, те сабрах главаре и старјешине и народ да се изброје по племенима. И нађох књигу, у којој бијаше пријепис онијех који се вратише први пут; и нађох у њој записано:

6. Ово су људи из овога краја што се вратише из ропства између онијех који беху пресељени, које пресели Навуходоносор цар вавилонски, па се вратише у Јерусалим и у Јудеју, сваки у свој град,

7. Који дођоше са Зоровавељем, Исусом, Немијом, Азаријом, Рамијом, Наманијем, Мардохејем, Вилсаном, Мисперетом, Вигвајем, Неумом, Ваном; на број бјеше људи народа Израиљева:

8. Синова Фаросовијех двије тисуће и сто и седамдесет и два;

9. Синова Сефатијиних триста и седамдесет и два;

10. Синова Араховијех шест стотина и педесет и два;

11. Синова Фат-Моавовијех, од синова Исусовијех и Јоавовијех двије тисуће и осам стотина и осамнаест;

12. Синова Еламовијех тисућа и двјеста и педесет и четири;
13. Синова Затујевих осам стотина и четрдесет и пет;
14. Синова Захајевих седам стотина и шездесет;
15. Синова Винујевих шест стотина и четрдесет и осам;
16. Синова Вивајевих шест стотина и двадесет и осам;
17. Синова Азгадовијех двије тисуће и три стотине и двадесет и два;
18. Синова Адоникамовијех шест стотина и шездесет и седам;
19. Синова Вигвајевијех двије тисуће и шездесет и седам;
20. Синова Адиновијех шест стотина и педесет и пет;
21. Синова Атировијех од Језекије деведесет и осам;
22. Синова Асумовијех триста и двадесет и осам;
23. Синова Висајевијех триста и двадесет и четири;
24. Синова Арифовијех сто и дванаест;
25. Синова гаваонских деведесет и пет;
26. Људи из *Витлејема и Нетофата сто и осамдесет и осам; *2.Днев. 11,6. Рута 2,4.
27. Људи из Анатота сто и двадесет и осам;
28. Људи из Вет-Асмавета четрдесет и два;
29. Људи из Киријат-Јарима, Хефире и Вирота седам стотина и четрдесет и три;
30. Људи из Раме и Гаваје шест стотина и двадесет и један;
31. Људи из Михмаса сто и двадесет и два;
32. Људи из Ветиља и Гаја сто и двадесет и три;
33. Људи из другога Невона педесет и два;
34. Синова Елама другога тисућа и двјеста и педесет;
35. Синова Харимовијх триста и двадесет;
36. Синова јерихонских триста и четрдесет и пет;
37. Синова лодских, адидских и ононских седам стотина и двадесет и један;
38. Синова сенајских три тисуће и девет стотина и тридесет;
39. Свештеника: Синова Једајиних од дома Исусова девет стотина и седамдесет и три;
40. Синова Имровијех тисућа и педесет и два;
41. Синова Пасхоровијех тисућа и двјеста и четрдесет и седам;
42. Синова *Харимовијех тисућа и седамнаест; *Језд. 2,39.
43. Левита: Синова Исусовијех и Кадмиловијех између синова Одавијиних седамдесет и четири;
44. Пјевача: Синова Асафовијех сто и четрдесет и осам;
45. Вратара: Синова Салумовијех, синова Атировијех, синова Талмоновијех, синова Акувовијех, синова Атитинијех, синова Совајевијех сто и тридесет и осам;
46. Нетинеја: Синова Сишинијех, синова Асуфинијех, синова Таваотовијех,
47. Синова Киросовијех, синова Сијајиних, синова Фадановијех,
48. Синова Леваниних, синова Агавиних, синова Салмајевих,
49. Синова Анановијех, синова Гидиловијех, синова Гаровијех,
50. Синова Реајиних, синова Ресиновијех, синова Некодинијех,
51. Синова Газамовијех, синова Узинијех, синова Фасејиних,
52. Синова Висајевих, синова Меунимовијех, синова Нафусесимовијех,
53. Синова Ваквуковијех, синова Акуфинијех, синова Аруровијех,
54. Синова Васлитовијех, синова Меидинијех, синова Арсинијех,
55. Синова Варкосовијех, синова Сисаринијех, синова Таминијех,
56. Синова Несијиних, синова Атифиних;
57. Синова слуга Соломуновијех: Синова Сотајевих, синова Соферетових, синова Феридинијех,
58. Синова Јалинијех, синова Дарконовијех, синова Гидиловијех,
59. Синова Сефатијиних, синова Атиловијех, синова Фохерета од Севајима, синова Амоновијех,
60. Свега Нетинеја и синова слугу Соломуновијех, триста и деведесет и два.
61. И ови дођоше из Тел-Мелеха и Тел-Арисе: Херув, Адон и Имир, али не могоше показати отачкога дома својега и рода својега, еда ли су од Израиља,

62. И синови Делајини, синови Товијини, синови Некодини, њих шест стотина и четрдесет и два,

63. И од свештеника: Синови *Авајини, синови Акосови, синови Варзелаја, који се ожени између кћери Варзелаја Галађанина, те се прозва њиховијем именом. *Језд. 2,61.

64. Они тражише по књигама да би показали род свој, али се не нађе, зато бјеху одлучени од свештенства.

65. И запријети им тирсата да не једу од Светиње над светињама, докле не настане свештеник с Уримом и Тумимом.

66. Свега збора скупа бјеше четрдесет и двије тисуће и три стотине и шездесет,

67. Осим слугу њиховијех и слушкиња њиховијех, којих бјеше седам тисућа и три стотине и тридесет и седам; и међу њима бјеше пјевача и пјевачица двјеста и четрдесет и пет;

68. Имаху седам стотина и тридесет и шест коња, двије стотине и четрдесет и пет мазги,

69. Четири стотине и тридесет и пет камила, шест тисућа и седам стотина и двадесет магараца.

70. Тада неки између главара домова отачких приложише на посао. ˘Тирсата даде у ризницу тисућу драма злата, педесет чаша, пет стотина и тридесет хаљина свештеничких. ˘управитељ

71. А главари домова отачких дадоше у *ризницу за посао двадесет тисућа драма злата, и сребра двије тисуће и двјеста мина. *Језд. 2,69.

72. А што даде остали народ бјеше двадесет тисућа драма злата, и двије тисуће ˘мина сребра, и шездесет и седам хаљина свештеничких. ˘1 мина = око 570 г

73. И тако се населише свештеници и *Левити и вратари и пјевачи и људи из народа и Нетинеји и сав Израиљ у својим градовима; и кад дође седми мјесец, синови †Израиљеви бијаху у својим градовима. *Нем. 11,20. †Језд. 3,1.

Народ пажљиво слуша читање Закона. Празновање Сјеница.

8. Тада се скупи сав народ једнодушно на ˘улици која је пред вратима Воденијем, и рекоше *Јездри књижевнику да донесе †књигу закона Мојсијева који даде Господ ‡Израиљу. ˘тргу *Језд. 7,6. †2.Днев. 34,15. ‡Мал. 4,4.

2. И донесе Јездра свештеник Закон пред збор, у ком бјеху људи и жене и сви који могаху разумјети, првога дана седмога мјесеца.

3. И чита је на улици која је пред вратима воденијем од јутра до подне пред људима и женама и онијем који могаху разумјети, и уши свему народу бијаху обраћене ка књизи законској.

4. А Јездра књижевник стајаше на мјесту повисоку, које бјеху начинили од дрвета за то; и до њега стајаше Матација и Сема и Анаја и Урија и Хелкија и Масија с десне стране, а с лијеве Федаја и Мисаило и Малхија и Асум и Асвадана, Захарија и Месулам.

5. И отвори Јездра књигу на видику свему народу, јер бијаше повише свега народа, и кад је отвори, уста сав народ.

6. И Јездра благослови Господа Бога великога, а сав народ одговори: Амин, амин, подигавши руке своје, па се савише и поклонише се Господу лицем до земље.

7. А Исус и Ваније и Серевија, Јамин, Акув, Саветај, Одија, Масија, Келита, Азарија, Јозавад, Анан, Фелаја и други Левити поучаваху народ Закону, и народ стајаше на мјесту.

8. И читаху књигу, закон Божји, разговијетно, и разлагаху смисао, те се разумијеваше што се читаше.

9. Потом Немија, који је ˘тирсата, и свештеник Јездра књижевник и Левити који поучаваху народ, рекоше свему народу: Овај је дан свет Господу Богу нашему; не тужите ни плачите. Јер плакаше сав народ слушајући што говори Закон. ˘управитељ

10. И рече им: Идите и једите претило и пијте слатко и шаљите дијелове онима који немају ништа зготовљено, јер је овај дан свет *Господу нашему. Зато не будите жалосни, јер је радост Господња наша сила. *Зах. 14,21.

11. И Левити утишаше народ говорећи: ˘Мучите, јер је овај дан свет, и не будите жалосни. ˘ћутите

12. И отиде сав народ да једе и пије и да шаље дијелове, и веселише се веома што разумјеше ријечи које им се казаше.

13. А сјутрадан скупише се главари домова отачких из свега народа, свештеници и Левити, к Јездри књижевнику да уче што Закон говори.

14. И нађоше написано у Закону да је Господ заповједио преко Мојсија да синови Израиљеви бораве у сјеницама на *Празник седмога мјесеца. *3.Мој. 23,34.

15. И објавише и прогласише по *свијем градовима својим и у Јерусалиму говорећи: Идите у гору, и донесите грања маслинова и грања од дивље маслине и грања миртова и палмова и грања од шумнатијех дрвета, да начините сјенице, како је написано. *Јер. 36,6.

16. И народ изиђе и донесе и начини сјенице сваки на свом крову и у свом тријему и у тријемовима дома Божијега и на улици код врата Воденијех и на улици код врата *Јефремовијех. *2.О цар. 14,13.

17. И тако начини сјенице сав збор, што се бјеше вратио из ропства, и борављаху под сјеницама. А од времена Исуса сина Навина до тога дана не чинише тако синови Израиљеви. И би весеље веома велико.

18. И читаше се књига закона Божијега сваки дан, од првога дана до посљедњега; и празноваше *Празник седам дана, а осми дан би сабор, како је уређено. *5.Мој. 31,10.

Јавно покајање народно.

9. Потом двадесет четвртога дана тога мјесеца скупише се синови *Израиљеви постећи и у костријети и посувши се земљом. *Исус Н. 7,6.

2. И одвоји се род Израиљев од свијех туђинаца, и стадоше те исповиједаху гријехе своје и безакоња отаца својих.

3. И стајаху на свом мјесту, те им се читаше закон Господа Бога њихова четврт дана, а другу четврт исповиједаху се и поклањаху се Господу Богу својему.

4. А Исус и Ваније, Кадмило, Севанија, Вуније, Серевија, Ваније и Хананије попевши се на мјесто подигнуто за Левите вапијаху гласом великим ка Господу Богу својему.

5. И рекоше Левити Исус и Кадмило, Ваније, Асавнија, Серевија, Одија, Севанија и Петаја: Устаните, благосиљајте Господа Бога својега одвијека довијека; и да се благосиља име Твоје славно и узвишено сврх свакога благослова и хвале.

6. Ти си сам Господ; Ти си створио небо, небеса над небесима и сву војску њихову, Земљу и све што је на њој, мора и све што је у њима, и Ти оживљаваш све то, и војска небеска Теби се клања.

7. Ти си Господ Бог, који си изабрао Аврама и извео из Ура Халдејскога и наденуо му име Аврâм;

8. И нашао си срце његово вјерно пред Собом, и учинио си с њим завјет да ћеш дати земљу хананску, хетејску, аморејску, ферезејску и јевусејску и гергесејску, да ћеш дати роду његовом, и испунио си ријечи своје, јер си праведан.

9. Јер си погледао на муку отаца наших у Мисиру, и вику њихову чуо си на мору Црвеном;

10. И учинио си знаке и *чудеса на фараону и на свијем слугама његовијем и на свем народу †земље његове, јер си знао да су обијесно поступали с њима; и стекао си Себи име, као што се види ‡данас.
*Јер. 32,20. †2.Мој. 9,16. ‡Дан. 9,15.

11. И море си раздвојио пред њима, те пријеђоше посред мора сухим, и бацио си у дубине оне који их гоњаху као камен у воду.

12. И у стубу од *облака водио си их дању, а ноћу у стубу огњеном свијетлећи им путем којим ће ићи. *2.Мој. 13,21.

13. *И сишао си на гору синајску и говорио с њима с Неба, и дао им судове праве и законе истините, уредбе и заповијести добре. *2.Мој. 20,1.

14. И обзнанио си им *Суботу своју свету, и дао им заповијести и уредбе и Закон преко Мојсија слуге својега. *Иса. 56,2.

15. И *хљеб с неба дао си им у глади њиховој, и †воду из камена извео си им у жеђи њиховој, и рекао си им да иду и наслиједе ‡земљу за коју си подигао руку своју да ћеш им је дати. *Јован 6,31. †2.Мој. 17,6. ‡2.Мој. 15,14.

16. Али они и оци наши ˇузобијестише се и отврднуше вратом својим и не слушаше заповијести Твојих. ˇпостадоше дрски

17. Не хтјеше слушати, и не опомињаше се *чудеса Твојих, која си им чинио, него отврднуше вратом својим, и у одмету свом постављаше себи вођа да се врате у ропство своје. Али Ти, Боже, који опрашташ, који си жалостив и †милостив, који дуго трпиш и велике си милости, нијеси их оставио. *Псал. 78,11. †2.Мој. 34,6.

18. И онда кад начинише себи теле ливено и рекоше: Ово је твој Бог који те је извео из Мисира, и хулише веома,

19. Ни онда их због велике *милости своје нијеси оставио у пустињи; стуб од †облака није отступао од њих дању водећи их путем, нити стуб огњени ноћу свијетлећи им путем којим ће ићи.

*Псал. 106,45. †4.Мој. 14,14; 2.Мој. 13,21.

20. И дао си им добри свој Дух да их уразумљује, и мане своје нијеси устегао од уста њиховијех, и воде си им дао у жеђи њиховој.

21. И четрдесет година хранио си их у пустињи, ништа им није недостајало: Одијело им не овешта и ноге им не отекоше.

22. И дао си им царства и народе, и подијелио си их по крајевима, јер наслиједише земљу Сионову, земљу цара есевонскога, и земљу цара васанскога;

23. И умножио си синове њихове као *звијезде †небеске, и увео си их у земљу за коју си рекао оцима њиховијем да ће ући у њу и наслиједити је.

*1.Мој. 15,5. †1.Днев. 27,23.

24. И уђоше синови њихови и наслиједише земљу, и покорио си им Хананеје становнике земаљске и предао их у њихове руке, и цареве њихове и народе земаљске, да чине од њих што им је воља.

25. И тако узеше тврде *градове и †земљу родну, и наслиједише куће пуне свакога добра, студенце ископане, винограде, ‡маслинике и воћке многе, и једоше и наситише се и угојише се, и благоваху по великој Твојој доброти.

*Дан. 11,24. †5.Мој. 8,7. ‡5.Мој. 6,11.

26. Али Те разгњевише и одметнуше се од Тебе: бацише закон Твој за леђа и *пророке Твоје побише, који им свједочаху да би их обратили к Теби, и хулише веома.

*Мат. 23,37.

27. Зато си их давао у руке непријатељима њиховијем који их мучише. А кад у невољи својој викаше к Теби, Ти си их услишио с Неба и по великој милости својој давао си им избавитеље, који их избављаше из руку непријатеља њиховијех.

28. Али чим отпочинуше, опет чинише зло пред Тобом, зато си их остављао у рукама непријатеља њиховијех да владају њима; а кад се обраћаше и викаше к Теби, Ти си их услишио с Неба и избављао их по милости својој много пута.

29. И опомињао си их да би их обратио к Закону својему, али они бијаху обијесни и не слушаше заповијести Твојих и гријешише о Твоје законе, које ко врши жив ће бити кроз њих; и измичући рамена своја отврднуше вратом својим и не слушаше.

30. И трпио си их много година опомињући их *Духом својим преко †пророка својих; али не слушаше; тада си их дао у руке народима земаљским.

*Псал. 78,8. †Јер. 7,25.

31. Али због милости своје велике нијеси дао да сасвијем пропадну нити си их оставио, јер си Бог милостив и жалостив.

БОГ

32. Сада, дакле, Боже наш, Боже велики, силни и страшни, који чуваш завјет и милост, немој да је мало пред Тобом што нас снађе сва ова мука, цареве наше, кнезове и свештенике наше и *пророке наше и оце наше и сав народ Твој од времена царева асирских до †данас. *Дан. 9,6. †2.О цар. 17,3.

33. Ти си праведан у свему што нас је снашло, јер си Ти право учинио, а ми смо безбожно радили.

34. И цареви наши, кнезови наши и оци наши не извршиваше закона Твојега нити марише за заповијести Твоје и свједочанства Твоја, којима си им свједочио.

35. Јер у царству свом и у великом добру Твом које си им чинио, и у земљи пространој и родној коју си им дао, не служише Теби нити се повратише од злијех дјела својих.

36. Ево, ми смо данас робови; и још у земљи, коју си дао оцима нашим да једу род њезин и добра њезина, ево ми смо робови у њој.

37. И она род свој обилати рађа царевима које си поставио над нама за гријехе

наше, и који господаре над нашим тјелесима и над стоком нашом по својој вољи, те смо у великој тјескоби.

38. А због свега тога чинимо тврд завјет и пишемо, а кнезови наши, Левити наши, свештеници наши печате.

Народ се заклиње да ће ходити по закону Божијем.

10. А који запечатише бјеху ови: *Немија ˇ†тирсата, син Ахалијин, и Седекија,

*Нем. 1,1. ˇуправитељ †Нем. 8,9.

2. Сераја, Азарија, Јеремија,

3. Пасхор, Амарија, Малхија,

4. Хатус, Севанија, Малух,

5. Харим, Меримот, Овадија,

6. Данило, Гинетон, Варух,

7. Месулам, Авија, Мијамин,

8. Мазија, Вилгај, Семаја; то бјеху свештеници;

9. А Левити: Исус син Азанијин, Винуј између синова Инададовијех, Кадмило,

10. И браћа њихова: Севанија, Одија, Келита, Фелаја, Анан,

11. Миха, Реов, Асавија,

12. Захур, Серевија, Севанија,

13. Одија, Ваније, Венинуј;

14. Главари народни: Фарос, Фат-Моав, Елам, Затуј, Ваније,

15. Вуније, Азгад, Вивај,

16. Адонија, Вигвај, Адин,

17. Атир, Језекија, Азур,

18. Одија, Асум, Висај,

19. Ариф, Анатот, Невај,

20. Магфија, Месулам, Езир,

21. Месизавеило, Садок, Јадва,

22. Фелатија, Анан, Анаја,

23. Осија, Ананија, Асув,

24. Лоис, Филеја, Совик,

25. Реум, Асавна, Масија,

26. Ахија, Анан, Ганан,

27. Малух, Харим, Вана.

28. И остали народ, *свештеници, Левити, вратари, пјевачи, Нетинеји и сви који се одвојише од народа земаљских к закону Божијему, жене њихове, синови њихови и кћери њихове, сви који знаху и разумијеваху, *Језд. 9,1.

29. Присташе с браћом својом, главарима својим, и дођоше те се заклеше и клетвом завезаше да ходимо по закону Божијему, који је дат преко Мојсија слуге Божијега, и да држимо и извршујемо све заповијести *Господа Бога својега и законе Његове и уредбе Његове. *Иса. 14,1; 5.Мој. 29,12.

30. И да не дајемо *кћери својих народима земаљским, нити кћери њиховијех да узимамо за синове своје. *1.Мој. 6,2.

31. И од народа земаљских који донесу ˇтрг или какву год храну у *Суботу на продају, да не узимамо у Суботу ни у други свети дан, и да остављамо седме године да почива †земља и опраштамо сваки дуг.

ˇробу *3.Мој. 23,3. †2.Мој. 23,10.

32. И постависмо себи уредбу да дајемо сваке године трећину сикла за службу у дому Бога својега:

33. За *хљебове постављене, на дар свагдашњи и жртву паљеницу свагдашњу за Суботе, за Младине и за празнике, и за Светињу и за жртве за гријех да се очишћа Израиљ, и за свако дјело у дому Бога нашега. *2.Днев. 2,4.

34. И бацасмо ждријеб за свештенике и Левите и народ ради ношења *дрва да се доноси у дом Бога нашега по домовима отаца наших на вријеме од године до године, да гори на олтару Господа Бога нашега, како пише у закону; *3.Мој. 6,12.

35. И да доносимо првине од *земље своје и првине од свакога рода од свакога дрвета од године до године у дом Господњи;

*2.Мој. 23,19.

36. И првенце од синова својих и стоке своје, како пише у закону, и првенце од говеда својих и од оваца својих да доносимо у дом Бога својега свештеницима који служе у дому Бога нашега;

37. И првине тијеста својега и приносе своје и род од свијех дрвета, *вино и уље да доносимо свештеницима у клијети дома Бога својега, и Левитима †десетак од земље своје, и Левити да узимају десетак по свијем мјестима гдје узрадимо;

*5.Мој. 18,4. †3.Мој. 27,30.

38. И да буде свештеник син Аронов с *Левитима кад †Левити узимају десетак, и

да Левити доносе десетак од десетка у дом Бога нашега, у клијети, у спреме његове.

*4.Мој. 18,26. †1.Днев. 9,26.

39. Јер у те клијети дужни су синови Израиљеви и *Левити доносити принос од жита, од вина и уља, гдје су свети судови, и свештеници који служе, и вратари и пјевачи, да не остављамо дома Бога својега. *Нем. 13,10.

Списак новијех становника у граду и по пољима.

11. Инаселише се кнезови народни у Јерусалиму, а остали народ мета ждријеб да узму једнога од десет да сједи у Јерусалиму светом граду, а осталијех девет дијелова по другим градовима.

2. И благослови народ све људе који сами од своје воље присташе да сједе у Јерусалиму.

3. Ово су главари земаљски који се населише у Јерусалиму, а по осталијем градовима јудејским настанише се сваки на својем насљедству по градовима својим Израиљци, свештеници и Левити, Нетинеји и синови слугу Соломуновијех:

4. У Јерусалиму, дакле, населише се неки од синова Јудинијех и Венијаминовијех: Од синова Јудинијех: Атаја син Озије, сина Захарије, сина Амарије, сина Сефатије, сина Малелеилова, од синова Фаресовијех;

5. И Масија син Варуха сина Холозе сина Азаје, сина Адаје, сина Јојарива, сина Захарије, сина Силонијева;

6. Свега синова Фаресовијех што се населише у Јерусалиму, четири стотине и шездесет и осам храбријех људи;

7. А између синова Венијаминовијех: Салуј син Месулама, сина Јоада, сина Федаје, сина Колаје, сина Масије, сина Итила, сина Исаијина,

8. И за њим Гавај, Салај, девет стотина и двадесет и осам;

9. А Јоило син Зихријев бјеше над њима, а Јуда син Сенујин бјеше други над градом;

10. Од свештеника: *Једаја син Јојаривов, Јахин, *1.Днев. 9,10.

11. Сераја син Хелкије, сина Месулама, сина Садока, сина Мерајота, сина Ахитовова, старјешина у дому Божијем,

12. А браће њихове што служаху у дому осам стотина и двадесет и два; и Адаја син Јероама, сина Фелалије, сина Амсија, сина Захарије, сина Пасхора, сина Малхијина,

13. И браће његове главара у домовима отачким двјеста и четрдесет и два; и Амасај син Азареила, сина Азаја, сина Месилемота, сина Имирова,

14. И браће њихове храбријех људи сто и двадесет и осам, а над њима бјеше Завдило син Гедолимов;

15. И од Левита: Семаја сина Асува сина Азрикама, сина Асавије, сина Вунијева;

16. И Саветај, и Јозавад бијаху над послом спољашњим за дом Божји између главара левитских,

17. А *Матанија син Михе сина Завдије, сина Асафова бијаше поглавар који почињаше хвале у молитви, и Ваквукија други између браће своје, и Авда син Салије сина Галала сина Једутунова; *1.Днев. 9,15.

18. Свега Левита у Светом граду бјеше двије стотине и осамдесет и четири;

19. А од вратара: *Акув, †Талмон, и браће њихове што чуваху стражу на вратима, сто и седамдесет и два; *1.Днев. 9,17. †Нем. 12,25.

20. А остатак народа Израиљева, свештеника и Левита бјеше по свијем градовима Јудинијем, свак на свом насљедству.

21. А *Нетинеји населише се у †Офилу, и Сиха и Гиспа бјеху над Нетинејима.

*Језд. 2,58. †2.Днев. 27,3.

22. А над Левитима у Јерусалиму бјеше Озије син Ванија, сина Асавије, сина Матаније, сина Михина. Између синова Асафовијех пјевачи бијаху у служби за дом Божји.

23. Јер бјеше царева заповијест за њих и бјеше одређена плата пјевачима за сваки дан.

24. И Петаја син Месизавеилов од синова *Заре сина Јудина бјеше мјесто †цара за сваки посао с народом.

*1.Мој. 38,30. †1.Днев. 18,17.

25. А по селима и пољима њиховијем неки од синова *Јудинијех настанише се у †Киријат-Арви и засеоцима њезинијем, и у Дивону и засеоцима његовијем, и у Јекавсеилу и селима његовијем,

*Исус Н. 15,21. †1.Мој. 23,2.

26. И у Јесуји и Моладі и Вет-Фелету,

27. И у Асар-Суалу и Вирсавеји и засеоцима њезинијем,

28. И у Сиклагу и у Мекони и засеоцима њезинијем,

29. И у Ен-Римону и у Сареји и у Јармуту,

30. У Заноји, у Одоламу и селима њиховијем, у Лахису с пољем његовијем, у Азики и засеоцима њезинијем. И тако се населише од Вирсавеје до долине Енома.

31. А синови Венијаминови населише се од Гаваје у Михмасу и Аји и Ветиљу и засеоцима његовијем,

32. У Анатоту, у Нову, у Ананији,

33. У Асору, у Рами, у Гитајиму,

34. У Адиду, у Севојиму, у Невалату,

35. У Лоду, у Онону, и у *Долини дрводјељској. *1.Днев. 4,14.

36. А Левити подијелише се међу Јудом и Венијамином.

Имена свештеника и Левита. Освећење градских зидова. Постављање чувара над даровима Храму.

12. А ово су свештеници и Левити који дођоше са Зоровавељем сином Салатиловијем и Исусом: *Сераја, Јеремија, Јездра, *Нем. 10,2.

2. Амарија, Малух, Хатус,

3. Сеханија, Реум, Леримот,

4. Идо, Гинето, Авија,

5. Мијамин, Мадија, Вилга,

6. Семаја, Јојарив, Једаја,

7. Салуј, Амок, Хелкија, Једаја. То бјеху главари између свештеника и браће своје за времена Исусова.

8. А Левити: Исус, Винуј, Кадмило, Серевија, Јуда и Матанија, који с браћом својом бјеше над пјевањем.

9. А Ваквукија и Уније браћа њихова бијаху према њима у редовима својим.

10. А Исус роди Јоакима, а Јоаким роди Елијасива, а Елијасив роди Јојаду;

11. А Јојада роди Јонатана, а Јонатан роди Јадву.

12. А за времена Јоакимова бјеху свештеници, главари домова отачких: од дома Серајина Мераја, од Јеремијина Ананија,

13. Од Јездрина Месулам, од Амаријина Јоанан,

14. Ода Мелихујева Јонатан, од Севанијина Јосиф,

15. Од Харимова Адна, од Мерајотова Елкај,

16. Од Идова Захарија, од Гинетова Месулам,

17. Од Авијина Зихрије, од Минијаминова и Моадијина Филтај,

18. Од Вилжина Самуја, од Семајина Јонатан,

19. Од Јојаривова Матенај, од Једајина Озије,

20. Од Салајева Калај, од Амокова Евер,

21. Од Хелкијина Асавија, од Једајина Натанаило.

22. А Левити, главари дома отачких, за времена Елијасива, Јојаде, Јоанана и Јадве бјеху пописани са свештеницима до царовања Дарија цара персијскога;

23. Синови Левијеви, главари домова отачких, бјеху пописани у књизи дневника до времена Јоанана сина Елијасивова;

24. И главари левитски бјеху: Асавија, Серевија и Исус син Кадмилов и браћа њихова према њима да хвале и славе Бога по заповијести Давида човјека Божијега, ред према реду;

25. Матанија и Ваквукија, Овадија, Месулам, Талмон, Акув, бијаху вратари који чуваху стражу код ризница на вратима.

26. Ти бијаху за времена Јоакима сина Исуса сина Јоседекова и за времена *Немије кнеза и свештеника †Јездре књижевника. *Нем. 8,9. †Језд. 7,6.

27. А кад се освећиваше зид јерусалимски, тражише Левите по свијем мјестима њиховијем да их доведу у Јерусалим да се сврши посвећење с весељем, хвалом и пјесмама уз *кимвале, псалтире и †харфе.

*1.Днев. 25,6. †2.Днев. 5,13.

28. И скупише се синови пјевачки и из равница око Јерусалима и из села нетофатских,

29. И из Вет-Гилгала и из поља гевских и азмаветских, јер пјевачи бијаху населили села око Јерусалима.

30. И очистише се свештеници и Левити, и очистише народ и врата и зид.

31. Иза тога заповједих кнезовима јудејским да изађу на зид, и поставих два велика збора пјевачка, и један од њих иђаше надесно с горње стране зида к вратима Гнојнијем.

32. А за њима иђаше Осаја и половина кнезова Јудинијех,

33. И Азарија, Јездра и Месулам,

34. Јуда и Венијамин и Семаја и Јеремија,

35. И од синова свештеничких с трубама Захарија син Јонатана, сина Семаје, сина Матаније, сина Захура, сина Асафова,

36. И браћа његова Семаја и Азареило, Милалај, Гилалај, Мај, Натанаило и Јуда и Ананије са справама музичким *Давида човјека Божијега, а Јездра књижевник пред њима; *2.Днев. 8,14.

37. Потом к вратима код студенца, која бијаху према њима, иђаху уз *басамаке града Давидова куда се иде на зид, изнад дома Давидова па до Врата воденијех к истоку. *Нем. 3,15.

38. А други збор пјевачки иђаше према онима, и ја за њим, и половина народа по зиду изнад куле Пећке до Широкога зида,

39. И изнад врата *Јефремовијех к вратима Старијем и к вратима Рибљим и ка кули Ананеиловој и кули †Меји, па до врата Овчијих; и стадоше код врата Тамничких.
*2.О цар. 14,13. †Нем. 3,1.

40. Потом стадоше оба збора пјевачка у дому Божијем, и ја и половина главара са мном,

41. И свештеници Елијаким, Масија, Минијамин, Михаја, Елиоинај, Захарија, Ананија с трубама,

42. И Масија и Семаја и Елеазар и Озије и Јоанан и Малхија и Елам и Есер. И пјевачи пјеваху гласно с Језрајом начелником својим.

43. И принесоше велике жртве тај дан, и веселише се; јер их Бог развесели весељем великим; и жене и дјеца веселише се, и весеље јерусалимско чујаше се далеко.

44. И постављени бјеху тај дан људи над клијетима у којима се остављаху *приноси, првине и десетак, да сабирају у њих с њива градских законите дијелове за свештенике и за Левите, јер се Јуда радоваше свештеницима и Левитима што ᵉстајаху на послу, ᵉобављаху службу *Нем. 13,5.

45. И извршиваху што им је Бог њихов заповједио да извршују и што требаше извршавати за очишћење, као и пјевачи и вратари *по заповијести Давида и Соломуна сина његова. *1. Днев. 25.

46. Јер отприје, за времена Давидова и Асафова бјеху постављени главари пјевачки и пјесме у хвалу и славу Богу.

47. И зато сав Израиљ за времена Зоровавељева и за времена Немијина даваше дијелове пјевачима и вратарима, свакидашњи оброк, и Левитима што бјеше њима посвећено, а Левити синовима Ароновијем што њима бјеше посвећено.

Немија одлучно сузбија
разне злоупотребе.

13. У то вријеме чита се књига Мојсијева народу, и у њој се нађе написано да не улази *Амонац ни Моавац у сабор Божји довијека; *5.Мој. 23,3.

2. Јер не сретоше синова Израиљевијех с хљебом и водом, него најмише Валама да их прокуне, али Бог наш обрати ону клетву у благослов.

3. А кад чуше тај закон, одлучише од Израиља све туђинце.

4. А прије тога Елијасив свештеник, који бјеше над клијетима дома Бога нашега, опријатељи се с Товијом,

5. И начини му велику клијет, гдје се прије остављаху дари и кад и судови и десетак од жита, вина и уља, одређени Левитима и пјевачима и вратарима, и приноси за свештенике.

6. А кад то све биваше, не бјех у Јерусалиму, јер тридесет друге године Артаксеркса цара вавилонскога вратих се к цару, и послије неколико година измолих се опет у цара.

7. И кад дођох у Јерусалим, видјех зло што учини Елијасив ради Товије начинивши му клијет у тријему дома Божијега.

8. И би ми врло мрско, те избацих све покућство Товијино напоље из клијети.

9. И заповједих, те очистише клијети; и унесох у њих опет посуђе дома Божијега, даре и кад.

10. Потом дознах да се *Левитима нијесу давали дијелови, те су се разбјегли сваки на своју њиву и †Левити и пјевачи, који рађаху посао. *4.Мој. 35,2. †Нем. 10,37.

11. И укорих старјешине и рекох: Зашто је остављен дом Божји? И сабрах их опет и поставих на њихово мјесто.

12. И сви Јудејци доносише десетке од жита и вина и уља у спреме.

13. И поставих настојнике над спремама, Селемију свештеника и Садока књижевника, и између Левита Федају, и уз њих Анана сина Захура сина Матанијина, јер се за вјерне држаху; и бијаше им посао дијелити браћи својој.

14. Помени ме, Боже мој, за то, и немој избрисати добара мојих, која учиних дому Бога својега и служби његовој.

15. У то вријеме видјех у Јудеји гдје газе у кацама у *Суботу и носе снопове натоваривши на магарце, и вино, грожђе и смокве и свакојаке товаре, и носе у Јерусалим у Суботу, и прекорих их онај дан кад продаваху ˘житак. ˘намирнице *Јер. 17,21.22.

16. И Тирци који живљаху у Јерусалиму доношаху рибу и свакојаки ˘трг и продаваху у Суботу синовима Јудинијем у Јерусалиму. ˘робу

17. Зато прекорих главаре јудејске и рекох им: Како је то зло што чините те скврните Суботу?

18. Нијесу ли тако чинили оци ваши, те Бог наш пусти на нас и на овај град све ово зло? И ви још умножавате гњев на Израиља скврнећи Суботу.

19. И кад дође сјен на врата *јерусалимска уочи †Суботе, заповједих те затворише врата, и заповједих да их не отварају до послије Суботе; и поставих неколико својих момака на вратима да се не уноси никакав товар у Суботу. *Нем. 7,3. †2.Мој. 31,14.

20. И преноћише трговци и који продаваху свакојаки трг иза Јерусалима једном и другом.

21. И опоменух их и рекох им: Зашто ноћујете око зида? Ако још једном то учините, ˘уложићу на вас. Од тада не долазише у Суботу. ˘дићи ћу руку

22. А Левитима заповједих да се очисте и да дођу и чувају врата да буде свет дан суботни. И за ово помени ме, Боже мој, и опрости ми по великој милости својој.

23. Још видјех у то вријеме Јудејце који се бијаху оженили Азоћанкама, Амонкама и Моавкама.

24. И синови њихови говораху пола азотски, и не умијаху говорити јудејски него језиком и једнога и другога народа.

25. Зато их карах и ˘псовах, и неке између њих бих и чупах, и заклех их Богом да не дају кћери својих синовима њиховијем, нити да узимају кћери њиховијех за синове своје или за себе. ˘проклињах

26. Није ли тијем згријешио *Соломун цар Израиљев, ако и не бјеше у многим народима цара њему равна и мио бјеше Богу својему и Бог га бјеше поставио царем над свијем Израиљем, па опет га ˘навратише на гријех †жене туђинке? *2.Сам. 12,24. ˘наведоше †1.О цар. 11,1.

27. А вама ли ћемо допустити да чините то све велико зло и гријешите Богу нашему узимајући *жене туђинке? *Језд. 10,2.

28. И од синова Јојаде сина *Елијасива поглавара свештеничкога један бјеше зет Санавалату Орољанину, којега отјерах од себе. *Нем. 12,10.

29. Помени их, Боже мој, што оскврнише свештенство и *завјет свештенички и левитски. *Мал. 2,4.

30. И тако их очистих од свијех туђинаца, и опет поставих редове свештеничке и левитске, свакога на посао његов,

31. И да се доносе дрва за жртве на рокове, и првине. Помени ме, Боже мој, на добро.

КЊИГА О ЈЕСТИРИ

Асвирова (Ксеркс I) гозба и проглас.

1. У вријеме *Асвирово, а тај Асвир цароваше од †Индије до Етиопије у сто и двадесет и седам земаља,

*Дан. 9,1. †Јест. 8,9.

2. У то вријеме, кад сјеђаше цар Асвир на пријестолу царства својега у ➝Сусану царском граду,

➝Суза (Персија или Елам)

3. Треће године царовања својега учини гозбу свијем кнезовима својим и слугама својим, та бијаше код њега сила персијска и мидска, властељи и управитељи земаљски;

4. И он показиваше богатство и славу царства својега и дику и красоту величине своје много дана, сто и осамдесет дана.

5. И послије тих дана учини цар свему народу што га бијаше у Сусану царском граду од малога до великога гозбу за седам дана у тријему у врту од царскога двора.

6. Завјесе бијеле, зелене и љубичасте бијаху објешене врвцама бијелијем, ланенијем и скерлетнијем о биочузима сребрнијем на стубовима мраморнијем; одри бијаху златни и сребрни на поду од зеленога, бијелога, жутога и црвенога мрамора.

7. А пиће даваху у судовима златнијем, и то у судовима другим и другим, а вина царскога бјеше изобила, како може бити у цара.

8. И пићем нико не наваљиваше по наредби, јер цар бјеше заповједио свијем приставима дома својега да чине како ко хоће.

9. И царица Астина учини гозбу женама у царском двору цара Асвира.

10. Седми дан кад се цар развесели од вина рече Меуману, Висати, Арвони, Викти, Авакти, Зетару и Харкасу, седморици дворана који двораху пред царем Асвиром,

11. Да доведу царицу Астину пред цара под царским вијенцем, да покаже народима и кнезовима љепоту њезину, јер бијаше лијепа.

12. Али царица Астина не хтје доћи на ријеч цареву, коју јој поручи по дворанима; зато се цар врло разгњеви и гњев се његов распали у њему.

13. И рече цар мудрацима који разумијеваху времена, јер тако цар изношаше ствари пред све који разумијеваху закон и *правду,

*Дан. 9,24.

14. А најближи до њега бијаху Карсена, Сетар, Адмата, Тарсис, Мерес, Марсена и Мемукан, седам кнезова персијских и мидских, који гледаху лице царево и сјеђаху на првијем мјестима у царству;

15. Шта треба по закону чинити с царицом Астином што није учинила што је заповједио цар Асвир преко дворана?

16. Тада рече Мемукан пред царем и кнезовима: Није само цару скривила царица Астина него и свијем кнезовима и свијем народима по свијем земљама цара Асвира.

17. Јер ће се дјело царичино разићи међу све жене, па ће презирати мужеве своје говорећи: Цар Асвир заповједи да доведу преда њ царицу Астину, а она не дође.

18. И од данас ће кнегиње персијске и мидске, које чују шта је учинила царица, тако говорити свијем кнезовима царевијем; те ће бити много пркоса и свађе.

19. Ако је угодно *цару, да изиђе †царска заповијест од њега и да се упише међу законе персијске и мидске да је непромјенито, да Астина не излази више пред цара Асвира и да ће цар дати њезино царство другој бољој од ње.

*Јест. 2,1. †Дан. 6,12.

20. И кад се заповијест царева коју учини чује по царству његову свему коликоме, све ће *жене поштовати своје мужеве од великога до малога.

*1.Петр. 3,1.

21. И ово би по вољи цару и кнезовима, и учини цар како рече Мемукан.

22. И разасла књиге по свијем земљама царским, у сваку *земљу њезинијем писмом и свакому народу његовијем језиком, да би сваки муж био господар у својој кући; и би проглашено језиком свакога народа.

*Јест. 8,9.

Јестира постаје царица. Мардохеј, њен поочим, открива завјеру против цара.

2. Послије тога, кад се утиша гњев цара Асвира, он се опомену Астине и шта је учинила и шта је наређено за њу.

2. И рекоше момци цареви, слуге његове: Да потраже цару младијех дјевојака лијепијех;

3. И нека одреди цар приставе по свијем земљама царства својега да окупе све дјевојке младе и лијепе у Сусану граду царском, у женском двору под руку Игаја дворанина царева, чувара женскога, и нека им се дају потребе за љепоту.

4. Па која дјевојка буде по вољи цару, нека буде царица на Астинином мјесту. И то би по вољи цару, и учини тако.

5. Бијаше у Сусану царском граду Јудејац по имену Мардохеј, син Јаира сина Симеја сина Кисова, од племена Венијаминова,

6. *Који би одведен у ропство из Јерусалима с робљем које би одведено у ропство с ›Јехонијом царем Јудинијем, којега зароби Навуходоносор цар вавилонски.

*2. О цар. 24, 14, 15. ›Јоахин

7. Он одгајаше ›Адасу, а то је ››Јестира, кћи стрица његова, јер не имаше оца ни матере; а дјевојка бијаше лијепа стаса и красна лица, и по смрти оца јој и матере узе је Мардохеј за кћер.

›Мирта; ››Звезда

8. И кад се разгласи ријеч царева и заповијест, и много се дјевојака окупи у Сусану граду царском под руку Игајеву, би и Јестира доведена у двор царев под руку Игаја чувара женскога.

9. И дјевојка му омиље и нађе милост у њега, те јој одмах даде потребе за љепоту и дио њезин, и седам ›присталијех дјевојака из царскога дома, и намјести је с њезинијем дјевојкама на најљепше мјесто у женском дому.

›наочитих

10. *Јестира не каза народа својега ни рода својега, јер јој Мардохеј бијеше забранио да то казује.

*Јест. 2,20.

11. А Мардохеј ходаше сваки дан испред тријема од женскога дома да би дознао како је Јестира и шта ће бити од ње.

12. А кад би дошао ред на коју дјевојку да уђе к цару Асвиру, пошто би јој се чинило по женском закону дванаест мјесеци, јер толико времена требаше да се уљепшавају, шест мјесеци уљем од смирне а шест мјесеци мирисима и другим стварима за *љепоту женску,

*Јест. 2,3.

13. Тада би дјевојка ишла к цару, и што би год рекла дало би јој се да с тијем иде из женске куће у дом царев.

14. Увече би ушла, а ујутру би се вратила у другу кућу женску под руку Сазгаза дворанина царева, чувара ›иночкога; више не би ишла к цару, већ ако би је хтио цар, те би била позвана по имену.

›невенчаних жена

15. И тако кад дође ред на Јестиру кћер Авихаила стрица Мардохејева, коју бјеше узео за кћер, да уђе к цару, она не заиска ништа него што рече Игај дворанин *царев, чувар женски; и Јестира налажаше милост у свакога ко је виђаше.

*Дјела 7,10.

16. Тако би Јестира одведена к цару Асвиру у царски двор његов десетога мјесеца, које је мјесец ›Тевет, седме године царовања његова.

›јануар/фебруар

17. И цару омиље Јестира мимо све друге жене, и придоби милост и љубав његову мимо све дјевојке, те јој метну царски вијенац на главу и учини је царицом на мјесто Астинино.

18. И учини цар велику *гозбу †свијем кнезовима својим и слугама својим због Јестире, и поклони земљама олакшице и раздаде дарове како цар може.

*1.Мој. 29,22. †Јест. 1,3.

19. А кад се другом скупљаху дјевојке, *Мардохеј сјеђаше на вратима царевијем.

*Јест. 3,2.

20. А Јестира не каза својега рода ни народа, као што јој бјеше заповједио Мардохеј, и Јестира чињаше што јој Мардохеј говораше, као кад се одгајаше код њега.

21. У те дане, кад *Мардохеј сјеђаше на вратима царевијем, расрдише се Вихтан и Терес два дворанина царева између онијех који стражаху на прагу, и гледаху да дигну руке на цара Асвира.

*Јест. 6,2.

22. А то дозна Мардохеј и јави царици Јестири, а Јестира каза цару у име Мардохејево.

23. И кад се ствар извидје и нађе, бјеху објешена она обојица на *дрво, и то се записа у †књигу Дневника пред царем.

*5.Мој. 21,22. †Јест. 6,1.

Аманова таштина и жеља да затре Јудејце.

3. Послије тога подиже цар Асвир Амана сина Амедатина, Агагеја, и узвиси га, и намјести му пријесто више свијех кнезова што бијаху код њега.

2. И све слуге цареве што бијаху на вратима царевијем клањаху се и падаху пред Аманом, јер тако бјеше цар заповједио за њ. Али Мардохеј не клањаше се нити падаше.

3. И слуге цареве што бијаху на вратима царевијем говораху Мардохеју: Зашто преступаш заповијест цареву?

4. И пошто му од дана на дан говорише, а он не послуша, јавише Аману да виде хоће ли остати ријечи Мардохејеве, јер им бјеше казао да је Јудејац.

5. А кад видје Аман да се Мардохеј не клања нити пада пред њим, напуни се гњева Аман.

6. Али мишљаше да није вриједно да дигне руку на Мардохеја самога, јер му казаше којега народа бјеше Мардохеј, него гледаше да истријеби све Јудејце што бијаху по свему царству Асвирову, народ Мардохејев.

7. Првога мјесеца, а то је мјесец ˇНисан, године дванаесте царовања Асвирова, бацаше пур, то јест ждријеб, пред Аманом, од дана до дана и од мјесеца до мјесеца, до дванаестога мјесеца, а то је мјесец ˇˇАдар.

ˇмарт/април; ˇˇфебруар/март

8. И Аман рече цару Асвиру: Има народ расијан и расут по народима по свијем земљама царства твојега, којега су закони друкчији од закона свијех народа, и не извршује закона царевијех, па није пробитачно цару да их остави.

9. Ако је цару угодно, да се пише да се истријебе; и ја ћу измјерити десет тисућа таланата сребра у руке приставима да донесу у цареву ризницу.

10. Тада цар скиде *прстен с руке своје и даде га †Аману сину Амедатину, Агагеју, непријатељу јудејском.

*1.Мој. 41,42. †Јест. 8,2.

11. И рече Аману: То сребро нека теби, а од народа чини што ти је драго.

12. Зато дозваше писаре *цареве првога мјесеца тринаестога дана, и написа се све како заповједи Аман, намјесницима царевијем и војводама у свакој †земљи и кнезовима свакога народа, свакој земљи писмом њезинијем и свакому народу језиком његовијем, у име ‡цара Асвира написа се и прстеном царевијем запечати се.

*Јест. 8,8. †Јест. 1,22. ‡Јест. 8,10.

13. И разаслаше се *књиге по гласницима у све †земље цареве да потру, побију и истријебе све ‡Јудејце, старо и младо, дјецу и жене у један дан, тринаестога дана дванаестога мјесеца, које је мјесец Адар, и да разграбе имање њихово.

*Јест. 8,10. †Јест. 8,11. ‡Јест. 3,6.

14. У књигама се говораше да се огласи заповијест по *свијем земљама и да се објави свијем народима да буду готови за онај дан.

*Јест. 8,13.

15. Гласници отидоше брзо по заповијести царевој, и заповијест би оглашена у Сусану царском граду. А цар и Аман сјеђаху и пијаху, а *град се Сусан смете.

*Јест. 8,15.

Мардохеј позива Јестиру да моли цара да порекне заповијест о истребљењу Јудејаца.

4. А Мардохеј дознав све шта би, раздрије хаљине своје и обуче се у костријет и посу се пепелом и пође по граду вичући иза гласа горко.

2. И дође до пред врата царева, јер не бјеше слободно ући на врата царева у костријети.

3. И у свијем земљама, у које год мјесто дође ријеч царева и заповијест његова, би велика жалост међу Јеврејима и пост и плач и јаук, и многи у костријети и пепелу лежаху.

4. И дођоше дјевојке Јестирине и дворани њезини, и јавише јој: И царица се ожалости веома, и посла хаљине да преобуку Мардохеја и да скину с њега костријет; али он не прими.

5. Тада дозва Јестира Атаха дворанина царева, којега јој бјеше дао да јој служи, и заповједи му за Мардохеја да дозна шта му је и зашто.

6. И отиде Атах к Мардохеју на *улицу градску која бијаше пред вратима царевијем.
*трг

7. И Мардохеј му каза све што му се догодило и за *сребро што је обрекао Аман дати у цареву ризницу за Јудејце да их истријеби; *Јест. 3,9.

8. И пријепис заповијести која би проглашена у Сусану да се истријебе, даде му да је покаже Јестири и јави, и да јој наручи да отиде к цару и да га умилостиви и да га моли за свој народ.

9. И вративши се Атах каза Јестири ријечи Мардохејеве.

10. А Јестира рече Атаху и заповједи му да каже Мардохеју:

11. Знају све слуге цареве и народ по земљама царевијем да ко би год, човјек или жена, ушао к цару унутра у двор не будући позван, један је закон за њ, да се погуби, осим коме би цар пружио златну палицу, тај остаје жив; а ја нијесам звана да уђем к цару, тридесет дана.

12. И казане бише Мардохеју ријечи Јестирине.

13. А Мардохеј опет поручи Јестири: Немој мислити да ћеш се мимо све Јудејце избавити у дому цареву.

14. Јер ако ти узмучиш сада, доћи ће помоћ и избављење Јудејцима с друге стране, а ти и дом оца твојега погинућете; и ко зна нијеси ли за овакво вријеме дошла до *царства. *Амос 9,8.

15. Тада рече Јестира да одговоре Мардохеју:

16. Иди, скупи све Јудејце што се налазе у Сусану, и постите за ме, и не једите ни пијте за три дана ни дању ни ноћу; и ја ћу са својим дјевојкама постити, такођер, па ћу онда отићи цару, ако и није по закону, и ако погинем, нека погинем.

17. Тада отиде Мардохеј и учини све како му заповједи Јестира.

Јестира иде цару. Аман спрема вјешала Мардохеју.

5. А трећи дан обуче се Јестира у царско одијело, и стаде у трijему унутрашњега двора царскога према стану цареву; а цар сјеђаше на царском пријестолу свом у двору царском према вратима од двора.

2. И кад цар угледа царицу Јестиру гдје стоји у тријему, она нађе милост пред њим, те цар пружи према Јестири златну палицу која му бијеше у руци, и Јестира приступи и дотаче се краја од палице.

3. И рече јој цар: Што ти је, царице Јестиро, и шта желиш? Ако је и до половине царства, даће ти се.

4. А Јестира рече: Ако је угодно цару, нека дође цар с Аманом данас на објед који сам му зготовила.

5. А цар рече: Зовите брже Амана да учини што рече Јестира. И дође цар с Аманом на објед који зготови Јестира.

6. Потом цар напив се вина рече Јестири: Шта желиш, даће ти се; и шта молиш, ако је и до половине царства, биће.

7. А Јестира одговарајући рече: Желим и молим:

8. Ако сам нашла милост пред царем, и ако је угодно цару да ми да што желим и учини што молим, нека опет дође цар с Аманом на објед који ћу им зготовити, и сјутра ћу учинити по ријечи царевој.

9. И тако отиде Аман онај дан весео и добре воље. Али кад видје Аман Мардохеја на вратима царевијем, а он не уста нити се маче пред њим, напуни се Аман гњева на Мардохеја.

10. Али се уздржа Аман, докле дође кући својој; потом посла и сазва пријатеље своје и Сересу жену своју.

11. И приповједи им Аман о слави *богатства својега и о мноштву синова својих и о свему чим га је подигао цар и како га је узвисио сврх кнезова и слугу царских.
*Мар. 10,24.

12. И дода Аман: Па и царица Јестира никога осим мене не позва с царем на објед, који бијеше зготовила, па и сјутра сам позван к њој с царем.

13. Али све то није ми ни на што, докле год гледам онога Мардохеја Јудејца гдје сједи на вратима царевијем.

14. Тада му рече Сереса жена његова и сви пријатељи његови: Нека начине *вјешала висока педесет лаката, и ујутру реци †цару да се на њима објеси Мардохеј, па

иди с ‡ царем весео на објед. И то би по вољи Аману и приправи вјешала.

*Јест. 6,4. †Јест. 7,9. ‡Јест. 7,10.

Аман по заповијести царевој чини почасти Мардохеју.

6. Ону ноћ не могаше цар спавати, и заповједи те му донесоше *књигу од знаменитијех догађаја, Дневнике, те је читаше цару.

*Јест. 2,23.

2. И нађе се записано како је Мардохеј проказао за Вихтана и Тереса, два дворанина, који чуваху стражу на прагу, да гледају да дигну руке на цара Асвира.

3. Тада рече цар: Каква је част и какво је добро учињено Мардохеју за то? А момци цареви, слуге његове, рекоше: Није му учињено ништа.

4. А цар рече: Ко је у тријему? А Аман бјеше дошао у спољашњи тријем двора царева да каже цару да се објеси Мардохеј на вјешала, која му је приправио.

5. А момци цареви рекоше му: Гле, Аман стоји у тријему. А цар рече: Нека дође.

6. И Аман дође, а цар му рече: Шта треба учинити човјеку којега цар хоће да прослави? А Аман рече у себи: Кога би цар хтио прославити ако не мене?

7. И рече Аман цару: Кога цар хоће да прослави,

8. Треба донијети царско одијело које цар носи, и довести коња на ком цар јаше, и метнути му на главу вијенац царски;

9. И одијело и коња треба дати коме између највећих кнезова царевијех да обуку човјека онога којега цар хоће да прослави, па да га проведу на коњу по улицама градским и вичу пред њим: Овако бива човјеку кога цар хоће да прослави.

10. Тада рече цар Аману: Брже узми одијело и коња као што рече, и учини тако Мардохеју, Јудејцу, који сједи на вратима царевијем; немој изоставити ништа што си рекао.

11. И узе Аман одијело и коња, и обуче Мардохеја и проведе га на коњу по улицама градским вичући пред њим: Овако бива човјеку кога цар хоће да прослави.

12. Потом се врати *Мардохеј на врата царева, а Аман брже отиде кући својој жалостан и покривене главе.

*Јест. 2,19.

13. И приповједи Аман Сереси жени својој и свијем пријатељима својим све што му се догоди. Тада му рекоше мудраци његови и Сереса жена његова: Кад је од јудејскога рода Мардохеј пред којим си почео падати, нећеш му одољети, него ћеш пасти пред њим.

14. И док они још говораху с њим, дођоше дворани цареви и брже одведоше Амана на објед који зготови Јестира.

Аман на вјешалима која је подигао за Мардохеја.

7. И тако дође цар и Аман на објед царици Јестири.

2. И рече цар Јестири опет други дан напивши се вина: Шта желиш, царице Јестиро, даће ти се; и шта молиш, ако је и до половине царства, биће.

3. Тада одговори царица Јестира и рече: Ако сам нашла милост пред тобом, царе, и ако је цару угодно, нека ми се поклони живот мој на моју жељу и народ мој на моју молбу.

4. Јер смо продани ја и мој народ да нас потру, побију и истријебе. Да смо продани да будемо слуге и слушкиње, мучала бих, премда непријатељ не би могао накнадити штете цару.

5. А цар Асвир проговори и рече царици Јестири: Ко је тај, и гдје је тај који се усудио тако чинити?

6. А Јестира рече: Противник и непријатељ овај је зликовац Аман. А Аман се уплаши од цара и од царице.

7. Тада цар гњеван уста од вина и отиде у врт код двора, а Аман оста да моли за живот свој царицу Јестиру, јер видје да је цар наумио зло по њега.

8. Потом се цар врати из врта дворскога у кућу гдје бјеше пио вино; а Аман бјеше пао на одар гдје сјеђаше Јестира. И цар рече: Еда ли ће и царицу осрамотити код мене у кући? Чим та ријеч изиђе из уста царевијех, покрише лице Аману.

9. И Арвона, један од дворана царевијех, рече: Ево и вјешала што је начинио

Аман за Мардохеја, који је говорио добро по цара, стоје код куће Аманове, висока педесет лаката. И рече цар: Објесите га на њих.

10. И тако објесише Амана на *вјешала која бијеше приправио Мардохеју. И гњев царев утиша се. *Јест. 9,25.

Мардохеј на власти.
Нова царева заповијест о Јудејцима.

8. Истога дана даде цар Асвир царици *Јестири кућу Амана непријатеља јудејскога. А Мардохеј изиђе пред цара, јер Јестира каза шта јој је он; *Јест. 2,7.

2. И цар ˯снимив прстен свој, који бијеше узео од Амана, даде га Мардохеју; а Јестира постави Мардохеја над кућом Амановом. ˃скину

3. Потом Јестира опет говори цару и паднувши пред ноге његове и плачући мољаше га да уклони злоћу Амана Агагеја и мисао његову коју бијеше смислио на Јудејце.

4. Тада цар пружи златну палицу према Јестири, и Јестира уста и стаде пред царем,

5. И рече: Ако је угодно цару и ако сам нашла милост пред њим, и ако је право пред царем и ако сам му мила, нека се пише да се ˯пореку књиге у којима је мисао Амана сина Амедатина, Агагеја, које је расписао да се истријебе Јудејци што су по свијем земљама царевијем. ˃опозову

6. Јер како бих могла гледати зло које би задесило мој народ, и како бих могла гледати да се потре род мој?

7. А цар Асвир рече царици Јестири и Мардохеју Јудејцу: Ето, дао сам кућу Аманову Јестири, а њега су објесили на вјешала зато што шћаше дигнути руку своју на Јудејце.

8. Ви, дакле, пишите за Јудејце како вам је драго у име царево и запечатите прстеном царевијем; јер што се пише у име царево и запечати прстеном царевијем не може се порећи.

9. И дозваше писаре цареве у исто вријеме, трећега мјесеца, које је мјесец ˯Сиван, двадесет трећега дана, и писа се све, како заповједи Мардохеј, Јудејцима и намјесницима и кнезовима и управитељима по земљама, од Индије до Етиопије, сто и двадесет и седам земаља, у сваку земљу њезинијем писмом и сваком народу његовијем језиком, и Јудејцима њиховијем писмом и њиховијем језиком. ˃мај/јун

10. А написа у име цара Асвира и запечати прстеном царевијем, и разасла *књиге по гласницима, који јахаху на брзијем коњима и на младијем мазгама: *1.О цар. 21,8.

11. Да је цар допустио Јудејцима што су у коме год граду да се скупе и бране живот свој, да потру и побију и истријебе сваку војску којега му драго народа и *земље, који би ударили на њих, и дјецу њихову и жене њихове, а имање њихово да разграбе, *Јест. 3,13.

12. У исти дан по свијем земљама цара Асвира, тринаестога дана мјесеца дванаестога, које је мјесец *Адар. *Јест. 3,13.

13. У књигама се говораше да се огласи заповијест по *свијем земљама и да се објави свијем народима да Јудејци буду готови за онај дан да се освете својим непријатељима. *Јест. 3,14.

14. Гласници који јахаху на брзијем коњима и мазгама отидоше брзо и хитно по заповијести царевој; и заповијест би оглашена у Сусану царском граду.

15. А Мардохеј отиде од цара у царском одијелу љубичастом и бијелом и под златнијем вијенцем великим и у плашту од танкога платна и скерлета, и *град Сусан радоваше се и весељаше се. *Јест. 3,15.

16. Јудејцима дође свјетлост и весеље и радост и слава.

17. И у свакој земљи и у сваком граду, гдје год дође заповијест царева и наредба његова, бијеше *радост и весеље међу Јудејцима, гозба и благи дани, и многи из народа земаљских постајаху †Јудејци, јер их попаде страх од Јевреја. *Нем. 8,10. †Јест. 9,2.

Јудејци се свете својијем непријатељима
и уводе празник за спомен
својега спасења.

9. И тако дванаестога мјесеца, а то је мјесец *Адар, тринаестога дана, кад дође да се изврши ријеч царева и заповијест његова, истога дана кад се непријатељи јудејски надаху да ће обладати њима, преокрену се, те Јудејци обладаше својим ненавидницима. *Јест. 3,13.

2. Скупише се Јудејци у својим градовима по свијем земљама цара Асвира да дигну руке на оне који им тражаху зло; и нико не могаше стајати пред њима; јер страх од њих попаде све народе.

3. И сви кнезови земаљски, намјесници и управитељи и који ˃оправљаху послове цареве, подупираху Јудејце, јер их попаде страх од Мардохеја. ˃обављаху

4. Јер велик бијаше Мардохеј у дому цареву, и слава његова пролажаше све земље, јер тај човјек Мардохеј биваше све већи.

5. И тако побише Јудејци све непријатеље своје мачем и потрше и истријебише, и учинише што хтјеше од ненавидника својих.

6. И у Сусану царском граду убише Јудејци и истријебише пет стотина људи.

7. И Фарсандату и Далфона и Аспату,

8. И Порату и Адалију и Аридату,

9. И Фармасту и Арисаја и Аридаја и Вајезату,

10. Десет синова Амана сина Амедатина непријатеља јудејскога побише, али на плијен не дигоше руке своје.

11. У онај дан кад јавише цару број побијенијех у Сусану царском граду,

12. Рече цар Јестири царици: У Сусану царском граду побише и потрше Јудејци пет стотина људи и десет синова Амановијех, а шта су учинили по осталијем земљама царевијем? Шта желиш? Даће ти се; и шта још молиш, биће.

13. А Јестира рече: Ако је угодно *цару, да се допусти †Јудејцима у Сусану и сјутра да учине по данашњој наредби и десет синова Амановијех да објесе на вјешала.

*2.Сам. 21,6. †Јест. 8,11.

14. И заповједи цар да буде тако. И оглашена би заповијест у Сусану, и објесише десет синова Амановијех.

15. И Јудејци који бијаху у Сусану скупивши се и четрнаестога дана мјесеца Адара побише у Сусану три стотине људи, али на плијен не дигоше руке своје.

16. А остали Јудејци који бијаху по земљама царевијем скупише се да бране живот свој и да се смире од непријатеља својих; и побише седамдесет и пет тисућа ненавидника својих; али на плијен не дигоше руке своје.

17. То би тринаестога дана мјесеца Адара; а четрнаестога починуше, и празноваше тај дан гостећи се и веселећи се.

18. А Јудејци који бијаху у Сусану скупише се тринаестога и четрнаестога дана истога мјесеца, а починуше петнаестога, и празноваше тај дан гостећи се и веселећи се.

19. Зато *Јудејци сељани, који живе по мјестима неограђенијем, празнују четрнаести дан мјесеца Адара веселећи се и гостећи се и благујући, и шаљући дијелове један другом. *Јест. 8,17.

20. Јер Мардохеј написа ово, и разасла књиге свијем Јудејцима који бијаху по свијем земљама цара Асвира, близу и далеко,

21. Наређујући им да празнују дан четрнаести мјесеца Адара и петнаести дан истога мјесеца сваке године;

22. Према данима у које се смирише Јудејци од непријатеља својих и према мјесецу кад им се претвори жалост у *радост и туга у весеље, да те дане празнују гостећи се и веселећи се и шаљући дијелове један другом, и сиромасима дарове. *Псал. 30,11.

23. И примише сви Јудејци да чине што су почели и што им писа Мардохеј.

24. Јер Аман син Амедатин Агагеј непријатељ свијех Јудејаца намисли за *Јудејце да их истријеби, и баци пур, то јест ждријеб, да их потре и истријеби. *Јест. 3,6.

25. Али кад Јестира изиђе пред цара, он заповједи књигом, те се зла мисао његова коју смисли на Јудејце обрати на његову главу, и објесише њега и синове његове на *вјешала. *Јест. 7,10.

26. Зато прозваше те дане Пурим од имена ⁾пур; и због свијех ријечи те књиге и због онога што видјеше, тако и због онога што им се догоди, ⁾каменчић за коцку

27. Поставише *Јудејци и примише на се и на потомство своје и на све који се удруже с њима да је непромјенито да славе та два дана као што је написано за њих и на вријеме које је за њих одређено, сваке године, *Јест. 8,17.

28. И да се ти дани спомињу и славе у сваком нараштају, у свакој породици, у свакој земљи и у сваком граду; и ти дани Пурим да не престану међу Јудејцима и спомен њихов да не погине у потомству њихову.

29. И писа царица *Јестира кћи Авихаилова и Мардохеј Јудејац сваком тврђом потврђујући †књигу за Пурим други пут. *Јест. 2,15. †Јест. 8,10.

30. И Мардохеј разасла књигу свијем Јудејцима у сто и двадесет и седам земаља цара Асвира с ријечима љубазнијем и истинијем,

31. Да тврдо држе дане Пурим на вријеме као што им је поставио Мардохеј Јудејац и царица Јестира и као што сами поставише себи и потомству своjему за спомен посту њихову и викању њихову.

32. Тако заповијест Јестирина потврди уредбу за Пурим, и би записано у књигу.

Моћни Мардохеј стара се за добро својега народа.

10. Потом цар Асвир удари *данак на земљу и на острва морска. *Псал. 72,10.

2. А сва дјела власти његове и силе, и приповијест о величини Мардохејевој како га је цар учинио великим, то је написано у Књизи дневника царева мидских и персијских.

3. Јер Мардохеј Јудејац бјеше други до цара Асвира и велик у Јудејаца и мио мноштву браће своје, старајући се за добро својему народу и говорећи за срећу свега потомства својега.

КЊИГА О ЈОВУ

Богатство праведнога Јова. Његова стрпљивост у тешкијем искушењима.

1. Бијаше *човјек у †земљи Узу по имену Јов; и тај човјек бијаше добар и праведан, и бојаше се Бога, и уклањаше се ода зла. *1.Мој. 6,9. †Јер. 25,20.

2. И роди му се седам синова и три кћери.

3. И имаше стоке седам тисућа оваца и три тисуће камила и пет стотина јармова волова и пет стотина магарица, и чељади веома много; и бијаше тај човјек највећи од свијех људи на истоку.

4. И синови његови састајаху се и даваху гозбе код куће, сваки свога дана, и слаху те позиваху три сестре своје да једу и пију с њима.

5. И кад би се обредили гозбом, пошиљаше Јов и освећиваше их, и устајући рано приношаше жртве паљенице према броју свијех њих; јер говораше Јов: Може бити да су се огријешили синови моји и похулили на Бога у срцу свом. Тако чињаше Јов сваки пут.

6. А један дан дођоше синови Божји да стану пред Господом, а међу њих дође и сотона.

7. И Господ рече сотони: Откуда идеш? А сотона одговори Господу и рече: Проходих земљу и обилазих.

8. И рече Господ сотони: Јеси ли видио слугу мојега Јова? Нема онаквога човјека на земљи, добра и праведна, који се боји Бога и уклања се ода зла.

9. А сотона одговори Господу и рече: Еда ли се узалуд Јов боји Бога?

10. Нијеси ли га Ти оградио и кућу његову и све што има свуда унаоколо? Дјело руку његовијех благословио си, и стока се његова умножила на земљи.

11. Али пружи руку своју и дотакни се свега што има, проклеће те у очи.

12. А Господ рече сотони: Ево, све што има нека је у твојој руци; само на њега не дижи руке своје. И отиде сотона од Господа.

13. А један дан кад синови његови и *кћери његове јеђаху и пијаху вино у кући брата својега најстаријега,

*О Јову 1,18.

14. Дође гласник Јову и рече: Волови ораху и магарице пасијаху покрај њих,

15. А Савеји ударише и отеше их, и побише момке оштријем мачем; и само ја један утекох да ти јавим.

16. Док овај још говораше, дође други и рече: Огањ Божји спаде с неба и спали овце и момке, и прождрије их; и само ја један утекох да ти јавим.

17. Докле овај још говораше, дође други и рече: *Халдејци у три чете ударише на камиле и отеше их, и побише момке оштријем мачем; и само ја један утекох да ти јавим.

*Језек. 23,23.

18. Докле овај још говораше, дође други и рече: Синови твоји и кћери твоје јеђаху и пијаху вино у кући брата својега најстаријега;

19. А то вјетар велик дође испреко пустиње и удари у четири угла од куће, те паде на дјецу и погибоше; и само ја један утекох да ти јавим.

20. Тада уста Јов и раздрије плашт свој, и остриже главу, и паде на земљу и поклони се,

21. И рече: Го сам изашао из утробе матере своје, го ћу се и вратити онамо. *Господ даде, Господ узе, да је благословено име Господње.

*Рута 1,21.

22. Уза све то не сагријеши Јов, нити рече безумља за Бога.

Сотона опет оптужује Јова пред Господом. Јова сналази болест; вријеђа га жена и походе три пријатеља.

2. Опет један дан дођоше синови Божји да стану пред Господом, а дође и сотона међу њих да стане пред Господом.

2. И Господ рече сотони: Откуда идеш? А сотона одговори Господу и рече: Прохођих земљу и обилазих.

3. И рече Господ сотони: Јеси ли видио слугу мојега Јова? Нема онаквога човјека на земљи, добра и праведна, који се боји Бога и уклања се ода зла, и још се држи доброте своје, премда си ме наговорио, те га упропастих ни за што.

4. А сотона одговори Господу и рече: Кожу за кожу, и све што човјек има даће за живот свој.

5. Него пружи руку своју и дотакни се костију његовијех и меса његова, проклеће те у очи.

6. А Господ рече сотони: Ево ти га у руке; али му живот чувај.

7. И сотона отиде од Господа, и удари Јова злијем приштем од пете до тјемена,

8. Те он узе цријеп па се стругаше, и сјеђаше у пепелу.

9. И рече му жена: Хоћеш ли се још држати доброте своје? Прокуни Бога, па умри.

10. А он јој рече: Говориш као луда жена; добро смо примали од Бога, а зла зар нећемо примати? Уза све то не сагријеши Јов уснама својим.

11. А три пријатеља Јовова чуше за све зло које га задеси, и дођоше сваки из својега мјеста, Елифас Теманац и Вилдад Сушанин и *Софар Намаћанин, договоривши се да дођу да га пожале и потјеше.

*1.Мој. 36,11.

12. И подигавши очи своје издалека не познаше га; тада подигоше глас свој и стадоше плакати и раздријеше сваки свој плашт и посуше се прахом по глави бацајући га у небо.

13. И сјеђаху код њега на *земљи седам дана и седам ноћи, и нијedan му не проговори ријечи, јер вићаху да је бол врло велик.

*Плач 2,10.

Јовово јадање.

3. Потом отвори уста своја Јов и стаде клети дан свој.

2. И проговорив Јов рече:

3. Не било дана у који се родих, и ноћи у којој рекоше: Роди се дјетић!

4. Био тај дан тама, не гледао га Бог озго, и не освјетљавала га свјетлост!

5. Мрак га ⌄запрзнио и сјен смртни, облак га обастирао, био страшан као најгори дани!

⌄запрљао

6. Ноћ ону освојила тама, не радовала се међу данима годишњим, не бројила се у мјесеце!

7. Гле, ноћ она била пуста, пјевања не било у њој!

8. Клели је који куну дане, који су готови пробудити ⌐крокодила! →Левијатана

9. Потамњеле звијезде у сумрачје њезино, чекала видјело и не дочекала га, и не видјела зори трепавица;

10. Што ми није затворила врата од утробе и није сакрила муку од мојих очију.

11. Зашто не умријех у утроби? Не издахнух излазећи из утробе?

12. Зашто ме прихватише кољена? Зашто дојке, да сисам?

13. Јер бих сада лежао и почивао; спавао бих, и био бих миран,

14. С царевима и савјетницима земаљским, који зидаше себи пустолине,

15. Или с кнезовима, који имаху злата, и куће своје пунише сребром.

16. Или зашто не бих као *недоношче сакривено, као дијете које не угледа видјела? *Проп. 6,3.

17. Ондје безбожници престају досађивати, и ондје почивају изнемогли,

18. И сужњи се одмарају и не чују гласа настојникова.

19. Мали и велики ондје је, и роб слободан од свога господара.

20. Зашто се даје видјело невољнику и живот онима који су тужна срца,

21. Који чекају смрт а ње нема, и траже је већма него закопано * благо, *Приче 2,4.

22. Који играју од радости и веселе се кад нађу гроб?

23. Човјеку, којему је пут сакривен и којега је Бог затворио отсвуда?

24. Јер прије јела мојега долази уздах мој, и као вода разљева се јаук мој.

25. Јер чега се бојах дође на мене, и чега се страшах задеси ме.

26. Не почивах нити имах мира нити се одмарах, и опет дође страхота.

Елифасов први говор. Бог не кажњава правога.

4. Тада одговори Елифас Теманац и рече:

2. Ако ти проговоримо, да ти неће бити досадно? Али ко би се могао уздржати да не говори?

3. Гле, учио си многе, и руке изнемогле кријепио си;

4. Ријечи су твоје подизале онога који падаше, и утврђивао си кољена која клецаху.

5. А сада кад дође на тебе, клонуо си; кад се тебе дотаче, смео си се.

6. Није ли побожност твоја била уздање твоје, и доброта путова твојих надање твоје?

7. Опомени се, ко је прав погинуо, и гдје су праведни истријебљени?

8. Како сам ја видио, који ору муку и сију невољу, то и жању.

9. Од дихања Божијега гину, и од даха ноздрва Његовијех нестаје их.

10. Рика лаву, и глас љутом лаву и зуби лавићима сатиру се.

11. Лав гине немајући лова, и лавићи расипају се.

12. Још дође тајно до мене ријеч, и ухо моје дочу је мало.

13. У мислима о ноћнијем ⌐утварама, кад тврд сан пада на људе, →сновима

14. Страх подузе ме и дрхат, од којега устрепташе све кости моје,

15. И дух прође испред мене, и длаке на тијелу мојем накостријешише се.

16. Стаде, али му не познах лица; прилика бијаше пред очима мојима, и мучећи чух глас:

17. Еда ли је човјек праведнији од Бога? Еда ли је човјек чистији од Творца својега?

18. Гле, слугама својим не вјерује, и у *анђела својих налази недостатака; *2.Петр. 2,4.

19. А камоли у онијех који стоје у кућама земљанијем, којима је темељ на праху и сатиру се брже него мољац.

20. Од *јутра до вечера сатру се, и нестане их навијек да нико и не опази. *Иса. 38,12.

21. Слава њихова не пролази ли с њима? Умиру, али не у мудрости.

Наставак: Безбожник пропада; који се клања Господу, избавља се.

5. Зови; хоће ли ти се ко одазвати? И коме ћеш се између светијех обратити?

2. Доиста безумнога убија гњев, и лудога усмрћује срдња.

3. Ја видјех безумника гдје се укоријенио; али одмах проклех стан његов.

4. Синови су његови далеко од спасења и сатиру се на вратима, а нема ко да избави.

5. Љетину његову једе гладни и испред трња купи је, и лупеж ждере благо његово.

6. Јер мука не излази из праха нити невоља из земље ниче.

7. Него се човјек рађа на невољу, као што искре из угљевља узлијећу увис.

8. Али ја бих Бога тражио, и пред Бога бих изнио ствар своју,

9. Који чини ствари велике и неиспитљиве, дивне, којима нема броја;

10. Који спушта дажд на земљу и шаље воду на поља;

11. Који подиже понижене, и жалосне узвишује к спасењу;

12. Који расипа мисли лукавијех да руке њихове не сврше ништа;

13. Који хвата мудре у њихову лукавству, и намјеру опаких обара;

14. Дању наилазе на мрак, и у подне пипају као по ноћи.

15. Он избавља убогога од мача, од уста њиховијех и од руке силнога.

16. Тако има надања сиромаху, а злоћа затискује уста своја.

17. Гле, благо *човјеку кога Бог кара; и зато не одбацуј карања Свемогућега.

*Псал. 94,12.

18. Јер Он задаје ране, и завија; Он удара, и руке Његове исцјељују.

19. Из шест невоља избавиће те; ни у седмој неће те се зло дотаћи.

20. У глади избавиће те од смрти и у рату од мача.

21. Кад језик шиба, бићеш сакривен, нити ћеш се бојати пустоши кад дође.

22. Смијаћеш се пустоши и глади, нити ћеш се бојати звијерја земаљскога.

23. Јер ћеш с камењем пољским бити у ˅вјери, и звијерје ће пољско бити у миру с тобом.

→савезу

24. И видјећеш да је мир у шатору твом, кућићеш кућу своју и нећеш се преварити.

25. Видјећеш како ће ти се умножити потомство твоје, и пород ће твој бити као трава на земљи.

26. Стар ћеш отићи у гроб као што се жито сноси у стог у своје вријеме.

27. Ето, разгледасмо то, тако је; послушај и разумиј.

Јов правда своје јадиковање и пребацује пријатељима што су немилостиви.

6. А Јов одговори и рече:

2. О да би се добро измјерили јади моји, и заједно се невоља моја метнула на мјерила!

3. Претегла би пијесак морски; зато ми и ријечи недостаје.

4. Јер су стријеле Свемогућега у мени, отров њихов испија ми дух, страхоте Божије ударају на ме.

5. Риче ли дивљи магарац код траве, муче ли во код ˅пиће своје?

→хране

6. Једе ли се бљутаво без соли, има ли сласти у ˅биоцу од јајца?

→бјеланцу

7. Чега се душа моја није хтјела дотакнути, то ми је јело у невољи.

8. О да би ми се испунила молба, и да би ми Бог дао што чекам!

9. И да би Бог хтио сатрти ме, да би махнуо руком својом, и истријебио ме!

10. Јер ми је још утјеха, ако и горим од бола нити ме жали, што нијесам тајио ријечи Светога.

11. Каква је сила моја да бих претрпио? Какав ли је крај мој да бих продуљио живот свој?

12. Је ли сила моја камена сила, је ли тијело моје од мједи?

13. Има ли још помоћи у мене, и није ли далеко од мене што би ме придржало?

14. Несрећноме треба милост пријатеља његова, али је он оставио страх Свемогућега.

15. Браћа моја изневјерише као поток, као бујни потоци прођоше,

16. Који су мутни од леда, у којима се сакрива снијег;

17. Кад се открави, отеку; кад се загрију, нестане их с мјеста њиховијех.

18. Тамо амо свршу од путова својих, иду у ништа и губе се.

19. Путници из Теме погледаху, који иђаху у Севу уздаху се у њих;

20. Али се постидјеше што се поуздаше у њих, дошавши до њих осрамотише се.

21. Тако и ви постасте ништа; видјесте погибао моју, и страх вас је.

22. Еда ли сам вам рекао: Дајте ми, или од блага својега поклоните ми;

23. Или избавите ме из руке непријатељеве, и из руке насилничке искупите ме?

24. Поучите ме, и ја ћу мучати; и у чему сам погријешио, обавијестите ме.

25. Како су јаке ријечи истините! Али шта ће укор ваш?

26. Мислите ли да ће ријечи укорити, и да је говор човјеков без надања вјетар?

27. И на сироту нападате, и копате јаму пријатељу својему.

28. Зато сада погледајте ме, и видите лажем ли пред вама.

29. Прегледајте; да не буде неправде; прегледајте, ја сам прав у том.

30. Има ли неправде на језику мојем, не разбира ли грло моје зла?

Наставак: Јов се моли Богу да се смилује на њ или да учини крај његову животу.

7. Није ли човјек на војсци на земљи, а дани његови нијесу ли као дани надничарски?

2. Као што слуга уздише за сјеном и као што надничар чека да заврши,

3. Тако су мени дати у насљедство мјесеци залудни и ноћи мучне одређене ми.

4. Кад легнем, говорим: Кад ћу устати, и кад ће проћи ноћ, и ситим се преврћући се до сванућа.

5. Тијело је моје обучено у црве и у груде земљане, кожа моја пуца и рашчиња се.

6. Дани моји бржи бјеху од чунка, и прођоше без надања.

7. Опомени се да је мој живот вјетар, да око моје неће више видјети добра,

8. Нити ће ме видјети око које ме је виђало; и Твоје очи кад погледају на ме, мене неће бити.

9. Као што се облак разилази и нестаје га, тако ко сиђе у гроб, неће изаћи,

10. Неће се више вратити кући својој, нити ће га више познати мјесто његово.

11. Зато ја нећу бранити устима својим, говорићу у тузи духа својега, нарицати у јаду душе своје.

12. Еда ли сам море или [a]кит, те си намјестио стражу око мене? [a]неман из мора

13. Кад речем: Потјешиће ме одар мој, постеља ће ми моја олакшати тужњаву,

14. Тада ме страшиш сновима и препадаш ме утварама,

15. Те душа моја воли бити удављена, воли смрт него кости моје.

16. Додијало ми је; нећу довијека живјети; прођи ме се; јер су дани моји таштина.

17. Шта је *човјек да га много цијениш и да мариш за њ? *Псал. 8,4.

18. Да га походиш свако јутро, и сваки час кушаш га?

19. Кад ћеш се одвратити од мене и пустити ме да прогутам пљуванку своју?

20. Згријешио сам; шта ћу Ти чинити, о Чувару људски? Зашто си ме метнуо Себи за биљегу, те сам себи на тегобу?

21. Зашто ми не опростиш гријех мој и не уклониш моје безакоње, јер ћу сад лећи у прах, и кад ме потражиш, мене неће бити.

Вилдадов први говор: Само је покајање за Јова пут срећи; безбожници пропадају.

8. Тада одговори Вилдад Сушанин и рече:

2. Докле ћеш тако говорити, и ријечи уста твојих докле ће бити као силан вјетар?

3. Еда ли Бог криво суди, или Свемогући изврће правду?

4. Што су синови твоји згријешили Њему, зато их је дао безакоњу њихову.

5. А ти да потражиш Бога и помолиш се Свемогућему,

6. Ако си чист и прав, заиста ће се пренути за те и честит ће учинити праведан стан твој;

7. И почетак ће твој бити мален, а посљедак ће ти бити врло велик.

8. Јер питај пређашњи нараштај, и настани да разбереш од отаца њиховијех;

9. Јер смо ми јучерашњи, и не знамо ништа, јер су наши дани на земљи сјен.

10. Неће ли те они научити? Неће ли ти казати и из срца својега изнијети ријечи?

11. Ниче ли сита без влаге? Расте ли рогоз без воде?

12. Док се још зелени, док се не покоси, суши се прије сваке траве.

13. Такве су стазе свијех који заборављају Бога, и надање лицемјерово пропада.

14. Његово се надање ⸢подлама и уздање је његово кућа паукова; →троши

15. Наслони се на кућу своју, али она не стоји тврдо; ухвати се за њу, али се она не може одржати.

16. Зелени се на сунцу, и уврх врта његова пружају се огранци његови;

17. Жиле његове заплећу се код извора, и на мјесту камениту шири се;

18. Али кад се ишчупа из мјеста својега, оно га се одриче: Нијесам те видјео.

19. Ето, то је радост од његова пута; а из праха ниче други.

20. Гле, Бог не одбацује доброга, али не прихвата за руку зликовца.

21. Још ће напунити уста твоја смијеха и усне твоје попијевања.

22. Ненавидници твоји обући ће се у срамоту, и шатора безбожничкога неће бити.

СИГУРНОСТ

Јовов други говор: Са Свемогућијем се не може нико препирати.

9. А Јов одговори и рече:
2. Заиста, знам да је тако; јер како би могао човјек бити прав пред Богом?

3. Ако би се хтио прети с Њим, не би Му могао одговорити од тисуће ни на једну.

4. Мудар је срцем и јак снагом; ко се је опро Њему и био срећан?

5. Он премјешта горе, да нико и не опази; преврађа их у гњеву свом;

6. Он креће Земљу с мјеста њезина да јој се стубови дрмају;

7. Он кад запријети Сунцу, не излази; Он запечаћава звијезде;

8. Он разапиње небо сам, и гази по валима морским;

9. Он је начинио звијезде Кола и Штапе и Влашиће и друге југу у дну;

10. Он чини ствари велике и неиспитљиве и дивне, којима нема броја.

11. Гле, иде мимо мене, а ја не видим; прође, а ја Га не опазим.

12. Гле, кад ухвати, ко ће Га нагнати да врати? Ко ће Му казати: Шта радиш?

13. Бог не устеже гњева својега, падају пред Њим охоли Рахавови помоћници.

14. А како бих Му ја одговарао и бирао ријечи против Њега?

15. Да сам и прав, нећу Му одговорити, ваља да се молим Судији својему.

16. Да Га зовем и да ми се одзове, још не могу вјеровати да је чуо глас мој.

17. Јер ме је вихором сатро и задао ми много рана ни за што.

18. Не да ми да одахнем, него ме сити ⸢грчинама. →горчинама

19. Ако је на силу, гле, Он је најсилнији; ако на суд, ко ће ми свједочити?

20. Да се правдам, моја ће ме уста осудити; да сам добар, показаће да сам неваљао.

21. Ако сам добар, нећу знати за то; омрзао ми је живот мој.

22. Свеједно је; зато рекох: И доброга и *безбожнога Он потире. *Језек. 21,8.

23. Кад би још убио бич наједанпут, али се смије искушавању правијех.

24. Земља се даје у руке безбожнику; лице судија њезинијех заклања; ако не Он, да ко?

25. Али дани моји бјеху бржи од гласника; побјегоше, не видјеше добра.

26. Прођоше као брзе лађе, као орао кад лети на храну.

27. Ако речем: Заборавићу тужњаву своју, оставићу гњев свој и окријепићу се;

28. Страх ме је од свијех мука мојих, знам да ме нећеш оправдати.

29. Бићу крив; зашто бих се мучио узалуд?

30. Да се измијем водом сњежаницом, и да очистим сапуном руке своје,

31. Тада ћеш ме замочити у јаму да се гаде на ме моје хаљине.

32. Јер није *човјек као ја да Му одговарам, да идем с Њим на суд; *Проп. 6,10.

33. Нити има међу нама судије да би ставио руку своју међу нас двојицу.

34. Нека одмакне од мене прут свој, и страх Његов нека ме не страши;

35. Тада ћу говорити, и нећу Га се бојати; јер овако не знам за себе.

Наставак: Јов јадикује.

10. Додијао је души мојој живот мој; пустићу од себе тужњаву своју, говорићу у јаду душе своје.

2. Рећи ћу Богу: Немој ме осудити; кажи ми зашто се преш са мном.

3. Је ли Ти мило да чиниш силу, да одбацујеш дјело руку својих и савјет безбожнички обасјаваш?

4. Јесу ли у Тебе очи тјелесне? Видиш ли као што види човјек?

5. Јесу ли дани Твоји као дани човјечји, и године Твоје као вијек људски,

6. Те истражујеш моје безакоње и за гријех мој разбираш?

7. Ти знаш да нијесам крив, и нема никога ко би избавио из Твоје руке.

8. Твоје су ме руке створиле и начиниле, и Ти ме отсвуда потиреш.

9. Опомени се да си ме као од кала начинио, и опет ћеш ме у прах обратити.

10. Нијеси ли ме као млијеко слио и као сир усирио ме?

11. Навукао си на ме кожу и месо, и костима и жилама сплео си ме.

12. Животом и милошћу даривао си ме; и старање Твоје чувало је дух мој.

13. И сакрио си то у срцу својем; али знам да је у Тебе.

14. Ако сам згријешио, опазио си ме, и нијеси ме опростио безакоња мојега.

15. Ако сам скривио, тешко мени! Ако ли сам прав, не могу подигнути главе, пун срамоте и видећи муку своју.

16. И ако се подигнем, гониш ме као лав, и опет чиниш чудеса на мени.

17. Понављаш свједочанства своја против мене, и умножаваш гњев свој на ме; војске једна за другом излазе на ме.

18. Зашто си ме извадио из утробе? О да умријех, да ме ни око не видје!

19. Био бих као да нигда нијесам био; из утробе у гроб био бих однесен.

20. Није ли мало дана мојих? Престани, дакле, и окани ме се да се мало опоравим,

21. Прије него отидем одакле се нећу вратити, у земљу тамну и у сјен смртни,

22. У земљу тамну као мрак и у сјен смртни, гдје нема промјене и гдје је виђело као тама.

Софаров први говор: Јов мора да се покори пред свезнајућим Богом.

11. А Софар Намаћанин одговори и рече:

2. Зар на многе ријечи нема одговора, или ће човјек говорљив остати прав?

3. Хоће ли твоје лажи ућуткати људе? И кад се ти ругаш, зар те неће нико посрамити?

4. Јер си рекао: Чиста је наука моја, и чист сам пред очима Твојим.

5. Али кад би Бог проговорио и усне своје отворио на те,

6. И показао ти тајне мудрости, јер их је двојином више, познао би да те Бог кара мање него што заслужује твоје безакоње.

7. Можеш ли ти тајне Божије докучити, или докучити савршенство Свемогућега?

8. То су висине небеске, шта ћеш учинити? Дубље је од ᵌпакла, како ћеш познати?

ᵌмјеста за мртве

9. Дуже од земље, шире од мора.

10. Да преврати, или затвори или сабере, ко ће Му бранити?

11. Јер зна ништавило људско, и видећи неваљалство зар неће пазити?

12. Човјек безуман постаје разуман, премда се човјек рађа као дивље магаре.

13. Да ти управиш *срце своје и подигнеш руке своје к Њему, *1.Сам. 7,3.

14. Ако је безакоње у руци твојој, да га уклониш, и не даш да неправда буде у шаторима твојим,

15. Тада ћеш подигнути лице своје без мане и стајаћеш тврдо и нећеш се бојати;

16. Заборавићеш муку, као воду која протече опомињаћеш је се;

17. Настаће ти вријеме ведрије него подне, синућеш, бићеш као јутро;

18. Уздаћеш се имајући надање, заштићен мирно ћеш спавати.

19. Лежаћеш, и нико те неће плашити, и многи ће ти се ›молити. ›тражити наклоност

20. Али очи ће безбожницима ишчиљети, и уточишта им неће бити, и надање ће им бити издисање.

Јовов трећи говор: Кори надмену мудрост пријатеља и превазилази их у опису неограничене моћи Божије.

12. А Јов одговори и рече:

2. Да, ви сте људи, и с вама ће умријети мудрост.

3. И ја имам срце као и ви, нити сам гори од вас; и у кога нема тога?

4. На потсмијех сам пријатељу свом, који кад зове Бога одзове му се; на потсмијех је праведни и добри.

5. Бачен је луч, по мишљењу срећнога, од онога који хоће да ›попузне. ›склизне

6. Мирне су колибе лупешке, и без страха су који гњеве Бога, њима Бог даје све у руке.

7. Запитај стоку, научиће те; или птице небеске, казаће ти.

8. Или се разговори са земљом, научиће те, и рибе ће ти морске приповједити.

9. Ко не зна од свега тога да је рука Господња то учинила?

10. Којему је у руци *душа свега живога и дух свакога тијела човјечијега. *Дан. 5,23.

11. Не распознаје ли ухо ријечи као што *грло куша јело? *О Јову 6,30.

12. У стараца је мудрост, и у дугом вијеку разум.

13. У Њега је мудрост и сила, у Њега је савјет и разум.

14. Гле, Он разгради, и не може се опет саградити; затвори човјека, и не може се отворити.

15. Гле, устави воде, и пресахну; пусти их, и испреврћу земљу.

16. У Њега је јачина и мудрост, Његов је који је преварен и који вара.

17. Он доводи савјетнике у лудило, и *судије обезумљује. *Дан. 9,12.

18. Он раздрешује појас царевима, и опасује бедра њихова.

19. Он доводи кнезове у лудило, и обара јаке.

20. Он узима бесједу рјечитима, и старцима узима разум.

21. Он сипа срамоту на кнезове, и распасује јунаке.

22. Он открива дубоке ствари испод таме, и изводи на видјело сјен смртни.

23. Он умножава народе и затире их, расипа народе и сабира.

24. Он одузима срце главарима народа земаљских, и заводи их у * пустињу гдје нема пута, *Псал. 107,40.

25. Да пипају по мраку без видјела, и чини да тумарају као пијани.

Наставак: Јов опомиње своје пријатеље на праведност Божију и почиње свој говор о Господу.

13. Ето, све је то видјело око моје, чуло ухо моје, и разумјело.

2. Што ви знате, знам и ја, нијесам гори од вас.

3. Ипак бих говорио са Свемогућим, и рад сам с Богом правдати се.

4. Јер ви измишљате лажи, сви сте залудни љекари.

5. О да бисте сасвијем мучали, били бисте мудри.

6. Чујте мој одговор, и слушајте разлоге уста мојих.

7. Треба ли да говорите за Бога неправду или пријевару да говорите за Њ?

8. Треба ли да Му гледате ко је? Треба ли да се препирете за Бога?

9. Хоће ли бити добро кад вас стане испитивати? Хоћете ли Га преварити као што се вара човјек?

10. Заиста ће вас карати, ако тајно узгледате ко је.

11. Величанство Његово неће ли вас уплашити, и страх Његов неће ли вас попасти?

12. Спомени су ваши као пепео, и ваше висине као гомиле блата.

13. ˃Мучите и пустите ме да ја говорим, па нека ме снађе шта му драго. ˃ћутите

14. Зашто бих кидао месо своје својим зубима и живот свој метао у своје руке?

15. Гле, да ме и убије, опет ћу се уздати у Њ, али ћу бранити путеве своје пред Њим.

16. И Он ће ми бити спасење, јер лицемјер неће изаћи преда Њ.

17. Слушајте добро бесједу моју, и нека вам уђе у уши што ћу исказати.

18. Ево, спремио сам ˃парбу своју, знам да ћу бити прав. ˃расправу

19. Ко ће се ˃прети са мном? Да сад умукнем, издахнуо бих. ˃расправљати

20. Само двоје немој ми учинити, па се нећу крити од лица Твојега.

21. Уклони руку своју од мене, и страх Твој да ме не страши.

22. Потом зови ме, и ја ћу одговарати; или ја да говорим, а Ти ми одговарај.

23. Колико је безакоња и гријеха мојих? Покажи ми пријеступ мој и гријех мој.

24. Зашто сакриваш лице своје и држиш ме за непријатеља својега?

25. Хоћеш ли скршити лист који носи вјетар, или ћеш гонити суху сламку,

26. Кад ми пишеш горчине и дајеш ми у насљедство гријехе младости моје,

27. И мећеш ноге моје у кладе, и пазиш на све стазе моје и идеш за мном устопце?

28. А он се распада као ˃трулина, као хаљина коју једе мољац. ˃труло дрво

Крај: Јов се тужи на човјекову ништавност и узалуд тражи утјешну наду.

14. Човјек рођен од *жене кратка је вијека и пун немира. *О Јову 15,14.

2. Као цвијет ниче, и отсијеца се, и бјежи као сјен, и не остаје.

3. И на таквога отвараш око своје, и мене водиш на суд са Собом!

4. Ко ће чисто извадити из нечиста? Нико.

5. Измјерени су дани његови, број мјесеци његовијех у Тебе је; поставио си му међу, преко које не може пријећи.

6. Одврати се од њега да почине, докле не наврши као надничар дан свој.

7. Јер за дрво има надања, ако се посијече, да ће се још омладити и да неће бити без изданака;

8. Ако и остари у земљи коријен његов и у праху изумре пањ његов,

9. Чим осјети воду, опет напупи и пусти гране као ˃присад. ˃садница

10. А човјек умире изнемогао; и кад издахне човјек, гдје је?

11. Као кад вода отече из језера и ријека опадне и усахне,

12. Тако човјек кад легне, не устаје више; докле је *небеса неће се пробудити нити ће се пренути ода сна својега. *Иса. 51,6.

13. О да ме хоћеш у гробу сакрити и склонити ме, докле не утоли гњев Твој, и да ми даш рок кад ћеш ме се опоменути!

14. Кад умре човјек, хоће ли оживјети? Све дане времена које ми је одређено чекаћу докле ми дође промјена.

15. Зазваћеш, и ја ћу Ти се одазвати; дјело руку својих пожељећеш.

16. А сада бројиш кораке моје, и ништа не остављаш за *гријех мој. *О Јову 10,6.

17. Запечаћени су у тоболцу моји пријеступи, и завезујеш *безакоња моја. *Ос. 13,12.

18. Заиста, као што гора падне и распадне се, и као што се стијена одвали с мјеста својега,

19. И као што вода спира камење и водоплавом односи прах земаљски, тако надање човјечије обраћаш у ништа.

20. Надвлађујеш га једнако, те одлази, мијењаш му лице и отпушташ га.

21. Ако синови његови буду у части, он не зна; ако ли у срамоти, он се не брине.

22. Само тијело његово док је жив болује, и душа његова у њему тужи.

Елифасов други говор: Он осуђује Јовове говоре као претеране и описује несрећу безбожникову.

15. А Елифас Теманац одговори и рече:

2. Хоће ли мудар човјек казивати празне мисли и пунити трбух свој вјетром источнијем,

3. Препирући се говором који не помаже и ријечима које нијесу ни на што?

4. А ти уништаваш страх Божји и укидаш молитве Богу.

5. Јер безакоње твоје показују уста твоја, ако и јеси изабрао језик лукав.

6. Осуђују те уста твоја, а не ја; и усне твоје свједоче на те.

7. Јеси ли се ти као први човјек родио, или си прије хумова саздан?

8. Јеси ли тајну Божију чуо и покупио у себе мудрост?

9. Шта ти знаш што ми не бисмо знали? Шта ти разумијеш што не би било у нас?

10. И сиједијех и старијех људи има међу нама, старијих од оца твојега.

11. Мале ли су ти утјехе Божије, или имаш што сакривено у себи?

12. Што те је занијело срце твоје, и што сијевају очи твоје,

13. Те обраћаш против Бога дух свој и пушташ из уста својих такве ријечи?

14. Шта је човјек, да би био *чист, и рођени од жене, да би био прав? *Приче 20,9.

15. Гле, не вјерује свецима својим, и небеса нијесу *чиста пред очима његовијем; *О Јову 25,5.

16. А камоли гадни и смрдљиви *човјек, који пије †неправду као воду? *О Јову 34,7; †Приче 19,28.

17. Ја ћу ти казати, послушај ме, и приповједићу ти што сам видио,

18. Што мудраци казаше и не затајише, што примише од отаца својих,

19. Којима самијем дана би земља, и туђин не прође кроз њу.

20. Безбожник се мучи свега вијека својега, и насилнику је мало година остављено.

21. Страх му зуји у ушима, у мирно доба напада ˇпустошник на њ. ˇразбојник

22. Не вјерује да ће се вратити из таме, отсвуда привиђа мач.

23. Тумара за хљебом говорећи: Гдје је? Зна да је за њ спремљен дан тамни.

24. Туга и невоља страше га, и наваљују на њ као цар готов на бој.

25. Смело Га је напао, и Свемогућему се опро.

26. Трчи уздигнута чела на Њ с многим високим штитовима својим.

27. Јер је покрио лице своје претилином, и наваљао сало на бокове своје.

28. И сједио је у градовима раскопанијем и у кућама пустијем, ˇобраћенијем у гомилу камења. ˇпретвореним

29. Неће се обратити нити ће остати благо његово, и неће се раширити по земљи добро његово.

30. Неће изаћи из мрака, огранке његове осушиће пламен, однијеће га дух уста његовијех.

31. Нека се не узда у таштину преварени, јер ће му таштина бити плата.

32. Прије својега времена свршиће се, и грана његова неће зеленети.

33. Откинуће се као с лозе незрео грозд његов и пупци ће се његови као с маслине побацати.

34. Јер ће опустјети збор лицемјерни, и огањ ће спалити шаторе онијех који примају поклоне.

35. Зачињу невољу и рађају муку, и трбух њихов саставља * пријевару. *Псал. 7,14.

Јовов четврти говор: Пријатељи га нијесу разумјели, и он се јада Богу.

16. А Јов одговори и рече:

2. Слушао сам много таквих ствари; сви сте досадни тјешитељи.

3. Хоће ли бити крај празнијем ријечима? Или шта те тјера да тако одговараш?

4. И ја бих могао говорити као ви, да сте на мом мјесту, гомилати на вас ријечи и махати главом на вас,

5. Могао бих вас храбрити устима својим, и мицање усана мојих олакшало би бол ваш.

6. Ако говорим, неће одахнути бол мој; ако ли престанем, хоће ли отићи од мене?

7. А сада ме је уморио; опустошио си сав збор мој.

8. Навукао си на ме мрштине за свједочанство; и моја ᵌмрша подиже се на ме, и свједочи ми у очи. ᵌизможденост

9. Гњев његов растрже ме, ненавиди ме, шкргуће зубима на ме, поставши ми непријатељ сијева очима својима на ме.

10. Разваљују на ме уста своја, срамотно ме бију по образима, скупљају се на ме.

11. Предао ме је Бог неправеднику, и у руке безбожницима бацио ме.

12. Бијах миран и затре ме, и ухвативши ме за врат смрска ме и метну ме себи за *биљегу. *О Јову 7,20.

13. Опколише ме његови стријелци, цијепа ми бубреге немилице, просипа на земљу жуч моју.

14. Задаје ми ране на ране, и удара на ме као јунак.

15. Сашио сам ᵌкостријет по кожи својој, и уваљао сам у прах славу своју. ᵌхаљина од козје длаке

16. Лице је моје подбуло од плача, на вјеђама је мојим смртни сјен;

17. Премда нема неправде у рукама мојим, и молитва је моја чиста.

18. Земљо, не криј крви што сам пролио, и нека нема мјеста викању мојему.

19. И сада ето на Небу је *Свједок мој, Свједок је мој на висини. *Рим. 1,9.

20. Пријатељи се моји подругују мном; око моје рони сузе Богу.

21. О да би се човјек могао ᵌправдати с Богом, као син човјечији с пријатељем својим! ᵌпрепирати

22. Јер године избројене навршују се, и полазим путем одакле се нећу вратити.

Наставак: Јов види око себе само биједу, а пред собом само гроб.

17. Дух се мој квари, дана мојих нестаје; гробови су моји.

2. Код мене су ругачи, и око моје проводи ноћи у јаду који ми задају.

3. Дај ми ко ће јамчити код Тебе; ко је тај који ће се руковати са мном?

4. Јер си од њихова срца сакрио разум; зато их нећеш узвисити.

5. Ко ласка пријатељима, његовијем ће синовима очи посахнути.

6. Учинио је од мене причу народима, и постао сам бубњање међу њима.

7. Потамњело је око моје од јада, и сви уди моји посташе као сјен.

8. Зачудиће се томе прави, и безазлени ће устати на лицемјере.

9. Али ће се праведник држати својега пута, и ко је чистијех руку већма ће ојачати.

10. А ви вратите се свиколики и ходите; нећу наћи мудра међу вама.

11. Дани моји прођоше, мисли моје покидаше се, шта имах у срцу.

12. Од ноћи начинише дан, и свјетлост је близу мрака.

13. Да бих се надао, гроб ће ми бити кућа; у тами ћу простријети постељу себи.

14. Гробу вичем: Ти си отац мој; црвима: Ти си мати моја, ти си сестра моја.

15. И гдје је сада надање моје? Моје надање ко ће видјети?

16. У *гроб ће сићи, починуће са мном у гробу. *Псал. 88,4.

Вилдадов други говор: Описује, после оштрога говора Јову, неизбјежну пропаст безбожникову.

18. А Вилдад Сушанин одговори и рече:

2. Када ћете свршити разговор? Уразумите се, па ћемо онда говорити.

3. Зашто се мисли да смо као стока? Зашто смо гадни у вашим очима?

4. Који растржеш душу своју у јарости својој, хоће ли се тебе ради оставити земља и стијена се премјестити са својега мјеста?

5. Да, видјело безбожнијех угасиће се, и искра огња њихова неће сијати.

6. Видјело ће помркнути у шатору његову, и жижак ће се његов угасити у њему.

7. Силни кораци његови стегнуће се, и обориће га његова намјера.

8. Јер ће се увалити у замку ногама својим и наићи ће на мрежу;

9. Ухватиће га замка за пету и свладаће га лупеж.

ЧИСТОТА

10. Сакривено му је ᵌпругло на земљи, и клопка на стази. ᵌзамка

11. Отсвуда ће га страхоте страшити и тјераће га устопце.

12. Изгладњеће сила његова, и невоља ће бити готова уза њ.

13. Поjешће жиле коже његове, поjешће жиле његове првенац смрти.

14. Ишчупаће се из стана његова узданица његова, и то ће га одвести к цару страшном.

15. Наставаће се у шатору његову, који неће бити његов, посуће се сумпором стан његов.

16. Жиле ће се његове посушити оздо, и озго ће се сасјећи гране његове.

17. Спомен ће његов погинути на *земљи, нити ће му имена бити по улицама. *Псал. 34,16.

18. Одагнаће се из свјетлости у мрак, и избациће се из свијета.

19. Ни сина ни унука неће му бити у народу његову, нити каквога остатка у становима његовијем.

20. Чудиће се дану његову који буду послије њега, а који су били прије обузеће их страх.

21. Такви су станови безаконикови, и такво је мјесто онога који не зна за Бога.

Јовов пети говор: Жали се на немилост пријатеља, описује своју велику биједу, али најпослије долази до блажене истине да његов Спаситељ живи.

19. А Јов одговори и рече:

2. Докле ћете мучити душу моју и сатирати ме ријечима?

3. Већ сте ме десет пута наружили; није вас стид што тако наваљујете на ме?

4. Али ако сам доиста погријешио, погрјешка ће моја остати код мене.

5. Ако ли још хоћете да се дижете на ме и да ме корите мојом срамотом,

6. Онда знајте да ме је Бог оборио и мрежу своју разапео око мене.

7. Ето, вичем на неправду, али се не слушам; вапијем, али нема суда.

8. Заградио је пут мој да не могу проћи; на стазе моје метнуо је мрак.

9. Свукао је с мене славу моју и скинуо вијенац с главе моје.

10. Порушио ме је отсвуда, да ме нема; и као дрво ишчупао је надање моје.

11. Распалио се на ме гњев Његов, и узео ме је међу непријатеље своје.

12. Војске Његове дођоше све заједно и насуше себи пут к мени, и стадоше у око около шатора мојега.

13. Браћу моју удаљио је од мене, и знанци моји туђе се од мене.

14. Ближњи моји оставише ме, и знанци моји заборавише ме.

15. Домашњи моји и моје слушкиње гледају ме као туђина; странац сам у очима њиховијем.

16. Зовем слугу својега, а он се не одзива, а молим га устима својим.

17. Дах је мој мрзак жени мојој, а преклињем је синовима утробе своје.

18. Ни дјеца не хају за ме; кад устанем, руже ме.

19. Мрзак сам свјема највјернијим својим, и које љубљах посташе ми противници.

20. За кожу моју као за месо моје прионуше *кости моје; једва оста кожа око зуба мојих. *Плач 4,8.

21. Смилујте се на ме, смилујте се на ме, пријатељи моји, јер се рука Божија дотакла мене.

22. Зашто ме гоните као Бог, и меса мојега не можете да се наситите?

23. О кад би се написале ријечи моје, кад би се ставиле у књигу!

24. Писаљком гвозденом и оловом на камену за вјечни спомен кад би се урезале!

25. Али знам да је жив мој Искупитељ, и на посљедак да ће стати над прахом.

26. И ако се ова кожа моја и рашчини, опет ћу у тијелу свом видјети Бога.

27. Ја исти видјећу Га, и очи моје гледаће Га, а не друге. А бубрега мојих нестаје у мени.

28. Него би требало да речете: Зашто га гонимо, кад је коријен бесједе у мени.

29. Бојте се мача; јер је мач освета за безакоње; и знајте да има суд.

Софаров други говор: Он понавља реченицу: Радост безбожничка не траје дуго.

20. А Софар Намаћанин одговори и рече:
2. Зато ме мисли моје нагоне да одговорим, и зато хитам.
3. Чуо сам укор који ме срамоти, али ће дух из разума мојега одговорити за ме.
4. Не знаш ли да је тако откако је вијека, откако је постављен човјек на земљи.
5. Да је слава безбожнијех за мало и радост лицемјерова за час?
6. Да би му висина допрла до неба, и глава се његова дотакла облака,
7. Нестаће га засвагда као кала његова; и који га видјеше рећи ће: Куда се дједе?
8. Као сан одлетјеће, и неће се наћи, и ишчезнуће као ноћна утвара.
9. Око које га је гледало неће више, нити ће га више видјети мјесто његово.
10. Синови његови умиљаваће се сиромасима и руке ће његове враћати што је отео.
11. Кости ће његове бити пуне гријеха младости његове, и они ће лежати с њим у праху.
12. Ако му је и слатка у устима злоћа и крије је под језиком својим,
13. Чува је и не пушта је, него је задржава у грлу свом,
14. Ипак ће се јело његово претворити у цријевима његовијем, постаће у њему јед аспидин.
15. Благо што је прождро избљуваће, из трбуха његова истјераће га Бог.
16. Јед ће ➔аспидин сисати, убиће га језик гујин. ➔змија отровница
17. Неће видјети потока ни ријека којима тече мед и масло.
18. Вратиће муку, а неће је појести; према благу биће промјена, и неће се радовати.
19. Јер је тлачио и остављао убоге, куће је отимао и није зидао.
20. Јер није нигда осјетио мира у трбуху свом, ни што му је најмилије неће сачувати.
21. Ништа му неће остати од хране његове. Зато не може добро његово трајати.
22. Кад се испуни изобиље његово, тада ће бити у невољи; све руке невољнијех удариће на њ.
23. Кад би напунио трбух свој, послаће на њ Бог јарост гњева својега, и пустиће је као дажд на њега и на јело његово.
24. Кад стане бјежати од оружја гвозденога, простријелиће га лук мједени.
25. Стријела пуштена проћи ће кроз тијело његово, и свијетло гвожђе изаћи ће из жучи његове; кад пође, обузеће га страхоте.
26. Све ће таме бити сакривене у тајним мјестима његовијем; прождријеће га *огањ нераспирен, и ко остане у шатору његову зло ће му бити. *Псал. 21,9.
27. Откриће небеса *безакоње његово, и земља ће устати на њ. *Иса. 26,21.
28. Отићи ће љетина дома његова, расточиће се у дан гњева Његова.
29. То је дио од Бога *човјеку безбожному и насљедство од Бога за бесједу његову. *5.Мој. 29,20.

Јовов шести говор: Ипак, безбожницима је често добро до суда.

21. А Јов одговори и рече:
2. Слушајте добро ријечи моје, и то ће ми бити од вас утјеха.
3. Потрпите ме да ја говорим, а кад изговорим, потсмијевајте се.
4. Еда ли се ја човјеку тужим, и како не би био жалостан дух мој?
5. Погледајте на ме, и дивите се, и метните руку на уста.
6. Ја кад помислим, страх ме је, и гроза подузима тијело моје.
7. Зашто безбожници живе, старе, и богате се?
8. Потомство њихово стоји тврдо пред њима заједно с њима, и ➔натражје њихово пред њиховијем очима. ➔род
9. Куће су њихове на миру без страха, и прут Божји није над њима.
10. Бикови њихови скачу, и не промашују; краве њихове теле се, и не јалове се.
11. Испуштају као стадо дјецу своју, и синови њихови поскакују.
12. Подвикују уз бубањ и уз гусле, веселе се уза свиралу.
13. Проводе у добру дане своје, и зачас слазе у гроб.
14. А Богу кажу: Иди од нас, јер нећемо да знамо за путеве Твоје.

15. Шта је Свемогући, да Му служимо, и каква нам је корист, да Му се молимо?

16. Гле, добро њихово није у њиховој руци; намјера безбожничка далеко је од мене.

17. Колико се пута гаси жижак безбожнички и долази им погибао, дијели им муке у гњеву свом Бог?

18. Бивају ли као пљева на вјетру, као прах који разноси вихор?

19. Чува ли Бог синовима њиховијем погибао њихову, плаћа им да осјете?

20. Виде ли својим очима погибао своју, и пију ли гњев Свемогућега?

21. Јер шта је њима стало до куће њихове након њих, кад се број мјесеци њиховијех прекрати?

22. Еда ли ће Бога ко учити мудрости, који суди високима?

23. Један умире у потпуној сили својој, у миру и у срећи.

24. Музлице су му пуне млијека, и кости су му влажне од ˇмождина. ˇкоштана срж

25. А други умире ојађене душе, који није уживао добра.

26. Обојица леже у праху, и црви их покривају.

27. Ето, знам ваше мисли и судове, којима ми чините криво.

28. Јер говорите: Гдје је кућа силнога, и гдје је шатор у коме наставају безбожници?

29. Нијесте ли никад питали путнике, и што вам казаше нећете да знате,

30. Да се на дан погибли оставља ˇзалац, кад се пусти *гњев. ˇопак човјек *Наум 1,2.

31. Ко ће га укорити у очи за живот његов, и ко ће му вратити што је учинио?

32. Али се износи у гробље и остаје у гомили.

33. Слатке су му груде од долине, и вуче за собом све људе, а онима који га претекоше нема броја.

34. Како ме, дакле, напразно тјешите кад у одговорима вашим остаје пријевара?

Елифасов посљедњи говор: Осуђује Јова због великијех гријеха, говори му да не буде слободан и опомиње га на покајање.

22. А Елифас Теманац одговори и рече:

2. Може ли Богу бити човјек користан? Сам је себи користан човјек мудар.

3. Је ли Свемогућему радост, ако си праведан? Или Му је добит, ако ходиш без мане?

4. Хоће ли те карати и ићи на суд с тобом зато што те се боји?

5. Није ли злоћа твоја велика, и неправдама твојим има ли краја?

6. Јер си узимао залог од браће своје ни за што, и свлачио си хаљине с голијех.

7. Уморнога нијеси напојио воде, и гладноме нијеси дао хљеба.

8. Земља је била човјека силнога, и угледни је сједио у њој.

9. Удовице си отпуштао празне, и мишице сиротама потирао си.

10. Зато су око тебе замке, и страши те страх изненада.

11. И мрак је око тебе да не видиш, и поводањ покрива те.

12. Није ли Бог на висини небеској? Погледај горе звијезде, како су високо.

13. Али ти кажеш: Шта зна Бог? Да ли ће кроз таму судити?

14. Облаци Га заклањају, те не види; хода по кругу небеском.

15. Јеси ли запазио стари пут којим су ишли неправедници,

16. Који се искоријенише прије времена и вода се разли по темељу њихову?

17. Говораху Богу: Иди од нас. Шта би им учинио Свемогући?

18. А Он им је напунио куће добра. Али намјера *безбожничка далеко је од мене.

*О Јову 21,16.

19. Видјеће праведници и радоваће се, и безазлени потсмијеваће им се.

20. Да, још није уништено добро наше, а остатак је њихов прождро огањ.

21. Сложи се с Њим и помири се; тако ће ти бити добро.

22. Прими из уста Његовијех закон, и сложи ријечи Његове у *срцу свом.

*Псал. 119,11.

23. Ако се вратиш к Свемогућему, опет ћеш се назидати, ако удаљиш од шатора својих *безакоње, *О Јову 11,14.

24. Тада ћеш метати по праху злато и офирско злато по камењу из потока.

25. И Свемогући биће ти злато и сребро и сила твоја.

26. Јер ћеш се тада радовати о Господу, и подигнућеш к Богу лице своје.

27. Молићеш Му се, и услишиће те, и завјете своје извршићеш.

28. Што год наумиш, излазиће ти; и на путовима твојим свијетлиће видјело.

29. Кад други буду понижени, рећи ћеш: Да се подигну; и Бог ће избавити онога ко је оборенијех очију.

30. Избавиће и онога који није без кривице; избавићеш се чистотом руку својих.

Јовов седми говор: Жели, иако без наде, да га Бог изведе на свој суд.

23. А Јов одговори и рече:
2. Још је тужњава моја ˇодмет, а невоља је моја тежа од уздаха мојих. ˇбунт

3. О кад бих знао како бих нашао Бога, да отидем до пријестола Његова,

4. Да разложим пред њим ˇпарбу своју, и уста своја напуним разлога, ˇпарницу

5. Да знам шта би ми одговорио, и разумијем шта би ми рекао.

6. Би ли се према великој сили својој прео са мном? Не; него би ми помогао.

7. Ондје би се праведан човјек могао правдати с Њим, и ослободио бих се засвагда од свога Судије.

8. Гле, ако пођем напријед, нема Га; ако ли натраг, не находим Га;

9. Ако налијево ради, не видим Га; ако надесно, заклонио се, не могу га видјети.

10. Али Он зна пут мој; кад ме окуша, изаћи ћу као злато.

11. По стопама је Његовијем ступала нога моја; пута Његова држао сам се, и не зађох.

12. Од заповијести уста Његовијех нијесам отступао; чувао сам ријечи уста Његовијех више него свој ужитак.

13. Али кад Он што науми, ко ће Га одвратити? Што душа Његова зажели, оно чини.

14. И извршиће што је наумио за ме; и тога има у Њега много.

15. Зато сам се уплашио Њега; и кад то мислим, страх ме је од Њега.

16. Бог је растопио *срце моје, Свемогући ме је уплашио. *Псал. 22,14.

17. Што не погибох прије мрака, и што не сакри мрак испред мене?

Наставак: Божја попустљивост према безбожницима често је несхватљива.

24. Зашто Свемогућему нијесу сакривена времена, и који Га знају, не виде дана Његовијех?

2. Međe помичу безбожни, отимају стадо и пасу;

3. Магарца сиротама одгоне; у залогу узимају вола удовици;

4. Сиромахе одбијају с пута; убоги у земљи крију се сви.

5. Гле, као дивљи магарци у пустињи излазе на посао свој устајући рано на плијен; пустиња је храна њима и дјеци њиховој;

6. Жању њиву и беру виноград који није њихов;

7. Гола нагоне да ноћује без хаљине, који се немају чим покрити на зими,

8. Окисли од пљуска у гори, немајући заклона, привијају се к стијени.

9. Грабе сироче од дојке и са сиромаха скидају залог.

10. Гологa остављају да иде без хаљине, и оне који носе снопове да гладују.

11. Који међу њиховијем зидовима уље циједе и грожђе у кацама газе, подносе жеђ.

12. Људи у граду уздишу, и душе побијенијех вичу, а Бог не укида тога.

13. Они се противе свјетлости, не знајући за путеве њезине и не стају на стазама њезинијем.

14. Зором устајући крвник убија сиромаха и убогога; а ноћу је као лупеж.

15. И око блудниково пази на сумрак говорећи: Да ме око не види. И сакрива лице.

16. Прокопавају по мраку куће, које обдан себи забиљеже; не знају за свјетлост.

17. Јер је зора њима свјема сјен смртни; ако их ко позна, страх их је сјена смртнога.

18. Брзи су као поврх воде, проклет је дио њихов на земљи; неће видјети пута виноградскога.

19. Као што суша и врућина граби воде шњежне, тако гроб грјешнике.

20. Заборавља их утроба материна, слатки су црвима, не спомињу се више; као дрво скршиће се неправедник.

21. Здружује с њим нероткињу која не рађа, и удовици не чини добра.

22. Граби јаке својом силом; остане ли који, не узда се у живот свој.

23. Да му Бог у што ће се поуздати; али очи Његове пазе на њихове путеве.

24. Узвисе се за мало, па их нема; падају и гину као сви други, и као врх од класа отсијецају се.

25. Није ли тако? Ко ће ме утјерати у лаж и обратити ни у шта ријечи моје?

Вилдадов посљедњи говор: Шта је човјек пред Богом?

25. А Вилдад Сушанин одговори и рече:

2. Власт је и страх у Њега, чини мир на висинама својим.

3. Војскама Његовијем има ли броја, и кога не обасјава видјело Његово?

4. И како ће човјек бити праведан пред Богом, и како ће чист бити рођен од жене?

5. Гле, ни мјесец не би сјао, ни звијезде не би биле чисте пред Њим,

6. А камоли човјек, црв, и син човјечји, мољац.

Јовов осми говор: Показује да признаје необјашњиву величанственост Божију.

26. А Јов одговори и рече:

2. Како си помогао слабоме, како си избавио руку нејаку?

3. Како си свјетовао онога који је без мудрости и показао разум изобила?

4. Коме си говорио те ријечи, и чији је дух изашао из тебе?

5. И мртве ствари створене су под водама и становници њихови.

6. Откривен је ˅пакао пред њим, нити има покривача погибли. ˃подземни свијет

7. Он је разастро сјевер над празнином, и Земљу објесио ни на чем.

8. Завезује воде у облацима својим, и не продире се облак под њима.

9. Држи пријесто свој, разапиње облак свој над њим.

10. Међу је *поставио око воде докле не буде крај свјетлости и мраку. *Јер. 5,22.

11. Стубови небески тресу се и дрхћу од пријетње Његове.

12. Силом је својом поцијепао море и разумом својим разбио бјеснило његово.

13. Духом је својим украсио *небеса, и рука је Његова ˅створила пругу змију.

*Псал. 33,6. ˃пробола брзу змију

14. Гле, то су дијелови путева Његовијех; али како је мали дио што чусмо о Њему, и ко ће разумјети гром силе Његове?

Јовови завршни говори: Тврди да је невин и показује пролазност среће безбожникове.

27. И Јов настави бесједу своју и рече:

2. Тако да је жив Бог, који је одбацио парбу моју, и Свемогући, који је ојадио живот мој,

3. Док је дух мој у мени, и дах Божји у ноздрвама мојим,

4. Неће усне моје говорити безакоња, нити ће језик мој изрицати пријеваре.

5. Не дао Бог да пристанем да имате право; докле дишем, нећу отступити од своје доброте.

6. Држаћу се правде своје, нити ћу је оставити; неће ме прекорити срце моје докле сам жив.

7. Непријатељ мој биће као безбожник, и који устаје на ме, као безаконик.

8. Јер какво је надање лицемјеру, кад се лакоми, а Бог ће ишчупати душу његову?

9. Хоће ли Бог услишити вику његову, кад на њ дође невоља?

10. Хоће ли се Свемогућему радовати? Хоће ли призивати Бога у свако вријеме?

11. Учим вас руци Божјој, и како је у Свемогућега не тајим.

12. Ето, ви сви видите, зашто дакле једнако говорите залудне ствари?

13. То је дио човјеку безбожном од Бога,
и насљедство које примају насилници од
Свемогућега.
14. Ако му се множе синови, множе се за
мач, и натражје његово неће се наситити
хљеба. → потомство
15. Који остану иза њега, на смрти ће
бити погребени, и удовице њихове неће
плакати.
16. Ако накупи сребра као праха, и набави хаљина као блата,
17. Што набави, обући ће праведник, и
сребро ће дијелити безазлени.
18. Гради себи кућу као мољац, и као колибу коју начини чувар.
19. Богат ће умријети а неће бити прибран; отвориће очи, а ничега неће бити.
20. Стигнуће га страхоте као воде; ноћу
ће га однијети олуја.
21. Узеће га вјетар источни, и отићи ће;
вихор ће га однијети с мјеста његова.
22. То ће Бог пустити на њ, и неће га жалити; он ће једнако бјежати од руке Његове.
23. Други ће пљескати рукама за њим, и
звиждаће за њим с мјеста његова.

Оно што природа скрива, човјек може и
да објасни, али мудрост Божију не;
пут ка њој страх је Божији.

28. Да, сребро има жице, и злато
има мјесто гдје се топи.
2. Гвожђе се вади из праха, и из камена
се топи мјед.
3. Мраку поставља међу, и све истражује
човјек до краја, и камење у тами и у сјену
смртном.
4. Ријека навре с мјеста својега да јој
нико не може приступити; али се одбије
и одлази трудом човјечјим.
5. Из земље излази хљеб, и под њом је
друго, као огањ.
6. У камењу је њезину мјесто сафиру, а
ондје је прах златни.
7. Те стазе не зна птица, нити је видје око
крагујево;
8. Не угази је младо звијерје, нити њом
прође лав.
9. На кремен диже руку своју; превраћа
планине из дна.
10. Из стијене изводи потоке, и свашта
драгоцјено види му око.
11. Уставља ријеке да не теку, и што је сакривено износи на видјело.
12. Али мудрост гдје се налази, и гдје је
мјесто разуму?
13. Не зна јој човјек цијене, нити се находи у земљи живијех.
14. Бездана вели: Није у мени; и море
вели: Није код мене.
15. Не може се дати чисто злато за њу, нити
се сребро измјерити у промјену за њу.
16. Не може се цијенити златом офирским, ни драгим ониксом ни сафиром.
17. Не може се изједначити с њом ни
злато ни кристал, нити се може промијенити за закладе златне. → драгоцјености
18. Од корала и бисера нема спомена, јер
је вриједност мудрости већа него драгом
камењу.
19. Не може се с њом изједначити топаз
етиопски, нити се може цијенити чистијем златом.
20. Откуда дакле долази мудрост, и гдје је
мјесто разуму?
21. Сакривена је од очију свакога живога, и од птица небеских заклоњена.
22. Погибао и смрт говоре: Ушима својима чусмо славу њезину.
23. Бог зна пут њезин, и познаје мјесто
њезино.
24. Јер гледа до крајева земаљских и види
све што је под свијем небом.
25. Кад даваше вјетру тежину, и мјераше
воду мјером,
26. Кад постављаше закон дажду и пут
муњи громовној.
27. Још је онда видје и огласи је, уреди је
и претражи је.
28. А човјеку рече: Гле, страх је Божји мудрост, и уклањати се ода зла јест разум.

Јов описује своју пређашњу срећу.

29. Још настави Јов бесједу своју и
рече:
2. О да бих био као пређашњих мјесеци,
као онијех дана кад ме Бог чуваше,
3. Кад свијетљаше свијећом својом над
главом мојом, и при видјелу његову хођах по мраку,
4. Како бијах за младости своје, кад тајна
Божија бијаше у шатору мом,

5. Кад још бијаше Свемогући са мном, и дјеца моја око мене,

6. Кад се траг мој обливаше маслом, и стијена ми точаше уље потоцима,

7. Кад излажах на врата кроз град, и на улици намјештах себи столицу:

8. Младићи видећи ме уклањаху се, а старци устајаху и стајаху,

9. Кнезови престајаху говорити и метаху руку на уста своја,

10. Управитељи устезаху глас свој и језик им приањаше за грло.

11. Јер које ме ухо чујаше, називаше ме блаженијем; и које ме око виђаше, свједочаше ми

12. Да избављам сиромаха који виче, и сироту и који нема никога да му помогне;

13. Благослов онога који пропадаше долажаше на ме, и удовици срце распијевах;

14. У *правду се облачих и она ми бијаше одијело, као плашт и као вијенац бијаше ми суд мој.

*Псал. 132,9.

15. Око бијах слијепцу и нога хрому.

16. Отац бијах убогима, и разбирах за распру за коју не знах.

17. И разбијах кутњаке неправеднику, и из зуба му истрзах грабеж.

18. Зато говорах: У својем ћу гнијезду умријети, и биће ми дана као пијеска.

19. Коријен мој пружаше се крај воде, роса биваше по сву ноћ на мојим гранама.

20. Слава моја помлађиваше се у мене, и лук мој у руци мојој понављаше се.

21. Слушаху ме и чекаху, и мучаху на мој свјет.

22. Послије мојих ријечи нико не поговараше, тако их натапаше бесједа моја.

23. Јер ме чекаху као дажд, и уста своја отвараху као на позни дажд.

24. Кад бих се насмијао на њих, не вјероваху, и сјајности лица мојега не разгоњаху.

25. Кад бих отишао к њима, сједах у зачеље, и бијах као цар у војсци, кад тјеши жалосне.

Јов описује своју садашњу несрећу.

30. А сада смију ми се млађи од мене, којима отаца не бих био хтио метнути са псима стада својега.

2. А на што би ми и била сила руку њихових, у њима бијеше пропала старост?

3. Од сиромаштва и глади самоваху бјежећи на суха, мрачна, пуста и опустошена мјеста;

4. Који браху лободу по честама, и смреково коријење бијеше им храна.

5. Између људи бијаху изгоњени и викаше се за њима као за лупежом.

6. Живљаху по страшнијем увалама, по јамама у земљи и у камену.

7. По грмовима рикаху, под трњем се скупљаху.

8. Бијаху људи никакви и без имена, мање вриједни него земља.

9. И њима сам сада пјесма, и постах им прича.

10. Гаде се на ме, иду далеко од мене и не устежу се пљувати ми у лице.

11. Јер је Бог отпустио моју тетиву и муке ми задао те збацише узду преда мном.

12. С десне стране устају момци, поткидају ми ноге, и насипају пут к мени да ме упропасте.

13. Раскопаше моју стазу, умножише ми муке, не треба нико да им помаже.

14. Као широким проломом навиру, и наваљују преко развалина.

15. Страхоте навалише на ме, и као вјетар тјерају душу моју, и као облак прође срећа моја.

16. И сада се *душа моја ражљева у мени, стигоше ме дани мучни.

*1.Сам. 1,15.

17. Ноћу пробада ми *кости у мени, и жиле моје не одмарају се.

*О Јову 33,19.

18. Од тешке силе промијенило се одијело моје, и као огрлица у кошуље моје стеже ме.

19. Бацио ме је у блато, те сам као прах и пепео.

20. Вичем к Теби, а Ти ме не слушаш; стојим пред Тобом, а Ти не гледаш на ме.

21. Претворио си ми се у љута непријатеља; силом руке своје супротиш ми се.

22. Подижеш ме у вјетар, посађујеш ме на њ, и растапаш у мени све добро.

23. Јер знам да ћеш ме одвести на смрт и у дом одређени свјема живима.

24. Али неће пружити руке своје у гроб; кад их стане потирати, они неће викати.

25. Нијесам ли плакао због онога који бијаше у злу? Није ли душа моја жалосна бивала због убогога?

26. Кад се добру надах, дође ми зло; и кад се надах свјетлости, дође мрак.

27. Утроба је моја узаврела, и не може да се умири, задесише ме дани мучни.

28. Ходим црн, не од сунца, устајем и вичем у збору.

29. Брат постах змајевима и друг совама.

30. Поцрњела је кожа на мени и *кости моје посахнуше од жеге. *Плач 1,13.

31. Харфа се моја претвори у запијевку, и свирала моја у плач.

Крај говора Јововијех: Тврди да није крив ни пред Богом ни пред људима.

31. ˇВјеру учиних са очима својим, па како бих погледао на дјевојку? ˇзавјет

2. Јер какав је дио од Бога озго, и какво насљедство од Свемогућега с висине?

3. Није ли погибао неваљаломе и чудо онима који чине безакоње?

4. Не види ли Он путеве моје, и све кораке моје не броји ли?

5. Ако ходих с лажју или ако похитје нога моја на пријевару,

6. Нека ме измјери на мјерилима правијем, и нека Бог позна доброту моју.

7. Ако су кораци моји зашли с пута, и ако је за очима мојим пошло срце моје, и за руке моје прионуло штогод,

8. Нека ја сијем а други једе, и нека се искоријене изданци моји.

9. Ако се занијело срце моје за којом женом, и ако сам вребао на вратима ближњега својега,

10. Нека другоме ˇмеље жена моја, и нека се други над њом повијају. ˇради на млину

11. Јер је то грдило и безакоње за судије.

12. Јер би то био огањ који би прождирао до уништења, и сву би моју љетину искоријенио.

13. Ако нијесам хтио доћи на суд са слугом својим или са слушкињом својом, кад би се тужили на мене;

14. Јер шта бих чинио кад би се Бог подигао, и кад би потражио, шта бих Му одговорио?

15. Који је мене створио у утроби, није ли створио и њега? Није ли нас Он исти саздао у материци?

16. Ако сам одбио сиромасима жељу њихову, и очи удовици замутио,

17. И ако сам залогај свој сам јео, а није га јела и сирота,

18. Јер је од младости моје расла са мном као код оца, и од утробе матере своје водио сам је;

19. Ако сам гледао кога гдје гине немајући хаљине, и сиромаха гдје се нема чим покрити,

20. Ако ме нијесу благосиљала бедра његова што се руном оваца мојих утоплио,

21. Ако сам измахнуо руком на сироту, кад видјех на вратима помоћ своју,

22. Нека ми испадне раме из плећа, и рука моја нека се откине од зглоба.

23. Јер сам се бојао погибли од Бога, којега величанству не бих одолио.

24. Ако сам полагао на злато надање своје, или чистоме злату говорио: Уздanицо моја!

25. Ако сам се веселио што ми је имање велико и што много стече рука моја,

26. Ако сам гледао на *Сунце, кад сјаји, и на Мјесец, кад поносито ходи, *5.Мој. 4,19.

27. И срце се моје потајно преварило и руку моју пољубила уста моја,

28. И то би било безакоње за судије, јер бих се одрекао Бога озго;

29. Ако сам се радовао несрећи ˇненавидника својега, и ако сам заиграо, кад га је зло задесило, ˇнепријатеља

30. Јер не дадох језику својему да гријеши тражећи душу његову с проклињањем;

31. Ако не говораху домашњи моји: Ко би нам дао меса његова, не можемо се ни најести;

32. Странац није ноћивао напољу; врата своја отварао сам путнику;

33. Ако сам као што чине људи тајио пријеступе своје и крио своје безакоње у својим њедрима,

34. Ако сам и могао плашити велико мноштво, ипак од најмањега у дому бијаше ме страх; зато мучах и не одлажах од врата.

35. О да бих имао кога да ме саслуша! Гле, жеља је моја да ми Свемогући одговори и супарник мој да ми напише књигу.

36. Носио бих је на рамену свом, везао бих је себи као вијенац,

37. Број корака својих казао бих му, као кнез приступио бих к њему.

38. Ако је на ме викала моја земља, и бразде њезине плакале,

39. Ако сам јео рода њезина без новаца и досађивао души господара њезинијех,

40. Мјесто пшенице нека ми рађа трње, и мјесто јечма кукољ. Свршише се ријечи Јовове.

Елијујев први говор: Објашњава зашто прекида ћутање и поред своје младости.

32. Тада престаше она три човјека одговарати Јову, јер се чињаше да је праведан.

2. А Елијуј син Варахилов од Вуза, рода Рамова, разгњеви се на Јова што се сам грађаше праведнији од Бога;

3. И на три пријатеља његова разгњеви се што не нађоше одговора и опет осуђиваху Јова.

4. Јер Елијуј чекаше, докле они говораху с Јовом, јер бијаху старији од њега.

5. Па кад видје Елијуј да нема одговора у устима она три човјека, распали се гњев његов.

6. И проговори Елијуј син Варахилов од Вуза, и рече: Ја сам најмлађи, а ви сте старци, зато се бојах и не смијах вам казати шта мислим.

7. Мишљах: Нека говори старост, и многе године нека објаве мудрост.

8. Али је дух у људима, и дух Свемогућега уразумљује их.

9. Велики нијесу свагда мудри, и старци не знају свагда шта је право.

10. Зато велим: Послушај ме да кажем и ја како мислим.

11. Ето, чекао сам да ви изговорите, слушао сам разлоге ваше докле ˇизвиђасте бесједу. →разматрасте

12. Пазио сам, али гле, ниједан од вас не ˇсапре Јова, не одговори на његове ријечи. →доказати

13. Може бити да ћете рећи: Нађосмо мудрост, Бог ће га оборити, не човјек.

14. Није на ме управио бесједе, ни ја му нећу одговарати вашим ријечима.

15. Смели су се, не одговарају више, нестало им је ријечи.

16. Чекао сам, али не говоре, стадоше, и више не одговарају.

17. Одговорићу и ја за се, казаћу и ја како мислим.

18. Јер сам пун ријечи, тијесно је духу у мени.

19. Гле, трбух је мој као вино без одушке, и распукао би се као нов мијех.

20. Говорићу да одахнем, отворићу усне своје, и одговорићу.

21. Нећу гледати ко је ко, и човјеку ћу говорити без ласкања.

22. Јер не умијем ласкати; одмах би ме узео Творац мој.

Наставак: Елијуј кори Јова због његова правдања. Божија карања воде спасењу.

33. Чуј дакле, Јове, бесједу моју, и слушај све ријечи моје.

2. Ево, сад отварам уста своја; говори језик мој у устима мојим.

3. По правом срцу мом биће ријечи моје, и мисао чисту изрећи ће усне моје.

4. Дух Божји створио ме је, и дах Свемогућега дао ми је живот.

5. Ако можеш, одговори ми, приправи се и стани ми насупрот.

6. Ево, ја ћу бити мјесто Бога, као што си рекао; од кала сам начињен и ја.

7. Ето, страх мој неће те страшити, и рука моја неће те тиштати.

8. Рекао си дакле преда мном, и чуо сам глас твојих ријечи:

9. Чист сам, без гријеха, прав сам и нема безакоња на мени.

10. Ево, тражи задјевицу са мном, држи ме за свога непријатеља.

11. Меће у кладе ноге моје, вреба по свијем стазама мојим.

12. Ето, у том нијеси праведан, одговарам ти; јер је Бог већи од *човјека. *Проп. 7,20.

13. Зашто се преш с Њим, што за сва дјела своја не одговара?

14. Једанпут говори Бог и два пута; али човјек не пази.

15. У сну, у утвари ноћној, кад тврд сан падне на људе, кад спавају у постељи,

16. Тада отвара ухо људима и науку им запечаћава,

17. Да би одвратио човјека од дјела његова, и заклонио од њега охолост;

18. Да би сачувао душу његову од јаме, и живот његов да не наиђе на мач.

19. И кара га боловима на постељи његовој, и све кости његове тешком болешћу.

20. Тако да се животу његову гади хљеб и души његовој јело најмилије;

21. Нестаје тијела његова наочиглед, и изламају се *кости његове, које се прије нијесу видјеле, *Псал. 102,5; О Јову 19,20.

22. И душа се његова приближује гробу, и живот његов смрти.

23. Ако има гласника, тумача, једнога од тисуће, који би казао човјеку дужност његову,

24. Тада ће се смиловати на њ, и рећи ће: Избави га да не отиде у гроб; нашао сам откуп.

25. И помладиће се тијело његово као у дјетета, и повратиће се на дане младости своје,

26. Молиће се Богу, и помиловаће га, и гледаће лице његово радујући се, и вратиће човјеку по правди његовој.

27. Гледајући људе рећи ће: Бијах згријешио, и што је право изврнуо, али ми не поможе.

28. Он избави душу моју да не отиде у јаму, и живот мој да гледа свјетлост.

29. Гле, све ово чини Бог два пута и три пута човјеку,

30. Да би повратио душу његову од јаме, да би га обасјавала свјетлост живијех.

31. Пази, Јове, слушај ме, ᵓмучи, да ја говорим. ᵓћути

32. Ако имаш што рећи, одговори ми; говори, јер сам те рад оправдати;

33. Ако ли не, слушај ти мене; мучи, и научићу те мудрости.

Елијујев други говор: Осуђује слободне ријечи Јовове. Свемогући не изврће правду.

34. Још говори Елијуј и рече:
2. Чујте, мудри, бесједу моју, и разумни послушајте ме.

3. Јер ухо познаје бесједу као што грло куша јело.

4. Разберимо што је право, извидимо међу собом што је добро.

5. Јер Јов рече: Праведан сам, а Бог одбаци моју правду.

6. Хоћу ли лагати за своју правду? Стријела је моја смртна, а без кривице.

7. Који је човјек као Јов да као воду пије потсмијех?

8. И да се дружи с онима који чине безакоње, и да ходи с безбожнијем људима?

9. Јер рече: Не помаже човјеку да угађа Богу.

10. Зато, људи разумни, послушајте ме; далеко је од Бога злоћа и неправда од Свемогућега.

11. Јер по дјелу плаћа човјеку и даје свакоме да нађе према путу својему.

12. Доиста Бог не ради зло и Свемогући не изврће правду.

13. Ко Му је предао Земљу, и ко је уредио васиљену?

14. Кад би на Њ окренуо срце своје, узео би к себи дух Његов и дихање Његово;

15. Изгинуло би свако тијело, и човјек би се повратио у прах.

16. Ако си, дакле, разуман, чуј ово: Слушај глас ријечи мојих.

17. Може ли владати онај који мрзи на правду? Хоћеш ли осудити Онога који је најправеднији?

18. Каже ли се цару: Ниткове, и кнезовима: Безбожници?

19. А камоли Ономе који не гледа кнезовима ко су, нити у Њега вриједи више богати од сиромаха, јер су сви дјело руку Његовијех.

20. Умиру зачас, и у поноћи усколеба се народ и пропадне, и однесе се јаки без руке људске.

21. Јер су очи Његове обраћене на путеве човјечије и види све кораке његове.

22. Нема мрака ни сјена смртнога гдје би се сакрили који чине безакоње.

23. Јер никоме не одгађа кад дође да се суди с Богом.

24. Сатире јаке недокучљиво, и поставља друге на њихово мјесто.

25. Јер зна дјела њихова, и док обрати ноћ, сатру се.

26. Као безбожне разбија их на видику.

27. Јер отступише од Њега и не гледаше ни на које путеве Његове;

28. Те дође до Њега вика сиромахова, и чу вику невољнијех.

29. Кад Он умири, ко ће узнемирити? И кад Он сакрије лице, ко ће Га видјети? И то бива и народу и човјеку,

30. Да не би царовао лицемјер, да не би било замке народу.

31. Заиста, треба казати Богу: Подносио сам, нећу више гријешити.

32. А што не видим, Ти ме научи; ако сам чинио неправду, нећу више.

33. Еда ли ће по теби плаћати, јер теби није по вољи, јер ти бираш а не Он? Ако знаш што, говори.

34. Људи ће разумни са мном казати, и мудар ће човјек пристати,

35. Да Јов не говори разумно, и да ријечи његове нијесу мудре.

36. Оче мој, нека се Јов искуша до краја, што одговара као зли људи.

37. Јер домеће на гријех свој безакоње, пљеска рукама међу нама, и много говори на Бога.

Елијујев трећи говор: Човјек својијем јадањем уди само себи. Бог право суди.

35. Још говори Елијуј и рече:
2. Мислиш ли да си право рекао: Моја је правда већа од Божије?

3. Јер си рекао: Шта ће ми помоћи, каква ће ми бити корист, да не гријешим?

4. Ја ћу одговорити теби и друговима твојим с тобом.

5. Погледај небо, и види; погледај облаке, како су виши од тебе.

6. Ако гријешиш, шта ћеш Му учинити, или ако се умноже безакоња твоја, шта ћеш Му наудити?

7. Ако си праведан, шта ћеш Му дати, или шта ће примити из руке твоје?

8. Човјеку какав си може наудити твоја злоћа, и сину човјечијему помоћи твоја правда.

9. Вапију од великога насиља којима се чини, и вичу на руку силнијех;

10. А нико не говори: Гдје је Бог, Створитељ мој, који даје * пјесму ноћу; *Псал. 42,8.

11. Који чини те смо разумнији од звијерја земаљскога, и мудрији од птица небеских.

12. Тамо вичу с охолости злијех људи, али не бивају услишени.

13. Јер Бог не слуша таштине, и Свемогући не гледа на њу.

14. А камоли кад кажеш: Не видиш то. Пред Њим је суд; чекај га.

15. А сада чим те гњев походи, није ништа, нити је гледао на све што си учинио;

16. Зато Јов напразно отвара уста своја, и безумно умножава ријечи.

Елијујев посљедњи говор: Говори опет о правичности и величини Божијој.

36. Још говори Елијуј и рече:
2. Потрпи ме мало, и показаћу ти, јер још има што бих говорио за Бога.

3. Почећу издалека бесједу своју, и показаћу да је Творац мој праведан.

4. Доиста, неће бити лажне ријечи моје, код тебе је који право мисли.

5. Гле, Бог је силан, али никога не одбацује, силан је снагом срчаном.

6. Не да живјети безбожнику, а невољницима чини правду.

7. Не одвраћа од праведника очију својих, него још с царевима на пријесто посађује их навијек, те се узвишују.

8. Ако ли су оковани у ᵛпута и свезани ужима невољничким, ᵛокове

9. Тада им напомиње дјела њихова и безакоња њихова како су силна.

10. И отвара им ухо да би се поправили, и говори им да се врате од безакоња.

11. Ако послушају и стану Му служити, довршују дане своје у добру и године своје у радости.

12. Ако ли не послушају, гину од мача и умиру због безумља.

13. А који су лицемјерна срца, навлаче гњев и не вичу кад их *повеже; *окује

14. Умире у младости душа њихова и живот њихов међу блудницама.

15. Избавља невољника из невоље његове и отвара му ухо у муци.

16. Тако би и тебе извео из тјескобе на пространо мјесто, гдје ништа не досађује, и мирни сто твој био би пун претилине.

ПРАВДА

17. Али си заслужио суд безбожнички; и суд и правда снађе те.

18. Доиста, гњев је на теби; гледај да те не одбаци у карању, те те велики откуп неће избавити.

19. Хоће ли гледати на твоје богатство? Неће ни на злато ни на какву силу блага твојега.

20. Не уздиши за ноћи у којој народи одлазе на своје мјесто.

21. Чувај се да не погледаш на таштину и волиш њу него невољу.

22. Гле, Бог је највиши својом силом, ко је учитељ као Он?

23. Ко Му је одредио пут Његов? Или ко ће Му рећи: Чиниш неправо?

24. Опомињи се да величаш дјела Његова, која гледају људи.

25. Сви људи виде их, сваки их гледа издалека.

26. Гле, Бог је велик, и не можемо Га познати, број година Његовијех не може се докучити.

27. Јер Он стеже капље водене, које лију дажд из облака његовијех;

28. Кад теку облаци, капљу на мноштво људско.

29. И ко би разумио простор облацима и грмљавину у шатору Његову?

30. Како простире над њим свјетлост своју, и дубине морске покрива?

31. Тијем суди народима, даје хране изобила.

32. Рукама заклања свјетлост, и наређује кога да сретне,

33. Јављајући према њему добру вољу своју, и према стоци и према роду земаљском.

Крај Елијујова говора:
Величанственост Божија у олуји.

37. И од тога дрхће срце моје, и отскаче са својега мјеста.

2. Слушајте добро громовни глас Његов и говор што излази из уста Његовијех.

3. Под сва небеса пушта га, и свјетлост своју до крајева земаљских.

4. За њом риче гром, грми гласом величанства својега, нити што одгађа кад се чује глас Његов.

5. Дивно Бог грми гласом својим, чини ствари велике, да их не можемо разумјети.

6. Говори снијегу: Падни на земљу; и дажду ситноме и дажду силноме.

7. Запечаћава руку сваком човјеку, да позна све посленике своје.

8. Тада звијер улази у јаму, и остаје на својој ложи.

9. С југа долази олуја, и са сјевера зима.

10. Од дихања Божијега постаје лед, и широке воде стискају се.

11. И да се натапа земља, натјерује *облак, и расипа облак свјетлошћу својом.

*О Јову 26,8.

12. И он се обрће и тамо и амо по вољи Његовој да чини све што му заповједи по васиљеној.

13. Чини да се нађе или за кар или за земљу или за доброчинство.

14. Чуј то, Јове, стани и гледај чудеса Божија.

15. Знаш ли како их Бог уређује и како сија свјетлошћу из облака својега?

16. Знаш ли како висе облаци? Знаш ли чудеса Онога који је савршен у сваком знању?

17. Како ти се хаљине угрију кад умири земљу од југа?

18. Јеси ли ти с Њим разапињао небеса, која стоје тврдо као саливено огледало?

19. Научи нас шта ћемо Му рећи; не можемо од таме говорити по реду.

20. Хоће ли Му ко приповједити што бих ја говорио? Ако ли би ко говорио, заиста, био бих прождрт.

21. Али сада не могу људи гледати у свјетлост кад сјаји на небу, пошто вјетар прође и очисти га;

22. Са сјевера долази као злато; али је у Богу страшнија слава.

23. Свемогућ је, не можемо Га стигнути; велике је силе, али судом и великом правдом никога не мучи.

24. Зато Га се боје људи: Не може Га видјети никакав мудрац.

Први Господњи говор из вихора: Описује чуда стварања свијета и владања свијетом и осуђује Јовову брзоплетост.

38. Тада одговори *Господ Јову из вихора и рече: *2.Мој. 19,18.

2. Ко је то што замрачује Мој савјет ријечима неразумним?

3. Опаши се сада као човјек; Ја ћу те питати, а ти Ми казуј.

4. Гдје си ти био кад Ја оснивах Земљу? Кажи, ако си разуман.

5. Ко јој је одредио мјере, знаш ли, или ко је растегао уже преко ње?

6. На чему су подножја њезина углављена, или ко јој је метнуо камен угаони?

7. Кад пјеваху заједно звијезде јутарње и сви синови Божји кликоваху.

8. Или ко је затворио море вратима кад као из утробе изиђе?

9. Кад га одјех облаком и пових тамом;

10. Кад поставих за њ уредбу своју и метнух му пријеворнице и врата;

11. И рекох: Довде ћеш долазити, а даље нећеш, и ту ће се устављати поносити валови твоји.

12. Јеси ли за свога вијека заповједио јутру, показао зори мјесто њезино,

13. Да се ухвати Земљи за крајеве, и да се растјерају с ње безбожници,

14. Да се она промијени као ⇁блато печатно, а они да стоје као хаљина, ⇁глина

15. Да се одузме безбожницима свјетлост њихова и рука подигнута да се сломи?

16. Јеси ли долазио до дубина морских, и по дну ⇁пропасти јеси ли ходио? ⇁бездана

17. Јесу ли ти се отворила врата смртна, и врата сјена смртнога јеси ли видио?

18. Јеси ли сагледао ширину земаљску? Кажи, ако знаш све то.

19. Који је пут к стану свјетлости, и гдје је мјесто тами,

20. Да би је узео и одвео до међе њезине, и знао стазе к дому њезину?

21. Знаш ти; јер си се онда родио, и број је дана твојих велики.

22. Јеси ли улазио у ризнице шњежне, или ризнице градне јеси ли видио,

23. Које чувам за вријеме невоље, за дан боја и рата?

24. Којим се путем дијели свјетлост и ⇁устока се разилази по земљи?

⇁источни вјетар

25. Ко је раздијелио јазове поводњу и пут ⇁свјетлици громовној? ⇁муњи

26. Да би ишао дажд на земљу гдје нема никога, и на пустињу гдје нема човјека,

27. Да напоји пуста и неродна мјеста, и учини да расте трава зелена.

28. Има ли *дажд оца, или ко је родио капље росне? *1.Сам. 12,17.

29. Из чије је утробе изашао лед, и ко је родио слану небеску,

30. Да се воде скривају и постају као камен и крајеви пропасти срастају?

31. Можеш ли свезати милине Влашићима, или свезу Штапима раздријешити?

32. Можеш ли извести јужне звијезде на вријеме, или Кола са звијездама њиховијем хоћеш ли водити?

33. Знаш ли ред небески? Можеш ли ти уређивати владу његову на *Земљи?

*1.Мој. 1,10.

34. Можеш ли дигнути глас свој до облака да би те мноштво воде покрило?

35. Можеш ли пустити муње да иду, и да ти реку: Ево нас?

36. Ко је метнуо *човјеку у †срце мудрост, или смисао разуму?

*Проп. 2,26. †Псал. 51,6.

37. Ко ће избројити *облаке мудрошћу, и мјехове †небеске ко ће излити,

*О Јову 38,34. †1.Мој. 8,2.

38. Да се расквашен прах згусне и груде да се слијепе?

Наставак: Чуда у животињском свијету свједоче о мудрости Божијој.

39. Ловиш ли ти лаву лов, и лавићима трбух пуниш,

2. Кад леже у пећинама и вребају у заклону свом?

3. Ко готови гаврану храну његову, кад птићи његови вичу к Богу и лутају немајући шта јести?

4. Знаш ли вријеме кад се дивокозе козе, и јеси ли видио кад се кошуте легу?

5. Јеси ли избројио мјесеце, докле носе, знаш ли вријеме кад се легу?

6. Како се савијају, млад своју испуштају, и опраштају се болова?

7. Како јача млад њихова, расте по пољу и отишавши не враћа се к њима?

8. Ко је пустио дивљега магарца да је слободан, и ремене дивљему магарцу ко је раздријешио?

9. Којему одредих пустињу за кућу и за стан слатину.

10. Он се смије вреви градској, и не слуша вике настојникове.

11. Што налази у горама, оно му је ˇпића, и тражи сваку зелен. ˇхрана

12. Би ли ти једнорог хтио служити, би ли ноћивао за јаслима твојим?

13. Можеш ли везати ужем једнорога да оре, хоће ли влачити бразде за тобом?

14. Хоћеш ли се ослонити на њ што му је снага велика, и оставити на њему свој посао?

15. Хоћеш ли се поуздати у њ да ће ти свести љетину и на гумно твоје сложити?

16. Јеси ли ти дао пауну лијепа крила и перје чапљи или ноју?

17. Који снесе на земљу јајца своја, и остави да их прах грије?

18. И не мисли да ће их нога разбити и звијер пољска згазити;

19. Немилостив је птићима својим као да нијесу његови, и да му труд не буде узалуд не боји се.

20. Јер му Бог није дао мудрост нити му је удијелио разума.

21. Кад се подигне увис, смије се коњу и коњику.

22. Јеси ли ти дао коњу јачину? Јеси ли ти окитио врат његов рзањем?

23. Хоћеш ли га поплашити као скакавца; фрктање ноздрва његовијех страшно је;

24. Копа земљу, весео је од силе, иде на сусрет оружју;

25. Смије се страху и не плаши се нити узмиче испред мача;

26. Кад звекће над њим тул и сијева копље и ˇсулица; ˇврста хладног оружја

27. Од немирноће и љутине копа земљу, и не може да стоји кад труба затруби.

28. Кад труба затруби, он вришти, издалека чује бој, вику војвода и поклич.

29. Еда ли по твоме разуму лети јастреб, шири крила своја на југ?

30. Еда ли се на твоју заповијест диже увис *орао, и на висини вије гнијездо?

*Јер. 49,16.

31. На стијени станује и бави се, наврх стијене, на тврду мјесту.

32. Одатле гледа храну, далеко му виде очи.

33. И птићи његови пију крв, и гдје су мртва тјелеса ондје је он.

34. И тако одговарајући Господ Јову рече:

35. Ко се препире с Богом, хоће ли га учити? Који куди Бога, нека одговори на то.

36. Тада Јов одговори *Господу и рече:

*О Јову 42,1.

37. Гле, ја сам мален, шта бих Ти одговорио? Мећем руку своју на уста своја.

38. Једном говорих, али нећу одговарати; и другом, али нећу више.

Јов пада пред Богом. Други говор Господњи из вихора. Описује своју моћ.

40. А Господ опет одговарајући Јову из вихора рече:

2. Опаши се сада као човјек; Ја ћу те питати, а ти Ми казуј.

3. Хоћеш ли ти уништити Мој суд? Хоћеш ли Мене осудити да би себе оправдао?

4. Је ли у тебе мишица као у Бога, грмиш ли гласом као Он?

5. Окити се сада чашћу и величанством, у славу и красоту обуци се.

6. Проспи јарост гњева својега, и погледај све поносите, и обори их.

7. Погледај све поносите, и понизи их, и потри безбожнике на мјесту њихову.

8. Затрпај их све у прах, и повежи им лице на скривену мјесту.

9. Тада ћу те и Ја хвалити да те чува десница твоја.

10. А гле, слон, којега сам створио с тобом, једе траву као во;

11. Гле, снага му је у бедрима његовијем, и сила му је у пупку трбуха његова;

12. Диже реп свој као кедар, жиле од јаја његовијех сплетене су као гране;

13. Кости су му као цијеви мједене, зглавци као полуге гвоздене.

14. Он је прво између дјела Божијих, Творац његов дао му је мач.

15. Горе носе му пићу, и све звијерје пољско игра се ондје.

16. У хладу лијеже, у густој трсци и у глибу.

17. Граната дрвета заклањају га сјеном својим, и опкољавају га врбе на потоцима.

18. Гле, уставља *ријеку да не тече, узда се да ће испити †Јордан губицом својом.

*1.Мој. 13,10. †Јер. 12,5.

19. Хоће ли га ко ухватити на очи његове, замку му провући кроз нос?

20. Хоћеш ли удицом извући ⁾крокодила или ужем подвезати му језик?

⁾ Левијатана, чудовиште из мора које Бог побјеђује.

21. Хоћеш ли му провући ситу кроз нос? или му шиљком провртјети *чељусти?

*Језек. 29,4.

22. Хоће ли те много молити, или ће ти ласкати?

23. Хоће ли учинити вјеру с тобом да га узмеш да ти буде слуга довијека?

24. Хоћеш ли се играти с њим као са птицом, или ћеш га везати дјевојкама својим?

25. Хоће ли се њим частити другови, раздијелити га међу трговце?

26. Хоћеш ли му напунити кожу шиљцима и главу оствама?

27. Дигни на њ руку своју; нећеш више помињати боја.

28. Гле, залуду је надати му се; кад га само угледа човјек, не пада ли?

Продужење описивања.

41. Нема слободна који би га пробудио; а ко ће стати преда Ме?

2. Ко Ми је прије дао што, да му вратим; што је год под свијем небом, моје је,

3. Нећу ⁾мучати о удима његовијем ни о сили ни о љепоти стаса његова. ⁾ћутати

4. Ко ће му узгрнути горњу одјећу? К чељустима његовијем ко ће приступити?

5. Врата од грла његова ко ће отворити; страх је око зуба његовијех.

6. Крљушти су му јаки штитови спојени тврдо.

7. Близу су једна до друге да ни вјетар не улази међу њих.

8. Једна је за другу прионула, држе се и не растављају се.

9. Кад киха као да муња сијева, а очи су му као трепавице у зоре.

10. Из уста му излазе лучеви, и искре огњене скачу.

11. Из ноздрва му излази дим као из врелога лонца или котла.

12. Дах његов распаљује угљевље и пламен му излази из уста.

13. У врату му стоји сила, и пред њим иде страх.

14. Уди меса његова спојени су, једноставно је на њему, не размичу се.

15. Срце му је тврдо као камен, тврдо као доњи жрвањ.

16. Кад се дигне, дршћу јунаци, и од страха очишћају се од гријеха својих.

17. Да га удари мач, не може се одржати, ни копље ни стријела ни оклоп.

18. Њему је гвожђе као пљева, а мјед као труло дрво.

19. Неће га потјерати стријела, камење из праћке њему је као сламка;

20. Као слама су му убојне справе, и смије се баченом копљу.

21. Под њим су оштри црепови, стере себи оштре ствари у глибу.

22. Чини, те ври дубина као лонац, и море се мути као у ступи.

23. За собом оставља свијетлу стазу, рекао бих да је бездана осиједјела.

24. Ништа нема на Земљи да би се испоредило с њим, да би створено било да се ничега не боји.

25. Што је год високо презире, цар је над свијем звијерјем.

Јовово покајање. Бог га правда и благосиља више него прије.

42. Тада Јов одговори Господу и рече:

2. Знам да све можеш, и да се не може смести што наумиш.

3. Ко је то што замрачује савјет неразумно? Зато кажем да нијесам разумијевао; чудесно је то за ме, те не могу знати.

4. Слушај кад узговорим, и кад запитам, кажи ми.

5. Ушима слушах о Теби, а сада Те око моје види.

6. Зато ˃поричем, и кајем се у праху и пепелу. ˃осуђујем себе

7. А кад Господ изговори оне ријечи Јову, рече Господ Елифасу Теманцу: Распалио се гњев Мој на тебе и на два пријатеља твоја што не говористе о Мени право као слуга Мој Јов.

8. Зато сада узмите седам телаца и седам овнова, и идите к слузи мојему Јову и принесите жртве паљенице за се, и слуга Мој Јов нека се помоли за вас, јер ћу доиста погледати на њ да не учиним с вама по вашој лудости, јер не говористе о Мени право као слуга Мој Јов.

9. И тако отиде Елифас Теманац и Вилдад Сушанин и Софар Намаћанин, и учинише како им заповједи Господ. И погледа Господ на Јова.

10. И Господ поврати што бјеше узето Јову пошто се помоли за пријатеље своје; и умножи Господ Јову двојином све што бјеше имао.

11. И дођоше к њему сва браћа његова и све сестре његове и сви пређашњи знанци његови, и једоше с њим у његовој кући и жалећи га тјешише га за све зло што бјеше Господ допустио на њ, и дадоше му сваки по новац и по гривну златну.

12. И *Господ благослови посљедак Јовов више него †почетак, те имаше четрнаест тисућа оваца и шест тисућа камила и тисућу јармова волова и тисућу магарица.

*Језек. 36,11. †О Јову 8,7.

13. И имаше седам синова и три *кћери.

*О Јову 1,2.

14. И првој надје име Јемима, а другој Касија а трећој Керенапуха.

15. И не нахођаше се у свој земљи тако лијепијех дјевојака као кћери Јовове, и отац им даде насљедство међу браћом њиховом.

16. И послије поживје Јов сто и четрдесет година, и видје синове и унуке до четвртога кољена.

17. И умрије Јов стар и сит живота.

ПСАЛМИ ДАВИДОВИ

Блаженство побожнијех. Несрећа безбожника.

1. Благо човјеку који не иде на вијеће безбожничко, и на путу грјешничком не стоји, и у друштву неваљалијех људи не сједи,

2. Него му је омилио закон Господњи и о закону Његову мисли дан и ноћ!

3. Он је као дрво усађено крај потока, које род свој доноси у своје вријеме, и којему лист не вене: Што год ради, у свему напредује.

4. Нијесу такви безбожници, него су као прах који расипа вјетар.

5. Зато се неће безбожници одржати на суду, ни грјешници на збору праведничком.

6. Јер Господ зна пут праведнички; а пут безбожнички пропашће.

Прорицање о царству Сина Божијега и пораз Његовијех непријатеља.

2. Зашто се буне народи и племена помишљају залудне ствари?

2. Устају цареви земаљски, и кнезови се скупљају на Господа и на Помазаника Његова.

ПРИСНОСТ

3. »Раскинимо свезе њихове и збацимо са себе јарам њихов.«

4. Онај, што живи на небесима, смије се, Господ им се потсмијева.

5. Па им говори у гњеву својем и јарошћу својом збуњује их:

6. »Ја сам помазао Цара својега на Сиону, на светој гори својој.«

7. Казаћу наредбу Господњу; Он рече мени: »Ти си Син Мој, Ја те сад родих.

8. Ишти у Мене, и даћу Ти народе у насљедство, и крајеве земаљске Теби у државу.

9. Ударићеш их гвозденом палицом; разбићеш их као лончарски суд.«

10. Сад, цареви, уразумите се; научите се *судије земаљске! *Дан. 9,12.

11. Служите Господу са страхом, и радујте се с трепетом.

12. Поштујте Сина, да се не разгњеви, и ви не изгинете на путу своме; јер ће се *гњев Његов брзо разгорјети. Благо свјема који се у Њ уздају! *Соф. 2,2.

Поуздање у Бога против свијех непријатеља.

Псалам Давидов, кад је бјежао од Авесалома сина својега.

3. Господе, како је много непријатеља мојих! Многи устају на ме.

2. Многи говоре за душу моју: Нема му помоћи од Бога.

3. Али Ти си, Господе, Штит који ме заклања, Слава моја; Ти подижеш главу моју.

4. Гласом својим вичем ка Господу, и чује ме са свете горе своје.

5. Ја лијежем, спавам и устајем, јер ме Господ чува.

6. Не бојим се много тисућа народа што са свијех страна ваљује на ме.

7. Устани, Господе, помози ми, Боже мој, јер Ти удараш по образу све непријатеље моје; разбијаш зубе безбожницима.

8. Од Господа је спасење; нека буде на народу Твом благослов Твој!

Давидова вечерња молитва пуна храбрости, дате вјером, против непријатеља. Бог застиђује малодушност пријатеља.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Псалам Давидов.

4. Кад Те зовем, чуј ме, Боже, Правдо моја! У тјескоби дај ми простор; смилуј се на ме и услиши молитву моју.

2. Синови човјечији, докле ће слава Моја бити у срамоти? Докле ћете љубити ништавило и тражити лажи?

3. Знајте да Господ дивно чува светога својега; Господ чује кад Га зовем.

4. Гњевећи се не гријешите; размислите у срцима својим на постељама својим, и ˇутолите. ˇублажите

5. Принесите жртву за правду, и уздајте се у Господа.

6. Многи говоре: Ко ће нам показати шта је добро? Обрати к нама, Господе, свијетло лице своје.

7. А мени си дао у срце радост већу него што је они имају, кад им роди пшеница и вино.

8. Ја мирно лијежем и спавам; јер Ти, Господе, сам дајеш ми те сам без страха.

Давидова јутарња молитва пуна вјере у помоћ праведнога Бога против безбожнијех непријатеља.

Начелнику пјевачком. Уз свиралу. Псалам Давидов.

5. Чуј, *Господе, ријечи моје, разумиј помисли моје. *Псал. 13,3.

2. Слушај вику моју, Царе мој и Боже мој! јер се Теби молим, Господе!

3. Ујутру слушаш глас мој, ујутру стојим пред Тобом, и чекам.

4. Јер си Ти Бог који неће безакоња; у Тебе нема мјеста ко је зао.

5. Безбожници неће изаћи пред очи Твоје; Ти ˇненавидиш све који чине безакоње. ˇне подносиш

6. Потиреш лажљивце; на крвопиоце и лукаве мрзи Господ.

7. А ја по великој милости Твојој улазим у дом Твој, и клањам се у светој цркви Твојој са страхом Твојим.

8. Господе, води ме у правди својој; поради непријатеља мојих поравни преда мном пут свој.

9. Јер нема у устима њиховијем истине; у њима је неваљалство; грло им је гроб отворен; на језику им је дволичење.

10. Боже, не дај им напретка, нека се разбију помисли њихове. За многа неваљалства њихова обори их, јер се побунише против Тебе.

11. Па ће се радовати сви који се у Те уздају; довијека ће се веселити које Ти заклањаш; дичиће се који љубе име Твоје.

12. Јер Ти, Господе, благосиљаш праведника, као штитом заклањаш га милошћу својом.

Покајничка молитва.
Уздање у помоћ Господњу.

Начелнику пјевачком. Уз жице. На осам жица. Псалам Давидов.

6. Господе, немој ме покарати у јарости својој, нити ме у гњеву својем ˇнаказити. →учинити ружним

2. Смилуј се на ме, Господе, јер сам изнемогао; исцијели ме, јер су кости моје уструптале,

3. И душа је моја врло уздрхтала. А Ти, Господе, докле ћеш?

4. Обрати се, Господе, избави душу моју, помози ми ради милости своје.

5. Јер мртви не спомињу Тебе; у гробу ко ће Те славити?

СТАЊЕ МРТВИХ

6. Изнемогох уздишући; сваку ноћ квасим одар свој, сузама својим натапам постељу своју.

7. Усахну од жалости око моје, ˇпостара се од множине непријатеља мојих. →остари

8. Идите од мене сви који чините безакоње, јер Господ чу плач мој.

9. Чу Господ молбу моју, Господ молитву моју прими.

10. Нека се постиде и препадну сви непријатељи моји, нека се поврате и постиде одмах.

Праведни Бог спасава безазленост
Давидову од неправеднога непријатеља.

Тужна пјесма Давидова, коју је пјевао Господу због Хуса из племена Венијаминова.

7. Господе, Боже мој, у Тебе се уздам, сачувај ме од свијех који ме гоне, и избави ме.

2. Да ми непријатељ не ишчупа душе као лав. Чупа, а нема ко да избави.

3. Господе, Боже мој, ако сам то учинио, ако је неправда у рукама мојима,

4. Ако сам зло вратио пријатељу својему, или криво учинио онима који на ме на правди нападаху;

5. Нека гони непријатељ душу моју, и нека је стигне, и погази на земљу живот мој и славу моју у прах обрати.

6. Устани, Господе, у гњеву својем; дигни се на жестину непријатеља мојих; пробуди се мени на помоћ, и отвори суд.

7. И људство ће се слећи око Тебе; изнад њега изађи у висину.

8. Господ суди народима. Суди ми, Господе, по правди мојој, и по безазлености мојој нека ми буде.

9. Нек се прекине злоћа безбожника, а праведника потпомози, јер Ти испитујеш срце и ˇутробе, Боже праведни! →бубреге

10. Штит је мени у Бога, који чува оне који су права срца.

11. Бог је праведан Судија, и Бог је сваки дан готов на гњев.

12. Ако неће безбожник да се обрати, Он оштри мач свој, натеже лук свој, и нанерује га;

13. И запиње смртну стријелу, чини стријеле своје да пале.

14. Гле, безбожник зачe неправду, трудан бијаше злочинством, и роди себи пријевару.

15. Копа јаму и ископа, и паде у јаму коју је начинио.

16. Злоба његова обрати се на његову главу, и злочинство његово паде на тјеме његово.

17. Хвалим Господа за правду Његову, и пјевам имену Господа Вишњега.

Божија стваралачка величина.
Човјекова нискост и висина.

Начелнику пјевачком. Уз ˇгетску музичку справу. Псалам Давидов. →гудачки инструмент

8. Господе, Господе наш, како је величанствено име Твоје по свој Земљи! Подигао си славу своју више небеса.

2. У устима мале дјеце и која сисају чиниш Себи хвалу насупрот непријате-

љима својим, да би учинио да замукне непријатељ и немирник.

3. Кад погледам небеса твоја, дјело прста твојих, Мјесец и звијезде, које си ти поставио;

4. Шта је човјек, те га се опомињеш, или син човјечји, те га полазиш?

5. Учинио си га мало мањега од анђела, славом и чашћу вјенчао си га;

6. Поставио си га господаром над дјелима руку својих, све си метнуо под ноге његове,

7. Овце и волове све, и дивље звјериње,

8. Птице небеске и рибе морске, што год иде морским путевима.

9. Господе, Господе наш, како је величанствено име Твоје по свој Земљи!

Захвална пјесма за спасење од непријатеља и молба за даљу помоћ.

Начелнику пјевачком. Уз свиралу. По напеву: Умри за сина. Псалам Давидов.

9. Хвалим те, Господе, из свега срца својега, казујем сва чудеса Твоја.

2. Радујем се и веселим се о Теби, пјевам имену Твојему, Вишњи!

3. Непријатељи се моји вратише натраг, спотакоше се и неста их испред лица Твојега;

4. Јер си свршио суд мој и одбранио ме; сио си на пријесто, Судијо праведни.

5. Расрдио си се на народе и убио безбожника, име си им затро довијека, засвагда.

6. Непријатељу неста мачева сасвијем; градове Ти си развалио; погибе спомен њихов.

7. Али Господ увијек живи; спремио је за суд пријесто свој.

8. Он ће судити васиономе свијету по правди, усудиће народима право.

9. Господ је Уточиште убогоме, Уточиште у невољи.

10. У Тебе се уздају који знају име Твоје, јер не остављаш онијех који Те траже, Господе!

11. Појте *Господу, који живи на Сиону; казујте народу дјела Његова;

*Иса. 8,18.

12. Јер Он освећује крв, памти је; не заборавља јаука невољнијех.

13. Смилуј се на ме, Господе; погледај како страдам од непријатеља својих, Ти, који ме подижеш од врата смртнијех,

14. Да бих казивао све хвале Твоје на вратима кћери Сионове, и славио *спасење Твоје.

*Псал. 13,5.

15. Попадаше народи у јаму, коју су ископали; у замку, коју су сами намјестили, ухвати се нога њихова.

16. Познаше Господа; Он је судио; у дјела руку својих заплете се безбожник.

17. Вратиће се у пакао безбожници, сви народи који заборављају Бога;

18. Јер неће свагда бити заборављен убоги, и нада невољницима неће нигда погинути.

19. Устани, Господе, да се не посили човјек, и да приме народи суд пред Тобом.

20. Пусти, Господе, страх на њих; нека познају народи да су људи.

Јадиковање због нестизања Божије помоћи против обијести безбожникове и молитва за спасење подјармљених.

10. Зашто, Господе, стојиш далеко, криjеш се кад је невоља?

2. С охолости безбожникове муче се убоги; хватају се убоги пријеваром коју измишљају безбожници.

3. Јер се безбожник дичи жељом душе своје, грабљивца похваљује.

4. Безбожник у обијести својој не мари за Господа: »Он не види.« Нема Бога у мислима његовијем.

5. Свагда су путови његови криви; за судове Твоје не зна; на непријатеље своје неће ни да гледа.

6. У срцу својем вели: Нећу посрнути; зло неће доћи нигда.

7. Уста су му пуна неваљалијех ријечи, пријеваре и увреде, под језиком је његовијем мука и погибао.

8. Сједи у засједи иза куће; у потаји убија правога; очи његове вребају убогога.

9. Сједи у потаји као лав у пећини; сједи у засједи да ухвати убогога; хвата убогога увукавши га у мрежу своју.

10. Притаји се, прилегне, и убоги падају у јаке ˅ нокте његове. → канџе

11. Каже у срцу своме: »Бог је заборавио, окренуо је лице своје, неће видјети нигда.«

12. Устани, Господе, дигни руку своју, не заборави невољнијех.

13. Зашто безбожник да не мари за Бога говорећи у срцу свом да Ти нећеш видјети?

14. Ти видиш; јер гледаш увреде и муке и пишеш их на руци. Теби предаје себе убоги; сироти Ти си Помоћник.

15. Сатри мишицу безбожноме и зломе, да се казни и не нађе безбожност његова.

16. Господ је Цар свагда, довијека, нестаће незнабожаца са земље Његове.

17. Господе, Ти чујеш жеље ништих; утврди срце њихово; отвори ухо своје,

18. Да даш суд сироти и невољнику, да престану гонити човјека са земље.

Притијешњен од својијех непријатеља, Давид се узда у Господа.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

11. У Господа се уздам; зашто говорите души мојој: »Лети у гору као птица;

2. Јер ево грјешници натегоше лук, запеше стријелу своју за тетиву, да из мрака стријељају праве срцем.

3. Кад су раскопани темељи, шта ће чинити праведник?«

4. Господ је у светом двору свом, пријесто је Господњи на небесима; очи Његове гледају; вјеђе Његове испитују синове човјечије.

5. Господ испитује праведнога; а безбожнога и којему је мило чинити зло ненавиди душа Његова.

6. Пустиће на безбожнике дажд од живога угљевља, огња и сумпора; и огњени вјетар биће им дио из чаше;

7. Јер је Господ праведан, љуби правду; лице ће Његово видјети праведници.

Јадиковање због нестајања побожнијех и дјеловања злијех. Уздање у Божију помоћ.

Начелнику пјевачком. Уз справу од осам жица. Псалам Давидов.

12. Помагај, Господе; јер неста светијех, јер је мало вјернијех међу синовима човјечијим.

2. Лаж говоре један другоме, уснама лажљивијем говоре из срца дволична.

3. Истријебиће Господ сва уста лажљива, језик величави,

4. Људе, који говоре: Језиком смо јаки, уста су наша у нас, ко је господар над нама?

5. Видећи страдање невољних и уздисање ништих, сад ћу устати, вели Господ, и избавити онога коме злобе.

6. Ријечи су Господње ријечи чисте, сребро у ватри очишћено од земље, седам пута претопљено.

7. Ти ћеш нас, Господе, одбранити, и сачувати нас од рода овога довијека.

8. Безбожници иду наоколо; кад се они подижу, срамоте се синови човјечији.

Чежња за очекиваном помоћи под притиском непријатеља. Чврсто уздање у Божију милост.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

13. Докле ћеш ме, Господе, сасвијем заборављати? Докле ћеш одвраћати лице своје од мене?

2. Докле ћу се домишљати у души својој, мутити се у срцу свом дан и ноћ? Докле ће се непријатељ мој подизати нада мном?

3. Погледај, услиши ме, Господе, Боже мој! Просвијетли очи моје да не заспим на смрт.

4. Да не рече непријатељ мој: Надвладао сам га; да се не радују који ме гоне, ако посрнем.

5. А ја се уздам у милост Твоју; радоваће се срце моје за спасење Твоје.

6. Пјеваћу Господу, који ми добро чини.

Уздисање за ослобођењем од
опште људске покварености.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

14. Рече безумник у срцу својем: Нема Бога; неваљали су, гадна су дјела њихова; нема никога добро да твори.

2. Господ погледа с Неба на синове човјечије, да види има ли који разуман, тражи ли који Бога.

3. Сви су зашли, сви се покварили, нема никога добро да твори, нема ниједнога.

4. Зар се неће опаметити који чине безакоње, једу народ мој као што једу хљеб, не призивају Господа?

5. Ондје ће задрхтати од страха; јер је Господ у роду праведном.

6. Смијете се ономе што убоги ради; али Господ њега заклања.

7. Ко ће послати са Сиона помоћ Израиљу? Кад Господ поврати заробљени народ свој, онда ће се радовати Јаков и веселиће се Израиљ.

Ко ће остати пред Богом?

Псалам Давидов.

15. Господе, ко може сједјети у сјеници Твојој? Ко може наставати на светој гори Твојој?

2. Ко ходи без мане, твори правду, и говори истину из срца својега;

3. Ко не опада језиком својим, не чини другоме зла, и не ружи ближњега својега;

4. Ко не гледа онога кога је Бог одбацио, него поштује оне који се боје Господа; ко се куне ближњему па не пориче;

5. Ко не даје сребра својега на добит, и не прима мита на правога. Ко овако ради, неће посрнути довијека.

Добро насљедство светијех и
њихово спасење од смрти.

Запис Давидов.

16. Чувај ме, Боже; јер се у Тебе уздам.

2. Рекох Господу: Ти си Господ мој, немам добра осим Тебе.

3. У светима који су на Земљи и у великима сва је утјеха моја.

4. Нека други умножавају идоле своје, нека трче к туђима; ја им нећу љевати крвавих наљева, нити ћу метнути имена њиховијех у уста своја.

5. Господ је мој дио насљедства и чаше; Ти подижеш достојање моје.

6. Уже ми је захватило прекрасна мјеста, и дио ми је мој мио.

7. Благосиљам Господа, који ме уразумљује; томе ме и ноћу учи што је у мени.

8. Свагда видим пред собом Господа: Он ми је с десне стране да не посрнем.

9. Тога ради радује се срце моје, и весели се језик мој, још ће се и тијело моје смирити у уздању;

10. Јер *Ме нећеш оставити у ˃паклу, нити ћеш дати да ‡Светац твој види трухлост.

*Псал. 49,15. ˃мјесту за мртве ‡Дјела 2,27.

11. Показаћеш ми пут животни: Обиље је радости пред лицем Твојим, утјеха у десници Твојој довијека.

Молитва праведникова за
спасење од лукавства моћнијех
и богатијех непријатеља.

Молитва Давидова.

17. Услиши, Господе, правду, чуј глас мој, прими у уши молитву моју не из уста лажљивијех.

2. Од лица Твојега нека изађе суд мој, очи Твоје нека погледају на правицу.

3. Испитај срце моје, обиђи ноћу; у огњу ме окушај, и нећеш наћи неправде моје.

4. Уста се моја не дохватају дјела људских; ради ријечи уста Твојих држим се путева уских.

5. Утврди стопе моје на стазама својим да не залазе кораци моји.

6. Тебе призивљем, јер ћеш ме услишити, Боже! Пригни к мени ухо своје, и чуј ријечи моје.

7. Покажи дивну милост своју, који избављаш оне који се у Те уздају од онијех који се противе десници Твојој.

8. Чувај ме као зјеницу ока: Сјеном крила својих заклони ме

9. Од безбожника који на ме нападају, од непријатеља душе моје, који су ме опколили.

ВОЂСТВО

10. Срце своје затворише; устима својим говоре охоло.

11. Изагнавши ме опет су око мене; очи су своје упрли да ме оборе на земљу.

12. Они су као лав који хоће да растрже, и као лавић који сједи у потаји.

13. Устани, Господе, претеци их, обори их. Одбрани душу моју мачем својим од безбожника,

14. Руком својом, Господе, од људи овијех, од људи овога свијета, којима је дио овај живот, којима си трбух напунио свога *богатства, да ће им и синови бити сити и остатак оставити својој дјеци. *Проп. 6,2.

15. А ја ћу у правди гледати лице Твоје; кад се пробудим, бићу сит од прилике Твоје.

Захвалност на чудесном спасењу и уздање у јаку Божију десницу.

Начелнику пјевачком. Слуга Господњи Давид изговори Господу ријечи пјесме ове, кад га избави из руку свијех непријатеља његовијех и из руке Саулове. Он рече:

18. Љубићу те, *Господе, Крјепости моја, *1.Сам. 2,2.

ЗАКЛОН

2. Господе, Граде мој, Заклоне мој, који се оборити не може, Избавитељу мој, Боже мој, Камена горо, на којој се не бојим зла, Штите мој, Роже спасења мојега, Уточиште моје!

3. Призивљем Господа, којему се клањати ваља, и опраштам се непријатеља својих.

4. Обузеше ме смртне болести, и потоци неваљалијех људи уплашише ме.

5. Опколише ме болести ˇпаклене, стегоше ме замке смртне. ˇпогубне

6. У својој тјескоби призвах Господа, и к Богу својему повиках; Он чу из двора својега глас мој, и вика моја дође му до ушију.

7. Затресе се и поколеба се земља, задрмаше се и помјерише из темеља горе, јер се Он разљути.

8. Подиже се дим од гњева Његова, из уста Његовијех огањ, који прождире, и живо угљевље отскакаше од Њега.

9. Сави небеса и сиђе. Мрак бјеше под ногама Његовијем.

10. Сједе на херувима и подиже се, и полетје на крилима вјетренијем.

11. Од мрака начини себи кров, сјеницу око Себе, од мрачнијех вода, облака ваздушнијех.

12. Од сијевања пред Њим кроз облаке Његове удари град и живо угљевље.

13. Загрмје на небесима Господ, и Вишњи пусти глас свој, град и живо угљевље.

14. Пусти стријеле своје, и разметну их; силу муња, и расу их.

15. И показаше се извори водени, и открише се темељи васионе од *пријетње Твоје, Господе, од дихања духа гњева Твојега. *Псал. 104,7.

16. Тада пружи с висине руку, ухвати ме, извуче ме из воде велике.

17. Избави ме од непријатеља мојега силнога и од мојих ˇненавидника, кад бијаху јачи од мене. ˇпротивника

18. Усташе на ме у дан невоље моје, али ми Господ би потпора.

19. Изведе ме на пространo мјесто, и избави ме, јер сам Му мио.

20. Даде ми *Господ по †правди мојој, и за чистоту руку мојих дарива ме. *2.Сам. 22,21. †Псал. 18,24.

21. Јер се држах путева Господњих, и не одметнух се Бога својега,

22. Него су сви закони Његови преда мном, и заповијести Његовијех не уклањам од себе.

23. Бих Му вјеран, и чувах се од безакоња својега.

24. Даде ми Господ по правди мојој, по чистоти руку мојих пред очима Његовима.

25. Са светима поступаш свето, с човјеком вјерним вјерно,

26. С чистим чисто, а с неваљалим насупрот њему.

27. Јер Ти помажеш људима невољним, а очи поносите понижаваш.

28. Ти распаљујеш видјело моје; Господ мој просвјетљује таму моју.

29. С Тобом разбијам војску, и с Богом својим скачем преко зида.

30. Пут је Божји вјеран, ријеч *Господња чиста. Он је Штит свима који се у Њ уздају.

*Псал. 12,6.

31. Јер ко је Бог осим *Господа, и ко је одбрана осим Бога нашега? *2.Сам. 22,32.

32. Овај Бог опасује ме снагом, и чини ми ˃вјеран пут. ˃сигуран

33. Даје ми ноге као у јелена, и на висине ставља ме.

34. Учи руке моје боју, и мишице моје чини да су лук од мједи.

35. Ти ми дајеш штит спасења својега; десница Твоја држи ме, и милост Твоја чини ме велика.

36. Ти шириш корак мој, те се не спотичу ноге моје.

37. Тјерам непријатеље своје и стижем их, и не враћам се док их не истријебим.

38. Обарам их, и не могу устати, падају под ноге моје.

39. Јер ме Ти опасујеш снагом за бој, и који устану на ме, обараш их преда мном.

40. Непријатеља мојих плећи Ти ми обраћаш, и потирем ненавиднике своје.

41. Они вичу, али нема помагача, ка Господу, али их Он не слуша.

42. Расипам их као прах по вјетру, као блато по улицама газим их.

43. Ти ме избављаш од буне народне, постављаш ме да сам глава туђим племенима; народ којега не познавах, служи ми.

44. По самоме чувењу слушају ме, туђини покорни су ми.

45. Туђини блиједе, дршћу у градовима својим.

46. Жив је *Господ, и да је благословен Бранич мој! Да се узвиси Бог спасења мојега, *Јер. 10,10.

47. Бог, који ми даје освету, и покорава ми народе,

48. Који ме избавља од непријатеља, подиже ме изнад оних који устају на ме и од човјека жестока избавља ме!

49. Тога ради хвалим Те, Господе, пред народима, и појем имену Твојему,

50. Који славно избављаш цара својега, и чиниш милост помазанику својему *Давиду и ˃натражју његову довијека.

*Псал. 144,10. ˃потомству

Красота Божија у природи и ријечима Његовијем. Молитва за опроштење гријеха и чувања од неправде.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

19. Небеса казују славу Божију, и дјела руку Његовијех гласи свод небески.

2. Дан дану доказује, и ноћ ноћи јавља.

3. Нема језика, нити има говора, гдје се не би чуо глас њихов.

4. По свој Земљи иде казивање њихово и ријечи њихове на крај васиљене. Сунцу је поставио стан на њима;

5. И оно излази као женик из ложнице своје, као јунак весело тече путем.

6. Излазак му је накрај неба, и ход му до краја његова; и нико није сакривен од топлоте његове.

7. Закон је Господњи савршен,크ријепи душу; Свједочанство је Господње вјерно, даје мудрост невјештоме.

8. Наредбе су Господње праведне, веселе срце. Заповијест је Господња свијетла, просвјетљује очи.

9. Страх је Господњи чист, остаје довијека. Судови су Његови истини, праведни ˃свиколики. ˃цјелокупни

10. Бољи су од злата и драгог камења, слађи од меда који тече из сата.

11. И слугу Твојега они су просвијетлили; ко их држи има велику плату.

12. Ко ће знати све своје погрјешке? Очисти ме и од тајнијех;

13. И од вољнијех сачувај слугу својега, да не обладају мноме. Тада ћу бити савршен и чист од великога пријеступа. ГРЕХ

14. Да су Ти ријечи уста мојих угодне, и помисао срца мојега пред Тобом, Господе, Крјепости моја и Избавитељу мој!

Народна молитва за цара у доба ратне невоље.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

20. Да те услиши Господ у дан жалости, да те заштити *име Бога Јаковљева. *Приче 18,10.

2. Да ти пошље помоћ из Светиње, и са Сиона да те поткријепи.

3. Да се опомене свијех приноса твојијех, и жртва твоја паљеница да се нађе ˇпретила. →обилна

4. Да ти да Господ по срцу твојему; што год почнеш, да ти изврши.

5. Радоваћемо се за спасење Твоје, и у име Бога својега дигнућемо заставу. Да испуни Господ све молбе твоје.

6. Сад видим да Господ чува помазаника својега; слуша га са светога Неба својега; јака је десница Његова, која спасава.

7. Једни се хвале колима, други коњима, а ми именом Господа Бога својега.

8. Они посрћу и падају, а ми стојимо и не колебамо се.

9. Господе, помози цару, и услиши нас кад Те зовемо.

Пјесма захвалности Богу на доброчинствима и побједама дарованијем цару.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

21. Господе, од Твоје се силе весели цар; и како му је велика радост што Ти помажеш!

2. Што му је срце жељело, дао си му, и молитве уста његовијех нијеси одбио.

3. Јер си га дочекао благословима милосним, метнуо си му на главу вијенац од драгога камења.

4. Молио Те је за живот и дао си му да му се продуже дани довијека.

5. Велика је слава његова Твојом помоћу; славу си и красоту метнуо на њ.

6. Дао си му благослове довијека, развеселио си га радошћу лица својега.

7. Јер се цар узда у Господа и у милост Вишњега; и не колеба се.

8. Наћи ће рука Твоја све непријатеље Твоје, наћи ће десница Твоја оне који мрзе на Тебе.

9. Учинићеш их као пећ зажарену, кад се разгњевиш; гњев ће их Господњи прогутати, и огањ ће их прождријети.

10. Род њихов истријебићеш са Земље, и род њихов између синова човјечијих;

11. Јер подигоше на Тебе зло, смислише и не могоше извршити.

12. Јер ћеш их метнути за биљегу, из лукова својијех пустићеш стријеле у лице њихово.

13. Подигни се, *Господе, силом својом; ми ћемо пјевати и славити јакост Твоју.

*Откр. 15,3.

Страдање и слава праведникова. (Псалам Христов на крсту)

Начелнику пјевачком. Кад зора забијели. Псалам Давидов.

22. Боже, Боже мој, зашто си ме оставио удаљивши се од спасења мојега, од ријечи вике моје?

2. Боже мој, вичем дању, а Ти ме не слушаш, и ноћу, али немам мира.

3. Свети, који живиш у похвалама Израиљевим!

4. У Тебе се уздаше оци наши, уздаше се, и Ти си их избављао.

5. Тебе призиваше, и спасаваше се; у Тебе се уздаше, и не остајаше у срамоти.

6. А ја сам црв, а не човјек; потсмијех људима и руг народу.

7. Који ме виде, сви ми се ругају, разваљују уста, машу главом,

8. И говоре: Ослонио се на Господа, нека му помогне, нека га избави, ако га милује.

9. Та, Ти си ме извадио из утробе; Ти си ме умирио на дојки матере моје.

10. За Тобом пристајем од рођења, од утробе матере моје Ти си Бог мој.

11. Не удаљуј се од мене; јер је невоља близу, а нема помоћника.

12. ˇОптече ме мноштво телаца; јаки волови васански опколише ме; →окружи

13. Развалише на ме уста своја. Лав је гладан лова и риче.

14. Као вода разлих се; расуше се све *кости моје; срце моје поста као восак, растопило се у мени. *Плач 1,13.

15. Сасуши се као цријеп крјепост моја, и језик мој пријону за *грло, и у прах смртни мећеш ме. *Плач 4,4.

16. Опколише ме пси многи; чета зликоваца иде око мене, *прободоше руке моје и ноге моје. *Јован 20,25.

РАЗОЧАРАНОСТ

17. Могао бих избројити све кости своје. Они гледају, и од мене начинише ствар за гледање.

18. Дијеле хаљине моје међу собом, и за доламу моју бацају ждријеб.

19. Али ти, Господе, не удаљуј се. Сило моја, похитај ми у помоћ.

20. Избави од мача душу моју, од пса ˇјединицу моју. ˇживот

21. Сачувај ме од уста лавовијех, и од рогова биволових, чувши, избави ме.

22. Казујем име Твоје браћи; усред скупштине хвалићу Те.

23. Који се бојите Господа, хвалите Га. Све потомство Јаковљево, поштуј Га. Бојте Га се, сви нараштаји Израиљеви!

24. Јер се не оглуши молитве ништега нити је одби; не одврати од њега лица својега, него га услиши кад га зазва.

25. Тебе ћу хвалити на скупштини великој; завјете своје свршићу пред онима који се Њега боје.

26. Нека једу убоги и насите се, и нека хвале Господа који Га траже; живо да буде срце ваше довијека.

27. Опоменуће се и обратиће се ка Господу сви крајеви земаљски, и поклониће се пред Њим сва племена незнабожачка.

28. Јер је Господње царство; Он влада народима.

29. Јешће и поклониће се сви претили на земљи; пред Њим ће пасти сви који слазе у прах, који не могу сачувати *живот свој. *Псал. 49,8.

30. Потомство ће њихово служити Њему. Казиваће се за Господа роду потоњему.

31. Доћи ће, и казиваће правду Његову људима Његовијем, који ће се родити; јер је Он учинио ово.

Пастир добри.

Псалам Давидов.

23. Господ је *Пастир мој, ништа ми неће недостајати. *Јован 10,11.

2. На зеленој паши пасе ме, води ме на тиху воду.

3. Душу моју опоравља, води ме стазама праведним имена ради својега.

4. Да пођем и долином сјена смртнога, нећу се бојати зла; јер си Ти са мном; штап Твој и палица Твоја тјеши ме.

5. Поставио си преда мном трпезу на видику непријатељима мојим; намазао си уљем главу моју, и чаша је моја преопуна.

6. Да, доброта и ˇмилост Твоја пратиће ме у све дане живота мојега, и ја ћу настав ати у дому Господњем задуго. ˇљубав

Долазак Цара славе.

Псалам Давидов.

24. Господња је *Земља и што је год у њој, васиљена и све што живи на њој. *2.Мој. 9,29.

2. Јер је Он на морима основа, и посред ријека утврди је.

3. Ко ће изаћи на гору Господњу, и ко ће стати на светом мјесту Његову?

4. У кога су чисте руке и срце безазлено, ко не изриче имена Његова узалуд и не куне се лажно.

5. Он ће добити благослов од Господа, и милост од Бога спаса својега.

6. Такав је род онијех који Га траже, и који су ради стајати пред лицем Твојим, Боже Јаковљев!

7. Врата, узвисите врхове своје, узвисите се врата вјечна! Иде Цар славе.

8. Ко је тај Цар славе? Господ крјепак и силан, Господ силан у боју.

9. Врата, узвисите врхове своје, узвисите се врата вјечна! Иде Цар славе.

10. Ко је тај Цар славе? Господ над војскама; Он је Цар славе.

Молитва за Божију заштиту, милостиво вођење и опроштење гријехова.

Псалам Давидов.

25. К Теби, *Господе, подижем †душу своју. *Псал. 86,4. †1.Сам. 1,15.

2. Боже мој, у Тебе се уздам; не дај да се осрамотим, да ми се не свете непријатељи моји.

ВОЂСТВО

3. И који се год у Те уздају, неће се осрамотити; осрамотиће се они који се одмећу од Тебе беспутно.

4. Покажи ми, Господе, путеве своје, научи ме ходити стазама Твојим.

5. Упути ме истини својој, и научи ме; јер си Ти Бог спасења мојега, Теби се надам сваки дан.

6. Опомени се милосрђа својега, Господе, и милости своје; јер су откако је вијека.

7. Гријехова младости моје, и мојих пријеступа не помињи; по милости својој помени мене, због доброте своје, Господе!

8. Добар је и праведан Господ; тога ради показује грјешницима пут.

9. Упућује кротке истини, учи кротке ходити путем Његовијем.

10. Сви су путеви Господњи милост и *истина онима који држе завјет Његов и откривење Његово. *Псал. 85,10.

11. Ради имена својега, *Господе, опрости †гријех мој, јер је велик. *Јер. 14,7. †Рим. 5,20.

12. Који се човјек боји Господа? Он ће му показати који пут да изабере.

13. Душа ће његова у добру почивати, и потомство ће његово владати земљом.

14. Тајна је Господња у онијех који Га се боје, и завјет свој јавља им.

15. Очи су ми свагда управљене ка *Господу, јер Он извлачи из замке ноге моје. *Псал. 141,8.

16. Погледај ме и смилуј се на ме, јер сам инокосан и невољник.

17. Нек се рашири стиснуто срце моје, из →тјескобе моје извади ме. →невоље

18. Види јаде моје и муку моју, и опрости ми све гријехе моје.

19. Погледај непријатеље моје како их је много и каквом ме пакосном →ненавишћу →→ненавиде. →злобом →→мрзе

20. Сачувај душу моју и избави ме; не дај да се осрамотим, јер се у Тебе уздам.

21. Безазленост и правда нека ме сачува, јер се у Тебе уздам.

22. Избави, Боже, *Израиља од свијех невоља његовијех. *Псал. 130,8.

Молитва за спасење безазленога.

Псалам Давидов.

26. Суди ми, *Господе, јер у простоти својој ходим и у Господа се уздам; нећу се поколебати. *Псал. 28,7; Псал. 7,8.

2. Испитај ме, Господе, и искушај ме; претопи што је у мени и срце моје.

3. Јер је милост Твоја пред очима мојима, и ходим у истини Твојој.

4. Не сједим с безумницима, и с лукавима се не мијешам.

5. →Ненавидим друштво безаконичко, и с безбожницима не сједим. →не волим

6. Умивам правдом руке своје, и идем око жртвеника Твојега, Господе,

7. Да разглашујем хвалу Твоју и казујем сва чудеса Твоја.

8. Господе, омилио ми је стан дома Твојега, и мјесто насеља славе Твоје.

9. Немој душе моје погубити, ни живота мојега с крвопилцима,

10. Којима је злочинство у рукама, и којима је десница пуна мита.

11. А ја ходим у простоти својој, избави ме, и смилуј се на ме.

12. Нога моја стоји на правом путу; на скупштинама ћу благосиљати Господа.

Давид и у ратној невољи тражи Божију заштиту.

Псалам Давидов.

27. Господ је Видјело моје и Спасење моје; кога да се бојим? Господ је Крјепост живота мојега; кога да се страшим?

2. Ако навале на ме зликовци да поједу тијело моје, противници и непријатељи моји, спотаћи ће се и пашће.

3. Ако против мене војска у око стане, неће се уплашити срце моје; ако се на ме рат дигне, ја се ни онда нећу бојати.

4. За једно само молим Господа, само то иштем, да живим у дому Господњем све дане живота својега, да гледам красоту Господњу и раним у цркву Његову.

5. Јер би ме сакрио у колиби својој у зло доба; склонио би ме под кровом шатора својега; на камену гору попео би ме.

6. Тада бих подигао главу своју пред непријатељима који би ме опколили; принио бих у Његову шатору жртву хвале; запјевао бих и хвалио Господа.

7. Чуј, Господе, глас мој, Тебе призивљем, смилуј се на ме и услиши ме.

8. Срце моје говори пред Тобом што си рекао: »Тражите лице Моје«; тражим лице Твоје, Господе!

9. Немој одвратити од мене лица својега, немој у гњеву оставити слуге својега; буди Помоћник мој; немој ме одбити, и немој ме оставити, Боже, Спаситељу мој!

10. Јер отац мој и мати моја оставише ме; али *Господ нека ме прихвати. *2.Тим. 4,18.

11. Упути ме, *Господе, на пут свој и води ме правом стазом поради онијех који ме вребају. *Псал. 26,12.

12. Немој ме дати на вољу непријатељима мојим; јер усташе на ме лажни свједоци; али злоба говори сама против себе.

13. Вјерујем да ћу видјети доброту Господњу на Земљи живијех.

14. Уздај се у Господа, буди слободан; нека буде срце твоје крјепко, уздај се у Господа.

Молитва за спасење од грјешника.
Захвалност за услишење молитве.

Псалам Давидов.

28. К теби, Господе, вичем; Граде мој, немој ми мучати, да не бих, ако узмучиш, био као они који одлазе у гроб.

2. Чуј молитвени глас мој, кад вапијем к Теби, кад дижем руке своје к светој цркви Твојој.

3. Немој ме захватити с грјешницима, и с онима који чине неправду, који с ближњима својима мирно говоре, а у срцу им је зло.

4. Подај им, Господе, по дјелима њиховијем, по зломе поступању њихову; по дјелима руку њиховијех подај им, подај им што су заслужили.

5. Јер не пазе на дјела Господња, и на дјела руку Његовијех. Да их разори и не сазида.

6. Да је благословен Господ, јер услиши глас мољења мојега!

7. Господ је Крјепост моја и Штит мој; у Њега се поузда срце моје, и Он ми поможе. Зато се весели срце моје, и пјесмом својом славим Га.

8. Господ је Крјепост народа својега, и Одбрана која спасава помазаника Његова.

9. Спаси народ свој, благослови достојање своје; ⌐паси их и уздижи их довијека.
⌐храни

Слава Божија у непогоди.

Псалам Давидов.

29. Дајте *Господу, синови Божији, дајте Господу славу и част.
*1.Днев. 16,28.

2. Дајте Господу славу имена Његова. Поклоните се Господу у светој красоти.

3. Глас је Господњи над водом, Бог славе грми, Господ је над водом великом.

4. Глас је Господњи силан, глас је Господњи славан.

5. Глас Господњи ломи кедре, Господ ломи кедре ливанске.

6. Као теле скачу од њега; Ливан и ⌐*Сирион као млад биво. ⌐Ермон *5.Мој. 3,9.

7. Глас Господњи сипа пламен огњени.

8. Глас Господњи потреса пустињу, потреса Господ пустињу Кадис.

9. Глас Господњи опрашта кошуте бремена, и са шума скида одијело; и у цркви Његовој све говори о слави Његовој.

10. *Господ је сједио над потопом, и сједјеће Господ као Цар увијек. *Псал. 93,4.

11. Господ ће дати силу народу својему, Господ ће благословити народ свој миром. МИР

Давидова захвална пјесма због спасења његовог живота.

Псалам Давидов. Пјесма кад се освети дом.

30. Узвишиваћу те, Господе, јер си ме отео, и нијеси дао непријатељима мојим да ми се свете.

2. Господе, Боже мој, завиках к Теби, и исцијелио си ме.

3. Господе, извео си из ˇпакла душу моју, и оживио си ме да не сиђем у гроб. ˇподземља

4. Појте Господу, свеци Његови, и славите свето име Његово.

5. Гњев је Његов за тренуће ока, а до живота милост Његова, вечером долази плач, а јутром радост.

6. И ја рекох у добру свом: Нећу посрнути довијека.

7. Ти шћаше, Господе, те гора моја стајаше тврдо. Ти одврати лице своје, и ја се сметох.

8. Тада Тебе, Господе, зазивах, и Господа молих:

9. »Каква је корист од крви моје, да сиђем у гроб? Хоће ли Те прах славити или казивати истину Твоју?

10. Чуј, Господе, и смилуј се на ме; Господе, буди ми Помоћник.«

11. И Ти промијени плач мој на радост, скиде с мене врећу, и опаса ме весељем.

12. Зато ће Ти пјевати слава моја и неће умукнути; Господе, Боже мој, довијека ћу Те хвалити.

Који се у Господа узда
неће допасти срамоте.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

31. У Тебе се, Господе, уздам; немој ме оставити под срамотом довијека, по правди својој избави ме.

2. Пригни к мени ухо своје, похитај, помози ми. Буди ми камени Град, тврда Ограда, гдје бих се спасао.

3. Јер си ти Камена гора моја и Ограда моја, имена својега ради води ме и управљај мном.

4. Извади ме из мреже, коју ми тајно замјестише; јер си Ти Крјепост моја.

5. У Твоју руку предајем дух свој; избављао си ме, Господе, Боже истинити!

6. Ненавидим оне који поштују пропадљиве идоле; ја се у Господа уздам.

7. Радоваћу се и веселити се о милости Твојој, кад погледаш на моју муку, познаш тугу душе моје,

8. Не даш ме у руке непријатељу, поставиш ноге моје на пространом мјесту.

9. Смилуј се на ме, Господе; јер ме је туга, од јада изнеможе око моје, душа моја и срце моје.

10. Ишчиље у жалости живот мој, и године моје у уздисању; ослаби од муке крјепост моја, и кости моје сасахнуше.

11. Од множине непријатеља својих постадох потсмијех и сусједима својим, и страшило знанцима својим; који ме виде на улици, бјеже од мене.

12. Заборављен сам као мртав, нема ме у срцима; ја сам као разбијен суд.

13. Јер слушам грдњу од многих, отсвуда страх, кад се договарају на ме, мисле ишчупати душу моју.

14. А ја се, Господе, у Тебе уздам и велим: Ти си Бог мој.

15. У Твојој су руци дани моји; отми ме из руку непријатеља мојијех, и од онијех, који ме гоне.

16. Покажи свијетло лице своје слузи својему; спаси ме милошћу својом.

17. Господе, немој ме оставити под срамотом; јер Тебе призивљем. Нек се посраме безбожници, нека замукну и падну у ˇпакао. ˇподземље

18. Нека онијеме уста лажљива, која говоре на праведника обијесно, охоло и с поругом.

19. Како је много у тебе добра, које чуваш за оне који Те се боје, и које дајеш онима који се у Те уздају пред синовима човјечијим!

20. Сакриваш их под кров лица својега од буна људских; склањаш их под сјен од свадљивијех језика.

21. Да је благословен Господ, што ми показа дивну милост као да ме уведе у тврд град!

22. Ја рекох у сметњи својој: Одбачен сам од очију Твојијех; али Ти чу молитвени глас мој, кад Те призвах.

23. Љубите Господа сви свети Његови; Господ држи вјеру; и ˇувршено враћа онима који поступају охоло. ˇпрепуно

24. Будите слободни, и нека буде јако срце ваше, сви који се у Господа уздате.

ПОТИШТЕНОСТ

Блаженство због опроштене кривице.

Наук Давидов.

32. Благо ономе, којему је опроштена кривица, којему је гријех покривен.

2. Благо човјеку, којему Господ не прима гријеха и у чијем духу нема лукавства.

3. Кад мучах, посахнуше кости моје од уздисања мојега поваздан.

4. Јер дан и ноћ тишташе ме рука Твоја; неста сока у мени као на љетњој припеци.

КРИВИЦА

5. Гријех свој казах Теби, и кривице своје не затајих; рекох: Исповиједам Господу пријеступе своје; и Ти скиде с мене кривицу гријеха мојега.

6. Зато нека Ти се моли сваки ᵌсветац, кад се можеш наћи; и онда потоп велике воде неће га стигнути. ᵌправедник

7. Ти си Заклон мој, Ти ме чуваш од тјескобе; окружаваш ме радостима у избављању.

8. Уразумићу те, и показаћу ти пут којим да идеш; свјетоваћу те, око је Моје на теби.

9. Немојте бити као коњ, као мазга без разума, којима уздом и жвалама ваља обуздати губицу, кад не иду к теби.

10. Много муке има безбожник, а који се узда у *Господа, око њега је милост.

*Јер. 17,7. Псал. 34,8.

11. Радујте се о Господу, и пјевајте, праведници; веселите се сви који сте права срца.

Хвала свемогућој милости Божијој.

33. Веселите се праведници пред Господом; праведнима доликује славити.

2. Славите Господа харфама, ударајте Му у псалтир од десет жица.

3. Пјевајте Му пјесму нову, сложно ударајте подвикујући;

4. Јер је права ријеч Господња, и свако дјело Његово истинито.

5. Он љуби правду и суд, доброте је Господње пуна Земља.

6. Ријечју Господњом небеса се створише, и духом уста Његовијех сва војска њихова.

7. Као у гомилу сабра воду морску, и ᵌпропасти метну у спреме. ᵌбездане

8. Нек се боји Господа сва Земља, и нека стрепи пред Њим све што живи по васиљеној;

9. Јер Он рече, и постаде; Он заповједи, и показа се.

10. Господ разбија намјере незнабошцима, уништава помисли народима.

11. Намјера је Господња тврда довијека, мисли *срца Његова од кољена на кољено.

*Приче 19,21.

12. Благо народу, којему је Бог *Господ, племену, које је Он изабрао Себи за наслијеђе.

*Зах. 2,12.

13. С Неба гледа *Господ, види све синове људске;

*Псал. 11,4.

14. С пријестола, на коме сједи, погледа на све који живе на земљи.

15. Он је створио сва *срца њихова, Он и зна сва дјела њихова.

*Псал. 44,21.

16. Неће помоћи цару велика сила, неће заштитити јакога велика снага;

17. Није у коњу уздање да ће помоћи; ако му је и велика снага, неће избавити.

18. Гле, око је *Господње на онима који Га се боје, и на онима који чекају милост Његову.

*Псал. 34,15.

19. Он ће живот њихов избавити од смрти, и прехранити их у гладне године.

20. Душа се наша узда у Господа; Он је Помоћ наша и Штит наш.

21. О Њему се весели срце наше; јер се у свето име Његово уздамо.

22. Да буде милост Твоја, Господе, на нама, као што се уздамо у Тебе.

Позив да се слави помоћ Божија и да се човјек учи страху Господњему.

Псалам Давидов, кад се пред Авимелехом учини луд, и он га отјера, те отиде.

34. Благосиљам Господа у свако доба, хвала је Његова свагда у устима мојима.

2. Господом се хвали душа моја; нека чују који страдају, па нека се радују.

3. Величајте Господа са мном, узвишујмо име Његово заједно.

4. Тражих Господа, и чу ме, и свијех невоља мојих опрости ме.

5. Који у Њега гледају просвјетљују се, и лица се њихова неће постидјети.

6. Овај страдалац завика, и Господ га чу, и опрости га свијех невоља његовијех.

7. Анђели Господњи станом стоје око онијех који се Њега боје, и избављају их.

8. Испитајте и видите како је добар Господ; благо човјеку који се узда у Њ.

9. Бојте се Господа, свети Његови; јер који се Њега боје, њима нема оскудице.

10. Лавови су убоги и гладни, а који траже Господа, не ˅премиче им се ниједнога добра. ˃нестаје

11. Ходите, дјецо, послушајте ме; научићу вас страху Господњему.

12. Који човјек жели живота, љуби дане да би видио добро?

13. Устављај језик свој ода зла, и уста своја од пријеварне ријечи.

14. Клони се ода зла, и чини добро, тражи мира и иди за њим.

15. Очи су Господње обраћене на праведнике, и уши Његове на јаук њихов.

16. Али је страшно лице Господње за оне који чине зло, да би истријебио на Земљи спомен њихов.

17. Вичу праведни, и Господ их чује, и избавља их од свијех невоља њиховијех.

18. Господ је близу онијех који су скрушена срца, и помаже онима који су смјерна духа.

19. Много невоља има праведник, али га од свијех избавља Господ.

20. Чува Господ све кости његове, ниједна се од њих неће сломити.

21. Безбожника убиће зло, и који ˅ненавиде праведника превариће се. ˃мрзе

22. *Господ искупљује душу слугу својих, и који се год у Њега уздају, неће се преварити. *2.Сам. 4,9.

Молитва за спасење од пакоснијех непријатеља.

Псалам Давидов.

35. Господе, буди супарник супарницима мојим; удри оне који ударају на ме.

2. Узми оружје и штит, и дигни се мени у помоћ.

3. Потегни копље, и пресијеци пут онима који ме гоне, реци души мојој: Ја сам Спасење твоје.

4. Нека се постиде и посраме који траже живот мој; нека се одбију натраг и постиде који ми зло хоће.

5. Нека буду као прах пред вјетром, и анђео Господњи нека их прогони.

6. Нека буде пут њихов таман и клизав, и анђео Господњи нека их тјера.

7. Јер ни за што застријеше мрежом јаму за мене, ни за што ископаше јаму души мојој.

8. Нека дође на њих погибао ненадна, и мрежа коју су намјестили нека улови њих, нека они у њу падну на погибао.

9. А душа ће се моја радовати о Господу, и веселиће се за помоћ Његову.

10. Све ће кости моје рећи: Господе, ко је као Ти, који избављаш страдалца од онога који му досађује, и ништега и убогога од онога који га упропашћује?

11. Усташе на ме лажни свједоци; што не знам, за оно ме питају.

12. Плаћају ми зло за добро, и сиротовање души мојој.

13. Ја се у болести њиховој облачих у врећу, мучих постом душу своју, и молитва се моја враћаше у прсима мојима.

14. Као пријатељ, као брат поступах; бијах сјетан и с обореном главом као онај који за матером жали.

15. А они се радују, кад се ја спотакнем, и купе се, купе се на ме, задају ране, не знам зашто, чупају и не престају.

16. С неваљалијем и подругљивијем беспосличарима шкргућу на ме зубима својима.

17. Господе, хоћеш ли дуго гледати? Отми душу моју од нападања њихова, од овијех лавова ˅јединицу моју. ˃живот

18. Признаваћу Те на *сабору великом, усред многога народа хвалићу Те: *Псал. 149,1.

19. Да ми се не би светили који ми ˅злобе неправедно, и намигивали очима који мрзе на ме ни за што. ˃наносе зло

ЗАШТИЋЕНОСТ

20. Јер они не говоре о миру, него на мирне на Земљи измишљају лажне ствари.

21. Разваљују на ме уста своја, и говоре: »Добро, добро, види око наше.«

22. Видиш, Господе, немој мучати; Господе, немој отступити од мене.

23. Пробуди се, устани на суд мој, Боже мој и Господе, и на парницу моју.

24. Суди ми по *правди својој, †Господе, Боже мој, да ми се не свете.

*Псал. 7,8. †Псал. 26,1.

25. Не дај да говоре у срцу својем: Добро, то смо хтјели! Не дај да говоре: Прождријесмо га.

26. Нек се постиде и посраме сви који се радују злу мојему, нек се обуку у стид и у срам који се размећу нада мном.

27. Нека се радују и веселе који ми желе правду, и говоре једнако: Велик *Господ, који жели мира слузи својему! *Псал. 40,16.

28. И мој ће језик казивати правду Твоју, и хвалу Теби сваки дан.

Жалба на безбожнике. Милост Божија према праведницима.

Начелнику пјевачком. Псалам слуге Господњега Давида.

36. Безаконику је безбожна ријеч у срцу; нема страха Божијега пред очима његовијем.

2. Али лаже себи у очи, мјесто да призна своје безакоње и омрзне на њ.

3. Ријечи су уста његовијех неправда и лукавство, неће да се опамети да твори добро.

4. Безакоње смишља на постељи својој, стоји на путу рђавом, зло му није мрско.

5. Господе, до неба је милост Твоја, и истина Твоја до облака.

6. Правда је Твоја као горе Божије, судови Твоји бездана велика; људе и стоку Ти ⁾чуваш, Господе! ⁾спасаваш

7. Како је драгоцјена милост Твоја, Боже, синови људски у сјену крила Твојих не боје се.

8. Хране се од изобила дома Твојега, и из потока сладости својих ти их напајаш.

9. Јер је у Теби извор животу, Твојом свјетлошћу видимо свјетлост.

10. Рашири милост своју на оне који Те знају, и правду своју на добра срца.

11. Не дај да стане на мене нога охола, и рука безбожничка да ме заљуља.

12. Онамо нека падну који чине безакоње, нека се стропоштају и не могу устати.

Срећа безбожникова не треба да жести праведнике.

Псалам Давидов.

37. Немој се жестити гледајући неваљале, немој завидјети онима који чине безакоње.

2. Јер се као трава брзо косе, и као зелено биље вену.

3. Уздај се у Господа и твори добро; живи на земљи и храни истину.

4. Тјеши се Господом, и учиниће ти што ти срце жели.

5. Предај Господу пут свој, и уздај се у Њега, Он ће учинити.

6. И извешће као видјело правду твоју, и правицу твоју као подне.

7. Ослони се на Господа, и чекај Га. Немој се жестити гледајући кога гдје напредује на путу својем, човјека, који ради што намисли.

8. Утишај гњев, и остави јарост; немој се дражити да зло чиниш.

9. Јер ће се истријебити који чине зло, а који чекају Господа наслиједиће земљу.

10. Још мало, па неће бити безбожника; погледаћеш на мјесто његово, а њега нема.

11. А смјерни ће наслиједити земљу, и наслађиваће се множином мира.

12. Зло мисли безбожник праведнику, и шкргуће на њ зубима својим.

13. Али му се *Господ смије, јер види да се примиче дан његов. *1.Сам. 26,10.

14. Мач потежу безбожници, запињу лук свој, да оборе убогога и ништега и покољу оне који иду правим путем.

15. Мач ће њихов ударити у њихово срце, и лукови њихови поломиће се.

16. Боље је *мало у праведника него богатство многих безбожника. *Приче 15,16.

БРИГА

17. Јер ће се мишице *безбожницима потрти, а праведнике утврђује Господ. *О Јову 38,15.

18. Зна *Господ дане безазленима, и дио њихов траје довијека. *Псал. 1,6.

19. Неће се постидјети у зло доба, у дане гладне биће сити.

20. А *безбожници гину, и непријатељи Господњи као љепота шумска пролазе, као дим пролазе. *Псал. 68,2.

21. Безбожник узаима и не враћа, а праведник поклања и даје.

22. Јер које Он благослови, они наслијеђе земљу, а које Он прокуне, они се истријебе.

23. *Господ утврђује кораке свакога човјека и мио Му је пут његов. *Приче 16,9.

24. Кад посрне да падне, неће пасти, јер га *Господ држи за руку. *Мих. 7,8.

25. Бијах млад и остарјех, и не видјех праведника остављена, ни дјеце његове да просе хљеба.

26. Сваки дан поклања и даје у зајам, и на ˇнатражју је његову благослов. ˇроду

27. Уклањај се ода зла, и чини добро, и живи довијека.

28. Јер *Господ љуби праведни суд, и не оставља ˇсветаца својијех; увијек се они чувају; а племе ће се безбожничко истријебити. *Псал. 11,7. ˇправеднике

29. Праведници ће наслиједити земљу, и живјеће на њој довијека.

30. Уста праведникова говоре мудрост, и језик његов казује истину.

31. Закон је Бога његова њему у срцу, стопала се његова не спотичу.

32. Безбожник вреба праведника, и тражи да га убије;

33. Али га Господ неће пустити у руке његове, нити ће дати да га окриве кад се стану судити.

34. Чекај Господа и држи се пута Његова, и Он ће те поставити да владаш земљом; видјећеш како ће се истријебити безбожници.

35. Видјех безбожника страшна, који се рашириваше као гранато дрво;

36. Али прође, и ево нема га; тражим га и не находим.

37. Храни чистоту и пази *правду, јер ће у човјека мирна остати натражје. *Иса. 32,17.

38. А безаконика ће нестати сасвијем; натражје ће се безбожничко затрти.

39. Од *Господа је †спасење праведницима; Он је Крјепост њихова у невољи. *Иса. 12,2; Псал. 3,8. †Псал. 62,1.

40. Господ ће им помоћи, и избавиће их; избавиће их од безбожника, и сачуваће их, јер се у Њега уздају.

Јадиковање Давидово због тешкијех искушења у борби са болешћу и непријатељима.

Псалам Давидов. За спомен.

38. Господе, немој ме карати у гњеву својем, нити ме ˇнаказити у јарости својој. ˇучинити ружним

2. Јер стријеле Твоје устријелише ме, и рука ме Твоја тишти.

3. Нема здрава мјеста на тијелу мојем од гњева Твојега; нема мира у костима мојим од гријеха мојега.

4. Јер безакоња моја изађоше врх главе моје, као тешко бреме отежаше ми.

5. Усмрдјеше се и загнојише се ране моје од безумља мојега.

6. Згрчио сам се и погурио веома, вазда идем сјетан;

7. Јер сам изнутра пун огња, и нема здрава мјеста на тијелу мојем.

8. Изнемогох и веома ослабих, ричем од трзања срца својега.

9. Господе, пред Тобом су све жеље моје, и уздисање моје није од Тебе сакривено.

10. Срце моје јако куца, остави ме снага моја, и вид очију мојијех, ни њега ми нема.

11. *Другови моји и пријатељи моји видећи ране моје отступише, далеко стоје ближњи моји. *Псал. 31,11.

ПОРОДИЦА

12. Који траже живот мој намјештају замку, и који су ми злу ради, говоре о погибли и поваздан мисле о пријевари.

13. А ја као глух не чујем и као нијем који не отвара уста својијех.

14. Ја сам као човјек који не чује или нема у устима својим правдања.

15. Јер Тебе, Господе, чекам, Ти одговарај за мене, Господе, Боже мој!

16. Јер рекох: Да ми се не свете, и да се не размећу нада мном, кад се спотакне нога моја.

17. Јер сам готов пасти, и туга је моја свагда са мном.

18. Признајем кривицу своју, и тужим због *гријеха својега. *Псал. 32,5.

19. Непријатељи моји живе, јаки су, и сила их има што ме ненавиде на правди.

20. Који ми *враћају зло за добро, непријатељи су ми зато што сам пристао за добрим. *Псал. 35,12.

21. Немој ме оставити, Господе, Боже мој, немој се удаљити од мене.

22. Похитај у помоћ мени, Господе, Спаситељу мој!

Одлука да стрпљиво ћути видећи ништавило човјечије. Молба за Господњу утјеху.

Начелнику пјевачком Идутуну. Псалам Давидов.

39. Рекох: Чуваћу се на путевима својим да не згријешим језиком својим; зауздаваћу уста своја, док је безбожник преда мном.

2. Бијах нијем и гласа не пустих; мучах и о добру. Али се туга моја подиже,

3. Запали се срце моје у мени, у мислима мојим разгорје се огањ; проговорих језиком својим:

4. Кажи ми, Господе, крај мој, и докле ће трајати дани моји, да знам како сам ништа?

5. Ево с педи дао си ми дане, и вијек је мој као ништа пред тобом. Баш је ништа сваки човјек жив.

6. Баш ходи човјек као утвара; баш се узалуд кида, сабира, а не зна коме ће допасти.

7. Па шта да чекам, Господе? Над је мој у Теби.

8. Из свега безакоња мојега избави ме, не дај ме безумноме на потсмијех.

9. Нијем сам, нећу отворити уста својијех; јер си Ти тако учинио.

10. Олакшај ми ударац свој, силна рука Твоја уби ме.

11. Ако ћеш карати човјека за пријеступе, расточиће се као од мољаца красота његова. Баш је ништа сваки човјек.

12. Слушај *молитву моју, †Господе, и чуј јаук мој. Гледајући сузе моје немој мучати. Јер сам гост у Тебе и дошљак као и сви стари моји. *Псал. 4,1. †Псал. 28,1.

13. Немој ме више гњевно гледати, па ћу одахнути прије него отидем и више ме не буде.

Спасени праведник захваљује Богу; покорност и молба.

Начелнику пјевачком. Давидов псалам.

40. Дуго чеках Господа, и саже се к мени, и чу вику моју.

2. Извади ме из јаме, која бучи, и из глиба, и постави на камен ноге моје, и утврди стопе моје.

3. И метну у уста моја пјесму нову, хвалу Богу нашему. Виде многи, и почињу се бојати Господа, и уздати се у Њега.

4. Благо ономе који на Господа ставља надање своје, и не обраћа се охолима и онијем који теже на лаж.

5. Многа су чудеса Твоја, која си учинио, Господе, Боже мој, и многе су мисли Твоје с нама. Нема ти равна. Хтио бих јављати и казивати, али им броја нема.

6. Жртве и дарова нећеш; Ти си ми уши отворио; жртве паљенице и која се за гријех приноси не тражиш.

7. И по томе рекох: Ево идем, као што је у Књизи писано за мене:

8. Хоћу чинити вољу Твоју, Боже мој, и закон је Твој мени у срцу.

9. Казујем правду на сабору великом; ево, уста својих не устављам; Господе, Ти знаш.

10. Правде Твоје не сакривам у срцу свом, казујем вјерност Твоју и спасење Твоје; и не тајим милости Твоје и истине Твоје од сабора великог.

11. Господе, немој затворити срца својега од мене; милост Твоја и * истина Твоја једнако нека ме чувају. *Псал. 43,3.

ХВАЉЕЊЕ БОГА

12. Јер ме опколише зла небројена; стигоше ме неправде моје, да не могу гледати; има их више него косе на глави мојој, срце ме моје остави.

13. *Господе, вољан буди избавити ме, Господе, похитај ми у помоћ. *Псал. 70,1.

14. Нек се *постиде и посраме сви који траже погибао животу мом! Нек се врате натраг и постиде који ми желе зло!

*Псал. 71,13.

15. Нек се поврате у сметњи својој који ми говоре: Ха! ха!

16. Нека се тјеше и веселе Тобом сви који траже Тебе, Господе, и који љубе спасење Твоје, нека једнако говоре: Велики је Господ!

17. Ја сам несрећан и ништ, нека се Господ постара за ме! Ти си Помоћ моја и Избавитељ мој, Боже мој, не часи.

Јадиковање у болести због злурадијех непријатеља и невјернијех пријатеља.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

41. Благо ономе који разумије ништега! Господ ће га избавити у зли дан.

2. Господ ће га сачувати и поживиће га; биће блажен на земљи. Неће га дати на вољу непријатељима његовијем.

3. Господ ће га укријепити болна на одру. Сасвијем мијењаш постељу његову у болести његовој.

4. Ја вичем: Господе, смилуј се на ме, исцијели душу моју, сагријеших ти.

5. Непријатељи моји говоре злобно за мене: »Када ће умријети, и име његово погинути?«

6. И ако ко дође да ме види, ласка; срце његово слаже у себи неправду, и отишавши казује.

7. Шапћу о мени међу собом непријатељи моји, и мисле ми зло:

8. »Зла ствар дође на њега, легао је; неће више устати.«

9. И човјек мира мојега, у којега се уздах, који јеђаше хљеб мој, подиже на ме пету.

10. Али Ти, Господе, смилуј се на ме, и подигни ме; а ја ћу им вратити.

11. По томе ћу познати да сам Ти мио, ако се не узрадује непријатељ мој нада мном.

12. А мене цијела сачувај, и дај ми да стојим пред лицем Твојим довијека.

13. Благословен Бог Израиљев од вијека до вијека. Амин, амин.

Жудња за Светињом у туђој земљи.

Начелнику пјевачком. Наук синова Корејевих.

42. Као што кошута тражи потоке, тако душа моја тражи Тебе, Боже!

2. *Жедна је душа моја Бога, Бога живога, када ћу доћи и показати се лицу Божијему? *Псал. 84,2.

3. Сузе су ми хљеб дан и ноћ, кад ми сваки дан говоре: Гдје је Бог твој?

4. Душа се моја пролијева кад се опомињем како сам ходио сред многога људства, ступао у дом Божји, а људство празнујући пјеваше и подвикиваше.

5. Што си клонула, душо моја, и што си жалосна? Уздај се у Бога; јер ћу Га још славити, Спаситеља мојега и Бога мојега.

6. Клонула је у мени душа зато Те помињем у земљи јорданској, на Ермону, на гори малој.

7. Бездана бездану дозивље гласом слапова Твојих; све воде Твоје и вали Твоји на мене навалише.

8. Дању је јављао Господ милост своју, а ноћу Му је пјесма у мени, молитва Богу живота мојега.

9. Рећи ћу Богу, Граду своjему: Зашто си ме заборавио? Зашто идем сјетан од пакости непријатељеве?

ОБЕСХРАБРЕНОСТ

10. Који ми пакосте, пребијајући кости моје, ругају ми се говорећи ми сваки дан: Гдје ти је Бог?

11. Што си клонула, *душо моја, и што си жалосна? Уздај се у Бога; јер ћу Га још славити, Спаситеља мојега и Бога мојега.

*Псал. 43,5.

Наставак.

43. Суди *ми, Боже, и расправи парбу моју с народом рђавим! Од човјека неправеднога и лукавога избави ме. *Псал. 26,1.

2. Јер си ти Бог крјепости моје; зашто си ме одбацио? Зашто идем сјетан од пакости непријатељеве?

3. Пошљи видјело своје и истину своју, нека ме воде, и изведу на свету гору Твоју и у дворове Твоје.

4. Онда ћу приступити к жртвенику Божијему, к Богу радости и весеља својега, и уз харфу славићу Те, Боже, Боже мој!

5. Што си клонула, душо моја, и што си жалосна? Уздај се у Бога; јер ћу Га још славити, Спаситеља мојега и Бога мојега.

Јадиковање што је Бог оставио народ свој.

Начелнику пјевачком. Наук синова Корејевих.

44. Боже, својим ушима слушасмо, оци нам наши приповиједаше дјело које си учинио у њихово вријеме, у старо вријеме.

2. Руком својом изгнао си народе, а њих посадио; искоријенио си племена, а њих намножио.

3. Јер не задобише земље својим мачем, нити им мишица њихова поможе, него Твоја десница и Твоја мишица, и свјетлост лица Твојега, јер Ти бијаху омиљели.

4. Боже, Царе мој, ти си Онај исти, пошљи помоћ Јакову!

5. С Тобом ћемо избости непријатеље своје, и именом Твојим изгазићемо оне који устају на нас.

6. Јер се не уздам у лук свој, нити ће ми мач мој помоћи.

7. Него ћеш нас Ти избавити од непријатеља нашијех, и ˇненавиднике наше посрамићеш. ˇпротивнике

8. Богом ћемо се хвалити сваки дан, и име Твоје славићемо довијека.

9. Али сад си нас повргао и посрамио, и не идеш с војском нашом.

10. Обраћаш нас те бјежимо испред непријатеља, и непријатељи нас наши харају.

11. Дао си нас као овце да нас једу, и по народима расијао си нас.

12. У бесцјење си продао народ свој, и нијеси му подигао цијене.

13. Дао си нас на потсмијех сусједима нашијем, да нам се ругају и срамоте нас који живе око нас.

14. Начинио си од нас причу у народа, гледајући нас машу главом туђинци.

15. Сваки је дан *срамота моја преда мном, и стид је попао лице моје *Псал. 69,7.

16. Од ријечи потсмјевачевих и ругачевих, и од погледа непријатељевих и осветникових.

17. Све ово снађе нас; али не заборависмо Тебе, нити преступисмо завјета Твојега.

18. Не отступи натраг срце наше, и стопе наше не зађоше с пута Твојега.

19. Кад си нас био у земљи змајевској, и покривао нас сјеном смртнијем,

20. Онда да бијасмо заборавили име Бога својега и подигли руке своје к Богу туђему,

21. Не би ли Бог изнашао то? Јер Он зна тајне у *срцу. *1.Сам. 16,7.

22. А убијају нас за Тебе сваки дан; с нама поступају као с овцама кланицама.

23. Устани, што спаваш, Господе! Пробуди се, немој нас одбацити засвагда.

24. Зашто криjеш лице своје, заборављаш невољу и муку нашу?

25. Душа наша паде у прах, тијело је наше бачено на земљу.

26. Устани, Помоћи наша, и избави нас због милости своје.

У славу Божијега помазаника и његове невјесте.

Начелнику пјевачком. Уз музичко упутство сосан. Наук синова Корејевих. Пјесма љубави.

45. Тече из срца мојега ријеч добра; рекох: Дјело је моје за Цара; језик је мој трска хитрога писара.

2. Ти си најљепши између синова људских, благодат тече из уста Твојих, јер Те је благословио Бог довијека.

3. Припаши, јуначе, уз бедро своје мач свој, част своју и красоту своју.

4. И тако окићен похитај, сједи на кола за истину и кротку правду, и десница ће твоја показати чудеса.

5. Оштре су стријеле Твоје; народи ће пасти под власт Твоју; простријелиће срца непријатеља царевијех.

6. Пријесто је Твој, Боже, вјечан и непоколебљив; скиптар је царства Твојега скиптар правице.

7. Љубиш правду и мрзиш на безакоње; тога ради помаза Те, Боже, Бог Твој уљем радости више него другове Твоје.

8. Све хаљине Твоје миришу смирном, алојом и касијом. Који живе у дворима од минијске слонове кости, они те веселе.

9. Царске кћери дворе Те; с десне Ти стране стоји царица у офирском злату.

10. Чуј, кћери, погледај и обрати к мени ухо своје, заборави народ свој и дом оца својега.

11. И Цару ће омиљети љепота твоја; јер је Он *Господ твој, и њему се поклони.

*Иса. 54,5.

12. Кћи Тирова доћи ће с даровима, најбогатији у народу Тебе ће молити.

13. Сва је украшена кћи царева изнутра, хаљина јој је златом искићена.

14. У везеној хаљини воде је к цару; за њом воде к Теби дјевојке, друге њезине.

15. Воде их весело и радосно, улазе у двор царев.

16. Мјесто отаца Твојих биће синови Твоји, поставићеш их кнезовима по свој Земљи.

17. Учинићу да се не заборавља име Твоје од кољена на кољено; по томе ће Те славити народи вавијек вијека.

Господ је наша сигурна тврђава.

Начелнику пјевачком. Псалам Корејевих синова. Уз музичко упутство аламот.

46. Бог нам је Уточиште и Сила, Помоћник, који се у невољама брзо налази.

2. Зато се нећемо бојати, да би се Земља помјестила, и горе се превалиле у срце морима.

3. Нека бучи и кипи вода њихова, нек се планине тресу од вала њиховијех;

4. Потоци веселе град Божји, свети стан Вишњега.

5. Бог је усред њега, неће се помјестити, Бог му помаже од зоре.

6. Узбучаше народи, задрмаше се царства; али Он пусти глас свој и Земља се растапаше.

7. Господ над војскама с нама је, Бранич је наш Бог Јаковљев.

8. Ходите и видите дјела Господа, који учини чудеса на Земљи,

9. Прекиде ратове до краја Земље, лук преби, копље сломи, и кола сажеже огњем.

10. ˅Утолите и познајте да сам Ја Бог; Ја сам узвишен по народима, узвишен на Земљи.

˃смирите се

11. Господ над војскама с нама је, Бранич је наш Бог Јаковљев.

Бог је Цар.

Начелнику пјевачком. Псалам синова Корејевих.

47. Сви народи, запљештите рукама, покликните Богу гласом радоснијем.

2. Јер је Вишњи Господ страшан, Цар велики над свом Земљом.

3. Покори нам народе и племена под ноге наше.

4. Изабра нам ˅достојање наше, красоту Јакова, који му омиље.

˃завичај

5. Иде Бог уз подвикивање, Господ уз глас трубни.

6. Појте Богу, појте; појте Цару нашему, појте;

7. Јер је Бог Цар све Земље, појте пјесму.

8. *Бог царује над народима; Бог сједи на светом пријестолу свом.

*Псал. 93,1.

9. Кнезови народни састављају се с народом Бога Аврамова. Јер су штитови земаљски Божији. Да је узвишен!

Радост Сиона због Божије помоћи у ратној невољи.

Пјесма. Псалам синова Корејевих.

48. Велик је Господ и славан веома у граду Бога нашега, на светој гори својој.

2. Прекрасна је висина, утјеха свој земљи гора Сион, на сјеверној страни њезиној град цара великога.

3. Бог у дворима његовијем зна се да је Бранич.

4. Јер, гле, цареви се земаљски сабраше, али прођоше сви.

5. Видјеше и зачудише се, препадоше се и побјегоше.

6. Трепет обузе их ондје, мучише се као породиља.

7. Вјетром источним разбио си корабље тарсијске.

8. Што слушамо то и видимо у граду Господа над војскама, у граду Бога нашега. Бог га утврди довијека.

9. Казујемо, Боже, милост Твоју усред цркве Твоје.

10. Као што је име Твоје, Боже, тако је и хвала Твоја на крајевима земаљским; правде је пуна десница Твоја.

11. Нек се весели гора Сион, нек се радују кћери јудејске судова ради Твојијех.

12. Пођите око Сиона и обиђите га, избројте куле његове;

13. Погледајте бедеме његове, размотрите дворове његове, да приповиједате млађим нараштајима.

14. Јер је овај Бог наш Бог увијек и довијека, он ће бити Вођ наш довијека.

вођство

Срећа се безбожникова завршава безбожниковом смрћу.

Начелнику пјевачком. Псалам синова Корејевих.

49. Слушајте ово сви народи, пазите сви који живите по васиљеној,

2. Простаци и господо, богати и сиромаси.

3. Уста ће моја казати премудрост, и срце моје рећи ће разум.

4. Пригнућу ухо своје к причи, уз харфу ћу отворити загонетку своју.

5. Чега да се бојим у зле дане, кад ме злоба мојих непријатеља опколи?

6. Који се уздате у силу своју, и хвалите се великијем богатством својим!

7. Човјек неће никако брата ослободити, неће дати Богу откупа за њ.

8. Велик је откуп за живот, и неће бити нигда

9. Да ко довијека живи, и не види гроба.

10. Сви виде гдје умиру као и незналица и безумник што гину, и остављају другима имање своје.

11. Они мисле да ће куће њихове трајати довијека, и станови њихови од кољена на кољено; именима својим зову земље;

12. Али човјек у части неће дуго остати, изједначиће се са стоком, коју кољу.

13. Овај им се пут чини пробитачан, и који за њима иду, хвале мисли њихове;

14. Али ће их као овце затворити у пакао, смрт ће им бити пастир; и ујутру ходиће по њима праведници, и облик њихов збрисаће пакао раставивши их с насељем.

15. Али ће Бог живот мој избавити из руку ˅паклених; јер ме Он прима. →подземља

16. Не бој се кад се ко богати; кад расте слава дома његова.

17. Јер кад умре, неће ништа понијети, нити ће поћи за њим слава његова.

18. Јер душу његову благосиљају за живота његова, и славе тебе, што угађаш себи.

19. Али ће он отићи у стан отаца својих, гдје свијета нигда не виде.

20. Човјек у части, ако није разуман, изједначиће се са стоком, коју кољу.

Права жртва захвалница.

Псалам Асафов.

50. Бог над боговима, Господ, говори, и дозива Земљу од истока сунчанога до запада.

2. Са Сиона, који је врх красоте, јавља се Бог.

3. Иде Бог наш, и не ˅мучи; пред Њим је огањ који прождире, око Њега је бура велика. →ћути

4. Дозива небо озго и Земљу, да суди народу својему:

5. »Скупите ми свеце моје, који су учинили са Мном завјет на жртви.«

6. И небеса огласише правду Његову, јер је тај Судија Бог.

7. »Слушај, народе Мој, што ћу ти казати, Израиљу, што ћу ти јавити. Ја сам Бог, Бог твој.

8. Нећу те за жртве твоје карати; твоје жртве паљенице свагда су преда Мном.

9. Не треба Ми узимати телета из дома твојега, ни јарића из торова твојих.

10. Јер је Моје све горско звијерје, и стока по планинама на хиљаде.

11. Знам све птице по горама, и красота пољска преда Мном је.

12. Да огладним, не бих теби рекао, јер је Моја васиљена и све што је у њој.

13. Зар ја једем месо волујско, или крв јарећу пијем?

14. Принеси Богу хвалу на *жртву, и извршуј Вишњему завјете своје. *Ос. 14,2.

15. Призови Ме у невољи својој, избавићу те, и ти Ме прослави.«

16. А безбожнику рече Бог: Зашто казујеш уредбе Моје и носиш завјет Мој у устима својима?

17. А сам мрзиш на науку, и ријечи Моје бацаш за леђа.

18. Кад видиш лупежа, пристајеш с њим, и с прељубочинцима имаш дијел.

19. Уста си своја пустио да говоре зло, и језик твој плете пријеваре.

20. Сједиш и говориш на брата својега, сина матере своје опадаш.

21. Ти си то чинио, Ја мучах, а ти помисли да сам Ја као ти. Обличићу те, метну ћу ти пред очи гријехе твоје.

22. Разумијте ово који заборављате Бога, иначе ћу вас зграбити, па вас неће нико избавити.

23. Онај Мене поштује који приноси хвалу на жртву и који је путем на опазу. Ја ћу му показати спасење Божије.

Давидова покајничка молитва.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов. Кад дође пророк Натан, после Давидовог посрнућа са Витсавејом. (2.Самуилова 12)

51. Смилуј се на ме, Боже, по милости својој, и по великој доброти својој очисти безакоње моје.

2. Опери ме добро од безакоња мојега, и од гријеха мојега очисти ме.

3. Јер ја знам пријеступе своје, и гријех је мој једнако преда мном.

4. Самоме Теби згријеших, и на Твоје очи зло учиних, а Ти си праведан у ријечима својим и чист у суду својем.

5. Гле, у безакоњу родих се, и у гријеху затрудње мати моја мном.

6. Гле, истину љубиш у срцу, и изнутра јављаш ми мудрост.

7. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бјељи од снијега.

8. Дај ми да слушам радост и весеље, да се прену кости које си потро.

9. Одврати лице своје од гријеха мојих, и сва безакоња моја очисти.

10. Учини ми, Боже, чисто *срце, и дух прав ˀпонови у мени. *Приче 20,9. ˀобнови

11. Немој ме одвргнути од лица својега, и Светога Духа својега немој узети од мене.

12. Врати ми радост спасења својега, и дух владалачки нека ме поткријепи.

13. Научићу безаконике путевима Твојим, и грјешници к Теби ће се обратити.

14. Избави ме од крви, Боже, Боже, Спаситељу мој, и језик ће мој гласити правду Твоју.

15. Господе, отвори уста моја, и она ће казати хвалу Твоју.

16. Јер жртве нећеш: Ја бих је принио; за жртве паљенице не мариш.

17. Жртва је Богу дух скрушен, срца скрушена и поништена не одбацујеш, Боже.

18. По доброти својој, Господе, чини добро Сиону, подигни зидове јерусалимске.

19. Онда ће Ти бити миле жртве *правде, приноси и жртве паљенице; онда ће метати на жртвеник Твој теоце. *Мал. 3,3.

Праведникова утјеха кад га нападају опадачи.

Начелнику пјевачком. Наук Давидов. Кад дође Доик Идумејац и проказа Саулу да је Давид дошао у кућу Авимелехову.

52. Што се хвалиш неваљалством, силни? Милост је Божија сваки дан са мном.

2. Неправду измишља језик твој; он је у теби као бритва наоштрена, лукави!

3. Волиш зло него добро, волиш лагати него истину говорити.

4. Љубиш свакојаке ријечи од погибли, и језик лукав.

5. Тога ради Бог ће те поразити сасвијем, избациће те и ишчупаће те из стана, и коријен твој из земље живијех.

6. Видјеће праведници и побојаће се, и потсмијеваће му се:

7. Гле човјека који не држаше у Богу кријепост своју, него се уздаше у величину богатства својега и утврђиваше се злоћом својом.

8. А ја, као маслина зелена у дому Господњем, уздам се у милост Божију без престанка и довијека.

9. Довијека ћу хвалити Тебе, јер добро чиниш, и уздаћу се у име Твоје; јер си добар свецима својим.

Уздисање за ослобођењем од опште људске покварености.

Начелнику пјевачком. Уз свиралу. Наук Давидов.

53. Рече безумник у срцу својему: Нема Бога; проневаљалише се и загрдјеше у безакоњу, нема никога добро да твори.

2. Бог с Неба погледа на синове човјечије да види има ли који разуман, и тражи ли који Бога.

3. Сви застранише, сви се покварише, нема никога добро да твори, нема ниједнога.

4. Зар неће да се уразуме који год чине безакоње, једу народ Мој као што једу хљеб, и не призивају Бога?

5. Дрхтаће од страха гдје страха нема. Јер ће Бог расути кости онијех који устају на тебе. Ти ћеш их посрамити, јер их Бог одврже.

6. Ко ће послати са Сиона спасење Израиљу? Кад Бог поврати заробљени народ свој, радоваће се Јаков, веселиће се Израиљ.

Молитва за спасење.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Наук Давидов. Кад дођоше Зифеји и казаше Саулу: Давид се крије код нас.

54. Боже, именом својим помози ми, и кријепошћу својом одбрани ме на суду.

2. Боже, услиши молитву моју, чуј ријечи уста мојих.

3. Јер туђини усташе на ме, и силни траже живот мој; немају Бога пред собом.

4. Гле, Бог је Помоћник мој, Господ даје снагу животу мом.

5. Обратиће зло на непријатеље моје, истином својом истријебиће их.

6. Радо ћу принијети жртву, прославићу име Твоје, Господе, јер је добро.

7. Јер ме избављаш од сваке невоље, и на непријатеље моје без страха гледа око моје.

Молитва за заштиту од лажне браће. Утјеха у Господу.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Наук Давидов.

55. Услиши, Боже, *молитву моју, и немој се сакрити од мољења мојега.

*Псал. 54,2.

2. Пази, и саслушај ме; цвилим у јаду свом и уздишем

3. Од вике непријатељске и од досаде безбожничке; јер дижу на ме зло, и у гњеву гоне ме.

4. Срце је моје уздрхтало у мени, и страх смртни попаде ме;

5. Страх и трепет дође на ме, и гроза подузе ме.

6. И рекох: Ко би ми дао крила голубиња, ја бих одлетео и починуо;

7. Далеко бих побјегао, и настанио се у пустињи.

8. Похитао бих да утечем од вихора и од буре.

9. Порази, Господе, и раздијели језике њихове, јер видим насиље и свађу у граду;

10. Дању и ноћу то ходи по зидовима његовијем; злочинство је и мука посред њега.

11. Усред њега је погибао, с улице његове не одлази пријевара и лукавство.

12. Јер не ружи ме непријатељ мој, то бих поднио; не устаје на ме јавни ненавидник, од њега бих се сакрио.

13. Него ти који си ми био то што ја сам, друг мој и знанац мој,

14. С којим ми бјеше радост дијелити тајну, и у дом Божји ходих кроз сабор народни.

15. Нека их уграби смрт, нека живи сиђу у ˣпакао, јер је злочинство у стану њихову и у њима. ˣподземље

16. Ја Бога призивљем, и Господ ће ме спасти.

17. Вечером и јутром и у подне тужим и уздишем, и чуће глас мој;

18. Учиниће, те ће душа моја бити мирна од онијех који нападају на ме, јер их много имам.

19. Да услиши, и укроти их Бог, који живи одвијека; јер се не мијењају и не боје се Бога.

20. Дижу руке своје на оне који су с њима у миру, и раскидају своју дружбу.

21. Уста су им мека као масло, а на срцу им је рат. Ријечи су им блаже од уља, али су голи мачеви.

22. Стави на Господа бреме своје, и Он ће те поткријепити. Неће дати довијека праведнику да посрне.

23. Ти ћеш их, Боже, свалити у јаму погибли; крвопије и лукави неће саставити половине дана својих. А ја се у Тебе уздам.

Молитва за утјеху у гоњењу.

Начелнику пјевачком.
Запис Давидов, кад га Филистеји ухватише у Гату. (1. Самуилова 21,11)

56. Смилуј се на ме, Боже, јер човјек хоће да ме прогута, непријатељ ме сваки дан притјешњује.

2. Непријатељи моји сваки дан траже да ме прогутају; јер многи нападају на ме охоло.

3. Кад ме је страх, ја се у Тебе уздам.

4. Богом се хвалим за ријеч Његову; у Бога се уздам, не бојим се; шта ће ми учинити ˣтијело? ˣсмртник

5. Сваки дан изврћу ријечи моје; што год мисле, све мени о злу.

6. Скупљају се, прикривају се, пазе за петама мојима; јер траже живот мој.

7. Код оваке злоће избави од њих, у гњеву обори народе, Боже.

8. У Тебе је избројено моје потуцање, сузе се моје чувају у суду код Тебе, оне су у књизи Твојој.

9. Непријатељи моји уступају натраг, кад Тебе призивљем; по том знам да је Бог са мном.

10. Богом се хвалим за ријеч Његову, Господом се хвалим за ријеч Његову.

11. У Бога се уздам, не бојим се; шта ће ми учинити човјек?

12. Теби сам се, Боже, завјетовао; Тебе ћу хвалити;

13. Јер си избавио *душу моју од смрти, ноге моје од спотицања, да бих ходио пред лицем Божјим, у свјетлости живијех.

*О Јову 33,30.

Молитва Давидова за помоћ.
Величање милости Божије.

Начелнику пјевачком. Немој погубити.
Запис Давидов, кад од Саула утече у пећину.

57. Смилуј се на ме, Боже, смилуј се на ме; јер се у Тебе узда душа моја, и под сјен крила Твојих склањам се док не прођу невоље.

2. Призивам Бога Вишњега, Бога, који ми добро чини;

3. Да пошље с Неба и сачува ме, да посрами онога који тражи да ме прождре; да пошље Бог милост своју и истину своју.

4. Душа је моја међу лавовима, лежим међу онима који дишу пламеном. Зуби су синова људских копља и стријеле, и њихов језик мач оштар.

5. Узвиси се више небеса, Боже, по свој земљи нека буде слава Твоја!

6. Метнуше замку ногама мојима, и стегоше душу моју, ископаше преда мном јаму, и сами падоше у њу.

7. Утврдило се срце моје, Боже, утврдило се срце моје; пјеваћу Те и славићу.

8. Пробуди се, славо моја, пробуди се, псалтире и харфо; устаћу рано.

9. Хвалићу Господа по народима, пјеваћу Ти по племенима.

10. Јер је велика до *небеса милост Твоја, и истина Твоја до облака. *Псал. 108,4.

11. Узвиси се више небеса, Боже, по свој Земљи нека буде слава Твоја!

Бог је Судија на земљи.

Начелнику пјевачком. Немој погубити. Запис Давидов.

58. Говорите ли заиста истину, силни, судите ли право, синови човјечији?

2. Та, безакоња састављате у срцу, мећете на мјерила злочинства руку својих на земљи.

3. Од самога рођења застранише безаконици, од утробе материне тумарају говорећи лаж.

4. У њима је јед као јед змијињи, као глухе аспиде, која затискује ухо своје,

5. Која не чује гласа бајачу, врачару, вјешту у врачању.

6. Боже, поломи им зубе у устима њиховијем; разбиј чељусти лавовима, Господе!

7. Нек се пролију као вода, и нестане их. Кад пусте стријеле, нека буду као сломљене.

8. Као пуж, који се рашчиња, нека ишчиле; као дијете, које жена побаци, нека не виде сунца.

9. Прије него котлови ваши осјете топлоту од потпаљена трња, и сирово и нагорјело нека разнесе вихор.

10. Обрадоваће се праведник кад види освету, опраће ноге своје у крви безбожниковој.

11. И рећи ће људи: Заиста има плода праведнику! Заиста је Бог Судија на *земљи! *Проп. 5,8.9.

ВЈЕЧНА НАГРАДА

Молитва за помоћ Божију против замки пакоснијех непријатеља.

Начелнику пјевачком. Немој погубити. Запис Давидов, кад Саул посла да чувају кућу да би га убили. (1. Самуилова 19,11)

59. Избави ме од непријатеља мојих, Боже мој, и од онијех, што устају на ме, заклони ме.

2. Избави ме од онијех који чине безакоње, и од крвопија сачувај ме.

3. Ево зло намишљају души мојој, скупљају се на ме силни, без кривице моје и без гријеха мојега, Господе.

4. Без кривице моје стјечу се и оружају се; устани за мене, и гледај.

5. Ти, Господе, Боже над војскама, Боже Израиљев, пробуди се, обиђи све ове народе, немој пожалити одметника.

6. Нек се врате увече, лају као пси и иду око града.

7. Ево руже језиком својим, мач им је у устима, јер, веле: Ко ће чути?

8. Али Ти ћеш се, Господе, смијати њима и посрамити све ове народе.

9. Они су јаки, али ја на Тебе погледам, јер си ти Бог Чувар мој.

10. Бог, који ме милује, иде преда мном, Бог ми даје без страха да гледам непријатеље своје.

11. Немој их побити, да не би заборавио народ мој; распи их силом својом и обори их, Господе, Браничу наш,

12. За гријех уста њиховијех, за ријечи језика њихова; нек се ухвате у охолости својој за клетву и лаж коју су говорили.

13. Распи у гњеву, распи, да их нема; и нека познају да Бог влада над Јаковом и до крајева земаљских.

14. Нек се врате увече, лају као пси и иду око града.

15. Нека тумарају тражећи хране, и не наситивши се нека ноћи проводе.

16. А ја ћу пјевати силу Твоју, рано ујутру гласити милост Твоју; јер си ми био Одбрана и Уточиште у дан невоље моје.

17. Сило моја, Теби ћу пјевати, јер си Ти Бог Чувар мој, Бог који ме милује.

Молитва у вријеме рата.

Начелнику пјевачком. Уз музичку справу сусан едут. Запис Давидов. За учење; кад војева са Сиријом Месопотамском и Сиријом Совском, и кад враћајући се поби осамнаест тисућа Сираца у Сланој долини. (2.Самуилова 8,3.13)

60. Боже, расрдио си се на нас, расуо си нас, гњевио си се; поврати нас.

2. Затресао си Земљу, и развалио си је; стегни расјелине њезине, јер се њише.

3. Дао си народу својему да позна љуту невољу, напојио си нас вина од којега се занесосмо.

4. Подигни заставу за оне који Те се боје, да утеку од лука,

5. Да се избаве мили Твоји. Помози десницом својом и услиши ме.

6. Бог рече у Светињи својој: Веселићу се, раздијелићу Сихем, и долину Сохот размјерићу.

7. Мој је Галад, Мој је Манасија, Јефрем је крјепост главе Моје, Јуда скиптар Мој,

8. Моав чаша Моја, из које се умивам, на Едома пружићу обућу своју. Пјевај Ми, филистејска земљо!

9. Ко ће ме одвести у тврди град? Ко ће ме отпратити до Едома?

10. Зар нећеш ти, Боже, који си нас одбацио, и не идеш, Боже, с војском нашом?

11. Дај нам помоћ у тјескоби. А одбрана је човјечија узалуд.

12. Богом смо јаки; Он гази непријатеље наше.

СИЛА

Молитва потиштеног цара.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Давидов псалам.

61. Чуј, Боже, вику моју, слушај *молитву моју.

*Псал. 55,1.

2. Од краја земље вичем к Теби, кад клону срце моје. Изведи ме на гору, гдје се не могу попети.

3. Јер си Ти Уточиште моје, тврди Заклон од непријатеља.

4. Да живим у стану Твом довијека, и починем под кровом крила Твојих.

5. Јер Ти, Боже, чујеш завјете моје и дајеш ми достојање онијех који поштују име Твоје.

6. *Додај дане к данима царевијем, и године његове продужи од кољена на кољено.

*Псал. 21,4.

7. Нека царује довијека пред Богом; заповједи милости и истини нека га чувају.

8. Тако ћу пјевати имену Твојему свагда, извршујући завјете своје сваки дан.

Уздање у Бога.
Ништавило човјечије.

Начелнику пјевача Идутуновијех. Псалам Давидов.

62. Та, у Бога је мир души мојој, од Њега је спасење моје!

2. Та, Он је Град мој и Спасење моје, Уточиште моје, нећу посрнути нимало.

3. Докле ћете нападати на човјека? Сви хоћете да га оборите као зид наваљен, као ограду испроваљивану.

4. Баш наумише да га свргну с висине, омиље им лаж, устима благосиљају, а у срцу куну.

5. Да, у Богу се смири, душо моја; јер је у Њему над мој.

НАДА

6. Он је Град мој и Спасење моје, Уточиште моје, нећу посрнути.

7. У Богу је спасење моје и слава моја, тврди град и пристаниште мени је у Богу.

8. Народе, уздај се у Њега у свако доба; изливајте пред Њим срце своје; Бог је наше Уточиште.

9. Та, синови су простачки ништа, синови су господски лаж, да се метну на мјерила, били би лакши него ништа.

10. Не уздајте се у власт ни у отимање, немојте бити ништави; кад расте богатство, не дајте да вам *срце приону за њ. *Језек. 28,5.

11. Једном рече Бог и више пута чух, да је крјепост у Бога.

12. И у Тебе је, Господе, милост; јер Ти плаћаш свакоме по дјелима његовијем.

Чежња за Богом у Његовој Светињи.

Псалам Давидов, кад бијаше у пустињи Маон. (1.Самуилова 23,25)

63. Боже, Ти си Бог мој, к Теби раним, жедна је Тебе душа моја, за Тобом чезне тијело моје у земљи сухој, жедној и безводној.

2. Тако бих Те угледао у Светињи, да бих видио силу Твоју и славу Твоју.

3. Јер је доброта Твоја боља од живота. Уста би моја хвалила Тебе;

4. Тако бих Те благосиљао за живота свога, у име Твоје подигао бих руке своје.

5. Као салом и уљем наситила би се душа моја, и радоснијем гласом хвалила би Те уста моја.

6. Кад Те се сјећам на постељи, све ноћне страже размишљам о Теби.

7. Јер си ти Помоћ моја, и у сјену крила Твојих веселим се.

8. Душа се моја прилијепила за Тебе, десница Твоја држи ме.

9. Који траже погибао души мојој, они ће отићи под земљу.

10. Изгинуће од мача, и допашће лисицама.

11. А цар ће се веселити о Богу, хвалиће се сваки који се куне Њим, кад се затисну уста онима који говоре лаж.

Молитва Давидова да га Господ заштити од опадача.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

64. Чуј, Боже, глас мој у јаду мом; од страшнога непријатеља сачувај живот мој.

2. Сакриј ме од гомиле безаконика, од чете злочинаца,

3. Који наоштрише језик свој као мач, стријељају ријечима, које задају ране,

4. Да би из потаје убили правога. Изненада ударају на њ и не боје се;

5. Утврђују себе у злијем намјерама, договарају се како ће замке сакрити, веле: Ко ће их видјети?

6. Измишљају злочинства и говоре: Свршено је! Шта ће се радити, смишљено је! А што је унутра и срце у човјеку дубоко је.

7. Али ће их Бог поразити; удариће их стријела изненада.

8. Обориће један другога језиком својим. Ко их год види, бјежаће од њих.

9. Сви ће се људи бојати и казиваће чудо Божије, и познаће у томе дјело Његово.

10. А праведник ће се веселити о Господу и уздаће се у Њега, и хвалиће се сви који су права срца.

Захвална пјесма народа Божијега за духовне и тјелесне дарове.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов. Пјесма.

65. У теби је уздање, Боже, Теби припада хвала на Сиону, и Теби се извршавају завјети.

2. Ти слушаш молитву; к Теби долази свако тијело.

3. Безакоња ме притискују, Ти ћеш очистити гријехе наше.

4. Благо ономе кога избираш и примаш, да живи у двору Твом! Наситићемо се добром дома Твојега, светињом цркве Твоје.

5. Дивно нам одговараш по правди својој, Боже, Спаситељу наш, Узданицо свијех крајева земаљских, и народа преко мора далеко.

6. Који си поставио горе својом силом, опасао се јачином,

7. Који утишаваш хуку морску, хуку вала њиховијех и буну по народима!

8. Боје се Твојих чудеса који живе на крајевима земаљским; све што се јавља јутром и вечером Ти будиш да слави Тебе.

9. Надгледаш земљу и заливаш је, обилно је обогаћаваш; поток је Божји пун воде, спремаш за њих жито, јер си тако уредио.

10. Бразде њезине напајаш, равниш груде њезине, кишним капљама размекшаваш је, благосиљаш је да рађа.

11. Ти вјенчаваш годину, којој добро чиниш; стопе су Твоје пуне масти.

12. ↘Тију паше по пустињама, и хумови се опасују радошћу. →бујају

13. ↘Луке се осипају стадима, и поља се заодијевају пшеницом; веселе се и пјевају. →ливаде

Захвалност Богу што је мудро водио народ свој.

Начелнику пјевачком. Пјесма. Псалам.

66. Покликни Богу, сва Земљо!
2. Запјевајте славу имену Његову, дајте Му хвалу и славу.

3. Реците Богу: Како си страшан у дјелима својим, због велике силе Твоје ласкају Ти непријатељи Твоји.

4. Сва Земља нек се поклони Теби и поје Теби, нека поје имену Твојему.

5. Ходите и видите дјела Бога страшнога у дјелима Његовим над синовима људским.

6. Он је претворио море у сухоту, преко ријеке пријеђосмо ногама; ондје смо се веселили о Њему;

7. Влада силом својом увијек, очи Његове гледају на народе. Бунтовници, да се нијесте подигли!

8. Благосиљајте, народи, Бога нашега, и гласите хвалу Њему.

9. Он нам је даровао живот, и није дао да поклизне нога наша.

10. Ти си нас окушао, Боже, претопио си нас, као *сребро што се претапа. *Зах. 13,9.

11. Увео си нас у мрежу, метнуо си бреме на леђа наша.

12. Дао си нас у јарам човјеку, уђосмо у огањ и у воду; али си нас извео на одмор.

13. Уњи ћу у дом Твој са жртвама што се сажижу, извршићу Ти завјете своје,

14. Које рекоше уста моја, и каза језик мој у ˇтјескоби мојој. → потиштености

15. Жртве паљенице претиле ћу ту принијети с димом од претилине овнујске, принијећу Ти теоце с јарићима.

16. Ходите, чујте сви који се бојите Бога, ја ћу вам казати шта је учинио души мојој.

17. К Њему завиках устима својим, и језиком својим прославих Га.

18. Да сам видио у срцу свом *безакоње, не би ме услишио †Господ.

*О Јову 11,14. †Приче 15,29.

19. Али Бог услиши, прими глас мољења мојега.

20. Благословен Бог, који не одврже молитве моје и не остави ме без милости своје!

Слављење Бога за благослов
који је излио на све народе.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Псалам. Пјесма.

67. Боже, буди нам *милостив и благосиљај нас, обасјавај нас лицем својим, *4.Мој. 6,25.

2. Да би се знао на Земљи пут Твој, по свима народима спасење Твоје.

3. Да Те славе народи, Боже, да Те славе сви народи!

4. Да се веселе и радују племена; јер судиш народима право, и племенима на Земљи управљаш.

5. Да Те славе народи, Боже, да Те славе сви народи!

6. Земља даде плод свој. Да нас благосиља Бог, Бог наш!

7. Да нас благосиља Бог, и да Га се боје сви крајеви земаљски!

Пјесма побједе.

Начелнику пјевачком. Давидов Псалам. Пјесма.

68. Устаће Бог, и расуће се непријатељи Његови, и побјећи ће од лица Његова који мрзе на Њ.

2. Ти ћеш их разагнати као дим што се разгони; као што се восак топи од огња, тако ће безбожници изгинути од лица Божијега.

3. А праведници ће се веселити, радоваће се пред Богом, и славити у радости.

4. Појте Богу, попијевајте имену Његову; равните пут Ономе што иде преко пустиње; Господ Му је име, радујте Му се.

5. Отац је сиротама и Судија удовицама Бог у светоме стану свом.

6. Бог самцима даје задругу, сужње изводи на мјеста обилна, а непокорни живе гдје је суша.

7. Боже, кад си ишао пред народом својим, кад си ишао преко пустиње,

8. Земља се тресијаше, и небо се растапаше од лица Божијега, и овај Синај од лица Бога, Бога Израиљева.

9. Благодатни си дажд изливао, Боже, и кад изнемагаше достојање Твоје, Ти си га кријепио.

10. Стадо Твоје живљаше ондје; по доброти својој, Боже, Ти си готовио храну јадноме.

11. Господ даје ријеч; гласника велико је мноштво.

12. Цареви над војскама бјеже, бјеже, а ˇкоја сједи дома, дијели плијен. → домаћица

13. Смиривши се у својим крајевима, ви сте као голубица, којој су крила посребрена а перје јој се златни.

14. Кад је Свемогући расипао цареве на овој земљи, она се блисташе као снијег на *Селмону. *4.Мој. 33,41.42.

15. Гора је васанска гора Божија; гора је васанска гора хумовита.

БОЖЈА ПРИСУТНОСТ

16. Зашто гледате завидљиво, горе хумовите? Ево гора, на којој омиље Богу живјети, и на којој ће *Господ живјети довијека.
*Јер. 25,30.

17. Кола Божијих има сила, тисуће тисућа. Међу њима је *Господ, на Синају у Светињи.
*5.Мој. 33,2.

18. Ти си изашао на висину, довео си *робље, примио дарове за људе, а и за оне који се противе да овдје наставаш, Господе Боже!
*Суд. 5,12.

19. Благословен Господ сваки дан! Ако нас ко претовара, Бог нам помаже.

20. Овај је Бог наш Бог Спаситељ, у власти су Господу врата смртна.

21. Господ сатире главу непријатељима својим и ˘власато тјеме онога који остаје у безакоњу својем.
˘густо обрасло

22. Рече Господ: Од Васана ћу довести, довешћу из дубине морске,

23. Да ти огрезне нога у крви непријатељској и језик паса твојих да је лиже.

24. Видјеше како идеш, Боже, како свето иде Бог мој, Цар мој.

25. Напријед иђаху пјевачи, за њима свирачи сред дјевојака с бубњима:

26. »На сабору благосиљајте Господа Бога, који сте из извора Израиљева!«

27. Ондје млади Венијамин, старјешина њихов; кнезови Јудини, владаоци њихови; кнезови Завулонови, кнезови Нефталимови.

28. Бог твој даровао ти је силу. Утврди, Боже, ово што си учинио за нас!

29. У цркви твојој, у Јерусалиму, цареви ће приносити *дарове.
*2.Днев. 32,23.

30. Укроти звијер у риту, крд волова с телоцима народа, да би попадали пред тобом са шипкама сребра; распи народе који желе бојеве.

31. Доћи ће властела из Мисира, Етиопија ће пружити руке своје к Богу.

32. Царства земаљска, појте Богу, попијевајте Господу,

33. Који сједи на небесима небеса исконских. Ево грми гласом јаким.

34. Дајте славу Богу; величанство је Његово над Израиљем и сила Његова на облацима.

35. Диван си, Боже, у Светињи својој! Бог Израиљев даје силу и крјепост народу. Благословен Бог!

Слуга Господњи у великој невољи.

Начелнику пјевачком. Према напеву: Љиљани. Псалам Давидов.

69. Помози ми, Боже, јер дође вода до гуше.

2. Пропадам у дубоком глибу, гдје нема дна; тонем води у дубине, и вали ме затрпавају.

3. Изнемогох вичући, промуче ми грло, побијељеше ми очи погледајући Бога.

4. Онијех који мрзе на ме ни за што има више него косе на глави мојој; осилише који хоће да ме погубе, лажљиви непријатељи моји. Што нијесам отимао, ваља да вратим.

5. Боже, Ти знаш је ли у мени безумље, и кривице моје нијесу сакривене од Тебе.

6. Немој да се постиде у мени који се уздају у Тебе, Господе, Господе над војскама! Немој да се посраме у мени који траже Тебе, Боже Израиљев!

7. Јер Тебе ради подносим руг, и срамота попаде лице моје.

8. Туђин постадох браћи својој, и незнан синовима матере своје.

9. Јер ревност за кућу Твоју једе ме и ружења онијех који Тебе руже падају на ме.

10. Плачем, постим душом својом, и то ми се прима за зло;

11. Мјесто хаљине облачим врећу, и бивам им прича.

12. О мени разговарају сједећи на вратима, пијући вино ˘пјевају ме.
˘ругају ми се

13. А ја се молим Теби, Господе; вријеме је да се смилујеш, Боже; по великој милости својој услиши ме, јер је истинито *спасење Твоје.
*Иса. 49,8.

14. Извади ме из глиба, да не пропаднем; да се избавим од ˘ненавидника и из дубоке воде;
˘непријатеља

15. Да ме не узме вода на матицу, да ме не прождере пучина, и да не склопи јама нада мном ждријела својега.

16. Услиши ме, Господе, јер је благост Твоја милосрдна, по великој доброти својој погледај ме.

17. Немој одвратити лица својега од слуге својега; јер ме је туга; похитај, услиши ме.

18. Приближи се *души мојој, избави је; насупрот непријатељима мојим избави ме.

*Псал. 72,14.

19. Ти знаш под каквим сам ругом, стидом и срамотом; пред Тобом су сви непријатељи моји.

20. Срамота сатре срце моје, изнемогох; чекам хоће ли се коме сажалити, али нема никога; хоће ли ме ко потјешити, али не налазим.

21. Дају ми жуч да једем, и у жеђи мојој поје ме оцтом.

22. Трпеза њихова нека им буде мрежа и замка, то нека им буде * плата. *Рим. 11,9.

23. Нека им потамне очи њихове, да не виде, и њихова бедра раслаби за свагда.

24. Излиј на њих јарост своју, и пламен гњева Твојега нека их обузме!

25. Стан њихов нека опусти, и у њиховијем шаторима нека не буде никога да живи.

26. Јер кога си Ти поразио, они гоне, и умножавају јаде онима које си Ти ранио.

27. Мећи на њих кривицу за кривицом, да не дођу до *правде Твоје. *Рим. 9,31.

28. Нека се избришу из *Књиге живијех, и с праведницима нек не буду записани.

*2.Мој. 32,32.

29. А ја сам ништ и болан; помоћ Твоја, Боже, нек ме заклони.

30. Славићу име Божије у пјесми, величаћу Га у хвали.

31. То је Богу милије од вола, од телета с роговима и с папцима.

32. Видјеће ништи и радоваће се. Који тражите Бога, оживјеће срце ваше.

33. Јер Бог чује убоге, и сужања својих не оглуша се.

34. Нека Га хвале небеса и земља, мора и све што се у њима миче!

35. Јер ће Бог спасти *Сион, сазидаће градове Јудине; и људи ће се ондје населити и наслиједиће га. *Псал. 102,13.

36. И ˃натражје ће се слуга Његовијех утврдити у Њему и који љубе име Његово наставаће на њему. ˃нараштај

Молба Давидова за помоћ против његовијех непријатеља.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов. За спомен.

70. Боже, похитај да ме избавиш, Господе, да ми помогнеш!

2. Нек се постиде и посраме који траже живот мој! Нек уступе натраг, и осрамоте се који ми зло желе!

3. Са стидом нек се врате натраг који ми говоре: Ха, ха!

4. Нек се тјеше и веселе Тобом који траже Тебе, и који љубе спасење Твоје, нека једнако говоре: Велик је Бог!

5. А ја сам ништ и убог, Боже, похитај к мени! Ти си Помоћ моја и Избавитељ мој, Господе, не часи!

Молитва за Божију милост у старости.

71. У Тебе се, Господе, уздам, немој ме оставити под срамотом вјечном.

2. Правдом својом избави ме, и опрости ми, пригни к мени ухо своје и помози ми.

3. Буди ми Град гдје бих свагда долазио да живим, уреди спасење моје; јер си Ти Град мој и Крјепост моја.

4. Боже мој, узми ме из руке безбожникове, из руке безаконикове и насилникове.

5. Јер си ти Надање моје, Господ је Господ Поуздање моје од младости моје.

6. Тебе се држим од рођења, од утробе матере моје Ти си Бранич мој; Тобом се хвалим свагда.

7. Чудо сам многима, а Ти си Уточиште моје јако.

8. Уста су моја пуна хвале Твоје, славе Твоје сваки дан.

9. Немој ме одбацити под старост, кад ме издаје снага моја, немој ме оставити.

10. Јер непријатељи моји мисле о мени, и који вребају душу моју договарају се,

11. Говорећи: Бог га је оставио, потјерајте и ухватите га, јер га нема ко избавити.

12. Боже, не буди далеко од мене; Боже мој, похитај ми у помоћ.

13. Нек се *постиде и погину противници †живота мог; нека попадне стид и срамота на оне који ми траже зла! *Псал. 35,4. †Псал. 40,14.

14. А ја ћу се свагда уздати, и понављаћу хвале Теби.

15. Уста ће моја казивати *правду Твоју, сваки дан доброчинства Твоја, јер им не знам броја. *Псал. 35,28.

16. Ући ћу у сили Господа Господа, и славићу само Твоју правду.

17. Боже, Ти си ме учио од младости, и до данас казујем чудеса Твоја.

18. Ни у старости и кад осиједјех немој ме оставити, Боже, еда бих казивао мишицу Твоју натражју, свој омладини силу Твоју,

19. Правда је Твоја, Боже, до највише висине; у великим дјелима, која си учинио, Боже, ко је као Ти?

20. Колико си ме пута бацао у велике и љуте невоље, али си ме опет оставио међу живима и из бездана ме земаљских опет извадио.

21. Много си ме пута подизао и понављао утјехе.

22. И ја Те хвалим уз псалтир, Твоју вјерност, Боже мој; свирам Ти на харфи, Свече Израиљев!

23. Радују се уста моја кад пјевам Теби, и *душа моја, коју си избавио. *Плач 3,58.

24. И језик мој сваки дан казује правду Твоју; јер су постиђени и посрамљени који ми траже зла.

Похвала великом цару и његовој влади.

Псалам о Соломуну.

72. Боже, дај цару суд свој, и правду своју сину цареву:

2. Он ће судити народу Твојему по правди, и невољницима Твојим по правици.

3. Родиће народу горе миром, и хумови правдом.

4. Он ће судити невољнима у народу, помоћи ће синовима ништега, и насилника ће оборити,

5. Бојаће се Тебе, док је Сунца и Мјесеца, од кољена до кољена.

6. Сићи ће као дажд на покошену ливаду, као капље које порашају земљу.

7. Процвјетаће у дане његове праведник и свуда мир докле тече Мјесеца.

8. Владаће од мора до мора, и од ˃Ријеке до крајева земаљских. ˃Еуфрат

9. Пред њим ће попадати дивљаци, и непријатељи његови прах ће лизати.

10. Цареви тарсијски и острвљани донијеће даре, *цареви шавски и савски даће данак. *Иса. 49,7.

11. Клањаће му се сви *цареви, сви народи биће му покорни. *Псал. 138,4.

12. Јер ће избавити убогога који цвили и невољнога који нема помоћника.

13. Биће милостив ништему и убогом, и живот ће јаднима спасти.

14. Од пријеваре и насиља искупиће их, и скупа ће бити крв њихова пред очима његовима.

15. Они ће добро живјети, и донијеће му злато из Шаве; и свагда ће се молити за њега, и сваки ће га дан благосиљати.

16. Биће пшенице на земљи изобила; по врховима горским лелујаће се класје његово као ливанска шума, и по градовима цвјетаће људи као трава на земљи.

17. Име ће његово бити увијек; докле тече Сунца, име ће његово расти. Благословиће се у њему, сви ће га народи звати блаженим.

18. Благословен Господ Бог, Бог Израиљев, који Једини чини *чудеса! *Јоило 2,26.

19. И благословено славно име Његово увијек! Славе Његове напуниће се сва земља. Амин и амин.

20. Свршише се молитве Давида, сина Јесејева.

Срдња и утјеха праведникова кад гледа срећу безбожникову.

Псалам Асафов.

73. Та добар је Бог Израиљу, онима који су чиста срца.

2. А ноге моје умало не зађоше, умало не ˃попузнуше стопала моја, ˃склизнуше

3. Јер се расрдих на безумнике видећи како безбожници добро живе.

4. Јер не знају за невољу до саме смрти, и тијело је њихово претило.

5. На пословима човјечијим нема их, и не муче се с другим људима.

6. Тога ради опточени су охолошћу као огрлицом, и обучени у обијест као у стајаће рухо.

7. Од дебљине избуљено им је око, срце пуно ˇклапе. ˇсујете

8. Потсмијевају се, пакосно говоре о насиљу, охоло говоре.

9. Уста своја дижу у небо, и Земљу пролази језик њихов.

10. И зато се онамо навраћају неки из народа Његова, и пију воду из пуна извора.

11. И говоре: Како ће разабрати Бог, зар Вишњи зна?

12. Па ето, ови безбожници срећни на свијету умножавају богатство.

13. Зар, дакле, узалуд чистим *срце своје, и умивам безазленошћу руке своје, *Псал. 24,4.

14. Допадам рана сваки дан, и муке свако јутро?

15. Кад бих казао: Говорићу као и они, изневјерио бих род синова Твојих.

16. И тако стадох размишљати да бих ово разумио; али то бјеше тешко у очима мојима.

17. Док најпослије уђох у светињу Божију, и дознах крај њихов.

18. Та на клизавом мјесту поставио си их, и бацаш их у пропаст!

19. Како зачас пропадају, гину, нестаје их од ненадне страхоте!

20. Као сан, кад се човјек пробуди, тако пробудивши их, Господе, у ништа обраћаш утвару њихову.

21. Кад кипљаше срце моје и растрзах се у себи,

22. Тада бијах незналица и не разумијевах; као живинче бијах пред Тобом.

23. Али сам свагда код Тебе, Ти ме држиш за десну руку.

24. По својој вољи водиш ме, и послије ћеш ме одвести у славу.

25. Кога имам на Небу, и с Тобом ничега нећу на земљи.

26. Чезне за Тобом тијело моје и срце моје; Бог је Град срца мојега и Дио мој довијека.

27. Јер ево који отступише од Тебе, гину; Ти истребљујеш свакога који чини прељубу остављајући Тебе.

28. А мени је добро бити близу Бога. На Господа полажем надање своје, и казиваћу сва чудеса Твоја.

Молба за помоћ кад се страшно опустоши Светиња.

Наук Асафов.

74. Зашто се, Боже, срдиш на нас дуго; дими се *гњев Твој на †овце паше Твоје? *Псал. 85,5; †Псал. 95,7.

2. Опомени се сабора својега, који си стекао од старине, искупио Себи у насљедну државу, горе Сиона, на којој си се населио.

3. Подигни стопе своје на старе развалине: све је разрушио непријатељ у Светињи.

4. Ричу непријатељи Твоји на мјесту сабора Твојих, своје обичаје постављају мјесто наших обичаја.

5. Видиш, они су као онај који подиже сјекиру на сплетене гране у дрвета.

6. Све у њему што је резано разбише сјекирама и ˇбрадвама. ˇтесарска алатка

7. Огњем сажегоше Светињу Твоју; на земљу обаливши оскврнише стан имена Твојега.

8. Рекоше у срцу својем: Потримо их сасвијем. Попалише сва мјеста сабора Божијих на земљи.

9. Обичаја својих не видимо, нема више пророка, и нема у нас ко би знао докле ће то трајати.

10. Докле ће се, Боже, ругати насилник? Хоће ли довијека противник пркосити имену Твојему?

11. Зашто устављаш руку своју и десницу своју? Пружи из њедара својих, и истријеби их.

12. Боже, *Царе мој, који од старине твориш спасење посред Земље! *Псал. 44,4.

13. Ти си силом својом раскинуо море, и сатро главе воденим наказама.

14. Ти си размрскао главу ˇкрокодилу, дао га онима који живе у пустињи да га једу. ˇлевијатану

15. Ти си отворио изворе и потоке, Ти си исушио *ријеке које не пресишу. *Псал. 105,41.

16. Твој је дан и Твоја је ноћ, Ти си *поставио звијезде и Сунце. *Јер. 33,25.

17. Ти си утврдио све крајеве земаљске, љето и зиму Ти си уредио.

18. Опомени се тога, непријатељ се руга Господу, и народ безумни не мари за име Твоје.

19. Не дај ˅звијерима живот грлице своје, немој заборавити *стада страдалаца својих за свагда. ˃јастребу *Пјес. 4,1.

20. Погледај на завјет; јер су све пећине земаљске пуне станова безакоња.

21. Невољник нек се не врати срамотан, ништи и убоги нека хвале име Твоје.

22. Устани, Боже, брани ствар своју, опомени се како Ти се безумник руга сваки дан!

23. Не заборави ˅обијести непријатеља својих, вике, коју једнако дижу противници Твоји! ˃осионости

Захвалност Богу који суди охолијем.

Начелнику пјевачком. Напев: Немој погубити. Псалам Асафов. Пјесма.

ПРИСНОСТ

75. Хвалимо те, Боже, хвалимо; близу је име Твоје. За Тебе казују чудеса Твоја.

2. »Кад видим да је вријеме, судићу право.

3. Њише се Земља са свима који живе на њој, Ја утврђујем стубове њезине.

4. Кажем хвалишама: Не хвалите се, и безаконицима: Не дижите рога.

5. Не дижите увис рога својега, не говорите тврдоглаво.

6. Јер узвишивање не долази ни од истока ни од запада ни од пустиње;

7. Него је Бог Судија, једнога понижује, а другога узвишује.

8. Јер је чаша у руци Господу, вино ври, наточио је пуну, и раздаје из ње. И талог ће њезин прогутати, испиће сви безбожници на Земљи.«

9. А ја ћу казивати довијека, пјеваћу Богу Јаковљеву.

10. Све ћу рогове безбожницима поломити, а рогови праведникови узвисиће се.

Величина небеског судије.

Начелнику пјевачком. Уз жице. Псалам Асафов. Пјесма.

76. Зна се у Јудеји за Бога, у Израиља је велико име Његово.

2. У Салиму је стан Његов и насеље Његово на Сиону.

3. Ондје је поломио крилате стријеле луку, штит и мач и рат.

4. Ти си свијетао; дивнији од гора ˅хајдучких. ˃вјечних (LXX)

5. Који су јуначког срца посташе плијен, заспаше сном својим, и јунаци не ˅нађоше руку својих. ˃подигоше

6. Од пријетње Твоје, Боже Јаковљев, ˅дријемљу кола и коњ. ˃стоје

7. Ти си страшан, и ко ће се одржати пред лицем Твојим кад се разгњевиш?

8. С Неба јављаш суд; земља се препада и мучи,

9. Кад Бог устаје на суд, да помогне свима који страдају на земљи.

10. И гњев људски обраћа се у славу Теби, кад се једном опашеш гњевом.

11. Полажите и извршујте завјете Господу Богу својему; сви који сте око Њега, носите *даре Страшноме. *Псал. 68,29.

12. Он укроћава дух кнезовима, Он је страшан царевима земаљским.

Јадиковање у тешкој невољи;
утјеха у милости коју је Бог раније
чинио својему народу.

Начелнику пјевача Идутуновијех. Асафов псалам.

77. Глас мој иде к Богу, и ја призивљем Њега; глас мој иде к Богу, и Он ће ме услишити.

2. У дан туге своје тражих Господа; ноћу је рука моја подигнута, и не спушта се; душа моја неће да се утјеши.

3. Помињем Бога, и уздишем; размишљам, и ˅трне дух мој. ˃нестаје

4. Држим очи своје да су будне; клонуо сам, и не могу говорити.

5. Пребрајам старе дане и године од вијекова.

6. Опомињем се пјесама својих ноћу; разговарам са срцем својим, и испитујем дух свој:

7. »Зар ће се довијека гњевити на нас Господ, и неће више љубити?

8. Зар је за свагда престала милост Његова, и ријеч се прекинула од кољена на кољено?

9. Зар је заборавио милостив бити и у гњеву затворио милосрђе своје?«

10. И рекох: Жалосна је за мене ова промјена деснице Вишњега.

11. Памтим дјела Господња; памтим пређашње чудо Твоје.

12. Мислио сам о свијем дјелима Твојим, размишљао о радњи Твојој;

13. Боже, пут је Твој свет; који је бог тако велик као Бог наш?

14. Ти си Бог, који си чинио чудеса, показивао силу своју међу народима;

15. Мишицом си одбранио народ свој, синове Јаковљеве и Јосифове.

16. Видјеше Те воде, Боже, видјеше Те воде, и устрепташе, и бездане се задрмаше.

17. Из облака лијаше вода, облаци даваху глас, и стријеле Твоје лећаху.

18. Грмљаху громови Твоји по небу; муње Твоје сијеваху по васиљеној, *Земља се тресијаше и њихаше. *2.Сам. 22,8.

19. По мору бијаше пут Твој, и стазе Твоје по великој води, и траг Твој не познаваше се.

20. Водио си народ свој као овце руком Мојсијевом и Ароновом.

Вјерност Божија у вођењу
његова непослушна народа.

Наук Асафов.

78. Чуј, народе мој, наук мој, пригни ухо своје к ријечима уста мојих.

2. Отварам за причу уста своја, казаћу старе приповијетке.

3. Што слушасмо и дознасмо, и што нам казиваше оци наши,

4. Нећемо затајити од дјеце њихове, нараштају позном јавићемо славу Господњу и силу Његову и чудеса која је учинио.

5. Свједочанство подиже у Јакову, и у Израиљу постави Закон, који даде оцима нашим да га предају дјеци својој;

6. Да би знао потоњи нараштај, дјеца која ће се родити, па и они да би казивали својој дјеци

7. Да полажу на Бога надање своје, и не заборављају дјела Божија, и заповијести Његове да држе;

8. И да не буду као оци њихови, род неваљао и упоран, род који не бјеше тврд срцем својим, нити вјеран Богу духом својим.

9. Синови Јефремови наоружани, који стријељају из лука, вратише се натраг, кад бијаше бој.

10. Не сачуваше завјета Божијега, и по закону Његову не хтјеше ходити.

11. Заборавише дјела Његова, и чудеса, која им је показао,

12. Како пред оцима њиховијем учини чудеса у *земљи мисирској, на пољу код ›Соана; *1.Мој. 32,3. › стари град у Доњем Египту

13. Раздвоји море, и проведе их, од воде начини зид;

14. И води их дању облаком, и сву ноћ свијетлијем огњем;

15. Раскида стијене у *пустињи, и поји их као из велике бездане; *Псал. 105,41.

16. Изводи потоке из камена, и води воду ријекама.

17. Али они још једнако гријешише Њему, и гњевише Вишњега у пустињи.

18. И кушаше Бога у срцу свом, иштући јела по вољи својој,

19. И викаше на Бога, и рекоше: »Може ли Бог зготовити трпезу у пустињи?

20. Ево, Он удари у камен, и потече вода, и ријеке устадоше; може ли и хљеба дати? Хоће ли и меса поставити народу својему?«

21. Господ чу и разљути се, и огањ се разгорје на Јакова, и гњев се подиже на Израиља.

22. Јер не вјероваше Богу и не уздаше се у помоћ Његову.

23. Тада заповједи облацима одозго, и отвори врата небеска,

24. И пусти, те им подажди мана за јело, и *хљеб небески даде им. *Нем. 9,15.

25. Хљеба анђелскога јеђаше човјек; посла им јела до ситости.

26. Пусти небом ›устоку, и наведе силом својом југ; › источни вјетар

27. И као прахом засу их месом, и као пијеском морским птицама крилатим;

28. Побаца их сред окола њихова, око шатора њиховијех.

29. И наједоше се и даде им што су жељели.

30. Али их још и не прође жеља, још бјеше јело у устима њиховијем,

31. Гњев се Божји подиже на њих и помори најјаче међу њима, и младиће у Израиљу поби.

32. Преко свега тога још гријешише, и не вјероваше чудесима Његовијем.

33. И пусти, те дани њихови пролазише узалуд, и године њихове у страху.

34. Кад их убијаше, онда притјецаху к Њему, и обраћаху се и искаху Бога;

35. И помињаху да је Бог одбрана њихова, и Вишњи Избавитељ њихов.

36. Ласкаху Му устима својима, и језиком својим лагаху Га.

37. А срце њихово не бјеше Њему вјерно, и не бијаху тврди у завјету Његову.

38. Али Он бјеше *милостив, и покриваше гријех, и не помори их, често устављаше †гњев свој, и не подизаше све јарости своје. *Нем. 9,17; 2.Мој. 34,6. †Иса. 48,9.

39. Опомињаше се да су тијело, вјетар, који пролази и не враћа се.

40. Колико га пута расрдише у пустињи, и увриједише у земљи гдје се не живи!

41. Све наново кушаше Бога, и Свеца Израиљева ˇдражише. ˇвријеђаше

42. Не сјећаше се руке Његове и дана, у који их избави из невоље,

43. У који учини у Мисиру знаке своје и чудеса своја на пољу код Соана;

44. И проврже у крв ријеке њихове и потоке њихове, да не могоше пити.

45. Посла на њих бубине да их кољу, и жабе да их море.

46. Љетину њихову даде црву, и муку њихову скакавцима.

47. Винограде њихове поби градом, и смокве њихове сланом.

48. Граду предаде стоку њихову, и стада њихова муњи.

49. Посла на њих огњени *гњев свој, јарост, срдњу и мржњу, чету злијех анђела. *Рим. 2,8.

50. Равни стазу гњеву својему, не чува душа њиховијех од смрти, и живот њихов предаде помору.

51. Поби све првенце у Мисиру, први пород по колибама Хамовијем.

52. И поведе народ свој као овце, и води их као стадо преко пустиње.

53. Води их поуздано, и они се не бојаше, а непријатеље њихове затрпа море.

54. И доведе их на мјесто *Светиње своје, на ову гору, коју задоби десница Његова. *2.Мој. 15,17.

55. Одагна испред лица њихова народе; ждријебом раздијели њихово ˇдостојање, и по шаторима њиховијем насели кољена Израиљева. ˇнасљедство

56. Али они кушаше и срдише Бога Вишњега и уредаба Његовијех не сачуваше.

57. Одусташе и одвргоше се, као и оци њихови, ˇслагаше као рђав лук. ˇзатајише

58. Увриједише Га висинама својим, и идолима својим раздражише Га.

59. Бог чу и разгњеви се и расрди се на Израиља веома.

60. Остави насеље своје у *Силому, Шатор, у којем живљаше с људима. *Јер. 7,12.

61. И оправи у ропство славу своју, и красоту своју у руке непријатељеве.

62. И предаде мачу народ свој, и на достојање своје ˇзапламтје се. ˇразгњеви

63. Младиће његове једе огањ, и дјевојкама његовијем не пјеваше сватовских пјесама;

64. Свештеници Његови падаше од мача, и *удовице њихове не плакаше. *О Јову 27,15.

65. Најпослије као иза сна пробуди се *Господ, прену се као јунак кад се напије †вина. *Иса. 42,13. †Зах. 9,15.

66. И поби непријатеље своје с леђа, вјечној срамоти предаде их.

67. И не хтје шатора Јосифова, и кољена Јефремова не изабра.

68. Него изабра кољено Јудино, гору Сион, која му омиље.

69. И сагради *Светињу своју као горње своје станове, и као †земљу утврди је довијека. *2.Мој. 15,17. †1.О цар. 6,1.

70. И изабра Давида слугу својега, и узе га од торова овчијих,

71. И од дојилица доведе га да пасе народ Његов, Јакова, и насљедство Његово, *Израиља. *2.Сам. 5,2.

72. И он их пасе чистијем срцем, и води их мудријем рукама.

ПОШТЕЊЕ

Тужбалица над разореним Јерусалимом. Псалам Асафов.

79. Боже, незнабошци дођоше у ˅достојање Твоје; оскврнише свету цркву Твоју, *Јерусалим претворише у зидине. ˃насљедство *Јер. 26,18.

2. Трупље слуга Твојих дадоше птицама небескијем да их једу, тијела светаца Твојих звијерима земаљским.

3. Пролише крв њихову као воду око Јерусалима, и не бјеше ко да погребе.

4. Постадосмо потсмијех у сусједа својих, ругају нам се и срамоте нас који су око нас.

5. Докле ћеш се, Господе, једнако гњевити, и јарост Твоја горјети као огањ?

6. Излиј гњев свој на народе који Те не ˅знају, и на царства која не призивљу Твојега имена. ˃признају

7. Јер изједоше Јакова, и насеље његово опустише.

8. Не помињи пређашњих безакоња наших, већ похитај да нас пресретнеш милосрђем својим, јер смо веома олошали.

9. Помози нам, Боже, Спаситељу наш, ради славе имена својега, избави нас и очисти од гријеха наших ради имена својега.

10. Зашто да говоре незнабошци: Гдје је Бог њихов? Нека се покаже пред очима нашим освета над незнабошцима за проливену крв слугу Твојих!

11. Нека изађу пред лице Твоје уздаси сужањски, силом мишице своје сачувај ˅намијењене смрти. ˃од осуде на смрт

12. Седмином врати у њедра сусједима нашим ружење, којим Те ружише, Господе!

13. А ми народ Твој и овце паше Твоје довијека ћемо Тебе славити и од кољена на кољено казивати хвалу Твоју.

Молитва да Господ одржи народ израиљски – чокот који је лично посадио.

Начелнику пјевачком. Уз напев: Љиљани. Асафов псалам.

80. Пастиру Израиљев, чуј, који водиш синове Јосифове као овце, који сједиш на херувимима, јави се!

2. Пред Јефремом и Венијамином и Манасијом пробуди крјепост своју, и ходи да нам помогнеш.

3. Боже, поврати нас, нека засја лице Твоје да се спасемо!

4. Господе, Боже над војскама, докле ћеш се гњевити кад Те моли народ Твој?

5. Храниш их хљебом сузнијем, и појиш их сузама троструком мјером.

6. Учинио си да се око нас свађају сусједи наши, и непријатељи се наши смију међу собом.

7. Боже над војскама, поврати нас, нека засја лице Твоје да се спасемо!

8. Из Мисира си пренио чокот, изагнао народе, и посадио га.

9. Окрчио си за њ, и он пусти жиле, и заузе сву земљу.

10. Горе се покрише његовијем сјеном, и лозе су му као кедри Божији.

11. Пустио је лозе своје до мора и огранке своје до *Ријеке. *Псал. 72,8.

12. Зашто си му развалио ограду, да га кида ко год прође?

13. Горски вепар подгриза га, и пољска звијер једе га.

14. Боже над војскама, обрати се, погледај с *Неба и види, и обиђи виноград овај, *5.Мој. 26,15.

15. Сад овај, који је посадила десница Твоја, и сина, којега си укријепио Себи!

16. Попаљен је огњем, исјечен, од страшнога погледа Твојега пропаде.

17. Нека буде рука Твоја над човјеком деснице Твоје, над сином човјечијим којега си утврдио Себи!

18. И нећемо отступити од Тебе, оживи нас, и име Твоје призиваћемо.

19. *Господе, Боже над војскама, поврати нас, нека засја лице Твоје, да се спасемо!

*Псал. 27,4.

Истинско празновање.

Начелнику пјевачком. Уз ᵌгетску справу. Псалам Асафов. ᵌгудачки инструмент

81. Радујте се Богу, који нам даје крјепост; покликујте Богу Јаковљеву.

2. Подигните пјесме, дајте бубањ, слатке харфе са псалтиром.

3. Трубите о мијени у трубу, о ᵌуштапу ради празника нашега.

ᵌвријеме пуног мјесеца

4. Јер је такав закон у Израиљу, наредба од Бога Јаковљева.

5. За свједочанство постави Јосифу ово, кад иђаше на земљу мисирску. Језик, којега не знах, чух:

6. »Уклонио сам рамена његова од бремена, руке његове опростише се котарица.

7. У невољи си Ме зазвао, и избавих те, услиших те усред грома, на води Мериви искушах те.

8. Слушај, народе Мој, и засвједочићу ти, Израиљу, о кад би Ме послушао:

9. Да не буде у тебе туђега бога, и богу страноме немој се клањати.

10. Ја сам *Господ, Бог твој, који сам те извео из земље мисирске; отвори уста своја, и Ја ћу их напунити. *Псал. 37,3.

11. Али не послуша народ Мој гласа Мојега, Израиљ не мари за Ме.

12. И Ја их пустих на вољу *срца њихова, нека ходе по својим мислима. *Рим. 1,24.

13. О кад би народ Мој слушао Мене, и синови Израиљеви ходили путевима Мојим!

14. Брзо бих покорио непријатеље њихове, и на противнике њихове дигао бих руку своју;

15. Који мрзе на Господа, били би им покорни, и добри дани њихови били би довијека;

16. Најбољом бих пшеницом хранио њих, и *медом бих из камена ситио их.«

*5.Мој. 32,13.

У говору Господ пријети неправеднијем властима.

Псалам Асафов.

82. Бог стаде на сабору Божијем, усред богова изрече суд:

2. »Докле ћете судити неправо, и безбожницима гледати ко је ко?

3. Судите убогоме и сироти, онога кога гоне и ништега правдајте.

4. Избављајте убогога и ништега, из руке безбожничке отимајте.

5. Не познаше, нити разумјеше, ходе по тами; задрмаше се Земљи сви темељи.

6. Рекох: Богови сте, и синови Вишњега сви.

7. Али ћете као људи помријети, и као сваки кнез пашћете.«

8. Устани, Боже, суди Земљи; јер су Твоји по насљедству сви народи.

Молитва за помоћ против непријатеља Израиљева.

Пјесма. Псалам Асафов.

83. Боже, немој замукнути, немој шутјети, нити почивај, Боже!

2. Јер ево непријатељи Твоји узавреше, и који Те ненавиде, подигоше главу.

3. По народ Твој зло наумише, и договарају се на изабране Твоје.

4. Рекоше: Ходите да их истријебимо између народа да се више не спомиње име Израиљево.

5. Сложно присташе и супрот Теби вјеру ухватише:

6. Насеља Едомова и Исмаиловци, Моав и ᵌАгарени, ᵌпотомци Исмаилови

7. Гевал и Амон и Амалик, Филистеји с Тирцима;

8. И Асур удружи се с њима; постадоше мишица синовима Лотовијем.

9. Учини им онако као Мадијану, као Сисари, као Јавину на потоку Кисону,

10. Који су истријебљени у ᵌАендору, нагнојише собом земљу. ᵌЕндор

11. Уради с њима, с кнезовима њиховијем, као с Оривом и Зивом, и са свима главарима њиховијем као са Зевејем и Салманом.

12. Јер говоре: освојимо насеља Божија.

13. Боже мој, заповједи да буду као прах, као пијесак пред вјетром.

14. Као што огањ сажиже шуму, и као пламен што запаљује горе,

15. Тако их погнај буром својом и вихором својим смети их.

16. Покриј лице њихово срамотом, да би тражили име Твоје, Господе!

17. Нека се стиде и срамe довијека, нека се смету и изгину!

18. И нека знају да си Ти, којему је име *Господ, Једини Највиши над свом Земљом. *2.Мој. 15,3.

Чежња за Светињом.

Начелнику пјевачком. Уз гетску справу. Псалам синова Корејевих.

84. Како су мили станови Твоји, *Господе над силама! *Језек. 24,21. Псал. 26,8.

2. Гине душа моја желећи у дворе Господње; срце моје и тијело моје отима се к Богу живоме.

3. И птица находи кућу, и ластавица гнијездо себи гдје леже птиће своје, код олтара Твојих, Господе над силама, Царе мој и Боже мој!

4. Благо онима који живе у дому Твом! Они Те хвале без престанка.

5. Благо онима којима је сила у Теби, и којима су у срцу путеви Твоји!

6. Идући долином плачевном, претварају је у изворе, и дажд је одијева благословима.

7. Иду збор за збором, јављају се пред Богом на Сиону.

8. Господе, Боже над силама, услиши молитву моју, Боже Јаковљев!

9. Боже, Браничу наш, сагни се и види лице помазаника својега!

10. Јер је бољи један дан у дворима Твојим од хиљаде. Волим бити на прагу дома Божијега него живјети у шаторима безбожничким.

11. Јер је Господ Бог Сунце и Штит, Господ даје благодат и славу; онима који ходе у безазлености не ускраћује ниједнога добра.

12. Господе над силама, благо човјеку, који се у Те узда!

Молба да Господ опет благослови народ према којем је раније био милостив.

Начелнику пјевачком. Псалам синова Корејевих.

85. Смиловао си се, *Господе, на земљу своју, повратио си †робље Јаковљево. *Језек. 39,25; Јер. 30,18. †Псал. 126,1.

2. Опростио си неправду народу својему, покрио си све гријехе његове.

3. Уставио си сву јарост своју, ублажио жестину гњева својега.

4. Поврати нас, Боже, Спаситељу наш, прекини срдњу своју на нас.

5. Зар ћеш се довијека гњевити на нас, и протегнути гњев свој од кољена на кољено?

6. Зар се нећеш повратити и оживити нас, да би се народ Твој радовао о Теби?

7. Покажи нам, Господе, милост своју, и помоћ своју дај нам.

8. Да послушам шта говори Господ Бог. Он изриче мир народу својему и светима својим, и онима који се обраћају срцем к Њему.

9. Да, близу је онијех који Га се боје помоћ Његова, да би населио славу у земљи нашој!

10. Милост и *истина срешће се, †правда и мир пољубиће се. *Мих. 7,20. †Псал. 72,2.

11. Истина ће никнути из *земље и правда ће с Неба приникнути. *Иса. 45,8.

12. И Господ ће дати добро, и земља наша даће плод свој.

13. Правда ће пред Њим ићи, и поставиће на пут стопе своје.

Молитва у великој невољи.

Молитва Давидова.

86. Пригни, Господе, ухо своје и услиши ме, јер сам невољан и ишт.

2. Сачувај душу моју, јер сам Твој поклоник. Спаси слугу својега, Боже мој, који се у те узда.

3. Смилуј се на ме, Господе, јер к Теби вичем вазда.

ПРАШТАЊЕ

4. Обесели душу слуге својега, јер к Теби, Господе, подижем душу своју.

5. Јер си Ти, Господе, добар и милосрдан и веома милостив свима који Те призивљу.

6. Чуј, Господе, молитву моју, и слушај глас мољења мојега.

7. У дан туге своје призивљем Те, јер ћеш ме услишити.

8. Нема међу боговима таквога какав си Ти, Господе, и нема дјела таквијех каква су Твоја.

9. Сви народи, које си створио, доћи ће и поклонити се пред Тобом, Господе, и славити име Твоје.

10. Јер си Ти велик и твориш чудеса; Ти си један Бог.

11. Покажи ми, Господе, пут свој, и ићи ћу у истини Твојој; учини нека се мили срцу мојему бојати се имена Твојега.

12. Славићу Те, Господе Боже мој, свијем срцем својим, и поштоваћу име Твоје довијека.

13. Јер је милост Твоја велика нада мном, и извадио си *душу моју из ᵊпакла најдубљега. *Псал. 56,13. ᵊподземља

14. Боже, охолице усташе на мене, и гомила насилника тражи душу моју, и немају Тебе пред собом.

15. Али Ти, *Господе, Боже милостиви и благи, стрпљиви и богати добротом и истином, *Псал. 103,8; 86,5.

16. Погледај на ме и смилуј ми се, дај силу своју слузи својему, и помози сину слушкиње своје;

17. Учини са мном чудо доброте. Нека виде који ме ненавиде, и постиде се, што си ми, Господе, помогао и утјешио ме.

Сион се слави што је обратио многобошце.

Псалам синова Корејевих. Пјесма.

87. Што је сам основао на горама светијем,

2. Врата сионска љуби Господ више свијех станова Јаковљевијех.

3. Славно казују за тебе, граде Божји!

4. »Међу оне, који ме знају, бројићу Мисир и Вавилон. Гле и Филистеји и Тир с Етиопском ондје су се родили.«

5. О Сиону ће се говорити: Тај се и тај родио у њему; сам Вишњи утврђује га.

6. Господ ће у пријепису народа завикати: Овај се родио у њему.

7. И који пјевају и веселе се, сви су извори моји у теби.

Молитва у тешком искушењу и у смртној опасности.

Пјесма. Псалам синова Корејевих. Начелнику пјевачком, да се пјева уз свиралу. Наук Емана од дома Зарина.

88. Господе Боже, Спаситељу мој, дању вичем и ноћу пред Тобом.

2. Нек изађе преда Те молитва моја, пригни ухо своје к јауку мојему;

3. Јер је душа моја пуна јада, и живот се мој примаче паклу.

4. Изједначих се с онима који у гроб одлазе, постадох као човјек без силе,

5. Као међу мртве бачен, као убијени, који леже у гробу, којих се више не сјећаш, и који су од руке Твоје далеко.

6. Метнуо си ме у јаму најдоњу, у таму, у бездан.

7. Отежа ми гњев Твој, и свима валима својим удараш ме.

8. Удаљио си од мене познанике моје, њима си ме омразио; затворен сам, и не могу изаћи.

9. Око моје усахну од јада, вичем Те, Господе, вазда, пружам к Теби руке своје.

10. Еда ли ћеш на мртвима чинити чудеса, или ће мртви устати и Тебе славити?

СТАЊЕ МРТВИХ

11. Еда ли ће се у гробу приповиједати милост Твоја, и истина Твоја у трухљењу?

12. Еда ли ће у тами познати чудеса Твоја, и правду Твоју гдје се све заборавља?

13. Али ја, Господе, к Теби вичем, и јутром молитва моја срета Те.

14. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, и одвраћаш лице своје од мене?

15. Мучим се и издишем од удараца, подносим страхоте Твоје, без надања сам.

16. Гњев Твој стиже ме, страхоте Твоје раздиру ме.

17. Оптјечу ме сваки дан као вода, стежу ме отсвуда.

18. Удаљио си од мене друга и пријатеља; познаници моји сакрили су се у мрак.

Утјеха за Давидов дом у Божијем обрицању.

Наук Етана од дома Зарина.

89. О милости ћу Господњој пјевати увијек, од кољена на кољено јављаћу истину Твоју устима својима.

2. Јер знам да је зававијек основана милост, и на небесима да си утврдио истину своју, рекавши:

3. »Учиних завјет с избраним својим, заклех се Давиду, слузи својему:

4. Довијека ћу утврђивати потомство твоје и пријесто Твој уређивати од кољена до кољена.«

5. Небо казује чудеса Твоја, Господе, и истину Твоју сабор светијех.

6. Јер ко је над облацима раван Господу? Ко ће се изједначити с Господом међу синовима Божијим?

7. Богу се ваља клањати на сабору светијех, страшнији је од свијех који су око Њега.

8. Господе, Боже над војскама, ко је силан као Ти, Боже? И истина је Твоја око Тебе.

9. Ти владаш над силом морском; кад подигне вале своје, Ти их укроћаваш.

10. Ти си оборио охоли Мисир као рањеника, крјепком мишицом својом расијао си непријатеље своје.

11. Твоје је небо и твоја је Земља; Ти си саздао васиљену и што је год у њој.

12. Сјевер и југ Ти си створио, *Тавор и Ермон о Твом се имену радује. *Исус Н. 19,22.

13. Твоја је мишица крјепка, силна је рука Твоја, и висока десница Твоја.

14. Благост је и *правда подножје пријестолу Твојему, милост и истина иде пред лицем Твојим. *Псал. 85,10.

15. Благо народу који зна трубни поклич! Господе, у свјетлости лица Твојега они ходе;

16. Именом се Твојим радују вазда̄н, и правдом Твојом узвишују се.

17. Јер си Ти красота силе њихове, и по милости Твојој узвишује се рог наш.

18. Јер је од Господа одбрана наша, и од Светога Израиљева цар наш.

19. Тада си говорио у утвари вјернима својим, и рекао: »Послах помоћ јунаку, узвисих *избранога својега из народа. *Псал. 89, 3.

20. Нађох Давида слугу својега, светим уљем својим помазах га.

21. Рука ће Моја бити једнако с њим, и мишица Моја кријепиће га.

22. Неће га непријатељ надвладати, и син безакоња неће му досадити.

23. Потрћу пред лицем његовијем непријатеље његове, и ›ненавиднике његове поразиће. › противнике

24. Истина је Моја и милост Моја с њим; и у Моје име узвисиће се рог његов.

25. Пружићу на море руку његову, и на ријеке десницу његову.

26. Он ће Ме звати: Ти си Отац мој, Бог мој и Град спасења мојега.

27. И Ја ћу га учинити првенцем, вишим од царева земаљских.

28. Довијека ћу му хранити милост своју, и *завјет је Мој с њим вјеран. *Иса. 55,3.

29. Продужићу подмладак његов довијека, и пријесто његов као дане небеске.

30. Ако синови његови оставе *закон Мој, и не узиду у заповијестима Мојим; *Јер. 9,13.

31. Ако погазе уредбе Моје, и заповијести Мојих не сачувају,

32. Онда ћу их покарати прутом за непокорност, и ранама за безакоње њихово;

33. Али милости своје нећу узети од њега, нити ћу преврнути истином својом;

34. Нећу погазити завјета својега, и што је изашло из уста Мојих нећу порећи.

35. Једном се заклех светошћу својом; зар да слажем Давиду?

36. Потомство ће његово трајати довијека, и *пријесто његов као сунце преда Мном; *2.Сам. 7,16.

37. Он ће стајати увијек као мјесец и вјерни свједок у облацима.«

ЗАШТИТА

38. А сад си одбацио и занемарио, разгњевио си се на помазаника својега;

39. Занемарио си *завјет са слугом својим, бацио си на земљу вијенац његов.

*Зах. 11,10.

40. Развалио си све ограде његове, градове његове обратио си у зидине.

41. Плијене га сви који пролазе онуда, поста потсмијех у сусједа својијех.

42. Узвисио си десницу непријатеља његовијех, обрадовао си све противнике његове.

43. Завратио си оштрице мача његова, и нијеси га укријепио у боју;

44. Узео си му свјетлост, и пријесто његов оборио си на земљу;

45. Скратио си дане младости његове и обукао га у срамоту.

46. Докле ћеш се, Господе, једнако одвраћати, докле ће као огањ пламтјети гњев Твој?

47. Опомени се какав је вијек мој, како си ни на што створио све синове Адамове?

48. Који је човјек живио и није смрти видио, и избавио душу своју из руку →паклենијех?

→подземља

49. Гдје су пређашње *милости Твоје, Господе? Клео си се Давиду истином својом.

*Иса. 55,3.

50. Опомени се, Господе, пријекора слугу својих, који носим у њедрима својим од свијех силнијех народа,

51. Којим коре непријатељи Твоји, Господе, којим коре траг помазаника твојега.

52. Благословен Господ увијек! Амин, амин.

Бог је вјечан, грјешни људи су пролазни. Молитва за милост.

Молитва Мојсија, човјека Божијега.

90. Господе, Ти си нам Уточиште од кољена до кољена.

2. Прије него се горе родише и сазда се Земља и васиљена, и од вијека и до вијека Ти си Бог.

3. Ти повраћаш човјека у трулеж, и говориш: Вратите се синови људски!

4. Јер је тисућа година пред очима Твојима као дан јучерашњи, кад мине, и као стража ноћна.

5. Ти их као поводњем односиш; они су као сан, као трава, која рано вене,

6. Ујутру цвјета и увене, увече се покоси и сасуши.

7. Јер нас нестаје од гњева Твојега, и од јарости Твоје у сметњи смо.

8. Ставио си безакоња наша преда се, и тајне наше на свјетлост лица својега.

9. Сви се дани наши прекраћују од срдње Твоје, године наше пролазе као глас.

10. Дана година наших свега има до седамдесет година, а у јачега до осамдесет година: и сам је цвијет њихов мука и невоља; јер теку брзо, и ми одлијећемо.

11. Ко зна силу гњева Твојега и Твоју јарост, да би Те се као што треба бојао?

12. Научи нас тако бројати дане наше, да бисмо стекли *срце мудро. *Приче 2,2.

13. Поврати се, Господе! Докле ћеш? Смилуј се на слуге своје.

14. Ујутру нас насити доброте своје, и радоваћемо се и веселити у све дане своје.

15. Обрадуј нас према данима, у које си нас мучио, и према годинама, у које смо гледали невољу.

16. Нека се покаже на слугама Твојим дјело Твоје, и слава Твоја на синовима њиховијем.

ПОТВРДА

17. Нека буде добра воља *Господа Бога нашега с нама, и дјело руку наших доврши нам, и дјело руку наших доврши.

*2.Сол. 2,16; Иса. 26,12.

Свемогући Бог је заштита у свијем опасностима.

91. Који живи у заклону Вишњега, у сјену Свемогућега почива.

ОДМОР

2. Говори Господу: Ти си Уточиште моје и Бранич мој, Бог мој, у којега се уздам.

3. Он ће те избавити из замке птичареве, и од љутога помора;

4. Перјем својим осјениће те, и под крилима Његовијем заклонићеш се; истина је Његова штит и ограда.

5. Нећеш се бојати страхоте ноћне, стријеле, која лети дању,

6. Помора, који иде по мраку, болести, која у подне мори.

7. Пашће поред тебе тисућа и десет тисућа с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи.

8. Само ћеш гледати очима својима, и видјећеш плату безбожницима.

9. Јер си Ти, Господе, поуздање моје. Вишњега си изабрао себи за уточиште.

10. Неће те зло задесити, и ударац неће досегнути до колибе твоје.

11. Јер *анђелима својим заповиједа за тебе да те чувају по свијем путовима твојим.

*Мат. 4,6.

12. На руке ће те узети да гдје не запнеш за камен ногом својом.

13. На лава и на аспиду наступаћеш и газићеш лавића и змаја.

14. »Кад Ме љуби, избавићу га; заклонићу га, кад је познао име Моје.

15. Зазваће Ме, и услишићу га; с њим ћу бити у невољи, избавићу га и прославићу га.

16. Дуга живота наситићу га, и показаћу му *спасење своје.«

*Псал. 50,23.

Хвала Богу који кажњава безбожнике и благосиља праведнике.

Псалам. Пјесма за Суботу.

92. Лијепо је хвалити Господа, и пјевати имену Твојему, Вишњи,

2. Јављати јутром милост Твоју, и истину Твоју ноћу,

3. Уз десет жица и уз псалтир, и уз јасну лиру!

4. Јер си ме развеселио, Господе, дјелима својим, с дјела руку Твојих радујем се.

5. Како су велика дјела Твоја, Господе! Веома су дубоке помисли Твоје.

6. Безумник не зна, и незналица то не разумије.

7. Кад безбожници ничу као трава и цвјетају сви који чине безакоње, то бива зато да би се истријебили довијека.

8. А Ти си, Господе, висок увијек.

9. Јер ево непријатељи Твоји, Господе, јер ево непријатељи Твоји гину, и расипају се сви који чине безакоње;

10. А мој рог Ти узвишујеш као рог у једнорога, ја сам *помазан новијем уљем.

*Псал. 23,5.

11. И око моје види непријатеље моје, и о безаконицима, који устају на мене, слушају уши моје.

12. Праведник се зелени као ᵛфиник, као ᵛᵛкедар на Ливану узвишује се.

ᵛпалма ᵛᵛCedrus Libani

13. Који су засађени у дому Господњем, зелене се у дворовима Бога нашега;

14. Родни су и у старости, једри и зелени,

15. Јављајући да је праведан Господ, Бранич мој, и да нема у Њему *неправде.

*Рим. 9,14.

Величанство царства Божијег.

93. Господ *царује. Обукао се у †величанство, обукао се ‡Господ у силу, и опасао се. Зато је васиљена тврда, и неће се помјерити.

*Иса. 52,7. †Псал. 104,1. ‡Откр. 19,6.

2. Пријесто Твој стоји од ᵛискона; одвијека Ти си.

ᵛпочетка

3. Подижу ријеке, Господе, подижу ријеке глас свој, подижу ријеке вале своје:

4. Од хујања воде многе и силне, од вала морских силнији је на висини Господ.

5. Свједочанства су Твоја веома тврда; дому Твојему припада светост, Господе, на дуго вријеме.

Молитва против угњетача народа Господњег.

94. Боже од освете, Господе, Боже од освете, покажи се!

2. Подигни се, Судијо земаљски, подај заслугу охолима.

3. Докле ће се безбожници, Господе, докле ће се безбожници хвалити?

4. Руже и охоло говоре, величају се сви који чине безакоње.

5. Газе народ Твој, Господе, и ᵛдостојање Твоје муче.

ᵛнасљедство

6. Удовицу и дошљака убијају, и сироте море.

7. И говоре: Неће видјети Господ, и неће дознати Бог Јаковљев.

8. Уразумите се, прелуди људи, безумни кад ћете бити паметни?

9. Који је створио ухо, зар не чује, и који је око начинио, зар не види?

10. Зар неће ˃обличити који народе уразумљује, који учи човјека да зна? ˃уочити

11. *Господ зна мисли људима како су ништавне. *1.Кор. 3,20.

12. Благо *човјеку кога Ти, Господе, уразумљујеш, и законом својим учиш; *О Јову 5,17.

13. Да би му дао мир у зле дане, док се ископа јама безбожнику.

14. Јер неће одбацити *Господ народа својега, и достојања својега неће оставити. *5.Мој. 31,6.

15. Јер ће се суд вратити на правду, и њега ће наћи сви правога срца.

16. Ко ће устати за мене супрот злима? Ко ће стати за мене супрот онима који чине безакоње?

17. Кад ми Господ не би био Помоћник, брзо би се душа моја преселила онамо гдје се ˃мучи. ˃ћути

18. Кад речем: Дрхће ми нога, милост Твоја, Господе, прихвата ме.

19. Кад се умноже бриге у срцу мом, утјехе Твоје разговарају душу моју.

НАДА

20. Еда ли ће близу Тебе стати пријесто крвнички, и онај који намишља насиље насупрот закону?

21. Спремају се на душу праведникову, и крв праву окривљују.

22. Али је Господ моје Пристаниште, и Бог је мој тврдо Уточиште моје.

23. Он ће им вратити за безакоње њихово, за њихову злоћу истријебиће их, истријебиће их Господ, Бог наш.

Позивање за хваљење Бога.
Опомена непослушнијем.

95. Ходите, запјевајмо Господу, покликнимо Богу, Граду спасења својега!

2. Изађимо пред лице Његово с хвалом, у пјесмама покликнимо Му!

3. Јер је Господ велик Бог и велик Цар над свијем боговима.

4. У Његовој су руци дубине земаљске, и висине горске Његове су.

5. Његово је море и Он га је створио, и сухоту руке су Његове начиниле.

6. Ходите, поклонимо се, припаднимо, клекнимо пред Господом Творцем својим.

7. Јер је Он Бог наш, и ми народ паше Његове и овце руке Његове. Сад кад бисте послушали глас Његов:

8. »Немојте да вам одрвени срце ваше као у Мериви, као у дан кушања у пустињи,

9. Гдје Ме кушаше оци ваши, испиташе и видјеше дјело Моје.

10. Четрдесет година срдих се на род онај, и рекох: Ови људи тумарају срцем, и не знају путова Мојих;

11. И зато се заклех у гњеву свом да неће ући у ˃мир Мој.« ˃покој

Господ је славни Творац
све Земље.

96. Пјевајте Господу пјесму нову, *пјевај Господу, сва Земљо! *1.Днев. 16,23.

2. Пјевајте Господу, благосиљајте име Његово, јављајте од дана на дан спасење Његово.

3. Казујте по народима славу Његову, по свијем племенима чудеса Његова.

4. Јер је велик Господ и ваља Га хвалити: Страшнији је од свијех богова.

5. Јер су сви богови у народа ништа: а Господ је небеса створио.

6. Слава је и величанство пред лицем Његовијем, сила и красота у Светињи Његовој.

7. Дајте Господу, племена народна, дајте Господу славу и част.

8. Дајте Господу славу према имену Његову. Носите даре и идите у дворе Његове.

9. Поклоните се Господу у светој красоти. Стрепи пред Њим, сва Земљо!

10. Реците народима: *Господ царује; зато је васиљена тврда и неће се помјестити; Он ће судити народима право. *Псал. 93,1.

11. Нек се веселе небеса, и земља се радује; нек пљеска море и што је у њему;

12. Нека скаче поље и све што је на њему; тада нек се радују сва дрвета шумска,

13. Пред лицем Господњим; јер иде, јер иде да суди Земљи. Судиће васиљеној по *правди, и народима по истини својој.

*Откр. 19,11.

Сион се радује што је Бог
висок над свом Земљом.

97. Господ царује: Нек се радује Земља! Нек се веселе острва многа.

2. Облак је и мрак око Њега; благост и правда подножје су пријестолу Његову.

3. Огањ пред Њим иде, и пали наоколо непријатеље Његове.

4. Муње Његове сијевају по васиљеној; види и стрепи Земља.

5. Горе као восак топе се од лица Господњега, од лица Господа свој Земљи.

6. Небеса казују правду Његову, и сви народи виде славу Његову.

7. Нек се стиде сви који се клањају киповима, који се хвале идолима својим. Поклоните Му се сви богови.

8. Чује и радује се Сион, и кћери се јудејске веселе ради судова Твојих, Господе!

9. Јер си Ти, Господе, висок над свом Земљом и надвишујеш све богове.

10. Који љубите Господа, мрзите на зло. Он чува живот ˅светаца својих; из руку безбожничких отима их. ˃праведника

11. Свјетлост се просипа на праведника, и весеље на оне који су права срца.

12. Радујте се праведни о Господу, и славите свето име Његово.

Клицање и попијевање о побједама
Господњим по свему свијету.

Псалам.

98. Појте Господу пјесму нову, јер учини чудеса. Поможе Му десница Његова и света мишица Његова.

2. Јави Господ спасење своје, пред народима откри правду своју.

3. Опомену се милости своје и вјерности своје дому Израиљеву. Видјеше сви крајеви земаљски спасење Бога нашега.

4. Радуј се Господу, сва Земљо; пјевајте, покликујте и попијевајте!

5. Запевајте Господу уз харфу, уз харфу и гласом псаламским.

6. У трубе и рогове затрубите пред царем Господом.

7. Нека пљеска море и што је у њему, васиљена и који у њој живе;

8. Ријеке нека пљескају рукама; скупа горе нек се радују

9. Пред лицем Господњим; јер иде да суди Земљи; судиће васиљеној праведно, и народима вјерно.

Светост влада у царству
Господњем.

99. Господ царује: Нека стрепе народи; сједи на херувимима; нек се дрма Земља!

2. Господ је на Сиону велик, и висок над свима народима.

3. Нека славе велико и страшно име Твоје; да је свет!

4. Нека славе силу Цара који љуби правду. Ти си утврдио правду; суд и правду Ти си уредио у Јакову.

5. Узвишујте Господа Бога нашега, и клањајте се подножју Његову; да је свет!

6. Мојсије и Арон, свештеници Његови, и Самуило један од онијех који призивљу име Његово, призиваху Бога, и Он их услиши.

7. У стубу од облака говораше њима; они чуваше заповијести Његове и уредбу коју им даде.

8. Господе, Боже наш, Ти си их услишио; Ти си им био Бог благ и плаћао за дјела њихова.

9. Узвишујте Господа Бога нашега, и клањајте се на светој гори Његовој, јер је свет Господ Бог наш.

Похвална пјесма за народ Божији.

Псалам похвалан.

100. Радуј се Господу, сва Земљо! 2. Служите Господу весело; идите пред лице Његово пјевајући!

3. Познајте Господ да је Бог. Он нас је створио, и ми смо ˅достојање Његово, народ Његов и овце паше Његове. ˃насљедство

4. Улазите на врата Његова са славом, у дворе Његове с хвалом. Славите Га, и благосиљајте име Његово.

5. Јер је добар Господ; милост је Његова увијек, и истина Његова од кољена на кољено.

Огледало владе Давидове.

Псалам Давидов.

101. О милости и правди пјевам; Тебе, Господе, славим.

2. Размишљам о путу правом, кад би год дошао к мени, ходим у безазлености срца својега у дому свом.

ПОШТЕЊЕ

3. Не стављам пред очи своје ријечи непотребне, мрзим на дјела која су против закона, не пристајем за њима.

4. Срце покварено далеко је од мене; злијех не знам.

5. Ко тајно опада ближњега својега, тога изгоним; ко је охола ока и надута срца, тога не трпим.

6. Очи су моје обраћене на вјерне на земљи, да би сједели са мном. Ко ходи путем правијем, тај служи мени.

7. Не живи у дому мојем који ради лукаво; који говори лаж, не стоји пред очима мојима.

8. Јутром затирем све безбожнике на земљи, да бих истријебио из града Господњега све који чине безакоње.

Покајничка молитва да Господ опет подигне Сион.

Молитва невољнога, кад му је тешко, и пред Господом излива тугу своју.

102. Господе, чуј молитву моју, и вика моја нек изађе преда Те.

2. Немој одвратити лица својега од мене; у дан кад сам у невољи пригни к мени ухо своје, у дан кад Те призивам, похитај, услиши ме.

3. Јер прођоше као дим дани моји, кости моје као топионица огорјеше.

4. Покошено је као трава и посахло срце моје, да заборавих јести хљеб свој.

5. Од уздисања мојега приону кост моја за месо моје.

6. Постадох као гем у пустињи; ја сам као сова на зидинама.

7. Не спавам, и сједим као птица без друга на крову.

8. Сваки дан руже ме непријатељи моји, и који су се помамили на мене, мном се уклињу.

9. Једем пепео као хљеб, и пиће своје растварам сузама

10. Од гњева Твојега и срдње Твоје; јер подигавши ме бацио си ме.

11. Дани су моји као сјен, који пролази, и ја као трава осуших се.

12. А Ти, Господе, остајеш довијека, и спомен Твој од кољена до кољена.

13. Ти ћеш устати, смиловаћеш се на Сион, јер је вријеме смиловати се на њ, јер је дошло вријеме;

14. Јер слугама Твојим омиље и камење његово, и прах његов жале.

15. Тада ће се незнабошци бојати имена Господњега, и сви *цареви земаљски славе Његове; *Псал. 138,4.

16. Јер ће Господ сазидати Сион, и јавити се у слави својој;

17. Погледаће на молитву онијех који немају помоћи, и неће се оглушити о молбе њихове.

18. Написаће се ово потоњему роду, и народ наново створен хвалиће Господа,

19. Што је ↘приникао са свете висине своје, *Господ погледао с †Неба на Земљу, ↘се нагнуо *Псал. 14,2. †5.Мој. 26,15.

20. Да чује уздисање сужњево, и одријеши синове смртне;

21. Да би казивали на Сиону име Господње и хвалу Његову у Јерусалиму,

22. Кад се скупе народи и царства да служе Господу.

23. Строшио је на путу крјепост моју, скратио дане моје.

24. Рекох: Боже мој, немој ме узети у половини дана мојих. Твоје су године од кољена до кољена.

25. Давно си поставио *Земљу, и †небеса су дјело руку Твојих. *1.Мој. 1,1. †Јевр. 1,10.

26. То ће проћи, а Ти ћеш остати; све ће то као хаљина овештати, као хаљину промијенићеш их и промијениће се.

27. Али Ти си тај исти и године Твоје неће истећи.

28. Синови ће слугу твојих живјети, и потомство ће се њихово утврдити пред лицем Твојим.

Слављење милости Божије према грјешнијем и слабијем људима.

Псалам Давидов.

103. Благосиљај, душо моја, Господа, и све што је у мени свето име Његово.

2. Благосиљај, душо моја, Господа, и не заборављај ниједнога добра што ти је учинио.

3. Он ти прашта све гријехе и исцјељује све болести твоје;

4. Избавља од гроба живот твој, вјенчава те добротом и милошћу;

5. Испуња добрим жеље твоје, понавља се као у орла младост твоја.

6. Господ твори правду и суд свима којима се криво чини.

7. Показа путеве своје Мојсију, синовима Израиљевим дјела своја.

8. Милостив је и добар Господ, спор на гњев и веома благ.

9. Не гњеви се једнако, нити се довијека срди.

10. Не поступа с нама по гријесима нашим, нити нам враћа по неправдама нашим.

11. Него колико је небо високо од Земље, толика је милост Његова к онима који Га се боје.

12. Колико је исток далеко од запада, толико удаљује од нас безакоња наша.

13. Како отац жали синове, тако *Господ жали оне који Га се боје. *5.Мој. 8,5.

14. Јер зна грађу нашу, опомиње се да смо прах.

15. Дани су човјечији као трава; као цвијет у пољу, тако цвјета.

16. Дуне вјетар на њ, и нестане га, нити ће га више познати мјесто његово.

17. Али *милост Господња остаје одвијека и довијека на онима који Га се боје, и правда Његова на синовима синова, *2.Мој. 20,6.

18. Који држе *завјет Његов, и памте заповијести Његове, да их извршују. *5.Мој. 7,9.

19. Господ на небесима постави пријесто свој, и царство Његово свијем влада.

20. Благосиљајте Господа анђели Његови, који сте силни крјепошћу, извршујете ријеч Његову слушајући глас ријечи Његове.

21. Благосиљајте Господа све војске Његове, слуге Његове, који творите вољу Његову.

22. Благосиљајте Господа сва дјела Његова, по свијем мјестима владе Његове! Благосиљај, душо моја, Господа!

Слава Божија у дјелима Његовијем.

104. Благосиљај, душо моја, Господа! Господе, Боже мој, велик си веома, обукао си се у величанство и красоту.

2. Обукао си свјетлост као хаљину, разапео небо као шатор;

3. Водом си покрио дворове своје, облаке начинио си да су Ти кола, идеш на крилима вјетренијем.

4. Чиниш вјетрове да су Ти анђели, пламен огњени да су Ти слуге.

5. Утврдио си Земљу на темељима њезиним, да се не помјести на вијек вијека.

6. Безданом као хаљином одјенуо си је; на горама стоје воде.

7. Од пријетње Твоје бјеже, од громовнога гласа Твојега теку.

8. Излазе на горе и слазе у долине, на мјесто које си им утврдио.

9. Поставио си међу, преко које не прелазе, и не враћају се да покрију земљу.

10. Извео си изворе по долинама, између гора теку воде.

11. Напајају све звијери пољске; дивљи *магарци гасе жеђ своју. *О Јову 39,8.

12. На њима птице небеске живе; кроз гране разлијеже се глас њихов.

13. Напајаш горе с висина својих, плодовима дјела Твојих сити се * земља. *Псал. 147,8.

14. Дајеш те расте трава стоци, и зелен на корист *човјеку, да би изводио †хљеб из ‡земље. *1.Мој. 2,5. †О Јову 28,5. ‡1.Мој. 1,29.

15. И *вино весели срце човјеку, и лице се свијетли од †уља, и хљеб срце човјеку крјепи. *Суд. 9,13. †Јер. 31,12.

16. Сите се дрвета Божија, кедри *ливански, које си посадио. *Псал. 29,5.

17. На њима птице вију гнијезда; станак је родин на ˇјелама. ˇу чемпресима

18. Горе високе дивокозама, камен је уточиште ⸗зечевима. ⸗даманима

19. Створио си Мјесец да показује времена, Сунце познаје запад свој.

20. Стереш таму, и бива ноћ, по којој излази све звијерје шумско;

21. Лавови ричу за плијеном, и траже од Бога хране себи.

22. Сунце гране, и они се сакривају и лијежу у ложе своје.

23. Излази човјек на посао свој, и на рад свој до вечера.

24. Како је много дјела Твојих, Господе! Све си премудро створио; пуна је *Земља блага Твојега. *1.Мој. 1,20.

25. Гле, море велико и широко, ту ⸗гмижу без броја, животиња мала и велика; ⸗врве

26. Ту лађе плове, ⸗крокодил, којега си створио да се *игра по њему.
⸗Левијатан *О Јову 40,15.

27. Све Тебе чека, да им дајеш храну на вријеме.

28. Дајеш им, примају; отвориш руку своју, сите се добра.

29. Одвратиш лице своје, жалосте се; узмеш им дух, гину, и у прах свој повраћају се.

30. Пошљеш дах свој, постају, и понављаш лице Земљи.

31. Слава Господу увијек; нек се весели Господ за дјела своја!

32. Он погледа на Земљу, и она се тресе; дотакне се гора, и диме се.

33. Пјеваћу Господу за живота својега; хвалићу Бога својега док сам год.

34. Нека Му буде мила бесједа моја! Веселићу се о Господу.

35. Нека нестане грјешника са *земље, и безбожника нека не буде више! Благосиљај, душо моја, Господа! Алилуја! *Приче 2,22.

Величање Господа због Његовијех доброчинстава у Израиљу.

105. Хвалите Господа; гласите име Његово; јављајте по народима дјела Његова.

2. Пјевајте Му и славите Га; казујте сва чудеса Његова.

3. Хвалите се светијем именом Његовијем; нек се весели срце онијех који траже Господа.

4. Тражите Господа и силу Његову, тражите лице Његово без престанка.

5. Памтите чудеса Његова која је учинио, знаке Његове и судове уста Његовијех.

6. Сјеме Аврамово слуге су Његове, синови Јаковљеви изабрани Његови.

7. Он је Господ Бог наш, по свој су Земљи судови Његови.

8. Памти увијек завјет свој, ријеч, коју је дао на тисућу кољена,

9. Што је завјетовао Авраму, и за што се клео Исаку,

10. То је поставио Јакову за закон, и Израиљу за завјет вјечни,

11. Говорећи: Теби ћу дати *земљу Хананску у насљедни дио. *1.Мој. 15,18.

12. Тада их још бијаше *мало на број, бијаше их мало, и бјеху дошљаци. *1.Мој. 34,30.

13. Иђаху од народа до народа, из једнога царства к другоме племену.

14. Не даде никоме да им науди, и караше за њих цареве:

15. »Не дирајте у помазанике Моје, и пророцима Мојим не чините зла.«

16. И пусти глад на ону земљу; и потре сав *хљеб што је за храну. *3.Мој. 26,26.

17. Посла пред њима човјека; у робље продан би Јосиф.

18. Оковима стегоше ноге његове, гвожђе тишташе душу његову,

19. Док се стече ријеч Његова, и ријеч Господња прослави га.

20. Посла цар и одријеши га; господар над народима, и пусти га.

21. Постави га господарем над домом својим, и заповједником над свијем што имаше.

22. Да влада над кнезовима његовијем по својој вољи, и старјешине његове уразумљује.

23. Тада дође Израиљ у *Мисир, и Јаков се пресели у земљу Хамову. *1.Мој. 46,6.

24. И намножи Бог народ свој и учини га јачим од непријатеља његовијех.

25. Преврну се срце њихово те омрзнуше на народ Његов, и чинише лукавство слугама Његовијем.

26. Посла Мојсија, слугу својега, Арона изабраника својега.

27. Показаше међу њима чудотворну силу Његову и знаке Његове у земљи Хамовој.

28. Пусти мрак и замрачи, али противише се ријечи Његовој.

29. Претвори воду њихову у крв, и помори рибу њихову.

30. Провре земља њихова жабама, и собе царева њиховијех.

31. Рече, и дођоше бубине, уши по свијем крајевима њиховијем.

32. Мјесто дажда посла на њих град, живи огањ на земљу њихову.

33. И поби чокоте њихове и смокве њихове, и потре дрвета у крајевима њиховијем.

34. Рече, и дођоше скакавци и гусјенице небројене;

35. И изједоше сву траву по земљи њиховој, и поједоше род у пољу њихову.

36. И поби све првенце у *земљи њиховој, првине свакога труда њихова. *2.Мој. 11,5.

37. Изведе Израиљце са сребром и златом, и не бјеше сустала у племенима њиховијем.

38. Обрадова се Мисир изласку њихову, јер страх њихов бјеше на њ пао.

39. Разастрије им облак за покривач, и огањ да свијетли ноћу.

40. Молише, и посла им препелице, и хљебом их небеским храни.

41. Отвори камен и протече вода, ријеке протекоше по сухој пустињи.

42. Јер се опомињаше свете ријечи своје Авраму, слузи својему.

43. И изведе народ свој у радости, изабране своје у весељу.

44. И даде им *земљу народа и труд туђинаца у насљедство. *5.Мој. 6,10.

45. Да би чували заповијести Његове, и законе Његове пазили. Алилуја.

Пјесма захвалности за милост
кад је Израиљ гријешио. Алилуја.

106. Хвалите Господа, јер је добар, јер је довијека милост Његова.

2. Ко ће исказати силу Господњу, испричати сву славу Његову?

3. Благо онима који држе истину и творе право свагда!

4. Опомени ме се, Господе, по својој милости народу својему; походи ме помоћу својом,

5. Да бих видио у добру изабране Твоје, веселио се у весељу народа Твојега, хвалио се заједно с насљедством Твојим.

6. Згријешисмо с оцима својим, постасмо кривци, безаконици.

7. Оци наши у Мисиру не разумјеше чудеса Твојих, не опомињаше се великих милости Твојих, и викаше крај мора, крај Црвенога мора.

8. Али им Он поможе имена својега ради, да би показао силу своју.

9. Запријети Црвеном мору, и пресахну; и преведе их преко бездана као преко пустиње;

10. И сачува их од руке ненавидникове, и избави их из руке непријатељеве.

11. Покри вода непријатеље њихове, ниједан од њих не оста.

12. Тада вјероваше ријечима Његовијем, и пјеваше Му хвалу.

13. Али брзо заборавише дјела Његова, и не почекаше воље Његове.

14. Полакомише се у пустињи, и стадоше кушати Бога у земљи гдје се не живи.

15. Он испуни молбу њихову, али посла погибао на душу њихову.

16. Позавидјеше Мојсију и Арону, којега бјеше Господ посветио.

17. Расједе се земља, и прождрије Датана и затрпа чету Авиронову.

18. И спали огањ чету њихову, и пламен сажеже безбожнике.

19. Начинише теле код Хорива, и клањаху се кипу.

20. Мијењаху славу своју на прилику вола, који једе траву.

21. Заборавише Бога, Спаситеља својега, који је учинио велика дјела у Мисиру,

22. Дивна у земљи Хамовој, страшна на Црвеном мору.

23. И шћаше их истријебити, да *Мојсије изабраник Његов не стаде као у расјелини пред Њим, и не одврати јарост Његову да их не истријеби. *4.Мој. 14,13.

24. Послије не марише за *земљу жељену, не вјероваше ријечи Његовој. *4.Мој. 14,31.

25. Побунише се у шаторима својим, не слушаше гласа Господњега.

26. И Он подиже руку своју на њих, да их побије у пустињи,

27. Да побије племе њихово међу народима, и расије их по земљама.

28. И присташе за ˇ*Велфегором, и једоше принесено на †жртву мртвима.

ˇмоавско божанство *5.Мој. 4,3. †4.Мој. 25,2.

29. И расрдише Бога дјелима својим, и удари у њих погибао.

30. И устаде Финес, и умилостиви, и престаде погибао.

31. И то му се прими у правду, од кољена до кољена довијека.

32. И разгњевише Бога на води Мериви, и Мојсије пострада због њих;

33. Јер дотужише духу његову, и погријеши устима својима.

34. Не истријебише народа, за које им је *Господ рекао; *5.Мој. 7,2.

35. Него се помијешаше с незнабошцима, и научише дјела њихова.

36. Стадоше служити идолима њиховијем, и они им бјеху замка.

37. Синове своје и *кћери своје приносише на жртву ђаволима. *Језек. 16,20.

38. Проливаше крв праву, крв синова својих и кћери својих, које приношаху на жртву идолима хананским, и оскврни се *земља крвнијем дјелима. *4.Мој. 35,33.

39. Оскврнише себе дјелима својим, и чинише прељубу поступањем својим.

40. И плану гњев Господњи на народ Његов, и омрзну Му дио Његов.

41. И предаде их у руке незнабожачке, и ненавидници њихови стадоше господарити над њима.

42. Досађиваше им непријатељи њихови, и они бјеху покорени под власт њихову.

43. Много их је пута избављао, али Га они срдише намјерама својим, и бјеху ˇпоништени за безакоње своје. ˇпропадали

44. Али Он погледа на невољу њихову, чувши тужњаву њихову,

45. И опомену се завјета својега с њима, и сажали се по великој милости својој;

46. И учини, те их стадоше жалити сви који их бјеху заробили.

47. Спаси нас, Господе Боже наш, и покупи нас из незнабожаца, да славимо свето име Твоје, да се хвалимо Твојом славом!

48. Благословен Господ Бог Израиљев одвијека и довијека! И сав народ нека каже: Амин! Алилуја!

Захвална пјесма избављенијех који су призивали Господа у невољи.

107. Хвалите Господа, јер је добар; јер је довијека милост Његова.

2. Тако нека реку које је избавио Господ, које је избавио из руке непријатељеве,

3. Скупио их из земаља, од истока и запада, од сјевера и мора.

4. Луташе по пустињи гдје се не живи, пута граду насељеноме не находише;

5. Бјеху гладни и жедни, и душа њихова изнемагаше у њима;

6. Али завикаше ка Господу у тузи својој; и избави их из невоље њихове.

7. И изведе их на прав пут, који иде у град насељени.

8. *Нека хвале Господа за милост Његову, и за чудеса Његова ради синова људских! *Псал. 107, 15. 21. 31.

9. Јер сити душу ташту, и душу гладну пуни добра.

10. Сједјеше у тами и у сјену смртном, оковани у тугу и у гвожђе;

11. Јер не слушаше ријечи Божијих, и не марише за вољу Вишњега.

12. Он поништи срце њихово страдањем; спотакоше се, и не бјеше ко да помогне.

13. Али завикаше ка Господу у тузи својој, и избави их из невоље њихове;

14. Изведе их из таме и сјена смртнога, и раскиде окове њихове.

15. Нека хвале Господа за милост Његову, и за чудеса Његова ради синова људских!

16. Јер разби врата мједена, и ˇ*пријеворнице гвоздене сломи. ˇрезе *Иса. 45,2.

17. Безумници страдаше за неваљале путеве своје, и за неправде своје.

18. Свако се јело гадило души њиховој, и дођоше до врата смртнијех.

19. Али завикаше ка Господу у тузи својој, и избави их из невоље њихове.

20. Посла *ријеч своју и исцијели их, и избави их из гроба њихова. *2.О цар. 20,4.

21. Нека хвале Господа за милост Његову, и за чудеса Његова ради синова људских!

22. И нека принесу *жртву за хвалу, и казују дјела Његова у пјесмама! *3.Мој. 7,12.

23. Који плове по мору на ›корабљима, и раде на великим водама, ›бродовима

24. Они су видјели дјела Господња, и чудеса Његова у дубини.

25. Каже, и диже се силан вјетар, и устају вали на њему,

26. Дижу се до небеса и спуштају до бездана: Душа се њихова у невољи разлива;

27. Посрћу и љуљају се као пијани; све мудрости њихове нестаје.

28. Али завикаше ка Господу у тузи својој, и изведе их из невоље њихове.

29. Он обраћа вјетар у тишину, и вали њихови умукну.

30. Веселе се кад се стишају, и води их у пристаниште које желе.

31. Нека хвале Господа за милост Његову, и за чудеса Његова ради синова људских!

32. Нека Га узвишују на сабору народном, на скупштини старјешинској славе Га!

33. Он претвара *ријеке у †пустињу, и изворе водене у сухоту,
*Језек. 30,12. †Јоило 1,20.

34. Родну земљу у слану пустару за неваљалство онијех који живе на њој.

35. Он претвара пустињу у језера, и суху земљу у изворе водене,

36. И насељава онамо гладне. Они зидају градове за живљење;

37. Сију поља, саде винограде и сабирају љетину.

38. Благосиља их и множе се јако, и стоке им не умањује.

39. Прије их бијаше мало, падаху од зла и невоље, што их стизаше.

40. Он сипа *срамоту на кнезове, и оставља их да лутају по †пустињи гдје нема путева. *О Јову 12,21. †4.Мој. 14,33.

41. Он извлачи убогога из невоље, и племена множи као стадо.

42. Добри виде и радују се, а свако неваљалство затискује уста своја.

43. Ко је мудар, нека запамти ово, и нека познају милост *Господњу. *Јер. 9,12.

Величање Божије доброте и вјерности.
Молба за побједу над непријатељима.

108. Готово је срце моје, Боже; пјеваћу и хвалићу, јер је то слава моја.

2. Прени се псалтире и гусле, устаћу рано.

3. Славићу Тебе, Господе, по народима, појаћу Теби по племенима.

4. Јер је сврх небеса милост Твоја и до облака истина Твоја.

5. Узвиси се више небеса, Боже, и по свој Земљи нека буде слава Твоја!

6. Да би се избавили мили Твоји, помози десницом својом, и услиши ме.

7. Бог рече у Светињи својој: »Весселићу се, раздијелићу Сихем, и долину Сокот размјерићу.

8. Мој је Галад, мој је Манасија, Јефрем је ›крјепост главе моје, Јуда скиптар мој.
›кацига

9. Моав је чаша из које се умивам, Едому ћу пружити обућу своју; над земљом филистејском попијеваћу.«

10. Ко ће ме одвести у тврди *град, ко ће ме отпратити до Едома? *Псал. 60,9.

11. Зар нећеш Ти, Боже, који си нас одбацио, и не идеш, Боже, с војскама нашим?

12. Дај нам помоћ у тјескоби, одбрана је човјечија узалуд.

13. Богом смо јаки; Он гази непријатеље наше.

Молитва гоњенога да се казне
његови непријатељи и да се Бог
смилује на њ у биједи.

Начелнику пјевачком. Давидов псалам.

109. Боже, Славо моја, немој мучати,

2. Јер се уста безбожничка и уста лукава на ме отворише; говоре са мном језиком лажљивијем.

3. Ријечима злобнијем са свијех страна гоне ме, и оружају се на ме ни за што.

4. За љубав моју устају на мене, а ја се молим.

5. Враћају ми зло за добро, и мржњу за љубав моју.

6. Постави над њим старјешину безбожника, и противник нека му стане с десне стране.

7. Кад се стане судити, нека изађе крив, и молитва његова нека буде гријех.

8. Нека буду дани његови кратки, и власт његову нека добије други.

9. Дјеца његова нек буду сироте, и жена његова удовица.

10. Дјеца његова нек се потуцају и просе, и нека траже хљеба изван својих пустолина.

11. Нека му узме зајмодавац све што има, и нека разграбе туђини муку његову.

12. Нек се не нађе нико ко би га љубио, ни ко би се смиловао на сироте његове.

13. Натражје његово нек се затре, у другом кољену нека погине име њихово.

14. Безакоње старијех његовијех нек се спомене у Господа, и *гријех матере његове нек се не избрише. *Нем. 4,5.

15. Нека буду свагда пред Господом, и Он нека истријеби спомен њихов на земљи;

16. Зато што се није сјећао чинити милост, него је гонио човјека ништега и убогога, и тужноме у срцу тражио смрт.

17. Љубио је клетву, нека га и стигне; није марио за благослов, нека и отиде од њега.

18. Нек се обуче у клетву као у хаљину, и она нек уђе у њега као вода, и као уље у кости његове.

19. Нек му она буде као хаљина, у коју се облачи, и као појас, којим се свагда паше.

20. Таква плата нек буде од Господа онима који ме ⁾ненавиде, и који говоре зло на душу моју. ⁾мрзе

21. А мени, Господе, Господе, учини што приличи имену Твојему. Ти си добар, милошћу својом избави ме.

22. Јер сам невољан и ништ, и срце је моје рањено у мени.

23. Нестаје ме као сјена, кад се одмиче; тјерају ме као скакавца.

24. Кољена моја изнемогоше од поста, и тијело моје омрша.

25. Постадох потсмијех њима; видећи ме машу главом својом.

26. Помози ми, Господе, Боже мој, спаси ме по *милости својој. *Псал. 51,1.

27. Нека познају да је ово Твоја рука, и Ти, Господе, да си ово учинио.

28. Они куну, а Ти благослови; устају, али нек се постиде, и слуга се Твој обрадује.

29. Нек се противници моји обуку у срамоту, и као хаљином нек се покрију стидом својим.

30. Хвалићу Господа веома устима својима, и усред многих славићу Га,

31. Јер стоји с десне стране убогоме, да би га спасао од онијех који осуђују душу његову.

Христос вјечни Цар
и Првосвјештеник.

Давидов псалам.

110. Рече *Господ Господу мојему: Сједи Мени с десне стране, док положим непријатеље Твоје за подножје ногама Твојима. *Мат. 22,44.

2. Скиптар силе даје Ти Господ са Сиона: Владај сред непријатеља својих.

3. У дан рата Твојега народ је Твој готов у светој красоти. Као роса из крила зоре, таква је у Тебе младост Твоја.

4. Господ се заклео, и неће се покајати: Ти си Свештеник довијека по реду Мелхиседекову.

5. Господ је Теби с десне стране. Побиће у дан гњева својега цареве;

6. Судиће народима, напуниће земљу трупова; сатрће главу на земљи широкој.

7. Из потока ће на путу пити, и зато ће подигнути главу.

Захвална пјесма за духовне и
тјелесне дарове Божије.

Алилуја.

111. Хвалим Те, Господе, од свега срца на вијећу праведничком и на * сабору. *Јевр. 12,23.

2. Велика су дјела Господња, драга свима који их љубе.

3. Дјело је Његово слава и красота, и правда Његова траје довијека.

4. Чудеса је своја учинио да се не забораве; добар је и милостив Господ.

5. Храну даје онима који Га се боје, памти увијек завјет свој.

6. Силу дјела својих јавио је народу своjему давши им насљедство народа.

7. Дјела су руку Његовијех истина и правда; вјерне су све заповијести Његове;

8. Тврде су зававијек вијека, основане на истини и правди.

9. Избављење посла народу својему; постави зававијек завјет свој. Име је Његово свето, и ваља Му се клањати.

10. Почетак је мудрости страх Господњи; добра су разума сви који га творе. Хвала Његова траје довијека.

Блажени су они који се боје Бога
и који су милостиви.

Алилуја.

112. Благо човјеку који се боји Господа, коме су веома омиљеле заповијести Његове.

2. Силно ће бити на земљи потомство његово, род праведнички биће благословен.

3. Обиље је и богатство у дому његову, и правда његова траје довијека.

4. У тами сјаји видјело праведницима од Доброга, Милостивога и Праведнога.

5. Благо ономе који је милостив и даје у зајам! Он ће дати тврђу ријечима својим на суду.

6. Јер неће посрнути довијека, праведник ће се спомињати увијек.

7. Не боји се зла гласа; срце је његово стално, узда се у Господа.

8. Утврђено је срце његово, неће се побојати, и видјеће како падају непријатељи његови.

ХРАБРОСТ

9. Просипа, даје убогима; правда његова траје довијека, рог се његов узвишује у слави.

10. Безбожник види и једи се, шкргуће зубима својим, и сахне. Жеља ће безбожницима пропасти.

Бог је милостив према смиренијем.

Алилуја.

113. Хвалите, слуге Господње, хвалите име Господње,

2. Да буде име Господње благословено отсад и довијека.

3. Од истока сунчанога до запада да се слави име Господње.

4. Узвишен је над свима народима Господ; сврх небеса је слава Његова.

5. Ко је као Господ, Бог наш, који сједи на висини;

6. Који се сагиба да види шта је на небесима и на земљи;

7. Који из праха подиже убогога, и из кала узвишује ништега;

8. И посађује га с кнезовима, с кнезовима у народу Његову;

9. Од нероткиње насељава кућу, учинивши је радосном мајком синовима. Алилуја!

Чуда која је Бог учинио,
када је изводио свој народ из Мисира.

114. Кад изађе Израиљ из Мисира, дом Јаковљев из народа туђега,

2. Јудеја постаде светиња Божија, Израиљ област Његова.

3. Море видје и побјеже; Јордан се обрати натраг.

4. Горе скакаше као овнови, брдашца као јагањци.

5. Што ти би, море, те побјеже и теби, Јордане, те се обрати натраг?

6. Горе, што скачете као овнови, и брдашца, као јагањци?

7. Пред лицем Господњим дрхћи, Земљо, пред лицем Бога Јаковљева.

8. Који претвара камен у језеро водено, гранит у извор водени.

Слава једино Господу!

115. Не нама, Господе, не нама, него имену својему дај славу, по милости својој, по истини својој.

2. Зашто да говоре народи: Гдје ли је Бог њихов?

3. Бог је наш на небесима, твори све што хоће.

4. Идоли су њихови сребро и злато, дјело руку човјечијих.

5. Уста имају, а не говоре; очи имају, а не виде;

6. Уши имају, а не чују; ноздрве имају, а не миришу;

7. Руке имају, а не хватају; ноге имају, а не ходе, и не пуштају гласа из грла својега.

8. Такви су и они који их граде, и сви који се уздају у њих.

9. Доме Израиљев, уздај се у Господа; Он је наша помоћ и штит.

10. Доме *Аронов, уздај се у Господа; Он је наша помоћ и штит. *Псал. 118,3.

11. Који се бојите Господа, уздајте се у Господа; Он вам је помоћ и штит.

12. Господ нас се опомиње, благосиља нас, благосиља дом Израиљев, благосиља дом Аронов;

13. Благосиља оне који се боје *Господа, мале и велике. *5.Мој. 11,27.

14. Да вам Господ умножи благослове, вама и синовима вашим!

15. *Господ да вас †благослови, Творац ‡неба и Земље!

*Псал. 96,5. †1.Мој. 14,19. ‡1.Мој. 1,1.

16. Небо је небо Господње, а Земљу је дао синовима човјечијим.

17. Неће Те мртви хвалити, Господе, нити они који сиђу онамо гдје се мучи.

18. Него ћемо ми живи благосиљати Господа отсад и довијека. Алилуја!

СТАЊЕ МРТВИХ

Захвалност и завјет Господу ради спасења од смрти.

116. Мило ми је што Господ услиши молитвени глас мој;

2. Што пригну к мени ухо своје; и зато ћу Га у све дане своје призивати.

3. Опколише ме болести смртне, и јади паклени задесише ме, наиђох на тугу и муку;

4. Али призвах име Господње: Господе, избави душу моју!

5. Добар је Господ и праведан, и Бог је наш милостив;

6. Чува просте Господ; бијах у невољи, и поможе ми.

7. Врати се душо моја, у мир свој, јер је Господ Добротвор твој!

8. Ти си избавио душу моју од смрти, око моје од суза, ногу моју од спотицања.

9. Ходићу пред лицем Господњим по земљи живијех.

10. Вјеровах кад говорих: У љутој сам невољи.

11. Рекох у ˃сметњи својој: Сваки је *човјек лажа. ˃збуњености *Рим. 3,4.

12. Шта ћу вратити Господу за сва добра што ми је учинио?

13. Узећу чашу спасења, и призваћу име Господње.

14. Извршићу обећања своја Господу пред свијем народом Његовијем.

15. Скупа је пред Господом смрт светаца Његовијех.

16. О Господе, ја сам слуга Твој, ја сам слуга Твој, син слушкиње Твоје; расковао си с мене окове моје.

17. Жртву за хвалу принијећу Теби, и име Господње призваћу.

18. Извршићу обећања своја Господу пред свијем народом Његовијем,

19. У двору дома Господњега, усред тебе, Јерусалиме. Алилуја!

Хваљење Господа.

117. Хвалите Господа сви народи, славите Га сва племена;

2. Јер је велика милост Његова к нама, и истина Господња траје довијека. Алилуја!

Праведник се радује побједи.

118. Хвалите Господа, јер је добар, јер је довијека милост Његова.

2. Нека рече Израиљ да је довијека милост Његова;

3. Нека рече дом Аронов да је довијека милост Његова;

4. Нека реку сви који се боје Господа да је довијека милост Његова.

5. Из ˃тјескобе повиках ка Господу и услиши ме, изведе ме на пространо мјесто Господ. ˃потиштености

6. Господ је са мном, не бојим се; шта ће ми учинити човјек?

7. Господ ми је Помоћник: слободно ћу гледати у непријатеље своје.

ПОВЈЕРЕЊЕ

8. Боље је уздати се у Господа неголи се ослањати на човјека;

9. Боље је уздати се у Господа неголи се ослањати на кнезове.

10. Сви ме народи опколише; али их у име Господње разбих.

11. Оптекоше, опколише ме; али их у име Господње разбих.

12. Опколише ме као пчеле сат, и угасише се као огањ у трњу: У име их Господње разбих.

13. Отиснуо си ме да паднем, али ме Господ прихвати.

14. *Господ је Хвала моја и Пјесма; Он ми постаде Спаситељ. *2.Мој. 15,2.

15. Глас радости и спасења чује се у колибама праведничким: »Десница Господња даје силу;

16. Десница Господња узвишује, десница Господња даје силу.«

17. Нећу умријети, него ћу жив бити, и казивати дјела Господња.

18. Карајући покара ме Господ; али ме смрти не даде.

19. Отворите ми врата правде, ући ћу на њих, славићу Господа.

20. »Ево врата Господња, на која улазе праведници!«

21. Хвалим Те, што си ме услишио, и постао ми Спаситељ.

22. Камен који одбацише зидари, *поста глава од угла. *Мат. 21,42.

23. То би од Господа и дивно је у нашим очима.

24. Ево дан, који створи Господ! Радујмо се и веселимо се у њ!

25. О Господе, помози! О Господе, дај да буде у напредак!

26. Благословен који иде у име Господње! Благосиљамо вас из дома Господњега.

27. Господ је Бог крјепак, и Он нас обасја; жртву празничну, везану врвцама, водите к роговима жртвенику.

28. Ти си Бог мој, Тебе хвалим, Боже мој, Тебе узвишујем.

29. Хвалите Господа, јер је добар, јер је милост Његова довијека.

Слава ријечи Божије (или »Златна азбука« названа тако што у јеврејском рукопису по осам стихова почињу истим словом, а по азбучном реду).

119. Благо онима којима је пут чист, који ходе у закону Господњем.

2. Благо онима који чувају откривења Његова, свијем срцем траже Га;

3. Који не чине безакоња, ходе путевима Његовијем!

4. Ти си дао заповијести своје, да се чувају добро.

5. Кад би путеви моји били управљени да чувам наредбе Твоје!

6. Онда се не бих постидио, пазећи на заповијести Твоје;

7. Хвалио бих Те правијем срцем, учећи се праведнијем законима Твојим.

8. Чуваћу наредбе Твоје, немој ме оставити сасвијем.

9. Како ће младић очистити пут свој? Владајући се по Твојим ријечима.

10. Свијем срцем својим тражим Тебе, не дај ми да зађем од заповијести Твојих.

11. У *срце своје затворио сам ријеч Твоју, да Ти не гријешим. *Лука 2,19.

12. Благословен си, *Господе, научи ме наредбама својим. *Псал. 25,4.

13. Устима својим јављам све судове уста Твојих.

14. На путу откривења Твојих радујем се као за велико богатство.

15. О заповијестима Твојим размишљам, и пазим на путеве Твоје.

16. Наредбама Твојим тјешим се, не заборављам ријечи Твоје.

17. Учини милост слузи своједу, да бих живио и чувао ријеч Твоју.

18. Отвори очи моје, да бих видио чудеса закона Твојега;

19. Гост сам на *земљи, немој сакрити од мене заповијести својих. *Јевр. 11,13.

20. Изнеможе душа моја желећи без престанка познати судове Твоје.

21. Ти си страшан проклетим охолицама, које застрањују од заповијести Твојих.

22. Одврати од мене руг и срамоту, јер чувам откривења Твоја.

23. Сједе кнезови и договарају се на мене; а слуга Твој размишља о наредбама Твојим.

24. Откривења су Твоја утјеха моја, савјетници моји.

25. Душа моја лежи у праху; оживи ме по ријечи својој.

26. Казујем путеве своје, и чујеш ме; научи ме наредбама својим.

27. Уразуми ме о путу заповијести својих, и размишљаћу о чудесима Твојим.

28. Сузе пролива душа моја од туге, окријепи ме по ријечи својој.

29. Пут лажни уклони од мене и закон свој даруј ми.

30. Пут истине изабрах, законе Твоје тражим.

31. Прионух за откривења Твоја, Господе; немој ме осрамотити.

32. Путем заповијести Твојих трчим, јер си раширио *срце моје. *1.О цар. 4,29.

33. Покажи ми, Господе, пут наредаба својих, да га се држим до краја.

34. Уразуми ме, и држаћу се закона Твојега, и чувати га свијем срцем.

35. Постави ме на стазу заповијести својих, јер ми је она омиљела.

36. Привиј *срце моје к откривењима својим, а не к лакомству. *Језек. 33,31.

37. Одврати очи моје да не гледају ништавила, путем својим оживи ме.

38. Испуни слузи својему *ријеч своју да Те се боји. *2.Сам. 7,25.

39. Уклони руг мој, којега се плашим; јер су судови Твоји благи.

40. Миле су ми заповијести Твоје, правдом својом оживи ме.

41. Нека дође на ме милост Твоја, Господе, помоћ Твоја по ријечи Твојој.

42. И ја ћу одговорити ономе који ме ружи; јер се уздам у ријеч Твоју.

43. Немој узети нигда од уста мојих ријечи истине, јер чекам судове Твоје.

44. И чуваћу закон Твој свагда, довијека и без престанка.

45. Ходићу слободно, јер тражим заповијести Твоје.

46. Говорићу о откривењима Твојим пред царевима, и нећу се стидјети.

47. Тјешићу се заповијестима Твојим, које љубим.

48. Руке своје пружам к заповијестима Твојим, које љубим, и размишљам о наредбама Твојим.

49. Опомени се ријечи своје слузи својему, на коју си ми заповједио да се ослањам.

50. У невољи мојој тјеши ме што ме *ријеч Твоја оживљава. *Јер. 15,16.

51. Охоли ми се ругају веома; али ја не отступам од закона Твојега.

52. Памтим судове Твоје од ↘искона, Господе, и тјешим се. ↗од почетка

53. Гњев ме обузима на безбожнике, који остављају закон Твој.

54. Наредбе су Твоје пјесма моја у путничком стану мојем.

55. Ноћу помињем име Твоје, Господе, и чувам закон Твој.

56. То је моје, да чувам заповијести Твоје.

57. Дио мој Ти си, Господе; наумио сам чувати ријечи Твоје.

58. Молим Ти се из свега срца, смилуј се на ме по ријечи својој.

59. Разматрам путеве своје, и обраћам ноге своје к откривењима Твојим.

60. Хитам, и не затежем се чувати заповијести Твоје.

61. Мреже безбожничке опколише ме, али закона Твојега не заборављам.

62. У поноћи устајем да Те славим за праведне судове Твоје.

63. У заједници сам са свима који се Тебе боје и који чувају заповијести Твоје.

64. Доброте је Твоје, Господе, пуна сва Земља; наредбама својим научи ме.

65. Учинио си добро слузи својему, Господе, по ријечи својој.

66. Доброј мисли и знању научи ме, јер заповијестима Твојим вјерујем.

67. Прије страдања својега лутах, а сад чувам ријеч Твоју.

68. Ти си добар, и добро чиниш; научи ме наредбама својим.

69. Охоли плету на мене лаж, али се ја свијем срцем држим заповијести Твојих.

70. ↘Задригло је *срце њихово као сало, а ја се тјешим законом Твојим. ↗удебљало *Дјела 28,27.

71. Добро ми је што страдам, да се научим наредбама Твојим.

72. Милији ми је закон уста Твојих него тисуће *злата и †сребра. *Псал. 19,10. †Приче 8,10.

73. Руке Твоје створиле су ме и начиниле ме; уразуми ме, и научићу се заповијестима Твојим.

74. Који се Тебе боје, видјеће ме, и радоваће се што се уздам у Твоју ријеч.

75. Знам да су судови Твоји, *Господе, праведни, и по правди ме караш. *Иса. 38,16.

76. Нека буде доброта Твоја утјеха моја, као што си рекао слузи својему.

77. Нека дође к мени милосрђе Твоје, и оживим; јер је закон Твој утјеха моја.

78. Нек се постиде охоли; јер ме без кривице оборише. Ја размишљам о заповијестима Твојим.

79. Нек се обрате к мени који се Тебе боје, и који знају откривења Твоја.

80. Срце моје нека буде савршено у наредбама Твојим, да се не постидим.

81. Чезне *душа моја за спасењем Твојим, ријеч Твоју чекам. *Псал. 42,1.

82. Чезну очи моје за ријечју Твојом; говорим: Кад ћеш ме утјешити?

83. Постадох као мијех у диму, али Твојих наредаба не заборавих.

84. Колико ће бити дана слуге Твојега? Кад ћеш судити онима који ме гоне?

85. Охоли ископаше ми јаму насупрот закону Твојему.

86. Све су заповијести Твоје истина; без кривице ме гоне, помози ми.

87. Умало ме не убише на земљи, али ја не остављам заповијести Твојих.

88. По милости својој оживи ме, и чуваћу откривења уста Твојих.

89. Довијека је, Господе, *ријеч Твоја утврђена на небесима, *1.Петр. 1,25.

90. Од кољена до кољена истина Твоја; Ти си поставио *Земљу, и стоји. *Проп. 1,4.

91. По Твојој наредби све стоји сад; јер све служи Теби.

92. Да није закон Твој био утјеха моја, погинуо бих у невољи својој.

93. Заповијести Твојих нећу заборавити довијека, јер ме њима оживљаваш.

94. Ја сам Твој, помози ми, јер тражим заповијести Твоје.

95. Безбожници гледају да ме убију; а ја размишљам о Твојим откривењима.

96. Свему савршеноме видјех крај; али је заповијест Твоја веома широка.

97. Како љубим *закон Твој, вазда ни мислим о њему. *Псал. 1,2.

98. Заповијест твоја чини ме мудријим од непријатеља мојих; јер је са мном увијек.

99. Разумнији постах од свијех учитеља својих; јер размишљам о Твојим откривењима.

100. Мудрији сам од стараца; јер заповијести Твоје чувам.

101. Од свакога злога пута заустављам ноге своје, да бих чувао ријеч Твоју.

102. Од наредаба Твојих не отступам; јер си ме Ти научио.

103. Како су слатке језику мојему ријечи Твоје, слађе од меда устима мојима!

104. Од заповијести Твојих постадох разуман; тога ради мрзим на сваки пут лажни.

105. Ријеч је Твоја жижак нози мојој, и видјело стази мојој.

106. Заклех се да ћу чувати наредбе правде Твоје, и извршићу.

107. Поништен сам веома, Господе, оживи ме по ријечи својој.

108. Нека ти буде угодна, Господе, добровољна *жртва уста мојих, и судовима својим научи ме. *Ос. 14,2.

109. Живот је мој у руци мојој непрестано у невољи; али закона Твојега не заборављам.

110. Безбожници су ми метнули замку; али од заповијести Твојих не застраних.

111. Присвојих откривења Твоја зававијек; јер су радост срцу мојему.

112. Приволио сам срце своје да твори наредбе Твоје вавијек, до краја.

113. Који преступају закон, ја на њих мрзим, а закон Твој љубим.

114. Ти си Заклон мој и Штит мој; ријеч Твоју чекам.

115. Идите од мене, безаконици! И чуваћу заповијести Бога својега.

116. Укријепи ме по ријечи својој и бићу жив, и немој ме осрамотити у надању мом.

117. Утврди ме, и спашћу се, и размишљаћу о наредбама Твојим без престанка.

118. Обараш све који отступају од наредаба Твојих; јер су помисли њихове лаж.

119. Као гар бацаш све безбожнике на земљи; тога ради омиљеше ми откривења Твоја.

ИЗЉЕЧЕЊЕ

120. Дрхће од страха Твојега тијело моје, и судова Твојих бојим се.

121. Чиним суд и правду, не дај ме онима који ме гоне.

122. Одбрани слугу својега на добро његово, да ми не чине силе охоли.

123. Очи моје чезну за спасењем Твојим и за ријечју правде Твоје.

124. Учини слузи својему по милости својој, и наредбама својим научи ме.

125. Ја сам слуга Твој; уразуми ме, и познаћу откривења Твоја.

126. Вријеме је да Господ ради; оборише закон Твој.

127. Тога ради љубим заповијести Твоје већма него злато и драго камење.

128. Тога ради заповијести Твоје држим да су вјерне, на сваки пут лажни мрзим.

129. Дивна су откривења Твоја; зато их чува душа моја.

130. Ријечи Твоје кад се јаве, просвјетљују и уразумљују просте.

131. Отварам уста своја да одахнем, јер сам жедан заповијести Твојих.

132. Погледај ме и смилуј се на ме, као што радиш с онима који љубе име Твоје.

133. Тврди стопе моје у ријечи својој, и не дај никаквоме безакоњу да овлада мном.

134. Избави ме од насиља људскога, и чуваћу заповијести Твоје.

135. Свјетлошћу лица својега обасјај слугу својега, и научи ме наредбама својим.

136. Очи моје лију потоке, зато што не чувају закона Твојега.

137. Праведан си, *Господе, и прави су судови Твоји. *Јер. 12,1.

138. Јавио си правду у откривењима својим, и истину цијелу.

139. Ревност моја једе ме, зато што моји непријатељи заборавише ријечи Твоје.

140. Ријеч је Твоја веома чиста, и слуга је Твој веома љуби.

141. Ја сам мален и поништен, али заповијести Твојих не заборављам.

142. Правда је Твоја правда вјечна, и закон Твој *истина. *Псал. 19,9.

143. Туга и невоља нађе ме, заповијести су Твоје утјеха моја.

144. Вјечна је правда у откривењима Твојим; уразуми ме, и бићу жив.

145. Вичем из свега срца: Услиши ме, Господе; сачуваћу наредбе Твоје.

146. Призивам Те, помози ми; држаћу се откривења Твојих.

147. Претјечем свануће, и вичем; ријеч Твоју чекам.

148. Претјечу очи моје јутрењу стражу, да бих размишљао о ријечи Твојој.

149. Чуј глас мој по милости својој, Господе; по суду својему оживи ме.

150. ˅Прикучују се који љубе безакоње; удаљили су се од закона Твојега. ˃примичу

151. Ти си близу, Господе, и све су заповијести Твоје *истина. *Псал. 145,18.

152. Одавна знам за откривења Твоја, да си их поставио заувијек.

153. Погледај невољу моју, и избави ме, јер не заборављам закона Твојега.

154. ˅Прими се ствари моје, и одбрани ме; по ријечи својој оживи ме. ˃брани

155. Далеко је од безбожника *спасење, јер се не држе наредаба Твојих. *О Јову 5,4.

156. Милосрђе је Твоје, Господе, велико; по правоме суду свом оживи ме.

157. Много је противника мојих и непријатеља мојих; али ја не отступам од откривења Твојих.

158. Видим одметнике, и мрско ми је; јер не чувају ријечи Твоје.

159. Гледај, како љубим заповијести Твоје, Господе, по милости својој поживи ме.

160. Основа је ријечи Твоје истина, и вјечан је сваки суд правде Твоје.

161. Кнезови ме гоне ни за што, али се срце моје боји ријечи Твоје.

162. Радујем се ријечи Твојој као онај који задобије велики плијен.

163. Мрзим на лаж и гадим се на њу, љубим закон Твој.

164. Седам пута на дан хвалим Те за судове правде Твоје.

165. Велики мир имају они који љубе закон Твој, и у њих нема спотицања.

166. Чекам спасење Твоје, Господе, и заповијести Твоје извршујем.

167. Душа моја чува откривења Твоја, и ја их љубим веома.

168. Чувам заповијести Твоје и откривења; јер су сви путеви моји пред Тобом.

169. Нека изађе тужњава моја преда Те, Господе! По ријечи својој уразуми ме.

170. Нека дође мољење моје преда Те! По ријечи својој избави ме.

171. Уста ће моја пјевати хвалу, кад ме научиш наредбама својим.

172. Језик ће мој казивати ријеч Твоју, јер су све заповијести Твоје праведне.

173. Нека ми буде рука Твоја у помоћи; јер ми омиљеше заповијести Твоје;

174. Жедан сам спасења Твојега, Господе, и закон је Твој утјеха моја.

175. Нека живи душа моја и Тебе хвали, и судови Твоји нека ми помогну.

176. Зађох као *овца изгубљена: Тражи слугу својега; јер заповијести Твојих не заборавих. *Иса. 53,6.

Против опадача.

Пјесма за пењање.

120. Ка Господу завиках у невољи својој, и услиши ме.

2. Господе, избави душу моју од уста лажљивијех и од језика лукавога.

3. Шта ће Ти дати и шта ће Ти принијети језик лукави?

4. Он је као оштре стријеле у јакога, као угљевље смреково.

5. Тешко мени кад сам туђин код ˇМесеха, живим код шатора кидарских. ˇгора

6. Дуго је живјела душа моја с онима који мрзе на мир.

7. Ја сам миран; али кад станем говорити, у њих је рат.

Господ је вјерни Чувар људи.

Пјесма за пењање.

121. Подижем очи своје ка горама, одакле ми долази помоћ.

2. Помоћ је мени од Господа, који је створио небо и Земљу.

3. Неће дати да попузне нога твоја; не дријемље Чувар твој.

4. Гле, не дријемље и не спава Чувар Израиљев.

5. Господ је Чувар твој, Господ је Сјен твој, Он ти је с десне стране.

6. Дању те неће сунце убити ни мјесец ноћу.

7. Господ ће те сачувати од свакога зла, сачуваће живот твој Господ.

8. Господ ће чувати улазак твој и излазак твој, отсад и довијека.

У славу Јерусалима.

Давидова пјесма за пењање.

122. Обрадовах се кад ми рекоше: Хајдемо у дом Господњи!

2. Ево, стоје ноге наше на вратима твојим, Јерусалиме!

3. Јерусалим је изидан, као град сливен у једну зграду.

4. Онамо иду племена, племена Господња, по наредби Израиљевој да славе име Господње.

5. Ондје стоје пријестоли судски, пријестоли дома Давидова.

6. Иштите мира Јерусалиму; нека буде добро онима који љубе тебе!

7. Нека буде мир око зидова твојих, и честитост у дворима твојим!

8. Ради браће своје, и пријатеља својих говорим: Мир ти!

9. Ради дома Господа Бога нашега желим ти добро.

Душа која пати од срамоте и поруге ишчекује милост Божију.

Пјесма за пењање.

123. К Теби подижем очи своје, који живиш на небесима!

2. Као што су очи слугама упрте у руку господара њиховијех, као очи слушкињине у руку госпође њезине, тако су очи наше у Господа Бога нашега, док се смилује на нас.

3. Смилуј се на нас, Господе, смилуј се на нас, јер смо се довољно напитали срамоте;

4. Довољно се ˇнапитала душа наша руга од поноситијех, и срамоте од охолијех.

ˇнаситила

Бог је са нама у невољи.

Пјесма за пењање. Давидова.

124. Да није био Господ с нама, нека рече Израиљ,

2. Да није био Господ с нама, кад људи усташе на нас,

3. Живе би нас прождрли, кад се распали гњев њихов на нас;

4. Потопила би нас вода, ријека би покрила душу нашу;

5. Покрила би душу нашу силна вода.

6. Благословен Господ, који нас не даде зубима њиховијем да нас растржу!

7. Душа се наша избави као птица из замке ловачке; замка се раскиде, и ми се избависмо.

8. Помоћ је наша у имену Господњем, који је створио небо и Земљу.

Ко се узда у Господа
неће допасти срамоте.

Пјесма за пењање.

125. Ко се узда у Господа, он је као гора Сион, не помјешта се, остаје довијека.

2. Око Јерусалима су горе, и Господ је око народа својега отсад и довијека.

3. Јер неће остати скиптар безбожнички над дијелом праведничким, да не би праведници пружили руке своје на безакоње.

4. Учини, Господе, добро добрима и онима који су права срца.

5. А који свраћу на криве путеве, отјераће Господ с онима који чине безакоње. Мир Израиљу!

Спасење робља сионског.

Пјесма за пењање.

126. Кад враћаше Господ робље сионско, бијасмо као у сну.

2. Тада уста наша бијаху пуна радости, и језик наш пјевања. Тада говораху по народима: Велико дјело чини Господ на њима.

3. Велико дјело чини Господ на нама; развеселисмо се.

4. Враћај, Господе, робље наше, као потоке на сасушену земљу.

5. Који су са сузама сијали, нека жању с пјевањем.

6. Иде и плаче који носи сјеме да сије; поћи ће с пјесмом носећи снопове своје.

Све зависи од Божијег благослова.

Пјесма за пењање. Соломунова.

127. Ако Господ неће градити дома, узалуд се муче који га граде; ако неће Господ чувати града, узалуд не спава стражар.

2. Узалуд раните, доцкан лијежете, једете хљеб уморни; миломе својему Он даје сан.

3. Ево насљедства од Господа: Дјеца, пород је дар од Њега.

4. Што су стријеле у руци јакоме, то су синови млади.

5. Благо човјеку који је њима напунио тул свој! Неће се осрамотити кад се стану разговарати с непријатељима на вратима.

Благословен је дом побожнога човјека.

Пјесма за пењање.

128. Благо свакоме, који се боји Господа, који ходи путевима Његовијем!

2. Јер ће јести од трудова руку својих. Благо теби, и добро ти је.

3. Жена је твоја као родна лоза усред дома твојега; синови твоји као гране маслинове око стола твојега.

4. Гле, тако ће бити благословен човјек који се боји Господа.

5. Благословиће те Господ са Сиона, и гледаћеш добро јерусалимско у све дане живота својега;

6. Видјећеш синове у синова својих. Мир Израиљу!

Постидјеће се сви који досађују Израиљу.

Пјесма за пењање.

129. Много ми досађиваше од младости моје, нека рече Израиљ,

2. Много ми досађиваше од младости моје, али ме не свладаше.

3. На леђима мојим ораше орачи, и водише дуге бразде своје.

4. Господ је праведан; исијече конопце безбожничке.

5. Постидјеће се, одбиће се сви који ↘ ненавиде Сион.
→ мрзе

6. Биће као трава на крововима, која се сасушује прије него се почупа,

7. Од које неће жетелац напунити руке своје, нити наручја својега везилац;

8. И који пролазе неће рећи: »Благослов Господњи на вама! Благосиљамо вас именом Господњим.«

Молитва за праштање гријехова.

Пјесма за пењање.

130. Из дубине вапим к Теби, *Господе! *Плач 3,55.

2. Господе, чуј глас мој. Нека пазе уши Твоје на глас мољења мојега.

3. Ако ћеш на безакоње гледати, Господе: Господе, ко ће остати?

4. Али је у Теби праштање, да би Те се бојали.

5. Чекам Господа; чека душа моја; уздам се у ријеч Његову.

6. Душа моја чека Господа већма него страже јутарње, које страже јутром.

7. Нека чека Израиљ Господа; јер је у Господа милост, и велик је у Њега откуп.

8. И Он ће откупити Израиља од свијех безакоња његовијех.

Смјерност срца.

Давидова пјесма за пењање.

131. Господе, не надима се срце моје, нити се узносе очи моје; нити идем на велико, ни на оно што је више од мене.

2. Смјеран сам и кротак душом својом, као дијете крај матере; као дијете душа је моја у мени.

3. Нек се узда Израиљ у Господа отсад и довијека.

Молитва за Давидов дом
због Божијега обрицања.

Пјесма за пењање.

132. Опомени се, Господе, Давида и све смјерности његове,

2. Како се кунијаше Господу, и завјетоваше Богу Јаковљеву:

3. »Нећу ући у шатор дома својега, нити ћу лећи на постељу одра својега;

4. Нећу дати сна очима својима, ни вјеђама својима ˇдријема; ˇсањивости

5. Док не нађем мјеста Господу, стана Богу Јаковљеву.«

6. Ево, чусмо да је у Јефремовој земљи, нађосмо га на пољима киријат-јаримским.

7. Уђимо у стан Његов, поклонимо се подножју ногу Његовијех.

8. Стани, Господе, на почивалишту својем, Ти и ковчег силе Твоје.

9. Свештеници Твоји нек се обуку у правду, и ˇсвеци Твоји нек се радују. ˇправедници

10. Ради Давида слуге својега немој одвратити лица од помазаника својега.

11. Закле се Господ *Давиду у истини, од које неће отступити; од порода твојега посадићу на †пријестолу твојему. *1.О цар. 8,25. †2.Днев. 6,16.

12. Ако синови твоји ушчувају завјет Мој и откривења Моја којима ћу их научити, онда ће и синови њихови довијека сједјети на пријестолу свом.

13. Јер је изабрао *Господ Сион, и омиље му живјети на њему. *Псал. 68,16.

14. Ово је почивалиште Моје увијек, овдје ћу се населити; јер Ми је омиљело.

15. Храну ћу његову благословити, нишште његове наситићу хљеба.

16. Свештенике ћу његове обући у спасење, и свети ће се његови радовати.

17. Ту ћу учинити да узрасте рог *Давиду, поставићу видјело помазанику својему. *Лука 1,69.

18. Непријатеље ћу његове обући у срамоту; а на њему ће цвјетати вијенац његов.

Благословена је братска слога.

Давидова пјесма за пењање.

133. Како је лијепо и красно кад сва *браћа живе заједно! *1.Мој. 13,8.

2. Као добро уље на глави, које се стаче на браду, браду Аронову, које се стаче на скут од хаљине његове;

3. Као роса на Ермону, која слази на горе сионске. Јер је ондје утврдио Господ благослов и живот довијека.

Захвална пјесма у дому
Господњем ноћу.

Пјесма за пењање.

134. Сад благосиљајте Господа, све слуге Господње, који стојите у дому Господњем ноћу.

2. Подигните руке своје к Светињи, и благосиљајте Господа.

3. Благословиће те са Сиона Господ, који је створио небо и Земљу.

Свемогућност Божија,
немоћ идолска.

Алилуја.

135. Хвалите име Господње, хвалите, слуге Господње,

2. Који стојите у дому Господњем, у дворима дома Бога нашега.

3. Хвалите Господа, јер је добар Господ; појте имену Његову, јер је слатко.

4. Јер Јакова изабра себи Господ, Израиља за достојање своје.

5. Јер познах да је велик Господ, и Господ наш сврх свијех богова.

6. Што год хоће, све Господ чини, на небесима и на земљи, у морима и у свима безданима.

7. Изводи облаке од краја земље, муње чини усред дажда, изводи вјетар из стаја његовијех.

8. Он поби првенце у Мисиру од човјека до живинчета.

9. Показа знаке и чудеса усред тебе, Мисиру, на фараону и на свијем слугама његовијем.

10. Поби народе велике, и ˅изгуби цареве јаке:

˃погуби

11. Сиона, цара аморејскога, и Ога, цара васанскога, и сва царства хананска;

12. И даде *земљу њихову у достојање, у ˅достојање Израиљу, народу својему.

*1.Мој. 17,8. ˃власништво

13. Господе, име је Твоје вјечно; Господе, спомен је Твој од кољена до кољена.

14. Јер ће судити *Господ народу својему, и на слуге своје смиловаће се.

*5.Мој. 32,36.

15. Идоли су незнабожачки сребро и злато, дјело руку човјечијих;

16. Уста имају, а не говоре; очи имају, а не виде;

17. Уши имају, а не чују; нити има дихања у устима њиховијем.

18. Какви су они онакви су и они који их граде, и сви који се уздају у њих.

19. Доме Израиљев, благосиљај Господа; доме Аронов, благосиљај Господа;

20. Доме Левијев, благосиљај Господа; који се бојите Господа, благосиљајте Господа.

21. Благословен Господ на Сиону, који живи у Јерусалиму! Алилуја!

Величање вјечне милости Божије
и Божијих чуда.

136. Славите Господа, јер је добар; јер је довијека милост Његова;

2. Славите Бога над боговима; јер је довијека милост Његова.

3. Славите господара над господарима; јер је довијека милост Његова;

4. Онога, који Једини твори чудеса велика; јер је довијека милост Његова;

5. Који је створио небеса премудро; јер је довијека милост Његова;

6. Утврдио земљу на води; јер је довијека милост Његова;

7. Створио велика видјела; јер је довијека милост Његова;

8. Сунце, да управља даном; јер је довијека милост Његова;

9. Мјесец и звијезде, да управљају ноћу; јер је довијека милост Његова;

10. Који поби Мисир у првенцима његовијем; јер је довијека милост Његова;

11. Изведе из њега Израиља; јер је довијека милост Његова;

12. Руком крјепком и мишицом подигнутом; јер је довијека милост Његова;

13. Који раздвоји Црвено море; јер је довијека милост Његова;

14. И проведе Израиља кроз сред њега; јер је довијека милост Његова;

15. А фараона и војску његову врже у море Црвено; јер је довијека милост Његова;

16. Преведе народ свој преко пустиње; јер је довијека милост Његова;

17. Поби *цареве велике; јер је довијека милост Његова;

*Псал. 135,10.

18. И ˅изгуби цареве знатне; јер је довијека милост Његова;

˃погуби

19. *Сиона цара аморејскога; јер је довијека милост Његова;

*4.Мој. 21,21.

20. И Ога цара васанскога; јер је довијека милост Његова;

21. И даде *земљу њихову у достојање; јер је довијека милост Његова;

*Исус Н. 12,1.

22. У достојање Израиљу, слузи својему; јер је довијека милост Његова;

23. Који нас се опомену у понижењу нашем; јер је довијека милост Његова;

24. И избави нас од непријатеља наших; јер је довијека милост Његова;

25. Који даје храну свакоме тијелу; јер је довијека милост Његова;

26. Славите Бога небескога; јер је довијека милост Његова.

Туговање заробљених у Вавилону.

137. На водама вавилонским сјеђасмо и плакасмо опомињући се Сиона.

2. О врбама сред њега вјешасмо харфе своје.

3. Ондје искаху који нас заробише да пјевамо, и који нас оборише да се веселимо: »Пјевајте нам пјесму сионску.«

4. Како ћемо пјевати пјесму Господњу у земљи туђој?

5. Ако заборавим тебе, Јерусалиме, нека ме заборави десница моја.

6. Нека пrione језик мој за уста моја, ако тебе не успамтим, ако не уздржим Јерусалима сврх весеља својега.

7. Напомени, Господе, синовима Едомовијем дан јерусалимски, кад говорише: Раскопајте, раскопајте га до темеља.

8. Кћери вавилонска, крвницо, благо ономе ко ти плати за дјело које си нама учинила!

9. Благо ономе који узме и разбије дјецу твоју о камен.

Захвална пјесма за
Божију помоћ у невољи.

Псалам Давидов.

138. Славим те, Господе, од свега срца својега, пред моћнима пјевам Теби.

2. Поклањам се пред светом црквом Твојом, и славим име Твоје, за доброту Твоју и за истину Твоју; јер си по сваком имену свом подигао ријеч своју.

3. У дан, у који зазвах, Ти си ме услишио, дунуо слободу у душу моју.

4. Славиће Те, Господе, сви цареви земаљски, кад чују ријечи уста Твојих;

5. И пјеваће путове Господње, јер је велика слава Господња.

6. Јер је висок Господ, и види нискога, и високога издалека познаје.

7. Ако пођем у тузи, Ти ћеш ме оживити; на злоћу непријатеља мојих пружићеш руку своју и заклониће ме десница Твоја.

8. Господ ће завршити за мене. Господе, милост је Твоја довијека; дјела руку својих не остављај.

ПОУЗДАНОСТ

Бог све зна и све види.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

139. Господе! Ти ме кушаш и знаш.

2. Ти знаш кад сједнем и кад устанем; Ти знаш помисли моје издалека;

3. Кад ходим и кад се одмарам, Ти си око мене, и све путеве моје видиш.

4. Још нема ријечи на језику мом, а Ти, Господе, гле, већ све знаш.

5. Састраг и спријед Ти си ме заклонио, и ставио на ме руку своју.

6. Чудно је за ме знање Твоје, високо, не могу да га докучим.

7. Куда бих отишао од Духа Твојега, и од лица Твојега куда бих утекао?

8. Да изађем на Небо, Ти си ондје. Да сиђем у *пакао, ондје си. *шеол; подземље

9. Да се дигнем на крилима од зоре, и преселим се на крај мора:

10. И ондје ће ме рука Твоја водити, и држати ме десница Твоја.

11. Да речем: Да ако ме мрак сакрије; али је и ноћ као видјело око мене.

12. *Ни мрак неће замрачити од Тебе, и ноћ је свијетла као дан, мрак је као видјело.

*О Јову 34, 22.

13. Јер си Ти створио што је у мени, саставио си ме у утроби матере моје.

14. Хвалим Те, што сам дивно саздан. Дивна су дјела Твоја, и душа моја то зна добро.

15. Ниједна се кост моја није сакрила од Тебе, ако и јесам саздан тајно, откан у дубини земаљској.

16. Заметак мој видјеше очи Твоје, у Књизи је Твојој све то записано, и дани забиљежени, кад их још није било ниједнога.

ЧОВЈЕКОВА ВРИЈЕДНОСТ

17. Како су ми недокучљиве помисли Твоје, Боже! Како им је велики број!

18. Да их бројим, више их је него пијеска. Кад се пробудим, још сам с Тобом.

19. Да хоћеш, Боже, убити *безбожника! Крвопије, идите од мене. *Иса. 11,4.

20. Они говоре ружно на Тебе; узимају име Твоје узалуд непријатељи Твоји.

21. Зар да не мрзим на оне, који на Те мрзе, Господе, и да се не гадим на оне који устају на Тебе?

22. Пуном мрзошћу мрзим на њих; непријатељи су ми.

23. Окушај ме, Боже, и познај срце моје, испитај ме, и познај помисли моје.

24. И види јесам ли на злу путу, и води ме на пут вјечни.

Молитва за заштиту од мреже лукавијех непријатеља.

Начелнику пјевачком. Псалам Давидов.

140. Избави ме, Господе, од *човјека злога, сачувај ме од насилника, *Псал. 18,48.

2. Који помишљају зло у срцу и сваки дан подижу рат;

3. Оштре језик свој као змија, јед је аспидин у устима њиховијем.

4. Сачувај ме, Боже, од руку безбожничких, од насилника ˅сахрани ме, који мисле да поткину ноге моје. ˃заштити

5. Охоли ми намјестише замке и ˅пругла, метнуше ми мрежу на пут, прећу разапеше ми. ˃замке за хватање птица

6. Рекох Господу: Ти си Бог мој, услиши, Господе, глас мољења мојега.

7. Господе, Господе, крјепки Спаситељу мој, заклони главу моју у дан ратни!

8. Не дај, Господе, безбожнику што жели, не дај му да докучи што је наумио, да се не узнесе.

9. Отров онијех што су око мене, погибао уста њиховијех нека се обрати на њих.

10. Нека падне на њих живо угљевље; нека их Он баци у огањ, у ˅пропасти, да не устану. ˃бездан

11. Човјек ˅језичан неће се утврдити на земљи, неправеднога ће злоћа увалити у погибао. ˃злог језика

12. Знам да ће Господ показати правду невољноме и правицу убогима.

13. Да, праведни ће славити име Твоје, прави ће остати пред лицем Твојим.

Молитва да нас Бог сачува од злијех.

Псалам Давидов.

141. Господе, вапим к Теби, похити к мени, чуј глас мољења мојега, кад вичем к Теби.

2. Нек изађе молитва моја као кад пред лице Твоје, дизање руку мојих као принос вечерњи.

3. Постави, Господе, стражу код језика мојега, чувај врата уста мојих.

4. Не дај срцу мојему да застрани на зле помисли, да чини дјела безбожна с људима који поступају неправедно; и да не окусим сладости њиховијех.

5. Нека ме бије праведник, то је милост; нека ме кара, то је уље за главу моју; глава моја неће одбацити, ако ће и више; него је молитва моја против злоће њихове.

6. Расуше се по каменијем врлетима судије њихове, и чуше ријечи моје како су благе.

7. Као кад ко сијече и теше, тако се разлетјеше кости наше до чељусти подземља.

8. Али су к Теби, Господе, Господе, управљене очи моје, у Тебе се уздам, немој одбацити душе моје.

9. Сачувај ме од замке, коју ми метнуше, од лукавства онијех, који чине безакоње.

10. Пашће у мреже своје безбожници, а ја ћу један проћи.

Човјек у великом страху уздише и тражи помоћ Божију.

Наук Давидов. Молитва, коју је изговорио кад бијеше у врлетима. (1.Самуилова 24,3)

142. Гласом својим ка Господу вичем, гласом својим Господу се молим.

2. Изливам пред Њим мољење своје, тугу своју пред Њим казујем,

3. Кад изнемогне у мени дух мој. Ти знаш стазу моју. На путу, којим ходим, сакрише ми замку.

4. Погледам надесно, и видим да ме нико не зна; нестаде ми уточишта, нико не мари за живот мој.

5. Вичем к Теби, Господе; велим: Ти си Уточиште моје, Дио мој на земљи живијех.

6. Чуј тужњаву моју; јер се мучим веома. Избави ме од онијех који ме гоне, јер су јачи од мене.

7. Изведи из тамнице душу моју, да славим име Твоје. Око мене ће се скупити праведници, кад ми учиниш добро.

Молитва да нас Бог избави
и да нас води.

Псалам Давидов.

143. Господе, услиши молитву моју, прими мољење моје по истини својој, услиши ме по правди својој.

2. И не иди на суд са слугом својим, *јер се неће оправдати пред Тобом нико жив.

*О Јову 9,2; Псал. 130, 3.

3. Непријатељ гони душу моју, гази у прах живот мој, посађује ме у мрак, као давно помрле.

4. Трне у мени дух мој, нестаје у мени срца мојега.

5. Помињем дане старе, пребрајам све послове Твоје, размишљам о дјелима руку Твојих.

6. Пружам к Теби руке своје; душа је моја као суха земља пред тобом.

7. Похитај, услиши ме; Господе, нестаје духа мојега, немој одвратити лица својега од мене; јер ћу бити као они који одлазе у гроб.

8. Рано ми јави милост своју, јер се у Тебе уздам. Покажи ми пут, којим да идем, јер к Теби подижем душу своју.

9. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, к Теби ⁊притјечем. ⁊притрчавам

10. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој; Дух Твој благи нека ме води по стази правој.

11. Имена ради својега, Господе, оживи ме, по правди својој изведи из муке *душу моју. *Псал. 142,7.

12. И по милости својој истријеби непријатеље моје, и погуби све који муче душу моју, *јер сам Твој слуга. *Псал. 116,16.

Молитва да Бог заштити и
благослови свој народ.

Псалам Давидов.

144. Благословен Господ, Град мој, који учи руке моје боју, прсте моје рату,

2. Добротвор мој и Ограда моја, Уточиште моје и Избавитељ мој, Штит мој, Онај, у кога се уздам, који ми покорава народ мој.

3. Господе, шта је човјек, те знаш за њ, и син смртнога, те га пазиш?

4. Човјек је као ништа; дани су његови као сјен, који пролази.

5. Господе, *савиј небеса своја, и сиђи; †дотакни се гора, и задимиће се.

*Псал. 18,9. †Псал. 104,32.

6. Сијевни муњом, и разагнај их; пусти стријеле своје, и распи их.

7. Пружи руку своју с висине, избави ме и извади ме из воде велике, из руку туђинаца,

8. Којих уста говоре ништавне ствари, и којих је десница, десница лажна.

9. Боже, пјесму нову пјеваћу ти, у псалтир од десет жица удараћу Теби,

10. Који дајеш спасење царевима, и Давида слугу својега избављаш од љутога мача.

11. Избави ме и отми ме из руке туђинаца, којих уста говоре ништавне ствари, и којих је десница, десница лажна.

12. Синови наши нека буду као биље, које весело одрасте у младости; кћери наше као стубови прекрасно израђени у ⁊двору; ⁊храму

13. Житнице наше пуне, обилне сваким житом; овце наше нек се множе на тисуће и на сто тисућа по становима нашим.

14. Волови наши нека буду товни; нека не буду нападања, ни бјежања, ни тужњаве по улицама нашим.

15. Благо народу, у којега је све овако! Благо народу, у којега је *Господ Бог!

*5.Мој. 33,29.

Милост и правичност Бога
у Његову царству.

Хвала Давидова.

145. Узвишиваћу Те, Боже мој, Царе мој, благосиљаћу име Твоје одвијека довијека.

2. Сваки ћу Те дан благосиљати, и хвалићу име Твоје довијека и без престанка.

3. Велики је Господ, и ваља Га славити, и Величанство Његово не може се досегнути.

4. Од кољена до кољена хвалиће дјела Твоја, и силу Твоју казивати.

5. О високој слави Твојега Величанства, и о дивним дјелима Твојим размишљам.

6. Приповиједаће силу чудеса Твојих, и ја ћу Величанство Твоје казивати.

7. Хвалиће велику доброту Твоју и правду Твоју пјеваће.

8. Податљив је и милосрдан Господ, дуго трпи и велике је милости.

9. Добар је Господ према свима, и жалостив на сва дјела своја.

10. Нека Те славе, *Господе, сва дјела Твоја, и свеци Твоји нека Те благосиљају.

*Псал. 103,22.

11. Нека казују славу царства Твојега, и силу Твоју приповиједају,

12. Да би јавили синовима људским силу Твоју, и високу славу царства Твојега.

13. Царство је Твоје царство свијех вијекова, и влада Твоја на сва кољена.

14. Господ прихвата све који падају, и исправља све погнуте.

15. Очи су свијех к Теби управљене, и Ти им дајеш храну на вријеме;

16. Отвараш руку своју, и ситиш све живо по жељи.

17. Праведан је Господ у свијем путовима својим, и свет у свијем дјелима својим.

18. Господ је близу свијех који Га призивају, свијех, који Га призивају у истини.

19. Жељу испуња онима који Га се боје, тужњаву њихову чује, и помаже им.

20. Чува Господ све који Га љубе, а безбожнике све ће истријебити.

21. Хвалу Господу нека говоре уста моја, и нека благосиља свако тијело свето име Његово увијек и без престанка.

Вјечна вјерност Божија.

Алилуја.

146. Хвали, душо моја, Господа.
2. Хвалићу Господа за живота својега, пјеваћу Богу својему док ме је год.

3. Не уздајте се у кнезове, у сина човјечијега, у којега нема помоћи.

4. Изиђе из њега дух, и врати се у земљу своју: Тај дан пропадну све помисли његове.

5. Благо ономе, којему је Помоћник Бог Јаковљев, којему је надање у Господу, Богу његову,

6. Који је створио небо и Земљу, море и све што је у њима; који држи вјеру увијек,

7. Чини суд онима, којима се чини криво; даје храну гладнима. Господ дријеши свезане,

8. Господ отвара очи слијепима, подиже оборене, Господ љуби праведнике.

9. Господ чува дошљаке, помаже сироти и удовици; а пут безбожнички ⁾превраћа.

⁾преокреће

10. Господ је Цар довијека, Бог твој, Сионе, од кољена до кољена. Алилуја.

Прослављање духовнијех и
тјелеснијех дарова Божијих.

Алилуја.

147. Хвалите Господа, јер је слатко пјевати о Богу нашему, јер благоме приликује хвала.

2. Господ зида Јерусалим, сабира расијане синове Израиљеве;

3. Исцјељује оне који су скрушена срца, и лијечи туге њихове;

4. Избраја мноштво звијезда, и све их зове именом.

5. Велик је Господ наш и велика је крјепост Његова, и разуму Његову нема мјере.

6. Прихвата смјерне Господ, а безбожне понижава до земље.

7. Редом пјевајте Господу хвалу, свирајте Богу нашему на харфи.

8. Он застире небо облацима, спрема земљи дажд, чини те расте на горама трава;

9. Даје стоци храну њезину, и вранићима, који вичу к Њему.

10. Не мари за силу коњску, нити су му миле брзе ноге човјечије.

11. Мили су Господу они који Га се боје, који се уздају у милост Његову.

12. Слави, Јерусалиме, Господа; хвали Бога својега, Сионе!

13. Јер Он утврђује ˅пријеворнице врата твојих, благосиља синове твоје у теби. ˃резе

14. Ограђује међе твоје миром, насићава те једре пшенице.

15. Шаље говор свој на земљу, брзо тече ријеч Његова.

16. Даје снијег као вуну, сипа иње као пепео.

17. Баца град свој као залогаје, пред мразом Његовијем ко ће остати?

18. Пошље ријеч своју, и све се раскрави; дуне дахом својим, и потеку воде.

19. Он је јавио ријеч своју Јакову, наредбе и судове своје *Израиљу. *Мал. 4,4.

20. Ово није учинио ниједноме другом народу, и судова његовијех они не знају. Алилуја!

Нека цио свијет хвали Господа.

Алилуја.

148. Хвалите Господа на небесима, хвалите Га на висини.

2. Хвалите Га, сви анђели Његови, хвалите га, све војске Његове!

3. Хвалите Га, Сунце и Мјесече, хвалите Га, све звијезде сјајне!

4. Хвалите Га, небеса над небесима и водо над небесима!

5. Нека хвале име Господње, јер Он заповједи и створише се.

6. Постави их засвагда и зававијек, даде наредбу, која неће проћи.

7. Хвалите Господа на земљи, велике рибе и све бездане;

8. Огањ и град, снијег и магла, вјетар силни, који извршује ријеч Његову,

9. Горе и сви хумови, родна дрвета и сви кедри,

10. Звијери и сва стока, ˅бубине и птице крилате, ˃гмизавци

11. Цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске,

12. Момци и дјевојке, старци и дјеца,

13. Нека хвале име Господње; јер је само Његово име узвишено, слава Његова на *Земљи и на Небу. *Иса. 6,3.

14. Он је узвисио рог народа својега, славу свијех светаца својих, синова Израиљевих, народа, који је близу Њега.

Нека Сион хвали Господа!

Алилуја.

149. Појте *Господу пјесму нову; хвала да Му је на сабору светијех. *Иса. 42,10.

2. Нека се весели Израиљ о Створитељу свом, синови сионски нек се радују о Цару свом.

3. Нека хвале име Његово покликујући, у бубањ и ˅гусле нека му ударају. ˃цитру

4. Јер је мио Господу народ Његов, украшава смјерне спасавајући их.

5. Нек се веселе свети у слави, и нек се радују на постељама својим.

6. Слава је Божија у устима њиховијем, и мач с обје стране оштар у руци њиховој,

7. Да се освете народима, и покарају племена;

8. Да свежу цареве њихове у ланце, и властелу њихову у окове гвоздене,

9. И изврше на њима написани суд. Ова је част свима свецима Његовијем. Алилуја!

Све што дише нека хвали Господа!

Алилуја.

150. Хвалите Бога у Светињи Његовој, хвалите Га на тврђи славе Његове.

2. Хвалите га према сили Његовој, хвалите га према високоме Величанству Његову.

3. Хвалите Га уз глас трубни, хвалите Га уз псалтир и ˅гусле. ˃цитру

4. Хвалите Га с бубњем и весељем, хвалите Га уз жице и орган.

5. Хвалите Га уз јасне кимвале, хвалите Га уз кимвале громовне.

6. Све што дише нека хвали Господа! Алилуја!

ПРИЧЕ СОЛОМУНОВЕ

Упознати мудрост! Треба се чувати мамца грјешника. Казна за непослушност.

1. Приче Соломуна сина Давидова, цара Израиљева,

2. Да се познаје мудрост и настава, да се разумију ријечи разумне,

3. Да се прима настава у разуму, у правди, у суду и у свему што је право,

4. Да се даје лудима разборитост, младићима знање и ↘помњивост. ↗пажљивост

МУДРОСТ

5. Мудар ће слушати и више ће знати, и разуман ће стећи мудрост,

6. Да разумије приче и значење, ријечи мудријех људи и загонетке њихове.

7. Почетак је мудрости страх Господњи; луди презиру мудрост и наставу.

8. Слушај, сине, наставу оца својега, и не остављај науке матере своје.

9. Јер ће бити вијенац од милина око главе твоје, и гривна на грлу твом.

10. Сине мој, ако би те мамили грјешници, не пристај;

11. Ако би рекли: Ходи с нама да вребамо крв, да засједемо правоме ни за што;

12. Прождријећемо их као *гроб живе, и свеколике као оне који слазе у јаму;

*Псал. 28,1.

13. Свакојакога блага добићемо, напунићемо куће своје плијена;

14. Бацаћеш ждријеб свој с нама; један ће нам тоболац бити свјема;

15. Сине мој, не иди на пут с њима, чувај ногу своју од стазе њихове,

16. Јер ногама својим трче на зло и хитају да прољевају крв.

17. Јер се узалуд разапиње мрежа на очи свакој птици;

18. А они вребају своју крв и засједају своме животу.

19. Такви су путеви свијех лакомијех на добитак, који узима живот својим господарима.

20. Премудрост виче на пољу, на улицама пушта глас свој;

21. У највећој вреви виче, на вратима, у граду говори своје бесједе:

22. Луди, докле ћете љубити лудост, и потсмјевачима докле ће бити мио потсмијех, и безумни докле ће мрзити на знање?

23. Обратите се на карање моје; ево, изасућу вам дух свој, казаћу вам ријечи своје.

24. Што звах, али не хтјесте, пружах руку своју, али нико не мари,

25. Него одбацисте сваки савјет мој, и карања мојега не хтјесте примити;

26. Зато ћу се и ја смијати вашој невољи, ругаћу се кад дође чега се бојите;

27. Кад као пустош дође чега се бојите, и погибао ваша као олуја кад дође, кад навали на вас невоља и мука.

28. Тада ће ме звати, али се нећу одазвати; рано ће тражити, али ме неће наћи.

29. Јер мрзише на знање, и страха Господњега не изабраше;

30. Не присташе на мој савјет, и презираше сва карања моја.

31. Зато ће јести плод путева својих, и наситиће се савјета својих.

32. Јер ће луде убити мир њихов, и безумне ће погубити срећа њихова.

33. Али ко ме слуша, боравиће безбрижно, и биће у миру не бојећи се зла.

Опомена да озбиљно тражимо мудрост да бисмо се сачували од искушења.

2. Сине мој, ако примиш ријечи моје, и заповијести моје сахраниш код себе,

2. Да пази ухо твоје на мудрост, и пригнеш срце своје к разуму,

3. Ако призовеш мудрост, и к разуму подигнеш глас свој,

ПОЗНАЊЕ

4. Ако га устражиш као сребро, и као сакривено благо ако добро устражиш;

5. Тада ћеш разумјети страх Господњи, и познање Божије наћи ћеш.

6. Јер Господ даје мудрост, из Његовијех уста долази знање и разум.

7. ˇЧува правима што доиста јест, штит је онима који ходе у безазлености, ˃помаже

8. Да би се држали стаза правијех, а Он чува пут праведника својих.

9. Тада ћеш разумјети правду и суд и што је право, и сваки добри пут.

10. Кад дође мудрост у *срце твоје, и знање омили души твојој, *Приче 22,18.

11. ˇПомњивост ће пазити на те, разум ће те чувати, ˃савесност

12. Избављајући те од зла пута, од људи који говоре опаке ствари,

13. Који остављају праве путеве да иду путевима мрачнијем,

14. Који се радују зло чинећи, и играју у злијем опачинама;

15. Којих су путеви криви, и сами су опаки на стазама својим;

16. Избављајући те од *жене ˇтуђе, од туђинке, која ласка својим ријечима, *4.Мој. 5,12. ˃прељубочинице

17. Која оставља ˇвођу младости своје, и заборавља завјет Бога својега. ˃пријатеља

18. Јер к смрти води дом њезин, и к мртвима стазе њезине.

19. Ко год уђе к њој не враћа се, нити излази на пут животни.

20. Зато ходи путем добријех, и држи се стаза праведничких.

21. Јер ће праведници наставати на земљи, и безазлени ће остати на њој.

22. А безбожни ће се истријебити са земље, и безаконици ће се ишчупати из ње.

Благословен је страх
Господњи и мудрост.

3. Сине мој, не заборављај науке моје, и заповијести моје нека хране срце твоје.

2. Јер ће ти донијети дуг живот, добре године и мир.

3. Милост и истина нека те не оставља; привежи их себи на грло, упиши их на плочи срца својега.

4. Те ћеш наћи милост и добру мисао пред Богом и пред људима.

5. Уздај се у Господа свијем срцем својим, а на свој разум не ослањај се.

6. На свијем путевима својим имај Га на уму, и Он ће управљати стазе твоје.

7. Не мисли сам о себи да си мудар; бој се Господа и уклањај се ода зла.

8. То ће бити здравље тијелу твојему и ˇзаљевање костима твојим. ˃окрепљење

9. Поштуј Господа имањем својим и првинама од свега дохотка својега;

10. И биће пуне житнице твоје обиља, и пресипаће се вино из каца твојих.

11. Сине мој, не одбацуј наставе *Господње, и немој да ти досади карање Његово. *Јевр. 12,5.

12. Јер кога љуби *Господ онога кара, и као отац сина који му је мио. *5.Мој. 8,5.

13. Благо човјеку који нађе мудрост, и човјеку који добије разум.

14. Јер је боље њом трговати него трговати сребром, и добитак на њој бољи је од *злата. *Приче 8,19.

15. Скупља је од драгога камења, и што је год најмилијих ствари твојих не могу се изједначити с њом.

16. Дуг живот у десници јој је, а у љевици богатство и слава.

17. Путеви су њезини мили путеви и све стазе њезине мирне.

18. Дрво је животно онима који се хватају за њу, и ко је год држи срећан је.

19. Господ је мудрошћу основао Земљу, утврдио *небеса разумом. *Приче 8,27.

20. Његовом мудрошћу развалише се бездане и *облаци капљу росом. *О Јову 36,28.

21. Сине мој, да ти то не одлази из очију; чувај праву мудрост и разборитост;

22. И биће живот души твојој и накит грлу твојему.

23. Тада ћеш ићи без бриге путем својим, и нога твоја неће се спотаћи.

24. Кад лијежеш, нећеш се плашити, и кад почиваш, сладак ће ти бити сан.

25. Нећеш се плашити од нагле страхоте ни од погибли безбожничке кад дође.

26. Јер ће ти Господ бити Узданица и чуваће ти ногу да се не ухвати.

27. Не одреци добра онима којима треба, кад можеш учинити.

28. Не говори ближњему својему: Иди, и дођи други пут, и сјутра ћу ти дати, кад већ имаш при себи.

ВОЂСТВО

29. Не куј зла ближњему своjему који живи с тобом без бриге.

30. Не свађај се ни с ким без узрока, ако ти није учинио зла.

31. Немој завидјети насилнику, ни изабрати којега пута његова.

32. Јер је мрзак Господу зликовац, а у праведних је тајна Његова.

33. Проклетство је Господње у кући безбожниковој, а стан праведнички благосиља.

34. Јер потсмјевачима Он се потсмијева, а кроткима даје милост.

35. Мудри ће наслиједити славу, а безумнике ће однијети *срамота. *Дан. 12,2.

Настава очина о путовању путем мудрости.

4. Слушајте, *дјецо, наставу очину, и пазите да бисте познали мудрост. *Псал. 34,11.

2. Јер вам добру науку дајем, не остављајте закона мојега.

3. Кад бијах син у оца својега млад, и јединац у матере своје,

4. Он ме учаше и говораше ми: Нека прими срце твоје ријечи моје, држи заповијести моје и бићеш жив.

5. Прибави мудрост, прибави разум; не заборављај и не отступај од ријечи уста мојих.

6. Немој је оставити, и чуваће те, љуби је, и храниће те.

7. Мудрост је главно; прибави мудрост, и за све имање своје прибави разум.

8. Подижи је и она ће те узвисити, прославиће те кад је загрлиш.

9. Метнуће ти на главу вијенац од милина, красну круну даће ти.

10. Слушај, сине мој, и прими ријечи моје, и умножиће ти се године животу.

11. Учим те путу мудрости, водим те стазама правијем.

12. Кад усходиш, неће се стезати кораци твоји, и ако потрчиш нећеш се спотакнути.

13. Држи се наставе и не пуштај, чувај је, јер ти је живот.

14. Не иди на стазу безбожничку и путем неваљалијех људи не ступај.

15. Остави га, не ходи по њему, уклони се од њега и мини га.

16. Јер не спавају ако не учине зла, и не долази им сан ако кога не оборе.

17. Јер једу хљеб безбожности и пију вино насиља.

18. А пут је праведнички као свијетло видјело, које све већма свијетли, док не буде прави дан.

19. А пут је безбожнички као мрак, не знају на што ће се спотакнути.

20. Сине мој, слушај ријечи моје, пригни ухо своје бесједи мојој.

21. Да ти не одлазе из очију; чувај их усред срца својега.

22. Јер су живот онима који их налазе и здравље свему тијелу њихову.

23. Сврх свега што се чува чувај *срце своје, јер из њега излази живот. *Лука 6,45.

24. Уклони од уста својих опачину и од усана својих неваљалство удаљи.

25. Очи твоје нека гледају управо и вјеђе твоје нека се управљају право пред тобом.

26. Мјери стазу ногама својим, и сви путеви твоји нека су поравњени.

27. Не сврћи ни надесно ни налијево, одвраћај ногу своју ода зла.

Треба се чувати разврата.

5. Сине мој, слушај мудрост моју, к разуму мојему пригни ухо своје,

2. Да се држиш разборитости, и усне твоје да хране знање.

3. Јер с усана ˃туђе жене капље мед, и грло јој је мекше од уља; ˃прељубочинице

4. Али јој је посљедак горак као пелен, оштар као мач с обје стране оштар.

5. Ноге јој слазе к смрти, до ˃пакла допиру кораци њезини. ˃мјеста за мртве

6. Да не би мјерио пута животнога, савијају се стазе њезине да не знаш.

7. Зато, дјецо, послушајте мене, и не отступајте од ријечи уста мојих.

8. Нека је далеко од ње пут твој, и не приближуј се к вратима куће њезине,

9. Да не би дао другима славе своје и година својих немилостивоме,

10. Да се не би туђинци наситили твојега блага и труд твој да не би био у туђој кући,

11. И да не ридаш на посљедак, кад се строши месо твоје и тијело твоје,

12. И речеш: Како мрзих на наставу, и како срце моје презира карање!

13. И не послушах гласа учитеља својих, и не пригнух уха својега к онима који ме учаху!

14. Умало не западох у свако зло усред збора и скупштине.

15. Пиј воду из својега студенца и што тече из твојега извора.

16. Нека се не разливају твоји извори по трговима, и потоци по улицама.

17. Имај их сам за се, а не туђин с тобом.

18. Благословен да је извор твој, и весели се женом младости своје;

19. Нека ти је као кошута мила и као *срна љупка; дојке њезине нека те опијају у свако доба, у љубави њезиној посрћи једнако. *Пјес. 2,9.

20. А зашто би, сине, посртао за туђинком и голио њедра туђој,

21. Кад су пред очима Господу путеви свачији, и мјери све стазе Његове?

22. Безбожника ће ухватити његова безакоња, и у ужа гријеха својих заплешће се;

23. Умријеће без ˅наставе, и од мноштва лудости своје лутаће. ˃поуке

Треба се чувати јемства, лијености, злобе и прељубе.

6. Сине мој, кад се подјемчиш за пријатеља својега, и даш руку своју туђинцу,

2. Везао си се ријечима уста својих, ухватио си се ријечима уста својих.

3. Зато учини тако, сине мој, и опрости се, јер си допао у руке ближњему својему; иди, припадни, и ˅навали на ближњега својега. ˃салети

4. Не дај сна очима својима, ни вјеђама својима ˅дријема. ˃сањивости

5. Отми се као срна из руке ловцу, и као птица из руке птичару.

6. Иди к мраву, љенивче, гледај путове његове, и омудрај.

7. Нема вођа ни управитеља ни господара;

8. И опет приправља љети себи храну, збира уз жетву ˅пићу своју. ˃јело

9. Докле ћеш, љенивче, лежати? Кад ћеш устати од сна својега?

10. Док мало проспаваш, док мало продријемљеш, док мало склопиш руке да прилегнеш,

11. У том ће доћи сиромаштво твоје као путник и оскудица твоја као оружан човјек.

12. Човјек неваљао и нитков ходи са злијем устима;

13. Намигује очима, говори ногама, показује прстима;

14. Свака му је опачина у срцу, кује зло свагда, замеће свађу.

15. Зато ће уједанпут доћи погибао његова, часом ће се сатрти и неће бити лијека.

16. На ово шесторо мрзи Господ, и седмо је гад души Његовој:

17. Очи поносите, језик лажљив и руке које пролијевају крв праву,

18. Срце које кује зле мисли, ноге које брзо трче на зло,

19. Лажан свједок који говори лаж, и ко замеће свађу међу браћом.

20. Чувај, сине мој, заповијест оца својега, и не остављај науке матере своје.

21. Привежи их себи на срце засвагда, и ˅спучи их себи око грла. ˃закопчај

22. Куда год пођеш, водиће те; кад заспиш, чуваће те; кад се пробудиш, разговараће те;

23. Јер је заповијест жижак, и наука је видјело, и пут је животни карање које поучава;

24. Да те чувају од зле жене, од језика којим ласка жена ˅туђа. ˃прељубочиница

25. Не зажели у срцу свом љепоте њезине, и немој да те ухвати вјеђама својим.

26. Јер због жене блуднице спада човјек на комад хљеба, и жена пуста лови драгоцјени *живот. *Језек. 13,18.

27. Хоће ли ко узети огња у њедра, а хаљине да му се не упале?

28. Хоће ли ко ходати по живом угљевљу, а ногу да не ожеже?

29. Тако бива ономе који иде к жени ближњега својега; неће бити без кривице ко је се год дотакне.

30. Не срамоте лупежа који украде да насити душу своју, будући гладан;

31. Него кад га ухвате плати ⸢самоседмо, да све имање дома својега. ⸣седмоструко

32. Али ко учини прељубу са женом, безуман је, душу своју губи ко тако чини;

33. Муке и руга допада, и срамота се његова не може избрисати.

34. Јер је љубавна сумња жестока у мужа и не штеди на дан освете;

35. Не мари ни за какав откуп, и не прима ако ћеш и много дарова давати.

Опис завођења на разврат.
Жалосне посљедице тога завођења.

7. Сине, чувај ријечи моје, и заповијести моје сахрани код себе.

2. Чувај заповијести моје и бићеш жив, и науку моју као зјеницу очију својих.

3. Привежи их себи на прсте, напиши их на плочи срца својега.

4. Реци мудрости: Сестра си ми; и пријатељицом зови разборитост,

5. Да би те чувала од жене туђе, од туђинке, која ласка ријечима.

6. Јер с прозора дома својега кроз решетку гледах,

7. И видјех међу лудима, опазих међу дјецом безумна младића,

8. Који иђаше улицом покрај угла њезина, и корачаше путем ка кући њезиној,

9. У сумрак, увече, кад се уноћа и смрче;

10. А гле, срете га *жена у одијелу блудничком и лукава срца, *4.Мој. 5,12.

11. Плаха и пуста, којој ноге не могу стајати код куће,

12. Сад на пољу, сад на улици, код свакога угла вребаше.

13. И ухвати га, и пољуби га, и ⸢безобразно рече му: ⸣бестидно

14. Имам жртве захвалне, данас извrших завјете своје;

15. Зато ти изиђох на сусрет да те тражим, и нађох те.

16. Настрла сам одар свој покривачима везенијем и простиркама мисирским.

17. Окадила сам постељу своју смирном, алојем и циметом.

18. Хајде да се опијамо љубављу до зоре, да се веселимо миловањем.

19. Јер ми муж није код куће, отишао је на пут дањни,

20. Узео је са собом тоболац новчани, вратиће се кући у одређени дан.

21. Наврати га многим ријечима, глатким уснама одвуче га.

22. Отиде за њом одмах као што во иде на клање и као безумник у ⸢путо да буде каран, ⸣путо – плетена веза за сапињање

23. Докле му стријела не пробије јетру, као што птица лети у замку не знајући да јој је о живот.

24. Зато дакле, дјецо, послушајте ме, и пазите на ријечи уста мојих.

25. Немој да застрањује срце твоје на путове њезине, немој лутати по стазама њезинијем.

26. Јер је многе ранила и оборила, и много је онијех које је све побила.

27. Кућа је њезина пут ⸢паклени који води у клијети смртне. ⸣у подземље

Позив и обрицање мудрости
која је вјечно у Богу.

8. Не виче ли мудрост, и разум не пушта ли глас свој?

2. Наврх висина, на путу, на ⸢раскрсницама стоји, ⸣раскрсницама

3. Код врата, на уласку у град, гдје се отварају врата, виче:

4. Вас вичем, о људи, и глас свој обраћам к синовима људским.

5. Научите се луди мудрости, и безумни уразумите се.

6. Слушајте, јер ћу говорити велике ствари, и усне моје отварајући се казиваће што је право.

7. Јер уста моја говоре истину, и мрска је уснама мојим безбожност.

8. Праве су све ријечи уста мојих, ништа нема у њима криво ни изопачено.

9. Све су обичне разумноме и праве су онима који налазе знање.

10. Примите ⸢наставу моју а не сребро, и знање радије него најбоље злато. ⸣поуку

11. Јер је боља мудрост од драгога камења, и што је год најмилијих ствари не могу се изједначити с њом.

12. Ја, мудрост, боравим с разборитошћу, и разумно знање налазим.

13. Страх је Господњи мржња на зло; ја мрзим на поноситост и на охолост и на зли пут и на уста опака.

14. Мој је савјет и ˇшто год јест; ја сам разум и моја је сила. →разборитост

15. Мном *цареви царују, и владаоци постављају правду. *Дан. 2,21.

16. Мном владају кнезови и поглавари и све судије земаљске.

17. Ја љубим оне који мене љубе, и који ме добро траже налазе ме.

18. У мене је богатство и слава, постојано добро и *правда. *Мат. 6,33.

19. Плод је мој бољи од *злата и од најбољега злата, и добитак је мој бољи од најбољега сребра. *О Јову 28,15.

20. Путем праведнијем ходим, посред стаза правице,

21. Да онима који ме љубе дам ˇоно што јест, и ризнице њихове да напуним. →добро

22. *Господ ме је имао у †почетку пута својега, прије дјела својих, прије свакога времена. *Приче 3,19. †Јован 1,1.

23. Прије вијекова постављена сам, прије *почетка, прије †постања ‡Земље.
*Мих. 5,2. †Јован 17,24. ‡1.Мој. 1,26.

24. Кад јоште не бијаше бездана, родила сам се, кад још не бијаше извора обилатијех водом.

25. Прије него се горе основаше, прије хумова ја сам се родила;

26. Још не бијеше начинио земље ни поља ни почетка праху васиљенском;

27. Кад је уређивао небеса, ондје бијах; кад је размјеравао круг над безданом.

28. Кад је утврђивао облаке горе и кријепио изворе бездану;

29. Кад је постављао мору међу и водама да не преступају заповијести Његове, кад је постављао темеље Земљи;

30. Тада бијах код Њега храњеница, бијах му милина сваки дан, и весељах се пред Њим свагда;

31. Весељах се на васиљеној Његовој, и ˇмилина ми је са синовима људским. →радост

32. Тако, дакле, синови послушајте ме, јер благо онима који се држе путева мојих.

33. Слушајте ˇнаставу, и будите мудри, и немојте је одбацити. →поуку

34. Благо човјеку који ме слуша стражећи на вратима мојим сваки дан и чувајући прагове врата мојих.

35. Јер ко мене налази, налази живот и добија љубав од *Господа. *Фил. 3,8.

36. А ко о мене гријеши, чини криво души својој; сви који мрзе на ме, љубе смрт.

Пријатељски позив мудрости.

9. Премудрост сазида себи кућу, и отеса седам стубова;

2. Покла стоку своју, раствори вино своје, и постави сто свој.

3. Посла дјевојке своје, да зову сврх висина градских:

4. Ко је луд, нека се уврати овамо. И безумнима вели:

5. Ходите, једите хљеба мојега, и пијте вина које сам растворила.

6. Оставите лудост и бићете живи, и идите путем разума.

7. Ко учи потсмјевача, прима срамоту; и ко кори безбожника, прима руг.

8. Не карај потсмјевача да не омрзне на те; карај мудра, и љубиће те.

9. Кажи мудроме, и биће још мудрији; поучи праведнога, и знаће више.

10. Почетак је мудрости страх Господњи, и знање је светијех ствари разум.

11. Јер ће се мном умножити дани твоји и додаће ти се године животу.

12. Ако будеш мудар, себи ћеш бити мудар; ако ли будеш потсмјевач, сам ћеш ˇтеглити. →сносити

13. Жена безумна плаха је, луда и ништа не зна;

14. И сједи на вратима куће своје на столици, на висинама градским,

15. Те виче оне који пролазе, који иду право својим путем:

16. Ко је луд, нека се уврати овамо. И безумноме говори:

17. Вода је крадена слатка, и *хљеб је сакривен угодан. *Приче 20,17.

18. А он не зна да су ондје мртваци и у дубоком гробу да су званице њезине.

Правичност се благосиља,
гријех се проклиње.

Приче Соломунове.

10. Мудар је син радост оцу своjему, а луд је син жалост матери својој.

2. Не помаже неправедно благо, него правда избавља од смрти.

3. *Не да Господ да гладује душа праведникова, а имање безбожничко размеће. *Псал. 37,25.

4. Немарна рука осиромашава, а вриједна рука обогаћава.

5. Ко збира у љето, син је разуман; ко спава о жетви, син је срамотан.

6. Благослови су над главом праведнику, а уста безбожничка покрива насиље.

7. Спомен праведников остаје благословен, а име безбожничко труне.

8. Ко је мудра срца, прима заповијести; а ко је лудијех усана, пашће.

9. Ко ходи безазлено, ходи поуздано; а ко је опак на путевима својим, познаће се.

ПОУЗДАНОСТ

10. Ко намигује оком, даје муку; и ко је лудијех усана, пашће.

11. Уста су праведникова извор животу, а уста безбожничка покривају насиље.

12. Мрзост замеће свађе, а *љубав прикрива све пријеступе. *1.Кор. 13,4.

13. На уснама разумнога налази се мудрост, а за леђа је безумнога батина.

14. Мудри склањају знање, а уста лудога близу су погибли.

15. Богатство је богатима тврд *град, сиромаштво је сиромасима погибао. *Приче 18,11.

16. Рад је праведников на живот, добитак безбожников на гријех.

17. Ко прима ˇнаставу, на путу је к животу; а ко одбацује кар, лута. ˇпоуку

18. Ко покрива мржњу, лажљивих је усана; и ко износи срамоту, безуман је.

19. У многим ријечима не бива без гријеха; али ко задржава усне своје, разуман је.

20. Језик је праведников сребро одабрано; срце безбожничко не вриједи ништа.

21. Усне праведникове ˇпасу многе, а безумни умиру с безумља. ˇхране

22. Благослов Господњи обогаћава а без муке.

23. Безумнику је шала чинити зло, а разуман човјек држи се мудрости.

24. Чега се боји безбожник, оно ће га снаћи; а што праведници желе, Бог ће им дати.

25. Као што пролази олуја, тако безбожника нестаје; а праведник је на вјечитом темељу.

26. Какав је оцат зубима и дим очима, такав је љенивац онима који га шаљу.

27. Страх Господњи додаје дане, а безбожницима се године прекраћују.

28. Чекање праведнијех радост је, а надање безбожнијех пропада.

29. Пут је Господњи крјепост безазленоме, а страх онима који чине безакоње.

30. Праведник се неће нигда поколебати, а безбожници неће наставати на земљи.

31. Уста праведникова износе мудрост, а језик опаки истријебиће се.

32. Усне праведникове знају што је мило, а безбожничка су уста опачина.

Срећа побожнијех,
несрећа безаконика.

11. Лажна су *мјерила мрска Господу, а права мјера угодна Му је. *3. Мој. 19, 35; Приче 16,11.

2. Кад дође охолост, дође и срамота; а у смјернијех је мудрост.

3. Праведне води безазленост њихова, а безаконике сатире злоћа њихова.

4. Неће помоћи богатство у дан гњева, а правда избавља од смрти.

5. Правда безазленога управља пут његов, а безбожник пада од своје безбожности.

6. Праведне избавља правда њихова, а безаконици хватају се у својој злоћи.

7. Кад умре безбожник, пропада надање, и најјаче уздање пропада.

8. Праведник се избавља из невоље, а безбожник долази на његово мјесто.

9. Лицемјер ˃квари ˃˃устима ближњега својега; али се праведници избављају знањем. ˃убија ˃˃језиком

10. Добру праведнијех радује се град; а кад пропадају *безбожници, бива пјевање. *Приче 29,2; Приче 28,12.

11. Благословима праведнијех људи подиже се град, а с уста безбожничких раскопава се.

12. Безумник се руга ближњему својему, а разуман човјек ˃мучи. ˃ћути

13. Опадач тумарајући издаје тајну; а ко је вјерна срца, таји ствар.

14. Гдје нема савјета, пропада народ, а помоћ је у мноштву савјетника.

15. Зло пролази ко се јамчи за туђина; а ко мрзи на јамство, без бриге је.

16. Жена мила добија част, а силни добијају богатство.

17. Милостив човјек чини добро души својој, а немилостив уди својему тијелу.

18. Безбожни ради посао пријеваран; а ко сије *правду, поуздана му је плата. *Ос. 10,12.

19. Ко се држи правде, на живот му је; а ко иде за злом, на смрт му је.

20. Мрски су Господу који су опака срца; а мили су Му који су безазлени на свом путу.

21. Зао човјек неће остати без кара, ако и друге узме у помоћ; а потомство праведнијех избавиће се.

22. Жена лијепа а без разума златна је брњица у губици свињи.

23. Жеља је праведнијех само добро, а очекивање безбожнијех * гњев. *Рим. 2,8.

24. Један просипа, и све више има; а други тврдује сувише, и све је сиромашнији.

25. Подашна рука бива богатија, и ко напаја, сам ће бити напојен.

26. Ко не да жита, проклиње га народ, а ко продаје, благослов му је над главом.

27. Ко тражи добро, добија љубав; а ко тражи зло, задесиће га.

28. Ко се узда у *богатство своје, пропашће; а праведници ће се као грана зеленьети. *Мар. 10,24.

29. Ко затире кућу своју, наслиједиће вјетар; и безумник ће служити мудроме.

30. Плод је праведников дрво животно, и мудри обучава душе.

31. Гле, праведнику се на земљи плаћа, а камоли безбожнику и грјешнику?

Владање мудријех и безумнијех.

12. Ко љуби наставу, љуби знање; а ко мрзи на укор, остаје луд.

2. Добар човјек добија љубав од Господа, а човјека зликовца осуђује.

3. Неће се човјек утврдити безбожношћу, а коријен праведнијех неће се помаћи.

4. Вриједна је жена вијенац мужу својему; а која га срамоти, она му је као трулеж у костима.

5. Мисли су праведнијех праве, а савјети безбожнијех пријевара.

6. Ријечи безбожнијех вребају крв, а праведне избављају уста њихова.

7. Обарају се безбожни да их нема, а дом праведнијех остаје.

8. Према разуму свом хвали се човјек; а ко је опака срца, презреће се.

9. Ко се ˃снебива, а има слугу, бољи је од онога који се велича, а хљеба нема. ˃скроман

10. Праведник се брине за живот својега живинчета, а у безбожника је срце немилостиво.

11. Ко ради своју *земљу, биће сит хљеба; а ко иде за беспослицама, безуман је. *1.Мој. 3,19.

12. Безбожник жели одбрану ода зла, али коријен праведнијех даје је.

13. Зломе је замка у гријеху усана његовијех, а праведник излази из тјескобе.

14. Од плода уста својих сити се *човјек добра, и плату за дјела своја прима човјек. *Приче 15,23.

15. Безумнику се чини прав пут његов; али ко слуша савјет, мудар је.

16. Гњев безумников одмах се позна, али паметни покрива срамоту.

17. Ко говори истину, јавља што је право, а лажни свједок пријевару.

18. Има ко говори као да мач пробада, а језик је мудријех лијек.

19. Истинита уста стоје тврдо довијека, а језик лажљиви за час.

20. Који зло мисле, пријевара им је у срцу, а радост је онима који свјетују на мир.

21. Никаква несрећа неће задесити праведника, а безбожници ће се напунити зла.

22. Мрске су Господу лажљиве усне; а који раде вјерно, мили су Му.

23. Паметан човјек покрива знање, а срце безумнијех разглашује безумље.

24. Рука ˇрадљива господариће, а лијена ће давати данак. ˇмарљива

25. Брига у срцу човјечијем обара; а добра *ријеч развесељава. *Иса. 50,4.

26. Праведник показује пут ближњему својему; а пут безбожнички води у заблуду.

27. Љенивац неће пећи лова свога, а у вриједна је човјека добро драгоцјено.

28. На путу правде живот је, и куда иде стаза њезина нема смрти.

Наставак описивања мудрога
и безумнога живота.

13. Мудар син слуша наставу оца својега; а потсмјевач не слуша укора.

2. *Од плода уста својих сваки ће јести добро, а душа неваљалијех људи насиље. *Приче 12, 14.

3. Ко чува уста своја, чува свој живот; ко развраћује усне, пропада.

4. Жељна је душа љенивчева, али нема ништа; а душа вриједнијех људи обогатиће се.

5. На лажну ријеч мрзи праведник; а безбожник гаји мржњу и срамоту.

6. Правда чува онога који ходи беззлено; а безбожност обара грјешника.

7. Има ко се гради богат а нема ништа, и ко се гради сиромах а има велико благо.

8. Откуп је за живот човјеку богатство његово, а сиромах не слуша пријетње.

9. Видјело праведничко свијетли се, а жижак безбожнички угасиће се.

10. Од охолости бива само свађа, а који примају савјет, у њих је мудрост.

11. Благо које се таштином тече умањује се, а ко сабира руком, умножава.

12. Дуго надање мори срце, и жеља је испуњена дрво животно.

13. Ко презире ријеч сам себи уди; а ко се ˇбоји заповијести, платиће му се. ˇслуша

14. Наука је мудрога извор животни да се сачува ˇпругала смртнијех. ˇзамки

15. Добар разум даје љубав, а пут је безаконички храпав.

16. Сваки паметан *човјек ради разумом, а безуман разноси безумље. *Приче 12,23.

17. Гласник безбожан пада у зло, а вјеран је посланик лијек.

18. Сиромаштво и срамота доћи ће на онога који одбацује ˇнаставу; а ко чува карање, прославиће се. ˇпоуку

19. Испуњена је жеља сласт души, а безумнима је мрско отступити ода зла.

20. Ко ходи с мудрима постаје мудар, а ко се дружи с безумницима постаје гори.

21. Грјешнике гони зло, а праведницима се враћа добро.

22. Добар човјек оставља насљедство синовима синова својих, а грјешниково имање чува се праведнику.

23. Изобила хране има на њиви сиромашкој, а има ко пропада са зле управе.

24. Ко жали прут, мрзи на сина својега; а ко га љуби, кара га за времена.

25. Праведник једе, и сита му је душа; а трбух безбожницима нема доста.

Похвала правој мудрости
у човјечијем животу.

14. Мудра *жена зида кућу своју, а луда својим рукама раскопава. *Рута 4,11.

2. Ко ходи право, боји се Господа; а ко је опак на својим путевима, презире Га.

3. У устима је безбожниковијем прут охолости, а мудре чувају уста њихова.

4. Гдје нема волова, чисте су јасле; а обилата је љетина од силе воловске.

5. Истинит свједок не лаже, а лажан свједок говори лаж.

6. Потсмјевач тражи мудрост, и не налази је; а разумному је знање лако наћи.

7. Иди од човјека безумна, јер нећеш чути паметне ријечи.

8. Мудрост је паметнога да пази на пут свој, а безумље је безумнијех пријевара.

ДОБРА ВОЉА

9. Безумнима је шала гријех, а међу праведнима је добра воља.

10. Срце свачије зна јад душе своје; и у весеље његово не миješа се други.

11. Дом безбожнички раскопаће се, а шатор праведнијех цвјетаће.

12. Неки се пут чини *човјеку прав, а крај му је пут к смрти. *Приче 16,25.

13. И од смијеха боли срце, и весељу крај бива жалост.

14. Путева својих наситиће се ко је изопачена *срца, али га се клони †човјек добар. *Фил. 4,7. †Приче 12,14.

15. Луд вјерује свашта, а паметан пази на своје кораке.

16. Мудар се боји и уклања се од зла, а безуман ˃навире и ˃˃слободан је. ˃надире ˃˃без страха

17. Нагао човјек чини безумље, а пакостан је човјек мрзак.

18. Луди насљеђује безумље, а разборити вјенчава се знањем.

19. Клањају се зли пред добрима и безбожни на вратима праведнога.

20. Убоги је мрзак и *пријатељу свом, а богати имају много пријатеља. *Приче 19,7.

21. Ко презире ближњега својега гријеши; а ко је милостив убогима, благо њему.

22. Који смишљају зло, не лутају ли, а милост и вјера биће онима који смишљају добро.

23. У сваком труду има добитка, а говор уснама само је сиромаштво.

24. Мудрима је вијенац богатство њихово, а безумље безумнијех остаје безумље.

25. Истинит свједок избавља душе, а лажан говори пријевару.

26. У страху је Господњем јако поуздање, и синовима је уточиште.

27. *Страх је Господњи извор животу да се човјек сачува од ˃пругала смртнијех. *Приче 13,14. ˃замки

28. У мноштву је народа слава цару; а кад нестаје народа, пропаст је владаоцу.

29. Ко је спор на *гњев, велика је разума; а ко је нагао показује лудост. *Приче 15,18.

30. Живот је тијелу срце здраво, а завист је *трулеж у костима. *Приче 12,4.

31. Ко чини криво убогоме, *срамоти Створитеља његова; а поштује га ко је милостив сиромаху. *Приче 17,5.

32. За зло своје ˃повргнуће се безбожник, а праведник нада се и на смрти. ˃пропашће

33. Мудрост почива у *срцу разумна човјека, а што је у безумнима познаје се. *Приче 2,10.

34. Правда подиже народ, а гријех је срамота народима.

35. Мио је цару разуман слуга, али на срамотна гњеви се.

Мудрост доноси спасење,
а безумље и гријехови пропаст.

15. Одговор благ утишава гњев, а ријеч пријека подиже срдњу.

2. Језик мудријех људи украшава знање, а уста безумнијех просипају безумље.

3. Очи су Господње на сваком мјесту гледајући зле и добре.

4. Здрав је језик дрво животно, а ˃опачина с њега кршење од вјетра. ˃злоћа

5. Луд се руга ˃наставом оца својега; а ко прима укор, бива паметан. ˃поуком

6. У кући праведниковој има много блага; а у дохотку је безбожникову ˃расап. ˃пропаст

7. Усне мудријех људи сију знање, а срце безумничко не чини тако.

8. Жртва је безбожничка гад Господу, а молитва праведнијех угодна Му је.

9. Гад је Господу пут безбожников; а ко иде за правдом, њега љуби.

10. Карање је зло ономе ко оставља пут; који мрзи на укор, умријеће.

11. ˃Пакао и погибао стоје пред Господом, а камоли *срца синова човјечијих. ˃шеол *Дјела 1,24.

12. Потсмјевач не љуби онога ко га кори, нити иде к мудрима.

13. Весело *срце весели лице, а жалост у срцу обара дух. *Нем. 2,2.

14. Срце разумно тражи знање, а уста безумнијех људи наслађују се безумљем.

15. Сви су дани невољникови зли; а ко је весела срца, на гозби је једнако.

16. *Боље је мало са страхом Господњим него велико благо с немиром.

*Псал. 37,16; Приче 16,8.

17. Боље је јело од зеља гдје је љубав него од вола угојена гдје је мржња.

18. Човјек гњевљив замеће распру; а ко је спор на гњев, утишава свађу.

19. Пут је лијенога као ограда од трња, а стаза је праведнијех насута.

20. Мудар је син радост оцу, а човјек безуман презире матер своју.

21. Безумље је радост безумнику, а разуман човјек ходи право.

22. Намјере се расипају кад нема савјета, а тврдо стоје гдје је много *савјетника.

Приче 11,14.

23. Радује се човјек одговором уста својих, и ријеч у вријеме како је добра!

24. Пут к животу иде горе разумноме да се сачува од ˅пакла оздо. ˃царства смрти

25. Господ раскопава кућу поноситима, а међу удовици утврђује.

26. Мрске су Господу мисли зле, а бесједе чистијех миле су.

27. Лакомац затире своју кућу, а ко мрзи на поклоне жив ће бити.

28. Срце праведниково премишља шта ће говорити, а уста безбожничка ˅ригају зло.

˃бљују

29. Далеко је Господ од безбожнијех, а молитву праведнијех чује.

30. Вид очињи весели срце, добар глас ˅гоји кости. ˃оживљава

31. Ухо које слуша карање животно наставаће међу мудрима.

32. Ко одбацује наставу, не мари за душу своју; а ко слуша карање, бива разуман.

33. Страх је Господњи настава к мудрости, и прије славе иде смјерност.

Бог види човјекова дјела.

16. Човјек спрема срце, али је од Господа што ће језик говорити.

2. Човјеку се сви путеви његови чине чисти, али Господ испитује духове.

3. Остави на Господа дјела своја, и биће тврде намјере твоје.

4. Господ је створио све сам за се, и безбожника за зли дан.

5. Мрзак је Господу ко је год поносита срца, и неће остати без кара ако ће и друге узети у помоћ.

6. Милошћу и истином очишћа се безаконье, и страхом Господњим уклања се човјек ода зла.

7. Кад су чији путеви мили Господу, мири с њим и непријатеље његове.

8. Боље је мало с правдом него много доходака с неправдом.

9. Срце човјечије измишља себи пут, али Господ управља кораке његове.

10. Пророштво је на уснама царевијем, у суду неће погријешити уста његова.

11. *Мјерила и ˅потези прави од Господа су, и све камење у тобоцу његово је дјело.

*Приче 11,1. ˃тегови

12. Гадно је царевима чинити неправду, јер се правдом утврђује пријесто.

13. Миле су царевима усне праведне, и они љубе онога који говори право.

14. Гњев је царев гласник смртни, али мудар човјек ублажиће га.

15. *У веселу је лицу цареву живот, и љубав је његова као облак с познијем даждем. *Приче 19,12.

16. Колико је боље тећи *мудрост него злато, и тећи разум колико је љепше него сребро! *Приче 4,5.

17. Пут је праведнијех уклањање ода зла; чува душу своју ко пази на пут свој.

18. Охолост долази пред погибао, и понос дух пред пропаст.

19. Боље је бити понизна духа с кроткима него дијелити плијен с охолима.

20. Ко пази на ријеч, налази добро, и ко се узда у Господа, *благо њему. *Иса. 30,18.

21. Ко је мудра срца, зове се разуман, а сласт на уснама умножава науку.

22. *Извор је животу разум онима који га имају, а наука безумнијех безумље је.

*Приче 13,14; 14,27.

23. Срце мудрога разумно управља устима његовијем, и додаје науку уснама његовијем.

24. Љубазне су ријечи сат меда, сласт души и здравље костима.

25. Неки се пут чини човјеку прав, а крај му је пут к смрти.

26. Ко се труди, себи се труди, јер га нагоне уста његова.

27. Човјек неваљао копа зло, и на уснама му је као огањ који пали.

28. Опак човјек замеће свађу, и опадач раставља главне пријатеље.

29. Насилник мами друга својега и заводи га на пут који није добар;

30. Намигује очима, кад мисли наопако; кад миче уснама, чини зло.

31. Сиједа је коса славна круна, налази се на путу праведном.

32. Бољи је спор на гњев него јунак, и господар од свога срца бољи је него онај који ˇузме град. ˇосвоји

33. Ждријеб се баца у крило, али је од Господа све што излази.

Мудрост и безумље
особито у говору.

17. Бољи је залогај суха хљеба с миром него кућа пуна поклане стоке са свађом.

2. Разуман слуга биће господар над сином срамотнијем и с браћом ће дијелити насљедство.

3. Топионица је за сребро и пећ за злато, а срца искушава Господ.

4. Зао човјек пази на усне зле, а лажљивац слуша језик пакостан.

5. Ко се руга сиромаху, срамоти Створитеља његова; ко се радује несрећи, неће остати без кара.

6. Вијенац су старцима унуци, а слава синовима оци њихови.

7. Не приличи безумном висока бесједа, а камоли кнезу лажљива бесједа.

8. Поклон је драги камен ономе који га даје, куда се год окрене напредује.

9. Ко покрива пријеступ, тражи љубав; а ко понавља ствар, раставља главне пријатеље.

10. Укор тишти разумнога већма него лудога сто удараца.

11. Зао човјек тражи само ˇодмет, али ће се љут гласник послати на њ. ˇпобуну

12. Боље је да човјека сретне *медвједица којој су отети медвједићи, него безумник у свом безумљу. *2.Сам. 17,8.

13. Ко враћа зло за добро, неће се зло одмаћи од куће његове.

14. Ко почне свађу, отвори уставу води; зато прије него се заметне, прођи се распре.

15. Ко оправда кривога и ко осуди правога, обојица су гад Господу.

16. На што је благо безумноме у руци, кад нема разума да прибави мудрост?

17. У свако доба љуби пријатељ, и брат постаје у невољи.

18. Човјек безуман даје руку и јамчи за пријатеља својега.

19. Ко милује свађу, милује гријех; ко подиже увис врата своја, тражи погибао.

20. Ко је опака срца, неће наћи добра; и ко дволичи језиком, пашће у зло.

21. Ко роди безумна, на жалост му је, нити ће се радовати отац лудака.

22. Срце весело помаже као лијек, а дух жалостан суши кости.

23. Безбожник прима *поклон из њедара да преврати путеве правди. *2.Мој. 23,8.

24. Разумному је на лицу мудрост, а очи безумнику ˇврљају накрај земље. ˇлутају

25. Жалост је оцу својему син безуман, и јад родитељци својој.

26. Није добро глобити праведника, ни да кнезови бију кога што је радио право.

27. Устеже ријечи своје човјек који зна, и тиха је духа човјек разуман.

28. И безуман кад мучи, мисли се да је мудар, и разуман, кад стиска усне своје.

Пријатељство и миројубивост.

18. Човјек самовољан тражи што је њему мило и мијеша се у свашта.

2. Безумнику није мио разум него да се јавља срце његово.

3. Кад дође безбожник, дође и руг, и пријекор са срамотом.

4. Ријечи су из уста човјечијих дубока вода, извор је мудрости поток који се разљева.

5. *Није добро гледати безбожнику ко је, да се учини криво правому на суду.

*5.Мој. 1,17.

6. Усне безумникове пристају у свађу, и уста његова дозивају бој.

7. Безумнику су уста његова погибао, и усне његове ˇпругло животу његовом.

→замка

8. Ријечи су опадачеве као посластице, слазе унутра у трбух.

9. И ко је немаран у послу свом брат је расипикући.

10. Тврда је кула име Господње, к Њему ће утећи праведник, и биће у високом заклону.

11. Богатство је богатоме јак град и као висок зид у његовој мисли.

12. Пред пропаст подиже се срце човјеку, а прије славе иде смјерност.

13. Ко одговара прије него чује, то му је лудост и срамота.

14. Дух човјечји сноси бол свој; а дух оборен ко ће подигнути?

15. Срце разумна човјека добавља знање, и ухо мудријех тражи знање.

16. Дар *човјеку шири мјесто и води га пред властеље.

*1.Мој. 41,38.

17. Праведан се чини ко је први у својој распри, али кад дође противник његов, испитује се.

18. Распре прекида ждријеб, и између силнијех расуђује.

19. Увријеђен је брат као тврд град, и свађа је као ˇпријеворница на двору. →реза

20. Свакоме се трбух сити плодом уста његовијех, дохотком од усана својих сити се.

21. Смрт је и живот у власти језику, и ко га милује, јешће плод његов.

22. Ко је нашао жену, нашао је добро и добио љубав од Господа.

23. Сиромах говори молећи, а богат одговара оштро.

24. Ко има *пријатеља, ваља да поступа пријатељски, јер има пријатеља вјернијих од брата.

*Јован 15,14.

Безазлено сиромаштво, штета од безумља, од лијености и од потсмијевања.

19. Сиромах који ходи у безазлености својој бољи је него опаки уснама својим, који је безуман.

2. Кад је душа без знања, није добро; и ко је брзијех ногу, спотиче се.

3. Лудост човјечија превраћа пут његов, а срце се његово гњеви на Господа.

4. Богатство прибавља много пријатеља, а сиромаха оставља пријатељ његов.

5. Лажан свједок неће остати без кара, и ко говори лаж, неће утећи.

6. Многи угађају кнезу, и свако је пријатељ човјеку ˇподатљиву. →великодушном

7. На сиромаха мрзе сва браћа његова, још више се пријатељи његови удаљују од њега; виче за њима, али их нема.

8. Ко прибавља разум, љуби душу своју; и ко пази на мудрост, наћи ће добро.

9. Свједок лажан неће остати без кара, и ко говори лаж, погинуће.

10. Не доликују безумном милине, ни слузи да влада кнезовима.

11. Разум задржава човјека од гњева, и част му је мимоићи кривицу.

12. Царева је срдња као рика младога лава, и љубав је његова као роса трави.

13. Безуман је син мука оцу својему, и свадљивост женина непрестано прокисивање.

14. Кућа и имање насљеђује се од отаца; а од *Господа је разумна жена. *Приче 18,22.

15. Лијеност наводи тврд сан, и немарљива душа гладоваће.

16. Ко држи заповијести, чува живот свој; а ко не мари за путеве своје, погинуће.

17. Господу позаима ко поклања сиромаху, и платиће му за добро његово.

18. Карај сина својега докле има надања, али немој покушати да га усмртиш.

19. Гневљив плаћа казну, и кад му опростиш, само увећаваш његов гнев.

20. Слушај савјет и примај ˅наставу, да послије будеш мудар. ˃поуку

21. Много има мисли у срцу човјечијем, али што Господ науми оно ће остати.

22. Радост је човјеку да чини милост, а бољи је сиромах него лажа.

23. Страх је Господњи на живот; у кога је он, борави сит, нити га походи зло.

ЗАШТИТА

24. Љенивац крије руку своју у њедра, ни к устима својим не приноси је.

25. Удри потсмјевача да луди омудра, и разумнога накарај да разумије науку.

26. Син срамотан и пријекоран упропашћује оца и одгони матер.

27. Немој, сине, слушати науке која одводи од ријечи разумнијех.

28. Неваљао свједок потсмијева се правди, и уста безбожничка прождиру неправду.

29. Готови су потсмјевачима судови и безумницима бој на леђа.

Опомена због
неумјерености у јелу и пићу,
и због необузданости.

20. Вино је потсмјевач и силовито пиће немирник, и ко год се њима одаје неће бити мудар.

2. ˅Страх је царев као рика младога лава; ко га дражи, гријеши својој души. ˃гњев

3. Слава је човјеку да се окани свађе; а ко је год безуман, уплеће се.

4. Због зиме љенивац не оре; проси о жетви, и ништа не добија.

5. Савјет је у срцу човјечијем дубока вода, али човјек разуман црпе га.

6. Највише људи хвали се својом добротом; али ко ће наћи човјека истинита?

7. Праведник једнако ходи у безазлености својој; благо синовима његовијем послије њега!

8. Цар сједећи на пријестолу судском ˅расипа очима својим свако зло. ˃испитује

9. Ко може рећи: Очистио сам срце своје, чист сам од гријеха својега?

10. Двојак ˅потег и двојака мјера, обоје је мрско *Господу. ˃тег *Приче 20,23.

11. По дјелима својим познаје се и дијете хоће ли бити чисто и хоће ли бити право дјело његово.

12. Ухо које чује, и око које види, обоје је *Господ начинио. *2.Мој. 4,11.

13. Не љуби сна, да не осиромашиш; отварај очи своје, и бићеш сит хљеба.

14. Не ваља, не ваља, говори ко купује, а кад отиде онда се хвали.

15. Има злата и много бисера, али су мудре усне најдрагоцјенији накит.

16. *Узми хаљину ономе који се подјемчи за туђина, и за странца узми залог од њега. *Приче 27,13.

17. Сладак је човјеку хљеб од пријеваре, али му се послије напуне уста пијеска.

18. Мисли се утврђују савјетом; зато разумно ратуј.

19. Ко открива тајну, поступа невјерно; зато се не мијешај с онијем који развављује уста.

20. *Ко псује оца својега или матер своју, његов ће се жижак угасити у црном мраку. *2.Мој. 21,17.

21. Насљедство које се испочетка брзо добија, не бива на посљетку благословено.

22. Не говори: Вратићу зло. Чекај Господа, и сачуваће те.

23. Мрзак је Господу двојак потег, мјерила лажна нијесу добра.

24. Од *Господа су кораци човјечји, а човјек како ће разумјети пут свој?

*Јер. 10,23.

25. Замка је човјеку да ˇпрождре светињу, и послије завјета опет да тражи.

ˇне одржи задату ријеч

26. Мудар цар расипа безбожнике и пушта на њих ˇколо. ˇточак

27. Видјело је Господње дух човјечији, који истражује све што је у срцу.

28. Милост и истина чувају цара, и милошћу подупире свој пријесто.

29. Слава је младићима сила њихова, а старцима част сиједа коса.

30. Модрице од боја и ударци који продиру до срца јесу лијек зломе.

Божија промисао
управља срцима
и путевима људскијем.

21. Срце је царево у руци Господу као потоци водени; куда год хоће, савија га.

2. Сваки се пут човјеку чини прав, али Господ испитује срца.

3. Да се чини правда и суд, милије је Господу него жртва.

4. Поносите очи и надуто срце, ово светло безбожничко гријех је.

5. Мисли вриједна човјека доносе обиље, а свакоме нагломе сиромаштво.

6. Благо сабрано језиком лажљивијем таштина је која пролази међу оне који траже смрт.

7. Грабеж безбожнијех однијеће их, јер не хтјеше чинити што је право.

8. Чији је пут крив, он је туђ; а ко је чист, његово је дјело право.

9. *Боље је сједјети у углу од крова него са женом свадљивом у кући заједничкој.

*Приче 21,19; 25,24.

10. Душа безбожникова жели зло, ни пријатељ његов не налази милости у њега.

11. Кад потсмјевач бива каран, ˇлуди мудра; и кад се мудри поучава, прима знање. ˇнеискусан

12. Учи се праведник од куће безбожникове, кад се безбожници обарају у зло.

13. Ко затискује ухо своје од вике убогога, викаће и сам, али неће бити услишен.

14. Дар у тајности утишава гњев, и поклон у њедрима жестоку срдњу.

15. Радост је праведнику чинити што је право, а страх онима који чине безакоње.

16. Човјек који зађе с пута мудрости починуће у збору мртвијех.

17. Ко љуби весеље, биће сиромах; ко љуби вино и мирисно уље, неће се обогатити.

18. Откуп за праведнике биће *безбожник и за добре безаконик. *Приче 11,8.

19. Боље је живјети у земљи пустој него са женом свадљивом и гњевљивом.

20. Драгоцјено је благо и *уље у стану мудрога, а човјек безуман прождире га.

*Мат. 25,3.

21. Ко иде за правдом и милошћу, наћи ће живот, правду и славу.

22. У град јаких улази мудри, и обара силу у коју се уздају.

23. Ко чува уста своја и језик свој, чува душу своју од невоља.

24. Поноситом и обијесном име је потсмјевач, који све ради бијесно и охоло.

25. Љенивца убија жеља, јер руке његове неће да раде;

26. Сваки дан жели; а праведник даје и не штеди.

27. Жртва је безбожничка гад, а камоли кад је приносе у гријеху?

28. Лажни свједок погинуће, а човјек који слуша, говориће свагда.

29. Безбожник је дрзак, а праведник ˇудешава своје путеве. ˇучвршћује

30. Нема мудрости ни разума ни савјета насупрот Богу.

31. Коњ се опрема за дан боја, али је у Господа спасење.

О добром имену, како се стиче и губи.

22. Боље је име него велико богатство, и милост је боља него сребро и злато.

2. Богат и сиромах сретају се; обојицу је Господ створио.

3. Паметан човјек види зло и склони се, а луди иду даље и плаћају.

4. Смјерности и страху Господњему плата је богатство и слава и живот.

5. Трње и замке су на путу опакога; ко чува душу своју, биће далеко од тога.

6. Учи дијете према путу којим ће ићи, па неће отступити од њега ни кад остари.

7. Богат господари над сиромасима, и ко узима у зајам бива слуга ономе који даје.

8. Ко сије безакоње жеће муку, и прут гњева његова погодиће њега самог.

9. Благо око биће благословено, јер даје хљеба својега убогоме.

10. Отјерај потсмјевача, и отићи ће распра и престаће свађа и срамота.

11. Ко љуби чисто срце, и чије су усне љубазне, њему је цар пријатељ.

12. Очи Господње чувају знање, а послове безаконикове обара.

13. Ленивац говори: Лав је напољу; насред улице погинуо бих.

14. Уста су туђих *жена јама дубока; на кога се гњеви Господ, онамо ће пасти.

*Приче 2,16.

15. Безумље је привезано дјетету на срце; прут којим се кара уклониће га од њега.

16. Ко чини криво сиромаху да умножи своје, и ко даје богатоме, зацијело ће осиромашити.

17. Пригни ухо своје и слушај ријечи мудријех људи, и срце своје привиј к науци мојој.

18. Јер ће ти бити милина ако их сложиш у *срце своје, ако све буду поређане на уснама твојим.

*Приче 2,10.

19. Да би ти уздање било у Господа, казујем ти ово данас, а ти тако чини.

20. Нијесам ли ти написао знамените ствари за савјете и знање,

21. Да бих ти показао тврђу истинитијех ријечи да би могао истинитијем ријечима одговарати онима које пошљу к теби?

22. Не отимај сиромаху зато што је сиромах, и не затири невољнога на вратима.

23. Јер ће Господ бранити њихову ствар, и отеће душу онима који њима отимају.

24. Не дружи се с човјеком гњевљивијем и не иди са жестоким,

ДРУЖЕЊЕ

25. Да се не би навикао на путеве његове и метнуо замке на душу своју.

26. Не буди од онијех који руку дају, који јамче за дугове.

27. Ако немаш чим платити, зашто да се однесе постеља испод тебе?

28. Не помичи старе међе, коју су поставили оци твоји.

29. Јеси ли видио човјека устаоца на послу? Такав ће пред царевима стајати, а неће стајати пред простацима.

Поуке о мудрости у животу и о побожности.

23. Кад сједнеш да једеш с господином, пази добро што је пред тобом.

2. Иначе би сатјерао себи нож у грло, ако би био лаком.

3. Не жели ᵓпреслачака његовијех, јер су лажна храна.

ᵓпосластица

4. Не мучи се да се обогатиш, и прођи се своје мудрости.

5. Хоћеш ли бацити очи своје на оно чега брзо нестаје, јер начини себи крила и као орао одлети у небо.

6. Не једи хљеба у завидљивца, и не жели преслачака његовијех.

7. Јер како он тебе цијени у души својој тако ти јело његово. Говориће ти: Једи и пиј; али срце његово није с тобом.

8. Залогај што поједеш избљуваћеш, и изгубићеш љубазне ријечи своје.

9. Пред безумнијем не говори, јер неће марити за мудрост бесједе твоје.

10. Не помичи старе међе, и не ступај на њиву сирочади.

11. Јер је јак Осветник њихов; браниће ствар њихову од тебе.

12. Обрати к науци срце своје и уши своје к ријечима мудријем.

13. Не ускраћуј кара дјетету; кад га бијеш прутом, неће умријети.

14. Ти га биј прутом, и душу ћеш му избавити из ˇпакла. ˇподземља

15. Сине мој, ако буде мудро срце твоје, веселиће се срце моје у мени;

16. И играће бубрези моји кад усне твоје стану говорити што је право.

17. Срце твоје нека не завиди гријешницима, него буди у страху Господњем вазда.

18. Јер има плата, и надање твоје неће се затрти.

19. Слушај, сине мој, и буди мудар и управи путем срце своје.

20. Не буди међу пијаницама ни међу изјелицама.

21. Јер пијаница и изјелица осиромашиће, и спавач ходиће у ритама.

22. Слушај оца својега који те је родио, и не презири матере своје кад остари.

23. Купуј истину и не продаји је; купуј мудрост, знање и разум.

24. *Веома се радује отац праведников, и родитељ мудрога весели се с њега.

*Приче 10,1.

25. Нека се дакле весели отац твој и мати твоја, и нека се радује родитељка твоја.

26. Сине мој, дај ми срце своје, и очи твоје нека пазе на моје путеве.

27. Јер је блудница дубока јама, а тијесан студенац туђа жена.

28. Она и ˇзасједа као лупеж и умножава злочинце међу људима. ˇвреба у засједи

29. Коме: Јаох, коме: Куку, коме свађа, коме вика, коме ране ни за што, коме црвен у очима?

30. Који сједе код вина, који иду те траже растворена вина.

31. Не гледај на вино кад се румени, кад у чаши показује лице своје и управо искаче.

32. На посљедак ће као змија ујести и као аспида упећи.

33. Очи ће твоје гледати на туђе жене, и срце ће твоје говорити опачине.

34. И бићеш као онај који лежи усред мора и као онај који спава наврх једра.

35. Рећи ћеш: Избише ме, али ме не заболе; тукоше ме, али не осјетих; кад се пробудим, ићи ћу опет да тражим то.

Позив да будемо стрпљиви и помирљиви.

24. Не завиди злијем људима нити жели да си с њима.

2. Јер о погибли мисли срце њихово и усне њихове говоре о муци.

3. Мудрошћу се зида кућа и разумом утврђује се.

4. И знањем се пуне клијети свакога блага и драгоцјена и мила.

5. Мудар је човјек јак, и разуман је човјек силан снагом.

6. Јер мудријем савјетом ратоваћеш, и избављење је у мноштву савјетника.

7. Високе су безумноме мудрости; неће отворити уста својих на вратима.

8. Ко мисли зло чинити зваће се зликовац.

9. Мисао безумникова гријех је, и потсмјевач је гад људски.

10. Ако клонеш у невољи, скратиће ти се сила.

11. *Избављај похватане на смрт; и које хоће да погубе, немој се устегнути од њих. *Псал. 82,4.

12. Ако ли речеш: Гле, нијесмо знали за то; неће ли разумјети Онај који испитује *срца, и који чува душу твоју неће ли дознати и платити свакоме по дјелима његовијем? *Откр. 2,23.

13. Сине мој, једи мед, јер је добар, и сат, јер је сладак грлу твојему.

14. Тако ће бити познање мудрости души твојој, кад је нађеш; и биће плата, и надање твоје неће се затрти.

15. Безбожниче, не вребај око стана праведникова, и не квари му почивања.

16. Јер ако и седам пута падне *праведник, опет устане, а безбожници пропадају у злу. *Псал. 34,19.

17. Кад падне непријатељ твој, немој се радовати, и кад пропадне, нека не игра срце твоје.

18. Јер би видио Господ и не би Му било мило, и обратио би гњев свој од њега на тебе.

19. Немој се жестити због неваљалаца, немој завидјети безбожницима.

20. Јер нема плате неваљалцу, жижак ће се безбожницима угасити.

21. Бој се Господа, сине мој, и *цара, и не мијешај се с немирницима. *1.Петр. 2,17.

22. Јер ће се уједанпут подигнути погибао њихова, а ко зна пропаст која иде од обојице?

23. И ово је за мудраце: Гледати ко је ко на суду није добро.

24. Ко говори безбожнику: Праведан си, њега ће проклињати људи и мрзиће на њ народи.

25. А који га карају, они ће бити мили, и доћи ће на њих благослов добријех.

26. Ко говори ријечи истините, у уста љуби.

27. Уреди свој посао на пољу, и сврши своје на њиви, потом и кућу своју зидај.

28. Не буди свједок на ближњега својега без разлога, и не варај уснама својима.

29. Не говори: Како је он мени учинио тако ћу ја њему учинити; платићу овом човјеку по дјелу његову.

30. Иђах мимо њиву човјека лијена и мимо виноград човјека безумна;

31. И гле, бјеше све зарасло у трње и све покрио чкаљ, и ограда им камена разваљена.

32. И видјевши узех на ум, и гледах и поучих се.

33. *Док мало проспаваш, док мало продријемљеш, док мало склопиш руке да починеш, *Приче 6,9.

34. У том ће доћи сиромаштво твоје као путник, и оскудица твоја као оружан човјек.

Права је слава бити
награђен мудрошћу.

25. И ово су приче Соломунове које сабраше људи Језекије цара Јудина.

2. Слава је Божија скривати ствар, а слава је царска истраживати ствар.

3. Висина небу и дубина Земљи и срце царевима не може се досегнути.

4. Узми од сребра троску, и изаћи ће ливцу ˇзаклад. ˇдрагоцјеност

5. Узми безбожника испред цара, и утврдиће се правдом пријесто његов.

6. Не величај се пред царем и не стај на мјесто гдје стоје властељи.

7. Јер је боље да ти се каже: Ходи горе, него да те понизе пред кнезом и то видиш својим очима.

8. Не иди одмах да се преш, гледај шта би чинио напосљетку ако би те ˇосрамотио ближњи твој. ˇоповргао

9. Расправи ствар своју с ближњим својим, али туђе тајне не откривај,

10. Да те не би псовао ко чује, и срамота твоја да не би остала на теби.

11. Златне јабуке у сребрнијем судовима јесу згодне ријечи.

12. Златна је гривна и накит од најбољега злата мудри карач ономе који слуша.

13. Вјеран је *посланик као студен снежна о жетви онима који га пошљу, и расхлађује душу својим господарима.
*Приче 13,17.

14. Ко се хвали даром лажнијем, он је као *облаци и вјетар без дажда. *Јуда 11.12.

15. Стрпљењем се ублажава кнез, и мек језик ломи кости.

16. Кад нађеш мед, једи колико ти је доста, да не би наједавши га се избљувао га.

17. Ријетко нека ти нога ступа у кућу ближњега твојега, да не би наситивши се тебе омрзао на те.

18. Ко год говори лажно свједочанство на ближњега својега, он је као маљ и мач и оштра стријела.

19. Уздање је у невјерника у невољи зуб сломљен и нога угануta.

СТРПЉЕЊЕ

20. Ко пјева пјесме жалосном срцу, он је као онај који свлачи хаљину на зими, и као оцат на салитру.

21. *Ако је гладан ⌄ненавидник твој, нахрани га хљеба, и ако је жедан, напој га воде. Рим. 12,20. ⌄непријатељ

22. Јер ћеш живо угљевље згрнути на главу његову, и *Господ ће ти платити. *2.Сам. 16,12.

23. Сјеверни вјетар носи дажд, а потајни језик лице срдито.

24. *Боље је сједјети у углу од крова него са женом свадљивом у кући заједничкој. Приче 21,9.

25. Добар је глас из даљне земље као студена вода жедној души.

26. Праведник који пада пред безбожником јест као извор ногама замућен и као студенац покварен.

27. Јести много меда није добро, и истраживати славу није славно.

28. Ко нема власти над духом својим, он је град разваљен без зидова.

Безумни, лијени и лажљиви људи нијесу вриједни никакве части.

26. Као снијег у љето и дажд о жетви, тако не доликује безумноме част.

2. Као врабац кад прхне и ласта кад одлети, тако клетва незаслужена неће доћи.

3. Бич коњу, узда магарцу, а батина безумницима на леђа.

4. Не одговарај безумнику по безумљу његову, да не будеш и ти као он.

5. Одговори безумнику према безумљу његову, да не мисли да је мудар.

6. Ко шаље безумника да му што сврши, он отсијеца себи ноге и пије ⌄неправду. ⌄горчину

7. Како хроми храмље ногама својим, таква је бесједа у устима безумнијех.

8. Као да баца драги камен у гомилу камења, тако ради ко чини част безумноме.

9. Као трн кад дође у руку пијаноме, таква је бесједа у устима безумнијех.

10. Много муке задаје свјема ко плаћа безумнику и ко плаћа преступницима.

11. Као што се пас повраћа на своју *бљувотину, тако безумник понавља своје безумље. *2.Петр. 2,22.

12. Јеси ли видио човјека који мисли да је мудар? Више има надања од безумнога него од њега.

13. Ленивац говори: Љути је лав на путу, лав је на улицама.

14. Као што се врата обрћу на чеповима својим, тако љенивац на постељи својој.

15. *Љенивац крије руку своју у њедра, тешко му је принијети је к устима. *Приче 19,24.

16. Љенивац мисли да је мудрији од седморице који одговарају разумно.

17. Пса за уши хвата ко се пролазећи жести за туђу распру.

18. Какав је безумник који баца искре и стријеле смртне,

19. Такав је сваки који превари ближњега својега па онда вели: Шалио сам се.

20. Кад нестане дрва, угаси се огањ; *тако кад нема опадача, престаје распра. *Приче 22,10.

21. Угаљ је за жеравицу, дрва за огањ, а *човјек свадљивац да распаљује свађу. *2.Сам. 20,1.

22. Ријечи су опадачеве као посластице, слазе унутра у трбух.

23. Као сребрна пјена којом се обложи ⌄цријеп, такве су усне непријатељске и зло срце. ⌄земљани суд

24. Ненавидник се претвара устима својим, а у срцу слаже пријевару.

25. Кад говори умиљатијем гласом, не вјеруј му, јер му је у срцу седам гадова.

26. Мржња се покрива лукавством, али се злоћа њезина открива на збору.

27. *Ко јаму копа, у њу ће пасти; и ко камен ваља, на њега ће се превалити. *Псал. 7,15; Проп. 10,8.

28. Језик лажан мрзи оне које сатире, и уста која ласкају граде погибао.

Не треба се хвалити
и бити осион.

27. Не *хвали се сјутрашњим даном, јер не знаш шта ће дан донијети. *Јак. 4,13.14.

2. Нека те хвали други, а не твоја уста, туђин, а не твоје усне.

3. Тежак је камен, и пијесак је тежак; али је гњев безумников тежи од обојега.

ЗАВИСТ

4. Јарост је немилостива, и гњев је плах; али ко ће одољети зависти?

5. Бољи је јавни укор него тајна љубав.

6. Ударци од пријатеља истинити су, а цјеливи ненавидникови лажни.

7. Душа сита гази сат, а гладној души слатко је све што је горко.

8. Каква је птица која одлети из својега гнијезда, такав је човјек који отиде из својега мјеста.

9. Уље и кад веселе срце, тако је пријатељ сладак свјетом срдачнијем.

10. Не остављај пријатеља својега ни пријатеља оца својега, и у кућу брата својега не улази у несрећи својој: Бољи је сусјед близу него брат далеко.

11. Сине мој, буди мудар и обрадуј срце моје, да имам шта одговорити ономе ко ме ружи.

12. Паметан *човјек види зло и склони се, а луди иду даље и плаћају. *Иса. 32,2.

13. Узми хаљину ономе који се подјемчи за туђина, и за странца узми залог од њега.

14. Ко благосиља пријатеља својега наглас рано устајући, примиће му се за клетву.

15. Непрестано капање кад је велик дажд, и жена свадљива, једно су;

16. Ко је уставља, уставља вјетар, и она се одаје као мирисаво уље у десници.

17. Гвожђе се гвожђем оштри, тако човјек оштри лице пријатеља својега.

18. Ко чува смокву, јешће рода њезина; тако ко чува господара својега, биће поштован.

19. Како је у води лице према лицу, тако је срце човјечије према човјеку.

20. *Гроб и ᵓпропаст никада се не могу заситити, тако †очи човјечије никада нијесу сите. *Приче 30,16. ᵓшеол †Проп. 1,8.

21. Сребро у топионици и *злато у пећи, а човјек у устима онога који га хвали познаје се. *Приче 17,3.

22. Да безумнога туцаш у ступи тучком с прекрупом, не би отишло од њега безумље његово.

23. Добро гледај стоку своју и старај се за стада своја.

24. Јер богатство не траје довијека нити круна од кољена до кољена.

25. Кад трава нарасте и покаже се зелен, купи се трава по планинама,

26. Јагањци су ти за одијело, и јарићи цијена за њиву,

27. И доста има млијека козјега теби за јело, и за јело твојему дому и за храну твојим дјевојкама.

Благословена је побожност и
поштење, проклета безбожност.

28. Бјеже безбожници кад их нико не гони, а праведници су као лавићи без страха.

2. Кад се у земљи зла чине, настају јој многи кнезови; али кад се нађе човјек разуман и вјешт, остаје дуго.

3. Човјек сиромах који чини криво убогима јест као силан дажд иза којега нестаје хљеба.

4. Који остављају закон, хвале безбожнике; а који држе закон, противе им се.

5. Зли људи не разумију што је право; а који траже Господа, разумију све.

6. Бољи је сиромах који ходи у безазлености својој него ко иде кривијем путевима ако је и богат.

7. Ко чува закон, син је разуман; а ко се дружи с изјелицама, срамоти оца својега.

8. Ко умножава добро своје ујмом и ᵓпридавком, сабира ономе који ће раздавати сиромасима. ᵓдодатком приде

9. Ко одвраћа ухо своје да не чује закона, и молитва је његова мрска.

10. Ко заводи праве на зао пут, пашће у јаму своју, а безазлени наслиједиће добро.

11. Богат човјек мисли да је мудар, али разуман сиромах испитује га.

12. *Кад се радују праведни, велика је слава; а кад се подижу безбожници, тражи се човјек. *Приче 11,10.

САВЕСТ

13. *Ко крије пријеступе своје, неће бити срећан; а ко признаје и оставља, добиће милост. *Псал 32,3,5; 1.Јов. 1,8.

14. Благо човјеку који се свагда боји; а ко је тврдоглав, упада у зло.

15. Безбожник који влада народом сиромашнијем, лав је који риче и медвјед гладан.

16. Кнез без разума чини много неправде, а који мрзи на лакомство, живјеће дуго.

17. Човјек који чини насиље крви људској, бјежаће до гроба, а нико га неће задржати.

18. Ко ходи у безазлености, спашће се; а ко је опак на путовима, пашће у један мах.

19. Ко ради своју земљу, биће сит хљеба; а ко иде за беспослицама, наситиће се сиротиње.

20. Човјек вјеран обилује благословима; *а ко нагли да се обогати, неће бити без кривице. *Приче 20,21.

21. Није добро гледати ко је ко, јер за залогај хљеба човјек ће учинити зло.

22. Нагли да се обогати човјек завидљив, а не зна да ће му доћи сиромаштво.

23. Ко укорава човјека наћи ће послије већу милост него који ласка језиком.

24. Ко краде оца својега и матер своју, и говори: Није гријех, он је друг крвнику.

25. Охоли замеће свађу; а ко се узда у Господа, изобиловаће.

26. Ко се узда у своје срце, безуман је; а ко ходи мудро, избавиће се.

27. Ко даје сиромаху, неће му недостајати; а ко одвраћа очи своје, биће му много клетви.

28. Кад се подижу безбожници, сакрива се човјек; а кад гину, умножавају се праведни.

Мудрост доноси благослов,
а безумље гријех и пропаст.

29. Човјек који по карању остаје тврдоглав, уједанпут ће пропасти, да неће бити лијека.

2. Кад се умножавају праведници, весели се народ; а кад влада безбожник, уздише народ.

3. Ко љуби мудрост, весели оца својега; а ко се дружи с блудницама, расипа своје добро.

4. Цар правдом подиже земљу; а ко узима мито, сатире је.

5. Ко ласка пријатељу својему, разапиње мрежу ногама његовијем.

6. У гријеху је зла човјека замка, а праведник пјева и весели се.

7. Праведник разумије ˇпарбу невољнијех, а безбожник не мари да зна. ˇспор на суду

8. Потсмјевачи распаљују град, а мудри утишавају гњев.

9. Мудар човјек кад се пре с лудијем, или се срдио или смијао, нема мира.

10. Крвопије мрзе на безазленога, а прави се брину за живот његов.

11. Сав гњев свој излива безумник, а мудри уставља га натраг.

12. Који кнез слуша лажне ријечи, све су му слуге безбожне.

13. Сиромах и који даје на добит сретају се; обојици Господ просвјетљује очи.

14. Који цар право суди сиромасима, његов ће пријесто стајати довијека.

15. Прут и кар дају мудрост, а дијете пусто срамоти матер своју.

16. Кад се умножавају безбожници, умножавају се гријеси, а праведници ће видјети пропаст њихову.

17. Карај сина својега, и смириће те, и учиниће милину души твојој.

18. Кад нема утваре, расипа се народ; а ко држи *закон, †благо њему!

*Јак. 1,25. †Јован 13,17.

19. Ријечима се не поправља слуга, јер ако и разумије, опет не слуша.

20. Јеси ли видио човјека нагла у бесједи својој? Више има надања од безумна него од њега.

21. Ако ко мази слугу од малена, он ће најпослије бити син.

22. Гњевљив човјек замеће свађу, и ко је напрасит, много гријеши.

23. Охолост понижава човјека, а ко је смјеран духом, добија славу.

24. Ко дијели с лупежем, мрзи на своју душу, чује проклетство и не проказује.

25. Страшљив човјек меће себи замку; а ко се у Господа узда, биће у високом заклону.

26. Многи траже лице владаочево, али је од Господа суд свакоме.

27. Праведнима је мрзак неправедник, а безбожнику је мрзак ко право ходи.

Агурова исповијест.

30. Ријечи Агура сина Јакејева из Масе, сабране ријечи тога човјека Итилу, Итилу и Укалу.

2. Ја сам луђи од свакога, и разума човјечијега нема у мене.

3. Нити сам учио мудрости нити знам светијех ствари.

4. Ко је изашао на небо и опет сишао? Ко је скупио вјетар у прегршти своје? Ко је свезао воде у плашт свој? Ко је утврдио све крајеве Земљи? Како му је име, и како је име сину његову? Знаш ли?

5. Све су ријечи Божије чисте; Он је Штит онима који се уздају у Њ.

6. Ништа не додај к ријечима Његовијем, да те не укори и не нађеш се лажа.

7. За двоје молим Те; немој ме се оглушити док сам жив:

8. Таштину и ријеч лажну удаљи од мене; сиромаштва ни богатства не дај ми, храни ме хљебом по оброку мом,

9. Да не бих наједавши се одрекао се Тебе и рекао: Ко је Господ, или осиромашивши да не бих крао и узалуд узимао име Бога својега.

10. Не опадај слуге господару његову, да те не би клео и ти био крив.

11. Има род који псује оца својега и не благосиља матере своје.

12. Има род који мисли да је чист, а од свога кала није опран.

13. Има род који држи високо очи своје, и вјеђе му се дижу увис.

14. Има род којему су зуби мачеви и кутњаци ножеви, да прождире сиромахе са *земље и убоге између људи. *Амос 8,4.

15. Пијавица има двије кћери, које говоре: Дај, дај. Има троје несито, и четврто никад не каже: Доста:

16. Гроб, материца јалова, земља, која не бива сита воде, и огањ, који не говори: Доста.

17. Око које се руга оцу и неће да слуша матере, кљуваће га гаврани с потока и јести орлићи.

18. Троје ми је чудесно, и четвртога не разумијем:

19. Пут орлов у небо, пут змијин по стијени, пут лађин посред мора, и пут човјечији к дјевојци.

20. Такав је пут блуднице: Једе, и убрише уста, па вели: Нијесам учинила зла.

21. Од трога се потреса земља, и четвртога не може поднијети:

22. Од слуге, кад постане цар, од безумника, кад се наједе хљеба,

23. Од пуштенице, кад се уда, од слушкиње кад наслиједи госпођу своју.

24. Четворо има малено на земљи, али мудрије од мудраца:

25. Мрави, који су слаб народ, али опет приправљају у љето себи храну;

26. ↘Питоми зечеви, који су нејак народ, али опет у камену граде себи кућу;

↗дамани; јеврејски: shephannim

27. Скакавци, који немају цара, али опет иду сви јатом;

28. ↘Паук, кога рукама хваташ, у царским је дворима. ↗гуштер

29. Троје лијепо корача, и четврто лијепо ходи:

30. Лав, најјачи између звјерова, који не узмиче ни пред ким,

31. Коњ опасан по бедрима или јарац, и цар на кога нико не устаје.

32. Ако си лудовао понесавши се или си зло мислио, метни руку на уста.

33. Кад се разбија млијеко, излази масло; и ко јако нос утире, изгони крв; тако ко дражи на гњев, замеће свађу.

Материне поуке једноме цару.
Похвала врсној жени.

31. Ријечи цара Лемуила, цара Масе, сабране ријечи, којима га је учила мати његова.

2. Шта, сине мој, шта, сине утробе моје, и шта, сине завјета мојих?

3. Не дај крјепкости своје женама, ни путова својих онима што сатиру цареве.

4. Није за цареве, Лемуило, није за цареве да пију вино, ни за кнезове да пију силовито пиће,

5. Да не би пијући заборавио уредбе, и измијенио правицу којему невољнику.

6. Подајте силовито пиће ономе који хоће да пропадне, и вино онима који су тужна срца;

7. Нека се напије и заборави своје сиромаштво, и да се више не сјећа своје муке.

8. Отварај уста своја за нијемога, за ствар свијех намијењенијех смрти.

9. Отварај уста своја, суди право, дај правицу невољноме и убогоме.

10. Ко ће наћи врсну жену, јер вриједи више него бисер?

11. Ослања се на њу срце мужа њезина, и добитка неће недостајати.

12. Чини му добро, а не зло, свега вијека својега.

13. Тражи вуне и лана, и ради по вољи рукама својим.

14. Она је као лађа трговачка, издалека доноси храну своју.

15. Устаје док је још ноћ, даје храну *чељади својој и посао дјевојкама својим.

*Лука 12,42.

16. Мисли о њиви, и узме је, од рада руку својих сади виноград.

17. Опасује снагом бедра своја и крijепи мишице своје.

18. Види како јој је добар посао, не гаси јој се ноћу жижак.

19. Рукама својима маша се преслице, и прстима својима држи вретено.

20. Руку своју отвара сиромаху, и пружа руке убогоме.

21. Не боји се снијега за своју чељад, јер сва чељад њезина има по двоје хаљине.

22. Покриваче сама себи гради, танко платно и скерлет одијело јој је.

23. Зна се муж њезин на вратима кад сједи са старјешинама земаљским.

24. Кошуље гради и продаје, и појасе даје трговцу.

25. Одијело јој је крјепост и љепота, и осмијева се на вријеме које иде.

26. Уста своја отвара мудро и на језику јој је наука блага.

27. Пази на владање чељади своје, и хљеба у лијености не једе.

28. Синови њезини подижу се и благосиљају је; муж њезин такођер хвали је;

29. Многе су жене биле врсне, али ти их надвишујеш све.

30. Љупкост је пријеварна и љепотаташта; жена која се боји *Господа, она заслужује похвалу.

*Псал. 112,1.

31. Подајте јој од плода руку њезинијех, и нека је хвале на вратима дјела њезина.

ЉЕПОТА

КЊИГА ПРОПОВЈЕДНИКОВА

Таштина свијех
земаљскијех ствари.

1. Ријечи Проповједника сина Давидова цара у Јерусалиму.

2. Таштина над таштинама, вели Проповједник, таштина над таштинама, све је таштина.

3. *Каква је корист човјеку од свега труда његова, којим се труди под сунцем?

*Проп. 2,22.

4. Нараштај један одлази и други долази, а Земља стоји увијек.

5. Сунце излази и залази, и опет хита на мјесто своје одакле излази.

6. Вјетар иде на југ и обрће се на сјевер: Иде једнако обрћући се, и у обртању свом враћа се.

7. Све ријеке теку у море, и море се не препуња; одакле теку ријеке, онамо се враћају да опет теку.

ЗАСИЋЕНОСТ

8. Све је мучно, да човјек не може исказати; око се не може нагледати, нити се ухо може наслушати.

9. Што је било то ће бити, што се чинило то ће се чинити, и нема ништа ново под сунцем.

10. Има ли што за што би ко рекао: Види, то је ново? Већ је било за вијекова који су били прије нас.

11. Не помиње се што је прије било; ни оно што ће послије бити неће се помињати у онијех који ће послије настати.

12. Ја Проповједник бијах цар над Израиљем у Јерусалиму;

13. И управих срце своје да тражим и разберем мудрошћу све што бива под небом; тај мучни посао даде Бог синовима људским да се муче око њега.

14. Видјех све што бива под сунцем, и гле, све је таштина и мука *духу. *Проп. 6,9.

15. Што је криво не може се исправити, и недостаци не могу се избројити.

16. Ја рекох у *срцу свом говорећи: Ево, ја постах велик, и претекох мудрошћу све који бјеху прије мене у Јерусалиму, и срце моје видје много мудрости и знања.

*1.О цар. 3,12.

17. И управих *срце своје да познам мудрост и да познам безумље и лудост; па дознах да је и то мука духу. *Проп. 2,3.

18. Јер гдје је много мудрости, много је бриге, и ко умножава знање, умножава муку.

Задовољство на Земљи и
весело уживање таштина је.

2. Ја рекох у *срцу свом: Дај да те окушам весељем; уживај добра. Али гле, и то бјеше таштина. *Псал. 10,6.

2. Смијеху рекох: Лудујеш; и весељу: Шта то радиш?

3. Размишљах у срцу свом да пуштам тијело своје на пиће, и срцем својим управљајући мудро да се држим лудости докле не видим шта би добро било синовима људским да чине под небом док су живи.

4. Велика дјела учиних: Сазидах себи куће, насадих себи винограде;

5. Начиних себи вртове и вољњаке, и насадих у њима свакојаких дрвета роднијех;

6. Начиних себи језера водена да заљевам из њих шуму гдје расту дрвета;

7. Набавих себи слуга и слушкиња, и имах слуга рођенијех у кући мојој; и имах говеда и оваца више од свијех који бјеху прије мене у Јерусалиму;

8. Такођер, накупих себи сребра и злата и →заклада од царева и земаља; набавих себи пјевача и пјевачица и милина људских, и справа музичких свакојаких. →накита

9. И тако постах већи и силнији од свијех који бјеху прије мене у Јерусалиму; и мудрост моја оста са мном.

10. И што год жељаху очи моје, не брањах им нити ускраћивах срцу својему каквога весеља, него се срце моје весељаше са свакога труда мојега, и то ми бијаше дио од свакога труда мојега.

ПОСТИГНУЋЕ

11. А кад погледах на сва дјела своја што урадише руке моје, и на труд којим се трудих да урадим, гле, све бјеше таштина и мука духу, и нема користи под сунцем.

12. Тада се обратих да видим *мудрост и лудост и безумље, јер шта би чинио човјек који би настао послије цара, што је већ учињено? *Проп. 1,17.

13. И видјех да је боља мудрост од лудости, као што је боља свјетлост од мрака.

14. Мудри има очи у глави, а безумни иде по мраку; али такођер дознах да једнако бива свјема.

15. Зато рекох у срцу свом: Мени ће бити као безумнику што бива; шта ће ми дакле помоћи што сам мудар? И рекох у срцу свом: И то је таштина.

16. Јер се неће спомињати мудрац као ни безумник довијека; јер што сада јест, све се заборавља послије, и мудрац умире као и безумник.

17. Зато ми омрзе живот, јер ми није мило што бива под сунцем, јер је све таштина и мука духу.

18. И омрзе ми сав труд мој око којега се трудих под сунцем, јер ћу га оставити човјеку који ће настати након мене.

19. И ко зна хоће ли бити мудар или луд? И опет ће бити господар од свега труда мојега око којега се трудих и мудровах под сунцем. И то је таштина.

20. Зато дођох на то да ми срце изгуби надање о сваком труду око којега се трудих под сунцем.

21. Јер има људи који се труде мудро и разумно и право, па то остављају у дио другоме који се није трудио око тога. И то је таштина и велико зло.

22. Јер шта има човјек од свега труда свога и од муке срца свога, коју подноси под сунцем?

23. Јер су сви дани његови мука, а послови његови брига; ни ноћу се не одмара срце његово. И то је таштина.

24. Није ли, дакле, добро човјеку да једе и пије и да гледа да му је души добро од труда његова? Ја видјех и то да је из руке Божије.

25. Јер ко је јео и уживао више него ја?

26. Јер човјеку који Му је по вољи даје мудрост и разум и радост, а грјешнику даје муку да сабира и скупља да да ономе који је по вољи Богу. И то је таштина и мука духу.

Сваком послу има вријеме, а Бог траје довијека. Бој се Бога и буди задовољан својијем дјелом.

3. Свему има вријеме, и сваком послу под небом има вријеме.

2. Има вријеме кад се рађа, и вријеме кад се умире; вријеме кад се сади, и вријеме кад се чупа посађено;

3. Вријеме кад се убија, и вријеме кад се исцјељује; вријеме кад се разваљује, и вријеме кад се гради.

4. Вријеме плачу и вријеме смијеху; вријеме ридању и вријеме игрању;

5. Вријеме кад се размеће камење, и вријеме кад се скупља камење; вријеме кад се грли, и вријеме кад се оставља грљење;

6. Вријеме кад се тече, и вријеме кад се губи; вријеме кад се чува, и вријеме кад се баца;

7. Вријеме кад се дере, и вријеме кад се сашива; вријеме кад се ⁾мучи, и вријеме кад се говори;

⁾ћути

8. Вријеме кад се љуби, и вријеме кад се мрзи; вријеме рату и вријеме миру.

9. Каква је корист ономе који ради од онога око чега се труди?

10. Видио сам послове које је Бог дао синовима људским да се муче око њих.

11. Све је учинио да је лијепо у своје вријеме, и мисао о вјечности метнуо им је у срце, али *да не може човјек докучити дјела која Бог твори, ни почетка ни краја.

*Проп. 8,17.

12. Дознах да нема ништа боље за њих него да се веселе и чине добро за живота свога.

13. И кад сваки човјек једе и пије и ужива добра од свакога труда својега, то је дар Божји.

14. Дознах да што год твори Бог оно траје довијека, не може му се ништа додати нити се од тога може што одузети; и Бог твори да би Га се бојали.

15. Што је било то је сада, и што ће бити то је већ било; јер Бог обнавља што је прошло.

16. Још видјех под сунцем гдје је мјесто суда безбожност и мјесто *правде безбожност.

*Проп. 5,8.

17. И рекох у срцу свом: Бог ће судити праведнику и безбожнику; јер има вријеме свему и сваком послу.

18. Рекох у срцу свом за синове људске да им је Бог показао да виде да су као стока.

19. Јер што бива синовима људским то бива и стоци, једнако им бива; како гине она тако гину и они, и сви имају исти дах; и *човјек ништа није бољи од стоке, јер је све таштина.

*Псал. 49,12.

20. Све иде на једно мјесто; све је од праха и све се враћа у прах.

21. Ко зна да ли дах синова људских иде горе, а дах стоке да иде доље под земљу?

22. Зато видјех да ништа нема боље човјеку него да се весели онијем што ради, јер му је то дио; јер ко ће га довести да види што ће бити послије њега?

Сиромах нема утјехе, вриједан нема мира, ни сам цар није поуздан.

4. Опет видјех све неправде које се чине под сунцем, и гле, сузе онијех којима се чини неправда, и немају ко би их потјешио ни снаге да се избаве из руку онијех који им чине неправду; немају никога да их потјеши.

2. Зато хвалих мртве, који већ помријеше, више него живе који још живе.

3. Али је бољи и од једнијех и од других онај који још није постао, који није видио зла што бива под сунцем.

4. Јер видјех сваки труд и свако добро дјело да од њега бива завист човјеку од ближњега његова. И то је таштина и мука духу.

5. Безумник склапа руке своје, и једе своје тијело.

6. Боља је једна грст у миру него обје грсти с трудом и муком у духу.

7. Опет видјех таштину под сунцем:

8. Има ко је сам, ᵃинокосан, нема ни сина ни брата, и опет нема краја труду његову, и очи његове не могу да се наситe богатства; а не мисли: За кога се мучим и одузимам својој души добра? И то је таштина и зао посао.

ᵃусамљен

9. Боље је двојици него једноме, јер имају добру добит од свога труда.

10. Јер ако један падне, други ће подигнути друга својега; а тешко једноме, ако падне, нема другога да га подигне.

11. Јоште ако двојица спавају заједно, грије један другога; а један како ће се згријати?

12. И ако би ко надјачао једнога, двојица ће му одољети; и трострука врпца не кида се лако.

13. Боље је дијете убого а мудро, него цар стар а безуман, који се већ не зна поучити.

14. Јер један излази из тамнице да царује, а други који се роди да царује осиромаши.

15. Видјех све живе који ходе под сунцем гдје пристају за дјететом другим, које ће ступити на његово мјесто.

16. Нема краја народу који бијаше пред њим, а који послије настану неће се радовати њему. И то је таштина и мука духу.

Не треба бити нагао у говору.
Богатство је таштина.

5. Чувај ногу своју кад идеш у дом Божји, и приступи да слушаш; то је боље него што безумни дају *жртве, јер не знају да зло чине.

*1.Сам. 15,22.

2. Немој наглити устима својим, и срце твоје да не буде брзо изговорити што пред Богом, јер је Бог на Небу а ти си на Земљи, зато нека буде мало ријечи твојих.

3. Сан долази од многога посла, а глас безумников од многих ријечи.

4. Кад учиниш завјет Богу, не оклијевај испунити га, јер Му нијесу мили безумници; што год завјетујеш, испуни.

5. Боље је да не завјетујеш неголи да завјетујеш па не испуниш.

6. Не дај устима својима да на гријех наводе тијело твоје, и не говори пред анђелом да је било нехотице. Зашто би се гњевио Бог на ријечи твоје и потро дјело руку твојих?

7. Јер као што у мноштву снова има таштине, тако и у многим ријечима; него бој се Бога.

8. Ако видиш гдје се чини неправда сиромаху и отима суд и правда у земљи, не чуди се томе, јер виши пази на високога, и има још виших над њима.

9. Али је земља кориснија од свега; и цар њиви служи.

10. Ко љуби новце, неће се наситити новаца; и ко љуби богатство, неће имати користи од њега. И то је таштина.

БОГАТСТВО

11. Гдје је много добра, много је и онијех који га једу; па каква је корист од тога господару, осим што гледа својим очима.

12. Сладак је сан ономе који ради, јео мало или много; а ситост богатоме не да спавати.

13. Има љуто зло које видјех под сунцем: Богатство које се чува на зло ономе чије је.

14. Јер такво богатство пропадне злом незгодом, те сину којега је родио не остане ништа у рукама.

15. Као што је изашао из утробе матере своје наг, тако опет одлази како је дошао; и ништа не узима од труда својега да понесе у руци својој.

16. И то је љуто зло што одлази како је дошао; и каква му је корист што се трудио у вјетар,

17. И свега вијека својега јео у мраку, и много се бринуо и жалостио и љутио?

18. Ето, то видјех да је добро и лијепо човјеку да једе и пије и ужива добро од свега труда својега којим се труди под небом за живота својега, који му Бог да, јер му је то дио.

19. И кад коме Бог да богатство и благо, и да му да ужива и узима свој дио и да се весели с труда својега, то је дар Божји.

20. Јер се неће много опомињати дана живота својега, јер му Бог даје да му је срце весело.

И богатство и слава су таштина.

6. Има зло које видјех под сунцем и често је међу људима:

2. Некоме Бог да богатство и благо и славу, те душа његова има све што год жели, али му не да Бог да то ужива, него ужива други. То је таштина и љуто зло.

3. Да би ко родио сто синова и живио много година и дани би се вијека његова веома намножили, а душа се његова не би наситила добра, те ни погреба не би имао, кажем да је боље недоношче од њега.

4. Јер узалуд дође и у таму отиде и име му је тамом покривено;

5. Ни сунца не видје, нити што позна, а почива боље него онај.

6. И да би живио двије тисуће година, а добра не би уживао, не одлазе ли сви на једно мјесто?

УДОВОЉЕЊЕ

7. Сав је труд човјечји за уста његова, али се не може наситити душа његова.

8. Јер шта има мудри више него безумни? Шта ли сиромах, који се умије владати међу живима?

9. Боље је видјети очима неголи жељети; и то је таштина и мука духу.

10. Што је ко, давно је тијем назван; и зна се да је *човјек и да се не може судити с јачим од себе.

*О Јову 9,32.

11. Кад, дакле, има много ствари које умножавају таштину, каква је корист човјеку?

12. Јер ко зна шта је добро човјеку у животу, за *мало дана таштега живота његова, који му пролазе као сјен? Или ко ће казати човјеку шта ће бити послије њега под сунцем?

*Јак. 4,14.

Добро је бити мудар, задовољан и живјети просто.

7. Боље је име него добро уље, и дан смртни него дан у који се ко роди.

2. Боље је ићи у кућу гдје је жалост него ићи у кућу гдје је гозба, јер је ондје крај свакога човјека, и ко је жив, слаже у срце своје.

3. Боља је жалост него смијех, јер кад је лице невесело, срце постаје боље.

4. Срце је мудријех људи у кући гдје је жалост, а срце безумнијех у кући гдје је весеље.

5. Боље је слушати карање мудрога, него да ко слуша пјесму безумнијех.

6. Јер као што пршти трње под лонцем, такав је смијех безумников; и то је таштина.

7. Насиље обезумљује мудрога, и поклон изопачује срце.

8. Бољи је крај ствари него почетак јој; бољи је ко је стрпљива духа неголи ко је поносита духа.

9. Не буди нагао у духу свом на гњев, јер гњев почива у њедрима безумнијех.

10. Не говори: Шта је то, те су пређашњи дани били бољи од овијех, јер не би било мудро да за то питаш.

11. Добра је мудрост с имањем, и корисна је онима који виде сунце.

12. Јер је *мудрост заклон, и новци су заклон; али је претежније знање мудрости тијем што даје живот ономе ко је има.

*Проп. 9,16.

13. Погледај дјело Божије; јер ко може исправити што Он искриви?

14. У добро вријеме уживај добро, а у зло вријеме гледај, јер је Бог створио једно према другом зато да човјек не зна шта ће бити.

15. Свашта видјех за времена таштине своје: праведника који пропада у правди својој, и *безбожника који дуго живи у својој злоћи.

*Проп. 8,14.

16. Не буди сувише праведан ни сувише мудар; зашто би себе упропастио?

17. Не буди сувише безбожан ни луд; зашто би умро прије времена?

18. Добро је да држиш једно, а друго да не пушташ из руке; јер ко се боји Бога избавиће се од свега.

19. Мудрост криjепи човјека више него десет кнезова који су у граду.

20. Доиста нема *човјека праведна на †Земљи који твори добро и не гријеши.

*1.О цар. 8,46. †2.Днев. 6,36.

21. Не узимај на ум свашта што се говори, ако би и слугу својега чуо гдје те псује;

22. Јер срце твоје зна да си и ти више пута псовао друге.

23. Све то огледах мудрошћу и рекох: Бићу мудар; али мудрост бјеше далеко од мене.

24. Што је тако далеко и врло дубоко, ко ће наћи?

25. Окретох се срцем својим да познам и извидим и изнађем мудрост и разум, и да познам безбожност лудости и лудост безумља.

26. И нађох да је горча од смрти *жена којој је срце мрежа и ˃пругло, којој су руке окови; ко је мио Богу, сачуваће се од ње, а грјешника ће ухватити она.

*Приче 5,3. ˃замка

27. Гле, то нађох, вели Проповједник, једно према другом, тражећи да разумијем.

28. Још тражи душа моја, али не нађох. Човјека једнога у тисући нађох, али жене међу свјема не нађох.

29. Само, гле, ово нађох: Да је Бог створио *човјека добра; а они траже свакојаке помисли.

*1.Мој. 1,27.

Послушност према властима.
Онима који се Бога боје ипак је добро.

8. Ко је као мудри, и ко зна шта значе ствари? Мудрост просвјетљује човјеку лице, а тврдоћа лица његова мијења се.

2. Ја ти кажем: Извршуј заповијест цареву, и то заклетве Божије ради.

3. Не буди брз да отидеш испред њега; не стој у злој ствари, јер ће учинити што год хоће.

4. Јер гдје је год ријеч царева ондје је власт, и ко ће му рећи: Шта радиш?

5. Ко извршује заповијест, неће знати за зло, јер срце мудрога зна вријеме и начин.

6. Јер свачему има вријеме и начин; али многа зла сналазе човјека,

7. Што не зна шта ће бити; јер кад ће што бити, ко ће му казати?

8. Човјек није властан над дахом да би зауставио дах, нити има власти над даном смртнијем, нити има одбране у тој борби; ни безбожност не избавља онога у кога је.

9. Све ово видјех, и управих срце своје на све што се ради под сунцем. Каткад влада човјек над човјеком на зло његово.

10. И тада видјех безбожнике погребене, гдје се вратише; а који добро чињаху отидоше са светога мјеста и бјеху заборављени у граду. И то је таштина.

11. Што нема одмах осуде за зло дјело, зато *срце синова људских кипи у њима да чине зло.

*Псал. 10,6.

12. Нека *грјешник сто пута чини зло и одгађа му се, ја, ипак, знам да ће бити добро онима који се боје Бога, који се боје лица Његова.

*Иса. 65,20.

13. А безбожнику неће бити добро, нити ће му се продужити дани, него ће бити као сјен ономе који се не боји лица Божијега.

14. Таштина је која бива на Земљи што има праведника којима бива по дјелима безбожничким, а има безбожника којима бива по дјелима праведничким. Рекох: И то је таштина.

15. Зато ја хвалих весеље, јер нема ништа боље човјеку под сунцем него да једе и пије и да се весели; и то му је од труда његова за живота његова, који му Бог да под сунцем.

16. Кад управих срце своје да познам мудрост и видим шта се ради на земљи, те ни дању ни ноћу не долази човјеку сан на очи,

17. Видјех на *свијем дјелима Божијим да човјек не може докучити оно што се ради под сунцем, око чега се труди човјек тражећи, али не налази, и ако и мудрац рече да зна, ипак не може ˃докучити.

*Проп. 3,11. ˃схватити

Нека те не заварава што свима једнако бива, праведнику и безбожнику! Уживај весело у Божијим даровима и чини што ти је заповијеђено. Мудрост царује.

9. Доиста све ово сложих у срце своје да бих расвијетлио све то, како су праведни и мудри и дјела њихова у руци Божијој, а *човјек не зна ни љубави ни мржње од свега што је пред њим.

*1.Сам. 2,9.

2. Све бива свјема једнако: Праведнику бива као безбожнику, доброме и чистоме као нечистоме, ономе који приноси жртву као ономе који не приноси, како доброме тако грјешнику, ономе који се куне као ономе који се боји заклетве.

3. А то је најгоре од свега што бива под сунцем што свјема једнако бива, те је и срце људско пуно зла, и лудост им је у срцу док су живи, а потом умиру.

4. Јер ко ће бити изабран? У живијех свијех има надања; и псу живу боље је него мртву лаву.

СТАЊЕ МРТВИХ

5. Јер живи знају да ће умријети, а мртви не знају ништа нити им има плате, јер им се спомен заборавио.

6. И љубави њихове и мржње њихове и зависти њихове нестало је, и више немају дијела нигда ни у чему што бива под сунцем.

7. Хајде, једи хљеб свој с радошћу, и весела срца пиј вино своје, јер су мила Богу дјела твоја.

8. Свагда нека су ти хаљине бијеле, и уља на глави твојој да се не ⁺премиче. ⁺нестане

9. Уживај живот са женом коју љубиш свега вијека својега таштега, који ти је дат под сунцем за све вријеме таштине твоје, јер ти је то дио у животу и од труда твојега којим се трудиш под сунцем.

10. Све што ти дође на руку да чиниш, чини по могућности својој, јер нема рада ни мишљења ни знања ни мудрости у гробу у који идеш.

11. Опет видјех под сунцем да није до брзијех трка, ни рат до храбријех, ни хљеб до мудријех, ни богатство до разумнијех, ни добра воља до вјештијех, него да све стоји до времена и згоде.

12. Јер човјек не зна времена својега, него као што се рибе хватају мрежом несрећном и као што се птице хватају пругом, тако се хватају синови човјечији у зао час, кад навали на њих изненада.

13. Видјех и ову мудрост под сунцем, која ми се учини велика:

14. Бијаше мален град и у њему мало људи; и дође на њ велик цар, и опколи га и начини око њега велике опкопе.

15. А нађе се у њему сиромах човјек мудар, који избави град мудрошћу својом, а нико се не сјећаше тога сиромаха човјека.

16. Тада ја рекох: Боља је мудрост него снага, ако се и не мараше за мудрост онога сиромаха и ријечи се његове не слушаху.

17. Ријечи мудријех људи ваља с миром слушати више него вику онога који заповиједа међу лудима.

18. Боља је *мудрост него оружје убојито; али један грјешник квари много добра.

*Проп. 7,12.

Мудрост и лудост у великијех и малијех.

10. Од мртвијех муха усмрди се и поквари уље апотекарско, тако од мало лудости цијена мудрости и слави.

2. Срце је мудроме с десне стране, а лудоме је с лијеве стране.

3. Безумник и кад иде путем, без разума је и казује свјема да је безуман.

4. Ако се подигне на те гњев онога који влада, не остављај мјеста својега, јер благост уклања велике гријехе.

НЕУСПЈЕХ

5. Има зло које видјех под сунцем, као погрјешка која долази од владаоца:

6. Лудост се посађује на највише мјесто, и богати сједе на ниском мјесту.

7. Видјех слуге на коњима, а кнезови иду пјешице као слуге.

8. Ко јаму копа, у њу ће пасти, и ко разваљује ограду, ујешће га змија.

9. Ко одмиче камење, удариће се о њих; ко цијепа дрва, није миран од њих.

10. Кад се затупи гвожђе и оштрица му се не наоштри, тада треба више снаге; али мудрост може боље оправити.

11. Ако уједе *змија прије бајања, ништа неће помоћи бајач. *Јер. 8,17.

12. Ријечи из уста мудрога љупке су, а безумнога прождиру усне његове.

13. Почетак је ријечима уста његовијех лудост, а свршетак говору његову зло безумље.

14. Јер луди много говори, а човјек не зна шта ће бити; и ко ће му казати шта ће послије њега бити?

15. Луде мори труд њихов, јер не знају ни у град отићи.

16. Тешко теби, земљо, кад ти је цар дијете и кнезови твоји рано једу!

17. Благо теби, земљо, кад ти је цар племенит и кнезови твоји једу на вријеме да се поткријепе а не да се опију.

18. С лијености угибље се кров и с немарнијех руку прокапљује кућа.

19. Ради весеља готове се гозбе, и вино весели живе, а новци врше све.

20. Ни у мисли својој не псуј цара, ни у клијети, у којој спаваш, не псуј богатога, јер птица небеска однијеће глас и што крила има доказаће ријеч.

Рано сиј сјеме своје.

11. Баци хљеб свој поврх воде; јер ћеш га наћи послије много времена.

2. Раздијели седморици и осморици; јер не знаш како ће зло бити на земљи.

3. Кад се напуне облаци, просипају дажд на земљу, и ако падне дрво на југ или на сјевер, гдје падне дрво ондје ће остати.

4. Ко пази на вјетар, неће сијати, и ко гледа на облаке, неће жети.

5. Како *не знаш који је пут вјетру ни како постају кости у утроби трудне жене, тако не знаш дјела Божијега и како твори све. *Јован 3,8.

6. Изјутра сиј сјеме своје и увече немој да ти почивају руке, јер не знаш шта ће бити боље, ово или оно, или ће обоје бити једнако добро.

7. Слатка је свјетлост, и добро је очима видјети сунце;

8. Али да човјек живи много година и свагда се весели, па се опомене дана тамнијех како ће их бити много, све што је било биће таштина.

9. Радуј се, младићу, за младости своје, и нека се весели срце твоје док си млад, и ходи куда те срце твоје води и куда очи твоје гледају; али знај да ће те за све то Бог извести на суд.

10. Уклони дакле жалост од срца својега, и ˅одрини зло од тијела својега, јер је дјетињство и младост таштина. ˃одгурни

Мисли на Бога у младости својој,
па ћеш имати утјеху у старости.
Главно је у свему: Бога се бој!

12. Али опомињи се Творца својега у младости својој прије него дођу дани зли и приспију године, за које ћеш рећи: Нијесу ми миле;

2. Прије него помркне Сунце и видјело и Мјесец и звијезде, и опет дођу облаци иза дажда,

3. Кад ће дрхтати стражари кућни и погнути се јунаци, и стати млинарице, што их је мало, и потамњети који гледају кроз прозоре,

4. И кад ће се затворити врата с улице, и ослабити звека од мљевења, и кад ће се устајати на птичји глас и престати све пјевачице,

5. И високога мјеста кад ће се бојати и страшити се на путу, кад ће бадем уцвјетати и скакавац отежати и жеља проћи, јер човјек иде у кућу своју вјечну, и ˅покајнице ће ходити по улицама; ˃нарикаче

6. Прије него се прекине уже сребрно, чаша се златна разбије и распе се виједро на извору и сломи се точак на студенцу,

7. И *врати се прах у земљу, како је био, а дух се врати к Богу, †који га је дао. *1.Мој. 3,19. †Проп. 3,21.

8. Таштина над таштинама, вели проповједник, све је таштина.

9. А не само мудар бијаше проповједник, него још и народ учаше мудрости, и мотрећи и истражујући сложи много прича.

10. Стараше се проповједник да нађе угодне ријечи, и написа што је право, ријечи истине.

11. Ријечи су мудријех људи као жалци и као клини ударени; ријечи онијех који их сложише дао је један пастир.

12. И тако, сине мој, чувај се онога што је преко овога, јер нема краја састављању многих књига, и много читање умор је тијелу.

13. Главно је свему што си чуо: Бога се бој, и заповијести Његове држи, јер то је све човјеку.

14. Јер ће свако дјело Бог изнијети на суд и сваку тајну, била добра или зла.

ПЈЕСМА НАД ПЈЕСМАМА

Пријатељева и пријатељичина љубав.

1. Соломунова Пјесма над пјесмама.

2. Да ме хоће пољубити пољупцем уста својих, јер је твоја љубав боља од вина.

3. Мирисом су твоја уља прекрасна; име ти је уље разлито; зато те љубе дјевојке.

4. Вуци ме, за тобом ћемо трчати; уведе ме цар у ложницу своју; радоваћемо се и веселићемо се тобом, спомињаћемо љубав твоју више него вино; право је да те љубе.

5. Црна сам, али лијепа, кћери јерусалимске, као шатори кидарски, као завјеси Соломунови.

6. Не гледајте ме што сам црна, јер ме је сунце опалило; синови матере моје расрдивши се на ме поставише ме да чувам винограде, и не чувах својега винограда, који ја имам.

7. Кажи ми ти, којега љуби душа моја, гдје пасеш, гдје пландујеш, јер зашто бих лутала међу стадима другова твојих?

8. Ако не знаш, најљепша између жена, пођи трагом за стадом, и паси јариће своје покрај станова пастирских.

9. Ти си ми, драга моја, као коњи у колима фараоновијем.

10. Образи су твоји окићени гривнама, и грло твоје низовима.

11. Начинићемо ти златне гривне са шарама сребрнијем.

12. Док је цар за столом, ˇнард мој пушта свој мирис. ˇбиљка од које се справља мирис

13. Драги ми је мој кита смирне, која међу дојкама мојим почива.

14. Драги ми је мој грозд ˇкипров из винограда енгадских. ˇбиљка мирисног цвета

15. Лијепа ти си, драга моја, лијепа ти си, очи су ти као у голубице.

16. Лијеп ти си, драги мој, и љубак, и постеља наша зелени се.

17. Греде су нам у кућама кедрове, даске су нам јелове.

Чежња пријатељице за пријатељем.

2. Ја сам ˇружа саронска, љиљан у долу. ˇпосебна врста цвећа

2. Што је љиљан међу трњем, то је драга моја међу дјевојкама.

3. Што је јабука међу дрветима шумским, то је драги мој међу момцима; жељех хлада његова, и сједох, и род је његов сладак грлу мојему.

4. Уведе ме у кућу гдје је гозба, а застава му је љубав к мени.

5. Поткријепите ме сухим грожђем, ˇпридржите ме јабукама, јер сам болна од љубави. ˇприхватите

6. Лијева је рука његова мени под главом, а десном ме грли.

7. Заклињем вас, кћери јерусалимске, срнама и кошутама пољским, не будите љубави моје, не будите је, док јој не буде воља.

8. Глас драгога мојега; ево га, иде скачући преко гора, поскакујући преко хумова.

9. Драги је мој као срна или као јеленче; ево га, стоји иза нашега зида, гледа кроз прозор, вири кроз решетку.

10. Проговори драги мој и рече ми: Устани, драга моја, љепотице моја, и ходи.

11. Јер гле, зима прође, минуше дажди, отидоше.

12. Цвијеће се види по земљи, дође вријеме пјевању, и глас грличин чује се у нашој земљи.

13. Смоква је пустила заметке своје, и лоза винова уцвала мирише. Устани, драга моја, љепотице моја, и ходи.

14. Голубице моја у расјелинама каменијем, у заклону врлетном, дај да видим лице твоје, дај да чујем *глас твој; јер је глас твој сладак и лице твоје красно. *Пјес. 8,13.

15. Похватајте нам лисице, мале лисице, што кваре винограде, јер наши виногради цвату.

16. Мој је драги мој, и ја сам његова, он пасе међу љиљанима.

17. Док захлади дан и сјенке отиду, врати се, буди као *срна, драги мој, или као јеленче по горама раздијељенијем. *Пјес. 2,9.

Вјерност пријатељичина.
Слава пријатељева.

3. На *постељи својој ноћу тражих онога кога љуби душа моја, тражих га, али га не нађох. *Псал. 6,6.

2. Сада ћу устати, па идем по граду, по трговима и по улицама тражићу онога кога љуби душа моја. Тражих га, али га не нађох.

3. Нађоше ме стражари, који обилазе по граду. Видјесте ли онога кога љуби душа моја?

4. Мало их ˇзаминух, и нађох онога кога љуби душа моја; и ухватих га, и нећу га пустити докле га не одведем у кућу матере своје и у ложницу родитељке своје.

ˇпрођох

5. *Заклињем вас, кћери јерусалимске, срнама и кошутама пољским, не будите љубави моје, не будите је, док јој не буде воља. *Пјес. 2,7.

6. Ко је она што иде горе из пустиње као стубови од дима, поткађена смирном и тамјаном и свакојаким прашком ˇапотекарским? ˇмирисним

7. Гле, одар Соломунов, а око њега шездесет јунака између јунака Израиљевијех.

8. Сви имају мачеве, вјешти су боју, у свакога је мач о бедру ради страха ноћнога.

9. Одар је начинио себи цар Соломун од дрвета ливанскога;

10. Ступце му је начинио од сребра, узглавље од *злата, небо од скерлета, а изнутра настрт љубављу за кћери јерусалимске. *1.Петр. 1,7.

11. Изидите, кћери сионске, и гледајте цара Соломуна под вијенцем којим га мати његова окити на дан свадбе његове и на дан весеља срца његова.

Милине пријатељичине.

4. Лијепа ти си, драга моја, лијепа ти си, очи су ти као у голубице између витица твојих; коса ти је као *стадо коза које се виде на гори Галаду; *Пјес. 6,4.

2. Зуби су ти као стадо оваца једнаких, кад излазе из купала, које се све близне а ниједне нема јалове.

3. Усне су ти као конац скерлета, а говор ти је љубак; као кришка ˇшипка јагодице су твоје између витица твојих; ˇнара

4. Врат ти је као кула Давидова сазидана за оружје, гдје висе тисућама штитови и свакојако оружје јуначко;

5. Двије су ти дојке као два ланета близанца, који пасу међу љиљанима.

6. Док дан захлади и сјенке отиду, ићи ћу ка гори смирновој и ка хуму тамјанову.

7. Сва си лијепа драга моја, и нема недостатка на теби.

8. Ходи са мном с Ливана, невјесто, ходи са мном с Ливана, да гледаш с врха аманскога, с врха сенирскога и ермонскога, из пећина лавовских, с гора рисовских.

9. Отела си ми срце, сестро моја невјесто, отела си ми срце једнијем оком својим и једнијем ланчићем с грла својега.

10. Лијепа ли је љубав твоја, сестро моја невјесто, боља је од вина љубав твоја, и мирис уља твојих од свијех мириснијех ствари.

11. С усана твојих капље сат, невјесто, под језиком ти је мед и млијеко, и мирис је хаљина твојих као мирис *ливански.

*Ос. 14,6.

12. Ти си врт затворен, сестро моја невјесто, извор затворен, студенац запечаћен.

13. Биље је твоје воћњак од шипака с воћем краснијем, од кипра и нарда.

14. Од нарда и шафрана, од ⌄иђирота и цимета са свакојаким дрвљем за кад, од смирне и алоја и са сваким прекрасним мирисима. ⃗љековита биљка – Acorus calamus

15. Изворе вртовима, студенче воде живе и која тече с Ливана!

16. Устани сјевере, и ходи јуже, и дуни по врту мом да капљу мириси његови; нека дође драги мој у врт свој, и једе красно воће своје.

Пријатељица слуша глас пријатељев, тугује због растанка с њим и слави његову љепоту.

5. Дођох у врт свој, сестро моја *невјесто, берем смирну своју и мирисе своје, једем сат свој и мед свој, пијем вино своје и млијеко своје; једите, пријатељи, пијте, и опијте се, мили моји!

*Јован 3,29.

2. Ја спавам, а срце је моје будно; ето гласа драгога мојега, који куца: Отвори ми, сестро моја, драга моја, голубице моја, безазлена моја; јер је глава моја пуна росе и коса моја ноћнијех капи.

3. Свукла сам хаљину своју, како ћу је обући? Опрала сам ноге своје, како ћу их каљати?

4. Драги мој промоли руку своју кроз отвор, а што је у мени устрепта од њега.

5. Ја устах да отворим драгоме својему, а с руку мојих прокапа смирна, и низ прсте моје потече смирна на држак од браве.

6. Отворих драгоме своме, али драгога мојега не бијеше, отиде. Бијах изван себе кад он проговори. Тражих га, али га не нађох; виках га, али ми се не одазва.

7. Нађоше ме стражари, који обилазе по граду, бише ме, ранише ме, узеше ⌄пријевјес мој с мене стражари по зидовима. ⃗вео

8. Заклињем вас, кћери јерусалимске, ако нађете драгога мојега, шта ћете му казати? Да сам болна од љубави.

9. Што је твој драги бољи од других драгих, о најљепша међу женама? Што је твој драги бољи од других драгих, те нас тако заклињеш?

10. Драги је мој био и румен, заставник између десет тисућа;

11. Глава му је најбоље злато, коса му је кудрава, црна као гавран;

12. Очи су му као у голуба на потоцима воденијем, млијеком умивене, и стоје у обиљу;

13. Образи су му као лијехе мирисногa биља, као цвијеће мирисно; усне су му као љиљан, с њих капље смирна житка;

14. Руке су му златни прстени, на којима су уковани ⌄вирили; трбух му је као свијетла слонова кост обложена сафирима. ⃗драги каменови

15. ⌄Гњати су му као стубови од мрамора, углављени на златном подножју; стас му је Ливан, красан као кедри. ⃗ноге

16. Уста су му слатка и сав је љубак. Такав је мој драги, такав је мој мили, кћери јерусалимске.

17. Куда отиде драги твој, најљепша међу женама? Куда замаче драги твој, да га тражимо с тобом?

Радовање повратку пријатељичину.

6. Драги мој сиђе у врт свој, к лијехама мирисногa биља, да пасе по вртовима и да бере љиљане.

2. Ја сам драгога својега, и мој је драги мој, који пасе међу љиљанима.

3. Лијепа си, драга моја, као ⌄Терса, красна си као Јерусалим, страшна као војска са заставама. ⃗град познат по својој љепоти

4. Одврати очи своје од мене, јер ме ⌄распаљују. Коса ти је као стадо коза које се виде на Галаду. ⃗збуњују

5. Зуби су ти као стадо оваца кад излазе из купала, које се све близне, а ниједне нема јалове.

6. Јагодице су твоје између витица твојих као кришка ⌄шипка. ⃗нара

7. Шездесет има царица и осамдесет иноча, и дјевојака без броја;

8. Али је једна голубица моја, безазлена моја, јединица у матере своје, изабрана у родитељке своје. Видјеше је дјевојке и називаше је блаженом; и царице и иноче хвалише је.

9. Ко је она што се види као зора, лијепа као Мјесец, чиста као Сунце, страшна као војска са заставама?

10. Сиђох у орашје да видим воће у долу, да видим цвате ли винова лоза, пупе ли шипци.

11. Не дознах ништа, а душа ме моја посади на кола Аминадавова.

12. Врати се, врати се Суламко, врати се, врати се, да те гледамо. Шта ћете гледати на Суламки, која игра у два збора?

Разговор између пријатеља
и пријатељице.

7. Како су лијепе ноге твоје у обући, кћери кнежевска; саставци су бедара твојих као гривне, дјело руку умјетничких.

2. Пупак ти је као чаша округла, која није никад без пића; трбух ти је као стог пшенице ограђен љиљанима;

3. Двије дојке твоје као два близанца срнчета;

4. Врат ти је као кула од слонове кости; очи су ти као језера у Есевону на вратима ватравимским; нос ти је као кула ливанска која гледа према Дамаску;

5. Глава је твоја на теби као Кармил, и коса на глави твојој као царска порфира у боре набрана.

6. Како си лијепа и како си љупка, о љубави у милинама!

7. Узраст ти је као палма, и дојке као грозднови.

8. Рекох: Попећу се на палму, дохватићу гране њезине; и биће дојке твоје као гроздови на виновој лози, и мирис ˅носа твојега као јабуке; ˃даха

9. И грло твоје као добро вино, које иде право драгому мојему и чини да говоре усне онијех који спавају.

10. Ја сам драгога својега, у њега је жеља за мном.

11. Ходи, драги мој, да идемо у поље, да ноћујемо у селима.

12. Ранићемо у винограде *да видимо цвате ли винова лоза, замеће ли се грожђе, цвату ли ˅шипци; ондје ћу ти дати љубав своју. *Пјес. 6,10. ˃нарови

13. Мандрагоре пуштају мирис, и на вратима је нашим свакојако красно воће, ново и старо, које за те дохраних, драги мој.

Вјерност вјечно
сједињених.

8. О да би ми брат био, да би сао дојке матере моје! Нашавши те на пољу пољубила бих те, и не бих била пријекорна.

2. Повела бих те и довела бих те у кућу матере своје; ти би ме учио, а ја бих те појила вином мирисавијем, соком од шипака.

3. Лијева је рука његова мени под главом а десном ме грли.

4. Заклињем вас, кћери јерусалимске, не будите љубави моје, не будите је, докле јој не буде воља.

5. Ко је она што иде горе из пустиње наслањајући се на драгога свога? Под јабуком пробудих те, гдје те роди мати твоја, гдје те роди родитељка твоја.

6. Метни ме као печат на срце своје, као печат на мишицу своју. Јер је љубав јака као смрт, и љубавна сумња тврда као гроб; жар је њезин као жар огњен, пламен Божји.

7. Многа вода не може угасити љубави, нити је ријеке потопити. Да ко даје све имање дома својега за ту љубав, осрамотио би се.

8. Имамо сестру малену, која још нема дојака. Шта ћемо чинити са сестром својом кад буде ријеч о њој?

9. Ако је зид, саградићемо на њему двор од сребра; ако ли врата, утврдићемо их даскама кедровијем.

10. Ја сам зид и дојке су моје као куле. Тада постах у очима његовијем као она која нађе мир.

11. Виноград имаше Соломун у Валамону; даде *виноград чуварима да сваки доноси за род његов по тисућу сребрника.
*Мат. 21,33.

12. Мој виноград који ја имам, преда мном је. Нека теби, Соломуне, тисућа, и двије стотине онима који чувају род његов.

13. Која наставаш у вртовима, другови слушају *глас твој, дај ми да га чујем.
*Пјес. 2,14.

14. Брже, драги мој, и буди као *срна или као јеленче на горама мириснијем.
*Пјес. 2,17.

КЊИГА ПРОРОКА ИСАИЈЕ

Израиљево отпадништво и казна.
Позивање да се уистину обрати
Богу, а не само да приноси жртве.
Обрицање и пријетња.

1. Утвара Исаије сина Амосова, коју
видје за Јуду и за Јерусалим за
времена Озије, Јотама, Ахаза и Језекије,
царева Јудинијех. виђење

2. Чујте, небеса, и слушај, Земљо; јер Го-
спод говори: Синове одгојих и подигох, а
они се одвргоше од Мене. одвојише

3. Во познаје господара својега и мага-
рац јасле господара својега, а Израиљ не
познаје, народ Мој не разумије.

4. Да грјешна народа, народа огрезла у
безакоњу, нараштаја зликовачкога, си-
нова покваренијех! Оставише Господа,
презреше Свеца Израиљева, отступише
натраг.

5. Што бисте још били бијени кад се све
више одмећете? Сва је глава болесна и све
срце изнемогло.

6. Од пете до главе нема ништа здрава,
него убој и модрице и ране гнојаве, ни ис-
цијеђене ни завијене ни уљем заблажене.

7. Земља је ваша пуста, градови ваши ог-
њем попаљени; ваше њиве једу туђини на
ваше очи, и пустош је као што опустоша-
вају туђини.

8. И оста кћи сионска као колиба у вино-
граду, као сјеница у градини од краста-
ваца, као град опкољен.

9. Да нам Господ над војскама није оста-
вио мало Остатка, били бисмо као Содом,
изједначили бисмо се с Гомором.

10. Чујте ријеч Господњу, кнезови содом-
ски, послушајте закон Бога нашега, на-
роде гоморски!

11. Што ће Ми мноштво жртава ваших,
вели Господ. Сит сам жртава *паљеница од
овнова и претилине од гојене стоке, и не
марим за крв јунчију и јагњећу и јарећу.
*Псал. 50,8.

12. Кад долазите да се покажете преда
Мном, ко иште то од вас, да газите по
Мом тријему?

13. Не приносите више жртве залудне;
на кад гадим се; а о Младинама и Субо-
тама и о сазивању скупштине не могу
подносити безакоња и светковине.

14. На Младине ваше и на празнике
ваше мрзи душа Моја, досадише Ми, до-
дија Ми подносити.

15. Зато кад ширите руке своје, заклањам
очи своје од вас; и кад множите *молитве,
не слушам; руке су ваше пуне крви.
*1.Тим. 2,8.

16. Умијте се, очистите се, уклоните злоћу
дјела својих испред очију Мојих, преста-
ните зло чинити.

17. Учите се добро чинити, тражите
правду, исправљајте потлаченога, дајите
правицу сироти, браните удовицу.

18. Тада дођите, вели *Господ, па ћемо се
судити: Ако гријеси ваши буду као скер-
лет, постаће бијели као снијег; ако буду
црвени као црвац, постаће као вуна.
*1.Сам. 12,7. ткáнина црвене боје

19. Ако хоћете слушати, добра земаљска
јешћете.

20. Ако ли нећете, него будете непо-
корни, мач ће вас појести, јер уста Го-
сподња рекоше.

21. Како поста блудница вјерни град?
Пун бијаше правице, правда наставаше у
њему, а сада крвници.

22. Сребро твоје поста троска, вино
твоје помијеша се с водом.

23. Кнезови су твоји *одметници и дру-
гови лупежима; сваки милује мито и иде
за даровима; сироти не дају правице, и
парница удовичка не долази пред њих.
*Ос. 9,15.

24. Зато говори *Господ, Господ над вој-
скама, Силни Израиљев: Аха, издовољићу
се на противницима својим, и осветићу се
непријатељима својим. *5.Мој. 28,63.

25. И окренућу руку своју на те, и сажећи
ћу троску твоју да те пречистим, и укло-
нићу све олово твоје.

26. И поставићу ти опет судије као прије,
и савјетнике као испочетка; тада ћеш се
звати град праведни, град вјерни.

27. Сион ће се откупити судом, и прав-
дом они који се у њега врате.

ПРАШТАЊЕ

28. А одметници и грјешници сви ће се сатрти, и који остављају Господа, изгинуће.

29. Јер ћете се посрамити од гајева које жељесте, и застидјети се од вртова које изабрасте.

30. Јер ћете бити као храст којему опада лишће и као врт у коме нема воде.

31. И биће јунак као ˘кучина и дјело његово као искра, и обоје ће се запалити, и неће бити никога да угаси.

˘грубо конопљино влакно

Из Сиона долази спасење и мир свијем народима; али ће се најприје судити Израиљу који се клања идолима.

2. Ријеч која дође у виђењу Исаији сину Амосову за Јуду и за Јерусалим.

2. Биће у потоња времена гора дома Господњега утврђена уврх гора и узвишена изнад хумова, и стјецаће се к њој сви народи.

3. И ићи ће многи народи говорећи: Ходите да идемо на гору Господњу, у дом Бога Јаковљева, и учиће нас својим путевима, и ходићемо стазама Његовијем; јер ће из Сиона изаћи закон, и ријеч Господња из Јерусалима.

4. И судиће међу народима, и караће многе народе, те ће расковати мачеве своје на раонике, и копља своја на српове, неће дизати мача народ на народ, нити ће се више учити боју.

5. Доме Јаковљев, ходи да идемо по свјетлости Господњој.

6. Али си оставио свој народ, дом Јаковљев, јер су пуни ˘зала источнијех и гатају као Филистеји, и мили су им синови туђински.

˘врачања

7. И земља је њихова пуна сребра и злата, и благу њихову нема краја; земља је њихова пуна коња, и колима њиховијем нема краја.

8. Пуна је земља њихова и идола; дјелу руку својих клањају се, што начинише прсти њихови.

9. И клањају се прости људи, и савијају се главни људи; немој им опростити.

10. Уђи у стијену, и сакриј се у прах од страха Господњега и од славе величанства Његова.

11. Поносите очи човјечије понизиће се, и висина људска угнуће се, а *Господ ће сам бити узвишен у онај дан.

*Иса. 2,17.

12. Јер ће доћи дан *Господа над војскама на све охоле и поносите и на свакога који се подиже, те ће бити понижени,

*Мих. 2,3.

13. И на све кедре ливанске велике и високе и на све храстове васанске,

14. И на све горе високе и на све хумове издигнуте,

15. И на сваку кулу високу и на сваки зид тврди,

16. И на све *лађе тарсијске и на све ликове миле.

*Иса. 23,14.

17. Тада ће се поноситост људска угнути и висина се људска понизити, и Господ ће сам бити узвишен у онај дан.

18. И идола ће нестати сасвијем.

19. И људи ће ићи у пећине камене и у рупе земаљске од страха *Господњега и од славе величанства Његова, кад устане да потре †Земљу.

*2.Сол. 1,9. †Агеј 2,6.

20. Тада ће бацити човјек идоле своје сребрне и идоле своје златне, које начини себи да им се клања, кртицама и слијепијем мишевима,

21. Улазећи у расјелине камене и у пећине камене од страха *Господњега и од славе величанства Његова, кад устане да потре Земљу.

*Иса. 2,10.

22. Прођите се човјека, којему је дах у носу; јер шта вриједи?

Суд због гријеха народнијех и због женске таштине.

3. Јер гле, Господ, Господ над војскама узеће Јерусалиму и Јуди потпору и помоћ, сваку потпору у хљебу и сваку потпору у води,

2. Јунака и војника, судију и пророка, и мудраца и старца,

3. Педесетника и угледна човјека, и савјетника и вјешта умјетника и човјека рјечита.

4. И даћу им кнезове младиће, и дјеца ће им бити господари.

5. И чиниће силу у народу један другоме и сваки ближњему својему; дијете

ће устајати на старца и непоштен човјек на поштена.

6. И човјек ће ухватити брата својега из куће оца својега говорећи: Имаш хаљину, буди нам кнез, овај ᵌрасап нека је под твојом руком. ᵌрасуло

7. А он ће се заклети у онај дан говорећи: Нећу бити љекар, нити имам кући хљеба ни хаљине, не постављајте ме кнезом народу.

8. Јер се обори Јерусалим и Јуда паде, јер се језик њихов и дјела њихова противе Господу да ᵌдраже очи славе Његове. ᵌпркосе

9. Што се види на лицу њихову свједочи на њих, разглашују гријех свој као Содом, не таје; тешко души њиховој, јер сами себи чине зло.

10. Реците праведнику да ће му добро бити, јер ће јести плод од дјела својих.

11. Тешко безбожнику! Зло ће му бити, јер ће му се наплатити руке његове.

12. Народу мојему чине силу дјеца, и жене су им господари. Народе мој, који те воде, заводе те, и кваре пут хода твојега.

13. Устаје Господ на парбу, стоји да суди народима.

14. Господ ће доћи на суд са старјешинама народа својега и с кнезовима његовијем, јер ви потрсте *виноград, грабеж од сиромаха у вашим је кућама. *Мат. 21,33.

15. Зашто газите народ Мој и лице сиромасима сатирете, говори Господ, Господ над војскама.

16. Још говори *Господ: Што се понијеше кћери сионске и иду опружена врата и намигујући очима, ситно корачају и звекећу ногама, *1.О цар. 16,13.

17. Зато ће Господ учинити да оћелави тјеме кћерима сионским, и откриће Господ голотињу њихову.

18. Тада ће Господ скинути накит с обуће и везове и мјесечиће,

19. Низове и ланчиће и трепетљике,

20. Укоснике и подвезе и појасе и стакалца мирисна и обоце,

21. Прстене и почеонике,

22. Свечане хаљине и огртаче и пријевјесе и тобоце,

23. И огледала и кошуљице и оглавља и покривала.

24. И мјесто мириса биће смрад, и мјесто појаса распојасина, мјесто плетеница ћела, мјесто широких скута припасана врећа, и мјесто љепоте огорјелина.

25. Твоји ће људи пасти од мача и јунаци твоји у рату.

26. И тужиће и плакаће врата његова, а он ће пуст лежати на *земљи. *Јер. 14,2.

О Месијином спасењу.

4. И у оно вријеме седам ће *жена ухватити једнога човјека говорећи: Свој ћемо хљеб јести и своје ћемо одијело носити, само да се зовемо твојим именом, скини с нас срамоту. *Јер. 31,22.

2. У оно вријеме биће клица Господња на славу и част, и плод земаљски на красоту и дику Остатку Израиљеву.

3. И ко остане у Сиону и ко још буде у Јерусалиму, зваће се свет, сваки ко буде записан за живот у Јерусалиму,

4. Кад Господ опере нечистоту кћери сионских и из Јерусалима очисти крв његову духом који суди и сажиже.

5. Господ ће створити над сваким станом на гори сионској и над зборовима њезинијем облак дању с димом и свјетлост пламена огњенога ноћу, јер ће над свијем Слава бити заклон.

6. И биће сјеница, да сјеном заклања дању од врућине и да буде уточиште и заклон од поплаве и од дажда.

Прича о неродну винограду Господњем.
Пријетња Божијим судом, особито
непријатељскијем упадом.

5. Запјеваћу сада Драгоме својему пјесму драгога својега о винограду Његову. Драги мој има виноград на родну брдашцу.

2. И огради га, и отријеби из њега камење, и насади га племенитом лозом, и сазида кулу усред њега, и ископа пивницу у њему, и почека да роди грожђем, а он роди вињагом.

3. Па сада, становници јерусалимски и људи Јудејци, судите између Мене и винограда Мојега.

4. Шта је још требало чинити винограду Мојему што му не учиних? Кад чеках да роди грожђем, зашто роди вињагом?

5. Сада ћу вам казати шта ћу учинити винограду својему. Обориђу му ограду, нека опусти; развалићу му зид, нека се погази;

6. Упарложићу га, неће се резати ни копати, него ће расти чкаљ и трње, и заповједићу облацима да не пуштају више дажда на њ.

7. Да, виноград је Господа над војскама дом Израиљев, и људи су Јудејци мили сад Његов; Он чека суд, а гле насиља, чека правду, а гле вике.

8. Тешко вама који састављате кућу с кућом, и њиву на њиву настављате, да већ не буде мјеста и ви сами останете у земљи.

9. Од Господа над војскама чух: Многе куће опустјеће, у великим и лијепијем неће бити никога.

10. Јер ће десет ↘рала винограда дати један ват, и *гомер сјемена даће ефу.

↘колико узоре пар волова *3.Мој. 27,16.

11. Тешко онима који ране, те иду на силовито пиће и остају до мрака док их вино распали.

12. И на гозбама су им харфе и псалтири и бубњи и свирале и вино; а не гледају на дјела Господња и не виде рада руку Његовијех.

13. Зато се народ мој одведе у ропство што не знају, и које ↘поштује гладују, и људство његово гине од жеђи. ↘узорни људи

14. Зато се раширио гроб и развалио ждријело своје превећ, и сићи ће у њ слава његова и мноштво његово и врева његова и који се веселе у њему.

15. И погнуће се прост човјек, и високи ће се понизити, и поносите очи обориће се;

16. Господ над војскама узвисиће се судом, и Бог свети посветиће се правдом.

17. И јагањци ће пасти по свом обичају, и дошљаци ће јести с пустијех мјеста претилину.

18. Тешко онима који вуку безакоње узицама од таштине, и гријех као ужем колским,

19. Који говоре: Нека похити, нека брзо дође дјело Његово, да видимо, и нека се приближи и дође што је наумио Светац Израиљев, да познамо.

20. Тешко онима који зло зову добро, а добро зло, који праве од мрака свјетлост а од свјетлости мрак, који праве од горкога слатко а од слаткога горко.

21. Тешко онима који мисле да су мудри, и сами су себи разумни.

22. Тешко онима који су јаки пити вино и јунаци у мијешању силовита пића.

23. Који правдају безбожника за поклон, а праведнима узимају правду.

24. Зато као што огањ прождире стрњику и сламе нестаје у пламену, тако ће коријен њихов бити као трулеж и цвијет њихов отићи ће као прах, јер одбацише закон Господа над војскама и презреше *ријеч Свеца †Израиљева.

*Јован 12,48. †1.О цар. 17,14.

25. Зато се распали гњев Господњи на народ Његов, и махнув руком својом на њ удари га да се горе задрмаше и мртва тјелеса његова бјеху као блато по улицама. Код свега тога гњев се Његов не одврати, него је рука Његова још подигнута.

26. И подигнуће *заставу народима даљнијем, и зазвиждаће им с краја земље; и гле, они ће доћи одмах, брзо. *Иса. 18,3.

27. Неће бити међу њима уморна ни сустала, ни дремљива ни сањива, никоме се неће распасати појас око њега, нити ће се коме откинути ремен на обући.

28. Стријеле ће им бити оштре, и сви лукови њихови запети; копита у коња њиховијех биће као кремен и точкови њихови као вихор.

29. Рика ће им бити као у лава, и рикаће као лавићи; бучаће и уграбиће плијен и однијети га, и неће бити никога да отме.

30. Бучаће над њим у то вријеме као што море бучи. Тада ће погледати на Земљу, а то мрак и страх, и *свјетлост ће се помрачити над погибљу њиховом. *Јер. 13,16.

Исаијино виђење славе Господње и позив да пророкује.

6. Године које умрије цар Озија видјех *Господа гдје сједи на †пријестолу високу и издигнуту, и скут Му испуњаваше цркву. *1.О цар. 22,19. †Језек. 1,26.

2. Серафими стајаху више њега, сваки од њих имаше шест крила: Двјема заклањаше лице своје и двјема заклањаше ноге своје, а двјема лећаше.

СВЕТОСТ

3. И викаху један другоме говорећи: Свет, Свет, Свет је Господ над војскама; пуна је сва земља славе Његове.

4. И задрмаше се прагови на вратима од гласа којим викаху, и дом се напуни дима.

5. И рекох: Јаох мени, погибох, јер сам човјек нечистијех усана, и живим усред народа нечистијех усана, јер Цара Господа над војскама видјех својим очима.

6. А један од серафима долетје к мени држећи у руци жив угљен, који узе с олтара клијештима,

7. И дотаче се уста мојих и рече: Ево, ово се дотаче уста твојих, и безакоње твоје узе се, и гријех твој очисти се.

8. Потом чух глас Господњи гдје рече: Кога ћу послати? И ко ће нам ићи? А ја рекох: Ево мене, пошљи мене.

9. А Он рече: Иди, и реци томе народу: *Слушајте али нећете разумјети, гледајте али нећете познати.

*Мат. 13,14; Јован 12,30; Дјела 28,26.

10. Учини да одебља срце томе народу и уши да им отежају, и очи им затвори, да не виде очима својим и ушима својим да не чују и срцем својим да не разумију и не обрате се и не исцијеле.

11. А ја рекох: Докле Господе? А Он рече: Докле не опусте градови да буду без становника и куће да буду без људи, и *земља докле сасвијем не опусти,

*Иса. 24,3.

12. И докле *Господ ᵃоправи далеко људе и буде сама пустош у †земљи.

*5.Мој. 28,64. ᵃпошаље †Иса. 10,23.

13. Али ће још бити у њој десетина, па ће се и она затрти; али као храст или бријест којима и кад збаце лишће остаје стабло, тако ће свето сјеме бити њезино стабло.

Јерусалим у невољи због Сираца и Израиљаца. Утјешно обрицање Емануила. Казна преко Асираца.

7. У вријеме Ахаза сина Јотама сина Озије цара Јудина дође *Ресин цар сирски и Фекај син Ремалијин цар Израиљев на Јерусалим да га бију, али га не могоше узети.

*2.О цар. 16,5.

2. И дође глас дому Давидову и рекоше: Сирија се сложи с Јефремом. А срце Ахазово и срце народа његова устрепта као дрвеће у шуми од вјетра.

3. Тада рече Господ Исаији: Изиђи на сусрет Ахазу, ти и Сеар-Јасув син твој, накрај ᵃјаза горњега језера, на пут код поља Бјељарева.

ᵃводопровода

4. И реци му: Чувај се и буди миран, не бој се и срце твоје нека се не плаши од два краја овијех главњи што се пуше, од распаљенога гњева Ресинова и сирскога и сина Ремалијина.

5. Што се Сирци и Јефрем и син Ремалијин договорише на твоје зло говорећи:

6. Хајдемо на Јудеју да јој досадимо и да је освојимо и да поставимо у њој царем сина Тавеилова;

7. Зато овако вели Господ Бог: Неће се то учинити, неће бити.

8. Јер је глава Сирији Дамаск, а Дамаску је глава Ресин; и до шездесет и пет година сатрће се Јефрем, тако да више неће бити народ.

9. И глава је Јефрему Самарија, а Самарији је глава син Ремалијин. Ако не вјерујете, нећете се одржати.

10. И још рече Господ Ахазу говорећи:

11. Ишти знак од Господа Бога својега, ишти оздо из дубине или озго с висине.

12. А Ахаз рече: Нећу искати, нити ћу кушати Господа.

13. Тада рече Исаија: Слушајте сада, доме Давидов; мало ли вам је што досађујете људима, него досађујете и Богу мојему?

14. Зато ће вам сам Господ дати знак: Ето дјевојка ће затруднјети и родиће сина, и надјенуће му име *Емануило.

*Мат. 1,23.

15. Масло и мед јешће, докле не научи одбацити зло а изабрати добро.

16. Јер прије него научи дијете одбацити зло, а изабрати добро, оставиће земљу, на коју се гадиш, два цара њезина.

17. *Господ ће пустити на те и на народ твој и на дом оца твојега дане, каквих није било откад се Јефрем одвоји од Јуде, преко †цара Асирскога.

*2.Днев. 28,19. †1.О цар. 12,16.

18. И тада ће Господ зазвиждати мухама које су накрај ријека мисирских, и пчелама које су у земљи Асирској;

19. И доћи ће и попадаће све у пусте долине и у камене расјелине и на све ꜜчесте и на свако дрвце.

ꜜчестаре

20. Тада ће Господ обријати бритвом закупљеном испреко ꜜРијеке, царем асирским, главу и длаке по ногама, и *браду сву.

ꜜЕуфрата *Језек. 5,1.

21. И тада ко сачува кравицу и двије овце,

22. Од мноштва млијека што ће давати јешће масло; јер масло и мед јешће ко год остане у земљи.

23. И тада ће свако мјесто гдје има тисућа чокота за тисућу сребрника зарасти у чкаљ и трње.

24. Са стријелама и луком ићи ће се онамо, јер ће сва земља бити чкаљ и трње.

25. А на све горе које су се копале мотиком, на њих неће доћи страх од чкаља и трња, него ће бити ꜜиспуст воловима и газиће их овце.

ꜜпашњак

Утјеха вјернијех у злијем временима. Опомена да се вјерује у Бога живога.

8. И рече ми Господ: Узми књигу велику и напиши у њој писмом човјечијим: Брзо плијени, хитро граби.

2. И узех вјерне свједоке, Урију свештеника и Захарију сина Јеверехијина.

3. Потом приступих к пророчици, и она затрудње и роди сина. А Господ ми рече: Надјени му име: ꜜБрзо плијени, хитро граби.

ꜜМахер-Шалал-Хаш-Ваз

4. Јер прије него дијете научи викати: Оче мој и мајко моја, однијеће се благо дамаштанско и плијен самаријски пред царем асирским.

5. И још ми рече Господ говорећи:

6. Што овај народ не мари за воду силоамску која тече тихо, и радује се Ресину и сину Ремалијину,

7. Зато, ево, Господ ће навести на њих воду из Ријеке силну и велику, цара асирскога и сву славу његову, те ће изаћи из свијех потока својих, и тећи ће поврх свијех брегова својих,

8. И навалиће преко Јуде, плавиће и разливаће се и доћи до грла, и крила ће јој се раширити преко свеколике земље твоје, Емануило!

9. Здружујте се, народи, али ћете се потрти; чујте сви који сте у даљној земљи: Оружајте се, али ћете се потрти; оружајте се, али ћете се потрти.

10. Договарајте се, договор ће вам се разбити: Реците ријеч, неће бити од ње ништа, јер је с нама Бог.

11. Јер ми овако рече Господ ухвативши ме за руку и опоменувши ме да не идем путем овога народа, говорећи:

12. Не говорите буна, кад год овај народ каже буна, и не бојте се чега се он боји, и не плашите се.

13. Господа над војскама светите; и Он нека вам је страх и бојазан.

14. И биће вам *Светиња, а камен за спотицање и стијена за саблазан објема домовима Израиљевијем, замка и мрежа становницима јерусалимским.

*Језек. 11,16.

15. И спотакнуће се многи и пашће и сатрће се, заплешће се и ухватиће се.

16. Свежи свједочанство, запечати закон мојим ученицима.

17. Чекаћу, дакле, Господа, који је сакрио лице своје од дома Јаковљева, и уздаћу се у Њега.

18. Ево ја и *дјеца коју ми је дао Господ јесмо знак и †чудо Израиљу од Господа над војскама, који настава на гори Сиону.

*Јевр. 2,13. †Иса. 20,3.

19. И ако вам реку: Питајте враче и гатаре, који шапћу и мрмљају; реците: Не треба ли народ да пита Бога својега, или ће питати *мртве мјесто живијех?

*Иса. 26,14.

20. Закон и свједочанство тражите. Ако ли ко не говори тако, њему нема зоре.

21. И ходиће по Земљи потуцајући се и гладујући; и кад буде гладан, љутиће се и псовати *цара својега и Бога својега горе.

*2.О цар. 3,10.

22. А кад погледа на *Земљу, а то невоља и мрак и тешка мука, и он загнан у таму.

*Иса. 5,30.

Месијино рођење, име и царство.
Суд Израиљу.

9. Али неће се онако замрачити притијешњена *земља као прије кад се дотаче земље †Завулонове и земље ‡Нефталимове, или као послије кад досађиваше на путу к мору с оне стране Јордана Галилеји незнабожачкој.

*2.О цар. 15,29. †Мат. 4,15. ‡2.Днев. 16,4.

2. Народ који ходи у тами видјеће видјело велико, и онима који сједе у земљи гдје је смртни сјен засвијетлиће видјело.

3. Умножио си народ, и увеличао си му радост; и радоваће се пред Тобом као што се радују о жетви, као што се веселе кад дијеле плијен.

4. Јер си сломио јарам у коме вуцијаше, и штап којим га бијаху по плећима и палицу насилника његова као у дан мадијански.

5. Јер ће обућа свакога ратника који се бије у граји и одијело у крв ваљано изгорјети и бити храна огњу.

МИР

6. Јер нам се роди Дијете, Син нам се даде, којему је власт на рамену, и име ће Му бити: Дивни, Савјетник, Бог силни, Отац вјечни, Кнез мирни.

7. Без краја ће расти власт и мир на пријестолу Давидову и у царству његову да се уреди и утврди судом и правдом отсада довијека. То ће учинити ревност Господа над војскама.

8. Господ посла ријеч Јакову, и она паде у Израиљу.

9. И знаће сав народ, Јефрем и становници самаријски, који охоло и поносита срца говоре:

10. Падоше опеке, али ћемо ми зидати од тесана камена; ˅дудови су посјечени, али ћемо ми замијенити кедрима.

˃дивље смокве

11. Али ће Господ подигнути противнике Ресинове на њ, и скупиће непријатеље његове,

12. Сирце с истока и Филистеје са запада, те ће ждријети Израиља на сва уста. Код свега тога неће се одвратити *гњев Његов, него ће рука Његова још бити подигнута.

*Иса. 5,25.

13. Јер се народ неће обратити к Ономе ко га бије, и неће тражити *Господа над војскама.

*Јер. 5,3.

14. Зато ће отсјећи Господ Израиљу главу и реп, ˅грану и ситу у један дан.

˃палму

15. Старјешина и угледан човјек то је глава, а *пророк који учи лаж то је реп. *Ос. 4,5.

16. Јер који воде тај народ, они га заводе, а које воде, они су пропали.

17. Зато се Господ неће радовати младићима његовијем, и на сироте његове и на удовице његове неће се смиловати, јер су свиколики лицемјери и зликовци, и свака уста говоре неваљалство. Код свега тога неће се одвратити гњев Његов, него ће рука Његова још бити подигнута.

18. Јер ће се разгорјети безбожност као *огањ, који сажеже чкаљ и трње, па упали густу шуму, те отиде у дим високо.

*Псал. 83,14.

19. Од гњева Господа над војскама замрачиће се земља и народ ће бити као храна огњу, нико неће пожалити брата својега.

20. И зграбиће с десне стране, па ће опет бити гладан, и јешће с лијеве стране, па се опет неће наситити; свакi ће јести месо од мишице своје,

21. Манасија *Јефрема, и Јефрем Манасију, а обојица ће се сложити на †Јуду. Код свега тога неће се одвратити гњев Његов, него ће рука Његова још бити подигнута.

*Иса. 11,13. †Зах. 11,14.

Казна за неправедне судије.
Асирова суровост и понижење.
Остатак у Израиљу обраћа се Богу.

10. Тешко онима који постављају законе неправедне и који пишу неправду,

2. Да одбију од суда убоге, и да отимају правицу сиромасима народа Мојега, да би им плијен биле удовице и сироте грабеж.

3. А што ћете чинити у дан похођења и погибли која ће доћи издалека? Коме ћете

прибјећи за помоћ? Гдје ли ћете оставити славу своју?

4. Да се не бисте унизили међу робље и међу побијене пали? Код свега тога неће се одвратити гњев Његов, него ће рука Његова још бити подигнута.

5. Тешко Асиру, шиби гњева Мојега, ако и јест палица у руци његовој Моја јарост.

6. На народ лицемјерни послаћу га, и заповједићу му за народ на који се гњевим, да плијени и отима, и да га изгази као блато на улицама.

7. Али он неће тако мислити и срце његово неће тако судити, него му је у срцу да затре и истријеби многе народе.

8. Јер ће рећи: Кнезови моји нијесу ли сви цареви?

9. Није ли Халан као ˅236Хархемис? Није ли Емат као Арфад? Није ли Самарија као Дамаск?

˃ Каркемис

10. Како је рука моја нашла царства лажнијех богова, којих ликови бијаху јачи од јерусалимских и самаријских,

11. Нећу ли учинити Јерусалиму и његовијем лажнијем боговима онако како сам учинио Самарији и њезинијем лажнијем боговима?

12. Али кад сврши Господ све дјело своје на гори сионској и у Јерусалиму, тада ћу обићи плод охолога срца цара асирскога и славу поноситијех очију његовијех.

13. Јер рече: Крјепошћу руке своје учиних и мудрошћу својом, јер сам разуман; и премјестих међе народима и благо њихово заплијених и као јунак оборих становнике.

14. И рука моја нађе као гнијездо богатство у народа, и како се купе јајца остављена тако покупих сву земљу, и не би никога да макне крилом или да отвори уста и писне.

15. Хоће ли се сјекира величати над онијем који њом сијече? Хоће ли се пила разметати над онијем који њом ради, као да би прут махао онијем који га дигне, као да би се хвалио штап да није од дрвета.

16. Зато ће Господ, Господ над војскама, пустити на претиле његове мршу, и славу ће његову потпалити да гори као огањ.

17. Јер ће видјело Израиљево бити огањ, и Светац ће његов бити пламен, и упалиће и сажећи трње његово и чкаљ његов у један дан.

18. И красоту *шуме његове и њиве његове, од душе до тијела, уништиће, и биће као бјегунац кад изнемогне.

*Иса. 37,24.

19. И што остане дрвета из шуме његове, биће мало, да би их дијете могло пописати.

20. И у то вријеме Остатак Израиљев и који се избаве у дому Јаковљеву неће се више ослањати на онога ко их бије, него ће се ослањати на Господа Свеца *Израиљева истином.

*Иса. 4,2.

21. Остатак ће се обратити, Остатак Јаковљев, к Богу силноме.

22. Јер ако буде народа твојега, Израиљу, као пијеска морскога, Остатак ће се његов обратити. Погибао је одређена, разлиће се правда.

23. Јер ће Господ, Господ над војскама, извршити погибао одређену у свој *земљи.

*Иса. 28,22.

24. Зато овако вели Господ, Господ над војскама: Не бој се Асирца, народе Мој, који наставаш на гори Сиону; прутом ће те ударити и штап свој подигнуће на те као у Мисиру.

25. Јер још мало, и *гњев ће престати; тада ће се јарост Моја обратити на њихову погибао.

*Дан. 11,36.

26. Јер ће подигнути на њ Господ над војскама бич, те ће бити као расап мадијански код камена Орива и као штап његов на мору, и подигнуће га као у Мисиру.

27. И тада ће се скинути бреме његово с рамена твојега и јарам његов с врата твојега, и изломиће се јарам од помазања.

28. Дође у Ајат, прође у Мигрон, у *Михмасу распрти пртљаг свој.

*Нем. 11,31.

29. Пођоше кланцем, у Гаваји заноћише, препаде се Рама, Гаваја Саулова побјеже.

30. Вичи иза гласа, кћери ˅Галимова; нек се чује у Лаису, јадни Анатоте!

˃ познат град

31. ↘Мадмина побјеже, становници гевимски утекоше. →мјесто сјеверно од Јерусалима

32. Још један дан, па ће стајати у Нову, махнуће руком својом на гору кћери сионске, на хум јерусалимски.

33. Гле, Господ, Господ над војскама, окресаће силом гране; што је високо посјећи ће, и што је уздигнуто снизиће.

34. И густу ће *шуму исјећи сјекиром, и Ливан ће пасти од силнога. *Иса. 10,18.

Месија и Његово царство мира. Спасење расутијех синова народнијех.

11. Али ће изаћи Шибљика из стабла Јесејева, и Изданак из коријена његова изникнуће.

2. И на Њему ће почивати Дух Господњи, дух мудрости и разума, дух савјета и силе, дух знања и страха Господњега.

3. И ↘мирисање ће Му бити у страху Господњем, а неће судити по виђењу својих очију, нити ће по чувењу својих ушију карати. →надахнуће

4. Него ће по правди судити сиромасима и по правици карати кротке у земљи, и удариће земљу прутом уста својих, и духом усана својих убиће безбожника.

5. И правда ће Му бити појас по бедрима, и истина појас по боковима.

6. И вук ће боравити с јагњетом, и рис ће лежати с јаретом, теле и лавић и угојено живинче биће заједно, и мало дијете водиће их.

7. И крава и медвједица заједно ће пасти, млад њихова лежаће заједно, и лав ће јести сламу као во.

8. И дијете које сиса играће се над рупом аспидином, и дијете одбијено од сисе завлачиће руку своју у рупу змије ↘василинске. →врло отровна змија

9. Неће удити ни потирати на свој светој гори Мојој, *јер ће земља бити пуна познања Господњега као море воде што је пуно. *Авак. 2,14.

10. И у то ће се вријеме за коријен Јесејев, који ће бити *застава народима, распитивати народи, и почивалиште његово биће славно. *Иса. 11,12.

11. И тада ће *Господ опет подигнути руку своју да задобије Остатак народа својега, што остане од †Асирске и од ‡Мисира и од Патроса и од Етиопске и од Елама и од Сенара и од Емата и од острва морских. *Јер. 44,2. †Зах. 10,10. ‡Ос. 11,11.

12. И подигнуће заставу народима и прогнане Израиљеве и расијане Јудине сабраће с четири краја земаљска,

13. И *нестаће зависти Јефремове, и непријатељи Јудини истријебиће се; Јефрем неће завидјети Јуди, а Јуда неће злобити Јефрему. *Језек. 37,22.

14. Него ће сложно летјети на плећа Филистејима к западу; заједно ће плијенити народе источне; на Едомце и Моавце дигнуће руке своје, и синови Амонови биће им покорни.

15. И Господ ће пресушити залив мора ↘Мисирскога, и махнуће руком својом сврх *ријеке силнијем вјетром својим, и удариће је по седам кракова да се може прелазити у обући. →Црвено море *Откр. 16,12.

16. И биће пут Остатку народа Његова, што остане од Асирске, као што је био Израиљу кад изиђе из земље мисирске.

Захвална пјесма спасенијех.

12. И рећи ћеш у оно вријеме: Хвалим те, *Господе, јер си се био разгњевио на ме, па се одвратио гњев Твој, и утјешио си ме. *Зах. 8,11. Зах. 1,16.

2. Гле, Бог је Спасење моје, уздаћу се и нећу се бојати, јер ми је Сила и Пјесма Господ Бог, Он ми би Спаситељ.

3. С радошћу ћете црпсти воду из извора овога спасења.

4. И тада ћете рећи: Хвалите Господа, гласите име Његово, јављајте по народима дјела Његова, напомињите да је високо име Његово.

5. Појте Господу, јер учини велике ствари, нека се зна по свој Земљи.

6. Кликујте и пјевајте, који сједите у Сиону, јер је Светац Израиљев велики посред вас.

Прорицање да ће Миђани
разорити Вавилон.

13. Бреме Вавилону, које видје Исаија син Амосов.

2. На гори високој подигните заставу, вичите им иза гласа, машите руком, нека уђу на врата кнежевска.

3. Ја сам заповједио изабранима својим и дозвао сам јунаке своје да изврше гњев Мој, који се радују с величине Моје.

4. Вика стоји људства на горама као да је велик народ, вика и врева царства скупљенијех народа; Господ над војскама прегледа војску убојиту.

5. Долазе из даљне земље, с краја небеса, Господ и оруђа срдње Његове, да затре сву земљу.

6. Ридајте, јер је близу дан Господњи; доћи ће као пустош од Свемогућега.

7. Зато ће свака рука клонути, и свако срце човјечије растопити се.

8. И они ће се смести, муке и болови спопашће их, мучиће се као породиља, препашће се један од другога, лица ће им бити као пламен.

9. Ево, иде дан Господњи љути с гњевом и јарошћу да обрати земљу у пустош, и грјешнике да истријеби из ње.

10. Јер *звијезде небеске и прилике небеске неће пустити свјетлости своје, †Сунце ће помрчати о рођају свом, и Мјесец неће пустити свјетлости своје.

*Мат. 24,29. †О Јову 9,7.

11. И походићу васиљену за злоћу, и безбожнике за безакоње; и укинућу разметање охолијех, и понос силнијех обориђу.

12. Учинићу да ће човјек више вриједити него *злато чисто, више него злато ˅офирско. *Плач 4,2. ˃злато изузетне чистоће

13. Зато ћу затрести *небо, и †Земља ће се покренути са свога мјеста од јарости Господа над војскама и у дан кад се распали гњев Његов. *Јоил 3,16. †Иса. 2,19.

14. И биће као срна поплашена и као стадо којега нико не сабира; свак ће гледати за својим народом, и свак ће бјежати у своју *земљу. *Јер. 50,16.

15. Ко се год нађе, биће прободен, и који се год скупе, погинуће од мача.

16. И *дјецу ће им размрскати на њихове очи, куће ће им оплијенити и жене ће им срамотити. *Наум 3,10.

17. Ево, ја ћу подигнути на њих Миђане, који неће марити за сребро, нити ће злата искати.

18. Него ће из лукова дјецу убијати, ни на плод у утроби неће се смиловати, нити ће дјеце жалити око њихово.

19. И Вавилон, урес царствима и дика слави халдејској, биће као Содом и Гомор кад их Бог затре.

20. Неће се у њему живјети нити ће се ко населити од кољена до кољена, нити ће Арапин разапети у њему шатора, нити ће пастири почивати онуда.

21. Него ће почивати ондје дивље *звијери, и куће ће њихове бити пуне великих змија, и ондје ће наставати сове, и авети ће скакати онуда. *Иса. 34,14.

22. И довикиваће се бујине у пустијем кућама и змајеви у дворима веселијем. А доћи ће његово вријеме, и близу је, и дани његови његови неће се протегнути.

Ослобођење Израиља и побједна
пјесма због погибли цара вавилонскога.
Пропаст Асираца и Филистеја.

14. Јер ће се смиловати *Господ на Јакова, и опет ће изабрати †Израиља, и намјестиће их у ‡земљи њиховој, и прилијепиће се к њима дошљаци и придружиће се дому Јаковљеву.

*Псал. 102,16. †Јер. 31,10. ‡Јер. 23,8.

2. Јер ће их узети народи и одвести на мјесто њихово, и наслиједиће их Израиљци у земљи Господњој да им буду слуге и слушкиње, и заробиће оне који их бјеху заробили, и биће господари својим насилницима.

3. И кад те смири Господ од труда твојега и муке и од љутога ропства у коме си робовао,

4. Тада ћеш изводити ову причу о цару вавилонском и рећи ћеш: Како неста настојника, неста данка?

5. Сломи Господ штап безбожницима, палицу владаоцима,

6. Која је љуто била народе без престанка, и гњевно владала над народима, и гонила немилице.

7. Сва земља почива и мирна је; пјевају иза гласа.

8. Веселе се с тебе и јеле и кедри ливански говорећи: Откако си пао, не долази нико да нас сијече.

9. ˘Пакао доље усколеба се тебе ради да те срете кад дођеш, пробуди ти мртваце и све кнезове земаљске, диже с пријестола њиховијех све цареве народне. ˘подземље

10. Сви ће проговорити и рећи теби: И ти ли си изнемогао као ми, изједначио се с нама?

11. Спусти се у пакао понос твој, звека псалтира твојих; прострти су пода те мољци, а црви су ти покривач.

12. Како паде с *Неба, звијездо Данице, кћери Зорина? Како се обори на Земљу који си газио народе? *Откр. 8,10.

13. А говорио си у *срцу свом: Изаћи ћу на †Небо, више ‡звијезда Божијих подигнућу пријесто свој, и сјешћу на гори зборној на страни сјеверној;

*Јер. 49,16. †О Јову 20,6. ‡Дан. 8,10.

14. Изаћи ћу у висине над облаке, изједначићу се с Вишњим.

15. А ти се у подземље сврже, у дубину гробну.

16. Који те виде погледаће на те, и гледаће те говорећи: То ли је онај који је тресао *Земљу, који је дрмао царства, *Авак. 1,10.

17. Који је васиљену обраћао у пустињу, и градове њезине раскопавао? Робље своје није отпуштао кући?

18. Сви цареви народни, свиколики, леже славно, сваки у својој гробници.

19. А ти се избаци из гроба својега, као гадна грана, као хаљина побијенијех, мачем прободенијех, који слазе у јаму камену, као погажен стрв.

20. Нећеш се здружити с њима погребом, јер си земљу своју затро, народ си свој убио; неће се спомињати нараштај зликовачки док је вијека.

21. Приправите покољ синовима његовијем за безакоње отаца њиховијех да се не подигну и не наслиједе *земље и не напуне васиљене градовима. *Мат. 23,35.

22. Јер ћу устати на њих, говори Господ над војскама, и затрћу име Вавилону и остатак, и сина и унука, говори Господ.

23. И начинићу од њега стан ћуковима и језера водена, и омешћу га метлом погибли, говори Господ над војскама.

24. Закле се Господ над војскама говорећи: Доиста, биће како сам смислио, и како сам наумио извршиће се.

25. Потрћу Асирца у земљи својој, на горама својим изгазићу га; тада ће се скинути с њих јарам његов, и бреме његово с плећа њиховијех скинуће се.

26. То је намишљено свој земљи, и то је рука подигнута на све народе.

27. Јер је *Господ над војскама наумио, ко ће разбити, и Његову руку подигнуту ко ће одвратити? *Иса. 23,9.

28. Године које умрије цар *Ахаз би објављено ово ˘бреме:

*2.О цар. 16,20. ˘пророчанство

29. Немој се радовати, земљо филистејска сваколика, што се сломи прут онога који те је био; јер ће из коријена змијињега никнути змија василинска, и плод ће му бити змај огњени крилати.

30. И првенци сиромашки нахраниће се, и убоги ће почивати без страха; а твој ћу коријен уморити глађу, и остатак твој он ће побити.

31. Ридајте, врата; вичи, граде; растопила си се, сва *земљо филистејска, јер са сјевера иде дим и нико се неће осамити у зборовима његовијем. *Јер. 47,2.

32. И шта ће се одговорити посланицима народнијем? Да је Господ основао Сион и да ће у њ утјецати невољници народа Његова.

Прорицање о пропасти Моава.

15. Бреме *Моаву. Да, обноћ се раскопа Ар Моавски и пропаде; да, обноћ се раскопа Кир Моавски и пропаде. *Соф. 2,9; Јер. 48,1.

2. Отиде у дом и у Девон, на висине, да плаче: Моав ће ридати за Невоном и за Медевом, све ће му главе бити ћелаве, свака брада ˘оскубена. ˘почупана

3. По улицама ће његовијем припасивати костријет, на крововима његовијем и на улицама његовијем сви ће ридати сузе лијући.

4. И викаће Есевон и Елеала, до Јасе чуће им се глас; и војници ће моавски викати, душа ће се у сваком узмучити.

5. Срце моје вапије за Моавом; бјегунци његови побјегоше дори до Сигора као јуница трећакиња; јер ће се ићи уз брдо луитско плачући, и путем оронаимским разлијегаће се јаук.

6. Јер ће нестати вода нимримских, јер ће посахнути биље, нестаће траве, зелени неће бити.

7. И зато што су остављали и што су чували однијеће се на поток ˣАрапски. ˣВрба

8. Јер ће вика ићи око међа моавских, до Еглаима јаук њихов, и до Вир-Елима јаук њихов.

9. Јер ће се вода димонска напунити крви; и још ћу дометнути Димону, на бјегунце моавске и на остатак земаљски послаћу лавове.

Наставак прорицања о пропасти Моава.

16. Шаљите јагањце господару земаљском, од Селе до пустиње, ка гори кћери сионске.

2. Јер ће бити кћери моавске на бродовима арнонским као птица која лута, отјерана с гнијезда.

3. Учини вијеће, народе, начини сјен у подне као ноћ, заклони изагнане, немој издати бјегунаца.

4. Нека код тебе бораве изгнани моји, Моаве; буди им заклон од пустошника; јер ће нестати насилника, престаће пустошење, истријебиће се са Земље који газе друге.

5. И утврдиће се пријесто милошћу, и на њему ће сједјети једнако у шатору Давидову који ће судити и тражити што је право и бити брз да чини правду.

6. Чусмо за охолост Моава врло поноситога, за понос његов и охолост и обијест његову; лажи његове неће бити тврде.

7. Зато ће ридати Моавац над Моавцем, сви ће ридати; над темељима кир-аресетским уздисаћете, јер су разваљени.

8. И поља есевонска посушише се и чокот сивамски; господа народна потрше красне лозе његове, које досезаху до Јазира и вијаху се по пустињи; одводе његове пружаху се и прелажаху преко мора.

9. Зато ћу плакати плачем јазирским за чокотом сивамским; заљеваћу те сузама својим, Есевоне и Елеало, јер пјесма о љетини твојој и о жетви твојој паде.

10. И неста радости и весеља с поља роднога, у виноградима се не пјева ни подвикује, вина у кацама не гази газилац; учиних крај пјесмама.

11. Зато утроба моја јечи као гусле за *Моавом, и срце моје за Кир-Ересом. *Јер. 48,36.

12. И кад се види да се уморио *Моав на висини својој,ући ће у светињу своју да се помоли; али ништа неће свршити.

*4.Мој. 22,4.

13. Ово је ријеч што рече Господ за Моава давно.

14. А сада вели *Господ говорећи: До три године, као што су године најамничке, олошаће слава Моавова са свијем мноштвом његовијем, и што остане биће врло мало и нејако. *5.Мој. 15,18.

Прорицање о пропасти Дамаска и Израиља

17. Бреме *Дамаску. Гле, †Дамаск ће се укинути да не буде више ‡град, него ће бити гомила развалина.

*Зах. 9,1. †Јер. 49,23. ‡5.Мој. 13,16.

2. Градови ароирски биће остављени, биће за стада, те ће у њима почивати, и нико их неће плашити.

3. Нестаће градова Јефремовијех и царства у Дамаску и остатку сирском, биће као слава синова Израиљевијех, вели Господ над војскама.

4. И у тај ће дан истанчати слава Јаковљева, и дебело тијело његово омршаће.

5. Јер ће бити као кад жетелац сабира жито и руком жање класје, и биће као кад се купи класје у долини рафајској.

6. Али ће се оставити у њој пабирци као кад се отресе маслина, па двије три остану у врху, и четири пет на роднијем гранама, вели Господ Бог Израиљев.

7. У то ће вријеме човјек погледати на Творца својега, и очи његове гледаће на Свеца Израиљева;

8. А неће погледати на олтаре, дјело руку својих, нити ће гледати на оно што су начинили прсти његови, ни на лугове ни на ликове сунчане.

9. У то ће вријеме тврди градови његови бити као остављен грм и огранак, јер ће се оставити ради синова Израиљевијех, и биће пустош.

10. Јер си заборавио Бога спасења својега, и нијеси се сјећао Стијене силе своје; зато сади красне садове и лозу страну пресађуј;

11. Дању ради да узрасте што посадиш, и јутром гледај да ти сјеме никне; али кад дође до брања разграбиће се, и остаће ти љута жалост.

12. Тешко мноштву великих народа, што буче као што буче мора, и узаврелијем народима, којих стоји врева као силнијех вода;

13. Врева стоји народа као великих вода; али ће повикати на њих, и они ће побјећи далеко, и биће гоњени као пљева по брдима од вјетра и као прах од вихора.

14. Увече ето страха, и прије него сване нема никога. То је дио онијех који нас газе, и насљедство онијех који отимљу од нас.

Етиопска земља прославља Господа.

18. Тешко земљи која сјен чини крилима с оне стране ријека етиопских;

2. Која шаље посланике преко мора, у лађама од сите по водама, говорећи: Идите, брзи гласници, к народу расијану и оплијењену, к народу страшну откако је досад, к народу размјерену и погажену, којему земљу разносе ријеке.

3. Сви који живите на свијету и станујете на земљи, кад се дигне застава на горама, гледајте, и кад затруби труба, слушајте.

4. Јер овако ми рече Господ: Умириђу се и гледаћу из стана својега, као врућина која суши послије дажда и као росан облак о врућини жетвеној.

5. Јер прије бербе, кад напупе пупци и од цвијета постане грозд и стане зрети, окресаће ˃одводе косијером, и узеће лозу и отсјећи. ˃гране на чокоту

6. Све ће се оставити птицама горским и звијерима земаљским; и птице ће љетовати на њима, а свакојаке звијери земаљске зимоваће.

7. Тада ће се донијети дар Господу над војскама од народа расијанога и оплијењенога, од народа страшнога откако је досад, од народа размјеренога и погаженога, којему земљу ˃разносе ријеке, к мјесту имена Господа над војскама, ка гори сионској. ˃дијеле

Прорицање о пропасти Мисира. Мисир се удружује са Асиром и Израиљем да служи Господу.

19. Бреме *Мисиру. Гле, †Господ сједећи на ‡облаку лаку доћи ће у Мисир; и затрешће се од Њега идоли мисирски, и срце ће се растопити у Мисирцима. *Језек. 30,4. †Наум 1,3. ‡Псал. 104,3.

2. И ˃раздражићу Мисирце једне на друге, те ће војевати брат на брата и пријатељ на пријатеља, град на град, царство на царство. ˃разгњевићу

3. И нестаће духа Мисиру, и намјеру његову разбићу; тада ће питати своје идоле и опсјенаре и враче и гатаре.

4. И предаћу Мисирце у руке жестоким господарима, и љут ће цар владати њима, вели Господ, Господ над војскама.

5. И нестаће воде из мора, и ријека ће пресахнути и засушити се.

6. И ријеке ће отећи, опашће и пресахнути потоци мисирски, трска и сита посушиће се.

7. Трава крај потока, на ушћу потока, и сви усјеви крај потока посахнуће и нестаће их и пропашће.

8. И тужиће рибари и ˃сјетоваће сви који бацају удицу, и који разапињу мрежу по водама забринуће се. ˃туговаће

9. И стидјеће се који раде од танкога лана, и који ткају танко бијело платно.

10. И насипи ће му се развалити, и који заграђују рибњаке, сви ће бити жалосна срца.

11. Доиста, кнезови су соански безумни, и савјет мудријех савјетника фараоновијех луд је. Како можете говорити фараону: Ја сам син мудријех, син старијех царева?

12. Гдје су, гдје су мудраци твоји? Нека ти кажу ако знају шта је наумио за Мисир Господ над војскама.

13. Полудјеше кнезови соански; преварише се кнезови нофски; ⌄преластише *Мисир главе племена његовијех.

⌄обмануше *Ос. 9,6.

14. *Господ је излио међу њих дух пријеваран, те учинише да посрће Мисир у свијем пословима као што посрће пијан човјек бљујући. *2.Днев. 18,22.

15. И неће бити дјела у Мисиру што би учинила глава или реп, ⌄грана или сита.

⌄палмина

16. Тада ће бити Мисирци као жене; бојаће се и дрхтати од руке *Господа над војскама кад замахне на њих. *Зах. 2,9; Јер. 30,5.

17. И земља ће Јудина бити страх Мисиру; ко је се год опомене, препашће се због намјере Господа над војскама што је наумио супрот њему.

18. У то ће вријеме бити пет градова у *земљи †мисирској који ће говорити језиком хананским и заклињати се Господом над војскама; један ће се звати град ⌄Ахерес.

*Иса. 65,16. †Јер. 43,13. ⌄Град Сунца (LXX)

19. У то ће вријеме бити *олтар Господњи усред †земље мисирске, и споменик Господњи на међи њезиној;

*2.Мој. 24,4. †1.Мој. 12,7.

20. И биће знак и свједочанство *Господу над војскама, у земљи мисирској. Кад стану викати ка Господу на насилнике, Он ће им послати спаситеља и кнеза и избавиће их. *Иса. 55,13.

21. И биће познат *Господ Мисирцима, и познаће Мисирци Господа у то вријеме, и служиће Му жртвама и даровима, и завјетоваће завјете Господу, и извршиваће.

*Мал. 1,11.

22. Тако ће *Господ ударити Мисир, и ударив исцијелиће, јер ће се обратити ка Господу, умолиће Му се, и исцијелиће их.

*Језек. 29,13.

23. У то ће вријеме бити пут из Мисира у Асирску, и Асирац ће ићи у Мисир и Мисирац у Асирску, и служиће Господу Мисирци с Асирцима.

24. У то ће вријеме Израиљ бити трећи с Мисирцима и Асирцима, и биће благослов посред земље.

25. Јер ће их благословити *Господ над војскама говорећи: Да је благословен Мој народ мисирски и асирски, дјело руку Мојих, и насљедство Моје, Израиљ.

*Псал. 100,3.

Прорицање о побједама Асираца над Мисиром и Етиопијом.

20. Године које дође Тартан на Азот, кад га посла Саргон цар *асирски, те би Азот и узе га, *2.О цар. 18,17.

2. У то вријеме рече Господ преко Исаије сина Амосова говорећи: Иди, скини костријет са себе, и изуј обућу с ногу својих. И учини тако и иђаше го и бос.

3. Тада рече Господ: Како иде слуга Мој Исаија го и бос за знак и чудо што ће бити до три године Мисиру и Етиопској,

4. Тако ће одвести цар асирски у ропство Мисирце, и Етиопљане у сужањство, дјецу и старце, голе и босе и голијех задњица, на срамоту Мисирцима.

5. И препашће се и посрамиће се од Етиопске, узданице своје, и од Мисира, поноса својега.

6. И рећи ће тада који живе на овом острву: Гле, то је узданица наша, ка којој притјецасмо за помоћ да се сачувамо од цара асирскога; како ћемо се избавити?

Прорицање о пропасти Вавилона, Думе (Едома) и Арапске.

21. Бреме пустињи на мору. Као вихори који пролазе на југ, тако ће доћи из пустиње, из земље страшне.

2. Љута ⌄утвара јави ми се. Невјерник невјеру чини, пустошник пустоши; ходи, Еламе; опколи, Мидијо, свему уздисању учинићу крај.

⌄виђење

3. Зато су бедра моја пуна бола; муке ме обузеше као кад се мучи породиља; згурих се чујући, препадох се видећи.

4. Срце ми се смете, гроза ме подузе; ноћ милина мојих претвори ми се у страх.

5. Постави сто, стражар нека стражи; једи, пиј; устајте кнезови, мажите штитове.

6. Јер овако ми рече Господ: Иди, постави стражара да ти јави шта види.

7. И видје кола, и два реда коњика; кола с
магарцима и кола с камилама; и пажаше
добро великом пажњом.

8. И повика као лав: Господару, ја сто-
јим једнако на стражи дању, и стојим на
стражи по сву ноћ.

9. И ево дођоше на колима људи, у два
реда коњици. Тада повика и рече: Паде,
паде Вавилон, и сви резани ликови бо-
гова његовијех разбише се о земљу.

10. Вршају мој, и пшенице гумна мојега,
што чух од *Господа над војскама, Бога
†Израиљева, јавих вам. *Мих. 4,13. †Јер. 51,33.

11. Бреме ˅Думи. Виче к мени неко са
Сира: Стражару, шта би ноћас? Стража-
ру, шта би ноћас? ˃Едому

12. Стражар рече: Доћи ће јутро, али и
ноћ; ако ћете тражити, тражите, вратите
се, дођите.

13. Бреме Арапској. По шумама у Арап-
ској ноћиваћете, путници дедански!

14. Изнесите воде пред жедне, који жи-
вите у земљи Теми, сретните с хљебом
бјегунца.

15. Јер ће бјежати од мача, од мача голога,
од лука запетога и од жестокога боја.

16. Јер овако ми рече Господ: За годину,
као што је година најамничка, нестаће
све славе *кидарске. *Пјес. 1,5.

17. И што остане храбријех стријелаца
синова кидарских, биће мало; јер Господ
Бог *Израиљев рече. *1.Сам. 15,29.

Јерусалим опкољен. Сомна
свргнут. Елијаким на власти.

22. Бреме *Долини виђења. Што ти
је те си сва изашла на кровове?
*Иса. 22,5.

2. Граде пун вике и вреве, граде весели,
твоји побијени нијесу побијени мачем
нити погибоше у боју.

3. Главари твоји узмакоше свиколики,
повезаше их стријелци; што се год нађе
твојих, сви су повезани, ако и побјегоше
далеко.

4. Зато рекох: Прођите ме се, да плачем
горко; не трудите се да ме тјешите за по-
гибијом кћери народа мојега.

5. Јер је ово дан муке и потирања и
сметње од Господа, Господа над војскама,
у ˅Долини виђења; обалиће зид, и вика ће
бити до горе. ˃име за Јерусалим

6. И Елам узе тул, с колима људи и с ко-
њицима, и Кир истаче штит.

7. И красне долине твоје напунише се
кола, и коњици се намјестише пред вра-
тима.

8. И ˅одастрије се застирач Јудин; и по-
гледао си у то вријеме на оружје у *кући
шумској. ˃уклони *1. О цар. 7,2.

9. И видјесте да је много ˅пролома на
граду Давидову, и сабрасте воду у доњем
језеру. ˃продора

10. И избројисте куће јерусалимске, и
развалисте куће да утврдите зид.

11. И начинисте јаз међу два зида за воду
из старога језера; али не погледасте на
онога који је то учинио и не обазресте се
на онога који је то одавно спремио.

12. И зва вас Господ над војскама у онај
дан да плачете и ридате и да ˅скубете косе
и припашете костријет; ˃чупате

13. А гле, радост и весеље, убијају го-
веда, кољу овце, једу месо и пију *вино го-
ворећи: Једимо и пијмо, јер ћемо сјутра
умријети. *Иса. 56,12.

14. Али Господ над војскама јави ми:
Неће вам се опростити ово безакоње до
смрти, вели Господ, Господ над војскама.

15. Овако вели Господ, Господ над вој-
скама: Иди к ономе ризничару, к *Сомни,
управитељу дворском, *2.О цар. 18,37.

16. И реци му: Шта ћеш ти ту, и ко ти је
ту, те си ту истесао себи гроб? Истесао си
себи гроб на високу мјесту и спремио си
себи стан у камену.

17. Ево, човјече, Господ ће те бацити да-
леко и затрпаће те.

18. Завитлаће те и хитити као лопту у *зе-
мљу пространу; ондје ћеш умријети и он-
дје ће бити кола славе твоје, срамото дому
господара својега; *Псал. 52,5.

19. И свргнућу те с мјеста твојега, и ис-
тјераћу те из службе твоје.

20. И у то вријеме позваћу слугу својега
Елијакима сина Хелкијина;

21. И обући ћу му твоју хаљину, и твојим ћу га појасом опасати, и твоју ћу му власт дати у руку, и биће отац Јерусалимљанима и дому Јудину.

22. И метнућу му кључ од дома Давидова на раме: Кад он отвори, неће нико затворити, и кад он затвори, неће нико отворити.

23. И као *клин углавићу га на тврду мјесту, и биће пријесто славе дому оца својега;

*Језд. 9,8.

24. И о њему ће се вјешати сва слава дома оца његова, синова и унука, свакојаки судови, и најмањи, и чаше и мјехови.

25. У то вријеме, вели Господ над војскама, помјериће се клин углављен на тврдом мјесту, и извадиће се и пашће, и ˇтежа што је на њему пропашће; јер Господ рече.

ˇтерет

Разорење и обновљење Тира у славу Божију.

23. Време Тиру. Ридајте лађе тарсијске, јер је раскопан, да нема куће нити ко долази. Из земље китимске јави им се.

2. Умукните који живите на острву, које трговци сидонски поморци пунише.

3. И доходи му бијаху по великим водама сјеме ˇсиорско, жетва с Ријеке, и бјеше ˇˇтрг народима.

ˇиз Делте Нила ˇˇтржница

4. Стиди се, Сидоне, јер говори море, сила морска вели: Не мучим се порођајем, не рађам, не одгајам момака, не подижем дјевојака.

5. Као што се ожалостише кад чуше за Мисир, тако ће се ожалостити кад чују за Тир.

6. Идите у Тарсис, ридајте острвљани!

7. Је ли то ваш весели град, којега је старина од давнина? Његове ће га ноге занијети далеко у туђинство.

8. Ко је то смислио за Тир, који раздаваше вијенце, чији трговци бјеху кнезови, и прекупци славни на Земљи?

9. Господ је над војскама то смислио, да осрамоти понос сваке славе и да поништи све славне на Земљи.

10. Пријеђи преко земље своје као поток, кћери тарсијска; нема више појаса.

11. Руку своју подиже на море, задрма царства; Господ је заповједио за Ханан да се раскопају градови његови.

12. И вели: Нећеш се више веселити, осрамоћена дјевојко, кћери сидонска. Устани, иди у Китим, ни ондје нећеш имати мира.

13. Ето земље халдејске; тога народа није било; Асур је основа за оне који живљаху у пустињама, подигоше куле у њој, поградише дворове; и обрати се у развалине.

14. Ридајте *лађе †тарсијске, јер је раскопан ваш град.

*Иса. 2,16. †Језек. 27,25.

15. И тада ће Тир бити заробљен седамдесет година, за вијек једнога цара, а послије седамдесет година пјеваће се Тиру као блудници:

16. Узми харфу, иди по граду, заборављена блуднице; добро ударај, пјевај и попијевај, еда би те се опет опоменули.

17. Јер послије седамдесет година *Господ ће походити Тир, а он ће се вратити на блудну заслугу своју, и блудничиће са свијем царствима на †Земљи.

*Исус Н. 11,8. †Откр. 17,2.

18. Али ће трговина његова и заслуга његова бити посвећена Господу, неће се остављати ни чувати, него ће трговина његова бити онима који наставају пред Господом да једу до ситости и имају одијело добро.

Божији суд Земљи. Будуће откривење славе Божије на гори Сиону.

24. Гле, Господ ће испразнити Земљу и опустити је, преврнуће је и расијаће становнике њезине.

2. И биће свештеник као народ, господар као слуга, госпођа као слушкиња, продавац као купац, који даје у зајам као који узима у зајам, који узима добит као који даје.

3. Сасвијем ће се испразнити Земља, и сасвијем ће се оплијенити. Јер Господ рече ову ријеч.

4. Тужиће Земља и опасти, изнемоћи ће васиљена и опасти; изнемоћи ће главари народа земаљскога.

5. Јер се земља оскврни под становницима својим, јер преступише законе,

измијенише уредбе, раскидоше завјет вјечни.

6. Зато ће проклетство прождријети Земљу, и затрће се становници њезини; зато ће изгорјети становници земаљски, и мало ће људи остати.

7. Тужиће вино, увенуће лоза винова, уздисаће сви који су весела срца.

8. Престаће весеље уз бубње, нестаће граје онијех који се веселе, престаће весеље уз харфу.

9. Неће пити вина уз пјесме, огркнуће силовито пиће онима који га пију.

10. Разбиће се пусти град, затворене ће бити све куће да нико не улази.

11. Тужњава ће бити по улицама ради вина, проћи ће свако весеље, отићи ће радост земаљска.

12. Пустош ће остати у граду, и врата ће се развалити.

13. Јер ће бити у земљи и у народима као кад се оберу маслине, и као кад се ⇘паљеткује послије бербе. ⇘пабирчи

14. Ови ће подигнути глас свој и пјеваће, ради величанства Господњега подвикиваће од мора.

15. Зато славите Господа у долинама, на острвима морским име Господа Бога Израиљева.

16. С краја земље чусмо пјесме у славу Праведноме; али рекох: ⇘Олошах, олошах, тешко мени, невјерници невјеру чине, баш невјерници невјеру чине.

⇘пропадох

17. Страхота и јама и замка пред тобом је, становниче земаљски!

18. И ко утече чувши за страхоту, пашће у јаму; а ко изљезе из јаме, ухватиће се у замку; јер ће се уставе на висини отворити и затрешће се темељи *Земљи. *Псал. 18,7.

19. Сва ће се Земља разбити, сва ће се Земља распасти, сва ће се Земља усколебати.

20. Сва ће се Земља љуљати као пијан човјек, и премјестиће се као колиба, јер ће јој отежати безакоње њезино, те ће пасти и неће више устати.

21. И у то ће вријеме походити Господ на висини војску високу и на Земљи све цареве земаљске.

22. И скупиће се као што се скупљају сужњи у јаму, и биће затворени у тамницу, и послије много времена биће похођени.

23. И посрамиће се Мјесец и Сунце ће се застидјети кад Господ над војскама стане царовати на гори Сиону и у *Јерусалиму, и пред старјешинама својим прослави се.

*Јевр. 12,22.

Слављење Господа.
Гозба народа на гори Сиону.

25. Господе, Ти си Бог мој, узвишиваћу Те, славићу име Твоје, јер си учинио чудеса; намјере Твоје од старине ⇘вјера су и истина. ⇘поуздане

2. Јер си од града начинио гомилу, и од тврдога града зидине; од града двор за странце, довијека се неће саградити.

3. Зато ће Те славити народ силан, град страшнијех народа бојаће Те се.

4. Јер си био Крјепост убогоме, Крјепост сиромаху у невољи његовој, Уточиште од поплаве, Заклон од жеге, јер је гњев насилнички као поплава која обаљује зид.

5. Вреву иностранаца прекинуо си као припеку на суху мјесту; као припека сјеном од облака, тако се пјевање насилника прекиде.

6. И Господ ће над војскама учинити свијем народима на овој гори гозбу од претила меса, гозбу од чиста вина, од претила меса с можданима, од вина без талога.

7. И поквариће на овој гори застирач којим су застрти сви народи, и покривач којим су покривени сви народи.

8. Уништиће смрт заувијек, и утрће Господ Господ сузе са свакога лица, и срамоту народа својега укинуће са све Земље; јер Господ рече.

9. И рећи ће се у оно вријеме: Гле, ово је Бог наш, Њега чекасмо, и спашће нас; ово је Господ, Њега чекасмо; радоваћемо се и веселићемо се за спасење Његово.

10. Јер ће рука Господња починути на овој гори, а Моав ће се изгазити на свом мјесту као што се гази слама за гној.

11. И размахнуће рукама својим сред њега, као што размахује пливач да плива, и обориће охолост његову мишицама руку својих.

12. И *град и високе зидове твоје снизиће, обориће, бациће на земљу у прах.

*Иса. 26,5.

Пјесма народна у славу Богу
и уздање у Бога.

26. Тада ће се пјевати ова пјесма у *земљи Јудиној: Имамо тврд град; зидови су и опкоп спасење. *Иса. 60,18.

2. Отворите врата да уђе народ праведни, који држи вјеру.

3. Ко се Тебе држи, чуваш га једнако у миру, јер се у Тебе узда.

4. Уздајте се у Господа довијека, јер је Господ Господ вјечна Стијена.

5. Јер понижује оне који настављају на висини, град високи обара, обара га на земљу, обраћа га у прах.

6. Те га гази нога, ноге убогих, стопала невољнијех.

7. Пут је праведнику прав, Ти равниш стазу праведноме.

8. И на путу судова Твојих, Господе, чекамо Те; Твоје име и Твој спомен жуди душа.

9. Душом својом жудим Тебе ноћу, и духом својим што је у мени тражим Те јутром; јер кад су судови Твоји на земљи, уче се правди који живе у васиљеној.

10. Ако се и помилује безбожник, не учи се правди, у земљи најправеднијој чини безакоње и не гледа на величанство Господње.

11. Господе, рука је Твоја високо подигнута, а они не виде; видјеће и посрамиће се од ревности за народ, и огањ ће прождријети непријатеље Твоје.

12. Господе, нама ћеш дати мир, јер сва дјела наша Ти си нам учинио.

13. Господе Боже наш, господарише над нама господари други осим Тебе, али само Тобом помињемо име Твоје.

14. Помријеше, неће оживјети, *мртви будући неће устати, јер си их Ти походио и истријебио, затро сваки спомен њихов.

*Проп. 9,5.

15. Господе, умножио си народ, умножио си народ и прославио си се, али си их загнао на све крајеве земаљске.

16. *Господе, у невољи тражише Те, изливаше покорну молитву кад си их карао.

*2.Днев. 33,12.

17. Као трудна жена кад хоће да се породи па се мучи и виче од бола, такви бијасмо ми пред Тобом, Господе!

18. Затрудњесмо, мучисмо се да родимо, и као да родисмо вјетар, никако не помогосмо земљи, нити падоше који живе у васиљеној.

19. *Оживјеће мртви Твоји, и моје ће мртво тијело устати. Пробудите се, и пјевајте који станујете у праху; јер је Твоја роса роса на трави, и земља ће ›изметнути мртваце.

*Језек. 37,6. ›изнети

20. Хајде народе мој, уђи у клијети своје, и закључај врата своја за собом, прикриј се за час, докле прође *гњев. *О Јову 14,13.

21. Јер, гле, *Господ излази из мјеста својега да походи становнике земаљске за безаконње њихово, и земља ће открити крви своје нити ће више покривати побијенијех својих.

*Мих. 1,3.

Понижење светскијех сила,
сабирање синова Израиљевих.

27. Тада ће *Господ покарати мачем својим љутијем и великим и јаким ›Левијатана, пругу ‡змију, и Левијатана, кривуљасту змију, и убиће змаја који је у мору.

*Језек. 29,3. ›морско чудовиште
које Бог побеђује ‡Амос 9,3.

2. Тада пјевајте о винограду који рађа црвенијем вином:

3. Ја Господ чувам га, у свако доба заљеваћу га; дан ноћ чуваћу га да га ко не оштети.

4. Нема гњева у Мене; ко ће ставити у бој насупрот Мени чкаљ и трње? Ја ћу погазити и спалити све.

5. Или нека се ухвати за силу Моју да учини мир са Мном; учиниће мир са Мном.

6. Једном ће се укоријенити Јаков, процвјетаће и узрасти Израиљ, и напуниће васиљену плодом.

7. Је ли га ударио онако како је ударио оне који њега udараше? Је ли га убио онако како су убијени они које је убио?

8. С мјером га је карао, кад га је одбацио, кад га је однио силнијем вјетром својим источнијем.

ДУШЕВНИ МИР

9. Зато ће се тијем очистити безакоње Јаковљево и то ће бити сва корист што ће се узети гријех његов, кад се све камење олтарно разметне као раздробљено кречно камење и не буде више гајева ни сунчанијех ликова,

10. Јер ће тврди град опустјети и биће стан остављен и занемарен као пустиња; ондје ће пасти теле и ондје ће лијегати, и појешће му гране.

11. Кад се посуше гране, поломиће се; жене ће долазити и ложити их на *огањ. Јер је народ неразуман; зато га неће жалити који га је створио, и који га је саздао неће се смиловати на њ. *Језек. 15,4.

12. У то ће вријеме Господ ⌐овијати од обале ⌐⌐Ријеке до потока мисирскога, а ви, синови Израиљеви, сабраћете се један по један. ⌐овршити ⌐⌐Еуфрата

13. И тада ће се затрубити у велику *трубу, и који се бјеху изгубили у земљи асирској и који бијаху загнани у земљу мисирску, доћи ће и клањаће се †Господу на светој гори у Јерусалиму.

*4.Мој. 10,2. †Откр. 11,15.

Суд Јефрему и Јуди. Скупоцјен камен од угла. Диван Господњи савјет.

28. Тешко гиздавоме вијенцу пијаница Јефремовијех, увелом цвијету краснога накита њихова, који су uврх роднога дола, пијани од вина!

2. Гле, у Господа има неко јак и силан као пљусак од града, као олуја која све ломи, као поплава силне воде, кад навали, обориће све на земљу руком.

3. Ногама ће се изгазити гиздави вијенац, пијанице Јефремове.

4. И увели цвијет краснога накита њихова, што је уврх роднога дола, биће као воће узрело прије љета, које чим ко види, узме у руку и поједе.

5. У оно ће вријеме Господ над војскама бити славна Круна и дичан Вијенац Остатку народа својега,

6. И Дух суда ономе који сједи да суди, и Сила онима који узбијају бој до врата.

7. Али се и они заносе од вина, и посрћу од силовита пића; свештеник и пророк заносе се од силовита пића, освојило их је вино, посрћу од силовита пића, заносе се у пророковању, спотичу се у суђењу.

8. Јер су сви столови пуни бљувотине и нечистоће, нема мјеста чиста.

9. Кога ће учити мудрости, и кога ће упутити да разумије науку? Дјецу, којој се не даје више млијеко, која су одбијена од дојке?

10. Јер заповијест по заповијест, заповијест по заповијест, правило по правило, правило по правило, овдје мало, ондје мало даваше се.

11. Зато ће неразумљивом бесједом и туђим језиком говорити томе народу;

12. Јер им рече: Ово је починак, оставите уморна да почине; ово је одмор; али не хтјеше послушати.

13. И биће им ријеч Господња, заповијест по заповијест, заповијест по заповијест, правило по правило, правило по правило, мало овдје, мало ондје, да иду и падају ⌐наузнако и разбију се, и да се заплету у замке и ухвате. ⌐уназад

14. Зато слушајте ријеч Господњу, људи потсмјевачи, који владате народом што је у Јерусалиму.

15. Што рекосте: Ухватисмо вјеру са смрћу, и уговорисмо с гробом; кад зађе бич као územ поводањ, неће нас дохватити, јер од лажи начинисмо себи уточиште, и за пријевару заклонисмо се;

16. Зато овако вели *Господ Господ: Ево, ја мећем у †Сиону ‡камен, камен изабран, камен од угла, скупоцјен, темељ тврд; ко вјерује неће се плашити.

*Иса. 14,32. †Рим. 9,33. ‡Псал. 118,22; Рим. 9,33; 10,11; 1.Петр. 2,6.

17. И извршићу суд по правилу и правду по мјерилима; и град ће потрти лажно уточиште и вода ће потопити заклон.

18. И вјера ваша са смрћу уништиће се, и уговор ваш с гробом неће остати, а кад зађе бич као поводањ, потлачиће вас.

19. Чим зађе, однијеће вас, јер ће залазити свако јутро, дању и ноћу, и кад се чује вика, биће сам страх.

20. Јер ће одар бити кратак да се човјек не може пружити, и покривач узан да се не може умотати.

21. Јер ће *Господ устати као на гори Ферасиму, разгњевиће се као у долу гаваонском, да учини дјело своје, необично дјело своје, да сврши посао свој, необичан посао свој. *4.Мој. 16,30.

22. Немојте се, дакле, више потсмијевати да не постану јачи окови ваши, јер чух од Господа Господа над војскама погибао одређену свој земљи.

23. Слушајте, и чујте глас мој, пазите и чујте бесједу моју.

24. Оре ли орач сваки дан да посије, или бразди и повлачи њиву своју?

25. Кад поравна озго, не сије ли ˅грахор и ким, и не меће ли пшеницу на најбоље мјесто, и јечам на згодно мјесто, и ˅˅крупник на његово мјесто? ˃махунарка ˃˃житарица

26. И Бог његов га учи и упућује како ће радити.

27. Јер се грахор не врше ˅браном, нити се точак колски обрће по киму, него се ˅˅цијепом млати грахор и ким прутом.

˃дрљачом ˃˃алат за млаћење жита и махуна

28. Пшеница се врше, али неће једнако вријећи нити ће је сатрти точком колским ни зупцима раздробити.

29. И то долази од *Господа над војскама, који је диван у савјету, велик у мудрости. *Псал. 40,5.

Јерусалим ће се притијеснити и потом ће се спасти. Народ ће заслијепљети. Чудна промјена.

29. Тешко Арилу, Арилу, граду гдје је стајао Давид. Додајте годину на годину, нека кољу жртве празничне.

2. Али ћу притијеснити Арила, и биће жалост и туга, јер ће ми бити као Арил.

3. Јер ћу те опколити војском, и стегнућу те опкопима и подигнућу супрот теби куле.

4. Те ћеш оборен говорити са земље и из праха ћеш муцати, и глас ће ти бити са земље као у бајача и из праха ћеш шапћући говорити.

5. А мноштво непријатеља твојих биће као ситан прах и мноштво насилника као пљева кад се размеће; и то ће бити зачас, изненада.

6. Господ над војскама походиће га громом и трусом и хуком великом, вихором и буром и пламеном огњенијем који прождире.

7. И мноштво свијех народа који војују на ˅Арил и сви који ударају на њ и на зидове његове и који га притјешњују, биће као утвара ноћна у сну.

˃Јерусалим (симболично име)

8. Биће као кад гладан сни да једе, па кад се пробуди а душа му празна; или кад сни жедан да пије, па кад се пробуди, а он изнемогао и душа му жедна; такво ће бити мноштво свијех народа што војују на гору сионску.

9. Станите и чудите се; вапијте и вичите: Пијани су, али не од вина; посрћу, али не од силовита пића.

10. Јер је Господ излио на вас дух тврдога сна и затворио вам очи, ослијепио пророке и видиоце, главаре ваше.

11. И свака ˅утвара биће вам као ријечи у запечаћеној књизи, коју дају човјеку који зна читати говорећи: Читај то; а он рече: Не могу, јер је запечаћено. ˃виђење

12. Или да даду књигу оном који не зна читати говорећи: Читај то; а он рече: Не знам читати.

13. Зато рече *Господ: Што се овај народ приближује устима својима и уснама својим поштује Ме, а †срце им далеко стоји од Мене, и страх којим Ме се боје заповијест је људска којој су научени,

*1.Сам. 15,30. †Језек. 33,31.

14. Зато ћу ево још радити чудесно с тијем народом, чудесно и дивно, и *мудрост мудријех његовијех погинуће и разума разумнијех нестаће. *Јер. 49,7.

15. Тешко онима који дубоко сакривају од Господа намјеру, који раде у мраку и говоре: Ко нас види, и ко нас зна?

16. Наопаке мисли ваше нијесу ли као ˅као лончарски? Говори ли дјело за онога који га је начинио: Није ме начинио? И лонац говори ли за онога који га је начинио: Не разумије? ˃глина

17. Неће ли се доскора и Ливан претворити у поље, и поље се узимати за шуму?

18. И у тај ће дан глухи чути ријечи у књизи, и из таме и мрака видјеће очи слијепијех.

19. И кротки ће се веома радовати у Господу, и ништи између људи веселиће се Свецу Израиљевом.

20. Јер насилника неће бити, и нестаће потсмјевача, и истријебиће се сви који гледају да чине *безакоње, *Мих. 2,1.

21. Који окривљују човјека за ријеч, и мећу замку ономе који кара на вратима, и обарају праведнога лажју.

22. Зато Господ, који је откупио *Аврама, овако говори за дом Јаковљев: Неће се више Јаков постидјети, нити ће му лице поблиједјети. *Исус Н. 24,3.

23. Јер кад види усред себе дјецу своју, дјело руку Мојих, тада ће они светити име Моје, светиће Свеца Јаковљева и бојаће се Бога Израиљева.

24. И који лутају духом уразумиће се, и викачи ће примити науку.

Тешко онијем који побјегну у Мисир! Благо онијем који се уздају у Господа! Суд Асиру.

30. Тешко синовима одметницима, говори *Господ, који састављају намјере које нијесу од Мене, заклањају се за заклон који није од Мога духа, да домећу гријех на гријех; *Јер. 42,19.

2. Који слазе у Мисир не питајући шта ћу Ја рећи, да се укријепе силом фараоновом и да се заклоне под сјеном мисирским.

3. Јер ће вам сила фараонова бити на срамоту, и заклон под сјеном мисирским на поругу.

4. Јер кнезови његови бише у Соану, и посланици његови дођоше у Ханес.

5. Али ће се сви посрамити од народа, који им неће помоћи, нити ће им бити на корист ни на добит, него на срамоту и на поругу.

6. ˇТовар ће бити на животињама јужним: У земљи гдје је невоља и мука, гдје су лавови и лавићи, гује и змајеви крилати, однијеће благо своје магарцима на раменима и богатство своје камилама на грбама, к народу који неће помоћи. ˇОбјава

7. Јер ће Мисирци узалуд и напразно помагати; зато вичем о том: Јачина им је да сједе с миром.

8. Сада иди, напиши ово пред њима на ˇдашчицу, напиши у књигу, да остане за времена која ће доћи, довијека; ˇплочу

9. Јер су народ непокоран, синови лажљиви, синови који неће да слушају закона Господњега;

10. Који говоре видиоцима: Немојте виђати, и пророцима: Немојте нам пророковати што је право, говорите нам миле ствари, пророкујте пријевару;

11. Сврните с пута, отступите од стазе, нека нестане испред нас Свеца Израиљева.

12. Зато овако вели Светац Израиљев: Кад одбацујете ову ријеч, и уздате се у пријевару и опачину и на њу се ослањате,

13. Зато ће вам то безаконье бити као пукотина у зиду који хоће да падне, која се издиже високо, те га нагло уједанпут обори.

14. И разбиће га као што се разбија разбијен суд лончарски, не жали се, те се не нађе ни цријепа кад се разбије да узмеш огањ с огњишта или да захватиш воде из јаме.

15. Јер овако говори Господ Господ, Светац Израиљев: Ако се повратите и будете мирни, избавићете се, у миру и уздању биће сила ваша; али ви нећете.

16. Него говорите: Не, него ћемо на коњима побјећи. Зато ћете бјежати. Појахаћемо брзе коње. Зато ће бити бржи који ће вас тјерати.

17. Бјежаће вас тисућа, кад један повиче; кад повичу петорица, бјежаћете сви, докле не останете као окресано дрво наврх горе и као застава на хуму.

18. А зато чека *Господ час да се смилује на вас, и зато ће се ˇузвисити да вас помилује; јер је Господ праведан Бог; †благо свјема који Га чекају.
*Јер. 17,7. ˇустати †Приче 16,20.

19. Јер ће народ наставати у Сиону, у Јерусалиму; нећеш више плакати, доиста ће те помиловати кад повичеш; чим те чује, одазваће ти се.

20. Премда ће вам Господ дати хљеба тужнога и воде невољничке; али ти се више

САЖАЉЕЊЕ

неће узимати Учитељ твој, него ће очи твоје гледати Учитеља твога,

21. И уши ће твоје слушати ријеч иза тебе гдје говори: То је пут, идите њим, ако бисте сврнули надесно или налијево.

22. И ᵌопрзнићете посребрене ликове своје резане и златно одијело ликова ливенијех, и бацићете их као нечистоту, и рећи ћеш им: Одлазите. ᵌокаљаћете

23. И даће дажд сјемену твојему које посијеш на њиви, и хљеб од рода земаљскога биће обилат и сит; тада ће стока твоја пасти на паши пространој.

24. Волови и магарци, што раде земљу, јешће чисту зоб овијану лопатом и решетом.

25. И на свакој гори високој и на сваком хуму високом биће извори и потоци, кад буде покољ велики, кад попадају куле.

26. И свјетлост ће мјесечна бити као свјетлост сунчана, а свјетлост ће сунчана бити седам пута већа, као свјетлост од седам дана, кад *Господ завије ᵌулом народу својему и исцијели ране које му је задао.
*Иса. 60,19. ᵌпрелом

27. Гле, име Господње иде издалека, гњев Његов гори и врло је тежак; усне су Му пуне љутине и језик Му је као огањ који сажиже.

28. А дух Му је као поток који плави и допире до грла, да расије народе да отиду у ништа, и биће у чељустима народима узда која ће их гонити да лутају.

29. Пјеваћете као ноћу уочи празника, и веселићете се од срца као онај који иде са свиралом на гору Господњу, к Стијени Израиљевој,

30. И Господ ће пустити да се чује слава гласа Његова, и показаће како маше руком својом с љутијем гњевом и пламеном огњенијем који прождире, с расапом и са силнијем даждем и с градом.

31. Јер ће се од гласа Господњега препасти Асирац, који је био палица.

32. И куда год прође палица поуздана, којом ће Господ навалити на њ, биће бубњи и харфе, и ратовима жестоким ратоваће на њих.

33. Јер је већ приправљен ᵌТофет, и самом цару приправљен је, начинио је дубок и широк; мјеста, огња и дрва има много; дах Господњи као поток сумпорни упалиће га. ᵌдео долине синова Еномових

Слаба помоћ од Мисира.
Божија помоћ у борби с Асирцима.

31. Тешко онима који иду у *Мисир за помоћ, који се ослањају на коње, и уздају се у кола што их је много, и у коњике што их је велико мноштво, а не гледају на Свеца Израиљева и не траже †Господа. *5.Мој. 17,16. †Псал. 20,7.

2. Али је и Он мудар, и навући ће зло, и неће порећи своје ријечи, него ће устати на дом неваљалијех људи и на оне који помажу онима који чине безакоње.

3. А Мисирци су људи а не Бог, и коњи су њихови тијело а не дух; и зато ће Господ махнути руком својом, те ће пасти помагач, пашће и онај коме помаже, и сви ће заједно погинути.

4. Јер овако ми рече Господ: Као што лав и лавић риче над ловом својим, и ако се и свиче на њ мноштво пастира, он се не плаши од вике њихове нити се покорава на буку њихову, тако ће Господ над војскама сићи да војује за гору сионску и за хум њезин.

5. Као птице крилима Господ над војскама заклањаће Јерусалим, и заклањајући избавиће, и обилазећи сачуваће.

6. Вратите се к Њему, од којега се сасвијем одвргосте, синови Израиљеви!

7. Јер ће у онај дан сваки одбацити идоле своје сребрне, и златне своје идоле, које вам руке ваше начинише на гријех.

8. И Асирац ће пасти од мача не човјечијега, и мач не човјечији појешће га, и бјежаће испред мача, и младићи ће његови плаћати данак.

9. И стијена ће његова проћи од страха, и кнезови ће се његови препасти од заставе, вели Господ, чији је огањ на Сиону и пећ у Јерусалиму.

Срећне прилике народа Божијега под праведнијем царем, али послије раније осуде.

32. Ево, цар ће царовати право и кнезови ће владати по * правди. *Јер. 23,5.

2. И човјек ће бити као заклон од вјетра, и као уточиште од поплаве, као потоци на суху мјесту, као сјен од велике стијене у земљи сасушеној.

3. И очи онијех који виде неће бити заслијепљене, и уши онијех који чују слушаће.

4. И срце неразумнијех разумјеће мудрост, и језик мутавијех говориће брзо и разговијетно.

5. Неваљалац се неће више звати кнез, нити ће се тврдица називати подашнијим.

6. Јер неваљалац о неваљалству говори, и срце његово гради безакоње, радећи лицемјерно и говорећи на Бога лаж, да испразни душу гладноме и напој жедноме да узме.

7. И справе тврдичине зле су; смишља лукавштине да затре ниште ријечима лажнијем и кад сиромах говори право.

8. Али кнез смишља кнежевски, и устаје да ради кнежевски.

9. Устаните, жене мирне, слушајте глас мој; кћери безбрижне, чујте ријечи моје.

10. За много година бићете у сметњи, ви безбрижне; јер неће бити бербе, и сабирање неће доћи.

11. Страшите се, ви мирне; дршћите, ви безбрижне, свуците се, будите голе, и припашите око себе костријет,

12. Бијући се у прси за лијепијем њивама, за роднијем чокотима.

13. Трње и чкаљ никнуће на земљи народа Мојега, и по свијем кућама веселијем, у граду веселом.

14. Јер ће се дворови оставити, вреве градске нестаће; куле и стражаре постаће пећине довијека, радост дивљим магарцима и паша стадима,

15. Докле се не излије на нас Дух с висине и пустиња постане њива, а њива се стане узимати за шуму.

16. Тада ће суд становати у пустињи, и правда ће стајати на њиви.

17. И мир ће бити дјело *правде, што ће правда учинити биће покој и безбрижност довијека. *Псал. 72,2.

18. И Мој ће народ сједјети у мирну стану и у шаторима поузданијем, на почивалиштима тихим.

19. Али ће град пасти на *шуму, и град ће се врло снизити. *Зах. 11,2.

20. Благо вама који сијете покрај сваке воде, и пуштате волове и *магарце. *Иса. 30,24.

Народу Божијему, који јадикује, обриче се пропаст непријатеља, грјешницима на страх, а вјернијем на радост.

33. Тешко теби, који пустошиш, а тебе не пустоше, и који чиниш невјеру, а теби се не чини невјера; кад престанеш пустошити, бићеш опустошен, кад престанеш чинити невјеру, чиниће ти се невјера.

2. Господе, смилуј се на нас, Тебе чекамо; буди нам мишица свако јутро, и спасење наше у невољи.

3. Народи побјегоше од јаке вике, расијаше се народи што се Ти подиже.

4. И покупиће се плијен ваш као што се купе гусјенице, скочиће на њ као што скачу скакавци.

5. Узвишен је Господ, јер настава на висини; напуниће Сион суда и правде.

6. И тврђа времена твојега, сила спасења твојега биће мудрост и знање; страх Господњи биће благо твоје.

7. Ето, јунаци њихови вичу напољу, и посланици мирни плачу горко:

8. Путеви опустјеше, путници не путују; поквари уговор, одбаци градове, не мари за човјека.

9. Земља тужи и чезне, Ливан се стиди и вене, Сарон је као пустиња, Васан и Кармил огољеше.

10. Сада ћу устати, вели *Господ, сада ћу се узвисити, сада ћу се подигнути. *5.Мој. 32,36.

11. Затрудњећете сламом, родићете стрњику; гњев ваш прождријеће вас као огањ.

12. И народи ће бити као пећи кречне, изгорјеће огњем као трње посјечено.

13. Слушајте који сте далеко што сам учинио, и који сте близу познајте моћ Моју.

14. Грјешници у Сиону уплашиће се, дрхат ће спопасти лицемјере, и рећи ће: Ко ће од нас остати код огња који прождире? Ко ће од нас остати код вјечне жеге?

15. Ко ходи у правди и говори што је право; ко мрзи на добитак од насиља; ко отреса руке своје да не прими поклона; ко затискује уши своје да не чује за крв, и зажима очи своје да не види зла;

16. Он ће наставати на високим мјестима; градови на стијенама биће му уточиште, хљеб ће му се давати, воде му се неће премицати.

17. Очи ће ти видјети Цара у красоти Његовој, гледаће земљу далеку.

18. Срце ће твоје мислити о страху говорећи: Гдје је писар? Гдје бројач? Гдје је онај што прегледа куле?

19. Нећеш видјети жестока народа, народа који говори из дубина да се не разбира, у кога је језик мутав да се не разумије.

20. Погледај на Сион, град празника наших; очи твоје нека виде Јерусалим, мирни стан, Шатор, који се неће однијети, којему се коље неће нигда помјерити, и ниједно му се уже неће откинути.

21. Него ће нам ондје *Господ велики бити мјесто ријека и потока широких, по којима неће ићи лађа с веслима, нити ће велика лађа пролазити онуда. *Зах. 2,5.

22. Јер је Господ наш Судија, Господ је који нам поставља законе, Господ је Цар наш, Он ће нас спасти.

23. Ослабише твоја ужа, не могу тврдо држати катарке своје ни разапети једра; тада ће се раздијелити велик плијен, хроми ће разграбити плијен.

24. И нико од становника неће рећи: Болестан сам. Народу који живи у њему опростиће се безакоње.

Божији суд свијем непријатељима
Његова народа, особито Едому.

34. Приступите, народи, да чујете; пазите, народи; нека чује Земља и што је у њој, васиљена и што се год рађа у њој.

2. Јер се Господ разгњевио на све народе, и разљутио се на сву војску њихову, затрће их, предаће их на покољ.

3. И побијени њихови бациће се, и од мртваца њиховијех дизаће се смрад и горе ће се расплинути од крви њихове.

4. И сва ће се војска небеска растопити, и *савиће се небеса као књига, и сва војска њихова попадаће као што пада лист с винове лозе и као што пада са смокве.

*Откр. 6,14.

5. Јер је опијен на Небу мач Мој, ево, сићи ће на суд на Едомце и на народ који сам проклео да се затре.

6. Мач је Господњи пун крви и тован од претилине, од крви јагњеће и јарчије, од претилине бубрега овнујских; јер Господ има жртву у Восору и велико клање у земљи Едомској.

7. И једнорози ће сићи с њима и јунци с биковима; земља ће се њихова опити од крви и прах ће њихов ⇾утити од претилине. ⇾одебљати

8. Јер ће бити дан освете Господње, година плаћања, да би се осветио Сион.

9. И потоци ће се њезини претворити у смолу, и прах њезин у сумпор, и земља ће њихова постати смола разгорјела.

10. Неће се гасити ни ноћу ни дању, довијека ће се дизати дим њезин, од кољена до кољена остаће пуста, нико неће прелазити преко ње довијека.

11. Него ће је наслиједити гем и ћук, сова и гавран населиће се у њој, и Господ ће растегнути преко ње уже погибли и мјерила пустоши.

12. Племиће њезине зваће да царују, али неће бити ниједнога, и сви ће кнезови њезини отићи у ништа.

13. И трње ће изникнути у дворима њиховијем, коприва и *чкаљ у градовима њиховијем, и биће стан змајевима и насеље совама. *Иса. 32,13.

14. И сретаће се дивље звијери с бућинама, авети ће се довикивати, ондје ће се населити ⇾вјештице и наћи почивалиште. ⇾ноћна створења

15. Ондје ће се гнијездити ћук и носити јаја и лећи птиће и сабирати их под сјен

свој; ондје ће се састајати и јастребови један с другим.

16. Тражите у књизи Господњој и читајте, ништа од овога неће изостати и ниједно неће бити без другога; јер што кажем, Он је заповједио, и Дух ће их Његов сабрати.

17. Јер им Он баци ждријеб, и рука Његова раздијели им земљу ужем, и њихова ће бити довијека, од кољена до кољена наставаће у њој.

Добро народа Божијега послије поднесенијех мука.

35. Радоваће се томе пустиња и земља сасушена, веселиће се пустош и процвјетати као *ружа. *Пјес. 2,1.

2. Процвјетаће обилно, и веселиће се радујући се и попијевајући; слава ливанска даће јој се и красота кармилска и саронска; та ће мјеста видјети славу Господњу, красоту Бога нашега.

3. Укријепите клонуле руке, и кољена изнемогла утврдите.

4. Реците онима којима се срце уплашило: Охрабрите се, не бојте се; ево Бога вашега; освета иде, плата Божија, сам иде, и спашће вас.

5. Тада ће се отворити очи слијепима, и уши глухима отвориће се.

6. Тада ће хромац скакати као јелен, и језик нијемога пјеваће, јер ће у пустињи провврети воде и потоци у земљи сасушеној.

7. И сухо ће мјесто постати језеро, и земља сасушена извори водени, у стану змајевском, по ложама њиховијем, биће трава, трска и сита.

8. И ондје ће бити ⌄насап и пут, који ће се звати Свети пут; неће ићи по њему нечисти, него ће бити за њих; ко узиде њим, ни луд неће заћи. ⌄насип

9. Неће ондје бити лава, и љута звијер неће ићи по њему, нити ће се ондје наћи, него ће ходити избављени.

10. И које искупи *Господ, вратиће се и доћи ће у †Сион пјевајући, и вјечна ће радост бити над главом њиховом, биће радост и весеље, а жалост и уздисање бјежаће. *Иса. 25,8. †Иса. 51,11.

Сенахирим опкољава Јерусалим.

36. Четрнаесте године царовања *Језекијина подиже се †Сенахирим цар асирски на све тврде градове Јудине, и узе их. *2.Днев. 32,32. †2.Днев. 32,1.

2. И посла цар асирски Равсака из Лахиса у Јерусалим к цару Језекији с великом војском; и он стаде код ⌄јаза горњега језера на путу код поља Бјељарева. ⌄водопровода

3. Тада изиде к њему Елијаким син Хелкијин, који бијаше над двором, и Сомна писар и Јоах син Асафов ⌄паметар. ⌄летописац

4. И рече им Равсак: Кажите Језекији: Овако каже велики цар, цар асирски: Каква је то узданица у коју се уздаш?

5. Да речем, али су празне ријечи, да имаш савјета и силе за рат. У што се, дакле, уздаш, те си се одметнуо од мене?

6. Гле, уздаш се у штап од трске сломљене, у Мисир, на који ако се ко наслони, ући ће му у руку и пробошће је; такав је фараон цар мисирски свјема који се уздају у њ.

7. Ако ли ми речеш: Уздамо се у Господа Бога својега; није ли то онај чије је висине и олтаре оборио Језекија и заповједио Јуди и Јерусалиму: Пред овијем олтаром клањајте се?

8. Хајде ⌄затеци се мојему господару цару асирском, и даћу ти двије тисуће коња, ако можеш добавити који ће јахати. ⌄обавежи

9. Како ћеш, дакле, одбити и једнога војводу између најмањих слугу господара мојега? Али се ти уздаш у Мисир за кола и коњике.

10. Сврх тога, еда ли сам ја без Господа дошао на ово мјесто да га затрем? Господ ми је рекао: Иди на ту земљу, и затри је.

11. Тада Елијаким и Сомна и Јоах рекоше Равсаку: Говори слугама својим сирски, јер разумијемо, а немој нам говорити јудејски да слуша народ на зиду.

12. А Равсак рече: Еда ли ме је господар мој послао ка господару твојему или к теби да кажем ове ријечи? Није ли к тијем

људима, што сједе на зиду, да једу своју нечист и да пију своју мокраћу с вама?

13. Тада стаде Равсак и повика из гласа јудејски и рече: Чујте ријечи великога цара асирскога.

14. Овако каже цар: Немојте да вас вара Језекија, јер вас не може избавити.

15. Немојте да вас наговори *Језекија да се поуздате у Господа, говорећи: Господ ће нас избавити, овај се град неће дати у руке цару асирском. *Иса. 37,10.

16. Не слушајте Језекије; јер овако каже цар асирски: Учините мир са мном и ходите к мени, па једите сваки са свога чокота и сваки са своје *смокве, и пијте сваки из својега студенца, *Зах. 3,10.

17. Докле не дођем и ᵌоднесем вас у земљу као што је ваша, у земљу обилну житом и вином, у земљу обилну хљебом и виноградима. ᵌодведем

18. Немојте да вас вара Језекија говорећи: *Господ ће нас избавити. Је ли који између богова других народа избавио своју земљу из руке цара асирскога? *Језек. 25,8.

19. Гдје су богови ематски и арфадски? Гдје су богови сефарвимски, јесу ли избавили Самарију из мојих руку?

20. Који су између свијех богова овијех земаља избавили земљу своју из моје руке, а Господ ће избавити Јерусалим из моје руке?

21. Али они мучаху, и не одговорише му ни ријечи, јер цар бијеше заповједио и рекао: Не одговарајте му.

22. Тада *Елијаким син †Хелкијин, који бијаше над двором, и Сомна писар и Јоах син Асафов, паметар, дођоше к Језекији раздријевши хаљине, и казаше му ријечи Равсакове. *2.О цар. 18,18. †2.О цар. 18,37.

Сенахиримова сила послије молитве Језекијине за ноћ се разбија.

37. А кад то чу цар *Језекија, раздрије хаљине своје и веза око себе костријет, па отиде у дом Господњи. *2.О цар. 19,1.

2. И посла Елијакима, који бијаше над двором, и Сомну писара и најстарије свештенике обучене у костријет к Исаији пророку сину Амосову.

3. И рекоше му: Овако вели Језекија: Ово је дан невоље и кара и руга, јер приспјеше дјеца до порођаја, а нема снаге да се роде.

4. Да ако је чуо Господ Бог твој што рече Равсак, којега посла цар асирски господар његов да ружи Бога живога и да Га вријеђа ријечима које је чуо Господ Бог твој, помоли се за Остатак који се налази.

5. И дођоше к Исаији слуге цара Језекије.

6. И рече им Исаија: Овако реците господару својему: Овако вели Господ: Не плаши се ријечи које си чуо, којима хулише на Ме слуге цара асирскога.

7. Ево, Ја ћу пустити на њ дух, те ће чути глас и вратити се у своју земљу, и учинићу да погине од мача у својој земљи.

8. И тако вративши се Равсак нађе цара асирскога гдје бије Ливну, јер бјеше чуо да је отишао од Лахиса.

9. А он чу за Тираку цара хуског гдје казаше: Иде да се бије с тобом. И чувши посла посланике к Језекији говорећи:

10. Овако реците *Језекији цару Јудину: Немој да те вара Бог твој, у којега се уздаш говорећи: Неће се дати Јерусалим у руке цару асирском. *Иса. 36,15.

11. Ето, чуо си шта су учинили цареви асирски свијем земљама потрвши их сасвијем; а ти ли ћеш се избавити?

12. Јесу ли народе које сатрше оци моји избавили богови њихови: Госанце, Харанце, Ресефе и синове Еденове који бијаху у Теласару?

13. Гдје је цар ематски и цар арфадски и цар од града Сефарвима, од Ене и Аве?

14. А кад Језекија прими књигу из руку посланика и прочита је, отиде у дом Господњи, и разви је Језекија пред Господом.

15. И помоли се Језекија Господу говорећи:

16. Господе над војскама, Боже Израиљев, који сједиш на херувимима, Ти си сам Бог свијем царствима на Земљи, Ти си створио небо и Земљу.

17. Пригни, Господе, ухо своје и чуј; отвори, Господе, очи своје и види; чуј све

ријечи Сенахирима, који посла да ружи Бога живога.

18. Истина је, опустошили су цареви асирски све оне народе и земље њихове,

19. И побацали су богове њихове у огањ, јер не бијаху богови, него дјело руку човјечијих, дрво и камен, зато их потрше.

20. И зато, Господе Боже наш, избави нас из руку његовијех, да познају сва царства на земљи да си Ти сам Господ.

21. Тада посла Исаија син Амосов к Језекији и поручи му: Овако вели Господ Бог Израиљев: Услишио сам за што си ми се молио због Сенахирима цара асирскога.

22. Ово је ријеч коју изрече Господ за њ: Руга ти се и потсмијева ти се дјевојка, кћи *сионска, за тобом маше главом кћи јерусалимска.

*Плач 2,13.

23. Кога си ружио и хулио, и на кога си подигао глас, и подигао увис очи своје? На Свеца Израиљева.

24. Преко слугу својих ружио си Господа и рекао си: С мноштвом кола својих изиђох на високе горе, на стране ливанске, и посјећи ћу високе кедре његове, и лијепе јеле његове, и доћи ћу на највиши крај његов, у шуму његова Кармила.

25. Ја сам копао, и пио воду, и исушио сам стопама својим све потоке градовима.

26. Нијеси ли чуо да Ја то одавна чиним и од искона да сам тако уредио? Сада пуштам то, да ˇпревратиш тврде градове у пусте гомиле.

ˇпретвориш

27. Зато који у њима живе изнемогоше, уплашише се и сметоше се, посташе као трава пољска, као зелена травица, као трава на крововима, која се суши прије него сазри.

28. Знам сједење твоје и полажење твоје и долажење твоје и како бјесниш на Ме.

29. Јер бјесниш на Ме, и твоја ˇобијест дође до Мојих ушију, зато ћу метнути брњицу своју на ноздрве твоје, и узду своју у губицу твоју, па ћу те одвести натраг путем којим си дошао.

ˇсуровост

30. А теби ово нека буде знак: Јешћете ове године што само од себе роди, а друге године што опет само од себе роди; а треће године сијте и жањите и садите винограде и једите род из њих.

31. Јер Остатак дома Јудина, што остане, опет ће пустити жиле оздо и родити озго.

32. Јер ће из *Јерусалима изаћи Остатак, и из горе Сиона, који се сачувају. Ревност Господа над војскама учиниће то.

*2.О цар. 19,31.

33. Зато овако вели Господ за цара асирскога: Неће ући у овај град, нити ће бацити амо стријеле, неће се примаћи к њему са штитом, нити ће ископати опкопа око њега.

34. Вратиће се путем којим је дошао, а у град овај неће ући, вели Господ.

35. Јер ћу бранити тај *град и сачуваћу га Себе ради и ради Давида слуге својега.

*2.О цар. 20,6.

36. Тада изиђе *анђео Господњи и поби у околу асирском сто и осамдесет и пет тисућа; и кад усташе ујутру, а то све сами мртваци.

*2.О цар. 19,35.

37. Те се подиже Сенахирим цар асирски, и отиде, и вративши се оста у Ниневији.

38. И кад се клањаше у дому Нисрока бога својега, Адрамелех и Сарасар синови његови убише га мачем, а сами побјегоше у земљу араратску, и на његово се мјесто зацари Есарадон син његов.

Језекија се разболијева, оздравља и хвали Бога.

38. У то вријеме разбоље се *Језекија на смрт; и дође к њему пророк †Исаија син Амосов и рече му: Овако вели ‡Господ: Наreди за кућу своју, јер ћеш умријети и нећеш остати жив.

*2.О цар. 20,1. †2.Днев. 32,32. ‡2.Днев. 32,24.

2. А Језекија се окрете лицем к зиду, и помоли се Господу,

3. И рече: Ох, Господе, опомени се да сам једнако ходио пред Тобом вјерно и с цијелијем срцем, и творио што је Теби угодно. И плака Језекија веома.

4. Тада дође ријеч Господња Исаији говорећи:

5. Иди и реци Језекији: Овако вели Господ Бог Давида оца твојега: Чуо сам молитву твоју, и видио сам сузе твоје, ево додаћу ти вијеку петнаест година.

6. И избавићу тебе и овај град из руку цара асирскога, и бранићу овај град.

7. И ово нека ти буде знак од Господа да ће учинити Господ што је рекао.

8. Ево Ја ћу вратити сјен по кољенцима по којима је сишао на сунчанику Ахазову натраг за десет кољенаца. И врати се Сунце за десет кољенаца по кољенцима по којима бијаше сишло.

9. Ово написа Језекија цар Јудин кад се разбоље, и оздрави од болести своје:

10. Ја рекох, кад се пресјекоше дани моји: Идем к вратима гробнијем, узе ми се остатак година мојих.

11. Рекох: Нећу видјети Господа Господа у *земљи живијех, нећу више видјети човјека међу онима који станују на свијету.

*Псал. 27,13.

12. Вијек мој прође и пренесе се од мене као шатор пастирски; пресјекох живот свој као ткач, отсјећи ће ме од оснутка; од јутра до вечера учинићеш ми крај.

13. Мишљах за јутра да ће као лав потрти све кости моје; од јутра до вечера учинићеш ми крај.

14. Пиштах као ждрал и као ластавица, уках као голубица, очи ми ишчиљеше гледајући горе: Господе, у невољи сам, облакшај ми.

15. Шта да речем? Он ми каза, и учини. Проживјећу све године своје по јаду *душе своје.

*О Јову 7,11.

ИСЦЈЕЉЕЊЕ

16. Господе, о том се живи и у том је свему живот духа мојега, исцијелио си ме и сачувао у животу.

17. Ево, на мир дође ми љут јад; али Теби би мило да извучеш душу моју из јаме погибли, јер си бацио за леђа своја све *гријехе моје.

*Псал. 51,9.

18. Јер неће *гроб Тебе славити, неће Те смрт хвалити, и који сиђу у гроб не надају се Твојој истини.

*Псал. 30,9.

19. Живи, живи, они ће Те славити као ја данас: Отац ће синовима јављати истину Твоју.

20. Господ ме спасе, зато ћемо пјевати пјесме моје у дому Господњем док смо год живи.

21. А Исаија бјеше рекао да узму груду сухих смокава и привију на оток, те ће оздравити.

22. И Језекија бјеше рекао: Шта ће бити знак да ћу отићи у дом Господњи?

Језекији је наговештена казна.

39. У то вријеме Меродах Валадан, син *Валаданов, цар вавилонски, посла књигу с даром Језекији; јер бјеше чуо да је био болестан и оздравио.

*2.О цар. 20,12.

2. И Језекија се обрадова томе, и показа им све ризнице своје, сребро и злато и мирисе, и најбоље уље, и кућу гдје му бјеше оружје, и што се год налажаше у ризницама његовијем, не оста ништа да им не показа Језекија у кући својој и у свему господству свом.

3. Тада дође пророк Исаија к цару Језекији и рече му: Шта су говорили ти људи и одакле су дошли к теби? А Језекија рече: Из даљне земље дошли су к мени, из Вавилона.

4. А он рече: Шта су видјели у твом двору? А Језекија рече: Видјели су све што има у мом двору; није остало ништа у ризницама мојим да им нијесам показао.

5. Тада рече Исаија Језекији: Чуј ријеч Господа над војскама.

6. Ево доћи ће вријеме кад ће се однијети у Вавилон све што има у кући твојој, и што су сабирали оци твоји до данас, неће остати ништа, вели Господ.

7. И синове твоје, који ће изаћи од тебе, које ћеш родити, узеће да буду дворани у двору цара вавилонскога.

8. А Језекија рече Исаији: Добра је ријеч Господња коју си рекао. Још рече: Је ли за мога вијека биће мир и вјера?

Господ долази да спасе свој народ.
Господ је моћан и славан.

40. Тјешите, тјешите народ Мој, говори Бог ваш.

2. Говорите Јерусалиму љубазно, и јављајте му да се навршио рок његов, да му се безакоње опростило, јер је примио из руке Господње двојином за све гријехе своје.

3. Глас је некога који виче: Приправите у пустињи пут Господњи, поравните у пустоши стазу Богу нашему.

4. Све долине нека се повисе, и све горе и брегови нека се слегну, и што је криво нека буде право, и неравна мјеста нека буду равна.

5. И јавиће се слава Господња, и свако ће тијело видјети; јер уста Господња говорише.

6. Глас говори: Вичи. И рече: Шта да вичем? Да је свако тијело трава и све добро његово као цвијет пољски.

7. Суши се трава, цвијет опада кад дах Господњи дуне на њ; доиста је народ трава.

8. Суши се трава, цвијет опада; али ријеч Бога нашега остаје довијека.

9. Изиђи на високу гору, Сионе, који јављаш добре гласе; подигни силно глас свој, Јерусалиме, који јављаш добре гласе; подигни, не бој се. Кажи градовима Јудинијем: Ево Бога вашега.

10. Ево, *Господ Бог иде на јакога, и мишица ће Његова обладати њим; ево плата је Његова код Њега и дјело Његово пред Њим. *Иса. 62,11.

11. Као *Пастир пашће стадо своје; у наручје своје сабраће јагањце, и у њедрима ће их носити, а дојилице ће водити полако. *Језек. 34,23.

12. Ко је измјерио воду грстима својим и небеса премјерио пеђу? Ко је мјером измјерио прах земаљски, и горе измјерио на мјерила и брегове на потег?

13. Ко је управљао Дух *Господњи? Или Му био савјетник и научио Га? *1.Кор. 2,16.

14. С ким се договарао и ко Га је мудрости учио и научио путу суда, и научио Га знању и показао Му пут разума?

15. Гле, народи су као кап из виједра, и као прашка на мјерилима броје се; гле, премјешта острва као прашак.

16. Ни Ливан не би био доста за огањ, и животиње његове не би биле доста за жртву паљеницу.

17. Сви су народи као ништа пред Њим, мање неголи ништа и таштина вриједе Му.

18. С ким ћете, дакле, изједначити Бога, и какву ћете Му прилику наћи?

19. Умјетник лије лик, и златар га позлаћује, и ˇверижице сребрне лије. →ланчиће

20. А ко је сиромах, те нема шта принијети, бира дрво које не труне, и тражи вјешта умјетника да начини резан лик, који се не помиче.

21. Не знате ли, не чујете ли, не казује ли вам се од ˇискона, не разумијете ли од темеља земаљских? →издавна

22. Он сједи над кругом земаљским, и њезини су му становници као скакавци; Он је разастро небеса као платно и *разапео их као шатор за стан. *Псал. 104,2.

23. Он обраћа кнезове у ништа, судије земаљске чини да су као таштина.

24. Као да нијесу посађени ни посијани, и као да им се стабло није укоријенило у земљи, чим дуне на њих, посахну, и вихор као пљеву разнесе их.

25. С ким ћете Ме, дакле, изједначити да бих био као он, вели Свети.

26. Подигните горе очи своје и видите; ко је то створио? Ко изводи војску свега тога на број *и зове свако по имену, и велике ради силе Његове и јаке моћи не изостаје ниједно? *Псал 147,4.

27. Зашто говориш, Јакове, и кажеш, Израиљу: Сакривен је пут мој од Господа, и ствар моја не излази пред Бога мојега?

28. Не знаш ли, нијеси ли чуо да Бог вјечни Господ, који је створио крајеве земаљске, не сустаје нити се утруђује? Разуму Његову нема мјере.

29. Он даје снагу уморноме, и нејакоме умножава крјепост.

30. Дјеца се море и сустају, и младићи падају;

ОХРАБРЕЊЕ

31. Али који се надају *Господу, добијају нову снагу, подижу се на крилима као орлови, трче и не сустају, ходе и не море се.

*Јер. 48,15; Иса. 8,17.

Бог позива својега слугу да тјеши сиромахе и посрами идолопоклонике.

41. Умукните преда Мном, острва; и народи нека се поткријепе, нека приступе, и тада нека реку: Хајдемо да се судимо.

2. Ко је подигао правду с *истока? Ко је дозвао да иде за њим устопице? †Ко јој је покорио народе и дао јој власт над царевима и учинио те су као прах мачу њезину и као развијана пљева луку њезину?

*Иса. 46,11: †Иса. 45,1.

3. Погна их, прође мирно путем, којим не бјеше ходио ногама својим.

4. Ко је урадио и учинио то, и зове нараштаје од искона? Ја, Господ, Први и Посљедњи, Ја исти.

5. Видјеше острва и уплашише се, крајеви земаљски задрхташе, приближише се и дођоше.

6. Један другом помагаше, и брату својему говораше: Буди храбар.

7. Дрводјеља храбраше златара; који ˃клепље храбраше онога који кује на наковњу, говорећи: Добро је за спајање. И притврђиваше клинцима да се не помиче.

˃оштри сечиво ковањем

8. Али ти, Израиљу, слуго Мој; Јакове, којега изабрах, потомство Аврама пријатеља Мојега!

9. Ти, којега узех с крајева земаљских, и између изабранијех њезинијех дозвах те, и рекох ти: Ти си Мој слуга, Ја те изабрах, и не одбацих тебе;

10. Не бој се, јер сам Ја с тобом; не плаши се, јер сам Ја Бог твој; укријепићу те и помоћи ћу ти, и подупријећу те десницом правде своје.

11. Гле, постидјеће се и посрамиће сви који се љуте на тебе; биће као ништа и изгинуће противници твоји.

12. Потражићеш супарнике своје, али их нећеш наћи, биће као ништа, и који војују на те, нестаће их.

13. Јер Ја *Господ Бог твој држим те за десницу, и кажем ти: Не бој се, Ја ћу ти помагати.

*Јер. 30,10.

14. Не бој се, црвићу Јаковљев, народићу Израиљев, Ја ћу ти помагати, говори Господ и Избавитељ твој, Светац Израиљев.

15. Гле, учинићу те да будеш као справа за вршење нова са зупцима: Вријећи ћеш горе и сатрћеш их, и брда ћеш обратити у пљеву.

16. Вијаћеш их, и вјетар ће их однијети и вихор ће их расути, а ти ћеш се веселити у Господу и хвалићеш се Свецем Израиљевијем.

17. Сиромахе и убоге, који траже воде а ње нема, којима се језик осушио од жеђи, њих ћу услишити Ја Господ, Ја Бог Израиљев нећу их оставити.

18. Отворићу ријеке на висовима, и *изворе усред долина, †пустињу ћу обратити у језеро водено, и суху земљу у изворе водене.

*Псал. 107,35. †Иса. 35,6.

19. Посадићу у пустињи кедар, ˃ситим, мирту и маслину; посадићу у пустој земљи јелу, бријест и шимшир,

˃багрем

20. Да виде и познају и да промисле и разумију да је то урадила рука *Господња, и Светац Израиљев да је то створио.

*О Јову 12,9.

21. Изнесите парбу своју, вели Господ, покажите разлоге своје, вели цар Јаковљев.

22. Нека дођу и нека нам објаве шта ће бити; објавите нам шта је прво било, да промислимо и познамо шта ће бити иза тога; или кажите нам шта ће бити унапредак.

23. Кажите шта ће бити послије, и познаћемо да сте богови; или учините што добро или зло, и дивићемо се и гледати сви.

24. Гле, ви нијесте ништа, и дјело ваше није ништа; који вас избира, гад је.

25. Подигох једнога са сјевера, и доћи ће; од истока сунчанога призиваће име Моје, ступаће по главарима као по калу и као што лончар гази блато.

26. Ко је објавио од искона, да бисмо знали, или од старина, да бисмо рекли: Истина је? Али нема никога да би обја-

вио, нити има кога да би напријед казао, нити има кога да би чуо ријечи ваше.

27. Ја први Сиону кажем: Ето, ето тога. У Јерусалиму ћу дати ко ће јављати добре гласе.

28. Јер погледам, али нема никога, нема међу њима ниједнога ко би свјетовао; питам их, али не одговарају ни ријечи.

29. Гле, сви су таштина, ништа су дјела њихова; ливени су ликови њихови вјетар и ништавило.

Слуга Божији (Месија) у својој благости Видјело идолопоклоницима и Вођ заслијепљена народа.

42. Ево *Слуге Мојега, којега подупирем, Избраника Мојега, који је мио †души Мојој; метнућу Дух свој на Њега, суд народима јављаће.

*Иса. 43,10; 49,3. †Мат. 12,18.

2. Неће викати ни подизати, нити ће се чути глас Његов по улицама.

3. Трске стучене неће преломити, и свјештила које се пуши неће угасити; јављаће суд по истини.

4. Неће му досадити, нити ће се уморити, докле не постави суд на Земљи, и острва ће чекати науку Његову.

5. Овако говори Бог Господ, који је створио небеса и разапео их, који је распростро земљу и што она рађа, који даје дисање народу што је на њој и дах онима што ходе по њој:

6. Ја Господ дозвах Те у правди, и држаћу Те за руку, и чуваћу Те, и учинићу Те *да будеш Завјет народу, Видјело народима;

*Иса. 49,8.

7. Да отвориш очи слијепима, да изведеш сужње из затвора и из тамнице који сједе у тами.

8. Ја сам Господ, то је име Моје, и славе своје нећу дати другоме ни хвале своје ликовима резанијем.

9. Ево, пређашње дође, и Ја јављам ново, прије него настане казујем вам.

10. Пјевајте *Господу †пјесму нову, хвалу Његову од краја Земље, који се ↘пловите по мору и све што је у њему, острва и који живите на њима.

*Псал. 40,3. †Псал. 33,3. ↘пловите

11. Пустиња и градови њезини, села гдје станује ↘Кидар, нека подигну глас, нека пјевају који живе по стијенама, нека кликују саврх гора.

↘потомак Аврамовог сина Исмаила

12. Нека дају славу Господу, и хвалу Његову нека јављају по острвима.

13. *Господ ће изаћи као јунак, подигнуће ревност своју као војник, викаће и кликовати, надвладаће непријатеље своје.

*Псал. 78,65.

14. Мучах дуго, чињах се глух, устезах се; али ћу сада викати као жена кад се порађа, и све ћу потрти и истријебити.

15. Опустићу горе и брегове, и сваку траву на њима осушићу, и од ријека ћу начинити острва, и језера ћу исушити.

16. И водићу слијепе путем којега нијесу знали; водићу их стазама којих нијесу знали; обратићу пред њима мрак у свјетлост и што је неравно у равно. То ћу им учинити, и нећу их оставити.

17. Тада ће се вратити натраг и посрамити се који се уздају у лик резани, који говоре ликовима ливенијем: Ви сте наши богови.

18. Чујте, глухи; прогледајте, слијепи, да видите.

19. Ко је слијеп осим слуге Мојега? И ко је глух као посланик Мој којега шаљем? Ко је слијеп као ↘савршени? Ко је слијеп као слуга Господњи?

↘пријатељ

20. Гледаш много, али не видиш; отворене су ти уши, али не чујеш.

21. Господу бијаше мио због правде Његове, учини закон великим и славним.

22. А народ је оплијењен и потлачен, сви су колики повезани у пећинама и сакривени у тамницама; посташе плијен, а нема никога да би избавио; посташе грабеж, а нема никога да би рекао: Врати.

23. Ко између вас чује ово и пази и слуша за послије?

24. Ко је дао Јакова да се потлачи и Израиља отимачима? Није ли Господ, којему згријешисмо? Јер не хтјеше ходити путевима Његовијем нити слушаше закона Његова.

ГРИЈЕХ

25. Зато изли на њих жестоку јарост своју и силан рат, и запали га унаоколо, али он не разумје; запали га, али он не мари.

Бог избавља свој народ као што је обећао и милостиво му опрашта гријех.

43. Али сада овако вели *Господ, који те је створио, Јакове, и који те је саздао, Израиљу: Не бој се, јер те откупих, позвах те по имену твом; Мој си.
*Иса. 42,6.

2. Кад пођеш преко воде, Ја ћу бити с тобом, или преко ријека, неће те потопити; кад пођеш кроз огањ, нећеш изгорјети и неће те пламен опалити.

3. Јер сам Ја Господ, Бог твој, Светац Израиљев, Спаситељ твој; дадох у откуп за те Мисир, Етиопску и Севу умјесто тебе.

4. Откако си ми постао драг, прославио си се и Ја те љубих; и дадох људе за те и народе за душу твоју.

5. Не бој се, јер сам Ја с тобом; од истока ћу довести потомке твоје, и од запада сабраћу те.

6. Казаћу сјеверу: Дај; и југу: Не брани; доведи синове Моје издалека и кћери Моје с крајева земаљских,

7. Све, који се зову Мојим именом и које створих на славу Себи, саздах и начиних.

8. Изведи народ слијепи који има очи, и глухи који има уши.

9. Сви народи нека се скупе, и нека се саберу племена; ко је између њих напријед казао то или нам казао што је било прије? Нека доведу свједоке своје и оправдају се; или нека чују, и реку: Истина је.

10. Ви сте Моји свједоци, вели Господ, и слуга Мој којега изабрах, да бисте знали и вјеровали Ми и разумјели да сам Ја; прије Мене није било бога нити ће послије Мене бити.

11. Ја сам, Ја сам Господ, и осим Мене нема спаситеља.

12. Ја објавих, и спасох, и напријед казах, а никоји туђ бог међу вама, и ви сте Ми свједоци, вели Господ, и Ја сам Бог.

13. Ја сам од прије него дан поста, и нико не може избавити из Моје руке; кад радим, ко ће омести?

14. Овако говори Господ Избавитељ ваш, Светац Израиљев: Вас ради послаћу у Вавилон и побацаћу све пријеворнице, и Халдејце с лађама, којима се хвале.

15. Ја сам Господ Светац ваш, Створитељ Израиљев, Цар ваш.

16. Овако говори Господ који је начинио *по мору пут и по †силнијем водама стазу,
*2.Мој. 14,22. †Иса. 43,16.

17. Који изводи кола и коње, војску и силу, да сви попадају и не могу устати, да се угасе као што се гаси свјештило:

18. Не помињите што је прије било и не мислите о старијем стварима.

19. Ево, Ја ћу учинити ново, одмах ће настати; нећете ли га познати? Још ћу начинити у пустињи пут, ријеке у сухој *земљи.
*Псал. 126,4.

20. Славиће Ме звијери пољске, змајеви и сове, што сам извео у пустињи воде, ријеке у земљи сухој, да напојим народ свој, изабраника својега.

21. Народ који саздах Себи, приповједаће хвалу Моју.

22. А ти, Јакове, не призива Ме, и бијах ти досадан, Израиљу.

23. Нијеси Ми принио јагњета на жртву паљеницу, и жртвама својим нијеси Ме почастио; нијесам Те нагонио да Ми служиш приносима, нити сам те трудио да Ми кадиш.

24. Нијеси Ми купио за новце када, нити си Ме претилином жртава својих наситио, него си Ме мучио својим гријесима, и досадио Ми безакоњем својим.

25. Ја, Ја сам бришем твоје пријеступе Себе ради, и *гријеха твојих не помињем.
*Псал. 51,9.

ПРАШТАЊЕ

26. Опомени Ме, да се судимо, казуј, да се оправдаш.

27. Отац твој први сагријеши, и учитељи твоји скривише Ми.

28. Зато ћу избацити из Светиње кнезове, и даћу Јакова у *проклетство и Израиља у †срамоту. *Дан. 9,11. †Псал. 79,4.

Излијевање духа милости.
Идолопоклонство је безумље.
Милост Господња и спасење Израиља.

44. Али сада чуј, *Јакове, слуго Мој, и Израиљу, којега изабрах. *Јер. 30,10; Иса. 41,8.

2. Овако вели Господ, који те је створио и саздао од утробе материне, и који ти помаже: Не бој се, слуго Мој Јакове, и мили, којега изабрах.

3. Јер ћу излити воду на жеднога и потоке на суху земљу, излићу Дух свој на потомство твоје и благослов свој на твоје ˘натражје. ˘покољење

4. И процвјетаће као у трави, као врбе покрај потока.

5. Овај ће рећи: Ја сам Господњи, а онај ће се звати по имену Јаковљеву, а други ће се писати својом руком Господњи, и презиваће се именом Израиљевијем.

6. Овако говори Господ Цар Израиљев и Избавитељ његов, Господ над војскама: Ја сам Први и Ја сам Посљедњи, и осим Мене нема Бога.

7. И ко као Ја оглашује и објављује ово, или Ми уређује откако населих стари народ? Нека им јави што ће бити и што ће доћи.

8. Не бојте се и не плашите се; нијесам ли ти давно казао и објавио? Ви сте Ми свједоци; има ли Бога осим Мене? Да, нема Стијене, не знам ниједне.

9. Који граде резане ликове, сви су ништа, и миле ствари њихове не помажу ништа, и оне су им свједоци да не виде и не разумију, да би се посрамили.

10. Ко гради бога и лије лик, није ни на какву корист.

11. Гле, сви ће се другови његови посрамити, и умјетници више од других људи; нека се скупе сви и стану, биће их страх и посрамиће се сви.

12. Ковач клијештима ради на живом угљевљу, и кује чекићем, и ради снагом своје руке, гладује, те изнемогне, и не пије воде, те сустане.

13. Дрводјеља растеже врпцу и биљежи црвенилом, теше и заокружује, и начиња као лик човјечји, као лијепа човјека, да стоји у кући.

14. Сијече себи кедре, и узима ˘чесвину и храст или што је најчвршће међу дрвећем шумским; сади јасен, и од дажда расте. ˘зимзелено дрво

15. И бива човјеку за огањ, и узме га, те се грије; упали га, те пече хљеб; и још гради од њега бога и клања му се; гради од њега лик резан, и пада на кољена пред њим.

16. Половину ложи на огањ, уз половину једе месо испекавши печење, и бива сит, и грије се и говори: Аха, огријах се, видјех огањ.

17. А од остатка гради бога, резан лик свој, пада пред њим на кољена и клања се, и моли му се и говори: Избави ме, јер си ти бог мој.

18. Не знају, нити разумију, јер су им очи заслијепљене да не виде, и *срца, да не разумију. *Псал. 81,12.

19. Нити узимају на ум, нема знања ни разума да би који рекао: Половину овога спалих на огањ, и на угљу од њега испекох хљеб, испекох месо и једох; и од остатка еда ли ћу начинити гад, и пању дрвеном хоћу ли се клањати?

20. Такав се храни пепелом, преварено *срце заводи га да не може избавити душе своје, нити рећи: Није ли лаж што ми је у десници? *5.Мој. 11,16.

21. Памти то, Јакове и Израиљу, јер си Мој слуга; Ја сам те саздао, слуга си Мој, Израиљу, нећу те заборавити.

22. Расућу као облак пријеступе твоје, и *гријехе твоје као маглу; врати се к Мени, јер сам те избавио. *Рим. 5,16; Иса. 43,25.

23. Пјевајте, *небеса, јер Господ учини, подвикујте, низине земаљске, попијевајте, горе, шуме и све дрвеће у њима, јер избави Господ Јакова и прослави се у Израиљу. *Псал. 69,34.

24. Овако говори *Господ, Избавитељ твој, који те је саздао од утробе материне: Ја Господ начиних све: †Разапех ‡небо сам, распростријех земљу сам собом; *Иса. 43,1. †Псал. 104,2. ‡О Јову 9,8.

25. Уништавам знаке лажљивцима, и враче обезумљујем, враћам натраг мудраце, и претварам *мудрост њихову у лудост; *1.Кор. 1,20.

26. Потврђујем ријеч слуге својега, и навршујем савјет гласника својих; говорим Јерусалиму: Населићеш се; и градовима Јудинијем: Сазидаћете се; и ˃пустолине њихове подигнућу; ˃развалине

27. Говорим дубини: Пресахни и исушићу ријеке твоје;

28. Говорим Киру: Пастир си Мој; и извршиће сву вољу Моју, и казаће Јерусалиму: Сазидаћеш се; и ˃Цркви: Основаћеш се. ˃Храму

Кир је оруђе Свемогућега за понижење идола и спасење Израиља.

45. Овако говори *Господ помазанику својему Киру, којега држим за десницу, да оборим пред њим народе и цареве распашем, да се отварају врата пред њим и да не буду врата затворена: *Иса. 41,13.

2. Ја ћу ићи пред тобом, и путеве неравне поравнићу, врата мједена разбићу и ˃пријеворнице гвоздене сломићу. ˃резе

3. И даћу ти благо тајно и богатство сакривено, да познаш да сам Ја Господ Бог Израиљев, који те зовем по имену.

4. Ради слуге својега Јакова и Израиља изабраника својега прозвах те именом твојим и ˃презименом, премда Ме не знаш. ˃именовах те

5. Ја сам Господ, и нема другога, осим Мене нема бога; опасах те, премда Ме не знаш,

6. Да би познали од истока сунчанога и од запада да нема другога осим Мене; Ја сам Господ и нема другога,

7. Који правим свјетлост и стварам мрак, градим мир и стварам зло; Ја Господ чиним све то.

8. Росите, небеса, озго, и облаци нека капљу правдом, нека се отвори земља и нека роди спасењем и заједно нека узрасте правда; Ја Господ створих то.

9. Тешко оном ко се свађа с Творцем својим; цријеп с другим цреповима нека се свађа; али хоће ли као рећи лончару својему: Шта радиш, за твој посао нема руку?

10. Тешко оном ко говори оцу: Шта рађаш, и жени: Што се порађаш?

11. Овако вели Господ Светац Израиљев и Творац његов: Питајте Ме шта ће бити; за синове Моје и за дјело руку Мојих наређујте Ми.

12. Ја сам начинио *Земљу и човјека на њој створио, Ја сам разапео небеса својим рукама, и свој војсци њиховој дао заповијест. *Јер. 27,5.

13. Ја га подигох у правди, и све путеве његове поравнићу; он ће сазидати Мој град и робље Моје отпустиће, не за новце ни за дарове, вели *Господ над војскама. *Језд. 1,1.

14. Овако вели *Господ: Труд мисирски и трговина етиопска и Саваца људи висока раста доћи ће к теби и бити твоја; за тобом ће пристати, у оковима ће ићи, и теби ће се клањати, теби ће се молити говорећи: Доиста, Бог је у теби, и нема другога бога. *Зах. 8,23; Зах. 8,22.

15. Да, Ти си Бог, који се криједш, Бог Израиљев, Спаситељ.

16. Они ће се сви постидјети и посрамити, отићи ће са срамотом свиколики који граде ликове.

17. А Израиља ће спасти Господ спасењем вјечнијем, нећете се постидјети нити ћете се осрамотити довијека.

18. Јер овако вели Господ, који је створио небо, Бог, који је саздао Земљу и начинио је и утврдио, и није је створио напразно, него је начинио да се на њој настава: Ја сам Господ, и нема другога.

19. Нијесам говорио тајно ни на мрачну мјесту на земљи, нијесам рекао нараштају Јаковљеву: Тражите Ме узалуд. Ја *Господ говорим правду, јављам што је право. *Иса. 48,16.

20. Скупите се и дођите, приступите сви који сте се избавили између народа. Ништа не знају који носе дрво од својега лика и моле се богу који не може помоћи.

21. Огласите, и доведите, нека вијећају заједно: Ко је то од старине казао? Ко је јавио још онда? Нијесам ли Ја, Господ? Нема осим Мене другога бога, нема бога праведнога и спаситеља другога осим Мене.

ПРАВЕДНОСТ

22. Погледајте у Мене, и спашћете се сви крајеви земаљски; јер сам Ја Бог, и нема другога.

23. Собом се заклех; изиђе из уста мојих ријеч праведна, и неће се порећи, да ће Ми се поклонити свако кољено, и заклињати се сваки језик,

24. И говориће: У Господу је правда и сила; к Њему ће доћи; али ће се посрамити сви који се гњеве на Њ.

25. У Господу ће се оправдати и прославити све потомство Израиљево.

Пад вавилонскијех идола. Спас је Израиљев у Богу који му је вјеран.

46. Паде ⁾*Вил, извали се ⁾Нево; ликови њихови метнуше се на животињу и на стоку; што носите, тешко је, и умориће.

⁾вавилонска божанства *Јер. 50,2.

2. Извалише се, падоше сви, не могоше избавити товара, *него и сами отидоше у ропство. *Јер. 48,7.

3. Слушајте Ме, доме Јаковљев и сви који сте остали од дома Израиљева, које носим од утробе, које држим од рођења.

4. И до старости ваше Ја ћу бити исти, и Ја ћу вас носити до сиједа вијека; Ја сам створио и Ја ћу носити, Ја ћу вас носити и избавићу.

5. С ким ћете Ме изједначити и испоредити, кога ћете Ми узети за прилику да би био као Ја?

6. Просипају злато из тобоца и мјере сребро на мјерила, плаћају златару да начини од њега бога, пред којим падају и клањају се.

7. Мећу га на раме и носе га, и постављају га на мјесто његово, те стоји и не миче се с мјеста својега; ако га ко зове, не одзива се нити га избавља из невоље његове.

8. Памтите то, и покажите се да сте људи, узмите на ум, преступници!

9. Памтите што је било од старине; јер сам Ја Бог, и нема другога бога, и нико није као Ја,

10. Који од почетка јављам крај и издалека што још није било; који кажем: Намјера Моја стоји и учинићу све што Ми је воља.

11. Зовем с истока птицу и из даљне земље човјека који ће извршити што сам наумио. Рекох и довешћу то, наумих и учинићу.

12. Слушајте Ме, који сте упорна срца, који сте далеко од *правде. *Рим. 10,3.

13. Приближих *правду своју, није далеко, и †спасење Моје неће одоцнити, јер ћу у Сиону поставити спасење, у Израиљу славу своју. *Иса. 56,1. †Јоил 2,32.

Пропаст суровога и празновјернога Вавилона.

47. Сиђи и сједни у прах, дјевојко, *кћери вавилонска; сједни на †земљу, нема пријестола, кћери халдејска; јер се нећеш више звати њежна и љупка.

*Јер. 48,18. †Плач 2,10.

2. Узми жрвње, и мељи брашно, открij косу своју, изуј се, ⁾загали ⁾⁾голијене, иди преко ријека. ⁾открij ⁾⁾део ноге од кољена до чланка

3. Откриће се голотиња твоја, и видјеће се срамота твоја; осветићу се, и нико Ми неће сметати.

4. Име је Избавитељу нашему Господ над војскама, Светац Израиљев.

5. Сједи ⁾мучећи, и уђи у таму, кћери халдејска; јер се нећеш више звати госпођа царствима. ⁾ћутећи

6. Разгњевих се на народ свој, оскврних насљедство своје и предадох га теби у руке; а ти им не показа милости; на старце си метала претешки јарам свој;

7. И говорила си: Довијека ћу бити госпођа; али никад нијеси то узимала на ум, нити си помишљала шта ће бити на посљедак.

8. Сада, дакле, чуј ово, која живиш у сластима и без бриге сједиш и говориш у срцу свом: Ја сам, и нема друге осим мене, нећу бити удовица нити ћу осиротјети.

9. То ће ти обоје доћи уједанпут, у исти дан, да осиротиш и обудовиш, доћи ће ти потпуно, због мноштва чини твојих и због велике силе чарања твога.

10. Јер си се поуздала у злоћу своју говорећи: Нико ме не види. Мудрост твоја и знање твоје преварише те, те си говорила у срцу свом: Ја сам, и осим мене нема друге.

11. Зато ће доћи на те зло, а нећеш знати одакле излази, и попашће те невоља, да је нећеш моћи одбити, и доћи ће на те уједанпут погибао, за коју нећеш знати.

12. Стани сада с врачањем својим и с мноштвом чини својих, око којих си се трудила од младости своје, не би ли се помогла, не би ли се окријепила.

13. Уморила си се од мноштва намјера својих; нека стану сада звјездари, који гледају звијезде, који проричу свакога мјесеца, и нека те сачувају од онога што ће доћи на те.

14. Гле, они су као пљева, огањ ће их спалити, ни сами себе неће избавити из пламена; неће остати →угља да се ко огрије, ни огња да би се посједјело код њега. →угљевља

15. Такви ће бити они с којима си се трудила и с којима си трговала од младости своје, разбјећи ће се сваки на своју страну; неће бити никога да те избави.

Господ тражи од својега тврдовратога народа да вјерује у Његову милост и спасење и да Га слуша.

48. Чујте ово, доме Јаковљев, који се зовете именом Израиљевијем, и из воде Јудине изиђосте, који се кунете именом Господњим, и Бога Израиљева помињете, али не по истини и по правди.

2. Јер се именују по светом граду, ослањају се на Бога Израиљева, којему је име Господ над војскама.

3. Што је прије бивало, казивах напријед одавна, и што из мојих уста изиђе и објавих, учиних брзо и зби се.

4. Знао сам да си упоран, и врат да ти је гвоздена жила, и чело да ти је од мједи.

5. И зато ти одавна објавих, прије него се зби казах ти, да не би рекао: Идол мој учини то, и лик мој резани и лик мој ливени заповједише тако.

6. Чуо си; погледај све то; а ви нећете ли објављивати? Отселе ти јављам ново и сакривено, што нијеси знао;

7. Сада се створи, а не одавно, и прије овога дана нијеси чуо, да не речеш: Гле, знао сам.

8. Нити си чуо ни знао, и прије ти се уши не отворише, јер знадијах да ћеш чинити невјеру, и да се зовеш преступник од утробе материне.

9. Имена својега ради устегнућу гњев свој, и ради хвале своје уздржаћу се према теби, да те не истријебим.

10. Ево, претопићу те, али не као *сребро, пребраћу те у пећи невоље.

*Псал. 66,10.

11. Себе ради, Себе ради учинићу, јер како би се хулило на име Моје? И славе своје нећу дати другоме.

12. Чуј ме, Јакове и Израиљу, којега Ја позвах: Ја сам Први, Ја сам и Посљедњи.

13. И Моја је рука основала *Земљу, и Моја је десница измјерила небеса пеђу; кад их зовнем, сви дођу. *Псал. 102,25.

14. Скупите се сви и чујте: Ко је од њих објавио ово? Господ га милује, он ће извршити вољу Његову на Вавилону, и мишица ће Његова бити насупрот Халдејцима.

15. Ја, Ја рекох, и позвах га, довешћу га, и биће срећан на свом путу.

16. Приступите к Мени, чујте ово: Од почетка нијесам говорио тајно; откако то би, бијах ондје; а сада *Господ Господ посла ме и Дух Његов. *Иса. 45,19.

17. Овако вели Господ, Избавитељ твој, Светац Израиљев: Ја сам Господ Бог твој који те учим да би напредовао, водим те путем којим треба да идеш.

18. О, да си пазио на заповјести Моје, мир би твој био као ријека, и правда твоја као валови морски;

19. И потомства би твојега било као пијеска, и порода утробе твоје као зрна његовијех; име се њихово не би затрло ни истријебило испред Мене.

20. Изиђите из Вавилона, бјежите од Халдејаца; гласно пјевајући објављујте, казујте, разглашујте до крајева земаљских; реците: Избави *Господ слугу својега Јакова.
*Зах. 2,6.

21. Неће ожеднети кад их поведе преко пустиње; *воду из стијене точиће им, јер ће расцијепити камен и потећи ће вода.
*2.Мој. 17,6.

МИР

22. Нема мира безбожницима, вели Господ.

Слуга Божији видјело идолопоклоницима и спас Израиљев. Господ тјеши народ свој.

49. Послушајте Ме, острва, и пазите, народи даљни. Господ Ме позва од утробе; од утробе матере Моје помену име Моје.

2. И учинио је уста Моја да су као оштар мач, у сјену руке своје сакри ме; учинио ме је сјајном стријелом, и у тулу својем сакри ме.

3. И рече ми: Ти си Слуга Мој, у Израиљу ћу се Тобом прославити.

4. А Ја рекох: Узалуд се трудих, узалуд и напразно потроших силу своју; али опет суд је Мој у Господа и посао Мој у Бога Мојега.

5. А сада говори Господ, који Ме је саздао од утробе материне да сам Му слуга, да Му доведем натраг Јакова; ако се Израиљ и не сабере, опет ћу се прославити пред Господом, и Бог ће Мој бити сила Моја.

6. И рече ми: Мало је да Ми будеш Слуга да се подигне племе Јаковљево и да се врати Остатак Израиљев, него Те учиних видјелом народима да будеш Моје спасење до крајева земаљских.

7. Овако вели Господ, Избавитељ Израиљев, Светац његов, ономе којега презиру, на кога се гади народ, слузи онијех који господаре: Цареви ће видјети и устати, и кнезови ће се поклонити због Господа, који је вјеран, ради Свеца Израиљева, који Те је изабрао.

8. Овако вели Господ: У вријеме милосно услиших Те, и у дан спасења помогох Ти; и чуваћу Те и даћу Те да будеш завјет народу да утврдиш земљу и наслиједиш опустјело насљедство;

9. Да кажеш сужњима: Изиђите; онима који су у мраку: Покажите се. Они ће покрај путева пасти, и паша ће им бити по свијем високим мјестима.

10. Неће бити гладни ни жедни, неће их бити врућина ни сунце; јер коме их је жао, Он ће их водити, и покрај извора воденијех проводиће их.

11. И све горе своје обратићу у путеве, и стазе ће Моје бити повишене.

12. Гле, ови ће издалека доћи, гле, и они од сјевера и од запада, и они из земље Синске.

САМИЛОСТ

13. Пјевајте, небеса, и весели се, Земљо, подвикујте, горе, весело; јер Господ утјеши свој народ, и на невољнике своје смилова се.

14. Али Сион рече: Остави ме *Господ, и заборави ме Господ.
*Иса. 54,6.

15. Може ли жена заборавити пород свој да се не смилује на чедо утробе своје? А да би га и заборавила, Ја нећу заборавити тебе.

16. Гле, на длановима сам те изрезао; зидови су твоји једнако преда Мном.

17. Похитјеће синови твоји, а који те раскопаваше и пустошише, отићи ће од тебе.

18. Подигни очи своје унаоколо, и види: Сви се они скупљају и иду к теби. Тако био Ја жив, вели Господ, свјема њима као накитом заодјенућеш се, и уресићеш се њима као невјеста.

19. Јер развалине твоје и пустолине и потрвена *земља твоја биће тада тијесна за становнике кад се удаље они који те прождираше.
*Зах. 10,10.

20. И *дјеца коју ћеш имати, пошто си била без дјеце, рећи ће да чујеш: Тијесно ми је ово мјесто, помакни се да се могу настанити.
*Мат. 3,9.

21. А ти ћеш рећи у срцу свом: Ко ми их роди, јер бијах сирота и ˇинокосна, заробљена и прогнана, и ко их отхрани? Ето, ја бијах остала сама, а гдје они бијаху? →сама

22. Овако вели *Господ Господ: Ево, подигнућу руку своју к народима, и к племенима ћу подигнути †заставу своју, и донијеће синове твоје у наручју, и кћери твоје на раменима ће се носити.

*Иса. 66,20. †Иса. 11,10.

23. И цареви ће бити хранитељи твоји и царице њихове твоје дојкиње, и клањаће ти се лицем до *земље, и прах с ногу твојих лизаће, и познаћеш да сам Ја †Господ, и да се неће осрамотити они који Мене чекају.

*4.Мој. 11,12. †Псал. 34,22.

24. Хоће ли се јунаку узети плијен и хоће ли се отети робље победнику?

25. Јер овако говори Господ: И робље јунаку узеће се и плијен победнику отеће се, јер ћу се Ја прети с онима који се с тобом пру, и синове твоје Ја ћу избавити;

26. И који ти криво чине, нахранићу их њиховијем месом и опиће се својом крвљу као новијем вином; и познаће свако тијело да сам Ја *Господ Спаситељ твој и Избавитељ твој, јаки Бог Јаковљев.

*Иса. 43,3.

Израиљ је одбачен због својијех безакоња. Слуга Господњи доноси спасење.

50. Овако вели Господ: Гдје је распусна *књига матере ваше којом је пустих? Или који је између ›рукодавалаца Мојих коме вас продадох? Гле, за безакоња своја продадосте се и за ваше пријеступе би пуштена мати ваша.

*5.Мој. 24,1. › повјерилаца

2. Зашто кад дођох не би никога? Кад звах, нико се не одазва? *Да није како год окраћала рука Моја, те не може искупити? Или нема у Мене снаге да избавим? Гле, пријетњом својом исушујем море; обраћам ријеке у пустињу да се усмрде рибе њихове зато што нестане воде, и мру од жеђи.

*4.Мој. 11,23; Иса. 59,1.

3. Облачим небеса у мрак, и костријет им дајем за покривач.

4. Господ Господ даде Ми језик учен да умијем проговорити згодну ријеч уморном; буди свако јутро, буди Ми уши, да Га слушам као ученици.

5. Господ Господ отвори Ми уши, и Ја се не противих, не отступих натраг.

6. Леђа своја подметах онима који Ме бијаху и образе своје онима који Ме чупаху; не заклоних лица својега од руга ни од запљувања.

7. Јер Ми Господ Господ помаже, зато се не осрамотих, зато ставих чело своје као кремен, и знам да се нећу постидјети.

8. *Близу је Онај који Ме правда; ко ће се прети са Мном? Станимо заједно; ко је супарник Мој, нека приступи к Мени.

*Рим. 8, 32-34.

9. Гле, Господ Господ помагаће Ми: Ко ће Ме осудити? Гле, сви ће они као хаљина овештати, мољац ће их изјести.

10. Ко се међу вама боји *Господа и слуша глас Слуге Његова? Ко ходи по мраку и нема видјела, нека се узда у име Господње и нека се ослања на Бога својега.

*Псал. 18,18; 2.Днев. 20,20.

11. Гле, сви који ложите огањ и опасујете се искрама, идите у свјетлости огња својега и у искрама које распалисте. То вам је из Моје руке, у мукама ћете лежати.

Праведни се враћају и настаје радост у Сиону.

51. Послушајте Ме који идете за правдом, који тражите Господа; погледајте стијену из које сте исјечени, и дубоку јаму из које сте ископани;

2. Погледајте Аврама, оца својега, и Сару, која вас је родила, како га ›инокосна позвах и благослових га и умножих га. › самог

3. Јер ће Господ утјешити Сион, утјешиће све развалине његове, и пустињу његову учиниће да буде као Едем и пустош његова као врт Господњи, радост ће се и весеље налазити у њему, захваљивање и пјевање.

4. Послушај Ме, народе Мој, и чуј Ме, роде Мој; јер ће закон од Мене изаћи и суд свој поставићу да буде видјело народима.

5. Близу је правда Моја, изаћи ће спасење Моје, и мишица ће Моја судити народима; Мене ће острва чекати и у Моју ће се мишицу уздати.

6. Подигните к небу очи своје и погледајте доље на Земљу; јер ће небеса ишчезнути као дим и Земља ће као хаљина овештати, и који на њој живе помријеће такођер; а спасење ће Моје остати довијека, и правде Моје неће нестати.

7. Послушајте Ме који знате правду, народе, којему је у срцу закон Мој. Не бојте се ружења људскога и од хуљења њихова не плашите се.

8. Јер ће их мољац изјести као хаљину, и као вуну изјешће их црв; а правда Моја остаје довијека и спасење Моје од кољена на кољено.

9. Пробуди се, пробуди се, обуци се у силу, мишицо Господња; пробуди се као у старо вријеме, за нараштаја прошлијех; нијеси ли ти исјекла ⸢Раву и ранила змаја?

⸢престоница Амонаца

10. Нијеси ли ти исушила море, воду бездана великога, од дубине морске начинила пут да прођу избављени?

11. Тако они које искупи Господ нека се врате и дођу у Сион пјевајући, и весеље вјечно нека буде над главом њиховом; радост и весеље нека задобију, а жалост и уздисање нека бјежи.

12. Ја, Ја сам Утјешитељ ваш; ко си ти да се бојиш човјека смртнога и сина човјечијега, који је као трава?

13. И заборавио си Бога Творца својега, који је разапео небеса и основао Земљу, и једнако се бојиш сваки дан гњева онога који те притјешњује кад се спрема да затире? А гдје је гњев онога који притјешњује?

14. Брзо ће се опростити сужањ, неће умријети у јами, нити ће бити без хљеба.

15. Јер сам Ја *Господ Бог твој, који раскидам море, да валови његови буче; Господ над војскама име Ми је. *2.Мој. 14,21.

16. Ја ти метнух у уста ријечи своје и сјеном руке своје заклоних те, да утврдим *небеса и оснујем †Земљу, и речем Сиону: Ти си Мој народ. *Иса. 65,17. †2.Петр. 3,13.

17. Пробуди се, пробуди се, устани, Јерусалиме, који си пио из руке Господње *чашу гњева Његова, пио си, и талог из страшне чаше испио си. *Откр. 14,10.

18. Од свијех синова које је родио ниједан га није водио, и од свијех синова које је отхранио ниједан га није прихватио за руку.

19. *Ово те двоје задеси; ко те пожали? Пустош и ⸢расап, и глад и мач; ко ће те утјешити? *Иса. 47,9. ⸢пропаст

20. *Синови твоји обамрли леже по крајевима свијех улица као ⸢биво у мрежи пуни гњева Господњега, и карања Бога твојега. *Плач 2,11. ⸢јелен

21. Зато чуј ово, невољни, и пијани, не од вина.

22. Овако вели *Господ твој, Господ и Бог твој, који брани свој народ: Ево узимам из твоје руке чашу страшну, талог у чаши гњева својега; нећеш више пити.

*Јер. 50,34.

23. Него ћу је дати у руке онима који те муче, који говорише души твојој: Сагни се да пријеђемо, и ти си им подметао леђа своја да буду као земља и као улица онима који прелазе.

Гласници мира објављују
спасење Сиона.

52. Пробуди се, пробуди се, обуци се у силу своју, Сионе; обуци красне хаљине своје, Јерусалиме граде свети; јер неће више ући у тебе необрезани и нечисти.

2. Отреси прах са себе, устани, сједи, Јерусалиме; скини окове с врата својега, заробљена кћери сионска.

3. Јер овако вели Господ: Забадава се продадосте, и искуписте се без новаца.

4. Јер овако вели Господ Господ: У Мисир сиђе Мој народ прије да ондје живе као дошљаци; али Асирци им чинише силу ни за што.

5. А сада шта ћу ту, вели Господ; јер је народ Мој заборављен ни за што; који владају њим, цвијеле га, вели Господ, и једнако сваки дан хули се на име Моје.

6. Зато ће познати народ Мој име Моје, зато ће познати у онај дан да сам Ја који говорим: Ево Ме.

7. Како су красне на горама ноге онога који носи добре гласе, који оглашује мир, који јавља добро, оглашује спасење, говори Сиону: Бог твој царује.

8. Стражари ће твоји подигнути глас, подигнуће глас, и сви ће запјевати, јер ће очима видјети гдје Господ води натраг Сион.

9. Кликујте и пјевајте, развалине јерусалимске, јер Господ утјеши народ свој, избави Јерусалим.

10. ˇЗагали Господ свету мишицу своју пред свијем народима, да виде сви крајеви земаљски спасење Бога нашега. ˇоткри

11. Отступите, отступите, изиђите одатле, не дотичите се ничега нечиста; изиђите испред Њега, очистите се ви који носите суде Господње.

12. Јер нећете изаћи у хитњи, нити ћете ићи бјежећи; јер ће *Господ ићи пред вама, и задња †војска биће вам Бог Израиљев.

*Суд. 4,14. †4.Мој. 10,25.

13. Гле, Слуга ће Мој бити срећан, подигнуће се и узвисиће се и прославиће се.

14. Како се многи зачудише Теби, што бијаше нагрђен у лицу мимо свакога *човјека, и у стасу мимо синове човјечије,

*Псал. 22,6.

15. Тако ће опет удивити многе народе, *цареви ће пред Њим затиснути уста своја, јер ће видјети што им није казивано и разумјеће што нијесу слушали.

*Иса. 49,7.

Патња и слава Слуге Божијег.

53. Ко вјерова проповиједању нашему, и мишица *Господња коме се откри?

*Јован 12,38.

2. Јер изниче пред Њим као шибљика, и као коријен из сухе земље; не би обличја ни љепоте у Њега; и видјесмо Га, и не бјеше ништа на очима, чега ради бисмо Га пожељели.

3. Презрен бјеше и одбачен између људи, болник и вичан болестима, и као један од кога свак заклања лице, презрен да Га ни за што не узимасмо.

4. А Он болести наше носи и немоћи наше узе на се, а ми мишљасмо да је рањен, да Га Бог бије и мучи.

5. Али Он би рањен за наше пријеступе, избијен за наша безакоња; кар бјеше на Њему нашега мира ради, и раном Његовом ми се исцијелисмо.

МИР

6. Сви ми као овце зађосмо, сваки од нас се окрену својим путем, и Господ пусти на Њ безакоње свијех нас.

7. Мучен би и злостављен, али не отвори уста својих; као јагње на заклање вођен би и као овца нијема пред онијем који је стриже не отвори уста својих.

8. Од тјескобе и од суда узе се, а род Његов ко ће исказати? Јер се истрже из земље живијех и за пријеступе народа Мојега би рањен.

9. Одредише Му гроб са злочинцима, али на смрти би с богатијем, јер не учини неправде, нити се нађе *пријевара у устима Његовијем.

*1.Пет. 2,22; 1.Јов. 3,5.

10. Али Господу би воља да Га бије, и даде Га на муке; кад положи живот свој у принос за *гријех, видјеће ˇнатражје, продужиће дане, и што је Господу угодно напредоваће Његовом руком.

*3.Мој. 9,15. ˇпотомство

11. Видјеће труд душе своје и наситиће се; праведни Слуга Мој оправдаће многе својим познањем, и сам ће носити безакоња њихова.

12. Зато ћу Му дати дио за многе, и са силнима ће дијелити плијен, јер је дао живот свој на смрт, и би метнут међу злочинце, и сам носи гријехе многих, и за злочинце се моли.

Бог обриче својему народу да ће се распространити по цијелом свијету и зајемчава му своју вјечну милост.

54. Весели се, *нероткињо која не рађаш, запјевај и покликни ти, која не трпиш мука од порођаја, јер напуштена има више †дјеце него ли она која има мужа, вели Господ.

*1.Сам. 2,5. †Гал. 4,27.

2. Рашири мјесто шатора својега, и завјесе стана твојега нека се разастру, не брани, продужи ужа своја, коље своје утврди.

3. Јер ћеш се надесно и налијево распрострaнити, и потомство ће твоје наслиједити народе, и пусте ће градове населити.

4. Не бој се, јер се нећеш осрамотити, и немој се стидјети, јер нећеш бити пријекорна, него ћеш заборавити срамоту младости своје, и пријекора удовишта својега нећеш се више сјећати.

5. Јер ти је муж Творац твој, име Му је Господ над војскама, и Избавитељ ти је Светац Израиљев, Бог свој Земљи зваће се.

6. Јер као жену остављену и у духу ожалошћену дозва те Господ, и као младу жену пуштену, говори Господ.

7. За мало оставих те, али с великом милошћу прибраћу те.

8. У малом гњеву сакрих зачас лице своје од тебе, али ћу те вјечном милошћу помиловати, вели Избавитељ твој Господ.

9. Јер ми је то као потоп Нојев: јер као што се заклех да потоп Нојев неће више доћи на Земљу, тако се заклех да се нећу разгњевити на те нити ћу те карати.

ПОУЗДАНОСТ

10. Ако ће се и горе помакнути и хумови се поколебати, опет милост Моја неће се одмакнути од тебе, и завјет мира Мојега неће се поколебати, вели *Господ, који ти је милостив. *Јер. 31,36.

11. Невољнице, коју вјетар размеће, која си без утјехе, ево Ја ћу намјестити камење твоје на мрамору порфирном, и ➔основаћу те на сафирима. ➔утемељићу

12. И начинићу ти прозоре од кристала, и врата од камена рубина, и све међе твоје од драгога камења.

13. А синови ће твоји сви бити научени од *Господа, и обилан мир имаће синови твоји. *Јер. 31,34.

14. Правдом ћеш се утврдити, далеко ћеш бити од насиља, те се нећеш бојати, и од страхоте, јер ти се неће приближити.

15. Гле, биће их који ће се сабирати на те, али неће бити од Мене; који се год саберу на те, пашће.

16. Гле, Ја сам створио ковача који распаљује угљевље и вади оруђе за свој посао, Ја сам створио и крвника да убија.

17. Никакво оружје начињено против тебе неће бити срећно, и сваки језик који се подигне на те на суду сапрећеш. То је насљедство слуга Господњих и *правда њихова од Мене, вели Господ. *Иса. 45,24.

Општи позив на завјет милости.
Сила ријечи Божије.

55. Ој жедни који сте год, ходите на воду, и који немате новаца, ходите, купујте и једите; ходите, купујте без новаца и без плате вина и млијека.

2. Зашто трошите новце своје на оно што није храна, и труд свој на оно што не сити? Слушајте Ме, па ћете јести што је добро, и душа ће се ваша насладити претилине.

3. Пригните ухо своје и ходите к Мени; послушајте, и жива ће бити душа ваша, и учинићу с вама завјет вјечан, милости Давидове истините.

4. Ево, дадох те за свједока народима, за вођу и заповједника народима.

5. Ево, зваћеш народ којега нијеси знао, и народи који те нијесу знали стећи ће се к теби, ради Господа Бога твојега и Свеца Израиљева, јер те прослави.

6. Тражите Господа, док се може наћи; призивајте Га, докле је близу.

7. Нека безбожник остави свој пут и неправедник мисли своје; и нека се врати ка Господу, и смиловаћу се на њ, и к Богу нашему, јер прашта много.

8. Јер мисли Моје нијесу ваше мисли, нити су ваши путеви Моји путеви, вели Господ;

9. Него колико су небеса више од земље, толико су путеви Моји виши од ваших путева, и мисли Моје од ваших мисли.

10. Јер како пада дажд или снијег с неба и не враћа се онамо, него натапа *земљу и учини да рађа и да се зелени, да даје сјемена да се сије и хљеба да се једе, *Ос. 2,21.

11. Тако ће бити ријеч Моја кад изиђе из Мојих уста: Неће се вратити к Мени празна, него ће учинити што Ми је драго, и срећно ће свршити на што је пошљем.

12. Јер ћете с весељем изаћи, и у миру ћете бити вођени; горе и брегови пјеваће пред вама од радости, и сва ће дрвета пољска пљескати рукама.

13. Мјесто трња никнуће јела, мјесто коприве никнуће мирта; и то ће бити Господу у славу, за вјечан знак, којега неће нестати.

Опомињање на спасење које ће доћи. Обраћење незнабожаца. Казна за рђаве народне пастире.

56. Овако вели Господ: Пазите на суд, и творите правду, јер ће скоро доћи спасење Моје, и правда ће се Моја објавити.

2. Благо човјеку који тако чини, и сину човјечијему који се држи тога чувајући Суботу да је не оскврни, чувајући руку своју да не учини зла.

3. И нека не говори туђин који пристане уз Господа: Господ ме је одлучио од свога народа; и нека не говори ⇘ушкопљеник: Гле, ја сам сухо дрво. →без приступа у Храм

4. Јер овако вели Господ за ушкопљенике: Који држе Суботе моје и избирају што је Мени угодно, и држе завјет Мој,

5. Њима ћу дати у дому свом и међу зидовима својим мјесто и име боље него синова и кћери, име вјечно даћу свакоме од њих, које се неће затрти.

СУБОТА

6. А туђине који пристану уз Господа да Му служе и да љубе име Господње, да Му буду слуге, који год држе Суботу да је не оскврне и држе завјет Мој,

7. Њих ћу довести на свету гору своју и развеселићу их у дому својем молитвеном; жртве њихове паљенице и друге жртве биће угодне на олтару Мом, јер ће се дом Мој звати Дом молитве свијем народима.

8. Господ, Господ говори, који сабира прогнанике Израиљеве: Још ћу му сабрати осим онијех који су сабрани.

9. Све звијери пољске, ходите да једете, све звијери шумске.

10. Сви су му стражари *слијепи, ништа не знају, сви су они пси нијеми, не могу лајати, сањиви су, леже, мио им је дријемеж. *Мат. 15,14.

11. И пси су прождрљиви, који не знају за ситост; и пастири су који не знају за разум, сваки се окреће својим путем, сваки за својом коришћу са свога краја.

12. Ходите, узећу вина и напићемо се силовита пића, и сјутра ће бити као данас, и још много више.

Мир праведника и у смрти; немир безбожника.

57. Праведник мре, и нико не мари; и побожни се људи узимају, а нико се не сјећа да се пред зло узима праведник;

2. Долази у мир и почива на постељи својој ко год ходи правијем путем.

3. А ви синови врачарини, роде блуднички, који блуд чините, приступите овамо.

4. Коме се ругате? На кога разваљујете уста и плазите језик? Нијесте ли синови преступнички, нараштај лажни?

5. Који се упаљујете за луговима, *под сваким зеленијем дрветом, кољете синове своје у потоцима, под врлетима каменијем. *Јер. 2,20.

6. Дио ти је међу глатким камењем поточним; то је, то је твој дио; њему љеваш наљев свој, приносиш дар; тијем ли ћу се умирити?

7. На гори високој и узвишеној мећеш постељу своју; и онамо излазиш да принесеш жртву.

8. И иза врата и иза довратака мећеш спомен свој; отступивши од Мене откриваш се, и изашавши горе шириш одар свој, уговараш с њима, мила ти је постеља њихова, гдје угледаш мјесто.

9. Идеш к цару с уљем, с многим мирисима својим; шаљеш посланике своје далеко и понижаваш се до гроба.

10. Од даљнога пута свога уморна не кажеш: Залуду. Налазиш живот руци својој, зато не сустајеш.

11. И од кога си се уплашила и кога си се побојала, те си слагала и нијеси се Мене опомињала нити си марила? Што Ја мучах одавна, зато ли Ме се не бојиш?

12. Ја ћу објавити твоју правду и твоја дјела; али ти неће помоћи.

13. Кад станеш викати, нека те избаве идоли које си сабрала; али ће их све вје-

тар однијети, и узеће их таштина. Али ко се у Ме узда, наслиједиће *земљу и добиће свету гору Моју. *Псал. 37,3.

14. И рећи ће се: Поравните, поравните, приправите пут, уклоните сметње с пута народа Мојега.

15. Јер овако говори Високи и Узвишени, који живи у вјечности, којему је име Свети: На висини и у Светињи станујем и с онијем ко је скрушена *срца и смјерна духа оживљујући дух смјернијех и оживљујући срце скрушенијех. *Псал. 34,18.

16. Јер се нећу једнако прети нити ћу се довијека гњевити, јер би ишчезнуо преда Мном дух и душе које сам створио.

17. За безакоње лакомости његове разгњевих се, и ударих га, сакрих се и разгњевих се, јер одметнувши се отиде путем *срца својега. *Језек. 33,31.

ИСЦЈЕЉЕЊЕ

18. Видим путеве његове, али ћу га исцијелити, водићу га и даћу опет утјеху њему и његовијем који туже.

19. Ја стварам плод уснама: Мир, мир ономе ко је далеко и ко је близу, вели *Господ, и исцијелићу га. *Дјела 2,39.

20. А безбожници су као море усколебано, које се не може умирити и вода његова измеће нечистоћу и блато.

21. Нема мира безбожницима, вели Бог мој.

Казна за привидну светост. Благослов за истинску службу Богу.

58. Вичи из грла, не устежи се, подигни глас свој као *труба, и објави народу Мојему безакоња његова и дому Јаковљеву гријехе њихове, *Језек. 33,3.

2. Премда Ме сваки дан траже и ради су знати путеве Моје, као народ који твори правду и не оставља суда Бога својега; ишту од Мене судове праведне, желе приближити се к Богу.

3. Зашто постисмо, веле, а Ти не погледа, мучисмо се и понизисмо, а Ти не хтје знати? Гле, кад постите, чините своју вољу и изгоните све што вам је ко дужан.

4. Ето постите да се прете и свађате и да бијете песницом безбожно. Немојте постити тако као данас, да би се чуо горе глас ваш.

5. Такав ли је пост који изабрах да се човјек мучи један дан? Да савија главу своју као сита и да стере пода се костријет и пепео? То ли ћеш звати пост и дан угодан Господу?

6. А није ли ово пост што изабрах: Да развежеш свезе безбожности, да раздријешиш ремење од бремена, да отпустиш потлачене, и да изломите сваки јарам?

7. Није ли да преламаш хљеб свој гладноме, и сиромахе прогнане да уведеш у кућу? Кад видиш гола, да га одјенеш, и да се не криједш од својега тијела?

8. Тада ће синути видјело твоје као зора, и здравље ће твоје брзо процвасти, и пред тобом ће ићи правда твоја, слава Господња биће ти задња стража.

9. Тада ћеш призивати, и Господ ће те чути: Викаћеш, и рећи ће: Ево ме. Ако избациш између себе јарам и престанеш пружати прст и говорити зло;

10. И ако отвориш душу своју гладноме, и наситиш душу невољну; тада ће засјати у мраку видјело твоје и тама ће твоја бити као подне.

11. Јер ће те Господ водити вазда, и ситиће душу твоју на суши, и кости твоје кријепиће, и бићеш као врт заливен и као извор којему вода не пресише.

12. И твоји ће сазидати старе пустолине, и подигнућеш темеље који ће стајати од кољена до кољена, и прозваћеш се: Који сазида развалине и оправи путеве за насеље.

13. Ако одвратиш ногу своју од *Суботе да не чиниш што је теби драго на мој свети дан, и ако прозовеш Суботу милином, свети дан Господњи славнијем, и будеш га славио не идући својим путовима и не чинећи што је теби драго, ни говорећи ријечи, *3.Мој. 19,30.

14. Тада ћеш се веселити у *Господу, и извешћу те на висине земаљске, и даћу ти да једеш насљедство Јакова оца својега; јер уста †Господња рекоше.

*О Јову 22,26. †Иса. 1,20.

Поквареност безбожног народа. Обрицање Спаситеља.

59. Гле, није окраћала рука *Господња да не може спасти, нити је отежало ухо Његово да не може чути.

*4.Мој. 11,23.

2. Него безакоња ваша раставише вас с Богом вашим, и гријеси ваши заклонише лице Његово од вас, да не чује.

3. Јер су руке ваше оскврњене крвљу и прсти ваши безакоњем; усне ваше говоре лаж и језик ваш изриче опачину.

4. Нема никога да виче за правду, нити има кога да се пре за истину; уздају се у ништавило, и говоре лаж; зачињу невољу, и рађају муку.

5. Носе јаја аспидина и ткају паучину; ко поједе јаје њихово умре, и ако које разбије, изађе гуја.

6. Платно њихово није за хаљине, нити ће се они одјенути својим послом; посао је њихов безакоње и у рукама је њиховијем насиље.

7. Ноге им трче на зло и брзе су на прољевање крви праве; мисли су њихове безакоње; на путевима је њиховијем пустош и расап.

8. Пута мирнога не знају, и на путевима њиховијем нема правде; начинили су себи криве стазе; ко год иде по њима, не зна за мир.

9. Зато је суд далеко од нас, и правда не долази до нас; чекамо видјело, а оно, ето мрак; свјетлост, а оно ходимо по тами.

10. Пипамо као слијепи зид, као они који немају очију пипамо; спотичемо се у подне као у сумрачје; у обиљу смо као мртви.

11. Мумламо свиколики као медвједи, и једнако учемо као голубице; чекамо суд, а њега нема, спасење, а оно је далеко од нас.

12. Јер се пријеступи наши умножише пред Тобом и гријеси наши свједоче на нас; јер су пријеступи наши код нас и безакоња своја знамо,

13. Да невјеру учинисмо и слагасмо Господу, и отступисмо од Бога својега, говорисмо о насиљу и ˃одмету, да састављасмо и износисмо из *срца ријечи лажне.

˃побуни *Мат. 12,34.

14. Зато суд отступи натраг, и правда стоји далеко; јер истина паде на улици и правда не може да прође.

15. И истине је нестало, и ко се уклања ода зла, постаје плијен. То видје Господ, и не би Му мило што нема суда.

16. И видје гдје нема *човјека, и зачуди се што нема посредника; зато учини му спасење мишица Његова, и правда Његова подуприје га.

*Јер. 5,1.

17. Јер се обуче у *правду као у оклоп, и ˃шљем спасења метну на главу; одједе се осветом као одијелом, и огрте се ревношћу као плаштем.

*2.Кор. 6,7. ˃кацигу

18. По дјелима, по дјелима да врати гњев противницима својим, плату непријатељима својим, острвима да плати.

19. И бојаће се имена Господњега са запада, и славе Његове с *истока сунчанога; јер ће непријатељ навалити као †ријека, а Дух ће Господњи подигнути заставу супрот њему.

*Псал. 113,3. †Откр. 12,15.

20. И доћи ће *Избавитељ у Сион и к онима од Јакова који се обраћају од гријеха, вели Господ.

*Рим. 11,26.

21. А ово ће бити *завјет Мој с њима, вели †Господ: Дух Мој, који је у теби, и ријечи Моје, које метнух у уста твоја, неће отићи од уста твојих ни од уста потомства твојега, ни од уста потомства потомства твојега, вели ‡Господ, отселе и довијека.

*Јевр. 8,10. †Иса. 61,1. ‡Иса. 57,19.

Слава Сиона. Обраћење незнабожаца. Господ је вјечно видјело својему народу.

60. Устани, свијетли се, јер дође *свјетлост твоја, и слава Господња обасја те.

*Иса. 4,5.

2. Јер, гле, мрак ће покрити Земљу и тама народе; а тебе ће обасјати Господ и слава Његова показаће се над тобом.

3. И народи ће доћи к видјелу твојему и ка свјетлости која ће те обасјати.

4. Подигни очи своје унаоколо, и види: Сви се скупљају и иду к теби, синови ће твоји издалека доћи и кћери твоје носиће се у наручју.

5. Тада ћеш видјети, и обрадоваћеш се, и срце ће ти се удивити и раширити, јер ће се к теби окренути мноштво морско и сила народа доћи ће к теби.

6. Мноштво камила прекрилиће те, ˀдромедари из Мадијама и Ефе; сви из Саве доћи ће, злато и кад донијеће, и славу Господњу јављаће. ˀједногрбе камиле

7. Сва стада кидарска скупиће се к теби, овнови навајотски биће ти на потребу; принесени на олтару Мом биће угодни, и дом славе своје прославићу.

8. Ко су оно што лете као облаци и као голубови на прозоре своје?

9. Острва ће Ме чекати и прве лађе тарсијске, да довезу синове твоје издалека, и с њима сребро њихово и злато њихово, имену Господа Бога твојега и Свеца Израиљева, јер Он те прослави.

10. И туђини ће сазидати зидове твоје, и *цареви њихови служиће ти; јер у гњеву свом ударих те, а по милости својој помиловаћу те. *Откр. 21,24.

11. И твоја ће врата бити свагда отворена, неће се затварати ни дању ни ноћу, да ти се доведе сила народа, и цареви њихови да се доведу.

12. Јер народ и царство, које ти не би служило, погинуће, такви ће се народи сасвијем затрти.

13. Слава *ливанска теби ће доћи, јела, бријест и шимшир, да украсе мјесто Светиње Моје да бих прославио мјесто ногу својих. *Иса. 35,2.

14. И синови онијех који су те мучили доћи ће к теби клањајући се, и сви који те презираше падаће к стопалима ногу твојих, и зваће те градом Господњим, Сионом Свеца Израиљева.

15. Што си био остављен и мрзак тако да нико није пролазио кроза те, мјесто тога ћу ти учинити вјечну славу, и весеље од кољена до кољена.

16. Јер ћеш млијеко народа сати, и дојке царске дојићеш, и познаћеш да сам Ја *Господ †Спаситељ твој и Избавитељ твој, Силни Јаковљев. *Псал. 98,2. †Иса. 43,3.

17. Мјесто мједи донијећу злата, и мјесто гвожђа донијећу сребра, и мједи мјесто дрва, и гвожђа мјесто камења, и поставићу ти за управитеље мир и за настојнике правду.

18. Неће се више чути о насиљу у твојој *земљи ни о пустошењу и потирању на međама твојим; него ћеш звати зидове своје спасењем и врата своја хвалом. *Иса. 26,1.

19. Неће ти више бити *Сунце видјело дању, нити ће ти сјајни Мјесец свијетлити; него ће ти †Господ бити Видјело вјечно и Бог твој биће ти Слава. *Откр. 21,23. †Зах. 2,5.

20. Неће више залазити *сунце твоје, нити ће мјесец твој помрчати; јер ће ти Господ бити Видјело вјечно, и дани жалости твоје свршиће се. *Амос 8,9.

21. И твој ће народ бити сав праведан, наслиједиће *земљу навијек; младица коју сам посадио, дјело руку Мојих биће на Моју славу. *Псал. 37,11.

22. Од малога ће постати тисућа и од нејакога силан народ; Ја Господ брзо ћу учинити то кад буде вријеме.

Јеванђеље о будућем Месији пуном милости.

61. Дух је Господа Бога на Мени, јер Ме *Господ помаза да јављам добре гласе кроткима, посла Ме да завијем рањене у срцу, да огласим заробљенима слободу и сужњима да ће им се отворити тамница. *Псал. 34,18.

2. Да огласим годину милости Господње и дан освете Бога нашега, да утјешим све жалосне,

3. Да учиним жалоснима у Сиону и дам им накит мјесто пепела, уље радости мјесто жалости, одијело за похвалу мјесто духа тужнога, да се прозову храстови правде, сад Господњи за славу Његову.

4. И они ће сазидати давнашње ˀпустолине, подигнуће старе развалине и ˀˀпоновиће градове пусте, што леже развањени од много нараштаја. ˀпуста мјеста ˀˀобновиће

5. И туђини ће стајати и пасти стада ваша, и иностранци ће бити ваши орачи и виноградари.

6. А ви ћете се звати свештеници Господњи, слуге Бога нашега, говориће вам се, благо народа јешћете и славом њиховом хвалићете се.

7. Уместо двоструке срамоте ваше, и као што се пјеваше: Руг је дио њихов; зато ћете у земљи њиховој наслиједити двојином и имаћете вјечну радост.

8. Јер Ја Господ љубим правду и мрзим на грабеж и жртву паљеницу од њега, и даћу им плату уистину, и вјечан завјет учинићу с њима.

9. И потомство ће се њихово знати у народима и ᵓнатражје њихово међу племенима; ко их год види познаће их да су потомство које је благословио Господ.

ᵓмлади нараштај

10. Веома ћу се радовати у *Господу, и душа ће се моја веселити у Богу мојем, јер ме обуче у хаљине спасења и плаштем правде огрте ме као кад женик намјести накит и као кад се †невјеста уреси уресом својим. *Јоил 2,23. †Откр. 21,2.

11. Јер као што из *земље расте биље и у врту ниче што се посије, тако ће Господ Бог учинити да никне †правда и похвала пред свијем народима. *Иса. 45,8. †Иса. 46,13.

Будућа слава Сиона.

62. Сиона ради нећу умукнути, и Јерусалима ради нећу се умирити, докле не изађе као свјетлост правда његова и спасење се његово разгори као свијећа.

2. Тада ће видјети народи правду твоју и сви цареви славу твоју, и прозваћеш се новијем именом, које ће уста Господња изрећи.

3. И бићеш красан вијенац у руци Господњој и царска круна у руци Бога својега.

4. Нећеш се више звати Остављена, нити ће се земља твоја звати Пустош, него ћеш се звати милина Моја и земља твоја Удата, јер ћеш бити мио Господу и земља ће твоја бити удата.

5. Јер као што се момак жени дјевојком, тако ће се синови твоји оженити тобом; и како се радује женик невјести, тако ће се теби радовати Бог твој.

6. На зидовима твојим, Јерусалиме, поставих стражаре, који неће умукнути нигда, ни дању ни ноћу. Који помињете Господа, немојте мучати.

7. И не дајте да се умукне о Њему, докле не утврди и учини Јерусалим славом на Земљи.

8. Закле се Господ десницом својом и крјепком мишицом својом: Нећу више дати жита твојега непријатељима твојим да једу, нити ће туђини пити вина твојега, око којега си се трудио;

9. Него који га жању, они ће га јести и хвалити Господа, и који га беру они ће га пити у тријемовима Светиње Моје.

10. Прођите, прођите кроз врата, *приправите пут народу; поравните, поравните пут, уклоните камење, подигните заставу народима. *Иса. 57,14.

11. Ево, *Господ огласи до крајева земаљских; реците †кћери сионској: Ево, Спаситељ твој иде; ево, ‡плата је Његова код Њега и дјело Његово пред Њим.

*Иса. 40,10. †Зах. 9,9. ‡Откр. 22,12.

12. И они ће се прозвати народ свети, искупљеници Господњи; а ти ћеш се прозвати: Тражени, Град неостављени.

Господ гази непријатеље. Осврт на старе дане. Молитва за спасење.

63. Ко је оно што иде из Едома, из Восора, у црвенијем хаљинама, красно одјевен, корачајући у величини силе своје? Ја сам, који говорим правду и вриједан сам спасти.

2. Зашто Ти је црвено одијело и хаљине Ти као у онога који гази у каци?

3. Газих сам у каци, и нико између народа не бјеше са Мном; али их изгазих у гњеву свом и потлачих у љутини својој; и крв њихова попрска Ми хаљине и искаљах све одијело своје.

4. Јер је дан од освете у срцу Мом, и дође година да се Моји искупе.

5. Погледах, а никога не бјеше да помогне, и зачудих се што никога не бјеше да подупре; али Ме десница Моја избави и јарост Моја подуприје Ме.

6. И изгазих народе у гњеву свом, и опојих их јарошћу својом, и пролих на земљу крв њихову.

7. Помињаћу доброту Господњу, хвалу Господњу за све што нам је учинио Го-

спод, и мноштво добра што је учинио дому Израиљеву по милости својој и по великој доброти својој.

8. Јер рече: Доиста су Мој народ, синови, који неће изневјерити. И би им Спаситељ.

9. У свакој тузи њиховој Он бјеше тужан, и *анђео, који је пред Њим, спасе их. Љубави своје ради и ˇмилости своје ради Он их избави, и подиже их и носи их све вријеме. *2.Мој. 33,14. ˇблагодати

БЛАГОДАТ

10. Али се одметаше и жалостише Свети Дух Његов; зато им поста непријатељ, и ратова на њих.

11. Али се опомену старијех времена, Мојсија, народа својега: Гдје је Онај који их изведе из мора с пастирем стада својега? Гдје је Онај што метну усред њих Свети Дух свој?

12. Који их води славном мишицом својом за десницу Мојсијеву? Који *раздвоји воду пред њима, да стече себи вјечно име? *2.Мој. 14,22.

13. Који их води преко бездана као коња преко пустиње, да се не спотакоше?

14. Дух Господњи води их тихо, као кад стока слази у долину; тако си водио свој народ да стечеш себи славно име.

15. Погледај с Неба, и види из стана Светиње своје и славе своје, гдје је ревност Твоја и сила Твоја, мноштво милосрђа Твојега и милости Твоје? Еда ли ће се мени ˇустегнути? ˇускратити

16. Ти си заиста Отац наш, ако и не зна Аврам за нас, и Израиљ нас не познаје; Ти си, Господе, Отац наш, име Ти је откако је вијека: Избавитељ наш.

17. Зашто си нам дао да зађемо, Господе, с путева Твојих, да нам отврдне *срце да Те се не бојимо? Врати се ради слугу својих, ради племена насљедства својега.

*Иса. 6,10.

18. За мало наслиједи народ светости Твоје; непријатељи наши погазише светињу Твоју.

19. Постасмо као они којима нијеси нигда владао нити је призивано име Твоје над њима.

Наставак молитве за спасење.

64. О да би раздро *небеса и сишао, да се растопе горе од Тебе,

*2.Сам. 22,10.

2. Као што се на огњу разгори грање и вода узаври од огња, да име Твоје познају непријатељи Твоји и да народи дрхћу од Тебе.

3. Кад си чинио страхоте којима се не надасмо, Ти си слазио, и горе се растапаху од Тебе.

4. Откако је вијека не чу се, нити се ушима дозна, нити око видје Бога осим Тебе да би тако учинио онима који Га чекају.

5. Сретао си онога који се радује творећи правду; помињу Те на путовима Твојим; гле, Ти си се разгњевио што griјешисмо; да на њима једнако остасмо, бисмо се спасли.

6. Али сви бијасмо као нечисто што, и сва наша правда као нечиста хаљина; зато опадосмо сви као лист, и безакоња наша као вјетар однесоше нас.

7. Никога не би да призива име Твоје, да устане да се Тебе држи, јер си сакрио лице своје од нас и растопио си нас безакоњем нашим.

8. Али сада, Господе, Ти си наш Отац; ми смо ˇкао, а Ти си наш Лончар, и сви смо дјело руку Твојих. ˇглина

9. Господе, не гњеви се веома, и не помињи довијека безакоња; ево, погледај; ми смо сви Твој народ.

10. Градови светости Твоје опустјеше; Сион опустје, Јерусалим поста пустош.

11. Дом наше *Светиње и наше красоте, у коме Те славише оци наши, изгорје огњем, и све што нам бјеше драго потрвено је.

*Псал. 74,7.

12. Хоћеш ли се на то уздржати, Господе, и ˇмучати, и једнако нас мучити? ˇћутати

Одговор Господњи: Примање незнабожаца и Остатка од Израиља. Кажњавање народа који се отпадио. Ново небо и нова Земља.

65. Потражише Ме који не питаху за Ме; нађоше Ме који Ме не тражаху; рекох народу који се не зове Мојим именом: Ево Ме, ево Ме.

2. Ваздан пружах руке своје народу непокорну, који иде за својим мислима путем који није добар,

3. Народу, који Ме једнако гњеви у очи, који приноси жртве у вртовима и кади на опекама;

4. Који сједе код гробова и ноћују у пећинама, једу месо свињеће и јуха им је нечиста у судовима;

5. Који говоре: Одлази, не дохватај ме се, јер сам светији од тебе. Ти су дим у ноздрвама Мојим, огањ који гори ваздан.

6. Ето, написано је преда Мном: Нећу мучати, него ћу платити, платићу им у њедра.

7. За безакоња ваша и за безакоња отаца ваших, вели Господ, који кадише на горама, и на хумовима ружише Ме, измјерићу им у њедра плату за дјела која чинише од почетка.

8. Овако вели Господ: Као кад ко нађе вина у грозду, па рече: Не квари га, јер је благослов у њему, тако ћу учинити ради слугу својих, нећу их потрти свијех,

9. Јер ћу извести нараштај из Јакова и из Јуде насљедника горама својим, и наслиједиће их избраници Моји, и слуге Моје населиће се ондје.

10. А Сарон ће бити тор за овце и *долина ахорска почивалиште за говеда народу Мојему који Ме тражи. *Ос. 2,15.

11. А ви, који остављате Господа, који заборављате свету гору Моју, који постављате сто ˇГаду и љевате наљев ˇˇМенију,

→бог среће →→бог судбине

12. Вас ћу избројити под мач, и сви ћете припасти на клање, јер звах а ви се не одзивасте, говорих а ви не слушасте, него чинисте што је зло преда Мном и изабрасте што Мени није по вољи.

13. Зато овако вели *Господ †Господ: Гле, слуге ће Моје јести, а ви ћете гладовати; гле, слуге ће Моје пити, а ви ћете бити жедни; гле, слуге ће се Моје веселити, а ви ћете се стидјети. *Језек. 35,14. †Иса. 62,9.

14. Гле, слуге ће Моје пјевати од радости у срцу, а ви ћете викати од жалости у срцу и ридаћете од туге у духу.

15. И оставићете име своје избранима Мојим за ˇуклин; и *Господ ће те Бог убити, а слуге ће своје назвати другим именом.

→проклетство *Јер. 29,22.

16. Ко се узблагосиља на *Земљи, благосиљаће се Богом истинијем; а ко се ускуне на Земљи, клеће се Богом истинијем; јер ће се прве невоље заборавити и сакривене ће бити од очију Мојих. *Иса. 19,18.

17. Јер, гле, Ја ћу створити нова небеса и нову *Земљу, и што је прије било неће се помињати нити ће на ум долазити. *2.Петр. 3,13.

18. Него се радујте и веселите се довијека због онога што ћу Ја створити; јер гле, Ја ћу створити Јерусалим да буде весеље и народ његов да буде радост.

19. И Ја ћу се веселити због Јерусалима, и радоваћу се због народа својега, и неће се више чути у њему плач ни јаук.

20. Неће више бити ондје малога дјетета које живи мало дана, ни старца који не би навршио дана својих; јер ће најмлађи умирати од сто година, а *грјешник од сто година биће проклет. *Проп. 8,12.

21. И они ће градити куће и сједјеће у њима; и садиће винограде и јешће род њихов.

22. Неће они градити а други се населити, неће садити а други јести, јер ће дани народу мојему бити као дани дрвету, и избраницима ће мојим ˇовештати дјела руку њиховијех. →постати непролазна

23. Неће радити узалуд, нити ће рађати за страх, јер ће бити нараштај благословенијех од *Господа, и натражје ће њихово бити с њима. *Мал. 3,12; Иса. 49,4.

24. И прије него повичу, Ја ћу се одазвати; још ће говорити, а Ја ћу услишити.

25. Вук и *јагње заједно ће пасти, и лав ће јести сламу као во; а змији ће бити храна прах; неће удити ни потирати на свој Светој гори мојој, вели †Господ.

*Откр. 14,1. †1.Мој. 3,14.

Кажњавање претворица. Спас Новога Јерусалима и значај за све народе. Посљедњи суд.

66. Овако вели Господ: *Небо је †пријесто Мој и Земља под-

ножје ногама Мојим: Гдје је дом који бисте Ми сазидали, и гдје је мјесто за Моје почивање? *2.Днев. 6,18. †Псал. 11,4.

2. Јер је све то рука Моја створила, то је постало све, вели Господ; *али на кога ћу погледати? На невољнога и на онога ко је скрушена духа и ко дрхће од Моје ријечи. *Иса. 57,15.

3. Ко коље вола, то је као да убије човјека; ко коље овцу, то је као да закоље пса; ко приноси дар, то је као да принесе крв свињећу; ко кади кадом, то је као да благослови идола. То они изабраше на путовима својим, и души се њиховој миле гадови њихови.

4. Изабраћу и Ја према неваљалству њихову, и пустићу на њих чега се боје; јер звах, а нико се не одазва, говорих, а они не слушаше, него чинише што је зло преда Мном и изабраше што Мени није по вољи.

5. Слушајте ријеч Господњу, који дрхћете од Његове ријечи: Браћа ваша, која мрзе на вас и изгоне вас имена Мојега ради, говоре: Нека се покаже слава Господња. И показаће се на вашу радост, а они ће се посрамити.

6. Вика иде из града, глас из Храма, глас Господњи који плаћа непријатељима својим.

7. Она се породи прије него осјети болове, прије него јој дођоше муке, роди дјетића.

8. Ко је игда чуо то, ко је видио тако што? Може ли земља родити у један дан? Може ли се народ родити уједанпут? А Сион роди синове своје чим осјети болове.

9. Еда ли Ја, који отварам материцу, не могу родити, вели Господ; еда ли ћу Ја, који дајем да се рађа, бити без порода, вели Бог твој.

10. Радујте се с Јерусалимом и веселите се у њему сви који га љубите; радујте се с њим сви који га жалисте.

11. Јер ћете сати дојке од утјехе његове, и наситићете се, саћете и наслађиваћете се у свјетлости славе његове.

12. Јер овако вели *Господ: Гле, Ја ћу као †ријеку довести к њему мир и славу народа као поток бујан, па ћете сати; бићете ношени на рукама и миловани на кољенима. *Иса. 60,16; Иса. 49,22. †Иса. 48,18.

13. Као кад кога мати његова тјеши тако ћу Ја вас тјешити, и утјешићете се у Јерусалиму.

14. Видјећете и обрадоваће се срце ваше и *кости ће се ваше помладити као трава, и знаће се рука Господња на слугама Његовијем и гњев на непријатељима Његовијем. *Језек. 37,1.

15. Јер, гле, *Господ ће доћи с огњем, и кола ће Му бити као вихор, да излије гњев свој у јарости и пријетњу у пламену огњеном. *Јер. 46,15.

16. Јер ће *Господ судити огњем и мачем својим сваком тијелу, и много ће бити побијенијех од †Господа. *Иса. 27,1. †Јер. 25,33.

17. Који се освештавају и који се очишћају у вртовима један за другим јавно, који једу месо свињеће и ствари гадне и мише, сви ће изгинути, вели Господ.

18. А Ја знам дјела њихова и мисли њихове, и доћи ће вријеме, те ћу сабрати све народе и језике, и доћи ће и видјеће славу Моју.

19. И поставићу знак на њих, и послаћу између њих оне који су се спасили к народима у Тарсис, у Фул и у Луд, који натежу лук, у Товел и у Јаван и на даљна острва, која не чуше гласа о Мени нити видјеше славе Моје, и јављаће славу Моју по народима.

20. И сву ће *браћу вашу из свијех народа довести Господу на дар на коњима и на колима и на носилима и на мазгама и на камилама ка Светој гори мојој у Јерусалим, вели Господ, као што приносе синови Израиљеви дар у чисту суду у дом Господњи. *Рим. 12,1.

21. И између њих ћу узети свештенике и Левите, вели Господ.

22. Јер као што ће нова *небеса и нова †Земља, што ћу Ја начинити, стајати преда Мном, вели Господ, тако ће стајати потомство ваше и име ваше. *Иса. 51,16. †2.Петр. 3,13.

23. И од Младине до Младине, и од Суботе до Суботе долазиће свако тијело да се поклони преда Мном, вели Господ.

24. И излазиће и гледаће мртва тјелеса онијех људи који се одметнуше од Мене; јер црв њихов неће умријети и *огањ њихов неће се угасити, и биће гад сваком тијелу.

*Језек. 39,9.

КЊИГА ПРОРОКА ЈЕРЕМИЈЕ

Јеремија позван у пророчку службу.

1. Ријечи Јеремије сина Хелкијина између свештеника који бијаху у Анатоту у земљи Венијаминовој,

2. Којему дође ријеч Господња у вријеме Јосије сина Амонова, цара Јудина, тринаесте године цaровања његова,

3. И у вријеме Јоакима сина Јосијина, цара Јудина, до свршетка једанаесте године царовања Седекије сина Јосијина над Јудом, док не би пресељен Јерусалим, петога мјесеца.

4. И дође ми ријеч Господња говорећи:

5. Прије него те саздах у утроби, знах те; и прије него изиђе из утробе, посветих те; за пророка народима поставих те.

6. А ја рекох: Ох, Господе, Господе, ево, не знам говорити, јер сам дијете.

7. А Господ ми рече: Не говори: Дијете сам; него иди куда те год пошљем, и говори што ти год кажем.

8. Не бој их се, јер сам Ја с тобом да те избављам, говори Господ.

9. И пруживши Господ руку своју дотаче се уста мојих, и рече ми Господ: Ето, метнух ријечи своје у твоја уста.

10. Види, постављам те данас над народима и царствима да истребљујеш и обараш, и да затиреш и раскопаваш, и да градиш и да садиш.

11. Послије ми дође ријеч Господња говорећи: Шта видиш, Јеремија? И рекох: Видим ˇпрут бадемов.

˒грану

12. Тада ми рече Господ: Добро си видио, јер ћу ˇнастати око ријечи своје да је извршим.

˒уложити напоре

13. Опет ми дође ријеч Господња другом говорећи: Шта видиш? И рекох: Видим лонац гдје ври, и предња му је страна према сјеверу.

14. Тада ми рече *Господ: Са сјевера ће навалити зло на све становнике ове †земље.

*Јер. 47,2. †Зах. 6,6.

15. Јер, гле, Ја ћу сазвати све породице из сјевернијех царстава, вели Господ, те ће доћи, и сваки ће метнути свој пријесто на вратима јерусалимским и око свијех зидова његовијех и око свијех *градова Јудинијех.

*Јер. 34,1.

16. И изрећи ћу им суд свој за сву злоћу њихову што Ме оставише, и кадише другим боговима, и клањаше се дјелу руку својих.

17. Ти, дакле, опаши се и устани и говори им све што ћу ти заповједити; не бој их се, да те не бих сатро пред њима.

18. Јер ево Ја те постављам данас као тврд град и као стуб гвозден и као зидове мједене свој овој земљи, царевима Јудинијем и кнезовима његовијем и свештеницима његовијем и народу земаљском.

19. Они ће ударити на те, али те неће надвладати, јер сам Ја с тобом, вели *Господ, да те избављам.

*4.Мој. 14,9.

Израиљева незахвалност и казна.

2. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Иди и вичи Јерусалиму да чује, и говори: Овако вели Господ: Опомињем те се по милости у младости твојој и по љубави о вјеридби твојој, кад иђаше за Мном по пустињи, и по земљи гдје се не сије.

3. Израиљ бјеше светиња Господу и првина од родова Његовијех; који је јеђаху сви бијаху криви, зло долажаше на њих, вели Господ.

4. Чујте ријеч Господњу, доме Јаковљев и све породице дома Израиљева.

5. Овако вели Господ: Какву неправду нађоше оци ваши у Мене, те отступише

од Мене, и присташе за ништавилом, и посташе ништави?

6. И не рекоше: Гдје је Господ који нас је извео из земље мисирске, који нас је водио по пустињи, по земљи пустој и пуној пропасти, по земљи сухој и гдје је сјен смртни, по земљи преко које нико није ходио и у којој нико није живио?

7. И кад вас доведох у земљу родну да једете род њезин и добра њезина, дошавши оскврнисте земљу Моју и од насљедства Мојега начинисте гад.

8. Свештеници не рекоше: Гдје је Господ? И који се баве законом не познаше Ме, и пастири ˇодусташе Ме, и пророци пророковаше Валом и идоше за стварима залуднијем. ˇнапустише

9. Зато ћу се још прети с вама, вели Господ, и са синовима синова ваших прећу се.

10. Јер пројдите острва китимска и видите, и пошљите у Кидар, и разгледајте добро, и видите је ли било тако што:

11. Је ли који народ промијенио богове, ако и нијесу богови? А Мој народ промијени славу своју на ствар залудну.

12. Чудите се томе, небеса, и згрозите се и ˇупропастите се, вели Господ. ˇпренеразите

13. Јер два зла учини мој народ: Оставише Мене, *Извор живе воде, и ископаше себи студенце, студенце испроваљиване, који не могу да држе воде. *Псал. 36,9; Јер. 17,13.

14. Је ли Израиљ роб? Је ли роб у кући рођен? Зашто поста ˇграбеж? ˇплијен

15. Рикаше на њ лавићи и дизаше глас свој, и обратише земљу његову у пустош; градови су му попаљени, те нема никога да живи у њима.

16. И синови нофски и тафнески ˇопасоше ти тјеме. ˇоголеше

17. Нијеси ли то сам себи учинио оставив Господа Бога својега кад те вођаше путем?

18. А сада што ће ти пут мисирски да пијеш воде ˇсиорске? Што ли ће ти пут асирски да пијеш воде из ˇˇријеке? ˇнилске ˇˇеуфратске

19. Твоја ће те злоћа покарати и твоје ће те одметање прекорити. Познај, дакле, и види да је зло и горко што си оставио Господа Бога својега и што нема страха Мојега у теби, вели Господ, Господ над војскама.

20. Јер давно изломих јарам твој и раскидох свезе твоје, и ти рече: Нећу бити слуга; а на *сваки високи хум и под свако зелено дрво идеш да чиниш блуд. *Иса. 57,5; Јер. 3,6.

21. Ја те посадих лозу изабрану, све сјеме истинито; па како ми се промијени и изметну се ˇодвода од туђе лозе? ˇбочна грана на чокоту

22. Да се измијеш салитром и узмеш много сапуна, опет ће се познавати *безакоње твоје преда Мном, вели Господ Господ. *Псал. 90,8.

23. Како можеш рећи: Нијесам се оскврнио, нијесам ишао за Валима? Погледај пут свој по ˇдолу; познај шта си учинила, брза камило, која остављаш знаке на својим путевима. ˇдолина Еном

24. Као дивља магарица, која је навикла на пустињу и по жељи душе своје вуче у се вјетар, кад навали, ко ће је вратити? који је траже неће се уморити, наћи ће је у мјесецу њезину.

25. Чувај ногу своју, да није боса, и грло своје, да не жедни. Али ти велиш: Од тога нема ништа; не, јер љубим туђе, и за њима ћу ићи.

26. Као што се лупеж посрами кад се ухвати, тако ће се посрамити дом Израиљев, они, цареви њихови, кнезови њихови, и свештеници њихови и пророци њихови,

27. Који говоре дрвету: Ти си отац мој; и камену: Ти си ме родио; јер Ми окренуше леђа а не лице; а кад су у невољи говоре: Устани и избави нас.

28. А гдје су богови твоји које си начинио себи? Нека устану, ако те могу избавити кад си у невољи, јер имаш, *Јудо, богова колико градова. *Јер. 11,13.

29. Зашто хоћете да се правдате са Мном? Ви сте се сви одметнули од Мене, вели Господ.

30. Узалуд бих синове ваше, не примише науке; мач ваш прождрије *пророке ваше као лав који дави. *Дјела 7,52.

31. О роде, видите ријеч Господњу; бијах ли пустиња Израиљу или мрачна земља,

зашто говори Мој народ: Господари смо, нећемо више доћи к Теби?

32. Заборавља ли дјевојка свој накит и невјеста ↘урес свој? А народ Мој заборави Ме толико дана да им нема броја. ↗украс

33. Зашто говориш да је добар твој пут тражећи што љубиш, па си и неваљале научио својим путевима.

34. И још на скутовима твојим налази се крв сиромаха правијех; а нијеси их затекао као преступнике.

35. А ти говориш: Нијесам крив, гњев се Његов одвратио од мене. Ево Ја ћу се прети с тобом што говориш: Нијесам згријешио.

36. Зашто трчкаш тако мијењајући свој пут? Посрамићеш се од Мисирца како си се посрамио од *Асирца. *Ос. 5,13.

37. Отићи ћеш и одатле с рукама над главом својом, јер Господ одбацује узданице твоје, и нећеш бити срећан у њима.

Позив на покајање.
Обрицање Божије милости.

3. Говоре: Ако ко пусти *жену своју, и она отишавши од њега уда се за другога, хоће ли се онај вратити к њој? Не би ли се сасвијем оскврнила она †земља? А ти си чинила блуд с многим милосницима; али опет врати се к Мени, вели ‡Господ. *1.Мој. 3,12. †5.Мој. 24,4. ‡Јер. 4,1.

2. Подигни очи своје к висинама, и погледај гдје све нијеси чинила блуд; на путовима си сједјела чекајући их као Арапин у пустињи, и оскврнила си земљу блудничењем својим и злоћом својом.

3. Зато се уставише дажди, и не би познога дажда; али у тебе бјеше чело жене блуднице, и не хтједе се стидјети.

4. Хоћеш ли отселе викати к Мени: Оче мој, Ти си Вођ младости моје?

5. Хоће ли се срдити једнако? Хоће ли се гњевити довијека? Ето, говориш, а чиниш зло колико год можеш.

6. Још ми рече Господ за времена цара Јосије: Јеси ли видио што учини одметница, Израиљ, како одлази на свако високо брдо и под свако зелено дрво, и чини блуд ондје.

7. И пошто учини све то, рекох: Врати се к Мени; али се не врати; и то видје невјерница, сестра њезина, Јуда.

8. И свидје Ми се за све то што учини прељубу одметница Израиљ да је пустим и дам јој књигу распусну; али се не побоја невјерница сестра јој Јуда, него отиде, те се и она ↘прокурва. ↗предаде блудничењу

9. И срамотнијем блудничењем својим оскврни земљу, јер чињаше прељубу с каменом и с дрветом.

10. И код свега тога не врати се к Мени невјерница сестра јој Јуда свијем срцем својим, него лажно, говори Господ.

11. Зато ми рече Господ: Одметница Израиљ оправда се више него невјерница Јуда.

12. Иди и вичи ове ријечи к сјеверу, и реци: Врати се, одметнице *Израиљу, вели Господ, и нећу пустити да падне гњев Мој на вас, јер сам милостив, вели Господ, нећу се гњевити довијека. *Јер. 4,1.

13. Само познај *безакоње своје, да си се одметнула од Господа Бога својега, ти си тумарала к туђима под свако дрво зелено, и нијесте слушали гласа Мојега, вели †Господ. *3.Мој. 26,40. †Јер. 31,18.

14. Обратите се, синови одметници, вели Господ, јер сам Ја муж ваш, и узећу вас, једнога из града и два из породице, и одвешћу вас у Сион.

15. И даћу вам *пастире по срцу својему, који ће вас пасти знањем и разумом. *Јер. 23,4.

16. И кад се умножите и народите у земљи, онда се, вели Господ, неће више говорити: Ковчег завјета Господњега; нити ће им долазити на ум нити ће га помињати, нити ће ходити к њему, нити ће га више ↘оправљати. ↗градити

17. У то ће се вријеме Јерусалим звати *Пријесто Господњи, и сви ће се народи сабрати у њ, к имену Господњему у Јерусалиму, и неће више ићи по мисли срца својега злога. *Јер. 17,12.

18. У то ће вријеме дом Јудин ићи с домом Израиљевијем, и доћи ће заједно из *земље †сјеверне у земљу коју дадох у насљедство оцима вашим. *Ос. 1,11. †Зах. 2,6.

19. Али Ја рекох: Како бих те поставио међу синове и дао ти земљу жељену, красно насљедство мноштва народа? И рекох: Ти ћеш ме звати: Оче мој; и нећеш се одвратити од Мене.

20. Доиста као што жена изневјери друга својега, тако изневјеристе Мене, доме *Израиљев, вели Господ. *Јер. 5,11.

21. Глас по високим мјестима нека се чује, плач, молбе синова Израиљевијех, јер ˇпревратише пут свој, заборавише Господа Бога својега. ˇизменише

ПРАШТАЊЕ

22. Вратите се, синови одметници, и исцијелићу ˇодмете ваше. Ево, ми идемо к Теби, јер си Ти Господ Бог наш. ˇотпаде

23. Доиста, залуду су хумови, мноштво гора; доиста, у *Господу је Богу нашем спасење Израиљево. *Иса. 12,2; Псал. 3,8.

24. Јер та срамота прождрије труд отаца наших од дјетињства нашега, овце њихове и говеда њихова, синове њихове и кћери њихове.

25. Лежимо у *срамоти својој, и покрива нас руг наш; јер Господу Богу својему гријешисмо ми и оци наши од дјетињства својега до данас, и не слушасмо гласа Господа Бога својега. *Језд. 9,7.

Поновљена бесједа о покајању.
Прорицање о пустошењу judejске земље. Жалост пророкова.

4. Ако ћеш се вратити, Израиљу, вели Господ, к Мени се врати, и ако уклониш гадове своје испред Мене, нећеш се скитати.

2. И клећеш се истинито, вјерно и право: Тако да је жив Господ. И народи ће се благосиљати Њим, и Њим ће се хвалити.

3. Јер овако вели Господ Јудејцима и Јерусалимљанима: Орите себи крчевину, и не сијте у трње.

4. Обрежите се Господу, и скините окрајак са срца својега, Јудејци и Јерусалимљани, да не изиђе јарост Моја као огањ и разгори се да не буде никога ко би угасио за зла дјела ваша.

5. Објавите у Јудеји и огласите у Јерусалиму и реците: Трубите у трубу по земљи; вичите, сазовите народ и реците: Скупите се, и уђимо у тврде градове.

6. Подигните заставу према Сиону, бјежите и не стајте, јер ћу довести зло од сјевера и погибао велику.

7. Излази лав из честе своје и који затире народе кренувши се иде с мјеста својега да обрати земљу твоју у пустош, градови твоји да се раскопају да не буде никога у њима.

8. Зато припашите костријет, плачите и ридајте, јер се жестоки гњев Господњи није одвратио од нас.

9. И тада ће, вели Господ, нестати срца цару и срца кнезовима, и свештеници ће се удивити и пророци ће се зачудити.

10. И рекох: Ах *Господе Господе, баш си преварио овај народ и Јерусалим говорећи: Имаћете мир, а мач дође до грла. *Језек. 14,9; Иса. 63,17.

11. У то ће се вријеме казати овоме народу и Јерусалиму: Вјетар врућ с високих мјеста у *пустињи дува ка кћери народа Мојега, не да провије ни прочисти. *Ос. 13,5.

12. Вјетар јачи од тијех доћи ће Ми; и Ја ћу им сада изрећи суд.

13. Гле, као *облак подиже се, и кола су му као вихор, коњи су му бржи од †орлова. Тешко нама, пропадосмо. *Језек. 38,9. †Плач 4,19.

14. Умиј *срце своје ода зла, Јерусалиме, да би се избавио; докле ће стајати у теби мисли твоје ништаве? *Јак. 4,8.

15. Јер глас јавља од Дана, и оглашује зло од горе Јефремове.

16. Казујте народима: Ево оглашујте за Јерусалим да иду стражари из даљне земље, и пуштају глас свој на *градове Јудине. *Јер. 1,15.

17. Као чувари пољски стаће око њега, јер се одметну од Мене, вели Господ.

18. Пут твој и дјела твоја то ти учинише; то је од зла твојега да је горко и да ти допире до срца.

19. Јаох утроба, јаох утроба! Боли ме у срцу; *срце ми бије; не могу мучати; јер глас трубни чујем, душо моја, вику убојну. *Иса. 16,11.

20. Погибао на погибао оглашује се; јер се пустоши сва земља, наједанпут ће се опустошити моји шатори, завјеси моји зачас.

21. Докле ћу гледати заставу, слушати глас трубни?

22. Јер је народ Мој безуман, не познаје Ме, луди су синови и без разума, мудри су да зло чине, а добро чинити не умију.

23. Погледах на *Земљу, а гле без обличја је и пуста; и на небо, а свјетлости његове нема. *1.Мој. 1,2.

24. Погледах на горе, а гле, тресу се и сви хумови дрмају се.

25. Погледах, а гле, нема човјека, и све птице *небеске одлетјеле. *Соф. 1,3.

26. Погледах, а гле, Кармил је пустиња и сви градови његови оборени од Господа, од жестокога гњева Његова.

27. Јер овако говори Господ: Сва ће Земља опустјети; али нећу је сасвијем затрти.

28. Зато ће тужити *Земља, и небо ће горе потамњети, јер рекох, намислих, и нећу се раскајати, нити ћу ударити натраг. *Јер. 12,4.

29. Од вике коњика и стријелаца побјећи ће сви *градови, отићи ће у густе шуме и на стијене ће се попети; сви ће градови бити остављени и нико неће у њима живјети. *Иса. 6,11.

30. А ти, опустошена, шта ћеш чинити? Ако се и облачиш у скерлет, ако се и китиш накитом златнијем, и мажеш лице своје, залуду се красиш, презиру те милосници, траже *живот твој. *Плач 1,19.

31. Јер чујем глас као породиљин, цвиљење као *жене која се први пут порађа, глас кћери сионске, која рида, пружа руке своје говорећи: Тешко мени, јер ми живот нестаје од убица. *Плач 1,17.

Различити гријеси јудејскога народа и пријетња казнама због њих.

5. Прођите по улицама јерусалимским, и видите сада и разберите и потражите по улицама његовијем, хоћете ли наћи човјека, има ли ко да чини што је право и да тражи истину, па ћу опростити.

2. Ако и говоре: Тако да је жив Господ, опет се криво куну.

3. Господе, не гледају ли очи Твоје на истину! Биjеш их, али их не боли; сатиреш их, али неће да приме науке, тврђе им је лице од камена, неће да се обрате.

4. И ја рекох: Сиромаси су, лудо раде, јер не знају пута Господњега, закона Бога својега.

5. Идем к властељима, и њима ћу говорити, јер они знају пут Господњи, закон Бога својега; али и они изломише јарам, покидаше свезе.

6. Зато ће их побити лав из шуме, вук ће их вечерњи потрти, рис ће вребати код градова њиховијех, ко год изиђе из њих биће растргнут, јер је много гријеха њиховијех и силни су одмети њихови.

7. Како ћу ти опростити то? Синови твоји оставише Мене, и куну се онима који нијесу богови. Како их наситих, стадоше чинити прељубу, и у кућу блудничину стјечу се гомилом.

8. Јутром су кад устају као товни коњи, сваки рже за женом ближњега својега.

9. Зато ли нећу походити, вели Господ, и нећу ли се осветити таквом народу?

10. Изиђите му на зидове и развалите, али немојте сасвијем затрти, скините му пријеворнице, јер нијесу Господње.

11. Јер Ме сасвијем изневјери дом *Израиљев и дом Јудин, вели Господ. *Јер. 3,20.

12. Ударише у ˃бах *Господу и рекоше: Није тако, неће нас зло задесити, и нећемо видјети мача ни глади. ˃порицање *Јер. 14,13.

13. А ти пророци отићи ће у вјетар, и ријечи нема у њима, њима ће бити тако.

14. Зато овако вели *Господ Господ над војскама: Кад тако говорите, ево Ја ћу учинити да ријечи Моје у устима твојим буду као †огањ, а овај народ дрва, те ће их спалити. *Јер. 1,9. †Откр. 11,5.

15. Гле, Ја ћу довести на вас народ издалека, доме Израиљев, вели *Господ, народ јак, народ стар, народ којем језика нећеш знати нити ћеш разумјети шта говори; *5.Мој. 28,49.

16. Којему је тул као гроб отворен, сви су јаки.

17. И појешће љетину твоју и хљеб твој, што синови твоји и кћери твоје шћаху је-

сти, поješће *овце твоје и говеда твоја, поješће винову лозу твоју и смокве твоје, и мачем ће затрти тврде градове твоје у које се уздаш. *5.Мој. 28,31.

18. Али ни тада, вели Господ, нећу вас сасвијем затрти.

19. Јер кад речете: Зашто нам чини *Господ Бог наш све ово? Тада им реци: Како остависте Мене и служисте туђим боговима у †земљи својој, тако ћете служити туђинцима у земљи која није ваша.

*5.Мој. 28,48. †5.Мој. 29,24.

20. Јавите ово у дому Јаковљеву, и огласите у Јуди, говорећи:

21. Чујте ово, луди и безумни народе, који имате очи а не видите, који имате уши а не чујете.

22. Мене ли се нећете бојати, вели *Господ; од Мене ли нећете дрхтати, који †поставих пијесак мору за међу вјечном наредбом, и неће пријећи преко ње; ако му и устају вали, неће надјачати, ако и буче, неће је пријећи. *Откр. 15,4. †О Јову 26,10.

23. Али је у народа овога срце упорно и непокорно; отступише и отидоше.

24. Нити рекоше у срцу свом: Бојмо се *Господа Бога својега, који нам даје †дажд рани и позни на вријеме, и чува нам ⁾недјеље одређене за ‡жетву.

*Јоило 2,23. †Мат. 5,45. ⁾седмице ‡1.Мој. 8,22.

25. Безакоња ваша одвраћају то, и гријеси ваши одбијају добро од вас.

26. Јер се налазе у народу мом безбожници, који вребају као птичари кад се притаје, међу замке да хватају људе.

27. Као крлетка пуна птица тако су куће њихове пуне пријеваре; зато посташе велики и обогатише се.

28. Угојише се, сјаје се, мимоилазе зло, не чине правде ни сирочету, и опет им је добро, и не дају правице убогима.

29. Зато ли нећу походити, вели *Господ, и нећу ли се осветити таквом народу?

*Мал. 3,5.

30. Чудо и страхота бива у земљи.

31. Пророци пророкују лажно, и свештеници господују преко њих, и народу је мојему то мило. А шта ћете радити на пошљедак?

На народ непоуздан долазе страшни непријатељи.

6. Скупите се из *Јерусалима, синови Венијаминови, и у Текуји затрубите у трубу, и подигните знак огњен над Вет-Акеремом, јер се види зло од сјевера и велика погибао. *Суд. 1,21.

2. Учиних кћер сионску да је као лијепа и њежна дјевојка.

3. К њој ће доћи пастири са стадима својим, разапеће око ње шаторе, сваки ће опасти своје мјесто.

4. Спремите рат на њу, устаните да ударимо у подне. Тешко нама, јер дан наже, и сјенке вечерње одужаше.

5. Устаните да ударимо обноћ и развалимо дворове њезине.

6. Јер овако говори Господ над војскама: Сијеците дрва, и начините опкопе према Јерусалиму; то је град који треба походити; колики је год, насиље је у њему.

7. Као што извор точи воду своју, тако он точи злоћу своју; насиље и отимање чује се у њему, преда Мном су једнако болови и ране.

8. Поправи се, Јерусалиме, да се не отргне душа Моја од тебе, да те не обратим у пустињу, у земљу гдје се не живи.

9. Овако говори Господ над војскама: Остатак ће се Израиљев пабирчити као винова лоза. Турај руку своју као берач у котарице.

10. Коме ћу говорити и свједочити да чују? Гле, ухо им је необрезано, те не могу чути; гле, *ријеч је Господња њима потсмијех, није им мила. *Јер. 20,8.

11. Зато сам пун гњева Господњега; изнемогох устежући га; просућу га на дјецу по улицама и на сабране младиће, и човјек и жена ухватиће се, и стари и временити.

12. И куће ће њихове припасти другима, и њиве и *жене, кад махнем руком својом на становнике ове земље, вели Господ.

*Јер. 8,10.

13. Јер од малога до великога сви се дадоше на лакомство, и пророк и свештеник, сви су варалице.

14. И лијече ране кћери народа мојега овлаш, говорећи: Мир, мир; а мира нема.

15. Еда ли се постидјеше што чинише гад? Нити се постидјеше нити знају за стид; зато ће попадати међу онима који падају; кад их походим, попадаће, вели Господ.

16. Господ рече овако: Станите на путовима и погледајте, и питајте за старе стазе, који је пут добар, па идите по њему, и наћи ћете мир души својој. А они рекоше: Нећемо да идемо.

17. И поставих вам стражаре говорећи: Пазите на глас трубни. А они рекоше: Нећемо да пазимо.

18. Зато чујте, народи, и познај, зборе, шта је међу њима.

19. Чуј, земљо, ево Ја ћу пустити зло на овај народ, плод мисли њиховијех, јер не пазе на Моје ријечи, и одбацише закон Мој.

20. Што ће Ми тамјан, што долази из Саве, и добри цимет из далеке земље? Жртве ваше *паљенице нијесу Ми угодне, нити су Ми †приноси ваши мили.
*Иса. 1,11. †Иса. 66,3.

21. Зато овако говори *Господ: Ево Ја ћу метнути овом народу сметње, о које ће се спотаћи и оцеви и синови, сусјед и пријатељ му, и погинуће. *Јер. 13,16.

22. Овако говори Господ: Ево народ ће доћи из земље сјеверне, и велик ће народ устати од крајева земаљских.

23. Лук и копље носиће, жестоки ће бити и немилостиви, глас ће им бучати као море, и јахаће на коњима, спремни као јунаци да се бију с тобом, кћери сионска.

24. Кад чујемо *глас о њему, клонуће нам руке, туга ће нас спопасти и болови као породиљу. *Јер. 4,31.

25. Не излазите у поље, и путем не идите, јер је мач непријатељев и страх унаоколо.

26. Кћери народа мојега, припаши *костријет и ваљај се у пепелу, жали као за сином јединцем и ридај горко, јер ће брзо доћи на нас затирач. *Иса. 32,11.

27. Поставих те да си стражара и град народу мом да дознајеш и извиђаш пут њихов.

28. Сви су одметници над одметницима, иду те опадају, *мјед и гвожђе, сви су покварени. *Језек. 22,18.

29. Изгорјеше мјехови, огањ сажеже олово, узалуд се претапа, јер се зла не могу ˅одлучити. ˃одстранити

30. Они ће се звати сребро лажно, јер их Господ одбаци.

Спољашње служење Богу без кајања гадно је пред Богом и не може поднијети суд.

7. Ријеч која дође Јеремији од Господа говорећи:

2. Стани на вратима дома Господњега, и огласи ондје ову ријеч, и реци: Чујте ријеч Господњу, сви Јудејци, који улазите на ова врата да се поклоните Господу.

3. Овако говори Господ над војскама, Бог Израиљев: Поправите своје путеве и дјела своја, па ћу учинити да станујете на овом мјесту.

4. Не уздајте се у лажне ријечи говорећи: ˅Црква Господња, црква Господња, црква Господња ово је. ˃храм

5. Него доиста поправите своје путеве и дјела своја, и судите право између човјека и ближњега његова.

6. Иностранцу, сироти и удовици не чините криво, и крви праве не прољевајте на овом мјесту, и не идите за другим боговима на своје зло.

7. Тада ћу учинити да станујете од вијека до вијека на овом мјесту, у земљи коју сам дао оцима вашим.

8. Ето, ви се уздате у ријечи лажне, које не помажу.

9. Крадете, убијате и чините прељубу, кунете се криво, и кадите Валима, и идете за другим боговима, којих не знате;

10. Па онда долазите и стајете преда Мном у овом дому, који се зове Мојим именом, и говорите: Избависмо се, да чините све ове гадове.

11. Је ли овај дом, који се зове Мојим именом, у вашим очима *пећина хајдучка? Гле, и Ја видим, вели Господ. *Мат. 21,13.

12. Него идите сада на Моје мјесто, које је било у Силому, гдје намјестих име своје испочетка, и видите што сам му учинио за злоћу народа својега *Израиља. *1.Сам. 4,10.

13. Зато сада, што чините сва она дјела, вели *Господ, и што вам говорим зарана

једнако, а ви не слушате, и кад вас зовем, а ви се не одзивате, *2.Днев. 36,15.

14. Зато ћу учинити томе дому, који се зове мојим именом, у који се ви уздате, и овому мјесту, које дадох вама и оцима вашим, као што сам учинио *Силому.

*Псал. 78,60.

15. И одбацићу вас од лица својега, као што сам одбацио сву браћу вашу, све нараштаје Јефремове.

16. Ти се дакле не моли за тај народ, и не подижи вике ни молбе за њих, и не говори Ми о њима; јер те нећу услишити.

17. Зар не видиш шта чине по градовима Јудинијем и по улицама јерусалимским?

18. Синови купе дрва, а оцеви ложе огањ, и жене мијесе тијесто, да пеку колаче ˃царици небеској, и да љевају наљеве другим боговима, да би Мене ˃˃дражили.

˃богиња ˃˃огорчили

19. Мене ли драже, говори *Господ; еда ли не себе, на срамоту лицу својему?

*1.Кор. 10,22.

20. Зато овако говори *Господ †Господ: Гле, гњев Мој и јарост Моја излиће се на ово мјесто, на људе и на стоку и на дрвета пољска и на род земаљски, и распалиће се, и неће се угасити. *Јер. 21,12. †Соф. 1,2.

21. Овако вели *Господ над војскама Бог Израиљев: Жртве своје †паљенице саставите са приносима својим, и једите месо.

*Иса. 1,11. †Јер. 6,20.

22. Јер не говорих оцима вашим, нити им заповједих, кад их изведох из земље мисирске, за *жртве †паљенице ни за приносе. *1.Сам. 15,22. †Псал. 51,16.

23. Него им ово заповједих говорећи: Слушајте *глас Мој и бићу вам Бог и ви ћете Ми бити народ, и идите свијем путевима које вам заповједих, да би вам добро било. *2.Мој. 15,26.

24. Али не послушаше, нити уха својега пригнуше, него идоше по савјетима и мислима злога *срца својега, и отидоше натраг а не напријед. *5.Мој. 29,19.

25. Откад изиђоше оци ваши из земље мисирске до данас, слах к вама све слуге своје *пророке сваки дан зарана и без престанка. *Нем. 9,30.

26. Али не послушаше Ме, нити уха својега пригнуше, него бијаху тврдоврати и чинише горе него оци њихови.

27. Говорићеш им све ове ријечи, али те неће послушати; и зваћеш их, али ти се неће одазвати.

28. Зато им реци: Ово је народ који не слуша гласа Господа Бога својега, нити прима науке; пропаде вјера и неста је из уста њиховијех.

29. Остражи косу своју и баци је, и заридај иза гласа на високим мјестима, јер одбаци Господ и остави род, на који се разгњеви.

30. Јер синови Јудини учинише што је зло преда Мном, говори Господ, метнуше гадове своје у дом који се зове Мојим именом, да би га оскврнили.

31. И саградише висине ˃Тофету, који је у *Долини сина Еномова, да сажижу синове своје и кћери своје огњем, што нијесам заповједио нити ми је дошло на ум.

˃жртвено мјесто у споменутој долини *2.О цар. 23,10.

32. Зато ево, иду дани, вели Господ, кад се више неће звати *Тофет ни долина сина Еномова, него долина крвна, и погребаваће се у Тофету, јер неће бити мјеста.

*2.О цар. 23,10.

33. И мртва ће тјелеса народа овога бити храна птицама небеским и звијерју земаљском, и неће бити никога да их плаши.

34. И учинићу, те ће из *градова Јудинијех и с улица јерусалимских нестати гласа радосна и гласа весела, гласа женикова и гласа невјестина; јер ће земља опустјети.

*3.Мој. 26,33.

Највећа срамота, пустошење и прогонство сналази народ због његова отпадништва.

8. У то вријеме, говори Господ, извадиће се из гробова кости царева Јудинијех и кости кнезова његовијех и кости свештеничке и кости пророчке, и кости становника јерусалимских;

2. И разметнуће се према сунцу и мјесецу и свој војсци небеској, које љубише и којима служише и за којима идоше и које тражише и којима се клањаше; неће

се покупити ни погрепсти, него ће бити гној по земљи.

3. И вољеће смрт него живот сав Остатак што их остане од овога рода злога, што их остане по свијем мјестима куда их ˃разденем, говори Господ над војскама. ˃растурим

4. Још им реци: Овако вели Господ: Ко падне, не устаје ли? Ко зађе, не враћа ли се?

5. Зашто је зашао тај народ јерусалимски засвагда? Држе се пријеваре, неће да се обрате.

6. Пазио сам и слушао, не говоре право, нема никога да се каје за зло своје, да рече: Шта учиних? Сваки је окренуо својим трком, као коњ кад нагне у бој.

7. И рода под небом зна своје вријеме, грлица и ждрал и ласта пазе на вријеме кад долазе; а народ мој не зна суда Господњега.

8. Како говорите: мудри смо, и закон је Господњи у нас? Доиста, гле, лаж учини лажљива писаљка књижевничка.

9. Мудраци се осрамотише, уплашише се и ухватише се; ето, одбацише ријеч Господњу, па каква им је мудрост?

10. Зато ћу дати *жене њихове другима, њиве њихове онима који ће их наслиједити, јер од малога до великога сви се дадоше на лакомство, и пророци и †свештеници, сви су варалице.

*О Јову 31,10. †Јер. 5,31.

11. Јер лијече ране *кћери народа мојега овлаш говорећи: Мир, мир; а мира нема.

*Јер. 6,14.

12. Еда ли се постидјеше што чинише гад? Нити се постидјеше нити знају за стид; зато ће попадати међу онима који падају; кад их походим, попадаће, вели Господ.

13. Сасвијем ћу их истријебити, говори Господ, нема грозда на лози, ни *смокве на дрвету, и лишће је опало; и што сам им дао узеће им се. *Мат. 21,19.

14. Што стојимо? Скупите се и уђимо у тврде градове, и ондје мучимо; јер нас је *Господ Бог наш ˃умучкао напојивши нас жучи, јер згријешисмо Господу.

*Јер. 23,15. ˃уђуткао

15. Чекасмо мир, али нема добра; и вријеме да оздравимо, а гле, страх.

16. Од Дана чу се *фркање коња његовијех, од рзања пастуха његовијех сва се †земља затресе, дођоше и поједоше земљу и све што бјеше у њој, градове и житеље у њима. *О Јову 39,23. †Јер. 51,29.

17. Јер, ево, Ја ћу пустити на вас змије, аспиде, против којих нема бајања, те ће вас уједати, говори Господ.

18. Окријепио бих се у жалости, али је срце у мени изнемогло.

19. Ето вике кћери народа Мојега из даљне земље: Зар Господ није у Сиону, Цар његов зар није у њему? Зашто Ме разгњевише својим ликовима резанијем, туђим таштинама?

20. Жетва је прошла, љето минуло, а ми се не избависмо.

21. Сатрвен сам што је кћи народа мојега сатрвена, у жалости сам, чудо освоји ме.

22. Нема ли балсама у *Галаду? Нема ли ондје љекара? Зашто се, дакле, не исцијели кћи народа мојега? *1.Мој. 37,25.

Јадиковање због покварености народа који је својијем необрезанијем срцем презрео једини пут спасења.

9. О да би глава моја била вода, а очи моје извори сузни, да плачем дању и ноћу за побијеним кћерима народа својега.

2. О, да ми је у пустињи станак путнички, да оставим народ свој и да отидем од њих, јер су сви прељубочинци, збор невјернички;

3. И запињу језик свој као лук да лажу, и осилише се на Земљи, али не за истину, него иду из зла у зло, нити знају за Ме, говори Господ.

4. Чувајте се сваки пријатеља својега и ниједноме брату не вјерујте; јер сваки брат ради да поткине другога, и сваки пријатељ иде те опада.

5. И сваки вара пријатеља својега и не говори истине, уче језик свој да говори лаж, муче се да чине зло.

6. Стан ти је усред пријеваре; због пријеваре неће да знају за Ме, говори Господ.

7. Зато овако говори Господ над војскама: Гле, претопићу их, и окушаћу их; јер шта бих чинио ради кћери народа својега?

8. Језик им је стријела смртна, говори пријевару; устима говоре о миру с пријатељем својим, а у срцу намјештају засједу.

9. Зато ли их нећу походити, говори Господ; душа Моја неће ли се осветити таквом народу?

10. За овијем горама ударићу у плач и у ридање, и за торовима у пустињи у нарицање; јер изгорјеше да нико не пролази нити се чује глас од стада, и птице *небеске и стока побјегоше и отидоше. *Јер. 4,25.

11. И обратићу Јерусалим у гомилу, у стан ⁊змајевски; и *градове Јудине обратићу у пустош, да неће нико онуда живјети. ⁊шакалима *Јер. 1,15.

12. Ко је мудар да би разумио, и коме говорише уста *Господња, да би објавио зашто земља пропаде и изгорје као пустиња да нико не пролази? *Псал. 107,43.

13. Јер Господ рече: Што оставише закон Мој, који метнух пред њих, и не слушаше гласа Мојега и не ходише за њим,

14. Него ходише за мислима срца својега и за Валима, чему их научише оци њихови,

15. Зато овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Ево Ја ћу нахранити тај народ пеленом и напојићу их жучи.

16. И расијаћу их међу народе, којих не познаваше ни они ни оци њихови; и пуштаћу за њима мач, докле их не истријебим.

17. Овако вели *Господ над војскама: Гледајте и зовите нарикаче нека дођу, и пошљите по вјеште нека дођу, *Амос 5,16.

18. И нека брже наричу за нама, да се роне сузе од очију наших, и од вјеђа наших да тече вода.

19. Јер се гласно ридање чу од Сиона: Како пропадосмо! Посрамисмо се врло, јер се растављасмо са земљом, јер обарају станове наше.

20. Зато, жене, чујте ријеч Господњу и нека прими ухо ваше ријеч уста Његовијех, и учите кћери своје ридати и једна другу нарицати.

21. Јер се попе смрт на прозоре наше и уђе у дворове наше да истријеби дјецу с улица и младиће с путева.

22. Реци: Овако говори Господ: И мртва ће тјелеса људска лежати као гној по њиви и као руковети за жетеоцем, којих нико не купи.

23. Овако вели Господ: Мудри да се не хвали мудрошћу својом, ни јаки да се не хвали снагом својом, ни богати да се не хвали богатством својим.

24. Него ко се хвали, нека се хвали тијем што разумије и познаје Мене да сам Ја *Господ који чиним милост и суд и правду на Земљи, јер Ми је то мило, говори Господ.
*Мих. 6,8.

25. Ето, иду дани, вели Господ, кад ћу походити све, обрезане и необрезане,

26. Мисирце и Јудејце и Едомце и синове Амонове и Моавце и све који се с краја стригу, који живе у пустињи; јер су сви ти народи *необрезани, и сав је дом Израиљев необрезана †срца. *3.Мој. 26,41. †Дјела 7,51.

Идоле и идолопоклонике
живи ће Бог упропастити, а свој
народ казниће с мјером.

10. Слушајте ријеч коју вам говори Господ, доме Израиљев.

2. Овако вели Господ: Не учите се путу којим иду народи, и од знака небеских не плашите се, јер се од њих плаше народи.

3. Јер су уредбе у народа таштина, јер сијеку дрво у шуми, дјело руку умјетничких сјекиром;

4. Сребром и златом украшују га, клинима и чекићима утврђују га да се не помиче;

5. Стоје право као палме, не говоре; треба их носити, јер не могу ићи; не бој их се, јер не могу зла учинити, а не могу ни добра учинити.

6. Нико није као Ти, Господе; велик си и велико је име Твоје у сили.

7. Ко се не би Тебе бојао, Царе над народима, јер Теби то припада; јер међу свијем мудрацима у народа и у свијем царствима њиховијем нема таквога какав си Ти.

8. Него су сви луди и безумни, дрво је наука о таштини.

9. Сребро ковано доноси се из Тарсиса и злато из Уфаза, дјело умјетничко и руку златарских, одијело им је од порфире и скерлета, све је дјело умјетничко.

10. А Господ је прави Бог, Бог живи и Цар вјечни, од Његове срдње тресе се *земља, и гњева Његова не могу поднијети народи.

*Јер. 51,29.

11. Овако им реците: Богова, који нијесу начинили неба ни Земље, нестаће са Земље и испод неба.

12. Он је начинио *Земљу силом својом, утврдио васиљену мудрошћу својом, и разумом својим разастро небеса;

*1.Мој. 1,1.

13. Он кад пусти глас свој, буче воде на небесима, подиже пару с крајева земаљских, пушта *муње с даждем, и изводи вјетар из стаја његовијех. *Псал. 135,7.

14. Сваки човјек поста безуман од знања, сваки се златар осрамоти ликом резанијем, јер су лаж ливени ликови његови, и нема духа у њима.

15. Таштина су, дјело пријеварно; кад их походим, погинуће.

16. Није такав дио Јаковљев, јер Бог је *Творац свему, и Израиљ Му је насљедство, име Му је †Господ над војскама.

*Јер. 51,19. †Псал. 16,5.

17. Покупи из земље ˇтрг свој ти, која сједиш у граду. ˇробу

18. Јер овако вели *Господ: Гле, Ја ћу избацити као праћом становнике ове земље, и притијеснићу их да осјете. *1.Сам. 25,29.

19. Тешко мени од муке моје, рећи ће; љута је рана моја; а ја рекох: То је бол, треба да га подносим.

20. Мој је шатор опустошен и сва ужа моја покидана, синови моји отидоше од мене и нема их, нема више никога да разапне шатор мој и дигне завјесе моје.

21. Јер пастири посташе безумни и Господа не тражише; зато не бише срећни, и све се стадо њихово распрша.

22. Гле, иде глас и врева велика из сјеверне *земље да обрати градове Judине у пустош, у стан ˇзмајевски. *Јер. 1,14. ˇшакала

23. Знам, *Господе, да пут човјечји није у његовој власти нити је човјеку који ходи у власти да управља корацима својим.

*Приче 16,9; Приче 16,1.

24. Карај ме, *Господе, али с мјером, не у гњеву свом, да ме не би затро.

*Јер. 30,11; Псал. 6,1.

25. Излиј гњев свој на народе који Те не познају, и на племена која не призивљу имена Твојега, јер прождријеше Јакова, прождријеше га да га нема, и насеље његово опустише.

Божији завјет. Невјерство народа.
Јеремија у животној опасности.

11. Ријеч која дође Јеремији од Господа говорећи:

2. Слушајте ријечи овога завјета, и казујте људима Јудинијем и становницима јерусалимским.

3. И реци им: Овако вели Господ Бог Израиљев: Проклет да је ко не послуша ријечи овога завјета,

4. Који заповједих оцима вашим кад их изведох из земље мисирске из пећи гвоздене говорећи: Слушајте глас Мој и творите ово све како вам заповиједам, па ћете Ми бити народ и Ја ћу вам бити Бог,

5. Да бих испунио заклетву којом се заклех оцима вашим да ћу им дати земљу у којој тече млијеко и мед, како се види данас. А ја одговорих и рекох: Амин, Господе.

6. Потом рече ми Господ: Казуј све ове ријечи по градовима Јудинијем и по улицама јерусалимским говорећи: Слушајте ријечи овога завјета, и извршујте их.

7. Јер тврдо засвједочавах оцима вашим откад их изведох из земље мисирске до данас, ˇзарана једнако говорећи: Слушајте глас Мој. ˇблаговремено

8. Али не послушаше и не пригнуше уха својега, него ходише сваки за мислима злога срца својега; зато пустих на њих све ријечи овога завјета, који заповједих да врше, а они не вршише.

9. Тада ми рече Господ: Буна је међу људима Јудинијем и становницима јерусалимским.

10. Вратили су се на безакоња старијех својих, који не хтјеше слушати Мојих ријечи, и иду за другим боговима, те им служе; дом Израиљев и дом Јудин покварише завјет Мој, који учиних с оцима њиховијем.

11. Зато овако вели *Господ: Ево, Ја ћу пустити на њих зло, из којега неће моћи изаћи, и вапиће к Мени, али их нећу услишити. *Зах. 7,13; Псал. 18,41.

12. Тада ће градови Јудини и становници јерусалимски ићи и вапити к боговима којима каде, али им неће помоћи у невољи њиховој.

13. Јер имаш богова, Јудо, колико градова, и колико има улица у Јерусалиму, толико подигосте олтара срамотнијех, олтара, да кадите Валу.

14. Ти се, дакле, не моли за тај народ, и не подижи вике ни молбе за њих, јер их нећу услишити кад завапе к Мени у невољи својој.

15. Што ће мили Мој у дому Мом, кад чини грдило с многима, и свето ˅месо отиде од тебе, и веселиш се кад зло чиниш?

˃жртва

16. Господ те назва маслином зеленом, лијепом због доброга рода; али с хуком великога вјетра распали огањ око ње, и гране јој се поломише.

17. Јер Господ над војскама, који те је посадио, изрече зло по те, за злоћу дома Израиљева и дома Јудина, коју чинише међу собом да би Ме разгњевили кадећи Валу.

18. Господ ми објави, те знам; Ти ми показа дјела њихова.

19. А ја бијах као јагње и теле које се води на клање, јер не знадијах да се договарају на ме: Оборимо дрво с родом његовијем, и истријебимо га из земље живијех, да му се име не спомиње више.

20. Али, *Господе над војскама, Судијо праведни, који испитујеш бубреге и †срце, дај да видим освету Твоју на њима, јер Теби казах ˅парбу своју.

*Псал. 7,8. †1.Сам. 16,7. ˃парницу

21. Зато овако вели Господ за Анатоћане, који траже *душу твоју говорећи: Не пророкуј у име Господње, да не погинеш од наших руку; *Јер. 34,20.

22. Зато овако вели Господ над војскама: Ево, Ја ћу их походити; младићи ће њихови изгинути од мача, синови њихови и кћери њихове изгинуће од глади.

23. И неће бити од њих остатка; јер ћу пустити зло на Анатоћане кад их походим.

Тешке прилике у земљи због гријехова њенијех становника. Прорицање о суседнијем народима.

12. Праведан си, Господе, ако бих се правдао с Тобом; али ћу проговорити о судовима Твојим. Зашто је пут безбожнички срећан? Зашто живе у миру сви који чине невјеру?

2. Ти их посади, и они се укоријенише, расту и род рађају; Ти си им близу уста, али далеко од срца.

3. Али, Господе, Ти ме познајеш, разгледаш ме и окушао си срце моје како је према Теби; одвуци их као овце на клање, и приправи их за дан покоља.

4. Докле ће тужити земља, и трава свега поља сахнути од злоће онијех који живе у њој? Неста све стоке и птица, јер говоре: Не види краја нашега.

5. Кад си трчао с пјешацима па те уморише, како ћеш се утркивати с коњима, и кад ти је тако у земљи мирној, у коју се уздаш, шта ћеш чинити кад устане Јордан?

6. Јер и браћа твоја и дом оца твојега, и они те изневјерише, и они вичу за тобом иза гласа. Не вјеруј им, ако би ти и пријатељски говорили.

7. Оставих дом свој, напустих насљедство своје; што бијаше мило души Мојој, дадох га у руке непријатељима његовијем.

8. Насљедство Моје поста Ми као лав у шуми, пушта глас свој на Мене, зато Ми омрзну.

9. Насљедство Моје поста Ми птица грабљива; птице, слетите на њу, скупите се све звијери пољске, ходите да једете.

10. Пастири многи поквариће Мој *виноград, ˅потлачиће дио Мој, мили дио Мој обратиће у голу пустош.

*Иса. 5,1. ˃погазиће

11. Обратиће га у пустош, опустошен плакаће преда Мном; сва ће та земља опустјети, јер је нико не узима на ум.

12. На сва висока мјеста по пустињи дођи ће затирачи; јер ће мач Господњи прождирати од једнога краја *земље до другога, неће бити мира ниједном тијелу.
*Јер. 46,10.

13. Сијаће пшеницу, а трње ће жети; мучиће се, а користи неће имати, и стидјеће се љетине своје, због жестокога гњева Господњега.

14. Овако говори *Господ за све зле сусједе моје, који дирају насљедство што дадох народу својему Израиљу: ево, Ја ћу их почупати из земље њихове, и дом Јудин ишчупаћу исред њих. *5.Мој. 30,3.

15. А кад их ишчупам, опет ћу се смиловати на њих, и довешћу опет свакога од њих на насљедство његово и свакога у *земљу његову. *Језек. 28,25.

16. И ако добро науче путеве народа Мојега, да се заклињу Мојим именом: Тако да је жив *Господ, као што су они учили Мој народ да се куне Валом, тада ће се ᵃсазидати усред народа Мојега.
*Јер. 4,2. ᵃнастанити

17. Ако ли не послушају, тада ћу ишчупати сасвијем такав народ и затрти, говори Господ.

Казна за Јудејце претстављена у два знака. Одвођење у ропство.

13. Овако ми рече Господ: Иди и купи себи појас ланен и опаши се њим, а не мећи га у воду.

2. Тако купих појас по ријечи Господњој, и опасах се њим.

3. Потом дође ми опет ријеч Господња говорећи:

4. Узми тај појас што си купио, што је око тебе, па се дигни и иди на Ефрат, и сакриј га ондје у какву расјелину камену.

5. И отидох и сакрих га код ᵃЕфрата, како ми заповједи Господ. ᵃЕуфрата

6. А послије много времена рече ми Господ: Устани и иди на Ефрат, и узми појас који ти заповједих да сакријеш ондје.

7. И отидох на Ефрат и откопах и узех појас с мјеста гдје га бијах сакрио; а гле, појас отрунуо, и не бјеше ни за што.

8. Тада ми дође ријеч Господња говорећи:

9. Овако вели Господ: Тако ћу учинити да отруне понос Јудин и велики понос јерусалимски,

10. Тога народа неваљалога, што неће да слуша Мојих ријечи, што ходи по мислима *срца својега и иде за другим боговима служећи им и клањајући им се; и биће као тај појас, који није ни за што. *Јер. 9,14.

11. Јер како се појас припоји око човјека, тако бијах припојио око Себе сав дом Израиљев и сав дом Јудин, вели Господ, да би били Мој народ на славу и хвалу и дику; али не послушаше.

12. Зато им реци ову ријеч: Овако вели Господ Бог Израиљев: Сви се мјехови пуне вина. А они ће рећи: Зар не знамо да се сви мјехови пуне вина?

13. Тада им реци: Овако вели *Господ: Ево, Ја ћу напунити пјаности све становнике ове †земље и цареве, који сједе мјесто Давида на пријестолу његову, и свештенике и пророке и све становнике јерусалимске. *Језек. 23,32. †Иса. 63,6.

14. И разбићу их једнога о другога, и оцеве и синове, вели Господ; нећу пожалити ни поштедјети нити се смиловати, да их не потрем.

15. Слушајте и чујте, немојте се поносити, јер Господ говори.

16. Дајте славу *Господу Богу својему док није спустио мрак, докле се нијесу спотакле ноге ваше по горама мрачнијем, да чекате †свјетлост, а Он је обрати у сјен смртни и претвори у таму.
*Амос 8,9; Исус Н. 7,19. †Иса. 5,30.

17. Ако ли ово не послушате, душа ће моја плакати тајно због охолости ваше и ронити сузе, сузе ће тећи из ока Мојега, јер ће се заробити стадо Господње.

18. Реци *цару и царици: Доље сједите, јер ће се славни вијенац ваш скинути с ваше главе. *2.О цар. 24,12.

19. Градови јужни затвориће се и неће бити никога да их отвори, одвешће се Јуда у ропство, сасвијем ће се одвести у ропство.

20. Подигните очи своје и видите оне што иду од сјевера. Гдје је стадо што ти је предано, стадо славе твоје?

21. Шта ћеш рећи кад те походи? Јер си их ти научио да буду кнезови над тобом.

Неће ли те спопасти болови као жену кад се порађа?

22. Ако ли речеш у срцу свом: Зашто ме то задеси? За мноштво *безакоња твојега ᵓузгрнуће се скути твоји и обућа ти се скинути.
*Јер. 16,10. ᵓподићи ће

23. Може ли Етиопљанин промијенити кожу своју или рис шаре своје? Можете ли ви чинити добро научивши се чинити зло?

24. Зато ћу их разметнути као што размеће пљеву вјетар из пустиње.

25. То је дио твој и оброк твој од Мене, говори *Господ, зато што си Ме заборавио и поуздао се у лаж.
*Мих. 3,11.

26. Зато ћу ти Ја узгрнути скуте на лице да се види срамота твоја.

27. Прељубе твоје, ᵓрзање твоје, срамотно блудничење твоје по хумовима, по пољима, гадове твоје видио сам; тешко теби, Јерусалиме, зар се нећеш очистити? Докле још?
ᵓврискање

Објављивање суше и глади.

14. Ријеч Господња која дође Јеремији о суши.

2. Јуда тужи, и врата су му жалосна; леже на земљи у црно завити; вика из Јерусалима подиже се.

3. Највећи између њих шаљу најмање на воду; дошавши на студенце не налазе воде, враћају се с празнијем судовима својим, стиде се и сраме се и покривају главу своју.

4. Земља је испуцала, јер не бијеше дажда на земљи; зато се тежаци стиде и покривају главу своју.

5. И кошута у пољу оставља младе своје, јер нема траве.

6. И дивљи магарци стојећи на височима вуку у се вјетар као ᵓзмајеви, очи им ишчиљеше, јер нема траве.
ᵓшакали

7. Кад безакоња наша свједоче на нас, Господе, учини ради имена својега; јер је много одмета наших, Теби сагријешисмо.

8. Надо Израиљева, Спаситељу његов у невољи! Зашто си као туђин у овој земљи и као путник који се уврати да преноћи?

9. Зашто си као уморан човјек, као јунак, који не може избавити? Та, Ти си усред нас, Господе, и име је Твоје призвано на нас; немој нас оставити.

10. Овако говори *Господ за народ овај: Мило им је да се ᵓскитају, не устављају ногу својих, зато нијесу мили Господу; сада ће се опоменути †безакоња њихова и походиће ‡гријехе њихове.
*Ос. 8,13. ᵓтумарају †1.О цар. 17,18. ‡Јевр. 8,12.

11. Потом рече ми Господ: Не моли се за тај народ да му буде добро.

12. Ако ће и постити, нећу услишити вике њихове; и ако ће принијети жртве паљенице и дар, неће ми то угодити, него мачем и глађу и помором помориһу их.

13. Тада рекох: Ох, Господе Господе, ево, пророци им говоре: Нећете видјети мача, и неће бити глади у вас, него ћу вам дати мир поуздан на овом мјесту.

14. А Господ ми рече: Лаж пророкују ти пророци у Моје име, нијесам их послао, нити сам им заповједио, нити сам им говорио; лажне утваре и гатање и ништавило и пријевару срца својега они вам пророкују.

15. Зато овако вели *Господ за пророке који пророкују у Моје име, а Ја их нијесам послао, и говоре: Неће бити мача ни глади у овој земљи: Од мача и глади изгинуће ти пророци.
*Јер. 23,15.

16. А народ овај којему они пророкују лежаће по улицама јерусалимским од глади и мача, и неће бити никога да их погребе, њих, жене њихове и синове њихове и кћери њихове; тако ћу излити на њих злоћу њихову.

17. Реци им дакле ову ријеч: Нека очи моје лију сузе дању и ноћу и нека не престају, јер дјевојка кћи мојега народа сатре се веома, од ударца прељута.

18. Ако изиђем у поље, ето побијенијех мачем; ако уђем у град, ето изнемоглијех од глади; јер и пророк и свештеник отидоше у земљу коју не знају.

19. Еда ли си сасвијем одбацио Јуду? Еда ли је омрзао души Твојој Сион? Зашто си нас ударио тако да нам нема лијека? Чекасмо мир али нема добра; и вријеме да оздравимо, а гле, страх.

20. Признајемо, *Господе, злоћу своју, безакоње отаца својих, згријешили смо Ти.

*Језд. 9,5.

21. Немој нас ˇодврћи ради имена својега; немој наружити пријестола славе своје, опомени се завјета својега с нама, немој га укинути.

ˇодбацити

22. Има ли међу ˇташтинама у народа који даје *дажд? Или небеса дају ли ситан дажд? Нијеси ли Ти то, Господе Боже наш? Зато Тебе чекамо, јер Ти чиниш све то.

ˇидолима *О Јову 38,28.

Пропаст народа је неизбјежна,
али ће Остатак наћи милост.
Особита утјешна ријеч за Јеремију.

15. И рече ми *Господ: Да стане Мојсије и Самуило преда Ме, не би се душа Моја обратила к томе народу; отјерај их испред Мене, и нека одлазе.

*1.Сам. 7,9; 2.Мој. 32,11.

2. И ако ти реку: Куда ћемо ићи? Тада им реци: Овако вели Господ: Ко је за смрт, на смрт; ко је за мач, под мач; ко за глад, на глад; ко за ропство, у ропство.

3. И пустићу на њих четворо, говори Господ: Мач, да их убија, и псе, да их развлаче, и птице небеске и звијери земаљске, да их једу и истријебе.

4. И даћу их да се потуцају по свијем царствима земаљским ради Манасије сина Језекијина цара Judина за оно што је учинио у Јерусалиму.

5. Јер ко би се смиловао на тебе, Јерусалиме? Ко ли би те пожалио, ко ли би дошао да запита како ти је?

6. Ти си Ме оставио, говори Господ, отишао си натраг; зато ћу махнути руком својом на те и погубићу те; досади Ми жалити.

7. Зато ћу их извијати ˇвијачом на вратима земаљским, учинићу их сиротима, потрћу народ свој, јер се не враћају с путева својих.

ˇнаправа за вијање жита

8. Више ће Ми бити удовица његовијех него пијеска морскога, довешћу им на мајке момачке затираче у подне, и пустићу изненада на њих сметњу и страхоту.

9. Изнемоћи ће која је родила седморо и престаће да дише, сунце ће јој заћи још за дана, срамиће се и стидјеће се, а остатак ћу њихов дати под мач пред непријатељима њиховијем, говори Господ.

10. Тешко мени, мајко моја, што си ме родила да се са мном препире и да се са мном свађа сва земља; не давах у зајам нити ми даваше у зајам, и опет ме сви проклињу.

11. Господ рече: Доиста, остатку ће твојему бити добро, и бранићу те од непријатеља, кад будеш у невољи и у тјескоби.

12. Еда ли ће гвожђе сломити гвожђе сјеверно и мјед?

13. Имање твоје и *благо твоје даћу да се разграби без цијене по свијем међама твојим, и то за све гријехе твоје.

*Јер. 17,3.

14. И одвешћу те с непријатељима твојим у *земљу коју не познајеш, јер се распалио огањ од гњева Мојега, и горјеће над вама.

*5.Мој. 32,22.

15. Ти знаш, *Господе, опомени ме се и походи ме и освети ме од онијех који ме гоне; немој ме ˇзграбити докле се устежеш од гњева; знај да подносим руг Тебе ради.

*Јер. 11,20. ˇда пропаднем

16. Кад се нађоше ријечи Твоје, поједох их, и ријеч Твоја би ми радост и весеље срцу мојему, јер је име Твоје призвано на ме, Господе Боже над војскама.

17. Не сједим у вијећу потсмјевачком нити се с њима веселим; сједим сам ради руке Твоје, јер си ме напунио срдње.

18. Зашто бол мој једнако траје, и зашто је рана моја смртна, те неће да се исцијели? Хоћеш ли ми бити као несигуран извор, као вода непостојана?

19. Зато овако вели Господ: Ако се обратиш, Ја ћу те опет поставити да стојиш преда Мном, ако одвојиш што је драгоцјено од рђавога, бићеш као уста Моја; они нека се обрате к теби, а ти се не обраћај к њима.

20. И учинићу да будеш томе народу као јак зид мједен, и udaraће на те, али те неће надвладати; јер сам Ја с тобом да те чувам и избављам, говори Господ.

21. И избавићу те из руку злијех људи, и искупићу те из руку насилничких.

Опустошење и прогонство Јудино због идолопоклоника. Повратак Израиља из Вавилона.

16. Потом дође ми ријеч Господња говорећи:

2. Немој се женити, и да немаш синова ни кћери на том мјесту.

3. Јер овако говори Господ за синове и кћери што се роде на том мјесту и за матере њихове које их роде, и за оце њихове који их роде у тој земљи:

4. Љутом ће смрћу помријети, неће бити оплакани нити ће се погрепсти, биће гној по земљи, и од мача и од глади изгинуће, и мртва ће тјелеса њихова бити храна птицама небеским и звијерима земаљским.

5. Јер овако говори Господ: Не улази у кућу у којој је жалост, и не иди да плачеш нити их жали; јер сам узео мир свој од тога народа, говори Господ, милост и жаљење.

6. Помријеће мали и велики у овој земљи, неће бити погребени нити ће се оплакати, нити ће се ко ˅резати ни главе стрићи за њима. ˃повређивати

7. Неће им се дати хљеба у жалости да се потјеше за мртвијем, нити ће их напојити из чаше ради утјехе за оцем или за матером.

8. Тако не улази у кућу у којој је жалост да сједеш с њима да једеш и пијеш.

9. Јер овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Ево, Ја ћу учинити да на овом мјесту пред вашим очима и за ваших дана не буде гласа радосна ни гласа весела, гласа женикова ни гласа невјестина.

10. А кад кажеш томе народу све ове ријечи, ако ти реку: Зашто изрече *Господ све то велико зло на нас, и како је †безакоње наше или какав је гријех наш, којим згријешисмо Господу Богу својему? *5.Мој. 29,24. †Јер. 13,22.

11. Тада им реци: Јер оци ваши оставише Мене, говори *Господ, и идоше за другим боговима и служише им и клањаше им се, а Мене оставише и закона Мојега не држаше; *1.О цар. 9,9.

12. А ви још горе чините него оци ваши, јер ето идете сваки по мисли срца својега злога не слушајући Мене.

13. Зато ћу вас избацити из ове *земље у земљу које не познасте ни ви ни оци ваши, и ондје ћете служити другим боговима дан и ноћ јер вам нећу учинити милост. *3.Мој. 18,27.

14. Зато, ево, иду дани, говори *Господ, кад се неће више говорити: Тако да је жив Господ који је извео синове Израиљеве из земље мисирске; *Јер. 23,7.

15. Него: Тако да је жив Господ који је извео синове Израиљеве из земље сјеверне и из свијех земаља у које их бјеше разагнао! Јер ћу их опет довести у земљу њихову коју сам дао оцима њиховијем.

16. Гле, Ја ћу послати многе рибаре, говори *Господ, да их лове, и послије ћу послати многе ловце да их лове по свакој гори и по сваком хуму и по расјелинама каменијем. *Јер. 6,9.

17. Јер очи Моје пазе на све путеве њихове, нијесу сакривени од Мене, нити је безакоње њихово заклоњено од Мојих очију.

18. И платићу им прво двојином за безакоње њихово и за гријех њихов, што оскврнише земљу Моју стрвима гадова својих, и насљедство Моје напунише гнусобама својим.

19. *Господе, Крјепости моја и Граде мој и Уточиште моје у невољи, к Теби ће доћи народи од крајева земаљских, и рећи ће: Доиста оци наши имаше лаж, и таштину и што нимало не помаже. *Псал. 18,2.

20. Еда ли ће човјек начинити себи богове, који, ипак, нијесу богови?

21. Зато, ево, Ја ћу их научити сада, показаћу им руку своју и силу своју, да познају да Ми је име *Господ. *2.Мој. 6,3.

Казна због идолопоклонства, уздања у људе и пријеваре. Позив на празновање Суботе.

17. Гријех је Јудин записан *гвозденом писаљком и врхом од дијаманта, урезан је на плочи †срца њихова и на роговима олтара ваших, *О Јову 19,24. †Приче 3,3.

2. Да се синови њихови сјећају олтара њиховијех и лугова њиховијех под зеленијем дрветима, на високим хумовима.

3. Горо с пољем, даћу имање твоје, све благо твоје даћу да се разграби, висине твоје, за гријех по свијем међама твојим.

4. И ти ћеш и који су с тобом оставити насљедство своје које сам ти дао, и учинићу да служиш непријатељима својим у земљи коју не познајеш; јер сте распалили огањ гњева Мојега који ће горјети довијека.

5. Овако вели Господ: Да је проклет човјек који се узда у човјека и који ставља тијело себи за мишицу, а од Господа отступа срце његово.

6. Јер ће бити као вријес у пустињи, који не осјећа кад дође добро, него стоји у пустињи, на сухим мјестима у земљи сланој и у којој се не живи.

ПОУЗДАЊЕ

7. Благо човјеку који се узда у Господа и коме је Господ Узданица.

8. Јер ће бити као дрво усађено крај воде и које низ поток пушта жиле своје, које не осјећа кад дође припека, него му се лист зелени, и сушне године не брине се и не престаје рађати род.

9. Срце је пријеварно више свега и опако; ко ће га познати?

10. Ја *Господ испитујем †срца и искушавам ‡бубреге, да бих дао свакоме према путевима његовијем и по плоду дјела његовијех.

*1.Сам. 16,7. †Псал. 7,9. ‡Јер. 11,20.

11. Као што јаребица лежи на јајима али не излеже, тако ко сабира богатство, али с неправдом, у половини дана својих оставиће га и најпослије ће бити луд.

12. Мјесто је светиње наше пријесто славе, високо мјесто од почетка.

13. Надо *Израиљева, †Господе, сви који Те остављају нека се посраме; који отступају од Мене, нека се запишу на земљи, јер оставише Извор воде живе, Господа.

*Јер. 2,26. †Језек. 16,63; Иса. 65,13.

14. Исцијели ме, Господе, и бићу исцијељен; избави ме, и бићу избављен, јер си Ти хвала моја.

15. Гле, они ми говоре: Гдје је ријеч *Господња? Нека дође.

*Амос 5,18.

16. А ја се не ˅затезах ићи за Тобом као пастир, и дана жалоснога не жељех, Ти знаш; што је год изашло из уста мојих, пред Тобом је.

˅одбијах

17. Не буди ми страх, Ти си Уточиште моје у злу.

18. Нека се посраме који ме гоне, а ја не; нека се они уплаше, а ја не; пусти на њих зли дан, и двоструким ˅поломом поломи их.

˅поразом

19. Овако ми рече *Господ: Иди, и стани на врата синова народнијех, на која улазе цареви Јудини и на која излазе, и на свака врата јерусалимска.

*Јер. 7,2.

20. И реци им: Чујте *ријеч Господњу, цареви Јудини и сви Јудејци и сви Јерусалимљани, који улазите на ова врата.

*Јер. 22,2.

21. Овако вели Господ: Чувајте се да не носите бремена у *Суботу и не уносите на врата †јерусалимска.

*4.Мој. 15,32. †Нем. 13,19.

22. И не износите бремена из кућа својих у *Суботу, и никаквога посла не радите, него светите Суботу, као што сам заповједио оцима вашим.

*2.Мој. 31,13.

23. Али не послушаше нити пригнуше уха својега, него отврднуше вратом својим да не послушају и не приме науке.

24. Ако Ме послушате, говори Господ, да не носите бремена на врата овога града у Суботу, него светите Суботу не радећи у њој никаквога посла,

25. Тада ће улазити на врата града овога *цареви и кнезови, који сједе на †пријестолу Давидову, на колима и на коњима, они и кнезови њихови, Јудејци и Јерусалимљани, и стајаће овај град довијека.

*Јер. 22,4. †Јер. 22,2.

26. И долазиће из градова *Јуднијех и из околине јерусалимске, и из †земље Венијаминове, и из равнице и из гора и с југа, и доносиће ‡жртве паљенице и приносе с даром и кадом, и жртве захвалне доносиће у дом Господњи.

*Јер. 32,44. †Јер. 33,13. ‡Псал. 107,22.

27. Ако ли Ме не послушате да светите Суботу и не носите бремена улазећи на врата јерусалимска у Суботу, онда ћу распалити *огањ на вратима његовијем, који ће упалити дворове јерусалимске и неће се угасити.

*Плач 4,11.

Кајање одржава, некајање упропашћује. Плач и молитва Јеремијина.

18. Ријеч која дође Јеремији од Господа говорећи:

2. Устани, и сиђи у кућу лончареву, и ондје ћу ти казати ријечи своје.

3. Тада сиђох у кућу лончареву, и гле, он рађаше посао на свом колу.

4. И поквари се у руци лончару суд који грађаше од кала, па начини изнова од њега други суд, како бијаше воља лончару да начини.

5. Тада дође ми ријеч Господња говорећи:

6. Не могу ли чинити од вас као овај лончар, доме Израиљев, говори Господ; гле, што је као у руци лончаревој, то сте ви у Мојој руци, доме Израиљев.

7. Кад бих рекао за народ и за царство да га истријебим и разорим и затрем;

8. Ако се обрати народ ода зла, за које бих рекао, и Мени ће бити жао због зла, које мишљах да му учиним.

9. А кад бих рекао за народ и за царство да га сазидам и насадим;

10. Ако учини што је зло преда Мном не слушајући гласа Мојега, и Мени ће бити жао добра које рекох да му учиним.

11. Зато сада реци Јудејцима и Јерусалимљанима говорећи: Овако вели Господ: Ево спремам на вас зло, и мислим мисли на вас; *вратите се дакле сваки са својега пута злога, и поправите путеве своје и дјела своја.

*Јер. 7,3; 25,5.

12. А они рекоше: Нема ништа од тога, него ћемо ићи за својим мислима и чинићемо сваки по мисли срца својега злога.

13. Зато овако говори Господ: Питајте по народима је ли ко чуо тако што? Грдило велико учини дјевојка Израиљева.

14. Оставља ли снијег ливански стијене и моја поља? ᵌОстављају ли се воде студене, које теку?

ᵌпресушују

15. А народ Мој Мене заборави, кади таштини, и спотичу се на својим путовима, на старијем стазама, да ходе стазама пута непоравњена,

16. Да бих обратио *земљу њихову у пустош, на вјечну †срамоту, да се ‡чуди ко год прође преко ње и маше главом својом.

*5.Мој. 29,24. †Мих. 6,16. ‡Јер. 42,18.

17. Као ᵌустоком разметнућу их пред непријатељем; леђа а не лице показаћу им у невољи њиховој.

ᵌисточни вјетар

18. А они рекоше: Ходите да смислимо што Јеремији, јер неће нестати закона свештенику ни свјета мудрацу ни ријечи пророку; ходите убијмо га језиком и не пазимо на ријечи његове.

19. Пази на ме, Господе, и чуј глас мојих противника.

20. Еда ли ће се зло вратити за добро, кад ми копају јаму? Опомени се да сам стајао пред Тобом говорећи за њихово добро, да бих одвратио гњев Твој од њих.

21. Зато предај синове њихове глади и учини да изгину од мача, и жене њихове да буду сироте и удове, и мужеви њихови да се погубе, младиће њихове да побије мач у боју.

22. Нека се чује вика из кућа њиховијех, кад доведеш на њих војску изненада; јер ископаше јаму да ме ухвате, и замке намјестише ногама мојим.

23. А Ти, *Господе, знаш све што су наумили мени да ме убију, немој им опростити †безакоња ни гријеха њихова избрисати испред Себе; него нека попадају пред Тобом, у гњеву свом ради супрот њима.

*Јер. 26,8; Псал. 109,14. †Нем. 4,5.

Опустошење Јерусалима означено разбијањем једнога земљанога крчага.

19. Овако рече Господ: Иди и купи крчаг земљан у лончара с неколико *старјешина народнијех и старјешина свештеничких.

*Језек. 8,11.

2. И отиди у Долину сина Еномова што је пред вратима Источнијем, и ондје прогласи ријечи које ћу ти казати.

3. И реци: Чујте ријеч Господњу, цареви Јудини и становници јерусалимски; овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Ево, Ја ћу пустити зло на то мјесто да ће зујати уши свакоме ко га чује.

4. Јер Ме оставише и оскврнише ово мјесто кадећи на њему другим боговима, којих не знаше ни они ни оци њихови, ни цареви Јудини, и напунише то мјесто крви праве.

5. И поградише висине Валу да сажижу синове своје огњем на жртве паљенице Валу, чега не заповједих нити о том говорих, нити Ми на ум дође.

6. Зато, ево, иде вријеме, вели Господ, кад се ово мјесто неће више звати Тофет, ни Долина сина Еномова, него Крвна долина.

7. Јер ћу уништити →савјет Јудин и јерусалимски на овом мјесту, и учинићу да падну од мача пред непријатељима својим и од руке онијех који траже душу њихову, и мртва ћу тјелеса њихова дати за храну птицама небеским и звијерима земаљским. →намјеру

8. И обратићу тај град у пустош и руг: Ко год прође мимо њега, чудиће се и звиждаће за све муке његове.

9. И учинићу да једу месо својих синова и месо својих кћери, и сваки ће јести месо друга својега у невољи и тјескоби којом ће им досађивати непријатељи њихови и који траже живот њихов.

10. Потом разбиј крчаг пред људима који ће ићи с тобом.

11. И реци им: Овако вели *Господ над војскама: Тако ћу разбити тај народ и тај град као што се разбије суд лончарски, који се не може више оправити, и у Тофету ће се погребавати, јер неће бити мјеста за погребавање. *Јер. 7,32.

12. Тако ћу учинити томе мјесту, вели Господ, и становницима његовијем и учинићу тај град да буде као Тофет;

13. И куће јерусалимске и куће царева Јудинијех биће нечисте као мјесто *Тофет, све куће, гдје на крововима кадише свој војсци небеској и љеваше наљеве другим боговима. *2.О цар. 23,10.

14. Потом се врати Јеремија из Тофета куда га бјеше послао Господ да пророкује, и *стаде у тријему дома Господњега, и рече свему народу: *2.Днев. 20,5.

15. Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Ево, Ја ћу пустити на тај град и на све градове његове све зло које изрекох за њ, јер отврднуше вратом својим да не слушају ријечи Мојих.

Злостављан од Пасхора, Јеремија
прориче Вавилонско ропство,
и јада се што је постао пророк.

20. А Пасхор син Имиров свештеник, који бијаше старјешина у дому *Господњем, чу Јеремију гдје пророкује те ријечи. *Јер. 29,26.

2. И удари Пасхор пророка Јеремију, и метну га у тамницу на горњим вратима Венијаминовијем уз дом Господњи.

3. А сјутрадан кад Пасхор изведе Јеремију из тамнице, рече му Јеремија: Господ ти надје име не Пасхор него →Магор-Мисавив. →Ужас Свуда

4. Јер овако вели Господ: Ево, Ја ћу пустити на те страх, на те и на све пријатеље твоје, који ће пасти од мача непријатеља својих, и очи ће твоје видјети, и свега ћу Јуду дати у руке цару вавилонском, који ће их одвести у Вавилон, и побиће их мачем.

5. И даћу све богатство тога града и сав труд његов и све што има драгоцјено, и све благо царева Јудинијех даћу непријатељима њиховијем у руке, и разграбиће и узети и однијети у Вавилон.

6. И ти, Пасхоре, и сви који живе у твом дому отићи ћете у ропство; и доћи ћеш у Вавилон и ондје ћеш умријети и ондје ћеш бити погребен ти и сви пријатељи твоји, којима си пророковао лажно.

7. Наговарао си ме, Господе, и дадох се наговорити; био си јачи од мене и надвладао си ме; на потсмијех сам сваки дан, свак ми се потсмијева.

8. Јер откад говорим, вапијем, због насиља и пустошења вичем, јер ми је ријеч Господња на поругу и на потсмијех сваки дан.

9. И рекох: Нећу Га више помињати, нити ћу више говорити у име Његово; али би у срцу мом као огањ разгорио, затворен у костима мојим, и уморих се задржавајући га, и не могох више.

10. Јер чујем поруге од многих, страх отсвуда: Прокажите да прокажемо; сви који бијаху у миру са мном, вребају да поср-

нем: Да ако се превари, те ћемо га надвладати и осветићемо му се.

11. Али је *Господ са мном као страшан Јунак; зато они који ме гоне спотакнуће се и неће надвладати; посрамиће се врло; јер неће бити срећни, срамота вјечна неће се заборавити. *Иса. 41,13.

12. Зато, *Господе над војскама, који кушаш праведника, који видиш бубреге и †срце, дај да видим Твоју освету на њима, јер Теби казах ˇпарбу своју.
*Јер. 17,10; Јер. 11,20. †Јер. 12,3. ˇпарницу

13. Пјевајте *Господу, хвалите Господа, јер избави душу сиромаху из руке зликовачке. *Псал. 35,9.

14. Проклет да је дан у који се родих, дан, у који ме роди мати моја, да није благословен!

15. Проклет да је човјек који јави оцу мојему и врло га обрадова говорећи: Роди ти се син.

16. И тај човјек да би био као *градови које Господ затре и не би му жао, нека слуша вику ујутру и вриску у подне,
*1.Мој. 19,25.

17. Што ме не усмрти у утроби материној да би ми мати моја била гроб, и утроба њезина да би остала довијека трудна.

18. Зашто изиђох из утробе да видим муку и жалост и да се сврше у срамоти дани моји?

На питање цара Седекије прориче Јеремија разорење Јерусалима и открива једини пут спасења.

21. Ријеч која дође *Јеремији од Господа кад посла к њему цар Седекија Пасхора сина Мелхијина и †Софонију сина ‡Масијина свештеника, и поручи: *Јер. 38,1. †2.О цар. 25,18. ‡Јер. 29,25.

2. Упитај Господа за нас, јер Навуходоносор цар вавилонски ˇзавојшти на нас; еда би нам учинио Господ по свијем чудесима својим, да отиде од нас. ˇзарати

3. А Јеремија им рече: Овако реците Седекији:

4. Овако вели Господ Бог Израиљев: Ево, Ја ћу окренути натраг оружје што је у вашим рукама, којим се бијете с царем вавилонским и с Халдејцима који су вас опколили иза зидова, и скупићу их усред тога града.

5. И Ја ћу војевати на вас руком подигнутом и мишицом крјепком и гњевом и јарошћу и жестином великом.

6. И побићу становнике тога града, и људе и стоку; од помора великога помријеће.

7. А послије, вели Господ, даћу Седекију цара Јудина и слуге његове и народ, оне који остану у том граду од помора, од мача и од глади, у руке Навуходоносору цару вавилонском и у руке непријатељима њиховијем и у руке онима који траже душу њихову, те ће их побити мачем, неће их жалити ни штедјети нити ће се смиловати.

8. А народу томе реци: Овако вели Господ: Ево Ја стављам пред вас пут к животу и пут к смрти.

9. Ко остане у том граду, погинуће од мача или од глади или од помора; а ко изађе и преда се Халдејцима који су вас опколили, остаће жив, и живот ће му бити мјесто плијена.

10. Јер окретох лице своје томе граду на зло а не на добро, говори *Господ; у руке †цару вавилонском биће предан, и он ће га спалити огњем. *Јер. 34,2; Јер. 20,4. †Јер. 38,3.

11. А за дом цара Јудина чујте ријеч Господњу:

12. Доме Давидов, тако вели Господ, судите свако јутро, и коме се отима избављајте га из руку насилниковијех да не изађе као огањ гњев Мој и разгори се да га нико не може угасити за злоћу дјела ваших.

13. Ево Ме на тебе, који сједиш у *долини, као стијена у равници, говори †Господ, на вас, који говорите: Ко ће доћи на нас, и ко ће ући у станове наше? *Јер. 49,4. †Језек. 13,8.

14. Јер ћу вас покарати по плоду дјела ваших, вели Господ, и распалићу огањ у шуми његовој, који ће прождријети све што је око њега.

Прорицање против царева Салума, Јоакима и Јехоније.

22. Овако говори Господ: Сиђи у дом цара Јудина, и реци ондје ову ријеч,

2. И кажи: Слушај ријеч Господњу, царе Јудин, који сједиш на пријестолу Давидову, ти и слуге твоје и народ твој, који улазите на ова врата.

3. Овако вели Господ: Чините суд и правду, и коме се отима избављајте га из руку насилниковијех, и не чините криво иностранцу ни сироти ни удовици, и не чините им силе, и крви праве не прољевајте на овом мјесту.

4. Јер ако доиста узрадите ово, улазиће на врата овога дома цареви, који сједе мјесто Давида на пријестолу његову, на колима и на коњима, они и слуге њихове и народ њихов.

5. Ако ли не послушате овијех ријечи, заклињем се Собом, вели Господ, да ће опустјети тај дом.

6. Јер овако вели Господ за дом цара Јудина: Ти си ми Галад и врх ливански, али ћу те обратити у пустињу, у градове у којима се не живи.

7. И спремићу на тебе затираче, свакога с оружјем, и посјећи ће твоје красне кедре и побацати их у огањ.

8. И многи ће народи пролазити мимо тај град, и говориће један другоме: Зашто учини ово Господ од тога града великога?

9. И рећи ће: Јер оставише завјет Господа Бога својега и клањаше се другим боговима и служише им.

10. Не плачите за мртвијем нити га жалите; него плачите за онијем који одлази, јер се неће више вратити нити ће видјети своје постојбине.

11. Јер овако говори Господ о Салуму сину Јосије цара Јудина, који цароваше мјесто Јосије оца својега, који отиде из овога мјеста: Неће се више вратити.

12. Него ће умријети у мјесту куда га одведоше у ропство, и неће више видјети ове земље.

13. Тешко ономе који гради своју кућу не по правди, и клијети своје не по правици, који се служи ближњим својим ни за што и *плате за труд његов не даје му; *Јак. 5,4.

14. Који говори: Саградићу себи велику кућу и простране клијети; и ˇразваљује себи прозоре, и облаже кедром и маже црвенилом. ˇпробија

15. Хоћеш ли царовати кад се ˇмијешаш с кедром? Отац твој није ли јео и пио, кад чињаше суд и *правду, тада му бијаше добро. ˇразмећеш *1.Сам. 8,3.

16. Даваше правицу сиромаху и убогоме, и бијаше му добро; није ли то познавати Ме, говори *Господ. *1.Днев. 28,9.

17. Али очи твоје и срце твоје иду само за твојим добитком и да прољеваш крв праву и да чиниш насиље и кривду.

18. Зато овако вели Господ за Јоакима сина Јосије цара Јудина: Неће нарицати за њим: Јаох брате мој, или: Јаох сестро! Неће нарицати за њим: Јаох господару, или: Јаох славо његова!

19. Погребом магарећим погрепшће га, извући ће га и бациће иза врата јерусалимских.

20. Изиђи на Ливан и вичи, и на Васану пусти глас свој, и вичи преко бродова, јер се сатрше сви који те љубе.

21. Говорих ти у срећи твојој, а ти рече: Нећу да слушам; то је пут твој од дјетињства твојега да не слушаш гласа Мојега.

22. Све ће пастире твоје однијети вјетар, и који те љуби отићи ће у ропство; тада ћеш се посрамити и постидјети за сву злоћу своју.

23. Ти сједиш на Ливану, гнијездо вијеш на кедрима, како ћеш ˇбити љупка, кад ти дођу муке и болови као породиљи! ˇјецати

24. Како сам Ја жив, вели *Господ, да би ˇХонија син Јоакима цара Јудина био прстен печатни на десној руци Мојој, и оданде ћу те отргнути. *Агеј 2,23. ˇЈехонија

25. И даћу те у руке онима који траже *живот твој, и у руке онима којих се бојиш, у руке Навуходоносору цару вавилонском и у руке Халдејцима. *Јер. 34,20.

26. И бацићу тебе и матер твоју која те је родила у земљу туђу, гдје се нијесте родили, и ондје ћете помријети.

27. А у *земљу у коју ћете жељети да се вратите, нећете се вратити у њу. *Јер. 44,14.

28. Је ли тај човјек ˇХонија ништав идол изломљен, је ли суд у коме нема милине?

Зашто бјеху истјерани, он и потомство његово, и бачени у земљу, коју не познају?

→Јехонија

29. О земљо, земљо, земљо, чуј ријеч Господњу.

30. Овако вели Господ: Запишите да ће тај човјек бити без дјеце и да неће бити срећан до свога вијека; и нико неће бити срећан од нараштаја његова, који би сједио на пријестолу Давидову и још владао Јудом.

Против злијех пастира. Обрицање доброга Пастира и Цара из Давидова дома. Против лажнијех пророка.

23. Тешко пастирима који потиру и размећу *стадо паше Моје, говори †Господ. *Језек. 34,2. †Зах. 11,5.

2. Зато овако вели Господ Бог Израиљев за пастире који пасу народ Мој: Ви разметнусте овце Моје и разагнасте их, и не обилазисте их; ево, Ја ћу вас обићи за злоћу дјела ваших, говори Господ.

3. И Остатак оваца својих Ја ћу скупити из свијех земаља, у које их разагнах, и вратићу их у торове њихове, гдје ће се наплодити и умножити.

4. И поставићу им пастире, који ће их пасти, да се не боје више и не плаше и да не погине ниједна, говори Господ.

5. Гле, иду дани, говори Господ, у које ћу подигнути Давиду Клицу праведну, која ће царовати и бити срећна и чинити суд и правду на Земљи.

6. У Његове дане спашће се Јуда, и Израиљ ће становати у миру, и ово Му је име којим ће се звати: Господ Правда Наша.

7. Зато, ево, иду дани, говори Господ, у које се неће више говорити: Тако да је жив Господ, који је извео синове Израиљеве из земље мисирске;

8. Него: Тако да је жив Господ, који је извео и довео потомство дома Израиљева из сјеверне земље и из свијех земаља, у које их бијах разагнао. И они ће сједјети у својој земљи.

9. Због пророка пуца срце у мени, трепећу све кости моје, као пијан сам и као човјек којега је освојило вино, Господа ради и његовијех ради светијех ријечи.

10. Јер је земља пуна прељубочинаца, и због клетви тужи земља, посушише се паше у пустињи; трк је њихов зао и моћ њихова неправа.

11. Јер и пророк и свештеник скврне је, налазим и у дому свом злоћу њихову, говори Господ.

12. Зато ће пут њихов бити као клизавица по тами, гдје ће ↘попузнути и пасти; јер ћу пустити на њих зло године походења њихова, говори Господ. →поклизнути

13. У пророка самаријских видио сам безумље, пророковаху Валом, ↘прелашћиваху народ мој Израиља; →вараху

14. Али у пророка јерусалимских видим страхоту: Чине прељубу и ходе у лажи, укрјепљују руке зликовцима да се нико не врати од своје злоће; сви су ми као *Содом, и становници његови као Гомор.

*Иса. 1,9.

15. Зато овако вели Господ над војскама о тијем пророцима: Ево, Ја ћу их нахранити пеленом и напојићу их жучи; јер од пророка јерусалимских изиђе оскврњење по свој земљи.

16. Овако вели *Господ над војскама: Не слушајте што говоре пророци који вам пророкују; варају вас, говоре утваре својега срца, не из уста Господњих. *Јер. 14,14.

17. Једнако говоре онима који не маре за ме: *Господ је рекао: Имаћете мир; и свакоме који иде по мисли срца својега говоре: Неће доћи на вас зло. *2.Днев. 18,5.

18. Јер ко је стајао у вијећу Господњем, и видио или чуо ријеч Његову? Ко је пазио на ријеч Његову и чуо?

19. Ево, вихор Господњи, гњев, изићи ће вихор, који не престаје, пашће на главу безбожницима.

20. Неће се одвратити *гњев Господњи докле не учини и изврши што је у срцу наумио; најпослије ћете разумјети то са свијем. *2.О цар. 23,26.

21. Не слах тијех пророка, а они трчаше; не говорих им, а они пророковаше.

22. Да су стајали у Мом вијећу, тада би казивали Моје ријечи народу Мојему, и одвраћали би их с пута њихова злога и од злоће дјела њиховијех.

23. Јесам ли Ја Бог изближа, говори *Господ, а нијесам Бог и издалека? *1.О цар. 20,28.

24. Може ли се ко сакрити на тајно мјесто да га Ја не видим, говори *Господ; не испуњам ли Ја †Небо и Земљу, говори ‡Господ.

*Иса. 66,1. †1.О цар. 8,27. ‡Псал. 11,4.

25. Чујем што говоре ти пророци који у име Моје пророкују лаж говорећи: Снио сам, снио сам.

26. Докле ће то бити у срцу пророцима који пророкују лаж, и пријевару срца својега пророкују?

27. Који мисле да ће учинити да народ Мој заборави име Моје уза сне њихове, које приповиједају један другоме, као што заборавише оци њихови име Моје уз Вала.

28. Пророк који сни, нека приповиједа сан; а у кога је *ријеч Моја, нека говори ријеч Моју истинито; шта ће пљева са пшеницом, говори Господ.

*2.Кор. 2,17.

29. Није ли ријеч Моја као огањ, говори Господ, и као маљ који разбија камен?

30. Зато, ево Ме на те пророке, говори *Господ, који краду Моје ријечи један од другога.

*Јер. 14,14.

31. Ево Ме на те пророке, вели Господ, који дижу језик свој и говоре: Он вели.

32. Ево Ме на оне који пророкују лажне сне, вели Господ, и приповиједајући их заводе народ Мој лажима својим и хитрином својом; а Ја их нијесам послао нити сам им заповједио; и неће ништа помоћи томе народу, говори Господ.

33. Ако те запита овај народ или који пророк или свештеник говорећи: Какво је бреме *Господње? Тада им реци: Какво бреме, оставићу вас, говори Господ.

*Јер. 17,15.

34. А пророка и свештеника и народ који рече: Бреме Господње, Ја ћу покарати тога човјека и дом његов.

35. Него овако говорите сваки ближњему својему и сваки брату својему: Шта одговори Господ, и: Шта рече Господ?

36. А бремена Господњега не помињите више, јер ће свакоме бити бреме *ријеч његова, јер изврћете ријечи Бога живога, Господа над војскама, Бога нашега.

*Мат. 12,36.

37. Овако реци пророку: Шта ти одговори Господ, и: Шта ти рече Господ?

38. Али кад кажете: Бреме Господње, зато овако вели Господ: Што говорите ту ријеч: Бреме Господње, а Ја слах к вама да вам кажу: Не говорите: Бреме Господње,

39. Зато ево ме, Ја ћу вас заборавити сасвијем и одбацићу од Себе вас и град који сам дао вама и оцима вашим.

40. И навалићу на вас поругу вјечну и *срамоту вјечну која се неће заборавити.

*Јер. 20,11.

Бољи и гори дио Јудина народа означен сликом добрих и рђавих смокава.

24. Показа ми Господ, и гле, двије котарице смокава намјештене пред црквом Господњом, пошто *Навуходоносор цар †вавилонски зароби Јехонију сина Јоакимова цара Јудина, и кнезове Јудине, и ‡дрводјеље и коваче из Јерусалима и одведе их у Вавилон.

*2.Днев. 36,10. †2.О цар. 24,12. ‡2.О цар. 24,14.

2. У једној котарици бијаху смокве врло добре, какве бијаху ране смокве, а у другој котарици бијаху врло рђаве смокве, које се не могаху јести, тако бијаху рђаве.

3. И рече ми Господ: Шта видиш, Јеремија? А ја рекох: Смокве, једне добре смокве, врло добре, а друге рђаве, врло рђаве, које се не могу јести, тако су рђаве.

4. И дође ми ријеч Господња говорећи:

5. Овако вели Господ Бог Израиљев: Какве су те смокве добре, тако ће Ми бити добра ради робље Јудино, које одаслах из овога мјеста у земљу Халдејску.

6. И обратићу очи своје на њих добра ради, и довешћу их опет у ову земљу, и ↘сазидаћу их и нећу их разорити, и насадићу их и нећу их почупати.

↗подићи ћу

7. Јер ћу им дати срце да Ме познају да сам Ја Господ, и биће Ми народ и Ја ћу им бити Бог, јер ће се обратити к Мени свијем срцем својим.

8. А какве су те рђаве смокве да се не могу јести, како су рђаве, таквим ћу, вели Господ, учинити Седекију цара Јудина и кнезове његове и остатак Јерусалимљана

који осташе у овој земљи и који живе у земљи мисирској.

9. Учинићу да се потуцају по свијем царствима земаљским на зло, да буду срамота и прича и руг и ⁊уклин по свијем мјестима, куда их разденем. ⁊проклетство

10. И послаћу на њих мач, *глад и †помор, докле се не истријебе са земље, коју сам дао њима и оцима њиховијем.

*Јер. 15,2. †Јер. 29,17.

Седамдесетогодишње ропство
Јудино. Пропаст Вавилона.
Чаша гњева за све народе.

25. Ријеч која дође Јеремији за сав народ Јудин четврте године Јоакима сина Јосијина цара Јудина, а то је прва година Навуходоносора цара вавилонскога,

2. Коју рече Јеремија пророк свему народу Јудину и свијем становницима јерусалимским, говорећи:

3. Од тринаесте године Јосије сина Амонова цара Јудина до данас, за ове двадесет и три године, долази ми ријеч Господња и говорих вам зарана једнако, али не послушасте.

4. И сла вам Господ све слуге своје пророке зарана једнако, али не послушасте, нити пригнусте уха својега да бисте чули.

5. И говораху: Вратите се сваки са својега пута злога и од злоће дјела својих, па ћете остати у земљи коју даде Господ вама и оцима вашим одвијека довијека.

6. И не идите за другим боговима да им служите и да им се клањате, и не гњевите Ме дјелом руку својих, и нећу вам учинити зла.

7. Али Ме не послушасте, говори Господ, него Ме гњевисте дјелом руку својих на своје зло.

8. Зато овако вели Господ над војскама: Што не послушасте Мојих ријечи,

9. Ево, Ја ћу послати по све народе сјеверне, говори Господ, и по Навуходоносора цара вавилонскога слугу својега, и довешћу их на ту земљу и на становнике њезине, и на све те народе околне, које ћу затрти, и учинићу да буду чудо и потсмијех и пустош вјечна.

10. И учинићу да нестане међу њима гласа радосна и гласа весела, гласа женикова и гласа невјестина, лупе од ⁊жрвњева и свјетлости од жишка. ⁊ручних млинова

11. И сва ће та земља бити пустош и чудо, и ти ће народи служити *цару вавилонском седамдесет година. *Иса. 23,15.

12. А кад се наврши седамдесет година, онда ћу походити *цара вавилонскога и онај народ, говори †Господ, за безакоње њихово, и земљу халдејску, и обратићу је у пустош вјечну. *Јер. 27,8. †Дан. 9,2.

13. И пустићу на ту земљу све што сам говорио о њој, све што је написано у овој књизи, што пророкова Јеремија за све народе.

14. Јер ће велики народи и силни *цареви и њих покорити; тада ћу им платити по дјелима њиховијем и по ономе што су чинили рукама својим. *Јер. 27,7.

15. Јер овако ми рече *Господ Бог Израиљев: Узми из Моје руке †чашу ‡вина, овога гњева, и напој из ње све народе којима те Ја пошљем,

*Иса. 51,22. †Псал. 75,8. ‡Откр. 14,10.

16. Нека пију и смету се и полуде од оштрога мача који ћу Ја послати међу њих.

17. И узех чашу из руке Господу, и напојих све те народе, ка којима ме посла Господ:

18. *Јерусалим и градове Јудине и цареве његове и кнезове његове, да буду пустош и чудо и потсмијех и уклин, као што је данас, *Језек. 9,8.

19. *Фараона цара мисирскога и слуге његове и кнезове његове и сав народ његов,

*Јер. 46,2.

20. И сву мјешавину народа, и све цареве *земље Уза, све цареве земље филистејске, и Аскалон и Газу и Акарон и остатак од Азота, *О Јову 1,1.

21. Едомце и Моавце и синове Амонове,

22. И све цареве тирске и све цареве сидонске и цареве на острвима преко мора,

23. Дедана и Тему и Вуза, и све који се с краја стригу,

24. И све *цареве арапске и све цареве од мјешавине народа који живе у пустињи,

*2.Днев. 9,14.

25. И све цареве зимријске, и све цареве еламске, и све цареве мидске,

26. И све цареве сјеверне, који су близу и који су далеко, како једнога тако другога, и сва царства земаљска што су по Земљи; а цар ˅сисашки пиће послије њих.

˃вавилонски

27. И реци им: Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Пијте и опијте се, и бљујте и падајте, да не устанете од мача који ћу пустити међу вас.

28. Ако ли не би хтјели узети *чаше из руке твоје да пију, тада им реци: Овако вели Господ над војскама: Заиста ћете пити.

*Јер. 25,17.

29. Јер ево почињем пуштати зло на град који се назива Мојим именом, а ви ли ћете остати без кара? Нећете остати без кара, јер ћу дозвати мач на све становнике земаљске, говори *Господ над војскама.

*Језек. 38,21.

30. Ти дакле пророкуј им све ове ријечи и реци им: *Господ ће с висине ˅рикнути, и из стана Светиње своје пустиће †глас свој, силно ће рикнути из стана својега, као они што газе грожђе подигнуће вику на све становнике земаљске.

*Псал. 68,16. ˃загрмјети †Јоило 3,16.

31. Проћи ће граја до краја *Земље, јер распру има †Господ с народима, суди се са сваким тијелом, безбожнике ће дати под мач, говори Господ.

*Јоило 3,2. †Ос. 4,1.

32. Овако вели Господ над војскама: Ево, невоља ће поћи од народа до народа, и велики ће се вихор подигнути од крајева земаљских.

33. И у онај ће дан бити од краја до краја *Земље побијени од Господа, неће бити оплакани, нити ће се покупити и погрепсти, биће гној по земљи.

*Јер. 12,12.

34. Ридајте, пастири, и вичите и ваљајте се по праху, главари стаду, јер се навршише ваши дани да будете поклани, и да се разаспете, и пашћете као скупоцјен суд.

35. И неће бити уточишта пастирима, ни избављења главарима од стада.

36. Викаће пастири и ридаће главари од стада, јер ће потрти Господ пашу њихову.

37. И развалиће се мирни торови од жестокога гњева Господњега.

38. Као лавић оставио је шатор свој, јер ће земља њихова опустјети од жестине насилникове и од љутога гњева Његова.

Јеремијин говор о покајању. Оптужба и одбрана од стране кнезова.

26. У почетку царовања Јоакима сина Јосијина цара Јудина дође ова ријеч од Господа говорећи:

2. Овако говори Господ: Стани у тријему дома Господњега, и говори свијем градовима Јудинијем, који долазе да се поклоне у дому Господњем, све ријечи које ти заповиједам да им кажеш, не изостави ни ријечи,

3. Не би ли послушали и вратили се сваки са свога злога пута, да Ми се сажали због зла које им мислим учинити за злоћу дјела њиховијех.

4. Реци им дакле: Овако вели Господ: Ако Ме не послушате да ходите у Мом закону који сам ставио пред вас,

5. Да слушате ријечи слугу Мојих пророка, које вам шаљем, које слах зарана једнако, али их не послушасте,

6. Учинићу с домом овијем као са Силомом, и град овај даћу у проклетство свијем народима на Земљи.

7. А свештеници и пророци и сав народ чуше Јеремију гдје говори те ријечи у дому Господњем.

8. И кад Јеремија изговори све што му Господ заповједи да каже свему народу, ухватише га свештеници и пророци и сав народ говорећи: Погинућеш.

9. Зашто пророкова у име Господње говорећи: Овај ће дом бити као Силом, и овај ће град опустјети да неће у њему нико живјети? И скупи се сав народ на Јеремију у дом Господњи.

10. А кнезови Јудини чувши то дођоше из дома царскога у дом Господњи, и сједоше пред нова врата Господња.

11. И рекоше свештеници и пророци кнезовима и свему народу говорећи: Овај је *човјек заслужио смрт, јер пророкова против овога града, као што чусте својим ушима.

*Јер. 38,4.

12. Тада проговори Јеремија свијем кнезовима и свему народу говорећи: *Господ ме посла да пророкујем против овога дома и против овога града све што чусте.

*Јер. 26,15.

13. Зато поправите путеве своје и дјела своја, и послушајте ријеч *Господа Бога својега, и сажалиће се Господу због зла које је изрекао за вас. *Јер. 7,3. Иса. 55,7.

14. А ја, ево сам у вашим рукама, чините од мене што мислите да је добро и право.

15. Али знајте зацијело, ако ме убијете, крв праву свалићете на се и на овај град и на становнике његове, јер доиста Господ ме посла к вама да говорим све ове ријечи да чујете.

16. Тада рекоше кнезови и сав народ свештеницима и пророцима: Није овај човјек заслужио смрти, јер нам је говорио у име Господа Бога нашега.

17. И усташе неки од старјешина земаљских, и проговорише свему збору народном и рекоше:

18. Михеј Морашћанин пророкова у вријеме *Језекије цара Јудина и говори свему народу Јудину и рече: Овако вели Господ над војскама: †Сион ће се преорати као њива и град ће Јерусалим бити гомила камења, и гора овога дома висока шума. *Мих. 1,1. †Мих. 3,12.

19. Је ли га зато убио *Језекија цар Јудин и сав Јуда? Није ли се побојао †Господа и молио се Господу, и Господу се сажали због зла које бјеше изрекао на њих; ми, дакле, чинимо велико зло душама својим. *2.Днев. 32,26. †2.Мој. 32,14.

20. И још бјеше један који пророкова у име Господње, Урија син Семајин из Киријат-Јарима; он пророкова против овога града и против ове земље исто онако као Јеремија.

21. И кад чу цар Јоаким и све војводе његове и сви кнезови ријечи његове, тражи га цар да га убије; а Урија чувши побоја се и побјеже и дође у Мисир.

22. А цар Јоаким посла неке у Мисир, Елнатана сина Ахоборова и друге с њим.

23. И они изведоше Урију из Мисира и доведоше к цару Јоакиму, и уби га мачем, и баци тијело његово у гробље простога народа.

24. Али рука *Ахикама сина †Сафанова би уз Јеремију, те га не предаше у руке народу да га погубе. *2.О цар. 22,12. †Јер. 39,14.

Јеремија позива цара над Јудом и друге цареве, да се по Божијој вољи приклоне јарму вавилонском.

27. У *почетку царовања Јоакима сина Јосијина цара Јудина дође ова ријеч Јеремији од Господа говорећи: *Јер. 28,1.

2. Овако ми рече Господ: Начини себи свезе и јарам, и метни себи око врата.

3. Потом пошљи их цару едомском и цару моавском и цару синова Амоновијех и цару тирском и цару сидонском, по посланицима који ће доћи у Јерусалим к Седекији цару Јудину.

4. И наручи им нека реку својим господарима: Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Овако реците својим господарима:

5. Ја сам створио Земљу и људе и стоку, што је по земљи, силом својом великом и мишицом својом подигнутом; и дајем је коме ми је драго.

6. И сада Ја дадох све те земље у руке Навуходоносору цару вавилонском слузи својему, дадох му и звијерје пољско да му служи.

7. И сви ће народи служити њему и сину његову и унуку његову докле дође вријеме и његовој земљи, и велики народи и силни цареви покоре га.

8. А који народ или царство не би хтио служити Навуходоносору цару вавилонском, и не би хтио савити врата својега у јарам цара вавилонскога, такав ћу народ походити мачем и глађу и помором, говори Господ, докле их не истријебим руком његовом.

9. Не слушајте дакле пророка својих ни врача својих ни сањача својих ни гатара својих ни бајача својих, који вам говоре и веле: Нећете служити цару вавилонском.

10. Јер вам они лаж пророкују, како бих вас далеко одвео из земље ваше и изагнао вас да изгинете.

11. А народ који би савио врат свој под јарам *цара вавилонскога и служио му, оставићу га на земљи његовој, говори Господ, да је ради и станује у њој. *Јер. 40,9.

12. И *Седекији †цару Јудину рекох све ово говорећи: Савијте врат свој под јарам цара ‡вавилонскога и служите њему и народу његову, па ћете остати живи.

*Јер. 28,1. †Јер. 28,2. ‡Јер. 38,17.

13. Зашто да погинете ти и народ твој од мача и од глади и од помора, како рече Господ за народ који не би служио цару вавилонском?

14. Не слушајте, дакле, шта говоре *пророци који вам кажу и веле: Нећете служити цару вавилонском, јер вам они пророкују лаж.

*Јер. 14,14.

15. Јер их Ја нијесам послао, говори Господ, него лажно пророкују у Моје име, како бих вас прогнао да изгинете и ви и пророци који вам пророкују.

16. И свештеницима и свему народу говорих и рекох: Овако вели Господ: Не слушајте шта говоре ваши пророци који вам пророкују говорећи: Ево, посуђе дома *Господњега вратиће се из Вавилона скоро. Јер вам они пророкују лаж.

*2.О цар. 24,13.

17. Не слушајте их; служите цару вавилонском, и остаћете живи; зашто тај град да опусти?

18. Ако ли су пророци и ако је ријеч Господња у њих, нека моле Господа над војскама да судови што су остали у дому Господњем и у дому цара Јудина и у Јерусалиму не отиду у Вавилон.

19. Јер овако вели Господ над војскама за стубове и за море и за подножја и за друге судове што су остали у том граду,

20. Којих не узе *Навуходоносор цар вавилонски кад одведе у ропство Јехонију сина Јоакимова цара Јудина из Јерусалима у Вавилон, и све главаре Јудине и јерусалимске;

*Јер. 24,1.

21. Јер овако вели Господ над војскама Бог Израиљев за судове што осташе у дому Господњем и у дому цара Јудина у Јерусалиму:

22. У *Вавилон ће се однијети и ондје ће бити до дана кад ћу их походити, вели †Господ, кад ћу их донијети и вратити на ово мјесто.

*Јер. 32,5. †Дан. 9,2.

Лажни пророк Ананија противрјечи Јеремији, који му пророкује смрт и те је године умро пророк Ананија.

28. А исте године, у *почетку царовања †Седекије ‡цара Јудина, четврте године, петога мјесеца, рече ми Ананија син Азоров, пророк из Гаваона, у дому Господњем пред свештеницима и свијем народом говорећи:

*Јер. 27,1. †Јер. 36,12. ‡Јер. 51,59.

2. Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Сломих јарам цара вавилонскога.

3. До двије године Ја ћу вратити на ово мјесто све судове дома Господњега, које узе Навуходоносор цар вавилонски одавде и однесе у Вавилон.

4. И Јехонију сина Јоакимова цара Јудина и све робље Јудино што отиде у Вавилон, Ја ћу довести опет на ово мјесто, говори Господ, јер ћу сломити јарам цара вавилонскога.

5. Тада рече Јеремија пророк Ананији пророку пред свештеницима и пред свијем народом, који стајаше у дому Господњем,

6. Рече Јеремија пророк: Амин, да Господ учини тако, да Господ испуни твоје ријечи што си пророковао да би вратио судове дома Господњега и све робље из Вавилона на ово мјесто.

7. Али чуј ову ријеч коју ћу ја казати пред тобом и пред свијем народом:

8. Пророци који су били прије мене и прије тебе од старине, они пророковаше многим земљама и великим царствима рат и невољу и помор.

9. Пророк који прориче мир, кад се збуде ријеч тога пророка, онда се познаје тај пророк да га је заиста послао Господ.

10. Тада Ананија пророк скиде јарам с врата Јеремији пророку и сломи га.

11. И рече Ананија пред свијем народом говорећи: Овако вели Господ: Овако ћу сломити јарам Навуходоносора цара вавилонскога до двије године с врата свијех народа. И отиде пророк Јеремија својим путем.

12. Али дође ријеч Господња Јеремији, пошто сломи Ананија пророк јарам с врата Јеремији пророку, и рече:

13. Иди и кажи Ананији и реци: Овако вели Господ: Сломио си јарам дрвени, али начини мјесто њега гвозден јарам.

14. Јер овако вели *Господ над војскама Бог †Израиљев: Гвозден ћу јарам метнути на врат ‡свијем тијем народима да служе Навуходоносору цару вавилонском, и служиће му, дао сам му и звијерје пољско. *5.Мој. 28,48. †Јер. 27,4. ‡Јер. 15,13.

15. Потом рече Јеремија пророк Ананији пророку: Чуј, Ананија; није те послао *Господ, а ти си учинио да се народ овај поузда у лаж. *Јер. 29,31.

16. Зато овако вели Господ: Ево, Ја ћу те скинути са *земље, ове године ти ћеш умријети; јер си казивао ˃одмет од Господа. *4.Мој. 14,37. ˃одметништво

17. И умрије пророк Ананија те године седмога мјесеца.

Јеремијино писмо заробљенијем Јудејцима у Вавилону. Семаја ће бити кажњен.

29. А ово су ријечи у посланици коју посла пророк Јеремија из *Јерусалима к Остатку старјешина заробљенијех и свештеницима и пророцима и свему народу што га пресели Навуходоносор из Јерусалима у Вавилон, *Јер. 29,25.

2. Пошто отиде из Јерусалима цар Јехонија и царица и дворани и кнезови Јудини и јерусалимски, и дрводјеље и ковачи,

3. По Еласи сину Сафанову и Гемарији сину Хелкијину, које сла Седекија цар Јудин у Вавилон к Навуходоносору цару вавилонском; и у књизи говораше:

4. Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев, свему робљу које преселих из Јерусалима у Вавилон:

5. Градите куће и сједите у њима; садите вртове и једите род њихов;

6. Жените се и рађајте синове и кћери; и синове своје жените, и кћери своје удајите, нека рађају синове и кћери, и множите се ту и не умањујте се.

7. И тражите добро граду, у који вас преселих, и молите се за њ Господу, јер у добру Његову биће вама добро.

8. Јер овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Немојте да вас варају ваши пророци што су међу вама и ваши врачи, и не гледајте на сне своје што сањате.

9. Јер вам они лажно пророкују у Моје име, Ја их нијесам послао, говори Господ.

10. Јер овако вели Господ: Кад се наврши у Вавилону седамдесет година, походићу вас, и извршићу вам добру *ријеч своју да ћу вас вратити на ово мјесто. *2.Днев. 36,21.

11. Јер Ја знам мисли које мислим за вас, говори *Господ, мисли добре а не зле, да вам дам посљедак какав чекате. *Језек. 11,16.

12. Тада ћете Ме призивати и ићи ћете и молићете Ми се, и услишићу вас.

13. И тражићете Ме, и наћи ћете Ме, кад Ме потражите *свијем срцем својим. *Јер. 24,7.

14. И даћу вам се да Ме нађете, говори *Господ, и вратићу †робље ваше, и сабраћу вас из ‡свијех народа и из свијех мјеста у која сам вас разагнао, говори Господ, и довешћу вас опет на мјесто, одакле сам вас иселио. *5.Мој. 4,7. †5.Мој. 30,3. ‡Јер. 23,3.

15. Јер рекосте: Господ нам подиже пророке у Вавилону.

16. Јер овако вели Господ за цара који сједи на пријестолу Давидову и за сав народ који стоји у овом граду, за браћу вашу што не отидоше с вама у ропство.

17. Овако вели *Господ над војскама: Ево, Ја ћу пустити на њих мач, †глад и помор, и учинићу их да буду као ‡смокве рђаве, које се не могу јести, како су рђаве. *Јер. 24,8. †Јер. 24,10. ‡Јер. 24,2.

18. И гонићу их мачем и глађу и помором, и учинићу да се потуцају по *свијем †царствима земаљским, да буду ˃уклин и ‡чудо и потсмијех и руг у свијех народа, у које их прогнам. *1.О цар. 9,7. †Јер. 15,4. ˃проклетство ‡2.Днев. 29,8.

19. Јер не послушаше Мојих ријечи, говори *Господ, кад слах к њима слуге своје пророке зарана једнако; али не послушасте, говори Господ. *Јер. 25,4.

20. Слушајте дакле ријеч Господњу ви сви заробљени, које послах из Јерусалима у Вавилон.

БОЖЈА ПРИСУТНОСТ

21. Овако вели *Господ над војскама Бог Израиљев за Ахава сина Колајина и за Седекију сина Масијина, који вам пророкују у Моје име лаж: Ево, Ја ћу их предати у руке Навуходоносору цару вавилонском, да их побије на ваше очи. *Јер. 29,15.

22. И од њих ће се узети ᵌуклин међу све робље Judино што је у Вавилону, те ће говорити: *Господ да учини од тебе као од Седекије и као од Ахава, које испече цар вавилонски на огњу. ᵌпроклетство *Иса. 65,15.

23. Јер учинише грдило у Израиљу чинећи прељубу са женама ближњих својих и говорећи лаж у Моје име, што им не заповједих; Ја знам то, и *Свједок сам, говори Господ. *Мал. 3,5.

24. И Семаји из Нелама реци говорећи:

25. Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев говорећи: Што си у своје име послао књиге свему народу који је у Јерусалиму, и *Софонији сину †Масијину свештенику и свијем свештеницима, говорећи: *2.О цар. 25,18. †Јер. 21,1.

26. *Господ те постави свештеником на мјесто Јодаја свештеника да пазите у дому Господњем на свакога †човјека безумна и који се гради ‡пророк, да их мећеш у тамницу и у кладе. *5.Мој. 13,5. †2.О цар. 9,11. ‡5.Мој. 13,1.

27. Зашто дакле не укори Јеремије Анатоћанина, који се гради пророк међу вама?

28. Јер посла к нама у Вавилон и поручи: Дуго ће трајати; градите куће и сједите у њима, и садите вртове и једите род њихов.

29. И Софонија свештеник прочита ту књигу пред пророком Јеремијом.

30. И дође ријеч Господња Јеремији говорећи:

31. Пошљи ка свему робљу и поручи: Овако вели *Господ за Семају из Нелама: Што вам пророкује Семаја, а Ја га не послах, и чини да се уздате у лаж, *Јер. 28,15.

32. Зато овако вели *Господ: Ево, Ја ћу походити Семају Неламљанина и потомство његово, неће од њега нико остати у овом народу нити ће видјети добра што ћу Ја учинити народу својему, говори †Господ, јер казива ᵌодмет од Господа.

*Јер. 28,16. †2.Мој. 20,5. ᵌодметништво

Прорицање о спасењу Израиља и Јуде, и о будућности помазаника.

30. Ријеч која дође Јеремији од Господа говорећи:

2. Овако вели Господ Бог Израиљев говорећи: Напиши у књигу све ријечи које ти говорих.

3. Јер ево иду дани, говори Господ, кад ћу повратити робље народа својега Израиља и Јуде, говори Господ, и довешћу их натраг у земљу коју сам дао оцима њиховијем, и држаће је.

4. И ово су ријечи које рече Господ за Израиља и Јуду.

5. Јер овако вели Господ: Чусмо вику од препадања, страха, а мира нема.

6. Питајте, и видите, еда ли мушко рађа? Зашто дакле видим гдје се сваки човјек држи рукама својима за бедра своја као породиља и у свијех се промијенила лица и поблиједјела?

7. Јаох, јер је велик овај дан, није било таквога, и вријеме је муке Јаковљеве, ипак ће се избавити из ње.

8. Јер у тај дан, говори Господ над војскама, сломићу јарам његов с врата твојега, и свезе твоје покидаћу; и неће га више туђини нагонити да им служи.

9. Него ће служити Господу Богу својему и Давиду цару својему, којега ћу им подигнути.

10. Ти се, дакле, не бој, Јакове слуго Мој, говори *Господ, и не плаши се, Израиљу; јер, ево, Ја ћу те избавити из даљне земље, и потомство твоје из земље ропства твојега, и Јаков ће се вратити и почивати, и биће миран, и нико га неће плашити. *Иса. 41,13.

11. Јер сам Ја с тобом, говори *Господ, да те избавим; и учинићу крај свијем народима, међу које сам те расијао, али теби нећу учинити краја, него ћу те покарати с мјером, а нећу те оставити сасвијем без кара. *Амос 9,8.

12. Јер овако вели Господ: Смртан је ᵌполом твој и рана твоја љута. ᵌпораз

13. Нема никога који би се примио твоје ствари да те лијечи, нема лијека који би ти помогао.

14. Сви који те љубе заборавише те, не траже те, јер те ударих ударцем непријатељским, каром жестоким, за мноштво безакоња твојега, за силне *гријехе твоје.

*Јер. 5,6.

15. Зашто вичеш због ране своје, смртнога бола својега? За мноштво безакоња твојега, за силне гријехе твоје чиним ти то.

16. Али сви који те прождиру, прождријеће се, и непријатељи твоји свиколики отићи ће у ропство, и који те газе, биће погажени, и све који те плијене, даћу их да се оплијене.

17. Јер ћу те исцијелити, и ране ћу ти излијечити, говори *Господ, јер те зваше Отјераном: Сионом, којега нико не тражи.

*2.Мој. 15,26.

18. Овако вели *Господ: Ево, Ја ћу повратити из ропства шаторе Јаковљеве и смиловаћу се на станове његове; и град ће се сазидати на мјесту свом, и двор ће стајати на свој начин.

*Зах. 12,7; Јер. 31,38.

19. И из њих ће излазити хвале и глас људи веселијех, јер ћу их умножити, и неће се умањивати, и узвисићу их, и неће се понизити.

20. И синови ће његови бити као прије, и збор ће његов бити утврђен преда Мном, и походићу све који му чине силу.

21. И кнез ће њихов бити од њих, и владалац ће њихов излазити исред њих; и даћу му да приступа, и приступаће к Мени; јер ко је тај који се усуђује приступити к Мени, говори *Господ.

*4.Мој. 16,5.

22. И бићете Ми народ, и Ја ћу вам бити Бог.

23. Гле, вихор Господњи, гњев, изићи ће, вихор, који не престаје, пашће на главу безбожницима.

24. Неће се ↘повратити жестоки *гњев Господњи, докле не учини и изврши што је наумио у срцу свом; напосљетку ћете разумјети то.

↘сузбити *Јер. 23,20.

Даље прорицање о будућем спасењу Израиља и Јуде и о новом завјету.

31. У то вријеме, говори *Господ, Ја ћу бити Бог свијем породицама Израиљевијем, и они ће ми бити народ.

*Амос 3,1.

2. Овако вели Господ: Народ што оста од мача нађе милост у пустињи, кад иђах да дам одмор Израиљу.

3. Одавна ми се јављаше Господ. Љубим те љубављу вјечном, зато ти једнако чиним милост.

4. Опет ћу те сазидати, и бићеш сазидана, дјевојко Израиљева, опет ћеш се веселити бубњима својим, и излазићеш са збором играчким.

5. Опет ћеш садити винограде на брдима самаријским, садиће виноградари и јешће род.

6. Јер ће доћи дан кад ће викати чувари на гори Јефремовој: Устаните, да идемо на Сион, ка Господу Богу својему.

7. Јер овако вели Господ: Пјевајте весело ради Јакова, и подвикујте ради главе народима; јављајте, хвалите и говорите: Спаси, Господе, народ свој, Остатак Израиљев.

8. Ево, Ја ћу их довести из земље сјеверне, и сабраћу их с крајева земаљских, и слијепа и хрома, и трудну и породиљу, све заједно, збор велики вратиће се овамо.

9. Ићи ће плачући, и с молитвама ћу их довести натраг; водићу их покрај потока правијем путем, на коме се неће спотицати; јер сам Отац Израиљу, и Јефрем је прворођенац Мој.

10. Чујте, народи, ријеч Господњу, и јављајте по далеким острвима и реците: Који расије Израиља, скупиће га, и чуваће га као *пастир стадо своје.

*Иса. 40,11.

11. Јер искупи *Господ Јакова, и избави га из руку јачега од њега.

*Иса. 44,23.

12. И доћи ће и пјеваће на висини сионској, и стећи ће се к добру Господњем, к житу, к вину и к уљу, к јагањцима и теоцима; и *душа ће им бити као врт заливен, и неће више тужити.

*Иса. 58,11.

13. Тада ће се веселити дјевојка у колу, и момци и старци заједно, и промијенићу жалост њихову на радост, и утјешићу их, и развеселићу их по жалости њиховој.

14. И ⁾напитаћу свештенике претилином, и народ ће се Мој наситити добра Мојега, говори Господ. ⁾заситићу

15. Овако вели Господ: Глас у *Рами чу се, нарицање и †плач велики; Рахиља плаче за дјецом својом, неће да се утјеши за дјецом својом, јер их нема. *Исус Н. 18,25. †Мат. 2,18.

16. Овако вели *Господ: Устави глас свој од плача и очи своје од суза, јер има плата дјелу твојему, говори Господ, и они ће се вратити из †земље непријатељске. *Језек. 11,17. †Ос. 1,11.

17. И имаш наду за посљедак, говори Господ, да ће се вратити синови твоји на међе своје.

18. Чујем доиста Јефрема гдје тужи: Покарао си ме, те сам покаран као јуне неуко; обрати ме да се обратим, јер си Ти *Господ Бог мој. *Дан. 9,14.

19. Јер пошто се обратих, покајах се; и пошто се научих, ударих се по бедру; јер се посрамих и стидим се што носим срамоту младости своје.

20. Није ли ми Јефрем мио син? Није ли дијете предраго? Откад говорих против њега, једнако га се опомињем; зато је *срце моје устрептало њега ради, доиста ћу се смиловати на њ, говори Господ. *Ос. 11,8.

21. Подигни знаке, нанеси гомиле камења, запамти пут којим си ишла; врати се, дјевојко Израиљева, врати се у градове своје.

22. Докле ћеш лутати, кћери *одметнице, јер је †Господ учинио нешто ново на земљи: Жена ће ⁾опколити човјека. *Јер. 3,6. †Ос. 4,16. ⁾заштитити

23. Овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Још ћу ову ријеч говорити у земљи Јудиној и у градовима његовијем кад натраг доведем робље њихово: Господ да те благослови, Стане правде, Света горо!

24. Јер ће се населити у њој Јуда, и сви градови његови, и ратари и који иду за стадом.

25. Јер ћу напојити уморну душу, и наситити сваку клонулу душу.

26. Утом се пробудих и погледах, и сан ми бјеше сладак.

27. Ево иду дани, говори Господ, кад ћу засијати дом Израиљев и дом Јудин потомством човјечијим и родом од стоке.

28. И као што сам пазио на њих да их истријебљујем и разваљујем, и кварим и затирем и мучим, тако ћу пазити на њих да их сазидам и посадим, говори Господ.

29. У те дане неће се више говорити: Оци једоше кисело *грожђе, а синовима трну зуби. *Језек. 18,2.

30. Него ће сваки за свој гријех погинути; ко год једе кисело грожђе, томе ће зуби трнути.

31. Ево, иду дани, говори *Господ, кад ћу учинити с домом †Израиљевијем и с домом Јудинијем нов ‡завјет, *Јер. 33,14. †Јевр. 8,8. ‡Јер. 32,40.

32. Не као онај завјет који учиних с оцима њиховијем, кад их узех за руку да их изведем из земље мисирске, јер онај завјет Мој они покварише, а Ја им бијах муж, говори Господ;

33. Него ово је *завјет што ћу учинити с домом Израиљевијем послије овијех дана, говори Господ: Метнућу Закон свој у њих, и на †срцу њихову написаћу га, и бићу им Бог и они ће Ми бити народ. *Јер. 32,40. †Псал. 40,8.

34. И неће више учити пријатељ пријатеља ни брат брата говорећи: Познајте Господа; јер ће Ме знати сви од малога до великога, говори *Господ; јер ћу им опростити †безакоња њихова, и гријеха њиховијех нећу више помињати. *Јер. 50,20; Иса. 54,13. †Јер. 33,8.

35. Овако вели *Господ, који даје Сунце да свијетли дању, и уредбе Мјесецу и звијездама да свијетле ноћу, који раскида море и буче вали његови, којему је име Господ над војскама: *Иса. 51,15.

36. Ако тијех уредаба нестане испред Мене, говори Господ, и потомство ће Израиљево престати бити народ преда Мном навијек.

37. Овако вели Господ: Ако се може измјерити небо горе и извидјети темељи земаљски доље, тада ћу и Ја одбацити све *потомство Израиљево за све што су учинили, вели Господ. *Јер. 33,22.

38. Ево иду дани, говори Господ, у које ће се сазидати Господу овај град од куле *Ананеилове до врата на углу. *Нем. 3,1.

39. И још ће даље отићи уже мјерачко до хума Гарива и обрнуће се на Гоат.

40. И сва долина од мртвијех тјелеса и
пепела, и сва поља ˀдори до потока Ке-
дрона, до угла Коњских врата к истоку,
биће светиња Господу; неће се развалити
ни потрти довијека. ˀчак

Јеремија за знак повратка из Вавилона купује једну њиву, моли се Богу и поново добија Божије обрицање, да ће се Израиљ спасти.

32. Ријеч која дође Јеремији од Го-
спода десете године *Седеки-
је цара Јудина, која је осамнаеста година
Навуходоносорова; *Јер. 39,1.

2. А тада војска цара вавилонскога би-
јаше опколила Јерусалим, и пророк Јере-
мија бијаше затворен у тријему од там-
нице, која бијаше у двору цара Јудина.

3. Јер га затвори Седекија цар Јудин гово-
рећи: Зашто пророкујеш говорећи: Овако
вели Господ: Ево, Ја ћу предати тај град у
руке цару вавилонском и узеће га?

4. И Седекија цар Јудин неће утећи из
руку халдејских, него ће зацијело бити
предан у руке цару вавилонском, и уста
ће овога говорити с устима онога, очи ће
се овога видјети с очима онога.

5. И одвешће Седекију у Вавилон, те ће
остати ондје, докле га не походим, говори
Господ; ако се бијете с Халдејцима, нећете
бити срећни.

6. Рече, дакле, Јеремија: Дође ми ријеч Го-
сподња говорећи:

7. Ево, Анамеило син Салума стрица тво-
јега иде к теби да ти каже: Купи њиву моју
што је у Анатоту, јер ти имаш по сродству
право да је купиш.

8. И дође к мени Анамеило син стрица
мојега по ријечи Господњој у тријем од
тамнице, и рече ми: Хајде купи моју њиву
што је у Анатоту у земљи Венијамино-
вој, јер теби припада по насљедству и ти
имаш право откупити је; купи. И разу-
мјех да је ријеч Господња.

9. И купих од Анамеила сина стрица сво-
јега ту њиву која је у Анатоту, и измјерих
му новце, седамнаест сикала сребра.

10. И написах књигу, и запечатих, и узех
свједоке измјерив новце на мјеру.

11. И узех књигу о куповини запечаћену
по закону и уредбама, и отворену,

12. И дадох *књигу о куповини Варуху
сину †Нирије сина Масијина пред Ана-
меилом братучедом својим и пред свједо-
цима који се потписаше на књизи о купо-
вини и пред свијем Јудејцима који сјеђаху
у тријему од тамнице. *Јер. 36,4. †Јер. 51,59.

13. И заповједих Варуху пред њима го-
ворећи:

14. Овако вели Господ над војскама Бог
Израиљев: Узми ову књигу, књигу о купо-
вини, запечаћену и ову књигу отворену,
и метни их у земљан суд да остану дуго
времена.

15. Јер овако вели Господ над војскама,
Бог Израиљев: Још ће се куповати куће и
њиве и виногради у овој земљи.

16. И давши књигу о куповини Варуху
синуНиријину, помолих се *Господу го-
ворећи: *Фил. 4,6; 1.Мој. 32,9.

17. Ах, *Господе Господе, ето, Ти си ство-
рио †небо и Земљу силом својом великом
и мишицом својом подигнутом; ништа
није Теби тешко.
*Јер. 33,2; 1.Мој. 18,14; †2.О цар. 19,15.

18. Чиниш *милост на тисућама, и вра-
ћаш за †безакоње отачко у њедра сино-
вима њиховијем након њих; Боже ве-
лики, Силни, којему је име ‡Господ над
војскама; *2.Мој. 20,6. †5.Мој. 5,9. ‡Јер. 10,16.

19. Велики у намјерама и силни у дје-
лима; јер су очи Твоје отворене на све пу-
теве људске да даш свакоме према путе-
вима његовијем и према плоду дјела ње-
говијех;

20. Који си чинио знаке и чудеса до данас
у *земљи мисирској и у Израиљу и међу
свијем људима, и стекао си Себи име како
је данас; *2.Мој. 9,16.

21. Јер си извео народ свој Израиља из
*земље мисирске знацима и чудесима и
руком крјепком и мишицом подигнутом
и страхотом великом; *2.Сам. 7,23.

22. И дао си им ову *земљу, за коју се за-
кле оцима њиховијем да ћеш им је дати,
земљу гдје тече млијеко и мед. *2.Мој. 3,8.

23. Али ушавши у њу и наслиједивши је
не послушаше гласа Твојега, и по Твом за-

кону не ходише, и што си им год заповједио да чине, не чинише, зато си учинио те их снађе све ово зло.

24. Ево, опкопи дођоше до града да га узму; и од мача и глади и помора град ће се дати у руке Халдејцима који га бију; и што си год рекао, збива се, ето видиш.

25. А Ти ми велиш, Господе, Господе: Купи ту њиву за новце и узми свједоке, а град се предаје у руке Халдејцима.

26. Тада дође ријеч Господња Јеремији говорећи:

27. Гле, Ја сам Господ Бог свакога тијела, еда ли је Мени што тешко?

28. Зато овако вели Господ: Ево Ја дајем тај град у руке Халдејцима и у руке Навуходоносору цару вавилонском да га узме.

29. И Халдејци који бију тај *градући ће у њ, и упалиће огњем тај град и спалиће га и куће гдје на крововима кадише Валу и љеваше наљеве боговима другим да би Ме разгњевили. *Јер. 34,2.

30. Јер синови Израиљеви и синови Јудини чинише од дјетињства својега само што је зло преда Мном, и синови Израиљеви само Ме гњевише дјелима руку својих, говори Господ.

31. Јер тај *град бијеше Ми на гњев и на срдњу откад га сазидаше до данас да бих га одбацио испред Себе, *2.О цар. 23,27.

32. За све зло синова Израиљевијех и синова Јудинијех што чинише гњевећи Ме, они, цареви њихови, кнезови њихови, свештеници њихови и пророци њихови, Јудејци и Јерусалимљани.

33. И окренуше Ми леђа а не лице; и кад их учах зарана једнако, не послушаше да би примили науку.

34. Него метнуше своје *гадове у дом који се зове Мојим именом и оскврнише га. *Јер. 7,30.

35. И саградише висине *Валу што су у †Долини сина Еномова да воде синове своје и кћери своје ‡Молоху, што им Ја не заповједих нити Ми дође на ум, да би чинили тај гад, и тако Јуду наводили на гријех. *Јер. 19,5. †2.О цар. 23,10. ‡3.Мој. 18,21.

36. Али зато опет овако вели Господ Бог Израиљев за тај град за који велите да ће се дати у руке цару вавилонском од мача и глади и помора:

37. Ево, Ја ћу их сабрати из *свијех земаља у које их разагнах у гњеву свом и у јарости својој и у великој љутини, и довешћу их опет на ово мјесто и учинити да наставају без страха. *5.Мој. 30,3.

38. И биће Ми народ и Ја ћу им бити Бог.

39. И даћу им једно *срце и један пут да би Ме се бојали вазда на добро своје и синова својих након себе. *Језек. 11,19.

40. И учинићу с њима *завјет вјечан да се нећу одвратити од њих чинећи им добро, и даћу им страх свој у †срце да не отступе од Мене. *Иса. 55,3. †Јер. 31,33.

41. И радоваћу им се чинећи им добро и засадићу их у овој *земљи тврдо свијем срцем својим и свом душом својом. *5.Мој. 28,63.

42. Јер овако вели Господ: Као што сам довео на тај народ све ово зло велико, тако ћу довести на њих све добро које им обричем.

43. Тада ће се куповати њиве у овој земљи, за коју ви кажете да је пуста и да нема у њој ни живинчета и да је дана у руке Халдејцима.

44. Куповаће њиве за новце, и писаће књиге и печатити и узимати свједоке у *земљи Венијаминовој и по околини јерусалимској и у градовима Јудинијем и у градовима по горама и у градовима по равници и у градовима јужнијем, јер ћу повратити †робље њихово, говори Господ. *Јер. 17,26. †Јер. 33,7.

Прорицање о избављењу из Вавилона и о вјечном Божијем завјету.

33. И дође ријеч Господња *Јеремији други пут док још бијаше затворен у тријему од †тамнице, говорећи: *Јер. 32,2. †Јер. 37,21.

2. Овако вели Господ који чини то, Господ који удешава и потврђује то, којему је име Господ:

3. Зови Ме, и одазваћу ти се, и казаћу ти велике и тајне ствари, за које не знаш.

4. Јер овако вели Господ Бог Израиљев за домове овога града и за домове царева Ју-

ОБЕЋАЊЕ

динијех који ће се развалити опкопима и мачем,

5. И за оне који дођоше да се бију с Халдејцима, али ће их напунити мртвијем тјелесима људи које ћу побити у гњеву свом и у јарости својој одвратив лице своје од тога града за сву злоћу њихову:

6. Ево, Ја ћу га исцијелити и здравље му дати, исцијелићу их и показаћу им обиље мира, постојанога мира.

7. Јер ћу повратити робље Јудино и робље Израиљево, и сазидаћу их као прије.

8. И очистићу их од свакога безакоња њихова којим Ми сагријешише, и *опростићу им сва безакоња њихова, којима Ми сагријешише и којима се одметнуше од Мене.
*Јер. 31,34.

9. И биће Ми (Јерусалим) мило име и хвала и слава у свијех народа на Земљи, који ће чути за све добро што ћу им учинити, и уплашиће се и дрхтаће ради свега добра и ради свега мира што ћу им Ја дати.

10. Овако вели Господ: На овом мјесту, за које ви велите да је пусто и нема у њему ни човјека ни живинчета, у градовима Јудинијем и по улицама јерусалимским опустјелим да нема човјека ни становника ни живинчета опет ће се чути

11. Глас радостан и *глас весео, глас жеников и глас невјестин, глас онијех који ће говорити: Славите †Господа над војскама, јер је добар Господ, јер је довијека милост Његова; који ће приносити приносе захвалне у дому Господњем; јер ћу вратити робље ове земље као што је било прије, говори Господ.
*2.Днев. 5,13. †2.Днев. 29,31.

12. Овако вели Господ над војскама: На овом мјесту пустом, гдје нема човјека ни живинчета, и у свијем градовима његовијем опет ће бити торови пастирски да почивају стада.

13. У градовима по горама, у градовима по равници и у градовима јужнијем и у *земљи Венијаминовој и око Јерусалима и по градовима Јудинијем опет ће пролазити стада испод руку бројачевијех, вели Господ.
*Јер. 17,26.

14. Ево, иду дани, говори *Господ, кад ћу извршити ову добру †ријеч коју рекох за дом Израиљев и за дом Јудин.
*Јер. 23,5. †Јер. 29,10.

15. У те дане и у то вријеме учинићу да проклија Давиду *Клица права, која ће чинити суд и правду на Земљи.
*Иса. 4,2.

16. У те дане спашће се Јуда, и Јерусалим ће стајати без страха, и зваће се: *Господ, †Правда наша.
*Иса. 45,17. †Псал. 4,1.

17. Јер овако вели Господ: Неће нестати Давиду човјека који би сједио на пријестолу дома Израиљева.

18. Ни свештеницима Левитима неће нестати преда Мном човјека који би приносио *жртву паљеницу и палио дар и клао жртву довијека.
*Рим. 12,1.

19. Потом дође ријеч Господња Јеремији говорећи:

20. Овако вели Господ: Ако можете укинути завјет Мој за дан и завјет Мој за ноћ да не буде дана ни ноћи на вријеме,

21. Онда ће се укинути и Мој завјет с Давидом слугом Мојим, да нема сина који би царовао на пријестолу његову, и с Левитима свештеницима слугама мојим.

22. Као што се не може избројити војска небеска ни измјерити пијесак морски, тако ћу умножити *потомство Давида слуге својега и Левита слугу својих.
*1.Мој. 13,16.

23. Опет дође ријеч Господња Јеремији говорећи:

24. Нијеси ли видио што рече тај народ говорећи: Двије породице, које бјеше изабрао Господ, одбаци их? И руже Мој народ као да већ није народ пред њима.

25. Овако вели Господ: Ако нијесам *поставио завјета својега за дан и за ноћ и уредбе небесима и †Земљи,
*Псал. 74,16. †1.Мој. 8,22.

26. Онда ћу и потомство *Јаковљево и Давида слуге својега одбацити да не узимам од потомака његових онијех који ће владати потомством Аврамовијем, Исаковијем и Јаковљевијем; јер ћу повратити робље њихово и смиловаћу се на њих.
*Иса. 14,1.

Пророковање да ће цар Седекија бити кажњен заједно с народом због пријеступа Закона у години ослобођења.

34. Ријеч која дође *Јеремији од Господа, кад †Навуходоносор цар вавилонски и сва војска његова, и сва царства земаљска која бијаху под његовом влашћу, и сви народи војеваху на Јерусалим и на све ‡градове његове, и рече:

*Јер. 32,2. †2.О цар. 25,1. ‡Јер. 1,15.

2. Овако вели Господ Бог Израиљев: Иди и кажи Седекији цару Јудину и реци му: Овако вели Господ: Ево, Ја ћу предати тај град у руке цару вавилонском, и он ће га спалити огњем.

3. А ти нећеш утећи из његове руке, него ћеш бити ухваћен и предан у његове руке, и очи ће се твоје видјети с очима цара вавилонскога и његова ће уста говорити с твојим устима, и отићи ћеш у Вавилон.

4. Али чуј ријеч Господњу, Седекија царе Јудин; овако вели Господ за те: Нећеш погинути од мача.

5. Него ћеш умријети на миру, и као што палише мирисе оцима твојима, пређашњим царевима, који су били прије тебе, тако ће палити и теби, и нарицаће за тобом: Јаох господару, јер Ја рекох ово, говори Господ.

6. И каза Јеремија пророк Седекији цару Јудину све ове ријечи у Јерусалиму.

7. А војска цара вавилонскога удараше на Јерусалим и на све остале градове Јудине, на Лахис и Азику, јер ти бјеху остали тврди градови између градова Јудинијех.

8. Ријеч која дође Јеремији од Господа кад цар Седекија учини завјет са свијем народом који бјеше у Јерусалиму да им прогласи слободу,

9. Да сваки отпусти слободна роба својега и робињу своју, Јеврејина и Јеврејку, да ни у кога не буде роб Јудејац брат његов.

10. И послушаше сви кнезови и сав народ, који приста на завјет, да сваки отпусти слободна роба својега и робињу своју, да им не буду више робови, послушаше и отпустише.

11. А послије опет сташе узимати робове и робиње, које бијаху отпустили на вољу, и нагонише их да им буду робови и робиње.

12. И дође ријеч Господња Јеремији од Господа говорећи:

13. Овако вели Господ Бог Израиљев: Ја учиних завјет с оцима вашим кад вас изведох из земље мисирске, из дома ропскога, говорећи:

14. Кад се свршује седма година, отпуштајте сваки брата својега *Јеврејина који ти се буде продао и служио ти шест година, отпусти га слободна од себе. Али не послушаше ме оци ваши нити пригнуше уха својега.

*5.Мој. 15,12; 2.Мој. 21,2.

15. И ви се бјесте сада обратили и учинили што је право преда Мном прогласивши слободу сваки ближњему својему, учинивши *завјет преда Мном у дому који се зове Мојим именом.

*2.О цар. 23,3.

16. Али ударисте натраг и ˃погрдисте име Моје узевши опет сваки роба својега и робињу своју, које бијасте отпустили слободне на њихову вољу, и натјерасте их да вам буду робови и робиње.

˃оскрнависте

17. Зато овако вели Господ: Ви не послушасте Мене да прогласите слободу сваки брату својему и ближњему својему; ево, Ја проглашујем слободу супрот вама, говори *Господ, †мачу, помору и глади, и предаћу вас да се потуцате по свијем царствима земаљским.

*Јер. 32,36. †Јер. 32,24.

18. И предаћу људе који преступише Мој *завјет, који не извршише ријечи завјета који учинише преда Мном, расјекавши теле на двоје и прошавши између половина,

*Псал. 50,5.

19. Кнезове *Јудине и кнезове јерусалимске, дворане и свештенике и сав народ ове земље, који пројоше између половина онога телета,

*Јер. 26,10.

20. Предаћу их у руке непријатељима њиховијем и у руке онима који траже ˃*душу њихову, и †мртва ће тијела њихова бити храна птицама небеским и ‡звијерима земаљским.

˃живот *Јер. 22,25. †5.Мој. 28,26. ‡Псал. 79,2.

21. И Седекију цара Јудина и кнезове његове предаћу у руке непријатељима њиховијем и у руке онима који траже ˃душу њихову, у руке војсци цара вавилонскога, која се вратила од вас.

˃живот

22. Ево, Ја ћу им заповједити, вели Господ, и довешћу их опет на овај *град, и биће га и узеће га и спалиће га огњем; и †градове ‡Judине обратићу у пустош да нико неће становати у њима.

*Јер. 37,8. †Јер. 9,11. ‡Јер. 39,1.

Послушност синова Рихавовијех према заповијестима њихова праоца и непослушност јудејскога народа према Богу.

35. Ријеч која дође Јеремији од Господа у вријеме *Јоакима сина Јосијина †цара ‡Јудина, говорећи:

*2.О цар. 23,34. †Јер. 22,18. ‡Дан. 1,1.

2. Иди к дому синова Рихавовијех и говори с њима, те их доведи у дом Господњи, у коју клијет, и подај им вина нека пију.

3. Тада узех Јазанију сина Јеремије сина Ховасијина и браћу његову и све синове и сав дом синова Рихавовијех.

4. И доведох их у дом Господњи, у клијет синова Анана сина Игдалијина човјека Божијега, која је до клијети кнезовске, над клијећу Масије сина Салумова, вратара.

5. И метнух пред синове дома Рихавова крчаге пуне вина, и чаше, па им рекох: Пијте вино.

6. А они рекоше: Нећемо пити вина, јер Јонадав, син Рихавов, отац наш забранио нам је рекавши: Не пијте вина, ни ви ни синови ваши довијека;

7. И куће не градите, ни сјемена сијте, ни винограда садите нити га држите, него у шаторима живите свега вијека својега, да бисте дуго живјели на земљи, гдје сте дошљаци.

8. И послушасмо глас Јонадава сина Рихавова оца својега у свему што нам заповједи да не пијемо вина свега вијека својега, ни ми ни наше жене, ни синови наши ни кћери наше,

9. Ни да градимо кућа да у њима живимо, ни да имамо винограда ни њиве ни усјева.

10. Него живимо у шаторима, и слушамо и чинимо све како нам је заповједио Јонадав отац наш.

11. А кад дође *Навуходоносор цар вавилонски у ову земљу, рекосмо: Хајде да отидемо у Јерусалим испред војске халдејске и војске сирске; и тако остасмо у Јерусалиму.

*2.О цар. 24,1.

12. Тада дође ријеч Господња Јеремији говорећи:

13. Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Иди реци Јудејцима и Јерусалимљанима: Зар нећете да примите науке да слушате ријечи Моје, говори Господ.

14. Извршују се ријечи Јонадава сина Рихавова, који забрани синовима својим да пију вина, и не пију вина до данас, него слушају заповијест оца својега; а Ја вам говорих зарана једнако, а ви Ме не послушасте.

15. И слах к вама све слуге своје *пророке ˅зарана једнако говорећи: Вратите се сваки са свога пута злога, и поправите дјела своја и не идите за другим боговима служећи им, пак ћете остати у †земљи коју сам дао вама и оцима вашим, али не пригнусте уха својега нити Ме послушасте.

*Јер. 7,25. ˃благовремено †Јер. 25,5.

16. Да, синови Јонадава сина Рихавова извршују заповијест оца својега што им је заповједио, а тај народ не слуша Мене.

17. Зато овако вели *Господ Бог над војскама, Бог Израиљев: Ево, Ја ћу пустити на Јуду и на све становнике јерусалимске све зло што изрекох за њих; јер им говорих а они не послушаше, и звах их а они се не одазваше.

*Исус Н. 23,15.

18. А породици Рихавовој рече Јеремија: Овако вели *Господ над војскама Бог Израиљев: Што слушате заповијест Јонадава оца својега и држите све заповијести његове и чините све како вам је заповједио,

*2.Мој. 20,12.

19. Зато овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Неће нестати Јонадаву сину Рихавову човјека који би стајао преда Мном довијека.

Пророчанства Јеремијина спаљују, али по заповијести Господњој бивају поново написана.

36. А четврте године Јоакима сина Јосијина цара Јудина дође ова ријеч Јеремији од Господа говорећи:

2. Узми књигу и напиши у њу све ријечи које сам ти рекао за Израиља и Јуду и за све народе, откада ти почех говорити, од времена Јосијина, до данас;

3. Еда би чуо дом Јудин све зло које им мислим учинити и вратио се свак са свога злога пута, да бих им опростио безакоње и гријех њихов.

4. Тада Јеремија дозваВаруха сина Нирijина, и написа Варух у књигу из уста Јеремијиних све ријечи Господње које му говори.

5. Потом заповједи Јеремија Варуху говорећи: Мени није слободно, те не могу отићи у дом Господњи.

6. Него иди ти, и прочитај из књиге коју си написао из мојих уста, ријечи Господње, народу у дому Господњем у дан поста, и свијем Јудејцима који дођу из градова својих прочитај;

7. Не би ли молећи се ⌐припали ка Господу и вратили се сваки са својега пута злога, јер је велик гњев и јарост што је Господ изрекао за тај народ. ⌐приближили

8. И учини Варух син Нирijин све како му заповједи пророк Јеремија, и прочита из књиге ријечи Господње у дому Господњем.

9. А пете године Јоакима сина Јосијина цара Јудина мјесеца деветога огласише пост пред Господом свему народу јерусалимском и свему народу који дође из градова Јудинијех у Јерусалим.

10. И прочита Варух из књиге ријечи Јеремијине у дому Господњем, у клијети Гемарије сина Сафанова писара, у горњем трijему код новијех врата дома Господњега пред свијем народом.

11. А кад чу Михеј син Гемарије сина Сафанова све ријечи Господње из књиге,

12. Он сиђе у дом царев у клијет писареву, и гле, ондје сјеђаху сви кнезови, *Елисама писар, и Делаја син Семајин, и Елнатан син Ахворов, и Гемарија син Сафанов, и Седекија син Ананијин, и сви кнезови. *Јер. 36,20.

13. И каза им Михеј све ријечи што чу кад Варух читаше књигу народу.

14. Тада сви кнезови послаше к Варуху Јудија сина Натаније сина Селемије сина Хусијева, и поручише му: Књигу коју си читао народу узми у руку и дођи овамо. И узе књигу у руку Варух син Нирijин, и дође к њима.

15. И они му рекоше: Сједи и читај да чујемо. И Варух им је прочита.

16. А кад чуше све оне ријечи, сви се уплашише и рекоше Варуху: Казаћемо цару све те ријечи.

17. И запиташе Варуха говорећи: Кажи нам како си написао све те ријечи из уста његовијех.

18. А Варух им рече: Из уста својих казива ми све те ријечи, а ја писах у књигу мастилом.

19. Тада рекоше кнезови Варуху: Иди, сакриј се и ти и Јеремија, да нико не зна гдје сте.

20. Потом отидоше к цару у трijем оставивши књигу у клијети *Елисаме писара, и казаше цару све те ријечи. *Јер. 36,12.

21. А цар посла *Јудија да донесе књигу; и донесе је из клијети Елисаме писара, и стаде читати Јудије пред царем и пред свијем кнезовима који стајаху око цара. *Јер. 36,14.

22. А цар сјеђаше у зимској кући деветога мјесеца, и пред њим бијаше живо угљевље.

23. И кад Јудије прочита три четири листа, исијече је цар ножем писарским, и баци у огањ на жеравицу, те изгорје сва књига огњем на жеравици.

24. Али се не уплашише, нити раздријеше хаљина својих цар нити који од слугу његовијех чувши све оне ријечи.

25. И премда Елнатан и Делаја и Гемарија мољаху цара да не пали књиге, он их не послуша.

26. Него заповједи цар Јерамеилу сину цареву и Сераји сину Азрилову и Селемији сину Авдилову да ухвате Варуха писара и Јеремију пророка; али их сакри *Господ. *Псал. 34,19.

27. И дође ријеч Господња Јеремији, пошто цар сажеже књигу и ријечи које написа Варух из уста Јеремијиних, говорећи:

28. Узми опет другу књигу, и напиши у њу све пређашње ријечи које бијаху у првој књизи, коју сажеже Јоаким цар Јудин.

29. А за Јоакима цара Јудина реци: Овако вели Господ: Ти си сажегао ону књигу говорећи: Зашто си написао у њој и рекао: Доћи ће цар вавилонски и затрти ову земљу и истријебити из ње и људе и стоку?

30. Зато овако вели Господ за Јоакима *цара Јудина: Неће имати никога ко би сједио на †пријестолу Давидову, и мртво ће тијело његово бити бачено на припеку обдан и на мраз обноћ. *2.О цар. 24,12. †Јер. 22,30.

31. Јер ћу походити њега и потомство његово и слуге његове за безакоње њихово, и пустићу на њих и на становнике јерусалимске и на Јудејце све зло, за које им говорих, али не послушаше.

32. И узе Јеремија другу књигу, и даде је Варуху сину Ниријину писару, а он написа у њу из уста Јеремијиних све ријечи што бијаху у оној књизи, коју сажеже Јоаким цар Јудин огњем; и још би додано к онијем много онаких ријечи.

Јеремију туку и робе.

37. Потом царова *Седекија син Јосијин мјесто Хоније сина Јоакимова, којега †постави царем у земљи Јудиној ‡Навуходоносор цар вавилонски. *1.Днев. 3,16. †2.Днев. 36,10. ‡Дан. 1,1.

2. Али ни он ни слуге његове ни народ земаљски не слушаху ријечи Господњих, које говораше преко Јеремије пророка.

3. И посла цар Седекија Јеухала сина Селемијина, и Софонију сина Масијина свештеника к Јеремији пророку, те му рекоше: Помоли се за нас Господу Богу нашему.

4. И Јеремија иђаше међу народ и још га не бјеху метнули у тамницу.

5. И војска фараонова изиђе из Мисира, а Халдејци који бијаху Јерусалим чувши глас о њој отидоше од Јерусалима.

6. А ријеч Господња дође Јеремији пророку говорећи:

7. Овако вели Господ Бог Израиљев: Овако реците цару Јудину, који вас је послао к Мени да Ме питате: Ево војска фараонова која пође вама у помоћ, вратиће се у своју земљу, у Мисир.

8. А Халдејци ће опет доћи и опколиће тај град и узеће га и спалиће га огњем.

9. Овако вели Господ: Не варајте се говорећи: Отићи ће од нас Халдејци; јер неће отићи.

10. И да побијете сву војску халдејску, која ће се бити с вама, и да их остане неколико рањеника, и они ће устати из својих шатора и спалити тај град огњем.

11. А кад отиде војска халдејска од Јерусалима због војске фараонове,

12. Изиђе Јеремија из Јерусалима да би отишао у земљу Венијаминову и уклонио се оданде међу народ.

13. Али кад бијаше на вратима Венијаминовијем, ондје бијаше старјешина стражарски по имену Јереја син Селемије сина Ананијина, те ухвати Јеремију пророка говорећи: Ти бјежиш ка Халдејцима.

14. А Јеремија рече: Није истина, не бјежим ка Халдејцима. Али га не хтје слушати, него ухвати Јереја Јеремију и одведе ка кнезовима.

15. А кнезови се разгњевише на *Јеремију, и избише га, и метнуше га у †тамницу у кући Јонатана писара, јер од ње бијаху начинили тамницу. *Јер. 20,1. †Дјела 12,6.

16. А кад *Јеремија уљезе у јаму, у тамницу, оста ондје дуго времена. *Јер. 38,6.

17. Потом посла цар *Седекија, те га извади, и упита га у својој кући насамо, и рече му говорећи: Има ли ријеч од Господа? А Јеремија рече: Има. Још рече: Бићеш предан у руке цару вавилонскому. *Јер. 21,7.

18. Потом рече Јеремија цару Седекији: Шта сам ти скривио или слугама твојим или томе народу, те ме метнусте у тамницу?

19. И гдје су ваши пророци који вам прорकују говорећи: Неће доћи цар вавилонски на вас ни на ову земљу?

20. Сада дакле послушај, *царе господару мој, пусти преда се молбу моју, немој ме враћати у кућу Јонатана писара, да не умрем ондје. *Јер. 38,26.

21. Тада заповједи цар Седекија да затворе *Јеремију у тријем од тамнице и да му дају сваки дан по хљеб с улице Хљебар-

ске, докле траје хљеба у граду. Тако сје-
ђаше Јеремија у тријему од тамнице.
*Јер. 32,2.

Јеремија бачен у јаму; ослобађају га по заповијести царевој од којега тражи да се преда непријатељу.

38. А Сефатија син Матанов и Го-
долија син Пасхоров и Јухал
син Селемијин и Пасхор син Малхијин
чуше ријечи које говори *Јеремија свему
народу рекавши: *Јер. 21,1.

2. Овако вели Господ: Ко остане у том
граду, погинуће од мача, од глади или од
помора; а ко отиде ка Халдејцима, остаће
жив, и ˇдуша ће му његова бити мјесто
плијена, и биће жив. ˇживот

3. Овако вели Господ: Доиста ће тај град
бити предан у руке војсци цара вавилон-
скога, и узеће га.

4. И рекоше кнезови цару: Да се погуби
тај човјек, јер он ослабљава руке војни-
цима који осташе у овом граду, и руке
свему народу говорећи им такве ријечи,
јер тај човјек не тражи добра овом на-
роду него зло.

5. А цар Седекија рече: Ето, у вашим је
рукама; јер цар не може ништа насупрот
вама.

6. Тада узеше Јеремију и бацише га у јаму
Малхије сина Амелехова, која бијаше у
тријему од тамнице, и спустише Јеремију
о ужима; а у јами не бјеше воде, него глиб,
и Јеремија се ували у глиб.

7. Али кад чу Авдемелех Етиопљанин,
дворанин, који бијаше у двору цареву, да
су метнули Јеремију у ону јаму, а цар сје-
ђаше на вратима Венијаминовијем,

8. Изиде Авдемелех из двора царева и
рече цару говорећи:

9. Царе господару мој, зло учинише ти
људи у свему што учинише Јеремији про-
року бацивши га у јаму, јер би и ондје гдје
је био од глади умро, јер нема више хљеба
у граду.

10. Зато цар заповједи Авдемелеху Етио-
пљанину говорећи: Узми одавде тридесет
људи и извади Јеремију пророка из јаме
док није умро.

11. Тада узе Авдемелех људе, и дође у дом
царев под ризницу, и узе оданде изноше-
нијех хаљина и старијех рита, и спусти их
Јеремији у јаму о ужима.

12. И рече Авдемелех Етиопљанин Јере-
мији: Подметни те старе хаљине и рите под
пазуха испод ужа. И учини Јеремија тако.

13. И извукоше *Јеремију на ужима и из-
вадише га из јаме; и оста Јеремија у три-
јему од тамнице. *Јер. 37,21.

14. Потом цар Седекија посла по Јере-
мију пророка, те га доведоше преда њ на
трећи улаз који бијаше у дому Господ-
њем; и рече цар Јеремији: Запитаћу те
нешто, немој ми затајити.

15. А Јеремија рече Седекији: Да ти ка-
жем, нећеш ли ме погубити? А да те свје-
тујем, нећеш ме послушати.

16. Тада се цар Седекија закле Јеремији
насамо говорећи: Тако да је жив *Господ,
који нам је створио ову ˇдушу, нећу те
погубити нити ћу те дати у руке људима
који траже душу твоју. *Иса. 42,5. ˇживот

17. Тада Јеремија рече Седекији: Овако
вели *Господ Бог над војскама, Бог Изра-
иљев: Ако отидеш кнезовима †цара ва-
вилонскога, жива ће остати глава твоја,
и град овај неће изгорјети огњем, и тако
ћеш остати у животу ти и дом твој.
*Јер. 27,8. †Јер. 21,10.

18. Ако ли не отидеш кнезовима *цара
вавилонскога, овај ће град бити предан у
руке Халдејцима, који ће га спалити ог-
њем, и ти нећеш утећи из руку њиховијех.
*Јер. 32,4.

19. А цар Седекија рече Јеремији: Ја се
бојим Јудејаца који су пребјегли ка Хал-
дејцима, да ме не предаду у њихове руке,
те ће ми се наругати.

20. А Јеремија рече: Неће те предати; по-
слушај глас Господњи, који ти ја говорим,
и добро ће ти бити и жива ће бити твоја
ˇдуша. ˇспасићеш живот

21. Ако ли нећеш да изиђеш, ово је што
ми показа Господ:

22. Гле, све жене које су остале у дому
цара Јудина, одвешће се кнезовима цара
вавилонскога, и оне ће рећи: Наговори-
ше те и преварише те пријатељи твоји;
ноге ти се увалише у глиб, а они се пову-
коше натраг.

23. Све жене твоје и синови твоји одвешће се Халдејцима, и ти нећеш утећи из руку њиховијех; него ћеш допасти у руке цару вавилонском, и овај ће град изгорјети огњем.

24. Тада рече Седекија Јеремији: Нико да не дозна за те ријечи, да не погинеш.

25. Ако ли кнезови чувши да сам говорио с тобом дођу к теби и реку ти: Кажи нам шта си говорио цару, немој тајити од нас, па те нећемо погубити, и шта је цар теби говорио?

26. Реци им: Ја припадох к *цару молећи се да ме не пошље натраг у дом Јонатанов да умрем ондје. *Јер. 37,20.

27. И дођоше сви кнезови к Јеремији и питаше га; А он им одговори сасвијем како му заповједи цар. И оканише га се, јер не дознаше ништа од тога.

28. А *Јеремија оста у тријему од †тамнице до дана кад узеше Јерусалим; и он бијаше ондје кад узеше Јерусалим.

*Јер. 39,14. †Јер. 39,15.

Јерусалим освојен. Седекија с ископанијем очима одведен у Вавилон. Јеремија заштићен од Навуходоносора пророкује Авдемелеху да ће се избавити.

39. Девете године Седекије цара Јудина мјесеца десетога дође *Навуходоносор цар †вавилонски са свом војском својом на ‡Јерусалим и стаде га бити. *2.О цар. 25,1. †Јер. 52,4. ‡Језек. 24,2.

2. Једанаесте године Седекијине мјесеца четвртога, деветога дана тога мјесеца провалише у град.

3. И уђоше сви кнезови цара вавилонскога, и стадоше код Средњих врата Нергал-Саресер, Самгарневон, Сарсехим, старјешина над дворанима, Нергал-Саресер, старјешина над врачима, и сви други кнезови цара вавилонскога.

4. А кад их видје Седекија цар Јудин и сви војници, побјегоше и изиђоше ноћу из града покрај врта царскога на врата међу два зида; и иђаху преко поља.

5. А војска халдејска гоњаше их, и стиже Седекију у пољу јерихонском, и ухвативши га доведоше га к Навуходоносору цару вавилонском у Ривлу у земљи ематској, те му суди.

6. И закла цар вавилонски синове Седекијине у Ривли на његове очи, и све знатне људе од Јуде покла цар вавилонски.

7. Иза тога Седекији ископа очи, и сваза га у двоје вериге мједене, да га одведе у Вавилон.

8. А дом царев и домове народне попалише Халдејци огњем, и зидове јерусалимске раскопаше.

9. А остатак народа што оста у граду и пребјеге који пребјегоше к њему, остатак народа што бјеше остао, одведе Невузардан заповједник стражарски у Вавилон.

10. Само најсиромашније из народа, који ништа немаху, остави *Невузардан заповједник стражарски у †земљи Јудиној, и даде им тада винограде и њиве.

*2.О цар. 25,11. †Јер. 40,7.

11. А Навуходоносор цар вавилонски заповједи за Јеремију Невузардану заповједнику стражарском говорећи:

12. Узми га и гледај га добро, и не чини му зла, него му чини што ти год каже.

13. И послаше Невузардан заповједник стражарски и Невусазван, старјешина над дворанима, и Нергал-Саресер, старјешина над врачима, и сви кнезови цара вавилонскога,

14. Послаше, те узеше *Јеремију из тријема од †тамнице, и предаше га ‡Годолији сину Ахикама сина Сафанова да га одведе кући; тако оста међу народом.

*Јер. 26,24. †Јер. 38,28. ‡Јер. 40,5.

15. А Јеремији дође ријеч Господња кад бјеше затворен у тријему од тамнице говорећи:

16. Иди и реци *Авдемелеху Етиопљанину говорећи: Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Ево Ја ћу учинити да се збуду ријечи моје томе граду на зло, а не на добро, и навршиће се пред тобом у онај дан. *Јер. 38,7.

17. Али ћу тебе избавити у онај дан, говори Господ, и нећеш бити предан у руке људима којих се бојиш.

18. Јер ћу те доиста сачувати, те нећеш пасти од *мача, и биће ти ˅душа твоја мјесто плијена зато што си се поуздао у Ме, говори †Господ. *Јер. 21,9. ˃живот †Рута 2,12.

Јеремија остаје код намјесника Годолије у земљи. Годолија не вјерује у завјеру против својега живота.

40. Ријеч која дође *Јеремији од Господа кад га Невузардан заповједник стражарски пусти из Раме узевши га пошто бијеше окован у вериге међу свијем робљем јерусалимским и Јудинијем, које се вођаше у Вавилон.

*Јер. 39,14.

2. И узевши заповједник стражарски Јеремију рече му: Господ Бог твој изрече ово зло за ово мјесто;

3. И нанесе и учини како рече, јер згријешисте Господу и не слушасте гласа Његова, зато вас снађе ово.

4. Али сада, ево, ја те ˇопраштам данас верига што су ти на рукама; ако ти је воља поћи са мном у Вавилон, ходи, ја ћу се бринути за те; ако ли ти није воља поћи са мном у Вавилон, а ти немој; ево, сва ти је земља отворена, иди куда год хоћеш и куда ти је драго.

ˇослобађам

5. Или ако останеш, отиди к њему, Годолији сину Ахикама сина Сафанова, којега је поставио цар вавилонски над градовима Јудинијем, и остани с њим међу народом, или иди куда ти је драго. И даде му заповједник стражарски ˇбрашњенице и дар, и отпусти га.

ˇхране

6. И тако дође Јеремија ка Годолији сину Ахикамову у Миспу, и оста с њим у народу, који још оста у земљи.

7. А све војводе што бјеху у пољу и људи њихови кад чуше да је цар вавилонски поставио Годолију сина Ахикамова над земљом, и да је на њему оставио људе и жене и дјецу између сиромашнога народа у земљи, који не би одведен у Вавилон,

8. Дођоше у Миспу ка Годолији Исмаило син Нетанијин и Јоанан и Јонатан синови Каријини, и Сераја син Тануметов, и синови Јофије Нетофаћанина, и Језанија син некога Махаћанина, они и људи њихови.

9. И закле се Годолија син Ахикама сина Сафанова њима и људима њиховијем говорећи: Не бојте се службе Халдејцима; останите у земљи, и служите цару вавилонском, и добро ће вам бити.

10. А ја ево ћу стајати у Миспи да дочекујем Халдејце који ће долазити к нама; а ви берите винограде и voће и уље, и остављајте у судове своје, и стојте у градовима својим које држите.

11. Тако и сви Јудејци, који бијаху међу Моавцима и синовима *Амоновијем и Едомцима и по †свијем земљама, чувши да је цар вавилонски оставио Остатак у Јудеји и поставио над њима Годолију сина Ахикама сина Сафанова,

*Јер. 41,10. †Јер. 24,9.

12. Вратише се сви Јудејци из свијех мјеста куда бијаху разагнани, и дођоше у земљу Јудину ка Годолији у Миспу, и набраше вина и воћа врло много.

13. А Јоанан син Каријин и све војводе што бјеху у пољу дођоше ка *Годолији у Миспу,

*Јер. 41,1.

14. И рекоше му: Знаш ли да је Валис цар синова *Амоновијех послао Исмаила сина Нетанијина да те убије? Али им не повјерова Годолија син Ахикамов.

*Јер. 41,10.

15. Тада Јоанан син Каријин рече Годолији насамо у Миспи говорећи: Идем да убијем Исмаила сина Нетанијина, нико неће дознати. Зашто да те убије и да се расију сви Јудејци који су се скупили око тебе и да пропадне Остатак Јудин?

16. Али Годолија син Ахикамов рече Јоанану сину Каријину: Немој то чинити, јер није истина што кажеш за Исмаила.

Исмаило убија Годолију и више Јудејаца и Халдејаца. Јоанан га гони. Јудејци хоће да иду у Мисир.

41. А седмога мјесеца дође *Исмаило син Нетаније сина Елисамина, царскога рода, и кнезови цареви, десет људи с њим, ка †Годолији сину Ахикамову у ‡Миспу, и једоше ондје у Миспи с њим.

*2.О цар. 25,25. †Јер. 40,6. ‡Јер. 40,8.

2. Потом уста Исмаило син Нетанијин и десет људи што бијаху с њим, и убише мачем Годолију сина Ахикама сина Сафанова; тако погубише онога кога бијеше поставио цар вавилонски над земљом.

3. И све Јудејце који бијаху с њим, с Годолијом, у Миспи, и Халдејце који се затекоше ондје, војнике, поби Исмаило.

4. А сјутрадан пошто уби Годолију, док још нико не дозна,

5. Дођоше људи из Сихема, из Силома и из Самарије, осамдесет људи, обријане браде и раздртијех хаљина и испарани по тијелу, и имаху у рукама дар и кад, да принесу у дом Господњи.

6. Тада Исмаило син Нетанијин изиђе им на сусрет из Миспе и иђаше плачући, и сретавши се с њима рече им: Ходите ка Годолији сину Ахикамову.

7. А кад дођоше усред града, покла их Исмаило син Нетанијин с људима који бијаху с њим и баци их у јаму.

8. А међу њима се нађе десет људи који рекоше Исмаилу: Немој нас погубити, јер имамо сакривено благо у пољу, пшенице и јечма и уља и меда. И остави их, и не поби их с браћом њиховом.

9. А јама у коју побаца Исмаило сва тјелеса људи које поби уз Годолију бијаше она коју начини цар Аса бојећи се Васе цара Израиљева; и Исмаило син Нетанијин напуни је побијенијех људи.

10. И зароби *Исмаило сав остатак народа што бијаше у Миспи, †кћери цареве и сав народ што бјеше остао у Миспи, над којим бјеше ‡поставио Невузардан заповједник стражарски Годолију сина Ахикамова; и заробивши их Исмаило син Нетанијин пође да пријеђе к синовима Амоновијем. *Јер. 40,14. †Јер. 43,6. ‡Јер. 40,7.

11. Али *Јоанан син Каријин и све †војводе што бијаху с њим чуше све зло што учини Исмаило син Нетанијин.

*Јер. 40,13. †Јер. 40,7.

12. Тада узеше све своје људе и пођоше да ударе на Исмаила сина Нетанијина, којега нађоше код *велике воде у Гаваону.

*2.Сам. 2,13.

13. И сав народ што бјеше с Исмаилом кад видје Јоанана сина Каријина и све војводе што бјеху с њим, обрадова се,

14. И сав народ што Исмаило зароби из Миспе обрну се и отиде к Јоанану сину Каријину.

15. А Исмаило син Нетанијин побјеже с осам људи од Јоанана, и отиде к синовима Амоновијем.

16. И тако Јоанан син Каријин и све војводе што бијаху с њим узеше сав остатак народа што повратише од Исмаила сина Нетанијина, који убив Годолију сина Ахикамова бјеше их одвео из Миспе, војнике и жене и дјецу и дворане, и одведоше их из Гаваона;

17. И отишавши стадоше у гостионици Химамовој код Витлејема, да би отишли и прешли у Мисир,

18. Због Халдејаца, јер их се бојаху, што Исмаило син Нетанијин уби *Годолију сина Ахикамова, којега бјеше поставио цар вавилонски над земљом. *Јер. 40,5.

Јеремија по заповијести Господњој забрањује Јоанану и другијем Јудејцима да иду у Мисир.

42. Потом дођоше све *војводе и †Јоанан син ‡Каријин и Језанија син Осајин, и сав народ, мало и велико, *Јер. 40,13. †Јер. 40,8. ‡Јер. 41,11.

ЗАШТИТА

2. И рекоше Јеремији пророку: Пусти преда се нашу молбу, и помоли се за нас Господу Богу својему, за сав овај Остатак, јер нас је остало мало од многих, као што нас очи твоје виде,

3. Да би нам показао Господ Бог твој пут којим ћемо ићи и шта ћемо радити.

4. А Јеремија пророк рече им: Послушаћу; ево, помолићу се Господу Богу вашему по вашим ријечима, и што вам одговори Господ казаћу вам, нећу вам затајити ни ријечи.

5. А они рекоше Јеремији: Господ нека нам је Свједок истинит и вјеран да ћемо чинити све што ти Господ Бог твој заповједи за нас.

6. Било добро или зло, послушаћемо ријеч Господа Бога својега ка којему те шаљемо, да би нам добро било кад послушамо глас Господа Бога својега.

7. А послије десет дана дође ријеч Господња Јеремији;

8. Те сазва Јоанана сина Каријина и све војводе што бијаху с њим, и сав народ, мало и велико,

9. И рече им: Овако вели Господ Бог Израиљев, ка којему ме посласте да изнесем преда Њ молбу вашу:

10. Ако останете у овој *земљи, сазидаћу вас, и нећу вас разорити, и насадићу вас и нећу вас истријебити; јер ми је жао са зла које сам вам учинио. *Јер. 24,6.

11. Не бојте се цара вавилонскога, од којега страхујете; не бојте га се, говори *Господ, јер сам Ја с вама да вас сачувам и да вас избавим из његове руке. *4.Мој. 14,9.

12. И учинићу вам милост да се смилује на вас, и врати вас у земљу вашу.

13. Ако ли речете: Нећемо да останемо у тој земљи, не слушајући гласа Господа Бога својега,

14. Говорећи: Не, него идемо у земљу мисирску, да не видимо рата и гласа трубнога не чујемо и не будемо гладни хљеба, и ондје ћемо се населити,

15. Онда чујте ријеч Господњу, који сте остали од Јуде; овако вели *Господ над војскама Бог Израиљев: Ако ви окренете лице своје да идете у Мисир и отидете да се населите ондје, *5.Мој. 17,16.

16. Ондје ће вас у земљи мисирској стигнути мач којега се бојите, и глад, због које се бринете, гониће вас ондје у Мисиру и ондје ћете помријети.

17. И сви људи који су окренули лице своје да иду у Мисир да се ондје населе, изгинуће од *мача и од глади и од помора, и ниједан их неће остати нити ће који утећи од зла које ћу пустити на њих. *Јер. 44,28.

18. Јер овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Као што се *гњев Мој и јарост Моја изли на становнике јерусалимске, тако ће се излити гњев Мој на вас, ако отидете у Мисир, и бићете уклин и †чудо и ‡клетва и руг, и нећете више видјети овога мјеста. *2.Днев. 34,25. †Јер. 18,16. ‡Јер. 44,8.

19. *Господ вам говори, Остаци Јудини, не идите у Мисир. Знајте да вам Ја свједочим данас. *5.Мој. 17,16.

20. Јер варасте сами себе кад ме посласте ка Господу Богу својему рекавши: Помоли се за нас Господу Богу нашему, и како рече Господ Бог наш, јави нам и учинићемо.

21. А кад вам јавих данас, нећете да послушате гласа Господа Бога својега нити ишта што ми заповједи за вас.

22. Знајте, дакле, да ћете изгинути од *мача и од глади и од помора на мјесту куда сте ради отићи да се станите. *Језек. 6,11.

Јудејци против опомене Божије иду у Мисир и узимају са собом самога пророка, који тамо проориче упад Навуходоносоров.

43. А кад изговори Јеремија свему народу све ријечи Господа Бога њихова, које му Господ Бог њихов заповједи за њих, све те ријечи,

2. Тада Азарија син Осајин и Јоанан син Каријин и сви они људи охоли рекоше Јеремији говорећи: Није истина што говориш; није те послао Господ Бог наш да нам кажеш: Не идите у Мисир да се ондје станите.

3. Него Варух синНиријин подговара те на нас да нас преда у руке Халдејцима да нас погубе или да нас преселе у Вавилон.

4. И тако Јоанан син Каријин и све војводе и сав народ не послушаше гласа Господњега да остану у земљи Јудиној.

5. Него Јоанан син Каријин и све војводе узеше сав Остатак Јудин који се бијаше вратио да живи у земљи Јудиној из свијех народа у које бијаху разагнани,

6. Људе и жене и дјецу и кћери цареве, и све душе што бијаше оставио Невузардан заповједник стражарски с Годолијом сином Ахикама сина Сафанова, и Јеремију пророка и Варуха синаНиријина,

7. И отидоше у земљу мисирску, јер не послушаше гласа Господњега; и дођоше до Тафнеса.

8. И дође ријеч Господња Јеремији у Тафнесу говорећи:

9. Узми у руке великога камења, и покриј га калом у пећи за опеке што је на вратима дома фараонова у Тафнесу да виде Јудејци;

10. И реци им: Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Ево, Ја ћу послати и довести *Навуходоносора цара вавилонскога слугу својега, и метнућу пријесто његов на ово камење које сакрих, и разапеће царски шатор свој на њему. *Јер. 27,6.

11. Јер ће доћи и затрти *земљу мисирску; ко буде за †смрт отићи ће на смрт, ко за ропство, у ропство, ко за мач, под мач.

*Јер. 44,13. †Јер. 15,2.

12. И распалићу *огањ у кућама богова мисирских; и попалиће их и одвешће их у ропство, и огрнуће се земљом †мисирском као што се пастир огрће плаштем својим, и отићи ће оданде с миром.

*Јер. 49,27. †Иса. 19,1; 2.Мој. 12,12.

13. И изломиће стубове у дому сунчаном што је у земљи мисирској, и куће богова мисирских попалиће огњем.

Бог пријети Јудејцима у Мисиру
због њихова идолопоклонства
тешкијем казнама.

44. Ријеч која дође Јеремији за све Јудејце који живљаху у *земљи мисирској, који живљаху у †Мигдолу и у Тафнесу и у Нофу и у земљи ‡Патросу, говорећи:

*Јер. 43,7. †2.Мој. 14,2. ‡Иса. 11,11.

2. Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев: Ви видјесте све зло што наведох на Јерусалим и на све градове Јудине, и ево су данас пусти и нема никога да живи у њима,

3. За злоћу њихову коју чинише да би Ме гњевили ходећи да каде и служе другим боговима, којих не знаше ни они ни ви ни оци ваши.

4. И слах к вама све слуге своје пророке ˬзарана једнако говорећи: Не чините тога гада, на који мрзим.

→благовремено

5. Али не послушаше нити ˬпригнуше уха својега да се врате од злоће своје, да не каде другим боговима.

→привољеше

6. Зато се изли јарост Моја и гњев Мој, и разгорје се у градовима Јудинијем и по улицама јерусалимским, те посташе развалине и пустош, као што се види данас.

7. А сада овако вели Господ Бог над војскама, Бог Израиљев: Зашто сами себи чините тако велико зло да истријебите из Јуде људе и жене, дјецу и која сисају, да не остане у вас остатка,

8. Гњевећи ме дјелима руку својих, кадећи другим боговима у земљи мисирској, у коју дођосте да се станите да бисте се истријебили и постали клетва и руг у свијех народа на Земљи.

9. Јесте ли заборавили зла отаца својих и зла царева Јудинијех и зла жена њиховијех, и своја зла и зла жена својих, која чинише у земљи Јудиној и по улицама јерусалимским?

10. Не покорише се до данас нити се побојаше, нити ходише по Мом закону и уредбама Мојим, које ставих пред вас и пред оце ваше.

11. Зато овако вели Господ над војскама Бог *Израиљев: Ево, Ја ћу вам обратити лице своје на зло, да истријебим све Јудејце.

*3.Мој. 17,10.

12. И узећу остатак *Јудин, који окрену лице своје да иде у †земљу ‡мисирску да се ондје стани, и изгинуће сви; у земљи ће мисирској пасти и изгинути од мача и од глади, мало и велико, изгинуће од мача и од глади, и биће уклин и чудо и проклетство и руг.

*Зах. 8,13. †Јер. 18,16. ‡Јер. 2,18.

13. И походићу оне који настављају у *земљи мисирској, као што сам походио Јерусалим, мачем, глађу и помором;

*Јер. 43,11.

14. И нијєдан од Остатка Јудина, што отидоше у земљу мисирску да се ондје стане, неће утећи нити се избавити да се врате у земљу Јудину, у коју се желе вратити да се населе; јер се неће вратити, осим који побјегну.

15. Тада одговорише *Јеремији сви људи који знађаху да жене њихове каде другим боговима, и све жене, којих стајаше ондје велик збор, и сав народ што живљаше у земљи мисирској, у Патросу, говорећи:

*Јер. 44,24.

16. Што нам каза у име Господње, нећемо те послушати;

17. Него ћемо чинити све што је изашло из наших уста кадећи царици небеској и љевајући јој наљеве, као што смо чинили ми и оци наши, цареви наши и кнезови наши по градовима Јудинијем и по улицама јерусалимским, јер бијасмо сити хљеба и бијаше нам добро и зла не виђасмо.

18. А откад престасмо кадити царици небеској и љевати јој наљеве, ништа немамо и гинемо од мача и од глади.

19. И кад кадимо царици небеској и љевамо јој наљеве, еда ли јој без главара сво-

јих печемо колаче служећи јој и љевамо јој нањеве?

20. Тада рече Јеремија свему народу, људима и женама, и свему народу, који му онако одговорише, говорећи:

21. Еда ли се не опомену Господ када, којим кадисте у градовима Јудинијем и по улицама јерусалимским ви и оци ваши, цареви ваши и кнезови ваши и народ земаљски, и не дође ли Му у срце?

22. И не може *Господ више подносити злоће дјела ваших и гадова које чинисте, те †земља ваша поста пустош и ‡чудо и проклетство, да нико не живи у њој, како се види данас. *1.Мој. 6,3. †Јер. 25,11. ‡Јер. 25,18.

23. Зато што кадисте и што гријешисте Господу и не слушасте гласа Господњега, и по закону Његову и уредбама Његовијем и свједочанствима Његовијем не ходисте, зато вас задеси ово зло, како се види данас.

24. Још рече Јеремија свему народу и свијем женама: Чујте ријеч Господњу, сви Јудејци, који сте у *земљи мисирској.

*Јер. 43,7.

25. Овако вели Господ над војскама Бог Израиљев говорећи: Ви и жене ваше рекосте устима својим и рукама својим извршисте говорећи: Извршаваћемо завјете своје што завјетовасмо кадећи царици небеској и љевајући јој нањеве. Доиста испунисте завјете своје и извршисте.

26. Зато чујте Јудејци ријеч Господњу, сви Јудејци који станујете у земљи мисирској: Ево, Ја се заклињем великим именом својим, вели *Господ, да се име Моје неће више изрицати устима ниједнога Јудејца у свој земљи мисирској да би рекао: Тако да је жив Господ Господ! *Језек. 20,39.

27. Ево, Ја ћу пазити на њих зла ради, не добра ради, и Јудејци који су у *земљи мисирској сви ће гинути од мача и од глади, докле их не буде ниједнога. *Јер. 5,19.

28. А који утеку од мача, вратиће се из *земље †мисирске у земљу Јудину, мало њих, јер сав остатак Јудин, што отидоше у земљу мисирску да се ондје настане, познаће чија ће се ‡ријеч навршити, Моја или њихова.

*3.Мој. 26,44. †Иса. 27,13. ‡Авак. 3,2.

29. А ово да вам је знак, говори Господ, да ћу вас походити на том мјесту да знате да ће се доиста испунити ријечи Моје вама на зло;

30. Овако вели *Господ: Ево, Ја ћу дати †фараона Вафрија цара мисирскога у руке непријатељима његовијем и у руке онијем који траже ˃душу његову, као што сам дао ‡Седекију цара Јудина у руке Навуходоносору цару вавилонском, непријатељу његову и који тражаше душу његову.

*Језек. 29,3. †Јер. 46,25. ˃живот ‡Јер. 39,5.

Пророк тјеши Варуха Божијим обећањем да ће му поштедјети живот.

45. Ријеч коју рече *Јеремија пророк †Варуху сину ‡Ниријину, кад писаше ове ријечи у књигу из уста Јеремијинијех, четврте године Јоакима сина Јосијина, говорећи:

*Јер. 36,1. †Јер. 36,4. ‡Јер. 36,32.

2. Овако вели Господ Бог Израиљев за тебе, Варуше:

3. Рекао си: Тешко мени, јер Господ додаде ми жалост на тугу; изнемогох уздишући, и мира не налазим.

4. Реци му ово: Овако вели Господ: Ево, што сам саградио Ја разграђујем, и што сам посадио искорењавам по свој тој земљи.

5. А ти ли ћеш тражити себи велике ствари? Не тражи; јер ево, Ја ћу пустити зло на свако тијело, говори Господ; али ћу теби дати ˃душу твоју мјесто плијена у свијем мјестима, куда отидеш. ˃живот

Прорицање о пропасти Мисираца. Утјеха Израиљу.

46. Ријеч Господња која дође Јеремији пророку за народе:

2. За Мисирце, за војску фараона Нехаона цара мисирскога, која бијаше на реци Ефрату код Харкемиса, и разби је Навуходоносор цар вавилонски четврте године Јоакима сина Јосијина цара Јудина.

3. Приправите штите и штитиће, и идите у бој;

4. Прежите коње, и појашите, коњици; поставите се са шљемовима; утрите копља, облачите се у оклопе.

5. Зашто их видим гдје се поплашише, враћају се натраг, јунаци њихови поло-

мише се и бјеже без обзира? Страх је отсвуда, говори Господ.

6. Да не утече лаки, нити се избави јаки; да се на сјеверу на бријегу ријеке Ефрата спотакну и падну.

7. Ко је то што се диже као поток, и воде му се колебају као ријеке?

8. Мисир се диже као поток и његове се воде колебају као ријеке; и вели: Идем, покрићу земљу, затрћу град и оне који живе у њему.

9. Излазите, коњи, бјесните, кола; и нека изађу јунаци, Хуси и Фуди, који носе штитове, и Лудеји, који носе и натежу лук.

10. Јер је овај дан Господу Господу над војскама дан освете, да се освети непријатељима својим; мач ће их прождријети и наситиће се и опиће се крвљу њиховом; јер ће бити *жртва Господа Господа над војскама у земљи сјеверној на ријеци Еуфрату. *Иса. 34,6.

11. Изиђи у Галад и узми *балсама, дјевојко †кћери мисирска; залуду су ти многи лијекови, нећеш се излијечити.

*Јер. 8,22. †Иса. 47,1.

12. Народи чуше срамоту твоју, и вике твоје пуна је *земља, јер се спотичу јунак о јунака, те обојица падају. *Јер. 47,2.

13. Ријеч коју рече *Господ Јеремији пророку о доласку †Навуходоносора ‡цара вавилонскога да потре земљу мисирску:

*Иса. 19,1. †Јер. 43,10. ‡Језек. 29,19.

14. Јавите у Мисиру, и огласите у Мигдолу, огласите и у Нофу и у Тафнесу, и реците: Стани и приправи се, јер мач прождрије што је око тебе.

15. Зашто се поваљаше јунаци твоји? Не стоје, јер их Господ обара.

16. Чини, те се многи спотичу и падају један на другога, и говоре: Устани да се вратимо к народу својему и на постојбину своју испред *мача насилникова.

*3.Мој. 26,37.

17. Вичу ондје: Фараон цар мисирски пропаде, прође му рок.

18. Тако да сам Ја жив, говори Цар, којему је име *Господ над војскама; као Тавор међу горама и као Кармил на мору доћи ће. *Иса. 48,2.

19. Спреми што ти треба да се селиш, становнице, *кћери мисирска; јер ће Ноф опустјети и спалиће се да неће нико живјети у њему. *Јер. 48,18.

20. Мисир је лијепа јуница; али погибао иде, иде са сјевера.

21. И најамници су његови усред њега као теоци угојени, али се и они обрнуше и побјегоше, не осташе, јер дође на њих дан несреће њихове, вријеме похођења њихова.

22. Глас ће њихов ићи као змијињи, јер они иду с војском и доћи ће са сјекирама на њ као они који сијеку дрва.

23. И они ће посјећи шуму његову, говори Господ, ако јој и нема мјере, јер их је више него скакаваца и нема им броја.

24. Посрами се кћи мисирска, предана је у руке народу сјеверном.

25. Говори *Господ над војскама Бог Израиљев: Ево, Ја ћу походити људство у ↘Ноји, и †фараона и Мисир и богове његове и цареве његове, фараона и све који се уздају у њ. *Језек. 30,13. ↗Теба †Јер. 44,30.

26. И даћу их у руке онима који траже *душу њихову, у руке Навуходоносору цару вавилонском и у руке слугама његовијем; а послије ће бити насељен као прије, говори †Господ. *Јер. 44,30. †Иса. 19,4.

27. А ти се не бој, слуго мој *Јакове, и не плаши се, Израиљу, јер ево Ја ћу те избавити из даљне земље и потомство твоје из земље ропства његова; и Јаков ће се вратити и почиваће, и биће миран и нико га неће плашити. *Иса. 44,2.

28. Ти се не бој, слуго мој Јакове, говори Господ, јер сам Ја с тобом; јер ћу учинити крај свијем народима, у које те прогнах, али теби нећу учинити краја, него ћу те покарати с мјером, а нећу те оставити сасвијем без кара.

Прорицање о пропасти Филистеја, Тира и Сидона.

47. Ријеч Господња која дође Јеремији пророку за Филистеје прије него фараон освоји *Газу. *Јер. 25,20.

2. Овако вели Господ: Ево, вода долази са сјевера, и биће као поток који се разљева, и потопиће земљу и што је у њој, град и

оне који живе у њему; и људи ће викати, и ридаће сви становници земаљски.

3. Од топота копита јаких коња његовијех, од тутњаве кола његовијех, и праске точкова његовијех, неће се обазрети оцеви на синове, јер ће им руке клонути,

4. Од онога дана који ће доћи да истријеби све Филистеје и да затре Тир и Сидон и све остале помоћнике, јер ће Господ истријебити Филистеје, остатак острва ˅Кафтора. ˃вјероватно Крит

5. Oћелавиће Газа, пропашће Аскалон и остатак долине њихове; докле ћеш се ˅*резати? ˃као знак жалости *Амос 1,7.

6. Јаох, мачу Господњи, кад ћеш се смирити? Врати се у корице своје, стани и смири се.

7. Али како би се смирио, јер му Господ даде заповијест на Аскалон и на приморје; онамо га одреди.

Прорицање о пропасти Моава.

48. За *Моава овако говори Господ над војскама Бог Израиљев: Тешко Невону, јер ће се опустошити; Киријатајим ће се посрамити и узети; Мизгав ће се посрамити и препасти. *Иса. 15,1.

2. Неће се више хвалити Моав Есевоном; јер му зло мисле: Ходите да га истријебимо да није више народ. И ти, Мадмене, опустјећеш; мач ће те гонити.

3. Чује се вика из Оронајима, пустошење и сатирање велико.

4. Моав се сатре; стоји вика дјеце његове.

5. Јер ће се путем луитским дизати плач без престанка; и како се слази у Оронајим, непријатељи ће чути страшну вику:

6. Бјежите, избавите душе своје, и будите као ˅вријес у пустињи. ˃жбуноста биљка

7. Јер што се уздаш у своја дјела и у благо своје, зато ћеш се и ти узети, и Хемос ће отићи у ропство, свештеници његови и кнезови његови скупа.

8. И доћи ће затирач у сваки град, неће се сачувати ниједан град; долина ће пропасти и равница ће се опустошити, јер Господ рече.

9. Подајте крила Моаву, нека брзо одлети; јер ће градови његови опустјети да неће нико живјети у њима.

10. Проклет био ко немарно ради дјело Господње, и проклет ко устеже мач свој од крви!

11. Моав је био у миру од дјетињства својега и почивао на ˅дрождини својој, нити се претакао из суда у суд, нити је у ропство ишао; зато му оста кус његов, и мирис се његов није промијенио. ˃талог

12. Зато, ево, иду дани, говори Господ, да му пошљем преметаче, који ће га ˅преметнути, и судове његове испразнити и мјехове његове покидати. ˃премјестити

13. И Моав ће се осрамотити с Хемоса, као што се осрамотио дом Израиљев с *Ветиља, гада својега. *Амос 5,5; 1.О цар. 12,29.

14. Како говорите: Јаки смо и јунаци у боју?

15. Моав ће се опустошити и градови ће његови пропасти, и најбољи младићи његови сићи ће на заклање, говори цар, коjему је име *Господ над војскама. *Јер. 51,57.

16. Близу је погибао Моавова, и зло његово врло хити.

17. Жалите га сви који сте око њега, и који год знате за име његово, реците: Како се сломи јаки штап, славна палица?

18. Сиђи са славе своје, и сједни на мјесто засушено, *кћери, која живиш у Девону; јер ће затирач Моавов доћи на тебе и раскопаће градове твоје. *Иса. 47,1.

19. Стани на путу, и погледај, која живиш у *Ароиру, упитај онога који бјежи и ону која гледа да се избави, реци: Што би? *5.Мој. 2,36.

20. Посрами се Моав; јер се разби; ридајте и вичите; јавите у *Арнон да се Моав опустоши. *4.Мој. 21,13.

21. Јер суд дође на земљу равну, на Олон и на Јасу и Мифат,

22. И на Девон и на Невон и на Вет-Девлатајим,

23. И на Киријатајим и на Вет-Гамул и на Вет-Меон,

24. И на Кериот и на Восору, и на све градове земље моавске, који су далеко и који су близу.

25. Одбијен је рог Моаву, и мишица се његова сломи, говори Господ.

26. Опијте га, јер се подигао на Господа; нека се ваља *Моав у бљувотини својој, и буде и он потсмијех. *Јер. 48,39.

27. Јер није ли теби Израиљ био потсмијех? Је ли се затекао међу лупежима, те кад год говориш о њему поскакујеш?

28. Оставите градове и населите се у стијени, становници моавски, и будите као голубица која се гнијезди у крају и расјелини.

29. Чусмо *понос Моавов да је веома поносит, охолост његову и понос, разметање његово и обијест његову. *Иса. 16,6.

30. Знам Ја, говори Господ, ˅обијест његову; али неће бити тако; лажи његове неће учинити ништа. ˃насилност

31. Зато ћу ридати за Моавом, викати за свијем Моавом, уздисаће се за онима у Кир-Ересу.

32. Више него за Јазиром плакаћу за тобом, лозо сивамска; ˅одводе твоје пријеђоше море, допријеше до мора Јазирскога; затирач нападе на љетину твоју и на бербу твоју. ˃дебље бочне гране

33. И радост и весеље отиде с роднога поља, из земље моавске, и учиних те неста у кацама вина; нико неће газити пјевајући; *пјесма неће се више пјевати. *Иса. 16,9.

34. Од вике есевонске, која доприје до *Елеале, подигоше вику до Јасе, од †Сигора до Оронајима, као јуница од три године, јер ће и вода нимримских нестати. *Иса. 15,4. †Иса. 15,5.

35. И учинићу, говори Господ, да не буде у Моаву човјека који би приносио жртву на висини и кадио боговима својим.

36. Зато ће срце моје пиштати за Моавом као свирала, и срце ће моје пиштати као свирала за људима у Кир-Ересу, јер ће му сва течевина пропасти.

37. Јер ће све главе бити ћелаве и све *браде обријане, и све руке изрезане, и око бедара †костријет. *Иса. 15,2.3. †1.Мој. 37,34.

38. На свијем крововима Моавовијем и по улицама његовијем биће сам плач, јер ћу разбити Моава као суд на коме нема милине, говори Господ.

39. Ридајте: Како је сатрвен! Како Моав обрну плећи срамотан? И поста Моав потсмијех и страхота свјема који су око њега.

40. Јер овако говори Господ: Ево, као *орао долетјеће и рашириће крила своја над Моавом. *Јер. 49,22.

41. Керијот је покорен и тврда се мјеста заузеше, и срца ће у јунака Моавовијех бити у онај дан као срце у жене која се порађа.

42. И Моав ће се истријебити да не буде народ, јер се подиже на Господа.

43. Страх и јама и замка око тебе је, становниче моавски, говори Господ.

44. Ко утече од страха, пашће у јаму, а ко изађе из јаме, ухватиће се у замку; јер ћу пустити на њега, на Моава, годину походења њихова, говори Господ.

45. У сјену есевонском уставише се који бјежаху од силе; али ће *огањ изаћи из Есевона и пламен исред Сиона, и опалиће крај Моаву и тјеме немирницима. *4.Мој. 21,28.

46. Тешко теби, Моаве, пропаде народ ˅Хемосов, јер синове твоје заробише, и *кћери твоје одведоше у ропство. ˃моавско божанство *4.Мој. 21,29.

47. Али ћу повратити *робље Моавово у пошљедње вријеме, говори †Господ. Довде је суд Моаву. *Јер. 49,6. †Јер. 49,39.

Прорицање о пропасти Амона, Едома, Дамаска, Кидара, Асора и Елама.

49. За синове Амонове: Овако вели *Господ: Зар Израиљ нема синова? Зар нема насљедника? Зашто ˅Малхом наслиједи земљу Гадову, и зашто се народ његов насели у његовијем градовима? *Амос 1,13. ˃Молох

2. Зато ево иду дани, говори Господ, кад ћу учинити да се чује вика убојна у Рави синова Амоновијех, и она да буде гомила развалина, и села њезина попаљена огњем; и Израиљ ће обладати онима који бјеху њим обладали, говори Господ.

3. Ридај Есевоне, јер је Гај опустошен; вичите села равска; припашите око себе костријет, наричите и трчите око плотова; јер ће Малхом отићи у ропство, свештеници његови и кнезови његови скупа.

4. Што се хвалиш долинама? Растопила се долина твоја, кћери одметницо, која се уздаш у благо своје: Ко би ударио на ме?

5. Ево Ја ћу пустити на те страх отсвуда унаоколо, говори Господ Господ над војскама, и распршаћете се сви, и неће бити никога да сакупи ͥбјежан. ͥизбјеглице

6. Али ћу послије повратити робље синова Амоновијех, говори Господ.

7. За Едома, овако вели Господ над војскама: Зар нема више мудрости у Теману? Неста ли свјета разумнима, ишчиље ли мудрост њихова?

8. Бјежите, обратите плећи, сакријте се дубоко, становници дедански, јер ћу пустити на Исава погибао његову у вријеме кад ћу га походити.

9. Да ти дођу берачи, не би ли ти оставили пабирака? Да дођу лупежи ноћу, не би ли однијели колико им је доста?

10. Али Ја разоткрих Исава, открих потаје његове да се не може сакрити; пропаде племе његово, браћа његова и сусједи његови, нико не оста.

11. Остави сироте своје, Ја ћу им живот сачувати, и *удовице твоје нека се уздају у Ме. *Мал. 3,5.

12. Јер овако вели Господ: Ево, који не би требало да пију из чаше, доиста ће пити; а ти ли ћеш остати без кара? Нећеш остати без кара, него ћеш зацијело пити.

13. Јер собом се заклињем, говори *Господ, да ће †Восора бити пустош, руг, чудо и проклетство, и сви ће градови њезини бити пустиња вјечна.

*Иса. 34,6. †Амос 1,12.

14. Чух *глас од Господа, и гласник би послан к народима да рече: Скупите се и идите на њу, и дигните се у бој. *Авд.1.

15. Јер гле, учинићу те да будеш мали међу народима и презрен међу људима.

16. Обијест твоја и поноситост срца твојега превари тебе, који живиш у расјелинама каменијем и држиш се високих хумова; да начиниш себи гнијездо високо као *орао, и оданде ћу те свалити, говори †Господ. *О Јову 39,30. †Приче 15,25.

17. И *земља ће едомска бити †пустиња, ко прође мимо њу, свак ће се чудити и звиждати због ‡свијех рана њезинијех.

*Јер. 18,16. †Језек. 35,9. ‡Јер. 50,13.

18. Као кад се затр *Содом и †Гомор и сусједство њихово, вели Господ, неће се населити ондје нико нити ће се бавити ондје син човјечји. *5.Мој. 29,23. †Јер. 50,40.

19. Гле, као лав изаћи ће подижући се више него *Јордан на стан силнога; али ћу га брзо отјерати из те †земље, и ‡поставићу над њом онога ко је изабран; јер ко је као Ја и ко ће се прети са Мном? И који ће Ми пастир одољети?

*Исус Н. 3,15. †Јер. 4,7. ‡Јер. 50,44.

20. Зато чујте намјеру *Господњу што је наумио за Едомце и мисли Његове што је смислио за становнике теманске: Заиста најмањи из стада развлачиће их, заиста ће опустјети стан с њима. *Јер. 50,45.

21. Од праске падања њихова земља ће се трести, и вика ће се њихова чути на Црвеном мору.

22. Гле, доћи ће и долетјеће као *орао и рашириће крила своја над Восором, и биће срце у јунака едомских као срце у жене која се порађа. *Јер. 48,40.

23. За *Дамаск. Посрами се Емат и Арфад, јер чу зле гласе; растопише се, страх је на мору, не може се умирити. *Иса. 17,1.

24. Дамаск клону, обрати се да бјежи, дрхат га подузе, туга и болови освојише га као породиљу.

25. Како се не остави славни град, град радости моје?

26. Зато ће попадати младићи његови на улицама његовијем, и сви ће *војници његови изгинути у онај дан, говори Господ над војскама. *Јер. 50,30.

27. И распалићу *огањ у зидовима дамаштанским, и прождријеће дворе Вен-Ададове. *Амос 1,4.

28. За Кидар и за царства асорска, која разби Навуходоносор цар вавилонски, овако вели Господ: Устаните, идите на Кидар, и затрите синове источне.

29. Узеће им шаторе и стада, завјесе њихове и судове њихове и камиле њихове отеће, и викаће на њих страшно отсвуда.

30. Бјежите, селите се далеко, сакријте се дубоко, становници асорски, говори Господ, јер је Навуходоносор цар вавилон-

ски намјерио намјеру против вас, и смислио мисао против вас.

31. Устаните, идите к народу мирноме, који живи без страха, говори Господ, који нема врата ни *пријеворница, живе сами. *Језек. 38,11.

32. И камиле ће њихове бити плијен, и мноштво стоке њихове грабеж, и расијаћу их у све вјетрове, оне што се с краја стригу; и довешћу погибао на њих са свијех страна, говори *Господ. *5.Мој. 28,64.

33. И Асор ће бити стан змајевски, *пустиња довијека: Нико се неће ондје населити, нити ће се бавити у њему син човјечји. *Мал. 1,3.

34. Ријеч Господња која дође Јеремији пророку за *Елам, у почетку царовања Седекије цара Јудина, говорећи: *1.Мој. 10,22.

35. Овако вели Господ над војскама: Ево, Ја ћу сломити лук *Еламу, главну силу његову; *Дан. 8,2.

36. И довешћу на Елам четири вјетра с четири краја небеса, и у све те вјетрове расијаћу их, тако да неће бити народа куда неће отићи прогнаници еламски.

37. И уплашићу Еламце пред непријатељима њиховијем, и пред онима који траже душу њихову; и пустићу зло на њих, жестину гњева својега, говори Господ, и пустићу за њима мач докле их не затрем.

38. И намјестићу *пријесто свој у Еламу, и истријебићу оданде цара и кнезове, говори Господ. *Јер. 43,10.

39. Али у пошљедње вријеме повратићу *робље еламско, говори Господ. *Јер. 48,47.

Прорицање о пропасти Вавилона
и о спасењу јудејског народа.

50. Ријеч коју рече Господ за Вавилон и за *земљу халдејску преко Јеремије пророка. *Иса. 21,1.

2. Јавите народима и разгласите, подигните заставу, разгласите, не тајите, реците: Узе се Вавилон, посрами се Вил, разби се Меродах; посрамише се идоли његови, разбише се гадни богови његови.

3. Јер се народ подиже на њ са сјевера, који ће му земљу опустити, да неће бити никога да живи у њој; и људи и стока побјећи ће и отићи.

4. У те дане и у то вријеме, говори Господ, доћи ће синови Израиљеви и синови Јудини заједно, ићи ће плачући и тражиће Господа Бога својега.

5. Питаће за пут у Сион, и обративши се онамо рећи ће: Ходите, сјединимо се с Господом завјетом вјечнијем, који се не заборавља.

6. Народ је мој стадо изгубљено; пастири његови заведоше га, те лута по горама, иде с брда на хумове, заборавивши стан свој.

7. Ко их нађе, прождираше их, и непријатељи њихови говорише: Нећемо бити криви, јер згријешише Господу, Стану правде, Господу, Нади отаца њиховијех.

8. Бјежите из Вавилона и изиђите из земље халдејске и будите као овнови пред стадом.

9. Јер, ево, Ја ћу подигнути и довешћу на Вавилон збор великих народа из земље сјеверне, који ће се уврстати да се бију с њим, и узеће га; стријеле су им као у добра јунака, не враћају се празне.

10. И земља ће се халдејска оплијенити, сви који ће је плијенити наситиће се, говори Господ.

11. Јер се веселисте, јер се радовасте плијенећи Моје насљедство; јер бјешњесте као јуница на трави и рзасте као јаки коњи.

12. Мати се ваша осрамоти врло, родитељка ваша постидје се; ево биће пошљедња међу народима, пустиња, *земља суха и пустош. *Јер. 51,43.

13. Од гњева Господњега неће се у њој живјети, него ће сва опустјети; ко год прође мимо Вавилон, чудиће се и звиждаће због *свијех рана његовијех. *Јер. 49,17.

14. Поставите се око Вавилона сви који натежете лук, стријељајте га, не жалите стријела; јер је сагријешио Господу.

15. Вичите на њ унаоколо; пружа руку; темељи му падоше, зидови су му развaљени; јер је освета Господња; осветите му се; како је чинио, онако му учините.

16. Истријебите из Вавилона сијача и онога који маше српом о жетви; од мача насилникова нека се врати сваки своме народу, и сваки у своју *земљу нека бјежи. *Иса. 13,14.

17. *Израиљ је стадо разагнано, лавови га расплашише; најприје га једе цар †асирски, а послије му кости изломи ‡Навуходоносор цар вавилонски. *Ос. 8,8. †2.О цар. 17,6. ‡Јер. 51,34.

18. Зато овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Ево, Ја ћу походити цара вавилонскога и земљу његову, као што сам походио цара асирскога.

19. И повратићу Израиља у торове његове, и пашће по Кармилу и Васану; и по гори Јефремовој и Галаду ситиће се душа његова.

20. У оне дане и у оно вријеме, говори *Господ, тражиће се †безакоње Израиљево, али га неће бити; и гријеси Јудини, али се неће наћи, јер ћу опростити онима које оставим. *Иса. 1,9. †Јер. 31,34.

21. Изиђи на земљу мератајимску и на становнике фекодске; затри и истријеби иза њих, говори Господ, и учини све како ти заповједим.

22. Вика је убојна у земљи и ˅полом велик. ˃пораз

23. Како се сломи и скрши *маљ цијеле земље? Како Вавилон поста чудо међу народима? *Јер. 51,20.

24. Ја ти метнух замку, Вавилоне, и ти се ухвати не дознавши, нашао си се и ухватио си се, јер си заратио с Господом.

25. *Господ отвори ризницу своју и извади оружје гњева својега; јер је то дјело Господа, Господа над војскама у земљи халдејској. *5.Мој. 29,23.

26. Ходите на њу с краја земље, отворите житнице њезине; газите је као стогове, и потрите је да не остане од ње остатка.

27. Покољите мачем све теоце њезине, нека сиђу на заклање; тешко њима, јер дође дан њихов, вријеме похођења њихова.

28. Чује се глас оних који бјеже и који утекоше из земље вавилонске да јаве у *Сиону освету Господа Бога нашега, освету ˅двора његова. *Јер. 51,10. ˃Храма

29. Сазовите на Вавилон мноштво; сви који натежете лук, станите у око према њему унаоколо да не утече ниједан, платите му по дјелима његовијем; како је чинио, онако му учините, јер се насупрот Господу узносио, насупрот Свецу Израиљеву.

30. Зато ће младићи његови пасти по улицама његовијем, и сви ће војници његови изгинути у онај дан, говори Господ.

31. Ево Мене на тебе, поносити, говори Господ, Господ над војскама, јер дође дан твој, вријеме да те походим.

32. Поносити ће се спотаћи и пасти, и неће бити никога да га подигне; и распалићу *огањ у градовима његовијем, и спалиће сву околину његову. *Јер. 21,14.

33. Овако вели Господ над војскама: Сила се чини синовима Израиљевим и синовима Јудинијем; који их заробише, држе их, неће да их пусте.

34. Избавитељ је њихов силан, име Му је *Господ над војскама, Он ће доиста бранити ствар њихову да умири земљу и смете становнике вавилонске. *Иса. 47,4.

35. Мач на Халдејце, говори Господ, и на становнике вавилонске и на кнезове његове и на мудраце његове.

36. Мач на лаже његове, и полудјеће; мач на јунаке његове, и препашће се.

37. Мач на коње његове, и на кола његова и на сву мјешавину што је усред њега, и постаће као жене; мач на благо његово, и разграбиће се.

38. Суша на воде његове, и усахнуће, јер је земља идолска, и око лажнијех богова лудују.

39. Зато ће се ондје настанити дивље *звијери и буљине, и сове ће ондје становати; и неће се населити довијека и неће се у њој живјети нигда. *Иса. 13,21.

40. Као кад *Господ затре †Содом и ‡Гомор и сусједство њихово, говори Господ, неће се нико ондје населити, нити ће се бавити у њој син човјечји. *5.Мој. 29,23. †Иса. 1,9. ‡Јер. 49,18.

41. Ево, народ ће доћи са сјевера, велик народ, и цареви силни подигнуће се од крајева земаљских.

42. Лук и копље носиће, жестоки ће бити, нити ће жалити; *глас ће им као море бу-

чати и јахаће на коњима, спремни као јунаци за бој, на тебе, кћери вавилонска.

*Јер. 6,23.

43. Цар вавилонски кад чује глас о њима, клонуће му руке, туга ће га спопасти и болови као породиљу.

44. Гле, као лав изаћи ће подижући се више него *Јордан на стан силнога; али ћу га брзо отјерати из те земље, и поставићу над њом онога ко је изабран; јер ко је као Ја, и ко ће се прети са Мном, и који ће Ми пастир одољети?

*Јер. 12,5.

45. Зато чујте намјеру *Господњу што је наумио за Вавилон, и мисли Његове што је смислио за земљу халдејску; заиста најмањи из стада развлачиће их, заиста ће опустјети стан с њима.

*Псал. 33,11.

46. Од праске кад се узме Вавилон потрешће се Земља, и вика ће се чути по народима.

Наставак: Миђани руше Вавилон; Јудејцима допуштен повратак.

51. Овако говори Господ: Ево, Ја ћу подигнути на Вавилон и на оне који живе усред онијех који устају на Ме вјетар који мори.

2. Послаћу на Вавилон ⁺вијаче који ће га развејати и земљу његову испразнити, јер ће га опколити са свијех страна у дан невоље његове.

⁺ оне који вију жито

3. Стријелац нека натеже лук на стријелца и на онога који се поноси својим оклопом; и не жалите младића његовијех, потрите му сву војску,

4. Нека падну побијени у земљи халдејској и избодени на улицама његовијем.

5. Јер није оставио Израиља и Јуде Бог њихов, Господ над војскама, ако и јест земља њихова пуна кривице Свецу Израиљеву.

6. Бјежите из Вавилона и избавите сваки живот свој да се не истријебите у безакоњу његову, јер је вријеме освете Господње, плаћа му што је заслужио.

7. Вавилон бијаше златна чаша у руци Господњој, којом опоји сву Земљу; вина његова пише народи, зато полудјеше народи.

8. Уједанпут паде Вавилон и разби се; ридајте за њим; донесите балсама за ране његове, не би ли се исцијелио.

9. Лијечисмо Вавилон, али се не исцијели; оставите га, и да идемо сваки у своју земљу; јер до неба допире суд његов и диже се до облака.

10. Господ је изнио *правду нашу; ходите, да приповиједамо на Сиону дјело Господа Бога својега.

*Псал. 37,6.

11. Чистите стријеле, узмите штитове; Господ подиже дух *царева мидских, јер је Вавилону намислио да га затре; јер је освета Господња, освета ⁺цркве Његове.

*Јер. 25,25. ⁺ Храма

12. На зидовима вавилонским подигните заставу, утврдите стражу, поставите стражаре, намјестите засједе; јер је *Господ намислио, и учиниће што је рекао за становнике вавилонске.

*Јер. 50,25.

13. О ти, што станујеш крај воде велике и имаш много блага, дође крај твој и свршетак лакомству твојему.

14. *Господ над војскама закле се Собом: Напунићу те људима као скакавцима, и они ће ти пјевати пјесму.

*Јер. 49,13.

15. Он је створио *Земљу силом својом, утврдио васиљену мудрошћу својом, и разумом својим разапео небеса.

*1.Мој. 1,1.

16. Кад пусти глас свој буче воде на небесима, подиже пару с крајева земаљских, и пушта *муње с даждем, и изводи вјетар из стаја његовијех.

*Псал. 135,7.

17. Сваки човјек поста безуман од знања, сваки се златар осрамоти ликом резанијем; јер су лаж ликови његови ливени и нема духа у њима.

18. Таштина су, дјело пријеварно; кад их походим погинуће.

19. Није такав дио Јаковљев; јер је Он *Творац свему и он је дио насљедства Његова; име му је †Господ над војскама.

*Јер. 10,16. †Псал. 16,5.

20. Ти си Ми био *маљ, оружје убојно, и тобом сатрх народе и тобом расух царства.

*Јер. 50,23.

21. И тобом сатрх коња и јахача његова; и тобом сатрх кола и које сјеђаху на њима.

22. И тобом сатрх човјека и жену, и сатрх тобом старца и дијете, и сатрх тобом момка и дјевојку.

23. И тобом сатрх пастира и стадо његово, и тобом сатрх орача и волове његове ујармљене, и сатрх тобом кнезове и властеље.

24. И платићу Вавилону и свијем становницима халдејским за све зло које учинише Сиону, на ваше очи, говори Господ.

25. Ево Мене на тебе, горо, која затиреш, говори Господ, која затиреш сву земљу, и замахнућу руком својом на те и свалићу те са стијена, и начинићу од тебе гору изгорјелу.

26. И неће узети од тебе камена за угао ни камена за темељ, јер ћеш бити пустош вјечна, говори Господ.

27. Подигните *заставу у земљи, затрубите у трубе међу народима, приправите народе на њ, сазовите на њ царство араратско, минијско и асханаско; поставите војводу насупрот њему, доведите коње као скакавце бодљикасте. *Иса. 13,2.

28. Приправите народе против њега, цареве мидске и војводе њихове и све властеље њихове и сву земљу државе њихове.

29. И земља ће се затрести и узмучити, јер ће се мисао Господња извршити на Вавилону да обрати земљу вавилонску у пустињу да нико не живи у њој.

30. Престаше војевати јунаци вавилонски, стоје у граду, неста силе њихове, посташе као жене, изгорјеше станови њихови, *пријеворнице њихове поломише се. *Плач 2,9.

31. Гласник ће сретати гласника, и посланик ће сретати посланика да јаве цару вавилонском да му је узет град са свијех крајева,

32. И да се ⁾бродови узеше и обале изгорјеше огњем и *војници се препали.
⁾газови *Јер. 52,7.

33. Јер овако вели Господ над војскама Бог *Израиљев: Кћи је вавилонска као гумно; вријеме је да се изгази, још мало, па ће доћи вријеме да се пожње. *Иса. 21,10.

34. Изједе ме и потр ме *Навуходоносор цар вавилонски, начини од мене непотребан суд, прождрије ме као змај, напуни трбух свој милинама мојим, и отјера ме.
*Јер. 24,1.

35. Неправда која се чини мени и мојему тијелу нека дође на Вавилон, рећи ће становница сионска, и крв моја на становнике халдејске, говориће Јерусалим.

36. Зато овако вели Господ: Ево, Ја ћу расправити парбу твоју и осветићу те; и осушићу море његово, и изворе ћу његове осушити.

37. И Вавилон ће постати гомила, стан змајевски, *чудо и потсмијех, да нико неће живјети у њему. *2.Днев. 29,8.

38. Рикаће сви као лавови и вити као лавићи.

39. Кад се угрију, изнијећу им да пију, и опићу их да се развеселе и заспу ⁾вјечнијем сном, да се не пробуде, говори Господ.
⁾смртним

40. Свешћу их на заклање као јагањце, као овнове с јарцима.

41. Како се предоби ⁾Сисах и узе се хвала све земље, како *Вавилон поста чудо међу народима? ⁾друго име Вавилона *Иса. 13,19.

42. Море уста на Вавилон, покри га мноштво вала његовијех.

43. Градови његови посташе пустош, земља сасушена и пуста, земља гдје нико не живи, нити пролази кроз њу син човјечји.

44. И походићу ⁾Вила у Вавилону и извућћи ћу из уста његовијех што је прождро, и неће се више стјецати к њему народи, и зид ће вавилонски пасти. ⁾бог

45. Изиђи из њега, народе мој, и избавите сваки свој живот од жестокога гњева Господњега.

46. Немојте да одмекне срце ваше и да се уплашите гласа који ће се чути у земљи; а доћи ће *глас једне године, а послије њега други глас друге године, и насиље ће бити у земљи, и господар ће устати на господара. *2.О цар. 19,7.

47. Зато ево иду дани кад ћу походити резане ликове вавилонске, и сва ће се земља његова посрамити, и сви ће побијени његови пасти усред њега.

48. Небо и *Земља и све што је у њима пјеваће над Вавилоном, јер ће доћи на њ са сјевера затирач, говори †Господ.
*Јер. 50,3. †Иса. 44,23.

49. И као што је Вавилон учинио да падну побијени Израиљеви, тако ће пасти Вавилон за побијене све Земље.

50. Који утекосте од *мача, идите, не стојте; помињите Господа издалека, и Јерусалим нека вам је у срцу. *Јер. 44,28.

51. Посрамисмо се, што чусмо руг, стид попаде лице наше, што туђини уђоше у Светињу дома Господњега.

52. Зато, гле, иду дани, говори Господ, кад ћу походити резане ликове његове, и по свој земљи његовој јечаће рањеници.

53. Да се Вавилон и на небо попне, и на висини да утврди силу своју, доћи ће од Мене на њ затирачи, говори Господ.

54. Чује се велика вика из Вавилона, и *велик полом из земље халдејске. *Јер. 50,22.

55. Јер *Господ затире Вавилон, и укида у њему велику вреву; и вали ће њихови бучати као велика вода, вика ће се њихова разлијегати. *Јер. 50,25.

56. Јер дође на њ, на Вавилон, затирач, јунаци се његови заробише, лукови се њихови потреше; јер је Господ Бог који плаћа, доиста ће платити.

57. Опићу кнезове његове и мудраце његове, војводе његове и властеље његове и јунаке његове, да ће заспати ˃вјечнијем сном и неће се пробудити, говори Цар којему је име *Господ над војскама. ˃смртним *Јер. 46,18.

58. Овако вели Господ над војскама: Широки зидови вавилонски сасвијем ће се раскопати, и висока врата његова огњем ће се спалити, те ће бити да су људи узалуд радили, и народи се трудили за *огањ. *Авак. 2,13.

59. Ријеч што заповједи пророк Јеремија Сераји сину Нирије сина Масијина, кад пође од Седекије цара Јудина у Вавилон четврте године царовања његова; а Сераја бјеше главни постељник.

60. А Јеремија написа у једну књигу све зло које шћаше доћи на Вавилон, све ове ријечи што су написане за Вавилон.

61. И рече Јеремија Сераји: Кад дођеш у Вавилон, тада гледај и прочитај све ове ријечи;

62. И реци: Господе, Ти си говорио за ово мјесто да ћеш га затрти да нико не живи у њему, ни човјек ни живинче, него да је пустош довијека.

63. А кад прочиташ ову књигу, вежи камен за њу, и баци је у Еуфрат.

64. И реци: Тако ће потонути *Вавилон и неће се подигнути ода зла које ћу пустити на њ, и они ће изнемоћи. Довде су ријечи Јеремијине. *Откр. 18,21.

Кратка историја разорења Јерусалима; помиловање цара Јоахина.

52. Двадесет и једна година бијаше *Седекији кад поче царовати, и царова једанаест година у †Јерусалиму. Матери му бјеше име Амутала кћи Јеремијина, из Ливне. *2.О цар. 24,18. †2.Днев. 36,11.

2. Он чињаше што је зло пред Господом сасвијем како је чинио Јоаким.

3. Јер од гњева Господњега зби се Јерусалиму и Јуди, те их одбаци испред Себе. А Седекија се одметну од цара вавилонскога.

4. И тако девете године његова царовања, десетога дана, десетога мјесеца, дође Навуходоносор цар вавилонски са свом војском својом на Јерусалим; и стадоше у око под њим, и начинише опкопе око њега.

5. И град би опкољен до једанаесте године царовања Седекијина.

6. И деветога дана четвртога мјесеца наста велика глад у граду, те народ земаљски немаше хљеба.

7. Тада град би провањен, и војници сви побјегоше и изиђоше из града ноћу на врата између два зида уз врт царев, а Халдејци бијаху свуда око града; и отидоше путем к пустињи.

8. Али војска халдејска потјера цара, и стигоше Седекију у пољу јерихонском, а сва војска што бијаше с њим разбјеже се од њега.

9. И ухватише цара и одведоше га к цару вавилонском у Ривлу у земљи ематској; и ондје му суди.

10. И покла цар *вавилонски синове Седекијине на његове очи, и све кнезове Јудине покла у Ривли. *Јер. 39,6.

11. И *Седекији ископа очи, и свезав га у двоје вериге мједене одведе га цар вавилонски у Вавилон и метну га у тамницу, гдје оста до смрти своје. *Јер. 39,7.

12. А десетога дана петога мјесеца године деветнаесте царовања *Навуходо-

носора цара вавилонскога дође у Јерусалим †Невузардан заповједник стражарски, који служаше цару вавилонском.

*2.О цар. 25,8. †Јер. 39,9.

13. И попали дом *Господњи и дом царски и све домове у Јерусалиму; све велике куће попали огњем. *2.О цар. 25,9.

14. И све зидове *јерусалимске унаоколо развали сва војска халдејска што бијаше са заповједником стражарским. *Јер. 39,8.

15. А народ сиромашни и остатак народа што оста у граду, и пребјеге што пребјегоше к цару вавилонском, и остали прости народ, одведе Невузардан заповједник стражарски.

16. Само од сиромашнога народа у земљи остави Невузардан заповједник стражарски који ће бити виноградари и ратари.

17. И стубове мједене што бијаху у дому Господњем, и подножја и море мједено које бијаше у дому Господњем, изломише Халдејци, и мјед од њих однесоше у *Вавилон. *2.О цар. 20,17.

18. И лонце и лопате и виљушке и котлиће и кадионице и све судове мједене којима служаху, узеше,

19. И умиваонице и клијешта с котлићима и лонцима и свијетњацима и кадионицама и чашама, што год бијаше златно и што год бијаше сребрно, узе заповједник стражарски.

20. Два стуба, једно море, и дванаест волова мједенијех што бијаху под подножјима, што начини цар Соломун за дом Господњи, не бјеше мјере мједи од свијех тијех судова.

21. А стубови бијаху сваки од осамнаест лаката у висину, а унаоколо од дванаест лаката, а четири прста бјеше сваки дебео и шупаљ;

22. И озго на њему бијаше оглавље мједено, и оглавље бјеше високо пет лаката, и плетеница и шипци око оглавља, све од мједи; таки бијаше и други стуб са шипцима.

23. И бијаше деведесет и шест шипака са сваке стране; свега шипака на плетеници унаоколо бијаше сто.

24. Узе заповједник стражарски и *Сераију првога свештеника и †Софонију другога свештеника, и три вратара.

*2.О цар. 25,18. †Јер. 21,1.

25. А из града узе једнога дворанина, који бијаше над војницима, и седам људи који стајаху пред царем, који се нађоше у граду, и првога писара војничкога, који пописиваше народ по земљи у војску, и шездесет људи из народа земаљскога, који се нађоше у граду.

26. Узе их Невузардан заповједник стражарски и одведе к цару вавилонском у Ривлу.

27. А цар их вавилонски поби и погуби у Ривли у *земљи ематској. Тако би пресељен Јуда из земље своје. *3.Мој. 26,33.

28. Ово је народ што га пресели Навуходоносор: Седме године три тисуће и двадесет и три Јудејца;

29. Године осамнаесте Навуходоносорове пресели из Јерусалима осам стотина и тридесет и двије душе;

30. Године двадесет треће Навуходоносорове пресели Невузардан заповједник стражарски Јудејаца седам стотина и четрдесет и пет душа; свега четири тисуће и шест стотина душа.

31. А тридесет седме године откако се зароби *Јоахин цар Јудин, дванаестога мјесеца, двадесет петога дана, Евил-Меродах цар вавилонски исте године зацарив се изведи из тамнице Јоахина цара Јудина.

*2.О цар. 25,27.

32. И лијепо говори с њим, и намјести му пријесто више пријестола других царева који бијаху код њега у Вавилону.

33. И промијени му хаљине тамничке, и он јеђаше свагда с њим свега вијека својега.

34. И храна му се једнако даваше од цара вавилонскога сваки дан свега вијека његова до смрти његове.

ПЛАЧ ЈЕРЕМИЈИН

Јерусалим опустошен и осрамоћен
тужи и моли за помоћ.

1. Како сједи сам, поста као удовица, град који бијеше пун народа! Велик међу народима, глава међу земљама потпаде под данак!

2. Једнако плаче ноћу, и сузе су му на образима, нема никога од свијех који га љубљаху да га потјеши; сви га пријатељи његови изневјерише, посташе му непријатељи.

3. Исели се Јуда од муке и љутога ропства; сједи међу народима, не налази мира; сви који га гонише стигоше га у тјеснацу.

4. Путеви сионски туже, јер нико не иде на празник; сва су врата његова пуста, свештеници његови уздишу, дјевојке су његове жалосне, и сам је јадан.

5. Противници његови посташе глава, непријатељима је његовијем добро; јер га Господ уцвијели за мноштво безакоња његова; дјеца његова иду у ропство пред непријатељем.

6. И отиде од Кћери сионске сва слава њезина; кнезови су њезини као јелени који не налазе паше; иду немоћни пред онијем који их гони.

7. Опомиње се Јерусалим у муци својој и у јаду свом свијех милина што је имао од старине, кад пада народ његов од руке непријатељеве, а никога нема да му помогне; непријатељи гледају га и смију се ↘престанку његову. ↗Суботама његовим

8. Тешко сагријеши Јерусалим, зато поста као нечиста жена; сви који су га поштовали презиру га, јер видјеше голотињу његову; а он уздише, и окреће се натраг.

9. Нечистота му бијеше на скутовима; није мислио на крај свој; пао је за чудо, а нема никога да га потјеши. Погледај, Господе, муку моју, јер се непријатељ понио.

10. Непријатељ посеже руком на све драге ствари његове, и он гледа како народи улазе у Светињу његову, за које си заповједио: Да не долазе на *сабор Твој.

*5.Мој. 23,3.

11. Сав народ његов уздише тражећи хљеба, дају драгоцјене ствари своје за јело да се окријепе. Погледај, Господе, и види како сам поништен.

12. Зар вам није стало, сви који пролазите овуда? Погледајте и видите, има ли бола какав је мој, који је мени допао, којим ме уцвијели Господ у дан жестокога гњева својега.

13. С висине пусти огањ у *кости моје, који их освоји; разапе мрежу ногама мојима, обори ме ↘наузнако, пустоши ме, те по вазда тужим. *Псал. 102,3. ↗на леђа

14. Свезан је руком његовом *јарам од †гријеха мојих, усукани су и дођоше ми на врат; обори силу моју; предаде ме Господ у руке, из којих се не могу подигнути.

*5.Мој. 28,48. †Приче 5,22.

15. Полази Господ све јунаке моје усред мене, сазва на ме сабор да потре младиће моје; као грожђе у каци изгази Господ дјевојку кћер Јудину.

16. Зато ја плачем, очи моје, очи моје лију сузе, јер је далеко од мене утјешитељ, који би укријепио душу моју; синови моји пропадоше, јер надвлада непријатељ.

17. Сион шири руке своје, нема никога да га тјеши; Господ заповједи за Јакова, те га опколише непријатељи; Јерусалим поста међу њима као нечиста жена.

18. Праведан је Господ, јер се супротих заповијести Његовој; чујте, сви народи, и видите бол мој; дјевојке моје и младићи моји отидоше у ропство.

19. Звах пријатеље своје, они ме преварише; свештеници моји и старјешине моје помријеше у граду тражећи хране да се окријепе.

20. Погледај, Господе, јер ми је туга, утроба ми се усколебала, *срце се моје преврће у мени, јер се много супротих; напољу учини ме сиротом мач, а код куће сама смрт.

*Иса. 16,11.

21. Чују гдје уздишем, али нема никога да ме потјеши; сви непријатељи моји чуше за несрећу моју и радују се што си то учинио; довешћеш дан који си огласио, те ће они бити као ја.

22. Нека изађе преда Те сва злоћа њихова, и учини као што си учинио мени за све гријехе моје; јер је много уздаха мојих и срце је моје жалосно.

Туговање због пропасти Јуде и Јерусалима.

2. Како обастрије Господ облаком у гњеву свом Кћер сионску! Сврже с неба на земљу славу *Израиљеву, и не опомену се подножја ногу својих у дан гњева својега! *2.Сам. 1,19.

2. Господ потре немилице све станове Јаковљеве, развали у гњеву свом градове кћери Јудине, и на земљу обори, оскврни царство и кнезове његове.

3. Одби у жестоком гњеву сав рог Израиљу, обрати натраг десницу своју од непријатеља, и распали се на Јакова као огањ пламени, који прождире све око себе.

4. Натеже лук свој као непријатељ, подиже десницу своју као противник, и поби све што бјеше драго очима; на шатор Кћери сионске просу као огањ гњев свој.

5. Господ поста као непријатељ; потре Израиља, потре све дворе његове, раскопа све градове његове, и умножи кћери Јудиној жалост и јад.

6. Развали му ограду као врту; потре мјесто састанцима његовијем; Господ врже у заборав на Сиону празнике и Суботу, и у жестини гњева својега одбаци цара и свештеника.

7. Одбаци Господ олтар свој, омрзе на Светињу своју, предаде у руке непријатељима зидове двора сионских; стаде их вика у дому Господњем као на празник.

8. Господ науми да раскопа зид Кћери сионске, растеже уже, и не одврати руке своје да не затре, и ојади опкоп и зид, изнемогоше скупа.

9. Утонуше у земљу врата њезина, поломи и потре пријеворнице њезине; цар њезин и кнезови њезини међу народима су; закона нема, и пророци њезини не добијају ˇутваре од Господа. ˇвиђења

10. Старјешине *Кћери сионске сједе на †земљи и муче, посуле су прахом главу и припасале костријет; обориле су к земљи главе своје дјевојке јерусалимске.
*Иса. 47,1. †О Јову 2,13.

11. ˇИшчиљеше ми очи од суза, утроба се моја усколебала, просипа се на земљу јетра моја од погибли кћери народа мојега, јер *дјеца и која сисају обамиру на улицама градским. ˇослабише *Плач 2,19.

12. Говоре матерама својим: Гдје је жито и вино? Обамиру као рањеници на улицама градским, и издишу у наручју матера својих.

13. Кога ћу ти узети за свједока, с чим ћу те изједначити, Кћери јерусалимска? Какву ћу ти прилику наћи, да те утјешим, дјевојко, Кћери сионска, јер је несрећа твоја велика као море, ко ће те исцијелити?

14. Пророци твоји прорековаше ти лаж и безумље, и не откриваше *безакоња твојега да би одвратили ропство твоје; него ти казиваше утваре лажне и које ће те прогнати. *Иса. 58,1.

15. Пљескају рукама над тобом сви који пролазе, звижде и машу главом за Кћерју јерусалимском: То ли је *град, за који говораху да је права љепота, радост свој †земљи? *Псал. 48,2. †1.О цар. 9,8.

16. Разваљују уста на те сви непријатељи твоји, звижде и шкргућу зубима говорећи: Прождријесмо; ово је доиста дан који чекасмо; дочекасмо, видјесмо.

17. Учини *Господ што науми, испуни ријеч своју, коју каза одавно; разори немилице, и развесели тобом непријатеља, подиже рог противницима твојим.
*Плач 1,5.

18. Виче срце њихово ка Господу: Зиде Кћери сионске, проливај потоком сузе дан и ноћ, не дај себи мира, и зјеница ока твојега да не стаје.

19. Устани, вичи обноћ; у почетку страже, проливај *срце своје као воду пред Господом, подижи к Њему руке своје за живот †дјеце своје која обамиру од глади на угловима свих улица. *Псал. 62,8. †Плач 2,11.

20. Погледај, *Господе, и види, коме си овако учинио. Еда ли †жене једу пород свој, дјецу коју носе у наручју? Еда ли се убија у светињи Господњој свештеник и пророк? *5.Мој. 28,53; 2.Мој. 32,11. †Плач 4,10.

21. Леже на земљи по улицама дјеца и старци, дјевојке моје и младићи моји падоше од мача, побио си их у дан гњева својега и поклао не жалећи.

22. Сазвао си као на празник страхоте моје отсвуда, и у дан гњева Господњега нико не утече нити оста. Које на рукама носих и отхраних, њих ми непријатељ мој поби.

Јеремијин плач и утјеха.

3. Ја сам човјек који видјех муку од прута гњева Његова.
2. Одведе ме и оправи ме у таму, а не на видјело.
3. Само се на ме обраћа, обраћа руку своју по вазда н.
4. Учини, те ми остарје тијело и кожа, потр кости моје.
5. Зазида ме, и опточи ме жучју и муком.
6. Посади ме у таму као умрле одавна.
7. Огради ме да не изађем, и метну на ме тешке окове.
8. Кад вичем и вапијем, одбија молитву моју.
9. Загради путеве моје тесанијем каменом, и ➝преврати стазе моје. ➝преокрену
10. Поста ми као медвјед у засједи, као лав у потаји.
11. Помете путеве моје, и раздрије ме, и уништи ме.
12. Натеже лук свој, и метну ме стријели за биљегу.
13. Устријели ме у бубреге стријелама из тула својега.
14. Постах потсмијех свему народу својему и пјесма њихова по вазда н.
15. Насити ме горчином, опоји ме пеленом.
16. Поломи ми зубе камењем, ували ме у пепео.
17. Удаљио си душу моју од мира, заборавих добро.
18. И рекох: Пропаде сила моја и надање моје од Господа.
19. Опомени се муке моје и јада мојега, пелена и жучи.
20. Душа се моја опомиње без престанка, и поништила се у мени.
21. Али ово напомињем срцу својему, те се надам:
22. Милост је Господња што не изгибосмо сасвијем, јер милосрђа Његова није нестало.

МИЛОСТ

23. Понавља се свако јутро; велика је вјера твоја.
24. *Господ је дио мој, говори душа моја; зато ћу се у Њега уздати. *Псал. 16,5.
25. Добар је Господ онима који Га чекају, души, која Га тражи.
26. Добро је мирно чекати спасење Господње.
27. Добро је *човјеку носити јарам за младости своје. *Псал. 94,12.
28. Сам ће сједјети и ➝мучати, јер Бог метну бреме на њ. ➝ћутати
29. Метнуће уста своја у прах, еда би било надања.
30. Подметнуће образ свој ономе који га бије, биће сит срамоте.
31. Јер Господ не одбацује засвагда.
32. Јер ако и уцвијели, опет ће се и смиловати због мноштва *милости своје. *Псал. 106,45.
33. Јер не мучи из срца својега ни цвијели синова човјечјих.
34. Кад газе ногама све сужње на Земљи,
35. Кад изврћу правицу човјеку пред Вишњим,
36. Кад чине криво човјеку у парници његовој, не види ли Господ?
37. Ко је рекао што и збило се, а Господ да није заповједио?
38. Не долазе ли и зла и добра из уста Вишњега?
39. Зашто се тужи човјек жив, човјек на кар за гријехе своје?
40. Претражимо и разгледајмо путеве своје, и повратимо се ка Господу.
41. Подигнимо срце своје и руке к Богу на небесима.
42. Згријешисмо и непокорни бисмо; Ти не прашташ.
43. ➝Обастро си се гњевом, и гониш нас, убијаш и не жалиш. ➝обавио
44. Обастро си се облаком да не продре молитва.
45. Начинио си од нас *сметлиште и ➝одмет усред тијех народа. *1.Кор. 4,13. ➝отпад
46. Развaљују уста своја на нас сви непријатељи наши.
47. Страх и јама задеси нас, пустошење и затирање.

48. Потоци теку из очију мојих због погибли кћери народа мојега.

49. Очи моје лију сузе без престанка, јер нема одмора,

50. Докле Господ не погледа и не види с *Неба. *Иса. 63,15.

51. Око моје ˇмучи ми душу због свијех кћери града мојега. ˇзадаје бол

52. Тјерају ме једнако као птицу непријатељи моји ни за што.

53. Свалише у јаму живот мој и набацаше камење на ме.

54. Дође ми вода сврх главе; рекох: Погибох!

55. Призивах име Твоје, *Господе, из јаме најдубље. *2.Днев. 33,12.

56. Ти чу глас мој; не затискуј уха својега од уздисања мојега, од вике моје.

57. Приступао си кад Те призивах, и говорио си: Не бој се.

58. Расправљао си, Господе, парбу *душе моје, и избављао си живот мој. *Псал. 71,23.

59. Видиш, Господе, неправду која ми се чини; расправи ˇпарбу моју. ˇспор

60. Видиш сву освету њихову, све што ми мисле.

61. Чујеш руг њихов, Господе, све што ми мисле,

62. Што говоре они који устају на ме и што намишљају против мене по вазван.

63. Види, кад сједају и кад устају, ја сам им пјесма.

64. Плати им, *Господе, по дјелима руку њиховијех. *2.Тим. 4,14; Псал. 28,4.

65. Подај им ˇупорно срце, проклетство своје. ˇтврдо

66. Гони их гњевом, и истријеби их испод *небеса Господњих. *Псал. 8,3.

Биједа и срамота Јудина.

4. Како потамње злато, промијени се чисто злато? Камење је од Светиње разметнуто по угловима свијех улица.

2. Драги синови сионски, цијењени као најчистије злато, како се цијене земљани судови, као дјело руку лончаревијех!

3. И звијери истичу дојке своје и доје млад своју, а кћи народа мојега поста немилостива као ној у пустињи.

4. Језик дјетету које сиса приону за грло од жеђи; дјеца ишту хљеба, а нема никога да им ломи.

5. Који јеђаху посластице, гину на улицама; који одрастоше у скерлету, ваљају се по буњишту.

6. И кар који допаде кћери народа мојега већи је од пропасти која допаде Содому, који се затре у часу и руке се не забавише око њега.

7. Назиреји њезини бјеху чистији од снијега, бјељи од млијека; тијело им бјеше црвеније од драгога камења, глатки као сафир.

8. А сада им је лице црње од ˇугља, не познају се на улицама; кожа им се прилијепила за кости, осушила се као дрво. ˇчађи

9. Боље би онима који су побијени мачем него онима који мру од глади, који издишу убијени од несташице рода земаљскога.

10. Својим рукама *жене жалостиве кухаше дјецу своју, она им бијаху храна у погибли †кћери народа мојега. *Плач 2,20. †5.Мој. 28,56.

11. Наврши Господ гњев свој, изли жестоки гњев свој, и распали *огањ на Сиону, који му прождрије темеље. *5.Мој. 32,22.

12. Не би вјеровали цареви земаљски и сви становници по васиљеној да ће непријатељ и противник ући на врата јерусалимска.

13. Али би за гријехе *пророка његовијех и за безакоња свештеника његовијех, који прољеваху крв праведничку усред њега. *Мат. 23,31.

14. Лутаху као слијепи по улицама, каљају се крвљу, које не могаху да се не дотичу хаљинама својим.

15. Отступите, нечисти, вичу им, отступите, отступите, не ˇдодијевајте се ничега. И одлазе и скитају се; и међу народима се говори: Неће се више станити. ˇдодирујте

16. Гњев Господњи расија их, неће више погледати на њих; не поштују свештеника, нијесу жалостиви на старце.

17. Већ нам очи ˇишчиљеше изгледајући помоћ залудну; чекасмо народ који не може избавити. ˇослабише

18. Вребају нам кораке, да не можемо ходити по улицама својим, приближи се

крај наш, навршише се дани наши, дође крај наш.

19. Који нас гонише, бијаху лакши од орлова небеских, по горама нас гонише, у пустињи нам засједаше.

20. Дисање ноздрва наших, помазаник Господњи, за којега говорасмо: Да ћемо живјети под сјеном његовијем међу народима, ухвати се у јаме њихове.

21. Радуј се и весели се, Кћери едомска, која живиш у *земљи Узу, доћи ће до тебе чаша, опићеш се, и открићеш се. *О Јову 1,1.

22. Сврши се кар за безакоње твоје, Кћери сионска; неће те више водити у ропство; походиће твоје безакоње, Кћери едомска, откриће гријехе твоје.

Молитве угњетенога народа за милост и помоћ.

5. Опомени се, Господе, што нас задеси; погледај и види срамоту нашу.

2. Насљедство наше ˅привали се туђинцима, домови наши иностранцима. ˃додаде

3. Постасмо сироте, без оца, матере наше као удовице.

4. Своју воду пијемо за новце, своја дрва купујемо.

5. На врату нам је јарам, и гоне нас; уморени немамо одмора.

6. Пружамо руку к Мисирцима и Асирцима, да се наситимо хљеба.

7. Оци наши згријешише, и нема их, а ми носимо безакоња њихова.

8. Робови нам господаре, нема никога да избави из руку њиховијех.

9. Са страхом за живот свој од мача у пустињи доносимо себи хљеб.

10. Кожа нам поцрње као пећ од љуте глади.

11. Срамоте *жене на Сиону и дјевојке по градовима Јудинијем. *Иса. 13,16.

12. Кнезове вјешају својим рукама, не поштују лица старачкога.

13. Младиће узимају да носе жрвње, и дјеца падају под дрвима.

14. Стараца нема више на вратима, ни младића на пјевању.

15. Неста радости срцу нашему, игра наша претвори се у жалост.

16. Паде вијенац с главе наше; тешко нама, што згријешисмо!

17. Стога је срце наше жалосно, стога очи наше потамњеше,

18. Са горе Сиона, што опустје, и лисице иду по њој.

19. Ти, Господе, остајеш довијека, пријесто твој од кољена до кољена.

20. Зашто хоћеш да нас заборавиш довијека, да нас оставиш задуго?

21. Обрати нас, Господе, к Себи, и обратићемо се; ˅понови дане наше како бијаху прије. ˃обнови

22. Јер еда ли ћеш нас сасвијем одбацити и гњевити се на нас веома?

КЊИГА ПРОРОКА ЈЕЗЕКИЉА

Јављање славе Божије над херувимима.

1. Године тридесете, мјесеца четвртога, петога дана, кад бијах међу робљем на ријеци *Хевару, отворише се †небеса, и видјех ˅утваре Божје.

*Језек. 3,23. †Мат. 3,16. ˃виђења

2. Петога дана тога мјесеца, пете године откако се зароби цар Јоахин,

3. Дође ријеч Господња Језекиљу сину Вузијеву, свештенику, у земљи халдејској на ријеци Хевару, и ондје дође рука Господња нада њ.

4. И видјех, и гле, силан вјетар долажаше од сјевера, и велик облак и огањ који се разгоријеваше, и око њега свјетлост, а исред огња као јака свјетлост;

5. Исред њега још као четири ˅животиње, које на очи бијаху налик на човјека; ˃бића

6. И у сваке бијаху четири лица, и четири крила у сваке;

7. И ноге им бијаху праве, а у стопалу бијаху им ноге као у телета; и сијеваху као углађена мјед.

8. И руке им бијаху човјечије под крилима на четири стране, и лица им и крила бијаху на четири стране.

9. Састављена им бијаху крила једно с другим; и не окретаху се идући, него свака иђаше ᵌнапремасе. ᵌправо испред себе

10. И лице бијаше у све четири лице човјечије и лице лавово с десне стране, а с лијеве стране лице волујско и лице *орлово у све четири. *Језек. 10,14.

11. И лица им и крила бијаху раздијељена озго; у сваке се два крила састављаху једно с другим, а два покриваху им тијело.

12. И свака иђаше право напремасе; иђаху куда дух иђаше, и не окретаху се идући.

13. И на очи бијаху те животиње као живо угљевље, гораху на очи као свијеће; тај огањ пролажаше између животиња и свијетљаше се, и из огња излажаше *муња. *Мат. 28,3.

14. И ᵌживотиње трчаху и враћаху се као муња. ᵌбића

15. И кад гледах животиње, гле, точак један бијаше на земљи уза сваку животињу према четири лица њихова.

16. Обличјем и направом бијаху точкови као боје хрисолитове, и сва четири бијаху једнака, и обличјем и направом бијаху као да је један точак у другом.

17. Кад иђаху, иђаху сва четири сваки на своју страну, и идући не скретаху.

18. И наплаци им бијаху високи страхота; и бијаху наплаци пуни очију унаоколо у сва четири.

19. И кад иђаху животиње, иђаху и точкови уз њих; и кад се животиње подизаху од *земље, подизаху се и точкови. *Језек. 10,16.

20. Куда дух иђаше, онамо иђаху, и подизаху се точкови према њима, јер дух животињски бјеше у точковима.

21. Кад оне иђаху, иђаху и они; и кад оне стајаху, стајаху и они; и кад се оне подизаху од земље, подизаху се и точкови према њима, јер дух животињски бјеше у точковима.

22. А над главама животиња бијаше као *небо, по виђењу као кристал, страшно, разастрто озго над главама њиховијем. *Језек. 10,1.

23. А под тијем небом бијаху им крила пружена, једно према другом, а два крила свакој покриваху тијело.

24. И чујах хуку крила њиховијех кад иђаху као да бјеше хука велике воде, као *глас Свемогућега и као граја у околу; и кад стајаху, спуштаху крила. *О Јову 37,4.

25. И кад ставши спуштаху крила, чујаше се глас озго из Неба, које бијаше над главама њиховијем.

26. И озго на оном *Небу што им бијаше над главама, бијаше као †пријесто, по виђењу као камен сафир, и на ‡пријестолу бијаше по обличју као човјек.

*2.Мој. 24,10. †Језек. 10,1. ‡Иса. 6,1.

27. И видјех као јаку *свјетлост, и у њој унутра као огањ наоколо, од бедара горе, а од бедара доље видјех као огањ и свјетлост око њега. *Језек. 8,2.

28. Као дуга у облаку кад је киша, таква на очи бијаше свјетлост унаоколо. То бијаше виђење славе Божје на очима; и кад видјех, падох на лице своје, и чух *глас некога који говораше. *Дјела 9,4.

Језекиљ улази у пророчку службу.

2. И рече ми: Сине човјечји, устани на ноге да говорим с тобом.

2. И уђе у ме дух кад ми проговори, и постави ме на ноге, и слушах Онога који ми говораше.

3. И рече ми: Сине човјечји, Ја те шаљем к синовима Израиљевијем, к народу одметничком, који се одметну од Мене; они и оци њихови бише ми невјерни до овога дана.

4. К синовима тврда образа и упорна срца шаљем те Ја, па им реци: Тако вели Господ;

5. И послушали или не послушали, јер су дом одметнички, нека знају да је пророк био међу њима.

6. И ти, сине човјечји, не бој их се, нити се бој њиховијех ријечи, што су ти упорни и као трње и живиш међу скорпијама; не бој се њиховијех ријечи и не плаши се од њих, што су дом одметнички.

7. Него им кажи ријечи Моје, послушали или не послушали, јер су одметници.

8. Али ти, сине човјечји, слушај што ћу ти казати, не буди непокоран као тај дом непокорни; отвори уста, и поједи што ћу ти дати.

9. И погледах, а то рука пружена к мени, и гле, у њој савијена књига.

10. И разви је преда мном, и бијеше исписана изнутра и споља, и бијеше у њој написан плач и нарицање и јаох.

Бог даје пророку да поједе једну књигу. Језекиљ уклоњен, постављен за стражара дому Израиљеву, и поново види славу Божију.

3. И рече ми: Сине човјечји, поједи што је пред тобом, поједи ову *књигу, па иди, говори дому Израиљеву.

*Језек. 2,9.

2. И отворих уста, и ˇзаложи ме оном књигом. ˇметну у уста

3. И рече ми: Сине човјечји, нахрани трбух свој, и цријева своја напуни овом књигом коју ти дајем. И поједох је, и бијеше ми у устима слатка као мед.

4. Затијем рече ми: Сине човјечји, иди к дому Израиљеву, и говори им Моје ријечи.

5. Јер се не шаљеш к народу непозната језика и неразумљива говора, него к дому Израиљеву;

6. Не к многим народима непозната језика и неразумљива говора, којима ријечи не би разумио; к њима да те пошљем, послушали би те.

7. Али дом Израиљев неће те послушати, јер неће Мене да послушају; јер је сав дом Израиљев тврда образа и упорна срца.

8. Ево дадох теби образ тврд према њихову образу, и чело тврдо према њихову челу.

9. Као камен дијамант, тврђе од стијене дадох ти чело; не бој их се, нити се плаши од њих, зато што су дом одметнички.

10. Потом рече ми: Сине човјечји, све ријечи Моје што ћу ти говорити примај у срце своје и слушај ушима својим.

11. Иди к робљу, к синовима народа својега, и говори им и реци им: Тако вели Господ Господ; *послушали или не послушали. *Језек. 2, 5, 7.

12. Тада подиже ме дух, и чух за собом глас гдје се силно разлијеже: Благословена слава *Господња с мјеста својега;

*Дјела 8,39.

13. И лупу крила онијех ˇживотиња, која удараху једно о друго, и праску точкова према њима, глас који се силно разлијегаше. ˇбића

14. И дух ме подиже и однесе, и иђах жалостан од срдње у духу свом; али рука *Господња силна бијеше нада мном.

*2.О цар. 3,15.

15. И дођох к робљу у Тел Авив, које становаше на ријеци ˇХевару, и сједох гдје они сјеђаху, и сједјех ондје међу њима седам дана чудећи се. ˇогранак Еуфрата

16. А послије седам дана дође ми ријеч Господња говорећи:

17. Сине човјечји, *поставих те стражарем дому Израиљеву, да слушаш ријечи из Мојих уста и опомињеш их од Мене.

*Јер. 6,17.

18. Кад речем безбожнику: Погинућеш, а ти га не опоменеш и не проговориш му да би одвратио безбожника од безбожнога пута његова, да би га сачувао у животу, онај ће безбожник погинути са својега безакоња; али ћу крв његову искати из твојих руку.

19. А кад ти опоменеш безбожника, а он се и не врати од безбожности своје и са злога пута својега, он ће погинути с безакоња својега, а ти ћеш сачувати душу своју.

20. Ако ли се *праведник одврати од †правде своје, и стане чинити безакоње, и Ја му подметнем на што ће се спотаћи, те погине, а ти га не опомену, он ће погинути са свога гријеха, и неће се поменути праведна дјела његова што је чинио, али ћу крв његову искати из твоје руке.

*Језек. 18,24. †Језек. 33,12.

21. Ако ли ти опоменеш праведника да не гријеши праведник, и он престане гријешити, он ће живјети, јер прими опомену, и ти ћеш сачувати живот свој.

22. И дође ондје нада ме рука Господња, и рече ми: Устани, изиђи у поље, и ондје ћу говорити с тобом.

23. И уставши отидох у поље, а гле, слава *Господња стајаше ондје као слава коју видјех на ријеци †Хевару, и падох на лице своје. *Језек. 44,4. †Језек. 1,1.

24. И уђе у ме Дух, и *постави ме на ноге; и проговори са мном и рече ми: Иди, затвори се у кућу своју. *Језек. 2,2.

25. Јер, сине човјечји, ево, метнуће на те ужад, и свезаће те њима, и нећеш излазити међу њих.

26. И Ја ћу учинити да ти се језик прилијепи за грло, те ћеш онијемити, и нећеш их карати, јер су дом одметнички.

27. Али кад ти проговорим, отвориђу ти уста, и казаћеш им: Овако вели *Господ Господ; ко ће слушати, нека слуша, а ко неће слушати, нека не слуша; јер су дом одметнички. *Језек. 24,27.

Претстављање опсаде Јерусалима.

4. А ти, сине човјечји, узми опеку и метни је преда се, и изрежи на њој град Јерусалим.

2. И постави око њега опсаду, и начини куле према њему, и ископај око њега опкоп, и постави војску око њега, и намјести убојне справе око њега.

3. Потом узми тавицу гвоздену, и метни је као гвозден зид између себе и града, и окрени лице своје супрот њему, и он ће се опсјести, и ти ћеш га опсјести. То ће бити знак дому Израиљеву.

4. Потом лези на лијеву страну своју, и метни на њу безакоње дома Израиљева; колико дана узлежиш на њој, толико ћеш носити њихово безакоње.

5. А Ја ти дајем године безакоња њихова бројем дана, ˇтриста и деведесет дана, и толико ћеш носити безакоње дома Израиљева. ˇпо LXX – 190 дана

6. А кад их навршиш, онда лези на десну страну своју, и носи безакоње дома Јудина четрдесет дана; по један дан дајем ти за годину.

7. И окрени лице своје према опкољеном Јерусалиму ˇзагаливши мишицу своју, и пророкуј против њега. ˇзасукавши

8. И ево вежаћу те узицама да се не преврнеш с једне стране на другу докле не навршиш дане опсаде своје.

9. И узми пшенице и јечма и боба и лећа и проса и крупника, и саспи све у један суд, и начини од тога себи хљеба према броју дана у које ћеш лежати на својој страни, три стотине и деведесет дана јешћеш га.

10. И јела твојега што ћеш јести нека буде мјером ˇдвадесет сикала на дан; на рокове једи га. ˇоко 228 грама

11. И воду пиј мјером, по ˇшестину ина, пиј на рокове. ˇоко 600 грама

12. А хљеб ˇпријесан јечмен једи, испекав га на калу човјечијем на њихове очи. ˇбесквасан

13. И рече Господ: Тако ће јести синови Израиљеви хљеб свој нечист међу народима у које ћу их разагнати.

14. Тада рекох: Ах *Господе Господе, гле, душа се моја није оскврнила, јер од дјетињства својега досада нијесам јео мрцинога ни што би звјерка раздрла, нити је ушло у уста моја месо нечисто. *Језек. 9,8.

15. А Он ми рече: Види, дајем ти говеђу балегу мјесто човјечијега кала, да на њој испечеш себи хљеб.

16. Затијем рече ми: Сине човјечји, ево Ја ћу сломити потпору у хљебу у *Јерусалиму, те ће јести †хљеб на мјеру и у бризи, и воду ће пити на мјеру и у чуду. *Иса. 3,1. †3.Мој. 26,26.

17. Јер ће им нестати хљеба и воде да ће се чудити међу собом и сасушиће се од *безакоња својега. *3.Мој. 26,39.

Божија осуда над Јерусалимом.

5. Потом, сине човјечји, узми нож оштар, бритву бријачку узми, и пусти је по глави својој и по *бради својој, па узми мјерила и раздијели. *3.Мој. 21,5.

2. Трећину сажежи огњем усред града, кад се наврше дани опсаде, а другу трећину узми и исијеци мачем око њега, а осталу трећину разметни у вјетар, и Ја ћу извући мач за њима.

3. Али узми мало, и завежи у скут свој.

4. И од тога још узми и баци у огањ и сажежи огњем; одатле ће изаћи огањ на сав дом Израиљев.

5. Овако вели Господ Господ: Ово је Јерусалим који поставих усред народа и ˇопточих га земљама. ˇокружих

6. Али промијени законе моје на безакоње већма него народи, и уредбе моје већма него земље што су око њега, јер одбацише Моје законе, и не ходише по Мојим уредбама.

7. Зато овако вели Господ Господ: Што постасте гори од народа који су око вас, не ходисте по Мојим уредбама и не извршивасте Мојих закона, па ни по уредбама народа који су око вас не чинисте,

8. Зато овако вели Господ Господ: Ево и Мене на те, и извршићу усред тебе судове на видику народима;

9. И учинићу ти што још нијесам учинио нити ћу више учинити за све гадове твоје.

10. Зато оци ће јести синове усред тебе, и синови ће јести оце своје, и извршићу на теби судове и расијаћу сав остатак твој у све вјетрове.

11. Зато, тако Ја жив био, вели *Господ Господ, што си оскврнио моју Светињу свакојаким нечистотама својим и свакојаким гадовима својим, зато ћу и Ја тебе потрти, и неће око Моје жалити, нити ћу се смиловати. *Језек. 11,21.

12. Трећина ће твоја помријети од помора, и од глади ће изгинути усред тебе, а друга ће трећина пасти од *мача око тебе, а трећину ћу расијати у све вјетрове, и извући ћу мач за њима. *Јер. 15,2.

13. И тако ће се извршити *гњев Мој и намирићу јарост своју на њима и задовољићу се, и они ће познати да сам Ја †Господ говорио у ревности својој кад извршим гњев свој на њима. *Плач 4,11. †5.Мој. 32,36.

14. И учинићу од тебе пустош и руг међу народима који су око тебе пред сваким који пролази.

15. И бићеш руг и *срамота и наук и †чудо народима што су око тебе кад извршим судове на теби гњевом, јарошћу и љутијем карањем; Ја ‡Господ рекох;

*Псал. 79,4. †5.Мој. 28,37. ‡Језек. 25,17.

16. Кад пустим на вас љуте *стријеле глади, које ће бити смртне, које ћу пустити да вас затрем, и кад †глад навалим на вас и сломим вам потпору у хљебу,

*5.Мој. 32,23. †Језек. 14,21.

17. Кад пустим на вас *глад и љуте †звијери, које ће ти дјецу изјести; и кад помор и крв прођу кроза те, и кад пустим мач на те. Ја Господ рекох. *Језек. 14,21. †3.Мој. 26,22.

Пустошење идолопоклоничке земље.

6. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, окрени лице своје према горама Израиљевијем, и пророкуј против њих,

3. И реци: Горе Израиљеве, чујте ријеч Господа Господа, овако вели Господ Господ горама и хумовима, потоцима и долинама: Ево Ме, Ја ћу пустити на вас мач и обориһу висине ваше.

4. И ваши ће се олтари раскопати, и сунчани ликови ваши изломиће се, и ваљаћу побијене ваше пред гаднијем боговима вашим.

5. И побацаћу мртва тјелеса синова Израиљевијех пред *гадне богове њихове, и разметнућу кости ваше око олтара ваших. *3.Мој. 26,30.

6. Свуда гдје наставате градови ће се опустошити и висине ће опустјети, и олтари ће се ваши раскопати и опустјети, и гадни богови ваши изломиће се и неће их више бити, и сунчани ликови ваши исјећи ће се, и дјела ће се ваша уништити.

7. И побијени ће падати усред вас, и познаћете да сам Ја Господ.

8. Али ћу вас оставити неколико који бисте утекли од мача међу народима, кад се расијете по земљама.

9. И који од вас утеку, опомунуће се Мене међу народима, гдје буду у ропству, како Ми дотужаше срцем својим блудничким које отступи од Мене, и очима својим блудничким, којима идоше за гаднијем боговима својим, и сами ће себи бити мрски за зла која чинише у свијем градовима својим.

10. И познаће да сам Ја Господ и да нијесам говорио узалуд да ћу им учинити то зло.

11. Овако вели *Господ Господ: Пљесни рукама и лупи ногом, и реци: Јаох, због свијех гаднијех зала дома Израиљева, јер ће пасти од †мача, од глади и од помора.

*Језек. 12,16. †3.Мој. 26,36.

12. Ко буде далеко, умријеће од помора; а ко буде близу, пашће од мача; а ко остане

и буде опкољен, умријеће од глади; тако ћу навршити гњев свој на њима.

13. И познаћете да сам Ја Господ кад буду побијени њихови међу гаднијем боговима њиховијем, око олтара њиховијех, на сваком високом хуму и на свијем врховима горским и под сваким зеленијем дрветом и под сваким гранатијем храстом, свуда гдје су кадили угоднијем мирисима свијем гаднијем боговима својим.

14. Јер ћу замахнути руком својом на њих, и обратићу земљу њихову у пустош гору од пустиње Дивлате по свијем становима њиховијем; и познаће да сам Ја Господ.

Страховита осуда Божија
над Израиљем.

7. Потом дође ми ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, овако каже Господ Господ за земљу Израиљеву: Крај, дође крај на четири стране земљи.

3. Дође ти крај, и пустићу гњев свој на те, и судићу ти по путовима твојим и обратићу на те све гадове твоје.

4. И око моје неће те пожалити, нити ћу се смиловати, него ћу путеве твоје обратити на те, и гадови ће твоји бити усред тебе, и познаћете да сам Ја Господ.

5. Овако вели Господ Господ: Зло, једно зло, ево иде.

6. Крај дође, крај дође, уста на те, ево дође.

7. Дође јутро теби, становниче земаљски, дође вријеме, приближи се дан, кад ће бити ˃полом а не јека горска. ˃пораз

8. Сада ћу одмах излити јарост своју на те, и навршићу гњев свој на теби, и судићу ти по твојим путовима, и обратићу на те све гадове твоје.

9. Неће жалити око Моје, нити ћу се смиловати, даћу ти по путовима твојим, и гадови ће твоји бити усред тебе, и познаћете да сам Ја Господ, који бије.

10. Ево дана, ево дође, јутро наста, процвате прут, поноситост напупи.

11. Насиље нарасте као прут безакоња, нико неће остати од њих ни од мноштва њихова ни од буке њихове, нити ће бити нарицања за њима.

12. Дође вријеме, приспје дан; ко купује нека се не радује, и ко продаје нека не жали, јер ће доћи гњев на све људство њихово.

13. Јер ко продаје, неће опет доћи до онога што прода, ако и остане жив; јер утвара за све мноштво њихово неће се вратити натраг, и нико се неће окријепити безакоњем својим да сачува живот свој.

14. Затрубише у трубе, и спремише све; али нема никога да изађе у бој, јер се гњев Мој распалио на све људство њихово.

15. Напољу мач, а унутра помор и глад; ко буде у пољу, погинуће од мача; а ко буде у граду, њега ће глад и помор прождријети.

16. А који утеку, избавиће се и биће по горама као голубови из долина, сви ће уздисати, сваки за своје безакоње.

17. Све ће руке клонути и сва ће кољена *постати као вода. *Језек. 21,12.

18. И припасаће око себе *костријет, и дрхат ће их попасти, и на сваком ће лицу бити стид, и све ће им главе бити ћелаве. *Јер. 6,26.

19. Сребро ће своје побацати по улицама, и *злато ће њихово бити као нечистоћа; сребро њихово и злато њихово неће их моћи избавити у дан гњева Господњега; неће наситити душе своје нити ће напунити трбуха својега, јер им је †безакоње њихово спотицање. *Соф. 1,18. †Језек. 44,12.

20. Јер славни накит свој обратише на охолост, и начинише од њега ликове *гадова својих, гнусобе своје; зато учиних да им је нечистоћа. *Јер. 7,30.

21. И даћу га у руке иностранцима да га разграбе, и безбожницима на земљи да је плијен, и оскврниће га.

22. И одвратићу лице своје од њих, и оскврниће Светињу Моју, и ући ће у њу лупежи и оскврниће је.

23. Начини вериге, јер је *земља пуна крвнога суда, и град је пун насиља. *Језек. 9,9.

24. Зато ћу довести најгоре између народа да наслиједе куће њихове, и укинућу охолост силнијех, и света мјеста њихова оскврниће се.

25. Иде погибао; они ће тражити мира, али га неће бити.

26. Невоља за невољом долазиће, и глас за гласом стизаће; и они ће тражити утвару од пророка; закона ће нестати у свештеника и ˇсвјета у стараца. ˇсавјета

27. Цар ће тужити, и кнезови ће се обући у жалост, и руке народу земаљском дрхтаће; учинићу им по путовима њиховијем и судићу им према судовима њиховијем; и познаће да сам Ја Господ.

Пророк однијет у Јерусалим гледа гадну службу идолима у храму.

8. А шесте године, шестога мјесеца, дана петога, кад сјеђах у својој кући и *старјешине Јудине сјеђаху преда мном, паде ондје на ме рука Господа Господа. *2.О цар. 6,32.

2. И видјех, а то облик на очи као огањ, од бедара му доље бјеше огањ, а од бедара горе бјеше као свјетлост, као јака свјетлост.

3. И пружи као руку, и ухвати ме за косу на глави, и подиже ме дух међу небо и Земљу, и однесе ме у Јерусалим у ˇутвари Божјој на врата унутрашња која гледају на сјевер, гдје стајаше идол од ревности, који изазива ревност. ˇвиђењу

4. И гле, ондје бјеше слава Бога Израиљева на очи као она што је видјех у пољу.

5. И рече ми: Сине човјечји, подигни очи своје к сјеверу. И подигох очи своје к сјеверу, и гле, са сјевера на вратима олтарским бијаше онај идол од ревности на уласку.

6. Потом ми рече: Сине човјечји, видиш ли што ти они раде, велике гадове које ту чини дом Израиљев да отидем далеко од Светиње своје? Али ћеш још видјети већих гадова.

7. И одведе ме на врата од тријема, и погледах, а то једна рупа у зиду.

8. А он ми рече: Сине човјечји, прокопај овај зид. И прокопах зид, а то једна врата.

9. Тада ми рече: Уђи и види опаке гадове које чине ту.

10. И ушав видјех, и гле, свакојаке животиње што гамижу и свакојаки гадни скотови, и сви гадни богови дома Израиљева бијаху написани по зиду свуда унаоколо.

11. И пред њима стајаше седамдесет људи између *старјешина дома Израиљева с Јазанијом сином Сафановијем, који стајаше међу њима, сваки с кадионицом својом у руци, и подизаше се густ облак од када. *Јер. 19,1.

12. Тада ми рече: Видиш ли, сине човјечји, шта чине старјешине дома Израиљева у мраку свак у својој ˇписаној клијети? Јер говоре: Не види нас Господ, оставио је Господ ову земљу. ˇосликаној

13. Потом ми рече: Још ћеш видјети већих гадова које они чине.

14. И одведе ме на врата дома Господњега која су са сјевера; и гле, жене сјеђаху и плакаху за ˇТамузом.

ˇбог плодности и подземља у Вавилону

15. И рече ми: Јеси ли видио, сине човјечји? Још ћеш видјети већих гадова од тијех.

16. И одведе ме у тријем унутрашњи дома Господњега; и гле, на уласку у цркву *Господњу између тријема и олтара бјеше око двадесет и пет људи окренутијех леђима к цркви Господњој а лицем к †истоку, и клањаху се ‡Сунцу према истоку.

*Јоило 2,17. †Језек. 40,6. ‡5.Мој. 4,19.

17. Тада ми рече: Јеси ли видио, сине човјечји? Мало ли је дому *Јудину што чине те гадове које чине овдје, него још напунише земљу насиља и окренуше се да Ме изазивају; и ето држе грану пред носом својим. *Језек. 9,9.

18. Зато ћу им и Ја учинити у гњеву, неће жалити око Моје, нити ћу се смиловати, и кад стану викати иза гласа у Моје уши, нећу их услишити.

Велика пропаст Јерусалима, поштеда побожнијех.

9. Потом повика иза гласа, те чух, и рече: Приступите који сте послани на град сваки с оружјем својим ˇсмртнијем у руци. ˇсмртоносним

2. И гле, шест људи дође до високих врата, која гледају на сјевер, сваки са својим оружјем смртнијем у руци, и међу њима бјеше један човјек обучен у платно с оправом писарском уз бедрицу; и дошавши стадоше код олтара мједенога.

3. А слава Бога Израиљева подиже се с херувима, на којима бијаше, на праг од

дома, и викну човјека обученога у платно који имаше уз бедрицу ˇоправу писарску.

ˇприбор

4. И рече му Господ: Прођи посред града, посред Јерусалима, и *забиљежи биљегом чела онијем људима који уздишу и који ридају због свијех гадова што се чине усред њега. *Откр. 7,3.

5. А другима рече и чух: Прођите за њим по граду, и убијајте, нека не жали око ваше нити се смилујте;

6. Старце и младиће, и дјевојке и дјецу и жене побијте да се истријебе; али на коме год буде знак, к њему не приступајте; и почните од Моје Светиње. И почеше од старјешина што бјеху пред домом.

7. И рече им: Оскврните дом, и напуните тријемове побијенијех; идите. И изашавши стадоше убијати.

8. А кад убијаху и ја остах, падох на лице своје и повиках и рекох: Јаох Господе Господе, еда ли ћеш затрти сав Остатак Израиљев изливши гњев свој на Јерусалим?

9. А Он ми рече: Безакоње дома Израиљева и Јудина превелико је, и пуна је земља крви, и град је пун опачине; јер рекоше: *Господ је оставио земљу, и Господ не види. *Језек. 8,12.

10. Зато ни Моје око неће жалити, нити ћу се смиловати; пут њихов обратићу на главу њихову.

11. И гле, човјек, обучен у платно, којему уз бедрицу бијаше оправа писарска, јави говорећи: Учинио сам како си ми заповједио.

Слава Божија над херувимима.

10. Потом видјех, и гле, на *небу које бијаше над главама херувимима показа се над њима као камен †сафир на очи као пријесто.

*Језек. 1,22. †Језек. 1,26.

2. И проговори човјеку обученом у платно, и рече: Уђи међу точкове под херувимима, и узми пуне прегршти жеравице између херувима и разаспи на град. И уђе на моје очи.

3. А херувими стајаху с десне стране дома кад уђе човјек, и облак напуни унутрашњи тријем.

4. И слава Господња подиже се с херувима на праг од дома, и напуни се дом облака, а тријем се напуни свјетлости славе Господње.

5. И лупа крила у херувима чујаше се до спољашњега тријема као глас Бога свемогућега кад говори.

6. И кад заповједи човјеку обученоме у платно говорећи: Узми огња између точкова између херувима; он уђе и стаде код точкова.

7. И један херувим пружи руку своју између херувима к огњу, који бијаше међу херувимима, и узе и метну у прегршти обученоме у платно, и он приме и изиђе.

8. А виђаше се у херувима као рука човјечија под крилима.

9. И видјех, и гле, четири точка код херувима, по један точак код једнога херувима, и точкови бијаху на очи као камен хрисолит.

10. И на очи бијаху сва четири точка једнака, и као да је точак у точку.

11. Кад иђаху, иђаху сва четири, сваки на своју страну, и идући не скретаху, него куда гледаше глава онамо иђаху и идући не скретаху.

12. А све им тијело и леђа и руке и крила и точкови, сва четири точка њихова, бијаху пуна очију свуда унаоколо.

13. А точкови се зваху како чух: ˇКола.

ˇВихор; Ковитлац

14. А четири лица имаше свака животиња: Једно лице херувимско, друго лице човјечије и треће лице лавово и четврто лице *орлово. *Језек. 1,10.

15. И подигоше се херувими увис; то бијаху исте ˇживотиње које видјех на ријеци Хевару. ˇбића

16. А кад иђаху херувими, иђаху и точкови уз њих, и кад херувими махаху крилима својим да се подигну од *земље, точкови се не одмицаху од њих. *Језек. 1,19.

17. Кад се они устављаху, устављаху се и точкови; а кад се они подизаху, подизаху се и точкови; јер бијаше дух ˇживотињски у њима. ˇбића

18. И слава Господња отиде изнад прага од дома, и стаде над херувиме.

19. И *херувими махнувши крилима подигоше се од †земље преда мном полазећи, и точкови према њима; и стадоше на источнијем вратима дома Господњега, и слава Бога Израиљева бијаше озго над њима. *Језек. 11,22. †Језек. 1,19.

20. То бијаху исте ⌐животиње које видјех под Богом Израиљевијем на ријеци †Хевару, и познах да су херувими. ⌐бића †Језек. 1,1.

21. Свака имаше четири лица и четири крила, и као рука човјечија бјеше им под крилима.

22. И лица им бијаху иста која видјех на ријеци Хевару; обличја бијаху иста, исти бијаху; сваки иђаше право ⌐напремасе. ⌐право испред себе

Поглавари Јудини кажњени, робље утјешено.

11. Тада ме подиже дух, и однесе ме на источна врата дома *Господњега која гледају на исток, и гле, на вратима бијаше двадесет и пет људи, и међу њима видјех Јазанију сина Азурова и Фелатију сина Венајина, поглаваре народне. *Језек. 10,19.

2. И рече ми: Сине човјечји, ови људи смишљају безакоње, и зло свјетују у том граду,

3. Говорећи: Није близу; да градимо куће; овај је град лонац а ми месо.

4. Зато пророкуј против њих, пророкуј, сине човјечји.

5. И паде на ме Дух Господњи и рече ми: Реци: Овако вели Господ: Доме Израиљев, тако говористе, и знам мисли срца вашега.

6. Многе побисте у том граду, и напунисте улице њихове побијенијех.

7. Зато овако вели Господ Господ: Које побисте и побацасте усред њега, они су месо, а он је лонац, а вас ћу извести из њега.

8. Бојите се мача; мач ћу пустити на вас, говори Господ Господ.

9. И извешћу вас из њега, и даћу вас у руке туђинцима, и извршићу на вама судове.

10. Од мача ћете пасти, на међи Израиљевој судићу вам, и познаћете да сам Ја Господ.

11. Овај град неће вам бити лонац нити ћете ви бити у њему месо; на међи Израиљевој судићу вам.

12. И познаћете да сам Ја Господ, јер по уредбама Мојим не ходисте нити закона Мојих извршавасте, него чинисте по законима тијех народа што су око вас.

13. А кад пророковах, умрије Фелатија син Венајин; тада падох на лице своје и повиках иза гласа и рекох: Јаох *Господе Господе, хоћеш ли да истријебиш Остатак Израиљев? *Језек. 9,8.

14. А глас Господњи дође ми говорећи:

15. Сине човјечји, браћа су твоја, браћа твоја, родбина твоја и дом Израиљев ⌐васколики, којима говорише Јерусалимљани: Идите далеко од Господа, нама је дата земља у насљедство. ⌐цјелокупан

16. Зато реци: Овако вели Господ Господ: Ако их и одагнах далеко међу народе, ако их и расијах по земљама, опет ћу им бити *Светиња за мало у земљама у које отидоше. *Иса. 8,14.

17. Зато реци: Овако вели *Господ Господ: Сабраћу вас из народа и покупићу вас из земаља у које се расијасте, и даћу вам земљу Израиљеву. *Јер. 24,5.

18. И кад дођу у њу, избациће из ње све гадове њезине и све гнусобе њезине.

19. И даћу им једно *срце и нов дух метнућу у њих, и извадићу из тијела њихова камено срце и даћу им срце месно, *5.Мој. 30,6.

20. Да би ходили по Мојим уредбама и држали Моје законе и извршавали их; и биће Ми народ, и Ја ћу им бити Бог.

21. А којима *срце иде по жељи гнусоба њиховијех и гадова њиховијех, њихов ћу пут обратити на њихову главу, говори †Господ Господ. *Јевр. 3,12. †Језек. 5,11.

22. Потом махнуше херувими крилима својим, и *точкови отидоше према њима, и слава Бога Израиљева бјеше озго над њима. *Језек. 1,19.

23. И подиже се слава Господња исред града, и стаде на гори која је с *истока граду. *Зах. 14,4; Језек. 43,2.

24. А мене дух подиже и однесе у ˇутвари Духом Божјим у Халдејску к робљу; и утвара коју видјех отиде од мене. ˇвиђењу

25. И казах робљу све ријечи Господње што ми показа.

Одвођење цара и народа означено у слици и објављено брзо испуњење овога пророчанства.

12. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, усред дома одметничкога сједиш, који има очи да види и не види, има уши да чује и не чује; јер су дом одметнички.

3. Зато ти, сине човјечји, спреми што треба за сеобу, и сели се ˇобдан на њихове очи; и исели се из својега мјеста на друго мјесто на њихове очи, не би ли видјели, јер су дом одметнички. ˇпреко дана

4. И изнеси ствари своје као кад се ко сели обдан на њихове очи, а сам изиђи увече на њихове очи као они који се селе.

5. На њихове очи прокопај зид, и изнеси своје ствари.

6. На њихове очи дигни пртљаг на рамена и изнеси по мраку, лице своје покриј да не видиш земље, јер те дадох да будеш знак у дому Израиљеву.

7. И учиних тако како ми се заповједи; ствари своје изнесох обдан као кад се сели; а увече прокопах зид руком; и по мраку изнесох пртљаг на раменима носећи га на њихове очи.

8. А ујутру дође ми ријеч Господња говорећи:

9. Сине човјечји, рече ли ти дом Израиљев, дом одметнички: Шта радиш?

10. Реци им: Овако вели Господ Господ: Ово је бреме за кнеза који је у Јерусалиму и за сав дом Израиљев што је ондје.

11. Реци: Ја сам вам знак, како ја учиних тако ће им бити; преселиће се и отићи у ропство.

12. И кнез који је међу њима носећи терет на раменима по мраку ће изаћи; они ће прокопати зид да изађу; он ће покрити лице своје да не види земље очима.

13. Али ћу му разапети мрежу своју и ухватиће се у замку Моју, и одвешћу га у *Вавилон, у †земљу халдејску, али је неће видјети, а ондје ће умријети.

*2.О цар. 25,7. †Јер. 52,9.

14. И све који су око њега, помоћнике његове, и сву војску његову расијаћу у све вјетрове, и извући ћу мач за њима.

15. И познаће да сам Ја Господ кад их расијем по народима и разаспем по земљама.

16. А оставићу их неколико људи који ће остати од *мача и од глади и од помора да приповиједају све гадове своје међу народима у које отиду; и познаће да сам Ја Господ.

*Језек. 6,8.

17. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

18. Сине човјечји, хљеб свој једи ˇпрезајући и воду своју пиј дрхћући и бринући се. ˇзазирући

19. И реци народу земаљском: Овако вели *Господ Господ за становнике јерусалимске, за †земљу Израиљеву: Хљеб ће свој јести у бризи и воду ће своју пити препадајући се, јер ће земља опустјети и остати без свега што је у њој за безакоње ‡свијех који живе у њој.

*1.Мој. 13,10. †Псал. 107,34. ‡Зах. 7,14.

20. И градови у којима живе опустјеће, и земља ће бити пуста, и познаћете да сам Ја Господ.

21. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

22. Сине човјечји, каква је то прича у вас о земљи Израиљевој што говорите: Протежу се дани, и од ˇутваре неће бити ништа? ˇвиђења

23. Зато им реци: Овако вели Господ Господ: Укинућу ту причу и неће је више говорити у Израиљу; него им реци: Близу су дани и ријеч сваке утваре.

24. Јер неће више бити у дому Израиљеву залудне утваре ни гатања којим се ласка.

25. Јер ћу Ја *Господ говорити, и што речем збиће се; неће се више одгађати, него за вашега времена, доме одметнички, рећи ћу †ријеч и извршићу је, говори Господ Господ.

*Зах. 1,6. †Иса. 55,11.

26. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

27. Сине човјечји, гле, дом *Израиљев говори: Утвара коју тај види, до ње има много времена, и за далеко вријеме тај пророкује. *Иса. 5,19.

28. Зато им реци: Овако вели Господ Господ: Неће се више одгађати ниједна моја ријеч; ријеч коју речем збиће се, говори Господ Господ.

Пророковање против лажнијех пророка и пророчица.

13. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, пророкуј против пророка Израиљевијех који пророкују, и реци тијем који пророкују из свога срца: Чујте ријеч Господњу.

3. Овако говори Господ, Господ: тешко лудијем пророцима који иду за својим духом, а ништа нијесу видјели.

4. Пророци су твоји, Израиљу, као лисице по пустињама.

5. Не излазите на ˅проломе и не ограђујете дома Израиљева да би се одржао у боју у дан Господњи. ˃продоре

6. Виде таштину и гатање лажно, па говоре: Господ каже, а Господ их није послао, и дају над да ће се ријеч испунити.

7. Не виђате ли ташту утвару и не говорите ли лажно гатање, а опет кажете: Господ рече; а Ја не рекох.

8. Зато овако вели Господ Господ: Зато што говорите таштину и видите лаж, зато ево мене на вас, говори Господ Господ.

9. И рука ће моја бити против пророка који виде таштину и гатају лаж; неће их бити у збору народа мога, и у пријепису дома Израиљева неће бити записани, нити ће доћи у земљу Израиљеву; и познаћете да сам Ја Господ Господ.

10. Зато, зато што ˅преластише народ Мој говорећи: Мир је, а мира не бијеше; и један озида зид, а други га намазаше кречом неваљалијем; ˃обмануше

11. Реци онијем што мажу неваљалијем кречом да ће пасти; доћи ће силан *дажд, и ви, камење великога града, пашћете и олуја ће развалити. *Језек. 38,22.

12. И гле, кад падне зид, неће ли вам се рећи: Гдје је креч којим мазасте?

13. Зато овако вели Господ Господ: Развалићу олујом у гњеву свом, и силан ће дажд доћи у гњеву Мом, и камење великога града у јарости Мојој да потре.

14. И развалићу зид који намазасте неваљалијем ˅кречом, и оборићу га на земљу да ће му се открити темељ, и пашће, и ви ћете изгинути усред њега, и познаћете да сам Ја *Господ. ˃малтером *Језек. 14,8.

15. И тако ћу навршити гњев свој на зиду и на онима који га мажу кречом неваљалијем, и рећи ћу вам: Нема зида, нити онијех који га мазаше,

16. Пророка Израиљевијех који пророкују Јерусалиму и виде му утваре за мир, а мира нема, говори Господ Господ.

17. А ти, сине човјечји, окрени лице своје према кћерима народа својега, које пророкују из свога срца, и пророкуј против њих.

18. И реци: Овако вели Господ Господ: Тешко онима које шију ˅узглавља под све лактове и граде покривала на главу свакога раста да лове *животе. Ловите животе Мојега народа, а своје ли ћете животе сачувати? ˃јастуке *Приче 6,26.

19. И скврните Ме код народа Мојега за грст јечма и за залогај хљеба убијајући душе, које не би требало да умру, и чувајући у животу душе које не треба да живе, лажући народу Мојему, који слуша лаж.

20. Зато овако вели Господ Господ: Ево Мене на ваша узглавља, на која ловите душе да вам долијећу, и подераћу их испод лаката ваших, и пустићу душе које ловите да вам долијећу.

21. И подераћу покривала ваша и избавићу свој народ из ваших руку, и неће више бити у вашим рукама да вам буду лов, и познаћете да сам Ја Господ.

22. Јер жалостисте лажју срце праведнику, којега Ја не ожалостих, и кријеписте руке безбожнику да се не врати са свога злога пута да се сачува у животу.

23. Зато нећете виђати таштине и нећете више гатати, него ћу избавити народ свој из ваших руку, и познаћете да сам Ја *Господ. *Језек. 14,8.

Идолопоклоници не добијају одговор од Господа. Суд Божји над Јерусалимом не може више да отклони ни молба најпобожнијих.

14. Потом дођоше к мени неки од *старјешина †Израиљевијех и сједоше преда ме. *Језек. 8,1. †Језек. 20,1.

2. И дође ми ријеч Господња говорећи:

3. Сине човјечји, ови су људи ставили у срца своја гадне богове своје, и метнули су преда се о што се спотичу на безакоње своје; траже ли Ме доиста?

4. Зато говори им и реци им: Овако вели Господ Господ: Ко је год од дома Израиљева ставио у срце своје гадне богове своје и метнуо преда се о што се спотиче на безакоње своје, па дође к пророку, Ја Господ одговорићу му кад дође за мноштво гаднијех богова његовијех,

5. Да ухватим дом Израиљев за срце њихово што су се одвратили од Мене сви за гаднијем боговима својим.

6. Зато реци дому Израиљеву: Овако вели Господ Господ: Обратите се и отступите од гаднијех богова својих, одвратите лице своје од свијех гадова својих.

7. Јер ко би год од дома Израиљева или од иностранаца који живе у Израиљу отступио од Мене, и ставио у срце своје гадне богове своје, и метнуо преда се о што ће се спотицати на безакоње своје, па би дошао к пророку да Ме упита преко њега, њему ћу одговорити Ја, сам Господ, лично.

8. И окренућу лице своје према том човјеку, и учинићу од њега знак и причу, и истријебићу га из народа својега, те ћете познати да сам Ја Господ.

9. И ако би се пророк преварио, те рекао што, Ја Господ преварих онога пророка, и дигнућу руку своју на њ, и истријебићу га из народа својега Израиља.

10. И понијеће обојица своје безакоње: Како је безакоње онога који пита тако ће бити и пророково безакоње,

11. Да више дом Израиљев не отступа од Мене и да се више не скврне свакојаким пријеступима својим, него да Ми буду народ, и Ја да им будем Бог, говори *Господ Господ. *Јер. 24,7.

12. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

13. Сине човјечји, ако Ми која земља згријеши учинивши невјеру, и Ја дигнем руку своју на њу и сломим јој потпору у хљебу, и пустим на њу глад и истријебим у њој људе и стоку,

14. Ако би у њој била ова три човјека: Ноје, Данило и Јов, они ће се праведношћу својом избавити, говори *Господ Господ. *2.Петр. 2,9.

15. Ако пустим љуте *звијери у земљу, те поморе људе, и она опусти да нико не може пролазити од звијерја; *3.Мој. 26,22.

16. Ако би у њој била та три човјека, тако Ја жив био, говори Господ Господ, неће избавити синова ни кћери, него ће се сами избавити, а земља ће опустјети.

17. Или ако мач пустим на ту *земљу, и речем: †Мачу, прођи ту земљу, да истријебим у њој људе и стоку; *Језек. 33,2. †Језек. 5,12.

18. Ако би та три човјека била у њој, тако Ја био жив, говори Господ Господ, неће избавити синова ни кћери, него ће се сами избавити.

19. Или ако пустим *помор на земљу и излијем †гњев свој на њу да би крв текла да истријебим у њој људе и стоку; *2.Сам. 24,15. †Језек. 7,8.

20. Ако би Ноје, Данило и Јов били у њој, тако Ја жив био, говори Господ Господ, неће избавити сина ни кћери, него ће само себе избавити правдом својом.

21. Јер овако вели *Господ †Господ: А камоли кад пустим четири љута зла своја, мач и глад и зле звијери и ‡помор на Јерусалим, да истријебим у њему људе и стоку. *Језек. 5,17. †Јер. 15,2. ‡Амос 4,10.

22. И опет, гле, неколико ће их остати у њему који ће се избавити, синови или кћери, они ће изаћи к вама, и видјећете пут њихов и дјела њихова, и утјешићете се за зло које ћу пустити на Јерусалим, за све што ћу пустити на њ.

23. И они ће вас утјешити кад видите пут њихов и дјела њихова; и познаћете да нијесам без узрока учинио што сам год учинио у њему, говори *Господ Господ. *Јер. 22,8.

Некорисно дрво лозе.

15. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, шта је дрво лозе винове према сваком другом дрвету, или лоза винова према дрвећу у шуми?

3. Узима ли се од ње дрво да се начини што? Узима ли се од ње клин да се објеси о њему какав суд?

4. Гле, меће се у огањ да изгори; кад јој оба краја сажеже огањ, и средина јој изгори, хоће ли још бити за што?

5. Гле, док бијаше цијела, не могаше се ништа од ње начинити, а камоли ће бити за што кад је огањ прождрије и изгорје.

6. Зато овако вели Господ Господ: Какво је међу дрветима шумским дрво од винове лозе, које дадох огњу да га једе, такве ћу учинити становнике јерусалимске.

7. Јер ћу им насупрот окренути лице своје; кад изиђу из једнога огња, други ће их огањ прождријети, и познаћете да сам Ја Господ, кад окренем лице своје насупрот њима.

8. И обратићу земљу у пустињу, јер учинише невјеру, говори Господ Господ.

Јерусалимско невјерство,
казна и опроштај. (Језекиљ 23)

16. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, покажи Јерусалиму гадове његове,

3. И реци: Овако вели Господ Господ Јерусалиму: Постањем и родом ти си из земље Хананске; отац ти бјеше Аморејац а мати Хетејка.

4. А о рођењу твом, кад си се родила, није ти пупак одрезан и нијеси окупана водом да би била чиста, нити си сољу натрвена ни пеленама повита.

5. Око те не пожали да ти учини што од тога и да ти се смилује; него ти би бачена у поље, јер су мало цијенили живот твој онога дана кад си се родила.

6. И идући мимо тебе и видјевши те гдје се ваљаш у својој крви, рекох ти: Да си жива у својој крви, и опет ти рекох: Да си жива у својој крви!

7. И учиних да растеш на тисуће као трава у пољу; и ти нарасте и поста велика и дође до највеће љепоте; дојке ти напупише, и коса ти израсте; али ти бијаше гола, нага.

8. И идући мимо тебе погледах те, и гле, године ти бијаху године за љубљење; и раширих скут свој на те, и покрих голотињу твоју, и заклех ти се и учиних вјеру с тобом, говори Господ Господ, и ти поста Моја.

9. И окупах те водом, и спрах с тебе крв твоју, и помазах те уљем.

10. И обукох ти везену хаљину, и обух ти сандале од ᵌјазавца, и опасах те танким платном и застријех те свилом. ᵌфине коже

11. И накитих те накитом, и метнух ти наруквице на руке и гривну око врата.

12. И *гривну око чела метнух ти, и обоце у уши, славан вијенац на главу. *1.Мој. 24,22.

13. И ти бијаше окићена златом и сребром, и одијело ти бијаше од танкога платна и од свиле и везено, јеђаше бијело брашно и мед и *уље, и бијаше врло лијепа, и приспје до царства. *5.Мој. 32,13.

14. И разиђе се глас о теби по народима ради *љепоте твоје, јер бјеше савршена красотом Мојом, коју метнух на те, говори Господ Господ. *Плач 2,15.

15. Али се ти ослони на *љепоту своју, и прокурва се с гласа својега, те си просипала блудништво своје свакоме који пролажаше, и бивала си његова. *Језек. 16,25.

16. И узевши од хаљина својих начинила си шарене висине, и чинила си блуд на њима, како нигда није било нити ће бити.

17. И узевши красни накит свој од Мога злата и од Мога сребра што ти дадох, начинила си себи мушке ликове, и блудничила си с њима.

18. И узевши везене хаљине своје заодјела си их, и уље Моје и кад Мој ставила си пред њих.

19. И хљеб Мој, који ти дадох, бијело брашно и *уље и мед, чим те храњах, поставила си пред њих за мирис угодни. Тако је било, говори Господ Господ. *5.Мој. 32,13.

20. И узимала си синове своје и *кћери своје које си родила, и њих си им при-

носила да се спале. Мало ли бјеше блудничења твојега, *Јер. 7,31.

21. Те си и синове Моје клала и давала си их да им се проведу кроз огањ?

22. И уза све гадове своје и блудничења своја нијеси се опомињала дана младости своје кад си била гола и нага и ваљала се у крви својој.

23. И послије све злоће своје, тешко, тешко теби, говори Господ Господ,

24. Саградила си себи кућу блудничку, и начинила си себи висине на свакој улици,

25. На свакој ˅распутици начинила си себи висину, и нагрдила си своју љепоту, и подавала си се свакоме који пролажаше, и умножила си блудничење своје. ˃раскршћу

26. Чинила си блуд са синовима мисирским, сусједима својим велика тијела, и умножила си блудничење своје да би Ме разгњевила.

27. Зато, гле, дигох руку своју на те и умалих оброк твој, и дадох те на вољу ненавидницима твојима, кћерима *филистејским, које бјеше стид од срамотнога пута твојега. *Језек. 16,57.

28. Чинила си блуд са синовима асирским, јер се не могаше наситити; блудничила си с њима, и опет се нијеси наситила.

29. И умножила си блудничење своје у земљи хананској дори до *халдејске, и ни тако се нијеси наситила. *Језек. 23,14.

30. Како је изнемогло срце твоје, говори Господ Господ, кад чиниш све што чини најгора блудница,

31. Кад си градила блудничку кућу на свакој распутици и чинила висину у свакој улици! А ни као блудница нијеси, јер нијеси марила за плату;

32. Него као жена прељубочиница, која мјесто мужа свога прима друге.

33. Свијем блудницама даје се плата, а ти си давала плату свијем милосницима својим и даривала си их да долазе к теби са свијех страна да чине блуд с тобом.

34. И тако је у тебе наопако према женама у твом блудничењу: јер нико не иде за тобом да чини блуд, и ти дајеш плату, а не даје се теби плата; то је наопако.

35. Зато, блуднице, чуј ријеч Господњу.

36. Овако вели Господ Господ: Што се отров твој просу, и што се у блудничењу твом откривала голотиња твоја твојим милосницима и свијем гаднијем *идолима твојим, и за крв синова твојих, које си им дала, *Псал. 106,38.

37. Зато, ево, Ја ћу скупити све милоснике твоје, с којима си се миловала, и све које си љубила, и све на које си мрзила, скупићу их све око тебе, и открићу им голотињу твоју да виде сву голотињу твоју.

38. И судићу ти како се суди онима које чине *прељубу и онима које крв прољевају, и даћу те на смрт гњеву и ревности. *Језек. 23,37.

39. И предаћу те у њихове руке, те ће разорити твоју кућу блудничку и раскопати висине твоје, и свући ће хаљине с тебе, и узеће ти красни *накит и оставиће те голу, нагу. *Језек. 23,26.

40. И довешће на те људство, те ће те засути камењем, и избошће те мачевима својим.

41. И попалиће куће твоје огњем, и извршиће на теби суд пред многим женама, и учиниће те ћеш се оканити блудничења и нећеш више давати плате.

42. И намирићу *гњев свој над тобом, и ревност ће се Моја уклонити од тебе, и умирићу се, и нећу се више гњевити. *Језек. 5,13.

43. Зато што се нијеси опомињала дана младости своје, него си Ме изазивала свијем тијем, зато, ево, и Ја ћу обратити пут твој на твоју главу, говори Господ Господ, те нећеш чинити ˅грдила нити каквих гадова својих. ˃зло

44. Гле, ко год говори приче, говориће о теби причу, и рећи ће: Каква мати, таква јој кћи.

45. Ти си кћи матере своје, која се одметнула од мужа својега и дјеце своје, и сестра си сестара својих, које се одметнуше од мужева својих и дјеце своје, мати вам је Хетејка а отац Аморејац.

46. А старија ти је сестра Самарија с кћерима својим, која ти сједи с лијеве стране,

а млађа ти је сестра која ти сједи с десне стране Содом са кћерима својим.

47. А ти ни њиховијем путем нијеси ходила, нити си чинила по њиховијем гадовима, као да ти то бјеше мало, него си била гора од њих на свијем путевима својим.

48. Тако Ја жив био, говори Господ Господ, сестра твоја Содом и кћери њезине нијесу чиниле како си чинила ти и твоје кћери.

49. Ево, ово бјеше безакоње сестре твоје Содома: У поносу, у изобиљу хљеба и безбрижном миру бјеше она и кћери њезине, а не помагаху сиромаху и убогоме;

50. Него се поношаху и *чињаху гадове преда Мном, зато их затрх кад видјех.

*1.Мој. 18,20.

51. Самарија није згријешила ни пола колико ти, јер си починила гадова својих више него оне, те си оправдала сестре своје свијем гадовима својим које си учинила.

52. И ти, дакле, која си судила сестрама својим, носи срамоту своју за гријехе своје, којима си постала грђа од њих; оне су праведније од тебе; и ти се, дакле, стиди и носи срамоту, кад си оправдала сестре своје.

53. Ако доведеш натраг њихово робље, робље содомско и *кћери њезинијех, и робље самаријско и кћери њезинијех, довешћу и твоје робље из ропства међу њима,

*Језек. 16,55.

54. Да носиш срамоту своју и да се стидиш за све што си чинила, и да им будеш утјеха.

55. Ако се сестре твоје, Содом и кћери њезине поврате као што су биле, и ако се Самарија и кћери њезине поврате као што су биле, повратићеш се и ти и кћери твоје као што сте биле.

56. Јер уста твоја не помињаше Содома сестре твоје у вријеме охолости твоје,

57. Прије него се откри злоћа твоја као у вријеме срамоте од кћери сирских и од свијех што су око њих, кћери филистејских, које те срамоћаху са свијех страна.

58. Носи неваљалство своје и гадове своје, говори Господ.

59. Јер овако вели *Господ Господ: Учинићу ти како си ти учинила презревши †заклетву и преступивши ‡завјет.

*5.Мој. 29,12. †Језек. 17,16. ‡5.Мој. 29,14.

60. Али ћу се Ја опоменути завјета својега који сам учинио с тобом у вријеме младости твоје, и утврдићу ти вјечан *завјет.

*Јер. 32,40.

61. Тада ћеш се опоменути путева својих и постидјећеш се кад примиш *сестре своје старије од себе и млађе, које ћу ти дати за кћери, али не по твом завјету.

*Пјес. 8,8.

62. И Ја ћу утврдити свој *завјет с тобом, и познаћеш да сам Ја Господ.

*Дјела 7,8.

63. Да се опоменеш и постидиш и да не отвориш више уста од срамоте, кад ти опростим све што си учинила, говори Господ Господ.

Загонетка о садашњости и будућности дома Давидова.

17. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, загонетни загонетку и кажи причу о дому Израиљеву,

3. И реци: Овако вели Господ Господ: Орао велик, великих крила, дугих пера, пун перја, шарен, дође на Ливан и узе врх од кедра,

4. Одломи врх од младијех грана његовијех, и однесе га у земљу трговачку, у град трговачки метну га.

5. И узе сјеме из оне земље, и метну га на њиву, однесе га гдје има много воде, и остави га добро.

6. И изниче, и поста бусат чокот, низак, којему се лозе пружаху к њему, а жиле бијаху под њим; поста чокот, и пусти гране и изби ˇодводе.

ˇбочне гране

7. А бијаше други орао велик, великих крила и пернат, и гле, тај чокот пусти к њему жиле своје и гране своје пружи к њему да би га заљевао из бразда свога сада.

8. Посађен бијаше у доброј земљи код много воде, да пусти гране и рађа род и буде красна лоза.

9. Кажи: Овако вели Господ Господ: Хоће ли напредовати? Неће ли му почупати жиле и род му одломити да се посуши? Све ће му се гране што је пустио посушити, и без велике силе и без многога народа ишчупаће га из коријена.

10. Ето, посађен је, хоће ли напредовати, и неће ли се сасвијем посушити чим га се дохвати ˇустока? Посушиће се у бразди гдје је посађен. ˇисточни вјетар

11. Потом дође ми ријеч Господња говорећи:

12. Кажи томе дому одметничком: Не знате ли шта је ово? Реци: Ево, дође цар *вавилонски у Јерусалим, и узе му цара и кнезове, и одведе их са собом у Вавилон. *2.О цар. 24,11.

13. И узе једнога од царскога потомства, и учини с њим вјеру, и закле га, и узе силне у земљи,

14. Да би *царство било снижено да се не би подигло, него да би држећи вјеру с њим стајало. *Језек. 29,14.

15. Али се одметну од њега послав посланике своје у *Мисир да му да коња и много народа. Хоће ли бити срећан? Хоће ли утећи ко тако чини? Ко преступа вјеру хоће ли утећи? *5.Мој. 17,16.

16. Тако Ја жив био, говори Господ Господ, у мјесту онога *цара који га је зацарио, којему је заклетву презрео и којему је вјеру преступио, код њега ће у Вавилону умријети. *Јер. 52,9.

17. Нити ће му фараон с великом војском и многим народом помоћи у рату, кад ископа опкопе и погради куле да погуби многе људе.

18. Јер презре заклетву преступајући вјеру; и гле, давши руку чини све то; неће утећи.

19. Зато овако вели Господ Господ: Тако Ја жив био, обратићу му на главу заклетву своју коју презре и вјеру своју коју преступи.

20. Јер ћу *разапети над њим мрежу своју и ухватиће се у замку Моју; и одвешћу га у †Вавилон, и ондје ћу се судити с њим за ˇбезакоње које Ми учини.

*Језек. 12,13. †2.Днев. 33,11. ˇвероломство

21. И сва бјежан његова са свом војском његовом пашће од мача, а који остану распршаће се у све вјетрове, и познаћете да сам Ја Господ говорио.

22. Овако вели *Господ Господ: Али ћу Ја узети с врха од тога високога кедра, и посадићу; с врха од младијех грана његовијех одломићу гранчицу, и посадићу на гори високој и уздигнутој. *Јер. 23,5.

23. На високој гори Израиљевој посадићу је, и пустиће гране, и родиће, и постаће красан кедар, и под њим ће настављати свакојаке птице, у хладу грана његовијех наставаће.

24. И сва ће дрвета пољска познати да Ја *Господ снизих високо дрво и узвисих ниско дрво, посуших зелено дрво и учиних да озелени сухо дрво. Ја Господ рекох, и учинићу. *Језек. 21,3.

Сваки треба да умре само за своје гријехове. Господу је угодно обраћење безбожника.

18. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Шта хоћете ви који говорите причу о земљи Израиљевој говорећи: Оци једоше кисело грожђе, а синовима трну зуби?

3. Тако Ја био жив, говори Господ Господ, нећете више говорити те приче у Израиљу.

4. Гле, све су ˇдуше Моје, како душа очина тако и душа синовљева Моја је, ко згријеши он ће погинути. ˇживоти

5. Јер ако је ко праведан и чини суд и правду,

6. На горама не једе и очију својих не подиже ка гаднијем боговима дома Израиљева, и не скврни жене ближњега својега и не иде к жени одвојеној ради нечистоте,

7. И никоме не чини насиља, залог дужнику својему враћа, ништа не отима, хљеб свој даје гладноме и голога одијева,

8. Не даје на добит и не узима придавка, од неправде устеже руку своју, и право суди између једнога човјека и другога,

9. По уредбама Мојим ходи, и држи законе Моје творећи истину; тај је праведан, доиста ће живјети, говори Господ Господ.

10. Ако роди сина лупежа, који би крв прољевао или би чинио тако што,

11. А не би чинио свега онога, него би ˇјео на горама, и жену ближњега својега скврнио, ˇуживао

12. Сиромаху и убогоме насиље чинио, отимао што, залога не би враћао, и ка гаднијем боговима подизао би очи своје чинећи гад,

13. Давао би на добит, и узимао ⁺придавак; хоће ли тај живјети? Неће живјети; учинио је све те гадове, доиста ће погинути, крв ће његова на њему бити. ⁺додатак

14. Али гле, ако роди сина који би видио све гријехе оца својега што чини, и узео би на ум, те не би чинио онако,

15. Не би ⁺јео на горама, нити би очију својих подизао ка гаднијем боговима дома Израиљева, *жене ближњега својега не би скврнио, ⁺уживао *Језек. 18,11.

16. И никоме не би чинио насиља, залога не би узимао и не би ништа отимао, давао би *хљеб свој гладноме и голога би одијевао, *Проп. 11,1.

17. Од сиромаха би устезао руку своју, не би узимао добити ни придавка, законе би моје извршавао и по уредбама мојим ходио; тај неће погинути за безаконје оца својега, доиста ће живјети.

18. А отац његов, што је чинио насиље, отимао од брата својега и чинио што није добро у народу свом, гле, он ће погинути за своје безакоње.

ПРАВДА

19. Али говорите: Зашто да не носи син *безакоња очина? Јер син чини суд и правду, све уредбе Моје држи и извршује; доиста ће живјети. *5.Мој. 5,9.

20. Која *душа згријеши она ће умријети, син неће носити безакоња очина нити ће отац носити безакоња синовљевога; на праведнику ће бити правда његова, а на безбожнику ће бити безбожност његова. *Рим. 2,9.

21. Ако ли би се *безбожник обратио од свијех гријеха својих које учини, и држао би све уредбе Моје и творио суд и правду, доиста ће живјети, неће погинути. *Језек. 33,12.

22. Безакоња његова што их је год учинио неће му се више спомињати, у *правди својој коју чини живјеће. *Језек. 33,16.

23. Еда ли је Мени мило да погине безбожник, говори *Господ, а не да се одврати од путова својих и буде жив? *2.Петр. 3,9.

24. Али кад би се *праведник одвратио од †правде своје и чинио неправду, и радио по свијем гадовима које чини безбожник, хоће ли он живјети? Праведна дјела његова, што је год чинио, неће се споменути; за безакоње своје које учини за гријех свој којим згријеши погинуће. *Језек. 3,20. †Језек. 33,12.

25. Још говорите: Није прав пут *Господњи. Чујте, доме Израиљев, Мој ли пут није прав? Нијесу ли ваши путеви неправи? *Језек. 33,20.

26. Кад се праведник одврати од правде своје и чини зло и умре зато, умријеће за зло своје које учини.

27. А кад се безбожник одврати од безбожности своје коју је чинио, и чини суд и правду, он ће сачувати живот свој, неће умријети.

28. Јер узевши на ум врати се од свијех безакоња својих која учини; доиста ће живјети, и неће погинути.

29. Али дом Израиљев вели: Пут Господњи није прав. Моји ли путеви нијесу прави? Доме Израиљев, нијесу ли ваши путеви неправи?

30. Зато, доме Израиљев, судићу вам свакоме по путевима његовијем, говори Господ; обратите се и прођите се свијех гријеха својих, и неће вам безакоње бити на спотицање.

31. Одбаците од себе сва безакоња која чинисте, и начините себи ново *срце и нов дух; и зашто да мрете, доме Израиљев. *Јер. 32,39.

32. Јер ми није мила смрт онога који мре, говори *Господ Господ; обратите се, дакле, и будите живи. *Језек. 33,11.

Израиљ је ојађена лавица,
лоза осушена.

19. А ти наричи за кнезовима Израиљевијем;

2. И реци: Шта бијеше мати твоја, лавица; међу лавовима лежаше, млад своју међу лавовима храњаше.

3. И отхрани једно младе своје, и поста лавић, и научив се ловити ждераше људе.

4. И чуше народи за њ; ухвати се у јаму њихову, и одведоше га у веригама у земљу мисирску.

5. А она кад видје гдје се нада али јој над пропаде, узе једно младе своје, и учини од њега лавића.

6. И он идући међу лавовима поста лавић, и научи се ловити и ждераше људе.

7. И позна дворе њихове, и пустошаше градове њихове тако да опустје земља и што је у њој од рике његове.

8. И усташе на њ народи из околнијех земаља, и разапеше му мрежу своју, и ухвати се у јаму њихову.

9. И метнуше га у ˃крлетку у ˃˃веригама, и одведоше га цару вавилонском, и метнуше га у град да му се више не чује глас по горама Израиљевијем. ˃кавез ˃˃оковима

10. Док бијаше миран, мати твоја бијаше као винова лоза, посађена крај воде, родна и граната бијаше од многе воде.

11. И бијаху на њој јаки прутови за палицу владалачку, и растом својим узвиси се изнад густијех грана, и би наочита висином својом, мноштвом грана својих.

12. Али би ишчупана у гњеву и на земљу бачена, и ˃устока осуши род њезин; поломише се и посушише се јаки прутови њезини; огањ их прождрије. ˃источни вјетар

13. А сада је посађена у пустињи, у земљи сухој и безводној.

14. И изађе *огањ из прута грана њезинијех и прождрије род њезин да нема на њој прута јака за палицу владалачку. То је нарицање, и биће нарицање. *Суд. 9,15.

Израиљева непослушност у прошлости и садашњости. Суд и обрицање.

20. А седме године, петога мјесеца, дана десетога, дођоше неки од *старјешина †Израиљевијех да упитају ‡Господа, и сједоше преда мном.

*2.О цар. 6,32. †Језек. 14,1. ‡Језек. 8,1.

2. И дође ми ријеч Господња говорећи:

3. Сине човјечји, кажи старјешинама Израиљевијем и реци им: Овако вели Господ Господ: Дођосте ли да Ме питате? Тако Ја жив био, нећете Ме питати, говори Господ Господ.

4. Хоћеш ли да им судиш? Хоћеш ли да им судиш, сине човјечји. Покажи им гадове отаца њиховијех.

5. И реци им: Овако вели Господ Господ: Којега дана *изабрах Израиља и ставих руку своју на потомство дома Јаковљева, и показах им се у земљи мисирској, и подигох им руку своју говорећи: Ја сам Господ Бог ваш; *2.Мој. 6,7.

6. Онога дана подигох им руку своју да ћу их одвести из земље мисирске у земљу коју сам пронашао за њих, гдје тече млијеко и мед, која је дика свијем земљама.

7. И рекох им: Одбаците сваки гадове испред својих очију, и немојте се скврнити о гадне богове мисирске, Ја сам Господ Бог ваш.

8. Али се одврогоше од Мене, и не хтјеше Ме послушати, ниједан не одбаци гадова испред очију својих, и гаднијех богова мисирских не оставише; зато рекох да ћу излити јарост своју на њих да извршим гњев свој на њима усред земље мисирске.

9. *Али имена својега ради, да се не оскврни пред онијем народима међу којима бијаху, пред којима им се показах, учиних да их изведем из земље мисирске.

*2.Мој. 32,12; Језек. 36,21,22.

10. И изведох их из земље мисирске, и доведох их у пустињу.

11. И дадох им уредбе своје, и објавих им законе своје, које ко врши жив ће бити кроз њих.

12. И *Суботе своје дадох им да су знак између Мене и њих да би знали да сам Ја †Господ који их посвећујем. ЗНАК

*Нем. 9,14. †5.Мој. 5,12.

13. Али се одврже од Мене дом Израиљев у пустињи; не ходише по Мојим уредбама, и законе Моје одбацише, које ко врши живи кроз њих, и Суботе моје грдно оскврнише; зато рекох да ћу излити гњев свој на њих у пустињи да их истријебим.

14. Али учиних имена својега ради да се не оскврни пред народима пред којима их изведох.

15. И Ја им још подигох руку своју у пустињи да их нећу одвести у земљу коју им дадох, гдје тече млијеко и мед, која је дика свијем земљама;

16. Јер одбацише Моје законе и по уредбама Мојим не ходише, и Суботе моје оскврнише, јер *срце њихово иђаше за гаднијем боговима њиховијем. *Псал. 78,37.

17. Али их пожали око Моје, те их не истријебих, и не затрх их у пустињи.

18. Него рекох синовима њиховијем у пустињи: Не идите по уредбама отаца својих и не држите њиховијех закона, и не скврните се гаднијем боговима њиховијем.

19. Ја сам *Господ Бог ваш, по Мојим уредбама ходите, и Моје законе држите и извршујте; *5.Мој. 5,32.

20. И *Суботе Моје светкујте да су знак између Мене и вас, да знате да сам Ја †Господ Бог ваш. *Нем. 13,17. †2.Мој. 20,11.

21. Али се одвргоше од Мене и синови, не ходише по Мојим уредбама, и закона Мојих не држаше да их извршују, које ко врши живи кроз њих; Суботе Моје оскврнише; зато рекох да ћу излити јарост своју на њих и навршити гњев свој на њима у пустињи.

22. Али повратих руку своју и учиних имена својега ради да се не оскврни пред народима пред којима их изведох.

23. И Ја им још подигох руку своју у пустињи да ћу их расијати по народима и разасути по земљама.

24. Јер закона Мојих не извршиваше и уредбе Моје одбацише и Суботе Моје оскврнише, и очи им гледаху за гаднијем боговима отаца њиховијех.

25. Зато им и Ја дадох уредбе не добре и законе кроз које неће живјети:

26. Да се оскврњују даровима њиховијем што пропуштаху кроз *огањ све што прво отвори материцу, да их потрем, да познају да сам Ја †Господ.

*2.О цар. 17,17. †2.Днев. 28,3.

27. Зато говори дому Израиљеву, сине човјечји, и кажи им: Овако вели Господ Господ: Још Ме и овијем ружише оци ваши чинећи Ми ˅безакоње: ˃невјеру

28. Кад их одведох у земљу, за коју подигох руку своју да ћу им је дати, гдје год видјеше висок хум и дрво гранато, ондје приносише своје жртве и стављаше своје даре, којима Ме изазиваху, и меташе мирисе своје угодне, и ондје љеваше наљеве своје.

29. И рекох им: Шта је висина, на коју идете? И опет се зове висина до данас.

30. Зато реци дому Израиљеву: Овако вели Господ Господ: Не скврните ли се на путу отаца својих, и са гадовима њиховијем не чинисте ли блуд?

31. И приносећи даре своје, проводећи синове своје кроз огањ не скврните ли се о све гадне богове своје до данас, и Мене ли ћете питати, доме Израиљев? Тако Ја жив био, говори *Господ Господ, нећете Ме питати. *Зах. 7,13.

32. А шта мислите, неће бити никако, што говорите: Бићемо као народи, као племена по земљама, служећи дрвету и камену.

33. Тако Ја био жив, говори Господ Господ, руком крјепком и мишицом подигнутом и изливенијем гњевом цароваћу над вама.

34. И извешћу вас из народа, и сабраћу вас из земаља по којима сте расијани, руком крјепком и мишицом подигнутом и изливенијем гњевом.

35. И одвешћу вас у пустињу тијех народа, и ондје ћу се судити с вама лицем к лицу.

36. Како сам се судио с оцима вашим у пустињи *земље мисирске, тако ћу се судити с вама, говори Господ Господ.

*4.Мој. 14,21.22.

37. И пропустићу вас испод штапа и довести вас у свезе завјетне.

38. И ˅одлучићу између вас одметнике и који одустају од Мене; извешћу их из *земље гдје су дошљаци, али неће ући у земљу Израиљеву, и познаћете да сам Ја †Господ. ˃издвојићу *Језек. 13,9. †Језек. 34,17.

39. Ви дакле, доме *Израиљев, овако вели Господ Господ: Идите, служите сваки гаднијем боговима својим и унапредак, кад нећете да Ме слушате; али имена Мојега

светога не скврните више даровима својим и гаднијем боговима својим. *Јер. 44,25.

40. Јер на Мојој гори светој, на високој гори *Израиљевој, говори †Господ Господ, ондје ће Ми служити сав дом Израиљев, колико их год буде у земљи, ондје ће Ми бити мили и ондје ћу искати приносе ваше и првине од дарова ваших са ‡свијем светијем стварима вашим.

*Језек. 17,23. †Зах. 8,20. ‡Иса. 56,7.

41. Мили ћете Ми бити с угоднијем мирисом, кад вас изведем из народа и саберем вас из земаља у које сте расијани; и бићу посвећен у вама пред народима.

42. И познаћете да сам Ја *Господ кад вас доведем у †земљу Израиљеву, у земљу за коју подигох руку своју да ћу је дати оцима вашим. *Јер. 24,7. †Језек. 11,17.

43. И ондје ћете се опоменути путева својих и свијех дјела својих, којима се оскврнисте, и сами ћете себи бити мрски за сва зла своја која чинисте.

44. И познаћете да сам Ја *Господ кад вам учиним ради имена својега; не по вашим злијем путевима нити по опаким дјелима вашим, доме †Израиљев, говори Господ Господ. *Језек. 24,24. †Језек. 36,22.

Мач халдејски против Јудејаца и синова Амоновијех.

21. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, окрени лице своје на југ и покапљи према југу, и пророкуј на шуму у јужном пољу.

3. И реци шуми јужној: Чуј ријеч Господњу, овако вели Господ Господ: Ево Ја ћу распалити у теби огањ који ће прождријети у теби свако дрво зелено и свако дрво сухо; пламен разгорјели неће се угасити, и изгорјеће од њега све од југа до сјевера.

4. И свако ће тијело видјети да сам Ја запалио; неће се угасити.

5. А ја рекох: Јаох Господе Господе, они говоре за ме: Не говори ли тај саме приче?

6. И дође ми ријеч Господња говорећи:

7. Сине човјечји, окрени лице своје према Јерусалиму, и ˃покапљи према светијем мјестима, и пророкуј против земље Израиљеве. ˃проговори против

8. И реци земљи Израиљевој: Овако вели Господ: Ево Ме на те; извући ћу мач свој из корица, и истријебићу из тебе праведнога и безбожнога.

9. Да истријебим из тебе праведнога и безбожнога, зато ће изаћи мач Мој из корица својих на свако тијело од југа до сјевера.

10. И познаће свако тијело да сам Ја Господ извукао мач свој из корица његовијех, неће се више вратити.

11. А ти, сине човјечји, уздиши као да су ти бедра поломљена, и горко уздиши пред њима.

12. А када ти реку: Зашто уздишеш? Ти реци: За глас што иде, од којега ће се растопити свако срце и клонути све руке и свакога ће духа нестати, и свака ће кољена постати као вода; ево, иде, и навршиће се, говори Господ Господ.

13. Потом дође ми ријеч Господња говорећи:

14. Сине човјечји, пророкуј и реци: Овако вели Господ Господ, реци: Мач, мач је наоштрен, и углађен је.

15. Наоштрен је да коље, углађен је да сијева; хоћемо ли се радовати кад ˃прут сина мојега не хаје ни за какво дрво?

˃палица

16. Дао га је да се углади да се узме у руку; мач је наоштрен и углађен, да се да у руку убици.

17. Вичи и ридај, сине човјечји; јер он иде на народ Мој, на све кнезове Израиљеве; под мач ће бити окренути с народом Мојим, зато удри се по бедру.

18. Кад бјеше карање, шта би? Еда ли ни од ˃прута који не хаје неће бити ништа, говори Господ Господ. ˃палице

19. Ти, дакле, сине човјечји, пророкуј и пљескај рукама, јер ће мач доћи и другом и трећом, мач који убија, мач који велике убија, који продире у клијети.

20. Да се растопе срца и умножи погибао, метнуо сам на сва врата њихова страх од мача; јаох, приправљен је да сијева, наоштрен да коље.

21. Стегни се, удри надесно, налијево, куда се год обрнеш.

22. Јер ћу и Ја пљескати рукама, и намирићу *гњев свој. Ја †Господ рекох.

*Језек. 16,42. †5.Мој. 28,63.

23. Још ми дође ријеч Господња говорећи:

24. А ти, сине човјечји, начини два пута, куда ће доћи мач цара вавилонскога; из једне земље нека излазе оба; и изабери страну, гдје почиње пут градски, избери.

25. Начини пут, којим ће доћи мач на *Раву синова †Амоновијех, и у Јудеју на тврди Јерусалим.

*5.Мој. 3,11. †Јер. 49,2.

26. Јер ће цар вавилонски стати на раскрсници, гдје почињу два пута, те ће врачати, гладиће стријеле, питаће ликове, гледаће у јетру.

27. Надесно ће му врачање показати Јерусалим да намјести убојне справе, да отвори уста на клање, да подигне глас подвикујући, да намјести убојне справе према вратима, да начини опкопе, да пограђи куле.

28. И учиниће се врачање залудно заклетима, а то ће напоменути безакоње да се ухвате.

29. Зато овако вели Господ Господ: Што напомињете своје безакоње, те се открива невјера ваша и гријеси се ваши виде у свијем дјелима вашим, зато што дођосте на памет, бићете похватани руком.

30. А ти, нечисти безбожниче, кнеже Израиљев, коме дође дан кад би на крају безакоње,

31. Овако вели *Господ Господ: Скини ту капу и сврзи тај вијенац, неће га бити; нискога ћу узвисити а високога ћу понизити.

*Иса. 24,1.

32. Уништићу, уништићу, уништићу га, и неће га бити, докле не дође онај коме припада, и њему ћу га дати.

33. А ти, сине човјечји, пророкуј и реци: Овако вели Господ Господ за синове Амонове и за њихову срамоту; реци дакле: Мач, мач је извучен, углађен да коље, да затире, да сијева,

34. Докле ти виђају таштину, докле ти гатају лаж, да те метну на вратове побијенијем безбожницима, којима дође дан кад би крај безакоњу.

35. Остави мач у корице; на мјесту гдје си се родио, у земљи гдје си постао, судићу ти;

36. И излићу на те гњев свој, огњем гњева својега дунућу на те и предаћу те у руке жестоким људима, вјештим у затирању.

37. Огњу ћеш бити храна, крв ће ти бити посред земље, нећеш се спомињати, јер Ја Господ рекох.

Гријехови и кажњавање Јерусалима.

22. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. А ти, сине човјечји, хоћеш ли судити, хоћеш ли судити граду крвничком, и хоћеш ли му показати све гадове његове?

3. Реци: Овако вели Господ Господ: Иде вријеме граду који прољева крв у себи и гради гадне богове себи да се скврни.

4. Скривио си крвљу коју си пролио, и осврнио си се о гадне богове своје које си начинио; и учинио си те се приближише дани твоји, и дошао си до година својих, зато ћу учинити од тебе руг међу народима и потсмијех по свијем земљама;

5. Које су близу тебе и које су далеко потсмијеваће ти се, гадни именом, велики сметњом!

6. Гле, кнезови Израиљеви у теби дадоше се да прољевају крв сваки свом силом својом.

7. Оца и матер презиру у теби, чине криво иностранцу усред тебе, сироти и удовици чине насиље у теби;

8. Свете ствари моје презиреш, и Суботе моје скврниш.

9. У теби су опадачи да прољевају крв, и на горама једу у теби, грдила чине усред тебе.

10. Голотињу очину откривају у теби, лијежу у теби са женом за нечистоте њезине.

11. И један чини гад са женом *ближњега својега; а други скврни снаху своју грдилом; а други силује сестру своју, кћер оца својега, у теби.

*Јер. 5,8.

12. Мито примају у теби да прољевају крв; ујам и придатак узимаш, и тражиш добитак од ближњих својих пријеваром, а Мене си заборавио, говори *Господ Господ.

*Језек. 23,35.

13. Зато, ево, пљескам рукама својим због твојега неправеднога добитка, који добијаш, и због крви што је у теби.

14. Хоће ли се одржати *срце твоје, или руке твоје хоће ли бити јаке у оне дане кад станем радити с тобом? Ја †Господ рекох, и учинићу. *Језек. 21,12. †Иса. 31,3.

15. Јер ћу те расијати по народима и разасути по земљама, и истријебићу нечистоту твоју из тебе.

16. И бићеш ˇскврнаван собом пред народима, и познаћеш да сам Ја *Господ. ˇобешчашћен *2.Мој. 8,22.

17. Потом дође ми ријеч Господња говорећи:

18. Сине човјечји, дом Израиљев *поста Ми ˇдрождина; сви су мјед и коситер и гвожђе и олово у пећи; дрождина од сребра посташе. *Иса. 1,22. ˇталог

19. Зато овако вели Господ Господ: Што сви ви постасте дрождина, зато, ево, Ја ћу вас скупити у Јерусалиму.

20. Како се скупља сребро и мјед и гвожђе и олово и ˇкоситер усред пећи, те се распали огањ око њега да се истопи, тако ћу вас скупити гњевом својим и јарошћу, и сложивши растопићу вас. ˇкалај

21. Да, скупићу вас, и распалићу око вас огањ гњева својега, и истопићете се усред њега.

22. Како се топи сребро у пећи, тако ћете се ви истопити у њему, и познаћете да сам Ја Господ излио гњев свој на вас.

23. Опет Ми дође ријеч Господња говорећи:

24. Сине човјечји, кажи јој: Ти си земља која се нијеси очистила; неће пасти на те дажд у дан гњева.

25. Пророци њезини сложише се у њој, као лав су, који риче и граби плијен, ждеру душе, отимају благо и драгоцјене ствари, умножавају удовице усред ње.

26. Свештеници њезини преступају *закон Мој и скврне Моје свете ствари, не разликују свето од оскврњенога, и нечисто од чистога не распознају, крију очи своје од Субота мојих, и бивам оскврњен међу њима. *Мал. 2,8.

27. Кнезови су њезини усред ње као вуци, који грабе плијен, прољевајући крв, губећи људе срамотнога добитка ради.

28. И пророци њезини мажу је неваљалијем кречом, виђају таштину и гатају им лаж говорећи: Тако рече *Господ Господ; а Господ не рече. *Језек. 13,6.

29. Народ земаљски вара и отима, и сиромаху и убогоме чини насиље, и дошљаку чини криво.

30. И тражих међу њима који би оправио ограду и стао на ˇпролому преда Ме за ту *земљу, да је не затрем; али не нађох никога. ˇпродор *Јер. 8,16.

31. Зато ћу излити на њих гњев свој, огњем јарости своје истријебићу их, пут њихов обратићу им на главу, говори Господ Господ.

Израиљ и Јуда живе бестидно с идолопоклоницима. Казна за невјерство према Богу.

23. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, бијаху двије жене, кћери једне матере.

3. Оне чињаху блуд у Мисиру, у младости својој чињаху блуд, ондје им пипаше груди, и ондје им згњечише дојке дјевојачке.

4. А имена им бијаху, старијој Ола а сестри јој Олива; оне посташе Моје, и родише синове и кћери. Имена им бијаху Ола Самарији, а Олива Јерусалиму.

5. И ˇОла кад бијаше Моја чињаше блуд, и узбуђиваше се за својим милосницима, Асирцима сусједима, ˇЊен шатор

6. Који ношаху порфиру, и бијаху кнезови и властељи, све лијепи младићи, витезови, који јахаху на коњима.

7. И удари у блудничење с њима, који сви бијаху најљепши између синова асирских, и за којима се год узбуђиваше, скврњаше се о све гадне богове њихове.

8. А ни с Мисирцима не окани се блуда својега, јер спаваху с њом од младости њезине и они јој гњечише дјевојачке дојке и с њом чинише блуд.

9. Зато је дадох у руке милосницима њезинијем, у руке Асирцима, за којима се узбуђиваше.

10. Они открише голотињу њезину, узеше јој синове и кћери, а њу мачем убише; и она изађе на глас међу женама кад судове извршише на њој.

11. А *сестра њезина ˇОлива видећи то узбуђиваше се још горе него она, и блуд њезин бијаше гори од блуда сестре јој.

*Језек. 16,51. ˇМој шатор

12. Узбуђиваше се за Асирцима, кнезовима и властељима, сусједима, красно одјевенијем, витезима који јахаху на коњима и сви бијаху лијепи младићи.

13. И видјех гдје се оскврни, и гдје обје иду једнијем путем.

14. И ова још више чињаше блуд; јер кад би видјела људе ˇнаписане на зиду, ликове *халдејске написане црвенилом,

ˇнасликане *Језек. 16,29.

15. Опасане појасима по бедрима, са шаренијем капама на глави, који сви бијаху на очи као војводе налик на синове вавилонске из земље Халдејске, своје постојбине,

16. Узбуђиваше се за њима чим их виђаше очима својима, и слаше посланике к њима у Халдејску.

17. И Вавилоњани долажаху к њој на постељу љубавну, и скврњаху је блудничењем својим, и пошто би се оскврнила с њима, одвраћаше се душа њезина од њих.

18. И кад откри блудничења своја и откри голотињу своју, одврати се *душа Моја од ње као што се одврати душа Моја од сестре њезине.

*Јер. 15,1.

19. Јер умножи блудничења своја опомињући се дана младости своје кад чињаше блуд у земљи мисирској,

20. И узбуђиваше се за својим милосницима, у којих је тијело као у магарца, и течење као у коња.

21. И тако си се вратила на невањалство младости своје кад ти пипаху груди у Мисиру ради дјевојачких дојака твојих.

22. Зато, Оливо, овако вели Господ Господ: Ево, Ја ћу подигнути милоснике твоје на те, оне од којих се одвратила душа твоја, и довешћу их на те отсвуда,

23. Вавилоњане и све Халдејце, Фекођане и Сојане и Којане, све Асирце с њима, лијепе младиће, кнезове и властеље све, витезове и људе чувене, који сви јашу на коњима.

24. И доћи ће на те с колима и с колицима и с точковима и с мноштвом народа, и опколиће те са штитовима и штитићима и шљемовима; и њима ћу дати суд да ти суде својим судом.

25. И ставићу ревност своју теби насупрот, те ће радити с тобом гњевно, нос и уши отсјећи ће ти, и што те остане пашће од *мача, и узеће синове твоје и кћери твоје, и што те остане прождријеће огањ.

*Језек. 24,21.

26. И свући ће с тебе хаљине, и узеће красни *накит твој.

*Језек. 16,39.

27. Тако ћу учинити крај ˇгрдилу твојему и твојему блуду у земљи мисирској, те нећеш подигнути очију својих к њима и нећеш се више сјећати Мисираца.

ˇзлу

28. Јер овако вели *Господ Господ: Ево, Ја ћу те дати у руке онима на које мрзиш, у руке онима од којих се одвратила душа твоја.

*Јер. 21,7.

29. И они ће радити с тобом непријатељски, и узеће сву муку твоју, и оставиће те голу, нагу, те ће се открити голотиња блудничења твога, и грдило твоје и блудничење твоје.

30. То ћу ти учинити што си блудничила са народима, што си се оскврнила о њихове гадне богове.

31. Путем сестре своје ишла си, зато ћу дати *чашу њезину теби у руку.

*Јер. 25,15.

32. Овако вели *Господ Господ: Чашу сестре своје испићеш дубоку и широку, бићеш потсмијех и руг, јер чаша много ˇбере.

*5.Мој. 28,37. ˇзахвата

33. Напунићеш се пијанства и жалости чашом пустошења и затирања, чашом *сестре своје Самарије.

*Језек. 23,31.

34. И испићеш је и исциједити, и разбићеш је, и груди ћеш своје изранити, јер Ја рекох, говори Господ Господ.

35. Зато овако вели Господ *Господ: Што си Ме заборавила и бацила Ме за леђа своја, зато и ти носи ˇгрдило своје и блудничења своја.

*Јер. 3,21. ˇзло

36. Потом рече ми Господ: Сине човјечји, хоћеш ли судити Оли и Оливи? Покажи им гадове њихове,

37. Да су чиниле *прељубу и да је крв на рукама њиховијем и да су чиниле пре-

љубу с гаднијем боговима својим и водиле кроз огањ синове своје које су Ми родиле, да их прождере. *Језек. 16,38.

38. Још и ово Ми чинише: Скврнише Светињу Моју у исти дан, и *Суботе Моје ˢпрзнише. *Језек. 22,8. ˢкваришe

39. Јер заклавши синове своје гаднијем боговима својим долазише у *Светињу Моју истога дана да је оскврне; и гле, тако чинише усред дома Мојега. *Језек. 44,7.

40. И још слаше по људе да би дошли издалека, и они, чим посланик би послан к њима, гле, одмах долазише, и њих ради си се купала, мазала очи своје и китила си се накитом.

41. И сједала си на красан одар, пред којим бијеше сто постављен, и на њ си метала кад Мој и *уље Моје. *Језек. 16,18.

42. И бијаше ондје вика веселога мноштва, и осим људи из гомиле довођаху Савеје из пустиње, који им метаху наруквице на руке и красне вијенце на главе.

43. И рекох за остарјелу у блудничењу: Још ће чинити блуд.

44. И долажаху к њој као што иду к жени блудници; тако долажаху к Оли и Оливи, женама неваљалијем.

45. Зато ће им праведни људи судити као што се суди женама прељубочиницама и као што се суди онима које проливају крв; јер су прељубочинице и крв је на рукама њиховијем.

46. Зато овако говори Господ Господ: Довешћу на њих људство, и даћу их да се злоставе и оплијене.

47. И људство ће их засути камењем, и исјећи ће их *мачевима својим; синове ће њихове и †кћери њихове побити, и куће ће њихове спалити огњем.

*Језек. 16,40. †Језек. 24,21.

48. И тако ћу укинути неваљалство у земљи, и научиће се све жене да не раде по вашем неваљалству.

49. И положиће ваше неваљалство на вас, и носићете гријехе гаднијех богова својих, и познаћете да сам Ја Господ Господ.

Слика разорења Јерусалима:
Лонац на ватри и смрт Језекиљеве жене.

24. Потом године девете, десетога мјесеца, десетога дана, дође ми *ријеч Господња говорећи: *Језек. 26,1.

2. Сине човјечји, запиши име овога дана, овога истога дана; у тај дан дође цар вавилонски на Јерусалим.

3. И кажи причу томе дому одметничком, и реци им: Овако вели Господ Господ: Пристави лонац, пристави, и налиј у њ воде.

4. Сложи у њ дијелове, све добре дијелове, стегно и плеће, и напуни га најбољих костију.

5. Узми најбоље из стада, и наложи кости испод њега, и узвари добро да се и кости раскухају у њему.

6. Јер овако вели Господ Господ: Тешко граду крвничком, лонцу, на коме стоји загоријел, с којега неће да сиђе загоријел; повади дио по дио; ждријеб да се не баци за њ.

7. Јер је крв његова усред њега; на го камен метну је, не проли је на земљу да се покрије прахом.

8. Распаливши гњев да учиним освету, метнућу крв његову на го камен да се не покрије.

9. Зато овако вели Господ Господ: Тешко граду крвничком, и Ја ћу наложити велик огањ.

10. Нанеси дрва, и распали огањ, нека се искува месо, зачини коријењем, и кости нека изгоре.

11. Метни га празна на живо угљевље да се угрије и изгори мјед његова и да се стопи у њему нечистота његова и да нестане загоријели његове.

12. Лажима досадио ми је; зато неће изаћи из њега многа загоријел његова; у огањ ће загоријел његова.

13. У нечистоти је твојој грдило твоје; јер сам те чистио, али се ти не очисти; нећеш се више чистити од нечистоте своје, докле не намирим *гњев свој над тобом.

*Језек. 5,13.

14. Ја *Господ говорих; доћи ће, и извршићу; нећу одустати нити ћу жалити

нити ћу се раскајати, по путовима твојим и по дјелима твојим судиће ти, говори Господ Господ. *Језек. 5,11.

15. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

16. Сине човјечји, ево Ја ћу ти узети жељу очију твојих злом, али не тужи ни плачи, нити суза рони.

17. Немој уздисати, не жали како бива за мртвијем, метни капу на главу, и обућу своју обуј на ноге, и уста својих немој покрити и хљеба ничијега не једи.

18. И говорих ујутру народу, а увече ми умрије жена; и сјутрадан учиних како ми бјеше заповјеђено.

19. И рече ми народ: Хоћеш ли нам казати шта нам је то што радиш?

20. И одговорих им: Дође ми ријеч Господња говорећи:

21. Реци дому Израиљеву: Овако вели Господ *Господ: Ево, Ја ћу оскврнити Светињу своју, величанство силе ваше, жељу очију ваших и што је мило души вашој; и синови ће ваши и кћери ваше које остависте пасти од мача. *Псал. 27,4.

22. И чинићете како Ја чиним: Уста нећете покрити и хљеба ничијега нећете јести;

23. И капе ће вам бити на главама и обућа на ногама; нећете тужити ни плакати, него ћете са *безакоња својих ˇчиљети и уздисаћете један за другим.

*3.Мој. 26,39. ˇмалаксавати

24. И Језекиљ ће вам бити знак: Чинићете све што он чини; кад то дође, познаћете да сам Ја *Господ Господ. *Језек. 20,44.

25. А ти, сине човјечји, у онај дан кад им узмем силу њихову, радост славе њихове, жељу очију њиховијех и за чим тежи душа њихова, синове њихове и кћери њихове,

26. У тај дан ко утече, неће ли доћи к теби да ти донесе глас?

27. У тај ће се дан отворити уста твоја према оном ко утече, и говорићеш и нећеш више бити нијем; и бићеш им знак, и они ће познати да сам Ја Господ.

Прорицање о пропасти синова Амоновијех, Моаваца, Едомаца и Филистеја.

25. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, окрени лице своје према синовима Амоновијем и пророкуј на њих.

3. И реци синовима Амоновијем: Чујте ријеч Господа Господа; овако вели Господ Господ: Што си говорио: Аха за Светињу Моју, што се оскврни, и за земљу Израиљеву, што опустје, и за дом Јудин, што отиде у ропство;

4. Зато, ево, Ја ћу те дати у насљедство источнијем народима, иградиће у теби дворове себи, и начиниће себи колибе у теби; они ће јести плодове твоје и пити млијеко твоје.

5. И од Раве ћу начинити обор камилама и од земље синова Амоновијех тор овчји, и познаћете да сам Ја Господ.

6. Јер овако вели Господ Господ: Што си пљескао рукама и лупао ногом и веселио се из срца што си опустошио сву земљу Израиљеву,

7. Зато, ево, Ја ћу дигнути руку своју на те, и даћу те народима да те пលијене, и истријебићу те између народа и затрћу те између земаља, и искоријенићу те, и познаћеш да сам Ја Господ.

8. Овако вели Господ Господ: Што говори Моав и Сир: Ето, дом је Јудин као сви народи;

9. Зато, ево, Ја ћу отворити страну Моавову од градова, од градова на међи, красну земљу Вет-Јесимотску, Валмеонску и Киријатајимску,

10. Народима источнијем иза земље синова Амоновијех, и даћу им је у насљедство да нема спомена синовима Амоновијем међу народима.

11. И на Моавцима ћу извршити своје судове, и познаће да сам Ја Господ.

12. Овако вели *Господ †Господ: Што се ‡Едом освети дому Јудину и тешко скриви осветивши им се,

*Авд.1. †Псал. 137,7. ‡Језек. 32,29.

13. Зато овако вели Господ Господ: Дигнућу руку своју на Едомску и истријебићу из ње и људе и стоку, и обратићу је у пустош, од Темана до Дедана пашће од мача.

14. И осветићу се Едомцима руком народа својега Израиља, и учиниће с Едомцима по гњеву мојему и по јарости мојој, и познаће моју освету, говори Господ Господ.

15. Овако вели Господ *Господ: Што Филистеји радише из освете, и осветише се радујући се из срца и потирући из старе мржње, *Амос 1,6.

16. Зато овако вели Господ Господ: Ево Ја ћу дигнути руку своју на Филистеје, и истријебићу Херетеје, и потрћу остатак од приморја.

17. И учинићу на њима велику освету карањем гњевнијем, и познаће да сам Ја *Господ кад извршим освету своју на њима. *Језек. 6,7.

Прорицање о разорењу
града Тира.

26. А једанаесте године првога дана првога мјесеца дође ми *ријеч Господња говорећи: *Језек. 30,20.

2. Сине човјечји, што Тир говори за Јерусалим: Ха, ха, разбише се врата народима, обратише се к мени, напунићу се кад опустје;

3. Зато овако вели Господ Господ: Ево Мене на те, Тире, и довешћу многе народе на те као да бих довео море с валима његовијем.

4. И они ће обалити зидове тирске и куле у њему раскопати, и омешћу прах његов и претворићу га у го камен.

5. И постаће мјесто да се разастиру мреже усред мора, јер Ја говорих, вели Господ Господ, и биће ⁾грабеж народима. ⁾плен

6. И кћери његове по пољу изгинуће од мача, и познаће да сам Ја Господ.

7. Јер овако вели Господ Господ: Ево, Ја ћу довести на Тир Навуходоносора цара вавилонскога са сјевера, цара над царевима, с коњима и с колима и с коњицима и с војскама и многим народом.

8. Кћери твоје по пољу побиће мачем, и начиниће према теби куле, и ископаће опкопе према теби, и подигнуће према теби штитове.

9. И намјестиће убојне справе према зидовима твојим, и развалиће куле твоје оружјем својим.

10. Од мноштва коња његовијех покриће те прах, од праске коњика и точкова и кола затрешће се зидови твоји, кад стане улазити на твоја врата као што се улази у град испроваљиван.

11. Копитама коња својих изгазиће све улице твоје, побиће народ твој мачем, и ступови силе твоје попадаће на земљу.

12. И поплијениће благо твоје и разграбити ⁾трг твој, и развалиће зидове твоје и лијепе куће твоје разорити, и камење твоје и дрва твоја и прах твој бациће у воду. ⁾робу

13. И прекинућу јеку пјесама твојих, и *глас китара твојих неће се више чути. *Откр. 18,22.

14. И учинићу од тебе го камен, бићеш мјесто гдје се разастиру мреже, нећеш се више сазидати; јер Ја Господ говорих, вели Господ Господ.

15. Овако вели *Господ Господ Тиру: Неће ли се задрмати острва од праске падања твојега, кад зајаучу рањеници, кад покољ буде у теби? *Језек. 31,15.

16. Сви ће кнезови морски сићи с *пријестола својих и скинуће са себе плаштове и свући са себе везене хаљине, и обући ће се у страх; сједеће на †земљи, и дрхтаће сваки час и чудити се теби. *Јона 3,6. †О Јову 2,13.

17. И нарицаће за тобом и говориће ти: Како пропаде, славни граде, у коме живљаху поморци, који бијаше јак на мору, ти и становници твоји, који страх задаваху свјема који живљаху око тебе.

18. Сад ће уздрхтати острва кад паднеш, и смешће се острва по мору од пропасти твоје.

19. Јер овако вели Господ Господ: Кад те учиним пустијем градом, као што су градови у којима се не живи, кад пустим на те бездану, и велика те вода покрије,

20. И кад те свалим с онима који слазе у ⁾јаму к прошлом народу, и намјестим те на најдоњим крајевима *земље, у пустињи старој с онима који слазе у јаму, да

се не живи у теби, тада ћу опет поставити славу у земљи живијех. ˒гроб *Језек. 32,18.

21. Учинићу да будеш страхота кад те нестане, и тражиће те и нећеш се наћи довијека, говори Господ Господ.

Нарицање за Тиром.

27. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. И ти, сине човјечји, наричи за Тиром,

3. И реци Тиру, који стоји на уласку морском, који тргује с народима на многим острвима: Овако вели Господ Господ: Тире, ти говораше: Ја сам сасвијем лијеп.

4. Међе су ти у срцу морском; који те зидаше, начинише те сасвијем лијепим.

5. Од јела сенирских градише ти даске, кедре с Ливана узимаше да ти граде стубове.

6. Од храстова васанских градише ти весла, сједишта ти градише од слонове кости и од шимшира с острва китејских.

7. Танко платно мисирско ˒изметано разапињао си да су ти једра; порфиром и скерлетом с острва елиских покривао си се.

˒везено

8. Становници сидонски и арвадски бијаху ти веслари; мудраци твоји, Тире, што бијаху у теби, бијаху ти крмари.

9. Старјешине и мудраци гевалски оправљаху у теби што би ти се покварило; све лађе морске и лађари бијаху у теби тргујући с тобом.

10. Персијанци и *Лудеји и †Путеји бијаху у војсци твојој твоји војници; штитове и шљемове вјешаху у теби; они те украшаваху. *Јер. 46,9. †Језек. 30,5.

11. Синови арвадски с твојом војском бијаху на зидовима твојим унаоколо, и Гамадеји бијаху у кулама твојим, штитове своје вјешаху на зидовима твојим унаоколо, они ти довршаваху љепоту.

12. Тарсис трговаше с тобом многим свакојаким благом; са сребром, с гвожђем, с ˒коситером и с оловом долажаху на сајмове твоје. ˒калајем

13. *Јаван, Товел и Месех бијаху твоји трговци; с душама људским и судима мједенијем долажаху на сајмове твоје. *1.Днев. 1,5.

14. А који су од дома Тогармина, с коњима и коњицима и мазгама долажаху на сајмове твоје.

15. Синови Деданови бијаху трговци твоји, многих острва трговина бијаше у твојим рукама; кости слонове и дрво ˒евеново доношаху ти у промјену. ˒абоносово

16. Сирија трговаше с тобом мноштвом дјела твојих, долажаше на сајмове твоје са смарагдом и порфиром и ˒узводом и танким платном, и коралом и ахатом.

˒платно проткано свилом

17. Јуда и *земља Израиљева бијаху твоји трговци, долажаху на сајмове твоје са пшеницом минитском и финичком и медом и уљем и балсамом. *Дјела 12,20.

18. Дамаск трговаше с тобом мноштвом дјела твојих, мноштвом свакога блага, вином хелвонским и бијелом вуном.

19. И Дан и *Јаван и Мосел долажаху на сајмове твоје; урађено гвожђе и ˒касију и цимет мијењаху с тобом.

*Језек. 27,13. ˒тропско дрво

20. Дедан трговаше с тобом скупоцјенијем простиркама за кола.

21. Арапи и сви кнезови кидарски трговаху с тобом; с јагањцима и овновима и јарцима долажаху на сајмове твоје.

22. Трговци *савски и рамски трговаху с тобом; долажаху на сајмове твоје са свакојаким мирисима и свакојаким драгим камењем и златом. *Псал. 72,10.

23. Харан и Кана и Еден, трговци савски, Асур и Хилмад трговаху с тобом.

24. Ти трговаху с тобом свакојаким стварима, порфиром и узводом и ковчезима богатијех накита, који се свезиваху ужима и бијаху од кедра.

25. Лађе *тарсијске бијаху прве у твојој трговини, и ти бијаше препун и веома славан у срцу морском. *Псал. 48,7.

26. Веслари твоји одвезоше те на пучину; вјетар источни разби те усред мора.

27. Благо твоје и сајмови твоји, трговина твоја, лађари твоји и крмари твоји и који оправљаху кварне *лађе твоје, и трговци твоји и сви војници твоји и сав народ што бјеше у теби пашће у срце мору кад ти пропаднеш. *Језек. 27,9.

28. Од вике твојих крмара усколебаће се вали морски.

29. И изаћи ће из *лађа својих сви веслари, лађари, сви крмари морски, и стаће на земљу. *Откр. 18,17.

30. И повикаће за тобом иза гласа и ридати горко, и посуће прахом главе своје и по пепелу ће се ваљати.

31. И за тобом ће се начинити ˅ћелави, и припасаће костријет, и плакаће за тобом горко из срца, и горко ће ридати. ˃обријати главе

32. И за тобом ће запијевати у жалости својој и нарицаће за тобом: ко је био као Тир, оборени усред мора?

33. Кад излажаху ˅тргови твоји из мора,ситио си многе народе, мноштвом својега богатства и трговине своје обогаћавао си цареве земаљске. ˃роба

34. Кад те разби море на дубокој води, трговина твоја и сав народ твој у теби паде.

35. Сви острвљани препадоше се од тебе, и *цареви њихови уздрхташе се и пребліједише у лицу. *Језек. 32,10.

36. Трговци по народима зазвиждаше над тобом: Постао си страхота, и неће те бити довијека.

Прорицање пропасти тирскога кнеза.
Пад Сидона. Израиљева
поузданост и мир.

28. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, реци кнезу тирскоме: Овако вели Господ Господ: Што се понесе срце твоје, те велиш: Ја сам бог, сједим на пријестолу божјем усред мора; а човјек си а не Бог и изједначујеш срце своје са срцем Божјим;

3. Ето мудрији си од ˅Данила, никаква тајна није сакривена од тебе; ˃пророка Данила

4. Стекао си благо мудрошћу својом и разумом својим, и насуо си злата и сребра у ризнице своје;

5. Величином мудрости своје у трговини својој умножио си благо своје, те се понесе срце твоје благом твојим;

6. Зато овако вели Господ Господ: Што изједначујеш срце своје са срцем Божјим,

7. Зато, ево, Ја ћу довести на тебе иностранце најљуће између народа, и они ће истргнути мачеве своје на љепоту мудрости твоје, и убиће свјетлост твоју.

8. Свалиће те у јаму, и умријећеш усред мора смрћу побијенијех.

9. Хоћеш ли пред крвником својим казати: Ја сам бог, кад си човјек а не бог у руци онога који ће те убити?

10. Умријећеш смрћу необрезанијех од руке туђинске; јер Ја рекох, говори *Господ Господ. *Језек. 31,18.

11. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

12. Сине човјечји, наричи за царем тирским, и реци му: Овако вели *Господ Господ: ти си печат савршенства, пун си мудрости, и сасвијем си лијеп. *Језек. 27,3.

13. Био си у *Едему врту Божјем; покривало те је свако драго камење: сард, топаз, дијамант, хрисолит, оникс, јаспис, сафир, карбункул, смарагд и злато; онај дан кад си се родио начињени ти бише бубњи твоји и свирале. *1.Мој. 2,8.

14. Ти си био херувим, помазан да заклањаш; и Ја те поставих; ти бијеше на светој гори Божијој, хођаше посред камења огњенога.

15. Савршен бијеше на путевима својим од дана кад се роди докле се не нађе безакоње на теби.

16. Од мноштва трговине своје напунио си се изнутра насиља, и гријешио си; зато ћу те бацити као нечистоту с горе Божје, и затрћу те између камења огњенога, херувиме заклањачу!

17. Срце се твоје понесе љепотом твојом, ти поквари мудрост своју свјетлошћу својом; бацићу те на земљу, пред цареве ћу те положити да те гледају.

ЉЕПОТА

18. Од мноштва безакоња својега, од неправде у трговини својој осврнио си светињу своју; зато ћу извести *огањ испред тебе, који ће те прождријети, и обратићу те у пепео на земљи пред свјема који те гледају. *Амос 1,10.

19. Сви који те познају међу народима препашће се од тебе; бићеш страхота, и неће те бити довијека.

20. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

21. Сине човјечји, окрени лице своје према *Сидону, и пророкуј против њега, *Иса. 23,4.

22. И реци: Овако вели *Господ Господ: Ево Ме на тебе, Сидоне, и прославићу се усред тебе, и познаће се да сам Ја Господ, кад извршим судове на њему и посветим се у њему. *2.Мој. 14,4.

23. И послаћу помор у њ, и крв на улице његове, и побијени ће падати усред њега од мача, који ће навалити на њих са свијех страна, и познаће да сам Ја Господ.

24. И неће више бити дому Израиљеву трн који боде ни жалац који задаје бол више од свијех сусједа њиховијех, који их плијене; и познаће да сам Ја *Господ Господ. *Исус Н. 23,13.

25. Овако вели Господ Господ: Кад скупим дом Израиљев из народа међу које су расијани, и посветим се у њима пред народима и населе се у својој *земљи коју дадох слузи својему Јакову, *Ос. 1,11.

26. Тада ће живјети у њој без страха, и градиће куће, и садиће винограде, и живјеће без страха кад извршим судове на свјема који их плијенише са свијех страна, и познаће да сам Ја Господ Бог њихов.

О пропасти Мисира.

29. Године десете, десетога мјесеца, дванаестога дана, дође ми ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, окрени лице своје према фараону цару мисирском, и пророкуј против њега и против свега Мисира.

3. Говори и реци: Овако вели Господ Господ: Ево Ме на те, фараоне царе мисирски, змају велики што лежиш усред ријека својих, који рече: Моја је ријека; ја сам је начинио себи.

4. Зато ћу ти метнути у чељусти удицу, и учинићу да се рибе у ријекама твојим нахватају на крљушти твоје; и извући ћу те из ријека твојих и све рибе из ријека твојих нахватане на крљушти твоје.

5. И оставићу у пустињи тебе и све рибе из твојих ријека, и пашћеш на земљу и нећеш се покупити ни сабрати, звијерима земаљским и птицама небеским даћу те да те једу.

6. И сви ће становници мисирски познати да сам Ја Господ; јер су штап од трске дому Израиљеву.

7. Кад те ухватише у руку, ти се сломи и расијече им све раме; а кад се наслонише на те, ти се преби и прободе им сва бедра.

8. Зато овако вели Господ Господ: Ево, Ја ћу пустити на те мач, и истријебићу из тебе људе и стоку.

9. И земља ће се мисирска опустошити и бити пуста, и познаће се да сам Ја Господ, јер ти рече: Моја је ријека, и ја сам је начинио.

10. Зато ево Ме на тебе и на *ријеке твоје, и обратићу земљу мисирску у пустош и саму пустињу, од куле синске до међе етиопске. *Језек. 30,12.

11. Неће прелазити преко ње ногом својом човјек, нити ће живинче ногом својом прелазити преко ње, и неће се живјети у њој четрдесет година.

12. И учинићу од земље мисирске пустош међу земљама опустошеним, и *градови ће њезини међу пустијем градовима бити пустош четрдесет година, и расијаћу †Мисирце међу народе и разасућу их по земљама. *Језек. 30,7. †Језек. 30,23.

13. Јер овако вели *Господ †Господ: Послије четрдесет година скупићу Мисирце из народа у које буду расијани. *Јер. 46,25. †Иса. 19,23.

14. И повратићу *робље мисирско, и довешћу их опет у †земљу ›Патрос, на постојбину њихову, и ондје ће бити мало царство. *Језек. 16,53. †Језек. 17,13. ›Горњи Египат

15. Мало ће бити мимо остала царства, нити ће се више уздигнути над народе, јер ћу их смањити да не владају народима.

16. И неће више бити дому Израиљеву узданица да напомиње *безакоње кад би гледали за њима; и познаће да сам Ја Господ Господ. *Језек. 21,28.

17. А двадесет седме године, првога мјесеца, првога дана, дође ми ријеч Господња говорећи:

18. Сине човјечји, Навуходоносор цар вавилонски зададе војсци својој тешку службу против Тира; свака глава оћелави и свако се раме одрије, а плате не би ни њему ни војсци његовој од Тира за службу којом служише против њега.

19. Зато овако вели *Господ †Господ: Ево Ја дајем Навуходоносору цару вавилон-

ском ‡земљу мисирску, и он ће одвести народ и однијети плијен и пограбити ➔грабеж, и то ће бити плата његовој војсци.

*Иса. 19,4. †Језек. 30,10. ‡Јер. 43,11. ➔плијен

20. За труд којим се трудио око тога дадох му *земљу мисирску, јер се за Ме трудише, говори Господ Господ. *Јер. 25,9.

21. У онај ћу дан учинити да нарасте рог дому Израиљеву, и теби ћу отворити уста међу њима, и знаће да сам Ја *Господ.

*1.Мој. 18,17.

Навуходоносор руши моћ Мисира, савезника и цара.

30. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, пророкуј и реци: Овако вели Господ Господ: Ридајте: Јаох дана!

3. Јер је близу дан, близу је дан Господњи, облачан дан, вријеме народима.

4. И мач ће доћи на Мисир, и страх ће бити у Етиопској, кад стану падати побијени у Мисиру, кад се зароби мноштво његово и раскопају се темељи његови.

5. Етиопљани и Путеји и Лудеји и сва мјешавина и Хувеји и синови земаља међу којима је вјера, пашће с њима од мача.

6. Овако вели Господ: Пашће који подупиру Мисир, и понос силе његове обориће се, од Мигдола до куле синске пашће у њему, говори Господ Господ.

7. И биће пусти међу пустијем земљама, и градови ће његови бити међу пустијем градовима.

8. И познаће да сам Ја Господ кад запалим огањ у Мисиру и сви се помоћници његови сатру.

9. У онај ће дан изаћи посланици од мене на лађама да уплаше Етиопску безбрижну, и биће међу њима страх велик као дана мисирскога; јер ево, иде.

10. Овако вели *Господ Господ: Погубићу мноштво мисирско руком Навуходоносора цара вавилонскога. *Језек. 29,19.

11. Он и народ његов с њим, најљући између народа, биће доведени да затру земљу, и извући ће *мачеве своје на Мисир и напуниће земљу побијенијех. *Језек. 28,7.

12. И исушићу ријеке, и предаћу земљу у руке злијем људима; и опустићу земљу и што је у њој руком туђинском. Ја Господ говорих.

13. Овако вели *Господ †Господ: И гадне ћу богове потрти, и истријебићу ликове у Нофу и неће више бити кнеза из земље ‡мисирске, и пустићу страх у земљу мисирску. *Зах. 13,2. †Иса. 19,16. ‡Зах. 10,11.

14. И опустошићу *Патрос, и упалићу Соан, и извршићу суд на Нову. *Језек. 29,14.

15. И излићу гњев свој на Син, град мисирски, и истријебићу људство у Нову.

16. Кад запалим огањ у Мисиру, љуто ће се узмучити Син, и Нов ће се распасти, и ➔Ноф ће бити у тјескоби сваки дан.

➔Мемфис

17. Младићи авински и пивесетски пашће од мача, а дјевојке ће отићи у ропство.

18. И у Тафнису ће помркнути дан кад поломим ондје ➔пријеворнице мисирске и нестане у њему поноса силе његове; облак ће га покрити; а кћери ће његове отићи у ропство. ➔резе

19. И извршићу судове на Мисиру, и они ће познати да сам Ја Господ.

20. Опет једанаесте године, првога мјесеца, седмога дана, дође ми *ријеч †Господња говорећи: *Језек. 31,1. †Језек. 32,1.

21. Сине човјечји, сломих мишицу фараону цару мисирском, и ето неће се завити да се лијечи, неће се метнути завој нити ће се завити да би се окријепила и могла држати мач.

22. Зато овако вели *Господ Господ: Ево Ме на фараона †цара мисирскога, и сломићу му мишице, и здраву и сломљену, и избићу му мач из руке.

*Псал. 37,17. †2.О цар. 24,7.

23. И расијаћу *Мисирце по народима, и разасућу их по земљама. *Језек. 29,12.

24. И укријепићу мишицу цару вавилонском, и даћу му у руку свој мач, и поломићу мишице фараону, и јечаће пред њим као што јечи човјек рањен на смрт.

25. Да, укријепићу мишице *цару вавилонском, а фараону ће мишице клонути, и познаће се да сам Ја Господ, кад дам мач свој у руку цару вавилонском да њим замахне на земљу мисирску. *Јер. 44,30.

26. И расијаћу Мисирце међу народе и разасућу их по земљама, и познаће да сам Ја Господ.

Фараон мора као и цар асирски да пропадне.

31. А једанаесте године, трећега мјесеца, првога дана, дође ми *ријеч †Господња говорећи:

*Језек. 32,1. †Језек. 32,17.

2. Сине човјечји, кажи фараону цару мисирском и народу његову: На што си налик у величини својој?

3. Ето, Асирац бјеше кедар на Ливану, лијепијех грана и дебела хлада и висока раста, којему врхови бијаху међу густијем гранама.

4. Вода га одгоји, бездана га узвиси; она ријекама својим тецијаше око његова стабла и пушташе потоке своје к свијем дрветима пољским.

5. Зато раст његов надвиси сва дрвета пољска, и умножише се гране његове, и од мноштва воде раширише се ˅одводе његове кад их пушташе.

˃грана која расте непосредно из дебла

6. На гранама његовијем вијаху гнијезда све птице небеске, и под гранама његовијем све звијери пољске лезијаху се, и у хладу његову сјеђаху сви велики народи.

7. И бијаше лијеп величином својом и дужином грана својих, јер му коријен бијаше код велике воде.

8. Кедри у врту Божијем не могаху га заклонити, јеле не могаху се изједначити с његовијем гранама, и јавори не бијаху као огранци његови; ниједно дрво у врту Божијем не бјеше на љепоту тако као он.

9. Учиних га лијепа мноштвом грана да му завиђаху сва дрвета едемска што бијаху у врту Божијем.

10. Зато овако вели *Господ Господ: Што је висок нарастао, и дигао врх свој међу густе гране, и †срце се његово понијело висином његовом,

*Јак. 4,6. †2.Днев. 25,19.

11. Зато га дадох у руку најсилнијему међу народима да чини с њим што хоће, ˅одвргох га за безбожност његову.

˃одбацих

12. И туђинци, најљући између народа, посјекоше га и оставише га; гране му попадаше по горама и по *свијем долинама, и огранци му се изломише по свијем потоцима на земљи; и сви народи земаљски отидоше из хлада његова и оставише га.

*Језек. 35,8.

13. На изваљеном пању његову станују све птице небеске, и на гранама су његовијем све звијери пољске,

14. Да се не поноси висином својом ниједно дрво крај воде и не диже врха својега међу густе гране, и од свијех што се натапају да се ниједно не узда у се због своје величине; јер су сви предани на смрт, бачени у најдоњи крај *земље међу синове људске с онима који силазе у ˅јаму.

*Језек. 32,18. ˃гроб

15. Овако вели Господ Господ: У који дан сиђе у гроб, учиних жалост, покрих бездану њега ради, и уставих ријеке њезине, и велика вода стаде, и расцвијелих за њим Ливан, и сва дрвета пољска повенуше за њим.

16. Праском падања његова устресох народе, кад га свалих у гроб с онима који слазе у јаму; и утјешише се на најдоњој страни Земље сва дрвета едемска, што је најбоље и најљепше на Ливану, сва што се натапаху.

17. И они сиђоше с њим у гроб к онима што су побијени мачем, и мишица његова, и који сјеђаху у хладу његову међу народима.

18. На које си међу дрветима едемским налик славом и величином? Али ћеш бити оборен с дрветима едемским у најдоњи крај Земље, међу *необрезанима ћеш лежати с онима који су побијени мачем. То је фараон и сав народ његов, говори †Господ Господ.

*Језек. 32,19. †Језек. 28,10.

Мисирци морају као и други народи да сиђу у јаму.

32. Опет дванаесте године, дванаестога мјесеца, првога дана, дође ми *ријеч †Господња говорећи:

*Језек. 31,1. †Језек. 40,1.

2. Сине човјечји, наричи за фараоном царем мисирским, и реци му: Ти си као лавић међу народима и као ˅змај у мору, и пролазиш ријеке своје и мутиш воду ногама својим и газиш по ријекама њезинијем.

˃неман

3. Овако вели Господ Господ: Разапећу ти мрежу своју са збором многих народа, и извући ће те у Мојој мрежи.

4. И оставићу те на земљи, и бацићу те у поље, и пустићу све птице небеске да сједају на те, и наситићу тобом звијери са све земље.

5. И разметнућу месо твоје по горама и напунићу долине гомилама од тебе.

6. И земљу гдје пливаш напојићу крвљу твојом до врх гора, и потоци ће бити пуни тебе.

7. И кад те угасим, застријећу небо, и звијезде на њему помрачити, Сунце ћу заклонити облаком, и Мјесец неће свијетлити свјетлошћу својом.

8. Сва ћу свијетла видјела на небу помрачити за тобом, и пустићу таму на твоју земљу, говори Господ Господ.

9. И устрашићу срце многих народа кад објавим пропаст твоју међу народима, по земљама којих не знаш.

10. И удивићу тобом многе народе, и *цареви ће се њихови згрозити од тебе, кад махнем мачем својим пред њима, и дрхтаће сваки час сваки за живот свој у дан кад паднеш. *Језек. 27,35.

11. Јер овако вели *Господ Господ: Мач †цара вавилонскога доћи ће на те.
*Јер. 46,25. †Јер. 46,26.

12. Мачевима јуначким поваљаћу мноштво твоје, мачевима најљућих између народа; они ће разорити понос Мисиру, и све ће се мноштво његово потрти.

13. И потрћу сву стоку његову покрај великих вода, те их неће више мутити нога човјечија нити ће их папак од какве животиње мутити.

14. Тада ћу стишати воду њихову, и учинићу да потоци њихови теку као уље, говори Господ Господ.

15. Кад опустим земљу мисирску и она буде без свега што је у њој, и побијем све који живе у њој, тада ће познати да сам Ја *Господ. *2.Мој. 7,5.

16. Ово је нарицање што ће се нарицати; тако ће нарицати кћери народне, за Мисиром и за свијем мноштвом његовијем нарицаће, говори Господ Господ.

17. Потом дванаесте године, петнаести дан истога мјесеца, дође ми ријеч Господња говорећи:

18. Сине човјечји, наричи за мноштвом мисирским, и свали њих и кћери јаких народа у ᵌнајдоњи крај *Земље к онима који слазе у јаму. ᵌподземље *Језек. 26,20.

19. Од кога си љепши? Сиђи и ᵌлези с необрезанима. ᵌпочини

20. Пашће посред побијенијех мачем, мач је дат, вуците га и све мноштво његово.

21. Говориће му најхрабрији јунаци исред гроба с помоћницима његовијем, који сиђоше и леже необрезани, побијени *мачем. *Језек. 32,20.

22. Ондје је Асирац и сав збор његов, гробови су му око њега, сви су побијени, пали од мача.

23. Гробови су му у дну јаме, а збор му је око његова гроба; сви су побијени, пали од мача, који задаваху страх *земљи живијех. *Језек. 32,26.

24. Ондје је *Елам и све мноштво његово око његова гроба; сви су побијени, пали од мача, који сиђоше необрезани на најдоњи крај Земље, који задаваху страх земљи живијех; и носе срамоту своју с онима који слазе у јаму. *Јер. 49,34.

25. Међу побијенима намјестише постељу њему и свему мноштву његову, гробови су му око њега, сви су необрезани побијени мачем, који задаваху страх земљи живијех; и носе срамоту своју с онима који слазе у јаму, метнути су међу побијене.

26. Ондје је *Месех, †Товел и све мноштво његово, гробови су му око њега, сви су необрезани побијени мачем, који задаваху страх ‡земљи живијех.
*1.Мој. 10,2. †Језек. 27,13. ‡Језек. 38,2.

27. Али не леже међу јунацима који падоше између необрезанијех, који сиђоше у гроб с оружјем својим, и метнуше мачеве под главе своје, и безакоње њихово лежи на костима њиховијем, ако и бијаху јунаци страшни на земљи живијех.

28. И ти ћеш се сатрти међу необрезанима, и лежаћеш код побијенијех мачем.

29. Ондје је *Едом, цареви његови и сви кнезови његови, који су са силом својом метнути међу побијене мачем; леже међу необрезанима и с онима који сиђоше у јаму. *Језек. 25,12.

30. Ондје су сви кнезови сјеверни и сви Сидонци, који сиђоше к побијенима са страхом својим, стидећи се силе своје; и леже необрезани с онима који су побијени мачем, и носе срамоту своју с онима који сиђоше у јаму.

31. Њих ће видјети фараон, и утјешиће се за свијем мноштвом својим, фараон и сва војска његова, побијени мачем, говори Господ Господ.

32. Јер зададох свој страх *земљи живијех, и фараон ће и све мноштво његово лежати међу необрезанима с онима који су побијени мачем, говори Господ Господ.

*Језек. 32,26.

О дужности духовнијех стражара. Божија доброта и правичност. Глас о разорењу Јерусалима. Нова проповијед и казна.

33. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, говори синовима народа својега, и кажи им: Кад пустим на коју земљу мач, ако народ оне земље узме кога између себе, и поставе га себи за стражара,

3. И он видјевши мач гдје иде на земљу затруби у трубу, и опомене народ,

4. Ако се ко чувши трубу не узме на ум, и мач дошавши погуби га, крв ће његова бити на његовој глави.

5. Јер чу глас трубни, и не узе се на ум, крв ће његова бити на њему; да се узе на ум, сачувао би живот свој.

6. Ако ли стражар видјевши мач гдје иде не затруби у трубу и народ не буде опоменут, а мач дошав погуби кога између њих, тај ће погинути за своје безакоње, али ћу крв његову искати из руке стражареве.

7. И тебе, сине човјечји, тебе поставих стражарем дому Израиљеву; слушај, дакле, ријеч из мојих уста и опомињи их од Мене.

8. Кад речем безбожнику: Безбожниче, погинућеш; а ти не проговориш и не опоменеш безбожника да се прође пута својега; тај ће безбожник погинути за своје безакоње; али ћу крв његову искати из твоје руке.

9. Ако ли ти опоменеш безбожника да се врати са свога пута, а он се не врати са свога пута, он ће погинути за своје безакоње, а ти ћеш сачувати живот свој.

10. Зато ти, сине човјечји, реци дому Израиљеву: Ви говорите овако и кажете: Пријеступи наши и гријеси наши на нама су, и с њих пропадамо; како бисмо живјели?

11. Реци им: Тако био Ја жив, говори *Господ Господ, није ми мило да умре безбожник, него да се врати безбожник са свога пута и буде жив; вратите се, вратите се са злијех путова својих, јер зашто да мрете, доме †Израиљев?

*Језек. 18,3. †Језек. 18,31.

12. Зато ти, сине човјечји, реци синовима народа својега: Праведнога неће избавити *правда његова кад згријеши, и безбожник неће пропасти са безбожности своје, кад се врати од безбожности своје, као што праведник не може с ње живјети кад згријеши. *Језек. 3,20.

13. Кад речем праведнику да ће доиста живјети, а он се поузда у *правду своју па учини неправду, од све правде његове ништа се неће споменути, него ће погинути с неправде своје коју учини. *Језек. 3,20.

14. А кад речем безбожнику: Доиста ћеш погинути, а он се обрати од гријеха својега и стане чинити суд и правду,

15. И врати безбожник залог, и врати што је отео, и стане ходити по уредбама животнијем не чинећи безакоња, доиста ће бити жив, неће умријети.

16. Од свијех гријеха што је згријешио ништа му се неће споменути; чинио је суд и *правду, доиста ће жив бити. *Језек. 18,22.

17. А синови народа твојега говоре: Није прав пут Господњи; а њихов пут није прав.

18. Кад се праведник одврати од правде своје и учини неправду, погинуће с тога.

19. А кад се безбожник одврати од своје безбожности и учини суд и правду, он ће жив бити с тога.

20. А ви говорите: Није прав пут *Господњи. Судићу вам, доме Израиљев, свакоме по путевима његовијем. *Језек. 18,25.

21. А дванаесте године робовања нашега, десетога мјесеца, петога дана дође к мени један који утече из Јерусалима, и рече: Узе се *град. *2.О цар. 25,4.

22. А рука *Господња дође нада ме увече прије него дође онај што утече, и отвори

ми уста докле онај дође к мени ујутру; отворише ми се уста, те више не ˇмучах.

*Језек. 1,3. ˇћутах

23. И дође ми ријеч Господња говорећи:

24. Сине човјечји, који живе у онијем пустолинама у земљи Израиљевој говоре и кажу: Аврам бијаше један, и наслиједи ову земљу; а нас је много; нама је дата ова земља у насљедство.

25. Зато им реци: Овако вели Господ Господ: Једете с крвљу, и очи своје подижете ка гаднијем боговима својим, и крв пролијевате, и хоћете да наслиједите земљу?

26. ˇОпирете се на мач свој, чините гадове, и скврните сваки жену ближњега својега, и хоћете да наслиједите земљу?

ˇослањате

27. Овако им реци: Овако вели *Господ Господ: тако Ја жив био, који су у пустолинама, пашће од мача; и који је у пољу, †звијерима ћу га дати да га изједу; а који су по градовима и по пећинама, од помора ће помријети. *Језек. 14,21. †Језек. 39,4.

28. Тако ћу сасвијем опустити ту *земљу, и нестаће поноса силе њезине, и опустјеће горе Израиљеве да неће нико пролазити.

*2.Днев. 36,21.

29. И они ће познати да сам Ја Господ кад земљу сасвијем опустим за све гадове њихове што чинише.

30. А о теби, сине човјечји, синови народа твојега казују о теби уза зидове и на вратима кућнијем, и говоре један другоме, сваки брату својему, и веле: Ходите и чујте каква ријеч дође од *Господа.

*Иса. 29,13.

31. И долазе к теби као кад се народ скупља, и народ Мој сједа пред тобом, и слуша ријечи твоје, али их не извршује; у устима су им љупке, а срце њихово иде за својим лакомством.

32. И гле, ти си им као љупка пјесма, као човјек лијепа гласа и који добро свира; слушају ријечи твоје, али их не извршују.

33. Али кад то дође, а ево иде, онда ће познати да је био *пророк међу њима.

*Језек. 2,5.

Прорицање о пропасти невјернијех пастира. Обрицање правога пастира из дома Давидова.

34. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, пророкуј против пастира Израиљевијех, пророкуј и реци тијем пастирима: Овако вели Господ Господ: Тешко *пастирима Израиљевијем који напасају сами себе! Не треба ли стадо да напасају пастири? *Јер. 23,1.

3. Претилину једете и вуном се одијевате, кољете товно, стада не напасате.

4. Слабијех не кријепите, и болесне не лијечите, рањене не завијате, одагнане не доводите натраг, изгубљене не тражите, него *силом и жестином господарите над њима. *Зах. 11,16.

5. И распршаше се немајући пастира, и распршавши се посташе храна свијем звијерима пољским.

6. Овце Моје лутају по свијем горама и по свијем високим хумовима; и по свој земљи распршане су овце Моје, и нема никога да пита за њих, никога да их тражи.

7. Зато, пастири, чујте ријеч Господњу:

8. Тако Ја био жив, говори Господ Господ, што стадо Моје поста ˇграбеж, и овце Моје посташе храна свијем звијерима пољским немајући пастира, и пастири Моји не траже стада Мојега, него пастири напасају сами себе, а стада Мојега не напасају;

ˇплијен

9. Зато, пастири, чујте ријеч Господњу:

10. Овако вели Господ Господ: Ево Ме на те пастире, и искаћу стадо своје из њихових руку, и нећу им дати више да пасу стадо, и неће више пастири пасти сами себе, него ћу отети овце своје из уста њиховијех и неће им бити храна.

11. Јер овако вели Господ Господ: Ево Ме, Ја ћу тражити овце своје и гледати их.

12. Као што пастир тражи стадо своје, кад је код оваца својих распршанијех, тако ћу тражити овце своје и отећу их из свијех мјеста куда се распршаше кад бијаше облачно и мрачно.

13. И извешћу их из народа, и покупићу их из земаља, и довешћу их у земљу њихову, и пашћу их на горама Израиљеви-

јем покрај потока и по *свијем мјестима насељенијем у земљи. *Јер. 23,3.

14. На доброј паши пашћу их, и тор ће им бити на високим горама Израиљевијем; ондје ће лежати у добром тору и по обилатој ће паши пасти на горама Израиљевијем.

15. Ја ћу пасти стадо своје, и Ја ћу их одмарати, говори Господ Господ.

16. Тражићу изгубљену, и довешћу натраг одагнану, и рањену ћу завити и *болесну окријепити; а товну ћу и јаку чувати, пашћу их право. *Мар. 2,17.

17. А вама, *стадо Моје, овако говори Господ Господ: Ево Ја ћу судити између †овце и овце, између овнова и јараца. *Зах. 10,3. †Мат. 25,32.

18. Мало ли вам је што пасете на доброј паши, него остатак паше своје газите ногама својим, и што пијете бистру воду, него остатак мутите ногама својим?

19. А Моје овце пасу што ви ногама својим изгазите, и пију што ви замутите ногама својим.

20. Зато овако им вели Господ Господ: Ево Ме, Ја ћу судити између овце дебеле и овце мршаве.

21. Што боковима и раменима отискујете и роговима својим бодете све болесне тако да их разагнасте напоље,

22. Зато ћу избавити стадо своје да не буде више грабеж, и судићу између овце и овце.

23. И подигнућу им једнога пастира који ће их пасти, слугу својега Давида; он ће их пасти и биће им *пастир. *Иса. 40,11.

24. А Ја *Господ бићу им Бог, и слуга Мој Давид †кнез међу њима. Ја Господ рекох. *Лука 1,32. †Језек. 44,3.

25. И учинићу с њима завјет мирни, истријебићу зле *звијери из земље, и они ће живјети у пустињи без страха и спаваће у шумама. *3.Мој. 26,6.

26. И *благословићу њих и што је око горе Моје, и пуштаћу †дажд на вријеме; дажди ће благословни бити. *1.Мој. 12,2. †3.Мој. 26,4.

27. И дрвета ће пољска рађати свој род, и *земља ће рађати свој род; и они ће бити у својој земљи без страха, и познаће да сам Ја †Господ кад поломим палице јарма њихова, и избавим их из руку онијех који их заробише. *Псал. 85,12. †Јер. 30,8.

28. И неће више бити плијен народима, и звијери земаљске неће их јести, него ће живјети без страха и нико их неће плашити.

29. И подигнућу им биљку за славу, и неће више умирати од глади у земљи, нити ће подносити *срамоте од народа. *Језек. 36,15.

30. И познаће да сам Ја Господ Бог њихов с њима, и они, дом Израиљев, да су Мој народ, говори Господ Господ.

31. А ви сте стадо Моје, *овце паше Моје, ви људи, а Ја сам Бог ваш, говори Господ Господ. *Псал. 100,3.

Прорицање о пропасти Едома.

35. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, окрени лице своје према гори Сиру и пророкуј против ње.

3. И реци: Овако вели Господ Господ: Ево Ме на тебе, горо Сире, и дигнућу руку своју на те, и опустићу те сасвијем!

4. Градове ћу твоје опустити, и ти ћеш бити пустош, и познаћеш да сам Ја Господ.

5. Што је у теби вјечно непријатељство, и расипаш синове Израиљеве мачем у невољи њиховој, кад је крај безакоњу њихову,

6. Зато, тако Ја био жив, говори Господ Господ, крви ћу те предати и крв ће те гонити, јер не мрзиш на крв, крв ће те гонити.

7. И обратићу гору Сир сасвијем у пустош, да нико неће долазити ни одлазити.

8. И напунићу горе њезине побијенијех њезинијех; на хумовима твојим и у долинама твојим и по свијем потоцима твојим падаће побијени од мача.

9. Вјечну пустињу начинићу од тебе и градови се твоји неће оправити, и познаћете да сам Ја Господ.

10. Што говориш: Ова два народа и ове двије *земље моје ће бити, и наслиједићемо их, ако и јест Господ био ондје, *Јоило 3,2.

11. Зато, тако Ја жив био, говори Господ Господ, учинићу по гњеву твом и по зави-

сти твојој, с којом си поступала из мржње према њима, и бићу познат међу њима кад ти судим.

12. И познаћеш да сам Ја Господ чуо све твоје хуле које си говорила на горе Израиљеве рекавши: Опустјеше, нама су дане да их једемо.

13. И величасте се супрот Мени устима својим, и множисте на Ме ријечи своје; чуо сам.

14. Овако вели Господ Господ: Кад се сва *Земља стане веселити, тебе ћу опустити.

*Иса. 14,7.

15. Како си се ти веселила насљедству дома Израиљева што опустје, тако ћу и теби учинити: Опустјећеш, горо Сире, и сва *земљо едомска; и познаће се да сам Ја Господ.

*Авд.1.

Избављење Израиља. Обрицање новога срца и благословене земље.

36. Ти, сине човјечји, пророкуј горама *Израиљевијем, и реци: Горе †Израиљеве, чујте ријеч Господњу.

*Језек. 6,2. †Језек. 38,8.

2. Овако вели Господ Господ: Што непријатељ говори за вас: Ха ха, вјечне висине посташе наше насљедство;

3. Зато пророкуј и реци: Овако вели Господ Господ: Што вас пустоше и прождиру са свијех страна, да постанете ˃насљедство осталијем народима, и постасте прича и руг народима,

˃посед

4. Зато, горе Израиљеве, чујте ријеч Господа Господа; овако вели Господ горама Израиљевијем и хумовима, потоцима и долинама, и пустијем развалинама и градовима остављенијем, који посташе ˃грабеж и потсмијех осталијем народима унаоколо,

˃плијен

5. Зато овако вели Господ Господ: У огњу ревности своје говорих против осталијех народа и против све Едомске, што освојише Моју земљу радујући се из свега срца и ругајући се из душе да би је оплијенили.

6. Зато пророкуј за земљу Израиљеву, и реци горама и хумовима, потоцима и долинама: Овако вели Господ Господ: Ево, Ја говорих у ревности својој и у јарости својој; што подносите срамоту од народа,

7. Зато овако вели Господ Господ: Ја подигох руку своју да ће народи што су око вас носити срамоту своју.

8. А ви, горе Израиљеве, пуштаћете гране своје, и род свој носићете народу Мојему Израиљу, јер ће скоро доћи.

9. Јер ево Ме код вас, и гледаћу вас, и бићете рађене и засијеване.

10. И умножићу у вама људе, дом Израиљев свеколики, и *градови ће се населити и пустолине саградити.

*Иса. 61,4.

11. Умножићу у вама људе и стоку, и намножиће се и наплодити, и населићу вас како бијасте прије; и учинићу вам добра више него прије; и познаћете да сам Ја *Господ.

*Јер. 31,27.

12. И довешћу к вама људе, народ свој Израиља, и наслиједиће вас, и бићете им насљедство, и нећете их више затирати.

13. Овако вели Господ Господ: Што вам говоре да сте *земља која прождире људе и затире своје народе,

*4.Мој. 13,33.

14. Зато нећеш више прождирати људе, и народа својих нећеш више затирати, говори Господ Господ.

15. И нећу дати да се више у теби чује *срамота од народа, и руга од народа нећеш више подносити, и нећеш више затирати својих народа, говори †Господ Господ.

*Језек. 34,29. †Језек. 21,33.

16. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

17. Сине човјечји, дом Израиљев живећи у својој *земљи оскврни је својим путем и својим дјелима; пут њихов бијаше пред Мном као нечистота †жене одвојене.

*Јер. 2,7. †3.Мој. 15,19.

18. Зато излих гњев свој на њих због крви коју пролише на *земљу и због гаднијех богова њиховијех, којима је оскврнише.

*Плач 2,1.

19. И расијах их по народима, и разасуше се по земљама; по путевима њиховијем и по дјелима њиховијем судих им.

20. И кад дођоше међу народе, гдје год дођоше оскврнише свето име Моје, а за њих се говораше да су Господњи народ и да су из земље Његове изашли.

21. Али Ми се сажали због светога имена Мојега, које оскврни дом Израиљев у народима у које дође.

22. Зато реци дому Израиљеву: Овако вели *Господ Господ: Нећу вас ради учинити, доме †Израиљев, него ради светога имена својега, које оскврнисте у народима у које дођосте; *5.Мој. 9,5. †Дјела 2,36.

23. И посветићу име своје велико оскврњено у народима, које ви оскврнисте међу њима; и народи ће познати да сам Ја *Господ, говори Господ Господ, кад се посветим у вама пред њима. *Језек. 38,23.

24. Јер ћу вас узети из народа, и покупићу вас из *свијех земаља, и довешћу вас у вашу земљу. *Језек. 34,13.

ПРАШТАЊЕ

25. *И покропићу вас водом чистом, и бићете чисти; Ја ћу вас очистити од свијех нечистота ваших и од свијех гаднијех богова ваших. *Јевр. 10,22.

26. И даћу вам ново *срце, и нов ћу дух метнути у вас, и извадићу камено срце из тијела вашега, и даћу вам срце месно. *Псал. 51,10.

27. И Дух свој метнућу у вас, и учинићу да ходите по Мојим уредбама и законе Моје да држите и извршујете.

28. И наставаћете у *земљи коју сам дао оцима вашим, и бићете Ми народ и Ја ћу вам бити Бог. *Језек. 28,25.

29. И ˅опростићу вас свијех нечистота ваших, и дозваћу жито и умножићу га, и нећу пустити на вас глади. ˃избавићу

30. И умножићу род на дрветима и род на њиви, те нећете више подносити срамоте међу народима због глади.

31. И опоменућете се злијех путева својих и дјела својих која не бјеху добра, и сами ћете себи бити мрски за *безакоња своја и за гадове своје. *3.Мој. 26,39.

32. Нећу вас ради учинити, говори *Господ †Господ; знајте; посрамите се и постидите се путева својих, доме Израиљев. *5.Мој. 9,5. †Дан. 9,19.

33. Овако вели Господ Господ: Кад вас очистим од свијех безакоња ваших, населићу градове, и ˅пустолине ће се опет саградити. ˃развалине

34. И пуста ће се *земља радити, што је била пуста пред сваким који пролажаше. *Јер. 25,9.

35. И рећи ће се: Земља ова што бјеше пуста поста као врт едемски, и градови што бјеху пусти, раваљени и раскопани, утврдише се и населише се.

36. И народи који остану око вас познаће да Ја *Господ саграђујем развањено и засађујем опустјело. Ја Господ рекох, и учинићу. *Језек. 17,24.

37. Овако вели *Господ Господ: Још ће Ме тражити дом Израиљев да им учиним, да их умножим људима као стадо. *Иса. 45,11.

38. Као свето стадо, као стадо у Јерусалиму о празницима њиховијем, тако ће пусти градови бити пуни стада људи, и познаће да сам Ја Господ.

Израиљево васкрсење и уједињење.

37. Рука *Господња дође нада ме, и Господ ме изведе у духу, и постави ме усред поља, које бијаше пуно кости. *Језек. 3,14.

2. И проведе ме покрај њих унаоколо, и гле, бијаше их врло много у пољу, и гле, бијаху врло сухе.

3. И рече ми: Сине човјечји, хоће ли оживјети ове кости? А ја рекох: Господе Господе, Ти знаш.

4. Тада ми рече: Пророкуј за те кости, и кажи им: Сухе кости, чујте ријеч Господњу.

5. Овако говори Господ Господ овијем костима: Гле, Ја ћу метнути у вас дух, и оживјећете.

6. И метнућу на вас жиле, и обложићу вас месом, и навући ћу на вас кожу, и метнућу у вас дух, и оживјећете, и познаћете да сам Ја Господ.

7. Тада стадох пророковати, како ми се заповједи; а кад пророковах наста глас, и гле потрес, и кости се прибираху свака ка својој кости.

8. И погледах, и гле, по њима изиђоше жиле и месо, и озго се кожа навуче; али духа не бјеше у њима.

9. Тада ми рече: Пророкуј духу, пророкуј, сине човјечји, и реци духу: Овако вели Господ Господ: Од четири вјетра дођи, душе, и дуни на ове побијене да оживе.

10. И пророковах, како ми се заповједи и уђе у њих дух, и оживјеше, и стадоше на ноге, бјеше војска врло велика.

11. Тада ми рече: Сине човјечји, ове су *кости сав дом Израиљев; гле, говоре: Посахнуше кости наше и прође надање наше, пропадосмо. *Псал. 141,7.

12. Зато пророкуј, и кажи им: Овако вели *Господ Господ: Ево, Ја ћу отворити гробове ваше, и извешћу вас из гробова ваших, народе Мој, и довешћу вас у †земљу ‡Израиљеву. *Језд. 1,1. †Иса. 26,19. ‡Ос. 1,11.

13. И познаћете да сам Ја Господ, кад отворим гробове ваше, и изведем вас из гробова ваших, народе Мој.

14. И метнућу дух свој у вас да оживите, и населићу вас у вашој земљи, и познаћете да Ја говорим и чиним, говори *Господ. *Зах. 4,6.

15. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

16. Ти, сине човјечји, узми једно дрво, и напиши на њему: *Јуди и синовима †Израиљевијем, ⌄друговима његовијем. Па онда узми друго дрво, и на њему напиши: Јосифу дрво Јефремово и свега дома ‡Израиљева, другова његовијех. *2.Днев. 11,12. †4.Мој. 17,2. ⌄савезницима ‡2.Днев. 11,16.

17. И састави их једно с другим да буду као једно у твојој руци.

18. И кад ти реку синови твога народа говорећи: Хоћеш ли нам казати шта ти је то?

19. Реци им: Овако вели *Господ Господ: Ево, Ја ћу узети дрво Јосифово, што је у Јефремовој руци, и племена Израиљевијех, другова његовијех, и саставићу га с дрветом Јудинијем, и начинићу од њих једно дрво, и биће једно у мојој руци. *Зах. 10,6.

20. И оба дрвета, на којима напишеш, нека ти буду у руци пред њима.

21. И реци им: Овако вели Господ Господ: Ево, Ја ћу узети синове Израиљеве из народа у које отидоше, и сабраћу их отсвуда, и довешћу их у *земљу њихову. *Језек. 36,24.

22. И начинићу од њих један народ у *земљи, на горама Израиљевијем, и један ће цар бити цар свјема њима, нити ће више бити два народа, нити ће више бити раздијељени у два царства. *Јер. 3,18.

23. И неће се више скврнити гаднијем боговима својим ни гнусобама својим нити каквијем пријеступима својим, и избавићу их из *свијех станова њиховијех у којима гријешише, и очистићу их, и они ће Ми бити народ и Ја ћу им бити Бог. *Језек. 20,43.

24. И слуга Мој Давид биће им цар, и сви ће имати једнога Пастира, и ходиће по Мојим законима, и уредбе ће Моје држати и извршавати.

25. И сједјеће у *земљи коју дадох слузи својему Јакову, у којој сједјеше оци ваши; у њој ће сједјети они и синови њихови и синови синова њиховијех довијека, и Давид слуга Мој биће им †кнез довијека. *Иса. 60,21. †Језек. 44,3.

26. И учинићу с њима *завјет мирни, биће вјечан завјет с њима, и утврдићу их и умножићу их, и намјестићу Светињу своју усред њих навијек. *Псал. 89,3.

27. И Шатор ће Мој бити код њих, и Ја ћу им бити Бог и они ће Ми бити народ.

28. И народ ће познати да сам Ја *Господ који посвећујем Израиља, кад Светиња Моја буде усред њих довијека. *Језек. 38,23.

Прорицање о упаду Гога у земљу Израиљеву и о његову полому.

38. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечји, окрени лице своје према Гогу у земљи Магогу, кнезу и глави у Месеху и Товелу; и пророкуј на њ;

3. И реци: Овако вели Господ Господ: Ево Ме на тебе, Гоже, кнеже и главо Месеху и Товелу;

4. И вратићу те натраг, и метнућу ти жвале у чељусти, и извешћу тебе и сву војску твоју, коње и коњике, све добро одјевене, збор велики са штитовима и штитићима, све који мачем машу,

5. С њима Персијанце, Етиопљане и Путеје, све са штитовима и под шљемовима,

6. Гомера и све чете његове, дом Тогармин са сјеверног краја и све чете његове, многе народе с тобом.

7. Приправи све и спреми се ти и све људство твоје, што се сабрало код тебе, и буди им стражар.

8. Послије много времена бићеш похођен, и посљедњих година доћи ћеш у зе-

мљу избављену од мача и сабрану из многих народа, у горе Израиљеве, које бјеху једнако пусте, а они ће изведени из народа сви живјети без страха.

9. И подигнућеш се, и доћи ћеш као бура, бићеш као облак да покријеш земљу ти и све чете твоје и многи народи с тобом.

10. Овако вели Господ Господ: И тада ће ти доћи у срце ствари, и смишљаћеш зле мисли.

11. И рећи ћеш: Идем на *земљу гдје су села, и ударићу на мирни народ који живи без страха, који сви живе у мјестима без зидова и немају ни ˅пријеворница ни врата, *Суд. 18,7. ˃резе

12. Да наплијениш плијена и награбиш грабежа, да посегнеш руком својом на пустиње насељене и на народ сабрани из народа, који се бави стоком и имањем, и живи усред земље.

13. Сава и Дедан и трговци тарсијски и сви лавићи његови казаће ти: Јеси ли дошао да плијениш плијен? Јеси ли скупио људство своје да грабиш ˅грабеж, да однесеш сребро и злато, да узмеш стоку и трг, да наплијениш много плијена? ˃плијен

14. Зато пророкуј, сине човјечји, и реци Гогу: Овако вели Господ Господ: У оно вријеме, кад ће Мој народ Израиљ живјети без страха, нећеш ли знати?

15. И доћи ћеш из свога мјеста, са сјевернога краја, ти и многи народи с тобом, сви јашући на коњима, мноштво велико и војска велика.

16. И подигнућеш се на Мој народ Израиља као облак да покријеш земљу; у посљедње вријеме довешћу те на земљу своју да Ме познаду народи кад се посветим у теби пред њима, Гоже!

17. Овако вели Господ Господ: Нијеси ли ти онај о ком говорих у старо вријеме преко слугу својих, пророка Израиљевијех, који пророковаше у оно вријеме годинама да ћу те довести на њих.

18. А кад дође Гог на земљу Израиљеву, говори Господ Господ, онда ће се подигнути јарост Моја у гњеву Мом.

19. И у ревности својој, у огњу гњева својега говорићу: Доиста, тада ће бити дрхат велики у *земљи Израиљевој. *Језек. 36,5.

20. И *рибе морске и птице небеске и звијери пољске и све што гамиже по земљи, и сви људи по земљи задрхтаће од мене, и горе ће се развалити и врлети попадати, и сви ће зидови попадати на земљу. *Ос. 4,3.

21. И дозваћу на њ мач по свијем горама својим, говори *Господ Господ: Мач ће се свакога обратити на брата његова.

*Суд. 7,22.

22. И судићу му помором и крвљу; и пустићу на њ и на чете његове и на многе народе, који буду с њим, силан дажд, камење од града, огањ и сумпор.

23. И прославићу се и посветићу се и бићу познат пред многим народима, и познаће да сам Ја Господ.

Наставак прорицања о пропасти Гога. Повратак Израиљев.

39. Ти дакле, сине човјечји, пророкуј против *Гога, и реци: Овако вели †Господ Господ: Ево Ме на те, Гоже, кнеже и главо Месеху и Товелу.

*Језек. 38,2. †Језек. 38,3.

2. И вратићу те натраг и водићу те, и извешћу те из сјевернијех крајева и довешћу те на горе Израиљеве.

3. И избићу ти лук твој из лијеве руке, и просућу ти из десне руке стријеле.

4. На горама ћеш Израиљевијем пасти ти и све чете твоје и народи који буду с тобом; птицама, свакојаким птицама крилатијем и звијерима пољским даћу те да те изједу.

5. На пољу ћеш пасти, јер Ја рекох, говори Господ Господ.

6. И пустићу огањ на Магога и на оне који живе на острвима без страха; и познаће да сам Ја Господ.

7. И свето име своје обзнанићу усред народа својега Израиља, и нећу више дати да се скврни свето име Моје, него ће познати народи да сам Ја Господ, Светац у Израиљу.

8. Ево, доћи ће, и збиће се, говори Господ Господ; то је дан за који говорих.

9. Тада ће изаћи становници градова Израиљевијех, и наложиће на огањ и спалиће оружје и штитове и штитиће, лукове

и стријеле, ⌄сулице и копља, и ложиће их на огањ седам година. ⌃танко копље

10. И неће носити дрва из поља, нити ће сјећи у шуми, него ће оружје ложити на огањ, и оплијениће оне који их плијенише, и поотимаће од онијех који од њих отимаше, говори Господ Господ.

11. И у то ћу вријеме дати Гогу мјесто за гроб ондје у Израиљу, долину којом се иде на исток к мору, и она ће стиснути уста путницима; ондје ће бити погребен Гог и све мноштво његово и прозваће се Долина мноштва Гогова.

12. И укопаваће их дом Израиљев седам мјесеци, да би очистили *земљу.

*5.Мој. 21,23.

13. И укопаваће их сав народ, и биће им на славу у онај дан кад се прославим, говори *Господ Господ. *Псал. 126,2.

14. И одвојиће људе који ће једнако ићи по земљи и с онима који пролазе укопавати оне који би остали по земљи да је очисте; послије седам мјесеци тражиће.

15. И проходиће земљу и ићи по њој, и ко види кости људске, начиниће код њих знак, докле их не укопају гробари у Долини мноштва Гогова.

16. А и граду ће бити име Амона; и тако ће очистити земљу.

17. Ти, дакле, сине човјечји, овако говори Господ Господ, реци птицама, свакојаким птицама и свијем *звијерима пољским: Скупите се и ходите, саберите се са свијех страна на жртву моју, коју кољем за вас, на велику жртву на горама Израиљевијем, и јешћете меса и пићете крви; *Иса. 18,6.

18. Јешћете меса јуначкога и пићете крви кнезова земаљских, овнова, јагањаца и јараца и телаца, све угојене стоке *васанске.

*Псал. 22,12.

19. И јешћете претилине да ћете се наситити, и пићете крви да ћете се опити од жртава Мојих што ћу вам наклати.

20. И наситићете се за мојим столом коња и коњика, јунака и свакојаких војника, говори Господ Господ.

21. И пустићу славу своју међу народе, и сви ће народи видјети суд Мој који ћу учинити и Моју руку коју ћу дигнути на њих.

22. И познаће дом Израиљев да сам Ја Господ Бог њихов, од онога дана и послије.

23. И народи ће познати да се за своје безакоње зароби дом Израиљев, што Мени згријешише, те сакрих лице своје од њих, и дадох их у руке непријатељима њиховијем, и сви падоше од мача.

24. По нечистоти њиховој и по пријеступу њихову учиних им и сакрих лице своје од њих.

25. Тога ради овако говори *Господ Господ: Повратићу робље Јаковљево и смиловаћу се свему дому †Израиљеву и ревноваћу за свето име своје,

*Јер. 30,3. †Језек. 37,11.

26. Пошто поднесу срамоту своју и све пријеступе своје, којима Ми преступише, док сјеђаху у својој *земљи без страха и никога не бијеше да их плаши, *3.Мој. 26,5.

27. Кад их доведем натраг из народа и саберем их из земаља непријатеља њиховијех, и посветим се у њима пред многим народима.

28. И познаће да сам Ја *Господ Бог њихов кад одведавши их у ропство међу народе опет их саберем у земљу њихову не оставивши их ниједнога ондје. *Језек. 34,30.

29. И нећу више крити лица својега од њих кад излијем Дух свој на дом Израиљев, говори *Господ Господ. *Иса. 54,8.

Виђење о новом Храму. Његове предње просторије, врата и тријемови.

40. Двадесет пете године робовања нашега, у почетку године, првога мјесеца, десетога дана, четрнаесте године откако се узе *град, исти дан дође нада ме рука †Господња и одведе ме онамо.

*Језек. 33,21. †Језек. 1,3.

2. ⌄Утварама Божјим одведе ме у земљу Израиљеву, и постави ме на гору врло високу, на којој бијаше с југа као саграђен град. ⌃виђењима

3. И одведе ме онамо, и гле, човјек, који на очи бијеше као од мједи, с ужем ланенијем у руци и с трском мјерачком, и стајаше на вратима.

4. И проговори ми тај човјек: Сине човјечји, гледај очима својим и слушај

ушима својим, и узми на ум све што ћу ти показати, јер си доведен овамо да ти покажем; кажи дому Израиљеву све што видиш.

5. И гле, бијеше зид споља око дома, а у руци оном човјеку ˺трска мјерачка од шест лаката, а лакат бијеше с подланице дужи од обичнога; и измјери грађевину у ширину, и бијеше једна трска, и у висину, и бијеше једна трска. ˺око 315 цм

6. Па дође на врата која бијаху према истоку, и изиђе уз басамаке, и измјери један праг вратима, и бијеше у ширину једна трска, и други праг, и бијеше у ширину једна трска;

7. И клијети, и свака бијеше једну трску дуга и једну трску широка; а између клијети бијеше ˺пет лаката; и праг на вратима код тријема на унутрашњим вратима, и бијеше с једне трске. ˺око 225 цм

8. И измјери тријем на вратима унутрашњим, и бијеше једна трска.

9. И измјери тријем на вратима, и бијеше осам лаката; и довратнике им, и бјеху два лакта; а тријем на вратима бијеше изнутра;

10. И клијети код врата према истоку бјеху три амо и три тамо, једне мјере све три, и једне мјере бјеху довратници тамо и амо.

11. И измјери ширину вратима, и бијеше десет ˺лаката, и тринаест лаката бијеше у дужину вратима. ˺1 лакат = 45 цм

12. И пред клијетима бијеше мјеста један лакат, и за један лакат бијеше мјеста с друге стране, и у свакој клијети бијеше шест лаката отуда и шест лаката одовуда.

13. Послије измјери врата од крова једне клијети до крова друге, и бијеше у ширину двадесет и пет лаката, врата према вратима.

14. И начини довратнике од шездесет лаката, и пред довратницима тријем на вратима унаоколо.

15. И од лица врата на која се улази до лица тријема на унутрашњим вратима бијаше педесет лаката.

16. И бијаху прозори на клијетима и на довратницима њиховијем сужени унутра око врата, тако и на тријемовима, прозори бијаху изнутра свуда унаоколо, и по довратницима *палме. *Језек. 40,22.

17. Потом ме уведе у спољашњи тријем, и гле, бијаху клијети и под начињен свуда унаоколо у тријему, тридесет клијети на поду.

18. А тај под покрај врата према дужини врата бијаше нижи под.

19. Потом измјери ширину од лица доњих врата до лица унутрашњега тријема споља, и бијеше сто лаката к истоку и сјеверу.

20. И врата која бјеху к сјеверу на тријему спољашњем измјери у дужину и у ширину;

21. И бијаху три клијети тамо и три амо, и довратници им и тријемови бијаху исте мјере као у првијех врата; педесет лаката бијаше у дужину а у ширину двадесет и пет лаката;

22. И прозори им и тријемови и палме бијаху на мјеру као на вратима која гледају на исток, и иђаше се к њима уз седам басамака, и тријемови бијаху пред њима.

23. И врата од унутрашњега тријема бијаху према вратима сјевернијем и источнијем, и измјери од врата до врата, и бијеше сто лаката.

24. Послије ме одведе к југу, и гле, бјеху врата према југу; и измјери им довратнике и тријемове, и бијеше иста мјера.

25. И бијаху прозори на њима и на тријемовима њиховијем унаоколо као они прозори; педесет лаката бијаше у дужину и двадесет и пет лаката у ширину.

26. И иђаше се к њима уз седам басамака, и тријемови бијаху пред њима, и палме једна отуда а једна одовуда по довратницима.

27. И врата од унутрашњега тријема бијаху према југу; и измјери од врата до врата к југу, и бијеше сто лаката.

28. Тада ме уведе у унутрашњи тријем јужнијем вратима; и измјери јужна врата, и бијеше иста мјера.

29. И клијети њихове и довратници и тријемови бијаху исте мјере, и прозори на њима и на тријемовима унаоколо; педесет лаката бијаше у дужину и двадесет и пет лаката у ширину.

30. И тријемови бијаху унаоколо, двадесет и пет лаката у дужину и пет лаката у ширину.

31. И тријемови им бијаху према спољашњем тријему, и *палме по довратницима, и уз осам басамака иђаше се к њима. *Пјес. 7,7.

32. Потом ме одведе у унутрашњи тријем к истоку, и измјери врата, и бјеше иста мјера;

33. И клијети им и довратници и тријемови бјеху исте мјере; и бјеху прозори на њима и на тријемовима њиховијем унаоколо; у дужину бјеше педесет лаката а у ширину двадесет и пет лаката;

34. И тријемови им бјеху према спољашњем тријему, и палме по довратницима и тамо и амо, и уз осам басамака иђаше се к њима.

35. Потом одведе ме на сјеверна врата и измјери их, и бјеху исте мјере.

36. Тако и клијети им и довратници и тријемови и прозори унаоколо; у дужину педесет лаката а у ширину двадесет и пет лаката.

37. И довратници им бијаху према спољашњем тријему, и палме по довратницима и тамо и амо, и уз осам басамака иђаше се к њима.

38. И клијети с вратима бијаху код довратника тијех врата, ондје се праху *жртве паљенице. *3.Мој. 1,9.

39. А у тријему од врата бијаху два стола с једне стране и два стола с друге стране да се на њима кољу *жртве паљенице и жртве за †пријех и за кривицу; *3.Мој. 5,6. †3.Мој. 6,6.

40. И на страни споља како се улази на сјеверна врата бијаху два стола, и на другој страни у тријему од истијех врата бијаху два стола;

41. Четири стола бјеху с једне стране и четири с друге стране уз врата, осам столова, на којима се клало.

42. А четири стола за жртву паљеницу бјеху од тесанога камена, у дужину подруг лакта, и подруг лакта у ширину а у висину један лакат, и на њима се остављаше оруђе којим клаху жртве паљенице и друге жртве.

43. И унутра бијаху куке с ˅подланице свуда унаоколо, а на столове се меташе месо од жртава. ˅1 подланица = 7,5 цм

44. И споља пред вратима унутрашњим бјеху клијети за пјеваче у унутрашњем тријему; једне бјеху уз врата сјеверна и гледаху према југу а друге бјеху уз јужна врата и гледаху према сјеверу.

45. Тада ми рече: Ове клијети што гледају на југ јесу за свештенике који служе око дома;

46. А оне клијети што гледају на сјевер јесу за свештенике који служе код олтара; то су синови *Садокови, који између синова Левијевих приступају ка Господу да Му служе. *Језек. 43,19.

47. Потом измјери тријем, и бјеше у дужину сто лаката и у ширину сто лаката, четвртаст; и олтар бијаше пред домом.

48. Послије ме одведе у тријем од дома, и измјери довратнике тријему, и бјеше пет лаката отуд и пет лаката одовуд; а врата бјеху широка три лакта отуд и три лакта одовуд;

49. *Дужина тријему бјеше двадесет лаката а ширина једанаест лаката, и уз басамаке се иђаше к њему, и стубови бијаху уз довратнике, један отуд и један одовуд. *1.О Цар. 6,3.

Опис унутрашњости Храма.

41. Послије ме одведе у *цркву, и измјери довратнике, и бјеше шест лаката у ширину отуда и шест лаката у ширину одовуда, према ширини шатора. *Зах. 6,12.

2. А вратима ширина бјеше десет лаката, а стране вратима бјеху од пет лаката отуда и од пет лаката одовуда; потом измјери јој дужину, и бјеше четрдесет лаката, и ширину, и бјеше двадесет лаката.

3. Па уђе унутра и измјери довратнике, и бјеху од два лакта; а врата бјеху од шест лаката, а ширина вратима седам лаката.

4. И измјери дужину ондје, и бјеше двадесет лаката, а ширина двадесет лаката унутра у цркви; и рече ми: Ово је Светиња над светињама.

5. И измјери зид дому, и бјеше шест лаката, и ширина клијети унаоколо у дому бјеше четири лакта.

6. А клијети бијаху по три једна над другом, и бјеше их тридесет, и допираху до зида који бијаше у дому унаоколо за

клијети да их држи, а не држаше их зид од дома.

7. Јер се рашириваше грађевина озго унаоколо за клијети које бијаху око дома озго свуда унаоколо, и зато грађевина бијаше озго шира, и најниже клијети бијаху озго шире за средње.

8. И видјех уз дом висину унаоколо; а под у клијети бијаше с цијеле трске, шест лаката.

9. Ширина зиду уз клијети споља бјеше пет лаката, а бјеше празно мјесто клијетима које бјеху уз дом.

10. И међу клијетима бјеше двадесет лаката ширине око дома.

11. А врата од клијети бјеху к празном мјесту, једна према сјеверу а једна према југу, а ширина оном празном мјесту пет лаката свуда унаоколо.

12. А *грађевина која бјеше пред одијељеном страном к западу имаше седамдесет лаката у ширину, а зид те грађевине бјеше пет лаката широк унаоколо, и деведесет лаката дуг. *Језек. 42,1.

13. Потом измјери дом, и бијаше у дужину сто лаката; одијељена страна и грађевина и зидови јој, све заједно у дужину сто лаката.

14. И ширина пред домом и одијељеном страном к истоку имаше сто лаката.

15. И измјери дужину грађевини пред одијељеном страном што бијаше иза ње, и клијети њезине отуда и одовуда, и бјеше сто лаката; и унутрашњи дом и ходнике од тријема;

16. Прагове и прозоре сужене, и клијети унаоколо у три реда, према прагу, што бјеше обложено дрветом свуда унаоколо, од земље до прозора, и прозори бјеху обложени;

17. До врх врата и до дома унутрашњега, и споља, и сав зид унаоколо изнутра и споља на мјеру.

18. И бјеху начињени *херувими и палме, једна палма међу два херувима, и у свакога херувима бјеху два лица: *1.Мој. 3,24.

19. Лице човјечије према палми отуда, и лице лавово према палми одовуда; тако бјеше начињено по свему дому унаоколо;

20. Од земље до врха врата бјеху херувими и палме начињене, тако и по зиду у цркви.

21. У цркве довратници бјеху на четири угла; и Светињи лице бјеше онако.

22. Олтар бјеше дрвен, три лакта висок, и два лакта дуг, с угловима, и дужина и стране бјеху од дрвета. И рече ми: То је сто, који стоји пред *Господом. *2.Мој. 30,8.

23. Двоја врата бјеху у цркви и Светињи;

24. А у врата бјеху два крила, која се обртаху, два крила у једнијех врата и два у других.

25. И на вратима црквенијем бјеху начињени херувими и палме, као по зидовима; и греде дрвене бијеху пред тријемом споља.

26. И бијаху уски прозори и *палме отуда и одовуда по странама тријему и по клијетима у дому и по гредама. *Језек. 40,16.

Споредне зграде и мјере Храма.

42. Изведе ме у спољашњи тријем према сјеверу, и доведе ме ка клијетима, које бијаху према одијељеној страни и према *грађевини на сјеверу. *Језек. 41,12.

2. С лица бјеше у дужину сто ˣлаката код сјевернијех врата, а у ширину педесет лаката. ˣ1 лакат = 45 цм

3. Према унутрашњем тријему од двадесет лаката и према поду спољашњега тријема бијаху клијети према клијетима у три реда.

4. И пред клијетима бијаше ходник у ширину од десет лаката, унутра, пут к њима од једнога лакта, и врата бјеху према сјеверу.

5. А најгорње клијети бјеху тјешње, јер клијети доње и средње у згради излажаху већма него оне.

6. Јер бијаху на три пода, али немаху стубова као у тријему, и зато се суживаше изнад доњега и средњега од земље.

7. А ограда која бијаше споља према клијетима к тријему спољашњем пред клијетима имаше у дужину педесет лаката.

8. Јер дужина клијетима, које бијаху у тријему спољашњем, бијаше педесет лаката. И гле, пред црквом бјеше сто лаката.

9. А под тијем клијетима бијаше улаз с истока, којим се улажаше у њих из спољашњега тријема.

10. У ширини ограде тога тријема к истоку пред одијељеном страном и пред грађевином бијаху клијети.

11. А пред њима бијаше пут као код сјевернијех клијети; једнаке дужине и једнаке ширине бијаху, и излази им и врата бијаху једнака.

12. И каква бијаху врата у клијети које бијаху према југу, таква бијаху врата гдје почињаше пут пред оградом право к истоку, кад се иде к њима.

13. И рече ми: Сјеверне клијети и јужне клијети пред одијељеном страном јесу свете клијети, гдје свештеници који приступају ка *Господу једу пресвете ствари, ондје ће остављати пресвете ствари и дар и принос за †гријех и принос за кривицу, јер је свето мјесто.

*3.Мој. 10,3; 2.Мој. 30,20. †4.Мој. 18,9.

14. Кад свештеници уђу, неће излазити из *Светиње у спољашњи тријем, него ће ондје остављати хаљине своје у којима служе, јер су свете, и облачиће друге хаљине, па онда излазити к народу. *3.Мој. 16,23.

15. И измјеривши дом унутрашњи одведе ме на врата источна и измјери свуда унаоколо.

16. Измјери источну страну трском мјерачком, и бјеше пет стотина трсака, трском мјерачком унаоколо.

17. Измјери сјеверну страну, и бјеше пет стотина трсака, трском мјерачком унаоколо.

18. Измјери јужну страну, и бјеше пет стотина трсака, трском мјерачком.

19. И окренувши се на западну страну, измјери, и бјеше пет стотина трсака, трском мјерачком.

20. Измјери са четири стране, и бјеше зид унаоколо пет стотина трсака дуг и пет стотина широк да раздваја свето мјесто од ˇсвјетскога. ˇнесветога

Слава новога Храма. Олтар и његово освећење.

43. Потом ме одведе к вратима која гледају на *исток. *Језек. 44,1.

2. И гле, слава Бога Израиљева дохођаше од истока, и глас јој бијаше као глас велике воде, и земља се сијаше од славе Његове.

3. И ˇутвара коју видјех бијаше као утвара коју видјех кад дођох да затрем град: Бјеше утвара као она коју видјех на ријеци Хевару; и падох на лице своје. ˇвиђење

4. А слава Господња уђе у дом на врата која гледају на исток.

5. И подиже ме дух и одведе ме у унутрашњи тријем; и гле, дом бијаше пун славе Господње.

6. И чух гдје ми проговори из дома, и човјек стајаше код мене.

7. И рече ми: Сине човјечји, ово је мјесто пријестола Мојега и мјесто стопа ногу Мојих, гдје ћу наставати усред синова Израиљевијех довијека; и дом Израиљев неће више скврнити светога имена Мојега, ни они ни цареви њихови блудничењем својим и мртвијем тјелесима царева својих на висинама својим.

8. Мећаше праг свој до Мога прага, и довратнике своје до Мојих довратника и преграду између Мене и себе, те скврнише свето име Моје гадовима својим које чињаху; зато их сатрх у гњеву свом.

9. Сада нека уклоне далеко од Мене блудничење своје и мртва тјелеса царева својих, и наставаћу усред њих довијека.

10. Ти, сине човјечји, покажи дому *Израиљеву овај дом, нека се постиде безакоња својега, и нека измјере све. *Језек. 40,4.

11. И кад се постиде свега што су чинили, покажи им облик дома и ред и изласке и уласке, и све облике и сву уредбу, и све облике и све законе, и опиши им га да пазе на сав облик његов и на све уредбе, и тако чине.

12. А ово је закон за дом: Наврх горе колико заузима унаоколо да буде Светиња над светињама. Ето, то је закон за дом.

13. А ово је мјера за олтар на лакте, а у лакту је један обичан лакат и подланица: Подножје му лакат високо и лакат широко, а оплата на њему по крају унаоколо с ˇпеди; таква је горња страна олтару. ˇ22,5 цм

14. А од подножја на земљи до нижега појаса два лакта, и у ширину један лакат; а од мањега појаса до већега појаса четири лакта, и у ширину лакат.

15. А сам олтар да буде четири лакта висок, од олтара горе да буде четири рога.

16. А олтар да буде дванаест лаката дуг и дванаест лаката широк, и четвртаст на четири стране.

17. И појас да је четрнаест лаката дуг и четрнаест лаката широк на четири стране, а оплата око њега од по лакта, и подножје му од лакта унаоколо, и ˇбасамаци његови да буду окренути на исток. ˇстепенице

18. И рече ми: Сине човјечји, овако вели Господ Господ, ово су наредбе за *олтар кад се начини да се на њему приносе жртве паљенице и да се кропи крвљу.

*3.Мој. 1,5.

19. И свештеницима *Левитима који су од потомства †Садокова, који приступају к Мени, говори Господ Господ, да Ми служе, даћеш јунца за жртву за ‡гријех.

*Јер. 33,18. †Језек. 40,46. ‡3.Мој. 8,14.

20. И узми крви његове, и помажи му четири рога и четири угла од појаса и оплату унаоколо, тако ћеш га очистити и учинити очишћење за њега.

21. Потом узми јунца за *гријех, и нека се спали на мјесту одређеном у дому изван †Светиње. *2.Мој. 29,14. †Јевр. 13,11.

22. А други дан принеси јарца здрава за гријех, и нека очисте њим олтар како су очистили јунцем.

23. А кад очистиш, принеси јунца здрава и овна од стада здрава.

24. И кад их принесеш пред Господом, нека свештеници баце на њих соли и принесу их на жртву паљеницу Господу.

25. Седам дана приноси јарца за *гријех сваки дан; и јунца и овна из стада здрава нека приносе. *Језек. 43,22.

26. Седам дана нека чине очишћење за олтар, и очисте га и посвете.

27. А кад се наврше ти дани, осмога дана и послије нека приносе свештеници на олтару *жртве ваше паљенице и жртве ваше захвалне, и примиће вас, говори Господ Господ. *О Јову 42,8.

О свештеницима у новоме Храму.

44. И одведе ме опет к вратима спољашњим Светиње, која гледају на *исток, а она бјеху затворена.

*Језек. 43,1.

2. И рече ми Господ: Ова врата нека буду затворена и да се не отварају, и нико да не улази на њих, јер је Господ Бог Израиљев ушао на њих; зато нека буду затворена.

3. За кнеза су; сам кнез нека сједа на њима да једе хљеб пред Господом; кроз тријем од овијех врата нека улази и истијем путем нека излази.

4. И одведе ме к сјевернијем вратима пред дом; и видјех, и гле, дом Господњи бијеше пун славе Господње, и падох на лице своје.

5. И рече ми Господ: Сине човјечји, пази срцем својим и види очима својим и слушај ушима својим, што ћу ти казати за све уредбе дома Господњега и за све законе његове; пази срцем својим на све улазе у дом и на све излазе из Светиње.

6. И реци одметничком дому Израиљеву: Овако вели Господ Господ: Доста је гадова ваших, доме Израиљев,

7. Што уводисте туђинце необрезана срца и необрезана тијела да буду у Мојој Светињи да скврне дом Мој, и приносисте Мој хљеб, претилину и крв, и тако преступасте Мој завјет осим свијех гадова ваших;

8. И не извршавасте што треба за Моју Светињу, него постависте људе по својој вољи да извршују што треба у Мојој Светињи.

9. Овако вели Господ Господ: Ниједан туђин необрезана срца и необрезана тијела да не долази у Моју Светињу, ниједан од свијех туђинаца који су међу синовима Израиљевијем.

10. А *Левити који отступише од Мене кад зађе Израиљ, који зађоше од Мене за гаднијем боговима својим, носиће безакоње своје. *Језек. 48,11.

11. И биће слуге у Мојој Светињи у *служби на вратима од дома служећи дому; они ће клати †жртве паљенице и друге

жртве народу, и стајаће пред њима служећи им. *4.Мој. 16,9. †Језек. 46,24.

12. Што им служише пред гаднијем боговима њиховијем и бише дому Израиљеву спотицање на безакоње, зато подигох руку своју на њих, говори Господ Господ, да ће носити безакоње своје,

13. И неће приступати к Мени да Ми врше свештеничку службу, нити којој *светињи Мојој, ни Светињи над светињама неће приступати, него ће носити †срамоту своју и гадове своје, које чинише. *4.Мој. 18,3. †Језек. 32,30.

14. Него ћу их поставити за чуваре дому на сваку *службу његову и на све што бива у њему. *1.Днев. 23,28.

15. А свештеници Левити синови *Садокови, који извршаваху што треба у Мојој Светињи, кад синови Израиљеви зађоше од Мене, они ће приступати к Мени да Ми служе, и стајаће преда Мном приносећи Ми претилину и крв, говори †Господ Господ. *Језек. 40,46. †5.Мој. 10,8.

16. Они нека улазе у Моју Светињу и они нека приступају к столу Мојему да Ми служе и нека извршују што сам заповиједио да се извршује.

17. И кад улазе на врата унутрашњега тријема, нека обуку ланене хаљине, и ништа да не буде на њима вунено кад служе на вратима унутрашњега тријема и у њему.

18. На главама нека им буду капе ланене и гаће ланене по бедрима, и да се не пашу ничим ода шта би се знојили.

19. А кад излазе у тријем спољашњи, у спољашњи тријем к народу, нека свуку са себе хаљине у којима служе, и оставе их у клијетима светијем, па нека обуку друге хаљине, да не посвећују народа хаљинама својим.

20. И главе своје да не брију, а ни косе да не остављају, него нека стригу главе своје.

21. И *вина да не пије ниједан свештеник кад хоће да уђе у унутрашњи тријем. *Лука 1,15.

22. И удовицом ни пуштеницом да се не *жене, него дјевојком од потомства дома Израиљева или удовицом свештеничком нека се жене. *3.Мој. 21,7.

23. И народ Мој нека уче што је свето што ли није свето, и нека их уче распознавати нечисто од чистога.

24. А у распри нека стану да суде, по Мојим законима нека суде, и законе Моје и уредбе Моје нека држе о свијем празницима Мојим, и *Суботе Моје нека светкују. *Језек. 22,26.

25. И к мртвацу да не иду да се не оскврне; само за оцем и за матером и за сином и за кћерју, за братом и за сестром неудатом могу се оскврнити.

26. А кад се очисти, нека му се броји седам дана.

27. И у који би дан ушао у Светињу, у тријем унутрашњи, да служи у Светињи, нека принесе *жртву за гријех свој, говори Господ Господ. *3.Мој. 4,3.

28. А насљедство што ће имати, *Ја сам њихово насљедство; и ви им не дајте ↘достојања у Израиљу, Ја сам њихово достојање. *4.Мој. 18,20. ↗имање

29. Дар и жртву за гријех и жртву за кривицу они ће јести; и све завјетовано у Израиљу њихово ће бити.

30. И првине од свакога првога рода и сви приноси подизани од свега између свијех приноса ваших биће свештеницима; и првине од тијеста својега даваћете свештенику да би почивао благослов на домовима вашим.

31. Свештеници да не једу ↘*мрцинога ни што звјерка раскине, било птица или што од стоке. ↗угинуло *3.Мој. 22,8.

Нарочита земља за Светињу, свештенике, Левите и кнезове. Мјерила за принос кнежев. Закон о жртви.

45. А кад станете дијелити земљу у насљедство, принесите принос *Господу, свет дио од земље, у дужину двадесет и пет тисућа лаката, и у ширину десет тисућа, то нека буде свето по свијем међама својим унаоколо. *Приче 3,9.

2. Од тога нека буде за Светињу пет стотина лаката у дужину и пет стотина у ширину, четвртасто отсвуда, и педесет лаката унаоколо за подграђа.

3. По тој мјери измјери у дужину двадесет и пет тисућа и у ширину десет тисућа,

и ту нека буде Светиња и Светиња над светињама.

4. То нека буде свет дио од земље свештеницима, који служе у Светињи, који приступају да служе Господу, и нека им буде мјесто за куће и свето мјесто за Светињу.

5. А двадесет и пет тисућа лаката у дужину и десет тисућа у ширину нека буде Левитима који служе у дому у ˇдржаву с двадесет клијети. ˇпосед

6. И граду подајте ˇдостојање пет тисућа лаката у ширину и двадесет и пет тисућа у дужину према светом дијелу; то нека је за сав дом Израиљев. ˇбаштину

7. А кнезу нека буде с обје стране светога дијела и достојања градскога пред светијем дијелом и пред градским достојањем, са западне стране на запад и с источне стране на исток, а дужина да буде према сваком од тијех дијелова од западне међе до источне међе.

8. Та земља да му је достојање у Израиљу, да више не отимају кнезови Моји од народа Мојега, него осталу земљу да даду дому Израиљеву по племенима њиховијем.

9. Овако вели Господ Господ: Доста је, кнезови Израиљеви; прођите се насиља и отимања, и творите суд и правду, и скините тешке послове своје с Мојега народа, говори Господ Господ.

10. Мјерила да су вам права, и ефа права, и ват прав.

11. Ефа и ват да су једне мјере, да ват бере десетину ˇхомора, и ефа десетину хомора; мјера да им је према хомору. ˇоко 220 л

12. И сикал да је двадесет ˇгера, а мина да вам је двадесет сикала, двадесет и пет сикала, и петнаест сикала. ˇ1 гер = 0,57 г

13. Ово је принос што ћете приносити: шестина ефе од хомора пшенице, тако и од јечма дајите шестину ефе од хомора.

14. А за уље је уредба ова: ˇват је мјера за уље; десетина вата од једнога ˇˇкора, који је хомор од десет вата, јер је десет вата хомор. ˇ1 ват = 22 л; ˇˇ1 кор = 220 л

15. А од ситне стоке једно од двије стотине с добријех пасишта синова Израиљевијех за дар и за *жртву паљеницу и за жртву захвалну, да се чини очишћење за њих, говори Господ Господ. *3.Мој. 1,4.

16. Сав народ земаљски да даје овај принос кнезу Израиљеву.

17. А *кнез је дужан давати жртве паљенице с даром и наљевом на празнике и на Младине и у Суботе, о свијем светковинама дома Израиљева; он нека приноси жртву за гријех с даром и жртву паљеницу и захвалну да чини очишћење за дом Израиљев. *Језек. 46,4.

18. Овако вели Господ Господ: Првога дана првога мјесеца узми јунца здрава, и очисти *Светињу њим. *3.Мој. 16,16.

19. И нека свештеник узме крви од те жртве за гријех, и помаже њом довратнике на дому и четири угла од појаса на олтару и довратнике од врата на унутрашњем тријему.

20. Тако нека учини и седмога дана истога мјесеца за свакога који згријеши из незнања и за простога; тако ћете очистити дом.

21. Првога мјесеца четрнаестога дана да вам је *Пасха, празник седам дана, †хљебови ˇпријесни да се једу.
*3.Мој. 23,5. †2.Мој. 12,18. ˇбесквасни

22. И тај дан нека принесе кнез за се и за сав народ земаљски јунца на *жртву за гријех. *3.Мој. 4,14.

23. А за седам дана празника нека приноси на *жртву †паљеницу Господу по седам јунаца и седам овнова здравијех на дан, за онијех седам дана, и на жртву за гријех јарца на дан. *3.Мој. 23,8. †4.Мој. 28,15.

24. И за дар по ˇефу на јунца и ефу на овна нека приноси, и ˇˇин *уља на сваку ефу.
ˇефа = 22 л; ˇˇин = 3,60 л *Језек. 46,5.

25. Седмога мјесеца петнаестога дана на *празник нека приноси исто тако за седам дана и жртву за гријех и жртву паљеницу и дар и уље. *3.Мој. 23,34.

Жртва кнежева. Дар од његова насљедства. Кухиње за жртву.

46. Овако вели *Господ †Господ: Врата унутрашњега тријема, која гледају на исток, нека су затворена у шест дана тежатнијех, а у ‡Суботу нека се отварају, и на дан Младине нека се отварају.
*Иса. 66,23. †Језек. 46,3. ‡Језек. 45,17.

2. И кнез нека дође кроз тријем од врата спољашњих, и нека стане код доврат-

ника, а свештеници нека принесу његову жртву паљеницу и жртву захвалну, и он поклонив се на прагу нека отиде, а врата да се не затварају до вечера.

3. И народ земаљски нека се поклања Господу на истијем вратима у Суботе и на Младине.

4. А жртва паљеница, што ће приносити кнез Господу Суботом, биће шест јагањаца здравијех и ован здрав;

5. А дар ефа на овна, а на јагањце дар колико му рука може, и ин уља на ефу;

6. А о Младини да буде јунац здрав, и шест јагањаца и ован, све здраво;

7. И дар да принесе ефу на јунца и ефу на овна, а на јагањце колико му може рука, и уља ин на ефу.

8. А кнез кад иде, нека иде кроз тријем од врата, и истијем путем нека одлази.

9. А кад народ земаљски доходи пред Господа о празницима, ко уђе на сјеверна врата да се поклони, нека излази на јужна врата; а ко уђе на јужна врата, нека излази на сјеверна врата; нека се не враћа на врата на која уђе, него нека излази на она која су насупрот.

10. А кнез с њима нека улази кад они улазе, и нека излази кад они излазе.

11. И о празницима и о светковинама дар нека је ефа на јунца, и ефа на овна, а на јагањце колико му рука даде, а уља ин на ефу.

12. А кад кнез приноси драговољну *жртву, †паљеницу или захвалну, од своје воље ‡Господу, тада нека му се отворе врата која гледају на исток, и нека принесе жртву своју паљеницу и захвалну, како чини Суботом; потом нека изиђе, и врата нека се затворе кад изиђе.

*3.Мој. 1,3. †3.Мој. 23,37. ‡4.Мој. 29,39.

13. И *приноси сваки дан Господу на жртву паљеницу јагње од године здраво; свако јутро приноси га. *2.Мој. 29,39.

14. И додај на њ дар свако јутро шестину ефе и уља трећину ина, да се покропи бијело брашно; то јеваздашњи дар Господу уредбом вјечном.

15. И тако нека приносе јагње и дар и уље свако јутро, жртву паљеницу свагдашњу.

16. Овако вели Господ Господ: Ако кнез да дар коме сину свом од својега насљедства, нека буде синовима његовијем, њихово је достојање.

17. Ако ли да дар од својега насљедства коме слузи својему, нека му буде до године опросне, а онда нека се врати кнезу, јер је његово насљедство, синовима његовијем нека буде.

18. И *кнез да не узима народу ништа од насљедства тјерајући их с њихова насљедства; од својега достојања нека даје синовима својим насљедство да се не разгони Мој народ, нико са својега насљедства.

*Језек. 45,8.

19. Потом ме одведе кроз улаз који је покрај врата у свете клијети свештеничке које гледају на сјевер, и гле, ондје бијаше неко мјесто у дну према западу.

20. И рече ми: Ово је мјесто гдје ће свештеници варити принос за кривицу и за *гријех, гдје ће пећи дар да не износе у спољашњи тријем и народ посвећују.

*Језек. 44,29.

21. Тада ме изведе у спољашњи тријем, и проведе ме у четири угла од тријема, и гле, у сваком углу од тријема бијаше тријем.

22. У четири угла од тријема бијаху тријемови с димњацима, у дужину од четрдесет лаката, а у ширину од тридесет лаката, сва четири на угловима бијаху једне мјере.

23. У њима четирма бјеше зид унаоколо, а под тијем зидом бијаху огњишта свуда унаоколо.

24. И рече ми: Ово су кухиње, гдје ће *жртве народне кухати који служе дому.

*Рим. 12,1.

Благословена вода која тече
из Храма. Границе земље.

47. Потом одведе ме опет к вратима од дома, и гле, вода излажаше испод прага од дома к истоку, јер лице дому бијаше према истоку; и вода тецијаше доље с десне стране дома, с јужне стране олтара.

2. Потом ме изведе вратима сјевернијем, и проведе ме около спољашњим путем к спољашњим вратима, путем који гледа на исток, и гле, вода тецијаше с десне стране.

3. И кад *човјек изиђе на исток с мјером у руци, измјери тисућу лаката, и преведе ме преко воде, и вода бијаше до глежања.
*Језек. 40,3.

4. Потом опет измјери тисућу лаката, и преведе ме преко воде, а вода бјеше до кољена; опет измјери тисућу лаката, и преведе ме, а вода бјеше до појаса.

5. И опет измјери тисућу лаката, и поста ријека, које не могох пријећи, јер вода ˅устаде да требаше пливати, поста ријека која се не може прегазити.
˃надође

6. Тада ми рече: Видје ли, сине човјечји? И одведе ме и поврати ме на бријег ријеци.

7. А кад се вратих, гле, по ˅бријегу ријеци врло много дрва отуд и одовуд.
˃обали

8. И рече ми: Ова вода тече ˅у Галилеју прву, и спушта се у поље, и утјече у море, и кад дође у море, његова ће вода постати здрава.
˃према истоку

9. И све животиње што се мичу куда год дође ова ријека, биће живе и биће велико мноштво риба, јер кад дође ова вода онамо, друга ће постати здрава, и све ће бити живо гдје ова ријека дође.

10. И *рибари ће стајати крај њега од Ен-Геди до Ен-Еглајима и разапињати мреже; и биће риба свакојаких врло много као у Великом мору.
*Иса. 19,8.

11. А баре његове и глибови неће бити здрави, него ће остати слани.

12. А крај *ријеке по бријегу отуд и одовуд рашће дрвета свакојака родна, којима лишће неће опадати нити ће рода на њима нестајати; свакога ће мјесеца рађати нов род, јер јој вода тече из Светиње; зато ће род њихов бити за јело и лишће њихово за лијек.
*Откр. 22,2.

13. Овако вели Господ Господ: Ово су međе у којима ћете наслиједити *земљу по дванаест племена Израиљевијех: Јосифу два дијела.
*1.Мој. 48,5.

14. Наслиједићете је како један тако други, за коју подигох руку своју да ћу је дати оцима вашим; и припашће вам та *земља у насљедство.
*4.Мој. 34,2.

15. Ово је дакле међа земљи: На сјеверној страни од Великога мора на Етлон како се иде у Седад,

16. *Емат, Вирота, Сиврајим, који је између међе дамаштанске и међе ематске, Асаратихон, који је на међи авранској.
*4.Мој. 34,8.

17. Тако ће бити међе од мора Асаренан, међа дамаштанска и *сјеверна страна на сјевер, и међа ематска; то је сјеверна страна.
*4.Мој. 34,9.

18. А источну страну измјерите од Аврана и од Дамаска и од Галада и од земље Израиљеве на Јордану, од те међе до ˅мора Источнога. И то је источна страна.
˃Мртвог мора

19. А јужна страна према југу од Тамара до воде Мериве у Кадису, дуж потока до ˅Великога мора. И то је јужна страна према југу.
˃Средоземног мора

20. А западна ће страна бити Велико море, од те међе до према уласку у Емат; то је западна страна.

21. И раздијелите ту земљу међу се по племенима Израиљевијем.

22. А раздијелите је у насљедство међу се и међу иностранце који се баве међу вама, који би изродили синове међу вама, и они нека су вам као домородац међу синовима Израиљевијем, с вама нека добију насљедство међу племенима Израиљевијем.

23. И у коме се племену иностранац бави, у оном му подајте насљедство, говори Господ Господ.

Подјела земље. Обим светога града
и називи врата градскијех.

48. А ово су имена племенима. Од краја према сјеверу, уз пут етлонски како се иде у Емат и Асаренан, на међу дамаштанску на сјевер покрај Емата, од источне стране до западне, Даново, једно.

2. А уз међу Данову, од источне стране до западне, Асирово, једно.

3. А уз међу Асирову, од источне стране до западне, Нефталимово, једно.

4. А уз међу Нефталимову, од источне стране до западне, Манасијино, једно.

5. А уз међу Манасијину, од источне стране до западне, Јефремово, једно.

6. А уз међу Јефремову, од источне стране до западне, Рувимово, једно.

7. А уз међу Рувимову, од источне стране до западне, Јудино, једно.

8. А уз међу Јудину, од источне стране до западне, нека буде принос што ћете принијети, двадесет и пет тисућа лаката у ширину, а у дужину као који други дио, од источне стране до западне, и Светиња да буде усред њега.

9. Принос који ћете принијети Господу, нека буде од двадесет и пет тисућа лаката у дужину и од десет тисућа у ширину.

10. И тај ће свети принос бити свештеницима, са сјевера двадесет и пет тисућа лаката у дужину, а са запада десет тисућа у ширину, и с истока десет тисућа у ширину, а с југа двадесет и пет тисућа у дужину; и *Светиња Господња да буде усред њега.

*Језек. 45,3.

11. То ће бити свештеницима посвећенијем између синова Садоковијех који држаше што сам наредио да се држи и не зађоше као други *Левити, кад зађоше синови Израиљеви. *2.Днев. 29,4.

12. Њихов ће бити свети принос од земље, светиња над светињама, уз међе левитске.

13. А Левити да имају уз међе свештеничке двадесет и пет тисућа лаката у дужину, и десет тисућа у ширину; сва дужина да буде двадесет и пет тисућа, а ширина десет тисућа.

14. А од тога ништа да не продају ни промјењују, ни да преносе првина земаљских, јер је *светиња Господу. *3.Мој. 27,28.

15. А пет тисућа лаката што остаје у ширину према двадесет и пет тисућа биће мјесто посвећено, за град, за насеље, и за подграђа, и град да буде усред њега.

16. А ово да му је мјера: Са сјеверне стране четири тисуће и пет стотина лаката, и с јужне стране четири тисуће и пет стотина, и с источне стране четири тисуће и пет стотина, и са западне стране четири тисуће и пет стотина.

17. И подграђе ће бити двјеста и педесет лаката са сјевера, и двјеста и педесет с југа, и двјеста и педесет с истока, и двјеста и педесет са запада.

18. А што остане у дужину према светом приносу, десет тисућа лаката на исток и десет тисућа на запад према светом приносу, од тога доходак нека буде храна слугама градским.

19. А слуге које ће служити граду биће из свијех племена Израиљевијех.

20. Сав овај принос, двадесет и пет тисућа лаката уз двадесет и пет тисућа, четвртаст, принијеће у принос свети за ˇдостојање граду. ˇпосед

21. А што остане с обје стране светом приносу и достојању градском, према двадесет и пет тисућа лаката приноса до међе *источне, и са запада према двадесет и пет тисућа лаката дуж западне међе према дијеловима, то да је кнежево; тако ће свети принос и Светиња дома бити у сриједи. *Језек. 45,7.

22. А од ˇдостојања левитскога и од достојања градскога, усред онога што је кнежево, између међе Јудине и међе Венијаминове, да је кнежево. ˇпоседа

23. А остала племена биће: Од источне стране до западне стране, Венијаминово, једно;

24. А уз међу Венијаминову, од источне стране до западне, Симеуново, једно;

25. А уз међу Симеунову, од источне стране до западне, Исахарово, једно;

26. А уз међу Исахарову, од источне стране до западне, Завулоново, једно;

27. А уз међу Завулонову, од источне стране до западне, Гадово, једно;

28. А уз међу Гадову с јужне стране, на југ, међа је од *Тамара до воде Мериве у Кадису, дуж потока до ˇВеликога мора.

*Језек. 47,19. ˇСредоземно море

29. То је *земља коју ћете ждријебом раздијелити племенима Израиљевијем у насљедство, и то су им дијелови, говори Господ Господ. *Језек. 47,14.

30. А ово су крајеви граду: Са сјеверне стране четири тисуће и пет стотина лаката да буде мјера;

31. А врата градска да се назову именима племена *Израиљевијех, троја врата са

сјевера; једна врата Рувимова, једна врата Јудина, једна врата Левијева; *Откр. 21,12.

32. И с источне стране четири тисуће и пет стотина лаката, и троја врата: Једна врата Јосифова, једна врата Венијаминова, једна врата Данова;

33. И с јужне стране четири тисуће и пет стотина лаката да буде мјера, и троја врата: Једна врата Симеунова, једна врата Исахарова, једна врата Завулонова;

34. Са западне стране четири тисуће и пет стотина лаката, и троја врата: Једна врата Гадова, једна врата Асирова, једна врата Нефталимова.

35. Унаоколо ће бити осамнаест тисућа лаката, а име ће граду од тога дана бити: *Господ је ту. *Мал. 1,11.

КЊИГА ПРОРОКА ДАНИЛА

Учење Данилово и његовијех пријатеља у вавилонском двору, њихова памет и мудрост.

1. Године треће царовања Јоакима цара Јудина дође *Навуходоносор цар †вавилонски на Јерусалим, и опколи га. *2.О цар. 24,1. †2.Днев. 36,6.

2. И Господ му даде у руке Јоакима цара Јудина и дио судова дома Божијега, и однесе их у земљу Сенар у дом бога својега, и метну судове у ризницу бога својега.

3. И рече цар Асфеназу старјешини својих дворана да доведе *између синова Израиљевијех, и од царскога рода и од кнезова *2.О Цар. 20,18.

4. Младића на којима нема мане, и који су лијепа лица и научени свакој мудрости и вјешти знању и разумни и који могу стајати у царском двору, па да их учи књигу и језик халдејски.

5. И одреди им цар оброк на дан од јела царскога и од вина које он пијаше, да се хране три године, а послије да стоје пред царем.

6. А међу њима бјеху од синова Јудинијех Данило, Ананија, Мисаило и Азарија.

7. А старјешина над дворанима →предје им имена, и Данилу надје име Валтасар, а Ананији Седрах, а Мисаилу Мисах, а Азарији Авденаго. →промени

8. Али Данило науми да се не скврни оброком јела царева и вином које он пијаше, и замоли се старјешини над дворанима да се не скврни.

9. И даде Бог Данилу те нађе милост и љубав у старјешине над дворанима.

10. И рече старјешина над дворанима Данилу: Бојим се господара својега цара, који вам је одредио јело и пиће; јер кад цар види лица ваша лошија него у осталих младића, ваших врсника, зашто да ми учините да будем главом крив цару?

11. А Данило рече Амелсару, којега старјешина над дворанима постави над Данилом, Ананијом, Мисаилом и Азаријом:

12. Огледај слуге своје за десет дана, нека нам се даје вариво да једемо и воде да пијемо.

13. Па онда нека нам се виде лица пред тобом и лица младићима који једу царско јело, па како видиш, онако чини са слугама својим.

14. И послуша их у том, и огледа их за десет дана.

15. А послије десет дана лица им дођоше љепша и меснатија него у свијех младића који јеђаху царско јело.

16. И Амелсар узимаше јело њихово и вино које њима требаше пити, и даваше им варива.

17. И даде Бог свој четворици младића знање и *разум у свакој књизи и мудрости; а Данилу даде да разумије сваку утвару и сне. *Приче 2,6.

18. И кад прође вријеме по коме цар бијеше рекао да их изведу, изведе их старјешина над дворанима пред Навуходоносора.

19. И говори цар с њима, и не нађе се међу свјема њима ниједан као *Данило, Ананија, Мисаило и Азарија; и стајаху пред царем. *Дан. 2,13.

ОПРЕДЕЉЕЊЕ

20. И у свему чему треба мудрост и разум, за што их цар запита, нађе да су десет пута бољи од свијех *врача и звјездара што их бијеше у свему царству његову.

*Дан. 2,2.

21. И оста *Данило до прве године †цара Кира.

*Дан. 6,28. †Дан. 10,1.

Данило објашњава Навуходоносоров сан о четири свјетска царства и о вјечном царству Божијем и задобија велики углед.

2. А друге године царовања Навуходоносорова усни Навуходоносор сан, и узнемири му се дух и сан га прође.

2. И рече цар да дозову враче и звјездаре и гатаре и Халдеје да кажу цару сан његов. И дођоше и стадоше пред царем.

3. И рече им цар: Усних сан, и узнемири ми се дух како бих дознао што сам снио.

4. А Халдеји рекоше цару арамејски: Царе, да си жив довијека, приповједи сан слугама својим, па ћемо ти казати што значи.

5. А цар одговори и рече ˃Халдејима: Заборавио сам; ако ми не кажете што сам снио и што значи, бићете исјечени и куће ће ваше бити буништа.

˃ред савјетника царевих

6. Ако ли ми кажете што сам снио и што значи, добићете од мене даре и поклоне и велику част; кажите ми, дакле, што сам снио и што значи.

7. Одговорише опет и рекоше: Нека цар приповједи сан слугама својим, па ћемо казати што значи.

8. Цар одговори и рече: Доиста видим да хоћете времена да добијете; јер видите да сам заборавио.

9. Али ако ми не кажете што сам снио и што значи, један вам је суд; јер сте се договорили да кажете преда мном лаж и пријевару док се промијени вријеме; зато кажите ми сан, па ћу видјети да ми можете казати што значи.

10. Одговорише Халдеји *цару и рекоше: Нема човјека на Земљи који би могао казати цару то што иште; зато ниједан цар ни кнез ни властелин није нигда искао тако што од врача или †звјездара или Халдејца.

*Дан. 2,27. †Иса. 47,13.

11. И што цар иште врло је тешко; нити има другога који би могао казати *цару осим богова, који не живе међу људима.

*Дан. 5,11.

12. Зато се цар разљути и разгњеви врло, и заповједи да се погубе сви мудраци вавилонски.

13. И кад изиђе заповијест, те убијаху мудраце, тражаху и Данила и другове његове да их убију.

14. Тада *Данило одговори мудро и разумно Ариоху заповједнику стражарском, који бијаше изашао да убија мудраце вавилонске;

*Дан. 2,24.

15. Одговори и рече Ариоху властелину цареву: Зашто је тако нагла заповијест од цара? Тада Ариох каза ствар Данилу.

16. А Данило отиде и замоли цара да му остави времена, пак ће казати цару што сан значи.

17. Потом отиде Данило кући својој, и каза ствар Ананији, Мисаилу и Азарији, друговима својим,

18. Да се моле за милост Богу небескоме ради те тајне, да не би погинули Данило и другови му с осталијем мудрацима вавилонским.

19. И објави се тајна Данилу у ноћној ˃утвари; тада Данило благослови Бога небескога.

˃виђењу

20. Проговори Данило и рече: Да је *благословено име Господње од вијека до вијека; јер је Његова †мудрост и сила;

*Псал. 113,2. †О Јову 12,13.

21. И Он мијења времена и доба; смеће цареве, и *поставља цареве; даје мудрост мудрима и разум разумнима.

*Дан. 4,17.

22. Он открива што је дубоко и сакривено, зна шта је у мраку, и свјетлост код њега станује.

23. Тебе, Боже отаца мојих, хвалим и славим, што си ми дао мудрост и силу, и што си ми објавио за што Те молисмо објавив нам ствар цареву.

24. Тада отиде Данило к Ариоху, којега цар бијеше одредио да погуби мудраце вавилонске; и дошав овако му рече: Не губи мудраца вавилонских; изведи ме пред цара да кажем цару што сан значи.

25. Тада Ариох брже изведе *Данила пред цара, и овако му рече: Нађох човјека између робља Јудина, који ће казати цару што сан значи. *Дан. 5,13.

26. А цар проговори и рече Данилу, који се зваше Валтасар: Можеш ли ми казати сан који сам снио и што значи?

27. Одговори Данило цару и рече: Тајне које цар иште не могу казати цару мудраци ни звјездари ни врачи ни гатари.

28. Него има Бог на Небу који открива тајне и јавља цару Навуходоносору шта ће бити до посљетка. Сан твој и што ти је видјела глава на *постељи твојој ово је: *Дан. 4,5.

29. Теби, царе, дођоше мисли на постељи шта ће бити послије, и Онај који објављује тајне показа ти шта ће бити.

30. А мени се ова тајна није објавила мудрошћу која би у мене била мимо све живе, него зато да се јави цару шта сан значи и да дознаш мисли срца својега.

31. Ти, царе, видје а то лик велик; велик бијаше лик и свјетлост му силна, и стајаше према теби, и страшан бијаше на очима.

32. Глава томе лику бијаше од чистога злата, прса и мишице од сребра, трбух и бедра од ➔мједи, ➔бронзе

33. Голијени му од *гвожђа, а стопала која од гвожђа која од земље. *Дан. 2,40.

34. Ти гледаше докле се одвали камен без руку, и удари лик у стопала гвоздена и земљана, и сатре их.

35. Тада се сатре и гвожђе и *земља и мјед и сребро и злато, и †поста као пљева на гумну у љето, те однесе вјетар, и не нађе му се мјесто; а камен, који удари лик, поста гора велика и испуни сву Земљу. *Иса. 11,9. †Откр. 11,15.

36. То је сан; а сада ћемо казати цару што значи.

37. Ти си, *царе, цар над царевима, јер ти Бог †небески даде царство, силу и крјепост и славу; *Језек. 26,7. †Језд. 1,2.

38. И гдје год живе синови људски, звијери пољске и птице *небеске, дао ти је у руке, и поставио те господарем над свијем тијем. Ти си она глава златна. *Дан. 4,21.

39. А након тебе настаће друго *царство, мање од твојега; а потом треће царство, мједено, које ће владати по свој Земљи. *Дан. 5,28.

40. А четврто ће *царство бити тврдо као †гвожђе, јер гвожђе сатире и троши све, и као гвожђе што све ломи, тако ће сатрти и поломити. *Дан. 7,23. †Дан. 2,33.

41. А што си видио стопала и прсте које од кала лончарскога које од *гвожђа, биће царство раздијељено, али ће бити у њему тврђе од гвожђа, јер си видио гвожђе помијешано с калом лончарским. *Дан. 2,33.

42. И што прсти у ногу бијаху које од гвожђа које од кала, царство ће бити нешто јако а нешто трошно.

43. А што си видио *гвожђе помијешано са калом лончарским, то ће се они помијешати савезима човјечијим, али неће прионути један за другога као што се гвожђе не може смијешати с калом. *Дан. 2,33.

44. А у вријеме тијех царева Бог ће небески подигнути *Царство које се довијека неће расути, и то се Царство неће оставити другом народу; оно ће сатрти и укинути сва та царства, а само ће стајати довијека, *Иса. 60,12.

45. Како си видио гдје се од горе одвали камен без руку и сатре гвожђе, мјед, кал, сребро и злато. Бог велики јави цару што ће бити послије; сан је истинит, и тумачење му вјерно.

46. Тада цар Навуходоносор паде на лице своје, и поклони се Данилу, и заповједи да му принесу принос и кад.

47. Цар проговори Данилу и рече: Доиста, ваш је Бог Бог над боговима и Господар над царевима, и који објављује тајне, кад си могао открити ову тајну.

48. Тада цар узвиси *Данила, и даде му многе велике дарове и учини га господарем свој земљи вавилонској и поглаварем над свијем мудрацима вавилонским. *Језек. 28,3.

49. И *Данило измоли у †цара, те постави над пословима земље вавилонске Седраха, Мисаха и Авденага, а Данило оста на двору цареву. *Дан. 1,17. †Јер. 39,3.

РАЗДОБЉА

Три човјека у огњеној пећи.

3. Цар Навуходоносор начини златан лик, којему висина бјеше шездесет ➔лаката, а ширина шест лаката; и намјести га у пољу Дури у *земљи вавилонској. ➔1 лакат = 45 цм *1.О цар. 12,28.

2. И посла цар Навуходоносор да саберу кнезове, управитеље и војводе, старјешине, ризничаре, судије, настојнике и све властеље земаљске, да дођу да се освети лик што га постави цар Навуходоносор.

3. Тада се скупише кнезови, управитељи и војводе, старјешине, ризничари, судије, настојници, и сви властељи земаљски, да се освети лик што га постави цар Навуходоносор; и стадоше пред ликом што га постави Навуходоносор.

4. А гласник повика иза гласа: Народи, племена и језици, вама се говори.

5. Кад чујете рог, свирале, китаре, харфе, псалтире, пјевање и свакојаке свирке, попадајте и поклоните се златноме лику, који постави цар Навуходоносор.

6. А ко не би пао и поклонио се, онај час биће бачен у пећ огњену, ужарену.

7. Зато сви народи како чуше рог, свирале, китаре, харфе, псалтире и свакојаке свирке, попадаше сви народи, племена и језици, и поклонише се златноме лику који постави цар Навуходоносор.

8. А неки Халдеји тај час дођоше и тужише Јевреје,

9. И проговорише и рекоше цару Навуходоносору: Царе, да си жив довијека!

10. Ти си, царе, заповједио, сваки ко чује рог, свирале, китаре, харфе, псалтире, и пјевање и свакојаке свирке, да падне и поклони се златноме лику;

11. А ко не би пао и поклонио се, да се баци у пећ огњену, ужарену.

12. А имају људи Јевреји, које си поставио над пословима *земље вавилонске, Седрах, Мисах и Авденаго; ти људи, †царе, не хају за те, не поштују твоје богове, и не клањају се златном лику, који си поставио. *Дан. 2,49. †Јест. 3,8.

13. Тада Навуходоносор у гњеву и љутини заповједи да доведу Седраха, Мисаха и Авденага. И доведоше те људе пред цара.

14. Навуходоносор проговори и рече им: Је ли истина, Седраше, Мисаше и Авденаго, да ви не служите мојим боговима и да се не клањате златноме лику који поставих?

15. Јесте ли, дакле, готови, кад чујете рог, свирале, китаре, харфе, псалтире и пјевање и свакојаке свирке, да паднете и поклоните се лику који начиних? Ако ли се не поклоните, онај час бићете бачени у пећ огњену, ужарену; а који је бог што ће вас избавити из мојих руку?

16. Одговорише Седрах, Мисах и Авденаго, и рекоше цару Навуходоносору: Није нам потребно да ти одговоримо на то.

17. Ево, Бог наш, којему ми служимо, може нас избавити из пећи огњене, ужарене; и избавиће нас из твојих руку, царе.

18. А и да не би, знај, царе, да боговима твојим нећемо служити нити ћемо се поклонити златном лику, који си поставио.

19. Тада се Навуходоносор напуни гњева, и лице му се промијени на *Седраха, Мисаха и Авденага, и одговарајући заповједи да се ужари пећ седам пута већма него што бјеше обичај. *Дан. 3,22.

20. И заповједи најјачим људима што бијаху у војсци његовој да свежу Седраха, Мисаха и Авденага, и да их баце у пећ огњену, ужарену.

21. Тада свезаше оне људе у плаштима њиховијем и у обући и под капама и у свему одијелу њихову, и бацише их у пећ огњену, ужарену.

22. Како заповијест царева бјеше хитна и пећ врло ужарена, пламен огњени уби оне људе који бацаху Седраха, Мисаха и Авденага.

23. А та три човјека, Седрах, Мисах и Авденаго, падоше усред пећи огњене, ужарене.

24. Тада се препаде цар Навуходоносор, и брже устав проговори и рече својим дворанима: Не бацисмо ли три човјека свезана у огањ? Одговорише и рекоше цару: Да, царе.

ЗАШТИТА

25. Одговори и рече: Ено, видим четири човјека одријешена гдје ходе посред огња и није им ништа, и четврти као да је Син Божји.

26. Тада приступи Навуходоносор на врата огњеној пећи ужареној, и проговори и рече: Седраше, Мисаше и Авденаго, слуге Бога Вишњега, изиђите и ходите. Тада Седрах, Мисах и Авденаго изиђоше исред огња.

27. И сабраше се кнезови и управитељи и војводе и вијећници цареви, и видјеше те људе гдје им тијелу огањ ништа не може, нити им се коса на глави опали, нити им се плашти што промијенише, нити задах од огња приону за њих.

28. Проговори Навуходоносор и рече: Да је благословен Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, који посла *анђела својега и избави слуге своје, које се у Њ поуздаше и не послушаше заповијести цареве и дадоше тјелеса своја да не би служили нити се поклонили другом богу осим својега Бога.

*Дјела 12,11.

29. Зато заповиједам да се сваки којега му драго народа и племена и језика, који би похулио на Бога Седрахова, Мисахова и Авденагова, да се исијече и кућа да му буде буниште, јер нема другога бога који може тако избавити.

30. Тада цар узвиси Седраха, Мисаха и Авденага у земљи вавилонској.

Навуходоносор објављује свој
други сан. Данилово објашњење.
Цар губи ум и понижава се.

4. Цар Навуходоносор свијем народима, племенима и језицима што су по свој земљи: Мир да вам се умножи.

2. Свидје ми се да објавим знаке и чудеса што ми учини Бог Вишњи.

3. Знаци Његови како су велики, и чудеса Његова како су силна! Царство је Његово царство вјечно, и власт Његова од кољена до кољена.

4. Ја Навуходоносор бијах миран у кући својој и цватијах у двору свом.

5. Усних сан, који ме уплаши, и мисли на постељи мојој и утваре главе моје узнемирише ме.

6. И заповједих да се доведу преда ме сви мудраци вавилонски да ми кажу што значи сан.

7. Тада дођоше врачари, звјездари, Халдеји и гатари, и приповједих им сан, али ми не могоше казати што значи.

8. Најпослије дође преда ме Данило, који се зове Валтасар по имену бога мојега, и у коме је Дух Светога Бога, и приповједих му сан:

9. Валтасаре, поглаваре врачарима, знам да је Дух Светога Бога у теби и никаква тајна није ти тешка; кажи сан мој што сам снио и шта значи.

10. А ˀутвара главе моје на постељи мојој бјеше: Видјех, гле, дрво усред *земље, и висина му велика. ˀвиђење *Дан. 4,20.

11. Дрво бјеше велико и јако, и висина му досезаше до неба, и виђаше се до краја све Земље.

12. Лишће му бјеше лијепо и род обилат, и на њему бјеше хране свему; звијерје пољско одмараше се у хладу његову, и на гранама његовијем становаху птице *небеске, и од њега се храњаше свако тијело.

*Језек. 31,6.

13. Видјех у ˀутварама главе своје на постељи својој, и гле, Стражар и *Светац сиђе с †Неба. ˀвиђењима *Дан. 8,13. †Дан. 4,23.

14. Повика јако и рече овако: Посijеците *дрво, и окрешите му гране, покидајте му лишће и разметните му род; нека побјегну звијери испод њега и птице с грана његовијех. *Мат. 3,10.

15. Али пањ са жилама оставите му у земљи, у оковима гвозденијем и мједенијем у трави пољској, нека га кваси роса небеска и дио да му је са звијерјем од траве земаљске.

16. Срце човјечије нека му се промијени, и срце животињско нека му се да, и седам времена нека прође преко њега.

17. То су одредили Стражари и изрекли Свети да би познали живи да Вишњи влада царством људским, и даје га коме хоће, и *поставља над њим најнижега између људи. *Дан. 2,21.

18. Тај сан сних ја цар Навуходоносор; а ти, Валтасаре, кажи шта значи, јер ниједан мудрац у царству мом не може да ми

каже шта значи; а ти можеш, јер је у теби Дух Светога Бога.

19. Тада *Данило, који се зваше Валтасар, оста у чуду за један сахат, и мисли га узнемираваху. А цар проговори и рече: Валтасаре, сан и значење му да те не узнемирује. А Валтасар одговори и рече: Господару мој, сан да буде твојим ˃ненавидницима, и значење његово непријатељима твојим. *Дан. 7,15. ˃противницима

20. Дрво што си видио, велико и јако, којему висина досезаше до неба и које се виђаше по свој Земљи,

21. Којему лишће бјеше лијепо и род обилан, и на коме бјеше хране свему, под којим становаше звијерје пољско и на гранама му сјеђаху птице небеске,

22. То си ти, *царе, који си велик и силан, и величина је твоја висока и досеже до неба и власт твоја до крајева земаљских. *Јер. 27,6.

23. А што цар видје Стражара и Свеца гдје слажаше с Неба и говораше: Посијеците дрво и потрите га, али му пањ са жилама оставите у земљи у оковима гвозденијем и мједенијем у трави пољској, да га кваси роса *небеска, и са звијерјем пољским нека му је дио докле седам времена прође преко њега, *Дан. 5,21.

24. Ово значи, царе, и ово је наредба Вишњега која ће се извршити на мом господару цару:

25. Бићеш прогнан између људи, и са звијерима ћеш пољским живјети, и храниће те травом као говеда, и роса ће те небеска квасити, и седам ће времена проћи преко тебе докле познаш да Вишњи влада царством људским и даје га коме хоће.

26. А што се рече да се остави пањ са жилама од дрвета, царство ће ти остати, кад познаш да Небеса владају.

27. Зато, царе, да ти је угодан мој савјет, опрости се *гријеха својих правдом, и безакоња својих милошћу према невољнима, еда би ти се продужио мир. *1.Петр. 4,8.

28. Све ово дође на цара Навуходоносора.

29. Послије дванаест мјесеци ходаше по царском двору у Вавилону.

30. И проговори цар и рече: Није ли то Вавилон велики што га ја сазидах јаком силом својом да је столица царска и слава *величанству мојему? *Иса. 26,10.

31. Те ријечи још бјеху у устима цару, а глас дође с неба: Теби се говори, царе Навуходоносоре: Царство се узе од тебе.

32. И бићеш прогнан између људи, и живјећеш са звијерјем пољским, храниће те травом као говеда, и седам ће времена проћи преко тебе докле познаш да Вишњи влада царством људским и даје га коме хоће.

33. У тај час испуни се та ријеч на Навуходоносору; и би прогнан између људи и једе траву као говеда, и роса *небеска кваси му тијело да му нарасте коса као пера у орла и нокти као у птица. *Дан. 4,25.

34. Али послије тога времена ја Навуходоносор подигох очи своје к *небу, и ум мој врати ми се, и благослових Вишњега, и хвалих и славих Онога који живи довијека, чија је власт власт вјечна и чије је †царство од кољена до кољена; *Дан. 12,7. †Лука 1,33.

35. И сви становници земаљски ништа нијесу према Њему, и ради шта хоће с војском небеском и са становницима земаљским, и нема никога да би Му руку уставио и рекао му: Шта радиш?

36. У то вријеме ум мој врати ми се, и на славу царства мојега врати ми се величанство моје и свјетлост моја; и дворани моји и кнезови моји потражише ме, и утврдих се у царству свом, и дода ми се више величанства.

37. Сада ја Навуходоносор хвалим, узвишујем и славим Цара небескога, чија су сва дјела истина и чији су путеви праведни и који може оборити оне који ходе поносито.

Валтасарова гозба;
необично писмо на зиду.
Данило га објашњава.

5. Цар Валтасар учини велику *гозбу тисући кнезова својих, и пијаше †вино пред тисућом њих. *Јест. 1,3. †Наум 1,10.

2. Напив се вина Валтасар заповједи да се донесу судови златни и сребрни, које бјеше

однио Навуходоносор отац му из ᵓцркве јерусалимске, да из њих пију цар и кнезови му, и жене његове и иноче његове. ᵓХрама

3. И донесоше златне судове које бјеху однијели из цркве дома Господњега у Јерусалиму, и пијаху из њих цар и кнезови његови, жене његове и иноче његове;

4. Пијаху вино, и хваљаху богове златне и сребрне и мједене и дрвене и камене.

5. У тај час изиђоше прсти руке човјечије, и писаху према свијетњаку по окреченом зиду од царскога двора, и цар виђе руку која писаше.

6. Тада се промијени лице цару, и мисли га његове узнемирише, и појас се око њега распаса и кољена му удараху једно о друго.

7. Повика цар иза гласа; те доведоше звјездаре, Халдеје и гатаре; и проговори цар и рече мудрацима вавилонским: Ко прочита ово писмо и каже ми шта значи, онај ће се обући у скерлет, и носиће златну ᵓверижицу о врату, и биће трећи господар у царству. ᵓланац

8. Тада приступише сви мудраци цареви; али не могоше прочитати писма нити казати цару шта значи.

9. Тада се цар Валтасар врло узнемири и лице му се сасвијем измијени; и кнезови се његови препадоше.

10. Дође ᵓцарица због тога што се догоди *цару и кнезовима његовијем у кућу гдје бијеше гозба, и проговори царица и рече: Царе, да си жив довијека, да те не узнемирују мисли твоје и да ти се лице не мијења. ᵓцарица мајка *Дан. 2,4.

11. Има човјек у твом царству, у коме је Дух Светога Бога; и у вријеме оца твојега нађе се у њега видјело и разум и мудрост, каква је у богова, и цар Навуходоносор отац твој, *царе, постави га главарем врачарима, звјездарима, Халдејима и гатарима; *Дан. 2,11.

12. Јер велик дух и знање и разум за казивање снова и погађање загонетака и размршивање замршенијех ствари нађе се у *Данила, којему цар нађе име Валтасар; нека сада дозову Данила, и он ће казати шта значи. *Дан. 6,3.

13. Тада *Данило би доведен пред цара. Цар проговори Данилу и рече: Јеси ли ти Данило између робља Јудина које доведе из Јудејске цар отац мој? *Дан. 6,13.

14. Чух за тебе да је Дух Светога Бога у теби, и видјело и разум и мудрост велика да се нађе у тебе.

15. А сада су доведени преда ме мудраци, звјездари, да прочитају писмо и кажу ми шта значи; али не могу да кажу шта то значи.

16. А за тебе ја чух да можеш протумачити, и замршене ствари размрсити. Ако, дакле, можеш прочитати ово писмо и казати ми шта значи, обући ћеш се у скерлет, и златну верижицу носићеш о врату, и бићеш трећи господар у царству.

17. Тада одговори Данило и рече пред царем: Дарови твоји нека теби, и подај другому поклоне своје; а писмо ћу ја прочитати цару и казати шта значи.

18. Царе, Бог Вишњи даде *царство и величину и славу и част Навуходоносору оцу твојему. *Дан. 2,37.

19. И од величине коју му даде сви народи, племена и језици дрхтаху пред њим и бојаху га се; убијаше кога хоћаше, и остављаше у животу кога хоћаше, узвишиваше кога хоћаше, и пониживаше кога хоћаше.

20. Али када му се подиже *срце и дух му се посили у охолости, би сметнут с царскога пријестола својега, и узеше му славу. *Приче 16,5.

21. И би прогнан између људи и *срце му поста као у звијери, и стан му бијаше с дивљим магарцима, хранише га травом као говеда, и роса небеска кваси му тијело, докле позна да Бог Вишњи влада царством људским, и кога хоће †постаља над њим. *2.Мој. 9,14. †Дан. 4,17.

22. А ти, Валтасаре, сине његов, нијеси понизио *срца својега премда си знао све ово. *Иса. 14,13.

23. Него си се подигао на *Господа небескога, и судове дома Његова донесоше преда те, и писте из њих вино ти и кнезови твоји, жене твоје и иноче твоје, и ти хвали богове сребрне и златне, мједене, гвоздене, дрвене и камене, који не виде нити чују нити разумију, а не слави Бога, у чијој је руци душа твоја и сви путеви твоји. *Приче 20,24.

24. Зато од Њега би послана рука и ово писмо би написано.

25. А ово је писмо написано: МЕНЕ, МЕНЕ, ТЕКЕЛ, УФАРСИН.

26. А ово значе те ријечи: МЕНЕ, бројио је Бог твоје царство, и до краја избројио.

27. ТЕКЕЛ, измјерен си на мјерилима, и нашао си се лак.

28. ФЕРЕС, раздијељено је *царство твоје, и дано Мидијанима и Персијанима.

*Језд. 1,1.

29. Тада заповједи Валтасар, те обукоше Данила у скерлет, и метнуше му златну верижицу око врата, и прогласише за њ да је трећи господар у царству.

30. Исту ноћ би убијен Валтасар цар халдејски.

31. А *Дарије Мидијанин преузе †царство, и бјеше му око шездесет и двије године.

*Дан. 9,1. †Дан. 5,28.

Данило у лавовској јами.

6. Свидје се Дарију те постави над царством сто и педесет управитеља да буду над свијем царством;

2. А над њима три старјешине, од којих један бјеше Данило, којима ће управитељи давати рачуне да не би цару било штете.

3. А тај Данило надвишиваше старјешине и управитеље, јер у њему бјеше велик дух и цар мишљаше да га постави над свијем царством својим.

4. Тада старјешине и управитељи гледаху како би нашли што да ˘забаве Данилу због царства; али не могаху наћи забаве ни погрјешке, јер бјеше вјеран, и не налажаше се у њега погрјешке ни мане.

˘приговоре

5. Тада рекоше они људи: Нећемо наћи на тога Данила ништа, ако не нађемо што на њ због закона Бога његова.

6. Тада дођоше старјешине и управитељи к цару, и рекоше му овако: Дарије царе, да си жив довијека.

7. Све старјешине у царству, поглавари и управитељи, вијећници и војводе договорише се да се постави царска наредба и оштра забрана да ко би се год замолио за што коме год богу или човјеку за тридесет дана осим теби, царе, да се баци у јаму лавовску.

8. Зато, царе, постави ту забрану и напиши да се не може промијенити, по *закону мидском и персијском, који је непромјенљив.

*Јест. 1,19.

9. И цар Дарије написа књигу и забрану.

10. А Данило кад дозна да је књига написана, отиде својој кући, гдје бијаху отворени прозори у његовој соби према Јерусалиму, и падаше на кољена своја три пута на дан и мољаше се и хвалу даваше Богу својему као што чињаше прије.

11. Тада се сабраше они људи, и нађоше Данила гдје се моли и припада Богу својему.

12. И отидоше те рекоше цару за царску забрану: Нијеси ли написао заповијест, да ко би се год замолио коме год богу или човјеку за тридесет дана, осим теби, царе, да се баци у јаму лавовску? Цар одговори и рече: Тако је по закону мидском и персијском, који је непромјенљив.

13. Тада одговорише и рекоше цару: *Данило, који је између †робља Јудина, не хаје за те, ‡царе, ни за забрану коју си написао, него се моли три пута на дан својом молитвом.

*Дан. 1,6. †Дан. 5,13. ‡Јест. 3,8.

14. Тада цар чувши то ожалости се врло, и науми да избави Данила, и труђаше се до захода сунчанога да га избави.

15. Тада они људи сабраше се код цара и рекоше цару: Знај, царе, да је закон у Мидијана и Персијана да се никаква забрана и наредба, коју постави цар, не мијења.

16. Тада цар рече те доведоше Данила и бацише га у јаму лавовску; и цар проговори и рече Данилу: Бог твој, којему без престанка служиш, нека те избави.

17. И донесоше камен и метнуше јами на ˘врата, и цар га запечати својим прстеном и прстеном својих кнезова да се ништа не промијени за Данила.

˘отвор

18. Тада отиде цар у свој двор, и преноћи не једавши нити допустивши да му се донесе што чим би се развеселио, и не може заспати.

19. Потом цар уста ујутру рано и отиде брже к јами лавовској.

ВЈЕРНОСТ

20. И кад дође к јами, викну Данила жалоснијем гласом; и проговори цар и рече Данилу: Данило, слуго Бога живога, Бог твој, којему служиш без престанка, може ли те избавити од лавова?

21. Тада Данило рече цару: *Царе, да си жив довијека! *Дан. 2,4.

22. Бог мој посла *анђела својега и затвори ˅уста лавовима, те ми не наудише; јер се нађох чист пред Њим, а ни теби, †царе, не учиних зла.

*Дан. 3,28. ˃чељуст †Јер. 37,18.

23. Тада се цар веома обрадова томе, и заповједи да изваде Данила из јаме. И извадише Данила из јаме, и не нађе се ране на њему, јер вјерова Богу својему.

24. Потом заповједи цар, те доведоше људе који бијаху оптужили Данила, и бацише у јаму лавовску њих, дјецу њихову и жене њихове; и још не дођоше на дно јами, а лавови их зграбише и све им кости потрше.

25. Тада цар Дарије писа *свијем народима и племенима и језицима што живљаху у свој земљи: Мир да вам се умножи. *Дан. 4,1.

26. Од мене је заповијест да се у свој држави *царства мојега свак боји и страши Бога Данилова, јер је Он Бог живи, који остаје довијека, и царство се Његово неће расути, и власт ће Његова бити до краја;

*Дан. 2,44.

27. Он избавља и спасава, и чини знаке и *чудеса на Небу и на Земљи, Он је избавио Данила од силе лавовске. *Дан. 4,3.

28. И тај *Данило бијаше срећан за царовања Даријева и за царовања †Кира Персијанца. *Дан. 1,21. †Језд. 1,1.

Данило у сну види четири свјетска царства и вјечно царство Сина Човјечијега.

7. Прве године Валтасара *цара вавилонскога усни †Данило сан и видје утвару главе своје на постељи; тада написа сан и приповједи укратко.

*Дан. 2,28. †Дан. 8,1.

2. Данило проговори и рече: Видјех у утвари својој ноћу, а то четири вјетра небеска ударише се на великом мору.

3. И четири велике звијери изиђоше из мора, свака другачија.

4. Прва бијаше као лав, и имаше крила орлова; гледах докле јој се крила ˅поскубоше и подиже се са земље и стаде на ноге као човјек, и срце људско даде јој се.

˃ишчупаше

5. Потом, гле, друга звијер бијаше као медвјед, и стаде с једне стране, и имаше три ребра у устима међу зубима својим, и говораше јој се: Устани, једи много меса.

6. Потом видјех, и гле, друга, као рис, имаше на леђима четири крила као птица, и четири главе имаше звијер, и даде јој се власт.

7. Потом видјех у ˅утварама ноћнијем, и гле, четврта звијер, које се требаше бојати, страшна и врло јака, и имаше велике зубе гвоздене, јеђаше и сатираше, и гажаше ногама остатак, и разликоваше се од свијех звијери пређашњих, и имаше десет рогова. ˃виђењима

8. Гледах рогове, и гле, други мали рог израсте међу онијема, и три прва рога ишчупаше се пред њим; и гле, очи као очи човјечије бјеху на том рогу, и уста која говораху велике ствари.

9. Гледах докле се поставише пријестоли, и ˅*Старац сједе, на коме бјеше одијело бијело као снијег, и коса на глави као чиста вуна, пријесто му бијаше као пламен огњени, †точкови му као огањ разгорио.

˃Онај који вјечно живи *Псал. 90,2; †Језек. 1,15.

10. Ријека огњена излажаше и тецијаше испред Њега, *тисућа тисућа служаше Му, и десет тисућа по десет тисућа стајаху пред Њим; суд сједе, и †књиге се отворише.

*Псал. 68,17. †Откр. 20,12.

11. Тада гледах због гласа великих ријечи које говораше онај рог; и гледах докле не би убијена *звијер и тијело јој се рашчини и даде се да изгори огњем. *Откр. 19,20.

12. И осталијем звијерима узе се власт, јер дужина животу бјеше им одређена до времена и до рока.

13. Видјех у утварама ноћнијем, и гле, као Син Човјечји иђаше с облацима небеским, и дође до Старца и стаде пред Њим.

14. И даде Му се власт и слава и *царство да Му служе сви народи и племена и језици; власт је Његова власт вјечна, која

СЛИКЕ ПРОЛАЗНОСТИ

ВЈЕЧНОСТ

нећe проћи, и царство се Његово неће расути. *Иса. 9,7.

15. Мени *Данилу ˇпренеможе дух мој у тијелу мом, и ˇутваре главе моје узнемирише ме. *Дан. 7,28. ˇклону ˇˇвиђења

16. Приступих к једноме од онијех који стајаху ондје, и замолих га за истину од свега тога. И проговори ми и каза ми шта то значи:

17. Ове четири велике звијери јесу четири цара, који ће настати на Земљи.

18. Али ће Свеци Вишњега преузети *царство, и држаће царство навијек и довијека. *Иса. 60,12.

19. Тада зажељех знати истину о четвртој *звијери, која се разликоваше од свијех и бијаше врло страшна, и имаше зубе гвоздене и ˇнокте мједене, и јеђаше и сатираше, а остатак ногама гажаше, *Дан. 7,23; Дан. 7,7. ˇканџе

20. И о десет *рогова што јој бјеху на глави, и о другом који израсте и три отпадоше пред њим, о рогу који имаше очи и уста која говораху велике ˇствари и бијаше по виђењу већи од других. *Откр. 17,12. ˇхуле

21. Гледах, и тај рог војеваше са Свецима и надвлађиваше их,

22. Докле дође ˇСтарац, и даде се суд Свецима Вишњега, и приспје вријеме да Свеци преузму царство. ˇОнај који вјечно живи

23. Овако рече: Четврта *звијер биће четврто царство на Земљи, које ће се разликовати од свијех царстава, и изјешће сву Земљу и погазити и сатрти. *Дан. 7,7.

24. И десет *рогова јесу десет царева, који ће настати из тога царства, а послије њих настаће други, и он ће се разликовати од пређашњих, и покориће три цара. *Откр. 17,12.

25. И *говориће ˇријечи на Вишњега, и потираће Свеце Вишњега, и помишљаће да промијени времена и законе; и даће му се у руке за вријеме и за времена и за по времена. *Откр. 13,5. ˇхулиће

26. Потом ће сјести суд, и узеће му се власт, те ће се истријебити и затрти сасвијем.

27. А *царство и власт и величанство царско под свијем небом даће се народу Светаца Вишњега; Његово ће царство бити вјечно царство, и све ће власти Њему служити и слушати Га. *Лука 1,33.

28. Овдје је крај овој ријечи. А мене Данила врло узнемирише мисли моје, и лице ми се све промијени; али ријеч сачувах у *срцу свом. *Лука 2,19.

Виђење о царству Мидском, Персијском и Грчком и једном цару немилостивом према народу Божијем.

8. Треће године царовања Валтасарова показа се мени Данилу ˇутвара послије оне која ми се показала прије. ˇвиђење

2. И видјех у утвари; а бјех у Сусану у граду који је у земљи Еламу, кад видјех, и видјех у утвари и бјех на води Улају.

3. И подигох очи своје и видјех, и гле, стајаше крај воде ован, који имаше два рога, а рогови бјеху високи, али један виши од другога, и виши нарасте послије.

4. Видјех овна гдје боде на запад и на сјевер и на југ, и ниједна звијер не могаше му одољети, и не бијаше никога ко би избавио од њега, него чињаше што хоћаше, и осили.

5. А кад ја мотрах, гле, иђаше јарац од запада поврх све земље а не дотицаше се земље; и тај јарац имаше рог ˇзнаменит међу очима својим. ˇснажан

6. И дође до овна који имаше два рога, којега видјех гдје стоји крај воде, и потрча на њ гњевно силом својом.

7. И видјех га гдје дође до овна, и разгњевив се на њ удари овна, те му сломи оба рога и не бјеше силе у овну да му одоли, него га обори на земљу и погази га, и не бјеше никога да избави овна од њега.

8. И јарац поста врло велик; а кад осили, сломи се велики рог, и мјесто њега нарастоше ˇзнаменита четири рога према четири вјетра небеска. ˇснажна

9. И из једнога од њих изиђе један рог мален и нарасте врло велик према југу и истоку и према Красној Земљи.

10. И нарасте дори до војске небеске, и обори на *земљу неке од војске и од †звијезда, и погази их. *Дан. 11,28. †Иса. 14,13.

11. И нарасте ˅дори до Поглавара тој војсци, и узе Му свагдашњу *жртву, и свети стан Његов обори. ˃све *2.Мој. 29,42.

12. И *војска би дана у отпад од жртве свагдашње, и обори истину на земљу, и што чињаше напредоваше му. *Дан. 8,13.

13. Тада чух једнога Свеца гдје говораше, и један Светац рече некоме који говораше: Докле ће трајати та утвара за свагдашњу жртву и за отпад пустошни да се гази Светиња и војска?

14. И рече ми: До двије тисуће и три стотине дана и ноћи; онда ће се Светиња ˅очистити. ˃обновити и посветити

15. А кад видјех ја Данило ову утвару, и заисках да разумијем, гле, стаде преда ме као човјек.

16. И чух глас човјечји са ˅Улаја, који повика и рече: *Гаврило, кажи овоме човеку утвару.

˃река близу престонице Вавилона *Дан. 9,21.

17. И дође гдје ја стајах; и кад дође уплаших се, и падох на лице своје; а он ми рече: Пази, сине човјечји, јер је ова ˅утвара за посљедње вријеме. ˃виђење

18. А док ми он говораше, ја бијах изван себе лежећи ˅ничице на земљи; а он ме се дотаче, и исправи ме, те стадох. ˃лицем надоле

19. И рече: Ево, ја ћу ти казати шта ће бити на крају гњева; јер ће у одређено вријеме бити крај.

20. Ован што си га видио, који има два рога, то су цареви мидски и персијски.

21. А руњави је *јарац цар грчки; и велики рог што му бјеше међу очима, то је први цар. *Дан. 8,5.

22. А што се он сломи, и мјесто њега нарастоше четири, то су четири царства, која ће настати из тога народа, али не с његовом силом.

23. А на посљедак царовања њихова, кад безаконици наврше мјеру, настаће цар бестидан и лукав.

24. Сила ће му бити јака, али не од његове јачине, и чудесно ће пустошити, и биће срећан и ˅свршиваће, и губиће силне и народ Свети. ˃успеваће

25. И лукавством његовијем напредоваће пријевара у његовој руци, и подигнуће се у срцу свом, и у миру ће погубити многе, и устаће на Кнеза над кнезовима, али ће се потрти без руке.

26. А речена утвара о данима и ноћима истина је; зато ти запечати утвару, јер је за много времена.

27. Тада ја *Данило занемогох, и боловах неко вријеме; послије устах и врших послове цареве; и чудих се утвари, али нико не дозна. *Дан. 2,48.

Данилова покајничка молитва за народ израиљски. Божије откривење о седамдесет седмица.

9. Прве године *Дарија сина Асвирова од племена мидскога, који се зацари над царством Халдејским, *Дан. 5,31.

2. Прве године његова царовања ја Данило разумјех из књига број година, које бјеше рекао Господ Јеремији пророку да ће се навршити развалинама јерусалимским, седамдесет година.

3. И окретох лице своје ка Господу Богу тражећи Га молитвом и молбама с постом и с костријети и пепелом.

МОЛИТВА

4. И помолих се Господу Богу својему и исповиједајући се рекох: О Господе, Боже велики и страшни, који држиш завјет и милост онима који Те љубе и држе заповијести Твоје;

5. Згријешисмо и зло чинисмо и бисмо безбожни, и одметнусмо се и отступисмо од заповијести Твојих и од закона Твојих.

6. И не слушасмо слуга Твојих пророка, који говораху у Твоје име царевима нашим, кнезовима нашим и оцима нашим и свему народу земаљском.

7. У Тебе је, Господе, правда а у нас срам на лицу, како је данас, у Judejaца и у Јерусалимљана и у свијех Израиљаца, који су близу и који су далеко по свијем земљама куда си их разагнао за гријехе њихове, којима Ти гријешише.

8. Господе, у нас је срам на лицу, у царева наших, у кнезова наших и у отаца наших, јер Ти згријешисмо.

9. У Господа је Бога нашега милост и праштање, јер се одметнусмо од Њега,

10. И не слушасмо гласа Господа Бога својега да ходимо по законима Њего-

вијем, које нам је дао преко слугу својих пророка.

11. И сав Израиљ преступи закон Твој, и отступи да не слуша гласа Твојега; зато се изли на нас *проклетство и клетва написана у закону Мојсија слуге Божијега, јер Му згријешисмо. *5.Мој. 29,27.

12. И Он потврди ријечи своје које је говорио за нас и за судије наше, које су нам судиле, пустивши на нас зло велико, да тако не би под свијем небом како би у Јерусалиму.

13. Како је писано у закону Мојсијеву, све то зло дође на нас, и опет се не молисмо Господу Богу својему да бисмо се вратили од безакоња својега и пазили на истину Твоју.

14. И Господ ˃наста око зла и наведе га на нас; јер је праведан Господ Бог наш у свијем дјелима својим која чини, јер не слушасмо гласа Његова. ˃не оклева

15. Али сада, Господе Боже наш, који си извео народ свој из земље мисирске руком крјепком, и стекао Себи име, како је данас, згријешисмо, безбожни бисмо.

16. *Господе, по свој правди Твојој нека се одврати гњев Твој и јарост Твоја од града Твојега Јерусалима, свете горе Твоје; јер због гријеха наших и безакоња отаца наших Јерусалим и Твој народ поста руг у свијех који су око нас. *Јер. 50,7.

17. Сада, дакле, послушај, Боже наш, молитву слуге својега и молбе његове, и обасјај лицем својим опустјелу Светињу своју, Господе због имена својега.

18. Боже мој, пригни ухо своје, и чуј; отвори очи своје, и види пустош нашу и град, на који је призвано име Твоје, јер не због правде своје него због велике милости твоје падамо пред Тобом молећи се.

19. Господе, услиши, Господе, опрости, Господе, пази и учини, не часи, Себе ради, Боже мој, јер је Твоје име призвано на овај град и на Твој народ.

20. А док ја још говорах и мољах се и исповиједах гријех свој и гријех народа својега Израиља, и падах молећи се пред Господом Богом својим за свету гору Бога својега,

21. Док још говорах молећи се, онај човјек Гаврило, којега видјех прије у утвари, долетје брзо и дотаче ме се о вечерњој жртви.

22. И поучи ме и говори са мном и рече: Данило, сада изиђох да те уразумим.

23. У почетку молитве твоје изиђе ријеч, и ја дођох да ти кажем, јер си мио; зато слушај ријеч, и разумиј утвару.

24. Седамдесет је седмица одређено твоме народу и твоме граду светом да се сврши пријеступ и да нестане гријеха и да се очисти *безакоње и да се доведе вјечна правда, и да се запечати ˃утвара и пророштво, и да се помаже Свети над светима.
*Језек. 35,5. ˃виђење

25. Зато знај и разумиј: Откад изиђе ријеч да се Јерусалим опет сазида до Помазаника Војводе биће седам седмица, и шездесет и двије седмице да се опет пограде улице и зидови, и то у тешко вријеме.

26. А послије те шездесет и двије седмице погубљен ће бити Помазаник и ништа Му неће остати; народ ће војводин доћи и разорити Град и Светињу; и крај ће му бити с потопом, и одређено ће пустошење бити до свршетка рата.

27. И утврдиће завјет с многима за седмицу дана, а у половину седмице укинуће *жртву и принос; и крилима мрским, која пустоше, до свршетка одређенога излиће се на пустош. *Дан. 11,31.

Ново откривење после једне небеске појаве.

10. Треће године *Кира цара персијскога објави се ријеч Данилу, који се зваше Валтасар; и ријеч бјеше истинита и о великим стварима; и разабра ријеч и разумје утвару. *Дан. 1,21.

2. У то вријеме ја Данило бјех у жалости три седмице дана.

3. Јела угодна не једох, ни месо ни вино не уђе у моја уста, нити се намазах уљем док се не навршише три седмице дана.

4. А двадесет четвртога дана првога мјесеца бијах на бријегу велике ријеке ˃Хидекела. ˃Тигар

5. И подигох очи своје и видјех, а то један човјек обучен у платно, и *појас бјеше око њега од чистога злата из ˚Уфаза;

*Откр. 1,13-15. ˚можда Офир

6. А тијело му бјеше као хрисолит, и лице му као муња а очи му као лучеви запаљени, а руке и ноге као мјед углађена, а глас од ријечи његовијех као глас многога људства.

7. И ја Данило сам видјех утвару, а људи што бијаху са мном не видјеше је, али их попаде страх велик, те побјегоше и сакрише се.

8. И остах сам, и видјех ту велику утвару, и не оста снаге у мени, и ˚љепота ми се нагрди, и не имах снаге. ˚лице

9. И чух глас од ријечи његовијех, и кад чух глас од ријечи његовијех, изван себе падох ничице, лицем на земљу.

10. И гле, рука ме се дотаче и подиже ме на кољена моја и на дланове моје.

11. И рече ми: Данило, мили човјече, слушај ријечи које ћу ти казати, и стани право, јер сам сада послан к теби. И кад ми рече ту ријеч, устах дрхћући.

12. И рече ми: Не бој се, Данило, јер првога дана кад си управио срце своје да разумијеваш и да мучиш себе пред Богом својим, услишене бише ријечи твоје, и ја дођох због твојих ријечи.

13. Али *кнез царства персијскога стаја ми насупрот двадесет и један дан; али, гле, Михаило један од првијех Кнезова дође ми у помоћ; тако ја не остах ондје код царева персијских, *Дан. 12,1.

14. И дођох да ти кажем шта ће бити твоме народу послије; јер ће још бити ˚утвара за те дане. ˚виђења

15. И кад ми говораше тако, оборих очи своје на земљу и занијемјех.

16. И гле, као човјек дотаче се усана мојих, и отворих уста своја, и проговорих и рекох ономе који стајаше према мени: Господару мој, од ове утваре навалише моји болови на мене и нема снаге у мени.

17. А како може слуга мојега господара говорити с господарем мојим? Јер од овога часа у мени неста снаге и ни дихање не оста у мени.

18. Тада онај што бијаше као човјек опет ме се дотаче и охрабри ме.

19. И рече: Не бој се, мили човјече; мир да ти је, охрабри се, охрабри се! И докле ми говораше, охрабрих се и рекох: Нека говори господар мој, јер си ме охрабрио.

20. А он рече: Знаш ли зашто сам дошао к теби? А сада ћу се вратити да војујем на кнеза персијскога; потом ћу отићи, и гле, доћи ће кнез грчки.

21. Али ћу ти казати што је написано у Књизи истинитој. Нема никога да јуначки ради са мном у том осим Михаила, Кнеза вашега.

Прорицање о царевима у Персији, о Александру Великом, о цару јужном и сјеверном, а особито о посљедњем добу.

11. И ја прве године *Дарија Мидијанина стадох да му помогнем, и да га поткријепим. *Дан. 5,31.

2. А сада ћу ти казати истину. Ево, још ће три цара настати у Персији; и четврти ће бити богатији од свијех, и кад се укријепи богатством својим, све ће подигнути на Грчко царство.

3. Потом ће настати силан цар, и владаће великом државом и радиће што хоће.

4. А како нестане, *расуће се царство његово и раздијелиће се у четири вјетра небеска, не међу ˚натражје његово нити с влашћу којом је он владао, јер ће се царство његово укинути и допасти другима а не њима. *Дан. 8,8. ˚ново покољење

5. И цар јужни осилиће, и један од кнезова његовијех, и биће силнији од њега, и владаће, и држава ће његова бити велика.

6. И послије неколико година они ће се опријатељити, и кћи јужнога цара доћи ће к цару сјеверном да учини погодбу; али она неће сачувати силе мишици, нити ће се он одржати мишицом својом, него ће бити предана и она и они који је доведу и син њезин и онај који јој буде помагао у то вријеме.

7. Потом ће од изданка из коријена њезина настати један на мјесту њезином, који ће доћи с војском својом и ударити

на градове цара сјевернога, и биће их и освојиће их.

8. И богове ће њихове и кнезове њихове са →закладима њиховијем драгоцјенијем златнијем и сребрнијем однијети у ропство у Мисир, и остаће неколико година јачи од цара сјеверннога. →посудама

9. И тако ће цар јужни доћи у своје царство, и вратиће се у своју земљу.

10. Али ће синови његови заратити, и скупиће велику војску; и један ће доћи изненада, и поплавити и проћи; и вративши се ратоваће до града његова.

11. Тада ће се разљутити цар јужни, и изаћи ће и ратоваће с њим, с царем сјевернијем, и подигнуће велику војску, те ће му бити дата у руке војска.

12. И кад разбије војску, понијеће се *срце његово, и побиће тисуће, али се неће укријепити. *2.Днев. 25,19.

13. Јер ће цар сјеверни опет дигнути војску већу од прве; и послије неколико година доћи ће с великом војском и с великим благом.

14. И у то ће вријеме многи устати на цара јужнога; и →зликовци од твојега народа подигнуће се да се потврди утвара, и попадаће. →насилници

15. И доћи ће цар сјеверни, и начиниће опкопе, и узеће тврде градове, и мишице јужнога *цара неће одољети ни изабрани народ његов, нити ће бити силе да се опре. *Псал. 33,16.

16. И онај дошав на њ чиниће што хоће, и неће бити никога да му се опре; и уставиће се у Красној *Земљи, коју ће потрти својом руком. *Дан. 8,9.

17. Потом ће се окренути да дође са силом свега царства својега, али ће се погодити с њим, и даће му кћер за жену да би га упропастио, али се она неће држати, нити ће бити с њим.

18. Потом ће се окренути на острва, и освојиће многа; али ће један војвода прекинути срамоту коју чини, и обориће на њ срамоту његову.

19. Потом ће се окренути ка градовима своје земље, и спотакнуће се и пашће, и неће се више →наћи. →бити

20. И на његово ће мјесто настати који ће послати настојника у слави царској; али ће за мало дана погинути без гњева и без боја.

21. А на његово ће мјесто доћи незнатан човјек, коме није намијењена част царска; али ће доћи мирно и освојиће царство ласкањем.

22. И мишице које плаве он ће поплавити и поломити, па и кнеза с којим је учинио вјеру.

23. Јер удруживши се с њим учиниће пријевару, и дошавши надвладаће с мало народа.

24. И доћи ће мирно у родна мјеста у земљи, и учиниће што ни оцеви његови ни оцеви отаца његовијех не учинише, раздијелиће им плијен и →грабеж и благо, и смишљаће мисли на градове, за неко вријеме. →пљачку

25. Потом ће подигнути силу своју и срце своје на цара јужнога с великом војском; и цар ће јужни доћи у бој с великом и врло силном војском; али неће одољети, јер ће му се чинити невјера.

26. И који једу хљеб његов сатрће га; војска ће његова поплавити, и многи ће пасти побијени.

27. И *срце ће обојице царева радити о злу, и за једнијем ће столом лагати; али се неће извршити; јер ће крај још бити у одређено вријеме. *Псал. 12,2.

28. И тако ће се вратити у своју земљу с великим благом; и срце ће се његово обратити на свети завјет, и кад изврши, вратиће се у своју земљу.

29. У одређено ће вријеме опет доћи на југ; али други пут неће бити као први пут.

30. Јер ће доћи на њ *лађе китимске, и он ће се ојадити, те ће се вратити; и разљутиће се на свети завјет, и извршиће; и вративши се сложиће се с онима који остављају свети завјет. *4.Мој. 24,24.

31. И војска ће стајати уза њ, и оскврниће светињу у граду, и укинути *жртву свагдашњу и поставиће гнусобу пустошну. *Дан. 8,11.

32. И који су безбожни према завјету, он ће их ласкањем отпадити; али народ који познаје Бога својега охрабриће се и извршиће.

33. И разумни у народу научиће многе, и падаће од мача и огња, ропства и ˇграбежа много времена. →пљачке

34. Али падајући добиће малу помоћ; и многи ће пристати с њима дволичећи.

35. И од разумнијех ће пасти неки да би се окушали и очистили и убијелили до рока, јер ће још бити рок.

36. И тај ће цар чинити што хоће, и *подигнуће се и узвисиће се изнад свакога бога, и чудно ће говорити на Бога над боговима, и биће срећан докле се не сврши гњев, јер ће се извршити што је одређено.

*Дан. 7,8,25; 2.Сол. 2,4; Откр. 13,5,6.

37. Неће марити ни за богове својих отаца ни за ˇљубав женску, нити ће за кога бога марити, него ће се узвишивати нада све.

→бога миљеника жена

38. И на мјесто Бога најсилнијега славиће бога којега оци његови не знаше, славиће златом и сребром и драгим камењем и закладима.

39. И учиниће да градови Бога најсилнијега буду бога туђега; које позна умножиће им славу и учиниће их господарима над многима и раздијелиће им земљу мјесто плате.

40. А у посљедње вријеме јужни ће се цар побити с њим; и цар ће сјеверни ударити на њ као вихор с колима и коњицима и с многим лађама, и ушавши у земље поплавиће и проћи.

41. И доћи ће у Красну Земљу, и многи ће пропасти, а ове ће се избавити од његовијех руку: Едомска, Моавска и главни дио синова Амоновијех.

42. И посегнуће руком својом на земље, и земља мисирска неће умакнути.

43. И освојиће благо у злату и у сребру и све закладе мисирске; и Ливијани и Етиопљани ићи ће за њим.

44. Али ће га гласови с истока и са сјевера смести, те ће изаћи с великим гњевом да погуби и затре многе.

45. И разапеће шаторе двора својега међу морима на Красној светој гори; и кад дође к своме крају, нико му неће помоћи.

Прорицање запечаћено.

12. А у то ће се вријеме подигнути *Михаило велики кнез, који брани твој народ; и †биће жалосно вријеме, каквога није било откако је народа дотада; и у то ће се вријеме избавити твој народ, сваки који се нађе записан у Књизи.

*Дан. 10,13. †Мат. 24,21.

2. И много онијех који спавају у праху земаљском пробудиће се, *једни на живот вјечни а други на срамоту и пријекор вјечни. *Јован 5,29.

3. И разумни ће се *сјати као свјетлост небеска, и који многе приведоше к правди, као †звијезде вазда и довијека.

*Мат. 13,43. †1.Кор. 15,41.

4. *А ти Данило затвори ове ријечи и †запечати ову књигу до посљедњега времена; многи ће претраживати, и знање ће се умножити. *Дан. 12,9. †Откр. 10,4.

5. Тада погледах ја Данило, и гле, стајаху друга двојица, један с ове стране на ˇбријегу ријеке, а други с оне стране на бријегу ријеке. →обали

6. И један рече *човјеку обученоме у платно, који стајаше над водом у ријеци: †Кад ће бити крај тијем чудесима?

*Дан. 10,5. †Дан. 8,13.

7. И чух човјека обученога у платно, који стајаше над водом у ријеци, и подиже десницу своју и љевицу своју к небу, и закле се Онијем који вјечно живи да ће се све ово испунити по времену, по временима и по по времена, и кад се сврши расап силе светога народа.

8. И ја чух, али не разумјех; и рекох: Господару мој, какав ће бити крај томе?

9. А он рече: Иди Данило, јер су затворене и запечаћене ове ријечи до посљедњега времена.

10. Многи ће се очистити, убијелити и окушати; а безбожници ће радити безбожно, нити ће који безбожник разумјети; али ће разумни разумјети.

11. А од времена кад се укине жртва ваздашња и постави гнусоба пустошна, биће тисућа и двјеста и деведесет дана.

СРЕЂА

12. Благо ономе који претрпи и дочека тисућу и три стотине и тридесет и пет дана.

13. А ти иди ка крају; и почиваћеш и остаћеш на дијелу свом до свршетка својих дана.

КЊИГА ПРОРОКА ОСИЈЕ

Израиљево идолопоклонство и казна.

1. Ријеч Господња која дође Осији сину Веиријеву за времена Озије, Јоатама, Ахаза и Језекије царева Јудинијех и за времена Јеровоама сина Јоасова цара Израиљева.

2. Кад Господ поче говорити Осији, рече Господ Осији: Иди, ожени се блудницом, и роди дјецу блуда, јер се земља предаде блудничењу отступивши од Господа.

3. И отиде, и узе Гомеру кћер дивлаимску, која затрудње и роди му сина.

4. Тада му рече Господ: Надјени му име ↘Језраел; јер још мало, па ћу походити крв језраелску на дому Јујеву и укинућу царство дома Израиљева. ➝Од Бога посађен

5. И у то ћу вријеме сломити лук Израиљев у долини језраелској.

6. И она опет затрудње и роди кћер; и Господ му рече: Надјени јој име Лорухама; јер се више нећу смиловати на дом Израиљев, него ћу их укинути сасвијем.

7. А на дом Јудин смиловаћу се, и избавићу их Господом Богом њиховијем, а нећу их избавити луком ни мачем ни ратом ни коњима ни коњицима.

8. Потом одојивши ↘Лоруханму опет затрудње и роди сина. ➝Невољену

9. И рече Господ: Надјени му име ↘Лоамија; јер ви нијесте Мој народ, нити ћу Ја бити ваш. ➝Није народ мој

10. Али ће ипак број синова *Израиљевијех бити као пијесак морски, који се не може измјерити ни избројити; и умјесто да им се рече: Нијесте Мој народ, рећи ће им се: Синови Бога живога. *Рим. 9,27.

11. И сабраће се синови Јудини и синови Израиљеви уједно, и поставиће себи једнога поглавара и отићи ће из земље, јер ће бити велик дан језраелски.

Савез Божији с Његовијем народом раскинут и обновљен.

2. Реците браћи својој: Народе мој; и сестрама својим: Вољена.

2. ↘Прите се с матером својом, прите се, јер ми није жена, нити сам јој ја муж; нека одбаци блудничења своја од лица својега, и прељубе своје од дојака својих, ➝тужите се

3. Да је не бих свукао голу и учинио је каква је била онај дан кад се родила, и да је не бих поставио да буде као пустиња и обратио је да буде као земља засушена, иуморио је жеђу.

4. И нећу се смиловати на дјецу њезину, јер су дјеца блуда.

5. Јер је мати њихова блудница, срамоти се родитељка њихова; јер говори: Ићи ћу за милосницима својим који ми дају хљеб мој и воду моју, вуну моју и лан мој, уље моје и пиће моје.

6. Зато ево Ја ћу јој заградити пут трњем и зазидаћу зидом да не нађе стаза својих.

7. И трчаће за својим милосницима, али их неће стигнути; и тражиће их, али их неће наћи; па ће рећи: идем да се вратим к првому мужу својему, јер ми бијеше боље онда него сада.

8. Јер она не зна да сам јој Ја давао жито и вино и уље, и умножавао јој сребро и злато, од којега начинише Вала.

9. Зато ћу узети натраг жито своје, кад буде вријеме, и вино своје, кад буде вријеме, и узећу вуну своју и лан свој, којим би покривала голотињу своју.

10. И открићу ругобу њезину пред милосницима њезинијем, и нико је неће избавити из Моје руке.

11. И укинућу сваку радост њезину, светковине њезине, Младине њезине и Суботе њезине и све празнике њезине.

12. И потрћу чокоте њезине и смокве, за које говори: Плата су ми, што ми дадоше

милосници моји; и обратићу их у шуму да их једе звијерје пољско.

13. И походићу на њој дане валимске, у које им је кадила и китила се обоцима и гривнама, и ишла за својим милосницима, и Мене заборавила, говори Господ.

14. Али ево, Ја ћу је примамити и одвешћу је у *пустињу, и говорићу с њом лијепо.

*Језек. 20,35.

15. И даћу јој винограде њезине од тога мјеста, и *долину ˅Ахор за врата надању, и ондје ће пјевати као за младости своје и као кад је ишла из Мисира.

*Исус Н. 7,26. ˃мјесто невоље и жалости

16. И тада ћеш ме, говори Господ, звати: Мужу мој; а нећеш Ме више звати: Вале мој.

17. Јер ћу уклонити из уста њезинијех имена Вала; и неће им се више помињати имена.

18. И тада ћу им учинити завјет са звијерјем пољским и са птицама небеским и с бубинама земаљским; и поломићу лук и мач и рат да их нестане у *земљи, и учинићу да леже без страха.

*3.Мој. 26,5.

19. И заручићу те Себи довијека, заручићу те Себи правдом и судом и милошћу и милосрђем.

20. И заручићу те Себи вјером, и познаћеш *Господа.

*Иса. 54,13.

21. И тада ћу се одазвати, говори Господ, одазваћу се небесима, а она ће се одазвати *земљи.

*Зах. 8,12.

22. А земља ће се одазвати житу и вину и уљу, а то ће се одазвати Језраелу.

23. И посијаћу је Себи на земљи, и смиловаћу се на Лоруламу, и рећи ћу Лоамији: Ти си мој народ, и он ће рећи: Боже мој!

Божија стрпљивост најпослије ће обратити Његов народ.

3. Потом рече ми Господ: Иди опет, љуби жену коју љуби љубавник, а она чини прељубу, као што Господ љуби синове Израиљеве, а они гледају за туђим боговима и љубе посвећене колаче од грожђа.

2. И купих је за петнаест сикала сребра и гомор и по јечма.

3. И рекох јој: Сједи код мене дуго времена, и не блудничи, и не буди другога; тако ћу и ја бити твој.

4. Јер ће дуго времена синови Израиљеви сједјети без цара и без кнеза и без жртве и без ˅ступа и без оплећка и ликова.

˃споменика

5. Послије ће се обратити и тражиће Господа Бога својега и Давида цара својега, и у страху ће приступити ка Господу и благости Његовој у пошљедња времена.

Говор о казни за Израиљ због гријехова. Опомена Јуди да не гријеши.

4. Чујте ријеч *Господњу, синови Израиљеви, јер †Господ има ˅парбу са становницима земаљским; јер нема истине ни милости ни знања за Бога у земљи;

*Мих. 6,2. †Јер. 25,31. ˃спор

2. Заклињу се криво и лажу и убијају и краду и чине прељубу, застранише, и једна крв стиже другу.

3. Зато ће тужити Земља, и што год живи на њој пренемоћи ће, и звијери пољске и птице небеске; и рибе ће морске помријети.

4. Али нико да се не препире ни да кога кори, јер је народ твој као они који се препиру са свештеником.

5. Зато ћеш ˅пасти дању, и с тобом ће пророк пасти ноћу, и погубићу матер твоју.

˃посртати

6. Изгибе мој народ, јер је без знања; кад си ти одбацио знање, и Ја ћу тебе одбацити да Ми не вршиш службе свештеничке; кад си заборавио Бога својега, и Ја ћу заборавити синове твоје.

7. Што се више множише, то Ми више гријешише; славу њихову претворићу у срамоту.

8. Од гријеха народа Мојега хране се, и лакоме се на безакоње њихово.

9. Зато ће бити свештенику као народу; походићу га за путеве његове и платићу му за дјела његова.

10. И они ће јести, а неће се наситити; чиниће блуд, а неће се множити; јер престаше служити Господу.

11. Блудничење и *вино и ново вино одузима срце.

*Иса. 28,7.

12. Народ мој пита дрво своје, и палица му његова одговара; јер дух блуднички

заводи их да чине блуд отступивши од Бога својега.

13. Наврх гора приносе жртве, и на хумовима каде под храстовима, тополама и бријестовима, јер им је сјен добар; зато блуднице *кћери ваше и снахе ваше чине прељубу. *Амос 7,17.

14. Нећу карати кћери ваших кад чине блуд, ни снаха ваших кад чине прељубу; јер се они одвајају с блудницама и приносе жртве с неваљалијем женама; и народ неразумни пропашће.

15. Ако ти блудничиш, Израиљу, нека не гријеши Јуда; и не идите у *Галгал нити идите у Ветавен, и не куните се: Тако да је жив Господ. *Амос 5,5.

16. Јер је Израиљ упоран као упорна јуница; сада ће их пасти Господ као јагње на пространу мјесту.

17. Јефрем се удружио с лажнијем боговима; остави га.

18. Пиће се њихово преврну, једнако чине блуд; мило им је: Дајте. Браничи су његови срамота.

19. Вјетар ће их стегнути крилима својим, и они ће се посрамити од жртава својих.

Пријетња царствима
Јуди и Израиљу.

5. Чујте, свештеници, и пази, доме Израиљев, и слушај, доме царев, јер је вама суд, јер сте замка у Миспи и мрежа разапета на Тавору.

2. Из потаје клаше оне који залазе; али ћу их ја покарати све.

3. Ја познајем Јефрема и Израиљ није сакривен од Мене; јер сада чиниш блуд, Јефреме, Израиљ се оскврни.

4. Не управљају дјела својих да се врате к Богу својему; јер је дух прељубочиначки у њима и не знају Господа.

5. И поноситост Израиљева свједочи му у очи; зато ће Израиљ и Јефрем пасти за безакоње своје, пашће и Јуда с њима.

6. Ићи ће с овцама својим и с говедима својим да траже Господа, али Га неће наћи; уклонио се од њих.

7. Изневјерише Господа, јер изродише туђе синове; зато ће их прождријети за мјесец дана с ˅достојањем њиховијем. ˃имањем

8. Трубите у рог у Гаваји, у трубу у Рами; вичите у Ветавену: За тобом, Венијамине!

9. Јефрем ће опустјети у дан кара; објавих међу племенима Израиљевијем што ће зацијело бити.

10. Кнезови су Јудини као они који премјештају међу; излиһу на њих као воду јарост своју.

11. Јефрему се чини насиље, сатрвен је судом, јер од своје воље отиде за заповијешћу.

12. Зато ћу бити Јефрему као мољац и као црв дому Јудину.

13. И Јефрем видје болест своју и Јуда своју рану, и отиде Јефрем к Асирцу, и Јуда посла к цару који би га бранио; али вас он не може исцијелити нити ће вас опростити ране ваше.

14. Јер ћу Ја бити као лав Јефрему, као *лавић дому Јудину; Ја, Ја ћу зграбити, и отићи ћу, однијећу и нико неће избавити. *Јер. 25,38.

15. Отићи ћу и вратићу се на своје мјесто докле не признају своју кривицу и потраже лице Моје; кад буду у невољи тражиће Ме.

Божија казна води
у покајање.

6. Ходите да се вратимо Господу; јер Он раздрије, и исцијелиће нас, рани, и завиће нас.

2. Повратиће нам живот до два дана, трећи дан подигнуће нас, и живјећемо пред Њим.

3. Тада ћемо познати Господа и све ћемо Га више познавати; јер Му је излазак уређен као зора и доћи ће нам као дажд, као позни дажд који натапа земљу.

4. Што да ти учиним, Јефреме? Што да ти учиним, Јудо? Јер је доброта ваша као облак јутарњи и као роса која у зору падне, па је нестане.

5. Зато их сјеков преко пророка и убијах ријечима уста својих, и свјетлост судова твојих изиђе.

ИСЦЈЕЉЕЊЕ

6. Јер је Мени ⁎милост мила а не жртва, и познавање Бога већма него жртва паљеница. ⁎љубав

7. Али они преступише завјет као Адам; ту Ме изневјерише.

8. Галад је град онијех који чине безакоње, по њему су крвави трагови.

9. А дружина је свештеничка као чета која дочекује људе, убијају на путу у Сихем, чине ⁎грдило. ⁎зло

10. У дому Израиљеву видим страхоту; ондје је блудничење Јефремово, Израиљ се оскврни.

11. И теби је, Јудо, приправљена жетва, кад вратим *робље народа својега.

*Псал. 126,1.

Јадиковање над грешнијем Израиљем и објављивање заслуженијех казни.

7. Кад лијечим Израиља, тада се показује безакоње Јефремово и злоћа самаријска; јер чине лаж, и лупеж улази, и напољу удара чета.

2. И не говоре у срцу свом да Ја памтим свако безакоње њихово; сада стоје око њих дјела њихова, преда Мном су.

3. Неваљалством својим веселе цара и лажима својим кнезове.

4. Сви чине прељубу; као пећ су коју ужари хљебар, који престане стражити кад замијеси тијесто па докле ускисне.

5. На дан цара нашега разбољеше се кнезови од мијеха вина, и он пружи руку своју потсмјевачима.

6. Јер на засједе своје управљају срце своје, које је као пећ; хљебар њихов спава цијелу ноћ, ујутру гори као пламен огњени.

7. Сви су као пећ угријани и прождиру своје судије; сви цареви њихови падају, ниједан између њих не виче к Мени.

8. Јефрем се помијешао с народима; Јефрем је погача непреврнута.

9. Иностранци једу му силу, а он не зна; сиједе косе попадају га, а он не зна.

10. И поноситост Израиљева свједочи му у очи, али се не враћају ка Господу Богу својему нити Га траже уза све то.

11. И Јефрем је као голуб, луд, безуман; зову Мисир, иду у Асирску.

12. Кад отиду, разапећу на њих мрежу своју, као птице небеске свући ћу их, караћу их како је казивано у збору њихову.

13. Тешко њима, јер зађоше од Мене; погибао ће им бити, јер Ме изневјерише; Ја их искупих, а они говорише на Ме лаж.

14. Нити Ме призиваше из *срца својега, него ридаше на одрима својим; жита и вина ради скупљајући се отступају од Мене. *Иса. 29,13.

15. Кад их карах, укријепих им мишице; али они мислише зло на Ме.

16. Враћају се, али не к Вишњему, посташе као лук лажљив; кнезови ће њихови попадати од мача с ⁎обијести језика својега; то ће им бити потсмијех у *земљи мисирској. ⁎суровости *Псал. 73,9.

Непријатељска навала и идолопоклонички народ.

8. Трубу на уста, и реци: Као *орао иде на дом Господњи; јер преступише завјет Мој и отпадише се од закона Мојега. *Јер. 48,40.

2. Израиљ ће викати к Мени: Боже мој; познајемо Те.

3. Израиљ је оставио добро; непријатељ ће га гонити.

4. Постављају цареве, али не од Мене; подижу кнезове, за које Ја не знам; од сребра својега и од злата својега граде себи ликове, да се истријебе.

5. Оставило те је теле твоје, Самаријо; јарост се Моја распалила на њих; докле се неће моћи очистити?

6. Јер је и оно од Израиља; начинио га је умјетник, и није Бог; теле ће самаријско отићи у комаде.

7. Јер сију вјетар, па ће жети олују; стабљике неће имати, клица неће дати брашна; да би и дала, прождријеће га туђинци.

8. Прождријеће се Израиљ, биће међу народима као суд на коме нема милине.

9. Јер отидоше к Асирцу, дивљему магарцу, који је сам за се; Јефрем наима љубавнике.

10. А што наимаше међу народима, Ја ћу их сабрати; а већ и окусише мало због бремена *цара над кнезовима. *Језек. 26,7.

11. Што умножи Јефрем олтаре да гријеши, биће му олтари на гријех.

12. Написах му велике ствари у Закону свом; али му се чине као нешто туђе.

13. За жртве, које ми приносе, приносе месо, и једу га; *Господ их не прима; сада ће се опоменути безакоња њихова и походиће гријехе њихове; они ће се вратити у Мисир. *Језек. 29,16.

14. Израиљ заборави Творца својега, и сагради дворове, и *Јуда умножи тврде градове; али ћу пустити огањ у градове овоме, и спалиће дворове ономе. *Амос 2,5.

Радост пролази, освета је ту.

9. Не радуј се, Израиљу, веселећи се као народи, што чиниш блуд отступивши од Бога својега, милујеш плату блудничку по свијем гумнима житнијем.

2. Гумно и каца неће их хранити, и ново вино ће их преварити.

3. Они неће наставати у земљи Господњој; него ће се вратити Јефрем у Мисир, и они ће јести нечисто у Асирској.

4. Неће приносити Господу вина, нити ће Му бити угодне жртве њихове, него ће им бити као хљеб онијех који туже, ко га год једе оскврниће се, јер им је хљеб за жртве њихове, неће ући у дом Господњи.

5. Шта ћете чинити на дан светковине и на дан празника Господњега?

6. Јер гле, чак иако избегну пустошење; Мисир ће их прибрати, Мемфис ће их погрепсти; закладе њихове од сребра наслиједиће коприва, трње ће им бити у шаторима.

7. Дођоше дани похођењу, дођоше дани плаћању; познаће Израиљ; пророци су луди, безумни су у којима је дух, за мноштво безакоња твојега и велику мржњу.

8. Стражар је Јефремов с Богом мојим, пророк је замка птичарска по свијем путовима његовијем, мржња је у дому Бога његова.

9. Дубоко су се покварили као у вријеме гавајско; опомењуће се безакоња њихова, и походиће гријехе њихове.

10. Нађох *Израиља као грожђе у пустињи; видјех оце ваше као прве смокве на дрвету у почетку његову; они отидоше к ↘Велфегору, и одвојише се за срамотом, и посташе зли као ствар коју су заволели.

*4.Мој. 25,3. ↗моавско божанство

11. Јефремова ће слава одлетјети као птица од рођења и од утробе и од зачетка.

12. Ако ли и отхрани синове своје, Ја ћу их учинити да буду без дјеце, да не остане ниједан; и тешко њима кад отступим од њих.

13. Јефрем, кад га гледах, бјеше као Тир, посађен на љупку мјесту; али ће Јефрем извести крвнику синове своје.

14. Подај им, Господе; шта ћеш им дати? Подај им утробу ↘пометљиву и дојке усахле. ↗неплодну

15. Сва је злоћа њихова у Галгалу; зато ондје мрзим на њих; за злоћу дјела њиховијех изагнаћу их из дома својега; нећу их више љубити: Сви су кнезови њихови одметници.

16. Ударен би Јефрем; коријен им посахну, неће родити рода; ако и роде, убићу мили пород утробе њихове.

17. Одбациће их Бог мој, јер Га не слушају, и скитаће се по народима.

Без праведности нема
спасења.

10. Израиљ је празна лоза винова, оставља род за се; што више рода има, то више умножава олтаре; што му је боља земља, то више кити ликове.

2. Срце им је раздијељено, зато су криви; Он ће оборити олтаре њихове, поломиће ликове њихове.

3. Јер сада говоре: Немамо цара; не бојимо се Господа; и шта би нам учинио цар?

4. Говоре ријечи кунући се лажно кад задају вјеру, и казна као отровна трава расте у браздама на њиви.

5. За јунице ветавенске уплашиће се становници самаријски; јер ће за њима жалити народ њихов, и свештеници њихови, који им се радоваху, јер ће слава њихова отићи од њих.

6. И он ће сам бити одведен у Асирску на дар *цару браничу; Јефрема ће попасти

стид, и Израиљ ће се осрамотити намјером својом. *Ос. 5,13.

7. Цара ће самаријскога нестати као пјене поврх воде.

8. И обориће се висине авенске, гријех Израиљев; трње ће и чкаљ расти по олтарима њиховијем, и говориће горама: Покријте нас, и хумовима: Падните на нас.

9. Од времена гавајскога гријешио си, Израиљу; ондје осташе, не стиже их у Гаваји рат на безаконике.

10. По својој ћу их вољи покарати, и народи ће се скупити на њих да их заробе за двојако безакоње њихово.

11. Јефрем је јуница научена, која радо врше; али ћу јој доћи на лијепи врат; упрегнућу Јефрема, Јуда ће орати, Јаков ће повлачити.

12. Сијте *правду, жећете милост; орите крчевину, јер је вријеме да тражите Господа, да би дошао и подаждио вам правдом. *Приче 11,18.

13. Ористе безбожност, жесте безакоње, једосте плод од лажи; јер си се поуздао у свој пут, у мноштво својих јунака.

14. Зато ће се подигнути врева међу твојим народом, и сви ће се градови твоји раскопати као што ˅Салман раскопа Вет-Арвел кад бијаше рат, мајка би размрскана са синовима. ˃ вероватно моавски цар

15. Тако ће вам учинити Ветиљ за велику злоћу вашу; зором ће погинути цар Израиљев.

Усрдно Божије сажаљевање.

11. Кад *Израиљ бјеше дијете, љубљах га, и из †Мисира дозвах сина својега. *2.Мој. 4,22. †Мат. 2,15.

2. Колико их зваше, толико они одлазише од њих; приносише жртве Валима, кадише ликовима.

3. Ја учих Јефрема ходити држећи га за руке, али не познаше да сам их Ја лијечио.

4. Вукох их узицама човјечјим, ужима љубавнијем; и бијах им као они који им скидају ђем с чељусти, и давах им храну.

5. Неће се вратити у земљу мисирску, него ће му Асирац бити цар, јер се не хтјеше обратити.

6. И мач ће стајати у градовима његовијем, и потрће пријеворнице његове и прождријети за намјере њихове.

7. Народ је Мој прионуо за отпад од Мене; зову га к Вишњему, али се ниједан не подиже.

8. *Како да те дам, Јефреме, да те предам, Израиљу? Како да учиним од тебе као од Адаме, да те обратим да будеш као Севојим? Устрептало је срце Моје у Мени, усколебала се утроба Моја од жалости. *Јер. 9,7; Ос. 6,4.

9. Нећу извршити љутога гњева својега, нећу опет затрти Јефрема; јер сам Ја Бог а не човјек, Светац усред тебе; нећу доћи на град.

10. Ићи ће они за Господом; Он ће рикати као лав; кад рикне, са страхом ће дотрчати синови с мора;

11. Са страхом ће дотрчати из Мисира као птица, и као голуб из земље Асирске; и населићу их у кућама њиховијем, говори Господ.

Прадјед Јаков углед својему народу.

12. Опколио Ме је Јефрем лажју и дом Израиљев пријеваром; али Јуда још влада с Богом и вјеран је са светима.

2. Јефрем се храни вјетром, и иде за ˅устоком; сваки дан множи лаж и погибао; и хватају вјеру с Асирцем и носе уље у Мисир. ˃ источним ветром

3. И с Јудом има Господ ˅парбу и походиће Јакова према путевима његовијем, платиће му по дјелима његовијем. ˃ спор

4. У утроби ухвати за пету брата својега, и у сили својој бори се с Богом;

5. Бори се с анђелом, и надјача; плака, и моли му се; нађе га у Ветиљу, и ондје говори с нама.

6. Али је Господ Бог над војскама, Господ му је спомен.

7. Ти, дакле, обрати се к Богу својему, чувај милост и правду, и уздај се вазда у Бога својега.

8. Трговац је Јефрем, у руци су му мјерила лажна, мило му је да чини криво.

9. И говори Јефрем: Баш се обогатих, стекох благо, ни у ком труду мом неће ми наћи неправде која би била гријех.

10. А Ја сам Господ Бог твој од земље мисирске, још ћу ти дати да сједиш у шаторима као о празницима.

11. И говорићу преко пророка, и умножићу утваре, и даваћу причу преко пророка.

12. Доиста је Галад *безакоње, посташе сама таштина; у Галгалу приносе јунце на жртву, и олтари су им као гомиле камења по браздама на њиви. *Амос 4,4.

13. И Јаков побјеже у земљу сирску, и Израиљ служи за жену, и за жену чува овце.

14. И пророком изведе Господ Израиља из Мисира, и пророком чува га.

15. Јефрем Га љуто разгњеви; зато ће оставити на њему крв његову, и вратиће му *срамоту његову †Господ његов.
*Дан. 11,18. †5.Мој. 28,37.

Спасење од смрти.
Пропаст гријеха.

13. Кад Јефрем говораше, бјеше страх; бјеше се узвисио у Израиљу; али се огријеши о *Вала, те умрије. *2.О цар. 17,16.

2. И сада једнако гријеше и граде себи лијући од сребра својега по разуму својему ликове, који су сви дјело умјетничко, а они говоре за њих: Људи који приносе жртве нека цјелују теоце.

3. Зато ће бити као облак јутарњи и као роса која у зору падне, па је нестане, као пљева, коју односи вјетар с гумна, и као дим из димњака.

4. А Ја сам Господ Бог твој од земље мисирске, и Бога осим Мене нијеси познао, и осим Мене нема ко би спасао.

5. Ја те познах у пустињи, у земљи засушеној.

6. Имајући добру пашу бијаху сити; али чим се наситише, понесе се срце њихово, зато Ме заборавише.

7. Зато ћу им бити као лав, као рис вребаћу их на путу.

8. Срешћу их као медвједица којој узму медвједиће, и растргаћу им све срце њихово и изјешћу их ондје као лав; звијерје пољско раскинуће их.

9. Пропао си, Израиљу; али ти је помоћ у Мени.

10. Гдје ти је цар? Гдје је? Нека те сачува у *свијем градовима твојим; гдје ли су судије твоје, за које си говорио: Дај ми цара и кнезове? *1.Сам. 8,5; 1.Сам. 12,17.

11. Дадох ти *цара у гњеву свом, и узех га у јарости својој. *1.Сам. 8,22.

12. Свезано је *безакоње Јефремово, остављен је гријех његов. *О Јову 14,17.

13. Болови као у породиље спопашће га, син је неразуман, јер не би толико времена остао у утроби.

14. Од гроба ћу их избавити, од смрти ћу их сачувати; гдје је, смрти, помор твој? Гдје је, гробе, погибао твоја? Кајање ће бити сакривено од очију Мојих.

15. Родан ће бити међу браћом својом; али ће доћи источни вјетар, вјетар Господњи, који иде од пустиње, и усахнуће му извор, и студенац ће му засушити; он ће однијети благо од свијех драгих заклада.

16. Самарија ће опустјети, јер се одметну од Бога својега; они ће пасти од мача, дјеца ће се њихова размрскати и трудне жене њихове распорити.

Израиљево обраћење
и процват у будућности.

14. Обрати се, Израиљу, ка *Господу Богу својему, јер си пао због својега безакоња. *1.Сам. 7,3.

2. Узмите са собом ријечи, и обратите се ка Господу; реците Му: Опрости све безакоње, и прими добро; и даћемо жртве усана својих.

3. Асирац нас не може избавити, нећемо јахати на коњима, нити ћемо више говорити дјелу руку својих: Боже наш; јер у Тебе налази милост сирота.

4. Исцијелићу отпад њихов, љубићу их драге воље; јер ће се гњев Мој одвратити од њега.

5. Бићу као роса Израиљу, процвјетаће као љиљан и пустиће жиле своје као дрвета ливанска.

СИТОСТ

6. Рашириће се гране његове, и љепота ће му бити као у маслине и мирис као ливански.

7. Они ће се вратити и сједјети под сјеном његовијем, рађаће као жито и цвјетаће као винова лоза; спомен ће му бити као вино ливанско.

8. Јефреме, шта ће ти више идоли? Ја ћу га услишити и гледати; Ја ћу му бити као јела зелена; од Мене је твој плод.

9. Ко је мудар, нека разумије ово; и разуман нека позна ово; јер су прави путеви Господњи, и праведници ће ходити по њима, а преступници ће пасти на њима.

КЊИГА ПРОРОКА ЈОИЛА

Напаст од скакаваца и знаци дана Господњега, јадиковање и молба.

1. Ријеч Господња која дође Јоилу сину Фатуилову.

2. Чујте, старци; слушајте, сви становници земаљски; је ли овако што било за вашега времена или за времена ваших отаца?

3. Приповиједајте то синовима својим, и синови ваши својим синовима, и њихови синови потоњему кољену.

4. Што оста иза гусјенице изједе скакавац, и што оста иза скакавца изједе хрушт, и што оста иза ˇхрушта изједе црв. ˇгундељ

5. Отријезните се, пијанице, и плачите; и ридајте сви који пијете вино, за новијем вином, јер се оте из уста ваших.

6. Јер дође на земљу моју силан народ и небројен; зуби су му као у лава и кутњаци као у лавице.

7. Потре винову лозу моју, и смокве моје покида, сасвијем их огули и побаца, те им се гране бијеле.

8. Ридај као младица опасана костријећу за мужем младости своје.

9. Неста дара и наљева из дома Господњега; туже свештеници, слуге Господње.

10. Опустје поље, тужи земља; јер је потрвено жито, усахло *вино, нестало уља. *Иса. 24,7.

11. Стидите се ратари, ридајте виноградари, због пшенице и због јечма, јер пропаде жетва на њиви;

12. Лоза посахну и смоква увену; шипак и палма и јабука и сва дрвета пољска посахнуше, јер неста радости између синова људских.

13. Опашите се и плачите свештеници; ридајте који служите олтару, дођите, ноћујте у костријети, слуге Бога мојега; јер се не уноси у дом Бога вашега дар и наљев.

14. Наредите пост, огласите празник, скупите старјешине, све становнике земаљске, у дом *Господа Бога својега, и вапијте ка Господу: *2.Днев. 20,3.

15. Јаох дана, јер је близу дан Господњи, и доћи ће као погибао од Свемогућега.

16. Није ли нестало хране испред очију наших, радости и весеља из дома Бога нашега?

17. Сјеме иструхну под грудама својим, пусте су житнице, развальене спреме, јер посахну жито.

18. Како уздише стока, како су се смела говеда, јер немају паше; и *овце гину. *Јона 3,7.

19. К Теби, Господе, вичем, јер огањ сажеже паше у пустињи, и пламен попали сва дрвета у пољу.

20. И звијерје пољско погледа за Тобом, јер усахнуше потоци водени и огањ сажеже паше у пустињи.

Наставак описивања напасти од скакаваца. Позив на покајање. Обрицање новога благослова. Свети Дух.

2. Трубите у трубу на Сиону, и вичите на светој гори Мојој, нека дрхћу сви становници земаљски, јер иде дан *Господњи, јер је близу, *Авд.1.15.

2. Дан, када је мрак и тама, дан, када је облак и магла; како се зора разастире по-

врх гора, тако иде народ велик и силан, каквога није било откад је вијека нити ће га послије кад бити од кољена до кољена.

3. Пред њим прождире огањ, а за њим пали пламен; земља је пред њим као врт едемски, а за њим пустиња пуста, ништа неће утећи од њега.

4. На очима су као коњи и трчаће као коњици.

5. Скакаће поврх гора топоћући као кола, праскајући као пламен огњени који сажиже стрњику, као силан народ спреман за бој.

6. Пред њим ће се препадати народи, свако ће лице поцрњети.

7. Они ће трчати као јунаци, као војници скакаће на зид, и сваки ће ићи својим путем, нити ће отступати са своје стазе.

8. И један другога неће тискати, сваки ће ићи својим путем, и на мачеве ˃навирући неће се ранити. ˃насрћући

9. По граду ће ходити, по зидовима ће трчати, у куће ће се пети, улазиће кроз прозоре као лупеж.

10. Пред њима ће се Земља трести, небеса ће се поколебати, *Сунце ће и Мјесец помркнути и звијезде ће устегнути свјетлост своју. *Иса. 13,10.

11. А *Господ ће пустити глас свој пред војском својом, јер ће око Његов бити врло велик, јер ће бити силан онај који ће извршити вољу Његову; јер ће дан Господњи бити велик и врло страшан, и ко ће га поднијети? *Јер. 50,34.

12. Зато још говори Господ: Обратите се к Мени свијем срцем својим и постећи и плачући и тужећи.

13. И раздерите *срца своја а не хаљине своје, и обратите се ка †Господу Богу својему, јер је ‡милостив и жалостив, спор на гњев и обилан милосрђем и жали над злом. *2.О цар. 22,19. †Јона 4,2. ‡2.Мој. 34,6.

14. Ко зна, неће ли се повратити и ˃раскајати се, и оставити иза тога *благослов, дар и наљев за †Господа Бога вашега. ˃ражалити *Иса. 65,8. †Соф. 2,3.

15. Трубите у трубу на Сиону, наредите пост, прогласите светковину.

16. Саберите народ, освештајте сабор, скупите старце, саберите *дјецу и која сисају; женик нека изиђе из своје клијети и невјеста из ложнице своје. *2.Днев. 20,13.

17. Између тријема и олтара нека плачу свештеници, слуге Господње, и нека реку: Прости, *Господе, народу својему, и не дај насљедства својега под срамоту, да њим обладају народи; зашто да реку у народима: Гдје им је Бог? *Иса. 37,20; 2.Мој. 32,11.

18. И *Господ ће ревновати за земљу своју и пожалиће народ свој. *5.Мој. 32,36.

19. И *Господ ће одговорити и рећи ће своме народу: Ево, Ја ћу вам послати жита и вина и уља, и бићете га сити, и нећу вас више дати под срамоту међу народима. *Мал. 3,10.

20. Јер ћу удаљити од вас Сјеверца, и одагнати га у *земљу суху и пусту, предњу чету његову у ˃Источно море а задњу у море ˃˃Западно, и подигнуће се смрад његов, и трулеж ће се његова подигнути, (пошто учини велике ствари).
*2.Мој. 10,19. ˃Мртво море ˃˃Средоземно море

21. Не бој се, Земљо, радуј се и весели се, јер ће Господ учинити велике ствари.

22. Не бојте се, звијери пољске; јер ће се зелењети пасишта у пустињи и дрвета ће носити род свој, смоква ће и лоза винова давати силу своју.

23. И ви, синови сионски, радујте се и веселите се у *Господу Богу својем, јер ће вам дати †дажд на вријеме, и спустиће вам дажд рани и позни на вријеме. *Зах. 10,7. †3.Мој. 26,4.

24. И гумна ће се напунити жита, а каце ће се прељевати вином и уљем.

25. И накнадићу вам године које изједе скакавац, ˃хрушт и црв и гусјеница, велика војска моја, коју слах на вас. ˃гундељ

26. И јешћете изобила, и бићете сити и хвалићете име Господа Бога својега, који учини с вама чудеса, и народ мој неће се посрамити довијека.

27. И познаћете да сам Ја усред Израиља, и да сам Ја *Господ Бог ваш, и да нема другога, и народ Мој неће се посрамити довијека. *Иса. 45,5.

28. И послије ћу излити Духа својега на свако тијело, и прорицаће синови ваши

и *кћери ваше, старци ће ваши сањати сне, младићи ће ваши виђати утваре.

*Дјела 21,9.

29. И на слуге ћу и на слушкиње у оне дане излити Духа својега;

30. И учинићу чудеса на небу и на Земљи, крв и огањ и пушење дима.

31. Сунце ће се претворити у таму и Мјесец у крв прије него дође велики и страшни дан Господњи.

32. И сваки који призове име *Господње спашће се; јер ће на гори †Сиону и у Јерусалиму бити спасење, као што је рекао ‡Господ, и у Остатку који позове Господ.

*Иса. 4,2. †Иса. 46,13. ‡Иса. 11,11.

Казна Божија над непријатељем.
Спасење и благовање народа Божијега.

3. Јер, гле, у оне дане и у оно вријеме, кад вратим робље Јудино и Јерусалимско,

2. Сабраћу све народе, и свешћу их у долину Јосафатову, и ондје ћу се судити с њима за свој народ и за насљедство своје Израиља, којега расијаше међу народе и раздијелише земљу Моју;

3. И за Мој народ бацаше ждријеб, и даваше дијете за блудницу, и продаваше дјевојку за вино, те пише.

4. И шта хоћете ви са Мном, Тире и Сидоне, и сви крајеви палестински? Хоћете ли да Ми платите, и хоћете ли да Ми вратите? Одмах ћу вам без оклијевања платити плату вашу на вашу главу.

5. Јер узесте сребро Моје и злато Моје, и најљепше закладе Моје унесосте у своје ˃цркве. ˃храмове

6. И синове Јудине и синове јерусалимске продадосте синовима грчким да бисте их отјерали далеко од међе њихове.

7. Ево, Ја ћу их дигнути с мјеста куда их продадосте, и платићу вам плату вашу на вашу главу.

8. И продаћу ваше синове и ваше кћери у руке синовима Јудинијем, и они ће их продати Савејцима у народ дањни, јер Господ рече.

9. Објавите ово по народима, огласите рат, подигните јунаке нека дођу и иду сви војници.

10. Раскујте раонике своје на *мачеве, и српове своје на копља; ко је слаб, нека рече: Јунак сам. *Иса. 2,4.

11. Скупите се и ходите, сви народи унаоколо, и саберите се; тамо сведи, Господе, јунаке своје.

12. Нека се подигну и дођу народи у *долину Јосафатову; јер ћу ондје сјести да судим свијем народима унаоколо.

*2.Днев. 20,26.

13. *Замахните српом, јер је жетва узрела; ходите, сиђите, јер је ˃тијесак пун, каце се прељевају; јер је злоћа њихова велика.

*Откр. 14,15. ˃преса

14. Гомиле, гомиле у долини судској; јер је дан Господњи близу у долини судској.

15. *Сунце ће и Мјесец помркнути, и звијезде ће устегнути своју свјетлост.

*Јоило 2,10.

16. И *Господ ће загрмјети са †Сиона, и из Јерусалима ће пустити глас свој, и затрешће се небо и Земља; али ће Господ бити Уточиште своме народу и Крјепост синовима Израиљевијем. *Јер. 25,30. †Амос 1,2.

17. И познаћете да сам Ја Господ Бог ваш, који настaвам у Сиону, у светој гори својој; и Јерусалим ће бити свет, и туђинци неће више ићи по њему.

18. И тада ће горе капати слатким вином, и хумови ће се топити од млијека, и свијем потоцима Јудинијем тећи ће вода, и изаћи ће извор из дома Господњега и натопиће долину Ситим.

19. Мисир ће опустјети, и Едомска ће бити пуста пустиња за насиље учињено синовима Јудинијем, јер пролише крв праву у земљи њиховој.

20. А Јуда ће стајати довијека и Јерусалим од кољена до кољена.

21. И очистићу крв њихову, коју не очистих; и *Господ ће настaвати у Сиону.

*Језек. 48,35.

КЊИГА ПРОРОКА АМОСА

О казни сусједа Израиљевих.

1. Ријечи Амоса који бијаше између пастира из *Текује, што видје за Израиља за времена †Озије цара Јудина и за времена Јеровоама сина Јоасова цара Израиљева, двије године прије ‡труса.

*2.Сам. 14,2. †Ос. 1,1. ‡Зах. 14,5.

2. Рече дакле: Господ ће ↘*рикнути са Сиона, и из Јерусалима ће пустити глас свој, и тужиће станови пастирски и посушиће се врх Кармилу.

→загрмјети *Јер. 25,30.

3. Овако вели Господ: За три зла и за четири што учини *Дамаск, нећу му опростити, јер врхоше Галад гвозденом ↘браном.

*Иса. 17,1. →справа за равнање орања; дрљача

4. Него ћу пустити огањ у дом Азаилов, те ће прождријети дворове Вен-Ададове.

5. И поломићу пријеворнице Дамаску, и истријебићу становнике из поља Авена, и онога који држи палицу из дома Еденова, и *отићи ће у ропство народ сирски у Кир, вели Господ.

*2.О цар. 16,9.

6. Овако вели Господ: За три зла и за четири што учини *Газа, нећу јој опростити, јер их заробише сасвијем и предадоше Едомцима.

*2. Днев. 28,18.

7. Него ћу пустити огањ у зидове Гази, те ће јој прождријети дворове.

8. И истријебићу становнике из Азота и онога који држи палицу из Аскалона, и окренућу руку своју на Акарон, и изгинуће остатак филистејски, вели Господ Господ.

9. Овако вели Господ: За три зла и за четири што учини Тир, нећу му опростити, јер сасвијем дадоше изгнанике у ропство Едомцима и не сјећаше се братске вјере.

10. Него ћу пустити огањ у зидове Тиру, те ће прождријети дворове његове.

11. Овако вели Господ: За три зла и за четири што учини *Едом, нећу му опростити, јер гони †брата својега мачем потрвши у себи све жаљење, и гњев његов раздире једнако, и срдњу своју држи увијек.

*Мал. 1,4. †5.Мој. 23,7.

12. Него ћу пустити огањ у Теман, и прождријеће дворе у Восори.

13. Овако вели *Господ: За три зла и за четири што учинише синови Амонови, нећу им опростити, јер параше трудне жене у Галаду да рашире међу своју.

*Јер. 49,1.

14. Него ћу запалити огањ у зидовима *Рави, те ће јој прождријети дворове с виком у дан боја и с буром у дан вихора.

*5.Мој. 3,11.

15. И цар ће њихов отићи у *ропство, он и кнезови његови с њим, вели Господ.

*Јер. 49,3.

О казни над Моавом, Јудом и Израиљем.

2. Овако вели *Господ: За три зла и за четири што учини Моав, нећу му опростити, јер сажеже кости цара едомскога у креч.

*Језек. 25,8.

2. Него ћу пустити огањ на Моава, те ће прождријети дворове у Кариоту, и Моав ће погинути с вревом, с виком и с гласом трубнијем.

3. И истријебићу судију из њега и све кнезове његове побићу с њим, вели Господ.

4. Овако вели Господ: За три зла и за четири што учини Јуда, нећу му опростити, јер презреше закон Господњи и уредаба Његовијех не држаше, и преварише се лажима својим, за којима хођише оци њихови.

5. Него ћу пустити огањ у Јуду, те ће прождријети дворе јерусалимске.

6. Овако вели Господ: За три зла и за четири што учини Израиљ, нећу му опростити, јер продаваше праведника за новце и убогога за једне сандале.

7. Желе да газе по глави сиромасима, и превраћају пут смјернима; и син и отац одлазе к једној дјевојци да скврне свето име Моје.

8. И на хаљинама у *залогу узетијем леже код свакога олтара, и вино оглобљенијех пију у кући богова својих.

*2.Мој. 22,26.

9. *А Ја истријебих испред њих Амореје, који бијаху високи као кедри и јаки као храстови, и потрех род њихов озго и жиле њихове оздо.

*4.Мој. 21,21-24.

10. И Ја вас изведох из земље мисирске, и водих вас по пустињи четрдесет година да бисте наслиједили земљу аморејску.

11. И подизах између синова ваших пророке и између младића ваших назиреје. Није ли тако, синови Израиљеви, говори Господ.

12. А ви појисте назиреје вином, и пророцима забрањивасте, говорећи: Не пророкујте.

13. Ево, Ја ћу вас притиснути на мјесту вашем као што се притискују кола пуна снопља.

14. И неће бити бијега брзому, и јаки неће утврдити ˇкрјепости своје, и храбри неће спасти душе своје. →снаге

15. И стријелац неће се одржати, и лаки на ногу неће се избавити, нити ће коњик спасти ˇдуше своје. →живот

16. Него ће најхрабрији међу јунацима го побјећи у онај дан, говори Господ.

По пророковој ријечи долази казна Израиљу од Господа.

3. Чујте ријеч коју говори Господ за вас, синови Израиљеви, за све племе које сам извео из земље мисирске, говорећи:

2. Само вас познах између свијех племена земаљских, зато ћу вас походити за сва безакоња ваша.

3. Хоће ли двојица ићи заједно, ако се не састану?

4. Хоће ли рикнути лав у шуми, ако нема лова? Хоће ли лавић пустити глас свој из пећине своје, ако не ухвати што?

5. Хоће ли птица пасти у мрежу на земљу, ако нема замке? Хоће ли се дигнути мрежа са земље, ако се ништа не ухвати?

6. Хоће ли труба трубити по граду, а народ да не дотрчи уплашен? Хоће ли бити несрећа у граду, а Господ да је не допусти?

7. Јер Господ Господ не чини ништа не откривши тајне своје слугама својим пророцима.

8. Кад лав рикне, ко се неће бојати? Кад Господ рече, ко неће пророковати?

9. Огласите по дворовима азотским и по дворовима у земљи мисирској, и реците: Скупите се на горе самаријске и видите велике нереде у њој и насиље у њој.

10. Не знају чинити право, говори Господ, сабирају благо насиљем и ˇграбежом у дворима својим. →пљачком

11. Зато овако вели Господ Господ: Непријатељ је око земље и обориће ти силу твоју, и оплијениће се дворови твоји.

12. Овако вели Господ: Као кад пастир истргне из уста лаву двије голијени или крај од уха, тако ће се истргнути синови Израиљеви који сједе у Самарији на углу од одра и накрај постеље.

13. Чујте и засвједочите у дому Јаковљеву, говори Господ Господ, Бог над војскама.

14. Кад походим Израиља за гријехе његове, тада ћу походити и олтаре ветиљске, и одбиће се рогови олтару и пашће на земљу.

15. И удариће кућу зимну и љетну кућу, и пропашће куће од *слонове кости, и нестаће великих кућа, говори Господ.

*1.О цар. 22,39.

Пријетња поглаварима у Израиљу.

4. Чујте ову ријеч, краве васанске, које сте у гори самаријској, које криво чините убогима и сатирете сиромахе, које говорите господарима својим: Донесите да пијемо.

2. Закле се Господ Господ светошћу својом да ће вам ево доћи дани, те ће вас извлачити кукама, и остатак ваш удицама рибарским.

3. И кроз ˇпроломе ћете изаћи, свака напремасе, и побацаћете што буде у дворовима, говори Господ. →пукотине

4. Идите у Ветиљ, и чините безакоње, у Галгалу множите безакоње своје, и приносите свако јутро жртве своје, а сваки трећи десетке своје;

5. И палите жртву захвалну од хљеба киселога, и огласите жртве драговољне и разгласите, јер вам је тако мило, синови Израиљеви, говори Господ Господ.

6. И зато вам Ја дадох да су вам чисти зуби по свијем градовима вашим и да нема хљеба нигдје по свијем мјестима вашим; али се не обратисте к Мени, говори Господ.

7. А Ја вам устегох дажд, кад још три мјесеца бијаху до жетве, и пустих дажд на један град, а на други град не пустих дажда, један се крај накваси, а други крај, на који не дажди, посуши се.

8. Тако два и три града иђаху у један град да пију воде, и не могаху се напити; ипак се не обратисте к Мени, говори Господ.

9. Бих вас сушом и медљиком; гусјенице изједоше обиље у вртовима вашим и у виноградима вашим и на смоквама вашим и на маслинама вашим; ипак се не обратисте к Мени, говори Господ.

10. Послах у вас помор као у Мисир, побих мачем младиће ваше и одведох коње ваше, и учиних те се подизаше смрад из окола вашега и у ноздрве ваше; ипак се не обратисте к Мени, говори *Господ.

*Јер. 49,26.

11. Затирах вас као што *Господ затре †Содом и Гомор, и бијасте као главња истргнута из огња; ипак се не обратисте к Мени, говори Господ. *Јер. 49,18. †Иса. 13,19.

12. Зато ћу ти тако учинити, Израиљу; и што ћу ти тако учинити, приправи се, Израиљу, да сретеш Бога својега.

13. Јер ето Онога који је саздао горе и који је створио вјетар и јавља *човјеку што мисли, чини од зоре таму, и ходи по висинама земаљским; име Му је †Господ Бог над војскама. *Јован 2,25. †Иса. 47,4.

Нарицање и позивање на покајање. Ништа не помаже спољашње служење Богу.

5. Чујте ову ријеч, нарицање које подижем за вама, доме Израиљев.

2. Паде, неће више устати дјевојка Израиљева; бачена је на земљу своју, нема никога да је подигне.

3. Јер овако вели Господ Господ: У граду из којега је излазила тисућа остаће стотина, а из којега је излазила стотина у њему ће остати десет дому Израиљеву.

4. Јер овако вели Господ дому Израиљеву: Тражите Ме, и бићете живи.

5. А не тражите Ветиља, и не идите у Галгал, и не пролазите у Вирсавеју, јер ће Галгал отићи у ропство, а Ветиљ ће се обратити у ништавило.

6. Тражите Господа и бићете живи, да не обузме дома Јосифова као огањ и спали и не буде никога да гаси Ветиљ.

7. Који обраћате суд у пелен, и правду на земљу обарате,

8. Онога тражите који је створио звијезде Кола и Штапе, и који претвара сјен смртни у јутро а дан у тамну ноћ, који дозива воде морске и прољева их по земљи; име му је Господ.

9. Који подиже погибао на јакога, те погибао дође на град.

10. *Мрзе на онога који кара на вратима, и гаде се на онога који говори право.

*Иса. 29,21.

11. Зато што газите сиромаха и узимате од њега жито у данак, саградисте куће од тесана камена, али нећете сједјети у њима; насадисте лијепе винограде, али нећете пити *вина из њих. *Мих. 6,15.

12. Јер знам безакоња ваша, којих је много, и гријехе ваше, који су велики, који мучите праведника, примате поклоне и извршете правду убогима на вратима.

13. Зато ће праведни мучати у ово вријеме, јер је зло вријеме.

14. Тражите добро, а не зло, да бисте били живи; и тако ће *Господ Бог над војскама бити с вама, како рекосте. *Мих. 3,11.

15. *Мрзите на зло и љубите добро, и поставите на вратима суд, не би ли се Господ Бог над војскама смиловао на остатак Јосифов. *Псал. 34,14.

16. Зато овако вели *Господ Бог над војскама, Господ: Биће тужњава по свијем улицама, и по свијем путовима говориће: Јаох, јаох, и зваће ратаре на жалост и на тужњаву оне који умију нарицати.

*Јер. 9,17.

17. И по свијем ће виноградима бити тужњава, јер ћу *проћи посред тебе, говори Господ. *2.Мој. 12,12.

18. Тешко онима који желе дан Господњи! Што ће вам дан Господњи? Тада је мрак, а не видјело.

19. Као да би ко бјежао од лава па би га срео медвјед; или као да би ко дошао у кућу и наслонио се руком на зид, па би га змија ујела.

20. Није ли дан Господњи мрак, а не видјело, и тама, без свјетлости?

ПРАВЕДНОСТ

21. Мрзим на ваше празнике, одбацио сам их, и нећу да ↘миришем светковина ваших. →будем наклоњен

22. Ако Ми принесете жртве паљенице и приносе своје, нећу их примити, и нећу погледати на захвалне жртве од угојене стоке ваше.

23. Уклони од Мене буку пјесама својих, и свирања ↘псалтира твојих нећу да чујем. →харфи

24. Него правда нека тече као вода и праведност као силан поток.

25. Јесте ли Мени приносили *жртве и даре у пустињи четрдесет година, доме Израиљев? *Дјела 7,42.

26. Него сте носили шатор Молоха својега, и ↘Хијуна, ликове своје, звијезду бога својега, које сами себи начинисте. →идол

27. Зато ћу вас преселити иза Дамаска, говори Господ, којему је име Бог над војскама.

Пријетња распуштенијем и обијеснијем поглаварима у Јуди и Израиљу.

6. Тешко безбрижнима у Сиону и онима који су без страха у гори самаријској, који су на гласу између поглавица народима, ка којима долази дом Израиљев.

2. Прођите у Халну и видите, и оданде идите у велики Емат, послије сиђите у Гат Филистејски; је ли које царство боље од овијех, јесу ли им међе пространије од ваших међа?

3. Тешко вама који мислите да је далеко зли дан, а примичете столицу на којој је насиље;

4. Који лијежите на одрима од слонове кости и пружате се на постељама својим, и једете јагањце из стада и теоце угојене;

5. Који пјевате уза псалтире, и измишљате справе музичке као Давид;

6. Који пијете вино великим чашама, и мажете се скупоцјенијем мирисима, а не марите за ↘полом Јосифов. →пропаст

7. Зато ће сада отићи у ропство међу првима који ће отићи у ропство, и престаће радост онијех који се госте.

8. Закле се Господ Господ собом, говори Господ Бог над војскама: Ја се гадим на понос Јаковљев и мрзим на дворове његове; зато ћу предати град и све што је у њему.

9. И ако десет људи остане у једној кући, умријеће.

10. И кад узме кога стриц му или који ће га спалити да изнесе кости његове из куће, рећи ће ономе који буде у куту у кући: Има ли јоште ко код тебе? А он ће рећи: Нема никога. А он ће рећи: Мучи; јер не помињаше имена Господњега.

11. Јер ево, Господ заповиједа и удариће дом велики да се развали и мали дом да попуца.

12. Трче ли коњи по стијени и оре ли се воловима? Јер ви претвористе суд у жуч, и плод правде у пелен.

13. Ви се радујете ономе што није ништа, и говорите: Нијесмо ли својом снагом добили ↘рогове? →власт

14. Јер, гле, Ја ћу подигнути на вас, доме Израиљев, говори Господ Бог над војскама, народ, који ће вас притијеснити од уласка у *Емат до потока у пустињи. *1.О цар. 8,65.

Виђење казне над Израиљем и Јеровоамовијем домом. Амос прориче пропаст Амасији, који га оптужује.

7. Ово ми показа Господ Господ: Гле, саздаваше скакавце кад почињаше ницати ↘отава, и гле, бијаше отава по царевој косидби. →трава која се коси пред јесен

2. А кад поједоше траву земаљску, тада рекох: Господе, Господе, смилуј се; како ће се подигнути Јаков, јер је мали?

3. Господ се ˘раскаја за то: Неће бити, рече Господ. ˘би жао

4. Тада ми показа Господ Господ, и гле, Господ Господ повика да ће судити огњем; и огањ прождрије велику бездану и прождрије дио земље.

5. А ја рекох: Господе, Господе, престани; како ће се подигнути Јаков, јер је мали?

6. Господ се ˘раскаја за то: Ни то неће бити, рече Господ Господ. ˘би жао

7. Тада ми показа, и гле, Господ стајаше на зиду сазидану по мјерилима, и у руци му бјеху ˘мјерила. ˘висак

8. И рече ми Господ: Што видиш, Амосе? И рекох: Мјерила. А Господ ми рече: Ево, Ја ћу метнути мјерила посред народа својега Израиља, нећу га више ˘пролазити. ˘праштати; штедјети

9. Јер ће се разорити висине Исакове, и светиње ће Израиљеве опустјети, и устаћу на дом Јеровоамов с мачем.

10. Тада *Амасија свештеник ветиљски посла к Јеровоаму †цару Израиљеву и поручи му: Амос диже буну на те усред дома Израиљева, ‡земља не може поднијети свијех ријечи његовијех. *2.О цар. 14,23. †Језд. 4,12. ‡1.О цар. 12,32.

11. Јер овако говори Амос: Јеровоам ће погинути од мача, а Израиљ ће се одвести из земље своје у ропство.

12. Потом рече Амасија Амосу: Видиоче, иди, бјежи у земљу Јудину, и ондје једи хљеб и ондје пророкуј;

13. А у *Ветиљу више не пророкуј, јер је светиња царева и дом је царски. *1.О цар. 12,32.

14. А Амос одговори и рече Амасији: Не бјех *пророк ни пророчки син, него бјех говедар и брах ˘дудове; *Зах. 13,5. ˘сикоморе, дивље смокве

15. А Господ ме узе од стада и рече ми Господ: Иди, пророкуј народу мојему Израиљу.

16. Сада дакле чуј *ријеч Господњу. Ти кажеш: Не пророкуј у Израиљу, и не ˘кропи по дому Исакову. *Језек. 13,2. ˘износи ријеч

17. Зато овако вели Господ: *Жена ће ти чинити блуд у граду, и синови ће твоји и кћери твоје пасти од мача, и земља ће се твоја раздијелити ужем, и ти ћеш умријети у нечистој земљи, а Израиљ ће се одвести из своје земље у ропство. *Плач 5,11.

У зеленашком Израиљу наступиће због казне неутажива жеђ за ријечи Божијом.

8. Ово ми показа Господ: Гле, котарица љетнога воћа.

2. И рече: Што видиш, Амосе? А ја рекох: Котарицу љетнога воћа. А Господ ми рече: Дође крај народу мојему Израиљу, нећу га више ˘пролазити. ˘штедјети

3. И пјесме ће црквене бити ридање у онај дан, говори Господ; биће мноштво мртвијех тјелеса, која ће се свуда побацати мучећи.

4. Чујте ово, који прождирете убоге и сатирете сиромахе у земљи,

5. Говорећи: Кад ће проћи Младина да продајемо жито, и Субота да отворимо пшеницу? Умањујући ефу и повећавајући сикал и варајући лажнијем мјерилима;

6. Да купујемо сиромахе за новце и убогога за једне сандале, и да продајемо ˘очинке од пшенице. ˘остатак после вијања жита

7. Закле се Господ славом Јаковљевом: Нећу никад заборавити ниједнога дјела њихова.

8. Неће ли се земља потрести од тога, и протужити сваки који живи на њој, и неће ли се сва разлити као ријека, и неће ли се однијети и потопити као од ријеке ˘мисирске? ˘Нил

9. И у онај дан, говори Господ Господ, учинићу да Сунце зађе у подне, и помрачићу Земљу за бијела дана.

10. И претворићу празнике ваше у жалост и све пјесме ваше у плач, и метнућу *костријет око свијех бедара, и учинићу да свака глава оћелави и да буде жалост као за јединцем, и крај ће јој бити као горак дан. *Јер. 6,26.

11. Гле, иду дани, говори Господ Господ, кад ћу пустити * глад на †Земљу, не глад хљеба ни жеђ воде, него слушања ријечи Господњих. *Језек. 7,15.26. †Ос. 2,3.

12. И потуцаће се од мора до мора, и од сјевера до истока трчаће тражећи ријеч Господњу, и неће је наћи.

13. У то ће вријеме обамирати лијепе дјевојке и младићи од жеђи,

14. Који се куну кривицом самаријском и говоре: Тако да је жив бог твој, Дане, и тако да је жив пут у ⌄Вирсавеју. И пашће, и неће више устати. ⌄идолска светилишта

Страшан суд Израиљу.
Обрицање срећне будућности.

9. Видјех Господа, а Он стајаше на олтару, и рече: Удари у горњи праг од врата да се затресу довратници, и расцијепи их све од врха њихова; а што остане иза њих побићу мачем; неће утећи између њих ниједан, нити ће се који спасти.

2. Да се закопају у најдоњи крај Земље, оданде ће их узети рука Моја; и да изађу на небо, оданде ћу их скинути;

3. И да се сакрију наврх Кармила, наћи ћу их и узећу их оданде; и да се сакрију испред Мојих очију на дно морско, ондје ћу заповједити змији да их уједе;

4. Да отиду у ропство пред непријатељима својим, и ондје ћу заповједити мачу да их побије, и обратићу очи своје њима на зло, а не на добро.

5. Јер Господ Господ над војскама кад се дотакне Земље, она се растапа и *туже сви који живе на њој, и разљева се сва као ријека и потапа се као од ријеке ⌄мисирске. *Амос 8,8. ⌄Нил

6. Он је саградио себи клијети на Небу и свод свој основао на Земљи; зове воде морске и изљева их по земљи; име Му је Господ.

7. Нијесте ли Ми, синови Израиљеви, као синови етиопски, говори Господ; не изведох ли Израиља из земље мисирске, а Филистеје из Кафтора и Сирце из Кира?

8. Гле, очи су Господње управљене на ово гријешно царство да га затрем са земље; али нећу сасвијем затрти дома Јаковљева, говори Господ.

9. Јер, ево, Ја ћу заповједити и разметаћу међу свијем народима дом Израиљев као што се размеће жито у решету да ни зрно не падне на земљу.

10. Од мача ће погинути сви грјешници између Мојега народа, који говоре: Неће доћи, нити ће нас задесити зло.

11. У то ћу вријеме подигнути опали ⌄шатор *Давидов, и затворићу му пукотине, и оправићу му што је разваљено, и опет ћу га саградити као што је био прије,

⌄дом *Дјела 15,16.

12. Да би наслиједили остатак едомски и све народе на које се призива име Моје, говори Господ, који чини ово.

13. Ево, иду дани, говори Господ, кад ће орач стизати жетеоца, и који гази грожђе сијача, и горе ће капати слатким вином, а сви ће се хумови растапати.

14. И повратићу робље народа својега Израиља, и опет ће саградити пусте *градове и населиће се, и насадиће винограде и пити вино из њих, и начиниће вртове и јести род из њих. *Иса. 61,4.

15. И посадићу их у *земљи њиховој, и неће се више ишчупати из земље своје, коју им дадох, говори Господ Бог твој.

*Иса. 60,21.

КЊИГА ПРОРОКА АВДИЈЕ

Прорицање казне злурадијем
Едомцима и избављења Израиља.

⌄Утвара Авдијева. Овако вели Господ Господ за Едомску: Чусмо глас од Господа, и гласник би послан к народима: Устајте, да устанемо на њу у бој.

⌄виђење

2. Гле, учинићу те малијем међу народима, бићеш врло презрен.

3. Понос срца твојега превари те, тебе, који живиш у ⌄расјелинама каменијем, у високом стану свом, и говориш у срцу свом: Ко ће ме оборити на земљу?

⌄провалијама

4. Да подигнеш високо као орао и међу звијезде да метнеш гнијездо своје, оданде ћу те оборити, говори Господ.

5. Како си оплијењен? Да су дошли к теби крадљивци или лупежи ноћу, не би ли покрали колико им је доста? Да су дошли к теби берачи виноградски, не би ли оставили пабирака?

6. Како се претражи →Исав, како се нађоше потаје његове! →Едом

7. До границе те одведоше сви који бијаху с тобом у →вјери, преварише те и надвладаше те који бијаху у миру с тобом; који једу хљеб твој подметнуше ти замку, да се не опази. →договору

8. У онај дан, говори Господ, нећу ли погубити мудре у земљи Едомској и разумне у гори Исавовој?

9. И твоји ће се јунаци уплашити, →Темане, да се истријебе покољем сви из горе Исавове. →јужни део едомске земље

10. За насиље учињено брату твојему *Јакову покриће те стид и истријебићеш се засвагда. *1.Мој. 27,41.

11. Онај дан, кад ти стајаше насупрот; онај дан, кад иностранци одвођаху у *ропство војску његову, и туђинци улажаху на врата његова и бацаху ждријеб за Јерусалим, бјеше и ти као који од њих. *Наум 3,10.

12. Али ти не требаше →гледати дана брата својега, дана, кад се одвођаше у туђу земљу, нити се радовати синовима Јудинијем у дан кад пропадаху, нити развальивати уста у дан невоље њихове. →злурадо

13. Не требаше ти ући на врата народа мојега у дан погибли њихове, не требаше да и ти гледаш зло њихово у дан погибли њихове ни да се машаш добра њихова у дан погибли њихове.

14. Нити требаше да станеш на распутицу да убијаш →бјежан њихову, нити да издајеш онијех који осташе у дан невоље. →избјеглице

15. Јер је дан Господњи близу свијем народима; како си чинио, тако ће ти бити, *плата ће ти се вратити на главу твоју. *Суд. 1,7.

16. Јер као што сте ви пили на светој гори Мојој, тако ће пити сви народи вазда, пиће, и прогутаће, и биће као да их није било.

17. А на гори ће Сиону бити спасење, и биће света, и дом ће Јаковљев наслиједити насљедство своје.

18. И дом ће Јаковљев бити *огањ и дом Јосифов пламен, а дом Исавов стрњика; и разгорјеће се на њих, и спалиће их; и неће бити остатка дому Исавову, јер Господ рече. *Зах. 12,6.

19. И наслиједиће југ, гору Исавову, и равницу, Филистеје; и наслиједиће поље Јефремово и поље самаријско и Венијаминово и Галад;

20. И заробљена војска синова Израиљевијех наслиједиће што је било хананејско до Сарепте; а робље јерусалимско, што је у Сефараду, наслиједиће јужне градове.

21. И избавитељи ће изаћи на гору Сион да суде гори Исавовој, и *царство ће бити Господње. *Откр. 11,15.

КЊИГА ПРОРОКА ЈОНЕ

Господ позива Јону кога кажњава због непослушности.

1. Дође ријеч Господња *Јони сину Аматијеву говорећи: *2.О цар. 14,25.

2. Устани, иди у Ниневију град велики, и проповиједај против њега, јер изађе злоћа њихова преда Ме.

3. А Јона уста да бјежи у Тарсис од Господа, и сишав у Јопу нађе лађу која иђаше у Тарсис, и платив возарину уђе у њу да отиде с њима у Тарсис од Господа.

4. Али Господ подиже велик вјетар на мору, и поста велика бура на мору да мишљаху да ће се разбити лађа.

5. И лађари уплашивши се призиваху сваки својега бога, и бацаху што бјеше у лађи у море да би била лакша; а Јона бјеше сишао на дно лађи, и легав спаваше тврдо.

6. А ˇуправитељ лађе приступи к њему и рече му: Шта, ти спаваш! Устани, призивај Бога својега, не би ли нас се опоменуо Бог да не погинемо. ˇзаповједник

7. Потом рекоше један другоме: Ходите, да бацимо ждријеб да видимо са кога дође на нас ово зло. И бацише ждријеб, и паде ждријеб на Јону.

8. Тада му рекоше: Кажи нам зашто дође ово зло на нас; које си ˇрадње, и одакле идеш, из које си земље, и од кога си народа? ˇпослом бавиш

ПОРИЈЕКЛО

9. А он им рече: Јеврејин сам, и бојим се Господа Бога небескога, који је створио море и суху земљу.

10. Тада се врло уплашише људи, и рекоше му: Шта си учинио? Јер дознаше људи да бјежи од Господа, јер им он каза.

11. И рекоше му: Што ћемо чинити с тобом, да би нам море ˇутолило? Јер бура на мору биваше све већа. ˇстишало

12. А он им рече: Узмите ме и баците ме у море, и море ће вам утолити, јер видим да је с мене дошла на вас ова велика бура.

13. А људи стадоше веслати да би дошли ка крају; али не могаху, јер им бура на мору биваше све већа.

14. Тада призваше *Господа и рекоше: Молимо Ти се, Господе, да не погинемо због живота овога човјека, и немој метнути на нас крви праве, јер Ти, Господе, чиниш како хоћеш. *5.Мој. 21,8.

15. Потом узеше Јону и бацише га у море, и преста бура на мору.

16. Тада се побојаше они људи Господа врло, и принесоше жртву Господу и учинише завјете.

Јонина молитва и избављење.

2. А Господ заповједи, те велика риба прогута Јону; и *Јона би у трбуху рибљем три дана и три ноћи. *Мат. 12,40.

2. И замоли се Јона Господу Богу својему из трбуха рибљега,

3. И рече: Завапих у невољи својој ка Господу, и услиши ме; из утробе гробне повиках, и Ти чу глас мој.

4. Јер си ме бацио у дубине, у срце мору, и вода ме оптече; све поплаве Твоје и вали Твоји прелазише преко мене.

5. И рекох: Одбачен сам испред очију Твојих; али ћу још гледати свету цркву Твоју.

6. Оптекоше ме воде до гуше, бездана ме опколи, сита омота ми се око главе.

7. Сиђох до крајева горских, пријеворнице земаљске нада мном су довијека; али Ти извади живот мој из јаме, Господе Боже мој.

8. Кад нестајаше душе моје у мени, поменух Господа, и молитва моја дође к Теби, у свету цркву Твоју.

9. Који држе лажне таштине, остављају своју милост.

10. А ја ћу Ти гласом захвалнијем принијети *жртву, испунити што сам завјетовао; спасење је у Господа. *Псал. 50,14.

11. И *Господ заповједи риби, те избљува Јону на земљу. *Јона 2,1.

Проповијед у Ниневији
о пропасти града.

3. И дође ријеч Господња *Јони други пут говорећи: *Лука 11,30.

2. Устани, и иди у Ниневију град велики, и проповиједај му оно што ти Ја кажем.

3. И устав Јона отиде у Ниневију по ријечи Господњој; а Ниневија бјеше град врло велик, ˇтри дана хода.

ˇдан хода у друштву = око 16 км

4. И Јона поче ићи по граду један дан хода, и проповиједа и рече: Јоште четрдесет дана, па ће Ниневија пропасти.

5. И Нинивљани повјероваше Богу, и огласише пост, и обукоше се у костријет од највећега до најмањега.

6. Јер кад дође та ријеч до цара ниневијскога, он уста са својега пријестола, и скиде са себе своје одијело, и обуче се у костријет и сједе у пепео.

7. И прогласи се и каза по Ниневији по заповијести царевој и кнезова његовијех говорећи: Људи и стока, говеда и овце да не окусе ништа, ни да пасу ни да пију воде.

8. Него и људи и стока да се покрију костријећу, и да призивају Бога јако, и да се врати сваки са свога злога пута и од неправде која му је у рукама.

9. Ко зна, еда се поврати и ˇраскаје Бог и поврати се од љутога гњева својега, те не изгинемо.
→смилује

10. И Бог видје дјела њихова, гдје се вратише са злога пута својега; и ˇраскаја се Бог ода зла које рече да им учини, и не учини.
→сажали

Јона, срдит што Бог није уништио Ниневију, уразумљује се.

4. А Јони би врло недраго, и расрди се.

2. И помоли се Господу и рече: Господе, не рекох ли то кад још бијах у својој земљи, зато шћах прије побјећи у Тарсис; јер знах да си Ти Бог милостив и жалостив, спор на гњев и обилан милосрђем, и ˇкајеш се ода зла.
→брзо се сажалиш у несрећи

3. Сада Господе, узми живот мој од мене, јер ми је боље умријети него живјети.

4. А Господ рече: Је ли добро што се срдиш?

5. И Јона изиђе из града, и сједе с истока граду, и начини ондје колибу, и сјеђаше под њом у хладу да види шта ће бити од града.

6. А Господ Бог заповједи, те узрасте ˇтиква над Јоном да му буде сјен над главом да му помогне у муци његовој; и Јона се обрадова тикви веома.
→рицинус (Ricinus communis)

7. Потом заповједи Бог, те дође црв у зору сјутрадан, и подгризе тикву, те усахну.

8. И кад ограну сунце, посла Бог сух источни вјетар; и сунце стаде жећи Јону по глави тако да обамираше и пожеље да умре говорећи: Боље ми је умријети него живјети.

9. А Бог рече Јони: Је ли добро што се срдиш ˇтикве ради? А он рече: Добро је што се срдим до смрти.
→рицинуса

10. А Господ му рече: Теби је жао тикве, око које се нијеси трудио, и које нијеси одгајио, него једну ноћ узрасте, а другу ноћ пропаде.

11. А Мени да не буде жао Ниневије, великога града, у коме има више од сто и двадесет тисућа људи који још не знају шта је десно шта ли лијево, и много стоке?

КЊИГА ПРОРОКА МИХЕЈА

Опустошење Јуде и Израиља због идолопоклонства.

1. Ријеч Господња која дође Михеју Моресећанину за времена Јотама, Ахаза и *Језекије, царева Јудинијех, што видје за Самарију и за Јерусалим.
*Јер. 26,18.

2. Чујте, сви народи, слушај, Земљо и што је на њој, и Господ Бог да вам је Свједок, Господ из свете цркве своје.

3. Јер, гле, Господ излази из мјеста својега, и сићи ће, и *ходиће по висинама земаљским.
*Амос 4,13.

4. И горе ће се растопити пред Њим, и долине ће се расјести, као восак од огња и као вода што тече низ стрмен.

5. Све је то за злочинство Јаковљево и за гријехе дома Израиљева. Које је злочинство Јаковљево? Није ли Самарија? Које су висине Јудине? Није ли Јерусалим?

6. Зато ћу учинити од Самарије гомилу у пољу да се саде виногради, и побацаћу камење њезино у долину и открићу јој темеље.

7. И сви резани ликови њезини разбиће се, и сви ће се дарови њезини сажећи огњем, и све ћу идоле њезине потрти, јер од плате блудничке накупи, и опет ће бити плата блудничка.

8. Зато ћу плакати и ридати; ходићу свучен и го; плакаћу као ˇзмајеви и тужићу као ˇсове.
→шакали →→нојеви

9. Јер јој се ране не могу исцијелити, дођоше до Јуде, допријеше до врата мојега народа, до Јерусалима.

10. Не јављајте у Гату, не плачите; у Вит-Афри ваљај се по праху.

11. Изиђи, становнице сафирска, с голом срамотом; становница сананска неће изаћи; жалост вет-езилска неће вам дати станка.

12. Јер становница маротска тужи за својим добром. Јер сиђе зло од Господа до врата јерусалимских.

13. Упрегни брзе коње у кола, становнице лахиска, која си почетак гријеху кћери сионској, јер се у теби нађоше злочинства Израиљева.

14. Зато пошљи даре Моресету Гатском; домови ахсивски привариће цареве Израиљеве.

15. Још ћу ти довести насљедника, становнице мариска; доћи ће до Одолама, славе Израиљеве.

16. Начини се ћелава и остризи се за милом дјецом својом; рашири ћелу своју као ˇорао, јер се воде од тебе у ропство.

ˇлешинар

Бол због безбожника који у лажи налази радост. Обрицање времена милости.

2. Тешко онима који смишљају безакоње и о злу се труде на постељама својим, и кад сване извршују, јер им је сила у руци.

2. Желе њиве, и отимају их; желе куће, и узимају; чине ˇсилу човјеку и кући његовој, човјеку и насљедству његову.

ˇнасиље

3. Зато овако вели Господ: Ево, Ја мислим зло томе роду, из којега нећете извући вратова својих, нити ћете ходити поносито, јер ће бити зло вријеме.

4. У оно вријеме говориће се прича о вама, и нарицаће се жалосно говорећи: Пропадосмо; промијени дио народа мојега; како ми узе, узевши њиве наше раздијели.

5. Зато нећеш имати никога ко би ти повукао уже за ждријеб у збору Господњем.

6. Немојте пророковати, нека они пророкују; ако им не пророкују, неће отступити срамота.

7. О ти, који се зовеш дом Јаковљев, је ли се умалио Дух Господњи, јесу ли то дјела Његова? Еда ли Моје ријечи нијесу добре ономе који ходи право?

8. А народ се Мој прије подиже као непријатељ; преко хаљине скидате плашт с онијех који пролазе не бојећи се, који се враћају из боја.

9. Жене народа Мојега изгоните из милијех кућа њиховијех, од дјеце њихове отимате славу Моју навијек.

10. Устаните и идите, јер ово није почивалиште; што се оскврни, погубиће вас погибљу великом.

11. Ако ко ходи за вјетром и казује лажи говорећи: Пророковаћу ти за вино и за силовито пиће; тај ће бити пророк овоме народу.

12. Доиста ћу те сабрати свега, Јакове, доиста ћу скупити Остатак Израиљев; поставићу их заједно као овце восорске, као стадо усред тора њихова, биће врева од људства.

13. Пред њима ће ићи који разбија; они ће разбити и проћи кроз врата, и изаћи ће; и цар ће њихов ићи пред њима, и Господ ће бити пред њима.

Кажњавање старјешина свјетовнијех и духовнијех. Прорицање о разорењу Јерусалима.

3. Зато рекох: Чујте, старјешине Јаковљеве и кнезови дома Израиљева, не треба ли вам знати шта је право?

2. Који мрзите на добро а љубите зло, садирете кожу с њих и месо с кости њиховијех;

3. И *једете месо народа Мојега и садирете кожу с њих и кости им пребијате, и сасијецате као у лонац и као месо у котао.

*Псал. 14,4.

4. Тада ће викати ка Господу, али их неће услишити, него ће сакрити лице своје од њих у оно вријеме, како они зло радише.

5. Овако вели Господ за пророке који заводе Мој народ, који гризу зубима својим и вичу: Мир; и ако им ко не да ништа у уста, дижу рат на њ.

6. Зато ће вам утвара бити ноћ и прорицање ваше тама; и сунце ће заћи тијем пророцима и дан ће им се смрачити.

7. Тада ће се постидјети видиоци, и врачари ће се посрамити, и сви ће застријети усне своје, јер неће бити одговора Божијега.

8. Али ја сам пун силе од Духа Господњега, и суда и храбрости *да кажем Јакову злочинство његово и Израиљу гријех његов.

*Иса. 58,1.

9. Чујте ово, старјешине дома Јаковљева и кнезови дома Израиљева, који се гадите на правду, и све што је право изврћете;

10. Који градите Сион крвљу и Јерусалим безакоњем.

11. Поглавари његови суде по миту, и свештеници његови уче за *плату, и пророци његови гатају за новце, а на Господа се ослањају говорећи: Није ли †Господ усред нас? Неће доћи зло на нас.

*Мих. 7,3. †Иса. 48,2.

12. Зато ће се због вас *Сион преорати као њива, и †Јерусалим ће постати гомила, и гора од дома висока шума.

*Јер. 26,18. †Псал. 79,1.

О царству Месијину, повратак и избављење Израиља после велике патње.

4. Али ће у посљедња времена бити утврђена гора дома *Господњега наврх свих гора и узвишена изнад хумова, и народи ће се стјецати к њој. *Иса. 2,2.

2. И ићи ће многи народи говорећи: Ходите, да идемо на гору Господњу и у дом Бога Јаковљева, и учиће нас својим путевима, и ходићемо Његовијем стазама; јер ће из Сиона изаћи Закон и ријеч Господња из Јерусалима.

3. И судиће међу многим народима, и покараће јаке народе надалеко, и они ће расковати мачеве своје на раонике, и копља своја на српове; неће дизати мача народ на народ, нити ће се више учити рату.

4. Него ће сједјети сваки под својом виновом лозом и под смоквом, и неће бити никога да их плаши; јер уста Господа над војскама рекоше.

5. Јер ће сви народи ходити сваки у име бога својега; а ми ћемо ходити у име Господа Бога својега увијек и довијека.

6. У то вријеме, говори Господ, сабраћу хроме, и скупићу одагнане и којима зло учиних.

7. И учинићу од хромијех Остатак и од одагнаних силан народ; и Господ ће царовати над њима на гори Сиону отсада и довијека.

8. И ти, Куло стаду, Стијено Кћери сионској, теби ће доћи, доћи ће прва власт, царство Кћери јерусалимске.

9. Зашто вичеш тако јако, нема ли цара у теби? Еда ли изгибоше твоји савјетници, те те обузеше болови као породиљу?

10. Мучи се и вичи, Кћери сионска, као породиља, јер ћеш изаћи из града и становаћеш у пољу, и отићи ћеш у Вавилон; ондје ћеш се ослободити, ондје ће те искупити Господ из руку непријатеља твојих.

11. А сада се сабраше на те многи народи говорећи: Да се оскврни, и да се очи наше нагледају Сиона.

12. Али не знају мисли Господњих, нити разумију намјере Његове, јер их је скупио као снопље на гумно.

13. Устани и врси, кћери сионска, јер ћу ти начинити рог гвозден, и копита ћу ти начинити мједена, те ћеш сатрти многе народе, и посветићу *Господу благо њихово и имање њихово Господу све Земље.

*Иса. 21,10.

О Христову мјесту рођења и царству милости. Слава Израиљева и обраћање.

5. Абери се сада у чете, четнице, опсједнути смо, нека бију прутом по образу ᵃсудију Израиљева. ᵃвладара

2. А ти, Витлејеме Ефрато, ако и јеси најмањи међу тисућама Јудинијем, из тебе ће Ми изаћи који ће бити Господар у Израиљу, којему су изласци од почетка, од вјечнијех времена.

3. Зато ће их оставити докле не роди она која ће родити; тада ће се Остатак браће његове вратити синовима Израиљевијем.

4. И стајаће и пашће их силом Господњом, величанством имена Господа Бога својега; и они ће наставати, јер ће Он тада бити велик до крајева земаљских.

5. И Он ће бити мир; кад дође Асирац у нашу земљу, и кад ступи у дворе наше, тада ћемо подигнути на њ седам пастира и осам кнезова из народа.

6. И они ће опасти земљу асирску мачем и земљу Невродову на вратима његовијем; и Он ће нас избавити од Асирца кад дође у нашу земљу и кад ступи на међу нашу.

ПРОРОЧАНСТВО

7. И Остатак ће Јаковљев бити усред многих народа као роса од Господа и као ситан дажд по трави, која не чека човјека нити се узда у синове човјечије.

8. И Остатак ће Јаковљев бити међу народима, усред многих народа, као лав међу звијерима шумским, као лавић међу стадима оваца, који кад иде тлачи и растрже и нема никога да избави.

9. Рука ће ти се узвисити над противницима твојим, и сви ће се непријатељи твоји истријебити.

10. *И у оно ћу вријеме, говори Господ, истријебити коње исред тебе и потрећу кола твоја.

*Зах. 9,10.

11. И затрећу градове у твојој земљи, и развалићу сва тврда мјеста твоја;

12. И истријебићу врачање из руку твојих, и нећеш имати гатара;

13. И истријебићу ликове твоје резане и стубове твоје исред тебе, и нећеш се више клањати дјелу руку својих;

14. И искоријенићу гајеве твоје исред тебе, и раскопаћу градове твоје,

15. И извршићу освету с гњевом и љутином на народима који не слушаше.

Народна незахвалност.
Жртва коју Господ прихвата.
Жетва зле сјетве.

6. Слушајте шта говори Господ: Устани, суди се с горама, и нека чују хумови глас твој.

2. Слушајте, горе и тврди темељи земаљски, парбу Господњу, јер Господ има парбу с народом својим, и с Израиљем се суди.

3. Народе Мој, шта сам ти учинио, и чим сам ти досадио? Одговори Ми.

4. Јер те изведох из земље мисирске и искупих из куће ропске и послах пред тобом Мојсија, Арона и Марију.

5. Народе Мој, опомени се што науми Валак цар моавски и што му одговори Валам син Веоров, од Ситима до Галгала шта би, да познаш правду Господњу.

6. Са чим ћу доћи пред Господа да се поклоним Богу Вишњему? Хоћу ли доћи преда Њ са жртвама паљеницама, с теоцима од године?

7. Хоће ли Господу бити миле тисуће овнова, десетине тисућа потока уља? Хоћу ли дати првенца својега за пријеступ свој, плод утробе своје за гријех душе своје?

8. Показао ти је, човјече, шта је добро; и шта Господ иште од тебе осим да чиниш што је право и да љубиш милост и да ходиш смјерно с Богом својим?

ДОБРОТА

9. Глас Господњи виче граду, и ко је мудар види име Твоје; слушајте ᵊпрут и Онога који га је одредио.

ᵊ палицу владалачку

10. Није ли јоште у кући безбожниковој благо неправо, и ефа крња, гадна?

11. Хоће ли бити чист у кога су мјерила лажна и у тобоцу пријеварно камење?

12. Јер су богатуни његови пуни неправде, и становници говоре лаж, и у устима им је језик пријеваран.

13. Зато ћу те и Ја бити да оболиш, пустошићу те за гријехе твоје.

14. Ти ћеш јести, али се нећеш наситити, и падање твоје биће усред тебе; и склањаћеш, али нећеш избавити, и што избавиш предаћу мачу.

15. Ти ћеш сијати, али нећеш жети; ти ћеш циједити маслине, али се нећеш намазати уљем, цедићеш грожђе, али нећеш пити вина.

16. Јер држиш уредбе *Амријеве и сва дјела дома †Ахавова, и ходиш по савјетима њиховијем, да те предам у погибао, и становнике ваше у потсмијех, и носићете ‡срамоту многих народа.

*1.О цар. 16,25. †1.О цар. 16,30. ‡Мих. 2,6.

Мало је побожнијех.
Обрицање богате божанске
милости послије казне.

7. Тешко мени, јер сам као кад се обере љетина, као кад се пабирчи послије брања виноградскога; нема грозда за јело, ранога воћа жели душа моја.

2. Неста побожнога са Земље и нема правога међу људима, сви вребају крв, сваки лови брата својега мрежом.

3. Да чине зло објема рукама што више могу, иште кнез; и судија суди за плату, и ко је велик говори опачину душе своје.

4. Најбољи је између њих као трн, најправији је гори од трњака; дан стражара твојих, похођење твоје, дође, сада ће се смести.

5. Не вјерујте пријатељу, не ослањајте се на вођу; од оне која ти на крилу лежи, чувај врата уста својих.

6. Јер син грди оца, кћи устаје на матер своју, снаха на свекрву своју, непријатељи су човјеку домашњи његови.

7. Али ја ћу Господа погледати, чекаћу Бога спасења својега; услишиће ме Бог мој.

8. Немој ми се радовати, непријатељице моја; ако падох, устаћу; ако сједим у мраку, Господ ће ми бити Видјело.

9. Подносићу гњев Господњи, јер Му згријеших, док не расправи парбу моју и да ми правицу; извешће ме на видјело, видјећу правду Његову.

10. Непријатељица ће моја видјети, и срам ће је покрити, која ми говори: *Гдје је Господ Бог твој? Очи ће је моје видјети; сада ће се она погазити као блато на улицама.

*Псал. 79,10.

11. У које се вријеме сазидају зидови твоји, у то ће вријеме отићи заповијест надалеко;

12. У то ће вријеме долазити к теби од Асирске до тврдијех градова, и од тврдијех градова до ријеке, и од мора до мора, и од горе до горе.

13. А земља ће бити пуста због становника својих, за плод дјела њиховијех.

14. Паси народ свој палицом својом, стадо насљедства својега, које живи осамљено у шуми, усред Кармила; нека пасу по Васану и по Галаду, као у старо вријеме.

15. Као у вријеме кад си изашао из земље мисирске показаћу чудеса.

16. Народи ће видјети, и постидјеће се од све силе своје; метнуће руку на уста, уши ће им заглухнути.

17. Лизаће прах као змија; као бубине земаљске дрхћући изаћи ће из рупа својих; притрчаће уплашени ка Господу Богу нашему, и тебе ће се бојати.

18. Ко је Бог као Ти, који прашта безакоње и ˇпролази пријеступе Остатку од насљедства својега, не држи довијека гњева својега, јер Му је мила *милост.

ˇопрашта *Јер. 9,24.

19. Опет ћеш се смиловати на нас; погазићеш наша безакоња; бацићеш у дубине морске све *гријехе њихове. *Иса. 38,17.

20. Показаћеш *истину Јакову, милост Авраму, како си се заклео оцима нашим у старо вријеме. *Псал. 85,10.

МИЛОСТ

КЊИГА ПРОРОКА НАУМА

Божије величанство против Асирије.

1. Бреме Ниневији; књига од ˇутваре Наума Елкошанина. ˇвиђења

2. Бог је ревнитељ и Господ је осветник; осветник је Господ и гњеви се; Господ се свети противницима својим, и држи гњев према непријатељима својим.

3. Господ је спор на гњев и велике је моћи; али никако не правда кривца; пут је Господњи у вихору и бури, и облаци су прах од ногу Његовијех.

4. Запрећује мору и исушује га, и све ријеке исушује, вене Васан и Кармил, и цвијет васански вене.

5. Горе се тресу од Њега, и хумови се растапају, а земља гори пред Њим и васиљена и све што живи у њој.

6. Пред гњевом Његовијем ко ће се одржати, и ко ће се опријети јарости гњева Његова? Јарост се Његова излијева као огањ, и стијене се распадају пред Њим.

7. Добар је Господ, Град је у невољи, и познаје оне који се уздају у Њ.

УТЈЕХА

8. Али ће силном поплавом учинити крај мјесту ⌄њезину, и тама ће гонити непријатеље Његове. →(Ниневија)

9. Шта смишљате Господу? Он ће учинити крај; неће се два пута подигнути погибао.

10. Јер као трње сплетени и као од вина пијани, прождријеће се као суха слама.

11. Из тебе је изашао који смишља зло Господу, савјетник неваљао.

12. Овако вели Господ: Ако и јесу у сили и много их има, опет ће се исјећи и проћи. Мучио сам те, нећу те више мучити.

13. Него ћу сада сломити јарам његов с тебе, и покидаћу твоје окове.

14. Али за тебе заповједи Господ да се не сије више име твоје; из дома богова твојих истријебићу ликове резане и ливене; начинићу ти од њега гроб кад будеш презрен.

15. Ето, *на горама ноге онога који носи добре гласе, који оглашује мир. Празнуј, Јудо, своје празнике, испуњавај завјете своје, јер ⌄зликовац неће више пролазити по теби; сасвијем се затро.

*Иса. 52,7. →Велијар

Прорицање о разорењу града Ниневије.

2. Изађе затирач на те, чувај град, пази на пут, утврди бедра, укријепи се добро.

2. Јер Господ поврати славу Јаковљеву као славу Израиљеву, јер их пустошници опустошише и лозе им потрше.

3. Штит је јунака његовијех црвен, војници су у скерлету; кола ће му бити као запаљени лучеви на дан кад се уврста, и јеле ће се љуљати страшно.

4. Кола ће праскати по улицама и ударати једна о друга по путовима, биће као лучеви, и трчаће као муње.

5. Помињаће јунаке своје, а они ће падати идући, похитјеће к зидовима његовијем, и заклон ће бити готов.

6. Врата ће се Ријеци отворити, и двор ће се развалити.

7. И која стоји, заробиће се и одвешће се, дјевојке њезине пратиће је уздишући као голубице, бијући се у прси.

8. Ниневија бијаше као језеро водено откако је; али бјеже. Станите, станите. Али се нико не обзире.

9. Грабите сребро, грабите злато; благу нема краја, мноштво је свакојаких драгих заклада.

10. Испразни се, и огоље, и опустје; и срце се растопи, кољена ударају једно о друго, и бол је у свијем бедрима, и лица су свјема поцрњела.

11. Гдје је ложа лавовима и пасиште лавићима, куда иђаше лав и лавица и лавић, и никога не бјеше да их плаши?

12. Лав ловљаше својим лавићима доста, и дављаше лавицама својим, и пуњаше пећине своје лова и ложе своје грабежа.

13. Ево ме на те, говори *Господ над војскама, и попалићу кола твоја у дим, и мач ће прождријети лавиће твоје, и истријебићу са земље грабеж твој, и неће се чути глас посланика твојих.

*Јер. 50,31.

Гријехови града Ниневије узрок су казни која иде на њу.

3. Тешко граду крвничком, сав је пун лажи и отимања, грабеж не избива из њега.

2. Пуцају бичеви, и точкови праште, и коњи топоћу, и кола скачу,

3. Коњаници поскакују, и мачеви сјаје, и копља сијевају, и мноштво је побијенијех и сила мртвијех тјелеса, нема броја мртвацима; и пада се преко мртваца,

4. За мноштво блудности љупке блуднице, вјеште бајачице, која продаје народе својим блудничењем и племена врачањем својим.

5. Ево Ме на те, говори Господ над војскама, и узгрнућу ти скуте твоје на лице, и показаћу народима голотињу твоју и царствима срамоту твоју.

6. И бацићу на тебе ⌄гадове и наружићу те, и начинићу од тебе углед. →прљавштину

7. И ко те год види, бјежаће од тебе, и говориће: Опустје Ниневија; ко ће је

жалити? Гдје ћу тражити оне који би те тјешили?

8. Јеси ли боља од Но-Амона, који лежаше међу ˇријекама, опточен водом, којему предња кула бјеше море и зидови му бјеху море? ˇмеђу рукавцима Еуфрата

9. Јачина му бјеше Хуска земља и Мисир и народи без броја; Футеји и Ливеји бјеху ти помоћници.

10. И он би пресељен, отиде у *ропство, и †дјеца његова бише размрскана по угловима свијех улица; и за главаре његове бацаше ждријеб, и сви властељи његови бише оковани у ˇпута.

*Авд. 1.11. †Плач 2,19. ˇокове

11. И ти ћеш се опити и крићеш се, и ти ћеш тражити заклон од непријатеља.

12. Сви ће градови твоји бити као *смокве с ранијем родом; кад се тресну, падају у уста ономе ко хоће да једе. *Јер. 24,2.

13. Ето, народ су ти жене усред тебе; непријатељима ће твојим бити широм отворена врата од земље твоје, огањ ће прождријети пријеворнице твоје.

14. Нахватај себи воде за опсаду, утврди ограде своје; уђи у као и угази блато, оправи пећ за опеке.

15. Ондје ће те прождријети огањ, мач ће те исјећи, изјешће те као ˇхрушт; нека вас је много као хруштева, нека вас је много као скакаваца. ˇгундељ

16. Имаш трговаца више него што је звијезда на небу; хруштеви падоше, па одлетјеше.

17. Главари су твоји као скакавци и војводе твоје као велики скакавци, који падају по плотовима кад је студено, а кад сунце гране, одлијећу, и мјесто им се не познаје гдје бјеху.

18. Задријемаше твоји пастири, *царе асирски, полијегаше јунаци твоји, народ се твој распрша по горама, и нема никога да их збере. *Јер. 50,18.

19. Нема лијека ˇполому твом, љута је рана твоја; ко год чује глас о теби, пљескаће рукама над тобом, јер кога није стизала злоћа твоја једнако? ˇпоразу

КЊИГА ПРОРОКА АВАКУМА

Јудини гријехови. Казна због њих преко Халдејаца. Пророкова молитва и јадиковање.

1. ˇБреме које видје пророк Авакум. ˇпророчко виђење

2. Докле ћу, Господе, вапити, а Ти нећеш да чујеш? Докле ћу Ти викати: Насиље, а Ти нећеш да избавиш?

3. Зашто пушташ да видим безакоње, и да гледам муку и грабеж и насиље пред собом, и како подижу свађу и распру?

4. Зато се оставља закон, и суд не излази нигда, јер безбожник ˇоптјече праведника, зато суд излази изопачен. ˇпрогони

5. Погледајте по народима и видите, и чудите се и дивите се, јер ћу учинити дјело у ваше дане којега нећете вјеровати кад се стане приповиједати.

6. Јер, ево, Ја ћу подигнути Халдејце, народ љут и нагао, који ће ићи по земљи широм да освоји насеља која нијесу његова.

7. Жесток је и страшан, суд његов и власт његова од њега излази.

8. Коњи ће му бити бржи од рисова и љући од вукова увече, велико ће мноштво бити коњика његовијех, и идући издалека коњици његови долетјеће као орао кад хита на лов.

9. Сви ће доћи на ˇграбеж, с лица ће бити као источни вјетар, покупиће робље као пијесак. ˇпљачку

10. И царевима ће се ругати и кнезови ће им бити за потсмијех, смијаће се сваком ˇграду, насућe земље, и узеће га. ˇутврђењу

11. Тада ће му се промијенити дух, проћи ће и скривиће; та ће му сила његова бити бог његов.

12. Нијеси ли Ти од вијека, Господе Боже мој, Свече мој? Нећемо умријети; Ти си га, Господе, одредио за суд; и утврдио си га, Стијено, за карање.

13. Чисте су очи Твоје да не можеш гледати зла, и безакоња не можеш гледати; зашто гледаш безаконике? Мучиш, кад безбожник прождире правијега од себе?

14. И хоћеш ли оставити људе као рибе морске, као бубине, које немају господара?

15. Извлачи их све удицом, хвата их у мрежу своју, и згрће их ᵌпређом својом, зато се весели и радује. ᵌврста мреже

16. Зато приноси жртву својој мрежи, и кади својој пређи; јер је тијем дио његов претио и храна му изабрана.

17. Хоће ли зато извлачити мрежу своју и једнако убијати народе немилице?

Утјеха за вјеру. Гријехови Халдејаца. Прорицање пропасти охолијех.

2. На стражи својој стадох, и стајах на кули, и мотрах да видим шта ће ми рећи и шта бих одговорио ономе који ме кораше.

2. И одговори ми Господ и рече: Пиши ᵌутвару, и да буде разговијетно на плочама да се лако чита. ᵌвиђење

3. Јер ће још бити утвара до одређенога времена, и говориће шта ће бити до посљетка и неће слагати; ако оклијева, чекај је, јер ће зацијело доћи, и неће одоцнити.

4. Гле, ко се поноси, његова душа није права у њему; а *праведник ће од вјере своје жив бити. *Рим. 1,17; Гал. 3,11; Јевр. 10,38.

5. А како вино вара, такав је човјек охол, нити остаје у стану; јер раширује дух свој као гроб, и као смрт је, која се не може наситити и збира к себи све народе и скупља к себи сва племена.

6. Неће ли га сви они узети у причу и у загонетке, и рећи: Тешко оном који умножава што није његово, докле ће, и који трпа на се густо блато.

7. Неће ли наједанпут устати они који ће те гристи? И неће ли се пробудити они који ће те растрзати, и којима ћеш бити грабеж?

8. Што си ти оплијенио многе народе, тебе ће оплијенити сав остатак од народа, за крв људску и за насиље учињено земљи, граду и свима који живе у њему.

9. Тешко ономе који се лакоми на гадан добитак кући својој, да постави гнијездо своје на високом мјесту и сачува се ода зла.

10. Смислио си срамоту кући својој да затреш многе народе, и огријешио си се о самога себе.

11. Јер ће камен из зида викати, и чвор из дрвета свједочиће.

12. Тешко ономе који гради град крвљу и оснива град неправдом!

13. Гле, није ли од Господа над војскама да људи раде за *огањ и народи се труде ни за што? *Иса. 50,11.

14. *Јер ће се Земља напунити познања славе Господње као што је море пуно воде. *Иса. 11,9.

15. Тешко ономе који поји ближњега својега, додаје мијех свој да би га опио и гледао му голотињу.

16. Наситићеш се срамоте мјесто славе, пиј и ти, и открij голотињу своју; доћи ће к теби чаша у десници Господњој, и бљувотина ће срамна бити на слави твојој.

17. Јер насиље учињено Ливану покриће те и пустош међу звијерјем која га је плашила, за крв људску и насиље учињено земљи, граду и свима који живе у њему.

18. Шта помаже резан лик што га изреза умјетник његов, шта ливен лик и учитељ лажи, те се умјетник узда у дјело своје градећи нијеме идоле?

19. Тешко ономе који говори дрвету: Прени се, и нијему камену: Пробуди се! Хоће ли он учити? Ето, обложен је златом и сребром, а нема духа у њему.

20. А Господ је у светој цркви својој; ᵌмучи пред Њим, сва земљо! ᵌћути

Пророкова молитва пуна радосног поуздања.

3. Молитва пророка Авакума; за пјевање.

2. Господе, чух ријеч Твоју, и уплаших се; Господе, дјело своје усред година сачувај у животу, усред година објави га, у гњеву сјети се милости.

3. Бог дође од Темана и Светац с горе Фарана; слава Његова покри небеса и Земља се напуни хвале Његове.

4. Свјетлост Му бијаше као сунце, зраци излажаху Му из руку, и ондје бјеше сакривена сила Његова.

5. Пред Њим иђаше помор, и живо угљевље иђаше испод ногу Његовијех.

6. Стаде, и измјери Земљу, погледа и разметну народе, распадоше се вјечне горе, слегоше се хумови вјечни; путеви су Му вјечни.

7. Видјех шаторе етиопске у муци, устрепташе завјеси земљи мадијанској.

8. Еда ли се на ријеке разгњеви Господ? Еда ли се на ријеке распали гњев Твој, на море јарост Твоја, кад си појездио на коњима својим и на колима својим за спасење?

9. Помоли се лук Твој као што си се заклео племенима; раздро си земљу за ријеке.

10. Видјеше Те горе и уздрхташе, поводањ навали; бездана пусти глас свој, увис подиже руке своје.

→нагла поплава

11. Сунце и Мјесец стадоше у стану свом, идоше према свјетлости Твоје стријеле, према сијевању сјајнога копља Твојега.

12. Срдито си ишао по *земљи, гњевно си газио народе.

*Мих. 4,13.

13. Изашао си на спасење народу своjему, на спасење с помазаником својим; размрскао си главу кући безбожничкој до врха откривши темељ.

14. Његовијем копљима пробио си главу селима његовијем кад наваљиваху као вихор да нас разаспу, радоваху се као да ће прождријети сиромаха у потаји.

15. Ишао си по мору на коњима својим, по гомили многе воде.

→пучини

16. Чух, и утроба се моја усколеба, усне ми уздрхташе на глас, у * кости ми уђе трулеж, и устресох се на мјесту свом; како ћу почивати у дан невоље, кад дође на народ који ће га опустошити.

*Јер. 23,9.

17. Јер смоква неће цвасти, нити ће бити рода на лози виновој; род ће маслинов преварити, и њиве неће дати хране, оваца ће нестати из тора, и говеда неће бити у обору.

18. Али ћу се ја радовати у *Господу, веселићу се у Богу Спасења својега.

*Иса. 61,10.

19. *Господ је Господ сила моја, и даће ми ноге као у кошуте, и водиће ме по висинама мојим. Начелнику пјевачком уз жице моје.

*Псал. 27,1.

КЊИГА ПРОРОКА СОФОНИЈЕ

Дан гњева.

1. Ријеч Господња која дође Софонији сину Хусија сина Годолије сина Амарије сина Језекијина, за времена Јосије сина Амонова, цара Јудина.

2. Све ћу узети са Земље, говори Господ;

3. Узећу људе и стоку, узећу птице небеске и рибе морске и саблазни с безбожницима, и истријебићу људе са Земље, говори Господ.

4. Јер ћу махнути руком својом на Јуду и на све становнике јерусалимске, и истријебићу из мјеста овога остатак Валов и име свештеника идолских с другим свештеницима,

5. И оне који се клањају на *крововима војсци небеској и који се клањају и куну се Господом и који се куну Мелхомом.

*Јер. 19,13. →амонско божанство

6. И оне који се одвраћају од Господа и који не траже Господа нити питају за Њ.

7. *Мучи пред Господом Господом, јер је близу дан Господњи, јер је Господ приготовио жртву и позвао своје званице.

*Авак. 2,20.

8. И у дан жртве Господње походиђу кнезове и царске синове и све који носе туђинско одијело.

9. И походиђу у тај дан све који скачу преко прага, који пуне кућу господара својих грабежом и пријеваром.

10. И у тај ће дан, вели Господ, бити вика од Рибљих врата, и јаук с друге стране, и полом велик с хумова.

11. Ридајте који живите у ˇМактесу, јер изгибе сав народ трговачки, истријебише се сви који носе сребро.

ˇдео Јерусалима изван зидова

12. И у то ћу вријеме разгледати Јерусалим са жишцима, и походиђу људе који леже на својој ˇдрождини, који говоре у *срцу свом: Господ не чини ни добро ни зло.

ˇземљи предака *Псал. 10,11.

13. И благо ће се њихово разграбити и куће њихове опустошити; граде куће, али неће сједјети у њима; и саде винограде, али неће пити *вина из њих.

*Ос. 2,9.

14. Близу је велики дан *Господњи, близу је и иде врло брзо; глас ће бити дана Господњега, горко ће тада викати јунак.

*Јоил 2,1.

15. Тај је дан дан, када ће бити гњев, дан, када ће бити туга и мука, дан, када ће бити пустошење и затирање, дан, када ће бити мрак и тама, дан, када ће бити облак и магла,

16. Дан, када ће бити трубљење и поклич на тврде *градове и на високе углове.

*Јер. 8,16.

17. И притијесниђу људе, те ће иђи као слијепи, јер згријешише Господу; и крв ће се њихова просути као прах и тјелеса њихова као гној.

18. Ни *сребро њихово ни злато њихово неће их моћи избавити у дан гњева Господњега; и сву ће †земљу прождријети огањ ревности Његове; јер ће брзо учинити крај свима становницима земаљским.

*Језек. 7,19. †Соф. 3,8.

Опомена народу да се покаје.
Казна над народом.

2. Саберите се, саберите се, народе немили,

2. Док није изашао суд, и дан прошао као пљева, док није дошао на вас љути гњев Господњи, док није дошао на вас дан гњева Господњега.

3. Тражите Господа сви који сте кротки у земљи, који чините што је наредио; тражите правду, тражите кротост, еда бисте се сакрили на дан гњева Господњега.

4. Јер ће се Газа оставити и Аскалон ће опустјети; Азот ће се одагнати у подне и Акарон ће се искоријенити.

5. Тешко онима који живе по ˇбреговима морским, народу ˇˇхеретејском: Ријеч је Господња на вас, Ханане, земљо филистејска, Ја ћу те затрти да не буде становника у теби.

ˇобалама ˇˇса Крита

6. И брегови ће морски бити станови и јаме пастирске и торови за стада.

7. И тај ће крај бити Остатку дома Јудина; ондје ће пасти; у домовима ће аскалонским лијегати увече; јер ће их походити Господ Бог њихов и повратити робље њихово.

8. Чуо сам руг Моавов и укоре синова Амоновијех којима ружише Мој народ, и раширише се преко међа њиховијех.

9. Зато, тако Ја био жив, говори Господ над војскама, Бог Израиљев, Моав ће бити као Содом и синови Амонови као Гомор, мјесто копривама, и ˇсланица и вјечна пустош: Остатак народа Мојега оплијениће их, и који остану од народа Мојега наслиједиће их.

ˇмочвара око солана

10. То ће им бити за поноситост њихову; јер ружише народ Господа над војскама и подизаше се на њ.

11. Страшан ће им бити *Господ, јер ће истријебити све богове земаљске, и Њему ће се клањати сваки из својега мјеста, сва острва народна.

*Мал. 1,11.

12. И ви, Етиопљани, бићете побијени мачем Мојим.

13. И дигнуће руку своју на сјевер, и затрће Асирску, и Ниневију ће опустити да буде суха као пустиња.

14. И у њој ће лежати стада, свакојако звијерје између народа, и гем и ћук ноћиваће на довратницима њезинијем; гласом ће пјевати на прозорима; пустош ће бити на праговима, јер ће се поскидати кедровина.

15. Такав ће бити весели град, који сједи без *бриге, који говори у †срцу свом: Ја сам, и осим мене нема другога. Како опустје, поста ложа звијерју! Ко год прође мимо њега звиждаће и махати руком.

*Иса. 47,8. †Откр. 18,7.

Пријетња Јерусалиму. Утјешно обрицање Месијанског времена.

3. Тешко граду одметничком и оскврњеном, насилничком!

2. Не слуша гласа, не прима наука, не узда се у Господа, не приступа к Богу својему.

3. Кнезови су у њему лавови који ричу; судије су вуци вечерњи, који не глођу кости до јутра.

4. Пророци су му хвалише, варалице; свештеници његови скврне Светињу, изврћу Закон.

5. Господ је праведан усред њега, не чини неправде, свако јутро износи суд свој на видјело, не изостаје, али безбожник не зна за стид.

6. Истријебих народе, куле им се разорише, улице им опустих, те нико не пролази; градови им се раскопаше, да нема никога, нема становника.

7. Рекох: Побојаћеш Ме се, примићеш наук; неће му се затрти стан ничим чиме бих га походио; али они уранише те покварише сва дјела своја.

8. Зато чекајте Ме, говори Господ, до дана кад ћу се подигнути на плијен; јер је суд Мој да саберем народе и покупим царства, да излијем на њих гњев свој, сву жестину јарости своје, јер ће огањ ревности Моје прождријети сву Земљу.

9. Јер ћу тада промијенити народима усне, те ће бити чисте, да би сви призивали име Господње и служили Му сложнијем раменима.

10. Испреко *ријека хуских који се Мени моле, расијани Моји, донијеће Ми †даре.

*Иса. 18,7. †Мал. 1,11.

11. Тада се нећеш више стидјети ниједнога од својих дјела, којима си Ми згријешио; јер ћу онда узети из тебе оне који се хвале славом твојом, и нећеш се више величати на светој гори Мојој.

12. И оставићу у теби народ невољан и сиромашан, и они ће се уздати у име Господње.

13. Остатак Израиљев неће чинити безакоња нити ће говорити лажи, нити ће се наћи у устима њиховијем језик пријеваран; него ће пасти и лежати и неће бити никога да их плаши.

14. Пјевај, кћери сионска; кликуј, Израиљу; радуј се и весели се из свега срца, кћери јерусалимска!

15. Уклони *Господ судове твоје, одврати непријатеље твоје; Цар †Израиљев Господ усред тебе је, нећеш се више бојати зла.

*Језек. 48,35. †Јован 1,49.

16. У онај дан рећи ће се граду Јерусалиму: Не бој се; Сиону: немој да ти клону руке.

17. Господ Бог твој, који је усред тебе, Силни, спашће те; радоваће ти се веома, обновиће љубав своју, веселиће се тебе ради пјевајући.

18. Који туже за празницима, сабраћу их, који су из тебе, због тешке срамоте која је на теби.

19. Гле, уништићу у оно вријеме све који те муче, и избавићу хроме и сабрати одагнане, и добавићу им хвалу и славу по свој Земљи, гдје су били под срамотом.

20. У оно вријеме довешћу вас, у оно вријеме сабраћу вас; јер ћу вам добавити славу и хвалу по свијем народима на Земљи, кад повратим робље ваше пред вашим очима, говори *Господ.

*Језек. 39,13.

БОЖЈА ПРИСУТНОСТ

КЊИГА ПРОРОКА АГЕЈА

Пријекор због незидања Храма.

1. Друге године цара Дарија, шестога мјесеца, првога дана, дође ријеч Господња преко Агеја пророка Зоровавељу сину *Салатилову, управитељу †јудејском, и Исусу сину Јоседекову, поглавару свештеничком, говорећи:

*Агеј 1,14. †Агеј 2,2.

2. Овако вели Господ над војскама говорећи: Тај народ говори: Још није дошло вријеме, вријеме да се сазида дом Господњи.

3. Зато дође ријеч Господња преко Агеја пророка говорећи:

4. Је ли вама вријеме да сједите у кућама својим обложенијем даскама, а овај је дом пуст?

5. Зато сада овако вели Господ над војскама: Узмите на ум путеве своје.

6. Сијете много, а ˇувозите мало; једете, а не бивате сити; пијете, а не напајате се; одијевате се, а ниједан не може да се згрије; и који заслужује новце, мeће их у продрт тоболац.

ˇдовозите

7. Овако вели Господ над војскама: Узмите на ум путове своје.

8. Идите у гору, и донесите дрва, те зидајте дом; и биће Ми мило, и прославићу се, вели Господ.

9. ˇИзгледате много, а ето мало; и што унесете у кућу, Ја раздухам; зашто, вели Господ над војскама; зато што је дом Мој пуст, а ви сваки трчите за свој дом.

ˇочекујете

10. Зато се затвори *небо над вама да нема росе, и земља се затвори да нема рода њезина.

*5.Мој. 28,23.

11. И дозвах сушу на *земљу, и на горе, и на жито и на вино и на уље и на све што земља рађа, и на људе и на стоку и на сваки рад ручни.

*2.О цар. 8,1.

12. И послуша *Зоровавељ син Салатилов и Исус син Јоседеков, поглавар свештенички, и сав Остатак народни глас Господа Бога својега и ријечи пророка Агеја, како га посла Господ Бог њихов, и побоја се народ Господа.

*Језд. 5,2.

ПРЕДНОСТ

13. И говори Агеј, посланик Господњи, народу као што га посла *Господ, и рече: Ја сам с вама, говори Господ.

*2.Днев. 15,2.

14. И *Господ подиже дух Зоровавељу сину Салатилову, управитељу †јудејском, и дух Исусу сину Јоседекову, поглавару свештеничком, и дух свему Остатку народном, те дођоше и радише у дому Господа над војскама, Бога својега,

*2.Днев. 36,22. †Агеј 2,21.

15. Двадесет четвртога дана шестога мјесеца, друге године цара Дарија.

Прорицање будуће славе Храма
и месијанског времена.

2. Седмога мјесеца, двадесет првога дана, дође *ријеч Господња преко Агеја пророка говорећи:

*Агеј 2,10.

2. Кажи сада Зоровавељу сину Салатилову, управитељу јудејском, и Исусу сину Јоседекову, поглавару свештеничком, и Остатку народном говорећи:

3. Ко је међу вама остао који је видио овај дом у првој слави његовој, а какав ви сада видите? Није ли према оном као ништа у вашим очима?

4. Него сада буди храбар, Зоровавељу, говори Господ, и буди храбар Исусе сине Јоседеков, поглавару свештенички, и буди храбар сав народе земаљски, говори Господ, и радите; јер сам Ја с вама, говори Господ над војскама.

5. По ријечи којом сам учинио завјет с вама кад изиђосте из Мисира, Дух ће Мој стајати међу вама, не бојте се.

6. Јер овако вели Господ над војскама: Још једном, домало, и Ја ћу потрести небеса и Земљу и море и суху земљу;

7. И потрешћу све народе, и доћи ће Изабрани из свијех народа, и напунићу овај дом славе, вели Господ над војскама.

8. Моје је сребро и моје је злато, говори Господ над војскама.

9. Слава ће овога дома посљедњега бити већа него онога првога, вели Господ над војскама; и поставићу мир на овом мјесту, говори Господ над војскама.

10. Двадесет четвртога дана деветога мјесеца друге године Даријеве дође ријеч Господња преко Агеја пророка говорећи:

11. Овако вели Господ над војскама: Упитај свештенике за Закон, и реци:

12. Гле, ако би ко носио свето месо у скуту од хаљине своје, или би се скутом својим дотакао хљеба или варива или вина или уља или каквога год јела, би ли се осветио? А свештеници одговорише и рекоше: Не.

13. Потом рече Агеј: Ако би се ко нечист од мртваца дотакао чега тога, хоће ли бити нечисто? А свештеници одговорише и рекоше: Биће нечисто.

14. Тада Агеј одговори и рече: Такав је тај народ и такви су ти људи преда Мном, говори Господ, и такво је све дјело руку њиховијех, и што год приносе тамо, нечисто је.

15. А сада узмите на ум, од овога дана назад, прије него се положи камен на камен у цркви Господњој,

16. Прије тога кад ко дође ка гомили од двадесет мјера, бјеше десет; кад дође ка каци да добије педесет ˘вједара из каце, бјеше двадесет;

˘1 ведро око 38 литара

17. Бих вас сушом и ˘*медљиком и градом, свако дјело руку ваших; али се ви не обратисте к Мени, говори †Господ.

˘гљивична болест биљака *5.Мој. 28,22. †Амос 4,6.

18. Узмите на ум, од тога дана назад, од дана двадесет четвртога, мјесеца деветога, од дана кад се основа *црква Господња, узмите на ум.

*Зах. 8,9.

19. Има ли јоште сјемена у житници? Ни винова лоза ни смоква ни ˘шипак ни маслина још не роди; од овога ћу дана благословити.

˘нар

20. Потом дође *ријеч Господња други пут Агеју двадесет четвртога дана истога мјесеца говорећи:

*Агеј 2,10.

21. Кажи Зоровавељу управитељу *јудејском, и реци: Ја ћу потрести †небо и Земљу;

*Агеј 1,14. †Јевр. 12,26.

22. И ˘превалићу пријесто царствима, и сатрћу силу царствима народнијем, превалићу кола и оне који сједе на њима, и попадаће коњи и коњици, сваки од мача брата својега.

˘оборићу

23. У то вријеме, говори *Господ над војскама, узећу тебе, Зоровавељу, сине Салатилов, слуго Мој, говори Господ, и поставићу те као печат; јер сам те изабрао, говори Господ над војскама.

*Јер. 22,24.

КЊИГА ПРОРОКА ЗАХАРИЈЕ

Позив на покајање.
Појава анђела Господњега.
Виде се четири рога и четири ковача.

1. Осмога мјесеца друге године Даријеве, дође *ријеч Господња пророку †Захарији сину Варахије сина Идова говорећи:

*Агеј 1,1. †Језд. 5,1.

2. Господ се врло разгњеви на оце ваше.

3. Зато им реци: Овако вели Господ над војскама: Вратите се к Мени, говори Господ над војскама, и Ја ћу се вратити к вама, вели Господ над војскама.

4. Не будите као оци ваши, којима викаху пређашњи пророци говорећи: Овако вели Господ над војскама: Вратите се са злијех путева својих и од злијех дјела својих; али не послушаше нити пазише на Ме, говори Господ.

5. Оци ваши гдје су, и ти пророци живе ли довијека?

6. Али ријечи Моје и уредбе Моје које заповиједах слугама својим пророцима не стигоше ли оце ваше? Те се они обратише и рекоше: Како Господ над војскама бјеше намислио учинити нам према путевима нашим и по дјелима нашим, тако нам учини.

7. Двадесет четвртога дана једанаестога мјесеца, а то је мјесец ˘Сават, друге године Даријеве, дође ријеч Господња пророку Захарији сину Варахије сина Идова говорећи:

˘јануар/фебруар

8. Видјех ноћу, а то човјек јахаше на коњу риђу, и стајаше међу миртама које бијаху у долу, а за њим бијаху коњи риђи, шарени и бијели.

9. И рекох: Шта је ово, господару мој? А анђео који говораше са мном рече ми: Ја ћу ти показати шта је ово.

10. Тада човјек који стајаше међу миртама проговори и рече: Ово су које посла Господ да обилазе *Земљу. *Зах. 6,7.

11. И они проговорише *анђелу Господњему који стајаше међу миртама, и рекоше: Ми обиђосмо Земљу, и гле, сва Земља почива и мирна је. *Псал. 103,20.

12. Тада анђео Господњи одговори и рече: Господе над војскама, кад ћеш се већ смиловати Јерусалиму и градовима Јудинијем, на које се гњевиш већ седамдесет година?

13. А Господ одговори анђелу који говораше са мном, добријем ријечима, милијем ријечима.

14. И рече ми анђео који говораше са мном: Вичи и реци: Овако вели *Господ над војскама: Ревнујем за Јерусалим и за †Сион веома. *Јоил 2,18. †Зах. 8,2.

15. И гњевим се силно на народе ➔безбрижне, јер се мало разгњевих а они помогоше на зло. ➔охоле

16. Зато овако вели *Господ: Обратих се к †Јерусалиму милошћу, дом ће се Мој опет сазидати у њему, говори Господ над војскама, и ➔уже ће се затегнути преко Јерусалима. *Иса. 12,1. †Зах. 8,3. ➔мерачко

17. Још вичи и реци: Овако вели *Господ над војскама: Опет ће градови моји обиловати добром, и Господ ће опет утјешити Сион и опет ће изабрати †Јерусалим. *Иса. 51,3. †Зах. 3,2.

18. Тада подигох очи своје и видјех, и гле, четири рога.

19. И рекох анђелу који говораше са мном: Шта је то? А он ми рече: То су рогови који разметнуше Јуду, Израиља и Јерусалим.

20. Потом показа ми Господ четири ковача.

21. И рекох: Шта су ти дошли да раде? А Он одговори и рече: Оно су рогови који разметнуше Јуду да нико не подиже главе; а ови дођоше да их уплаше, да одбију рогове народима, који подигоше рог на земљу Јудину да је разметну.

Човјек с ужетом мјерачкијем.
Радосно доба повратка из Вавилона.
Позивање многобожаца.

2. Опет подигох очи своје и видјех, и гле, *човјек, и у руци му уже мјерачко. *Језек. 40,3.

2. И рекох: Куда идеш? А он ми рече: Да измјерим Јерусалим да видим колика му је ширина и колика му је дужина.

3. И гле, анђео који говораше са мном изиђе, и други анђео изиђе му на сусрет.

4. И рече му: Трчи, говори оном младићу и реци: Јерусалимљани ће се населити по селима ради мноштва људи и стоке што ће бити у њему.

5. И Ја ћу му, говори Господ, бити зид огњен унаоколо и бићу за славу усред њега.

6. Хеј, хеј, бјежите из земље сјеверне, говори Господ, јер вас разасух у четири вјетра небеска, говори Господ.

7. Хеј Сионе, који сједиш код кћери вавилонске, избави се.

8. Јер овако вели Господ над војскама: За славом посла ме к народима, који вас оплијенише; јер ко тиче у вас, тиче у зјеницу ока Његова.

9. Јер ево Ја ћу махнути руком својом на њих, и биће плијен слугама својим, и познаћете да ме је послао Господ над војскама.

10. Пјевај и весели се, кћери сионска, јер ево Ја идем и наставаћу усред тебе, говори *Господ. *Језек. 48,35.

11. И многи ће се народи прилијепити ка Господу у тај дан, и биће Ми народ, и Ја ћу наставати усред тебе, и познаћеш да ме је послао к теби *Господ над војскама. *Зах. 2,9.

12. И Господ ће наслиједити Јуду, свој дио, у земљи Светој, и опет ће изабрати Јерусалим.

13. Нека ➔мучи свако тијело пред Господом, јер уста из светога стана својега. ➔ћути

Исус поглавар свештенички пред анђелом Господњим. Прорицање о Човјеку Клици (Месија).

3. Послије ми показа *Исуса поглавара свештеничкога, који стајаше пред анђелом Господњим, и сотону, који му стајаше с десне стране да га ˇпре.

*Агеј 1,1. ˇоптужи

2. А анђео Господњи рече сотони: Господ да те укори, сотоно, Господ да те укори, који изабра Јерусалим. Није ли он ˇглавња истргнута из огња? ˇвеће запаљено дрво

3. А Исус бијаше обучен у хаљине прљаве, и стајаше пред анђелом.

4. А он проговори и рече онима који стајаху пред њим: Скините с њега те прљаве хаљине. И рече му: Види, узех с тебе безакоње твоје, и обукох ти нове хаљине.

5. И даље рече: Нека му метну чисту капу на главу. И метнуше му чисту капу на главу, и обукоше му хаљине; а анђео Господњи стајаше.

6. И анђео Господњи засвједочи Исусу говорећи:

7. Овако вели Господ над војскама: Ако узидеш мојим путовима, и ако уздржиш што сам наредио да се држи, тада ћеш ти судити дому Мојему и чуваћеш тријемове Моје, и даћу ти да ходиш међу овима што стоје.

8. Чуј, Исусе, поглавару свештенички, ти и другови твоји што сједе пред тобом, јер су ти људи ˇчудо; ево, Ја ћу довести Слугу својега, Клицу. ˇзнаменити

9. Јер гле, камен који метнух пред Исуса, на том је једном камену седам очију; гле, Ја ћу га отесати, говори Господ над војскама, и узећу безакоње те земље у један дан.

10. У тај дан, говори *Господ над војскама, зваћете сваки ближњега својега под винову лозу и под смокву. *Јер. 32,15.

Златан свијећњак и двије маслине.

4. Потом врати се анђео који ми говораше, и пробуди ме као човјека који се буди ода сна.

2. И рече ми: Шта видиш? А ја рекох: Видим, ето свијећњак сав од злата, и горе на њему чаша, и седам жижака његовијех на њему, и седам лијевака за седам жижака што су горе на њему,

3. И двије маслине уза њ, једна с десне стране чаши а једна с лијеве.

4. И проговорих анђелу који говораше са мном, и рекох: Шта је то, господару мој?

5. А анђео који говораше са мном одговори и рече ми: Зар не знаш шта је то? И рекох: Не, господару мој.

6. А он одговори и рече ми говорећи: То је ријеч Господња Зоровавељу: Не силом ни кријепошћу него Духом мојим, вели Господ над војскама.

7. Што си ти, горо велика, пред Зоровавељем? Равница; и он ће изнијети ˇнајвиши камен, с усклицима: Милост, милост њему. ˇзабатни

8. И дође ми ријеч Господња говорећи:

9. Руке *Зоровавељеве основаше овај дом, руке ће његове и довршити, и познаћеш да ме је Господ над војскама послао к вама. *Језд. 3,8.

10. Јер ко је презрео дан ˇмалијех ствари? Јер ће се радовати кад виде камен мјерачки у руци Зоровавељу онијех седам очију Господњих које прелазе сву *Земљу.

ˇскромних почетака *2.Днев. 16,9.

11. Тада одговарајући рекох му: Шта су оне двије маслине с десне стране свијећњаку и с лијеве?

12. И опет проговорих и рекох му: Шта су оне двије гранчице маслинове, што су међу два лијевка златна, који точе ˇзлато?

ˇзлатно уље

13. И рече ми говорећи: Зар не знаш шта је то? А ја рекох: Не, господару мој.

14. Тада рече: То су два помазаника који стоје код Господа све Земље.

Књига која лети; жена у ефи.

5. Потом опет подигох очи своје и видјех, а то ˇкњига лећаше.

ˇсвитак

2. И он ми рече: Шта видиш? А ја рекох: Видим књигу гдје лети, дужина јој двадесет лаката а ширина десет лаката.

3. Тада ми рече: То је проклетство које изађе на сву Земљу, јер сваки који краде истријебиће се по њој с једне стране, и који се год куне криво истријебиће се по њој с друге стране.

4. Ја ћу га пустити, говори Господ над војскама, те ће доћи на кућу лупежу и на кућу ономе који се куне Мојим именом криво, и ˇстајаће му усред куће и сатрће је, и дрвље јој и камење. ˇборавиће

5. Потом изиђе анђео који говораше са мном, и рече ми: Подигни очи своје и види шта је ово што излази.

6. А ја рекох: Шта је? А он рече: То је ефа што излази. И рече: То је њихово безакоње по свој Земљи.

7. И гле, подизаше се ˇталанат олова, и једна жена сјеђаше усред ефе. ˇпоклопац од

8. И он рече: то је безбожност. И врже је усред ефе, и врже онај комад олова озго на ждријело јој.

9. И подигох очи своје и видјех, а то двије жене излажаху, и вјетар им бијаше под крилима, а крила им бијаху као у роде, и дигоше ефу међу Земљу и небо.

10. И рекох анђелу који говораше са мном: Куда оне носе ефу?

11. А он ми рече: Да јој начине кућу у земљи ˇСенару; и ондје ће се намјестити и поставити на своје подножје. ˇВавилонији

Четвора кола. Поновно прорицање о Човјеку Клици, који ће бити Цар и Свештеник.

6. Потом опет подигох очи своје, и видјех, а то четвора кола излажаху између двије горе, а те горе бијаху од мједи.

2. У првијем колима бјеху коњи риђи, а у другим колима коњи врани,

3. А у трећим колима коњи бијели, а у четвртијем колима коњи шарени, јаки.

4. И проговорив рекох анђелу који говораше са мном: Шта је то, господару мој?

5. А анђео одговори и рече ми: То су четири вјетра небеска, који излазе испред Господа све Земље, гдје стајаше.

6. Коњи врани што су у једнијем, они иду у сјеверну земљу; а бијели иду за њима; а шарени иду у земљу јужну.

7. И јаки изашавши шћаху да иду и пролазе Земљу; и рече: Идите, пролазите Земљу. И стадоше пролазити Земљу.

8. Тада ме зовну, и рече ми: Види, који отидоше у земљу сјеверну, умирише дух Мој у земљи сјеверној.

9. Потом ми дође ријеч Господња говорећи:

10. Узми од робља, од Хелдаја и од Товије и од Једаје, који дођоше из Вавилонске, па дођи истога дана и уђи у дом Јосије сина Софонијина.

11. Узми сребра и *злата, и начини вијенце, и метни на главу Исусу сину Јоседекову, поглавару свештеничком,

*2.Мој. 28,36.

12. И реци му говорећи: Овако вели *Господ над војскама: ево човјека, којему је име †Клица, која ће клијати с мјеста свога и саградиће ‡цркву Господњу.

*Зах. 13,7. †Иса. 4,2. ‡Мал. 3,1.

13. Јер ће Он саградити цркву Господњу, и носиће славу, и сједјеће и владати на свом пријестолу, и до њега биће *Свештеник на пријестолу свом, и ˇсвјет мирни биће међу објема. *Псал. 110,4. ˇоднос

14. И вијенци нека буду Елему и Товији и Једаји и Хену сину Софонијину за спомен у цркви Господњој.

15. И који су далеко, доћи ће и градиће цркву Господњу, и познаћете да ме је Господ над војскама послао к вама. И то ће бити ако узаслушате глас Господа Бога својега.

Бог не прихвата спољашњи пост, већ добра дјела.

7. Потом четврте године цара Дарија дође ријеч Господња Захарији четвртога дана, деветога мјесеца, ˇХислева, ˇновембар/децембар

2. Кад послаше у дом Божји ˇСарасара и Регемелеха и људе своје да моле Господа,

ˇљуди из Вавилона да питају о посту 5. мјесеца

3. И да говоре свештеницима, који бијаху у дому Господа над војскама, и пророцима, и реку: Хоћемо ли плакати петога мјесеца одвајајући се, како чинисмо већ толико година?

4. И дође ми ријеч Господња говорећи:

5. Кажи свему народу земаљском и свештеницима, и реци: Кад постисте и тужи-

сте петога и седмога мјесеца за седамдесет година, еда ли Мени постисте?

6. А кад једете и пијете, не једете ли и не пијете ли сами?

7. Нијесу ли то ријечи које је Господ прогласио преко пређашњих пророка, кад Јерусалим бијаше насељен и миран и градови његови око њега, и кад бијаше насељен ˇјужни крај и равница? →Негев и Сефела

8. Дође ријеч Господња Захарији говорећи:

9. Овако говори Господ над војскама: Судите право и будите милостиви и жалостиви један другом.

10. И не чините криво удовици ни сироти, иностранцу ни сиромаху, и не мислите зло један другом у срцу свом.

11. Али не хтјеше слушати, и узмакоше раменом натраг, и затискоше уши своје да не чују.

ПОСЉЕДИЦЕ

12. И срцем својим отврднуше као дијамант да не чују Закона и ријечи које сла Господ над војскама духом својим преко пророка пређашњих; зато дође велик гњев од Господа над војскама.

13. Зато као што је Он викао а они не слушаше, тако и они викаше а Ја их не слушах, говори Господ над војскама.

14. Него их разметнух вихором по свијем народима, којих не познаваше, и земља опустје иза њих да нико у њу не дохођаше нити се из ње враћаше, и обратише милу земљу у пустош.

Обрицање будућега спасења Божијему народу, који ће многе многобошце покренути да траже правога Бога.

8. Опет ми дође ријеч Господа над војскама говорећи:

2. Овако вели Господ над војскама: Ревнујем за Сион великом ревношћу, и великим гњевом ревнујем за њ.

3. Овако вели Господ: Вратих се у Сион и населих се усред Јерусалима, и Јерусалим ће се звати Град истинити, и гора Господа над војскама Света гора.

4. Овако вели Господ над војскама: Опет ће сједјети старци и старице по улицама јерусалимским, свако са штапом у руци од велике старости.

5. И улице ће градске бити пуне дјетића и дјевојака, које ће се играти по улицама.

6. Овако вели Господ над војскама: Ако је чудно у очима Остатку тога народа у ово вријеме, еда ли ће бити чудно и у Мојим очима, говори Господ над војскама.

7. Овако вели Господ над војскама: Ево, Ја ћу избавити свој народ из земље источне и из земље западне.

8. И довешћу их, и они ће наставати усред Јерусалима, и биће Ми народ и Ја ћу им бити Бог, истином и правдом.

9. Овако вели Господ над војскама: Нека вам се укријепе руке који слушате у ово вријеме ове ријечи из уста пророчких од дана кад се основа дом Господа над војскама да се сазида црква.

10. Јер прије тијех дана не бјеше плате ни за човјека ни за живинче, нити бјеше мира од непријатеља ни ономе који одлажаше ни ономе који долажаше, и пустих све људе једнога против другога.

11. А сада нећу бити као прије Остатку тога народа, говори Господ над војскама.

12. Него ће усјев бити миран, винова ће лоза носити плод свој, и *земља ће рађати род свој, и небо ће давати росу своју; и све ћу то дати у насљедство Остатку тога народа. *Иса. 61,7.

13. И као што бијасте уклин међу народима, доме Јудин и доме Израиљев, тако ћу вас избавити те ћете бити благослов; не бојте се, нека вам се окријепе руке.

14. Јер овако вели *Господ над војскама: као што вам намислих зло учинити, кад Ме разгњевише оци ваши, вели Господ над војскама, и не раскајах се, *Јер. 31,28.

15. Тако опет у ове дане намислих да добро чиним Јерусалиму и дому Јудину; не бојте се.

ПРАВДА

16. Ово је што треба да чините: Говорите истину један другом, судите право и мирно на вратима својим;

17. И не мислите један другоме зло у срцу свом, и не љубите криве заклетве, јер на све то мрзим, говори *Господ. *Приче 6,16.

18. Потом дође ми ријеч Господа над војскама говорећи:

19. Овако вели *Господ над војскама: Пост четвртога мјесеца, и пост петога и пост седмога и пост десетога обратиће се дому Јудину у радост и весеље и у празнике веселе; али љубите истину и мир.

*Иса. 35,10.

20. Овако вели Господ над војскама: Још ће долазити народи и становници многих градова;

21. Долазиће становници једнога у други говорећи: Хајдемо да се молимо Господу и да тражимо Господа над војскама; идем и ја.

22. Тако ће доћи многи народи и силни народи да траже Господа над војскама у Јерусалиму и да се моле Господу.

23. Овако вели Господ над војскама: У то ће вријеме десет људи од свијех језика народнијех ухватити једнога Јудејца за скут говорећи: Идемо с вама, јер чујемо да је Бог с вама.

Скрушеност многобожаца. Обрицање мирнога и моћнога Цара, Месије.

9. ˅Бреме ријечи Господње земљи Адраху и Дамаску, гдје ће починути, јер је Господње око на људима и на *свијем племенима Израиљевијем.

˃пророчко виђење из *Псал. 145,15.

2. И Емат ће захватити, и Тир и Сидон, ако и јесу веома мудри,

3. И Тир сагради себи град, и сабра сребра као праха, и злата као ˅кала по путу.

˃расквашене земље

4. Гле, Господ ће га отјерати, и ˅врћи ће у море силу његову, и он ће огњем изгорјети.

˃бацити

5. Аскалон ће видјети и уплашиће се, и Газа ће се врло узмучити, и Акарон, што га осрамоти надање његово, и погинуће цар у Гази; и Аскалон се неће населити.

6. И у Азоту ће сједјети туђин, и понос ћу филистејски затрти.

7. И уклонићу крв њихову од уста њиховијех, и гадове њихове из зуба њиховијех, и ко остане биће и он Бога нашега, и биће као поглавар у Јуди, а Акарон као Јевусејац.

8. И поставићу ˅око код дома својега супрот војсци, супрот онима који одлазе и долазе, и ˅˅настојник неће више пролазити кроз њих, јер сада погледах својим очима.

˃логор ˃˃надзорник

9. Радуј се много, кћери сионска, подвикуј, кћери јерусалимска; ево, Цар твој иде к теби, праведан је и спасава, кротак и јаше на магарцу, и на магарету, младету магаричину.

10. Јер ћу истријебити из Јефрема кола и из Јерусалима коње; и истријебиће се лук убојити; и Он ће казивати мир народима, и власт ће му бити од мора до мора и од ˅*ријеке до крајева земаљских.

˃Еуфрата *Псал. 72,8.

11. А теби, за крв завјета твојега пустих сужње твоје из јаме, гдје нема воде.

12. Вратите се ка граду, сужњи, који се надате, још ти и данас јављам да ћу ти платити двојином.

13. Јер запех себи Јуду као лук, и напуних Јефрема, и подигох синове твоје, Сионе, на синове твоје, ˅Јаване, и учиних те да си као мач јуначки.

˃Грчка

14. И *Господ ће се показати над њима, и стријела ће његова изаћи као муња, и Господ, Господ затрубиће у трубу и поћи ће с вихорима јужнијем.

*Зах. 14,3.

15. Господ над војскама заклањаће их, и они ће јести погазивши камење из праћке, и пиће подвикујући као од вина, и биће пуни као чаша, као углови од олтара.

16. И *Господ Бог њихов избавиће их у тај дан као стадо својега народа, јер су они драго камење у вијенцу које ће засјати у земљи Његовој.

*Мал. 3,17.

17. Јер колико ће бити добро његово и колика љепота његова! Од жита ће расти момци, а од слаткога вина дјевојке.

Народ се спасава од насилника, сабира се и опет задобија благослов.

ДАЖД

10. Иштите од *Господа дажда у вријеме познога дажда, Господ ће пустити муње, и даће вам изобила дажда и свакоме траве у пољу.

*Јер. 14,22.

2. Јер ликови говоре ништавило и врачи виде лаж и говоре залудне сне, тјеше та-

штином; зато отидоше као стадо, и ојадише се, јер не бјеше пастира.

3. Гњев се Мој распали на пастире, и покарах јарце; јер Господ над војскама обиђе стадо своје, дом Јудин, и учини да су Му као коњ окићен за бој.

4. Од њега је ˇугао, од њега коље, од њега лук убојити, од њега излази и сваки настојник. ˇугаони камен

5. И они ће бити као јунаци, газиће у боју као блато по улицама, и ˇбиће се, јер је Господ с њима, и који јашу на коњима осрамотиће се. ˇвојеваће

6. И укријепићу дом Јудин, и дом ћу Јосифов спасти, и довешћу их натраг, јер ми их је жао, и биће као да их нијесам одбацио, јер сам Ја Господ Бог њихов и услишићу их.

7. И они од Јефрема биће као јунак, и срце ће им бити весело као од вина, и синови њихови видјеће и веселиће се, и срце ће им се радовати о Господу.

8. ˇЗазвиждаћу им и сабраћу их, јер ћу их избавити, и они ће се умножити као што су се били умножили. ˇдаћу им знак

9. И расијаћу их међу народе да се у даљнијем мјестима опомињу Мене, и живећи са синовима својима да се врате.

10. И довешћу их натраг из земље мисирске, и сабраћу их из * Асирске, и довешћу их у земљу Галадску и на Ливан; и неће им бити доста мјеста. *Иса. 11,11.

11. И од тјескобе ће пријећи преко мора, и разбиће вале у мору, и све ће дубине ˇРијеци пресахнути, и обориће се понос асирски и ˇˇпалица ће се *мисирска узети. ˇНила ˇˇжезло *Језек. 30,13.

12. И укријепићу их Господом, и они ће ходити у име Његово, говори Господ.

Јадиковање због невјернијех пастира народнијех. Штапови, Благост и Свеза. Тридесет сребрника за једнога Доброга Пастира.

11. Отвори, *Ливане, врата своја, и огањ нека прождре кедре твоје. *Авак. 2,17.

2. Ридај, јело, јер паде кедар, јер ˇкрасници пропадоше; ридајте, храстови васански, јер се посијече шума ограђена. ˇлепа стабла

3. Стоји јаук пастира, јер се затре слава њихова; стоји рика лавова, јер се опустоши понос јордански.

4. Овако вели Господ Бог мој: Паси овце кланице,

5. Које убијају они који их држе, нити их ко криви, и који их продају говоре: Благословен да је Господ, обогатих се; и који их пасу, ниједан их не жали.

6. Зато нећу више жалити становника земаљских, говори Господ, него ћу ево предати једнога другоме у руке и у руке цару њихову, и они ће потрти земљу а Ја је нећу избавити из руку њиховијех.

7. И пасох овце кланице, невољне од стада, и узев два штапа назвах један Благост, а други назвах Свеза, и пасох стадо.

8. И ˇпогубих три пастира за мјесец дана, јер се душа Моја љућаше на њих, и душа њихова мржаше на Ме. ˇодбацих

9. И рекох: Нећу вас више пасти; која погине нека погине, и која пропадне нека пропадне, и које остану нека једу месо једна другој.

10. И узех свој штап, Благост, и сломих га да укинем завјет свој који учиних са свијем народима.

11. И укиде се онога дана, и невољни од стада, који гледаху на Ме, познаше доиста да бјеше ријеч Господња.

12. И рекох им: Ако вам је драго, дајте Ми Моју плату; ако ли није, немојте; *и измјерише Ми плату, тридесет сребрника. *Мат. 26,15.

13. И рече ми Господ: Баци лончару ту часну цијену којом Ме процијенише. И узев тридесет сребрника бацих их у дом Господњи лончару.

14. Потом сломих други штап свој, Свезу, да укинем братство између Јуде и Израиља.

15. И *Господ ми рече: Узми јоште ˇоправу безумна пастира. *Језек. 34,2. ˇопрему

16. Јер ево Ја ћу подигнути пастира у земљи, који неће обилазити ону која гине, неће тражити нејаке, нити ће лијечити рањене, нити ће носити сустале, него ће јести месо од претилијех, и папке ће им кидати.

17. Тешко пастиру никаквом, који оставља *стадо! Мач му је над мишицом и над деснијем оком; мишица ће му усахнути и десно ће му око потамњети.
*Јер. 23,1.

Моћна Божија заштита Јерусалима. Обрицање духа милости. Тужење народа за Онијем којега су проболи.

12. Бреме ријечи Господње за Израиља. Говори Господ, који је разапео небеса и основао Земљу, и створио човјеку дах који је у њему:

2. Ево, Ја ћу учинити Јерусалим *чашом за опијање свијем народима унаоколо, који ће опсјести Јерусалим ратујући на Јуду.
*Иса. 51,17.

3. И у тај ћу дан учинити Јерусалим тешким каменом свијем народима; који га год хтједбуду дигнути, сатрће се, ако би се и сви народи земаљски сабрали на њ.

4. У тај ћу дан, говори Господ, учинити да сви коњи буду плашљиви и сви коњаници безумни; и отворићу очи своје на дом Јудин, и ослијепићу све коње народима.

5. Те ће говорити главари Јудини у срцу свом: Јаки су становници јерусалимски Господом над војскама, Богом својим.

6. У онај ћу дан учинити да главари Јудини буду као ˇогњиште у дрвима и као луч запаљен у сноповима, те ће прождријети и надесно и налијево све народе унаоколо, а Јерусалим ће још остати на свом мјесту, у Јерусалиму.
ˇжеравица

7. И Господ ће сачувати шаторе Јудине најприје, да се не диже над Јудом слава дома Давидова и слава становника јерусалимских.

8. У онај ће дан Господ заклањати становнике јерусалимске, и најслабији међу њима биће у тај дан као Давид, и дом ће Давидов бити као божанство, као анђео Господњи пред њима.

9. И у тај дан тражићу да истријебим све народе који дођу на Јерусалим;

10. И излићу на дом Давидов и на становнике јерусалимске дух милости и молитава, и *погледаће на Онога којега прободоше; и плакаће за Њим као за јединцем, и тужиће за Њим као за првенцем.
*Јован 19,37; Откр. 1,7.

11. У оно ће вријеме бити тужњава велика у *Јерусалиму као тужњава у Ададримону у пољу мегидонском.
*2.Днев. 35,24.

12. И тужиће земља, свака породица ˇнапосе; породица дома * Давидова напосе, и жене њихове напосе; породица дома Натанова напосе, и жене њихове напосе;
ˇодвојено *Лука 3,31.

13. Породица дома Левијева напосе, и жене њихове напосе; породица Семејева напосе, и жене њихове напосе;

14. Све остале породице, свака напосе, и жене њихове напосе.

Благодат Новога завјета. Смрт Великога Пастира. Растурање и прикупљање Његова стада.

13. У тај ће дан бити отворен извор дому Давидову и становницима јерусалимским за гријех и за нечистоту.

2. И у тај ћу дан, говори Господ над војскама, истријебити из земље имена идолима да се више не спомињу, и пророке и нечисти дух уклонићу из земље.

3. И ако ко још успророкује, рећи ће му отац његов и мати његова, који га родише: Нећеш бити жив, јер си говорио лаж у име Господње. И отац ће га његов и мати његова, који га родише, *пробости, што пророкова.
*5.Мој. 18,20.

4. И у тај ће се дан стидјети пророци сваки своје ˇутваре, кад би пророковао, и неће се огртати плаштем од костријети да би лагали.
ˇвиђења

5. Него ће сваки рећи: Нијесам пророк, ратар сам, јер ме човјек најми од младости моје.

6. И ако му ко рече: Какве су ти то ране на рукама? Он ће одговорити: Допадох их у кући пријатеља својих.

7. Мачу, устани на пастира Мојега и на човјека друга Мојега, говори Господ над војскама, *удари Пастира, и овце ће се разбјећи, али ћу окренути руку своју к малима.
*Мат. 26,31.

8. И у свој Земљи, говори Господ, два ће се дијела истријебити у њој и погинути, а трећи ће остати у њој;

9. И ту ћу трећину метнути у огањ, и претопићу их како се претапа сребро, и окушаћу их како се куша злато; они ће призвати име Моје, и Ја ћу им се одазвати и рећи ћу: То је Мој народ; а они ће рећи: Господ је Бог наш.

Јерусалим у невољи. Божанско спасење. Кажњавање непријатеља. Слава и пространство царства Божијега. Све ће бити светиња Господу.

14. Ево иде дан Господњи, и плијен ће се твој раздијелити усред тебе.

2. Јер ћу скупити све народе на Јерусалим у бој, и град ће се узети, и куће оплијенити и жене осрамотити, и половина ће града отићи у ропство, а Остатак народа неће се истријебити из града.

3. Јер ће Господ изаћи, и војеваће на народе као што војује на дан кад је бој.

4. И ноге ће Његове стати у тај дан на гори Маслинској која је према Јерусалиму с истока, и гора ће се Маслинска распасти по сриједи на исток и на запад да ће бити продол врло велика, и половина ће горе уступити на сјевер а половина на југ.

5. И бјежаћете у продол горску, јер ће продол горска допирати до Асала, и бјежаћете као што бјежасте од труса у вријеме Озије цара Judина; и доћи ће Господ Бог мој, и сви ће Свети бити с Њим.

6. И у тај дан неће бити видјела, ни хладноће ни леда;

7. Него ће бити један дан, који је познат Господу, неће бити дан и ноћ, јер ће и увече бити свјетлост.

8. И у тај ће дан протећи из Јерусалима вода жива, пола к ˇИсточном мору а пола к ˇˇЗападном мору, и биће и љети и зими.

ˇМртвом мору ˇˇСредоземном мору

9. И Господ ће бити Цар над свом Земљом, у онај дан биће Господ један и име Његово једно.

10. И сва ће се земља претворити у равницу од Гаваје до Римона с југа Јерусалиму, који ће се подигнути и населити на свом мјесту од врата Венијаминовијех до мјеста гдје су Прва врата, до врата на углу, и од куле *Ананеилове до ˇтијеска царева.

*Нем. 3,1. ˇпресе

11. И они ће наставати у њему, и неће више бити проклетства, и Јерусалим ће стајати без страха.

12. А ово ће бити зло којим ће Господ ударити све народе који би војевали на Јерусалим: Тијело ће сваком посахнути док још стоји на ногама, и очи ће сваком посахнути у ˇрупама својим, и језик ће сваком посахнути у устима.

ˇдупљама

13. И у то ће вријеме бити велика сметња међу њима од Господа, и хватаће један другога за руку, и рука ће се једнога подигнути на руку другога.

14. А и Јуда ће војевати у Јерусалиму, и благо свијех народа унаоколо сабраће се, злато и сребро и одијела врло много.

15. И зло као то зло снаћи ће коње, мазге, камиле и магарце и сву стоку која буде у том околу.

16. И ко год остане од свијех народа који дођу на Јерусалим, сваки ће долазити од године до године да се поклони Цару *Господу над војскама и да празнује празник Сјеница.

*Нем. 8,14; 3.Мој. 23,34.

17. И ако који од племена земаљских не би дошли у Јерусалим да се поклоне Цару, Господу над војскама, за њих неће бити дажда;

18. И ако се племе *мисирско не би подигло и дошло, за које не дажди, биће исто зло којим ће Господ ударити народе који не би долазили да празнују празник Сјеница.

*5.Мој. 11,10.

19. Таква ће бити казна Мисирцима и казна свијем народима који не би долазили да празнују празник Сјеница.

20. У тај ће дан бити написано на звонцима коњским: *Светиња Господу; и лонци ће у дому Господњем бити као здјеле пред олтаром;

*2.Мој. 28,36.

21. И сви ће лонци у Јерусалиму и у Јуди бити светиња *Господу над војскама, и сви који хоће да принесу жртву долазећи узимаће их и кухати у њима; и у тај дан неће више бити ˇХананејца у дому Господа над војскама.

*Језек. 45,1. ˇтрговца

КЊИГА ПРОРОКА МАЛАХИЈЕ

Израиљева незахвалност.
Кажњавање свештеника и народа
због незаконите жртве.

1. ˇВреме ријечи Господње Израиљу преко Малахије. →пророштво

2. Љубим вас, вели Господ; а ви говорите: У чем нас љубиш? Не бијеше ли Исав брат Јакову, говори Господ; али Јакова љубих.

3. А на Исава мрзех; зато горе његове опустех и насљедство његово дадох шакалима из пустиње.

4. Што Едом говори: Осиромашисмо, али ћемо се повратити и саградити пуста мјеста, овако вели Господ над војскама: Нека они граде, али ћу Ја разградити, и они ће се звати: Крајина безаконичка и народ на који се гњеви Господ довијека.

5. И очи ће ваше видјети и ви ћете рећи: Велик је Господ на међама Израиљевијем.

6. Син поштује оца и слуга господара својега; ако сам Ја отац, гдје је част Моја? и ако сам Господар, гдје је страх Мој, вели Господ над војскама вама, свештеници, који презирете име Моје, и говорите: У чему презиремо име Твоје?

7. Доносите на Мој олтар хљеб оскврњен, и говорите: Чим Те оскврнисмо? Тијем што говорите: Сто је Господњи за презирање.

8. И кад доносите слијепо на жртву, није ли зло, и кад доносите хромо или болесно, није ли зло? Однеси га старјешини својему, хоћеш ли му угодити и хоће ли погледати на те, вели Господ над војскама.

9. Зато, молите се Богу да се смилује на нас; кад је то из ваших руку, хоће ли на кога од вас гледати, говори Господ над војскама.

10. Ко је међу вама који би затворио врата или запалио огањ на Мом олтару ни за што? Нијесте Ми мили, вели *Господ над војскама, и нећу примити дара из ваше руке. *Иса. 1,11.

11. Јер од *истока сунчанога до запада велико ће бити име Моје међу народима, и на сваком ће се мјесту приносити кад имену Мојему и чист дар; јер ће име Моје бити велико међу народима, вели †Господ над војскама. *Иса. 59,19. †Језек. 48,35.

12. А ви га скврните говорећи: Сто је Господњи нечист, и што се поставља на њ, јело је за презирање.

13. И говорите: Гле, колика мука, а могло би се ˇодухнути, говори Господ над војскама; и доносите отето, и хромо и болесно доносите на дар; еда ли ћу примити из руке ваше, говори Господ. →одбацити

14. Проклет да је варалица, који има у свом стаду мушко и завјетује, па приноси Господу кварно; јер сам велики Цар, вели *Господ над војскама, и име је Моје страшно међу народима. *3.Мој. 22,26.

Проповијед и казна за свештенике и
народ због њиховијех гријехова, нарочито
због бракова са многобожачкијем женама.

2. Итако сада вама је ова ˇзаповијест, свештеници. →опомена

2. Ако не послушате и не ставите у срце да дате славу имену Мојему, вели Господ над војскама, тада ћу пустити на вас проклетство и проклећу благослове ваше; и проклех их, јер не стављате у срце.

3. Ево Ја ћу вам покварити усјев, и бацићу вам балегу у лице, балегу празника ваших, да вас однесе са собом.

4. И познаћете да сам вам Ја послао ову ˇзаповијест да би био мој завјет с Левијем, вели Господ над војскама. →опомену

5. Завјет Мој за живот и мир бијеше с њим, и дадох му то за страх, јер Ме се бојаше и имена се Мојега страшаше.

6. Закон истинити бијеше у устима његовијем, и безакоње се не нађе на уснама његовијем; у миру и право иде са Мном и многе одврати од безакоња.

7. Јер усне свештеникове треба да чувају знање и Закон да се тражи из његовијех уста, јер је ˇанђео Господа над војскама. →весник

8. Али ви зађосте с пута, и учинисте те се многи спотакоше о Закон, покваристе завјет Левијев, вели Господ над војскама.

9. Зато и Ја вас учиних презреним и понιштеним у свега народа, као што се ви не држите Мојих путева и у закону гледате ко је ко.

10. Није ли нам свима један Отац? Није ли нас један Бог створио? Зашто невјеру чинимо један другоме скврнећи завјет отаца својих?

11. Јуда чини невјеру, и гад се чини у Израиљу и у Јерусалиму; јер скврни Јуда светињу Господњу, коју би му ваљало љубити, женећи се кћерју туђега бога.

12. Господ ће истријебити из шатора Јаковљевијех човјека који чини тако, који стражи и који одговара, и који приноси принос Господу над војскама.

13. Још и ово чините: Покривате сузама олтар Господњи, плачем и уздасима; зато не гледа више на принос, нити Му је драго примити што из ваших руку.

14. А ви говорите: Зашто? Зато што је Господ Свједок између тебе и жене младости твоје, којој ти чиниш невјеру, а она ти је другарица и жена, с којом си у вјери.

15. Јер није ли учинио једно, ако и имаше још више духа? А зашто једно? Да тражи нараштај Божији; зато чувајте дух свој, и *жени младости своје не чините невјере.

*Мат. 19,4.

16. Јер *Господ Бог Израиљев вели да мрзи на ˃пуштање, јер такав покрива насиље плаштем својим, говори Господ над војскама; зато чувајте дух свој да не чините невјере.

*5.Мој. 24,1. ˃развод

17. Досађујете Господу ријечима својим, и говорите: У чему Му досађујемо? У томе што говорите: Ко год чини зло, по вољи је Господу, и такви су Му мили; или: Гдје је Бог који суди?

О Месијину претечи.

3. Ево, Ја ћу послати *анђела својега, који ће приправити пут преда Мном, и изненада ће доћи у цркву своју †Господ, којега ви тражите, и ‡анђео завјетни, којега ви желите, ево доћи ће, вели Господ над војскама.

*Мар. 1,2. †Агеј 2,7. ‡Иса. 63,9.

2. Али ко ће поднијети дан доласка Његова? И ко ће се одржати кад се покаже, јер је Он као огањ ливчев и као мило бјељарско.

3. И сјешће као онај који лије и чисти сребро, и очистиће синове Левијеве, и претопиће их као злато и сребро, и они ће приносити Господу приносе у правди.

4. И угодан ће бити Господу принос Јудин и јерусалимски као у старо вријеме и као пређашњих година.

5. И доћи ћу к вама на суд, и бићу брз Свједок против врачара и против прељубочинаца, и против онијех који се куну криво и против онијех који закидају најам најамнику, и удовици и сироти и дошљаку криво чине и не боје се Мене, вели Господ над војскама.

6. Јер Ја Господ не мијењам се; зато ви, синови Јаковљеви, не изгибосте.

7. Од времена отаца својих отступисте од уредаба Мојих и не држасте их. Вратите се к Мени, и Ја ћу се вратити к вама, вели Господ над војскама. Али велите: У чему бисмо се вратили?

8. Еда ли ће човјек закидати Бога? А ви Мене закидате; и говорите: У чему Те закидамо? У десетку и у приносу.

9. Проклети сте, јер Ме закидате, ви, сав народ.

10. Донесите све десетке у спреме да буде хране у Мојој кући, и окушајте Ме у том, вели Господ над војскама, хоћу ли вам отворити уставе небеске и излити благослов на вас да вам буде доста.

ДАРОВИ

11. И запријетићу вас ради ˃прождрљивцу, те вам неће кварити рода земаљскога, и винова лоза у пољу неће вам бити неродна, вели *Господ над војскама.

˃штеточини *Амос 4,9.

12. И зваће вас блаженим сви народи, јер ћете бити *земља мила, вели †Господ над војскама.

*Дан. 8,9. †Соф. 3,20.

13. Жестоке бјеху ваше ријечи на Ме, вели Господ; а ви велите: Шта говорисмо на Тебе?

14. Рекосте: Залуду је служити Богу, и каква ће бити корист да држимо што је наредио да се држи, и да ходимо жалосни пред Господом над војскама?

15. Зато хвалимо поносите да су срећни; напредују који чине безакоње, и који искушавају Бога, избављају се.

16. Тада који се боје *Господа говорише један другоме, и погледа Господ, и чу, и написа се Књига за спомен пред Њим за оне који се боје Господа и мисле о имену Његову.

*1.О цар. 18,3.

17. Ти ће Ми бити благо, вели Господ над војскама, у онај дан кад Ја учиним, и бићу им милостив као што је отац милостив своме сину који му служи.

18. Тада ћете се обратити и видјећете разлику између праведника и безбожника, између онога који служи Богу и онога који Му не служи.

Господ о будућности.

4. Јер, гле, иде дан, који гори као пећ, и сви ће поносити и сви који раде безбожно бити стрњика, и упалиће их дан који иде, вели Господ над војскама, и неће им оставити ни коријена ни гране.

2. А вама, који се бојите имена Мојега, грануће Сунце правде, и здравље ће бити на зрацима Његовијем, и излазићете и скакаћете као теоци од јасала.

ИСЦЈЕЉЕЊЕ

3. И изгазићете безбожнике, јер ће они бити пепео под вашим ногама у дан кад Ја учиним, вели Господ над војскама.

4. Памтите Закон Мојсија слуге Мојега, којему заповједих на Хориву за свега Израиља уредбе и законе.

5. Ево, Ја ћу вам послати Илију пророка прије него дође велики и страшни дан Господњи;

6. И он ће обратити срце отаца к синовима, и срце синова к оцима њиховијем, да не дођем и затрем Земљу.

НОВИ ЗАВЈЕТ

ГОСПОДА НАШЕГА

ИСУСА ХРИСТА

ПРЕВЕО

ВУК СТЕФ. КАРАЏИЋ

ГДЈЕ ЈЕ ШТО

КЊИГЕ НОВОГА ЗАВЈЕТА

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО МАТЕЈУ

Родослов Христов, зачеће,
име и рођење.

1. ↘Родослов Исуса *Христа, сина †Давидова Авраамова сина.

→У Вуковом оригиналу: племе
*Мат. 22,42. †Псал. 132,11.

2. Авраам роди Исака. А Исак роди Јакова. А Јаков роди Југу и браћу његову.

3. А Југа роди Фареса и Зару с Тамаром. А Фарес роди Есрома. А Есром роди Арама.

4. А Арам роди Аминадава. А Аминадав роди Наасона. А Наасон роди Салмона.

5. А Салмон роди Вооза с Равом. А Вооз роди Овида с Рутом. А Овид роди Јесеја.

6. А Јесеј роди Давида цара. А *Давид цар роди Соломуна с Уријиницом. * 2. Сам. 12,24.

7. А *Соломун роди Ровоама. А Ровоам роди Авију. А Авија роди Асу. * 2. Сам. 12,24.

8. А Аса роди Јосафата. А Јосафат роди Јорама. А Јорам роди Озију.

9. А Озија роди Јотама. А Јотам роди Ахаза. А Ахаз роди Језекију.

10. А Језекија роди *Манасију. А Манасија роди Амона. А Амон роди Јосију.

*2.О цар. 20,21.

11. А Јосија роди *Јехонију и браћу његову, у сеоби †Вавилонској.

*Јер. 27,20. †Јер. 52,11; 2.О цар. 25,11.

12. А по сеоби Вавилонској, Јехонија роди Салатиила. А Салатиило роди *Зоровавеља. *Језд. 3,2.

13. А Зоровавељ роди Авијуда. А Авијуд роди Елиакима. А Елиаким роди Азора.

14. А Азор роди Садока. А Садок роди Ахима. А Ахим роди Елијуда.

15. А Елијуд роди Елеазара. А Елеазар роди Матана. А Матан роди Јакова.

16. А Јаков роди Јосифа, мужа Марије, која роди Исуса прозванога Христа.

17. Свега дакле ↘кољена од Авраама до Давида, кољена четрнаест, а од Давида до сеобе Вавилонске, кољена четрнаест, а од сеобе Вавилонске до Христа, кољена четрнаест. →нараштаја

18. А рођење Исуса Христа било је овако: Кад је Марија, мати његова, била испрошена за Јосифа, а још док се нијесу били састали, нађе се да је она трудна од Духа Светога.

19. А Јосиф муж њезин, будући побожан, и не хотећи је јавно срамотити, намисли је тајно пустити.

20. Но кад он тако помисли, а то му се јави у сну *анђео Господњи говорећи: Јосифе, сине Давидов, не бој се узети Марије жене своје; јер оно што се у њој зачело од Духа је Светога. *Лука 1,35.

21. Па ће родити Сина, и надјени Му име Исус; јер ће Он избавити свој народ од *гријеха њиховијех. *Дан. 9,24.

22. А ово је све било да се изврши што је Господ казао преко пророка који говори:

23. Ето, дјевојка ће затрудњети, и родиће сина, и надјенуће му име * Емануило, које ће рећи: С нама Бог. *Иса. 7,14.

24. Кад се Јосиф пробуди од сна, учини као што му је заповједио анђео Господњи, и узме жену своју.

25. И не знадијаше за њу, док не роди Сина својега првенца, и надједе му име ↘Исус. →Господ спасава; Спаситељ

Мудраци са истока. Бјежање Христово
у Мисир. Ирод убија дјецу. Христов
повратак и настањивање у Назарету.

2. А кад се роди Исус у ↘Витлејему јудејскоме, за времена цара Ирода, а то дођу мудраци са истока у Јерусалим, и кажу: →Дом хљеба

2. Гдје је цар јудејски што се родио? Јер смо видјели његову звијезду на истоку и дошли смо да му се поклонимо.

3. Кад то чује цар Ирод, уплаши се, и сав Јерусалим с њим.

4. И сабравши све главаре свештеничке и књижевнике народне, питаше их: Гдје ће се родити Христос?

5. А они му рекоше: У Витлејему јудејскоме; јер је тако пророк написао:

6. *И ти Витлејеме, земљо Јудина, ни по чем ниси најмањи у државі Јудиној; јер ће из тебе изићи Чловођа који ће пасти народ мој Израиља. *Михеј 5,2.

7. Онда Ирод тајно дозва мудраце, и испитиваше их кад се појавила звијезда.

8. И пославши их у Витлејем, рече: Идите и распитајте добро за дијете, па кад га нађете, јавите ми, да и ја идем да му се поклоним.

9. И они саслушавши цара, пођоше: А то и звијезда коју су видјели на истоку, иђаше пред њима, док не дође и стаде одозго гдје бјеше дијете.

10. А кад видјеше звијезду гдје је стала, обрадоваше се веома великом радости.

11. И ушавши у кућу, видјеше Дијете с Маријом матером Његовом, и падоше и поклонише Му се; па отворише даре своје и *дариваше Га: златом, и тамјаном, и смирном. *Псал. 72,10; Иса. 60,6.

12. И примивши у сну заповијест да се не враћају к Ироду, другијем путем отидоше у своју *земљу. *1.Сам. 22,5.

13. А пошто они отиду, а то анђео Господњи јави се Јосифу у сну и каза му: Устани, узми Дијете и матер Његову па бјежи у Мисир, и буди онамо, док ти не кажем; јер ће Ирод тражити Дијете да Га погуби.

14. И он уставши узе Дијете и матер Његову ноћу и отиде у Мисир.

15. И би тамо до смрти Иродове, да се изврши што је Господ рекао преко пророка који говори: Из *Мисира дозвах Сина својега. *4.Мој. 24,8.

16. Тада Ирод кад видје да су га мудраци преварили, разгњеви се врло и посла те побише сву дјецу по Витлејему и по свој околини његовој од двије године и ниже, по времену које је добро дознао од мудраца.

17. Тада се зби што је казао пророк *Јеремија говорећи: *Јер. 31,15.

18. Глас у Рами чу се, плач, и ридање, и јаукање много: Рахиља плаче за својом дјецом, и неће да се утјеши, јер их нема.

19. А по смрти Иродовој, гле, анђео Господњи у сну јави се Јосифу у Мисиру.

20. И рече: Устани, и узми Дијете и матер Његову и иди у *земљу Израиљеву; јер су изумрли који су тражили душу дјетињу. *2.Мој. 4,19.

21. И он уставши, узе Дијете и матер Његову, и дође у земљу Израиљеву.

22. Али чувши да Архелај царује у Јудеји мјесто Ирода оца својега, побоја се онамо ићи; него примивши у сну заповијест, отиде у крајеве галилејске.

23. И дошавши онамо, намјести се у граду који се зове Назарет, да се збуде као што су казали *пророци да ће се Назарећанин назвати. *Јован 1,45.

Јован позива народ на покајање и крштава Исуса.

3. У оно пак доба дође *Јован Крститељ, и учаше у †пустињи Јудејској. *Мар. 1,4. †Лука 3,2.3.

2. И говораше: Покајте се, јер се приближи Царство небеско.

3. Јер је то онај за кога је говорио пророк Исаија гдје каже: *Глас онога што виче у пустињи: Приправите пут Господу, и поравните стазе Његове. *Иса. 40,3.

4. А Јован имаше хаљину од длаке камиље и појас кожан око себе; а храна његова бијаше скакавци и мед дивљи.

5. Тада излажаше к њему Јерусалим и сва Јудеја, и сва околина јорданска.

6. И он их крштаваше у Јордану, и исповиједаху гријехе своје.

7. А кад видје (Јован) многе фарисеје и садукеје гдје иду да их крсти, рече им:* Породи аспидини! ко каза вама да бјежите од гњева који иде? *Мат. 23,33.

8. Родите, дакле, род достојан покајања.

9. И не мислите и не говорите у себи: Имамо оца Авраама; јер вам кажем да може Бог и од камења овога подигнути дјецу Аврааму.

10. Већ и сјекира код коријена дрвету стоји; свако дакле *дрво које не рађа добра рода, сијече се и у †огањ баца.

*Дан. 4,14. †Мал. 3,2.

11. Ја, дакле, крштавам вас водом за покајање; а Онај што иде за мном, јачи је од мене; ја нијесам достојан Њему обуће понијети; Он ће вас крстити Духом Светијем и огњем.

12. Њему је лопата у руци Његовој, па ће отријебити гумно своје, и скупиће пшеницу своју у житницу, а пљеву ће сажећи огњем вјечнијем.

13. Тада дође Исус из Галилеје на Јордан к Јовану да се крсти.

14. А *Јован брањаше Му говорећи: Ти треба мене да крстиш, а Ти ли долазиш к мени?

*Дјела 13,25.

15. А Исус одговори и рече му: Остави сад, јер тако нам треба испунити сваку *правду. Тада Јован остави Га.

*Дан. 9,24.

16. И крстивши се Исус изиђе одмах из воде; и гле, отворише Му се небеса, и видје Духа Божијега гдје силази као голуб и дође на Њега.

17. И гле, *глас с Неба који говори: Ово је Син мој ᵊљубазни који је по Мојој вољи.

*Лука 9,35. ᵊљубљени

Исуса куша сотона; почиње да учи,
позива своје прве ученике
и исцјељује сваку болест.

4. Тада Исуса одведе Дух у *пустињу да Га ђаво куша.

*Мар. 1,12.

2. И постивши дана четрдесет и ноћи четрдесет, напосљетку огладње.

3. И приступи к Њему кушач и рече: Ако си Син Божиј, реци да камење ово хљебови постану.

4. А Он одговори и рече: Писано је: Не живи човјек о самом хљебу, но о свакој ријечи која излази из уста Божијих.

5. Тада одведе Га ђаво у Свети град и постави га наврх цркве;

6. Па му рече: Ако си Син Божиј, скочи доље, јер у Писму стоји да ће анђелима својијем *заповједити за Тебе, и узеће Те на руке, да гдје не запнеш за камен ногом својом.

*Псал. 91,11.12.

7. А Исус рече њему: Али и то стоји написано: Немој кушати Господа Бога својега.

8. Опет узе Га ђаво и одведе на гору врло високу, и показа Му сва царства овога свијета и славу њихову;

9. И рече Му: Све ово даћу Теби ако паднеш и поклониш ми се.

10. Тада рече њему Исус: Иди од Мене, сотоно; јер стоји написано: *Господу Богу својему поклањај се и Њему јединоме служи.

*5.Мој. 6,13.

11. Тада остави Га ђаво, и гле, анђели приступише и служаху Му.

12. А кад чу *Исус да је Јован предан, отиде у Галилеју.

*Лука 4,14.

13. И оставивши Назарет дође и намјести се у Капернауму приморскоме на међи Завулоновој и Нефталимовој,

14. Да се збуде што је рекао Исаија пророк говорећи:

15. Земља *Завулонова и земља Нефталимова, на путу к мору с оне стране Јордана, Галилеја незнабожачка.

*Иса. 9,1.

16. Људи који сједе у тами, видјеше Видјело велико, и онима што сједе на страни и у сјену смртноме, засвијетли Видјело.

17. Отада поче *Исус учити и говорити: Покајте се, јер се приближи † Царство небеско.

*Мар. 1,14. †Мат. 10,7.

18. И идући покрај мора Галилејског видје два брата, *Симона, који се зове †Петар, и Андрију брата његова, гдје мећу мреже у море, јер бијаху рибари.

*Мар. 1,16. †Мат. 16,18.

19. И рече им: Хајдете за Мном, и учинићу вас ловцима људскијем.

20. А они тај час оставише мреже и за Њим отидоше.

21. И отишавши одатле видје друга два брата, *Јакова †Зеведејева, и Јована брата

његова, у лађи (са Зеведејем оцем њиховијем) гдје крпе мреже своје, и позва их.

*Мар. 1,19. †Лука 5,10.

22. А они тај час оставише лађу и оца својега и за Њим отидоше.

23. И прохођаше Исус по свој *Галилеји учећи по ˇзборницама њиховијем, и проповиједајући Јеванђеље о Царству, и исцјељујући сваку болест и сваку немоћ по људима. *Мар. 1,39; Лука 4,15. ˃синагога

24. И отиде глас о Њему по свој Сирији и приведоше Му све болесне од различнијех болести и с различнијем мукама, и бијесне, и мјесечњаке, и узете, и исцијели их.

25. И за Њим иђаше народа много из Галилеје, и из Десет Градова, и из Јерусалима, и Јудеје, и испреко Јордана.

Бесједа на гори: Блаженства.
Достојанство и дужности ученика.
Закон ће се цео извршити.

5. А кад Он видје народ, попе се на гору, и сједе, и приступише Му ученици Његови.

2. И отворивши уста своја учаше их говорећи:

3. *Благо ˇсиромашнима духом, јер је њихово Царство небеско; *Иса. 57,15. ˃смернима

4. *Благо онима који плачу, јер ће се утјешити; *Иса. 61,2.

5. *Благо кроткима, јер ће наслиједити земљу; *Псал. 37,11.

6. Благо гладнима и жеднима правде, јер ће се наситити;

7. Благо милостивима, јер ће бити помиловани;

8. Благо онима који су чистога срца, јер ће Бога видјети;

9. Благо онима који мир граде, јер ће се синови Божији назвати;

10. Благо прогнанима правде ради, јер је њихово Царство небеско.

11. Благо вама ако вас узасрамоте и успрогоне и реку на вас свакојаке рђаве ријечи лажући, Мене ради.

12. Радујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима, јер су тако прогонили пророке прије вас.

13. Ви сте со земљи; ако со обљутави, чим ће се осолити? Она већ неће бити ни за што, осим да се проспе напоље и да је људи погазе.

14. Ви сте видјело свијету; не може се град сакрити кад на гори стоји.

15. Нити се ужиже свијећа и меће под суд него на свијећњак, те свијетли свима који су у кући.

16. Тако да се свијетли ваше видјело пред људима, да виде ваша добра дјела, и славе Оца вашега који је на небесима.

17. Не мислите да сам Ја дошао да покварим *Закон или Пророке: нијесам дошао да покварим, него да испуним. *Гал. 3,24.

18. Јер вам заиста кажем: Докле *небо и земља стоји, неће нестати ни најмањега словца или једне титле из Закона, док се све не изврши. *Лука 16,17.

19. Ако ко поквари једну од овијех најмањијех заповијести и научи тако људе, најмањи назваће се у Царству небескоме; а ко изврши и научи, тај ће се велики назвати у Царству небескоме.

20. Јер вам кажем да ако не буде већа *правда ваша него књижевника и фарисеја, нећете ући у Царство небеско.

*Рим. 10,3.

21. Чули сте како је казано старима: Не убиј; јер ко убије, биће крив суду.

22. А Ја вам кажем да ће сваки који се гњеви на брата својега ни за што, бити крив суду; а ако ли ко рече брату својему: ˇРака! биће крив скупштини; а ко рече: будало! биће крив ˇˇпаклу огњеном.

˃ништаријо ˃˃гехени

23. Зато, дакле, ако принесеш дар свој к олтару, и ондје се опоменеш да брат твој има нешто на те,

24. Остави ондје дар свој пред олтаром, и иди прије те се помири с братом својијем, па онда дођи и принеси дар свој.

25. Мири се са супарником својијем брзо, док си на путу с њим, да те супарник не преда *судији, а судија да те не преда слузи и у тамницу да те не вргну. *Лука 12,58.

26. Заиста ти кажем: Нећеш изићи оданде, док не даш до посљедњега динара.

27. Чули сте како је казано старима: Не чини прељубе.

28. А Ја вам кажем да сваки који погледа на жену са жељом, већ је учинио прељубу у *срцу своjему. *Приче 6,25.

29. А ако те око твоје десно саблажњава, ископај га и баци од себе, јер ти је боље да погине један од удова твојијех неголи све тијело твоје да буде бачено у ↘*пакао. ↗гехену *Мар. 9,43.

30. И ако те десна рука твоја саблажњава, отсијеци је и баци од себе, јер ти је боље да погине један од удова твојијех неголи све тијело твоје да буде бачено у пакао.

31. Тако је казано: Ако ко пусти *жену своју, да јој да књигу распусну. *5.Мој. 24,1.

32. А ја вам кажем да сваки који пусти *жену своју, осим за прељубу, наводи је те чини прељубу; и који пуштеницу узме прељубу чини. *Мар. 10,11.

33. Још сте чули како је казано старима: Не куни се криво, а испуни што си се *Господу заклео. *3.Мој. 19,12; 2.Мој. 20,7.

34. А Ја вам кажем: Не куните се никако: Ни *Небом, јер је пријестол Божиј; *Јак. 5,12.

35. Ни Земљом, јер је подножје ногама његовијем; ни Јерусалимом, јер је *град великога Цара. *Псал. 48,2.

36. Ни главом својом не куни се, јер не можеш ни длаке једне бијеле или црне учинити.

37. *Дакле, нека буде ваша ријеч: Да, да; не, не; а што је више од овога, ода зла је. *Јак. 5,12.

38. Чули сте да је казано: *Око за око, и зуб за зуб. *2. Мој. 21,24; 3.Мој. 24,20.

39. А Ја вам кажем да се не браните ода зла, него ако те ко удари по десноме твом образу, обрни му и други;

40. И који хоће да се суди с тобом и кошуљу твоју да узме, подај му и хаљину.

41. И ако те потјера ко један сахат, иди с њиме два.

42. Који иште у тебе, подај му; и који хоће да му узајмиш, не одреци му.

43. Чули сте да је казано: Љуби *ближњега својега, и мрзи на непријатеља својега. *3.Мој. 19,18.

44. А Ја вам кажем: Љубите непријатеље своје, благосиљајте оне који вас куну, чините добро онима који на вас мрзе и молите се Богу за оне који вас гоне;

45. Да будете синови Оца својега који је на Небесима; јер Он заповиједа своме Сунцу, те обасјава и зле и добре, и даје дажд праведнима и неправеднима.

46. Јер ако љубите оне који вас љубе, какву плату имате? Не чине ли то и цариници?

47. И ако Бога називате само својој браћи, шта одвише чините? Не чине ли тако и незнабошци?

48. Будите ви, дакле, савршени, *као што је савршен Отац ваш небески. *3.Мој. 19,2.

Наставак бесједе на гори: О милостињи, молитви и посту. Не треба се бринути за оно што је земаљско.

6. Пазите да правду своју не чините пред људима да вас они виде; иначе плате немате од Оца својега који је на небесима.

2. Кад, дакле, дајеш милостињу, не труби пред собом, као што чине лицемјери по зборницама и по улицама да их хвале људи. Заиста вам кажем: Примили су плату своју.

3. А ти кад дајеш милостињу, да не зна љевица твоја што чини десница твоја.

4. Тако да буде милостиња твоја тајна; и Отац твој који види тајно, платиће теби јавно.

5. И кад се молиш Богу, не буди као лицемјери, који радо по зборницама и на раскршћу по улицама стоје и моле се да их виде људи. Заиста вам кажем да су примили плату своју.

6. А ти кад се молиш, уђи у клијет своју, и затворивши врата своја, помоли се Оцу своjему који је у тајности; и Отац твој који види тајно, платиће теби јавно.

7. А кад се молите, не говорите много, као незнабошци; јер они мисле да ће за многе ријечи своје бити услишени.

8. Ви, дакле, не будите као они; јер зна Отац ваш шта вам треба прије молитве ваше;

9. Овако, дакле, молите се ви: *Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје; *Лука 11,2.

10. Да дође Царство Твоје; да буде воља Твоја и на Земљи као на Небу;

11. Хљеб наш потребни дај нам данас;

12. И опрости нам дугове наше као и ми што опраштамо дужницима својијем;

13. И не наведи нас у напаст; но избави нас ода зла. Јер је Твоје *царство, и сила, и слава вавијек. Амин. *1.Днев. 29,11.

14. Јер ако опраштате људима гријехе њихове, опростиће и вама Отац ваш небески.

15. Ако ли не опраштате људима гријеха њиховијех, ни Отац ваш неће опростити вама гријеха вашијех.

16. А кад постите, не будите жалосни као лицемјери; јер они начине блиједа лица своја да их виде људи гдје посте. Заиста вам кажем да су примили плату своју.

17. А ти кад постиш, намажи главу своју, и лице своје умиј,

18. Да те не виде људи гдје постиш, него Отац твој који је у тајности; и Отац твој који види тајно, платиће теби јавно.

19. Не сабирајте себи блага на земљи, гдје мољац и рђа квари, и гдје лупежи поткопавају и краду;

20. Него сабирајте себи *благо на Небу, гдје ни мољац ни рђа не квари, и гдје лупежи не поткопавају и не краду. *Мат. 19,21.

21. Јер гдје је ваше благо, ондје ће бити и срце ваше.

22. *Свијећа је тијелу око. Ако, дакле, буде око твоје здраво, све ће тијело твоје свијетло бити. *Лука 11,34-36.

23. Ако ли око твоје кварно буде, све ће тијело твоје тамно бити. Ако је, дакле, видјело што је у теби тама, а камоли тама?

24. Нико не може два господара служити: јер или ће на једнога мрзити, а другога љубити; или једнога вољети, а за другог не *марити. Не можете Богу служити и ˅мамони. *Лука 16,13. ˃богатству

25. Зато вам кажем: *Не брините се за живот свој, шта ћете јести, или шта ћете пити; ни за тијело своје, у што ћете се обући. Није ли живот претежнији од хране, и тијело од одијела? *Фил. 4,6.

26. Погледајте на птице небеске како не сију, нити жњу, ни сабирају у житнице; па Отац ваш небески храни их. Нијесте ли ви много претежнији од њих?

27. А ко од вас бринући се може примакнути расту својему лакат један?

28. И за одијело што се бринете? Погледајте на љиљане у пољу како расту; не труде се нити преду.

29. Али Ја вам кажем да ни Соломун у свој својој слави не обуче се као један од њих.

30. А кад траву по пољу, која данас јест а сјутра се у пећ баца, Бог тако одијева; а камоли вас, маловјерни?

31. Не брините се, дакле, говорећи: Шта ћемо јести, или, шта ћемо пити, или, чим ћемо се одјенути?

32. Јер све ово незнабошци ишту; а зна и Отац ваш небески да вама треба све ово.

33. Него иштите најприје *царства Божијега, и правде Његове, и ово ће вам се све додати. *Лука 12,31.

34. Не брините се, дакле, за сјутра; јер сјутра бринуће се за се. Доста је сваком дану зла свога.

Крај бесједе на гори: О суђењу без љубави, о моћи молитве и о извршењу Божије воље.

7. Не *судите да вам се не суди; *Рим. 2,1; 1.Кор. 4,5.

2. Јер каквијем судом судите, онаквијем ће вам судити; и каквом мјером мјерите, онаквом ће вам се мјерити.

3. А зашто видиш трун у оку брата својега, а брвна у оку својему не осјећаш?

4. Или, како можеш рећи брату својему: Стани да ти извадим трун из ока твојега; а ето брвно у оку твојему?

5. Лицемјере! извади најприје брвно из ока својега, па ћеш онда видјети извадити трун из ока брата својега.

ПРВЕНСТВО

6. Не дајте светиње псима; нити мећите бисера својега пред свиње, да га не погазе ногама својима, и вративши се не растргну вас.

7. Иштите, и даће вам се; тражите, и наћи ћете; куцајте, и отвориће вам се.

8. Јер сваки који иште, прима; и који тражи, налази; и који куца, отвориће му се.

9. Или који је међу вама човјек у кога ако заиште син његов хљеба, камен да му да?

10. Или ако рибе заиште, да му да змију?

11. Кад, дакле, ви, зли будући, умијете *даре добре давати дјеци својој, колико ће више Отац ваш небески дати добра онима који Га моле? *Лука 11,13.

12. Све, дакле, што хоћете да чине вама људи, чините и ви њима: Јер је то *Закон и Пророци. *Мат. 22,40.

13. Уђите на уска врата; јер су широка врата и широк пут што воде у пропаст, и много их има који њим иду.

14. Као што су уска врата и тијесан пут што воде у живот, и мало их је који га налазе.

15. Чувајте се од лажнијех *пророка, који долазе к вама у одијелу овчијему, а унутра су вуци грабљиви. *Мих. 3,5.

16. По родовима њиховијем познаћете их. Еда ли се бере с трња грожђе, или с чичка смокве?

17. Тако свако *дрво добро родове добре рађа, а зло дрво родове зле рађа. *Јер. 11,19.

18. Не може дрво добро родова злијех рађати, ни дрво зло родова добријех рађати.

19. Свако, дакле, дрво које не рађа рода добра, сијеку и у огањ бацају.

20. И тако, дакле, по родовима њиховијем познаћете их.

21. Неће сваки који Ми говори: *Господе, Господе, ући у царство небеско; но који чини по вољи Оца Мојега који је на небесима. *Дјела 19,13.

22. Многи ће рећи Мени у онај дан: Господе, Господе, нијесмо ли у име Твоје пророковали, и Твојијем именом ђаволе изгонили, и Твојијем именом чудеса многа творили?

23. И тада ћу им Ја казати: Никад вас нијесам знао; идите од Мене који чините *безакоње. *Псал. 5,5.

24. Сваки, дакле, који слуша ове Моје ријечи и извршује их, казаћу да је као мудар човјек који сазида кућу своју на камену:

25. И удари дажд, и дођоше воде, и дунуше вјетрови, и нападоше на кућу ону, и не паде; јер бјеше утврђена на камену.

26. А сваки који слуша ове Моје ријечи, а не извршује их, он ће бити као човјек луд који сазида кућу своју на пијеску:

27. И удари дажд, и дођоше воде, и дунуше вјетрови, и ударише у кућу ону, и паде, и распаде се страшно.

28. И кад сврши Исус ријечи ове, дивљаше се народ науци Његовој.

29. Јер их учаше као онај који власт има, а не као књижевници.

СИГУРНОСТ

Исус исцјељује губавога
слугу капетанова, Петрову ташту
и друге болеснике, поучава своја
два ученика, стишава олују и
помаже два бијесна човјека.

8. А кад сиђе с горе, за Њим иђаше народа много.

2. И гле, човјек губав дође и клањаше Му се говорећи: Господе, ако хоћеш, можеш ме очистити.

3. И пруживши руку Исус, дохвати га се говорећи: Хоћу, очисти се. И одмах очисти се од губе.

4. И рече му Исус: Гледај, никоме не казуј, него иди и покажи се свештенику, и принеси дар *који је заповједио Мојсије ради свједочанства њима. *3.Мојс. 14.2-32.

5. А кад уђе у Капернаум, приступи к Њему капетан молећи Га

6. И говорећи: Господе, слуга мој лежи дома узет, и мучи се врло.

7. А Исус рече му: Ја ћу доћи и исцијелићу га.

8. И капетан одговори и рече: Господе, нијесам достојан да под кров мој уђеш; него само реци ријеч, и оздравиће слуга мој.

9. Јер и ја сам човјек под власти, и имам под собом војнике, паречем једноме: Иди, и иде; и другоме: Дођи, и дође; и слузи своједму: Учини то, и учини.

10. А кад чу Исус, удиви се и рече онима што иду за Њим: Заиста вам кажем: Ни у Израиљу толике вјере не нађох.

11. И то вам кажем да ће многи од *истока и запада доћи и сјешће за трпезу с Авраамом и Исаком и Јаковом у Царству небескоме: *Лука 13,29.

12. А синови *царства изгнаће се у таму најкрајњу; ондје ће бити †плач и шкргут зуба. *Мат. 21,43. †Мат. 13,42.

13. А капетану рече Исус: Иди, и како си вјеровао нека ти буде. И оздрави слуга његов у тај час.

14. И дошавши Исус у дом Петров видје ташту његову гдје лежи и *грозница је тресе. *Лука 4,38.

15. И прихвати је за руку, и пусти је грозница, и уста, и служаше Му.

16. А увече доведоше к Њему бијеснијех много, и изгна духове ријечју, и све *болеснике исцијели: *Мар. 1,32.

17. Да се збуде што је казао Исаија пророк говорећи: Он немоћи наше узе и *болести понесе. *Иса. 53,4.

18. А кад видје Исус много народа око себе, заповједи ученицима својијем да иду на ону страну.

19. И приступивши један књижевник рече му: Учитељу, ја идем за Тобом куд год Ти пођеш.

20. Рече њему *Исус: Лисице имају јаме и птице небеске гнијезда; а Син Човјечиј нема гдје главе заклонити. *2.Кор. 8,9.

21. А други од ученика његовијех рече му: *Господе, допусти ми најприје да идем да укопам оца својега. *Лука 9,59.

22. А Исус рече њему: Хајде за Мном, а остави нека *мртви укопавају своје мртваце. *Еф. 2,1.

23. И кад уђе у лађу, за Њим уђоше ученици Његови.

24. И гле, *олуја велика постаде на мору да се †лађа покри валовима; а Он спаваше. *Лука 8,23. †Мар. 4,37.

25. И ᵌприкучивши се ученици Његови пробудише Га говорећи: Господе, избави нас, изгибосмо. ᵌприћи близу

26. И рече им: Зашто сте страшљиви, маловјерни? Тада уставши запријети вјетровима и мору, и постаде тишина велика.

27. А људи чудише се говорећи: Ко је Овај да Га слушају и вјетрови и море?

28. А кад дође на ону страну у земљу гергесинску, сретоше га два бијесна, који излазе из гробова, тако зла да не могаше нико проћи путем онијем.

29. И гле, повикаше: Шта је Теби до нас, *Исусе, Сине Божиј, зар си дошао амо прије времена да мучиш нас? *Мар. 1,24.

30. А далеко од њих пасијаше велико крдо свиња.

31. И ђаволи мољаху га говорећи: Ако нас изгониш, пошљи нас да идемо у крдо свиња.

32. И рече им: Идите. И они изишавши отидоше у свиње. И гле, навали све крдо с бријега у море, и потопише се у води.

33. А свињари побјегоше; и дошавши у град казаше све, и за бијесне.

34. И гле, сав град изиђе на сусрет Исусу; и видјевши Га молише да би отишао из њиховога краја.

Узети. Матеј и ученици Јованови. Кћи Јаирова и жена која болује од течења крви. Два слијепа и један нијем. Позив ученицима да се моле за посленике на жетви.

9. И ушавши у *лађу пријеђе и дође у свој град. *Мар. 5,21.

2. И гле, донесоше Му узета који лежаше на одру. И видјевши Исус вјеру њихову рече узетоме: Не бој се, синко, опраштају ти се гријеси твоји.

3. И гле, неки од књижевника рекоше у себи: Овај хули на Бога.

4. И видећи Исус помисли њихове рече: Зашто зло мислите у срцима својијем?

5. Јер шта је лакше рећи: Опраштају ти се гријеси; или рећи: Устани и ходи?

6. Али да знате да власт има Син Човјечиј на земљи опраштати гријехе, тада

рече узетоме: Устани, узми одар свој и иди дома.

7. И уставши отиде дома.

8. А људи видећи чудише се, и хвалише Бога, који је дао власт такву људима.

9. И одлазећи Исус оданде видје човјека гдје сједи на царини, по имену Матеја, и рече му: Хајде за Мном. И уставши отиде за Њим.

10. И кад јеђаше у кући, гле, многи *цариници и грјешници дођоше и јеђаху с Исусом и с ученицима Његовијем. *Мар. 2,15.

11. И видјевши то *фарисеји говораху ученицима Његовијем: Зашто с цариницима и грјешницима Учитељ ваш једе и пије? *Лука 5,30.

12. А Исус чувши то рече им: Не требају здрави љекара него болесни.

13. Него идите и научите се шта значи: *Милости хоћу, а не прилога. Јер Ја нијесам дошао да зовем праведнике но †грјешнике на покајање. *Мат. 12,7. †1.Тим. 1,15.

14. Тада приступише к Њему *ученици †Јованови говорећи: Зашто ми и фарисеји постимо много, а ученици Твоји не посте? *Мар. 2,18. †Лука 5,33.

15. А Исус рече им: Еда ли могу сватови плакати, док је с њима *женик? Него ће доћи вријеме кад ће се отети од њих женик, и онда ће †постити. *Јован 3,29. †1.Кор. 7,5.

16. Јер нико не меће нове закрпе на стару хаљину; јер ће закрпа одадријети од хаљине, и гора ће рупа бити.

17. Нити се љева *вино ново у мјехове старе; иначе мјехови продру се и вино се пролије, и мјехови пропадну. Него се љева вино ново у мјехове нове, и обоје се сачува. *О Јову 32,19.

18. Док Он тако говораше њима, гле, кнез некакав дође и клањаше Му се говорећи: Кћи моја сад умрије; него дођи и метни на њу руку своју, и оживљеће.

19. И уставши Исус за њим пође и ученици Његови.

20. И гле, *жена која је дванаест година боловала од течења крви приступи састраг и дохвати му се скута од хаљине Његове. *3.Мој. 15,25.

21. Јер говораше у себи: Само ако се дотакнем хаљине Његове, оздравићу.

22. А *Исус обазревши се и видјевши је рече: Не бој се, кћери; вјера твоја помогла ти је. И оздрави †жена од тога часа. *Мар. 10,52. †Лука 7,50.

23. И дошавши Исус у дом кнежев и видјевши свираче и људе забуњене,

24. Рече им: *Отступите, јер дјевојка није умрла, него спава. И потсмијеваху Му се. *Дјела 20,10.

25. А кад истјера људе, уђе, и ухвати је за руку, и уста дјевојка.

26. И отиде *глас овај по свој земљи оној. *Лука 7,17.

27. А кад је *Исус одлазио оданде, за Њим иђаху два слијепа вичући и говорећи: Помилуј нас, Сине †Давидов! *Мат. 20,30. †Мат. 15,22.

28. А кад дође у кућу, приступише к Њему слијепци, и рече им Исус: Вјерујете ли да могу то учинити? А они Му рекоше: Да, Господе.

29. Тада дохвати се очију њиховијех говорећи: По вјери вашој нека вам буде.

30. И отворише им се очи. И запријети им *Исус говорећи: Гледајте да нико не дозна. *Јован 9,14.

31. А они изишавши разгласише Га по свој земљи оној.

32. Кад они пак изиђу, гле, доведоше к Њему човјека нијема и бијесна.

33. И пошто изгна ђавола, проговори нијеми. И дивљаше се народ говорећи: Нигда се тога није видјело у Израиљу.

34. А фарисеји говораху: Помоћу кнеза ђаволског изгони ђаволе.

35. И прохођаше Исус по свијем градовима и селима учећи по зборницама њиховијем и проповиједајући Јеванђеље о Царству, и исцјељујући сваку болест и сваку немоћ по људима.

36. А гледајући људе сажали Му се, јер бијаху сметени и расијани као *овце без пастира. *4.Мој. 27,17.

САЖАЉЕЊЕ

37. Тада рече ученицима својијем: *Жетве је много, а посленика мало. *Лука 10,2.

38. Молите се, дакле, Господару од жетве да изведе посленике на жетву своју.

Исус шаље дванаест својијех ученика, овлашћује их и упућује их.

10. Идозвавши својијех дванаест ученика даде им власт над *духовима нечистијем да их изгоне, и да исцјељују од сваке †болести и сваке немоћи. *Мар. 6,7. †Лука 9,1.

2. А дванаест апостола имена су ова: Први Симон, који се зове Петар, и Андрија брат његов; Јаков Зеведејев, и Јован брат његов;

3. Филип и Вартоломије; Тома и Матеј цариник; Јаков Алфејев, и Левеј прозвани Тадија;

4. Симон Кананит, и Јуда Искариотски, који Га и предаде.

5. Овијех дванаест посла Исус и заповједи им говорећи: На пут незнабожаца не идите, и у град самарјански не улазите.

6. Него идите к изгубљенијем овцама дома Израиљева.

7. А ходећи проповиједајте и казујте *да се приближило Царство небеско.

*Мат 4,17; Лука 10,9.

8. Болесне исцјељујте, губаве чистите, мртве дижите, ђаволе изгоните; забадава сте добили, забадава и дајите.

9. Не носите злата ни сребра ни мједи у појасима својијем,

10. Ни торбе на пут, ни двије хаљине ни обуће ни штапа; јер је *посленик достојан свога јела. *Лука 10,7.

11. А кад у који град или село уђете, испитајте ко је у њему достојан, и ондје останите док не изиђете.

12. А улазећи у кућу назовите јој: Мир кући овој.

13. И ако буде кућа достојна, доћи ће мир ваш на њу; а ако ли не буде достојна, мир ће се ваш к вама вратити.

14. *А ако вас ко не прими нити послуша ријечи вашијех, излазећи из куће или из града онога отресите прах с ногу својијех. Лука 10,10.11.

15. Заиста вам кажем: Лакше ће бити земљи содомској и гоморској у дан страшнога суда неголи граду ономе.

16. Ето, Ја вас шаљем као овце међу вукове: будите, дакле, мудри као змије и безазлени као голубови.

17. А чувајте се од људи; јер ће вас они предати судовима, и по зборницама својијем биће вас.

18. И пред властеље и цареве водиће вас Мене ради за свједочанство њима и незнабошцима.

19. А кад вас предаду, не брините се како ћете или шта ћете говорити; јер ће вам се у онај час дати шта ћете казати.

20. Јер ви нећете говорити, него Дух Оца вашега говориће из вас.

21. А *предаће брат брата на смрт и отац сина; и устаће дјеца на родитеље и побиће их. *Мат. 10,35.

22. И сви ће мрзити на вас имена Мојега ради; *али који претрпи до краја благо њему. *Мат. 24,13.

23. А кад вас потјерају у једном граду, бјежите у други. Јер вам кажем заиста: Нећете обићи *градова Израиљевијех, док дође Син Човјечиј. *Дјела 14,6.

24. Нема ученика над учитеља својега ни слуге над господара својега.

25. Доста је ученику да буде као учитељ његов и слузи као господар његов. Кад су домаћина назвали Веелзевулом, а камоли домаће његове?

26. Не бојте их се дакле; *јер нема ништа сакривено што се неће открити, ни тајно што се неће дознати.

*Мар. 4,22; Лука 8,17; 12,2.

27. Што вам говорим у тами, казујте на видику; и што вам се шапће на уши, проповиједајте с кровова.

28. И не бојте се онијех који убијају тијело, а душе не могу убити; него се бојте

онога који може и душу и тијело погубити у *пакли. ⁺у гехени

29. Не продају ли се два врапца за један динар? Па ниједан од њих не може пасти на земљу без Оца вашега.

30. А вама је и коса на глави сва избројена.

31. Не бојте се дакле; ви сте бољи од много врабаца.

32. А који год призна Мене пред људима, признаћу и Ја њега пред Оцем својијем који је на Небесима.

33. *А ко се одрече Мене пред људима, одрећи ћу се и Ја њега пред Оцем својијем који је на Небесима. *Лука 9,26.

34. *Не мислите да сам Ја дошао да донесем мир на Земљу; нијесам дошао да донесем мир него мач. *Лука 12,51.

35. Јер сам дошао да раставим *човјека од оца његова и кћер од матере њезине и снаху од свекрве њезине: *Михеј 7,6.

36. И *непријатељи човјеку постаће домашњи његови. *Михеј 7,6.

37. Који љуби оца или матер већма него Мене, није Мене достојан; и који љуби сина или кћер већма него Мене, није Мене достојан.

38. *И који не узме крста својега и не пође за Мном, није Мене достојан. *Мат. 16,24.

39. Који чува *душу своју, изгубиће је; а који изгуби ⁺душу своју Мене ради, наћи ће је. *Мат. 16,25. ⁺живот

40. *Који вас прима, Мене прима; а који прима Мене, прима Онога који Ме је послао. *Мат. 18,5.

41. Који прима пророка у име пророчко, плату пророчку примиће; а који прима праведника у име праведничко, плату праведничку примиће.

42. *И ако ко напоји једнога од овијех малијех само чашом студене воде у име ученичко, заиста вам кажем, неће му плата пропасти. *Мат. 25,40; Мар. 9,41.

Питање Крститељево и Исусово лично свједочанство. Тешко градовима који се нијесу покајали. Хвала Оцу. Позивање уморнијех.

11. И кад сврши Исус заповијести дванаесторици ученика својијех, отиде оданде даље да учи и да проповиједа по градовима њиховијем.

2. А *Јован чувши †у тамници дјела Христова посла двојицу ученика својијех, *Лука 7,18. †Мат. 14,3.

3. И рече Му: Јеси ли Ти Онај што ће доћи, или другога да чекамо?

4. А Исус одговарајући рече им: Идите и кажите Јовану што чујете и видите:

5. Слијепи прогледају и хроми ходе, губави чисте се и глухи чују, мртви устају и сиромашнима проповиједа се Јеванђеље.

6. И благо ономе који се не саблазни о Мене.

7. А кад ови отидоше, поче Исус људима говорити о Јовану: Шта сте изишли у пустињи да видите? Трску, коју љуља вјетар?

8. Или шта сте изишли да видите? Човјека у меке хаљине обучена? Ето, који меке хаљине носе по царскијем су дворовима.

9. Или шта сте изишли да видите? Пророка? Да, ја вам кажем, и више од пророка.

10. Јер је ово онај за кога је писано: Ето, ја шаљем *анђела својега пред лицем Твојијем, који ће приправити пут Твој пред Тобом. *Мал. 3,1.

11. Заиста вам кажем: Ниједан између рођенијех од жена није изишао већи од Јована Крститеља; а најмањи у Царству небескоме већи је од њега.

12. А од времена Јована Крститеља досад *Царство небеско на силу се узима, и силеџије добијају га. *Лука 16,16.

13. Јер су сви Пророци и Закон прорицали до Јована.

14. И ако хоћете вјеровати, он је *Илија што ће доћи. *Мал. 4,5.

15. Који има уши да чује нека чује.

16. Али какав ћу казати да је овај род? Он је као дјеца која сједе по улицама и вичу својијем друговима,

17. И говоре: Свирасмо вам, и не играсте; жалисмо вам се, и не јаукасте.

18. Јер Јован дође, који ни једе ни пије, а они кажу: ђаво је у њему.

19. Дође Син Човјечиј, који и једе и пије, а они кажу: Гле *човјека изјелице и пијанице, друга цариницима и грјешницима. И оправдаше премудрост †дјеца њезина.

*Лука 19,7. †Лука 7,35.

20. Тада поче Исус викати на градове у којима су се догодила највећа *чудеса Његова, па се нијесу покајали: *Лука 10,13.

21. Тешко теби, Хоразине! Тешко теби, Витсаидо! Јер да су у Тиру и Сидону била чудеса која су била у вама, давно би се у врећи и пепелу покајали.

22. Али вам кажем: *Тиру и Сидону лакше ће бити у дан страшнога суда него вама. *Мат. 10,14; 11,24.

23. И ти, Капернауме! који си се до небеса подигао до ➔пакла ћеш пропасти: Јер да су у Содому била чудеса што су у теби била, остао би до данашњег дана. ➔подземље

24. Али вам кажем да ће земљи содомској лакше бити у дан страшнога суда него теби.

25. *У то вријеме одговори Исус, и рече: Хвалим Те, Оче, Господе Неба и Земље, †што си ово сакрио од премудријех и разумнијех а казао си простима.

*Лука 10,21. †1.Кор. 1,27.

26. Да, Оче, јер је тако била воља Твоја.

27. *Све је Мени предао Отац Мој, и нико не зна Сина до Отац; нити Оца ко зна до Син и ако коме Син хоће казати.

*Мат. 28,18; Јован 3,35.

ОДМОР

28. Ходите к Мени сви који сте уморни и натоварени, и Ја ћу вас одморити.

29. Узмите јарам Мој на себе, и научите се од Мене; јер сам Ја кротак и смјеран у срцу, и наћи ћете покој душама својијем.

30. Јер је јарам Мој благ, и бреме је Моје лако.

Христос брани оне што кидају класје и лијечење у Суботу, исцјељује бијесна, кажњава фарисејско хуљење на Бога и неће да да знак; показује ко су Његови прави сродници.

12. У то вријеме иђаше Исус у *Суботу кроз усјеве: а ученици Његови огладњеше, и почеше тргати †класје, и јести. *Мар. 2,23. †5.Мој. 23,25.

2. А фарисеји видјевши то рекоше Му: Гле, ученици Твоји чине што не ваља чинити у Суботу.

3. А Он рече им: Нијесте ли читали *што учини Давид кад огладње, он и који бијаху с њим? *1.Сам. 21,6.

4. Како уђе у кућу Божију, и хљебове постављене поједе, којијех није ваљало јести њему ни онима што су били с њим, *него самијем свештеницима. *3.Мој. 24,9.

5. Или нијесте читали у Закону како у Суботу свештеници у цркви Суботу погане, па нијесу криви?

6. А Ја вам кажем да је овдје Онај који је већи од цркве.

7. Кад бисте пак знали шта је то: Милости хоћу а не прилога, никад не бисте осуђивали правијех;

8. Јер је господар и од Суботе Син Човјечиј.

9. И отишавши оданде дође у ➔зборницу њихову. ➔синагогу

10. И гле, *човјек бијаше ту с руком сухом; и запиташе Га говорећи: Ваља ли у †Суботу лијечити? да би Га окривили.

*Јован 9,16. †Лука 13,14.

11. А Он рече им: Који је међу вама човјек који има овцу једну па ако она у *Суботу упадне у јаму неће је узети и извадити?

*Лука 13,15.

12. А колико ли је човјек претежнији од овце? Дакле, ваља у Суботу добро чинити.

13. Тада рече човјеку: Пружи руку своју. И пружи. И постаде здрава као и друга.

14. А *фарисеји изишавши начинише вијећу о Њему како би Га погубили. Но Исус дознавши то уклони се оданде. *Мар. 3,6.

15. И за Њим идоше људи многи, и исцијели их све.

16. И запријети им да Га не разглашују:

17. Да се збуде што је казао Исаија пророк говорећи:

18. Гле, Слуга мој, кога сам изабрао, Љубазни мој, који је по вољи *душе Моје: Метнућу Дух свој на Њега, и суд незнабошцима јавиће. *Иса. 42,1.

19. Неће се свађати ни викати, нити ће чути ко по распутицама гласа Његова.

20. Трске стучене неће преломити и свјештила запаљена неће угасити, док правда не одржи побједе.

21. И у име Његово уздаће се народи.

22. Тада доведоше к Њему бијесна који бјеше нијем и слијеп; и исцијели га да нијеми и слијепи стаде говорити и гледати.

23. И дивљаху се сви људи говорећи: Није ли ово *Христос, Син Давидов? *Јован 4,29.

24. А фарисеји чувши то рекоше: Овај друкчије не изгони *ђавола до помоћу Веелзевула кнеза ђаволскога. *Мар. 3,22.

25. А *Исус знајући мисли њихове рече им: Свако †царство које се раздијели само по себи, опустјеће; и сваки град или дом који се раздијели сам по себи, пропашће. *Мат. 9,4. †Лука 11,17.

26. И ако сотона сотону изгони, сам по себи раздијелио се; како ће, дакле, остати царство његово?

27. И ако Ја помоћу Веелзевула изгоним ђаволе, синови ваши чијом их помоћу изгоне? Зато ће вам они бити судије.

28. А ако ли Ја Духом Божијим изгоним *ђаволе, дакле је дошло к вама †Царство небеско. *Лука 11,20. †Дан. 2,44.

29. Или како може ко ући у кућу јакога и покућство његово отети, ако најприје не свеже јакога? и онда ће кућу његову оплијенити.

30. Који није са Мном, против Мене је; и који не сабира са Мном, просипа.

31. Зато вам кажем: Сваки *гријех и хула опростиће се људима; а на Духа Светога хула неће се опростити људима. *1.Јов. 5,16.

32. И ако ко рече ријеч на Сина Човјечијега, опростиће му се; а који рече на Духа Светога, неће му се опростити ни на овоме свијету ни на ономе.

33. Или усадите *дрво добро, и род његов биће добар; или усадите дрво зло, и род његов зао биће; јер се по роду дрво познаје. *Мат. 7,17.

34. Породи *аспидини! како можете добро говорити, кад сте зли? јер уста говоре од сувишка †срца. *Мат. 3,7. †Лука 6,45.

35. Добар човјек из добре клијети износи добро; а зао човјек из зле клијети износи зло.

36. А ја вам кажем да ће за сваку празну ријеч коју реку, људи дати одговор у дан страшнога суда.

ОДГОВОРНОСТ

37. Јер ћеш се својијем ријечима оправдати, и својијем ћеш се ријечима осудити.

38. Тада одговорише неки од књижевника и *фарисеја говорећи: Учитељу! ми бисмо ради од Тебе знак видјети. *Мат. 16,1.

39. А Он одговарајући рече им: Род зли и прељуботворни тражи знак; и неће му се дати знак осим знака Јоне пророка.

40. Јер као што је *Јона био у трбуху китовом три дана и три ноћи: Тако ће бити и Син Човјечиј у срцу земље три дана и три ноћи. *Јона 2,1.

41. *Ниневљани изићи ће на суд с родом овијем, и осудиће га; јер се покајаше Јониnијем поучењем: А гле, овдје је већи од †Јоне. *Јона 3,5. †Лука 11,32.

42. Царица јужна изићи ће на суд с родом овијем, и осудиће га; јер она дође с краја земље да слуша премудрост Соломунову: А гле, овдје је већи од Соломуна.

43. А кад нечисти дух изиђе из *човјека, иде кроз безводна мјеста тражећи покоја, и не нађе га. *Лука 11,24.

44. Онда рече: Да се вратим у дом свој откуда сам изишао; и дошавши нађе празан, пометен и украшен.

45. Тада отиде и узме са собом седам другијех духова горијех од себе, и ушавши живе ондје; и буде потоње горе човјеку ономе од првога. Тако ће бити и овоме роду зломе.

46. Док Он још говораше људима, гле, мати Његова и *браћа Његова стајаху напољу и †чекаху да говоре с Њиме. *Мар. 3,31. †Лука 8,19.

47. И неко Му рече: Ево мати Твоја и браћа Твоја стоје напољу, ради су да говоре с Тобом.

48. А Он одговори и рече ономе што Му каза: Ко је мати моја, и ко су браћа моја?

49. И пруживши руку своју на ученике своје рече: Ето мати Моја и *браћа Моја. Јер ко извршује вољу оца Мојега, који је на Небесима, онај је брат Мој и сестра и мати. *Мат. 25,40.

Седам прича о царству Божијем.
Исус презрен на својој постојбини.

13. И онај дан изишавши Исус из куће сјеђаше код мора.

2. И сабраше се око Њега људи многи, тако да мора ући у лађу и сјести; а народ сав стајаше по бријегу.

3. И Он им казива много у причама говорећи: Гле, изиђе сијач да сије.

4. И кад сијаше, једна зрна падоше крај пута, и дођоше птице и позобаше их;

5. А друга падоше на каменита мјеста, гдје не бијаше много земље, и одмах изникоше; јер не бијаше у дубину земље.

6. И кад обасја сунце, повенуше, и будући да немаху жила, посахнуше.

7. А друга падоше у трње, и нарасте трње, и подави их.

8. А друга падоше на земљу добру, и доношаху род, једно по сто, а једно по шесет, а једно по тридесет.

9. Ко има уши да чује нека чује.

10. И приступивши *ученици рекоше Му: Зашто им говориш у причама? *Лука 8,9.

11. А Он одговарајући рече им: Вама је дано да знате тајне *Царства небескога, а њима није дано. *Мар. 4,11.

12. Јер ко има, даће му се, и претећи ће му; а који нема, узеће му се и оно што има.

13. Зато им говорим у причама, јер гледајући не виде, и чујући не чују нити разумију.

14. И збива се на њима пророштво Исаијино, које говори: *Ушима ћете чути, и нећете разумјети; и очима ћете гледати, и нећете видјети. *Иса. 6,9.

15. Јер је одрвенило срце овијех људи, и ушима тешко чују, и очи су своје затворили да како не виде очима, и ушима не чују, и срцем не разумију, и не обрате се да их исцијелим.

16. А *благо вашијем очима што виде, и ушима вашијем што чују. *Мат. 16,17.

17. Јер вам кажем заиста да су многи *пророци и праведници жељели видјети што ви видите, и не видјеше; и чути што ви чујете, и не чуше. *1.Петр. 1,10.

18. Ви пак чујте причу о сијачу:

19. Свакоме који слуша *ријеч о Царству и не разумије, долази нечастиви и краде посијано у срцу његовом: то је око пута посијано. *Лука 8,12.

20. А на камену посијано то је који слуша ријеч и одмах с радости прими је,

21. Али нема коријена у себи, него је непостојан, па кад буде до невоље или га потјерају ријечи ради, одмах удари натраг.

22. А посијано у трњу то је који слуша ријеч, но брига овога свијета и пријевара *богатства загуше ријеч, и без рода остане. *Лука 18,24.

23. А посијано на доброј земљи то је који слуша ријеч и разумије, који, дакле, и род рађа, и доноси један по сто, а један по шесет, а један по тридесет.

24. Другу причу каза им говорећи: Царство је небеско као човјек који посија добро сјеме у пољу своједу,

25. А кад људи поспаше, дође његов непријатељ и посија кукољ по пшеници, па отиде.

26. А кад ниче усјев и род донесе, онда се показа кукољ.

27. Тада дођоше слуге домаћинове и рекоше му: Господару! нијеси ли ти добро сјеме сијао на својој њиви? Откуда дакле кукољ?

28. А он рече им: Непријатељ човјек то учини. А слуге рекоше му: Хоћеш ли, дакле, да идемо да га почупамо?

29. А он рече: Не; да не бисте чупајући кукољ почупали заједно с њиме пшеницу.

30. Оставите нека расте обоје заједно до жетве; и у вријеме жетве рећи ћу жетеоцима: Саберите најприје кукољ, и свежите га у снопље да га сажежем; а пшеницу свезите у житницу моју.

САЗНАЊЕ

31. Другу причу каза им говорећи: *Царство је небеско као зрно горушично које узме човјек и посије на њиви својој,

*Мар. 4,30.

32. Које је истина најмање од свију сјемена, али кад узрасте, веће је од свега поврћа, и буде дрво да птице *небеске долазе, и сједају на његовијем гранама. *Језек. 31,6.

33. Другу причу каза им: *Царство је небеско као квасац који узме жена и метне у три ↘копање брашна док све не ускисне.

*Лука 13,20. ↗дрвени суд за мијешење хљеба

34. Све ово у причама говори Исус људима, и без приче ништа не говораше им:

35. Да се збуде што је рекао пророк говорећи: *Отворићу у причама уста своја, казаћу сакривено од †постања свијета.

*Псал. 78,2. †Рим. 16,25.

36. Тада остави Исус људе, и дође у кућу. И приступише к Њему ученици Његови говорећи: Кажи нам причу о кукољу на њиви.

37. А Он одговарајући рече им: Који сије добро сјеме оно је Син Човјечиј;

38. А њива је свијет; а добро сјеме синови су Царства, а кукољ синови су зла;

39. А непријатељ који га је посијао јест ђаво; а *жетва је посљедак овога вијека; а жетеоци су анђели. *Јоило 3,13.

40. Као што се, дакле, кукољ сабира, и огњем сажиже, тако ће бити на посљетку овога вијека.

41. Послаће Син Човјечиј *анђеле своје, и сабраће из царства Његова све саблазни и који чине безакоње. *Мат. 24,31.

42. И бациће их у пећ огњену; ондје ће бити плач и шкргут зуба.

43. Тада ће се праведници засјати као сунце у царству Оца својега. Ко има уши да чује нека чује.

44. Још је Царство небеско као *благо сакривено у пољу, које нашавши човјек сакри и од радости зато отиде и све што има продаде и купи поље оно. *Приче 2,4.

45. Још је Царство небеско као човјек трговац који тражи добра бисера,

46. Па кад нађе *једно многоцјено зрно бисера, отиде и продаде све што имаше и купи га. *Приче 8,10.

47. Још је Царство небеско као мрежа која се баци у море и заграби од сваке руке рибе;

48. Коју кад се напуни, извукоше на крај, и сједавши, изабраше добре у судове, а зле бацише напоље.

49. Тако ће бити на посљетку вијека: Изићи ће анђели и одлучиће зле од праведнијех.

50. И бациће их у пећ огњену: ондје ће бити плач и шкргут зуба.

51. Рече им Исус: Разумјесте ли ово? Рекоше му: Да, Господе.

52. А он им рече: Зато је сваки књижевник који се научио Царству небескоме као домаћин који износи из клијети своје ново и старо.

53. И кад сврши Исус приче ове, отиде оданде.

54. И дошавши на постојбину своју, учаше их по зборницама њиховијем тако да Му се дивљаху, и говораху: Откуд овоме премудрост ова и моћи?

55. Није ли ово дрводјељин син, не зове ли се мати његова *Марија, и †браћа његова Јаков, и Јосија, и Симон, и Јуда?

*Мар. 15,40. †Мат. 12,46.

56. И сестре Његове нијесу ли све код нас? Откуд Њему ово све?

57. И саблажњаваху се о Њега. А *Исус рече им: Нема пророка без †части осим на ‡постојбини својој и у дому својему.

*Мар. 6,4. †Јован 4,44. ‡Лука 4,24.

58. И не створи ондје чудеса многијех за невјерство њихово.

Погубљење Јована Крститеља. Исус храни пет хиљада људи, хода по мору и помаже Петру који тоне. Исцјељује све који Га дотакну.

14. У то вријеме дође глас до Ирода четворовласника о Исусу;

2. И рече слугама својијем: то је Јован Крститељ; он устаде из мртвијех, и зато чини чудеса.

3. Јер Ирод ухвати Јована, свеза га и баци у тамницу због Иродијаде жене Филипа брата својега.

4. Јер му говораше Јован: Не можеш ти ње имати.

5. И шћаше да га убије, али се побоја народа; јер га држаху за пророка.

6. А кад бијаше дан рођења Иродова, игра кћи Иродијадина пред њима и угоди Ироду.

7. Зато и с клетвом обрече јој дати шта год заиште.

8. А она научена од матере своје рече: Дај ми, овдје на кругу главу Јована Крститеља.

9. И забрину се цар; али због клетве и онијех који се гошћаху с њим, заповједи јој дати.

10. И посла те посјекоше Јована у тамници.

11. И донесоше главу његову на кругу, и дадоше дјевојци, и однесе је матери својој.

12. И дошавши ученици његови, узеше тијело његово и укопаше га; и дођоше Исусу те јавише.

13. И чувши *Исус, отиде оданде у †лађи у пусто мјесто насамо. А кад то чуше људи, идоше за Њим пјешице из ‡градова.

*Јован 6,1. †Мар. 6,32. ‡Мат. 10,23.

САЖАЉЕЊЕ

14. И изишавши *Исус видје многи народ, и сажали Му се за њих, и исцијели болеснике њихове. *Мар. 1,41.

15. А предвече приступише к Њему ученици Његови говорећи: Овдје је пусто мјесто, а доцкан је већ; отпусти народ нека иде у * села да купи себи хране. *Мар. 6,36.

16. А *Исус рече им: Не треба да иду; подајте им ви нека једу. *Јован 13,29.

17. А они рекоше Му: Немамо овдје до само пет хљебова и двије рибе.

18. А Он рече: Донесите Ми их овамо.

19. И заповједи народу да посједају по трави; па узе онијех пет * хљебова и двије †рибе, и погледавши на небо благослови, и преломивши даде ‡ученицима својијем, а ученици народу.

*Мат. 15,36. †Јован 6,11. ‡Мат. 26,26.

20. И једоше сви, и наситише се, и накупише комада што претече дванаест котарица пунијех.

21. А онијех што су јели бјеше људи око пет хиљада, осим жена и дјеце.

22. И одмах натјера Исус *ученике своје да уђу у лађу и напријед да иду на ону страну, док Он отпусти народ. *Мар. 6,45.

23. И отпустивши народ попе се на гору сам да се моли Богу. И увече бијаше ондје сам.

24. А лађа бјеше насред мора у невољи од валова, јер бијаше противан вјетар.

25. А у ➝четврту стражу ноћи отиде к њима Исус идући по мору. ➝по поноћи од 3-6

26. И видјевши Га ученици по мору гдје иде, поплашише се говорећи: То је утвара; и од страха повикаше.

27. А Исус одмах рече им говорећи: Не бојте се; Ја сам, не плашите се.

28. А Петар одговарајући рече: Господе! ако си Ти, реци ми да дођем к Теби по води.

29. А Он рече: Ходи. И изишавши из лађе Петар иђаше по води да дође к Исусу.

30. Но видећи вјетар велики уплаши се, и почевши се топити, повика говорећи: Господе, помагај!

31. И одмах Исус пруживши руку ухвати Петра, и рече му: Маловјерни! зашто посумња?

32. И кад уђоше у лађу, преста вјетар.

33. А који бијаху у лађи приступише и поклонише Му се говорећи: Ваистину Ти си Син Божиј.

34. И прешавши дођоше у *земљу генисаретску. *Мар. 6,53.

35. И познавши Га људи из онога мјеста, послаше по свој оној околини, и донесоше к Њему све болеснике.

36. И мољаху Га да се само дотакну скута од Његове хаљине; и који се дотакоше оздравише.

Исус одбацује људске обичаје. Услишена жена Хананејка. Исцјељује болеснике. Храни четири хиљаде људи.

15. Тада приступише к Исусу књижевници и *фарисеји од Јерусалима говорећи: *Мар. 7,1.

2. Зашто ученици Твоји преступају обичаје старијех? Јер не умивају руку својијех кад хљеб једу.

3. А Он одговарајући рече им: Зашто и ви преступате заповијест Божију за обичаје своје?

4. Јер Бог заповиједа говорећи: Поштуј оца и матер; и који ˅опсује оца или матер смрћу да умре. ˃вријеђа

5. А ви кажете: Ако који рече оцу или матери: Прилог је чим бих ти ја могао помоћи;

6. Може и да не поштује оца својега или матере. И укидосте заповијест Божију за обичаје своје.

7. Лицемјери, добро је за вас пророковао Исаија говорећи:

8. Ови *људи приближавају се к Мени устима својијем, и уснама поштују Ме; а срце њихово далеко стоји од Мене. *Иса. 29,13.

9. Но залуду Ме поштују учећи наукама и заповијестима људскима.

10. И дозвавши људе, рече им: Слушајте и разумијте.

11. Не погани човјека што улази у уста; него што излази из уста оно погани човјека.

12. Тада приступише ученици Његови и рекоше Му: Знаш ли да фарисеји чувши ту ријеч саблазнише се?

13. А он одговарајући рече: Свако дрво које није усадио Отац мој небески, искоријениће се.

14. Оставите их: Они су *слијепи вођи слијепцима; а †слијепац слијепца ако води, оба ће у јаму пасти. *Мат. 23,16. †Лука 6,39.

15. А Петар одговарајући рече Му: ˅Кажи нам причу ову. ˃протумачи

16. А Исус рече: Еда ли сте и ви још неразумни?

17. Зар још не знате да све што улази у уста у трбух иде, и избацује се напоље?

18. А што излази из уста од *срца излази, и оно погани човјека. *Мат. 12,34.

19. Јер од *срца излазе зле мисли, убиства, †прељубе, блудничења, крађе, лажна свједочанства, хуле на Бога. *1.Мој. 6,5. †Мар. 7,21.

20. И ово је што погани човјека, а неумивенијем рукама јести не погани човјека.

21. И изишавши оданде Исус отиде у крајеве *тирске и сидонске. *Мар. 7,24.

22. И гле, жена Хананејка изиђе из онијех крајева, и повика к Њему говорећи: помилуј ме Господе Сине Давидов! моју кћер врло мучи ђаво.

23. А Он јој не одговори ни ријечи. И приступивши ученици Његови мољаху Га говорећи: Отпусти је, како виче за нама.

24. А Он одговарајући рече: Ја сам послан само к изгубљенијем овцама дома Израиљева.

25. А она приступивши поклони Му се говорећи: Господе помози ми!

26. А Он одговарајући рече: Није добро узети од дјеце хљеб и бацити псима.

27. А она рече: Да, Господе, али и пси једу од мрва што падају с трпезе њиховијех господара.

28. Тада одговори Исус, и рече јој: О жено, велика је вјера твоја; нека ти буде како хоћеш. И оздрави кћи њезина од онога часа.

29. И отишавши *Исус оданде, дође к мору †Галилејском, и попевши се на гору, сједе ондје. *Мар. 7,31. †Мат. 4,18.

30. И приступише к Њему људи многи који имаху са собом хромијех, слијепијех, нијемијех, узетијех и другијех многијех, и положише их к ногама Исусовијем, и исцијели их,

31. Тако да се народ дивљаше, видећи нијеме гдје говоре, узете здраве, хроме гдје иду, и слијепе гдје гледају; и хвалише Бога Израиљева.

32. А *Исус дозвавши †ученике своје рече: Жао Ми је овога народа, јер већ три дана стоје код Мене и немају шта јести; а нијесам их рад отпустити гладне да не ослабе на путу. *Мар. 1,41. †Мар. 8,1.

33. И рекоше Му ученици Његови: Откуда нам у пустињи толики хљеб да се насити толики народ?

34. И рече им Исус: Колико *хљебова имате? А они рекоше: седам, и мало рибице. *Мар. 8,5.

35. И заповједи народу да посједају по земљи.

36. И узевши онијех седам *хљебова и рибе, и давши хвалу, преломи, и даде ученицима својијем, а ученици народу. *Мат. 14,19.

37. И једоше сви, и наситише се; и накупише комада што претече седам котарица пунијех.

38. А онијех што су јели бијаше четири хиљаде људи, осим жена и дјеце.

39. И отпустивши народ уђе у *лађу, и дође у околине магдалске. *Мар. 8,10.

Фарисеји ишту знак. О квасцу. Петрово свједочанство о Исусу. Прво претсказивање страдања. Христови следбеници.

16. И приступише к Њему *фарисеји и садукеји, и кушајући Га искаху да им покаже знак с †неба.

*Мат. 12,38. †Мар. 8,11.

2. А Он одговарајући рече им: Увече говорите: Биће ведро; јер је небо црвено.

3. И ујутру: Данас ће бити вјетар, јер је небо црвено и мутно. Лицемјери! лице небеско умијете познавати, а знаке времена не можете познати?

4. Род зли и прељубочиначки тражи знак, и знак неће му се дати осим знака Јоне пророка. И оставивши их отиде.

5. И полазећи ученици Његови на ону страну заборавише узети хљеба.

6. А Исус рече им: Чувајте се квасца фарисејскога и садукејског.

7. А они мишљаху у себи говорећи: То је што нијесмо хљеба узели.

8. А Исус разумјевши рече им: Шта мислите у себи, маловјерни, што хљеба нијесте узели?

9. *Зар још не разумијете нити памтите пет хљебова на пет хиљада, и колико котарица накуписте? *Мат. 14,17.

10. Ни седам *хљебова на четири хиљаде, и колико котарица накуписте? *Мат. 15,34.

11. Како не разумијете да вам не рекох за хљебове да се чувате квасца фарисејскога и садукејског?

12. Тада разумјеше да не рече квасца хљебнога да се чувају, него науке фарисејске и садукејске.

13. А кад дође *Исус у околине Ћесарије Филипове, питаше ученике своје говорећи: Ко говоре људи да је Син Човјечиј?

*Мар. 8,27.

14. А они рекоше: Једни говоре да си *Јован Крститељ, други да си † Илија, а други Јеремија, или који од ‡пророка.

*Мат. 3,1. †Мал. 4,5. ‡Лука 9,8.

15. Рече им Исус: А ви шта мислите ко сам Ја?

16. А Симон *Петар одговори и рече: Ти си †Христос, Син Бога живога.

*Мар. 8,29. †Лука 9,20.

17. И одговарајући Исус рече му: Благо теби, Симоне сине Јонин! Јер тијело и крв нијесу теби то јавили, него Отац Мој који је на Небесима.

18. А и Ја теби кажем: Ти си *Петар, и на овоме камену сазидаћу † Цркву своју, и врата паклена неће је надвладати.

*Јован 1,42. †Откр. 3,12.

19. И даћу ти кључеве од Царства небескога: И што свежеш на земљи биће свезано на Небесима; и што раздријешиш на земљи биће раздријешено на Небесима.

20. Тада запријети Исус ученицима својијем да ником не казују да је он Христос.

21. Отада поче Исус казивати ученицима својијем да Њему ваља ићи у Јерусалим, и много пострадати од старјешина и од главара свештеничкијех и књижевника, и да ће Га убити, и трећи дан да ће устати.

22. И узевши Га Петар поче Га одвраћати говорећи: Боже сачувај! то неће бити од Тебе.

23. А Он се обрнувши рече Петру: Иди од Мене сотоно; ти си Ми саблазан; јер не мислиш што је Божије него људско.

24. Тада Исус рече ученицима својијем: Ако ко хоће за Мном ићи, нека се одрече себе, и узме крст свој и иде за Мном.

25. Јер ко хоће своју душу да сачува, изгубиће је; а ако ко изгуби душу своју Мене ради, наћи ће је.

26. Јер каква је корист човјеку ако сав свијет добије а *души својој науди? или какав ће откуп дати †човјек за своју ↘душу? *О Јову 27,8. †Мар. 8,37. ↗живот

27. Јер ће доћи Син Човјечиј у слави Оца својега с анђелима својијем, и тада ће се вратити свакоме по дјелима његовијем.

28. Заиста вам кажем: Имају неки међу овима што стоје овдје који неће окусити смрти док не виде Сина Човјечијега гдје иде у *Царству својему. *Мар. 9,1.

Христово преображење. Исцјељење једнога мјесечара. Друго казивање о страдању. Порез Храму.

17. И послије шест дана узе Исус Петра и *Јакова и †Јована брата његова, и изведе их на гору високу саме. *Мар. 5,37. †Лука 9,28.

2. И преобрази се пред њима, и засја се лице Његово као сунце а хаљине Његове постадоше бијеле као свјетлост.

3. И гле, указаше им се Мојсије и Илија, који с Њим говораху.

4. А Петар одговарајући рече Исусу: Господе! добро нам је овдје бити; ако хоћеш да начинимо овдје три сјенице: Теби једну, а Мојсију једну, а једну Илији.

5. Док он још говораше, гле, облак сјајан заклони их; и гле, глас из облака говорећи: Ово је Син мој љубазни, који је по мојој вољи; Њега послушајте.

6. И чувши ученици падоше ничице, и уплашише се врло.

7. И приступивши Исус дохвати их се, и рече: Устаните, и не бојте се.

8. А они подигнувши очи своје никога не видјеше до Исуса сама.

9. И силазећи с горе *заповједи им Исус говорећи: Ником не казујте шта сте видјели, док Син Човјечиј из мртвијех не устане. *Мат. 16,20.

10. И запиташе Га ученици Његови говорећи: Зашто, дакле, књижевници кажу да *Илија најприје треба да дође? *Мал. 4,5.

11. А Исус одговарајући рече им: Илија ће доћи најприје и уредити све.

12. Али вам кажем да је *Илија већ дошао, и не познаше га; него учинише с њиме шта хтјеше: тако и Син Човјечиј треба да пострада од њих. *Мар. 9,12.

13. Тада разумјеше ученици да им говори за Јована Крститеља.

14. И кад дођоше к народу, приступи к њему човјек клањајући му се

15. И говорећи: Господе, помилуј сина мојега; јер о мијени бјесни и мучи се врло; јер много пута пада у ватру, и много пута у воду.

16. И доведох га ученицима Твојијем, и не могоше га исцијелити.

17. А Исус одговарајући рече: О роде невјерни и покварени! докле ћу бити с вама? докле ћу вас трпљети? Доведите Ми га амо.

18. И запријети му Исус; и ђаво изиђе из њега; и оздрави момче од онога часа.

19. Тада приступише *ученици к Исусу и насамо рекоше Му: Зашто га ми не могосмо изагнати? *Мар. 9,28.

20. А *Исус рече им: За ˇневјерство ваше. Јер вам кажем заиста: Ако имате вјере колико зрно †горушично, рећи ћете гори овој: Пријеђи одавде тамо, и пријећи ће, и ништа неће вам бити немогуће.

*Мат. 21,21. †Лука 17,6. ˇмаловјерје

21. А овај се род изгони само молитвом и постом.

22. А кад су ходили по *Галилеји, рече им Исус: Предаће се Син Човјечиј у руке људске; *Лука 24,6.

23. И убиће Га, и трећи дан устаће. И невесели бијаху врло.

24. А кад дођоше у *Капернаум, приступише к Петру они што купе ˇдидрахме, и рекоше: Зар ваш Учитељ неће дати дидрахме? *Мар. 9,33. ˇдве драхме = 7,27 г сребра

25. Петар рече: Хоће. И кад уђе у кућу, претече га Исус говорећи: Шта мислиш Симоне? Цареви земаљски од кога узимају порезе и хараче, или од својијех синова или од туђијех?

26. Рече њему Петар: Од туђијех. Рече му Исус: Дакле, не плаћају синови.

27. Али да их не саблазнимо, иди на море, и баци удицу, и коју прву ухватиш рибу, узми је; и кад јој отвориш уста наћи ћеш ˇстатир; узми га те им подај за Ме и за се.

ˇсребрни или златни новац; или четири драхме

Будите као дјеца! Саблазан. Моћ апостолскијех свеза. Опраштање и прича о великом дужнику.

18. У тај час приступише ученици к Исусу говорећи: Ко је, дакле, највећи у Царству небескоме?

2. И дозва Исус дијете, и постави га међу њих,

3. И рече им: Заиста вам кажем, ако се не повратите и не будете као дјеца, нећете ући у Царство небеско.

4. Који се, дакле, понизи као дијете ово, онај је највећи у Царству небескоме.

5. И који прими такво дијете у име Моје, Мене прима.

6. А који саблазни једнога од овијех малијех који вјерују Мене, боље би му било да се објеси камен воденични о врату његову, и да потоне у дубину морску.

7. Тешко свијету од саблазни, јер је потребно да дођу саблазни; али тешко оном човјеку кроз кога долази саблазан.

8. *Ако ли те рука твоја или нога твоја саблажњава, отсијеци је и баци од себе: боље ти је ући у живот хрому или кљасту, неголи с двије руке и двије ноге да те баце у огањ вјечни.

*Мат. 5,29-30.

9. И ако те око твоје саблажњава, извади га и баци од себе: боље ти је с једнијем оком у живот ући, него с два ока да те баце у ˇпакао огњени.

ˇгехену

10. Гледајте да не презрете једнога од малијех овијех; јер вам кажем да *анђели њихови на Небесима једнако гледају лице Оца Мојега небескога.

*Лука 1,19; Дан. 6,22.

11. *(Јер Син Човјечиј дође да изнађе и спасе изгубљено).

*Лука 19,10.

12. Што вам се чини? Кад има један *човјек сто оваца па зађе једна од њих, не остави ли он деведесет и девет у планини, и иде да тражи ону што је зашла?

*Лука 15,4.

13. И ако се догоди да је нађе, заиста вам кажем да се њој више радује него онима деведесет и девет што нијесу зашле.

14. Тако није воља Оца вашега небескога да погине један од овијех малијех.

15. *Ако ли ти сагријеши брат твој, иди и покарај га међу собом и њим самијем; ако те послуша, добио си брата својега.

*3.Мој. 19,17; Лука 17,3.

16. Ако ли те не послуша, узми са собом још једнога или двојицу да све *ријечи остану на устима два или три свједока.

*5.Мој. 19,15.

17. Ако ли њих не послуша, кажи Цркви; а ако ли не послуша ни Цркве, да ти буде као незнабожац и цариник.

18. Јер вам кажем заиста: Што год свежете на земљи биће свезано на Небу, и што год раздријешите на земљи биће раздријешено на Небу.

19. Још вам кажем заиста: Ако се два од вас сложе на земљи у чему му драго, за што се узмоле, даће им Отац Мој који је на Небесима.

20. Јер гдје су два или три сабрани у име Моје ондје сам Ја међу њима.

21. Тада приступи к њему Петар и рече: Господе, колико пута ако ми сагријеши брат мој да му опростим? До седам пута?

22. Рече њему Исус: Не велим ти до седам пута, него до седам пута седамдесет.

23. Зато је Царство небеско као човјек цар који намисли да се прорачуни са својијем слугама.

24. И кад се поче рачунити, доведоше му једнога дужника од десет хиљада ˇталаната.

ˇ1 таланат = 33,5 – 36,6 кг

25. И будући да немаше чим платити, заповједи господар његов да га продаду, и *жену његову и дјецу, и све што има; и да му се плати.

*2.О цар. 4,1.

26. Но слуга тај паде и клањаше му се говорећи: Господару, причекај ме, и све ћу ти платити.

27. А господару се сажали за тијем слугом, пусти га и дуг опрости му.

28. А кад изиђе слуга тај, нађе једнога од својијех другара који му је дужан сто ˇгроша, и ухвативши га дављаше говорећи: Дај ми што си дужан.

ˇмонета = 4,55 г сребра

29. Паде другар његов пред ноге његове и мољаше га говорећи: Причекај ме, и све ћу ти платити.

30. А он не хтје, него га одведе и баци у тамницу, док не плати дуга.

31. Видјевши пак другари његови тај догађај жао им би врло, и отишавши казаше господару својему сав догађај.

32. Тада га дозва господар његов, и рече му: Зли слуго, сав дуг онај опростих теби, јер си ме молио.

33. Није ли требало да се и ти смилујеш на свог другара, као и ја на те што се смиловах?

34. И разгњеви се господар његов, и предаде га мучитељима, док не плати сав дуг свој.

35. Тако ће и Отац Мој небески учинити вама, ако не опростите сваки брату своjему од срца својијех.

О разводу брака. Исус благосиља дјецу. О богатом младићу.

19. И кад сврши Исус ријечи ове, отиде из Галилеје, и дође у околине *јудејске преко †Јордана. *Мар. 10,1. †Јован 10,40.

2. И за Њим идоше људи многи и исцијели их ондје.

3. И приступише к Њему фарисеји да Га кушају, и рекоше Му: Може ли човјек пустити жену своју за сваку кривицу?

4. А он одговарајући рече им: Нијесте ли читали да је Онај који је у почетку створио човјека мужа и жену створио их?

5. И рече: *Зато оставиће човјек оца својега и матер, и прилијепиће се к жени својој, и биће двоје једно тијело. *1.Мој. 2,24.

6. Тако нијесу више двоје, него једно тијело; а што је Бог саставио човјек да не раставља.

7. Рекоше му: *Зашто, дакле, Мојсије заповиједа да се да књига распусна, и да се пусти? *5.Мој. 24,1.

8. Рече им: Мојсије је вама допустио по тврђи вашега срца пуштати своје жене; а испочетка није било тако.

9. Него Ја вам кажем: Ако ко пусти своју жену, осим за прељубу, и ожени се другом, чини прељубу; и који узме пуштеницу чини прељубу.

10. Рекоше му ученици његови: Ако је тако човјеку са женом, није се добро женити.

11. А Он рече им: *Не могу сви примити тијех ријечи до они којима је дано. *1.Кор. 7,7,17.

12. Јер има ушкопљеника који су се тако родили из утробе материне; а има ушкопљеника које су људи ушкопили; а има ушкопљеника који су сами себе ушкопили Царства ради небескога. Ко може примити нека прими.

13. Тада приведоше к њему *дјецу да метне руке на њих, и да се помоли Богу; а †ученици забрањиваху им. *Мар. 10,13. †Лука 18,15.

14. А Исус рече: Оставите *дјецу и не забрањујте им долазити к Мени; јер је таковијех Царство небеско. *Мат. 18,3.

15. И метнувши на њих руке отиде оданде.

16. И гле, неко приступивши рече Му: *Учитељу благи! какво ћу добро да учиним да имам живот вјечни? *Лука 10,25.

17. А Он рече му: Што Ме зовеш благијем, нико није благ осим једнога Бога. А ако желишући у живот, држи заповијести.

18. Рече Му: Које? А Исус рече: Да не убијеш; не чиниш прељубе; не украдеш; не свједочиш лажно;

19. Поштуј оца и матер; и љуби *ближњега свога као самог себе. *3.Мој. 19,18.

20. Рече му младић: Све сам ово сачувао од младости своје; шта ми још треба?

21. Рече му Исус: Ако хоћеш савршен да будеш, *иди продај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш благо на Небу; па хајде за Мном. *Лука 12,33.

22. А кад чу младић ријеч, отиде жалостан; јер бијаше врло богат.

23. А *Исус рече ученицима својијем: Заиста вам кажем да је тешко богатомеући у Царство небеско. *Мар. 10,24.

24. И још вам кажем: Лакше је камили проћи кроз иглене уши неголи *богатомеући у Царство Божије. *Мар. 10,25.

25. А кад то чуше ученици, дивљаху се врло говорећи: Ко се, дакле, може спасти?

26. А *Исус погледавши на њих рече им: Људима је ово немогуће, а Богу је све могуће. *Мар. 10,27.

27. Тада одговори *Петар и рече Му: Ето ми смо оставили све и за Тобом идемо: Шта ће, дакле, бити нама? *Мар. 10,28.

28. А Исус рече им: Заиста вам кажем да ћете ви који идете за Мном, у другом рођењу, кад сједне Син Човјечиј на пријестолу славе своје, сјешћете и ви на двана-

ест пријестола и судити над дванаест кољена Израиљевијех.

29. И сваки, који остави куће, или браћу, или сестре, или оца, или матер, или жену, или дјецу, или земљу, имена Мојега ради, примиће сто пута онолико, и добиће живот вјечни.

30. Али ће многи први бити посљедњи и посљедњи први.

Прича о радницима у винограду.
Треће казивање о страдању. Синови
Зеведејеви. Борба за првенство.
Два слијепца.

МИЛОСТ

20. Јер је Царство небеско као човјек домаћин који ујутру рано изиђе да најима посленике у виноград свој.

2. И погодивши се с посленицима по грош на дан посла их у виноград свој.

3. И изишавши у ⌄трећи сахат, видје друге гдје стоје на тргу беспослени, → девет ујутро

4. И њима рече: Идите и ви у мој виноград, и што буде право даћу вам.

5. И они отидоше. И опет изишавши у шести и девети сахат, учини тако.

6. И у једанаести сахат изишавши нађе друге гдје стоје беспослени, и рече им: Што стојите овдје ваздан беспослени?

7. Рекоше му: Нико нас не најми. Рече им: Идите и ви у мој виноград, и што буде право примићете.

8. А кад би увече, рече господар од винограда приставу својему: Дозови посленике и подај им плату почевши од посљедњијех до првијех.

9. И дошавши који су у ⌄једанаести сахат најмљени примише по грош. → пет по подне

10. А кад дођоше први, мишљаху да ће више примити: И примише и они по ⌄грош. → сребрњак = 4,55 г сребра

11. И примивши викаху на господара

12. Говорећи: Ови посљедњи један сахат радише, и изједначи их с нама који смо се читав дан мучили и горјели.

13. А он одговарајући рече једноме од њих: Пријатељу! ја теби не чиним криво; нијеси ли погодио са мном по грош?

14. Узми своје па иди; а ја хоћу и овоме посљедњему да дам као и теби.

15. Или зар ја нијесам властан у својему чинити шта хоћу? Зар је око твоје зло што сам ја добар?

16. Тако ће бити посљедњи први и први посљедњи; јер је много званијех а *мало изабранијех. *Лука 14,24.

17. И пошавши *Исус у †Јерусалим узе насамо дванаест ученика на путу, и рече им: *Јован 12,12. †Мар. 10,33.

18. Ево идемо у *Јерусалим, и Син Човјечиј биће предан главарима свештеничкијем и књижевницима; и осудиће Га на смрт; *Мат. 16,21.

19. И предаће Га незнабошцима да Му се ругају и да Га бију и разапну; и трећи дан устаће.

20. Тада приступи к Њему мати синова *Зеведејевијех са својијем синовима клањајући Му се и молећи Га за нешто. *Мат. 27,56.

21. А Он јој рече: Шта хоћеш? Рече Му: заповједи да сједну ова моја два сина, један с десне стране Теби, а један с лијеве стране Теби, у Царству Твојему.

22. А Исус одговарајући рече: Не знате шта иштете; можете ли пити *чашу коју ћу Ја пити, (и крстити се †крштењем којијем се Ја крстим)? Рекоше Му: Можемо. *Псал. 75,8. †Лука 12,50.

23. И рече им: Чашу, дакле, Моју испићете, и крстићете се крштењем којијем се Ја крстим; али да сједнете с десне стране Мени и с лијеве, не могу Ја дати, него коме је уготовио Отац мој.

24. И кад чуше осталијех десет ученика, расрдише се на та два брата.

25. А Исус дозвавши их рече: Знате да кнезови народни заповиједају народу, и поглавари управљају њим.

26. Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде већи међу вама, да вам служи.

27. И који хоће међу вама да буде први, да вам буде слуга.

28. Као што ни Син Човјечиј није дошао да Му служе, него да служи и душу своју да у откуп за многе.

29. И кад је излазио из *Јерихона за Њим иде народ многи. *Мар. 10,46.

30. И гле, два слијепца сјеђаху крај пута, и чувши да Исус пролази повикаше говорећи: Помилуј нас Господе, Сине Давидов!

31. А народ пријећаше им да ућуте; а они још већма повикаше говорећи: Помилуј нас Господе, Сине Давидов!

32. И уставивши се Исус дозва их, и рече: Шта хоћете да вам учиним?

33. Рекоше му: Господе, да се отворе очи наше.

34. И смилова се Исус, и дохвати се очију њиховијех, и одмах прогледаше очи њихове, и отидоше за Њим.

Христов улазак у Јерусалим.
Чишћење Храма. Неплодна смоква.
Говор Христов у Храму.
Прича о виноградарима.

21. И кад се приближише к *Јерусалиму и дођоше у ᵌВитфагу к Маслинској гори, онда Исус посла два †ученика

*Зах. 14,4. ᵌДом незрелих смокава †Мар. 11,1.

2. Говорећи им: Идите у село што је према вама, и одмах ћете наћи магарицу привезану и магаре с њом; одријешите је и доведите Ми.

3. И ако вам ко рече што, кажите да они требају Господу; и одмах ће их послати.

4. А ово је све било да се збуде што је казао пророк говорећи:

5. *Кажите кћери Сионовој: Ево Цар твој иде теби кротак, и јаше на магарцу, на магарету сину магаричину. *Иса. 62,11. Зах. 9,9.

6. И ученици отидоше, и учинивши како им заповједи Исус,

7. Доведоше магарицу и магаре, и метнуше на њих хаљине своје, и посадише Га на њих.

8. А људи многи простријеше хаљине своје по путу; а други резаху грање од дрвета и простираху по путу.

9. А народ који иђаше пред Њим и за Њим, викаше говорећи: Осана Сину Давидову! благословен који иде у име Господње! Осана на висини!

10. И кад Он уђе у *Јерусалим, узбуни се сав †град говорећи: Ко је то?

*Мат. 2,3. †Рута 1,19.

11. А народ говораше: Ово је Исус *пророк из Назарета Галилејскога. *Лука 7,16.

12. И уђе *Исус у †цркву Божију, и изгна све који продаваху и куповаху по цркви, и испремета трпезе онијех што мијењаху новце, и клупе онијех што продаваху голубове. *Мар. 11,11. †Мал. 3,1.

13. И рече им: У *Писму стоји: Дом Мој дом †молитве нека се зове; а ви начинисте од њега ‡пећину хајдучку.

*Лука 19,46. †Иса. 56,7. ‡Јер. 7,11.

14. И приступише к њему хроми и слијепи у *цркви, и исцијели их. *Дјела 3,1.

15. А кад видјеше главари свештенички и књижевници чудеса што учини, и дјецу гдје вичу у цркви и говоре: Осана Сину Давидову, расрдише се.

16. И рекоше Му: Чујеш ли што ови говоре? А *Исус рече им: Да, зар нијесте никад читали: Из уста †мале дјеце и која сисају начинио си Себи хвалу?

*Мат. 11,25. †Псал. 8,2.

17. И оставивши их изиђе напоље из града у ᵌ*Витанију, и заноћи ондје.

ᵌДом сиромашних *Мар. 11,11.

18. А ујутру враћајући се у град огладње.

19. И угледавши смокву једну крај пута дође к њој, и не нађе ништа на њој до лишћа сама, и рече јој: Да никад на теби не буде рода довијека. И одмах усахну смоква.

20. И видјевши то ученици дивише се говорећи: Како одмах усахну смоква!

21. А *Исус одговарајући рече им: Заиста вам кажем: Ако имате вјеру и не посумњате, не само смоквено учинићете, него и гори овој ако речете: Дигни се и баци се у море, биће. *Мат. 17,20.

22. И све што узиштете у *молитви вјерујући, добићете. *Мар. 11,24.

23. И кад дође у *цркву и стаде учити, приступише к њему главари †свештенички и старјешине народне говорећи: Каквом власти то чиниш, и ко ти даде власт ту?

*Мар. 11,27. †Лука 20,1.

24. А Исус одговарајући рече им: И Ја ћу вас упитати једну ријеч, коју ако Ми кажете, и Ја ћу вама казати каквом власти ово чиним.

25. Крштење Јованово откуда би? или с Неба, или од људи? А они помишљаху у себи говорећи: Ако речемо: С Неба, рећи ће нам: Зашто му, дакле, не вјеровасте?

26. Ако ли речемо: Од људи, бојимо се народа; јер сви *Јована држаху за †пророка.

*Лука 20,6; Мар. 6,20. †Мат. 14,5.

27. И одговарајући Исусу рекоше: Не знамо. Рече и Он њима: Ни Ја вама нећу казати каквом власти ово чиним.

28. Шта вам се чини? Човјек неки имаше два сина; и дошавши к првоме рече: Сине, иди данас ради у винограду моме.

29. А он одговарајући рече: Нећу; а послије се раскаја и отиде.

30. И приступивши к другоме рече тако. А он одговарајући рече: Хоћу, господару; и не отиде.

31. Који је од ове двојице испунио вољу очину? Рекоше Му: Први. Рече им Исус: Заиста вам кажем да ће *цариници и блуднице прије вас ући у царство Божије. *Лука 7,29.

32. Јер дође к вама Јован путем праведнијем, и не вјеровасте му; а *цариници и блуднице вјероваше му; и ви пошто видјесте то, не раскајасте се да му вјерујете.

*Лука 3,12.

33. Другу причу чујте: Бијаше *човјек домаћин који посади †виноград, и огради га плотом, и ископа у њему пивницу, и начини кулу, и даде га виноградарима, и отиде. *Мат. 25,14. †Пјес. 8,11.

34. А кад се приближи вријеме родовима, посла слуге своје к виноградарима да приме родове његове.

35. И виноградари похватавши слуге његове једнога избише, а једнога убише, а једнога засуше камењем.

36. Опет посла друге слуге, више него прије, и учинише им тако исто.

37. А потом посла к њима сина својега говорећи: Постидјеће се сина мојега.

38. А виноградари видјевши сина рекоше међу собом: Ово је насљедник; хodите да га убијемо, и да нама остане ˇдостојање његово. ˇнасљедство

39. И ухватише га, па изведоше напоље из винограда, и убише.

40. Кад дође, дакле, господар од винограда шта ће учинити виноградарима онијем?

41. Рекоше Му: Злочинце ће злом смрти поморити; а *виноград даће другијем виноградарима, који ће му давати родове у своје вријеме. *Лука 20,16.

42. Рече им Исус: Зар нијесте никад читали у Писму: Камен који одбацише зидари, онај *поста глава од угла; то би од †Господа и дивно је у вашијем очима.

*Псал. 118,22. †Иса. 28,16.

43. Зато вам кажем да ће се од вас узети *царство Божије, и даће се народу који његове родове доноси. *Мат. 8,12.

44. И ко падне на овај камен разбиће се; а на кога он падне сатрће га.

45. И чувши главари свештенички и фарисеји приче Његове разумјеше да за њих говори.

46. И гледаху да Га ухвате, али се побојаше народа, јер Га држаху за пророка.

Прича о свадби царева сина. Новац харачки. Васкрсење. Највећа заповијест. Христос је Давидов Син и Господ.

22. И одговарајући Исус опет рече им у причама говорећи:

2. Царство је небеско као човјек цар који начини свадбу сину својему.

3. И посла слуге своје да зову званице на свадбу; и не хтјеше доћи.

4. Опет посла друге слуге говорећи: Кажите званицама: ево сам објед свој уготовио, јунци моји и храњеници поклани су, и све је готово; дођите на свадбу.

5. А они не маривши отидоше овај у поље своје, а овај к трговини својој.

6. А остали ухватише слуге његове, изружише их, и побише их.

7. А кад то чу цар онај, разгњеви се и пославши војску своју погуби крвнике оне, и град њихов запали.

8. Тада рече слугама својима: Свадба је, дакле, готова, а званице не бјеху достојне.

9. Идите дакле на раскршћа и кога год нађете, дозовите на свадбу.

10. И изишавши слуге оне на раскршћа сабраше све које нађоше, зле и добре; и столови напунише се гостију.

11. Изишавши пак цар да види госте угледа ондје *човјека необучена у свадбено рухо. *Еф. 4,24.

12. И рече му: Пријатељу! како си дошао амо без свадбенога руха? а он oћутје.

13. Тада рече цар слугама: Свежите му руке и ноге, па га узмите те баците у таму најкрајњу; ондје ће бити *плач и шкргут зуба. *Мат. 8,12.

14. Јер су многи звани, али је *мало изабранијех. *Мат. 20,16.

15. Тада отидоше *фарисеји и начинише вијећу како би Га ухватили у ријечи. *Мар. 12,13.

16. И послаше к Њему ученике своје с Иродовцима, те рекоше: *Учитељу, знамо да си истинит, и путу Божијему заиста учиш, и не мариш ни за кога, јер не гледаш ко је ко. *Лука 20,21.

17. Кажи нам, дакле, шта мислиш Ти, треба ли дати харач ћесару или не?

18. Разумјевши Исус лукавство њихово рече: Што Ме кушате, лицемјери?

19. Покажите Ми →новац харачки. А они донесоше Му новац. → сребрњак (динар) 4,55 г

20. И рече им: Чији је образ овај и натпис?

21. И рекоше му: Ћесарев. Тада рече им: Подајте, дакле, ћесарево *ћесару, и Божије Богу. *Лука 23,2.

22. И чувши дивише се, и оставивши Га отидоше.

23. Тај дан приступише к Њему *садукеји који говоре да нема †васкрсенија, и упиташе Га, *Мат. 3,7. †Мар. 12,18.

24. Говорећи: Учитељу! Мојсије рече: Ако ко умре без *дјеце, да узме брат његов †жену његову и да подигне потомство брату своједему. *5.Мој. 25,5. †1.Мој. 38,8.

25. У нас бјеше седам браће; и први оженивши се умрије, и не имавши порода остави жену своју брату своједему.

26. А тако и други, и трећи, тја до седмога.

27. А послије свију умрије и жена.

28. О васкрсенију, дакле, кога ће од седморице бити жена? Јер је за свима била.

29. А Исус одговарајући рече им: Варате се, не знајући *Писма ни силе Божије, *Јован 20,9.

30. Јер о васкрсенију нити ће се женити ни удавати; него су као *анђели Божији на Небу. *Зах. 3,5; Псал. 103,20.

31. А за васкрсеније мртвијех нијесте ли читали што вам је рекао Бог говорећи:

32. Ја сам Бог *Авраамов, и Бог †Исаков, и Бог ‡Јаковљев? Није Бог Бог мртвијех, него живијех. *Мар. 12,26. †2.Мој. 3,6. ‡2.Мој. 3,16.

33. И чувши народ дивљаше се науци Његовој.

34. А фарисеји чувши да посрами садукеје сабраше се заједно.

35. И упита један од њих законик кушајући га и говорећи:

36. Учитељу! која је заповијест највећа у закону?

37. А Исус рече му: Љуби *Господа Бога својега свијем срцем својијем, и свом душом својом, и свом мисли својом. *5.Мој. 10,12; 5.Мој. 6,5.

38. Ово је прва и највећа заповијест.

39. А друга је као и *ова: Љуби †ближњега својега као самога себе. *Мар. 12,31. †3.Мој. 19,18.

40. О овима двјема заповијестима виси сав *Закон и пророци. *Мат. 7,12.

41. А кад се сабраше фарисеји, упита их *Исус *Мар. 12,35.

42. Говорећи: Шта мислите за Христа, чији је Син? Рекоше му: Давидов.

43. Рече им: Како, дакле, Давид њега Духом назива Господом говорећи:

44. Рече *Господ †Господу мојему: Сједи Мени с десне стране, док положим непријатеље Твоје као подножје ногама Твојима? *Псал. 110,1. †Дјела 2,34.

45. Кад, дакле, Давид назива њега Господом, како му је син?

УСПЈЕХ

46. И нико Му не могаше одговорити ријечи; нити смијаше ко од тога дана да Га запита више.

Исус кори књижевнике и фарисеје.
Тешки јерусалимски гријеси.
Прорицање о разорењу Храма.

23. Тада Исус рече народу и ученицима својима,

2. Говорећи: На Мојсијеву столицу сједоше књижевници и фарисеји.

3. Све, дакле, што вам реку да држите, држите и творите; али што они чине не чините; јер говоре а не чине.

4. Него вежу бремена тешка и незгодна за ношење, и товаре на плећа људска; а прстом својијем неће да их прихвате.

5. А сва дјела своја чине да их виде људи: Раширују своје ˇамајлије, и граде велике скуте на хаљинама својима. →записе

6. И траже зачеље на гозбама и прва мјеста по зборницама,

7. И да им се клања по улицама, и да их људи зову: Рави! Рави!

8. А ви се не зовите рави; јер је у вас један Рави, Христос, а ви сте сви браћа.

9. И оцем не зовите никога на земљи; јер је у вас један Отац који је на небесима.

10. Нити се зовите учитељи; јер је у вас један Учитељ, Христос.

11. А највећи између вас да вам буде слуга.

12. Јер који се подиже, понизиће се, а који се понижује, подигнуће се.

13. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што затварате Царство небеско од људи; јер ви не улазите нити дате да улазе који би хтјели.

14. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што једете куће удовичке, и лажно се Богу молите дуго; зато ћете већма бити осуђени.

15. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што проходите море и земљу да бисте присвојили једнога, и кад га присвојите, чините га сином ˇпаклениjем удвоје већијем од себе. →гехене

16. Тешко вама вођи *слијепи који говорите: Ако се ко куне црквом ништа је; а ко се куне златом црквенијем крив је. *Иса. 56,10.

17. Будале слијепе, шта је веће, или злато, или Црква која злато освети.

18. И ако се ко куне олтаром ништа је то, а који се куне даром који је на њему крив је.

19. Будале слијепе, шта је веће, или дар, или *олтар који дар освети? *2.Мој. 29,37.

20. Који се, дакле, куне олтаром, куне се њим и свијем што је на њему.

21. И који се куне црквом, куне се њом и Онијем који живи у њој.

22. И који се куне *Небом, куне се пријестолом Божијем и Онијем који сједи на њему. *Откр. 4,2; Мат. 5,34.

23. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што дајете *десетак од метвице и од копра и од кима, а остависте што је најпретежније у Закону: Правду и †милост и вјеру; а ово је требало чинити и оно не остављати. *Лука 11,42. †Ос. 6,6.

24. Вођи слијепи који оцјеђујете комарца, а камилу прождирете.

25. Тешко вама књижевници и *фарисеји, лицемјери, што чистите споља †чашу и здјелу, а изнутра су пуне грабежи и неправде. *Лука 11,39. †Мар. 7,4.

26. Фарисеју слијепи, очисти најприје изнутра чашу и здјелу да буду и споља *чисте. *Титу 1,15.

27. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што сте као окречени гробови, који се споља виде лијепи а унутра су пуни костију мртвачкијех и сваке нечистоте.

28. Тако и ви споља се показујете људима праведни, а изнутра сте пуни лицемјерја и безакоња.

29. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што зидате гробове пророцима и красите раке праведника,

30. И говорите: Да смо ми били у вријеме својијех отаца, не бисмо с њима пристали у крв пророка.

31. Тијем само свједочите за себе да сте синови онијех који су побили *пророке. *1.Сол. 2,15.

32. И ви допуните мјеру отаца својијех.

33. Змије, породи *аспидини! како ћете побјећи од пресуде у огањ паклени? *Мат. 3,7.

ЉЕПОТА

34. Зато ево Ја ћу к вама послати *пророке и премудре и књижевнике; и ви ћете једне побити и распети, а једне бити по ˅зборницама својима и гонити од града до града, *Лука 11,49. ˃синагогама

35. Да дође на вас сва крв праведна што је проливена на *земљи од крви †Авеља праведнога до крви Зарије сина Варахијина, којега убисте међу црквом и олтаром. *Откр. 18,24. †1.Мој. 4,8.

36. Заиста вам кажем да ће ово све доћи на род *овај. *Мат. 24,34.

37. Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и засипаш камењем послане к теби, колико пута хтјех да скупим чеда твоја, као што кокош скупља пилиће своје под крила, и не хтјесте!

38. Ето ће вам се оставити ваша кућа пуста.

39. Јер вам кажем: Нећете Мене видјети отселе, док не речете: *Благословен који иде у име †Господње. *Мат. 21,9. †Псал. 118,26.

О разорењу Јерусалима.
Поновни Христов долазак и
крај света. Стражите!

24. И изишавши Исус иђаше од *цркве, и приступише к Њему ученици Његови да Му покажу грађевину црквену. *Мар. 13,1.

2. А Исус рече им: Не видите ли све ово? Заиста вам кажем: Неће остати овдје ни камен на камену који се неће разметнути.

3. А кад сјеђаше на гори Маслинској приступише к Њему ученици насамо говорећи: Кажи нам кад ће то бити, и какав је знак Твојега доласка и посљетка вијека?

4. И одговарајући Исус рече им: Чувајте се да вас ко не превари.

5. Јер ће многи доћи у име Моје говорећи: Ја сам Христос. И многе ће преварити.

6. Чућете ратове и гласове о ратовима. Гледајте да се не уплашите; јер треба да то све буде. Али није још тада посљедак.

7. Јер ће устати народ на народ и царство на царство; и биће глади и помори, и земља ће се трести по свијету.

8. А то је све почетак страдања.

9. Тада ће вас предати на муке, и побиће вас, и сви ће народи омрзнути на вас имена Мојега ради.

10. И тада ће се многи саблазнити, и друг друга издаће, и омрзнуће друг на друга.

11. И изићи ће многи лажни пророци и превариће многе.

12. И што ће се безакоње умножити, охладњеће љубав многијех.

13. Али који претрпи до краја благо њему.

14. И проповједиће се ово *Јеванђеље о Царству по свему свијету за свједочанство свијем народима. И тада ће доћи посљедак. *Кол. 1,23.

15. Кад, дакле, угледате ˅мрзост опушћења, о којој говори пророк Данило, гдје стоји на мјесту светоме, који чита да разумије: ˃страхоту опустошења

16. Тада који буду у Јудеји нека бјеже у горе;

17. И који буде на крову да не силази узети што му је у кући;

18. И који буде у пољу да се не врати натраг да узме хаљине своје.

19. А тешко труднима и дојилицама у те дане.

20. Него се молите Богу да не буде бјежан ваша у зиму ни у Суботу;

21. Јер ће бити невоља велика каква није била од постања свијета досад нити ће бити;

22. И да се они дани не скрате, нико не би остао; али избранијех ради скратиће се дани они.

23. Тада ако вам ко рече: Ево овдје је Христос или ондје, не вјерујте.

24. Јер ће изићи лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке велике и *чудеса да би преварили, ако буде могуће, и избране. *Откр. 13,13.

25. Ето вам казах унапријед.

26. Ако вам, дакле, реку: Ево га у пустињи, не излазите; ево га у собама, не вјерујте.

27. Јер као што *муња излази од истока и показује се до запада, такав ће бити долазак Сина Човјечијега. *Језек. 1,14.

28. Јер гдје је стрвина онамо ће се и *орлови купити. *Лука 17,37.

29. И одмах ће по невољи дана тијех *Сунце помрчати, и Мјесец своју свјетлост изгубити, и †звијезде с неба спасти, и силе небеске покренути се.

*Иса. 13,10. †Језек. 32,7.

30. И тада ће се показати знак Сина Човјечијега на небу; и тада ће проплакати сва племена на земљи; и угледаће Сина Човјечијега гдје иде на облацима небеским са силом и славом великом.

31. И послаће анђеле своје с великијем гласом трубнијем; и сабраће изабране своје од четири вјетра, од краја до краја небеса.

32. Од *смокве научите се причи: Кад се већ њезине гране подмладе и улистају, знате да је близу љето. *Лука 21,29.

33. Тако и ви кад видите све ово, знајте да је близу код врата.

34. Заиста вам кажем: *Овај ˃нараштај неће проћи, док се ово све не збуде.

*Мат. 23,36. ˃род

35. Небо и *Земља проћи ће, али ријечи Моје неће проћи. *Иса. 51,6.

36. А о дану томе и о часу нико не зна, ни анђели небески, до Отац Мој сам.

37. Јер као што је било у вријеме *Нојево тако ће бити и долазак Сина Човјечијега.

*Лука 17,26.

38. Јер као што пред потопом јеђаху и пијаху, жењаху се и удаваху до онога дана кад Ноје уђе у *ковчег, *1.Петр. 3,20.

39. И не осјетише док не дође потоп и однесе све; тако ће бити и долазак Сина Човјечијега.

40. Тада ће бити два на њиви; један ће се узети, а други ће се оставити.

41. Двије ће мљети на жрвњевима; једна ће се узети, а друга ће се оставити.

42. Стражите, дакле, јер не знате у који ће час доћи Господ ваш.

43. Али ово знајте: Кад би знао домаћин у које ће вријеме доћи * лупеж, чувао би и не би дао поткопати куће своје. *Откр. 3,3.

44. Зато и ви будите готови; јер у који час не мислите доћи ће Син Човјечиј.

45. Ко је, дакле, тај вјерни и мудри слуга којега је поставио господар његов над својима домашњима да им даје храну на оброк?

46. Благо томе слузи којега дошавши господар његов нађе да извршује тако.

47. Заиста вам кажем: Поставиће га над свијем имањем својим.

48. Ако ли тај рђави слуга рече у срцу своме: Неће мој господар још задуго доћи;

49. И почне бити своје другаре, и јести и пити с пијаницама;

50. Доћи ће господар тога слуге у дан кад се не нада, и у час кад не мисли.

51. И расјећи ће га напола, и даће му плату као и лицемјерима; ондје ће бити *плач и шкргут зуба. *Мат. 25,30.

Прича о десет дјевојака. Повјерено благо. О страшном суду.

25. Тада ће бити Царство небеско као десет дјевојака које узеше жишке своје и изиђоше на сусрет женику.

2. Пет од њих бијаху мудре, а пет луде.

3. И луде узевши жишке своје не узеше са собом уља.

4. А мудре узеше уље у судовима са жишцима својима.

5. А будући да женик одоцни, задријемаше све, и поспаше.

6. А у поноћи стаде вика: Ето женика гдје иде, излазите му на сусрет.

7. Тада усташе све дјевојке оне и украсише жишке своје.

8. А луде рекоше мудрима: Дајте нам од уља својега, јер наши жишци хоће да се угасе.

9. А мудре одговорише говорећи: Да не би недостало и нама и вама, боље је идите к трговцима и купите себи.

10. А кад оне отидоше да купе, дође женик, и готове уђоше с њим на свадбу, и затворише се врата.

11. А послије дођоше и оне друге дјевојке говорећи: Господару, господару, отвори нам.

12. А он одговарајући рече им: Заиста вам кажем: Не познајем вас.

13. *Стражите, дакле, јер не знате дана ни часа у који ће Син Човјечиј доћи.

*Мат. 24,42.

14. Јер као што *човјек полазећи дозва слуге своје и предаде им благо своје;

*Мат. 21,33.

15. И једноме, дакле, даде пет таланата, а другоме два, а трећему један, свакоме према његовој моћи; и отиде одмах.

16. А онај што прими пет таланата отиде те ради с њима, и доби још пет таланата.

17. Тако и онај што прими два доби и он још два.

18. А који прими један отиде те га закопа у земљу и сакри сребро господара својега.

19. А по дугом времену дође господар тијех слугу, и стаде се рачунити с њима.

20. И приступивши онај што је примио пет таланата, донесе још пет таланата говорећи: Господару, предао си ми пет таланата; ево још пет *таланата ја сам добио с њима.

*1 талант = 33,5 – 36,6 кг

21. А господар његов рече му: Добро, слуго добри и вјерни, у малом био си ми вјеран, над многијем ћу те поставити; уђи у радост господара својега.

22. А приступивши и онај што је примио два таланта рече: Господару, предао си ми два таланта; ево још два таланта ја сам добио с њима.

23. А господар његов рече му: Добро, слуго добри и вјерни, у малом био си ми вјеран, над многијем ћу те поставити; уђи у радост господара својега.

24. А приступивши и онај што је примио један талант рече: Господару, знао сам да си ти тврд човјек: Жњеш гдје нијеси сијао, и купиш гдје нијеси вијао;

25. Па се побојах и отидох те сакрих талант твој у земљу; и ево ти твоје.

26. А господар његов одговарајући рече му: Зли и љениви слуго, знао си да ја жњем гдје нијесам сијао, и купим гдје нијесам вијао:

27. Требало је, дакле, моје сребро да даш трговцима; и ја дошавши узео бих своје с добитком.

28. Узмите, дакле, од њега талант, и подајте ономе што има десет таланта.

ОДГОВОРНОСТ

29. Јер свакоме који има, даће се, и претећи ће му; а од онога који нема, и што има узеће се од њега.

30. И неваљалога слугу баците у таму најкрајњу; ондје ће бити плач и шкргут зуба.

31. А кад дође Син Човјечиј у слави својој и сви свети *анђели с Њиме, онда ће сјести на пријестолу славе своје.

*Јуда 14.

32. И сабраће се пред Њим сви народи, и разлучиће их између себе као пастир што разлучује *овце од јараца.

*Језек. 34,17.

33. И поставиће овце с десне стране Себи, а јарце с лијеве.

34. Тада ће рећи Цар онима што Му стоје с десне стране: Ходите благословени Оца Мојега; примите *Царство које вам је приправљено од постања свијета.

*Лука 12,32.

35. Јер огладњех, и дасте Ми да једем; ожедњех, и напојисте Ме; гост бијах, и примисте Ме;

36. Го бијах, и одјенусте Ме; болестан бијах, и обиђосте Ме; у тамници бијах, и дођосте к Мени.

37. Тада ће Му одговорити праведници говорећи: Господе, кад Те видјесмо гладна, и нахранисмо, или жедна, и напојисмо?

38. Кад ли Те видјесмо госта, и примисмо, или гола, и одјенусмо?

39. Кад ли Те видјесмо болесна или у тамници, и дођосмо к Теби?

40. И одговарајући Цар рећи ће им: Заиста вам кажем: кад учинисте једноме од ове Моје најмање браће, Мени учинисте.

41. Тада ће рећи и онима што Му стоје с лијеве стране: Идите од Мене проклети у огањ вјечни приправљен ђаволу и анђелима његовијем.

42. Јер огладњех, и не дадосте Ми да једем; ожедњех, и не напојисте Ме;

43. Гост бијах, и не примисте Ме; го бијах, и не одјенусте Ме; болестан и у тамници бијах, и не обиђосте Ме.

44. Тада ће Му одговорити и они говорећи: Господе, кад Те видјесмо гладна или жедна, или госта или гола, или болесна или у тамници, и не послужисмо Те?

45. Тада ће им одговорити говорећи: Заиста вам кажем: кад не учинисте једноме од ове моје Мале *браће, ни Мени не учинисте. *1.Кор. 8,12.

46. И ови ће отићи у муку вјечну, а праведници у живот вјечни.

Посљедње казивање о страдању Исусовом. Помазање у Витанији. Пасха и Света вечера. Борба у Гетсиманији. Јудина издаја. Хватају Исуса. Саслушање пред поглаваром свештеничкијем. Петрово одрицање.

26. И кад сврши Исус ријечи ове, рече ученицима својима:

2. Знате да ће до два дана бити Пасха, и Сина Човјечијега предаће да се разапне.

3. Тада скупише се главари свештенички и књижевници и старјешине народне у двор поглавара свештеничкога по имену Кајафа;

4. И свјетоваше се како би Исуса из пријеваре ухватили и убили.

5. И говораху: Али не о празнику, да се не би народ побунио.

6. А кад Исус бјеше у ˇВитанији у кући Симона губавога, ˇДом сиромашних

7. Приступи к њему жена са скленицом мира многоцјенога, и изли на главу Његову кад сјеђаше за трпезом.

8. А кад видјеше то ученици Његови, расрдише се говорећи: Зашто се чини таква штета?

9. Јер се могаше ово продати скупо и новци дати се сиромасима.

10. А кад разумје Исус, рече им: Шта сметате жени? Она учини добро дјело на Мени.

11. Јер сиромахе имате свагда са собом, а Мене немате свагда.

12. А она изливши миро ово на тијело моје за укоп Ме приготови.

13. Заиста вам кажем: Гдје се год успроповиједа ово *Јеванђеље по свему свијету, казаће се и то за спомен њезин што учини она. *Мар. 13,10.

14. Тада један од дванаесторице, по имену *Јуда †Искариотски, отиде ка главарима свештеничкијем, *Мат. 10,4. †Мар. 14,10.

15. И рече: Шта ћете ми дати да вам га издам? А они му обрекоше тридесет ˇсребрника. ˇсребрник – сребрни сикал – 11,4 г сребра

16. И отада тражаше згоду да Га изда.

17. А у први дан ˇпријеснијех хљебова приступише ученици к Исусу говорећи: Гдје ћеш да Ти зготовимо *Пасху да једеш? ˇбесквасних *3.Мој. 23,5.

18. А Он рече: Идите у *град к томе и томе, и кажите му: Учитељ каже: вријеме је Моје близу, у тебе ћу да учиним Пасху с ученицима својијем. *Мар. 14,13.

19. И учинише ученици како им заповједи Исус, и уготовише Пасху.

20. А кад би увече, сједе за трпезу са дванаесторицом.

21. И кад јеђаху рече им: Заиста вам кажем: један између вас издаће Ме.

22. И забринувши се врло почеше сваки говорити Му: Да нијесам ја, Господе?

23. А Он одговарајући рече: Који умочи са Мном руку у здјелу онај ће Ме издати.

24. Син Човјечиј, дакле, иде као што је писано за Њега; али тешко ономе *човјеку који изда Сина Човјечијега; боље би му било да се није родио онај човјек. *Мар. 14,21; Мат. 18,7.

25. А Јуда, издајник Његов, одговарајући рече: Да нијесам ја, Рави? Рече му: Ти каза.

26. И кад јеђаху, узе *Исус †хљеб и благословивши преломи га, и даваше ученицима, и рече: Узмите, једите; ово је тијело Моје. *1.Кор. 11,23. †Лука 24,30.

27. И узе чашу и давши хвалу даде им говорећи: Пијте из ње сви;

28. Јер је ово крв Моја Новога завјета која ће се пролити за многе ради ˇотпуштења *гријеха. ˇопроштења *Рим. 5,15.

29. Кажем вам пак да нећу отсад пити од овога рода виноградскога до онога дана кад ћу пити с вама новога у Царству Оца својега.

30. И отпојавши хвалу изиђоше на гору *Маслинску. *Мар. 14,26.

31. Тада рече им *Исус: Сви ћете се ви саблазнити о Мене ову ноћ; јер у Писму стоји: Удариђу пастира и †овце од стада разбјећи ће се. *Мар. 14,27. †Зах. 13,7.

32. А по васкрсенију својему Ја идем пред вама у *Галилеју. *Мат. 28,16.

33. А *Петар рече му: Ако се и сви саблазне о Тебе ја се нећу никад саблазнити. *Мар. 14,29.

34. Рече му *Исус: Заиста ти кажем: ноћас, док †пијетао не запјева, три пута ћеш Ме се одрећи. *Мар. 14,72. †Лука 22,34.

35. Рече њему Петар: Да бих знао и умријети с Тобом нећу Те се одрећи. Тако и сви ученици рекоше.

36. Тада дође *Исус с њима у село које се зове ➝Гетсиманија, и рече ученицима: Сједите ту, док Ја идем тамо да се помолим Богу. *Јован 18,1. ➝Преса за уље

37. И узевши Петра и оба сина *Зеведејева забрину се и поче тужити. *Мат. 4,21.

38. Тада рече им Исус: Жалосна је *душа Моја до смрти; почекајте овдје, и стражите са Мном. *Псал. 88,14.

39. И отишавши *мало паде на лице своје молећи се и говорећи: Оче Мој, ако је могуће да Ме мимоиђе †чаша ‡ова; али опет не како Ја хоћу него како Ти. *Мар. 14,35. †Мат. 20,22. ‡Јован 12,27.

40. И дошавши к ученицима нађе их гдје спавају, и рече Петру: Зар не могосте један час постражити са Мном?

41. *Стражите и молите се Богу да не паднете у напаст; јер је дух срчан, али је тијело слабо. *Мар. 14,38.

42. Опет по други пут отиде и помоли се говорећи: Оче Мој, ако Ме не може ова чаша мимоићи да је не пијем, нека буде воља Твоја.

43. И дошавши нађе их опет гдје спавају; јер им бијаху очи отежале.

44. И оставивши их отиде опет и трећи пут те се помоли говорећи оне исте ријечи.

45. Тада дође к ученицима својијем и рече им: Једнако спавате и почивате; ево се приближи час, и Син Човјечиј предаје се у руке грјешника.

46. Устаните да идемо; ево се приближи издајник Мој.

47. И док Он још тако говораше, гле, *Јуда, један од дванаесторице, дође, и с њим људи многи с ножевима и с кољем од главара свештеничкијех и старјешина народнијех. *Мар. 14,43.

48. А издајник Његов даде им знак говорећи: Кога ја цјеливам Онај је; држите Га.

49. И одмах приступивши к Исусу рече: Здраво, Рави, и цјелива Га.

50. А Исус рече му: Пријатељу, шта ћеш ти овдје? Тада приступивши дигоше руке на Исуса и ухватише Га.

51. И гле, један од онијех што бијаху са Исусом машивши се руком извади нож свој те удари слугу поглавара свештеничкога, и отсијече му ухо.

52. Тада рече му Исус: Врати нож свој на мјесто његово; јер сви који се маше за нож од ножа ће изгинути.

53. Или мислиш ти да Ја не могу сад умолити оца својега да ми пошље више од дванаест ➝легиона анђела? ➝одред римске војске

54. Али како би се испунило што стоји у Писму да ово треба да буде?

55. У тај час рече Исус људима: Као на хајдука изишли сте с ножевима и с кољем да Ме ухватите, а сваки дан сам код вас сједио учећи у цркви, и не ухватисте Ме.

56. А ово све би да се збуду Писма пророчка. Тада ученици сви оставише Га, и побјегоше.

57. И они што ухватише *Исуса одведоше га поглавару свештеничкоме †Кајафи, гдје се књижевници и старјешине сабраше. *Мар. 14,53. †Јован 18,13.

58. А *Петар иђаше за Њим издалека до двора поглавара свештеничкога и ушавши унутра сједе са слугама да види свршетак. *Јован 18,15.

59. А главари свештенички и старјешине и сав сабор тражаху лажна свједочанства на Исуса да би Га убили;

60. И не нађоше; и премда многи лажни свједоци долазише, не нађоше. Најпослије дођоше два лажна свједока,

61. И рекоше: Он је казао: Ја могу развалити *цркву Божију и за три дана начинити је. *Мат. 27,40.

62. И уставши *поглавар свештенички рече Му: Зар ништа не одговараш што ови на Тебе свједоче? *Мар. 14,60.

63. А Исус →мучаше. И поглавар *свештенички одговарајући рече Му: Заклињем Те живијем Богом да нам кажеш јеси ли ти Христос Син Божиј? →ћуташе *Мат. 27,12.

64. Рече му *Исус: ти каза. Али Ја вам кажем: отселе ћете видјети Сина Човјечијега гдје сједи с десне стране Силе и иде на облацима небескијем. *Дјела 7,55.

65. Тада поглавар свештенички раздрије хаљине своје говорећи: Хули на Бога; шта нам требају више свједоци? Ево сад чусте хулу Његову.

66. Шта мислите? А они одговарајући рекоше: Заслужио је *смрт. *Јер. 26,11.

67. Тада пљунуше Му у лице, и ударише Га по лицу, а једни Му дадоше и приушке

68. Говорећи: Прореци нам, Христе, ко Те удари?

69. А *Петар сјеђаше напољу на двору, и приступи к њему једна слушкиња говорећи: И ти си био с Исусом Галилејцем. *Јован 18,25.

70. А он се одрече пред свима говорећи: Не знам шта говориш.

71. А кад изиђе к вратима угледа га друга, и рече онима што бијаху ондје: И овај бјеше с Исусом Назарећанином.

72. И опет одрече се с клетвом: Не знам тог човјека.

73. А мало потом приступише они што стајаху и рекоше Петру: Ваистину и ти си од њих; јер те и говор твој издаје.

74. Тада се поче клети и преклињати да не зна тог човјека. И одмах запјева пијетао.

75. И опомену се Петар ријечи Исусове што му је рекао: Док пијетао не запјева три пута ћеш Ме се одрећи. И изишавши напоље плака горко.

Исус пред Пилатом. Смрт Јуде издајника. Исус и Варава. Исуса шибају, ругају Му се. Распеће и смрт. Исусов погреб.

27. А кад би ујутру, учинише вијећу сви главари *свештенички и † старјешине народне за ‡Исуса да Га погубе. *Мар. 15,1. †Лука 22,66. ‡Јован 18,28.

2. И свезавши Га одведоше, и предадоше Га Понтију Пилату, судији.

3. Тада видјевши Јуда издајник Његов да Га осудише раскаја се, и поврати →тридесет сребрника главарима свештеничкијем и старјешинама, →сребрни сикал - 11,4 г

4. Говорећи: Ја сагријеших што издадох крв праву. А они рекоше: Шта ми маримо за то? ти ћеш видјети.

5. И бацивши сребрнике у цркви изиђе, и отиде те се објеси.

6. А главари свештенички узевши сребрнике рекоше: Не ваља их метнути у црквену хазну, јер је узето за крв.

7. Него се договорише те купише за њих лончареву њиву за гробље гостима.

8. Од тога се и прозва она њива *Крвна њива и до данас. *Јер. 19,6.

9. Тада се изврши што је казао пророк Јеремија говорећи: И узеше тридесет сребрника, цијену Цијењенога, кога су цијенили синови Израиљеви; *Зах. 11,12.13.

10. И дадоше их за њиву лончареву, као што ми каза Господ.

11. А *Исус стаде пред судијом, и запита Га судија говорећи: Ти ли си цар †јудејски? А Исус рече му: ти кажеш. *Јован 18,37. †Мар. 15,2.

12. И кад Га тужаху главари *свештенички и старјешине, ништа не одговори. *Мат. 26,63.

13. Тада рече му Пилат: Чујеш ли шта на Тебе свједоче?

14. И не одговори му ни на једну ријеч тако да се судија дивљаше врло.

15. А о сваком празнику *Пасхе бијаше обичај у судије да пусти народу по једнога сужња кога они хоће. *Лука 23,17.

16. А тада имаху знатнога сужња по имену Вараву.

17. И кад се сабраше, рече им Пилат: Кога хоћете да вам пустим? Вараву или Исуса прозванога Христа?

18. Јер знадијаше да су Га из зависти предали.

19. А кад сјеђаше у суду, поручи му жена његова говорећи: Немој се ти ништа ми-

јешати у суд тога Праведника, јер сам данас у сну много пострадала због Њега.

20. А главари *свештенички и старјешине наговорише народ да ишту †Вараву, а Исуса да погубе. *Мар. 15,11. †Јован 18,40.

21. А судија одговарајући рече им: Кога хоћете од ове двојице да вам пустим? А они рекоше: Вараву.

22. Рече им Пилат: А шта ћу чинити с Исусом прозванијем Христом? Рекоше му сви: Да се разапне.

23. Судија пак рече: А какво је зло учинио? А они из гласа повикаше говорећи: Да се разапне.

24. А кад видје Пилат да ништа не помаже него још већа буна бива, узе воду те уми руке пред народом говорећи: Ја нијесам крив у крви овога Праведника: Ви ћете видјети.

25. И одговарајући сав народ рече: Крв Његова на нас и на дјецу нашу.

26. Тада пусти им *Вараву, а †Исуса шибавши предаде да се разапне.

*Мар. 15,15. †Јован 19,1.

27. Тада војници судијни узеше Исуса у судницу и скупише на Њ сву чету војника.

28. И свукавши Га обукоше Му скерлетну кабаницу.

29. И оплетавши вијенац од трња метнуше Му на главу, и дадоше Му трску у десницу; и клекнувши на кољена пред Њим ругаху Му се говорећи: Здраво, царе јудејски!

30. И пљунувши на Њ узеше трску и бише Га по глави.

31. И кад Му се наругаше, свукоше с Њега кабаницу, и обукоше Га у хаљине Његове, и поведоше да Га разапну.

32. И излазећи нађоше *човјека из †Кирине по имену Симона и натјераше га да Му понесе крст. *4.Мој. 15,35. †Мар. 15,21.

33. И дошавши на мјесто које се зове ↘Голгота, то јест Коштурница, ➔Место лобање

34. *Дадоше Му да пије оцат помијешан са жучи, и окусивши не хтједе да пије.

*Псал. 69,21.

35. А кад Га разапеше, раздијелише хаљине Његове бацивши коцке;

36. И сјеђаху ондје те Га чуваху.

37. И метнуше Му више главе кривицу Његову написану: Ово је * Исус цар †јудејски.

*Јован 19,19. †Мар. 15,26.

38. Тада распеше с Њим два хајдука, једнога с десне а једнога с лијеве стране.

39. А који пролажаху хуљаху на Њ машући главама својима,

40. И говорећи: Ти који *цркву разваљујеш и за три дана начињаш помози сам себи; ако си Син Божиј, сиђи с крста.

*Мат. 26,61.

41. А тако и главари свештенички с књижевницима и старјешинама потсмијевајући се говораху:

42. Другима поможе, а себи не може помоћи. Ако је цар Израиљев, нека сиђе сад с крста па ћемо Га вјеровати.

43. Он се уздао у Бога: Нека Му помогне сад, ако Му је по вољи, јер говораше: Ја сам Син Божиј.

44. Тако исто и хајдуци разапети с Њим ругаху Му се.

45. А од шестога сахата би тама по свој *земљи до сахата деветога. *Амос 8,9.

46. А око ↘деветога сахата повика Исус иза гласа говорећи: Или! Или! лима савахтани? то јест: Боже мој! Боже мој! зашто си Ме оставио? ➔око три по подне

47. А неки од онијех што стајаху ондје чувши то говораху: Овај зове Илију.

48. И одмах отрча један од њих те узе сунђер, и напуни оцта, па натаче на трску, те Га појаше.

49. А остали говораху: стани да видимо хоће ли доћи Илија да Му помогне.

50. А Исус опет повика иза гласа, и ↘испусти душу. ➔издахну

51. И гле, *завјес †црквени раздрије се надвоје од горњега краја до доњега; и ‡земља се потресе, и камење се распаде;

*2.Мој. 26,31. †Мар. 15,38. ‡Псал. 18,7.

52. И гробови се отворише, и усташе многа тијела светијех који су помрли;

53. И изишавши из гробова по васкрсенију Његовом уђоше у Свети град и показаше се многима.

54. А *капетан и који с њим чуваху Исуса видјевши да се земља тресе и шта би, поплашише се врло говорећи: Заиста Овај бијаше Син Божиј. *Мар. 15,39.

55. И ондје бијаху и гледаху издалека многе *жене које су ишле за Исусом из Галилеје и служиле Му. *Лука 8,2.

56. Међу којима бијаше *Марија Магдалина и Марија мати Јаковљева и Јосијина и мати синова Зеведејевијех. *Мар. 15,40.

57. А кад би увече, дође *човјек богат из †Ариматеје, по имену Јосиф, који је, такођер, био ученик Исусов.

*Лука 23,50. †Јован 19,38.

58. Овај приступивши к Пилату замоли га за тијело Исусово. Тада Пилат заповједи да му даду тијело.

59. И узевши Јосиф тијело зави га у платно чисто;

60. И метну га у нови свој *гроб што је био исјекао у камену; и наваливши велики камен на врата од †гроба отиде.

*Иса. 53,9. †Јован 11,38.

61. А ондје бијаше Марија Магдалина и друга Марија, и сјеђаху према гробу.

62. Сјутрадан пак по петку сабраше се главари свештенички и фарисеји код Пилата,

63. И рекоше: Господару, ми се опоменусмо да овај лажа каза још за живота: Послије три дана устаћу.

64. Зато заповједи да се утврди гроб до трећега дана да не дођу како ученици Његови ноћу и да га не украду и не кажу народу: Уста из мртвијех; и биће посљедња пријевара гора од прве.

65. Рече им Пилат: Ево вам страже, па идите те утврдите како знате.

66. А они отишавши са стражом утврдише гроб, и запечатише камен.

Исусово васкрсење. Васкрснули се јавља ученицима. Заповијест о крштавању свијех народа.

28. А по вечеру суботном на освитак првога дана *недјеље, дође † Марија ‡Магдалина и друга Марија да огледају гроб.

*Мар. 16,2. †Мат. 27,56. ‡Мар. 16,1.

2. И гле, земља се затресе врло; јер анђео Господњи сиђе с Неба, и приступивши одвали камен од врата гробнијех и сјеђаше на њему.

3. А лице његово бијаше као муња, и одијело његово као снијег.

4. И од страха његова уздрхташе стражари, и постадоше као мртви.

5. А анђео одговарајући рече женама: Не бојте се ви; јер знам да Исуса распетога тражите.

6. Није овдје: Јер устаде као што је казао. Ходите да видите мјесто гдје је лежао Господ.

7. Па идите брже те кажите ученицима Његовијем да је устао из мртвијех. И гле, Он ће пред вама отићи у Галилеју; тамо ћете Га видјети. Ето ја вам казах.

8. И изишавши брзо из гроба са страхом и радости великом потекоше да јаве ученицима Његовијем.

9. А кад иђаху да јаве ученицима Његовијем, и гле, срете их Исус говорећи: Здраво! А оне приступивши ухватише се за ноге Његове и поклонише Му се.

10. Тада рече им Исус: Не бојте се; идите те јавите браћи Мојој нека иду у Галилеју; и тамо ће Ме видјети.

11. А кад иђаху, гле, неки од стражара дођоше у град и јавише главарима свештеничкијем све што се догодило.

12. И они саставши се са старјешинама учинише вијећу, и дадоше војницима довољно новаца,

13. Говорећи: Кажите: Ученици Његови дођоше ноћу и украдоше га кад смо ми спавали.

14. И ако то чује судија, ми ћемо њега умирити, и начинити да вама ништа не буде.

15. А они узевши новце учинише као што су научени били. И разгласи се ова ријеч по Јеврејима и до данас.

16. А једанаест ученика отидоше у *Галилеју у гору куда им је казао Исус. *Мат. 26,32.

17. И кад Га видјеше, поклонише Му се; а једни посумњаше.

18. И приступивши Исус рече им говорећи: Даде Ми се свака власт на *Небу и на земљи. *1.Петр. 3,22.

19. *Идите, дакле, и научите све народе крстећи их ва име Оца и Сина и Светога Духа, *Мар. 16,15.

20. Учећи их да све држе што сам вам заповиједао; и ево Ја сам с вама у све дане до свршетка вијека. Амин.

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО МАРКУ

Јован објављује долазак Исуса Христа. Исусово крштење и кушање. Исус проповиједа Јеванђеље, позива ученике и исцјељује болеснике.

1. Почетак Јеванђеља Исуса Христа Сина Божијега.

2. Као што стоји у *пророка: Ево Ја шаљем анђела својега пред лицем твојијем, који ће приправити пут твој пред тобом. *Мал. 3,1.

3. *Глас онога што виче у пустињи: Приправите пут Господњи, поравните стазе Његове. *Иса. 40,3.

4. Појави се Јован крстећи у пустињи, и проповиједајући крштење покајања за опроштење гријеха.

5. И излажаше к њему сва јудејска земља и Јерусалимљани; и крштаваше их све у ријеци Јордану, и исповиједаху гријехе своје.

6. А Јован бијаше обучен у камиљу длаку, и имаше појас кожан око себе; и јеђаше ˅скакавце и мед дивљи. ˃арба (3. Мој. 11,22)

7. И проповиједаше говорећи: Иде за мном Јачи од мене, пред ким ја нијесам достојан сагнути се и одријешити ремена на обући Његовој.

8. Ја вас крштавам водом, а Он ће вас крстити Духом Светијем.

9. И у то вријеме дође Исус из Назарета Галилејскога, и крсти Га Јован у Јордану,

10. И одмах излазећи из воде видје *небо гдје се отвори, и Дух као голуб сиђе на Њ. *Јован 1,32.

11. И *глас дође с Неба: Ти си Син Мој ˅љубазни који је по Мојој вољи. *Мат. 3,17. ˃љубљени

12. И одмах Дух изведе Га у *пустињу. *Мат. 4,1.

13. И би ондје у пустињи дана четрдесет, и куша Га сотона, и би са звјерињем, и *анђели служаху Му. *Мат. 4,11.

14. А пошто предадоше Јована, дође *Исус у Галилеју проповиједајући Јеванђеље о царству Божијему *Мат. 4,23.

15. И говорећи: Изиђе вријеме и приближи се *царство Божије; покајте се и вјерујте Јеванђеље. *Дан. 2,44.

16. И ходећи покрај мора видје *Симона, и Андрију брата његова гдје бацају мреже у море; јер бијаху рибари. *Мат. 4,18.

17. И рече им Исус: Хајдете за Мном, и учинићу вас ловцима људскијем.

18. И одмах оставивши мреже своје пођоше за Њим.

19. И отишавши мало оданде угледа *Јакова Зеведејева, и Јована брата његова, и они у лађи крпљаху мреже; *Мат. 4,21.

20. И одмах позва их; и оставивши оца својега Зеведеја у лађи с најамницима пођоше за Њим.

21. И дођоше у *Капернаум; и одмах у Суботу ушавши у ˅зборницу учаше. *Лука 4,31; Мат. 4,13. ˃синагогу

22. И дивљаху се науци Његовој; јер их учаше као Онај који власт има а не као књижевници.

23. И бијаше у зборници њиховој *човјек с духом нечистијем, и повика, *Мар. 5,2.

24. Говорећи: Прођи се, шта је Теби до нас, *Исусе †Назарећанине? Дошао си да нас погубиш? Знам Те ко си, ‡Светац Божиј. *Мар. 5,7. †Лука 4,34. ‡Псал. 16,10.

25. И запријети му Исус говорећи: Умукни, и изиђи из њега.

26. И стресе га дух нечисти, и повика иза гласа, и изиђе из њега.

27. И уплашише се сви тако да питаху један другога говорећи: Шта је ово, и каква је ово наука нова, да с власти и духовима нечистијем заповиједа, и слушају Га?

28. И отиде глас о Њему одмах по свој околини галилејској,

29. И одмах изишавши из зборнице дођоше у дом Симонов и Андријин с Јаковом и Јованом.

30. А ташта Симонова лежаше од грознице; и одмах казаше Му за њу.

31. И приступивши подиже је узевши је за руку и пусти је грозница одмах, и служаше им.

32. А кад би предвече, пошто *Сунце зађе, доношаху к Њему све †болеснике и бијесне. *Лука 4,40. †Дјела 5,16.

33. И сав град бијаше се сабрао к вратима.

34. И исцијели многе болеснике од различнијех болести, и *ђаволе многе истјера, и не дадијаше ђаволима да казују да Га познаваху. *Лука 4,41.

35. А ујутру врло рано уставши изиђе, и отиде насамо, и ондје се мољаше Богу.

36. И за Њим потрчаше Симон и који бијаху с Њим.

37. И нашавши Га рекоше Му: Траже Те сви.

38. И рече им: Хајдемо у оближња села и градове да и тамо проповиједам, јер сам Ја за то дошао.

39. И проповиједа по зборницама њиховијем по свој *Галилеји, и ђаволе изгони. *Мат. 4,23.

40. И дође к Њему губавац молећи Га и на кољенима клечећи пред Њим и рече Му: Ако хоћеш, можеш ме очистити.

41. А Исус смиловавши се пружи руку, и дохвативши га се рече му: Хоћу, очисти се.

42. И тек што му то рече, а губа отиде с њега, и оста чист.

43. И запријетивши му одмах отпусти га,

44. И рече му: Гледај да никоме ништа не кажеш, него иди те се покажи свештенику, и принеси за очишћење своје што је заповједио *Мојсије за свједочанство њима. *Лука 5,14.

45. А он изишавши поче много проповиједати и казивати шта је било тако да Исус не може јавно у град ући, него бијаше напољу у пустијем мјестима, и долажаху к Њему са свију страна.

Излечење одузетог. Исус позива Матеја. О посту. Тргање класова у Суботу.

2. И *уђе опет у Капернаум послије неколико дана; и чу се да је у кући. *Мат. 9,1; Лука 5,18. ИЗЛЕЧЕЊЕ

2. И одмах скупише се многи тако да не могаху ни пред вратима да се ᵊспрате; и казиваше им ријеч. ᵊсместе

3. И дођоше к Њему с узетијем кога ношаше четворо.

4. И не могући приближити се к Њему од народа открише кућу гдје Он бијаше, и прокопавши спустише одар на коме узети лежаше.

5. А Исус видјевши вјеру њихову рече узетоме: Синко! опраштају ти се гријеси твоји.

6. А ондје сјеђаху неки од књижевника и помишљаху у срцима својима:

7. Шта Овај тако хули на Бога? *Ко може опраштати гријехе осим једнога Бога? *Иса. 43,25.

8. И одмах разумјевши Исус духом својијем да они тако помишљају у себи, рече им: Што тако помишљате у срцима својијем?

9. Шта је лакше, рећи узетоме: Опраштају ти се гријеси? Или рећи: Устани и узми одар свој, и ходи?

10. Но да знате да власт има Син Човјечиј на земљи опраштати гријехе, рече узетоме:

11. Теби говорим: Устани и узми *одар свој, и иди дома. *Јован 5,9.

12. И уста одмах, и узевши одар изиђе пред свима тако да се сви дивљаху и хваљаху Бога говорећи: Нигда тога видјели нијесмо.

13. И изиђе опет к мору; и сав народ иђаше к Њему, и учаше их.

14. И пролазећи видје *Левија Алфејева гдје сједи на царини, и рече му: Хајде за Мном. И уставши отиде за Њим. *Лука 5,27.

15. И кад сјеђаше Исус за трпезом у кући његовој, и цариници и грјешници многи сјеђаху с Њим и с ученицима Његовијем: јер их бијаше много који иђаху за Њим.

16. А књижевници и фарисеји видјевши Га гдје једе с цариницима и с грјешницима говораху ученицима Његовијем: Зашто с цариницима и грјешницима једе и пије?

17. И чувши *Исус рече им: Не требају здрави љекара него †болесни. Ја нијесам дошао да дозовем праведнике но ‡грјешнике (на покајање). *Мат. 9,12. †Лука 5,31. ‡Лука 15,7.

18. И бијаху *ученици †Јованови и фарисејски који пошћаху; и дођоше и рекоше Му: Зашто ученици Јованови и фарисејски посте, а Твоји ученици не посте? *Мат. 9,14. †Лука 5,33.

19. И рече им Исус: Еда ли могу сватови постити, док је *женик с њима? Докле год имају са собом женика не могу постити. *Еф. 5,25; Јован 3,29.

20. Него ће доћи дани кад ће се отети од њих женик, и тада ће постити у оне дане.

21. И нико не пришива нове закрпе на стару хаљину; иначе ће одадријети нова закрпа од старога, и гора ће рупа бити.

22. И нико не љева нова вина у мјехове старе; иначе ново вино продре мјехове, и вино се пролије, и мјехови пропадну; него ново вино у нове мјехове љевати треба.

23. И догоди Му се да иђаше у *Суботу кроз усјеве, и †ученици Његови тргаху путем ‡класје. *Мат. 12,1. †Лука 6,1. ‡5.Мој. 23,25.

24. И фарисеји говораху Му: Гледај, зашто чине у Суботу што не ваља?

25. А Он рече им: Нијесте ли никад читали шта учини Давид кад му би до невоље и огладње с онима што бијаху с њим?

26. Како уђе у Божију кућу пред Авијатаром поглаваром свештеничкијем и *хљебове постављене поједе којијех не бијаше слободно никоме јести осим свештеника, и даде их онима који бијаху с њим? *2.Мој. 25,30.

27. И говораше им: Субота је начињена човјека ради, а није човјек Суботе ради.

28. Дакле је Господар Син Човјечиј и од *Суботе. *Мат. 12,8.

Исус исцјељује у Суботу суху руку, изгони нечисте духове. Избор Дванаесторице. Кажњава фарисеје што хуле на Духа Светога. Казује ко су Његови прави сродници.

ИЗЉЕЧЕЊЕ

3. И уђе опет у зборницу, и ондје бјеше *човјек са сухом руком. *Лука 6,6.

2. И мотраху за Њим неће ли га у Суботу исцијелити да Га окриве.

3. И рече човјеку са сухом руком: Стани на сриједу.

4. И рече им: Ваља ли у Суботу добро чинити или зло чинити? Душу одржати, или погубити? А они мучаху.

5. И погледавши на њих с гњевом од жалости што су им онако срца одрвенила рече човјеку: Пружи руку своју. И пружи; и поста рука здрава као и друга.

6. И изишавши фарисеји одмах учинише за Њега вијећу с иродовцима како би Га погубили.

7. А Исус отиде с ученицима својијем к мору; и многи народ из Галилеје иде за Њим и из Јудеје;

8. И из Јерусалима и из Идумеје и испреко Јордана и од Тира и Сидона мноштво велико чувши шта Он чини, дође к Њему.

9. И рече ученицима својијем да буде лађа у Њега готова због народа, да Му не досађује.

10. Јер многе исцијели, тако да наваљиваху на Њега који бијаху накажени болестима да Га се дотакну.

11. *И духови нечисти кад Га виђаху, припадаху к Њему и викаху говорећи: Ти си Син Божиј. *Лука 4,41.

12. И много им пријећаше да Га не прокажу.

13. И изиђоше на гору, и дозва које Он шћаше; и дођоше Му.

14. И постави Дванаесторицу да буду с Њим, и да их пошиље да проповиједају,

15. И да имају власт да исцјељују од болести, и да изгоне ђаволе:

16. (Првога) Симона, и надједе му име Петар;

17. И Јакова Зеведејева и Јована брата *Јаковљева, и надједе им имена Воанергес, које значи Синови громови; *Лука 9,54.

18. И *Андрију и Филипа и Вартоломија и Матеја и Тому и Јакова Алфејева и Тадију и Симона Кананита, *Дјела 1,13.

19. И Јуду Искариотскога, који Га и издаде.

20. И дођоше у кућу, и сабра се опет народ да не могаху ни хљеба јести.

21. И чувши то род Његов изиђоше да Га ухвате; јер говораху да је изван себе.

22. А књижевници који бијаху сишли из Јерусалима говораху: У Њему је *Веелзевул; и: Он помоћу кнеза †ђаволскога изгони ‡ђаволе. *Мат. 12,24. †Лука 11,15. ‡Мат. 9,34.

23. И дозвавши их говораше им у причама: Како може сотона сотону изгонити?

24. И ако се *царство само по себи раздијели, не може остати царство оно; *Лука 11,17.

25. И ако се дом сам по себи раздијели, не може остати дом онај;

26. И ако сотона устане сам на се и раздијели се, не може остати, него ће пропасти.

27. Нико не може покућство јакога, ушавши у кућу његову, отети ако најприје јакога не свеже: и онда ће кућу његову оплијенити.

28. Заиста вам кажем: Сви гријеси опростиће се синовима човјечијим, и хуљења на Бога, макар каква била:

29. А који похули на Духа Светога нема опроштења вавијек, него је крив вјечноме суду.

30. Јер говораху: У Њему је нечисти дух.

31. И дође мати Његова и *браћа Његова, и стојећи напољу послаше к Њему да Га зову. *Мат. 12,46.

32. И сјеђаше народ око Њега. И рекоше Му: Ето мати Твоја и *браћа Твоја и †сестре Твоје напољу питају за Те.
*Мат. 13,55. †Мар. 6,3.

33. И одговори им говорећи: Ко је мати Моја или браћа Моја?

34. И погледавши око Себе на народ који сјеђаше, рече: Ево мати Моја и *браћа Моја. *5.Мој. 33,9.

35. Јер ко изврши вољу Божију онај је брат Мој и сестра Моја и мати Моја.

Приче о царству Божијем.
Утишавање буре.

4. И опет поче учити код мора, и скупише се око Њега људи многи тако да мора ући у *лађу, и сједити на мору; а народ сав бијаше на земљи крај мора.
*Мар. 4,36.

2. И учаше их у причама много, и говораше им у науци својој:

3. Слушајте: Ево изиђе сијач да сије.

4. И кад сијаше догоди се да једно паде украј пута, и дођоше птице и позобаше га.

5. А друго паде на каменито мјесто гдје не бијаше много земље; и одмах изниче; јер не бијаше у дубину земље:

6. А кад обасја сунце, увену, и будући да немаше коријена, усахну.

7. И друго паде у трње; и нарасте трње и удави га, и не донесе рода.

8. И друго паде на земљу добру; и даваше род који напредоваше и растијаше и доношаше по тридесет и по шесет и по сто.

9. И рече: Ко има уши да чује нека чује.

10. А кад оста сам, запиташе Га који бијаху с Њим и са Дванаесторицом за ову причу.

11. И рече им: Вама је дано да знате тајне царства Божијега, а онима напољу све у причама бива;

12. Да очима гледају и да не виде, и да ушима слушају и да не разумију; да се како не обрате и да им се не опросте гријеси.

13. И рече им: Зар не разумијете ове приче? А како ћете све приче разумјети?

14. Сијач *ријеч сије. *Мат. 13,19.

15. А оно су крај пута, гдје се сије ријеч и кад је чују одмах дође сотона и отме ријеч посијану у срцима њиховијем.

16. Тако су и оно што се сије на каменитијем мјестима, који кад чују ријеч одмах је приме с радошћу;

17. Али немају коријена у себи, него су непостојани, па кад буде до невоље или их потјерају ријечи ради, одмах се саблазне.

18. А оно су што се у трњу сије који слушају ријеч,

19. Али бриге овога свијета и пријевара *богатства и остале сласти уђу и загуше ријеч, и без рода остане. *Псал. 52,7.

20. А оно су што се на доброј земљи сије који слушају ријеч и примају, и доносе род по тридесет и по шесет и по сто.

21. И говораше им: Еда ли се свијећа ужиже да се метне под суд или под *одар, а не да се на свијетњак метне? *Лука 8,16.

22. Јер нема ништа тајно што неће бити јавно; нити има што сакривено што неће изићи на видјело.

23. Ако има ко уши да чује нека чује.

24. И говораше им: Памтите што чујете: *Каквом мјером мјерите онаквом ће вам се мјерити и дометнуће се вама који слушате. *Мат. 7,2.

25. Јер ко има, даће му се; а који нема, узеће му се и оно што има.

26. И говораше им: Такво је *царство Божије као †човјек кад баци сјеме у земљу; *Мат. 3,2. †Мат. 13,24.

27. И спава и устаје ноћу и дању; и сјеме ниче и расте, да не зна он.

28. Јер земља сама од себе најприје донесе траву, потом клас, па онда испуни пшеницу у класу.

29. А кад сазри род, одмах пошље срп; јер наста жетва.

30. И говораше: Какво ћемо казати да је *царство Божије? или у каквој ћемо га причи исказати? *Лука 13,18.

31. Оно је као зрно *горушично које кад се посије у земљу мање је од свију сјемена на земљи; *Мат. 13,31.

32. А кад се посије, узрасте и буде веће од свега поврћа, и пусти гране велике да могу у његову хладу птице небеске живљети.

33. И таквијем многијем причама казиваше им ријеч колико могаху слушати.

34. А без прича не говораше им ни ријечи. А ученицима особито казиваше све.

35. И рече им онај дан увече: Хајдемо на ону страну.

36. И отпустивши народ узеше Га како бјеше у лађи; а и друге лађе бијаху с Њим.

37. И постаде велика олуја; и валови тако заљеваху у лађу да се већ напуни.

38. А Он на крми спаваше на узглављу; и пробудише Га, и рекоше Му: Учитељу, зар Ти не мариш што гинемо?

39. И уставши запријети вјетру, и рече мору: Ћути, престани. И утоли вјетар, и постаде тишина велика.

40. И рече им: Зашто сте тако страшљиви? Како немате вјере?

41. И уплашише се врло, и говораху један другоме: Ко је *Овај, дакле, да Га и вјетар и море слушају? *Лука 8,25.

Исусово чудо на човјеку с духом нечистијем. Чудо са женом која је боловала од течења крви и чудо са Јаировом кћери.

5. И дођоше преко мора у околину *гадаринску. *Лука 8,26.

ИЗЉЕЧЕЊЕ

2. И кад изиђе из лађе, одмах Га срете човјек с духом нечистијем,

3. Који живљаше у гробовима и нико га не могаше свезати ни веригама;

4. Јер је много пута био метнут у пута и у вериге, па је искидао вериге и пута изломио; и нико га не могаше укротити.

5. И једнако дан и ноћ бављаше се у гробовима и у горама вичући и бијући се камењем.

6. А кад видје Исуса издалека, потече и поклони Му се.

7. И повикавши иза гласа рече: Шта је Теби до мене, Исусе Сине Бога Вишњега? Заклињем Те Богом, не мучи ме.

8. Јер му говораше: Изиђи, душе нечисти, из човјека.

9. И питаше га: Како ти је име? И одговори му: Легион ми је име; јер нас је много.

10. И молише Га много да их не шаље из оне околине.

11. А ондје по бријегу пасијаше велики крд свиња.

12. И молише Га сви ђаволи говорећи: Пошљи нас у свиње да у њих уђемо.

13. И допусти им *Исус одмах. И изишавши духови нечисти уђоше у свиње; и навали крд с бријега у море; а бијаше их око двије хиљаде: И потопише се у мору. *Мат. 28,18.

14. А свињари побјегоше, и јавише у граду и по селима. И изиђоше људи да виде шта је било.

15. И дођоше к Исусу, и видјеше бијеснога у коме је био легион гдје сједи обучен и паметан; и уплашише се.

16. А они што су видјели казаше им шта би од бијеснога и од свиња.

17. И почеше Га молити да оде из њиховијех крајева.

18. И кад уђе у лађу, мољаше Га онај што је био бијесан да буде с Њим.

19. А Исус не даде му, већ му рече: Иди кући својој к својима и кажи им шта ти Господ учини, и како те помилова.

20. И отиде и поче приповиједати у Десет Градова шта му учини Исус; и сви се дивљаху.

21. И кад пријеђе Исус у *лађи опет на ону страну, скупи се народ многи око Њега; и бјеше крај мора. *Мат. 9,1.

22. И гле, дође један од *старјешина зборничкијех по имену Јаир; и видјевши Га паде пред ноге Његове. *Лука 8,41.

23. И мољаше Га врло говорећи: Кћи је моја на смрти; да дођеш и да метнеш на њу руке да оздрави и живи.

24. И пође с Њим; и за Њим иђаше народа много и ˀтуркаху Га. ˀгуркаху

25. И *жена некаква која је дванаест година боловала од течења крви, *3.Мој. 15,25.

26. И велику муку поднијела од многијех љекара, и потрошила све што је имала, и ништа јој нијесу помогли, него још горе начинили,

27. Кад је чула за Исуса, дође у народу састраг, и дотаче се хаљине Његове.

28. Јер говораше: Ако се само дотакнем хаљина Његовијех оздравићу.

29. И одмах пресахну извор крви њезине, и осјети у тијелу да оздрави од *болести. *2.Мој. 15,26.

30. И одмах *Исус осјети у Себи силу што изиђе из Њега, и обазревши се на народ рече: Ко се то дотаче Мојијех хаљина? *Лука 8,46.

31. И рекоше Му ученици Његови: Видиш народ гдје Те турка, па питаш: Ко се дотаче Мене?

32. И Он се обзираше да види ону која то учини.

33. А жена уплашивши се дрхташе, и знајући шта јој се догоди, дође и клече пред Њим, и каза Му сву истину.

34. А Он рече јој: *Кћери! вјера твоја поможе ти; иди с миром, и буди здрава од болести своје. *Лука 8,48.

35. Још Он говораше, а дођоше од *старјешине зборничкога говорећи: Кћи твоја умрије; шта већ трудиш Учитеља? *Лука 8,49.

36. А *Исус одмах чувши ријеч што рекоше рече старјешини: Не бој се, само вјеруј. *Јован 11,25.

37. И не даде за собом ићи никоме осим Петра и Јакова и Јована брата Јаковљева.

38. И дође у кућу старјешине зборничкога, и видје вреву и плач и јаук велики.

39. И ушавши рече им: Шта сте узаврели те плачете? Дјевојка није умрла, него спава.

40. И потсмијеваху Му се. А Он истјеравши све узе оца дјевојчина и матер и који бијаху с њим, и уђе гдје лежаше дјевојка.

41. И узевши дјевојку за руку рече јој: Талита куми, које значи: Дјевојко, теби говорим, устани.

42. И одмах уста дјевојка и хођаше; а бјеше од дванаест година. И зачудише се чудом великијем.

43. И запријети им врло да нико не дозна за то, и рече: Подајте јој нека једе.

Исус презрен у својој постојбини. Одашиљање Дванаесторице. Јован Крститељ погубљен. Нахрањено пет хиљада људи. Исус на мору. Исцјељивање болесника.

6. **И** изиђе оданде, и дође на своју постојбину; и за Њим идоше ученици Његови.

2. И кад дође Субота, поче учити у зборници. И многи који слушаху, дивљаху се говорећи: Откуд Овоме то? И каква Му је премудрост дана? И чудеса таква рукама Његовијем чине се?

3. Није ли ово дрводјеља, син Маријин, а брат Јаковљев и Јосијин и Јудин и Симонов? И нијесу ли сестре његове овдје међу нама? И саблажњаваху се о Њега.

4. А Исус рече им: Нигдје није пророк без части до на постојбини својој и у роду и у дому своме.

5. И не могаше ондје ниједнога чуда да учини, осим што мало болесника исцијели метнувши на њих руке.

6. И дивљаше се невјерству њиховоме. И иђаше по околнијем селима и учаше.

7. И дозва Дванаесторицу, и поче их слати два и два, и даваше им власт над духовима нечистијем.

8. И заповједи им да ништа не узимају на пут осим једнога штапа: Ни торбе ни хљеба ни новаца у појасу;

9. Него обувени у ˇопанке, и не облачити двију хаљина. ˇсандале

10. И рече им: Гдје уђете у дом ондје останите, док не изиђете оданде.

11. И ако вас ко не прими и не послуша вас, излазећи оданде отресите прах с ногу својијех за свједочанство њима. (Заиста вам кажем: Лакше ће бити Содому и Гомору у дан страшнога суда него граду ономе).

12. И отишавши проповиједаху да се треба кајати;

13. И ђаволе многе изгоњаху; и мазаху уљем многе болеснике; и исцјељиваху.

14. И зачу цар *Ирод за Исуса, јер Његово име бијаше се разгласило, и рече: Јован Крститељ из мртвијех уста, зато чини чудеса. *Лука 23,8.

15. Други говораху: То је *Илија. А други говораху: То је пророк или као који од пророка. *Мат. 16,14.

16. А кад чу Ирод, рече: То је *Јован кога сам ја посјекао, он уста из мртвијех. *Лука 3,19.

17. Јер овај Ирод посла те ухватише Јована, и свезавши баци га у тамницу због Иродијаде жене Филипа брата својега, јер се ожени њом.

18. Јер Јован говораше Ироду: Не можеш ти имати *жене брата својега. *3.Мој. 18,16.

19. А Иродијада расрди се на њега, и шћаше да га убије, али не могаше.

20. Јер се Ирод бојаше *Јована знајући га да је човјек праведан и свет, и чуваше га, и много којешта чињаше како му он рече, и радо га слушаше. *Мат. 21,26.

21. И догоди се дан згодан, кад Ирод на дан свога рођења даваше вечеру кнезовима својијем и војводама и старјешинама галилејскијем.

22. И ушавши кћи Иродијадина и игравши и угодивши Ироду и гостима његовијем, рече цар дјевојци: Ишти у мене шта год хоћеш, и даћу ти.

23. И закле јој се: Што год заиштеш у мене даћу ти, да би било и до по *царства мога. *Јест. 5,3.

24. А она изишавши рече матери својој: Шта ћу искати? А она рече: Главу Јована Крститеља.

25. И одмах ушавши брзо к цару заиска говорећи: Хоћу да ми даш сад на кругу главу Јована Крститеља.

26. И забрину се цар, али због клетве и гостију својијех не хтје јој одрећи.

27. И одмах посла цар џелата, и заповједи да донесе главу његову.

28. А он отишавши посијече га у тамници, и донесе главу његову на кругу, и даде дјевојци, а дјевојка даде је матери својој.

29. И чувши *ученици његови дођоше и узеше тијело његово, и метнуше га у гроб. *Мат. 14,12.

30. И скупише се *апостоли к Исусу, и јавише Му све и што учинише и шта људе научише. *Лука 9,10.

31. И рече им: Дођите ви сами насамо, и почините мало. Јер их бијаше много који долазе и одлазе, и не имаху кад ни јести.

32. *И отидоше на лађи у пусто мјесто сами. *Мат. 14,13.

33. И видјеше их људи кад иђаху, и познаше их многи, и пјешице из свију градова стјецаху се онамо, и престигоше их, и скупише се око Њега.

34. И изишавши Исус видје народ многи, и сажали Му се, јер бијаху као *овце без пастира; и поче их учити много. *Мат. 9,36.

35. И кад би већ пред ноћ, приступише к Њему *ученици Његови говорећи: Пусто је мјесто, а већ је доцкан; *Мат. 14,15.

36. Отпусти их нека иду у околна села и засеоке да купе себи хљеба; јер немају шта јести.

37. А Он одговарајући рече им: Подајте им ви нека једу. И рекоше Му: Већ ако да идемо да купимо за ˇдвјеста *гроша хљеба, и да им дамо да једу? ˇдинар = 4,55 г сребра *Јован 6,7.

38. А Он им рече: Колико *хљебова имате? Идите видите. И видјевши рекоше: Пет хљебова и двије рибе. *Мат. 14,17.

39. И заповједи им да их посаде све у гомиле по зеленој трави.

40. И посадише се у гомиле по сто и по педесет.

41. И узевши онијех пет хљебова и двије рибе погледа на небо, и *благослови, па преломи хљебове, и даде ученицима својијем да метну испред њих; и оне двије рибе раздијели свима. *1.Сам. 9,13.

42. И једоше сви, и наситише се.

43. И накупише комада дванаест котарица пунијех и од риба.

44. А бијаше онијех што су јели хљебове око пет хиљада људи.

45. И одмах натјера *ученике своје да уђу у †лађу и да иду напријед на ону страну у ›Витсаиду, док он отпусти народ.
*Мат. 14,22. †Јован 6,17. › Дом рибара

46. И отпустивши их отиде на гору да се помоли Богу.

47. И увече бијаше лађа насред мора, а Он сам на земљи.

48. И видје их гдје се мучаху веслајући: Јер им бијаше противан вјетар. И око ›четврте страже ноћне дође к њима идући по мору; и шћадијаше да их мимоиђе.
› по поноћи између 3 и 6

49. А они видјевши Га гдје иде по мору мишљаху да је утвара, и повикаше;

50. Јер Га сви видјеше и поплашише се. И одмах проговори с њима, и рече им: Не бојте се, Ја сам, не плашите се.

51. И уђе к њима у лађу, и утоли вјетар; и врло се уплашише, и дивљаху се.

52. Јер их не научише хљебови; јер се бијаше *срце њихово окаменило. *Мар. 3,5.

53. И прешавши дођоше у *земљу генисаретску; и стадоше украј. *Мат. 14,34.

54. И кад изиђоше из лађе, одмах Га познаше људи.

55. И оптрчавши сав онај крај почеше на одрима доносити болеснике гдје чујаху да је Он.

56. И куд год иђаше у села или у градове или у засеоке, на раскршћима метаху *болеснике и мољаху Га да се барем скута од хаљине Његове дотакну: И оздрављаху сви који Га се дотицаху. *Дјела 5,15.

О људскијем законима. Исус исцјељује кћер жене Хананејке, глуве и нијеме.

7. И скупише се око Њега *фарисеји и неки од књижевника који бијаху дошли из Јерусалима. *Мат. 15,1.

ЧИСТОЋА

2. И видјевши неке од ученика Његовијех да нечистијем, то јест неумивенијем, рукама једу хљеб, укорише их.

3. Јер фарисеји и сви Јевреји не једу док не умију руку до лаката, држећи се онога што им је остало од старијех;

4. И кад дођу с пазара, не једу док се не умију; и још много има што су примили те држе: перу чаше и жбанове и котлове и клупе.

5. А потом питаху Га фарисеји и књижевници: Зашто ученици Твоји не живе као што нам је остало од старијех, него једу хљеб неумивенијем рукама?

6. А Он одговарајући рече им: Добро је пророковао Исаија за вас лицемјере, као што је писано: *Ови људи уснама Ме поштују, а срце њихово далеко стоји од Мене. *Иса. 29,13.

7. Но залуду Ме поштују учећи наукама, заповијестима људскијем.

8. Јер остависте заповијести Божије, а држите обичаје људске, прање жбанова и чаша; и друга многа таква чините.

9. И рече им: Добро укидате заповијест Божију да свој обичај сачувате.

10. Јер Мојсије рече: *Поштуј оца својега и матер своју; и: †Који опсује оца или матер смрћу да умре. *2. Мој. 20,12; †2. Мој. 21,17.

11. А ви кажете: Ако рече човјек оцу или матери: ›Корван, то јест: Прилог је чим бих ти ја могао помоћи. › посвећено Богу

12. И тако не дате му ништа учинити оцу својему или матери својој,

13. Укидајући ријеч Божију својијем обичајем који сте поставили; и овако много којешта чините.

14. И дозвавши сав народ рече им: Послушајте Мене сви, и разумијте.

15. Ништа нема што би човјека могло опоганити да уђе споља у њега, него што излази из њега оно је што погани човјека.

16. Ако ко има уши да чује нека чује.

17. И кад дође од народа у кућу питаху Га ученици Његови за причу.

18. И рече им: Зар сте и ви тако неразумни? Не разумијете ли да што год у човјека споља улази не може га опоганити?

19. Јер му не улази у срце него у трбух; и излази напоље чистећи сва јела.

20. Још рече: Што излази из човјека оно погани човјека;

21. Јер изнутра из *срца људскога излазе мисли зле, †прељубе, блуд, убиства,

*1.Мој. 6,5. †Мат. 15,19.

22. Крађе, лакомства, пакости, злоће, лукавство, срамоте, зло око, хуљење на Бога, понос, безумље.

23. Сва ова зла изнутра излазе, и погане човјека.

24. И уставши оданде отиде у крајеве *тирске и сидонске, и ушавши у кућу шћадијаше да нико не чује за Њ; и не може се сакрити.

*Мат. 15,21.

25. Јер чувши за Њ жена што у њезиној кћери бијаше дух нечисти, дође и паде к ногама Његовима.

26. А жена та бијаше Гркиња родом Сирофеничанка, и мољаше Га да истјера ђавола из кћери њезине.

27. А *Исус рече јој: Стани да се најприје дјеца нахране; јер није право узети хљеб од дјеце и бацити псима.

*Мат. 10,5.

28. А она одговарајући рече Му: Да, Господе; али и пси под трпезом једу од мрва дјетињијех.

29. И рече јој: За ту ријеч иди; изиђе *ђаво из кћери твоје.

*1.Јов. 3,8.

30. И дошавши кући нађе да је ђаво изишао, и кћи лежаше на одру.

31. И опет изиђе *Исус из крајева тирскијех и сидонскијех и дође на море Галилејско у крајеве десетоградске.

*Мат. 15,29.

32. И доведоше к Њему глуха и мутава, и мољаху Га да метне на њ руку.

33. И узевши га из народа насамо метну прсте своје у уши његове, и пљунувши дохвати се језика његова;

34. И погледавши на *небо уздахну, и рече му: Ефата, то јест: Отвори се.

*Мар. 6,41.

35. И одмах му се отворише уши, и раздријеши се свеза језика његова, и говораше лијепо.

36. И запријети им да никоме не казују; али што им Он забрањиваше, они још већма разглашиваху.

37. И врло се дивљаху говорећи: Све добро чини; и глухе чини да чују и нијеме да говоре.

Нахрањено четири хиљаде људи. Тражење знака. Треба се чувати фарисеја и Ирода. Исцјељење слијепога. Петрова исповијест. Прво прорицање страдања.

8. У то вријеме, кад бијаше врло много народа и не имадијаху шта јести, дозва *Исус ученике своје и рече им:

*Мат. 15,32.

2. Жао ми је народа, јер већ три дана стоје код Мене и немају шта јести.

3. И ако их отпустим гладне кућама њиховијем, ослабиће на путу; јер су многи од њих дошли издалека.

4. И одговорише Му ученици Његови: Откуда ћемо узети хљеба овдје у пустињи да их нахранимо?

5. И запита их: Колико имате хљебова? А они казаше: Седам.

6. И заповједи народу да посједају по земљи; и узевши онијех седам хљебова и хвалу давши, преломи, и даде ученицима својијем да раздаду; и раздадоше народу.

7. И имаху мало рибица; и њих благословивши рече да и њих раздаду.

8. И једоше, и наситише се, и накупише комада што претече седам котарица.

9. А онијех што су јели бијаше око четири хиљаде. И отпусти их.

10. И одмах уђе у *лађу с ученицима својијем, и дође у околине далманутске.

*Мат. 15,39.

11. И изиђоше *фарисеји, и почеше се препирати с Њим, и кушајући Га искаху од њега знак с Неба.

*Мат. 12,38.

12. И уздахнувши духом својијем рече: Зашто род овај знак тражи? Заиста вам кажем: Неће се дати роду овоме знак.

13. И оставивши их уђе опет у лађу, и отиде на ону страну.

14. И заборавише *ученици Његови узети хљеба, и немаху са собом у лађи до један хљеб. *Мат. 16,5.

15. И заповиједаше им говорећи: Гледајте, чувајте се квасца *фарисејскога и квасца Иродова. *Мат. 16,11.

16. И мишљаху, један другоме говорећи: То је што хљеба немамо.

17. И разумјевши *Исус рече им: Шта мислите што хљеба немате? Зар још не осјећате, нити разумијете? Зар је још окамењено †срце ваше? *Мат. 16,8. †Иса. 63,17.

18. Очи имате и не видите? Уши имате и не чујете? И не памтите ли

19. Кад Ја пет *хљебова преломих на пет хиљада, колико †котарица пунијех комада накуписте? Рекоше му: Дванаест. *Јован 6,13. †Мат. 14,20.

20. А кад седам на четири хиљаде, колико пунијех *котарица накуписте комада? А они рекоше: седам. *Мат. 15,37.

21. И рече им: Како не разумијете?

22. И дође у Витсаиду; и доведоше к Њему слијепа, и мољаху Га да га се дотакне.

23. И узевши за руку слијепога изведе га напоље из села, и пљунувши му у очи метну руке на њ, и запита га види ли што.

24. И погледавши рече: Видим људе гдје иду као дрва.

25. И потом опет метну му руке на очи, и рече му да погледа: И исцијели се, и виђе све лијепо.

26. И посла га кући његовој говорећи: Не улази у село, нити казуј коме у селу.

27. И изиђе *Исус и †ученици Његови у села око Ћесарије Филипове; и путем питаше ученике своје говорећи им: Ко говоре људи да сам Ја? *Мат. 16,13. †Лука 9,18.

28. А они одговорише: *Јован Крститељ; други: Илија; а други: Који од пророка. *Мат. 14,2.

29. А Он им рече: А ви шта мислите ко сам Ја? А *Петар одговарајући рече Му: Ти си †Христос. *Мат. 16,16. †Јован 1,41.

30. И запријети им да ником не казују за Њега.

31. И поче их учити да Сину Човјечијему ваља много пострадати, и да ће Га окривити *старјешине и главари свештенички и књижевници, и да ће Га убити, и трећи дан да ће устати. *Лука 9,22.

32. И говораше о том не устручавајући се. И Петар узе Га и поче Га одвраћати.

33. А Он обрнувши се и погледавши на ученике своје запријети Петру говорећи: Иди од мене сотоно; јер ти не мислиш што је Божије него што је људско.

34. И дозвавши народ с *ученицима својима рече им: Ко хоће за Мном да иде нека се одрече себе и узме крст свој, и за Мном иде. *Мат. 16,24.

35. Јер ко хоће *душу своју да сачува, изгубиће је; а ко изгуби душу своју Мене ради и †Јеванђеља онај ће је сачувати. *Мат. 10,39. †1.Кор. 9,23.

36. Јер каква је корист човјеку ако задобије сав свијет, а души својој науди?

37. Или какав ће откуп дати човјек за ˅душу своју? ˃живот

38. Јер ко се *постиди Мене и Мојијех ријечи у роду овоме прељуботворноме и грјешном, и Син ће се Човјечиј постидјети њега кад дође у слави Оца својега с †анђелима светима. *Лука 9,26. †Лука 12,9.

Христово преображење. Исцјељење човјека с духом нечистијем. Друго прорицање страдања. Борба за првенство. Понижени ће се узвисити. Треба се чувати саблазни.

9. И рече им: Заиста вам кажем: Имају неки међу овима што стоје овдје који неће окусити смрти док не виде *царство Божије да дође у сили. *Мат. 16,28.

2. И послије шест дана узе Исус Петра и Јакова и Јована и изведе их на гору високу саме; и преобрази се пред њима.

3. И хаљине Његове постадоше сјајне и врло бијеле као снијег, као што не може бјелиља убијелити на земљи.

4. И указа им се Илија с Мојсијем гдје се разговараху с Исусом.

5. И Петар одговарајући рече Исусу: Рави, добро нам је овдје бити; и да начи-

нимо три сјенице: Теби једну и Мојсију једну и Илији једну.

6. Јер не знадијаше шта говори; јер бијаху врло уплашени.

7. И постаде облак те их заклони; и дође глас из облака говорећи: Ово је Син Мој љубазни; Њега послушајте.

8. И уједанпут погледавши никога не видјеше осим Исуса сама са собом.

9. А кад силажаху с горе запријети им да ником не казују шта су видјели, док Син Човјечиј не устане из мртвијех.

10. И *ријеч задржаше у себи питајући један другога: Шта то значи устати из мртвијех? *Дан. 7,28.

11. И питаху Га говорећи: Како говоре књижевници да *Илија треба најприје да дође? *Мал. 4,5.

12. А Он одговарајући рече им: *Илија ће доћи најприје, и уредити све; али и Син Човјечиј треба да много пострада и да се понизи, као што је писано. *Мат. 17,11.

13. Али вам кажем да је и *Илија дошао и учинише с њим шта хтједоше као што је писано за њега. *Мат. 11,14.

14. И дошавши к ученицима својијем видје народ многи око њих и књижевнике гдје се препиру с њима.

15. И одмах видјевши Га сав народ уплаши се и притрчавши поздрављаху Га.

16. И упита књижевнике: Шта се препирете с њима?

17. И одговарајући један од народа рече: *Учитељу, доведох к Теби сина својега у коме је дух нијем. *Лука 9,38.

18. И сваки пут кад га ухвати ломи га, и пјену баца и шкргуће зубима; и суши се. И рекох ученицима Твојијем да га истјерају; и не могоше.

19. А Он одговарајући му рече: О роде невјерни, докле ћу с вама бити, докле ћу вас трпљети? Доведите га к Мени.

20. И доведоше га к Њему; и кад га видје одмах га дух *стаде ломити; и паднувши на земљу ваљаше се бацајући пјену. *Лука 9,42.

21. И упита оца његова: Колико има времена како му се то догодило? А он рече: Из дјетињства.

22. И много пута баца га у ватру и у воду да га погуби; него ако што можеш помози нам, смилуј се на нас.

23. А *Исус рече му: Ако можеш вјеровати: Све је могуће ономе који вјерује. *Мат. 17,20.

24. И одмах повикавши отац дјетињи (са сузама) говораше: Вјерујем, Господе, помози мојему невјерју.

25. А *Исус видећи да се стјече народ запријети духу нечистоме говорећи му: †Душе нијеми и глухи! Ја ти заповиједам, изиђи из њега и више не улази у њега. *Мар. 1,25. †Мар. 5,8.

26. И повикавши и изломивши га врло изиђе; и учини се као мртав тако да многи говораху: Умрије.

27. А Исус узевши га за руку подиже га; и уста.

28. И кад уђе у кућу питаху га *ученици Његови насамо: Зашто га ми не могосмо истјерати? *Мат. 17,19.

29. И рече им: Овај се род ничим не може истјерати до молитвом и постом.

30. И изишавши оданде иђаху кроз Галилеју; и не шћадијаше да ко дозна,

31. Јер учаше ученике своје, и говораше им да ће се Син Човјечиј предати у руке људске, и убиће Га, и пошто Га убију устаће трећи дан.

32. А они не разумијеваху ријечи, и не смедијаху да Га запитају.

33. И дође у Капернаум, и кад бјеше у кући запита их: Шта се препирасте путем међу собом?

34. А они →мучаху; јер се путем препираше међу собом ко је највећи. →ћутаху

35. И сједавши дозва Дванаесторицу и рече им: Који хоће да буде први нека буде од свију најзадњи и свима слуга.

36. И узевши дијете метну га међу њих и загрливши га рече им:

37. Ко једно овакво дијете прими у име Моје, Мене прима; а ко Мене прими, не прима Мене него Онога који је Мене послао.

38. Одговори Му Јован говорећи: Учитељу, видјесмо једнога гдје именом Твоји-

КО ЈЕ НАЈВЕЋИ

јем изгони ђаволе који не иде за нама: И забранисмо му, јер не иде за нама.

39. А Исус рече: Не браните му; јер нема никога који би именом Мојијем чудо чинио да може брзо зло говорити за Мном.

40. Јер ко није против вас с вама је.

41. Јер ко вас напоји *чашом воде у име Моје, зато што сте Христови, заиста вам кажем: Неће му пропасти плата. *Мат. 10,42.

42. А који саблазни једнога од овијех *малијех који вјерују у Мене, боље би му било да се објеси камен воденични о врату његову и да се баци у море. *Мат. 18,6.

43. И ако те рука твоја саблажњава, отсијеци је: Боље ти је без руке у живот ући, неголи с обје руке ући у ➔пакао, у огањ вјечни, ➔гехену

44. (Гдје црв њихов не умире, и огањ се не гаси).

45. И ако те нога твоја саблажњава, отсијеци је: Боље ти је ући у живот хрому, неголи с двије ноге да те баце у *пакао, у огањ вјечни, *гехену

46. Гдје црв њихов не умире, и огањ се не гаси.

47. Ако те и око твоје саблажњава, ископај га: Боље ти је с једнијем оком ући у царство Божије, неголи с два ока да те баце у пакао огњени,

48. Гдје *црв њихов не умире, и огањ се не гаси. *Иса. 66,24.

49. Јер ће се сваки огњем посолити, и свака ће се *жртва сољу посолити. *Језек. 43,24.

50. Добра је со; али ако со буде неслана, чим ће се осолити? Имајте со у себи, и мир имајте међу собом.

О разводу брака. Христос благосиља дјецу. Богати младић. Треће прорицање о страдању. Синови Зеведејеви. Вартимеј.

10. И уставши оданде дође у околине *јудејске преко †Јордана, и стече се опет народ к Њему; и као што обичај имаше, опет их учаше. *Мат. 19,1. †Јован 10,40.

2. И приступивши фарисеји упиташе кушајући Га: Може ли човјек пустити жену?

3. А Он одговарајући рече им: Шта вам заповиједа Мојсије?

4. А они рекоше: Мојсије допусти да јој се да распусна књига и да се пусти.

5. И одговарајући Исус рече им: По тврђи вашега срца написа вам он заповијест ову.

6. А у почетку стварања *мужа и жену створио их је Бог. *1. Мој. 1,27.

7. Зато остави човјек оца својега и матер и прилијепи се к жени својој,

8. И буду двоје једно тијело. Тако нијесу више двоје него једно тијело.

9. А што је Бог саставио човјек да не раставља.

10. И у кући опет запиташе Га за то ученици Његови.

11. И рече им: Који пусти *жену и ожени се другом, чини †прељубу са њом. *Мат. 5,32. †Мат. 19,9.

12. И ако жена остави мужа својега и пође за другога, чини прељубу.

13. И доношаху к Њему *дјецу да их се дотакне; а †ученици брањаху онима што их доношаху. *Мат. 19,13. †Лука 18,15.

14. А *Исус видјевши расрди се и рече им: Пустите †дјецу нека долазе к Мени, и не браните им; јер је таквијех ‡царство Божије. *Мат. 19,14. †Лука 18,16. ‡Мат. 18,4.

15. Заиста вам кажем: Који не прими *царства Божијега као дијете, неће ући у њега. *Мат. 18,3.

16. И загрливши их метну на њих руке те их благослови.

17. И кад изиђе на пут, притрча неко, и клекнувши на кољена пред Њим питаше га: *Учитељу †благи, шта ми треба чинити да добијем живот вјечни? *Мат. 19,16. †Лука 18,18.

18. А Исус рече му: Што ме зовеш благијем? Нико није благ осим једнога Бога.

19. Заповијести знаш: Не чини прељубе; не убиј; не укради; не свједочи лажно; не чини неправде никоме; поштуј оца својега и матер.

20. А он одговарајући рече Му: Учитељу, све сам ово сачувао од младости своје.

21. А Исус погледавши на њ, омиље Му, и рече му: Још ти једно недостаје: Иди про-

ЉУБАВ

дај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш *благо на небу; и дођи те хајде за Мном узевши крст. *Мат. 6,19.

22. А он поста зловољан од ове ријечи, и отиде жалостан; јер бијаше врло богат.

23. И погледавши *Исус рече ученицима својима: Како је тешко богатима ући у †Царство небеско! *Мат. 19,23. †Лука 18,24.

24. А ученици се уплашише од ријечи Његовијех. А Исус опет одговарајући рече им: *Дјецо, како је тешко онима који се уздају у своје †богатство ући у царство Божије! *Псал. 17,14. †Псал. 52,7.

25. Лакше је камили проћи кроз иглене уши неголи богатоме ући у царство Божије.

26. А они се врло дивљаху говорећи у себи: Ко се, дакле, може спасти?

27. А *Исус погледавши на њих рече: Људима је немогуће, али није Богу; јер је све могуће Богу. *Мат. 19,26.

28. А *Петар Му поче говорити: Ето ми смо оставили све, и за Тобом идемо. *Мат. 19,27.

29. А Исус одговарајући рече: Заиста вам кажем: Нема никога који је оставио кућу, или браћу, или сестре, или оца, или матер, или жену, или дјецу, или земљу, Мене ради и Јеванђеља ради,

30. А да неће примити сад у ово вријеме сто пута онолико кућа, и браће, и сестара, и отаца, и матера, и дјеце, и земље, у прогоњењу, а на ономе свијету живот вјечни.

31. Али ће многи први бити посљедњи, и посљедњи први.

32. А кад иђаху путем у *Јерусалим, Исус иђаше пред њима, а они се чуђаху, и за Њим иђаху са страхом. И узевши опет Дванаесторицу поче им казивати шта ће бити од Њега: *Мат. 20,17.

33. Ево идемо у Јерусалим, и Син Човјечији предаће се главарима свештеничкијем и књижевницима и осудиће Га на смрт, и предаће га незнабошцима;

34. И наругаће Му се, и биће Га, и попљуваће Га, и убиће Га, и трећи дан устаће.

35. И пред Њега дођоше Јаков и Јован, синови Зеведејеви, говорећи: Учитељу, хоћемо да нам учиниш за што ћемо Те молити.

36. А Он рече: Шта хоћете да вам учиним?

37. А они Му рекоше: Дај нам да сједнемо један с десне стране Теби а други с лијеве, у слави Твојој.

38. А Исус им рече: Не знате шта иштете; можете ли пити чашу коју Ја пијем, и крстити се крштењем којијем се Ја крстим?

39. А они Му рекоше: Можемо. А Исус рече им: Чашу, дакле, коју Ја пијем испићете; и крштењем којијем се Ја крстим крстићете се;

40. Али да сједнете с десне стране Мени и с лијеве, не могу Ја дати него којима је уготовљено.

41. И чувши то десеторица почеше се срдити на Јакова и на Јована.

42. А Исус дозвавши их рече им: Знате да кнезови народни владају народом и поглавари његови управљају њим.

43. Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде већи међу вама, да вам служи.

44. И који хоће први међу вама да буде, да буде свима слуга.

45. Јер Син Човјечиј није дошао да Му служе него да служи, и да да *душу своју у откуп за многе. *Иса. 53,10.

46. И дођоше у Јерихон. И кад излажаше из *Јерихона, Он и ученици Његови и народ многи, син Тимејев Вартимеј слијепи сјеђаше крај пута и прошаше. *Мат. 20,29.

47. И чувши да је то *Исус Назарећанин стаде викати и говорити: Сине Давидов Исусе, помилуј ме! *Откр. 22,16.

48. И пријећаху му многи да ућути, а он још већма викаше: Сине Давидов, помилуј ме!

49. И ставши Исус рече да га зовну. И зовнуше слијепца говорећи му: Не бој се; устани, зове те.

50. А он збацивши са себе хаљине своје устаде, и дође к Исусу.

51. И одговарајући рече му Исус: Шта ћеш да ти учиним? А слијепи рече му: Равуни, да прогледам.

52. А Исус рече му: Иди, вјера твоја поможе ти. И одмах прогледа, и отиде путем за Исусом.

Исус улази у Јерусалим, проклиње смокву, чисти Храм, препоручује вјеру, молитву и праштање. Брани своју власт.

11. И кад се приближи к *Јерусалиму, к †Витфаги и Витанији, код горе Маслинске, посла двојицу од ученика својијех *Дјела 1,12; Мат. 21,1. †Лука 19,29.

2. И рече им: Идите у село што је према вама, и одмах како уђете у њега наћи ћете магаре привезано, на које нико од људи није усједао; одријешите га и доведите.

3. И ако вам ко рече: Шта то чините? кажите: Треба Господу; и одмах ће га послати амо.

4. А они отидоше, и нађоше магаре привезано код врата напољу на раскршћу, и одријешише га.

5. И неки од онијех што стајаху ондје рекоше им: Зашто дријешите магаре?

6. А они рекоше им као што им заповједи Исус; и оставише их.

7. И доведоше магаре к Исусу, и метнуше на њ хаљине своје; и усједе на њ.

8. А многи простријеше хаљине своје по путу; а једни резаху грање од дрвета, и простираху по путу.

9. А који иђаху пред Њим и за Њим, викаху говорећи: ➘Осана, благословен који иде у име Господње! ➚спаси нас

10. Благословено царство оца нашега Давида које иде у име *Господње! †Осана на висини! *Лука 13,35. †Псал. 118,26.

11. И уђе *Исус у Јерусалим, и у цркву; и промотривши све, кад би увече, изиђе у Витанију с Дванаесторицом. *Мат. 21,12.

12. И сјутрадан кад изиђоше из Витаније, огладње.

13. И видјевши издалека смокву с лишћем дође не би ли што нашао на њој; и дошавши к њој ништа не нађе осим лишћа; јер још не бјеше вријеме смоквама.

14. И одговарајући Исус рече јој: Да отсад од тебе нико не једе рода довијека. И слушаху ученици Његови.

15. И дођоше опет у Јерусалим; и ушавши Исус у *цркву стаде изгонити оне који продаваху и куповаху по цркви; и испремета ➘трпезе онијех што мијењаху новце, и клупе онијех што продаваху голубове. *Лука 19,45. ➚столове

16. И не дадијаше да ко пронесе суда кроз цркву.

17. И учаше говорећи им: Није ли писано: Дом Мој нека се зове дом *молитве свима народима? А ви начинисте од њега хајдучку †пећину. *Иса. 56,7. †Јер. 7,11.

18. И чуше књижевници и главари *свештенички, и тражаху како би Га погубили; јер Га се бојаху; јер се сав народ чуђаше науци Његовој. *Мат. 21,45.

19. И кад би увече изиђе напоље из града.

20. И ујутру пролазећи видјеше *смокву гдје се посушила из коријена. *Мат. 21,19.

СИЛА

21. И опоменувши се Петар рече Му: Рави, гле, смоква што си је проклео посушила се.

22. И одговарајући Исус рече им:

23. Имајте вјеру Божију; јер вам заиста кажем: Ако ко рече гори овој: Дигни се и баци се у море, и не посумња у срцу своjему, него узвјерује да ће бити као што говори: Биће му што год рече.

24. Зато вам кажем: Све што иштете у својој *молитви вјерујте да ћете примити; и биће вам. *Мат. 21,22.

25. И кад стојите на молитви, праштајте ако што имате на кога: Да и Отац ваш, који је на Небесима, опрости вама погрјешке ваше.

26. Ако ли пак ви не опраштате, ни Отац ваш који је на Небесима неће опростити вама погрјешака вашијех.

27. И дођоше опет у Јерусалим; и кад хођаше по *цркви дођоше к Њему главари †свештенички и књижевници и старјешине, *Мат. 21,23. †Лука 20,1.

28. И рекоше му: Каквом власти то чиниш? И ко Ти даде власт ту, да то чиниш?

29. А Исус одговарајући рече им: И Ја ћу вас да упитам једну ријеч, и одговорите Ми; па ћу вам казати каквом власти ово чиним.

30. Крштење Јованово или би с Неба или од људи? Одговорите Ми.

31. И мишљаху у себи говорећи: Ако речемо: с Неба; рећи ће: Зашто му, дакле, не вјеровасте?

32. Ако ли речемо: Од људи; бојимо се народа; јер сви мишљаху за *Јована да заиста пророк бјеше. *Мар. 6,20.

33. И одговарајући рекоше Исусу: Не знамо. И Исус одговарајући рече њима: Ни Ја вама нећу казати каквом власти ово чиним.

Прича о виноградарима. Питање о давању пореза, о васкрсењу мртвијех и о највећој заповијести. Давидов Син и Господ. Треба се чувати књижевника! Удовичина лепта.

12. И поче им говорити у причама: Посади *човјек †виноград, и огради плотом, и ископа пивницу, и начини кулу, и даде га виноградарима, па отиде. *Мат. 21,33. †Пјес. 8,11.

2. И кад дође вријеме, посла к виноградарима слугу да прими од виноградара од рода виноградскога.

3. А они ухвативши слугу избише га, и послаше празна.

4. И опет посла к њима другога слугу; и онога бише камењем и разбише му главу, и послаше га срамотна.

5. И опет посла другога; и онога убише; и многе друге, једне избише а једне побише.

6. Још, дакле, имаше јединога својега милог сина, посла и њега најпослије к њима говорећи: Постидјеће се сина мојега.

7. А виноградари рекоше у себи: Ово је насљедник, ходите да га убијемо, и нама ће остати очевина његова.

8. И ухватише га, и убише, и избацише га напоље из винограда.

9. Шта ће, дакле, учинити господар од винограда? Доћи ће и погубиће виноградаре, и даће виноград другима.

10. Зар нијесте читали у Писму ово: Камен који одбацише зидари, онај *поста глава од угла; *Псал. 118,22.

11. То би од Господа и дивно је у нашијем очима?

12. И гледаху да Га ухвате, али се побојаше народа; јер разумјеше да за њих говори причу; и оставивши Га отидоше.

13. И послаше к Њему неке од *фарисеја и иродоваца да би Га ухватили у ријечи. *Мат. 22,15.

14. А они дошавши рекоше Му: *Учитељу, знамо да си истинит, и да не мариш ни за кога; јер не гледаш ко је ко, него заиста путу Божијему учиш; треба ли ћесару давати ↘харач или не? Хоћемо ли дати или да не дамо? *Лука 20,21. ↗порез

15. А Он знајући њихово лицемјерје рече им: Што ме кушате? Донесите ми ↘новац да видим. ↗Тиберијев порески динар 4,55 г сребра

16. А они донесоше. И рече им: Чији је образ овај и натпис? А они Му рекоше: Ћесарев.

17. И одговарајући Исус рече им: Подајте ћесарево ћесару, и Божије Богу. И ↘чудише Му се. ↗задивише

18. И дођоше к Њему *садукеји који кажу да нема †васкрсенија, и запиташе Га говорећи: *Мат. 22,23. †Лука 20,27.

19. Учитељу, Мојсије нам написа: Ако коме брат умре и остави *жену а †дјеце не остави, да брат његов узме жену његову и да подигне потомство брату својему. *1.Мој. 38,8. †5.Мој. 25,5.

20. Седам браће бијеше: И први узе жену, и умрије без порода.

21. И други узе је, и умрије, и ни он не остави порода; тако и трећи.

22. И узеше је седморица, и не оставише порода. А послије свију умрије и жена.

23. О васкрсенију, дакле, кад устану кога ће од њих бити жена? јер је за седморицом била.

24. И одговарајући Исус рече им: Зато ли се ви варате што не знате Писма ни силе Божије?

25. Јер кад из мртвијех устану, нити ће се женити ни удавати, него су као *анђели на небесима. *Мат. 22,30.

26. А за мртве да устају нијесте ли читали у књигама Мојсијевијем како му рече Бог код купине говорећи: Ја сам Бог *Авраамов, и Бог †Исаков, и Бог Јаковљев? *Мат. 22,32. †2.Мој. 3,6.

27. Није Бог Бог мртвијех, него Бог живијех. Ви се, дакле, врло варате.

28. И приступи један од књижевника који их слушаше како се препиру, и видје да им добро одговара, и запита га: Која је прва заповијест од свију?

29. А *Исус одговори му: Прва је заповијест од свију: Чуј Израиљу, †Господ је Бог наш Господ једини; *Мар. 12,29. †5.Мој. 6,4.

30. И љуби Господа Бога својега свијем срцем својијем и свом душом својом и свијем умом својијем и свом снагом својом. Ово је прва заповијест.

31. И друга је као и ова: Љуби *ближњега својега као самога себе. Друге заповијести веће од овијех нема. *3.Мој. 19,18.

32. И рече Му књижевник: Добро, Учитељу! право си казао да је један Бог, и нема другога осим Њега;

33. И љубити Га свијем срцем и свијем разумом и свом душом и свом снагом, и љубити ближњега као самога себе, веће је од свију жртава и прилога.

34. А Исус видјевши како паметно одговори рече му: Нијеси далеко од царства Божијега. И нико више не смијаше да Га запита.

35. И одговори *Исус и рече учећи у цркви: Како говоре књижевници да је †Христос Син Давидов? *Мат. 22,41. †Лука 20,41.

36. Јер сам Давид каза Духом Светијем: Рече *Господ Господу мојему: сједи Мени с десне стране, док положим непријатеље Твоје за подножје ногама Твојима. *Псал. 110,1.

37. Сам, дакле, Давид назива га Господом, и откуда му је син? И многи народ слушаше Га с радошћу.

38. И говораше им у науци својој: Чувајте се књижевника који иду у дугачкијем хаљинама, и траже да им се клања по улицама,

39. И првијех мјеста по зборницама, и зачеља на гозбама.

40. Ови што једу куће удовичке, и лажно се моле Богу дуго, биће још већма осуђени.

41. И сједавши Исус према Божијој хазни гледаше како народ меће новце у Божију ⌄хазну. И многи *богати метаху много.

→ризницу *Лука 21,1.

42. И дошавши једна сиромашна удовица метну двије ⌄лепте, које чине један кодрант. →новац најмање вредности

43. И дозвавши ученике своје рече им: Заиста вам кажем: Ова сиромашна удовица метну више од свију који мећу у Божију хазну.

44. Јер сви метнуше од сувишка својега; а она од сиротиње своје метну све што имаше, сву храну своју.

Исусов говор о разорењу Јерусалима и о својој будућој слави. Савјети и опомене, особито о стражењу.

13. И кад излажаше из *цркве рече му један од ученика његовијех: Учитељу, гле какво је камење, и каква грађевина! *Мат. 24,1.

2. И одговарајући Исус рече му: Видиш ли ове велике грађевине? Ни камен на камену неће овдје остати који се неће разметнути.

3. И кад сјеђаше на гори Маслинској према цркви, питаху га сама Петар и Јаков и Јован и Андрија:

4. Кажи нам кад ће то бити? И какав ће знак бити кад ће се то све свршити?

5. А Исус одговарајући им поче говорити: Чувајте се да вас ко не превари.

6. Јер ће многи доћи у Моје име говорећи: Ја сам; и многе ће преварити.

7. А кад чујете ратове и гласове о ратовима, не плашите се; јер треба да то буде; али то још није посљедак.

8. Устаће народ на народ и царство на царство; и земља ће се трести по свијету; и биће глади (и буне). То је почетак страдању.

9. А ви се чувајте; јер ће вас предавати у судове и по зборницама биће вас, и пред краљеве и цареве изводиће вас Мене ради за свједочанство њима.

10. И у свима народима треба да се најприје проповједи *Јеванђеље. *Мат. 24,14.

11. А кад вас поведу да предају, не брините се унапријед шта ћете говорити, нити мислите; него што вам се да у онај час оно говорите; јер ви нећете говорити него Дух Свети.

12. А предаће брат брата на *смрт и отац сина, и устаће дјеца на родитеље и побиће их. *Мат. 10,21.

13. И сви ће омрзнути на вас имена Мојега ради. Али који претрпи до краја благо њему.

14. А кад видите ⌄мрзост опушћења, за коју говори *пророк Данило, да стоји гдје не треба, који чита да разумије: тада који буду у †Јудеји нека бјеже у горе;

→страхоту опустошења *Мат. 24,15. †Лука 21,21.

15. И који буде на крову да не силази у кућу, нити да улази да узме што из куће своје;

16. И који буде у пољу да се не враћа натраг да узме хаљину своју.

17. Али тешко труднима и дојилицама у те дане!

18. Него се молите Богу да не буде бјежан ваша у зиму.

19. Јер ће у дане те бити невоља каква није била од почетка стварања које је Бог створио досад, и неће ни бити.

20. И да Господ не скрати дане нико не би остао; али ради изабранијех, које изабра, скратио је дане.

21. Тада ако вам ко рече: Ево овдје је Христос; или: Ено ондје; не вјерујте.

22. Јер ће изићи лажни *христоси и лажни пророци, и показаће знаке и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и изабране.

*Мат. 24,24.

23. Али ви се чувајте: Ето вам све казах унапријед.

24. Али у те дане, послије те невоље, *Сунце ће помрчати, и Мјесец своју свјетлост изгубити. *Лука 21,25.

25. И звијезде ће спадати с неба и силе небеске покренути се.

26. И тада ће угледати Сина Човјечијега гдје иде на облацима са силом и славом великом.

27. И тада ће послати анђеле своје и сабраће изабране своје од четири вјетра, од краја земље до краја неба.

28. А од смокве научите се причи: Кад се већ њезина грана помлади и стане листати, знате да је близу љето.

29. Тако и ви кад видите ово да се збива, знајте да је близу код врата.

30. Заиста вам кажем да овај нараштај неће проћи, док се ово све не збуде.

31. Небо и *земља проћи ће, али ријечи Моје неће проћи. *Иса. 51,6.

32. А о дану томе или о часу нико не зна, ни анђели који су на Небесима, ни Син, до Отац.

33. Пазите, стражите и молите се Богу; јер не знате кад ће вријеме настати.

34. Као што *човјек одлазећи остави кућу своју, и да слугама својима власт, и свакоме свој посао; и вратару заповједи да стражи. *Мат. 25,14.

35. Стражите, дакле, јер не знате кад ће доћи господар од куће, или увече или у поноћи или у пијетле или ујутру;

36. Да не дође изненада и да вас не нађе а ви спавате.

37. А што вам кажем, свима кажем: Стражите.

Христово помазање у Витанији. Пасхално јагње. Тајна вечера. Борба у Гетсиманији. Хватање. Саслушавање, заповијест и страдање пред Кајафом. Петрово одрицање и кајање.

14. Бијаху пак још два дана до *Пасхе и до дана пријеснијех хљебова; и тражаху главари †свештенички и књижевници како би Га из пријеваре ухватили и убили. *Мат. 26,2. †Јован 11,47.

ПРИЗНАЊЕ ВЕЛИЧИНЕ

2. Али говораху: Не о празнику, да се не би народ побунио.

3. И кад бијаше Он у Витанији у кући Симона губавога и сјеђаше за трпезом, дође жена са скленицом многоцјенога мира чистога нардова, и разбивши скленицу љеваше му на главу.

4. А неки се срђаху говорећи: Зашто се то миро просипа тако?

5. Јер се могаше за њ узети више од триста гроша и дати сиромасима. И викаху на њу.

6. А Исус рече: Оставите је; шта јој сметате, она учини добро дјело на Мени.

7. Јер сиромахе имате свагда са собом, и кад год хоћете можете им добро чинити; а Мене немате свагда.

8. Она што може, учини: Она помаза напријед тијело Моје за укоп.

9. Заиста вам кажем: Гдје се год успроповиједа Јеванђеље ово по свему свијету, казаће се и то за спомен њезин.

10. И *Јуда Искариотски, један од дванаесторице, отиде ка главарима свештеничкијем да им Га изда. *Мат. 10,4.

11. А они чувши обрадоваше се, и обрекоше му новце дати: и тражаше згоду да Га изда.

12. И у први дан ˃пријеснијех *хљебова, кад клаху пасху, рекоше Му ученици Његови: Гдје хоћеш да идемо да Ти зготовимо Пасху да једеш? ˃бесквасних *Мат. 26,17.

13. И посла двојицу од ученика својијех и рече им: Идите у град, и срешће вас човјек који носи воду у крчагу; идите за њим,

14. И гдје уђе кажите господару од оне куће: Учитељ вели: гдје је гостионица гдје ћу јести *Пасху с ученицима својијем?

*3.Мој. 23,5.

15. И он ће вам показати велику собу прострту готову: Ондје нам зготовите.

16. И изиђоше ученици Његови, и дођоше у град, и нађоше као што им каза, и уготовише Пасху.

17. И кад би увече, дође са Дванаесторицом.

18. И кад сјеђаху за трпезом и јеђаху, рече Исус: Заиста вам кажем: Један од вас, којиједе са Мном, издаће Ме.

19. А они се забринуше, и стадоше говорити један за другијем: Да не ја? И други: Да не ја?

20. А Он одговарајући рече им: Један од Дванаесторице који умочи са Мном у здјелу.

21. Син Човјечиј, дакле, иде као што је писано за Њега; али тешко ономе *човјеку који изда Сина Човјечијега; боље би му било да се није родио онај човјек.

*Мат. 26,24; Зах. 13,7.

22. И кад јеђаху узе *Исус †хљеб и благословивши преломи га, и даде им, и рече: Узмите, једите; ово је тијело Моје.

*Мат. 26,26. †Лука 22,19.

23. И узе чашу и давши хвалу даде им; и пише из ње сви.

24. И рече им: Ово је крв Моја Новога завјета која ће се пролити за многе.

25. Заиста вам кажем: Више нећу пити од рода виноградскога до онога дана кад ћу га пити новога у царству Божијему.

26. И отпојавши хвалу изиђоше на гору *Маслинску. *Мат. 26,30.

27. И рече им Исус: Сви ћете се ви саблазнити о Мене ову ноћ; јер је писано: Ударићу пастира и *овце ће се разбјећи. *Зах. 13,7.

28. Али по васкрсенију својему Ја идем пред вама у Галилеју.

29. А *Петар му рече: Ако се и сви саблазне, али ја нећу. *Јован 13,37.

30. И рече му Исус: Заиста ти кажем: Ноћас док двапут пијетао не запјева, три пута ћеш Ме се одрећи.

31. А он још већма говораше: Да бих знао с Тобом и умријети нећу Те се одрећи. Тако и сви говораху.

32. И дођоше у *село које се зове Гетсиманија, и рече †ученицима својијем: Сједите овдје, док Ја идем да се помолим Богу.

*Мат. 26,36. †Јован 18,1.

33. И узе са собом Петра и Јакова и Јована, и забрину се и поче тужити.

34. И рече им: Жалосна је *душа Моја до смрти; почекајте овдје, и стражите.

*Иса. 53,12.

35. И отишавши мало паде на земљу, и мољаше се да би Га мимоишао час ако је могуће.

36. И говораше: Ава, Оче, све је могуће Теби; пронеси чашу ову мимо Мене; али опет не како Ја хоћу него како Ти.

37. И дође и нађе их гдје спавају, и рече Петру: Симоне, зар спаваш? Не можеш ли једнога часа пострашити?

38. Стражите и молите се Богу да не паднете у напаст; јер је дух срчан али је тијело слабо.

39. И опет отишавши помоли се Богу оне исте ријечи говорећи.

40. И вративши се нађе их опет гдје спавају; јер им бијаху очи отежале; и не знадијаху шта би Му одговорили.

41. И дође трећи пут, и рече им: Једнако спавате и почивате; доста је; дође час; ево се предаје Син Човјечиј у руке грјешницима.

42. Устаните да идемо; ево *издајник се Мој приближи. *Мат. 26,46.

43. И одмах, док Он још говораше, дође *Јуда, један од Дванаесторице, и с њим људи многи с ножевима и с кољем од главара свештеничкијех и од књижевника и старјешина. *Мат. 26,47.

44. И издајник Његов даде им знак говорећи: Кога ја цјеливам онај је; држите га, и водите га чувајући.

45. И дошавши одмах приступи к Њему, и рече: Рави! Рави! И цјелива Га.

46. А они метнуше руке своје на Њ и ухватише Га.

47. А један од онијех што стајаху ондје извади нож те удари слугу поглавара свештеничкога, и отсијече му ухо.

48. И одговарајући *Исус рече им: Као на хајдука изишли сте с ножевима и с кољем да Ме ухватите, *Мат. 26,55.

49. А сваки дан сам био код вас у цркви и учио, и не ухватисте Ме. Али да се збуде Писмо.

50. И оставивши Га ученици сви побјегоше.

51. И за Њим иђаше некакав младић огрнут платном по голу тијелу; и ухватише онога младића.

52. А он оставивши платно го побјеже од њих.

53. И доведоше *Исуса к поглавару свештеничкоме, и стекоше се к њему сви главари †свештенички и књижевници и старјешине. *Мат. 26,57. †Јован 18,13.

54. И *Петар иде за Њим издалека до у двор поглавара свештеничкога, и сјеђаше са слугама, и грijаше се код огња. *Мар. 14,66.

55. А главари *свештенички и сва скупштина тражаху на Исуса свједочанства да Га убију; и не нађоше; *Мат. 26,59.

56. Јер многи свједочаху лажно на Њега и свједочанства не бијаху једнака.

57. И једни уставши свједочаху на Њега лажно говорећи:

58. Ми смо чули гдје Он говори: Ја ћу развалити ову *цркву која је рукама начињена, и за три дана начинићу другу која неће бити рукама начињена. *Мар. 15,29.

59. И ни ово свједочанство њихово не бијаше једнако.

60. И уставши *поглавар свештенички на сриједу запита Исуса говорећи: Зар ништа не одговараш што ови на Тебе свједоче? *Мат. 26,62.

61. А Он мучаше и ништа не одговараше. Опет *поглавар свештенички запита и рече: Јеси ли Ти Христос, Син Благословенога? *Мат. 26,63.

62. А *Исус рече: Јесам; и видјећете Сина Човјечијега гдје сједи с десне стране Силе и иде на облацима небескијем. *Дјела 1,11.

63. А поглавар свештенички раздрије своје хаљине, и рече: Шта нам требају више свједоци?

64. Чусте хулу на Бога! Шта мислите? А они сви казаше да је заслужио смрт.

65. И почеше једни пљувати на Њ, и покривати Му лице, и ћушати Га, и говорити Му: Прореци; и слуге Га бијаху по образима.

66. И кад бијаше *Петар доље на двору, дође једна од слушкиња поглавара свештеничкога, *Мат. 26,58.

67. И видјевши Петра гдје се грије погледа на њ и рече: И ти си био с Исусом Назарећанином.

68. А он се одрече говорећи: Не знам нити разумијем шта ти говориш. И изиђе напоље пред двор, и пијетао запјева.

69. И опет кад га видје слушкиња, поче говорити онима што стајаху ондје: *Овај је од њих. *Мат. 26,71.

70. А он се опет одрицаше. И *мало затијем опет они што стајаху ондје рекоше Петру: Ваистину си од њих, јер си †Галилејац, и говор ти је онакав. *Мат. 26,73. †Лука 22,59.

71. А он се поче клети и преклињати: Не знам тога Човјека за кога ви говорите.

72. И други пут запјева *пијетао. И опомену се Петар ријечи што му рече Исус: Док пијетао двапут не запјева одрећи ћеш Ме се трипут. И стаде плакати. *Лука 22,61.

Исус пред Пилатом. Осуда. Трнов вијенац. Смрт Исусова на крсту. Погреб Исусов.

15. И одмах ујутру учинише вијећу главари свештенички са старјешинама и књижевницима, и сав сабор, и свезавши *Исуса одведоше Га и предадоше Пилату. *Јован 18,28.

2. И упита Га Пилат: Јеси ли Ти цар јудејски? А Он одговарајући рече му: Ти кажеш.

3. И тужаху Га главари свештенички врло.

4. А Пилат опет упита Га говорећи: Зар ништа не одговараш? Гледај шта свједоче на Тебе.

5. Али Исус више не одговори ништа тако да се дивљаше Пилат.

6. А о сваком празнику пушташе им по једнога сужња кога исках у.

7. А бијаше један затворен, по имену Варава, са својијем другарима, који су у буни учинили крв.

8. И повикавши народ стаде искати што им свагда чињаше.

9. А Пилат им одговори говорећи: Хоћете ли да вам пустим цара јудејскога?

10. Јер знадијаше да су Га из зависти предали главари свештенички.

11. Али главари свештенички подговорише народ боље Вараву да ишту да им пусти.

12. А Пилат опет одговарајући рече им: А шта хоћете да чиним с тијем што га зовете царем јудејскијем?

13. А они опет повикаше: Распни Га.

14. А Пилат им рече: А какво је зло учинио? А они иза гласа викаху: Распни Га.

15. А *Пилат желећи угодити народу пусти им Вараву, а †Исуса шибавши предаде да Га разапну. *Лука 23,24. †Јован 19,1.

16. А *војници Га одведоше у судницу, и сазваше сву чету војника, *Мат. 27,27.

17. И обукоше Му скерлетну кабаницу, и оплетавши вијенац од трња метнуше на Њ.

18. И стадоше Га поздрављати говорећи: Здраво, царе јудејски!

19. И бијаху Га по глави трском, и пљуваху на Њ, и падајући на кољена клањаху Му се.

20. И кад Му се наругаше, свукоше с Њега скерлетну кабаницу, и обукоше Га у Његове хаљине и изведоше да Га разапну.

21. И натјераше некога *Симона из Кирине, оца Александрова и Руфова, који иђаше из поља, да Му понесе крст. *Мат. 27,32.

22. И доведоше Га на мјесто *Голготу, које ће рећи: †Коштурница. *Јован 19,17. †Лука 23,33.

23. И даваху Му да пије вино са смирном, а Он не узе.

24. И кад Га *разапеше, раздијелише хаљине Његове бацајући коцке за њих ко ће шта узети. *Јован 19,23.

25. А бијаше сахат трећи кад Га разапеше.

26. И бијаше натпис Његове кривице написан: Цар *јудејски. *Мат. 27,37.

27. И с Њим распеше два хајдука, једнога с десне а једнога с лијеве стране Њему.

28. И изврши се Писмо које говори: *И метнуше Га међу злочинце. *Иса. 53,12.

29. И који пролажаху хуљаху на Њ машући главама својима и говорећи: Аха! Ти што *цркву разваљујеш и за три дана начињаш, *Мар. 14,58.

30. Помози сам Себи и сиђи с крста.

31. Тако и главари свештенички с књижевницима ругаху се говорећи један другоме: Другима поможе, а себи не може помоћи.

32. Христос цар Израиљев нека сиђе сад с крста да видимо, па ћемо Му вјеровати. И они што бијаху с Њим разапети ругаху Му се.

33. А у шестоме сахату би тама по свој *земљи до сахата деветога. *Лука 23,44.

34. И у деветоме сахату повика Исус иза гласа говорећи: Елои, Елои, лама савахтани? Које значи: *Боже Мој, Боже Мој, зашто си Ме оставио? *Псал. 22,1.

35. И неки од онијех што стајаху ондје чувши то говораху: Ено зове Илију.

36. А један отрча те напуни сунђер оцта, па натакнувши на трску појаше Га говорећи: Станите да видимо хоће ли доћи Илија да Га скине.

37. А *Исус повика иза гласа, и издахну. *Мат. 27,50.

38. И *завјес црквени раздрије се надвоје с врха до на дно. *2.Мој. 26,31.

39. А кад видје капетан који стајаше према Њему да с таквом виком издахну, рече: Заиста човјек овај Син Божиј бјеше.

40. А бијаху и *жене које гледаху издалека, међу којима бјеше и Марија Магдалина и Марија Јакова Малога и Јосије мати, и Соломија, *Лука 23,49.

41. Које иђаху за Њим и кад бјеше у Галилеји, и служаху Му; и друге многе које бијаху дошле с Њим у Јерусалим.

42. И кад би увече, јер бијаше петак, то јест уочи Суботе,

43. Дође Јосиф из Ариматеје, поштен савјетник, који и сам царства Божијега чекаше, и усуди се те уђе к Пилату и заиска тијело Исусово.

44. А Пилат се зачуди да је већ умро; и дозвавши капетана запита га: Је ли давно умро?

45. И дознавши од капетана, даде тијело Јосифу.

46. И купивши платно, и скинувши Га, обави платном, и метну Га у *гроб који бјеше исјечен у камену, и навали камен на врата од †гроба. *Иса. 53,9. †Јован 20,1.

47. А Марија Магдалина и Марија Јосијина гледаху гдје Га метаху.

Христово васкрсење. Васкрсли се јавља ученицима. Заповијест о крштавању по свему свијету. Вазнесење.

16. И пошто прође *Субота, †Марија Магдалина и Марија мати Јаковљева и Соломија купише мириса да дођу и да помажу Исуса.

*Лука 23,56. †Мат. 28,1.

2. И врло рано у први дан недјеље дођоше на гроб око сунчанога рођаја.

3. И говораху међу собом: Ко ће нам одвалити камен од врата гробнијех?

4. И погледавши видјеше да камен бјеше одваљен, јер бјеше врло велики.

5. И ушавши у гроб видјеше младића обучена у бијелу хаљину гдје сједи с десне стране; и уплашише се.

6. А он им рече: Не плашите се, Исуса тражите Назарећанина, распетога; уста, није овдје, ево мјесто гдје Га метнуше.

7. Него идите кажите ученицима Његовијем и Петру да пред вама отиде у Галилеју: Тамо ћете Га видјети, као што вам рече.

8. И изишавши побјегоше од гроба; јер их ухвати дрхат и страх; и ником ништа не казаше, јер се бојаху.

9. А Исус ˃уставши рано у први дан недјеље, јави се најприје Марији Магдалини, из које је истјерао седам ђавола. ˃васкрсну

10. А она отиде те јави онима што су били с Њим, који плакаху и ридаху.

11. И они чувши да је жив и да Га је она видјела не вјероваше.

12. А потом јави се на путу двојици од њих у другоме обличју, кад су ишли у село.

13. И они отишавши јавише осталима; и ни њима не вјероваше.

14. А најпослије јави се кад њих једанаесторица бијаху за трпезом, и прекори их за њихово невјерје и тврђу срца што не вјероваше онима који су Га видјели да је устао;

15. И рече им: Идите по свему свијету и проповједите *Јеванђеље свакоме створењу.

*Кол. 1,23.

16. Који узвјерује и покрсти се, спашће се; а ко не вјерује осудиће се.

17. А знаци онима који вјерују биће ови: Именом Мојијем изгониће ђаволе; говориће новијем језицима;

18. Узимаће *змије у руке, ако и смртно што попију, неће им наудити; на болеснике метаће руке, и оздрављаће. *Дјела 28,4.

19. А *Господ †пошто им изговори узе се на Небо, и сједе Богу с десне стране.

*Псал. 110,1. †Дјела 1,2.

20. А они изиђоше и проповиједаше свуда, и *Господ их потпомага, и ријеч потврђива знацима који су се потом показивали. Амин.

*Јевр. 2,4.

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО ЛУКИ

Увод. Анђео објављује рођење Јована Крститеља. Анђео Гаврило објављује Христово рођење. Марија код Јелисавете. Маријин славопој. Јованово рођење и обрезање. Зарijино пророковање.

1. Будући да многи почеше описивати догађаје који се испунише међу нама,

2. Као што нам предаше који испрва сами видјеше и слуге Ријечи бише:

3. Намислих и ја, испитавши све од почетка, по реду писати теби, честити Теофиле,

4. Да познаш темељ онијех ријечи којима си се научио.

5. У вријеме Ирода, цара јудејскога, бијаше неки свештеник *од реда Авијина, по имену Зарија, и жена његова од племена Аронова, по имену Јелисавета. *1. Днев. 24,10.

6. А бијаху обоје праведни пред Богом, и живљаху у свему по заповијестима и уредбама Господњијем без мане.

7. И не имадијаху дјеце; јер Јелисавета бјеше нероткиња, и бијаху обоје већ стари.

8. И догоди се, кад он служаше по своме реду пред Богом,

9. Да по обичају свештенства дође на њега да изиђе у цркву Господњу да кади.

10. И све мноштво народа бијаше напољу и мољаше се Богу у вријеме кађења.

11. А њему се показа анђео Господњи, који стајаше с десне стране олтара кадионога.

12. И кад га видје Зарија уплаши се и страх нападе на њ.

13. А анђео рече му: Не бој се, Зарија; јер је услишена твоја молитва: и *жена твоја Јелисавета родиће ти сина, и надјени му име Јован. *1.Сам. 1,19.

14. И биће теби радост и весеље, и многи ће се обрадовати његову рођењу.

15. Јер ће бити велики пред Богом, и неће пити *вина и ˇсикера; и напуниће се Духа Светога још у утроби матере своје;

*4.Мој. 6,3. ˇ пиће од урми и јечма

16. И многе ће синове Израиљеве обратити ка Господу Богу њиховоме;

17. И он ће напријед доћи пред Њим у духу и сили Илијиној да обрати *срца отаца к дјеци, и невјернике к мудрости праведника, и да приправи †Господу народ готов. *1.Сам. 7,3. †1.Днев. 29,18.

18. И рече Зарија анђелу: По чему ћу ја то познати, јер сам ја стар и *жена је моја временита? *1.Мој. 17,17.

19. И одговарајући анђео рече му: Ја сам *Гаврило што стојим пред Богом, и послан сам да говорим с тобом и да ти јавим ову радост. *Дан. 8,16.

20. И ево, онијемићеш и нећеш моћи говорити до онога дана, док се то не збуде; јер нијеси вјеровао мојим ријечима које ће се збити у своје вријеме.

21. И народ чекаше Зарију, и чуђаху се што се забави у цркви.

22. А изишавши не могаше да им говори; и разумјеше да му се нешто ˇутворило у цркви; и он ˇˇнамигиваше им; и оста нијем. ˇпривидело ˇˇдаваше знаке очима

23. И кад се навршише дани његове службе отиде кући својој.

24. А послије овијех дана затрудње Јелисавета жена његова, и кријаше се пет мјесеци говорећи:

25. Тако ми учини Господ у дане ове у које погледа на ме да ме избави од укора међу људима.

26. А у шести мјесец посла Бог анђела Гаврила у град галилејски по имену Назарет

27. К дјевојци испрошеној за мужа, по имену *Јосифа из дома Давидова; и дјевојци бјеше име Марија. *Лука 2,4; Мат. 1,18.

28. И ушавши к њој анђео рече: Радуј се, благодатна! Господ је с тобом, (*благословена си ти међу женама). *Суд. 5,24.

29. А она видјевши га поплаши се од ријечи његове и помисли: Какав би ово био поздрав?

30. И рече јој анђео: Не бој се, Марија, јер си нашла милост у Бога.

31. И ево затруднећеш, и родићеш сина, и надјени му име Исус.

32. Он ће бити велики, и назваће се Син Највишега, и даће Му *Господ Бог †пријесто ‡Давида оца Његова;

*2.Сам. 7,11. †Иса. 16,5. ‡Псал. 132,11.

33. И цароваће у дому Јаковљеву вавијек, и *царству Његовом неће бити краја. *Дан. 2,44.

34. А Марија рече анђелу: Како ће то бити кад ја не знам за мужа?

35. И одговарајући *анђео рече јој: Дух Свети доћи ће на тебе, и сила Највишега осјениће те; зато и оно што ће се родити биће Свето, и назваће се Син Божиј. *Мат. 1,20.

36. И ево Јелисавета твоја тетка, и она затрудње сином у старости својој, и ово је шести мјесец њој, коју зову нероткињом.

37. Јер у Бога све је могуће што рече.

38. А Марија рече: Ево слушкиње Господње; нека ми буде по ријечи твојој. И анђео отиде од ње.

39. А Марија уставши онијех дана отиде брзо у горњу земљу у град Јудин.

40. И уђе у кућу Заријину, и поздрави се с Јелисаветом.

41. И кад Јелисавета чу честитање Маријино, заигра дијете у утроби њезиној, и Јелисавета се напуни Духа Светога,

42. И повика здраво и рече: *Благословена си ти међу женама, и благословен је плод утробе твоје. *Суд. 5,24.

43. И откуд мени ово да дође мати Господа мојега к мени?

44. Јер гле, кад дође глас честитања твојега у уши моје, заигра дијете радосно у утроби мојој.

45. И благо оној која вјерова; јер ће се извршити што јој каза Господ.

46. И рече Марија: Велича душа моја Господа;

47. И обрадова се дух мој Богу Спасу мојему,

48. Што погледа на понижење слушкиње своје; јер гле, отсад ће ме звати *блаженом сви нараштаји; *1.Мој. 30,13.

49. Што ми учини величину Силни, и Свето име Његово;

50. И *милост је Његова од кољена на кољено онима који Га се боје. *2.Мој. 20,6.

51. Показа силу руком својом; разасу поносите у мислима срца њихова.

52. Збаци силне с пријестола, и подиже понижене.

53. Гладне напуни блага, и богате отпусти празне.

54. Прими Израиља слугу својега да се опомене милости;

55. Као што говори оцима нашијем, *Аврааму и потомству његову довијека. *Гал. 3,16.

56. Марија пак пребива с њом око три мјесеца, и врати се кући својој.

57. А Јелисавети дође вријеме да роди, и роди сина.

58. И чуше њезини сусједи и родбина да је *Господ показао велику милост своју на њој, и радоваху се с њом. *Рута 4,14.

59. И у осми дан дођоше да обрежу дијете, и шћадијаху да му надјену име оца његова, Зарија.

60. И одговарајући мати његова рече: Не, него да буде Јован.

61. И рекоше јој: Никога нема у родбини твојој да му је тако име.

62. И ˺намигиваху оцу његову како би он хтио да му надјену име. ˺давати знаке

63. И заискавши дашчицу, написа говорећи: Јован му је име. И зачудише се сви.

64. И одмах му се отворише уста и језик његов, и говораше хвалећи Бога.

65. И уђе страх у све сусједе њихове; и по свој ˺горњој Јудеји разгласи се сав овај догађај. ˺брдовитој

66. И сви који чуше метнуше у *срце своје говорећи: Шта ће бити из овога дјетета? И рука Господња бјеше с њим. *Лука 2,19.

67. И Зарија отац његов напуни се Духа Светога, и пророкова говорећи:

68. Благословен *Господ Бог Јаковљев што походи и избави народ свој, *Зах. 10,3.

69. И подиже нам рог спасенија у дому *Давида слуге својега, *Јер. 30,9.

70. Као што говори устима светијех *пророка својијех од вијека *Дјела 3,21.

71. Да ће нас избавити од нашијех непријатеља и из руку свију који мрзе на нас;

72. Учинити милост оцима нашијем, и опоменути се светога завјета својега,

73. Клетве којом се клео *Аврааму оцу нашему да ће нам дати *Јевр. 6,13.

74. Да се избавимо из руку непријатеља својијех, и да Му служимо без страха,

75. У светости и у *правди пред Њим, док смо год живи. *Еф. 4,24.

76. И ти, дијете, назваћеш се пророк Највишега; јер ћеш ићи напријед пред лицем Господњим да Му приправиш пут;

77. Да даш разум спасенија народу Његову за опроштење гријеха њиховијех,

78. По дубокој милости Бога нашега, по којој нас је походио Исток с висине;

79. Да обасјаш оне који сједе у тами и у сјену смртноме; да упутиш ноге наше на пут мира.

80. А дијете растијаше и јачаше духом, и бијаше у пустињи дотле, док се не показа Израиљу.

Христово рођење, обрезање и доношење у Храм. Симеун и Ана. Дванаестогодишњи Исус у Храму. Његово дјетињство у Назарету.

2. У то вријеме пак изиђе заповијест од ћесара Августа да се препише сав свијет.

2. Ово је био први пријепис за владања Киринова Сиријом.

3. И пођоше сви да се препишу сваки у свој град.

4. Тада пође и Јосиф из Галилеје из града Назарета у Јудеју у град Давидов који се зваше Витлејем, јер он бијаше из дома и ᵌплемена Давидова, ᵌрода

5. Да се препише с Маријом, испрошеном за њега женом, која бјеше трудна.

6. И кад онамо бијаху, дође вријеме да она роди.

7. И роди сина својега Првенца, и пови Га, и метну Га у јасле; јер им не бијаше мјеста у гостионици.

8. И бијаху пастири у ономе крају који чуваху ноћну стражу код стада својега.

9. И гле, анђео Господњи стаде међу њима, и слава Господња обасја их; и уплашише се врло.

10. И рече им анђео: Не бојте се; јер гле, јављам вам велику радост која ће бити свему народу.

11. Јер вам се данас роди Спас, који је *Христос †Господ, у граду Давидову.

*Фил. 2,11. †Иса. 7,14.

12. И ето вам знака: Наћи ћете Дијете повито гдје лежи у јаслама.

13. И уједанпут постаде с анђелом мноштво војника небескијех, који хваљаху Бога говорећи:

14. Слава на висини Богу, и на *Земљи мир, међу људима добра воља. *Кол. 1,20.

15. И кад анђели отидоше од њих на Небо, пастири говораху један другоме: Хајдемо до Витлејема, да видимо то што се тамо догодило што нам каза Господ.

16. И дођоше брзо, и нађоше Марију и Јосифа и Дијете гдје лежи у јаслама.

17. А кад видјеше, казаше све што им је казано за то Дијете.

18. И сви који чуше дивише се томе што им казаше пастири.

19. А Марија чуваше све ријечи ове и слагаше их у *срцу својему. *1.Сам. 21,12.

20. И вратише се пастири славећи и хвалећи Бога за све што чуше и видјеше као што им би казано.

21. И кад се наврши осам дана да Га обрежу, надјенуше Му име Исус, као што је анђео рекао, док се још није био ни заметнуо у утроби.

22. И кад дође вријеме да иду на молитву по закону Мојсијеву, донијеше га у Јерусалим да Га метну пред *Господа, *1.Сам. 1,22.

23. Као што је написано у закону Господњему: Да се свако дијете мушко које најприје отвори материцу посвети Господу;

24. И да принесу прилог, као што је речено у закону Господњему, двије грлице, или два голубића.

25. И гле, бијаше у Јерусалиму човјек по имену Симеун, и тај човјек бјеше праведан и побожан, који чекаше утјехе Израиљеве, и Дух Свети бијаше у њему.

26. И њему бјеше Свети Дух казао да неће видјети смрти док не види Христа Господњега.

27. И каза му Дух те дође у цркву; и кад донесоше родитељи дијете Исуса да изврше за Њега закон по обичају,

28. И он Га узе на руке своје, и хвали Бога и рече:

29. Сад отпушташ с миром слугу својега, *Господе, по ријечи својој; *Откр. 14,13.

30. Јер видјеше очи моје спасеније Твоје,

31. Које си уготовио пред лицем свију народа,

32. Видјело, да обасја незнабошце, и славу народа твојега Израиља.

33. И Јосиф и мати његова чуђаху се томе што се говораше за Њега.

34. И благослови их Симеун, и рече Марији матери Његовој: Гле, Овај лежи да многе обори и подигне у *Израиљу, и да буде знак против кога ће се говорити,

*Иса. 8,18.

35. А и теби самој пробошће нож душу, да се открију мисли многих срца.

36. И бјеше Ана *пророчица, кћи Фануилова, од кољена Асирова; она је остарјела, а седам је година живљела с мужем од дјевојаштва својега, *2.Мој. 15,20.

37. И удова око осамдесет и четири године, која не одлажаше од цркве, и служаше Богу дан и ноћ постом и молитвама.

38. И она у тај час дође, и хваљаше Господа и говораше за Њега свима који чекаху спасенија у Јерусалиму.

39. И кад свршише све по закону Господњему, вратише се у Галилеју у град свој Назарет.

40. А Дијете растијаше и јачаше у духу, и пуњаше се премудрости, и благодат Божија бијеше на Њему.

41. И родитељи Његови иђаху сваке године у Јерусалим о празнику *Пасхе. *5.Мој. 16,1.

42. И кад Му би дванаест година, дођоше они у Јерусалим по обичају празника;

43. И кад дане проведоше и они се вратише, оста дијете Исус у Јерусалиму; и не знаде Јосиф и мати његова;

44. Него мислећи да је с друштвом, отидоше дан хода, и стадоше Га тражити по родбини и по знанцима.

45. И не нашавши Га вратише се у Јерусалим да Га траже.

46. И послије три дана нађоше Га у цркви гдје сједи међу учитељима, и слуша их, и пита их,

47. И сви који Га слушаху дивљаху се Његову разуму и одговорима.

48. И видјевши Га зачудише се, и мати Његова рече Му: Сине! шта учини нама тако? Ево отац Твој и ја са страхом тражисмо Те.

49. И рече им: Зашто сте Ме тражили? Зар не знате да Мени треба у оном бити што је Оца Мојега?

50. И они не разумјеше ријечи што им рече.

НАПРЕДОВАЊЕ

51. И сиђе с њима и дође у Назарет; и бијаше им послушан. И мати Његова чуваше све ријечи ове у *срцу својему. *Дан. 7,28.

52. И Исус напредоваше у премудрости и у расту и у милости код Бога и код људи.

Јованова проповијед о покајању и свједочанство о Христу. Исусово крштење и порекло.

3. У петнаестој години владања ћесара Тиверија, кад бијеше Понтије Пилат судија у Јудеји, и Ирод четворовласник у Галилеји, а Филип брат његов четворовласник у Итуреји и у Трахонитској, и Лисаније четворовласник у Авилини,

2. За поглавара свештеничкијех Ане и Кајафе, рече Бог Јовану сину Заријну у пустињи,

3. И дође у сву околину јорданску проповиједајући крштење покајања за опроштење гријеха;

4. Као што је написано у књизи ријечи пророка Исаије који говори: Глас онога што виче у пустињи: Приправите пут Господњи; поравните стазе Његове;

5. Све долине нека се испуне, и све горе и брегови нека се слегну; и што је криво нека буде право, и храпави путеви нека буду глатки;

6. И свако ће *тијело видјети спасеније Божије. *Иса. 40,3-5.

7. Јован пак говораше људима који излажаху да их крсти: Породи аспидини! ко вам каза да бјежите од гњева који иде?

8. Родите, дакле, родове достојне покајања, и не говорите у себи: Оца имамо Авраама; јер вам кажем да Бог може и од овога камења подигнути дјецу Аврааму.

9. Јер већ и сјекира стоји дрвету код коријена; и свако дрво које добра рода не рађа сијече се и у огањ баца.

10. И питаху га људи говорећи: Шта ћемо дакле чинити?

11. Он пак одговарајући рече им: Који има двије хаљине нека да једну ономе који нема; и ко има хране нека чини тако.

12. Дођоше пак и *цариници да их крсти, и рекоше му: Учитељу! шта ћемо чинити? *Мат. 21,32.

13. А он им рече: Не иштите више него што вам је речено.

14. Питаху га пак и војници говорећи: А ми шта ћемо чинити? И рече им: Никоме да не чините силе нити кога да опадате, и будите задовољни својом платом.

15. А кад народ бијеше у сумњи и помишљаху сви у срцима својијем за Јована: Да није он *Христос? *Јован 1,20.

16. Одговараше Јован свима говорећи: Ја вас крстим водом; али иде за мном Јачи од мене, коме ја нијесам достојан одријешити ремена на обући Његовој; Он ће вас крстити Духом Светијем и огњем.

17. Он има лопату у руци својој, и очистиће гумно своје, и скупиће пшеницу своју, а пљеву ће сажећи огњем вјечнијем.

18. И друго много шта јавља народу и напомиња Јеванђеље.

19. Ирода пак четворовласника кораше *Јован за Иродијаду, †жену брата његова, и за сва зла што учини Ирод;

*Мат. 11,2. †Мар. 6,17.

20. И сврх свега учини и то те затвори Јована у *тамницу. *Јован 3,24.

21. А кад се крсти сав народ, и *Исус пошто се крсти и мољаше се Богу, отвори се †небо, *Мат. 3,13. †Јован 1,32.

22. И сиђе на Њ Дух Свети у тјелесноме облику као голуб, и чу се глас с Неба говорећи: Ти си Син мој љубазни, Ти си по Мојој вољи.

23. И тај *Исус имаше око тридесет година кад поче; и бјеше, као што се мишљаше, син Јосифа сина Илијева, *Јован 6,42.

24. Сина Матατова, сина Левијева, сина Мелхијева, сина Јанејева, сина Јосифова,

25. Сина Мататијева, сина Амосова, сина Наумова, сина Еслијева, сина Нагејева,

26. Сина Маатова, сина Мататијева, сина Семејева, сина Јосифова, сина Јудина,

27. Сина Јоананова, сина Рисајева, сина Зоровавељева, сина Салатиилова, сина Ниријна,

28. Сина Мелхијева, сина Адијева, сина Косамова, сина Ирова,

29. Сина Јосијина, сина Елијезерова, сина Јоримова, сина Мататова, сина Левијева,

30. Сина Симеунова, сина Јудина, сина Јосифова, сина Јонанова, сина Елијакимова,

31. Сина Мелејева, сина Маинанова, сина Мататијева, сина *Натанова, сина Давидова, *Зах. 12,12.

32. *Сина Јесејева, сина Овидова, сина Возова, сина Салмонова, сина Наасонова,

*Рута 4,18.

33. Сина Аминадавова, сина Арамова, сина Есромова, сина Фаресова, сина Јудина,

34. Сина Јаковљева, сина Исакова, сина Авраамова, сина Тарина, сина Нахорова,

35. Сина Серухова, сина Рагавова, сина Фалекова, сина Еверова, сина Салина,

36. Сина Каинанова, сина Арфаксадова, сина Симова, сина Нојева, сина Ламехова,

37. Сина Матусалова, сина Енохова, сина Јаредова, сина Малелеилова, сина Каинанова,

38. Сина Еносова, синаСитова, сина Адамова, сина Божијега.

Кушање Христово. Почиње да учи народ и проповиједа у Назарету и Капернауму гдје исцјељује Петрову ташту и многе болеснике.

4. Исус пак пун Духа Светога врати се од Јордана, и одведе га Дух у *пустињу, *Мат. 4,1.

2. И четрдесет дана куша Га ђаво, и не једе ништа за то дана; и кад се они навршише, онда огладње,

3. И рече Му ђаво: Ако си Син Божиј, реци овоме камену да постане хљеб.

4. И одговори му Исус говорећи: У Писму стоји: Неће живљети човјек о самом хљебу, (него о свакој ријечи Божијој).

5. И изведавши Га ђаво на гору високу показа Му сва царства овога свијета у тренућу ока,

6. И рече му ђаво: Теби ћу дати сву власт ову и славу њихову, јер је мени предана, и коме ја хоћу даћу је;

7. Ти, дакле, ако се поклониш преда мном биће све Твоје.

8. И одговарајући Исус рече му: Иди од мене, сотоно; у Писму стоји: Поклањај се Господу Богу својему, и Њему Јединоме служи.

9. И одведе Га у Јерусалим, и постави Га наврх цркве, и рече Му: Ако си Син Божиј, скочи одавде доље;

10. Јер у Писму стоји да ће *анђелима својијем заповједити за Тебе да Те сачувају,

*Псал. 91,11.

11. И узеће те на руке да гдје не запнеш за камен ногом својом.

12. И одговарајући Исус рече му: Казано је: Не кушај *Господа Бога својега. *5.Мој. 6,16.

13. И кад сврши ђаво све кушање, отиде од Њега за неко вријеме.

14. И врати се *Исус у сили духовној у †Галилеју; и отиде глас о Њему по свему оном крају. *Мат. 4,12. †Дјела 10,37; Јован 4,43.

15. И Он учаше по зборницама њиховијем, и сви Га хваљаху.

16. И дође у *Назарет гдје бијеше одрастао, и уђе по обичају своме у дан †суботни у зборницу, и устаде да чита.

*Мат. 2,23. †Дјела 13,14.

17. И дадоше Му Књигу пророка Исаије, и отворивши књигу нађе мјесто гдје бијеше написано:

18. *Дух је Господњи на Мени; зато Ме помаза да јавим Јеванђеље сиромасима; посла Ме да исцијелим скрушене у срцу; да проповједим заробљенима да ће се отпустити, и слијепима да ће прогледати; да отпустим сужње;

*Иса. 61,1.2.

19. И да проповиједам пријатну годину Господњу.

20. И затворивши књигу даде слузи, па сједе; и сви у зборници гледаху на Њ.

21. И поче им говорити: Данас се изврши ово Писмо у ушима вашима.

22. И сви Му ➘свједочаху, и дивљаху се ријечима благодати које излажаху из уста Његовијех, и говораху: Није ли ово син *Јосифов?

➚одобраваху *Јован 6,42.

23. И рече им: Ви ћете Мени без сумње казати ову причу: Љекару! излијечи се сам; што смо чули да си чинио у *Капернауму учини и овдје на својој †постојбини.

*Мат. 4,13. †Мат. 13,54.

24. Рече пак: Заиста вам кажем: никакав *пророк није мио на својој †постојбини.

*Мар. 6,4. †Мат. 13,57.

25. А заиста вам кажем: Многе *удовице бијаху у Израиљу у вријеме Илијино кад се небо затвори три године и шест мјесеци и би велика глад по свој земљи;

*1.О цар. 17,9.

26. И ни к једној од њих не би послан Илија до у Сарепту Сидонску к жени удовици.

27. И многи бијаху губави у Израиљу за пророка Јелисија; и ниједан се од њих не очисти до Неемана Сиријанина.

28. И сви се у зборници напунише гњева, кад чуше ово.

29. И уставши истјераше Га напоље из града, и одведоше Га наврх горе гдје бијаше њихов град сазидан да би Га бацили одозго.

30. Али Он прође између њих, и отиде.

31. И дође у Капернаум град галилејски, и учаше их у *Суботе.

*Мар. 1,21.

32. И чуђаху се науци Његовој; јер Његова бесједа бијеше силна.

33. И у зборници бијеше *човјек у коме бијеше нечисти дух ђаволски, и повика иза гласа,

*Мар. 1,23.

34. Говорећи: Прођи се, шта је Теби до нас, Исусе Назарећанине? Дошао си да нас погубиш? Знам Те ко си, *Светац Божиј.

*Псал. 16,10.

35. И запријети му Исус говорећи: Умукни, и изиђи из њега. И оборивши га ђаво на сриједу, изиђе из њега, и нимало му не науди.

36. И у све уђе страх, и говораху један другоме говорећи: Каква је то ријеч, да влашћу и силом заповиједа нечистијем духовима, и излазе?

37. И отиде глас о Њему по свима околнијем мјестима.

38. Уставши пак из ➘зборнице дође у кућу Симонову; а ташту Симонову бијеше ухватила велика *грозница, и молише Га за њу.

*Мат. 8,14. ➚синагоге

39. И ставши више ње запријети грозници, и пусти је. И одмах устаде и служаше им.

40. А кад захођаше *Сунце, сви који имадијаху †болеснике од различнијех болести довођаху их к Њему; а Он на свакога од њих меташе руке, и исцјељиваше их.

*Мар. 1,32. †Мат. 8,16.

41. А и *ђаволи излажаху из многијех вичући и говорећи: Ти си Христос Син Божиј. И запрећиваше им да не говоре да знају да је Он Христос.

*Мар. 1,34.

42. А кад наста дан, изиђе и отиде у пусто мјесто; и народ Га тражаше, и дође к Њему, и задржаваху Га да не иде од њих.

43. А Он им рече: И другијем градовима треба Ми проповједити *Јеванђеље о царству Божијему; јер сам на то послан.

*Мар. 1,14.

44. И проповиједаше по зборницама галилејскијем.

Петров риболов. Исцјељење губавога и узетога. Позивање Левија. Исус о посту.

5. Једанпут пак кад народ належе к Њему да слушају ријеч Божију Он стајаше код језера Генисаретскога,

2. И видје двије лађе гдје стоје у крају, а рибари бијаху изишли из њих и испираху мреже:

3. И уљезе у једну од лађа која бјеше Симонова, и замоли га да мало одмакне од краја; и сједавши учаше народ из лађе.

4. А кад преста говорити, рече Симону: Хајде на дубину, и баците мреже своје те ловите.

5. И одговарајући Симон рече Му: Учитељу! сву ноћ смо се трудили, и ништа не ухватисмо, али по Твојој ријечи бацићу мрежу.

6. И учинивши то ухватише мноштво риба, и мреже им се продријеше.

7. И дадоше знак друштву које бјеше на другој лађи да дођу да им помогну; и дођоше, и напунише обје лађе тако да се готово потопише.

8. А кад видје Симон Петар, припаде ка кољенима Исусовијем говорећи: Изиђи од мене, Господе! ја сам човјек гријешан.

9. Јер бијаше ушао страх у њега и у све који бијаху с њим од мноштва риба које ухватише;

10. А тако и у Јакова и Јована, синове Зеведејеве, који бијаху другови Симонови. И рече Исус Симону: Не бој се; отселе ћеш људе ловити.

11. И извукавши обје лађе на земљу оставише све, и отидоше за Њим.

ИЗЉЕЧЕЊЕ

12. И кад бјеше Исус у једном граду, и гле, *човјек сав у губи: И видјевши Исуса паде ничице молећи Му се и говорећи: †Господе, ако хоћеш можеш ме очистити.

*Мат. 8,2. †Јер. 32,27; 1.Мој. 18,14.

13. И пруживши руку дохвати га се, и рече: Хоћу, очисти се. И одмах губа спаде с њега.

14. И Он му заповједи да ником не казује: Него иди и покажи се свештенику, и принеси дар за очишћење своје, како је заповједио *Мојсије за †свједочанство њима.

*3.Мој. 13,1. †Мат. 8,4.

15. Али се глас о Њему још већма разлажаше, и мноштво народа стјецаше се да Га слушају и да их исцјељује од њиховијех болести.

16. А Он одлажаше у пустињу и мољаше се Богу.

17. И један дан учаше Он, и ондје сјеђаху фарисеји и законици који бијаху дошли из свију села галилејскијех и јудејскијех и из Јерусалима; и сила Господња исцјељиваше их.

18. И гле, људи донесоше на одру човјека који бјеше узет, и тражаху да га унесу и метну преда Њ;

19. И не нашавши куда ће га унијети од народа, попеше се на кућу и кроз кров спустише га с одром на сриједу пред Исуса.

20. И видјевши вјеру њихову рече му: Човјече! опраштају ти се *гријеси твоји.

*Мат. 9,2.

21. И почеше помишљати књижевници и фарисеји говорећи: Ко је *Овај што хули на Бога? Ко може опраштати †гријехе осим једнога Бога?

*Мат. 9,3. †2.Мој. 34,7.

22. А кад разумје Исус помисли њихове, одговарајући рече им: Шта мислите у срцима својијем?

23. Шта је лакше рећи: Опраштају ти се гријеси твоји? Или рећи: Устани и ходи?

24. Него да знате да власт има Син Човјечиј на земљи опраштати *гријехе, рече узетоме: Теби говорим, устани и узми одар свој и иди кући својој.

*Дјела 5,31.

25. И одмах устаде пред њима, и узе на чему лежаше, и отиде кући својој хвалећи Бога.

26. И сви се задивише, и хваљаху Бога, и напунивши се страха говораху: Чуда се нагледасмо данас!

27. И потом изиђе, и видје цариника по имену Левија гдје сједи на царини, и рече му: Хајде за Мном.

28. И оставивши све, устаде и пођe за Њим.

29. И зготови Му Левије код куће своје велику част; и бјеше много цариника и другијех који сјеђаху с Њим за трпезом.

30. И викаху на Њега књижевници и фарисеји говорећи ученицима Његовијем: Зашто с цариницима и грјешницима једете и пијете?

31. И одговарајући Исус рече им: Не требају здрави љекара него болесни.

32. Ја нијесам дошао да дозовем праведнике него *грјешнике на покајање.

*Мат. 9,13.

33. А они му рекоше: Зашто *ученици †Јованови посте често и моле се Богу, тако и фарисејски; А Твоји једу и пију?

*Мат. 9,14. †Мар. 2,18.

34. А Он им рече: Можете ли сватове натјерати да посте док је женик с њима?

35. Него ће доћи дани кад ће се отети од њих женик, и онда ће *постити у оне дане.

*Мат. 6,16.

36. Каза им пак и причу: Нико не меће закрпе од нове хаљине на стару хаљину, иначе ће и нову раздријети, и старој не личи што је од новога.

37. И нико не љева вина новога у мјехове старе; иначе продре ново вино мјехове и оно се пролије, и мјехови пропадну;

38. Него вино ново у мјехове нове треба љевати, и обоје ће се сачувати.

39. И нико пивши старо неће одмах новога; јер вели: Старо је боље.

Исус правда тргање класова и исцјељење човјека са сухом руком у Суботу. Избор Дванаесторице апостола. Проповијед на гори.

6. Догоди му се пак у прву *Суботу по другоме дану Пасхе да иђаше кроз усјеве, и †ученици Његови тргаху класје, и сатираху рукама те јеђаху.

*Мат. 12,1. †Мар. 2,23.

2. А неки од фарисеја рекоше им: Зашто чините што не ваља чинити у Суботу?

3. И одговарајући Исус рече им: Зар нијесте читали оно што учини Давид кад огладње, он и који бијаху с њим?

4. Како уђе у кућу Божију, и узе хљебове постављене и изједе, и даде их онима што бијаху с њим, којијех никоме не ваљаше јести осим јединијех свештеника.

5. И рече им: Син је Човјечиј господар и од Суботе.

6. А догоди се у другу Суботу да Он уђе у зборницу и учаше, и бјеше ондје човјек коме десна рука бјеше суха.

7. Књижевници пак и фарисеји гледаху за Њим неће ли у Суботу исцијелити, да Га окриве.

8. А Он знадијаше помисли њихове, и рече човјеку који имаше суху руку: Устани и стани на сриједу. А он устаде и стаде.

9. А Исус рече им: Да вас запитам, шта ваља у Суботу чинити, добро или зло? Одржати живот или погубити? А они мучаху.

10. И погледавши на све њих рече му: Пружи руку своју. А он учини тако; и рука поста здрава као и друга.

11. А они се сви напунише безумља, и говораху један другоме шта би учинили Исусу.

12. Тијех пак дана изиђе на гору да се помоли Богу; и проведе сву ноћ на молитви Божијој.

13. И кад би дан, дозва *ученике своје, и избра из њих Дванаесторицу, које и апостолима назва: *Мат. 10,1.

14. Симона, кога назва Петром, и Андрију брата његова, Јакова и Јована, Филипа и Вартоломија,

15. Матеја и Тому, Јакова Алфејева и Симона прозванога Зилота,

16. *Јуду †Јаковљева, и Јуду Искариотскога, који Га и издаде. *Јован 14,22. †Јуда 1.

17. И изишавши с њима стаде на мјесту равном, и гомила ученика Његовијех; и мноштво народа из све *Јудеје и из Јерусалима, и из приморја тирскога и сидонскога,

*Мат. 4,25.

18. Који дођоше да Га слушају и да се исцјељују од својијех болести, и које мучаху духови нечисти; и исцјељиваху се.

19. И сав народ тражаше да Га се дотакну; јер из Њега излажаше сила и исцјељиваше их све.

20. И Он подигнувши очи на ученике своје говораше: Благо вама који сте сиромашни духом; јер је ваше *царство Божије. *Мат. 5,3.

21. Благо вама који сте гладни сад; јер ћете се наситити. Благо вама који плачете сад; јер ћете се насмијати.

22. Благо вама кад на вас људи омрзну и кад вас раставе и осрамоте, и разгласе име ваше као зло због Сина Човјечијега.

23. Радујте се у онај дан и играјте, јер гле, ваша је велика плата на Небу. Јер су тако чинили пророцима оцеви њихови.

24. Али тешко вама богати; јер сте већ примили утјеху своју.

25. Тешко вама сити сад; јер ћете огладњети. Тешко вама који се смијете сад; јер ћете заплакати и заридати.

ОМИЉЕНОСТ

26. Тешко вама кад стану сви добро говорити за вама; јер су тако чинили и лажнијем пророцима оцеви њихови.

27. Али вама кажем који слушате: Љубите непријатеље своје, добро чините онима који на вас мрзе;

28. Благосиљајте оне који вас куну, и молите се Богу за оне који вас вријеђају.

29. Који те удари по образу, окрени му и други; и који хоће да ти узме кабаницу, подај му и кошуљу.

30. А свакоме који иште у тебе, подај; и који твоје узме, не ишти.

31. *И како хоћете да чине вама људи чините и ви њима онако. *Мат. 7,12.

32. И ако љубите оне који вас љубе, каква вам је хвала? Јер и грјешници љубе оне који њих љубе.

33. И ако чините добро онима који вама добро чине, каква вам је хвала? Јер и грјешници чине тако.

34. И ако дајете у зајам онима од којијех се надате да ћете узети, каква вам је хвала? Јер и грјешници грјешницима дају у зајам да узму опет онолико.

35. Али љубите непријатеље своје, и чините добро, и дајите у зајам не надајући се ничему; и биће вам велика плата, и бићете синови Највишега, јер је Он благ и неблагодарнима и злима.

36. Будите, дакле, милостиви као и Отац ваш што је милостив.

37. И не судите, и неће вам судити; и не осуђујте, и нећете бити осуђени; опраштајте, и опростиће вам се.

38. Дајите, и даће вам се: Мјеру добру и набијену и стресену и преопуну даће вам у *наручје ваше. Јер каквом мјером дајете онаквом ће вам се вратити. *Мар. 4,24.

39. И каза им причу: Може ли *слијепац слијепца водити? Неће ли обадва пасти у јаму? *Мат. 15,14.

40. Нема *ученика над учитеља својега, него и сасвијем кад се изучи, биће као и учитељ његов. *Мат. 10,24.

41. А зашто видиш трун у оку брата својега, а брвна у својему оку не осјећаш?

42. Или како можеш рећи брату својему: Брате! стани да извадим трун који је у оку твојему, кад сам не видиш брвно у својему оку? Лицемјере, извади најприје брвно из ока својега, па ћеш онда видјети да извадиш трун из ока брата својега.

43. Јер нема дрвета добра да рађа зао род; нити дрвета зла да рађа добар род.

44. Јер се свако *дрво по роду своме познаје: јер се смокве не беру с трња, нити се грожђе бере с купине. *Мат. 12,33.

45. Добар човјек из добре клијети срца својега износи добро, а зао човјек из зле клијети срца својега износи зло, јер уста његова говоре од сувишка срца.

46. А што Ме зовете: *Господе, Господе, а не извршујете што вам говорим? *Лука 13,25.

47. Сваки који иде за Мном и слуша ријечи Моје и извршује их, казаћу вам какав је:

48. Он је као човјек који гради кућу, па ископа и удуби и удари *темељ на камену; а кад дођоше воде, навали ријека на ону кућу и не може је покренути, јер јој је темељ на камену. *2.Тим. 2,19.

49. А који слуша и не извршује он је као човјек који начини кућу на земљи без темеља, на коју навали ријека и одмах је обори, и распаде се кућа она страшно.

О капетановом слузи и младићу у Наину. Јованово посланство. Грјешница помазује Исуса миром.

7. А кад сврши све ријечи своје пред народом, дође у Капернаум.

2. У капетана пак једнога бијаше слуга болестан на умору који му бјеше мио.

3. А кад чу за Исуса, посла к Њему старјешине јудејске молећи Га да би дошао да му исцијели слугу.

4. А они дошавши к Исусу мољаху га лијепо говорећи: Достојан је да му то учиниш;

5. Јер љуби народ наш, и начини нам зборницу.

6. А Исус иђаше с њима. И кад већ бијаху близу куће, посла капетан к Њему пријатеље говорећи му: Господе! не труди се, јер нијесам достојан да уђеш под мој кров;

7. Зато и не држах себе достојна да ти дођем, него само реци ријеч, и оздравиће слуга мој.

8. Јер и ја сам човјек под власти, и имам под собом војнике, па речем једноме: Иди, и иде; и другоме: Дођи, и дође; и слузи својему: Учини то, и учини.

9. А кад то чу Исус, задиви се, и окренувши се народу, који иђаше за њим рече: Кажем вам, ни у Израиљу толике вјере не нађох.

10. И вративши се послани нађоше болеснога слугу здрава.

11. И потом иђаше у град који се зове Наин, и с Њим иђаху многи ученици Његови и мноштво народа.

12. Кад се приближише к вратима градскијем, и гле, изношаху мртваца, јединца сина матере његове, и она бјеше удовица и народа из града много иђаше с њом.

13. И видјевши је Господ сажали Му се за њом, и рече јој: Не плачи.

14. И приступивши прихвати за сандук; а носиоци стадоше, и рече: Момче, теби говорим, устани.

15. И сједе мртвац и стаде говорити; и даде га матери његовој.

16. А страх обузе све, и хваљаху Бога говорећи: Велики *пророк изиђе међу нама, и Бог походи народ свој. *Лука 24,19.

17. И отиде глас овај о Њему по свој Јудеји и по свој околини.

18. И јавише Јовану ученици његови за све ово.

19. И дозвавши Јован два од ученика својијех посла их к Исусу говорећи: Јеси ли Ти Онај што ће доћи, или другога да чекамо?

20. Дошавши пак људи к Њему рекоше: Јован Креститељ посла нас к Теби говорећи: Јеси ли Ти Онај што ће доћи, или другога да чекамо?

21. А у тај час исцијели многе од болести и од мука и од злијех духова, и многима слијепијем дарова вид.

22. И одговарајући *Исус рече им: Идите и кажите Јовану шта видјесте и чусте: Слијепи прогледају, хроми ходе, губави чисте се, глухи чују, мртви устају, сиромашнима проповиједа се †Јеванђеље.

*Мат. 11,4. †Лука 4,18.

23. И благо ономе који се не саблазни о Мене.

24. А кад отидоше ученици Јованови, поче народу говорити за Јована: Шта сте изишли у *пустињи да видите? Трску, коју љуља вјетар? *Мат. 11,7.

25. Шта сте, дакле, изишли да видите? Човјека у меке хаљине обучена? Ето, који господске хаљине носе и у сластима живе по царскијем су дворовима.

26. Шта сте, дакле, изишли да видите? Пророка? Да, ја вам кажем, и више од пророка;

27. Јер је ово онај за кога је писано: Ето Ја шаљем *анђела својега пред лицем Твојијем који ће приправити пут твој пред Тобом.

*Мал. 3,1.

28. Јер вам кажем: Ниједан између рођенијех од жена није већи пророк од Јована Крститеља; а најмањи у царству Божијему већи је од њега.

29. И сви људи који слушаху и *цариници ˅оправдаше Бога, и крстише се крштењем Јовановијем; *Лука 3,12. ˃признаше

30. А фарисеји и књижевници одбацише савјет Божиј за њих, и не хтјеше да их он крсти.

31. А Господ рече: Какви ћу казати да су људи овога рода? И какви су?

32. Они су као дјеца која сједе по улицама и дозивају једно друго и говоре: Свирасмо вам, и не играсте, жалисмо вам се, и не плакасте.

33. Јер дође *Јован Креститељ који ни једе хљеба ни пије †вина, а ви кажете, ђаво је у њему; *Мат. 3,4. †Лука 1,15.

34. Дође Син Човјечиј који и једе и пије, а ви кажете, гле човјека изјелице и пијанице, друга цариницима и грјешницима.

35. И оправдаше премудрост сва *дјеца њезина. *Мат. 11,19.

36. Мољаше Га пак један од фарисеја да би обједовао у њега; и ушавши у кућу фарисејеву сједе за трпезу.

37. И гле, *жена у граду која бјеше грјешница дознавши да је Исус за трпезом у кући фарисејевој, донесе скленицу мира; *Лука 8,2.

38. И ставши састраг код ногу Његовијех плакаше, и стаде прати ноге Његове сузама, и косом од своје главе отираше, и цјеливаше ноге Његове, и мазаше миром.

39. А кад видје фарисеј који Га је дозвао, рече у себи говорећи: Да је Он пророк, знао би ко и каква Га се жена дотиче, јер је грјешница.

40. И одговарајући Исус рече му: Симоне, имам ти нешто казати. А он рече: Учитељу! кажи.

41. А Исус рече: Двојица бијаху дужни једноме зајмодавцу, један бјеше дужан пет стотина динара, а други педесет.

42. А кад они не имадоше да му врате, ˅поклони обојици. Кажи који ће га од њих двојице већма љубити. ˃опрости

43. А Симон одговарајући рече: Мислим онај коме највише ˅поклони. А Он му рече: Право си судио. ˃опрости

44. И окренувши се к жени рече Симону: Видиш ли ову жену? Ја уђох у твоју кућу, ни воде Ми на ноге нијеси дао; а она сузама обли Ми ноге, и косом од главе своје отр.

45. Цјелива Ми нијеси дао; а она откако уђох не преста цјеливати ми ногу.

46. Уљем нијеси помазао главе Моје; а она миром помаза Ми ноге.

47. Зато кажем ти: Опраштају јој се гријеси многи, јер је велику љубав имала; а коме се мало опрашта има малу љубав.

48. А њој рече: Опраштају ти се *гријеси. *Мат. 9,2.

49. И стадоше у себи говорити они што сјеђаху с њим за трпезом: Ко је *Овај што и гријехе опрашта? *Мат. 9,3.

50. А *жени рече: Вјера твоја поможе ти; иди с миром. *Мат. 9,22.

Прича о сијачу. Ко су Христови сродници. Утишавање буре на мору. Исцјељење човјека с духом нечистијем. Буђење Јаирове кћери и чудо са болесном женом.

8. Послије тога иђаше Он по градовима и по селима учећи и проповиједајући Јеванђеље о царству Божијему, и Дванаесторица с Њим,

2. И неке жене које бијаху исцијељене од злијех духова и болести: Марија, која се зваше Магдалина, из које седам ђавола изиђе,

3. И Јована, жена Хузе пристава Иродова, и Сусана, и друге многе које служаху Њему имањем својијем.

4. А кад се сабра народа много, и из свију градова долажаху к Њему, каза у причи:

5. Изиђе сијач да сије сјеме своје; и кад сијаше, једно паде крај пута, и погази се, и птице небеске позобаше га.

6. А друго паде на камен, и изникавши осуши се, јер немаше влаге.

7. И друго паде у трње, и узрасте трње, и удави га.

8. А друго паде на земљу добру, и изникавши донесе род сто пута онолико. Говорећи ово повика: Ко има уши да чује нека чује.

9. А ученици Његови питаху Га говорећи: Шта значи прича ова?

10. А он рече: Вама је дано да знате тајне царства Божијега; а осталима у причама, да *гледајући не виде, и чујући не разумију. *Иса. 6,9.

11. А прича ова значи: Сјеме је *ријеч Божија. *Мар. 4,14.

12. А које је крај пута то су они који слушају, али потом долази ђаво, и узима *ријеч из срца њиховога, да не вјерују и да се не спасу. *Јак. 1,23.

13. А које је на камену то су они који кад чују с радости примају ријеч; и ови коријена немају који за неко вријеме вјерују, а кад дође вријеме кушања отпадну.

14. А које у трње паде то су они који слушају, и отишавши, од бриге и богатства и сласти овога живота загуше се, и род не сазри.

15. А које је на доброј земљи то су они који ријеч слушају, и у доброме и чистом срцу држе, и род доносе у трпљењу. Ово говорећи повика: Ко има уши да чује нека чује.

16. Нико пак свијеће не поклапа судом кад је запали, нити меће под *одар, него је метне на †свијећњак да виде ‡свјетлост који улазе. *Мар. 4,21. †Мат. 5,15. ‡Лука 11,33.

17. Јер нема ништа тајно што неће бити јавно, ни сакривено што се неће дознати и на видјело изићи.

18. Гледајте, дакле, како слушате; јер ко има, даће му се, а ко нема, узеће се од њега и оно што мисли да има.

19. Дођоше пак к Њему мати и *браћа Његова, и не могаху од народа да говоре с Њим. *Мат. 12,46.

20. И јавише Му говорећи: Мати Твоја и браћа Твоја стоје напољу, хоће да Те виде.

21. А Он одговарајући рече им: Мати Моја и браћа Моја они су који слушају ријеч Божију и извршују је.

22. И догоди се у један дан Он уђе с ученицима својијем у *лађу, и рече им: Да пријеђемо на ону страну језера. И пођоше. *Мат. 8,23.

23. А кад иђаху они Он заспа. И подиже се олуја на језеру, и топљаху се, и бијаху у великој невољи.

24. И приступивши пробудише Га говорећи: Учитељу, Учитељу, изгибосмо. А Он устаде, и запријети вјетру и валовима; и престадоше и поста тишина.

25. А њима рече: Гдје је вјера ваша? А они се поплашише, и чуђаху се говорећи један другоме: Ко је *Овај што и вјетровима и води заповиједа, и слушају Га? *Мат. 8,27.

26. И дођоше у околину *гадаринску која је према Галилеји. *Мар. 5,1.

27. А кад изиђе Он на земљу, срете га један човјек из града у коме бијаху ђаволи од много година, и у хаљине не облачаше се, и не живљаше у кући, него у гробовима.

28. А кад видје Исуса, повика и припаде к Њему и рече здраво: Што је Теби до мене, Исусе, Сине Бога највишега? Молим Те, не мучи ме.

29. Јер Исус заповједи духу нечистоме да изиђе из човјека: јер га мучаше одавно, и метаху га у вериге и у пута да га чувају, и искида свезе, и тјераше га ђаво по пустињи.

30. А Исус га запита говорећи: Како ти је име? А он рече: Легион; јер многи ђаволи бијаху ушли у њ.

31. И мољаху Га да им не заповједи да иду у *бездан. *Откр. 20,3.

32. А ондје пасијаше по гори велики крд свиња, и мољаху Га да им допусти да у њих уђу. И допусти им.

33. Тада изиђоше ђаволи из човјека и уђоше у свиње; и навали крд с бријега у језеро, и утопи се.

34. А кад видјеше свињари што би, побјегоше и јавише у граду и по селима.

35. И изиђоше људи да виде шта је било, и дођоше к Исусу, и нађоше човјека из кога ђаволи бијаху изишли а он сједи обучен и паметан код ногу Исусовијех; и уплашише се.

36. А они што су видјели казаше им како се исцијели бијесни.

37. И моли Га сав народ из околине гадаринске да иде од њих; јер се бијаху врло уплашили. А Он уђе у лађу и отиде натраг.

38. Човјек пак из кога изиђоше ђаволи мољаше да би с Њим био; али га Исус отпусти говорећи:

39. Врати се кући својој, и казуј шта ти учини Бог. И отиде проповиједајући по свему граду шта му Исус учини.

40. А кад се врати *Исус, срете Га народ, јер Га сви очекиваху. *Мар. 5,21.

41. И гле, дође човјек по имену Јаир, који бјеше *старјешина у зборници, и паде пред ноге Исусове, и мољаше Га да уђе у кућу његову; *Мар. 5,22.

42. Јер у њега бјеше јединица кћи од дванаест година, и она умираше. А кад иђаше Исус, ↘туркаше Га народ. ↗гуркаше

43. И бјеше једна болесна *жена од течења крви дванаест година, која је све своје имање потрошила на љекаре и ниједан је није могао излијечити, *3.Мој. 15,25.

44. И приступивши састраг дотаче се скута од хаљине Његове, и одмах стаде течење крви њезине.

45. И рече Исус: Ко је то што се дотаче Мене? А кад се сви одговараху, рече Петар и који бијаху с њим: Учитељу, народ Те опколио и турка Те, а ти кажеш: Ко је то што се дотаче Мене?

46. А Исус рече: Неко се дотаче Мене; јер ја осјетих силу која изиђе из Мене.

47. А кад видје жена да се није сакрила, приступи дрхћући, и паде пред Њим, и каза Му пред свијем народом зашто Га се дотаче и како одмах оздрави.

48. А Он јој рече: Не бој се, кћери, вјера твоја поможе ти; иди с миром.

49. Док Он још говораше дође неко од куће *старјешине зборничкога говорећи Му: Умрије кћи твоја, не труди Учитеља.

*Мар. 5,35.

50. А кад чу *Исус, одговори му говорећи: Не бој се, само вјеруј, и оживљеће.

*Мар. 5,36.

51. А кад дође у кућу, не даде ниједноме ући осим Петра и Јована и Јакова, и дјевојчина оца и матере.

52. А сви плакаху и јаукаху за њом; а Он рече: Не плачите, није умрла него спава.

53. И потсмијеваху Му се знајући да је умрла.

54. А Он изагнавши све узе је за руку, и зовну говорећи: Дјевојко, устани!

55. И поврати се дух њезин, и устаде одмах; и заповједи да јој даду нека једе.

56. И дивише се родитељи њезини. А Он им заповједи да никоме не казују шта је било.

Одашиљање Дванаесторице апостола. Нахрањено пет хиљада људи. Прво прорицање о страдању. Преображење Исусово. Исцјељење узетога. Таштина ученика и њихова усрдност према Учитељу. Исусови сљедбеници.

9. Сазвавши пак Дванаесторицу даде им силу и власт над свијем ђаволима, и да исцјељују од *болести.

*Мат. 10,1.

2. И посла их да проповиједају царство Божије, и да исцјељују болеснике.

3. И рече им: Ништа не узимајте на пут, ни штапа ни торбе ни хљеба ни новаца, нити по двије хаљине да имате.

4. У коју кућу уђете ондје будите и оданде полазите.

5. И гдје вас не приме излазећи из града онога отресите и прах с ногу својијех, за свједочанство на њих.

6. А кад изиђоше, иђаху по селима проповиједајући Јеванђеље и исцјељујући свуда.

7. А кад чу Ирод четворовласник шта Он чини, не могаше се начудити, јер неки говораху да је Јован устао из мртвијех,

8. А једни да се Илија појавио, а једни да је устао који од старијех пророка.

9. И рече Ирод: Јована ја посјекох; али ко је то о коме ја таква чудеса слушам? И жељаше Га видјети.

10. И вративши се *апостоли казаше Му шта су починили. И узевши их отиде насамо у пустињу код града који се зваше Витсаида.

*Мар. 6,30.

11. А народ разумјевши пође за Њим и примивши их говораше им о царству Божијему и исцјељиваше који требаху исцјељивања.

12. *А дан стаде нагињати. Тада приступише дванаесторица и рекоше Му: Отпусти народ, нека иду на конак у околна села и ˇпаланке, и нек нађу јела, јер смо овдје у пустињи.

*Јован 6,1. ˇзасеоке

13. А Он им рече: Подајте им ви нека једу. А они рекоше: У нас нема више од пет *хљебова и двије рибе; већ ако да идемо ми да купимо за све ове људе јела?

*2.О цар. 4,42.

14. Јер бијаше људи око пет хиљада. Али Он рече ученицима својијем: Посадите их на гомиле по педесет.

15. И учинише тако, и посадише их све.

16. А Он узе (онијех) пет хљебова и обје рибе, и погледавши на небо благослови их и преломи, и даваше ученицима да раздаду народу.

17. И једоше и наситише се сви, и накупише комада дванаест котарица што им претече.

18. И кад се једанпут мољаше Богу насамо, с Њим бијаху *ученици, и запита их говорећи: Ко говоре људи да сам Ја?

*Мар. 8,27.

19. А они одговарајући рекоше: Једни веле да си *Јован Крститељ, а други да си Илија; а други да је који устао од старијех пророка. *Мат. 14,2.

20. А Он им рече: А ви шта мислите ко сам Ја? А *Петар одговарајући рече: †Христос Божиј. *Мар. 8,29. †Јован 1,41.

21. А Он им запријети и заповједи да никоме не казују тога,

22. Говорећи да Сину Човјечијему треба много пострадати, и да ће Га *старјешине и главари свештенички и књижевници окривити, и да ће Га убити, и трећи дан да ће устати. *Мар. 8,31.

23. А свима говораше: Ко хоће да иде за Мном нека се одрече себе и узме крст свој и иде за Мном.

24. Јер ко хоће душу своју да сачува, изгубиће је; а ко изгуби душу своју Мене ради онај ће је сачувати.

25. Јер какву ће корист имати *човјек ако сав †свијет придобије, а себе изгуби или себи науди? *Мат. 16,26. †Мар. 8,36.

26. Јер ко се *постиди Мене и Мојијех ријечи њега ће се Син Човјечиј постидјети кад дође у слави својој и Очевој и светијех анђела. *Мар. 8,38.

27. А заиста вам кажем: Имају неки међу овима што стоје овдје који неће окусити смрти док не виде *царства Божијега. *Мат. 16,28.

28. А кад прође осам дана послије онијех ријечи, узе Петра и *Јована и Јакова и изиђе на гору да се помоли Богу. *Мат. 17,1.

29. И кад се мољаше постаде лице Његово друкчије, и одијело Његово бијело и сјајно.

30. И гле, два човјека говораху с Њим, који бијаху Мојсије и *Илија. *2.О цар. 2,11.

31. Показаше се у слави, и говораху о изласку Његову који Му је требало свршити у Јерусалиму.

32. А Петар и који бијаху с Њим бијаху заспали; али пробудивши се видјеше славу Његову и два човјека који с Њим стајаху.

33. И кад се одвојише од Њега рече Петар Исусу: Учитељу, добро нам је овдје бити; и да начинимо три сјенице: Једну Теби, и једну Мојсију, и једну Илији, не знајући шта говораше.

34. А док он то говораше дође облак и заклони их; и уплашише се кад зађоше у облак.

35. И чу се *глас из облака који говораше: Ово је Син Мој ⁾љубазни, Њега послушајте. *Мат. 3,17. ⁾љубљени

36. И кад се чујаше глас нађе се *Исус сам. И они умучаше, и ником не јавише ништа у оне дане од онога што видјеше. *Мат. 17,9.

37. А догоди се други дан кад сиђоше с горе срете Га мноштво народа.

38. И гле, човјек из народа повика говорећи: Учитељу, молим Ти се, погледај на сина мојега, јер ми је јединац:

39. И гле, хвата га дух, и уједанпут виче, и ломи га с пјеном, и једва отиде од њега кад га изломи;

40. И молих ученике Твоје да га истјерају, па не могоше.

41. И одговарајући Исус рече: О роде невјерни и покварени, докле ћу бити с вама и трпљети вас? Доведи Ми сина својега амо.

42. А док још иђаше к Њему обори га ђаво, и стаде га ломити. А Исус запријети духу нечистоме, и исцијели момче, и даде га оцу његову.

43. И сви се дивљаху величини Божијој. А кад се сви чуђаху свему што чињаше Исус, рече ученицима својијем:

44. Метните ви у уши своје ове ријечи: Јер Син Човјечиј треба да се преда у руке човјечије.

45. А они не разумјеше ријечи ове; јер бјеше сакривена од њих да је не могоше разумјети; и бојаху се да Га запитају за ову ријеч.

46. А уђе мисао у њих ко би највећи био међу њима.

47. А Исус знајући помисли срца њиховијех узе дијете и метну га преда се,

48. И рече им: Који прими ово дијете у име Моје, Мене прима; и који Мене прима, прима *Онога који Ме је послао; јер који је најмањи међу вама он је велики. *Мат. 10,40.

49. А *Јован одговарајући рече: Учитељу, видјесмо једнога гдје именом Твојијем из-

ВЕЛИЧАНСТВЕНОСТ

гони ђаволе, и забранисмо му, јер не иде с нама за Тобом. *Мар. 9,38.

50. И рече му *Исус: Не браните; јер ко није против вас с вама је. *1.Кор. 12,3.

51. А кад се навршише дани ˇузећа Његова, Он намјери да иде право у Јерусалим. ˇвазнесења

52. И посла гласнике пред лицем својијем; и они отидоше и дођоше у село самарјанско да Му уготове гдје ће ноћити.

53. И не примише Га; јер видјеше да иде у Јерусалим.

54. А кад видјеше ученици Његови Јаков и Јован, рекоше: Господе, хоћеш ли да речемо да *огањ сиђе с †неба и да их истријеби као и ‡Илија што учини?

*1.О цар. 18,38. †2.О цар. 1,10. ‡2.О цар. 1,12.

55. А Он окренувши се запријети им и рече: Не знате каквога сте ви духа;

56. Јер Син Човјечиј није дошао да погуби душе човјечије него да сачува. И отидоше у друго село.

57. *А кад иђаху путем рече му неко: Господе, ја идем за Тобом куд год Ти пођеш. *Мат. 8,19.

58. И рече му Исус: Лисице имају јаме и птице небеске гнијезда, а Син Човјечиј нема гдје заклонити главе.

59. А другоме рече: Хајде за Мном. А он рече: *Господе, допусти ми да идем најприје да укопам оца својега. *Мат. 8,21.

60. А Исус рече му: Остави нека мртви укопавају своје мртваце; а ти хајде те јављај царство Божије.

61. А други рече: Господе, ја идем за Тобом; али допусти ми најприје да идем да се опростим с домашњима својијем.

62. А Исус рече му: Ниједан није приправан за царство Божије, који метне руку своју на плуг па се обзире натраг.

Одашиљање и повратак Седамдесеторице ученика. Исусова захвална молитва Оцу. Прича о милостивом Самарјанину. Марија и Марта: Само је једно потребно!

10. А потом изабра Господ и другијех Седамдесеторицу, и посла их по два и два пред лицем својијем у сваки град и у мјесто куда шћаше сам доћи.

2. А рече им: Жетва је, дакле, велика а посленика мало; него се молите господару од жетве да изведе посленике на жетву своју.

3. Идите; ето Ја вас шаљем као јагањце међу вукове.

4. Не носите кесе ни торбе ни обуће, и никога не поздрављајте на путу.

5. У коју год кућу уђете најприје говорите: Мир кући овој.

6. И ако, дакле, буде ондје син мира, остаће на њему мир ваш; ако ли не буде, вратиће се к вама.

7. А у оној кући будите, и једите и пијте што у њих има; јер је посленик достојан своје плате; не прелазите из куће у кућу.

8. И у који год град дођете и приме вас, једите што се донесе пред вас.

9. И исцјељујте болеснике који су у њему, и говорите им: Приближи се к вама царство Божије.

10. И у који год град дођете и не приме вас, изишавши на улице његове реците:

11. И прах од града вашега који је прионуо за нас отресамо вам; али ово знајте да се приближи к вама царство Божије.

12. Кажем вам да ће *Содому бити лакше у онај дан неголи граду ономе.

*Језек. 16,48; Плач 4,6.

13. Тешко теби, *Хоразине, тешко теби, Витсаидо! Јер да су у Тиру и у Сидону била чудеса што су била у вама, давно би се у врећи и у пепелу сједећи покајали.

*Мат. 11,21.

14. Али Тиру и Сидону биће лакше на суду него вама.

15. И ти, *Капернауме, који си се до небеса подигао до ˇпакла ћеш пропасти.

*Мат. 11,23. ˇгехене

16. Ко вас слуша Мене слуша; и ко се вас одриче Мене се одриче; а ко се Мене одриче, одриче се Онога који је Мене послао.

17. Вратише се пак Седамдесеторица с радости говорећи: Господе, и ђаволи нам се покоравају у име Твоје.

18. А Он им рече: *Ја видјех сотону гдје спаде с Неба као муња. *Јован 12,31; Откр. 12,8,9.

19. Ево вам дајем власт да стајете на *змије и на скорпије и на сваку силу непријатељску, и ништа вам неће наудити. *Мар. 16,18.

20. Али се томе не радујте што вам се духови покоравају, него се радујте што су *ваша имена написана на небесима.

*2.Мој. 32,32; Филиб. 4,3.

21. У тај час обрадова се *Исус у духу и рече: Хвалим те, Оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од премудријех и разумнијех а казао си простима. Да, Оче, јер је тако била воља Твоја.

*Мат. 11,25.

22. И окренувши се к ученицима рече: Све је Мени предао Отац Мој, и нико не зна ко је Син осим Оца, ни ко је Отац осим Сина, и ако Син хоће коме ⁊казати.

⁊открити

23. И окренувши се к ученицима насамо рече: *Благо очима које виде што ви видите.

*Мат. 13,16.

24. Јер вам кажем да су многи *пророци и цареви жељели видјети што ви видите, и не видјеше; и чути што ви чујете, и не чуше.

*1.Петр. 1,10.

25. И гле, устаде један *законик и кушајући Га рече: Учитељу, шта ћу чинити да добијем живот вјечни?

*Мат. 22,35.

26. А Он му рече: Шта је написано у Закону? Како читаш?

27. А он одговарајући рече: Љуби *Господа Бога својега †свијем срцем својијем, и свом душом својом, и свом снагом својом, и свом мисли својом; и ‡ближњега својега као самога себе.

*5.Мој. 6,5. †Мар. 12,30. ‡3.Мој. 19,18.

28. Рече му пак: Право си одговорио; то чини и бићеш жив.

29. А он шћадијаше да се оправда, па рече Исусу: А ко је ближњи мој?

30. А Исус одговарајући рече: Један човјек силажаше из Јерусалима у Јерихон, па га ухватише хајдуци, који га свукоше и изранише, па отидоше, оставивши га пола мртва.

31. А изненада силажаше онијем путем некакав свештеник, и видјевши га прође.

32. А тако и Левит кад је био на ономе мјесту, приступи, и видјевши га прође.

33. А Самарјанин некакав пролазећи дође над њега, и видјевши га сажали му се;

34. И приступивши зави му ране и зали уљем и вином; и посадивши га на своје кљусе доведе у гостионицу, и устаде око њега.

35. И сјутрадан полазећи извади два ⁊гроша те даде крчмару, и рече му: Гледај га, и што више потрошиш ја ћу ти платити кад се вратим.

⁊динар = 4,55 г сребра

36. Шта мислиш, дакле, који је од оне тројице био ближњи ономе што су га били ухватили хајдуци?

37. А он рече: Онај који се смиловао на њега. А Исус му рече: Иди, и ти чини тако.

38. А кад иђаху путем и Он уђе у једно село, а жена нека, по имену Марта, прими Га у своју кућу.

39. И у ње бјеше сестра, по имену Марија, која и сједе код ногу Исусовијех и слушаше бесједу Његову.

40. А Марта се бјеше забунила како ће Га дочекати, и ⁊прикучивши се рече: Господе, зар Ти не мариш што ме сестра моја остави саму да служим? Реци јој, дакле, да ми помогне.

⁊приближивши

41. А Исус одговарајући рече јој: Марта, Марта, бринеш се и трудиш за много,

42. А само је једно потребно. Али је Марија добри дијел изабрала, који се неће узети од ње.

Исус учи ученике да се моле.
Изгони ђавола. Изобличава злобу и
лицемјерство фарисеја и књижевника.

11. И кад се мољаше Богу на једном мјесту па преста, рече Му неки од ученика Његовијех: *Господе, научи нас молити се Богу, као што и Јован научи своје ученике.

*Псал. 10,17.

2. А Он им рече: Кад се молите Богу говорите: Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје; да дође царство Твоје; да буде воља Твоја и на Земљи као на Небу;

3. Хљеб наш потребни дај нам сваки дан;

4. И опрости нам гријехе наше, јер и ми опраштамо свакоме дужнику својему; и не наведи нас у напаст; него нас избави ода зла.

5. И рече им: Који од вас има пријатеља, и отиде му у поноћи и рече му: Пријатељу, дај ми три хљеба у зајам;

6. Јер ми дође пријатељ с пута, и немам му шта поставити;

7. А он изнутра одговарајући да рече: Не узнемируј ме; већ су врата затворена и дјеца су моја са мном у постељи, и не могу устати да ти дам.

8. И кажем вам: Ако и не устане да му да зато што му је пријатељ, али за његово наметљиво искање устаће и даће му колико треба.

9. И Ја вама кажем: Иштите и даће вам се; тражите и наћи ћете; куцајте и отвориће вам се.

10. Јер сваки који иште, прима; и који тражи, налази; и који куца, отвара му се.

11. Који је међу вама отац у кога ако син заиште хљеба да му да камен? Или ако заиште рибе да му да мјесто рибе змију?

12. Или ако заиште јаје да му да скорпију?

13. Кад, дакле, ви, зли будући, умијете добре даре давати дјеци својој, колико ће више Отац небески дати Духа Светога онима који ишту у Њега?

14. И једном изгна ђавола који бјеше нијем; кад ђаво изиђе проговори нијеми; и дивише се људи.

15. А неки од њих рекоше: Помоћу Веелзевула, кнеза ђаволскога изгони *ђаволе.

*Мат. 9,34.

16. А други кушајући Га искаху од Њега знак с *Неба.

*Мат. 16,1.

17. А Он знајући помисли њихове рече им: Свако *царство које се раздијели само по себи, опустјеће, и дом који се раздијели сам по себи, пропашће.

*Мар. 3,24.

18. Тако и сотона ако се раздијели сам по себи, како ће остати његово царство, као што кажете да помоћу Веелзевула изгоним ђаволе.

19. Ако ли Ја помоћу Веелзевула изгоним *ђаволе, синови ваши чијом помоћу изгоне? Зато ће вам они бити судије.

*Мар. 9,38.

20. А ако ли Ја *прстом Божијим изгоним ђаволе, дакле је дошло к вама царство Божије.

*2.Мој. 8,19.

21. Кад се јаки наоружа и чува свој двор, имање је његово на миру;

22. А кад дође јачи од њега и надвлада га, узме све оружје његово у које се уздао, и раздијели што отме од њега.

23. Који није са Мном, против Мене је; и који са Мном не сабира, просипа.

24. Кад нечисти дух изиђе из *човјека, иде кроз безводна мјеста тражећи покоја, и не нашавши рече: Да се вратим у дом свој откуда сам изишао;

*Мат. 12,43.

25. И дошавши нађе пометен и украшен.

26. Тада отиде и узме седам другијех духова горијех од себе, и ушавши живе ондје; и буде потоње човјеку ономе горе од првога.

27. А кад то говораше, подиже *глас једна жена из народа и рече Му: Благо утроби која Те је носила, и сисама које си сао!

*Приче 27,14.

28. А Он рече: Благо и онима који слушају *ријеч Божију, и држе је.

*Лука 8,21.

29. А народу који се скупљаше стаде говорити: Род је овај зао; иште знак, и неће му се дати знак осим знака Јоне пророка;

30. Јер као што Јона би знак Нинсвљанима, тако ће и Син Човјечиј бити роду овоме.

31. Царица јужна изићи ће на суд с људима рода овога, и осудиће их; јер она дође с краја *земље да слуша премудрост Соломунову: а гле, овдје је већи од Соломуна.

*Фил. 2,10.

32. *Нинсвљани изићи ће на суд с родом овијем, и осудиће га; јер се покајаше поучењем Јонинијем: а гле, овдје је већи од Јоне.

*Јона 3,5.

33. Нико не меће запаљене свијеће на сакривено мјесто, нити под суд, него на *свијећњак да виде †свјетлост који улазе.

*Мат. 5,15. †Лука 8,16.

34. Свијећа је тијелу око. Ако, дакле, око твоје буде здраво, све ће тијело твоје бити свијетло; ако ли око твоје буде кварно, и тијело је твоје тамно.

35. Гледај, дакле, да видјело које је у теби не буде тама.

36. Јер ако је све тијело твоје свијетло да нема никаквога уда тамна, биће свијетло као кад те свијећа обасјава свјетлошћу.

37. А кад говораше, мољаше Га некакав фарисеј да обједује у њега. А Он ушавши сједе за трпезу.

38. А фарисеј се зачуди кад видје да се најприје не уми прије обједа.

39. А *Господ рече му: Сад ви †фарисеји споља чистите ‡чашу и здјелу, а изнутра вам је пуно грабежа и злобе.

*1.Мој. 6,5. †Мат. 23,25. ‡Мат. 23,26.

40. Безумни, није ли онај начинио и изнутра који је споља начинио?

41. Али дајте милостињу од онога што је унутра; и гле, све ће вам бити чисто.

42. Али тешко вама фарисејима што дајете *десетак од метвице и од руте и од свакога поврћа, а ˃пролазите правду и љубав Божију: Ово је требало чинити, и оно не остављати.

*Мат. 23,23. ˃обилазите

43. Тешко вама фарисејима што тражите зачеља по зборницама и да вам се клања по улицама.

44. Тешко вама књижевници и *фарисеји, лицемјери, што сте као сакривени гробови по којима људи иду и не знају их.

*Мат. 23,27.

45. А неки од законика одговарајући рече: Учитељу, говорећи то и нас срамотиш.

46. А Он рече: Тешко и вама законицима што товарите на људе бремена претешка за ношење, а ви једнијем прстом својијем нећете да их прихватите.

47. Тешко вама што зидате *гробове пророцима, а ваши су их оцеви побили.

*Мат. 23,29.

48. Ви, дакле, свједочите и одобравате дјела отаца својијех; јер их они побише, а ви им гробове зидате.

49. Зато и премудрост Божија рече: Послаћу им *пророке и апостоле, и од њих ће једне побити, а друге протјерати;

*Мат. 23,34.

50. Да се иште од рода овога крв свију пророка која је проливена од постања свијета,

51. Од крви Авељеве тја до крви Захаријине, који погибе међу олтаром и црквом. Да, кажем вам, искаће се од рода овога.

52. Тешко вама законици што узесте кључ од знања: сами не уђосте, а који шћадијаху да уђу, забранисте им.

53. А кад им Он ово говораше, почеше књижевници и фарисеји врло наваљивати к Њему и многијем питањем збуњивати Га,

54. Вребајући и пазећи на Њега не би ли што уловили из уста Његовијех да Га окриве.

Не треба бити лицемјеран ни бојажљив, лаком и не треба се бринути. О стражењу. О помирљивости. Знак времена.

12. Кад се око њих скупише хиљаде народа да стадоше газити један другога, онда поче најприје говорити *ученицима својијем: Чувајте се кваса †фарисејскога, који је лицемјерје.

*Мар. 2,15. †Мат. 16,6.

2. Јер ништа није сакривено што се неће открити, ни тајно што се неће дознати;

3. Јер што у мраку рекосте, чуће се на видјелу; и што на ухо шаптасте у клијетима, проповиједаће се на krововима.

4. Али вам кажем, пријатељима својијем: Не бојте се од онијех који убијају тијело и потом не могу ништа више учинити.

5. Него ћу вам казати кога да се бојите: Бојте се онога који има власт пошто убије бацити у ˃пакао; да, кажем вам, онога се бојте.

˃гехену

6. Не продаје ли се пет врабаца за два динара? И ниједан од њих није заборављен пред Богом.

7. А у вас је и коса на глави избројена. Не бојте се, дакле; ви сте бољи од много врабаца.

8. Него вам кажем: Који год призна Мене пред људима признаће и Син Човјечиј њега пред анђелима Божијим;

9. А који се одрече Мене пред људима њега ћу се одрећи пред анђелима Божијим.

10. И сваки који рече ријеч на Сина Човјечијега опростиће му се, а који хули на Светога Духа неће му се опростити.

11. А кад вас доведу у зборнице и на судове и пред поглаваре, не брините се како ћете или шта одговорити, или шта ћете казати;

12. Јер ће вас Свети Дух научити у онај час шта треба рећи.

ОПРЕДЕЉЕЊЕ

13. Рече Му пак неки из народа: Учитељу, реци брату мојему да подијели са мном ↘достојање. ➝насљедство

14. А Он му рече: Човјече, ко је Мене поставио судијом или дјелитељем над вама?

15. А њима рече: Гледајте и чувајте се од лакомства; јер нико не живи онијем што је сувише богат.

16. Каза им пак причу говорећи: У једнога богатог човјека роди њива.

17. И мишљаше у себи говорећи: Шта ћу чинити? Немам у што сабрати своје љетине.

18. И рече: Ево ово ћу чинити: Покварићу житнице своје и начинићу веће; и ондје ћу сабрати сва своја жита и добро своје;

19. И казаћу *души својој: Душо, имаш много имање на много година; почивај, једи, пиј, весели се. *Псал. 49,18.

20. А Бог њему рече: Безумниче, ову ноћ узеће душу твоју од тебе; а што си приправио чије ће бити?

21. Тако бива ономе који себи тече *благо а не †богати се у Бога. *Мат. 6,20. †1.Тим. 6,18.

22. А ученицима својијем рече: Зато вам кажем: Не брините се душом својом шта ћете јести; ни тијелом у што ћете се обући:

23. Душа је претежнија од јела и тијело од одијела.

24. Погледајте *гавране како не сију, ни жању, који немају подрума ни житница, и Бог их храни, а колико сте ви претежнији од птица? *О Јову 39,3.

25. А ко од вас бринући се може примакнути расту својему лакат један?

26. А кад ни најмање што не можете, зашто се бринете за остало?

27. Погледајте љиљане како расту: Не труде се, нити преду; али Ја вам кажем да ни Соломун у свој слави својој не обуче се као један од њих.

28. А кад траву по пољу, која данас јест а сјутра се у пећ баца, Бог тако одијева, а камоли вас, маловјерни!

29. И ви не иштите шта ћете јести или шта ћете пити, и не брините се;

30. Јер ово све ишту и незнабошци овога свијета; а Отац ваш зна да вама треба ово.

31. Него иштите *царства Божијега, и ово ће вам се све додати. *Мат. 6,33.

32. Не бој се, мало стадо, јер би воља вашега Оца да вам да Царство.

33. Продајте што имате и дајте милостињу; начините себи торбе које неће овештати, хазну која се никад неће испразнити, на небесима, гдје се лупеж не ↘прикучује нити мољац једе. ➝силом узима

34. Јер гдје је ваше *благо ондје ће бити и срце ваше. *Мат. 6,21.

35. Нека буду ваша бедра запрегнута и свијеће запаљене;

36. И ви као људи који чекају господара својега кад се врати са свадбе да му одмах отворе како дође и куцне.

37. Благо онијем слугама које нађе господар кад дође а они страже. Заиста вам кажем да ће се запрегнути, и посадиће их, и приступиће те ће им служити.

38. И ако дође у другу стражу, и у трећу стражу дође, и нађе их тако, благо онијем слугама.

39. Али ово знајте: кад би знао домаћин у који ће час доћи *лупеж, чувао би и не би дао поткопати куће своје. *1.Сол. 5,2.

40. И ви, дакле, будите готови: јер у који час не мислите доћи ће Син Човјечиј.

41. А Петар му рече: Господе, говориш ли нама ову причу или свима?

42. А Господ рече: Ко је, дакле, тај вјерни и мудри пристав којега постави господар над *чељади својом да им даје храну на оброк? *Приче 31,15.

43. Благо томе слузи којега дошавши господар његов нађе да извршује тако.

44. Заиста вам кажем: Над свијем својијем имањем поставиће га.

45. Ако ли рече слуга у срцу својему: Неће мој господар још задуго доћи; и стане бити слуге и слушкиње, и јести и пити, и опијати се;

46. Доћи ће господар тога слуге у дан кад се не нада, и у час кад не мисли, и расјећи ће га, и дијел његов метнуће с невјернима.

47. А онај слуга који зна вољу господара својега, и није се приправио, нити учинио по вољи његовој, биће врло бијен;

48. А који не зна па заслужи бој, биће мало бијен. Коме је год много дано много ће се искати од њега; а коме предаше највише највише ће искати од њега.

49. Ја сам дошао да бацим огањ на земљу; и како би Ми се хтјело да се већ запалио!

50. Али се Мени ваља крстити крштењем, и како Ми је тешко док се не сврши!

51. Мислите ли да сам Ја дошао да дам мир на земљу? Не, кажем вам, него раздор.

52. Јер ће отселе пет у једној кући бити раздијељени, устаће три на два, и два на три.

53. Устаће отац на сина и син на оца; мати на кћер и кћи на матер; свекрва на снаху своју и снаха на свекрву своју.

54. А народу говораше: Кад видите *облак гдје се диже од запада одмах кажете: Биће дажд; и бива тако. *1.О цар. 18,44.

55. И кад видите југ гдје дува кажете: Биће врућина; и бива.

56. Лицемјери, лице неба и земље умијете познавати, а времена овога како не познајете?

57. Зашто пак и сами од себе не судите праведно?

58. Јер кад идеш са својијем супарником кнезу, гледај не би ли се на путу с њим поравнао да те не ↘притегне судији, и судија да те не преда слузи, и слуга да те не баци у тамницу. ↘приведе

59. Кажем ти: Нећеш оданде изићи, док не даш и посљедњега ↘динара. ↘пару; лепту

Исусова бесједа о пропасти Галилејаца и о покајању. Исцјељење болесне жене у Суботу. Приче и говори о царству Божијем. Иродове замке. Јадиковање над Јерусалимом.

13. У то вријеме пак дођоше неки и казаше за Галилејце којијех крв помијеша Пилат са жртвама њиховијем.

2. И одговарајући Исус рече им: Мислите ли да су ти Галилејци били најгрјешнији од свију Галилејаца, јер тако пострадаше?

3. Не, кажем вам, него ако се не покајете, сви ћете тако изгинути.

4. Или оних осамнаест што на њих паде кула Силоамска и поби их, мислите ли да су они најкривљи били од свију Јерусалимљана?

5. Не, кажем вам, него ако се не покајете, сви ћете тако изгинути.

6. Каза им пак ову причу: Један човјек имадијаше смокву усађену у своме винограду, и дође да тражи рода на њој, и не нађе.

7. Онда рече виноградару: Ево трећа година како долазим и тражим рода на овој смокви, и не налазим; посијеци је, дакле, зашто земљи да смета?

8. А он одговарајући рече му: Господару! остави је и за ову годину, док окопам око ње и обаспем гнојем;

9. Па да ако роди, ако ли не, посјећи ћеш је на годину.

10. А кад учаше у једној зборници у Суботу,

11. И гле, бијеше ондје жена болесна од духа немоћи осамнаест година, и бијеше згрчена, и не могаше се исправити.

12. А кад је видје, дозва је Исус и рече јој: Жено, опроштена си од болести своје.

13. И метну на њу руке, и одмах се исправи и хваљаше Бога.

14. А старјешина од зборнице срђаше се што је *Исус †исцијели у ‡Суботу, и одговарајући рече народу: Шест је дана у које треба радити, у оне, дакле, долазите те се лијечите, а не у дан суботни.

*Лука 14,3. †Јован 5,15. ‡Мат. 12,10.

15. А Господ му одговори и рече: Лицемјере, сваки од вас у Суботу не одрјешује ли својега вола или *магарца од јасала, и не води да напоји? *Лука 14,5.

16. А ову кћер Авраамову коју свеза сотона ево осамнаеста година, не требаше ли је одријешити из ове свезе у дан суботни?

17. И кад Он ово говораше стиђаху се сви који Му се противљаху; и сав народ радоваше се за сва Његова славна дјела.

18. А Он им рече: Какво је *царство Божије, и какво ћу казати да је? *Мар. 4,30.

19. Оно је као зрно *горушично, које узевши човјек баци у врт свој, и узрасте и поста дрво велико, и птице небеске уселише се у гране његове. *Мат. 13,31.

20. Опет рече: Какво ћу казати да је царство Божије?

21. Оно је као квасац који узевши жена метну у три ⁻копање брашна, док не ускисе све. ⁻древени суд за мијешење хљеба запремине око 6,25 л

22. И пролажаше по градовима и селима учећи и путујући у Јерусалим.

23. Рече му пак неко: Господе, је ли мало онијех који ће бити спасени? А Он им рече:

24. ⁻Навалите да уђете на тијесна врата; јер вам кажем: Многи ће тражити да уђу и неће моћи: ⁻борите се

25. Кад устане домаћин и затвори врата, и станете напољу стајати и куцати у врата говорећи: *Господе, Господе, отвори нам; и одговарајући рећи ће вам: Не познајем вас откуда сте. *Иса. 55,6.

26. Тада ћете стати говорити: Ми једосмо пред Тобом и писмо, и по улицама нашијем учио си.

27. А Он ће рећи: Кажем вам, не познајем вас откуда сте; отступите од Мене сви који неправду чините.

28. Ондје ће бити *плач и шкргут зуба, кад видите Авраама и Исака и Јакова и све пророке у †царству Божијему, а себе напоље истјеране. *Мат. 8,12. †Мат. 8,11.

29. И доћи ће од истока и запада и сјевера и југа и сјешће за трпезу у царству Божијему.

30. И гле, има посљеднијех који ће бити први, и има првијех који ће бити посљедњи.

31. У тај дан приступише неки од фарисеја говорећи Му: Изиђи и иди одавде, јер Ирод хоће да Те убије.

32. И рече им: Идите те кажите оној лисици: Ево изгоним ђаволе и исцјељујем данас и сјутра, а трећи дан завршићу.

33. Али данас и сјутра и прекосјутра треба ми ићи; јер пророк не може погинути изван Јерусалима.

34. Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш *пророке и засипаш камењем послане к себи! Колико пута хтјех да скупим чеда твоја као кокош пилиће своје под крила, и не хтјесте! *Нем. 9,26.

35. Ето ће вам се оставити кућа ваша пуста; а Ја вам кажем: Нећете Мене видјети док не дође да речете: *Благословен који иде у име †Господње. *Мат. 21,9. †Псал. 118,26.

Исцјељење у Суботу човјека који је патио од водене болести. Треба бити понизан и чинити добро. Прича о Великој вечери. Одрицање самога себе.

14. И догоди Му се да дође у Суботу у кућу једнога кнеза фарисејскога да једе хљеб; и они мотраху на Њега.

2. И гле, бијеше пред Њим некакав човјек на коме бијеше дебела болест.

3. И одговарајући Исус рече законицима и фарисејима говорећи: Је ли слободно у Суботу исцјељивати?

4. А они оћутјеше. И дохвативши га се исцијели га и отпусти.

5. И одговарајући рече им: Који од вас не би својега магарца или вола да му падне у бунар одмах извадио у дан суботни?

6. И не могоше Му одговорити на то.

7. А гостима каза причу, кад опази како избираху зачеља, и рече им:

8. Кад те ко позове на свадбу, не сједај у зачеље, да не буде међу гостима ко старији од тебе;

9. И да не би дошао онај који је позвао тебе и њега, и рекао ти: Подај мјесто овоме, и онда ћеш са стидом сјести на ниже мјесто.

10. Него кад те ко позове, дошавши сједи на посљедње мјесто, да ти рече кад дође онај који те позва: Пријатељу, помакни се више; тада ће теби бити част пред онима који сједе с тобом за трпезом.

11. Јер сваки који се подиже, понизиће се; а који се понижује, подигнуће се.

12. А и ономе што их је позвао рече: Кад дајеш објед или вечеру, не зови пријатеља својијех, ни браће своје, ни рођака својијех, ни сусједа богатијех, да не би и они тебе кад позвали и вратили ти;

13. Него кад чиниш гозбу, зови сиромахе, кљасте, хроме, слијепе;

14. И благо ће ти бити што ти они не могу вратити; него ће ти се вратити о *васкрсенију праведнијех. *Јован 5,29.

15. А кад чу то неки од онијех што сјеђаху с Њим за трпезом рече Му: *Благо ономе који једе хљеба у †царству Божијему! *Откр. 19,9. †Лука 22,16.

16. А Он му рече: Један *човјек зготови велику вечеру, и позва многе; *Мат. 22,2.

17. И кад би вријеме вечери, посла слугу својега да каже званима: Хајдете, јер је већ све готово.

18. И почеше се изговарати сви редом; први му рече: Купих њиву, и ваља ми ићи да је видим; молим те изговори ме.

19. И други рече: Купих пет јармова волова, и идем да их огледам; молим те, изговори ме.

20. И трећи рече: Ожених се, и зато не могу доћи.

21. И дошавши слуга тај каза ово господару своме. Тада се расрди домаћин и рече слузи своме: Иди брзо на раскршћа и улице градске, и доведи амо сиромахе, и кљасте, и богаљасте, и слијепе.

22. И рече слуга: Господару, учинио сам како си заповједио, и још мјеста има.

23. И рече господар слузи: Изиђи на путеве и међу ограде, те натјерај да дођу да ми се напуни кућа.

24. Јер вам кажем да ниједан од онијех званијех људи неће окусити моје вечере. (Јер је много званијех, али је мало изабранијех).

25. Иђаше пак с Њим мноштво народа, и обазревши се рече им:

26. Ако ко дође к Мени а не мрзи на својега оца, и на матер, и на *жену, и на дјецу, и на †браћу, и на сестре и на саму ˇдушу своју, не може бити Мој ученик.

*5.Мој. 13,6. †5.Мој. 33,9. ˇживот

27. И ко не носи крста својега и за Мном не иде, не може бити Мој ученик.

28. И који од вас кад хоће да зида кулу не сједе најприје и не прорачуна шта ће га стати, да види има ли да може довршити?

29. Да не би, кад постави темељ и не узмогне довршити, сви који гледају стали му се ругати,

30. Говорећи: Овај човјек поче зидати, и не може да доврши.

31. Или који цар кад пође с војском да се побије с другијем царем не сједе најприје и не држи вијећу може ли с десет хиљада срести онога што иде на њега са двадесет хиљада?

32. Ако ли не може, а он пошље посланике док је онај још далеко и моли да се помире.

33. Тако, дакле, сваки од вас који се не одрече свега што има не може бити Мој ученик.

34. Со је добра, али ако со обљутави, чим ће се осолити?

35. Нити је потребна у земљу ни у гноју; него је проспу напоље. Ко има уши да чује нека чује.

Приче о изгубљеној овци, новцу и сину.

15. И приближаваху се к Њему сви *цариници и †грјешници да Га чују. *Мат. 9,10. †Мар. 2,15.

2. И викаху на Њега фарисеји и књижевници говорећи: Овај прима грјешнике и једе с њима.

3. А Он им каза причу ову говорећи:

4. Који човјек од вас имајући сто оваца и изгубивши једну од њих не остави деведесет и девет у пустињи и не иде за изгубљеном док је не нађе?

5. И нашавши дигне је на раме своје радујући се,

6. И дошавши кући сазове пријатеље и сусједе говорећи им: Радујте се са мном, ја нађох своју овцу изгубљену.

7. Кажем вам да ће тако бити већа радост на Небу за једнога грјешника који се каје, неголи за деведесет и девет праведника којима не треба покајање.

8. Или која жена имајући десет ˇдинара, ако изгуби један динар, не запали свијеће, и не помете куће, и не тражи добро док не нађе? ˇдрахми

9. И нашавши сазове другарице и сусједе говорећи: Радујте се са мном, ја нађох динар изгубљени.

10. Тако, кажем вам, бива радост пред анђелима Божијима за једнога грјешника који се каје.

11. И рече: Један човјек имаше два сина,

12. И рече млађи од њих оцу: Оче, дај ми дио од имања што припада мени. И отац им подијели имање.

13. И потом до неколико дана покупи млађи син све своје, и отиде у даљну зе-

мљу; и онамо просу имање своје живећи беспутно.

14. А кад потроши све, постаде велика глад у оној земљи, и он се нађе у невољи.

15. И отишавши приби се код једнога човјека у оној земљи; и он га посла у поље своје да чува свиње.

16. И жељаше напунити трбух свој ⁺рошчићима које свиње јеђаху, и нико му их не даваше. ⁺махунасти плодови

17. А кад дође к себи, рече: Колико најамника у оца мојега имају хљеба исувише, а ја умирем од глади!

18. Устаћу и идем оцу својему, па ћу му рећи: Оче, сагријеших *Небу и теби, *Лука 15,21.

19. И већ нијесам достојан назвати се син твој: Прими ме као једнога од својијех најамника.

20. И уставши отиде оцу својему. А кад је још подалеко био, угледа га отац његов, и сажали му се, и потрчавши загрли га и цјелива га.

21. А син му рече: Оче, сагријеших Небу и теби, и већ нијесам достојан назвати се син твој.

22. А отац рече слугама својијем: Изнесите најљепшу хаљину и обуците га, и подајте му прстен на руку и обућу на ноге.

23. И доведите теле угојено те закољите, да једемо и да се веселимо.

24. Јер овај мој син бјеше мртав, и оживље; и изгубљен бјеше, и нађе се. И стадоше се веселити.

25. А син његов старији бијаше у пољу, и долазећи кад се приближи кући чу пјевање и подвикивање.

26. И дозвавши једнога од слугу запита: Шта је то?

27. А он му рече: Брат твој дође; и отац твој закла теле угојено, што га је здрава видио.

28. А он се расрди и не шћадијаше да уђе. Тада изиђе отац његов и мољаше га.

29. А он одговарајући рече оцу: Ето те служим толико година, и никад не преступих твоје заповијести, па мени никад нијеси дао јарета да бих се провеселио са својијем друштвом;

30. А кад дође тај твој син који ти је имање просуо с блудницама, заклао си му теле угојено.

31. А он му рече: Сине, ти си свагда са мном, и све је моје твоје.

32. Требало је развеселити се и обрадовати, јер овај брат твој мртав бјеше, и оживље; и изгубљен бјеше и нађе се.

Прича о неправедном приставу. Богаташ и убоги Лазар.

16. А ученицима својијем говораше: Бијаше један човјек богат који имаше пристава, и тога облагаше код њега да му просипа имање.

2. И дозвавши га рече му: Шта ово ја чујем за тебе? Дај рачун како си кућио кућу, јер више не можеш кућом управљати.

3. А пристав од куће рече у себи: Шта ћу чинити? господар мој узима од мене управљање кућом: Копати не могу, просити стидим се.

4. Знам шта ћу чинити да би ме примили у куће своје кад ми се одузме управљање кућом.

5. И дозвавши редом дужнике господара својега рече првоме: Колико си дужан господару мојему?

6. А он рече: Сто ⁺ока уља. И рече му: Узми писмо своје и сједи брзо те напиши педесет.

⁺вата (бата) – 3000 литара

7. А потом рече другоме: А ти колико си дужан? А он рече: Сто ⁺ока пшенице. И рече му: Узми писмо своје и напиши осамдесет. ⁺кора – 36 хиљада литара

8. И похвали господар невјернога пристава што мудро учини; јер су синови овога вијека мудрији од синова видјела у својему нараштају.

9. И ја вама кажем: Начините себи пријатеље неправеднијем богатством, да би вас кад осиромашите примили у вјечне куће.

10. Који је вјеран у малом и у многом је вјеран; а ко је невјеран у малом и у многом је невјеран.

11. Ако, дакле, у неправедном *богатству вјерни не бисте, ко ће вам у истином вјеровати? *Еф. 3,8.

12. И ако у туђем не бисте вјерни, ко ће вам дати ваше?

13. Никакав пак слуга не може два господара служити; јер или ће на једнога мрзити, а другога љубити, или ће једноме

ОДГОВОРНОСТ

бити вјеран а за другога не *марити. Не можете служити Богу и богатству. *Мат. 6,24.

14. А ово све слушаху и *фарисеји, који бијаху среброљупци, и ругаху Му се. *Мат. 23,14.

15. И рече им: Ви сте они који се градите праведни пред људима; али Бог зна *срца ваша; јер што је у људи високо оно је мрзост пред Богом. *1.Сам. 16,7.

16. Закон и пророци су до Јована; отселе се *царство Божије проповиједа Јеванђељем, и сваки наваљује да уђе у њега. *Мат. 11,12.

17. Лакше је пак небу и земљи проћи него ли једној титли из Закона пропасти.

18. Сваки који пушта *жену своју и узима другу, прељубу чини; и који се жени пуштеницом, прељубу чини. *Мар. 10,11.

19. Човјек неки пак бјеше богат, који се облачаше у скерлет и у свилу, и живљаше сваки дан господски и весељаше се.

20. А бијаше један сиромах, по имену Лазар, који лежаше пред његовијем вратима ˇгнојав, ˇпун чирева

21. И жељаше да се насити мрвама које падаху с трпезе богатога; још и пси долажаху и лизаху гној његов.

22. А кад умрије сиромах, однесоше га анђели у наручје Авраамово; а умрије и *богати, и сахранише га. *Јак. 2,5.

23. И у ˇпаклу кад бјеше у мукама подиже очи своје и угледа издалека Авраама и Лазара у наручју његову, ˇмјесту за мртве

24. И повикавши рече: Оче Аврааме, смилуј се на ме и пошљи ми Лазара нека умочи у воду врх од прста својега, и да ми расхлади језик; јер се мучим у овоме пламену.

25. А Авраам рече: Синко, опомени се да си ти примио добра своја у животу своме, и Лазар опет зла; а сад се он тјеши, а ти се мучиш.

26. И преко свега тога постављена је међу нама и вама велика пропаст, да они који би хтјели одовуд к вама пријећи, не могу, нити они отуда к нама да прелазе.

27. Тада рече: Молим те, дакле, оче, да га пошаљеш кући оца мојега,

28. Јер имам ˇпет браће: нека им посвједочи да не би и они дошли на ово мјесто мучења. ˇпеторицу

29. Рече му Авраам: Они имају *Мојсија и пророке, нека њих слушају. *Јован 5,45.

30. А он рече: Не, оче Аврааме, него ако им дође ко из мртвијех покајаће се.

31. А Авраам му рече: Ако не слушају Мојсија и пророка, да ко и из мртвијех устане неће вјеровати.

О саблазни, праштању, вјери и дјелима.
Исцјељење десет губаваца.
Будућност царства Божијега.

17. А ученицима рече: Није могуће да не дођу саблазни; али тешко ономе од кога долазе;

2. Боље би му било да му се воденични камен објеси о врату, и да га баце у море, него да саблазни једнога од овијех малијех.

3. Чувајте се. Ако ти сагријеши брат твој, накарај га; па ако се покаје, опрости му.

4. И ако ти седам пута на дан сагријеши, и седам пута на дан дође к теби и рече: Кајем се, опрости му.

5. И рекоше апостоли Господу: Дометни нам вјере.

6. А Господ рече: Кад бисте имали вјере колико зрно горушично, и рекли бисте овоме дуду: Ишчупај се и усади се у море, и послушао би вас.

ВЈЕРА

7. Који пак од вас кад има слугу који оре или чува стоку па кад дође из поља, рече му: Ходи брзо и сједи за трпезу?

8. Него не каже ли му: Уготови ми да вечерам, и запрегни се те ми служи док једем и пијем, па онда и ти једи и пиј?

9. Еда ли ће он захвалити слузи томе кад сврши што му се заповједи? Не вјерујем.

10. Тако и ви кад завршите све што вам је заповјеђено, говорите: Ми смо залудне слуге, јер учинисмо што смо били дужни чинити.

11. И кад иђаше у *Јерусалим, Он пролажаше између †Самарије и Галилеје. *Лука 9,51. †Јован 4,4.

12. И кад улажаше у једно село сретоше га десет губавијех људи, који стадоше издалека,

13. И подигоше глас говорећи: Исусе, Учитељу, помилуј нас.

14. И видјевши их рече им: Идите и покажите се свештеницима. И они идући очистише се.

15. А један од њих видјевши да се исцијели поврати се хвалећи Бога иза гласа,

16. И паде ничице пред ноге Његове, и захвали Му. И то бјеше Самарјанин.

17. А Исус одговарајући рече: Не исцијелише ли се десеторица? Гдје су, дакле, деветорица?

18. Како се међу њима који не нађе да се врати да захвали Богу, него само овај туђин?

19. И рече му: Устани, иди; вјера твоја поможе ти.

20. А кад Га упиташе фарисеји: Кад ће доћи *царство Божије? Одговарајући рече им: Царство Божије неће доћи да се види;

*Дјела 1,6.

21. Нити ће се казати: Ево га овдје или ондје; јер гле, *царство је Божије унутра у вама. *Рим. 14,17.

22. А ученицима рече: Доћи ће вријеме кад ћете зажељети да видите један дан Сина Човјечијега, и нећете видјети.

23. И рећи ће вам: Ево овдје је, или ено ондје; али не излазите, нити тражите.

24. Јер као што *муња сине с неба, и засвијетли се преко свега што је под небом, тако ће бити и Син Човјечиј у свој дан.

*Језек. 1,14.

25. Али Му најприје треба много пострадати, и окривљен бити од рода овога.

26. И како је било у вријеме Нојево онако ће бити у дане Сина Човјечијега:

27. Јеђаху, пијаху, жењаху се, удаваху се до онога дана кад Ноје уђе у ковчег, и дође потоп и погуби све.

28. Тако као што би у дане Лотове: Јеђаху, пијаху, куповаху, продаваху, сађаху, зидаху;

29. А у дан кад изиђе Лот из Содома, удари огањ и сумпор из неба и погуби све.

30. Тако ће бити и у онај дан, кад ће се јавити Син Човјечиј.

31. У онај дан који се деси на крову а покућство његово у кући, нека не силази да га узме; и који се деси у пољу, тако нека се не враћа натраг.

32. Опомињите се *жене Лотове. *1.Мој. 19,26.

33. Који пође да сачува *душу своју, изгубиће је; а који је изгуби, оживљеће је. *Мат. 16,25.

34. Кажем вам: У ону ноћ биће два на једноме одру, један ће се узети, а други ће се оставити;

35. Двије ће мљети заједно, једна ће се узети, а друга ће се оставити;

36. (Два ће бити на њиви, један ће се узети, а други ће се оставити.)

37. И одговарајући рекоше Му: Гдје, Господе? А Он им рече: Гдје је стрвина онамо ће се и *орлови скупити. *Мат. 24,28.

Приче о удовичиној молби и о молитви фарисеја и цариника. Исус позива дјецу Себи. Опасност од богатства. Треће прорицање о страдању. Исцјељење слијепога.

18. Каза им пак и причу како се треба свагда молити Богу, и не дати да ˇдотужи, ˇдосади

2. Говорећи: У једноме граду бијаше један судија који се Бога не бојаше и људи не стиђаше.

3. А у ономе граду бијаше једна удовица и долажаше к њему говорећи: Не дај ме мојему супарнику.

4. И не шћадијаше задуго. А најпослије рече у себи: Ако се и не бојим Бога и људи не срамим,

5. Но будући да ми досађује ова удовица, одбранићу је, да ми једнако не долази и не досађује.

6. Тада рече Господ: Чујте шта говори неправедни судија.

7. А камоли Бог неће одбранити изабранијех својијех који Га моле дан и ноћ, и допустити да чекају?

8. Кажем вам да ће их одбранити брзо. Али Син Човјечиј кад дође хоће ли наћи вјеру на земљи?

9. А и другима који мишљаху за себе да су праведници и друге ˇуништаваху каза причу ову: ˇпонижаваху

10. Два човјека уђоше у *цркву да се моле Богу, један фарисеј а други цариник.

*Мат. 21,12.

11. Фарисеј стаде и мољаше се у себи овако: Боже, хвалим Те што ја нијесам као остали људи: Хајдуци, неправедници, прељубочинци, или као овај цариник.

12. Постим двапут у недјељи; дајем десетак од свега што имам.

13. А цариник издалека стајаше, и не шћаше ни очију подигнути на небо, него бијаше прси своје говорећи: Боже, милостив буди мени грјешноме.

14. Кажем вам да овај отиде оправдан кући својој, а не онај. Јер сваки који се сам подиже понизиће се; а који се сам понижује подигнуће се.

15. Доношаху к Њему и *дјецу да их се дотакне; а кад видјеше ученици, запријетише им. *Мат. 19,13.

16. А Исус дозвавши их рече: Пустите *дјецу нека долазе к Мени, и не браните им; јер је таковијех царство Божије. *1.Кор. 14,20.

17. И кажем вам заиста: Који не прими царства Божијега као дијете, неће ући у њега.

18. И запита га један кнез говорећи: *Учитељу благи, шта да учиним да наслиједим живот вјечни? *Мат. 19,16.

19. А Исус рече му: Што ме зовеш благијем? Нико није благ осим једнога Бога.

20. Заповијести знаш: Не чини прељубе; не убиј; не укради; не свједочи лажно; поштуј оца својега и матер своју.

21. А он рече: Све сам ово сачувао од младости своје.

22. А кад то чу Исус рече му: Још ти једно недостаје, продај све што имаш и раздај сиромасима; и имаћеш *благо на Небу; и хајде за Мном. *Мат. 6,19.

23. А кад он чу то постаде жалостан, јер бјеше врло богат.

24. А кад га видје Исус гдје постаде жалостан, рече: Како је тешко ући у *царство Божије онима који имају †богатство! *Јак. 2,5. †Приче 11,28.

25. Лакше је камили проћи кроз иглене уши неголи богатоме ући у царство Божије.

26. А они који слушаху рекоше: Ко се, дакле, може спасти?

27. А Он рече: Што је људима немогуће, Богу је могуће.

28. А *Петар рече: Ето ми смо оставили све и за Тобом идемо. *Мат. 19,27.

29. А Он им рече: Заиста вам кажем: нема ниједнога који би оставио кућу, или родитеље, или *браћу, или сестре, или жену, или дјецу царства ради Божијега, *5.Мој. 33,9.

30. Који неће примити више у ово вријеме, и у свијету који ће доћи живот вјечни.

31. Узе пак Дванаесторицу и рече им: Ево идемо горе у *Јерусалим, и све ће се свршити што су пророци писали за Сина Човјечијега. *Мат. 16,21.

32. Јер ће Га предати незнабошцима, и наругаће Му се, и ружиће Га, и попљуваће Га,

33. И биће Га, и убиће Га; и трећи дан устаће.

34. И они ништа од тога не разумјеше, и бесједа ова бјеше од њих сакривена, и не разумјеше што им се каза.

35. А кад се приближи к *Јерихону, један слијепи сјеђаше крај пута просећи. *Мар. 10,46; Мат. 20,29.

36. А кад чу народ гдје пролази запита: Шта је то?

37. И казаше му да Исус Назарећанин пролази.

38. И повика говорећи: Исусе, Сине Давидов, помилуј ме.

39. И пријећаху му они што иђаху напријед да ућути; а он још више викаше: Сине Давидов! помилуј ме.

40. И Исус стаде и заповједи да Му га доведу; а кад Му се приближи, запита га,

41. Говорећи: Шта хоћеш да ти учиним? А он рече: Господе! да прогледам.

42. А Исус рече: Прогледај; вјера твоја поможе ти.

43. И одмах прогледа, и пође за Њим хвалећи Бога. И сви људи који видјеше хваљаху Бога.

Закхеј. Прича о кесама сребра које је господар повјерио слугама. Исусов улазак у Јерусалим. Исус плаче над Јерусалимом и чисти Храм.

19. И кад уђе у *Јерихон и пролажаше кроза њ, *Исус Н. 6,26.

2. И гле, човјек по имену Закхеј, који бјеше старјешина царинички, и бјеше богат,

3. И искаше да види Исуса да Га позна; и не могаше од народа, јер бјеше малога раста;

ИЗГЛЕДИ

4. И потрчавши напријед, попе се на ᵊдуд да Га види; јер Му је онуда требало проћи.

ᵊдивља смоква

5. И кад дође Исус на оно мјесто, погледавши горе видје га, и рече му: Закхеју, сиђи брзо; јер Ми данас ваља бити у твојој кући.

6. И сиђе брзо; и прими Га радујући се.

7. И сви, кад видјеше, викаху на Њега говорећи да грјешноме човјеку дође у кућу.

8. А Закхеј стаде и рече Господу: Господе, ево пола имања својега даћу сиромасима, и ако сам кога занио вратићу онолико четворо.

9. А Исус му рече: Данас дође спасеније кући овој; јер је и ово син Авраамов.

10. Јер је Син Човјечиј дошао да нађе и спасе што је изгубљено.

11. А кад они то слушаху, настави казивати причу; јер бјеше близу Јерусалима, и мишљаху да ће се одмах јавити царство Божије.

12. Рече, дакле: Један *човјек од добра рода отиде у даљну земљу да прими себи царство, и да се врати.

*Мат. 25,14.

13. Дозвавши пак десет својијех слугу даде им десет кеса, и рече им: Тргујте, док се ја вратим.

14. А грађани његови, који су га мрзели, послаше за њим посланике говорећи: Нећемо да он царује над нама.

15. И кад се он врати, пошто прими царство, рече да дозову оне слуге којима даде сребро, да види шта је који добио.

16. Тада дође први говорећи: Господару, кеса твоја донесе десет кеса.

17. И рече му: Добро, добри слуго; кад си ми у малом био вјеран ево ти власт над десет градова.

18. И дође други говорећи: Господару, кеса твоја донесе пет кеса.

19. А он рече и ономе: И ти буди над пет градова.

20. И трећи дође говорећи: Господару, ево твоја кеса коју сам завезао у убрус и чувао.

21. Јер сам се бојао тебе: Јер си човјек тврд, узимаш што нијеси оставио, и жњеш што нијеси сијао.

22. А господар му рече: По твојијем ћу ти ријечима судити, зли слуго! Знао си да сам ја тврд човјек, узимам што нијесам оставио, и жњем што нијесам сијао,

23. Па зашто нијеси дао мојега сребра трговцима, и ја дошавши примио бих га с добитком?

24. И рече онима што стајаху пред њим: Узмите од њега кесу и подајте ономе што има десет кеса.

25. И рекоше му: Господару, он има десет кеса.

26. А он им одговори: Јер вам кажем да ће се свакоме који има дати; а од онога који нема узеће се од њега и оно што има.

27. А оне моје непријатеље који нијесу хтјели да ја будем цар над њима, доведите амо, и исијеците преда мном.

28. И казавши ово пође напријед, и иђаше горе у *Јерусалим.

*Мар. 10,32.

29. И кад се приближи *Витфаги и Витанији, код горе која се зваше †Маслинска, посла два од ‡ученика својијех,

*Мар. 11,1. †Зах. 14,4. ‡Мат. 21,1.

30. Говорећи: Идите у то село према вама, и кад уђете у њега наћи ћете магаре привезано на које никакав човјек никад није усједао; одријешите га и доведите.

31. И ако вас ко упита: Зашто дријешите? овако му кажите: Оно Господу треба.

32. А кад отидоше послани, нађоше као што им каза.

33. А кад они дријешаху магаре, рекоше им господари од њега: Зашто дријешите магаре?

34. А они рекоше: Оно Господу треба.

35. И доведоше га *Исусу, и бацише хаљине своје на магаре, и посадише Исуса.

*Јован 12,14; Мар. 11,7.

36. А кад иђаше, простираху хаљине своје по путу.

37. А кад се приближи већ да сиђе с горе Маслинске, поче све мноштво ученика у радости хвалити Бога иза гласа за сва чудеса што су видјели,

38. Говорећи: *Благословен Цар који иде у име †Господње! Мир на Небу и слава на висини!

*Мат. 21,9. †Псал. 118,26.

39. И неки фарисеји из народа рекоше Му: Учитељу, запријети ученицима својијем.

40. И одговарајући рече им: Кажем вам: Ако они ућуте, камење ће повикати.

41. И кад се приближи, угледа град и заплака за њим,

42. Говорећи: Кад би и ти знао у овај твој дан шта је за мир твој! Али је сад сакривено од очију твојијех.

43. Јер ће доћи дани на тебе, и окружиће те непријатељи твоји опкопима, и опколиће те, и обузеће те са свију страна;

44. И разбиће тебе и дјецу твоју у теби, и неће оставити у теби камена на камену, зато што нијеси познао времена у којему си похођен.

45. И ушавши у *цркву стаде изгонити оне што продаваху (у њој и куповаху),

*Мат. 21,12; Мар. 11,15.

46. Говорећи им: У Писму стоји: Дом Мој дом је *молитве, а ви начинисте од њега †пећину хајдучку. *Иса. 56,7. †Јер. 7,11.

47. И учаше сваки дан у цркви. А главари свештенички и књижевници и старјешине народне гледаху да Га погубе.

48. И не налажаху шта би Му учинили; јер сав народ иђаше за Њим, и слушаху Га.

Христос о својој власти. Прича о злијем виноградарима. О харачу и о васкрсењу мртвијех. Чији је Син Христос? Треба се чувати књижевника.

20. И кад Он у један од онијех дана учаше народ у *цркви и проповиједаше Јеванђеље, дођоше главари свештенички и књижевници са старјешинама, *Мат. 21,23.

2. И рекоше Му говорећи: Кажи нам каквом власти то чиниш? Или ко Ти је дао власт ту?

3. А Он одговарајући рече им: И Ја ћу вас упитати једну ријеч, и кажите Ми:

4. Крштење Јованово или би с Неба или од људи?

5. А они помишљаху у себи говорећи: Ако речемо с Неба, рећи ће: Зашто му, дакле, не вјеровасте?

6. Ако ли речемо: Од људи, сав ће нас народ побити камењем; јер сви вјероваху да Јован бјеше пророк.

7. И одговорише: Не знамо откуда.

8. А Исус им рече: Ни ја вама нећу казати каквом власти ово чиним.

9. А народу поче казивати причу ову: *Један човјек посади виноград, и даде га виноградарима па отиде на дуже времена.

*Мат. 21,33.

10. И у вријеме посла к виноградарима слугу да му даду од рода виноградскога; али виноградари избише га, и послаше празна.

11. И посла опет другога слугу; а они и овога избише и осрамотивши послаше празна.

12. И посла опет трећега; а они и овога ранише, и истјераше.

13. Онда рече господар од винограда: Шта ћу чинити? Да пошљем сина својега ˇљубазнога, еда се како застиде кад виде њега.

→љубљенога

14. А виноградари видјевши њега мишљаху у себи говорећи: Ово је насљедник; ходите да га убијемо да наше буде ˇдостојање. →наследство

15. И изведоше га напоље из винограда и убише. Шта ће, дакле, учинити њима господар од винограда?

16. Доћи ће и погубиће ове виноградаре, и даће виноград другима. А они што слушаху рекоше: Не дао Бог!

17. А Он погледавши на њих рече: Шта значи, дакле, оно у Писму: Камен који одбацише зидари онај *поста глава од угла?

*Псал. 118,22.

18. Сваки који падне на тај камен разбиће се; а на кога он падне сатрће га.

19. И гледаху главари свештенички и књижевници у онај час да дигну руке на Њ; али се побојаше народа, јер разумјеше да њима ову причу каза.

20. И пажаху на Њега, и послаше вребаче, који се грађаху као да су побожни, не би ли Га ухватили у ријечи да Га предаду поглаварима и власти судијиној.

21. И упиташе га говорећи: *Учитељу, знамо да право говориш и учиш, и не гледаш ко је ко, него заиста учиш путу Божијему: *Мар. 12,14.

22. Треба ли нам ћесару давати ˇхарач, или не? →порез

23. А Он разумјевши њихово лукавство рече им: Шта Ме кушате?

24. Покажите Ми ↴динар; чији је на њему образ и натпис? А они одговарајући рекоше: Ћесарев. ➔порески динар = 4,55 г сребра

25. А Он им рече: Подајте, дакле, што је ћесарево ћесару, а што је Божије Богу.

26. И не могоше ријечи Његове покудити пред народом; и дивише се одговору Његову, и умукоше.

27. А приступише неки од *садукеја који кажу да нема †васкрсенија, и питаху Га,

*Мат. 16,1. †Мар. 12,18.

28. Говорећи: Учитељу, Мојсије нам написа: Ако коме умре брат који има *жену, и умре без †дјеце, да брат његов узме жену, и да подигне потомство брату својему.

*1.Мој. 38,8. †5.Мој. 25,5.

29. Бијаше седам браће, и први узе жену, и умрије без дјеце;

30. И узе други жену, и он умрије без дјеце;

31. И трећи је узе; а тако и свих седам; и не оставише дјеце, и помријеше;

32. А послије свију умрије и жена.

33. О васкрсенију, дакле, кога ће од њих бити жена, јер је она седморици била жена.

34. И одговарајући Исус рече им: Дјеца овога свијета жене се и удају;

35. А који се удостоје добити онај свијет и васкрсеније из мртвијех нити ће се женити ни удавати;

36. Јер више не могу умријети; јер су као анђели; и синови су Божији кад су синови *васкрсенија. *Мат. 22,30.

37. А да мртви устају, и *Мојсије показа код купине гдје назива Господа Бога Аврамова и Бога Исакова и Бога Јаковљева.

*2.Мој. 3,6.

38. А Бог није Бог мртвијех него живијех; јер су Њему сви живи.

39. А неки од књижевника одговарајући рекоше: Учитељу, добро си казао.

40. И већ не смијаху ништа да Га запитају. А Он им рече:

41. Како говоре да је *Христос Син †Давидов? *Мар. 12,35. †Лука 18,38.

42. Кад сам *Давид говори у Псалтиру: Рече †Господ Господу мојему: сједи Мени с десне стране, *Дјела 2,34. †Псал. 110,1.

43. Док положим непријатеље Твоје за подножје ногама Твојима.

44. Давид, дакле, Њега назива Господом; па како му је син?

45. А кад сав народ слушаше, рече *ученицима својијем: *Мат. 23,1.

46. Чувајте се од књижевника, који хоће да иду у дугачкијем хаљинама, и траже да им се клања по улицама, и прва мјеста по зборницама, и зачеља на гозбама;

47. Који једу куће удовичке, и лажно се моле Богу дуго. Они ће још већма бити осуђени.

ПРИЗНАЊЕ

Удовичина лепта. Исусов говор о разорењу Јерусалима и његовој будућности.

21. Погледавши пак горе видје *богате гдје међу прилоге своје у ↴хазну Божију; *Мар. 12,41. ➔ризницу

2. А видје и једну сиромашну удовицу која меташе ондје двије лепте;

3. И рече: Заиста вам кажем: Ова сиромашна удовица метну више од свију:

4. Јер сви ови метнуше у прилог Богу од сувишка својега, а она од сиротиње своје метну сву храну своју што имаше.

5. И кад неки говораху за цркву да је украшена лијепијем камењем и ↴закладима, рече: ➔завештањима

6. Доћи ће дани у које од свега што видите неће остати ни камен на камену, који се неће разметнути.

7. Запиташе га пак говорећи: Учитељу, а кад ће то бити, и какав је знак кад ће се то догодити?

8. А Он рече: Чувајте се да вас не преваре, јер ће многи доћи у име Моје говорећи: Ја сам, и вријеме се приближи. Не идите, дакле, за њима.

9. А кад чујете ратове и буне, не плашите се; јер то све треба најприје да буде; али још није тада посљедак.

10. Тада им рече: Устаће народ на народ и *царство на царство; *Мат. 24,7.

11. И *земља ће се трести врло по свијету, и биће глади и помори и страхоте и велики знаци биће на небу. *Јоило 2,30.

12. А прије свега овога метнуће на вас руке своје и гониће вас и предавати у зборнице и у тамнице; водиће вас пред цареве и краљеве због имена Мојега.

13. А то ће вам се догодити за свједочанство.

14. Метните, дакле, у срца своја, да се прије не приправљате како ћете одговарати:

15. Јер ћу вам Ја дати ˇуста и премудрост, којој се неће моћи противити ни одговорити сви ваши противници. ˇријеч

16. А предаваће вас и родитељи и браћа и рођаци и пријатељи; и побиће неке од вас.

17. И сви ће омрзнути на вас због имена Мојега.

18. И длака с главе ваше неће погинути.

19. Трпљењем својијем спасавајте душе своје.

20. А кад видите да Јерусалим опколи војска, онда знајте да се приближило вријеме да опусти.

21. Тада који буду у *Judeји нека бјеже у горе, и који буду у граду нека излазе напоље; и који су напољу нека не улазе у њега: *Мар. 13,14.

22. Јер су ово дани освете, да се изврши све што је написано.

23. Али тешко труднима и дојилицама у те дане! Јер ће бити велика невоља на Земљи, и гњев на овом народу.

24. И пашће од оштрица мача, и одвешће се у ропство по свијем народима; и Јерусалим ће газити незнабошци, док се не изврше времена незнабожаца.

25. И биће знаци у *Сунцу и у Мјесецу и у звијездама; и људима на †Земљи туга од сметње и од хуке морске и валова. *Иса. 13,10. †Иса. 13,13.

26. Људи ће умирати од страха и од чекања онога што иде на Земљу; јер ће се и силе *небеске покренути. *Мат. 24,29.

27. И тада ће угледати Сина Човјечијега гдје иде на облацима са силом и славом великом.

28. А кад се почне ово збивати, гледајте и подигните главе своје; јер се приближује избављење ваше.

29. И каза им причу: Гледајте на *смокву и на сва дрвета; *Мар. 13,28.

30. Кад видите да већ потјерају, сами знате да је близу љето.

31. Тако и ви кад видите ово да се збива, знајте да је близу царство Божије.

32. Заиста вам кажем да овај нараштај неће проћи, док се ово све не збуде.

33. Небо и Земља проћи ће, а ријечи Моје неће проћи.

34. Али се чувајте да како ваша срца не отежају ждерањем и пијанством и бригама овога свијета, и да вам овај дан не дође изненада.

35. Јер ће доћи као замка на све који живе по свој *Земљи. *2.Петр. 3,10.

36. *Стражите дакле једнако и молите се Богу да бисте се удостојили утећи од свега овога што ће се збити, и стати пред Сином Човјечијим. *Мат. 24,42.

37. И дању учаше у цркви, а ноћу излажаше и ноћиваше на гори која се зове *Маслинска. *Јован 8,1.

38. И сав народ долажаше изјутра к Њему у *цркву да Га слушају. *Мал. 3,1.

Издајство. Пасхално јагње и вечера. Таштина ученика. Исусова патња на гори Маслинској. Хватање. Петрово одрицање. Исусово страдање пред Кајафом.

22. Приближаваше се пак празник ˇпријеснијех хљебова који се зове *Пасха. ˇбесквасних *3.Мој. 23,5.

2. И гледаху главари свештенички и књижевници како би Га убили; али се бојаху народа.

3. А сотона уђе у Јуду, који се зваше Искариот, и који бјеше један од Дванаесторице.

4. И отишавши говори с главарима свештеничкијем и са старјешинама како ће им Га издати.

5. И они се обрадоваше, и уговорише да му даду новце.

6. И он се обрече, и тражаше згодна времена да им Га преда тајно од народа.

7. А дође дан пријеснијех хљебова у који требаше клати ✝пасху; ✝пасхално јагње

8. И посла Петра и Јована рекавши: Идите уготовите нам Пасху да једемо.

9. А они Му рекоше: Гдје хоћеш да уготовимо?

10. А Он им рече: Ето кад уђете у град, срешће вас човјек који носи воду у крчагу; идите за њим у кућу у коју он уђе,

11. И кажите домаћину: *Учитељ вели: Гдје је гостионица гдје ћу јести Пасху с ученицима својијем? *Мар. 14,14.

12. И он ће вам показати велику собу прострту; ондје уготовите.

13. А они отидоше и нађоше као што им каза; и уготовише Пасху.

14. И кад дође час, сједе за трпезу, и дванаест апостола с Њим.

15. И рече им: Врло сам жељео да ову Пасху једем с вама прије него пострадам;

16. Јер вам кажем да је отселе нећу јести док се не испуни у царству Божијему.

17. И узевши чашу даде хвалу, и рече: Узмите је и раздијелите међу собом;

18. Јер вам кажем да нећу пити од рода виноградскога док не дође *царство Божије. *Мат. 26,29.

19. И узевши хљеб даде хвалу, и преломивши га даде им говорећи: Ово је тијело Моје које се даје за вас; ово чините за Мој спомен.

20. А тако и чашу по вечери, говорећи: Ова је чаша Нови завјет Мојом крви која се за вас прољева.

21. Али ево рука издајника Мојега са Мном је на трпези.

22. И Син Човјечиј, дакле, иде као што је уређено; али тешко *човјеку ономе који Га издаје! *Зах. 13,7.

23. И они стадоше тражити међу собом који би, дакле, од њих био који ће то учинити.

24. А поста и препирање међу њима који би се држао међу њима да је највећи.

25. А Он им рече: Цареви народни владају народом, а који њим управљају, зову се добротвори.

26. Али ви немојте тако; него који је највећи међу вама нека буде као најмањи, и који је старјешина нека буде као слуга.

27. Јер који је већи, који сједи за трпезом или који служи? Није ли онај који сједи за трпезом? А Ја сам међу вама као слуга.

28. А ви сте они који сте се одржали са Мном у Мојијем кушањима.

29. И Ја остављам вама *царство као што је Отац Мој Мени оставио: *Лука 12,32.

30. Да једете и пијете за трпезом Мојом у *царству Мојему, и да сједите на пријестолима и судите над дванаест кољена †Израиљевијех. *Дан. 7,22. †Мат. 19,28.

31. Рече пак Господ: Симоне, Симоне, ево вас иште сотона да би вас чинио као пшеницу.

32. А Ја се молих за тебе да твоја вјера не престане; и ти кадгод обративши се утврди браћу своју.

33. А он Му рече: *Господе, с Тобом готов сам и у тамницу и на смрт ићи. *Јован 13,37.

34. А Он рече: Кажем ти, Петре, данас неће запјевати *пијетао, док се трипут не одречеш да Ме познајеш. *Мат. 26,34.

35. И рече им: Кад вас послах без кесе и без торбе и без обуће, еда вам што недостаде? А они рекоше: Ништа.

36. А Он им рече: Али сад који има кесу нека је узме, тако и торбу; а који нема нека прода хаљину своју и купи нож.

37. Јер вам кажем да још и ово треба на Мени да се изврши што стоји у Писму: и међу злочинце метнуше Га. Јер што је писано за Мене, извршава се.

38. А они рекоше: Господе, ево овдје два ножа. А Он им рече: Доста је.

39. И *изишавши отиде по обичају на гору Маслинску; а за Њим отидоше ученици Његови. * Мат. 26,36.

40. А кад дође на мјесто рече им: Молите се Богу да не паднете у напаст.

41. И сам отступи од њих колико се може каменом добацити, и клекнувши на кољена мољаше се Богу

42. Говорећи: Оче, кад би хтио да пронесеш ову чашу мимо Мене! Али не Моја воља него Твоја да буде.

43. А анђео Му се јави с Неба, и кријепи Га.

44. И будући у борењу, мољаше се боље; зној пак Његов бијаше као капље крви које капаху на земљу.

45. И уставши од молитве дође к ученицима својијем, и нађе их а они спавају од жалости,

46. И рече им: Што спавате? Устаните, молите се Богу да не паднете у напаст.

47. Док он још пак говораше, гле, народ и један од Дванаесторице, који се зваше *Јуда, иђаше пред њима, и приступи к Исусу да Га цјелива. Јер им ово бијаше дао као знак: Кога цјеливам Онај је. *Мар. 3,19.

48. А Исус му рече: Јуда, зар цјеливом издајеш Сина Човјечијега?

49. А кад они што бијаху с Њим видјеше шта ће бити, рекоше Му: Господе, да бијемо ножем?

50. И удари један од њих слугу поглавара свештеничкога, и отсијече му десно ухо.

51. А Исус одговарајући рече: Оставите то. И дохвативши се до уха његова исцијели га.

52. А главарима свештеничкијем и војводама црквенијем и старјешинама који бијаху дошли на Њ рече Исус: Зар као на хајдука изиђосте с ножевима и кољем да Ме ухватите?

53. Сваки дан био сам с вама у цркви и не дигосте руку на Мене; али је сад ваш час и област таме.

54. А кад Га ухватише, одведоше Га и уведоше у двор поглавара свештеничкога. А *Петар иђаше за Њим издалека. *Јован 18,15.

55. А кад они наложише огањ насред двора и сјеђаху заједно, и *Петар сјеђаше међу њима. *Мат. 26,69.

56. Видјевши га пак једна слушкиња гдје сједи код огња, и погледавши на њ рече: И овај бјеше с Њим.

57. А он Га се одрече говорећи: Жено, не познајем Га.

58. И мало затијем видје га други и рече: И ти си од њих. А *Петар рече: Човјече, нијесам. *Јован 18,25.

59. И пошто прође око једнога сахата други неко потврђиваше говорећи: Заиста и овај бјеше с Њим; јер је Галилејац.

60. А Петар рече: Човјече, не знам шта говориш. И одмах док он још говораше запјева пијетао.

61. И обазревши се *Господ погледа на Петра, и †Петар се опомену ријечи Господње како му рече: Прије него ‡пијетао запјева одрећи ћеш Ме се трипут.

*Језек. 16,63. †Мат. 26,75. ‡Мар. 14,72.

62. И изишавши напоље плака горко.

63. А људи који држаху Исуса ругаху Му се, и бијаху Га.

64. И покривши Га бијаху Га по образу и питаху Га говорећи: Пророци ко Те удари?

65. И друге многе хуле говораху на Њ.

66. И кад свану, сабраше се *старјешине народне и главари свештенички и књижевници, и одведоше Га у свој суд *Мат. 27,1.

67. Говорећи: Јеси ли Ти *Христос? Кажи нам. А он им рече: Ако вам и кажем, нећете вјеровати. *Мат. 26,63.

68. А ако вас и запитам, нећете ми одговорити, нити ћете Ме пустити.

69. Отселе ће Син Човјечиј сједјети с десне стране силе Божије.

70. Сви пак рекоше: Ти ли си, дакле, Син Божиј? А Он им рече: Ви кажете да сам Ја.

71. А они рекоше: Шта нам требају више свједочанства, јер сами чусмо из уста Његовијех?

Христово страдање и ружење пред Пилатом и Иродом. Осуда. На путу ка Голготи. Распеће и смрт. Погреб.

23. И уставши њих, све мноштво, одведоше Га к Пилату.

2. И почеше Га тужити говорећи: Овога нађосмо да отпађује народ наш, и забрањује давати ћесару данак, и говори да је Он Христос цар.

3. А Пилат га запита: Ти ли си цар јудејски? А Он одговарајући рече му: Ти кажеш.

4. А Пилат рече главарима свештеничкијем и народу: Ја не налазим никакве кривице на овом човјеку.

5. А они наваљиваху говорећи: Он буни људе учећи по свој Јудеји почевши од Галилеје довде.

6. А Пилат чувши за Галилеју запита: Зар је Он Галилејац?

7. И разумјевши да је из подручја Иродова посла га Ироду, који такођер бијаше у Јерусалиму онијех дана.

8. А Ирод видјевши Исуса би му врло мило; јер је одавно жељео да Га види, јер је много слушао за Њега, и надаше се да ће видјети од Њега какво чудо.

9. И пита Га много које за што; али му Он ништа не одговори.

10. А главари свештенички и књижевници стајаху, и једнако тужаху Га.

11. А Ирод осрамотивши Га са својијем војницима, и наругавши Му се, обуче Му бијелу хаљину, и посла Га натраг Пилату.

12. И у тај се дан помирише *Пилат и Ирод међу собом; јер прије бијаху у завади.

*Дјела 4,27.

13. А Пилат сазвавши главаре свештеничке и кнезове и народ,

14. Рече им: Доведосте ми овога Човјека као који народ отпађује, и ето ја Га пред вама испитах, и не налазим на овом Човјеку ниједне кривице што ви на Њега говорите;

15. А ни Ирод, јер сам Га слао к њему; и ето се не налази ништа да је учинио што би заслуживало смрт.

16. Дакле, да Га избијем па да пустим.

17. А требаше о сваком празнику *Пасхе да им пусти по једнога сужња. *Јован 18,39.

18. Али народ сав повика говорећи: Узми Овога, а пусти нам Вараву;

19. Који бијаше бачен у тамницу за некакву буну учињену у граду и за крв.

20. А Пилат опет рече да би он хтио пустити Исуса.

21. А они викаху говорећи: Распни Га, распни.

22. А он им трећи пут рече: Какво је дакле Он зло учинио? Ја ништа на Њему не нађох што би заслуживало смрт; дакле, да Га избијем па да пустим.

23. А они једнако наваљиваху с великом виком, и искаху да се Он разапне; и надвлада вика њихова и главара свештеничкијех.

24. И Пилат пресуди да буде као што они ишту.

25. И пусти онога што искаху, који бјеше бачен у тамницу за буну и за крв; а *Исуса остави на њихову вољу. *Јован 19,16.

26. И кад Га поведоше, ухватише некога *Симона Киринца који иђаше из поља, и метнуше на њега крст да носи за Исусом.

*Мат. 27,32.

27. А за Њим иђаше мноштво народа и жена, које плакаху и нарицаху за Њим.

28. А Исус обазревши се на њих рече: Кћери јерусалимске, не плачите за Мном, него плачите за собом и за дјецом својом.

29. Јер гле, иду дани у које ће се рећи: Благо нероткињама, и утробама које не родише, и дојкама које не дојише.

30. *Тада ће почети говорити горама: Падните на нас; и бреговима: Покријте нас.

*Откр. 6,16; 9,6.

31. Јер кад се овако ради од сирова дрвета, шта ће бити од суха?

32. Вођаху пак и друга два злочинца да погубе с Њим.

33. И кад дођоше на мјесто које се зваше ↘*Коштурница, ондје разапеше Њега и злочинце, једнога с десне стране а другога с лијеве. →Лобања *Мат. 27,33.

34. А Исус говораше: Оче, опрости им; јер не знају шта чине. А дијелећи Његове хаљине бацаху *коцке. *Мар. 15,24.

35. И народ стајаше те гледаше, а и кнезови с њима ругаху Му се говорећи: Другима поможе, нека помогне и себи, ако је Он Христос, Избраник Божиј.

36. А и војници Му се ругаху, и приступаху к Њему и даваху Му оцат,

37. И говораху: Ако си Ти цар јудејски помози сам Себи.

38. А бијаше над њим и натпис написан словима грчкијем и латинскијем и јеврејскијем: Ово је цар *јудејски. *Мат. 27,37.

39. А један од објешенијех злочинаца хуљаше на Њега говорећи: Ако си Ти *Христос помози Себи и нама. *Мар. 15,32.

МИЛОСТ

40. А други одговарајући шуткаше га и говораше: Зар се ти не бојиш Бога, кад си и сам осуђен тако?

41. И ми смо још праведно осуђени; јер примамо по својијем дјелима као што смо заслужили; али Он никаква зла није учинио.

42. И рече Исусу: Опомени ме се, Господе, кад дођеш ˅у Царство своје.

˃са Царством својим

43. (И рече му Исус: Заиста ти кажем данас, бићеш са Мном у рају).

44. А бијаше око ˅шестога сахата, и тама би по свој *земљи до сахата ˅˅деветога.

˃12 часова, подне *Мат. 27,45. ˃˃15 часова

45. И помрча Сунце, и *завјес †црквени раздрије се напола. *Мат. 27,51. †Мар. 15,38.

46. И повикавши Исус иза гласа рече: Оче, у руке Твоје предајем дух свој. И рекавши ово издахну.

47. А кад видје *капетан шта би, стаде хвалити Бога говорећи: Заиста овај Човјек бјеше Праведник. *Мат. 27,54.

48. И сав народ који се бијаше скупио да гледа ово, кад видје шта бива, врати се бијући се у прси своје.

49. А сви Његови знанци стајаху издалека, и жене које бијаху ишле за Њим из Галилеје, и гледаху ово.

50. И гле, *човјек, по имену †Јосиф, савјетник, човјек добар и праведан,

*Мат. 27,57. †Јован 19,38.

51. Он не бијаше пристао на њихов савјет и на посао, из *Ариматеје града јудејскога, који и сам чекаше царства Божијега,

*Мар. 15,43.

52. Он приступивши к Пилату заиска тијело Исусово.

53. И скиде га, и обави платном, и метну га у *гроб исјечен, у који нико не бијаше никад метнут. *Иса. 53,9.

54. И дан бијаше петак, и Субота освиташе.

55. А *жене које бијаху дошле с Исусом из Галилеје, идоше за Јосифом, и видјеше гроб и како се тијело метну. *Лука 8,2.

56. Вративши се пак приправише мирисе и миро; и у *Суботу, дакле, осташе на миру по Закону. *2.Мој. 16,29.

Васкрсење Христово. Исус се јавља ученицима који иду у Емаус и потом апостолима. Христово вазнесење.

24. А у први дан ˅недјељни дођоше врло рано на *гроб, и донесоше мирисе што приправише, и неке друге †жене с њима; ˃седмице *Мат. 28,1. †Лука 24,22.

2. Али нађоше камен одваљен од гроба.

3. И ушавши не нађоше тијела Господа Исуса.

4. И кад се оне чуђаху томе, гле, два човјека стадоше пред њих у сјајнијем хаљинама;

5. А кад се оне уплашише и оборише лица к земљи, рекоше им: Што тражите живога међу мртвима?

6. Није овдје; него устаде; опомените се како вам каза кад бјеше још у Галилеји,

7. Говорећи да Син Човјечиј треба да се преда у руке људи гријешника и да се разапне и трећи дан да устане.

8. И опоменуше се ријечи Његовијех.

9. И вративши се од гроба јавише све ово Једанаесторици и свима осталијем.

10. А то бијаше Магдалина Марија и *Јована и Марија Јаковљева и остале с њима које казаше ово апостолима. *Лука 8,3.

11. И њима се учинише њихове ријечи као лаж, и не вјероваше им.

12. А *Петар уставши отрча ка гробу, и нагнувши се видје саме хаљине гдје леже, и отиде чудећи се у себи шта би. *Јован 20,3.

13. *И гле, двојица од њих иђаху у онај дан у село које бијаше далеко од Јерусалима шездесет ˅потркалишта и зваше се ˅˅Емаус. *Мар. 16,12. ˃стадија, око 11км

˃˃топли извори, Никопољ

14. А они говораху међу собом о свима овијем догађајима.

15. И кад се они разговараху и запитиваху један другога, а Исус приближи се, и иђаше с њима.

16. А очи им се држаху да Га не познаше.

17. А Он им рече: Какав је то разговор који имате међу собом идући, и што сте невесели?

18. А један по имену Клеопа, одговарајући рече Му: Зар си Ти једини странац у

Јерусалиму који нијеси чуо шта је у њему било овијех дана?

19. И рече им: Шта? А они Му рекоше: За *Исуса †Назарећанина, који бјеше пророк, силан у дјелу и у ријечи пред Богом и пред свијем народом;

*Јован 6,14; Јован 3,2. †Дјела 2,22.

20. Како Га предадоше главари свештенички и кнезови наши те се осуди на смрт, и разапеше Га.

21. А ми се надасмо да је Он Онај који ће избавити Израиља; али сврх свега тога ово је данас трећи дан како то би.

22. А уплашише нас и жене неке од нашијех, које су биле рано на гробу,

23. И не нашавши тијела Његова дођоше говорећи да су им се анђели јавили који су казали да је Он жив.

24. И идоше једни од нашијех на гроб, и нађоше тако као што и жене казаше, али Њега не видјеше.

25. И Он им рече: О безумни и спорога срца за вјеровање свега што говорише пророци!

26. Није ли то требало да *Христос претрпи и да уђе у славу своју? *Дјела 17,3.

27. И почевши од *Мојсија и од свију пророка казиваше им што је за Њега у свему Писму. *4.Мој. 21,9.

28. И приближише се к селу у које иђаху, и Он чињаше се да хоће даље да иде.

29. И они Га устављаху говорећи: Остани с нама, јер је дан нагао, и близу је ноћ. И уђе с њима да ноћи.

30. И кад сјеђаше с њима за трпезом, узе хљеб и благословивши преломи га и даде им.

31. Тада се њима отворише очи и познаше Га. И Њега нестаде.

32. И они говораху један другоме: Не гораше ли наше *срце у нама кад нам говораше путем и кад нам казиваше Писмо?

*Псал. 39,3.

33. И уставши онај час, вратише се у Јерусалим, и нађоше у скупу Једанаесторицу и који бијаху с њима,

34. Који говораху: Заиста устаде Господ, и јави се Симону.

35. И они казаше шта би на путу, и како Га познаше кад преломи хљеб.

36. А кад они ово говораху, и сам Исус стаде међу њима, и рече им: Мир вам.

37. А они се уплашише, и поплашени будући, мишљаху да виде духа.

38. И рече им: Шта се плашите? И зашто такве мисли улазе у срца ваша?

39. Видите руке Моје и ноге Моје: Ја сам главом; опипајте Ме и видите; јер дух тијела и костију нема као што видите да Ја имам.

40. И ово рекавши показа им руке и ноге.

41. А док они још не вјероваху од радости и чуђаху се рече им: Имате ли овдје што за јело?

42. А они му дадоше комад рибе печене, и меда у сату.

43. И узевши изједе пред њима.

44. И рече им: Ово су ријечи које сам вам говорио, још док сам био с вама, да све треба да се изврши што је за Мене написано у закону Мојсијеву и у Пророцима и у Псалмима.

45. Тада им отвори ум да разумију Писмо.

46. И рече им: Тако је писано, и тако је требало да Христос пострада и да устане из мртвијех трећи дан;

47. И да се проповиједа покајање у име Његово и опроштење *гријеха по свијем народима почевши од †Јерусалима.

*Јер. 31,34. †Мих. 4,2.

48. А ви сте свједоци овоме.

49. И гле, Ја ћу послати обећање Оца својега на вас; а ви сједите у граду јерусалимскоме док се не обучете у силу с висине.

50. И изведе их напоље до Витаније, и подигнувши руке своје благослови их.

51. И кад их благосиљаше, отступи од њих, и узношаше се на Небо.

52. И они Му се поклонише, и вратише се у *Јерусалим с великом радошћу. *Дјела 1,12.

53. И бијаху једнако у *цркви (хвалећи и) благосиљајући Бога. Амин. *Дјела 2,46.

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО ЈОВАНУ

Вјечна је Ријеч постала тијело.
Свједочанство Крститељево о Јагњету
Божијем. Први Исусови ученици.

1. У почетку бјеше *Ријеч, и Ријеч бјеше у Бога, и Бог бјеше Ријеч.

*Откр. 19,13.

2. Она бјеше у почетку у Бога.

3. *Све је кроз Њу постало, и без Ње ништа није постало што је постало.

*Кол. 1,16; Јевр. 1,2.

4. У Њој бјеше живот, и живот бјеше видјело људима.

5. И видјело се свијетли у тами, и тама га не обузе.

6. *Посла Бог човјека по имену Јована.

*Мат. 3,1.

7. Овај дође за свједочанство да свједочи за Видјело да сви вјерују кроза њ.

8. Он не бјеше Видјело, него да свједочи за Видјело.

9. Бјеше Видјело истинито које обасјава свакога човјека који долази на свијет.

10. На свијету бјеше, и свијет кроза Њ поста, и свијет Га не позна.

11. К својима дође, и своји Га не примише.

12. А *који Га примише даде им власт да буду синови Божији, који вјерују у име Његово,

*Гал. 3,26.

СИНОВИ БОЖИЈИ

13. Који се не родише од крви, ни од вол›е тјелесне, ни од воље мужевљеве, него од Бога.

14. И Ријеч постаде тијело и усели се у нас пуно благодати и истине; и видјесмо *славу Његову, славу, као Јединороднога од Оца.

*2.Пет. 1,17.

15. Јован свједочи за Њега и виче говорећи: Овај бјеше за кога рекох: *Који за мном иде преда мном постаде, јер прије мене бјеше.

*Јован 1,27,30.

16. И од пунине Његове ми сви узесмо благодат за благодаћу.

17. Јер се Закон даде преко Мојсија, а *благодат и истина постаде од Исуса Христа.

*Рим. 5,21.

18. *Бога нико није видио никад: Јединородни Син који је у наручју Очином, Он Га јави.

*Мат. 11,27.

19. И ово је свједочанство Јованово кад послаше Јевреји из Јерусалима свештенике и Левите да га запитају: Ко си ти?

20. И он призна, и не затаји, и призна: Ја нијесам *Христос.

*Јован 3,28.

21. И запиташе га: Ко си дакле? Јеси ли *Илија? И рече: Нијесам. Јеси ли пророк? И одговори: Нијесам.

*Мал. 4,5.

22. А они му рекоше: Ко си, да можемо казати онима што су нас послали, шта кажеш за себе?

23. Рече: Ја сам глас онога што виче у пустињи: Поравните пут Господњи; као што *каза Исаија пророк.

*Иса. 40,3.

24. И бијаху посланици од фарисеја,

25. И запиташе га говорећи му: Зашто, дакле, крштаваш кад ти нијеси Христос ни Илија ни пророк?

26. Одговори им Јован говорећи: Ја крштавам водом, а међу вама стоји кога ви не знате.

27. Он је Онај што ће доћи за мном, који бјеше преда мном; коме ја нијесам достојан одријешити ремена на обући Његовој.

28. Ово би у ›Витавари преко Јордана гдје Јован крштаваше.

› Мјесто брода (газ)

29. А сјутрадан видје Јован *Исуса гдје иде к њему, и рече: Гле, † Јагње Божије које узе на се ‡гријехе свијета.

*Јован 1,36. †2.Мој. 12,3. ‡1.Кор. 15,3.

30. Ово је Онај за кога ја рекох: За мном иде Човјек, који преда мном постаде, јер прије мене бјеше.

31. И ја Га не знадох: Него да се јави Израиљу зато ја дођох да крстим водом.

32. И свједочи Јован говорећи: Видјех Духа гдје силази с *Неба као голуб и остаде на Њему.

*Мар. 1,10.

33. И ја Га не знадох; него Онај који ме посла да крстим водом Он ми рече: На кога

видиш да силази Дух и остаје на Њему то је Онај који ће крстити Духом Светијем.

34. И ја видјех и засвједочих да је Овај Син Божиј.

35. А сјутрадан опет стајаше Јован и двојица од ученика његовијех,

36. И видјевши Исуса гдје иде, рече: Гле, Јагње Божије.

37. И чуше га оба ученика кад говораше, и отидоше за Исусом.

38. А Исус обазревши се и видјевши их гдје иду за Њим, рече им: Шта ћете? А они му рекоше: Рави, које значи: Учитељу, гдје ˅стојиш? ˃боравиш

39. И рече им: Дођите и видите. И отидоше, и видјеше гдје стајаше; и осташе у Њега онај дан. А бијаше око десетога сахата.

40. А један од двојице који чуше од Јована и иђаху за њим бијаше *Андрија брат Симона Петра; *Мат. 4,18.

41. Он нађе најприје брата својега Симона, и рече му: Ми нађосмо Месију, које значи Христос.

42. И доведе га к Исусу. А Исус погледавши на њ рече: Ти си Симон, син Јонин; ти ћеш се звати Кифа, које значи Петар.

43. А сјутрадан намисли изићи у Галилеју, и нађе Филипа, и рече му: Хајде за мном.

44. А Филип бјеше из *Витсаиде из града Андријина и Петрова. *Јован 12,21.

45. Филип нађе *Натанаила, и рече му: За кога †Мојсије у закону писа и пророци, нађосмо Га, Исуса сина Јосифова из Назарета. *Јован 21,2. †4.Мој. 21,9.

46. И рече му Натанаило: из Назарета може ли бити што добро? Рече му Филип: Дођи и види.

47. А Исус видјевши Натанаила гдје иде к Њему рече за њега: Ево правога Израиљца у коме нема лукавства.

48. Рече Му Натанаило: Како ме познаjеш? Одговори Исус и рече му: Прије него те позва Филип видјех те кад бијаше под смоквом.

49. Одговори Натанаило и рече Му: Рави, Ти си Син Божиј, Ти си цар Израиљев.

50. Одговори Исус и рече му: Што ти казах да те видјех под смоквом зато вјерујеш; видјећеш више од овога.

51. И рече му: Заиста, заиста вам кажем: Отселе ћете видјети *Небо отворено и анђеле Божије гдје се пењу и силазе к Сину Човјечијему. *1.Мој. 28,12.

Свадба у Кани. Чишћење Храма.

2. И у трећи дан би свадба у Кани Галилејској, и ондје бјеше мати Исусова.

2. А позван бјеше и Исус и ученици Његови на свадбу.

3. И кад неста вина, рече мати Исусова Њему: Немају вина.

4. Исус јој рече: Шта је Мени до тебе жено? Још није дошао Мој час.

5. Рече мати Његова слугама: Што год вам рече учините.

6. А ондје бијаше шест воденијех судова од камена, постављенијех по обичају јеврејскога чишћења, који узимаху по два или по три ˅ведра. ˃укупно око 600 л

7. Рече им Исус: Напуните судове водом. И напунише их до врха.

8. И рече им: Захватите сад и носите куму. И однесоше.

9. А кад окуси кум од вина које је постало од воде, и не знадијаше откуда је, а слуге знадијаху које су захватиле воду, зовну кум женика,

10. И рече му: Сваки човјек најприје добро вино износи, а кад се ˅опију онда рђавије; а ти си чувао добро вино дослије. ˃засите пића

11. Овим учини *Исус почетак чудесима у †Кани Галилејској, и показа славу своју; и ученици Његови вјероваше Га.
*Јован 4,54. †Исус Н. 19,28.

12. Потом сиђе у Капернаум, Он и мати Његова, и *браћа Његова, и ученици Његови, и ондје стајаше не много дана.
*Мат. 12,46.

13. И близу бјеше *Пасха †јеврејска, и изиђе Исус у ‡Јерусалим.
*4.Мој. 28,16. †Јован 5,1. ‡Јован 11,55.

14. И нађе у *цркви гдје сједе они што продаваху волове и овце и голубове, и који новце мијењаху. *Мат. 21,12.

15. И начинивши бич од узица, изгна све из цркве, и овце и волове; и мјењачима просу новце и столове испремета;

16. И рече онима што продаваху голубове: Носите то одавде, и не чините од дома Оца мојега дома трговачкога.

17. А ученици се Његови опоменуше да у Писму стоји: *Ревност за кућу Твоју изједе ме. *Псал. 69,9.

18. А Јевреји одговарајући рекоше Му: Какав нам знак показујеш, да то можеш чинити?

19. Исус одговори и рече им: Развалите ову *цркву, и за три дана ћу је подигнути. *Мат. 26,61.

20. А Јевреји рекоше: Четрдесет и шест година грађена је ова црква, и Ти за три дана да је подигнеш?

21. А Он говораше за *цркву тијела својега. *Мат. 26,61.

22. А кад уста из мртвијех, опоменуше се ученици Његови да ово говораше, и вјероваше *Писму и ријечи коју рече Исус. *Лука 24,45.

23. А кад бјеше у Јерусалиму на празник Пасхе, многи вјероваше у име Његово, видећи чудеса Његова која чињаше.

24. Али Исус не повјераваше им Себе; јер их све знадијаше,

25. И не требаше Му да ко свједочи за човјека; јер сам знадијаше шта бјеше у човјеку.

Разговор Исусов с Никодимом.
Јован свједочи о Христу.

СПАСЕЊЕ

3. Бијаше пак човјек међу фарисејима, по имену Никодим, кнез јеврејски.

2. Овај дође к Исусу ноћу и рече Му: Рави, знамо да си Ти Учитељ од Бога дошао; јер нико не може чудеса овијех чинити која Ти чиниш ако није Бог с њим.

3. Одговори Исус и рече му: Заиста, заиста ти кажем, ако се ко наново не роди, не може видјети царства Божијега.

4. Рече Никодим Њему: Како се може човјек родити кад је стар? Еда ли може по други пут ући у утробу матере своје и родити се?

5. Одговори Исус: Заиста, заиста, ти кажем, ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у царство Божије.

6. Што је рођено од тијела, тијело је; а што је рођено од Духа, дух је.

7. Не чуди се што ти рекох: Ваља вам се наново родити.

8. Дух дише гдје хоће, и глас Његов чујеш, а не знаш откуда долази и куда иде; тако је сваки човјек који је рођен од Духа.

9. Одговори Никодим и рече Му: Како може то бити?

10. Исус одговори и рече му: Ти си учитељ Израиљев, и то ли не знаш?

11. Заиста, заиста, ти кажем да ми говоримо што знамо, и свједочимо што видјесмо, и свједочанства нашега не примате.

12. Кад вам казах земаљско па не вјерујете, како ћете вјеровати ако вам кажем небеско?

13. И нико се не попе на *Небо осим који сиђе с Неба, Син Човјечиј који је на Небу. *Приче 30,4.

14. И као што *Мојсије подиже змију у пустињи, тако треба Син Човјечиј да се подигне, *4.Мој. 21,9.

15. Да ниједан који Га вјерује не погине, него да има живот вјечни:

16. Јер Богу тако омиље свијет да је и Сина својега Јединороднога дао, да ниједан који Га вјерује не погине, него да има живот вјечни.

17. Јер Бог не посла Сина својега на *свијет да суди свијету, него да се свијет спасе кроза Њ. *1.Јов. 4,14.

18. Који Њега вјерује не суди му се, а који не вјерује већ је осуђен, јер не вјерова у име Јединороднога Сина Божијега.

19. А суд је овај што Видјело дође на свијет, и људима омиље већма тама неголи Видјело; јер њихова дјела бијаху зла.

20. Јер сваки који зло чини мрзи на видјело и не иде к видјелу да не покарају дјела његова, (јер су зла).

21. А ко истину чини иде к видјелу, да се виде дјела његова, јер су у Богу учињена.

22. А потом дође *Исус и †ученици Његови у јудејску земљу, и ондје живљаше с њима и крштаваше. *Јован 4,1. †Јован 4,2.

23. А Јован крштаваше у Енону близу Салима, јер ондје бјеше много воде; и долажаху те их крштаваше.

24. Јер још не бијаше *Јован бачен у †тамницу. *Лука 3,19. †Мат. 14,3.

25. Тада постаде распра међу ученицима Јовановијем и Јеврејима око чишћења.

26. И дођоше к Јовану и рекоше му: Рави, Онај што бјеше с тобом преко Јордана, за кога си ти свједочио, ево Он крштава, и сви иду к Њему.

27. Јован одговори и рече: Не може човјек ништа примати ако му не буде дано с Неба.

28. Ви сами мени свједочите да рекох: Ја нијесам *Христос, него сам послан пред Њим. *Јован 1,20.

29. Ко има *невјесту женик је, а пријатељ жеников стоји и слуша га, и радошћу радује се гласу жeникову. Ова, дакле, радост моја испуни се. *Пјес. 5,1.

30. Онај треба да расте, а ја да се умањујем.

31. Који одозго долази над свима је; који је са *земље од земље је, и говори од земље; који долази с †Неба над свима је. *Мат. 28,18. †1.Кор. 15,47.

32. И што видје и чу оно свједочи; и *свједочанства Његова нико не прима. *Јован 3,11.

33. Који прими Његово свједочанство, потврди да је Бог истинит.

34. Јер кога Бог посла, онај ријечи Божије говори, јер Бог Духа не даје на мјеру.

35. Јер Отац љуби Сина, и све даде у руке Његове.

36. Ко вјерује Сина, има живот вјечни; а ко не вјерује Сина, неће видјети живота, него гњев Божиј остаје на њему.

Исусов разговор са Самарјанком.
Исцјељење сина царева човјека.

4. Кад разумје, дакле, Господ да су чули фарисеји да Исус више ученика добија и крштава него Јован,

2. Исус пак сам не кршћаваше него ученици Његови,

3. Остави Јудеју, и отиде опет у Галилеју.

4. А ваљало Му је проћи кроз Самарију.

5. Тако дође у град самаријски који се зове Сихар, близу села које даде Јаков Јосифу сину својему.

6. А ондје бијаше извор Јаковљев; и Исус уморан од пута сјеђаше на извору; а бјеше око ˃шестога сахата. ˃око поднева

7. Дође жена Самарјанка да захвати воде; рече јој Исус: Дај Ми да пијем,

8. Јер ученици Његови бијаху отишли у град да купе јела.

9. Рече му жена Самарјанка: Како Ти, Јеврејин будући, можеш искати од мене жене Самарјанке да пијеш? Јер се Јевреји не мијешају са Самарјанима.

10. Одговори Исус и рече јој: Да ти знаш дар Божиј, и ко је Тај који ти говори: Дај Ми да пијем, ти би искала у Њега и дао би ти воду живу.

11. Рече Му жена: Господе, ни захватити немаш чим, а студенац је дубок; одакле ћеш, дакле, узети воду живу?

12. Еда ли си Ти већи од нашега оца Јакова, који нам даде овај студенац, и он из њега пијаше и синови његови и стока његова?

13. Одговори Исус и рече јој: Сваки који пије од ове воде опет ће ожеднети;

14. А који пије од воде коју ћу му Ја дати неће ожедњети довијека; него вода што ћу му Ја дати биће у њему извор воде која тече у живот вјечни.

15. Рече му жена: *Господе, дај ми те воде да не жедним нити да долазим овамо на воду. *Јован 6,34.

16. Рече јој Исус: Иди зовни мужа својега, и дођи овамо.

17. Одговори жена и рече Му: Немам мужа. Рече јој Исус: Добро си казала, немам мужа;

18. Јер си пет мужева имала, и сад кога имаш није ти муж; то си право казала.

19. Рече му жена: Господе, видим да си Ти *пророк. *Лука 7,16.

20. Оци наши молише се Богу на овој гори, а ви кажете да је у Јерусалиму мјесто гдје се треба молити.

21. Рече јој Исус: Жено, вјеруј Ми да иде вријеме кад се нећете молити Оцу ни на овој гори ни у Јерусалиму.

22. Ви не знате коме се молите; а ми знамо коме се молимо: јер је спасеније од Јевреја.

УТОЉЕНА ЖЕЂ

23. Али иде вријеме, и већ је настало, кад ће се прави богомољци молити Оцу *духом и истином, јер Отац хоће таковијех богомољаца. *Фил. 3,3.

24. Бог је Дух; и који Му се моле, духом и истином треба да се моле.

25. Рече Му жена: Знам да ће доћи Месија који се зове Христос, кад Он дође казаће нам све.

26. Рече јој *Исус: Ја сам који с тобом говорим. *Јован 9,37; Јован 8,25.

27. И тада дођоше ученици Његови, и чуђаху се гдје говораше са женом; али ниједан не рече: Шта хоћеш? Или шта говориш с њом?

28. А жена остави судове своје и отиде у град и рече људима:

29. Ходите да видите Човјека који ми каза све што сам учинила, да није то Христос?

30. Изиђоше, дакле, из града и пођоше к Њему.

31. А ученици Његови мољаху Га међу тијем говорећи: Рави, једи.

32. А Он им рече: Ја имам јело да једем за које ви не знате.

33. Тада ученици говораху међу собом: Већ ако Му ко донесе да једе?

34. А Он им рече: Јело је Моје да извршим вољу Онога који Ме је послао, и да свршим Његов посао.

35. Не кажете ли ви да су још четири мјесеца па ће *жетва приспјети? Ето, велим вам: Подигните очи своје и видите њиве како су већ жуте за жетву. *Мат. 9,37.

36. И који жње прима *плату, и сабира род за живот вјечни, да се радују заједно и који сије и који жње; *Псал. 19,11.

37. Јер је у том истинита бесједа да је други који сије а други који жње.

38. Ја вас послах да жњете гдје се ви не трудисте; други се трудише, а ви у посао њихов уђосте.

39. И из града онога многи од Самарјана вјероваше Га за бесједу жене која свједочаше: Каза ми све што сам учинила.

40. Кад дођоше, дакле, Самарјани к Њему, мољаху Га да би остао код њих; и ондје оста два дана.

41. И много их више вјерова за Његову бесједу.

42. А жени говораху: Сад не вјерујемо више за твоју бесједу, јер сами чусмо и познасмо да је Овај заиста Спас свијету, *Христос. *1.Тим. 1,15.

43. А послије два дана изиђе оданде, и отиде у Галилеју:

44. Јер сам *Исус свједочаше да †пророк на својој ‡постојбини нема части.

*Мат. 13,57. †Мар. 6,4. ‡Лука 4,24.

45. А кад дође у Галилеју, примише Га Галилејци који бијаху видјели све што учини у *Јерусалиму на празник; јер и они идоше на †празник.

*Јован 2,23. †5.Мој. 16,16.

46. Дође пак *Исус опет у †Кану Галилејску, гдје претвори воду у ‡вино. И бјеше неки царев човјек којега син боловаше у Капернауму. *Јован 2,11. †Јован 2,1. ‡Јован 2,9.

47. Овај чувши да Исус дође из Јудеје у Галилеју, дође к Њему и мољаше Га да сиђе и да му исцијели сина; јер бијаше на самрти.

48. И рече му Исус: Ако не видите знака и чудеса, не вјерујете.

49. Рече му царев човјек: Господе, сиђи док није умрло дијете моје.

50. Рече Му Исус: Иди, син је твој здрав. И вјерова човјек ријечи коју му рече Исус, и пође.

51. И одмах кад он силажаше, гле, сретоше га слуге његове и јавише му говорећи: Син је твој здрав.

52. Тада питаше за сахат у који му лакше би; и казаше му: Јуче у седмом сахату пусти га грозница.

53. Тада разумје отац да бјеше онај сахат у који му рече Исус: Син је твој здрав. И вјерова он и сва кућа његова.

54. Ово, опет, друго чудо учини Исус кад дође из Јудеје у Галилеју.

Исцјељење тридесетосмогодишњега болесника у бањи Витезди. Исус говори о Себи као Судији и о Оном који васкрсава мртве.

5. А потом бјеше празник *јеврејски, и изиђе Исус у †Јерусалим.

*Јован 2,13. †Јован 11,55.

2. У Јерусалиму пак код Овчијех врата има бања, која се зове јеврејски Витезда, и око ње пет покривенијех тријемова,

3. У којима лежаше мноштво болесника, слијепијех, хромијех, сухијех, који чекаху да се заљуља вода;

4. Јер анђео Господњи силажаше у одређено вријеме у *бању и мућаше воду; и који најприје улажаше пошто се замути вода, оздрављаше, макар каква болест да је на њему. *Витезда – Дом милосрђа

5. А ондје бијаше један човјек који тридесет и осам година бјеше болестан.

6. Кад видје Исус овога гдје лежи, и разумје да је већ одавно болестан, рече му: Хоћеш ли да будеш здрав?

7. Одговори му болесни: Да, Господе; али немам човјека да ме спусти у бању кад се замути вода; а док ја дођем други сиђе прије мене.

8. Рече му Исус: Устани, узми одар свој и ходи.

9. И одмах оздрави човјек, и узевши одар свој хођаше. А тај дан бјеше Субота.

10. Тада говораху Јевреји ономе што оздрави: Данас је *Субота и не ваља ти одра носити. *Нем. 13,19.

11. А он им одговори: Који ме исцијели Он ми рече: Узми одар свој и ходи.

12. А они га запиташе: Ко је тај човјек који ти рече, узми одар свој и ходи?

13. А исцијељени не знадијаше ко је; јер се Исус уклони, јер људства много бјеше на мјесту.

14. А потом га нађе *Исус у цркви и рече му: Ето си здрав, више не griјеши, да ти не буде горе. *Јован 8,11.

15. А човјек отиде и каза Јеврејима да је оно Исус који га исцијели.

16. И зато гоњаху Јевреји Исуса, и гледаху да га убију, јер чињаше то у Суботу.

17. А Исус им одговараше: Отац Мој дослије чини, и Ја чиним.

18. И зато још више гледаху Јевреји да Га убију што не само квараше Суботу него и Оцем својијем називаше Бога и грађаше се једнак Богу.

19. А *Исус одговарајући рече им: Заиста, заиста вам кажем: Син не може ништа чинити сам од Себе него што види да Отац чини; јер што Он чини оно и Син чини онако; *Јован 8,28.

20. Јер Отац Сина љуби, и све Му показује што сам чини; и показаће Му већа дјела од овијех да се ви чудите.

21. Јер као што Отац подиже мртве и оживљује, тако и Син које хоће оживљује.

22. Јер Отац не суди никоме, него сав суд даде Сину,

23. Да сви поштују Сина као што Оца поштују. Ко не поштује Сина не поштује Оца који Га је послао.

24. Заиста, заиста вам кажем: Ко Моју ријеч слуша и вјерује Ономе који је Мене послао, има живот вјечни, и не долази на суд, него је прешао из смрти у живот.

25. Заиста, заиста вам кажем: Иде час, и већ је настао, кад ће *мртви чути глас Сина Божијега, и чувши оживљети. *Еф. 2,1.

26. Јер као што Отац има живот у Себи, тако даде и Сину да има живот у Себи;

27. И даде Му власт да и суд чини, јер је Син Човјечиј.

28. Не дивите се овоме, јер иде час у који ће сви који су у гробовима чути глас Сина Божијега,

29. И изићи ће који су чинили добро у *васкрсеније живота, а који су чинили зло у васкрсеније суда. *Лука 14,14.

30. Ја не могу ништа чинити сам од Себе; како чујем онако судим, и суд је Мој праведан; јер не тражим воље своје него вољу Оца који Ме је послао.

31. Ако Ја свједочим за Себе, *свједочанство Моје није истинито. *Јован 8,13.

32. Има други који свједочи за Мене; и знам да је истинито свједочанство што свједочи за Мене.

33. Ви послате к Јовану, и посвједочи вам за истину;

34. А Ја не примам свједочанства од човјека, него ово говорим да се ви спасете.

35. Он бјеше видјело које гораше и свијетљаше, а ви се хтјесте мало времена радовати његову свијетљењу.

36. Али Ја имам *свједочанство веће од Јованова; јер послови које ми даде Отац да их завршим, ови послови које Ја радим свједоче за Мене да Ме Отац посла. *1.Јов. 5,9.

37. И Отац који Ме посла сам свједочи за Мене. Ни гласа Његова кад чусте ни лица Његова видјесте.

38. И ријечи Његове немате у себи да стоји; јер ви не вјерујете Ономе кога Он посла.

39. Прегледајте *Писма, јер ви мислите да имате у њима живот вјечни; и она свједоче за Мене. *Лука 24,27.

40. И нећете да дођете к Мени да имате живот.

41. Ја не примам славе од људи.

42. Него вас познајем да љубави Божије немате у себи.

43. Ја дођох у име Оца својега и не примате Ме; ако други дође у име своје, њега ћете примити.

44. Како ви можете вјеровати кад примате славу један од другога, а славе која је од јединога Бога не тражите?

45. Не мислите да ћу вас Ја тужити Оцу; има који вас тужи, Мојсије, у кога се ви уздате.

46. Јер да сте вјеровали Мојсију тако бисте вјеровали и Мени; *јер он писа за Мене. *1.Мој. 3,15.

47. А кад његовијем писмима не вјерујете како ћете вјеровати Мојијем ријечима?

Исус храни пет хиљада људи, иде по мору, говори о Себи као о Хљебу живота, и о примању Његова тијела и крви. Петрова исповијест.

6. Потом отиде Исус преко мора Галилејскога код * Тиверијаде. *Јован 6,23.

2. И за њим иђаше мноштво народа, јер виђаху чудеса Његова која чињаше на болесницима.

3. А Исус изиђе на гору, и ондје сјеђаше с ученицима својијем.

4. А бијаше близу Пасха празник јеврејски.

5. Подигнувши, дакле, Исус очи, и видјевши да мноштво народа иде к Њему, рече Филипу: гдје ћемо купити хљеба да ови једу?

6. А ово говораше кушајући га, јер сам знадијаше шта ће чинити.

7. Одговори му Филип: Двјеста ➝гроша хљеба није доста да свакоме од њих по мало допадне. ➝динар = 4,55 г сребра

8. Рече му један од ученика његовијех, Андрија, брат Симона Петра:

9. Овдје има једно момче које има пет хљебова јечменијех и двије рибе; али шта је то на толики свијет!

10. А Исус рече: Посадите људе. А бјеше траве много на ономе мјесту. Посади се, дакле, људи на број око пет хиљада.

11. А Исус узевши оне хљебове, и давши хвалу, даде ученицима, а ученици онима који бијаху посађени; тако и од риба колико хтјеше.

12. И кад се наситише, рече ученицима својијем: Скупите комаде што претекоше да ништа не пропадне.

13. И скупише, и напунише дванаест котарица комада од пет хљебова јечменијех што претече иза онијех што су јели.

14. А људи видјевши чудо које учини Исус говораху: Ово је заиста онај *пророк који треба да дође на свијет. *Јован 1,21.

15. А кад разумје *Исус да хоће да дођу да Га ухвате и да Га учине царем, отиде опет у гору сам. *Јован 18,36.

16. А кад би увече сиђоше ученици Његови на море,

17. И уђоше у *лађу, и пођоше преко мора у Капернаум. И већ се бијаше смркло, а Исус не бјеше дошао к њима. *Мар. 6,45.

18. А море се подизаше од великога вјетра.

19. Возивши пак око двадесет и пет или тридесет ➝потркалишта угледаше Исуса гдје иде по мору и долази близу до лађе, и уплашише се. ➝пет – шест километара

20. А Он им рече: Ја сам; не бојте се.

21. Онда Га с радошћу узеше у лађу; и одмах лађа би на земљи у коју иђаху.

22. Сјутрадан пак народ који стајаше преко мора кад видје да лађе друге не бјеше ондје осим оне једне што у њу уђоше ученици Његови, и да не уђе Исус с ученицима својијем у лађу него сами ученици Његови отидоше,

23. А друге лађе из Тиверијаде дођоше близу оног мјеста гдје једоше хљеб кад Господ даде хвалу,

24. Кад видје народ да Исуса не бјеше ондје ни ученика његовијех, уђоше и они у лађе, и дођоше у ᵌКапернаум да траже Исуса. ᵌНаумово село

25. И нашавши Га преко мора рекоше Му: Рави, кад си дошао овамо?

26. Исус им одговори и рече: Заиста, заиста вам кажем: Не тражите Ме што чудеса видјесте, него што једосте хљеба и наситисте се.

27. Старајте се не за јело које пролази, него за јело које остаје за вјечни живот, које ће вам дати Син Човјечиј, јер овога потврди Отац Бог.

28. А они Му рекоше: Шта ћемо чинити да радимо дјела Божија?

29. Одговори Исус и рече им: Ово је дјело Божије да вјерујете Онога кога Он посла.

30. А они Му рекоше: Какав, дакле, Ти показујеш знак да видимо и да вјерујемо? Шта радиш Ти?

31. Оцеви наши једоше ману у пустињи, као што је написано: *Хљеб с †Неба даде им да једу. *2.Мој. 16,15. †Нем. 9,15.

32. Тада им рече Исус: Заиста, заиста вам кажем: Мојсије не даде вама хљеба с Неба, него вам Отац Мој даје хљеб истинити с Неба;

33. Јер је хљеб Божиј онај који силази с Неба и даје живот свијету.

34. Тада Му рекоше: *Господе, дај нам свагда тај хљеб. *Јован 4,15.

35. А *Исус им рече: Ја сам Хљеб живота: Који Мени долази неће огладњети, и који Мене вјерује неће никад ожедњети. *Јован 7,37.

36. Него вам казах да Ме и видјесте и не вјерујете.

37. Све што мени даје Отац к Мени ће доћи; и који долази к Мени нећу га истјерати напоље.

38. Јер сиђох с *Неба не да чиним вољу своју, него вољу Оца који Ме посла. *Јован 3,13.

39. А ово је воља Оца који Ме посла да од онога што Ми даде ништа не изгубим, него да га васкрснем у посљедњи дан.

40. А ово је воља Онога који Ме посла да сваки који види Сина и вјерује Га има живот вјечни; и Ја ћу га васкрснути у посљедњи дан.

41. Тада викаху Јевреји на Њега што рече: Ја сам Хљеб који сиђе с Неба.

42. И говораху: Није ли ово Исус син Јосифов којему ми знамо оца и матер? како, дакле, Он говори: Ја сиђох с *Неба? *Јован 3,13.

43. Онда Исус одговори и рече им: Не вичите међу собом.

44. Нико не може доћи к Мени ако га не привуче Отац који Ме посла; и Ја ћу га васкрснути у посљедњи дан.

45. *У пророцима стоји написано: И биће сви научени од Бога. Сваки који чује од Оца и научи, доћи ће к Мени. *Иса. 54,13; Јер. 31,34.

46. Не да је ко видио Оца осим Онога који је од Бога: Он видје Оца.

47. Заиста, заиста вам кажем: Који вјерује Мене има живот вјечни.

48. Ја сам Хљеб живота.

49. Оцеви ваши једоше ману у пустињи, и помријеше.

50. Ово је Хљеб који силази с Неба: Да који од Њега једе не умре.

51. Ја сам *Хљеб живи који сиђе с Неба; који једе од овога Хљеба живљеће вавијек; и Хљеб који ћу Ја дати тијело је Моје, које ћу дати за живот свијета. *Јован 6,33.

52. А Јевреји се препираху међу собом говорећи: Како може *Овај дати нама тијело своје да једемо? *Јован 9,16.

53. А *Исус им рече: Заиста, заиста вам кажем, ако не једете тијела Сина Човјечијега и не пијете крви Његове, нећете имати живота у себи. *Мат. 26,26.

54. Који једе Моје тијело и пије Моју крв има живот вјечни, и Ја ћу га васкрснути у посљедњи дан:

55. Јер је тијело Моје право јело и крв Моја право пиће.

56. Који једе Моје тијело и пије Моју крв стоји у Мени и Ја у њему.

57. Као што Ме посла живи Отац, и Ја живим Оца ради; и који једе Мене и он ће живљети Мене ради.

58. Ово је Хљеб који сиђе с Неба: Не као што ваши оцеви једоше ману, и помријеше; који једе Хљеб овај живљеће вавијек.

59. Ово рече у зборници кад учаше у Капернауму.

60. Тада многи од ученика Његовијех који слушаху рекоше: Ово је тврда бесједа! Ко је може слушати?

61. А Исус знајући у себи да ученици Његови вичу на то, рече им: Зар вас ово саблажњава?

62. А шта кад видите Сина Човјечијега да одлази горе гдје је прије био?

63. Дух је оно што оживљава; тијело не помаже ништа. Ријечи које вам Ја рекох дух су и живот су.

64. Али имају неки међу вама који не вјерују. Јер знадијаше *Исус од почетка који су што не вјерују, и ко ће Га издати. *Мат. 9,4.

65. И рече: Зато вам рекох да нико не може доћи к Мени ако му не буде дано од Оца Мојега.

66. Од тада многи од ученика Његовијех отидоше натраг, и више не иђаху с Њим.

67. А Исус рече Дванаесторици: Да нећете и ви отићи?

68. Тада Му одговори Симон Петар: Господе! коме ћемо ићи? Ти имаш ријечи вјечнога живота.

69. И ми вјеровасмо и познасмо да си Ти Христос, Син Бога живога.

70. Исус им одговори: Не изабрах ли Ја вас дванаесторицу, и један је од вас ђаво?

71. А говораше за Јуду Симонова Искариота, јер Га он шћаше издати, и бијаше један од Дванаесторице.

Исус за празник Сјеница говори о својој науци, о својем одласку и о Светом Духу. Владање народа и фарисеја према Христу.

7. Потом хођаше *Исус по Галилеји; јер по Јудеји не шћадијаше да ходи, јер гледаху †Јевреји да Га убију.

*Јован 13,1. †Јован 5,16.

2. Бијаше пак близу празник јеврејски грађење Сјеница.

3. Тада Му рекоше браћа Његова: Изиђи одавде и иди у Јудеју, да и ученици Твоји виде дјела Твоја која чиниш;

4. Јер нико не чини што тајно а сам тражи да је познат. Ако то чиниш јави себе свијету.

5. Јер ни браћа Његова не вјероваху Га.

6. Тада им рече Исус: Вријеме Моје још није дошло, а вријеме је ваше свагда готово.

7. Не може свијет мрзити на вас: а на Мене мрзи, јер Ја свједочим за њ да су дјела његова зла.

8. Ви изиђите на празник овај: Ја још нећу изићи на празник овај, јер се Моје вријеме још није навршило.

9. Рекавши им ово оста у Галилеји.

10. А кад изиђоше браћа Његова на празник, тада и сам изиђе, не јавно него као тајно.

11. А Јевреји Га тражаху на *празник и говораху: Гдје је Он? *Јован 11,56.

12. И бијаху о Њему многе распре у народу: Једни говораху да је добар, а други, није, него вара народ.

13. Али нико не говораше јавно за Њ од страха јеврејскога.

14. Али одмах у половини празника изиђе Исус у цркву и учаше.

15. И дивљаху се Јевреји говорећи: Како Овај зна књиге, а није се учио?

16. Тада им одговори *Исус и рече: Моја наука није Моја, него Онога који Ме је послао. *Јован 8,28.

17. Ко хоће Његову вољу творити, разумјеће је ли ова наука од Бога или Ја сам од себе говорим.

18. Који говори сам од себе, славу своју тражи; а ко тражи славу Онога који Га је послао, Он је истинит и нема у Њему неправде.

19. Не даде ли Мојсије вама Закон и нико од вас не живи по Закону? Зашто тражите да Ме убијете?

20. Одговори народ и рече: Је ли *ђаво у Теби? ко тражи да Те убије? *Јован 8,48.

21. Одговори Исус и рече им: Једно дјело учиних и сви се дивите томе.

22. Мојсије вам даде да се обрезујете, не као да је од Мојсија него од отаца; и у Суботу обрезујете човјека.

23. Ако се човјек у *Суботу обрезује да се не поквари закон Мојсијев, срдите ли се на мене што свега човјека исцијелих у Суботу? *Лука 6,9.

24. Не гледајте ко је ко кад судите, него праведан суд судите.

25. Тада говораху неки од Јерусалимљана: Није ли то Онај којега траже да убију?

26. И гле, како говори слободно и ништа Му не веле: Да не дознаше наши кнезови да је Он заиста Христос?

27. Али Овога знамо откуда је; а Христос кад дође, нико неће знати откуда је.

28. Тада *Исус повика у цркви учећи и рече: И Мене познајете и знате откуда сам; и сам од Себе не дођох, него има Истинити који Ме посла, којега ви не знате. *Јован 8,14.

29. Ја Га знам, јер сам од Њега и Он Ме посла.

30. Тада гледаху да Га ухвате; и нико не метну на Њ руке, јер још не бјеше дошао час Његов.

31. А од народа многи Га вјероваше, и говораху: Кад дође Христос еда ли ће више чудеса чинити него Овај што чини?

32. Чуше фарисеји од народа такав говор за Њега, и послаше фарисеји и главари свештенички слуге да Га ухвате.

33. Тада рече Исус: Још сам *мало времена с вама, па идем к Ономе који Ме посла. *Јован 13,33.

34. Тражићете Ме и нећете Ме наћи; и гдје сам Ја ви не можете доћи.

35. А Јевреји рекоше међу собом: Куда ће Овај ићи да Га ми не нађемо? Неће ли ићи међу раштркане Грке, и Грке учити?

36. Шта значи ова ријеч што рече: Тражићете Ме и нећете Ме наћи; и гдје сам Ја ви не можете доћи?

37. А у посљедњи велики дан празника стајаше Исус и викаше говорећи: Ко је жедан нека дође к Мени и пије.

38. Који Ме вјерује, као што Писмо рече, из његова тијела потећи ће ријеке живе *воде. *Иса. 44,3.

39. А ово рече за Духа којега послије примише они који вјерују у име Његово: јер Дух (Свети) још не бјеше на њима, јер *Исус још не бјеше прослављен. *Јован 12,16.

40. А многи од народа чувши ове ријечи говораху: Ово је заиста * пророк. *Јован 1,21.

41. Други говораху: Ово је *Христос. А једни говораху: Зар ће Христос из Галилеје доћи? *Јован 4,42.

42. Не каза ли Писмо да ће Христос доћи из рода *Давидова, и из села †Витлејема одакле бјеше Давид? *Лука 2,4. †Мат. 2,5.

43. Тако распра постаде у народу због Њега.

44. А неки од њих шћадијаху да Га ухвате; али нико не метну руку на Њ.

45. Дођоше пак слуге ка главарима свештеничкијем и фарисејима; и они им рекоше: Зашто Га не доведосте?

46. А слуге одговорише: Никад човјек није тако говорио као овај Човјек.

47. Тада им одговорише фарисеји: Зар се и ви преваристе?

48. Вјерова ли Га ко од кнезова или од фарисеја?

49. Него народ овај, који не зна Закона, проклет је.

50. Рече им Никодим што долази к Њему ноћу, који бјеше један од њих:

51. Еда ли закон наш суди човјеку докле га најприје не саслуша и дозна шта чини?

52. Одговорише му и рекоше: Нијеси ли и ти из *Галилеје? Разгледај и види да пророк из Галилеје не долази. *Иса. 9,1.

53. И отидоше сваки својој кући.

Прељубочиница. Исус видјело свијету.
Говор против јеврејскога невјеровања.

8. А Исус отиде на гору Маслинску.

2. А ујутру, опет, дође у цркву, и сав народ иђаше к Њему; и сједавши учаше их.

3. А књижевници и фарисеји доведоше к Њему жену ухваћену у прељуби, и поставивши је на сриједу,

4. Рекоше Му: Учитељу, ова је жена ухваћена сад у прељуби;

5. А Мојсије нам у Закону заповједи да такове камењем убијамо; а Ти шта велиш?

ИСУС ХРИСТОС

6. Ово пак рекоше кушајући Га да би Га имали за што окривити. А Исус саже се доље и писаше прстом по земљи не гледајући на њих.

7. А кад Га једнако питаху, исправи се и рече им: Који је међу вама без гријеха нека најприје баци камен на њу.

8. Па се опет саже доље и писаше по земљи.

9. А кад они то чуше, и покарани будући од своје савјести излажаху један за другијем почевши од старјешина до посљедњијех; и оста Исус сам и жена стојећи на сриједи.

10. А кад се Исус исправи, и не видјевши ниједнога до саму жену, рече јој: Жено, гдје су они што те тужаху? Ниједан те не осуди?

11. А она рече: Ниједан, Господе! А Исус јој рече: Ни Ја те не осуђујем, иди, и отселе више не гријеши.

12. Исус им пак опет рече: Ја сам Видјело свијету; ко иде за Мном неће ходити по тами, него ће имати видјело живота.

13. Тада Му рекоше фарисеји: Ти сам за себе свједочиш: *Свједочанство Твоје није истинито.

*Јован 5,31.

14. *Исус одговори и рече им: Ако Ја свједочим сам за Себе истинито је †свједочанство Моје: јер знам откуда дођох и куда идем; а ви не знате откуда долазим и куда идем.

*Јован 7,28. †Јован 5,31.

15. Ви судите по тијелу, Ја не судим никоме.

16. И ако судим Ја, суд је Мој прав: Јер нијесам сам, него Ја и Отац који Ме посла.

17. А и у закону вашему стоји написано да је *свједочанство двојице људи истинито.

*5.Мој. 17,6.

18. Ја сам који свједочим сам за Себе, и свједочи за Мене Отац који Ме посла.

19. Тада му говораху: Гдје је Отац Твој? Исус одговори: Ни Мене знате ни Оца Мојега; кад бисте знали Мене, знали бисте и Оца Мојега.

20. Ове ријечи рече *Исус код хазне Божије кад учаше у цркви; и нико Га не ухвати, јер још не бјеше дошао час Његов.

*Мар. 12,41.

21. А Исус им опет рече: Ја идем, и тражићете Ме; и помријећете у својему гријеху; куд Ја идем ви не можете доћи.

22. Тада рекоше Јевреји: Да се неће сам убити, што говори: Куд Ја идем ви не можете доћи?

23. И рече им: Ви сте од нижијех, Ја сам од вишијех; ви сте од овога свијета, Ја нијесам од овога свијета.

24. Тако вам казах да ћете помријети у гријесима својима; јер ако не узвјерујете да сам Ја, помријећете у гријесима својима.

25. Тада му говораху: Ко си Ти? И рече им Исус: Почетак, како вам и кажем.

26. Много имам за вас говорити и судити; али Онај који Ме посла истинит је, и Ја оно говорим свијету што чух од Њега.

27. Не разумјеше, дакле, да им говораше за Оца.

28. А *Исус им рече: Кад подигнете Сина Човјечијега, онда ћете дознати да сам Ја, и да ништа сам од Себе не чиним; него како Ме научи Отац Мој онако говорим.

*Јован 5,19.

29. И Онај који Ме посла са Мном је. Не остави Отац Мене сама; јер Ја свагда чиним што је Њему угодно.

30. Кад ово говораше, *многи Га вјероваше.

*Јован 7,31.

31. Тада Исус говораше онијем Јеврејима који Му вјероваше: Ако ви останете на Мојој бесједи, заиста ћете бити ученици Моји,

32. И познаћете истину, и истина ће вас ˅избавити.

→учинити слободним

ИСТИНА

33. Одговорише и рекоше Му: Ми смо *потомци Авраамови, и никоме нијесмо робовали никад; како Ти говориш да ћемо се ˅избавити?

*Рим. 9,7. →ослободити

34. Исус им одговори: Заиста, заиста вам кажем да је сваки који чини *гријех роб †гријеху.

*Рим. 6,12. †Приче 5,22.

35. А роб не остаје у кући вавијек, син остаје вавијек.

36. Ако вас дакле Син ˅избави, заиста ћете бити ˅˅избављени.

→ослободи →→слободни

37. Знам да сте потомци Авраамови; али гледате да Ме убијете, јер Моја бесједа не може у вас да стане.

38. Ја говорим што видјех од Оца својега; и ви тако чините што видјесте од оца својега.

39. Одговорише и рекоше Му: Отац је наш Авраам. Исус им рече: Кад бисте ви били *дјеца †Авраамова, чинили бисте дјела Авраамова. *Мат. 3,9. †Гал. 3,7.

40. А сад гледате Мене да убијете, Човјека који вам Истину казах коју чух од Бога: Тако Авраам није чинио.

41. Ви чините дјела оца својега. Тада Му рекоше: Ми нијесмо рођени из прељубе, Једнога Оца имамо Бога.

42. А Исус им рече: Кад би Бог био ваш Отац, љубили бисте Мене; јер Ја од Бога изиђох и дођох; јер не дођох сам од Себе, него Ме Он посла.

43. Зашто не разумијете говора Мојега? Јер не можете ријечи Мојијех да слушате.

44. Ваш је отац ђаво; и сласти оца својега хоћете да чините; он је крвник људски од почетка, и не стоји на истини; јер нема * истине у њему; кад говори лаж, своје говори: јер је лажа и отац лажи. *1.Мој. 3,1.

45. А Мени не вјерујете, јер Ја истину говорим.

46. Који Ме од вас кори за гријех? Ако ли истину говорим, зашто Ми ви не вјерујете?

47. Ко је од Бога ријечи Божије слуша; зато ви не слушате, јер нијесте од Бога.

48. Тада одговорише Јевреји и рекоше Му: Не говоримо ли ми право да си Ти Самарјанин, и да је ђаво у Теби.

49. Исус одговори: У Мени ђавола нема, него поштујем Оца својега; а ви Мене срамотите.

50. А Ја не тражим славе своје; има који тражи и суди.

51. Заиста, заиста вам кажем: Ко одржи *ријеч Моју неће видјети смрти довијека. *Јован 5,24.

52. Тада Му рекоше Јевреји: Сад видјесмо да је ђаво у Теби: Авраам умрије и *пророци, а Ти говориш: Ко одржи ријеч Моју неће окусити смрти довијека. *Зах. 1,5.

53. Еда ли си Ти већи од оца нашега Авраама, који умрије? И пророци помријеше: Ко се Ти сам градиш?

54. Исус одговори: Ако се Ја сам славим, слава је Моја ништа: Отац је Мој који Ме слави, за којега ви говорите да је ваш Бог.

55. И не *познајете Га, а Ја га знам; и ако речем да Га не знам бићу лажа као ви. Него Га знам, и ријеч Његову држим. *Јован 7,28.

56. Авраам, отац ваш, био је рад да види дан Мој; и видје, и обрадова се.

57. Тада Му рекоше Јевреји: Још ти нема педесет година, и Авраама ли си видио?

58. А *Исус им рече: Заиста, заиста вам кажем: Ја сам прије него се Авраам родио. *Јевр. 13,8.

59. Тада узеше камење да баце на Њ; а *Исус се сакри, и изиђе из цркве прошавши између њих и отиде тако. *Јован 12,36.

Исцјељење слијепога од рођења у Суботу. Фарисеји испитују исцјељенога.

9. И пролазећи видје човјека слијепа од рођења.

2. И запиташе Га ученици Његови говорећи: Рави, ко сагријеши, или овај или родитељи његови, те се роди слијеп?

3. Исус одговори: Ни он сагријеши ни родитељи његови, него да се јаве дјела Божија на њему.

4. Мени ваља радити дјела Онога који Ме посла док је дан: Доћи ће ноћ кад нико не може радити.

5. Док сам на свијету Видјело сам свијету.

6. Рекавши ово пљуну на земљу и начини ⁺као од пљуванке, и помаза калом очи слијепоме, ⁺блато

7. И рече: Иди умиј се у бањи Силоамској, које значи послан. Отиде, дакле, и уми се, и дође гледајући.

8. А сусједи и који га бијаху видјели прије да бјеше слијеп говораху: Није ли ово онај што сјеђаше и просјаше?

9. Једни говораху: Он је; а други: Налик је на њ. А он говораше: Ја сам.

10. Тада му говораху: Како ти се отворише очи?

11. Он одговори и рече: Човјек који се зове Исус начини кал, и помаза очи моје, и рече ми: Иди у бању Силоамску и умиј се. А кад отидох и умих се, прогледах.

12. Тада му рекоше: гдје је Он? Рече: Не знам.

13. Тада поведоше к фарисејима онога што бјеше некад слијеп.

14. А бјеше Субота кад начини Исус као и отвори му очи.

15. Тада га опет питаху и фарисеји како прогледа. А он им рече: Као метну ми на очи, и умих се, и видим.

16. Тада говораху неки од фарисеја: Није *овај човјек од Бога, јер не светкује Суботе. Други говораху: Како може човјек грјешан таква †чудеса чинити? И поста распра међу њима. *Јован 9,24. †Јован 3,2.

17. Рекоше, дакле, опет слијепоме: Шта велиш ти за Њега што ти отвори очи твоје? А он рече: *Пророк је. *Јован 4,19.

18. Тада Јевреји не вјероваше за њега да бјеше слијеп и прогледа, док не дозваше родитеље онога што је прогледао,

19. И запиташе их говорећи: Је ли ово ваш син за кога ви говорите да се роди слијеп? Како, дакле, сад види?

20. А родитељи његови одговорише им и рекоше: Знамо да је ово син наш и да се роди слијеп;

21. А како сад види не знамо; или ко му отвори очи ми не знамо; он је велики, питајте њега нека сам каже за себе.

22. Ово рекоше родитељи његови, јер се бојаху Јевреја; јер се Јевреји бијаху договорили да буде одлучен од зборнице ко Га призна за Христа.

23. Зато рекоше родитељи његови: Он је велики, питајте њега.

24. Тада по други пут дозваше човјека који је био слијеп, и рекоше му: Подај Богу славу; ми знамо да је Човјек овај грјешан.

25. А он одговори и рече: Је ли грјешан не знам; само знам да ја бијах слијеп, а сад видим.

26. Тада му опет рекоше: Шта ти учини? Како отвори очи твоје?

27. Одговори им: Ја вам већ казах, и не слушасте; шта ћете опет слушати? Већ ако и ви хоћете ученици Његови да будете?

28. А они га укорише, и рекоше му: Ти си ученик Његов, а ми смо ученици Мојсијеви.

29. Ми знамо да с Мојсијем говори Бог; а Овога не знамо откуда је.

30. Човјек одговори и рече им: То и јест за чудо, што ви не знате откуда је, а Он отвори очи моје.

31. А знамо да Бог не слуша грјешника; него ако ко поштује Бога и вољу Његову твори онога слуша.

32. Откако је свијета није чувено да ко отвори очи рођеном слијепцу.

33. Кад Он не би био од Бога не би могао ништа чинити.

34. Одговорише и рекоше му: Ти си се родио сав у гријесима, па зар ти нас да учиш? И истјераше га напоље.

35. Чу Исус да га истјераше напоље; и нашавши га рече му: Вјерујеш ли ти Сина Божијега?

36. Он одговори и рече: А ко је, Господе, да Га вјерујем?

37. А Исус му рече: И видио си Га, и који говори с тобом Он је.

38. А он рече: Вјерујем, Господе! И поклони Му се.

39. И рече Исус: Ја дођох на суд на *овај †свијет, да виде који не виде, и који виде да постану слијепи. *Лука 2,34. †Јован 3,17.

40. И чуше ово неки од фарисеја који бијаху с Њим, и рекоше Му: Еда ли смо и ми слијепи?

41. Рече им Исус: Кад бисте били слијепи, не бисте имали *гријеха, а сад говорите да видите, тако ваш гријех остаје. *Јован 15,22.

О добром пастиру и његовом стаду.

10. **З**аиста, заиста вам кажем: Ко не улази на врата у тор овчији него прелази на другом мјесту он је *лупеж и хајдук; *Јоило 2,9.

2. А који улази на врата јест пастир овцама:

3. Њему вратар отвара, и овце глас његов слушају, и своје овце зове по имену, и изгони их;

4. И кад своје овце истјера, иде пред њима, и овце иду за њим, јер познају глас његов.

5. А за туђином неће да иду, него бјеже од њега, јер не познају гласа туђега.

6. Ову причу каза им Исус, али они не разумјеше шта то бијаше што им каза.

7. Тада им рече Исус опет: Заиста, заиста вам кажем: Ја сам Врата к овцама.

8. Сви колико их год дође прије Мене лупежи су и хајдуци; али их овце не послушаше.

9. Ја сам Врата; ко уђе кроза Ме спашће се, и ући ће и изићи ће, и пашу ће наћи.

10. Лупеж не долази ни за што друго него да украде и убије и погуби; Ја дођох да имају живот ˇи изобиље. ˇу изобиљу

11. Ја сам *Пастир добри; Пастир добри †ˇдушу своју полаже за овце,

*Иса. 40,11. †1.Петр. 2,25. ˇживот

12. А најамник, који није пастир, коме нијесу овце своје, види вука гдје иде, и оставља овце, и бјежи, и вук разграби овце и распуди их;

13. А најамник бјежи, јер је најамник и не мари за овце.

14. Ја сам Пастир добри и знам своје, и Моје Мене знају.

15. Као што Мене зна Отац и Ја знам Оца; и душу своју полажем за овце.

16. И друге овце имам које нијесу из овога тора, и оне Миваља довести; и чуће глас Мој, и биће једно стадо и један пастир.

17. Зато Ме Отац љуби, јер Ја душу своју полажем да је опет узмем.

18. Нико је не отима од Мене, него је Ја сам од Себе полажем. Власт имам положити је и власт имам узети је опет. Ову сам заповијест примио од Оца својега.

19. Тада опет постаде распра међу Јеврејима за ове ријечи.

20. Многи од њих говораху: У Њему је ђаво, и полудио је; шта Га слушате?

21. Други говораху: Ове ријечи нијесу лудога; зар може ђаво слијепима очи отварати?

22. А бијаше тада празник Обновљења Храма у Јерусалиму, и бјеше зима.

23. И ходаше Исус у Храму по тријему Соломунову.

24. А Јевреји Га опколише, и говораху Му: Докле ћеш мучити душе наше? Ако си Ти Христос кажи нам слободно.

25. Исус им одговори: Ја вам казах, па не вјерујете. Дјела која творим Ја у име Оца својега она свједоче за Мене.

26. Али ви не вјерујете; јер нијесте од Мојијех оваца, као што вам казах.

27. *Овце Моје слушају глас Мој, и Ја познајем њих, и за Мном иду. *Псал. 95,7.

28. И Ја ћу им дати живот вјечни, и никад неће изгинути, и нико их неће отети из руке Моје.

29. Отац Мој који Ми их даде већи је од свију; и нико их не може отети из руке Оца Мојега.

30. Ја и Отац једно смо.

31. А Јевреји опет узеше камење да Га убију.

32. Исус им одговори: Многа вам добра дјела јавих од Оца својега; за које од тих дјела бацате камење на Ме?

33. Одговорише Му *Јевреји говорећи: За добро дјело не бацамо камења на Те, него за хулу на Бога, што Ти, човјек будући, градиш се Бог. *Јован 5,18.

34. Исус им одговори: Не стоји ли написано у закону вашему: Ја рекох: Богови сте?

35. Ако оне назва боговима којима ријеч Божија би, и Писмо се не може покварити;

36. Како ви говорите Ономе којега Отац посвети и посла на свијет: Хулу на Бога говориш, што рекох: Ја сам Син Божиј?

37. Ако не творим дјела Оца својега не вјерујте Ми.

38. Ако ли творим, ако Мени и не вјерујете, дјелима Мојима вјерујте, да познате и вјерујете да је Отац у Мени и Ја у Њему.

39. Тада опет гледаху да Га ухвате; али им се измаче из руку.

40. И отиде опет преко *Јордана на оно мјесто гдје †Јован прије крштаваше; и оста ондје. *Мат. 19,1. †Јован 1,28.

41. И многи дођоше к Њему и говораху: Јован не учини ниједнога чуда, али све што каза Јован за Овога истина бјеше.

42. И многи вјероваше Га ондје.

ЧВРСТО ОБЕЋАЊЕ

Лазарево васкрсење. Поглавари свештенички договарају се да убију Исуса.

11. Бијаше пак један болесник, *Лазар из ˃Витаније из †села Марије и Марте сестре њезине.

*Јован 12,1. ˃Дом сиромашних †Лука 10,38.

2. А Марија, које брат Лазар боловаше, бјеше она што помаза Господа миром и отре ноге Његове својом косом.

3. Онда послаше сестре к Њему говорећи: Господе, гле, онај који ти је мио болестан је.

4. А кад чу Исус, рече: Ова болест није на смрт, него на славу Божију, да се преко ње прослави Син Божиј.

5. А Исус љубљаше Марту и сестру њезину и Лазара.

6. А кад чу да је болестан, тада оста два дана на оном мјесту гдје бјеше.

7. А потом рече ученицима: Хајдемо опет у Јудеју.

8. Ученици Му рекоше: Рави, сад Јудејци шћадијаху да Те убију камењем, па опет хоћеш да идеш онамо?

9. Исус одговори: Није ли дванаест сахата у дану? Ко дању иде не спотиче се, јер види видјело овога свијета;

10. А ко иде ноћу спотиче се, јер нема видјела у њему.

11. Ово каза, и потом рече им: Лазар, наш пријатељ, заспа; него идем да га пробудим.

12. Онда Му рекоше ученици Његови: Господе, ако је заспао, устаће.

13. А Исус им рече за смрт његову, а они мишљаху да говори за спавање сна.

14. Тада им Исус каза управо: Лазар умрије.

15. И мило Ми је вас ради што нијесам био онамо да вјерујете; него хајдемо к њему.

16. Онда *Тома, који се зваше Близанац, рече ученицима: Хајдемо и ми да помремо с њим. *Јован 20,24.

17. А кад дође Исус, нађе га а он већ четири дана у гробу.

18. А Витанија бјеше близу Јерусалима око ˃петнаест потркалишта. ˃око 3 км

19. И многи од Јудејаца бијаху дошли к Марти и Марији да их тјеше за братом њиховијем.

20. Кад Марта, дакле, чу да Исус иде, изиђе преда Њ, а Марија сјеђаше дома.

21. Онда рече Марта Исусу: Господе, да си Ти био овдје не би мој брат умро.

22. А и сад знам да што заиштеш у Бога даће ти Бог.

23. Исус јој рече: Брат ће твој устати.

24. Марта Му рече: Знам да ће устати о *васкрсенију, у посљедњи дан. *Лука 14,14.

25. А *Исус јој рече: Ја сам Васкрсеније и Живот; који вјерује Мене ако и умре живљеће. *Јован 6,35.

26. И ниједан који живи и вјерује Мене неће умријети вавијек. Вјерујеш ли ово?

27. Рече Му: Да, Господе! Ја вјеровах да си Ти *Христос Син Божиј који је требало да дође на †свијет. *Јован 4,42. †1.Тим. 1,15.

28. И ово рекавши отиде те зовну тајно Марију сестру своју говорећи: Учитељ је дошао, и зове те.

29. А она како чу, уста брзо и отиде к Њему.

30. Јер Исус још не бјеше дошао у село, него бијаше на оном мјесту гдје Га срете Марта.

31. А Јудејци онда који бијаху с њом у кући и тјешаху је, кад видјеше Марију да брзо уста и изиђе, пођоше за њом говорећи да иде на гроб да плаче онамо.

32. А Марија како дође гдје бјеше Исус, и видје Га, паде на ноге Његове говорећи Му: Господе, да си Ти био овдје, не би умро мој брат.

33. Онда Исус кад је видје гдје плаче, и гдје плачу Јудејци који дођоше с њом, згрози се у духу, и сам постаде жалостан.

34. И рече: Гдје сте га метнули? Рекоше му: Господе, хајде да видиш.

35. Ударише сузе Исусу.

36. Онда Јудејци говораху: Гледај како га љубљаше.

37. А неки од њих рекоше: Не могаше ли Овај који отвори очи слијепоме учинити да и овај не умре?

38. А Исус опет се згрози у себи, и дође на гроб; а бијаше пећина, и камен лежаше на њој.

ВАСКРСЕЊЕ

39. Исус рече: Узмите камен. Рече му Марта, сестра онога што је умро: Господе, већ заудара; јер су четири дана како је умро.

40. Исус јој рече: Не рекох ли ти да ако вјерујеш видјећеш славу Божију?

41. Узеше, дакле, камен гдје лежаше мртвац; а Исус подиже очи горе, и рече: Оче, хвала Ти што си Ме услишио.

42. А Ја знадох да Ме свагда слушаш; него рекох народа ради који овдје стоји, да вјерују да си Ме Ти послао.

43. И ово рекавши зовну иза гласа: *Лазаре, изиђи напоље. *Јован 12,17.

44. И изиђе мртвац обавит платном по рукама и по ногама, и лице његово убрусом повезано. *Исус им рече: Раздријешите га и пустите нек иде. *Јован 12,1.

45. Онда многи од Јудејаца који бијаху дошли к Марији и видјеше шта учини Исус, вјероваше Га.

46. А неки од њих отидоше к фарисејима и казаше им шта учини Исус.

47. Онда главари свештенички и фарисеји сабраше скупштину, и говораху: Шта ћемо чинити? Човјек овај чини многа чудеса.

48. Ако Га оставимо тако, сви ће Га вјеровати; па ће доћи Римљани и узети нам земљу и народ.

49. А један од њих, по имену *Кајафа, који оне године бијеше † поглавар свештенички, рече им: Ви не знате ништа; *Лука 3,2. †Дјела 4,6.

50. И не мислите да је нама боље да један *човјек умре за народ, неголи да народ сав пропадне. *Јован 18,14.

51. А ово не рече сам од себе, него, будући поглавар свештенички оне године, прорече да Исусу ваља умријети за народ;

52. И не само за народ, него да и расијану дјецу Божију скупи уједно.

53. Од тога, дакле, дана договорише се да Га убију.

54. А *Исус више не хођаше јавно међу Јудејцима, него оданде отиде у крај близу пустиње у град по имену Јефрем, и ондје хођаше с ученицима својима. *Јован 4,1.

55. А бијеше близу *Пасха †јеврејска, и многи из онога краја дођоше у Јерусалим прије Пасхе да се очисте. *4.Мој. 9,6. †Јован 2,13.

56. Тада тражаху Исуса, и стојећи у цркви говораху међу собом: Шта мислите ви зашто не долази на *празник? *Јован 7,11.

57. А главари свештенички и фарисеји издаше заповијест ако Га ко опази гдје је, да јави да Га ухвате.

Исусово помазање у Витанији. Улазак у Јерусалим. О Његовој смрти. Глас с Неба. Невјеровање Јевреја.

12. А Исус прије Пасхе на шест дана дође у *Витанију гдје бијеше Лазар што умрије, кога подиже из мртвијех. *Јован 11,1.

2. Ондје Му пак зготовише вечеру, и Марта служаше, а и Лазар сјеђаше с Њим за трпезом;

3. А Марија узевши ˅литру правога нардова многоцјеногa мира помаза ноге Исусове, и отре косом својом ноге Његове; а кућа се напуни мириса од мира. ˃око 327 г

4. Онда рече један од ученика Његовијех, Јуда Симонов Искариотски, који Га послије издаде:

5. Зашто се ово миро не продаде за триста ˅гроша и не даде сиромасима? ˃динара

6. А ово не рече што се стараше за сиромахе, него што бијеше лупеж, и имаше ковчежић, и ношаше што се меташе у њ.

7. А Исус рече: Не дирајте у њу; она је то дохранила за дан Мојега погреба;

8. Јер сиромахе свагда имате са собом, а Мене немате свагда.

9. Разумје пак многи народ из Јудеје да је ондје и дођоше не само Исуса ради него и да виде Лазара којега подиже из мртвијех.

10. А главари свештенички договорише се да и Лазара убију;

11. Јер многи њега ради иђаху из Јудеје и вјероваху Исуса.

12. А сјутрадан многи од народа који бијеше дошао на празник, чувши да Исус иде у Јерусалим,

13. Узеше гране од ˅финика и изиђоше Му на сусрет, и викаху говорећи: Осана, *благословен који иде у име Господње, цар Израиљев. *Мат. 21,9. ˃палме

14. А Исус нашавши магаре усједе на њ, као што је писано:

15. Не бој се *кћери Сионова, ево Цар твој иде сједећи на магарету. *Зах. 9,9.

16. Али ово ученици Његови не разумјеше прије: Него кад се прослави *Исус онда се опоменуше да ово бјеше за Њега писано, и ово Му учинише. *Јован 7,39.

17. А народ свједочаше који бјеше прије с Њим кад Лазара изазва из гроба и подиже га из мртвијех.

18. Зато Га и срете народ, јер чуше да Он учини ово чудо.

19. А фарисеји говораху међу собом: Видите да ништа не помаже? Гле, свијет иде за Њим.

20. А бијаху неки Грци међу онима који бијаху дошли на празник да се моле Богу.

21. Они, дакле, приступише к Филипу, који бјеше из Витсаиде Галилејске, и мољаху га говорећи: Господине, ми бисмо хтјели да видимо Исуса.

22. Дође Филип и каза Андрији, а Андрија и Филип опет казаше Исусу.

23. А *Исус одговори им говорећи: Дође час да се прослави Син Човјечиј. *Јован 13,31.

24. Заиста, заиста вам кажем: Ако зрно пшенично паднувши на земљу не умре, онда једно остане; ако ли умре много рода роди:

25. Који љуби *душу своју изгубиће је, а ко мрзи на душу своју на овом свијету, сачуваће је за живот вјечни. *Лука 9,24.

26. Ко Мени служи, за Мном нек иде, и гдје сам Ја ондје и слуга Мој нека буде; и ко Мени служи онога ће поштовати Отац Мој.

27. Сад је *душа Моја жалосна; и шта да кажем? Оче, сачувај Ме од овога часа; али зато дођох на час овај. *Псал. 6,3.

28. Оче, прослави име своје! Тада глас дође с Неба: И прославио сам, и опет ћу прославити.

29. А кад чу народ који стајаше, говораху: Гром загрми; а други говораху: Анђео Му говори.

30. Исус одговори и рече: Овај глас не би Мене ради него народа ради.

31. Сад је суд овоме свијету; сад ће бити истјеран *кнез овога свијета напоље.
*Јован 14,30.

32. И кад Ја будем подигнут од земље, све ћу привући к Себи.

33. А ово говораше да покаже каквом ће смрти умријети.

34. Народ Му одговори: Ми чусмо из Закона да ће Христос остати вавијек; како Ти говориш да се Сину Човјечијему ваља подигнути? Ко је тај Син Човјечиј?

35. А Исус им рече: Још је мало времена Видјело с вама; ходите док видјело имате да вас тама не обузме; јер ко ходи по тами не зна куда иде.

36. Док Видјело имате вјерујте Видјело, да будете синови Видјела. Рекавши ово Исус отиде и сакри се од њих.

37. Ако је и чинио толика чудеса пред њима, опет Га не вјероваху;

38. Да се збуде ријеч *Исаије пророка који рече: Господе, ко вјерова говорењу нашему? И рука †Господња коме се откри?
*Рим. 10,16. †Иса. 53,1.

39. Зато не могаху вјеровати, јер опет рече *Исаија: *Иса. 6,9.10.

40. Заслијепио је очи њихове и окаменио срца њихова, да не виде очима ни срцем разумију, и не обрате се да их исцијелим.

41. Ово рече Исаија кад видје *славу Његову и говори за Њега. *Иса. 6,1-3.

42. Али опет и од кнезова многи Га вјероваше; него због *фарисеја не признаваху, да не би били изгнани из зборнице; *Лука 7,36.

43. Јер им већма омиље слава људска него слава Божија.

44. А Исус повика и рече: Ко Мене вјерује не вјерује Мене, него Онога који Ме посла;

45. И ко види Мене види Онога који Ме посла.

46. Ја дођох Видјело на *свијет, да нијадан који Ме вјерује не остане у тами.
*Јован 3,19.

47. И ко чује Моје ријечи и не вјерује, Ја му нећу судити; јер Ја не дођох да судим свијету, него да спасем *свијет. *Јован 3,17.

48. Који се одриче Мене, и не прима ријечи Мојијех, има себи судију: Ријеч коју Ја говорих она ће му судити у посљедњи дан;

49. Јер Ја од Себе не говорих, него Отац који Ме посла Он Ми даде заповијест шта ћу казати и шта ћу говорити.

50. И знам да је заповијест Његова живот вјечни. Што Ја, дакле, говорим онако говорим као што Ми рече Отац.

Прање ногу. Исус показује издајника. Нова заповијест о љубави. Исус прориче Петрово одрицање.

13. А пред празник Пасхе, знајући *Исус да Му дође час да пријеђе из овога свијета к Оцу, како је љубио своје који бијаху на свијету, до краја их љуби.

*Јован 13,29.

2. И по вечери, кад већ ђаво бјеше метнуо у срце Јуди Симонову Искариотскоме да Га изда,

3. Знајући Исус да Му све Отац даде у руке, и да од Бога изиђе, и к Богу иде,

4. Устаде од вечере, и скиде своје хаљине, и узе убрус те се запреже;

5. Потом усу воду у умиваоницу, и поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којијем бјеше запрегнут.

6. Онда дође к Симону Петру, и он Му рече: Господе, зар Ти моје ноге да опереш?

7. Исус одговори и рече му: Што Ја чиним ти сад не знаш, али ћеш послије дознати.

8. Рече Му Петар: Никад Ти нећеш опрати мојијех ногу. Исус му одговори: Ако те не оперем немаш дијела са Мном.

9. Рече Му Симон Петар: Господе, не само ноге моје, него и руке и главу.

10. Исус му рече: Опраноме не треба до само ноге опрати, јер је сав чист; и ви сте чисти, али не сви.

11. Јер знадијаше издајника својега, зато рече: Нијесте сви чисти.

12. А кад им опра ноге, узе хаљине своје, и сједавши опет за трпезу рече им: Знате ли шта Ја учиних вама?

13. Ви зовете Мене Учитељем и Господом; и право велите, јер јесам.

14. Кад, дакле, Ја опрах вама ноге Господ и Учитељ, и ви сте дужни један другоме прати ноге.

15. Јер Ја вам дадох углед да и ви тако чините као што Ја вама учиних.

16. Заиста, заиста вам кажем: Није слуга већи од господара својега, нити је посланик већи од онога који га је послао.

17. Кад ово знате, благо вама ако га извршујете.

18. Не говорим за све вас, јер Ја знам које избрах; него да се збуде Писмо: Који са Мном *хљеб једе подиже пету своју на Ме.

*Псал. 41,9.

19. Сад вам кажем прије него се збуде, да, кад се збуде, вјерујете да сам Ја.

20. *Заиста, заиста вам кажем: Који прима онога кога пошљем Мене прима; а ко прима Мене прима Онога који Ме посла.

*Мат. 10,40.

21. Рекавши ово Исус *поста жалостан у духу, и посвједочи и рече: Заиста, заиста вам кажем: Један између вас издаће ме.

*Мар. 3,5.

22. Онда се ученици згледаху међу собом, и чуђаху се за кога говори.

23. А један од *ученика Његовијех, којега †Исус љубљаше, сјеђаше за трпезом на крилу Исусову.

*Јован 19,26. †Јован 20,2.

24. Онда даде знак њему Симон Петар да запита ко би то био за кога говори.

25. А он леже на прси Исусове и рече Му: *Господе, ко је то?

*Јован 21,20.

26. Исус одговори: Онај је коме Ја умочивши залогај дам. И умочивши залогај даде Јуди Симонову Искариотскоме.

27. И по залогају тада уђе у њега *сотона. Онда му рече Исус: Шта чиниш чини брже.

*Лука 22,3.

28. А ово не разумје нико од онијех што сјеђаху за трпезом зашто му рече.

29. А неки мишљаху, будући да у Јуде бјеше кеса, да му Исус рече: Купи што треба за празник; или да да што сиромашнима.

30. А он узевши залогај одмах изиђе; а бјеше ноћ.

31. Кад он изиђе, онда Исус рече: Сад се прослави Син Човјечиј, и Бог се прослави у Њему.

32. Ако се Бог прослави у Њему, и Бог ће Њега прославити у Себи, и одмах ће Га прославити.

33. Дјечице, још сам мало с вама; тражићете Ме, и као што рекох Јудејцима: Куда Ја идем ви не можете доћи, и вама говорим сад.

34. Нову вам заповијест дајем да љубите један другога, као што Ја вас љубих, да се и ви љубите међу собом.

35. По том ће сви познати да сте Моји ученици ако узимате љубав међу собом.

36. Рече Му Симон Петар: *Господе, куда идеш? Исус му одговори: Куда Ја идем не можеш сад ићи за Мном, али ћеш послије поћи за Мном. *Јован 14,5.

37. Петар Му рече: *Господе, зашто сад не могу ићи за Тобом? ↘Душу ћу своју положити за Те. *Лука 22,33. ↗живот

38. Одговори му Исус: ↘Душу ли ћеш своју положити за Ме? Заиста, заиста ти кажем: Неће *пијетао запјевати, док Ме се трипут не одрекнеш. ↗живот *Лука 22,61.

Исусов говор на растанку са ученицима. Обрицање Светога Духа.

14. Да се не плаши срце ваше, вјерујте Бога, и Мене вјерујте.

НЕБО

2. Многи су станови у кући Оца Мојега. А да није тако, казао бих вам: Идем да вам приправим мјесто.

3. И кад отидем и приправим вам мјесто, опет ћу доћи, и узећу вас к Себи да и ви будете гдје сам Ја.

4. И куда Ја идем знате, и пут знате.

5. Рече му Тома: Господе, не знамо куда идеш; и како можемо пут знати?

6. Исус му рече: Ја сам Пут и Истина и Живот; нико неће доћи к Оцу до кроза Ме.

7. Кад бисте Мене знали онда бисте знали и Оца Мојега; и отселе познајете Га, и видјесте Га.

8. Рече му Филип: Господе, покажи нам Оца, и биће нам доста.

9. Исус му рече: Толико сам вријеме с вама и нијеси Ме познао, Филипе? Који видје Мене, видје Оца; па како ти говориш: Покажи нам Оца?

10. Зар не вјерујеш да сам Ја у Оцу и Отац у Мени? Ријечи које вам Ја говорим не говорим од Себе; него Отац који стоји у Мени Он твори дјела.

11. Вјерујте Мени да сам Ја у Оцу и Отац у Мени; ако ли Мени не вјерујете, вјерујте Ми по тијем дјелима.

12. Заиста, заиста вам кажем: Који вјерује Мене, дјела која Ја творим и он ће творити, и већа ће од овијех творити, јер Ја идем к Оцу својему;

13. *И шта год заиштете (у Оца) у име Моје, оно ћу вам учинити, да се прослави Отац у Сину. *Мар. 11,24.

14. И ако што заиштете у име Моје, Ја ћу учинити.

15. Ако имате *љубав к Мени, заповијести Моје држите. *1.Јов. 5,3.

16. И Ја ћу умолити Оца, и даће вам другога Утјешитеља да буде с вама вавијек:

17. Духа истине, којега свијет не може примити, јер Га не види нити Га познаје; а ви Га познајете, јер у вама стоји, и у вама ће бити.

18. Нећу вас оставити сиротне; доћи ћу к вама.

19. Још *мало и свијет Мене више неће видјети; а ви ћете Ме видјети; јер Ја живим, и ви ћете живљети. *Јован 16,16.

20. У онај ћете ви дан дознати *да сам Ја у Оцу својему, и ви у Мени, и Ја у вама. *Јован 17,21.23.

21. Ко има заповијести Моје и држи их он је онај што има *љубав к Мени; а који има љубав к Мени имаће к њему љубав Отац Мој; и Ја ћу имати љубав к њему, и јавићу му се сам. *1.Јов. 2,5.

22. Рече Му Јуда, не Искариотски: Господе, шта је то да ћеш се нама јавити а не свијету?

23. Исус одговори и рече му: Ко има љубав к Мени, држаће ријеч Моју; и Отац Мој имаће љубав к њему: и к њему ћемо доћи, и у њега ћемо се станити.

24. Који нема љубави к Мени не држи Мојијех ријечи; а ријеч што чујете није Моја него Оца који Ме посла.

25. Ово вам казах док сам с вама.

26. А *Утјешитељ Дух Свети, којега ће Отац послати у име Моје, Он ће вас на-

учити свему и напоменуће вам све што вам рекох. *Јован 14,16.

27. Мир вам остављам, мир свој дајем вам: Не дајем вам га као што свијет даје, да се не плаши *срце ваше, и да се не боји. *Фил. 4,7.

28. Чусте да вам Ја казах: *Идем, и доћи ћу к вама. Кад бисте имали љубав к Мени, онда бисте се обрадовали што рекох: Идем к Оцу; јер је Отац Мој већи од Мене. *Јован 14,3.18.

29. И сад вам казах, прије док се није збило, да вјерујете кад се збуде.

30. Већ нећу много говорити с вама; јер иде *кнез овога свијета, и у Мени нема ништа. *Јован 12,31.

31. Него да види свијет да имам љубав к Оцу, и *као што Ми заповједи Отац онако творим. Устаните, хајдемо одавде. *Јован 10,18.

Наставак. Христос је чокот.

15. Ја сам прави Чокот, и Отац је Мој Виноградар;

2. Сваку лозу на Мени која не рађа рода отсјећи ће је; и сваку која рађа род очистиће је да више рода роди.

3. Ви сте већ очишћени ријечју коју вам говорих.

4. Будите у Мени и Ја ћу у вама. Као што лоза не може рода родити сама од себе ако не буде на чокоту, тако и ви ако у Мени не будете.

5. Ја сам Чокот а ви лозе: и који буде у Мени и Ја у њему он ће родити многи род; јер без Мене не можете чинити ништа.

6. Ко у Мени не остане избациће се напоље као лоза, и осушиће се, и скупиће је, и у огањ бацити, и спалити.

7. Ако останете у Мени и ријечи Моје у вама остану, шта год хоћете иштите, и биће вам.

8. Тијем ће се Отац Мој прославити, да род многи родите; и бићете Моји ученици.

9. Као што Отац има љубав к Мени, и Ја имам љубав к вама; будите у љубави Мојој.

10. Ако заповијести Моје уздржите остаћете у љубави Мојој, као што Ја одржах заповијести Оца својега и остајем у љубави Његовој.

11. Ово вам казах, да *радост Моја у вама остане и радост ваша се испуни. *Јован 16,24.

12. Ово је заповијест Моја да имате *љубав међу собом, као што Ја имадох љубав к вама. *Јован 15,17.

13. Од ове љубави нико веће нема, да ко душу своју положи за пријатеље своје.

14. Ви сте пријатељи Моји ако творите што вам Ја заповиједам.

15. Више вас не називам слугама; јер слуга не зна шта ради господар његов; него вас назвах пријатељима; јер вам све казах што чух од Оца својега.

16. Ви Мене не изабрасте, него Ја вас изабрах, и поставих вас да ви идете и род родите; и да ваш род остане, да што год заиштете у Оца у име Моје да вам да.

17. Ово вам заповиједам да имате љубав међу собом.

18. Ако *свијет на вас узмрзи, знајте да на Мене омрзну прије вас. *1.Јов. 3,13.

19. Кад бисте били од свијета, онда би *свијет своје љубио: а како нијесте од свијета, него вас Ја од свијета изабрах, зато мрзи на вас свијет. *Јован 17,14.

20. Опомињите се ријечи коју вам Ја рекох: Није слуга већи од господара својега. Ако Мене изгнаше, и вас ће изгнати; ако Моју ријеч одржаше, и вашу ће одржати.

21. Али све ће вам ово чинити за име Моје, јер не познају Онога који Ме посла.

22. Да нијесам био дошао и говорио им не би *гријеха имали; а сад изговора неће имати за гријех свој. *Јован 9,41.

23. Који мрзи на Мене и на Оца Мојега мрзи.

24. Да нијесам био дјела творио међу њима, којијех нико други не твори, не би гријеха имали: А сад и видјеше, и омрзнуше на Мене и на Оца Мојега.

25. Али да се збуде ријеч написана у закону њиховом: омрзнуше на Мене ни за што.

ПРИЈАТЕЉСТВО

26. А кад дође Утјешитељ, кога ћу вам послати од Оца, Дух *Истине, који од Оца излази, Он ће свједочити за Мене. *1.Јов. 5,6.

27. А и ви ћете свједочити, јер сте од почетка са Мном.

Наставак и крај. О одласку к Оцу.

16. Ово вам казах да се не саблазните.

2. Изгониће вас из зборница; а доћи ће вријеме кад ће сваки који вас убије мислити да Богу службу чини.

3. И ово ће чинити, јер не познаше Оца ни Мене.

4. Него вам ово казах кад дође вријеме да се опомените овога да вам Ја казах; а испрва не казах вам ово, јер бијах с вама.

5. А сад идем к Ономе који Ме посла, и нико Ме од вас не пита: Куда идеш?

6. Него што вам ово казах жалости напуни се срце ваше.

7. Него вам Ја истину говорим: Боље је за вас да Ја идем, јер ако Ја не идем, Утјешитељ неће доћи к вама; ако ли идем, послаћу Га к вама.

8. И кад Он дође покараће свијет за гријех, и за правду, и за суд:

9. За гријех, дакле, што не вјерују Мене;

10. А за *правду што идем к Оцу својему; и више Ме нећете видјети; *Иса. 42,6.

11. А за суд што је *кнез овога свијета осуђен. *Јован 12,31.

12. Још вам много имам казати; али сад не можете носити.

13. А кад дође Он, Дух *истине, упутиће вас на сваку истину; јер неће од Себе говорити, него ће говорити што чује, и јавиће вам што ће бити унапредак. *1.Јов. 5,6.

СВЕТИ ДУХ

14. Он ће Ме прославити, јер ће од Мојега узети, и јавиће вам:

15. Све што има Отац Моје је: Зато рекох да ће од Мојега узети, и јавити вам.

16. *Још мало, и нећете Ме видјети, и опет мало, па ћете Ме видјети: јер идем к Оцу. *Јован 14,19.

17. А неки од ученика Његовијех рекоше међу собом: Шта је то што нам каже: Још мало, и нећете Ме видјети; и опет мало па ћете Ме видјети; и: Ја идем к Оцу?

18. Говораху, дакле: шта је то што говори: Мало? Не знамо шта говори.

19. А Исус разумје да шћадијаху да Га запитају, па им рече: Зато ли се запитујете међу собом што рекох: Још мало и нећете Ме видјети, и опет мало па ћете Ме видјети?

20. Заиста, заиста вам кажем да ћете ви заплакати и заридати, а свијет ће се радовати; и ви ћете жалосни бити, али ће се ваша жалост окренути на радост.

21. Жена кад рађа трпи муку; јер дође час њезин: Али кад роди дијете, више се не опомиње жалости од радости, јер се роди човјек на свијет.

22. Тако и ви, дакле, имате сад жалост; али ћу вас опет видјети, и радоваће се *срце ваше, и ваше радости нико неће узети од вас; *Јован 14,1.

23. И у онај дан нећете Ме питати ни за што. Заиста, заиста вам кажем да што год узиштете у Оца у име Моје, даће вам.

24. Дослије не искасте ништа у име Моје; иштите и примићете, да радост ваша буде испуњена.

25. Ово вам говорих у причама; али ће доћи вријеме кад вам више нећу говорити у причама, него ћу вам управо јавити за Оца.

26. У онај ћете дан у име Моје заискати, и не велим вам да ћу Ја умолити Оца за вас;

27. Јер сам Отац има љубав к вама као што ви имасте љубав к Мени, и вјеровасте да Ја од Бога изиђох.

28. Изиђох од Оца, и дођох на свијет; и опет остављам свијет, и идем к Оцу.

29. Рекоше Му ученици Његови: Ето сад управо говориш, а приче никакве не говориш.

30. Сад знамо да све знаш, и не треба Ти да Те ко пита. По томе вјерујемо да си од Бога изишао.

31. Исус им одговори: Зар сад вјерујете?

32. Ево иде час, и већ је настао, да се разбјегнете сваки на своју страну и Мене сама оставите; али нијесам сам, јер је Отац са Мном.

33. Ово вам казах, да у Мени мир имате. У свијету ћете имати невољу; али не бојте се, јер Ја надвладах *свијет. *Јован 14,27.

Христова првосвештеничка молитва за Себе, своје ученике и своју заједницу.

17. Ово изговори Исус, па подиже очи своје на небо и рече: Оче, дође час, прослави Сина својега, да и Син Твој прослави Тебе;

2. Као што си Му дао власт над свакијем ᵌтијелом да свему што си Му дао да живот вјечни. ᵌчовјеком

3. А ово је живот вјечни да познају Тебе јединога истинога Бога, и кога си послао Исуса Христа.

4. Ја Тебе прославих на земљи: Посао сврших који си Ми дао да радим.

5. И сад прослави Ти Мене, Оче, у Тебе самога славом коју имадох у Теби прије него свијет постаде.

6. Ја јавих име Твоје људима које си Ми дао од свијета; Твоји бијаху па си их Мени дао, и Твоју ријеч одржаше.

7. Сад разумјеше да је све што си Ми дао од Тебе.

8. Јер ријечи које си дао Мени дадох им; и они примише, и *познадоше истинито да од Тебе изиђох, и вјероваше да си Ме Ти послао. *Јован 16,30.

9. Ја се за њих молим: Не молим се за свијет, него за оне које си Ми дао, јер су Твоји.

10. И Моје све је Твоје, и Твоје Моје; и Ја се прославих у њима.

11. И више нијесам на свијету, а они су на свијету, а Ја идем к Теби. Оче Свети, сачувај их у име своје, оне које си ми дао, да буду једно као и Ми.

12. Док бијах с њима на свијету, *Ја их чувах у име Твоје; оне које си Ми дао сачувах, и нико од њих не погибе осим сина погибли, да се збуде Писмо. *Јован 6,39.

13. А сад к Теби идем, и ово говорим на свијету, да имају радост Моју испуњену у себи.

14. Ја им дадох ријеч Твоју; и *свијет омрзну на њих, јер нијесу од свијета, као ни Ја што нијесам од свијета. *1.Јов. 3,13.

15. Не молим Те да их узмеш са свијета, него да их сачуваш ода зла.

16. Од свијета нијесу, као ни Ја што нијесам од свијета.

17. Освети их истином својом: Ријеч је Твоја истина.

18. Као што си Ти Мене послао у свијет, и Ја њих послах у свијет.

19. Ја посвећујем Себе за њих, да и они буду освећени истином.

20. Не молим пак само за њих, него и за оне који Ме узвјерују њихове ријечи ради;

21. Да сви једно буду, као Ти, Оче, што си у Мени и Ја у Теби; да и они у Нама једно буду, да и свијет вјерује да си Ме Ти послао.

22. И славу коју си Ми дао Ја дадох њима, да буду једно као Ми што смо једно.

23. Ја у њима и Ти у Мени: Да буду сасвијем уједно, и да позна свијет да си Ме Ти послао и да си имао *љубав к њима као и к Мени што си љубав имао. *Кол. 3,14.

24. Оче, хоћу да и они које си Ми дао буду са Мном гдје сам Ја; да виде славу Моју коју си Ми дао, јер си имао љубав к Мени прије постања свијета.

25. Оче праведни, свијет Тебе не позна, а Ја те познах, и ови познаше да си Ме Ти послао.

26. И показах им име Твоје, и показаћу: Да љубав којом си Мене љубио у њима буде, и Ја у њима.

Исуса хватају. Испитивање пред Великим савјетом поглавара свештеничкијех. Петар се одриче. Саслушавање пред Пилатом.

18. Изрекавши ово Исус изиђе с ученицима својијем преко потока Кедрона гдје бјеше врт, у који уђе Он и *ученици Његови. *Лука 22,39.

2. А Јуда издајник Његов знадијаше оно мјесто; јер се Исус често скупљаше ондје с ученицима својијем.

3. *Онда Јуда узе чету и од главара свештеничкијех и фарисеја момке, и дође онамо с ᵌфењерима и са ᵌᵌсвијећама и с оружјем.

*Мат. 26,47; Мар. 14,43; Лука 22,47. ᵌбакље ᵌᵌсветиљке

4. А Исус знајући све што ће бити од Њега изиђе и рече им: Кога тражите?

5. Одговорише Му: Исуса Назарећанина. Исус им рече: Ја сам. А с њима стајаше и Јуда који Га издаваше.

6. А кад им рече: Ја сам; измакоше се натраг и попадаше на земљу.

7. Онда их опет запита Исус: Кога тражите? А они рекоше: Исуса Назарећанина.

8. Исус им одговори: Казах вам да сам Ја. Ако, дакле, Мене тражите, оставите ове нек иду.

9. Да се изврши ријеч што рече: *Не изгубих ниједнога од онијех које си Ми дао.

*Јован 17,12.

10. А Симон *Петар имаше нож, па га извади и удари слугу поглавара свештеничкога, и отсијече му десно ухо. А слузи бјеше име Малхо.

*Јован 18,26.

11. Онда рече Исус Петру: Задјени нож у ножнице. *Чашу коју Ми даде Отац зар да је не пијем?

*Мат. 20,22.

12. А чета и војвода и момци јеврејски ухватише Исуса и свезаше Га,

13. И одведоше Га најпре Ани, јер бјеше таст *Кајафи, који бјеше † поглавар свештенички оне године.

*Мат. 26,57. †Дјела 4,6.

14. А *Кајафа бјеше онај што даде савјет Јудејцима да је боље да умре један †човјек него народ да пропадне.

*Лука 3,2. †Јован 11,50.

15. *За Исусом пак иђаше Симон Петар и други ученик; а ученик онај бјеше познат код поглавара свештеничкога, и уђе с Исусом у двор поглавара свештеничкога;

*Мат. 26,58.

16. А Петар стајаше напољу код врата. Онда изиђе онај ученик што бјеше познат код поглавара свештеничкога и рече вратарици те уведе Петра.

17. Онда рече слушкиња вратарица Петру: Да нијеси и ти ученик овога Човјека? Он рече: Нијесам.

18. А слуге и момци бијаху наложили *огањ и стајаху те се гријаху, јер бјеше зима; а и Петар стајаше с њима и гријаше се.

*Јован 21,9.

19. Поглавар пак свештенички запита Исуса за ученике Његове и за Његову науку.

20. *Исус му одговори: Ја говорих јавно свијету, Ја свагда учих у зборници и у цркви, гдје се свагда скупљају Јудејци, и ништа тајно не говорих.

*Мат. 26,55.

21. Што питаш Мене? Питај оне који су слушали шта сам им говорио; ево ови знаду шта сам Ја говорио.

22. А кад Он ово рече, један од момака који стајаху ондје удари Исуса по образу, и рече: Зар тако одговараш поглавару свештеничкоме?

23. Исус му одговори: Ако зло рекох, докажи да је зло; ако ли добро, зашто Ме бијеш?

24. И Ана посла Га свезана Кајафи поглавару свештеничкоме.

25. А Симон *Петар стајаше и гријаше се. Онда му рекоше: Да нијеси и ти од ученика Његовијех? А он се одрече и рече: Нијесам.

*Лука 22,58.

26. Рече један од слугу поглавара свештеничкога, који бјеше рођак ономе што му Петар отсијече ухо: Не видјех ли ја тебе у врту с Њим?

27. Онда се *Петар опет одрече; и одмах †пијетао запјева.

*Лука 22,60. †Мат. 26,74.

28. А *Исуса поведоше од Кајафе у судницу. Али бјеше јутро, и они не уђоше у судницу да се не би опоганили, него да би могли јести †Пасху.

*Јован 19,11; Мар. 15,1; †5.Мој. 16,2.

29. Онда Пилат изиђе к њима напоље и рече: Какву кривицу износите на овога Човјека?

30. Одговорише му и рекоше: Кад Он не би био злочинац не бисмо Га предали теби.

31. А Пилат им рече: Узмите Га ви и по закону своједу судите Му. А Јевреји му рекоше: Ми не смијемо никога погубити.

32. Да се збуде ријеч Исусова коју рече казујући каквом ће смрти умријети.

33. Онда уђе Пилат опет у судницу, и дозва Исуса, и рече му: Ти си цар јудејски?

34. Исус му одговори: Говориш ли ти то сам од себе, или ти други казаше за Мене?

35. Пилат одговори: Зар сам ја Јеврејин? Род Твој и главари свештенички предаше Те мени; шта си учинио?

36. *Исус одговори: †Царство Моје није од овога свијета; кад би било од овога свијета царство Моје, онда би слуге Моје браниле да не бих био предан Јеврејима; али царство Моје није одавде.

*Јован 6,15. †Дан. 2,44.

37. Онда Му рече Пилат: Дакле Ти си цар? Исус одговори: Ти говориш да сам Ја цар. Ја сам за то рођен, и зато дођох на свијет да свједочим *истину. И сваки који је од истине слуша глас Мој.

*1.Јов. 3,19.

38. Рече Му Пилат: Шта је истина? И ово рекавши изиђе опет к Јеврејима, и рече им: Ја никакве кривице не налазим на Њему.

39. А у вас је обичај да вам једнога пустим на Пасху, хоћете ли, дакле, да вам пустим цара јудејскога?

40. Онда сви повикаше опет говорећи: Не Овога, него Вараву. А Варава бјеше хајдук.

Исус пред Пилатом. Шибање. Трнов вијенац. Распеће. Посљедње ријечи и смрт. Погреб.

19. Тада, дакле, *Пилат узе Исуса и шиба Га.

*Мар. 15,15.

2. И војници сплетавши вијенац од трња метнуше Му на главу, и обукоше Му скерлетну хаљину,

3. И говораху: Здраво, царе јудејски, и бијаху га по образима.

4. Онда Пилат изиђе опет напоље, и рече им: Ево Га изводим к вама напоље, да видите да на Њему не налазим никакве кривице.

5. А Исус изиђе напоље под вијенцем од трња и у скерлетној хаљини. И рече им Пилат: Ево Човјека!

6. А кад Га видјеше главари свештенички и момци, повикаше говорећи: Распни Га, распни. Пилат им рече: Узмите Га ви и распните, јер ја не налазим на Њему кривице.

7. Одговорише му Јевреји: Ми имамо закон и по закону нашему ваља да умре, јер начини себе Сином Божијим.

8. Кад, дакле, Пилат чу ову ријеч, побоја се већма.

9. И опет уђе у судницу, и рече Исусу: Одакле си Ти? А Исус му не даде одговора.

10. А Пилат Му рече: Зар мени не говориш? Не знаш ли да имам власт распети Те, и власт имам пустити Те?

11. Исус одговори: Не би имао власти никакве нада Мном кад ти не би било дано одозго; зато онај има већи гријех који Ме предаде теби.

12. Од тада гледаше Пилат да Га пусти. Али Јевреји викаху говорећи: Ако Овога пустиш нијеси пријатељ *ћесару. Сваки који себе царем гради противи се ћесару.

*Лука 23,2.

13. Пилат, дакле, чувши ову ријеч изведе Исуса напоље, и сједе на судијску столицу на мјесту које се зове ˅Калдрма а јеврејски ˅˅Гавата.

˃Поплочан трг; ˃˃Узвишица

14. А бјеше петак уочи Пасхе око ˅шестога сахата; и Пилат рече Јеврејима: Ево цар ваш.

˃подне

15. А они викаху: Узми, узми, распни Га. Пилат им рече: Зар *цара вашега да разапнем? Одговорише главари свештенички: Ми немамо цара осим ћесара.

*Ос. 3,4.

16. Тада им Га, дакле, предаде да се разапне. А они узеше *Исуса и одведоше.

*Мат. 27,26.

17. И носећи крст свој изиђе на мјесто које се зове ˅*Коштурница а јеврејски Голгота.

*Мар. 15,22. ˃Лобања

18. Ондје Га разапеше, и с Њим другу двојицу с једне и с друге стране, а Исуса у сриједи.

19. Пилат пак написа и натпис и метну на крст; и бјеше написано: *Исус Назарећанин, цар јудејски.

*Мат. 27,37.

20. И онај натпис читаше многи од Јевреја; јер мјесто бјеше близу града гдје разапеше Исуса; и бјеше написано јеврејски, грчки, латински.

21. А јеврејски главари свештенички говораху Пилату: Не пиши, цар јудејски, него да сам рече: Ја сам цар јудејски.

22. Пилат одговори: Што писах писах.

23. А војници кад разапеше Исуса узеше Његове хаљине и начинише четири дијела, свакоме војнику по дијел, и доламу;

а долама не бјеше шивена него изаткана сва с врха до дна.

24. Онда рекоше међу собом: Да је не деремо, него да бацимо коцке за њу коме ће допасти. Да се збуде Писмо које говори: *Раздијелише хаљине моје међу собом, и за доламу Моју бацише коцке. Војници, дакле, тако учинише. *Псал. 22,18.

25. А стајаху код крста Исусова мати Његова, и сестра матере његове Марија Клеопова, и Марија Магдалина.

26. А *Исус видјевши матер и †ученика кога љубљаше гдје стоји рече матери својој: Жено, ето ти сина! *Јован 2,4. †Јован 13,23.

27. Потом рече ученику: Ето ти матере! И од онога часа узе је ученик к себи.

28. Потом знајући Исус да се већ све сврши, да се збуде Писмо рече: Жедан сам.

29. Ондје стајаше суд пун оцта; а они напунише сунђер оцта, и натакнувши на трску, принесоше к устима Његовијем.

30. А кад прими Исус оцат рече: Сврши се. И преклонивши главу предаде дух.

31. А будући да бјеше петак, па да не би *тијела остала на крсту у Суботу, јер бијаше велики дан она Субота, Јевреји молише Пилата да им се пребију голијени па да их скину. *5.Мој. 21,23.

32. Онда дођоше војници, и првоме, дакле, пребише голијени и другоме распетоме с Њим.

33. А дошавши до Исуса, кад Га видјеше да је већ умро, не пребише Му голијени;

34. Него један од војника прободе Му ребра копљем; и одмах изиђе крв и вода.

35. И онај што видје посвједочи, и свједочанство је његово истинито; и он зна да истину говори да ви вјерујете.

36. Јер се ово догоди *да се збуде Писмо: Кост Његова да се не преломи. *2.Мој. 12,46.

37. И опет друго Писмо говори: *Погледаће Онога кога прободоше. *Зах. 12,10.

38. А потом *Јосиф из Ариматеје, који бјеше ученик Исусов, али крадом од страха јеврејскога, моли Пилата да узме тијело Исусово, и допусти Пилат. Онда дође и узе тијело Исусово. *Мат. 27,57.

39. А дође и *Никодим, који прије долази к Исусу ноћу, и донесе помијешане смирне и алоје око ↘сто литара. *Јован 3,1. ↗око 33 кг

40. И узеше тијело Исусово, и обавише га платном с мирисима, као што је обичај у Јевреја да укопавају.

41. А бијаше близу онога мјеста гдје бјеше разапет, врт, и у врту *гроб нов, у који нико никад не бјеше метнут. *Иса. 22,16.

42. Ондје, дакле, петка ради јеврејскога, јер бјеше близу *гроб, метнуше Исуса. *Иса. 53,9.

Исус се послије васкрсења јавља Марији Магдалини, потом Једанаесторици ученика, а послије осам дана Томи.

20. А у први дан ↘*недјеље дође †Марија Магдалина на ‡гроб рано, још док се не бјеше расвануло, и видје да је камен одваљен од гроба. ↗седмице *Мат. 28,1. †Мар. 16,1. ‡Мар. 16,2.

2. Онда отрча, и дође к Симону Петру и другом ученику кога љубљаше Исус, и рече им: Узеше Господа из гроба; и не знамо гдје Га метнуше.

3. А Петар изиђе и други ученик, и пођоше ка гробу.

4. Трчаху пак оба заједно, и други ученик трчаше брже од Петра, и дође прије ка гробу.

5. И надвиривши се видје хаљине гдје леже; али не уђе.

6. Дође пак Симон Петар за њим, и уђе у гроб, и видје хаљине саме гдје леже,

7. И убрус који бјеше на глави Његовој не с хаљинама да лежи него особито савит на једном мјесту.

8. Тада, дакле, уђе и други ученик, који најприје дође ка гробу, и видје и вјерова.

9. Јер још не знадијаху *Писма да Њему ваља устати из мртвијех. *Дјела 2,23-31.

10. Онда отидоше опет ученици дома.

11. А Марија стајаше напољу код гроба и плакаше. И кад плакаше надвири се над *гроб, *Мар. 16,5.

12. И видје два анђела у бијелијем хаљинама гдје сједе један чело главе а је-

дан чело ногу гдје бијеше лежало тијело Исусово.

13. И рекоше јој они: *Жено, што плачеш? Рече им: Узеше Господа мојега, и не знам гдје Га метнуше. *Јован 20,15.

14. И ово рекавши обазре се натраг, и видје Исуса гдје стоји, и не знадијаше да је *Исус. *Мат. 28,9.

15. Исус јој рече: Жено, што плачеш? Кога тражиш? А она мислећи да је вртар рече Му: Господине, ако си Га ти узео кажи ми гдје си Га метнуо, и ја ћу Га узети.

16. *Исус јој рече: Марија! А она обазревши се рече Му: Равуни, које значи Учитељу. *Јован 1,38.

17. Рече јој *Исус: Не дохватај се до Мене, јер се још не вратих к Оцу својему; него иди к браћи Мојој, и кажи им: Враћам се к Оцу својему и Оцу вашему, и Богу својему и Богу вашему. *Мат. 28,10.

18. А *Марија Магдалина отиде, и јави ученицима да видје Господа и каза јој ово. *Лука 24,10.

19. А кад би увече онај први дан недјеље, и врата бијаху затворена гдје се бијаху ученици Његови скупили од страха јеврејскога, дође *Исус и стаде на сриједу и рече им: Мир вам. *Јован 21,14.

20. И ово рекавши показа им руке и *ребра своја. Онда се ученици обрадоваше видјевши Господа. *Јован 20,25.

21. А *Исус им рече опет: Мир вам; као што Отац посла Мене, и Ја шаљем вас. *Мат. 28,18.

22. И ово рекавши дуну, и рече им: Примите Духа Светога.

23. Којима опростите гријехе, опростиће им се; и којима задржите, задржаће се.

24. А *Тома који се зове Близанац, један од Дванаесторице, не бијеше ондје с њима кад дође Исус. *Јован 11,16.

25. А други му ученици говораху: Видјесмо Господа. А он им рече: Док не видим на рукама Његовијем рана од клина, и не метнем прста својега у ране од клина, и не метнем руке своје у ребра Његова; нећу вјеровати.

26. И послије осам дана опет бијаху ученици Његови унутра, и Тома с њима. Дође *Исус кад бијаху врата затворена, и стаде међу њима и рече: Мир вам. *Јован 21,14.

27. Потом рече Томи: Пружи прст свој амо и види руке Моје; и пружи руку своју и метни у ребра Моја, и не буди невјеран него вјеран.

28. И одговори Тома и рече Му: Господ мој и Бог мој.

29. Исус му рече: Пошто Ме видје вјеровао си; благо онима који не видјеше и вјероваше.

30. А и многа друга чудеса учини *Исус пред ученицима својијем која нијесу писана у књизи овој. *Јован 21,25.

31. А ова се написаше, да вјерујете да Исус јест Христос, Син Божиј, и да вјерујући имате живот у име Његово.

Исус се јавља на Тиверијадском мору.
Управља питање Петру. Прорицање
о Петру и Јовану. Крај књиге.

21. Послије тога опет се јави Исус ученицима својијем на мору ˅Тиверијадском. А јави се овако: ˃Галилејском

2. Бијаху заједно Симон Петар и Тома који се зваше Близанац, и Натанаило из Кане Галилејске, и синови Зеведејеви, и друга двојица од ученика Његовијех.

3. Рече им Симон Петар: Идем да ловим рибу. Рекоше му: Идемо и ми с тобом. Онда изиђоше и одмах сједоше у лађу, и ону ноћ не ухватише ништа.

4. А кад би јутро, стаде Исус на ˅бријегу; али ученици не познаше да је Исус. ˃обали

5. А Исус им рече: Дјецо, еда што имате за *јело? Одговорише му: Немамо. *Лука 24,41.

6. А он им рече: *Баците мрежу с десне стране лађе, и наћи ћете. Онда бацише, и већ не могаху извући је од мноштва рибе. *Лука 5.4-6,7.

7. Онда ученик онај, кога љубљаше Исус, рече Петру: То је Господ. А Симон Петар кад чу да је Господ, запреже се кошуљом, јер бијеше го, и скочи у море.

8. А други ученици дођоше на лађи, јер не бијеше далеко од ˅земље него око двјеста лаката, вукући мрежу с рибом. ˃обале

9. Кад, дакле, изађоше на земљу, видјеше огањ наложен, и на њему метнуту рибу и хљеб.

10. Исус им рече: Принесите од рибе што сад ухватисте.

11. А Симон Петар уђе и извуче мрежу на земљу пуну великијех риба сто и педесет и три; и од толикога мноштва не продрије се мрежа.

12. Исус им рече: Ходите обједујте. А ниједан од ученика не смедијаше да Га пита: Ко си ти, видећи да је Господ.

13. А дође и Исус, и узе хљеб, и даде им, тако и рибу.

14. Ово се већ трећи пут јави *Исус †ученицима својијем пошто устаде из мртвијех.
*Јован 20,19. †Јован 21,1.

15. А кад обједоваше, рече Исус Симону Петру: Симоне Јонин, љубиш ли Ме већма него ови? Рече Му: Да, *Господе! Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: Паси јагањце Моје. *2.О цар. 20,3.

16. Рече му опет другом: Симоне Јонин, љубиш ли Ме? Рече Му: Да, *Господе! Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: Паси †овце Моје. *Јевр. 13,20. †1.Петр. 2,25.

17. Рече му трећом: Симоне Јонин, љубиш ли Ме? А Петар поста жалостан што му рече трећом: Љубиш ли Ме? И рече Му: * Господе, Ти све знаш, Ти знаш да Те љубим. Рече му †Исус: Паси овце Моје.
*Псал. 7,8. †Јован 13,38.

18. Заиста, заиста ти кажем: Кад си био млад, опасивао си се сам и ходио си куда си хтио; а кад остариш, ширићеш руке своје и други ће те опасати и одвести куда нећеш.

19. А ово рече показујући каквом ће смрти прославити Бога. И рекавши ово рече му: Хајде за Мном.

20. А Петар обазревши се видје гдје за њим иде онај ученик, кога * Исус љубљаше, који и на вечери леже на прси Његове и рече: † Господе, ко је тај који ће Те издати? *Јован 13,23. †Јован 13,25.

21. Видјевши Петар овога рече Исусу: *Господе, а шта ће овај? *Дјела 1,6.

22. Исус му рече: Ако хоћу да он остане док Ја не дођем, шта је теби до тога? Ти хајде за Мном.

23. Онда изиђе ова ријеч међу браћом да онај ученик неће умријети: Али Исус не рече њему да неће умријети, него: Ако хоћу да остане, док Ја не дођем, што је теби до тога?

24. Ово је онај ученик који свједочи за ово, који и написа ово: И знамо да је *свједочанство његово истинито. *Јован 19,35.

25. А има и друго много што учини Исус, које кад би се редом пописало, ни у сами *свијет, мислим, не би могле стати написане † књиге. Амин.
*Амос 7,10. †Јер. 36,32.

ДЈЕЛА СВЕТИЈЕХ АПОСТОЛА

НАПИСАО СВЕТИ АПОСТОЛ И ЈЕВАНЂЕЛИСТ ЛУКА

Увод. Христово вазнесење.
Матија изабран за апостола.

1. Прву сам ти књигу написао о свему, о *Теофиле, што поче Исус и творити и учити *Лука 1,3.

2. До дана кад се вазнесе, пошто Духом Светијем заповједи апостолима које изабра,

3. Пред којима и по страдању своме показа Себе жива многијем и истинитијем знацима, и јавља им се четрдесет дана, и говори о царству Божијему.

4. И сабравши их заповједи им да не иду из Јерусалима, него да чекају обећање Очево, које чусте, рече, од Мене;

5. Јер је Јован крстио водом, а ви ћете се крстити Духом Светијем не дуго после овијех дана.

6. А они онда који заједно бијаху, питаху Га говорећи: Господе, хоћеш ли сад начинити царство Израиљево?

7. А Он им рече: Није ваше знати времена и љета које Отац задржа у својој власти;

8. Него ћете примити силу кад сиђе Дух Свети на вас; и бићете Ми свједоци и у Јерусалиму и по свој Јудеји и Самарији и тја до краја Земље.

9. *И ово рекавши видјеше они гдје се подиже и однесе Га облак из очију њиховијех.
*Лука 24,51.

10. И кад гледаху за Њим гдје иде на Небо, гле, два човјека стадоше пред њима у бијелијем хаљинама,

11. Који и рекоше: Људи Галилејци, шта стојите и гледате на Небо? Овај Исус који се од вас узе на Небо тако ће доћи као што видјесте да иде на Небо.

12. Тада се вратише у Јерусалим с горе која се зове *Маслинска, која је близу †Јерусалима ˇједан суботни дан хода.
*Зах. 14,4. †Јован 11,18. ˇоко 1200 м

13. И кад уђоше, попеше се у собу гдје стајаху Петар и Јаков и Јован и Андрија, Филип и *Тома, Вартоломије и Матеј, Јаков Алфејев и Симон Зилот, и †Јуда Јаковљев.
*Лука 6,15. †Јуда 1.

14. *Ови сви једнодушно бијаху једнако на молитви и у мољењу са женама, и с Маријом матером Исусовом и браћом његовом.
*Дјела 2,1.

15. И у дане оне уставши Петар између ученика рече, а бијаше народа заједно око сто и двадесет имена:

16. Људи браћо! требало је да се изврши оно Писмо што прорече Дух Свети устима Давидовијем за *Јуду који бјеше пред онима што ухватише Исуса;
*Псал. 41,9.

17. Јер се бројаше с нама, и бијаше примио дијел ове службе.

18. Он, дакле, стече њиву од плате неправедне, и ˇобјесивши се пуче по сриједи, и изасу се сва утроба његова.
ˇстрмоглавивши се

19. И постаде знано свима који живе у Јерусалиму да ће се та њива прозвати њиховијем језиком Акелдама, које значи њива Крвна.

20. Јер се пише у књизи Псалтиру: Да буде двор његов пуст, и да не буде никога ко би живљео у њему, и: *Владичанство његово да прими други.
*Псал. 109,8.

21. Треба, дакле, од овијех људи који су били с нама за све вријеме, како међу нас уђе и изиђе Господ Исус,

22. Почевши од крштења Јованова до дана кад се узе од нас, да буде с нама свједок Његова васкрсенија један од овијех.

23. И поставише двојицу, Јосифа који се зваше *Варсава презименом Јуст, и Матија.
*Дјела 15,22.

24. И помоливши се Богу рекоше: Ти, *Господе, који познајеш срца свију, покажи једнога од ове двојице кога си изабрао,
*1.Сам. 14,41.

25. Да прими дијел ове службе и апостолства, из кога испаде Јуда да иде на мјесто своје.

26. И бацише коцке за њих, и паде коцка на Матију и примише га међу Једанаест апостола.

Силазак Светога Духа. Петрова проповијед о Исусу Месији. Заједница у Јерусалиму.

2. И кад се наврши педесет дана бијаху заједно сви апостоли једнодушно.

2. И уједанпут постаде хука с неба као дување силнога вјетра, и напуни сву кућу гдје сјеђаху;

3. И показаше им се раздијељени језици као огњени; и сједе по један на свакога од њих.

4. И напунише се сви Духа Светога, и стадоше говорити другијем језицима, као што им Дух даваше те говораху.

5. А у Јерусалиму стајаху Јевреји људи побожни из свакога народа који је под небом.

6. А кад постаде овај глас, скупи се народ, и смете се: Јер сваки од њих слушаше гдје они говоре његовијем језиком.

7. И дивљаху се и чуђаху се говорећи један другоме: Нијесу ли ово све Галилејци што говоре?

8. Па како ми чујемо сваки свој језик у коме смо се родили?

9. Парћани, и Миђани, и Еламљани, и који смо из Месопотамије, и из Јудеје и Кападокије, и из Понта и Азије,

10. И из Фригије и Памфилије, из Мисира и крајева ливијскијех код Кирине, и путници из Рима, и Јудејци и дошљаци,

11. Крићани и Арапи, чујемо гдје они говоре нашијем језицима величине Божије.

12. И дивљаху се сви и не могаху се начудити говорећи један другоме: Шта ће, дакле, ово бити?

13. А други потсмијевајући се говораху: Напили су се слаткога *вина. *1.Сам. 1,14.

14. А Петар стаде са Једанаесторицом и подиже глас свој и рече им: Људи Јудејци и ви сви који живите у Јерусалиму, ово да вам је на знање, и чујте ријечи моје.

15. Јер ови нијесу пијани као што ви мислите, јер је тек трећи сахат дана;

16. Него је ово оно што каза пророк Јоило:

17. И биће у посљедње дане, говори Господ, излићу од Духа својега на свако тијело, и прорицаће синови ваши и *кћери ваше, и младићи ваши виђати утваре и старци ваши сниваће снове; *Јоило 2,28.

18. Јер ћу на слуге своје и на слушкиње своје у те дане излити од Духа својега, и прорицаће.

19. И даћу *чудеса горе на небу и знаке доље на земљи: крв и огањ и пушење дима. *Јоил 2,30.

20. Сунце ће се претворити у таму и Мјесец у крв прије него дође велики и славни дан Господњи.

21. И биће да ће се сваки спасти који призове име *Господње. *Рим. 10,13.

22. Људи Израиљци, послушајте ријечи ове: Исуса Назарећанина, човјека од Бога потврђена међу вама силама и *чудесима и знацима које учини Бог преко Њега међу вама, као што и сами знате, *Јевр. 2,4.

23. Овога одређенијем савјетом и промислом Божијим предана примивши, преко руку безаконика приковасте и убисте;

24. Којега Бог подиже, раздријешивши свезе смртне, као што не бијаше могуће да Га оне држе.

25. Јер Давид говори за Њега: Господа једнако гледах пред собом: Јер је с десне стране Мене, да се не помакнем;

26. Зато се развесели срце моје, и обрадова се језик мој, па још и тијело моје почиваће у наду;

27. Јер Ме нећеш оставити у ↘паклу, нити ћеш дати да Светац твој види трухљења.

↘мјесту за мртве (гробу)

28. *Показао си ми путеве живота: Напунићеш ме весеља с лицем својијем.

*Псал. 16,8-11.

29. Људи браћо, нека је слободно казати вам управо за праоца Давида да и умрије, и укопан би, и гроб је његов међу нама до овога дана.

30. Пророк, дакле, будући, и знајући да му се Бог клетвом кле од рода бедара његовијех по тијелу подигнути Христа, и посадити Га на *пријестолу његову, *Псал. 132,11.

31. Предвидјевши говори за васкрсеније Христово да се не остави *Он у ↘паклу, ни тијело Његово видје трухљења.

*Псал. 16,10. ↘у подземљу

32. Овога Исуса *васкрсе Бог, чему смо ми сви свједоци. *Дјела 3,15.

33. Десницом, дакле, Божијом подиже се, и обећање Светога Духа примивши од Оца, изли ово што ви сад видите и чујете.

34. Јер Давид не изиђе на небеса, него сам говори: Рече *Господ †Господу мојему: сједи Мени с десне стране,

*Псал. 110,1. †Мат. 22,44.

35. Док положим непријатеље Твоје за подножје ногама твојима.

36. Тврдо, дакле, нека зна сав дом Израиљев да је и Господом и Христом Бог учинио овога Исуса кога ви распесте.

37. А кад чуше, ражали им се у срцу, и рекоше Петру и осталијем апостолима: Шта ћемо чинити, људи браћо?

38. А Петар им рече: Покајте се, и да се крстите сваки од вас у име Исуса Христа за опроштење гријеха; и примићете дар Светога Духа;

39. Јер је за вас обећање и за *дјецу вашу, и за све даљне које ће год дозвати Господ Бог наш. *Рим. 9,8.

40. И другијем многијем ријечима свједочаше, и мољаше их говорећи: Спасите се од овога поквареного рода.

41. Који, дакле, радо примише ријеч Његову крстише се; и пристаде у тај дан око три хиљаде душа.

СПАСЕЊЕ

42. И осташе једнако у науци апостолској, и у заједници, и у ломљењу хљеба, и у молитвама.

43. (И уђе страх у сваку душу;) јер апостоли чинише многа чудеса и знаке у Јерусалиму.

44. А сви који вјероваше бијаху заједно, и имаху све заједно.

45. И течевину и имање продаваху и раздаваху свима као што ко требаше.

46. И сваки дан бијаху једнако једнодушно у *цркви, и ломљаху † хљеб по кућама, и примаху храну с радости и у простоти срца, *Лука 24,53. †Дјела 20,7.

47. Хвалећи Бога, и имајући милост у свију људи. А Господ сваки дан умножаваше друштво онијех који се спасаваху.

Чудесно исцељење хромога. Свједочанство Петрово о Исусу Христу и позив на покајање.

3. А Петар и Јован иђаху заједно горе у цркву на молитву у девети сахат.

2. И бијаше један човјек хром од утробе матере своје, којега ношаху и сваки дан метаху пред врата црквена која се зову Красна да проси милостињу од људи који улазе у цркву;

3. Који видјевши Петра и Јована да хоће да уђу у цркву прошаше милостињу.

4. А Петар погледавши на њ с Јованом, рече: Погледај на нас.

5. А он гледаше у њих мислећи да ће му они што дати.

6. А Петар рече: Сребра и злата нема у мене, него што имам ово ти дајем: У име Исуса Христа Назарећанина устани и ходи.

7. И узе га за десницу и подиже. И одмах се утврдише његова стопала и глежњи.

8. И скочивши устаде, и хођаше, и уђе с њима у цркву идући и скачући и хвалећи Бога.

9. И видјеше га сви људи гдје иде и хвали Бога.

10. А знадијаху га да онај бјеше што милостиње ради сјеђаше код Краснијех врата црквенијех, и напунише се чуда и страха за то што би од њега.

11. А кад се исцијељени хроми држаше Петра и Јована, навалише к њима сви људи у тријем, који се зваше Соломунов, и чуђаху се.

12. А кад видје Петар, одговараше људима: Људи Израиљци, што се чудите овоме? Или шта гледате на нас, као да смо својом силом или побожношћу учинили да он иде?

13. Бог Авраамов и Исаков и Јаковљев, Бог отаца нашијех, прослави Сина својега *Исуса, којега ви предадосте и одрекосте Га се пред лицем Пилатовијем кад он суди да Га пусти. *Дјела 5,30.

14. А ви Свеца и Праведника одрекосте се, и испросисте човјека крвника да вам поклони;

15. А Начелника живота убисте, којега Бог васкрсе из мртвијех, чему смо ми свједоци.

16. И за вјеру имена Његова овога, кога видите и познајете, утврди име Његово; и вјера која је кроза Њ даде му цијело здравље ово пред свима вама.

17. И сад, браћо, знам да из незнања оно учинисте, као и кнезови ваши.

18. А Бог како напријед јави устима свију пророка својијех да ће Христос пострадати, изврши тако.

19. Покајте се, дакле, и обратите се да се очистите од гријеха својијех, да дођу времена одмарања од лица Господњега,

20. И да пошље напријед нареченога вам Христа Исуса,

21. Којега ваља дакле *Небо да прими до онога времена кад се све поправи, што Бог говори устима свију светијех пророка својијех од постања свијета. *Дјела 1,11.

22. *Мојсије, дакле, оцевима нашијем рече: †Господ Бог ваш подигнуће вам Пророка из ваше браће, као мене; Њега послушајте у свему што вам каже. *Јевр. 3,2. †5.Мој. 18,15.

23. И биће да ће се свака душа која не послуша тога Пророка истријебити из народа.

24. А и сви пророци од Самуила и потом колико их год говори, и за ове дане јављаше.

25. Ви сте синови пророка и завјета који учини Бог с оцевима вашијем говорећи Аврааму: И у потомству твојему благословиће се сви народи на *Земљи. *1.Мој. 12,3.

26. *Вама најприје Бог подиже Сина својега Исуса, и посла Га да вас благосиља да се сваки од вас обрати од ↱пакости својијех.

*Дјела 13,46. ↱рђавих дјела

Петар и Јован у затвору. Њихова исповијест пред Синедрионом и ослобођење. Молитва вјернијех. Једно срце и једна душа.

4. А кад они говораху народу, наиђоше на њих свештеници и војвода црквени и садукеји;

2. И расрдише се, што они уче људе и јављају у Исусу васкрсеније из мртвијех.

3. И дигоше на њих руке, и метнуше их у затвор до ујутру, јер већ бјеше вече.

4. А од онијех који слушаху ријеч многи вјероваше, и постаде број људи око пет хиљада.

5. А кад би ујутру, скупише се кнезови њихови и старјешине и књижевници у Јерусалим,

6. И Ана поглавар свештенички и Кајафа и Јован и Александар и колико их год бјеше од рода свештеничкога;

7. И метнувши их на сриједу питаху: Каквом силом или у чије име учинисте ви ово?

8. Тада Петар напунивши се Духа Светога рече им: Кнезови народни и старјешине Израиљеве!

9. Ако нас данас питате за добро дјело које учинисмо болесну човјеку те он оздрави:

10. Да је на знање свима вама и свему народу Израиљеву да у име *Исуса Христа Назарећанина, којега ви распесте, којега Бог подиже из мртвијех, стоји овај пред вама здрав.

*Дјела 3,6.

11. Он је камен који ви зидари одбацисте, а *постаде глава од угла: и нема ни у једноме другом спасенија;

*Псал. 118,22.

12. Јер нема другога Имена под небом данога људима којијем бисмо се ми могли спасти.

13. А кад видјеше слободу Петрову и Јованову, и знајући да су људи некњижевни и прости, дивљаху се, а знадијаху их да бијаху с Исусом.

14. А видећи исцијељенога човјека гдје с њима стоји не могаху ништа против рећи.

15. Онда им заповједише да изиђу напоље из Савјета, па питаху један другога,

16. Говорећи: Шта ћете чинити овијем људима? Јер велики знак што учинише они познат је свима који живе у Јерусалиму, и не можемо одрећи;

17. Али да се даље не разилази по народу, да им оштро запријетимо да више не говоре за Име ово никоме.

18. И дозвавши их заповједише им да ништа не спомињу нити уче у име Исусово.

19. *Петар и Јован одговарајући рекоше им: Судите је ли право пред Богом да вас већма слушамо неголи Бога?

*Дјела 5,29.

20. Јер ми не можемо не говорити што видјесмо и чусмо.

21. А они запријетивши им пустише их, не нашавши ништа како би их ↱мучили, због народа; јер сви хваљаху Бога за оно што се бјеше догодило.

↱казнили

22. Јер ономе човјеку бјеше више од четрдесет година на коме се догоди ово чудо здравља.

23. А кад их отпустише, дођоше к својима, и јавише шта им рекоше главари свештенички и старјешине.

24. А они кад чуше, једнодушно подигоше глас к Богу и рекоше: *Господе Боже, Ти који си створио †небо и ‡земљу и море и све што је у њима;

*Псал. 103,1. †2.Мој. 20,11. ‡Јер. 32,17.

25. Који устима Давида слуге својега рече: *Зашто се буне незнабошци, и народи измишљају празне ријечи?

*Псал. 2,1.2.

26. Састаше се цареви земаљски, и кнезови се сабраше уједно на Господа и на Христа Његова.

27. Заиста се сабраше у овоме граду на Светога Сина Твојега *Исуса, којега си помазао, Ирод и Понтијски Пилат с незнабошцима и с народом Израиљевијем,

*Дјела 3,13.

28. Да учине што рука Твоја и савјет Твој напријед одреди да буде.

29. И сад Господе, погледај на њихове пријетње, и дај слугама својима да говоре са сваком слободом *ријеч Твоју;

*Еф. 6,19.

30. И пружај руку своју на исцјељивање и да знаци и *чудеса бивају именом Светога Сина твојега †Исуса. *Дјела 5,12. †Дјела 3,6.

ХРАБРОСТ

31. И пошто се они помолише Богу затресе се мјесто гдје бијаху сабрани, и напунише се сви Духа Светога, и говораху ријеч Божију са слободом.

32. А у народа који вјерова бјеше једно срце и једна душа; и ниједан не говораше за имање своје да је његово, него им све бјеше заједничко.

33. И апостоли с великом силом свједочаху за *васкрсеније Господа Исуса Христа; и благодат велика бјеше на свима њима, *Дјела 1,22.

34. Јер ниједан међу њима не бјеше сиромашан, јер колико их год бијаше који имадијаху њиве или куће, продаваху и доношаху новце што узимаху за то,

35. И метаху пред ноге апостолима; и даваше се свакоме као што ко требаше.

36. А Јосија, прозвани од апостола Варнава, које значи Син утјехе, Левит родом из Кипра,

37. Он имадијаше њиву, и продавши је донесе новце и метну апостолима пред ноге.

Ананија и Сапфира. Апостоли у затвору и њихово спасење. Гамалилов савјет.

5. А један човјек, по имену Ананија, са женом својом Сапфиром продаде њиву,

2. И сакри од новаца са знањем и жене своје, и донесавши један дијел метну апостолима пред ноге.

3. А Петар рече: Ананија, зашто напуни сотона срце твоје да слажеш Духу Светоме и сакријеш од новаца што узе за њиву?

4. Кад је била у тебе не бјеше ли твоја? И кад је продаде не бјеше ли у твојој власти? Зашто си, дакле, такву ствар метнуо у срце своје? Људима нијеси слагао него Богу.

5. А кад чу Ананија ријечи ове, паде и издахну; и уђе велики страх у све који слушаху ово.

6. А момци уставши узеше га и изнесоше те закопаше.

7. А кад прође око три сахата, уђе и жена његова не знајући шта је било.

8. А Петар јој ↘одговори: Кажи ми јесте ли за толико дали њиву? А она рече: Да, за толико. ↘обрати

9. А Петар јој рече: Зашто се договористе да искушате Духа Господњега? Гле, ноге онијех који твога мужа закопаше пред вратима су, и изнијеће те.

10. И одмах паде пред ногама његовијем и издахну. А момци ушавши нађоше је мртву и изнесоше је и закопаше код мужа њезина.

11. И уђе велики страх у сву Цркву и у све који чуше ово.

12. А рукама апостолскима учинише се многи знаци и *чудеса међу људима; и бијаху сви једнодушно у тријему Соломунову. *Дјела 4,30.

13. А од осталијех нико не смијаше приступити к њима; него их хваљаше народ.

14. А све више пристајаху они који вјероваху Господа, мноштво људи и жена,

15. Тако да и по улицама изношаху *болеснике и метаху на постељама и на носилима, да би кад прође Петар барем сјенка његова осјенила кога од њих. *Мар. 6,56.

16. А долажаху многи и из околнијех градова у Јерусалим, и доношаху болеснике и које мучаху нечисти духови; и сви оздрављаху.

17. Али устаде поглавар *свештенички и сви који бијаху с њим, од јереси садукејске, и напунише се зависти, *Јован 11,47.

18. И дигоше руке своје на апостоле, и метнуше их у општи затвор.

19. А *анђео †Господњи отвори ноћу врата тамничка, и изведавши их рече: *Дјела 12,7. †Псал. 34,7.

20. Идите и станите у *цркви те говорите народу све ријечи овога живота. *Мат. 21,23.

21. А кад они чуше, уђоше ујутру у цркву, и учаху. А кад дође поглавар свештенички и који бијаху с њим, сазваше сабор и све *старјешине синова Израиљевијех, и послаше у тамницу да их доведу. *Дјела 4,5.

22. А кад слуге отидоше, не нађоше их у тамници; онда се вратише и јавише им

23. Говорећи: Тамницу нађосмо закључану са сваком тврђом и чуваре гдје стоје пред вратима; али кад отворисмо, унутра ниједнога не нађосмо.

24. А кад чуше ове ријечи поглавар свештенички и *војвода црквени и остали главари свештенички, не могаху им се начудити шта би то сад било. *Дјела 4,1.

25. А неко дође и јави им говорећи: Ено они људи што их бацисте у тамницу, стоје у цркви и уче народ.

26. Тада отиде војвода с момцима и доведе их не на силу, јер се бојаху народа да их не побије камењем.

27. А кад их доведоше, поставише их пред ˅Сабор, и запита их поглавар свештенички говорећи: ˃Синедрион

28. Не запријетисмо ли вам оштро да не учите у ово Име? и гле, напунисте Јерусалим својом науком, и хоћете да баците на нас крв овога Човјека.

29. А Петар и апостоли одговарајући рекоше: Већма се треба Богу покоравати неголи људима.

30. Бог отаца нашијех подиже Исуса, којега ви убисте објесивши на *дрво. *Дјела 10,39.

31. Овога Бог десницом својом узвиси за Поглавара и Спаса, да да Израиљу покајање и опроштење *гријеха. *Мат. 1,21.

32. И ми смо Његови свједоци овијех ријечи и Дух Свети којега Бог даде онима који се Њему покоравају.

33. А кад они чуше врло се расрдише, и мишљаху да их побију.

34. Али онда устаде у скупштини један фарисеј, по имену Гамалило, законик, поштован од свега народа, и заповједи да апостоли мало изиђу напоље,

35. Па рече њима: Људи Израиљци, гледајте добро за ове људе шта ћете чинити;

36. Јер прије овијех дана уста Тевда, говорећи да је он нешто, за којијем пристаде људи на број око четири стотине; он би убијен, и сви који га слушаху разиђоше се и пропадоше.

37. Потом уста Јуда Галилејац, у дане пријеписа, и одвуче доста људи за собом; и он погибе, и сви који га слушаху разасуше се.

38. И сад вам кажем: Прођите се овијех људи и оставите их; *јер ако буде од људи овај ˅савјет или ово дјело, поквариће се. *Мат. 15,13. ˃наум

39. Ако ли је од Бога, не можете га покварити, да се како не нађете као ˅*богоборци. ˃они који се противе Богу *Дјела 9,5.

40. Онда га послушаше, и дозвавши апостоле избише их, и запријетише им да не говоре у име Исусово, и отпустише их.

41. А они онда отидоше од Сабора радујући се што се удостојише примити срамоту за име Господа Исуса.

42. А сваки дан у цркви и по кућама не престајаху учити и проповиједати Јеванђеље о Исусу Христу.

Избор седморице за дијељење хране. Заједница расте. Стефан оптужен.

6. А у ове дане, кад се умножише ученици, подигоше Грци вику на Јевреје што се њихове удовице заборављаху кад се дијељаше храна сваки дан.

2. Онда Дванаесторица дозвавши мноштво ученика, рекоше: Није прилично нама да оставимо ријеч Божију па да служимо око трпеза.

3. Нађите, дакле, браћо, међу собом седам поштенијех људи, пунијех Духа Светога и премудрости, које ћемо поставити над овијем послом.

4. А ми ћемо у молитви и у служби ријечи остати.

5. И ова ријеч би угодна свему народу. И избраше Стефана, човјека напуњена вјере и Духа Светога, и Филипа, и Прохора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и Николу покрштењака из Антиохије.

6. Ове поставише пред апостоле, и они помоливши се Богу метнуше руке на њих.

7. И ријеч Божија растијаше, и множаше се врло број ученика у Јерусалиму. И свештеници многи покораваху се вјери.

8. А Стефан пун вјере и силе чињаше знаке и чудеса велика међу људима.

9. Тада усташе неки из зборнице која се зове Ливерћанска и Кириначка и Алек-

ВЈЕРА

сандријска и онијех који бијаху из Килиније и Азије, и препираху се са Стефаном.

10. И не могаху против стати премудрости и Духу којијем говораше.

11. *Тада подговорише људе те казаше: Чусмо га гдје хули на Мојсија и на Бога.

*Мат. 26,60.

12. И побунише народ и старјешине и књижевнике, и нападоше и ухватише га, и доведоше га на Сабор.

13. И изведоше лажне свједоке који говораху: Овај *човјек не престаје хулити на ово свето мјесто и на †Закон.

*Дјела 21,28. †Јевр. 7,12.

14. Јер га чусмо гдје говори: Овај *Исус Назарећанин развалиће ово мјесто, и измијениће обичаје које нам остави Мојсије.

*Мат. 24,2.

15. И погледавши на њ сви који сјеђаху на Сабору видјеше лице његово као лице *анђела.

*Откр. 10,1.

Проповијед првога мученика
Стефана. Виђење и смрт.

7. А поглавар свештенички рече: Је ли, дакле, тако?

2. А он рече: Људи браћо и оци, послушајте. Бог славе јави се оцу нашему Аврааму кад бјеше у Месопотамији, прије него се досели у Харан,

3. И рече му: Изиђи из земље своје и од рода својега и из дома оца својега, и дођи у земљу коју ћу ти ја показати.

4. Тада изиђе из земље халдејске, и досели се у Харан; и оданде, по смрти оца његова, пресели га у ову земљу у којој ви сад живите.

5. И не даде му насљедства у њој ни стопе; и обрече му је дати у државе и потомству његову послије њега, док он још немаше дјетета.

6. Али Бог рече овако: *Потомство твоје биће дошљаци у земљи туђој, и натјераће га да служи, и мучиће га четири стотине година.

*2.Мој. 12,40.

7. И народу коме ће служити Ја ћу судити, рече Бог; и потом ће изиђи, и служиће Мени на овоме мјесту.

8. И даде му завјет обрезања, и тако роди Исака, и обреза га у осми дан; и Исак роди Јакова, и Јаков дванаест праотаца.

9. И праоци завиђаху Јосифу, и продадоше га у Мисир; и Бог бјеше с њим.

10. И избави га од свију његовијех невоља, и даде му милост и премудрост пред фараоном царем мисирскијем, и *постави га поглаваром над Мисиром и над свијем домом својијем.

*1.Мој. 45,8.

11. А дође глад на сву земљу мисирску и ханаанску и невоља велика, и не налажаху хране оци наши.

12. А *Јаков чувши да има ↘пшенице у Мисиру посла најприје оце наше.

*1.Мој. 42,1. ↘хране

13. И кад дођоше други пут, познаше *Јосифа браћа његова, и род Јосифов поста познат фараону.

*1.Мој. 45,3.

14. А Јосиф посла и дозва оца својега Јакова и сву родбину своју, седамдесет и пет *душа.

*1.Мој. 46,27.

15. И *Јаков сиђе у Мисир, и умрије, он и оцеви наши.

*1.Мој. 46,6.

16. И пренесоше их у Сихем, и метнуше у гроб који купи Авраам за новце од синова Еморовијех у Сихему.

17. И кад се приближи вријеме обећања за које се Бог закле Аврааму, народ се народи и умножи у Мисиру,

18. Док наста други цар у *Мисиру, који не знаше Јосифа.

*2.Мој. 1,8.

19. Овај намисли зло за наш род, измучи оце наше *да своју дјецу бацају да не живе.

*2.Мој. 1,22.

20. У то се вријеме роди Мојсије, и бјеше Богу угодан, и би три мјесеца храњен у кући оца својега.

21. А кад га ↘избацише, узе га кћи фараонова, и одгаји га себи за сина.

↘препустише

22. И научи се Мојсије свој премудрости мисирској, и бјеше силан у ријечима и у дјелима.

23. А кад му се навршиваше четрдесет година, дође му на ум да обиђе *браћу своју, синове Израиљеве.

*2.Мој. 2,11.

24. И видјевши гдје се једноме чини неправда, поможе, и ⸗покаја онога што му се чињаше неправда, и уби Мисирца. ⸗освети

25. Мишљаше, пак, да браћа његова разумију да Бог његовом руком њима спасеније даде, али они не разумјеше.

26. А сјутрадан дође међу такве који се бијаху свадили, и мираше их говорећи: Људи, ви сте браћа, зашто чините неправду један другоме?

27. А онај што чињаше неправду ближњему ⸗отури га говорећи: Ко је тебе *поставио кнезом и судијом над нама?

⸗одгурну *Лука 12,14.

28. Или и мене хоћеш да убијеш као што си јуче убио Мисирца?

29. А *Мојсије побјеже од ове ријечи, и поста дошљак у земљи мадијанској, гдје роди два сина. *2.Мој. 2,15.

30. И кад се наврши четрдесет година, јави му се у пустињи горе синајске *анђео Господњи у пламену огњеном у купини.

*2.Мој. 3,2.

31. А кад Мојсије видје, дивљаше се ⸗утвари. А кад он приступи да види, би глас Господњи к њему: ⸗виђењу

32. Ја сам Бог отаца твојијех, Бог *Аврамов и Бог †Исаков и Бог ‡ Јаковљев. А Мојсије бјеше уздрхтао и не смијаше да погледа. *Мат. 22,32. †2.Мој. 3,6. ‡2.Мој. 3,15.

33. А Господ му рече: Изуј обућу са својијех ногу: Јер је мјесто на коме стојиш света земља.

34. Ја добро видјех муку својега народа који је у Мисиру, и чух њихово уздисање, и сиђох да их избавим, и сад ходи да те пошљем у Мисир.

35. Овога Мојсија, којега отурише рекавши: Ко те постави кнезом и судијом, овога Бог за кнеза и избавитеља посла руком анђела који му се јави у купини.

36. Овај их изведе учинивши *чудеса и знаке у †земљи мисирској и у Црвеном мору и у ‡пустињи четрдесет година.

*Псал. 78,12. †2.Мој. 12,41. ‡2.Мој. 16,1.

37. Ово је Мојсије који каза синовима Израиљевијем: Господ Бог ваш подигнуће вам *пророка из ваше браће, као мене: Њега послушајте. *Дјела 3,23.

38. Ово је онај што бјеше у цркви у пустињи с анђелом, који му говори на гори синајској, и с оцима нашијем; који прими ријечи живе да их нама да;

39. Којега не хтјеше послушати оци наши, него га одбацише, и окренуше се срцем својијем у Мисир,

40. Рекавши Арону: Начини нам богове који ће ићи пред нама, јер овоме *Мојсију, који нас изведе из земље мисирске, не знамо шта би. *2.Мој. 32,1.

41. И тада начинише теле, и принесоше жртву идолу, и радоваху се рукотворини својој.

42. А Бог се окрену од њих, и предаде их да служе ⸗војницима небескијем, као што је писано у књизи пророка: Еда заклања и * жртве приносисте ми за четрдесет година у пустињи, доме Израиљев?

⸗сунце, мјесец, звијезде *Амос 5,25.

43. И примисте шатор Молохов, и звијезду бога својега ⸗Ремфана, кипове које начинисте да им се молите; и преселићу вас даље од Вавилона.

⸗многобожачко божанство

44. Оцеви наши имаху Шатор свједочанства у пустињи, као што заповједи Онај који говори *Мојсију да га начини по оној прилици као што га видје; *Јевр. 8,5.

45. Који и примише оцеви наши и донесоше с Исусом Навином у земљу незнабожаца, које отури Бог испред лица нашијех отаца, тја до Давида,

46. Који нађе милост у Бога, и измоли да нађе мјесто Богу Јаковљеву.

47. *А Соломун Му начини кућу.

*1.О цар. 6,1.

48. Али Највиши не живи у рукотворенијем *црквама, као што говори пророк:

*Дјела 17,24.

49. Небо је Мени *пријестол, а †Земља подножје ногама Мојима: како ћете Ми кућу сазидати, говори Господ; или које је мјесто за Моје почивање?

*Мат. 5,34. †Иса. 66,1.

50. Не створи ли рука Моја све ово?

51. Тврдоврати и необрезанијех *срца и ушију, ви се једнако противите Духу Светоме; како ваши оци, тако и ви. *Језек. 44,9.

52. Којега од *пророка не протјераше оци ваши? И побише оне који напријед јавише за долазак Праведника, којега ви сад издајници и крвници постадосте;

*Мат. 23,34.

53. Који примисте *Закон наредбом анђелском, и не одржасте. *Гал. 3,19.

54. *Кад ово чуше, расрдише се врло у срцима својима, и шкргутаху зубима на њ.

*Дјела 5,33.

55. А Стефан будући пун Духа Светога погледа на небо и видје славу Божију и Исуса гдје стоји с десне стране Богу;

56. И рече: Ево видим *небеса отворена и Сина Човјечијега гдје стоји с десне стране Богу. *Мат. 3,16.

57. А они повикавши иза гласа затискиваху уши своје, и навалише једнодушно на њ.

58. И изведавши га из града стадоше га засипати камењем, и свједоци хаљине своје метнуше код ногу младића по имену Савла.

59. И засипаху камењем Стефана, који се мољаше Богу и говораше: *Господе Исусе, прими дух мој. *Псал. 31,5.

60. Онда клече на кољена и повика иза гласа: *Господе, не прими им ово за гријех. И ово рекавши умрије. *Откр. 14,13.

Савле гони хришћане. Филип проповиједа у Самарији. Симон врачар. Обраћање царичина благајника из Етиопије.

8. Савле пак бијеше *пристао на његову смрт. А у тај дан постаде велико гоњење на цркву јерусалимску, и сви се расијаше по крајевима јудејскијем и самаријскијем осим апостола. *Дјела 7,58.

2. А људи побожни укопаше Стефана и велики плач учинише над њим.

3. А Савле ˇдосађиваше Цркви, јер иђаше по кућама, и вуцијаше људе и жене те предаваше у тамницу. ˇпустошио

4. А они што се бијаху расијали пролажаху проповиједајући ријеч.

5. А Филип сишавши у град самаријски проповиједаше им Христа.

6. А народ пажаше једнодушно на оно што говораше Филип, слушајући и гледајући знаке које чињаше;

7. Јер духови нечисти с великом виком излажаху из многијех у којима бијаху, и многи узети и хроми оздравише.

8. И би велика радост у граду ономе.

9. А бијеше један човјек, по имену Симон, који прије врачаше у граду и ˇдовођаше у чудо народ самаријски, говорећи да је он нешто велико; ˇзадивљујући

10. На којега гледаху сви, и *мало и велико, говорећи: Ово је велика сила Божија.

*Еф. 4,14.

11. А зато гледаху на њега што их много времена чинима удивљаваше.

12. Кад пак вјероваше Филипу који проповиједаше Јеванђеље о *царству Божијему и о имену Исуса Христа, крштаваху се и људи и жене. *Дјела 1,3.

13. Тада и Симон вјерова, и крстивши се оста код Филипа; и видећи дјела и знаке велике који се чињаху дивљаше се врло.

14. А кад чуше апостоли који бијаху у Јерусалиму да Самарија прими ријеч Божију, послаше к њима Петра и Јована.

15. Који сишавши помолише се Богу за њих да приме Духа Светога;

16. Јер још ни на једнога не бијеше дошао, него бијаху само крштени у име Господа *Исуса. *Дјела 2,38.

17. Тада *апостоли метнуше руке на њих, и они примише Духа Светога. *Дјела 6,6.

18. А кад видје Симон да се даје Дух Свети кад апостоли метну руке, донесе им новце,

19. Говорећи: Дајте и мени ову власт да кад метнем руке на кога прими Духа Светога.

20. А *Петар му рече: Новци твоји с тобом да буду у погибао, што си помислио да се дар Божиј може добити за новце.

*Дјела 2,38.

21. Нема теби дијела ни ˇисета у овој ријечи; јер *срце твоје није право пред Богом.

ˇучешћа, удјела, права *Иса. 44,20.

22. Покај се, дакле, од ове своје пакости, и моли се Богу да би ти се опростила помисао срца твога.

23. Јер те видим да си у гркој жучи и у свези неправде.

24. А Симон одговарајући рече: Помолите се ви *Господу за мене да не наиђе на мене ништа од овога што рекосте. *2.Мој. 8,8.

25. Тако они посвједочивши и говоривши ријеч Господњу вратише се у Јерусалим, и многијем селима самаријскијем проповједише Јеванђеље.

26. А анђео Господњи рече Филипу говорећи: Устани и иди на подне на пут који силази од Јерусалима у Газу и пуст је.

27. И уставши пође. И гле, човјек Етиопљанин, ушкопљеник, властелин Кандакије царице етиопске, што бијеше над свима њезинијем ризницама, који бијеше дошао у Јерусалим да се моли Богу,

28. Па се враћаше, и сједећи на колима својијем читаше пророка Исаију.

29. А Дух рече Филипу: Приступи и прилијепи се тијем колима.

30. А Филип притрчавши чу га гдје чита пророка Исаију, и рече: А разумијеш ли што читаш?

31. А он рече: Како бих могао ако ме ко не упути? И умоли Филипа те се попе и сједе с њим.

32. А мјесто из Писма које читаше бијеше ово: Као *овца на заклање одведе се, и нијем као јагње пред онијем који га стриже, тако не отвори уста својијех. *Иса. 53,7.

33. У Његовом понижењу укиде се суд Његов. А род Његов ко ће исказати? Јер се Његов живот узима од земље.

34. Онда ушкопљеник одговори Филипу и рече: Молим те, за кога ово говори пророк, или за себе или за кога другога?

35. А Филип отворивши уста своја, и почевши од *Писма овога, проповједи му Јеванђеље Исусово. *Лука 24,27.

36. Како иђаху путем дођоше на некакву воду; и рече ушкопљеник: Ево воде, шта брани мени да се крстим?

37. (А Филип му рече: Ако вјерујеш од свега срца својега, можеш. А он одговарајући рече: Вјерујем да је Исус Христос Син Божиј).

38. И заповједи да стану кола, и сиђоше оба на воду, и Филип и ушкопљеник, и крсти га.

39. А кад изиђоше из воде, Дух (Свети паде на ушкопљеника, а анђео) *Господњи узе Филипа, и више га не видје ушкопљеник; него отиде путем својијем радујући се.
*1.О цар. 18,12.

40. А Филип се обрете у Азоту; и пролазећи проповиједаше Јеванђеље свима градовима, док не дође у Ћесарију.

Савлово обраћење и прва искуства у Дамаску и Јерусалиму. Петар исцјељује Енеју и васкрсава Тавиту.

9. А *Савле још дишући пријетњом и смрћу на ученике Господње приступи к поглавару свештеничкоме,
*Дјела 8,3.

2. И измоли у њега посланице у Дамаск на зборнице, ако кога нађе од овога пута, и људе и жене свезане да доведе у Јерусалим.

3. А кад бијеше на путу и дође близу Дамаска, уједанпут обасја га свјетлост с неба,

4. И паднувши на земљу чу глас гдје му говори: Савле, Савле, зашто ме гониш?

5. А он рече: Ко си ти, Господе? А Господ рече: Ја сам Исус, којега ти гониш: (Тешко ти је противу бодила праћати се.

6. А он дрхћући од страха рече: Господе, шта хоћеш да чиним? И Господ му рече:) Устани и уђи у град, па ће ти се казати шта ти треба чинити.

7. А људи који иђаху с њим стајаху и чуђаху се, јер чујаху глас, а не виђаху никога.

8. А Савле уста од земље, и отворенијем очима својијем никога не виђаше. А они га узеше за руку и уведоше у Дамаск.

9. И бијеше три дана слијеп, и не једе, нити пи.

10. А у Дамаску бијеше један ученик, по имену Ананија, и рече му Господ у утвари: Ананија! А он рече: Ево ме, Господе!

11. А Господ му рече: Устани и иди у улицу која се зове Права, и тражи у дому Јудином по имену Савла Таршанина; јер гле, он се моли Богу,

12. И видје у ˀутвари човјека, по имену Ананију, гдје уђе и метну руку на њ да прогледа. ˀвиђењу

13. А Ананија одговори: Господе, ја чух од многијех за тога човјека колика зла почини светима Твојима у Јерусалиму;

14. И овдје има власт од главара свештеничкијех да веже све који призивају име Твоје.

15. А Господ му рече: Иди, јер ми је он суд изабрани да изнесе име Моје пред незнабошце и цареве и синове Израиљеве.

16. А Ја ћу му показати колико му ваља пострадати за име Моје.

17. И пођe *Ананија, и уђе у кућу, и метнувши руке на њ рече: Савле, брате, Господ Исус, који ти се јави на путу којијем си ишао, посла ме да прогледаш и да се напуниш Духа Светога. *Дјела 22,12.

18. И одмах отпаде од очију његовијех као крљушт, и одмах прогледа, и уставши крсти се.

19. И пошто поједе окријепи се; и би Савле неколико дана с ученицима који бијаху у *Дамаску. *Дјела 26,20.

20. И одмах по зборницама проповиједаше Исуса да је Он Син Божиј.

21. А сви који слушаху дивљаху се и говораху: Није ли ово онај што гоњаше у Јерусалиму оне који спомињаху Име ово, и овдје зато дође да их повезане води главарима свештеничкијем.

22. А Савле се већма сиљаше и збуњиваше *Јевреје који живе у †Дамаску, доказујући да је ово Христос. *Дјела 18,28. †Дјела 9,27.

23. А кад се наврши подоста дана, договорише се *Јевреји да га убију. *Дјела 23,12.

24. Али Савле дознаде њихов договор; а они чуваху врата дан и ноћ да би га убили;

25. А ученици га узеше ноћу и спустише преко зида у *котарици. *2.Кор. 11,32.

26. А кад дође Савле у *Јерусалим, огледаше да се прибије уз ученике; и сви га се бојаху, јер не вјероваху да је ученик. *Дјела 15,4.

27. А *Варнава га узе и доведе к апостолима, и каза им како на путу видје Господа, и како му говори, и како у Дамаску слободно проповиједа име Исусово. *Дјела 4,36.

28. И бијаше с њима и улази у Јерусалим и излази и слободно проповиједаше име Господа Исуса.

29. И говораше и препираше се с ˀГрцима; а они гледаху да га убију. ˀхеленистима

30. А кад разумјеше браћа, сведоше га у Ћесарију, и отпустише у Тарс.

31. А цркве по свој Јудеји и Галилеји и Самарији бијаху на миру, и напредоваху, и хођаху у страху Господњем, и умножаваху се утјехом Светога Духа.

УТЈЕХА

32. И догоди се кад Петар обилажаше све, да дође и к светима који живљаху у Лиди.

33. И нађе тамо једнога човјека по имену Енеју, који већ осам година лежаше на одру, јер бјеше узет.

34. И рече му Петар: Енеја, исцјељује те *Исус Христос, устани и простри сам себи. И одмах уста. *Мат. 8,3.

35. И видјеше га сви који живљаху у Лиди и у Сарону, и обратише се ка *Господу. *Дјела 9,42.

36. А у Јопи бјеше једна *ученица, по имену Тавита, које значи Срна, и она бјеше пуна добријех дјела и милостиње што чињаше. *Јован 15,8.

37. И догоди се у те дане да се она разболље и умрије; онда је окупаше и метнуше у горњу собу.

38. А будући да је Лида близу Јопе, онда ученици чувши да је Петар у њој послаше два човјека молећи га да не пожали труда доћи до њих.

39. А Петар уставши отиде с њима, и кад дође, изведоше га у горњу собу и скупише се око њега све удовице плачући и показујући кошуље и хаљине што је радила Срна, док је била с њима.

40. А Петар изгнавши све напоље клече на кољена и помоли се Богу, и окренувши се к тијелу рече: Тавита, устани. А она отвори очи своје, и видјевши Петра сједе.

41. Петар пак пруживши јој руку подиже је; и дозвавши свете и удовице, показа је живу.

42. И ово се разгласи по свој Јопи, и многи вјероваше Господа.

43. И догоди се да он оста много дана у *Јопи у некога †Симона кожара.

*Исус Н. 19,46. †Дјела 10,6.

Корнилија и његов дом крштава апостол Петар.

10. А у Ћесарији бјеше један човјек по имену Корнилије, капетан од чете која се зваше Талијанска.

2. Побожан и богобојазан са цијелијем домом својијем, који даваше милостињу многијем људима и мољаше се Богу без престанка;

3. Он видје на јави у утвари око деветога сахата дана анђела Божијега гдје сиђе к њему и рече му: Корнилије!

4. А он погледавши на њ и уплашивши се рече: Што је Господе? А он му рече: Молитве твоје и милостиње изиђоше пред Бога;

5. И сад пошљи у Јопу људе и дозови Симона прозванога Петра:

6. Он стоји у некога Симона кожара, којега је кућа код мора: Он ће ти казати ријечи којима ћеш се спасти ти и сав дом твој.

7. И кад отиде анђео, који говори Корнилију, дозвавши двојицу од својијех слугу и једнога побожна војника од онијех који му служаху,

8. И казавши им све посла их у Јопу.

9. А сјутрадан, кад они иђаху путем и приближише се граду, изиђе Петар у горњу собу да се помоли Богу у шести сахат.

10. И огладње, и шћаше да једе; а кад му они готовљаху, доживе виђење,

11. И видје небо отворено и суд некакав гдје силази на њега, као велико платно, завезан на четири рогља и спушта се на земљу;

12. У коме бијаху све четвороножне животиње на земљи, и звјериње и бубине и птице небеске.

13. И постаде *глас к њему: Устани, Петре, покољи и поједи.

*Дјела 11,7.

14. А Петар рече: Нипошто, *Господе, јер никад не једох што погано или нечисто.

*Језек. 4,14.

15. И гле, *глас опет к њему другом: Што је Бог очистио, ти не погани.

*Дјела 11,9.

16. И ово би трипут, и суд се опет узе на небо.

17. А кад се Петар у себи дивљаше шта би било виђење које видје, и гле, људи послани од Корнилија, напитавши и нашавши дом Симонов стадоше пред вратима,

18. И зовнувши питаху: Стоји ли овдје Симон прозвани Петар?

19. А док *Петар размишљаше о виђењу, рече му Дух: Ево три човјека траже те;

*Дјела 15,7.

20. Него устани и сиђи и иди с њима не премишљајући ништа, јер их ја послах.

21. А Петар сишавши к људима посланијем к себи од Корнилија рече: Ево ја сам кога тражите; што сте дошли?

22. А они рекоше: Корнилије капетан, *човјек праведан и богобојазан, познат код свега народа јеврејскога, примио је заповијест од анђела светога да дозове тебе у свој дом и да чује ријечи од тебе.

*Дјела 22,12.

23. Онда их дозва унутра и угости. А сјутрадан уставши Петар пође с њима, и неки од *браће која бјеху у Јопи пођоше с њим.

*Дјела 11,12.

24. И сјутрадан уђоше у Ћесарију. А Корнилије чекаше их сазвавши родбину своју и љубазне пријатеље.

25. А кад Петар шћаше да уђе, срете га Корнилије, и паднувши на ноге његове поклони се.

26. И Петар га подиже говорећи: Устани, и ја сам човјек.

27. И с њим говорећи уђе, и нађе многе који се бијаху сабрали.

28. И рече им: Ви знате како је неприлично човјеку Јеврејину дружити се или долазити к туђину; али Бог мени показа да ниједнога човјека не зовем погана или нечиста;

29. Зато и без сумње дођох позван. Питам вас, дакле, зашто посласте по мене?

30. И Корнилије рече: Од четвртога дана до овога часа (ја постих), и у девети сахат мољах се Богу у својој кући; и гле, човјек стаде преда мном у хаљини сјајној,

31. И рече: Корнилије, услишена би молитва твоја и *милостиње твоје поменуше се пред Богом. *Мат. 6,4.

32. Пошаљи, дакле, у Јопу и дозови Симона који се зове Петар: Он стоји у кући Симона кожара код мора, који кад дође казаће ти.

33. Онда ја одмах послах к теби; и ти си добро учинио што си дошао. Сад, дакле, ми сви стојимо пред Богом да чујемо све што је теби од Бога заповјеђено.

34. А Петар отворивши уста рече: Заиста видим да Бог не гледа ко је ко;

35. Него је у сваком народу онај који Га се боји и твори правду мио Њему.

36. Ријеч што посла синовима Израиљевијем, јављајући мир по *Исусу †Христу, Он је ‡Господ свима.

*Дјела 2,22. †Еф. 1,20. ‡Иса. 57,19.

37. Ви знате говор који је био по свој Јудеји, почевши од Галилеје, по крштењу које проповиједа Јован:

38. *Исуса из Назарета како га помаза Бог Духом Светијем и силом, који пројде чинећи добро и исцјељујући све које ђаво бјеше надвладао; јер Бог бијаше с Њим.

*Јован 3,2.

39. И ми смо свједоци свему што учини у земљи јудејској и Јерусалиму; којега и убише објесивши на дрво.

40. Овога Бог васкрсе трећи дан, и даде Му да се покаже,

41. Не свему народу него нама свједоцима унапријед избранима од Бога, који с Њим једосмо и писмо по васкрсенију Његовом из мртвијех.

42. И заповједи нам да проповиједамо народу и да свједочимо *да је Он наречени од Бога Судија живијем и мртвијем.

*Дјела 17,31.

43. За ово свједоче сви пророци да ће именом Његовијем примити опроштење *гријеха сви који Га вјерују. *Зах. 13,1; Јер. 31,34.

44. А док још Петар говораше ове ријечи, сиђе Дух Свети на све који слушаху ријеч.

45. И удивише се вјерни из обрезања који бијаху дошли с Петром, видећи да се и на незнабошце изли дар Духа Светога.

46. Јер их слушаху гдје говораху језике, и величаху Бога. Тада одговори Петар:

47. Еда може ко воду забранити да се не крсте они који примише Духа Светога као и ми?

48. И заповједи им да се крсте у име Исуса Христа. Тада га молише да остане код њих неколико дана.

Петар оправдава свој сусрет са многобошцима. Ширење Јеванђеља до Антиохије. Име: Хришћани. Старање за браћу у Јудеји.

11. А чуше и апостоли и *браћа који бијаху у Јудеји да и незнабошци примише ријеч Божију. *Дјела 15,3.

2. И кад изиђе Петар у Јерусалим, препираху се с њим који бијаху из обрезања,

3. Говорећи: Ушао си к људима који нијесу обрезани, и јео си с њима.

4. А Петар почевши казиваше им редом говорећи:

5. Ја бијах у граду Јопи на молитви, и доживевши ⁊занос добих виђење, гдје силази суд некакав као велико платно на четири рогља и спушта се с неба, и дође до преда ме. ⁊усхићење

6. Погледавши у њ опазих и видјех четвороножне животиње земаљске, и звјериње и бубине и птице небеске.

7. А чух глас који ми говори: Устани, Петре, покољи и поједи.

8. А ја рекох: Нипошто, Господе, јер ништа погано и нечисто никад не уђе у уста моја.

9. А глас ми одговори другом с неба говорећи: Што је Бог очистио ти не погани.

10. А ово би трипут; и узе се опет све на небо.

11. И гле, одмах три човјека сташе пред кућом у којој бијах, послани из Ћесарије к мени.

12. А Дух ми рече да идем с њима не премишљајући ништа. А дођоше са мном и ово шест *браће, и уђосмо у кућу човјекову.

*Дјела 10,23.

13. И каза нам како видје анђела у кући својој који је стао и казао му: Пошаљи људе у Јопу и дозови Симона прозванога Петра,

14. Који ће ти казати ријечи којима ћеш се спасти ти и сав дом твој.

15. А кад ја почех говорити, сиђе Дух Свети на њих, као и на нас у почетку.

16. Онда се опоменух ријечи Господње како говораше: *Јован је крстио водом, а ви ћете се крстити Духом Светијем. *Лука 3,16.

17. Кад им, дакле, Бог даде једнак дар као и нама који вјерујемо Господа својега Исуса Христа, ко бијах ја да бих могао забранити Богу?

18. А кад чуше ово, умукоше, и хваљаху Бога говорећи: Дакле, и незнабошцима Бог даде покајање за живот.

19. *А они што се расијаше од невоље која поста за Стефана, прођоше тја до Финикије и Кипра и Антиохије, никоме не говорећи ријечи до самијем Јеврејима. *Дјела 8,1.

20. А неки од њих бијаху Кипрани и Киринци, који ушавши у Антиохију говораху Грцима проповиједајући *Јеванђеље о Господу Исусу. *Дјела 8,35.

21. И бијеше рука Божија с њима; и много их вјероваше и обратише се ка *Господу. *Дјела 9,35.

22. А дође ријеч о њима до ушију Цркве која бијеше у Јерусалиму; и послаше *Варнаву да иде тја до Антиохије; *Дјела 9,27.

23. Који дошавши и видјевши благодат Божију, обрадова се, и мољаше све да тврдијем срцем остану у Господу;

24. Јер бијеше човјек благ и пун Духа Светога и вјере. И обрати се многи народ ка *Господу. *Дјела 5,14.

25. Варнава пак изиђе у *Тарс да тражи Савла; и кад га нађе, доведе га у Антиохију. *Дјела 9,30.

26. И они се цијелу годину састајаше ондје с Црквом, и учише многи народ; и најприје у Антиохији назваше ученике Хришћанима.

27. А у те дане сиђоше из Јерусалима пророци у Антиохију.

28. И уставши један од њих, по имену *Агав, објави глад велику која шћаше бити по васионом свијету; која и би за Клаудија ћесара. *Дјела 21,10.

29. А од ученика одреди сваки колико који могаше да пошљу у помоћ браћи која живљаху у Јудеји.

30. Које и учинише пославши старјешинама преко руке Варнавине и Савлове.

Јаковљева смрт. Петрово ослобођење. Иродова смрт.

12. У оно пак вријеме подиже Ирод цар руке да мучи неке од Цркве.

2. И погуби Јакова брата Јованова мачем.

3. И видјевши да је то по вољи Јеврејима настави да ухвати и Петра, а бијаху дани ˅пријеснијех хљебова, ˃бесквасних

4. Којега ухвати и баци у тамницу, и предаде га ˅четворици четвртника војничкијех да га чувају, и мишљаше га по Пасхи извести пред народ. ˃стража од 4 војника

5. И тако Петра чуваху у тамници; а Црква мољаше се за њега Богу без престанка.

6. А кад шћаше Ирод да га изведе, ону ноћ спаваше Петар међу двојицом војника, окован у двоје вериге, а стражари пред вратима чуваху тамницу.

7. И гле, анђео Господњи приступи, и свјетлост обасја по соби, и куцнувши Петра у ребра пробуди га говорећи: Устани брже. И спадоше му вериге с руку.

8. А анђео му рече: Опаши се, и обуј обућу своју. И учини тако. И рече му анђео: Обуци хаљину своју, па хајде за мном.

9. И изишавши иђаше за њим, и не знадијаше да је то истина што анђео чињаше, него мишљаше да види утвару.

10. А кад прођоше прву стражу и другу и дођоше к вратима гвозденијем која вођаху у град, она им се сама отворише; и изишавши прођоше једну улицу, и анђео одмах отступи од њега.

11. И кад дође Петар к себи рече: Сад заиста видим да Бог посла * анђела својега те ме избави из руку Иродовијех и од свега чекања народа јеврејскога. *Дан. 6,22.

12. И размисливши дође кући Марије матере *Јована, који се зваше † Марко, гдје бијаху многи сабрани и мољаху се Богу.

*Дјела 13,5. †2.Тим. 4,11.

13. А кад куцну Петар у врата од двора, приступи дјевојка по имену Рода, да чује.

14. И познавши глас Петров од радости не отвори врата, него утрча и каза да Петар стоји пред вратима.

15. А они јој рекоше: Јеси ли ти луда? А она потврђиваше да је тако. А они говораху: Анђео је његов.

16. А Петар једнако куцаше. А кад отворише, виђеше га, и удивише се.

17. А он махнувши на њих руком да ћуте, каза им како га Господ изведе из тамнице; и рече: Јавите ово *Јакову и †браћи. И изишавши отиде на друго мјесто.

*Дјела 21,18. †Дјела 15,13.

18. А кад би дан, бјеше не мала буна међу војницима, шта то би од Петра.

19. А кад га Ирод заиска и не нађе, онда испита стражаре, и заповједи да их одведу; и изишавши из Јудеје у Ћесарију онамо живљаше.

20. Јер се Ирод срђаше на Тирце и Сидонце. Али они једнодушно дођоше к њему, и узевши на своју руку Власта, ˃постељника царева, искаху мира, јер се њихове *земље храњаху од његова царства.

˃дворског службеника *Језек. 27,17.

21. А у одређени дан обуче се Ирод у царску хаљину, и сједавши на пријесто говораше им;

22. А народ викаше: Ово је глас Божиј, а не човјечиј.

23. Али уједанпут удари га анђео Господњи; јер не даде славе Богу; и будући изједен од црва издахну.

24. А *ријеч Божија растијаше и множаше се.

*Иса. 55,11.

25. А *Варнава и Савле предавши помоћ вратише се из Јерусалима у Антиохију, узевши са собом и Јована који се зваше Марко.

*Дјела 15,37.

Прво Павлово путовање међу многобошце. Проповијед о Јеванђељу на Кипру и у Антиохији Писидијској.

13. А у Цркви која бјеше у *Антиохији бијаху неки пророци и учитељи, то јест: †Варнава и Симеун који се зваше Нигар, и ‡ Лукије Киринац, и Манаил одгајени с Иродом четворовласником, и Савле.

*Дјела 14,26. †Дјела 9,27. ‡Рим. 16,21.

2. А кад они служаху Господу и пошћаху, рече Дух Свети: Одвојте ми Варнаву и Савла на дјело на које их позвах.

3. Тада постивши и помоливши се Богу метнуше руке на њих, и отпустише их.

4. Ови, дакле, послани од Духа Светога сиђоше у Селеукију, и оданде отпловише у Кипар.

5. И дошавши у Саламин јавише ријеч Божију у зборницама јеврејскима; а имаху и Јована ˃слугу.

˃помоћника

6. А кад прођоше острво тја до Пафа, нађоше некаквога човјека врачара и лажна пророка, Јеврејина, коме бјеше име Варисус,

7. Који бјеше с намјесником Срђем Павлом, човјеком разумнијем. Овај дозвавши Варнаву и Савла заиска да чује ријеч Божију.

8. А Елима врачар, јер то значи име његово, стаде им се супротити, гледајући да одврати намјесника од вјере.

9. А Савле који се зваше и Павле, пун Духа Светога погледавши на њ,

10. Рече: О напуњени свакога лукавства и сваке пакости, сине *ђавољи, непријатељу сваке правде, зар не престајеш кварити правијех путева Господњијех?

*1.Јов. 3,8.

11. И сад ето руке *Господње на те, и да будеш слијеп да не видиш сунца за неко вријеме. И уједанпут нападе на њ мрак и тама, и пипајући тражаше вођу.

*2.Мој. 9,3.

12. Тада намјесник, кад видје шта би, вјерова, дивећи се науци Господњој.

13. А кад се *Павле са својијем друштвом одвезе из Пафа, дођоше у Пергу Памфилијску; а Јован се одвоји од њих, и врати се у Јерусалим.

*Дјела 15,38.

14. А они отишавши из Перге дођоше у Антиохију Писидијску, и ушавши у зборницу у дан суботни сједоше.

15. А по читању Закона и Пророка послаше старјешине зборничке к њима говорећи: Људи *браћо, ако је у вама ријеч утјехе за народ, говорите. *Јевр. 13,22.

16. А Павле уставши и махнувши руком рече: Људи Израиљци и који се Бога бојите, чујте.

17. Бог народа овога изабра оце наше, и подиже народ кад бијаху дошљаци у земљи *мисирској, и руком високом изведе их из ње. *2.Мој. 14,8.

18. И до четрдесет година прехрани их у пустињи.

19. И затрвши седам народа у земљи ханаанској на коцке раздијели им земљу њихову.

20. И потом на четири стотине и педесет година *даде им судије до Самуила пророка. *Суд. 2,16.

21. И од тада искаше цара, и даде им Бог Саула, сина Кисова, човјека од кољена Венијаминова, за четрдесет година.

22. И уклонивши њега подиже им Давида за *цара, коме и рече свједочећи: Нађох Давида сина Јесејева, †човјека по срцу мојему, који ће испунити све воље моје. *Ос. 13,11. †1.Сам. 13,14.

23. Од његова потомства подиже Бог по обећању Израиљу Спаса Исуса;

24. Кад Јован пред Његовијем доласком проповиједа крштење покајања свему народу Израиљеву.

25. И кад завршаваше Јован течење своје, говораше: Ко мислите да сам ја, нијесам ја; него ево иде за мном, коме ја нијесам достојан раздријешити ремена на обући његовој.

26. Људи браћо, синови рода Авраамова, и који се међу вама Бога боје, вама се посла ријеч овога спасенија.

27. Јер они што живе у Јерусалиму, и кнезови њихови, не познаше Овога и гласове пророчке, који се читају сваке Суботе, осудивши Га извршише.

28. И не нашавши ниједне кривице смртне молише Пилата да Га погуби.

29. И кад свршише све што је писано за Њега, *скинуше Га с дрвета и метнуше у гроб. *Мат. 27,59.

30. А Бог *васкрсе Га из мртвијех. *Дјела 2,32.

31. И *показива се много дана онима што излазише с Њим из Галилеје у Јерусалим, који су сад свједоци Његови пред народом. *Дјела 1,3.

32. И ми вам јављамо обећање које би оцевима нашима да је ово Бог испунио нама, дјеци њиховој, подигнувши Исуса;

33. Као што је написано и у другом псалму: *Ти си мој Син, Ја те †данас родих. *Псал. 2,7. †Јевр. 5,5.

34. А да Га из мртвијех васкрсе да се више не врати у трухљење овако рече: *Даћу вам Светињу Давидову вјерну. *Иса. 55,3.

35. Зато и на другом мјесту говори: Нећеш дати да твој *Светац види трухљења. *Псал. 16,10.

36. Јер Давид послуживши роду својему по вољи Божијој умрије, и метнуше га код отаца његовијех, и видје трухљење.

37. А којега Бог подиже не видје трухљења.

38. Тако да вам је на знање, људи браћо, да се кроза Њ вама проповиједа опроштење *гријеха. *Зах. 13,1; Дан. 9,24.

39. И од свега, ода шта се не могосте оправдати у закону Мојсијеву, оправдаће се у Њему сваки који вјерује.

40. Гледајте, дакле, да не дође на вас оно што је казано у *Пророцима: *Авак. 1,5.

41. Видите, немарљиви, и чудите се, и нек вас нестане; јер Ја чиним дјело у дане ваше, дјело које нећете вјеровати, ако вам ко усказује.

42. А кад излажаху из зборнице јеврејске, мољаху незнабошци да им се ове ријечи у другу Суботу говоре.

43. А кад се сабор разиђе, пођоше за Павлом и за Варнавом многи од Јевреја и побожнијех дошљака; а они говорећи им *свјетоваху их да остану у благодати Божијој. *Дјела 11,23.

44. А у другу Суботу сабра се готово сав град да чују ријечи Божије.

БЛАГОДАТ

45. А кад видјеше *Јевреји народ, напунише се зависти, и говораху противно ријечима Павловијем насупрот говорећи и хулећи. *Дјела 14,2.

46. А Павле и Варнава ослободивши се рекоше: *Вама је најприје требало да се говори ријеч Божија; али кад је одбацујете, и сами се показујете да нијесте достојни вјечнога живота, ево се обрћемо к незнабошцима. *Мат. 10,6.

47. Јер нам тако заповједи Господ: *Поставих те за видјело незнабошцима, да будеш спасеније до самога краја земље. *Иса.49,6.

48. А кад чуше незнабошци, радоваху се и слављаху ријеч Божију, и вјероваше колико их бијеше приправљено за живот вјечни.

49. И ријеч се Божија разношаше по свој околини.

50. Али Јевреји подговорише побожне и поштене жене и старјешине градске те подигоше гоњење на Павла и Варнаву, и истјераше их из своје земље.

51. А они отресавши на њих прах са својијех ногу дођоше у Иконију.

52. А ученици пуњаху се радости и Духа Светога.

Павлов рад у Иконији, Листри и Дерви. Повратак у Антиохију.

14. У Иконији пак догоди се да они заједно уђоше о зборницу јеврејску, и говораху тако да вјерова велико мноштво Јевреја и * Грка. *Дјела 17,4.

2. А Јевреји који не вјероваху подбунише и раздражише душе незнабожаца на браћу.

3. Али они осташе доста времена говорећи слободно о Господу, који свједочаше ријеч благодати своје и даваше те се твораху знаци и чудеса рукама њиховијем.

4. А мноштво градско раздијели се, и једни бијаху с Јеврејима, а једни с апостолима.

5. А кад навалише и незнабошци и Јевреји са својијем поглаварима да им досаде и камењем да их побију,

6. Они дознавши побјегоше у градове ликаонске, у Листру и у Дерву и у околину њихову.

7. И онамо проповиједаху Јеванђеље.

8. И један човјек у Листри сјеђаше немоћан у ногама, и бјеше хром од утробе матере своје, и не бјеше никад ходио.

9. Овај слушаше Павла гдје говори. Павле погледавши на њ и видјевши да вјерује да ће оздравити,

10. Рече великијем гласом: Теби говорим у име Господа Исуса Христа, устани на своје ноге управо. И скочи, и хођаше.

11. А кад видје народ шта учини Павле, подигоше глас свој говорећи ликаонски: *Богови начинише се као људи, и сиђоше к нама. *Дјела 28,6.

12. И називаху Варнаву ›Јупитером, а Павла ››Меркуријем, јер он управљаше ријечју. ›Зевсом ››Хермесом

13. А свештеник ›Јупитера који бјеше пред градом њиховијем доведе јунце, и донесе вијенце пред врата, и с народом шћадијаше да принесе жртву. ›Зевса

14. А кад чуше апостоли, Варнава и Павле, раздријеше хаљине своје, и скочише међу народ вичући и говорећи:

15. Људи! шта то чините? И ми смо као и ви смртни људи, који вам проповиједамо Јеванђеље да се од овијех лажнијех ствари обратите к Богу живоме, који створи *небо и †Земљу и море и све што је у њима; *Откр. 14,7. †Јак. 5,17.

16. Који у прошавшијем нараштајима бјеше пустио све народе да иду својијем путевима:

17. И опет не остави себе непосвједочена, чинећи добро, дајући нам с неба *дажд и године родне, пунећи срца наша јелом и весељем. *3.Мој. 26,4.

18. И ово говорећи једва уставише народ да им не приносе жртве, него да иде сваки својој кући. А док они живљаху ондје и учаху,

19. Дођоше из Антиохије и из Иконије некакви *Јевреји, (и кад се они препираху слободно, подговорише народ да их одустану, говорећи да ништа право не говоре, него све лажу). И подговоривши народ засуше Павла камењем и извукоше га из града мислећи да је мртав. *Дјела 13,45.

20. А кад га опколише ученици његови, устаде и уђе у град, и сјутрадан изиђе с Варнавом у Дерву.

21. И проповједивши Јеванђеље граду ономе и научивши многе вратише се у Листру и Иконију и Антиохију

22. Утврђујући душе ученика и свјетујући их да остану у вјери, и да нам кроз многе невоље ваља ући у царство Божије.

23. И поставивши им старјешине по *свијем црквама, и помоливши се Богу с постом, предадоше их †Господу кога вјероваше. *Титу 1,5. †Дјела 1,24.

24. И прошавши Писидију дођоше у Памфилију.

25. И говоривши ријеч Господњу у Перги сиђоше у Аталију.

26. И оданде отпловише у *Антиохију, одакле бијаху предани благодати Божијој на дјело које свршише. *Дјела 13,1.

27. А кад дођоше и сабраше *Цркву, казаше све шта учини Бог с њима, и како отвори незнабошцима врата вјере. *Дјела 15,4.

28. И осташе ондје не мало времена с ученицима.

Сабор апостолски и одлука да се обраћенијем многобошцима не намеће јарам Закона. Друго проповједничко Павлово путовање.

15. И неки сишавши из Judeje учаху браћу: Ако се не обрежете по обичају Мојсијеву, не можете се спасти.

2. А кад поста распра, и Павле и Варнава не мало се препираше с њима, одредише да Павле и Варнава и други неки од њих иду горе к апостолима и старјешинама у Јерусалим за ово питање.

3. А они онда спремљени од Цркве, пролажаху кроз Финикију и Самарију казујући о обраћењу незнабожаца, и чињаху велику радост свој браћи.

4. А кад дођоше у Јерусалим, прими их Црква и апостоли и старјешине, и казаше све што учини Бог с њима, и како отвори незнабошцима врата вјере.

5. Онда усташе неки од јереси фарисејске који бијаху вјеровали, и говораху да их ваља обрезати, и заповједити да држе закон Мојсијев.

6. А апостоли и старјешине сабраше се да извиде ову ријеч.

7. И по многом вијећању уста Петар и рече: Људи браћо, ви знате да Бог од првијех дана изабра између нас да из мојијех уста чују незнабошци ријеч Јеванђеља и да вјерују.

8. И Бог, који познаје срца, посвједочи им и даде им Духа Светога као и нама,

9. И не постави никакве разлике међу нама и њима, очистивши вјером срца њихова.

10. Сад, дакле, шта кушате Бога, и хоћете да метнете ученицима * јарам на врат, којега ни оцеви наши ни ми могосмо понијети? *Гал. 5,1.

11. Него вјерујемо да ћемо се спасти *благодаћу Господа Исуса Христа као и они. *Рим. 3,24.

12. Онда умуче све мноштво, и слушаху Варнаву и Павла који приповиједаху колике знаке и чудеса учини Бог међу незнабошцима преко њих.

13. А кад они умукоше, одговори Јаков говорећи: Људи *браћо, послушајте мене. *Дјела 12,17.

14. Симон каза како Бог најприје походи и прими из незнабожаца народ к имену својему.

15. И с овијем се подударају ријечи пророка, као што је написано:

16. Потом ћу се вратити, и сазидаћу дом *Давидов, који је пао, и његове развалине поправићу, и подигнућу га, *Амос 9,11.

17. Да потраже Господа остали људи и сви народи у којима се име Моје спомену, говори Господ који твори све ово.

18. Богу су позната од постања свијета сва дјела Његова;

19. Зато ја велим да се не дира у незнабошце који се обраћају Богу;

20. Него да им се заповједи да се чувају од *прилога идолскијех и од †блуда и од удављенога и од крви, (и што њима није мило другима да не чине).

*1.Мој. 35,2; 2.Мој. 20,3.23; Језек 20,30; 1.Кор. 8,1; Откр. 2,14.20; 9,20.21; †1.Кор. 6,9.18; Гал. 5,19; Еф. 5,3.

21. Јер Мојсије има од старијех времена у свијем градовима оне који га

проповиједају, и по ᵊзборницама чита се сваке Суботе. ᵊсинагогама

22. Тада нађоше за добро *апостоли и старјешине са свом Црквом да изберу између себе двојицу и да их пошљу у Антиохију с Павлом и Варнавом, †Јуду који се зваше ‡Варсава, и Силу, људе знамените међу браћом. *Дјела 15,6. †Дјела 15,27. ‡Дјела 1,23.

23. И написаше рукама својима ово: Апостоли и *старјешине и браћа поздрављају браћу која су по Антиохији и Сирији и Киликији што су од незнабожаца. *Дјела 15,6.

24. Будући да ми чусмо да *неки од нас изишавши сметоше вас ријечима, и раслабише душе ваше говорећи вам да се обрезујете и да држите Закон, којима ми не заповједисмо; *Дјела 15,1.

25. Зато нађосмо за добро ми једнодушно сабрани изабране људе послати вама с љубазнијем нашијем Варнавом и Павлом,

26. С људима који су предали *душе своје за име †Господа нашега Исуса Христа. *Суд. 5,18. †Фил. 2,29.

27. Посласмо, дакле, Јуду и Силу, који ће то и ријечима казати.

28. Јер нађе за добро Свети Дух и ми да никаквијех тегоба више не мећемо на вас осим овијех потребнијех:

29. Да се чувате од прилога идолскијех и од крви и од удављенога и од блуда, (и што нећете да се чини вама не чините другима); од чега, ако се чувате, добро ћете чинити. Будите здрави.

30. А кад их опремише, дођоше у Антиохију, и сабравши народ предаше посланицу.

31. А кад прочиташе, обрадоваше се утјеси.

32. А Јуда и Сила, који и *пророци бијаху, многијем ријечима утјешише браћу и утврдише. *Дјела 13,1.

33. И пошто боравише онамо неко вријеме, отпустише их браћа с миром к апостолима.

34. Но Сила нађе за добро да остане онамо, а Јуда се врати у Јерусалим.

35. А Павле и *Варнава живљаху у Антиохији и учаху и проповиједаху ријеч Господњу с многима другијем. *Дјела 13,1.

36. А послије неколико дана рече Павле Варнави: Хајде да се вратимо и обиђемо браћу по свијем градовима по којима проповиједасмо ријеч Господњу како живе.

37. А Варнава шћаше да узму са собом *Јована прозванога †Марка. *Дјела 12,12. †Кол. 4,10.

38. *Павле пак говораше: Онога који је одустао у Памфилији и није ишао с нама на дјело на које смо били одређени, да не узимамо са собом. *Дјела 13,13.

39. Тако постаде распра да се они раздвојише, и Варнава узевши Марка отплови у Кипар.

40. А Павле изабравши Силу изиђе предан *благодати Божијој од браће. *Дјела 14,26.

41. И пролажаше кроз Сирију и Киликију утврђујући Цркве.

Павле прихвата Тимотија и преноси Јеванђеље из Азије у Европу. Његови доживљаји у Филиби: Лидија и тамничар вјерују Господа.

16. Дође пак у *Дерву и у †Листру, и гле, ондје бијеше неки ученик, по имену ‡Тимотије, син неке жене Јеврејке која вјероваше, а оца Грка; *Дјела 14,6. †2.Тим. 3,11. ‡Дјела 19,22.

2. За њега добро свједочаху браћа која бијаху у Листри и у Иконији.

3. Овога намисли Павле да узме са собом; и узе га, и обреза због Јевреја који бијаху у онијем мјестима, јер сви знадијаху оца његова да бијеше Грк.

4. И кад пролажаху по градовима, предаваше им да држе уредбе које уредише апостоли и старјешине у Јерусалиму.

5. А Цркве се утврђиваху у вјери, и сваки дан биваше их више.

6. А кад prођоше Фригију и галатијску земљу, забрани им Дух Свети говорити ријеч у Азији.

7. А кад дођоше у Мисију шћадијаху да иду у Витинију, и Дух не даде.

ВОЂСТВО

8. А кад прођоше Мисију, сиђоше у Троади.

9. И Павлу се јави ᵌутвара ноћу: Бјеше један човјек из Македоније, и стајаше молећи га и говорећи: Дођи у Македонију и помози нам.
ᵌвиђење

10. А кад видје утвару, одмах гледасмо да изиђемо у *Македонију, дознавши да нас Господ позва да им проповиједамо Јеванђеље.
*2.Кор. 2,13.

11. А кад се одвезосмо из Троаде, дођосмо у Самотрак, и сјутрадан у Неапољ,

12. А оданде у *Филибу, која је први град земље Македоније, насеље римско; и у оном граду остасмо неколико дана.
*Фил. 1,1.

13. А у дан суботни изиђосмо из града к води гдје бјеше богомоља; и сједавши говорисмо женама које се бијаху сабрале.

14. И једна богобојазна жена, по имену Лидија, из града тијатирскога, која продаваше ᵌскерлет, слушаше: И *Господ отвори срце њезино да пази на ријечи Павлове.
ᵌсветлоцрвена боја *Иса. 50,5.

15. А кад се крсти она и кућа њезина, мољаше нас говорећи: Ако мислите да ја вјерујем Господа, уђите у моју кућу и живите. И натјера нас.

16. А догоди се кад иђасмо на молитву да нас сретне једна робиња која имаше дух погађачки и врачајући доношаше велики добитак својијем господарима.

17. Ова пође за Павлом и за нама, и викаше говорећи: Ови су људи слуге Бога највишега, који јављају нама пут спасенија.

18. И овако чињаше много дана. А кад се Павлу досади, окрену се и рече духу: Заповиједам ти именом Исуса Христа, изиђи из ње. И изиђе у тај час.

19. А кад видјеше њезини господари да изиђе нада њихова добитка, узеше Павла и Силу и одвукоше их на ᵌпазар ка кнезовима.
ᵌтрг

20. И доведавши их к војводама, рекоше: Ови су људи Јевреји, *и муте по нашему граду,
*1.О цар. 18,17.

21. И проповиједају обичаје којијех нама не ваља примати ни творити, јер смо Римљани.

22. И слеже се народ на њих, и војводе издријеше им хаљине, и заповједише да их шибају.

23. И пошто их здраво избише бацише их у *тамницу, и заповједише тамничару да их добро чува.
*2.Кор. 11,23.

24. Примивши такву заповијест, он их баци у најдоњу *тамницу и ноге им метну у кладе.
*Јер. 20,2.

25. А у поноћи бијаху Павле и Сила на молитви и хваљаху Бога; а сужњи их слушаху.

26. А уједанпут тако се врло затресе *земља да се помјести темељ тамнички; и одмах се отворише сва врата и свима спадоше окови.
*Мат. 28,2.

27. А кад се пробуди *тамничар и видје отворена врата тамничка, извади нож и шћаше да се убије, мислећи да су побјегли сужњи.
*Дјела 16,36.

28. А Павле повика јаким гласом: Не чини себи зла никаква, јер смо ми сви овдје.

29. А он заискавши свијећу улетје и дрхћући припаде к Павлу и Сили;

30. И изведавши их напоље рече: Господо, шта ми треба чинити да се спасем?

31. А они рекоше: Вјеруј Господа Исуса Христа и спашћеш се ти и сав дом твој.

32. И казаше му ријеч Господњу, и свима који су у дому његову.

33. И узе их у онај сахат ноћи и опра им ране; и крсти се он и сви његови одмах.

34. И уведавши их у свој дом постави трпезу, и радоваше се са свијем домом својијем што вјерова Бога.

35. А кад би дан, послаше војводе слуге говорећи: Пустите ова два човјека.

36. А тамничар каза ријечи ове Павлу: Послаше војводе да се пустите; сад, дакле, изиђите и идите с миром.

37. А *Павле рече њима: Избивши нас пред народом без суда, људе Римљане, бацише у тамницу: И сад хоће тајно да нас пусте? Није тако, него сами нека дођу и изведу нас.
*Дјела 22,25.

38. А слуге казаше војводама ове ријечи; и уплашише се кад чуше да су *Римљани;
*Дјела 22,29.

39. И дошавши умолише их и изведоше, молећи да изиђу из града.

40. А кад изиђоше из тамнице, дођоше к Лидији, и видјевши *браћу утјешише их, и отидоше.

*Лука 22,32.

Павле проповиједа у Солуну, Верији и Атини.

17. Прошавши пак Амфипољ и Аполонију дођоше у Солун, гдје бјеше зборница ˇјеврејска. ˇсинагога

2. И Павле по обичају своме уђе к њима, и три Суботе разговара се с њима из Писма,

3. Показујући и доказујући им да је требало Христос да пострада и васкрсне из мртвијех, и да овај Исус којега ја, рече, проповиједам вама, јест Христос.

4. И неки од њих вјероваше, и присташе с Павлом и са Силом, и од побожнијех Грка мноштво велико, и од жена господскијех не мало.

5. Али тврдоврати Јевреји завиђаху, и узевши неке зле људе од простога народа, и сабравши чету, узбунише по граду, и нападоше на кућу Јасонову, и тражаху да их изведу пред народ.

6. А кад њих не нађоше, повукоше Јасона и неке од браће пред старјешине градске вичући: Ови што замутише васиони свијет дођоше и овдје,

7. Које Јасон прими; и ови сви раде против ћесаревијех заповијести, говорећи да има други цар, Исус.

8. И смутише народ и старјешине градске који ово чуше.

9. Али кад их Јасон и остали задовољише одговором, пустише их.

10. А *браћа одмах ноћу оправише Павла и Силу у Верију. Дошавши онамо уђоше у зборницу јеврејску.

*Дјела 17,14.

11. Ови пак бијаху племенитији од онијех што живе у Солуну; они примише ријеч са свијем срцем, и сваки дан истраживаху по Писму је ли то тако.

12. Тако вјероваше многи од њих, и од поштенијех грчкијех жена и од људи не мало.

13. А кад разабраше Јевреји солунски да Павле у Верији проповједа ријеч Божију, дођоше и онамо те уздигоше и побунише народ.

14. А браћа онда одмах оправише Павла да иде у приморје; а Сила и Тимотије осташе ондје.

15. А пратиоци доведоше *Павла до Атине; и примивши заповијест за Силу и Тимотија да дођу к њему што брже, вратише се.

*Дјела 18,5.

16. А кад их Павле чекаше у Атини, ˇраздражи се дух његов у њему гледајући град пун идола;

ˇузбуди

17. И препираше се с Јеврејима и богобојазнима у зборници, и на пазару сваки дан с онима с којима се сусреташе.

18. А неки од епикуроваца и од стојичкијех мудраца препираху се с њим; и једни говораху: Шта хоће овај беспослица? А други: Види се као да хоће нове богове да проповиједа. Јер им проповиједаше Јеванђеље о Исусу и о васкрсенију.

19. Па га узеше и одведоше на Ареопаг говорећи: Можемо ли разумјети каква је та нова наука што ти казујеш?

20. Јер нешто ново мећеш у наше уши; хоћемо, дакле, да видимо шта ће то бити.

21. А Атињани сви и путници из другијех земаља не бијаху ни за што друго него да што ново казују или слушају.

22. А Павле ставши насред ˇАреопага рече: Људи Атињани, по свему вас видим да сте врло побожни; ˇместо за судске седнице

23. Јер пролазећи и мотрећи ваше светиње нађох и олтар на коме бјеше написано: Богу Непознатоме. Којега, дакле, не знајући поштујете Онога вам ја проповиједам.

24. Бог који је створио свијет и све што је у њему, Он будући господар *Неба и †Земље, не живи у рукотворенијем ‡црквама,

*Мат. 11,25. †Дјела 14,15. ‡Дјела 7,48.

25. Нити прима угађања од руку човјечијих, као да би Ономе требало што који сам даје свима живот и дихање и све.

26. И учинио је да од једне ˇкрви сав род човјечиј живи по свему лицу земаљскоме, и *поставио је напријед одређена времена и међе њиховога ˇˇживљења:

ˇчовјека *О Јову 14,5. ˇˇнастањења

27. Да траже *Господа, не би ли Га барем опипали и нашли, премда није далеко ни од једнога од нас;
*Јер. 23,24.

28. Јер кроз Њега живимо, и мичемо се, и јесмо; као што и неки од вашијех пјевача рекоше: Јер смо и род Његов.

29. Кад смо, дакле, род Божиј, *не треба да мислимо да је Божанство као ↘иконе златне или сребрне или камене, које су људи мајсторски начинили по смишљању своме.
*Иса. 40,18. ↘творевине

30. Не гледајући, дакле, Бог на времена незнања, сад заповиједа свима људима свуда да се покају;

31. Јер је поставио дан у који ће судити васиономе свијету по правди преко човјека кога одреди, и даде свима вјеру васкрснувши Га из мртвијех.

32. А кад чуше за васкрсеније из мртвијех, онда се једни ругаху; а једни рекоше: Да те чујемо опет о том.

33. Тако Павле отиде између њих.

34. А неки људи присташе уза њ и вјероваше; међу којима бјеше и Дионисије Ареопагитски, и жена по имену Дамара, и други с њима.

Павле у Коринту, одакле се преко Ефеса враћа у Јерусалим и Антиохију. Полази на свој трећи проповједнички пут. Аполо у Ефесу.

18. А потом се одлучи Павле од Атине и дође у Коринт,

2. И нађе једнога Јеврејина, по имену *Акилу, родом из Понта, који бјеше скоро дошао из Талијанске са женом својом Прискилом, јер бјеше заповједио Клаудије да сви Јевреји иду из Рима, и дође к њима.
*Рим. 16,3.

3. И будући да бјеше онога истог заната, оста код њих да ради, јер бијаху ↘ћилимарског заната.
↘израђивали су шаторе

4. А расправљаше се у зборницама сваке Суботе, и надговараше Јевреје и Грке.

5. И кад сиђоше из Македоније Сила и Тимотије, Павле се посвети свједочењу Јеврејима да је Исус Христос.

6. А кад се они противљаху и хуљаху, отресе хаљине своје и рече им: Крв ваша на ваше главе; ја сам чист, одсад идем у незнабошце.

7. И отишавши оданде дође у кућу некога по имену Јуста, који поштоваше Бога, и којега кућа бјеше крај зборнице.

8. А Крисп, старјешина зборнички, вјерова Господа са свијем домом својијем; и од Коринћана многи који слушаху вјероваше и крстише се.

9. А Господ рече Павлу ноћу у утвари: Не бој се, него говори, и да не ућутиш;

10. Јер сам Ја с тобом, и нико се неће усудити да ти што учини; јер Ја имам велики народ у овоме граду.

11. И он борави ондје годину и шест мјесеци учећи их ријечи Божијој.

12. А кад бјеше Галион намјесник у Ахаји, нападоше Јевреји једнодушно на Павла и доведоше га на суд,

13. Говорећи: Овај наговара људе да поштују Бога против закона.

14. А кад *Павле шћаше да отвори уста, рече Галион Јеврејима: Да је каква неправда била или зло дјело, по дужности послушао бих вас, о Јевреји!
*Дјела 25,19.

15. Али кад су препирања за ријечи и за имена и за закон ваш, гледајте сами; јер ја судија томе нећу да будем.

16. И изагна их из суднице.

17. Онда сви Грци ухватише *Состена, старјешину зборничкога, и бише га пред судницом; и Галион није за то ништа марио.
*1.Кор. 1,1.

18. А Павле оста још позадуго, и опростивши се с браћом отплови у Сирију и с њиме Прискила и Акила, и остриже главу у * Кенхреји, јер се бјеше завјетовао.
*Рим. 16,1.

19. И дође у Ефес; и њих остави ондје, а он уђе у зборницу, и препираше се с Јеврејима.

20. А кад га они молише да остане код њих више времена, не хтједе,

21. Него се опрости с њима говорећи: (Ваља ми, макар како било, * овај празник што иде провести у Јерусалиму; него), ако Бог хтједбуде, вратићу се опет к вама. И одвезе се из Ефеса; (а Акила и Прискила осташе у Ефесу).
*Мат. 26,39.

22. И дошавши у Ћесарију, изиђе и поздрави се с Црквом, и сиђе у Антиохију.

23. И проведавши неколико времена изиђе и пројђе редом галатијску земљу и Фригију утврђујући све ученике.

24. А дође у Ефес један Јеврејин, по имену Аполос, родом из Александрије, човјек рјечит и силан у књигама.

25. Овај бијеше упућен на пут Господњи, и горећи духом, говораше и учаше право о *Господу, а знадијаше само †крштење Јованово. *Рим. 12,11. †Дјела 19,3.

26. И овај поче слободно проповиједати по ˬзборницама. А кад га чуше Акила и Прискила, примише га и још му боље показаше пут Господњи. ˬсинагогама

27. А кад он шћаше да пријеђе у Ахају, послаше браћа напријед и писаше ученицима да га приме. И он дошавши онамо поможе много онима који вјероваху благодаћу;

28. Јер здраво надвлађиваше *Јевреје једнако пред народом доказујући из †Писма да је Исус ‡Христос.
*Дјела 9,22. †1.Кор. 15,3. ‡Лука 24,26.

Павле у Ефесу. Буна златара Димитрија.

19. Догоди се пак, кад бијеше Аполос у Коринту, да Павле пролажаше горње земље, и дође у Ефес, и нашавши неке ученике,

2. Рече им: Јесте ли примили Духа Светога кад сте вјеровали? А они му рекоше: Нијесмо ни чули да има Дух Свети.

3. А он им рече: На што се, дакле, крстисте? А они рекоше: На крштење Јованово.

4. А Павле рече: *Јован крсти крштењем покајања, говорећи народу да вјерују Онога који ће за њим доћи, то јест, Христа Исуса. *Мат. 3,11.

5. А кад то чуше, крстише се у име Господа Исуса.

6. А кад Павле метну руке на њих, сиђе Дух Свети на њих, и говораху језике и прорицаху.

7. А бијаше људи свега око дванаест.

8. И ушавши у ˬзборницу говораше слободно три мјесеца учећи и увјеравајући за царство Божије. ˬсинагогу

9. И *кад неки бијаху отврднули и свађаху се хулећи на пут Господњи пред народом, отступи од њих и одлучи ученике, и сваки дан разговараше у школи некога Тирана. *2.Тим. 1,15.

10. И ово је бивало двије године, тако да сви који живљаху у Азији, и Јевреји и Грци, чуше ријеч Господа Исуса.

11. И Бог чињаше не мала *чудеса рукама Павловијем, *Рим. 15,19.

12. Тако да су и појасеве и убрушчиће знојаве од тијела његова носили на болеснике, и они се исцјељиваху од болести, и духови зли излажаху из њих.

13. И почеше неки од Јевреја, који се скитаху и ˬзаклињаху *ђаволе, спомињати над онима у којима бијаху зли духови име Господа Исуса говорећи: Заклињемо вас Исусом кога Павле проповиједа.
ˬмагијски поступак истеривања демона *Мат. 12,27.

14. А бијаху некијех седам синова Скеве Јеврејина, поглавара свештеничкога, који ово чињаху.

15. А дух зли одговарајући рече: *Исуса познајем, и Павла знам; али ви ко сте? *Мат. 8,29.

16. И скочивши на њих човјек у коме бијеше зли дух надвлада их, и притиште их пода се тако да голи и израњени утекоше из оне куће.

17. И ово дознадоше сви који живљаху у Ефесу, и Јевреји и Грци; и уђе страх у све њих, и величаше се име Господа Исуса.

18. И многи од онијех што вјероваху, долажаху те се исповиједаху и казиваху шта су учинили.

19. А многи од онијех који чараху, сабравши књиге своје спаљиваху их пред свима; и прорачунаше и нађоше да су вриједеле педесет хиљада ˬгроша. ˬдрахми

20. Тако силно растијаше и надвлађиваше *ријеч †Господња. *Иса. 55,11. †2.Сол. 3,1.

21. И кад се ово заврши, намисли *Павле да прође преко Македоније и Ахаје, и

да иде у †Јерусалим, и рече: Пошто будем тамо, ваља ми и Рим видјети.

*Дјела 20,16. †Дјела 20,22.

22. И посла у Македонију двојицу од онијех који га служаху, Тимотија и Ераста; а он оста неко вријеме у Азији.

23. А у оно вријеме подиже се не мала буна пута ради Господњега,

24. Јер некакав златар, по имену Димитрије, који грађаше Дијани сребрне црквице и даваше мајсторима не мали посао,

25. Он скупи ове и другијех оваковијех ствари мајсторе, и рече: Људи, ви знате да од овога посла ми имамо добитак за своје живљење;

26. И видите и чујете да не само у Ефесу него готово по свој Азији, овај Павле одврати народ многи, говорећи: То нијесу богови што се рукама човјечијим граде.

27. И не само што ће ова несрећа доћи на наш занат да не пролази, него се неће марити ни за цркву велике богиње ˇДијане, и пропашће величанство оне коју сва Азија и васиони свијет поштује. ˇАртемиде

28. А кад они ово чуше, напунише се гњева, и викаху говорећи: Велика је ˇДијана Ефеска! ˇАртемида

29. И сав се град напуни буне: И наваливши једнодушно на ˇзбориште ухватише Гаја и Аристарха из *Македоније, другове Павлове. ˇпозориште *Дјела 20,1.

30. А кад Павле шћаше да иде међу народ, не дадоше му ученици.

31. А неки и од азијскијех поглавара који му бијаху пријатељи, послаше к њему свјетујући га да не излази на збориште.

32. Једни пак викаху једно, а други друго; јер бијаше сабор смућен, и највише их не знадијаху зашто су се скупили.

33. А једни од народа извукоше Александра, кад га Јевреји изведоше. А *Александар махнувши руком шћаше да одговори народу. *1.Тим. 1,20.

34. А кад га познаше да је Јеврејин, повикаше сви у глас, и викаху око два сахата: Велика је ˇДијана Ефеска. ˇАртемида

35. А писар утишавши народ рече: Људи Ефесци! Ко је тај човјек који не зна да град Ефес слави велику богињу ˇДијану и њезин кип небески? ˇАртемиду

36. Кад, дакле, то не може нико одрећи, ваља ви да будете мирни, и ништа нагло да не чините;

37. Јер доведосте ове људе који нити су цркву Дијанину покрали, нити хуле на вашу богињу.

38. А Димитрије и мајстори који су с њим ако имају какву тужбу, имају судови, и имају намјесници, нека туже један другога.

39. Ако ли што друго иштете, нека се извиди на правој скупштини.

40. Јер се бојимо да не будемо тужени за данашњу буну; а ниједнога узрока нема којијем бисмо се могли оправдати за ову буну. И ово рекавши распусти народ који се бјеше сабрао.

Павле путује у Македонију и Грчку, а затим опет у Малу Азију. Враћа у живот Евтиха. Павлов растанак са старјешинама Цркве у Ефесу.

20. А пошто се утиша буна, дозва Павле ученике, и утјешивши их опрости се с њима, и изиђе да иде у *Македонију. *1.Кор. 16,5.

2. И прошавши оне земље, и свјетовавши их многијем ријечима, дође у Грчку.

3. Поживљевши пак онамо три мјесеца стадоше му Јевреји радити о глави кад шћаше да се одвезе у Сирију, и намисли да се врати преко Македоније.

4. И пође с њим до Азије Сосипатар Пиров из Верије, и Аристарх и Секунд из Солуна, и Гај из Дерве и Тимотије, и Тихик и Трофим из Азије.

5. Ови отишавши напријед чекаху нас у Троади.

6. А ми се одвезосмо послије дана ˇпријеснијех хљебова из Филибе, и дођосмо к њима у Троаду за пет дана, и ондје остасмо седам дана. ˇбесквасних

7. А у први дан недјеље, кад се сабраше ученици да ломе хљеб, говораше им Павле, јер шћаше сјутрадан да пође, и протеже бесједу до поноћи.

8. И бијаху многе свијеће горе у соби гдје се бијасмо сабрали.

9. А сјеђаше на прозору једно момче, по имену Евтих, надвладано од тврдога сна, и кад Павле говораше много, наже се у сну и паде доље с трећега ⌐пода, и дигоше га мртва. →спрата

10. А Павле сишавши паде на њ, и загрливши га рече: Не узнемиравајте се, јер је *живот његов у њему. *1.О цар. 17,21.

11. Онда изиђе горе, и преломивши хљеб окуси, и довољно говори до саме зоре, и тако отиде.

12. А момче доведоше живо, и утјешише се не мало.

13. А ми дошавши у лађу, одвезосмо се у Ас, и оданде шћасмо да узмемо Павла; јер тако бијеше заповједио, хотећи сам да иде пјешице.

14. А кад се саста с нама у Асу, узесмо га, и дођосмо у Митилину.

15. И оданде одвезавши се дођосмо сјутрадан према Хију; а други дан одвезосмо се у Сам, и ноћисмо у Тригилију; и сјутрадан дођосмо у Милит.

16. Јер *Павле намисли да прођемо мимо Ефеса да се не би задржао у Азији; јер хићаше, ако буде могуће, да буде о †Педесетници у Јерусалиму.

*Дјела 21,4. †1.Кор. 16,8.

17. Али из Милита посла у Ефес и дозва *старјешине црквене. *1.Тим. 4,14.

18. И кад дођоше к њему, рече им: Ви знате од првога дана кад дођох у Азију како с вама једнако бих

19. Служећи Господу са сваком понизности и многијем сузама и ⌐напастима које ми се догодише од Јевреја који ми рађаху о глави; →кушањима

20. Како ништа корисно не изоставих да вам не кажем и да вас научим пред народом и по кућама,

21. Свједочећи и *Јеврејима и Грцима покајање пред Богом и вјеру у Господа нашега †Исуса Христа. *Дјела 18,5. †Дјела 2,38.

22. И сад ево ја свезан Духом идем у *Јерусалим не знајући шта ће ми се у њему догодити; *Дјела 19,21.

23. Осим да Дух Свети по свијем градовима свједочи, говорећи да ме окови и невоље чекају.

24. Али се ни за што не бринем, нити марим за свој живот, него да свршим ⌐течење своје с радошћу и *службу коју примих од Господа Исуса: да посвједочим Јеванђеље благодати Божије. →трку *Дјела 1,17.

25. И ево сад знам да више нећете видјети мојега лица, ви сви међу којима пролазих проповиједајући царство Божије.

26. Зато вам свједочим у данашњи дан да сам ја чист од крви свију;

27. Јер не изоставих да покажем вољу Божију.

28. Пазите, дакле, на себе и на све *стадо у коме вас Дух Свети † постави старешинама да пасете Цркву ‡Господа и Бога коју стече крвљу својом;

*1.Петр. 5,2. †1.Кор. 12,28. ‡Дјела 13,2.

29. Јер ја ово знам да ће по одласку моме ући међу вас ⌐тешки вуци који неће штедјети стада; →грабљиви; љути

30. И између вас самијех постаће људи који ће говорити изврнуту науку да одвраћају ученике за собом.

31. Зато гледајте и опомињите се да три године, дан и ноћ, не престајах учећи са сузама свакога од вас.

32. И сад вас, браћо, предајем Богу и ријечи благодати Његове, која може назидати и дати вам насљедство међу свима освећенима.

33. Сребра, или злата, или руха ни у једнога не заисках.

34. Сами знате да потреби мојој и онијех који су са мном били послужише ове руке моје.

35. Све вам показах да се тако ваља трудити и помагати немоћнима, и опомињати се ријечи *Господа Исуса коју Он рече: Много је блаженије давати неголи узимати. *Приче 19,17.

36. И ово рекавши клече на кољена своја са свима њима и помоли се Богу.

37. А свију стаде велики плач и загрливши Павла цјеливаху га,

СВЈЕТОСТ

38. Жалосни највише за ријеч коју рече да више неће видјети лица његова; и отпратише га у лађу.

Павле из Милета путује у Јерусалим. У Храму ухваћен и одведен у римски окô.

21. И кад би те се одвезосмо отргнувши се од њих, идући право дођосмо у ˅Ко, и други дан у Род и оданде у Патару. →Кос

2. И нашавши лађу која полази у Финикију, уђосмо и одвезосмо се.

3. А кад нам се указа Кипар, остависмо га налијево, и пловљасмо у Сирију, и стадосмо у Тиру; јер ондје ваљаше да се истовари лађа.

4. И нашавши ученике остасмо ондје седам дана; они Павлу ˅говораху Духом да не иде горе у Јерусалим. →подстакнути

5. А кад би те ми дане навршисмо, изишавши иђасмо, и праћаху нас сви са женама и дјецом до иза града, и клекнувши на ˅бријегу помолисмо се Богу. →обали

6. И опростивши се један с другијем уђосмо у лађу; а они се вратише својијем кућама.

7. А ми почевши пловљење од Тира, дођосмо у Птолемаиду; и поздравивши се с браћом остасмо код њих један дан.

8. А сјутрадан пошавши Павле и који бијасмо с њим дођосмо у Ћесарију; и ушавши у кућу *Филипа јеванђелиста, који бијеше један од седам ђакона, остасмо код њега. *Дјела 8,40.

9. И овај имаше четири кћери дјевојке које прорицаху.

10. Стојећи ми пак ондје много дана, дође одозго из Јудеје један пророк, по имену Агав;

11. И дошавши к нама узе појас Павлов и свезавши своје руке и ноге рече: Тако вели Дух Свети: Човјека којега је овај појас, овако ће га свезати у Јерусалиму Јевреји, и предаће га у руке незнабожаца.

12. И кад чусмо ово, молисмо и ми и ондашњи да не иде горе у Јерусалим.

13. А Павле одговори и рече: Шта чините те плачете и цијепате ми срце? Јер ја не само свезан бити хоћу, него и умријети у Јерусалиму готов сам за име *Господа †Исуса. *Дјела 20,24. †2.Кор. 4,10.

14. А кад га не могасмо одвратити, умукосмо рекавши: Воља Божија нека буде.

15. А послије овијех дана спремивши се изиђосмо у Јерусалим.

16. А дођоше с нама и неки ученици из Ћесарије водећи са собом некога Мнасона из Кипра, старога ученика, у којега бисмо ми стајали.

17. И кад дођосмо у *Јерусалим, примише нас браћа љубазно. *Дјела 15,4.

18. А сјутрадан отиде Павле с нама к *Јакову, и дођоше све старјешине. *Дјела 15,13; Дјела 12,17.

19. И поздравивши се с њима казиваше све редом шта учини Бог међу незнабошцима његовом службом.

20. А они чувши хваљаху Бога и рекоше му: Видиш ли, брате, колико је хиљада Јевреја који вјероваше, и сви теже на стари Закон.

21. А дознали су за тебе да учиш отпадању од закона Мојсијева све Јевреје који живе међу незнабошцима, казујући да им не треба обрезивати дјеце своје, нити држати обичаја отачкијех.

22. Шта ћемо, дакле, сад? Народ ће се сабрати јамачно; јер ће чути да си дошао.

23. Ово, дакле, учини што ти речемо: У нас имају четири човјека који су се завјетовали Богу;

24. Ове узми и очисти се с њима, и потроши на њих нека остригу главе своје, и сви ће дознати да оно што су чули за тебе ништа није, него да и сам држиш *Закон и живиш по њему. *4.Мој. 6,13.

25. А за незнабошце који вјероваше ми посласмо пресудивши да они тако ништа не држе осим да се чувају од прилога идолскијех, и од крви, и од удављенога, и од блуда.

26. Тада Павле узе оне људе, и сјутрадан очистивши се с њима, уђе у *цркву, и по-

каза како извршује дане очишћења, докле се не принесе жртва за свакога од њих.

*Дјела 24,18.

27. А кад шћаше да се наврши седам дана, видјевши га у *цркви они †Јевреји што бијаху из Азије, побунише сав народ, и метнуше руке на њ *Дјела 24,18. †1.Сол. 2,14.

28. Вичући: Помагајте, људи Израиљци, ово је *човјек који против народа и закона и против овога мјеста учи све свуда; па још и Грке уведе у †цркву и опогани свето мјесто ово. *Дјела 6,13. †Дјела 24,6.

29. Јер бијаху видјели с њим у граду *Трофима из Ефеса, за којега мишљаху да га је увео Павле у цркву. *2.Тим. 4,20.

30. И сав се град подиже, и навали народ са свију страна, и ухвативши Павла вуцијаху га напоље из цркве; и одмах се затворише врата.

31. А кад шћаху да га убију, дође глас горе к *војводи од чете да се побуни сав Јерусалим. *Дјела 24,22.

32. А он одмах узевши војнике и капетане дотрча на њих. А они видјевши ➔војводу и војнике престаше тући *Павла.

➔заповједника *Дјела 22,25.

33. А војвода приступивши узе га, и заповједи да га метну у двоје вериге, и питаше ко је и шта је учинио.

34. А један викаше једно, а други друго по народу. А кад не може од буне ништа да разумије управо, заповједи да га одведу у око.

35. А кад би на степеницама, мораше га војници носити због силе народа.

36. Јер за њим приста мноштво народа који викаху: Погуби га.

37. А кад шћаше Павле да уђе у око, рече војводи: Је ли ми слободно говорити што теби? А он рече: Зар умијеш грчки?

38. Нијеси ли ти Мисирац који прије овијех дана подбуни и изведе у пустињу четири хиљаде хајдука?

39. А Павле рече: Ја сам човјек *Јеврејин из Тарса, грађанин познатога града у Киликији, него те молим допусти ми да говорим народу. *Фил. 3,5.

40. А кад му допусти, стаде Павле на степеницама и махну руком на народ; и кад поста велика тишина проговори јеврејским језиком говорећи:

Павле описује Јеврејима своје обраћење Христу.

22. Људи, *браћо и оцеви, чујте сад мој одговор вама.

*Дјела 7,2.

2. А кад чуше да им јеврејскијем језиком проговори, још већа тишина поста. И рече:

3. Ја сам човјек Јеврејин, који сам рођен у Тарсу Киликијскоме, и одгајен у овоме граду код ногу Гамалиловијех, научен управо отачком закону, и бијах ревнитељ Божиј као што сте ви сви данас.

4. Ја овај Пут гоних до саме смрти, вежући и предајући у тамницу и људе и жене,

5. Као што ми свједочи и поглавар свештенички и све старјешине; од којијех и посланице примих на браћу која живе у Дамаску; и иђах да доведем оне што бијаху онамо свезане у Јерусалим да се ➔муче. ➔казне

6. А кад иђах и приближих се Дамаску, догоди ми се око подне да ме уједанпут обасја велика свјетлост с неба.

7. И падох на земљу, и чух глас, који ми говори: Савле, Савле, зашто ме гониш?

8. А ја одговорих: Ко си ти, Господе? А Он ми рече: Ја сам Исус Назарећанин, којега ти гониш.

9. А који бијаху са мном видјеше свјетлост и уплашише се; али не чуше гласа који ми говораше.

10. А ја рекох: Шта ћу чинити, Господе? А Господ ми рече: Устани и иди у Дамаск, и тамо ће ти се казати за све што ти је одређено да чиниш.

11. И кад обневидјех од силне свјетлости оне, вођаху ме за руку они који бијаху са мном, и дођох у *Дамаск. *Дјела 9,8.

12. А неки *Ананија †човјек побожан по закону, посвједочен од свију Јевреја који живе у Дамаску, *Дјела 9,10. †Дјела 10,22.

13. Дошавши к мени стаде и рече ми: Савле брате, прогледај. И ја у тај час погледах на њ.

14. А он ми рече: Бог отаца нашијех изабра те да познаш вољу Његову, и да видиш Праведника, и да чујеш глас из уста Његовијех:

15. Да Му будеш свједок пред свијем људима за ово што си видио и чуо.

16. И сад шта оклијеваш? Устани и крсти се, и опери се од гријеха својијех, призвавши име Господа *Исуса. *Дјела 2,38.

17. А догоди се, кад се вратих у *Јерусалим и мољах се у цркви Богу, да доживјех ˇзанос, *Дјела 9,26. ˇусхићење

18. И видјех Га гдје ми говори: Похити те изиђи из Јерусалима, јер неће примити свједочанства твојега за Мене.

19. И ја рекох: Господе, сами знају да сам ја метао у *тамнице и био по зборницама оне које Те вјерују. *Дјела 8,3.

20. И кад се проливаше крв Стефана свједока Твојега, и ја стајах и пристајах на *смрт његову, и чувах хаљине онијех који га убијаху. *Дјела 8,1.

21. И рече ми: Иди; јер ћу Ја далеко да те пошаљем у незнабошце.

22. А они га слушаху до ове ријечи, па подигоше глас свој говорећи: Узми са земље таквога; јер не треба да живи.

23. А кад они викаху и збациваху хаљине и бацаху прах у небо,

24. Заповједи војвода да га одведу у око, и рече да га бојем испитају да дозна за какву кривицу тако викаху на њ.

25. И кад га притегоше ˇузицама, рече *Павле капетану, који стајаше ондје: Зар ви можете тући човјека Римљанина, и још без суда? ˇременима *Дјела 16,37.

26. А кад чу капетан, приступи к војводи, и каза говорећи: Гледај шта ћеш чинити; јер је овај човјек Римљанин.

27. А војвода приступивши рече му: Кажи ми јеси ли ти Римљанин? А он рече: Да.

28. А војвода одговори: Ја сам за велику цијену име овога грађанства добио. А Павле рече: А ја сам се и родио с њиме.

29. Онда отступише одмах од њега они што шћадијаху да га испитују; а војвода се уплаши кад разумје да је Римљанин и што га бијеше свезао.

30. А сјутрадан, желећи дознати истину зашто га туже Јевреји, пусти га из окова, и заповједи да дођу главари свештенички и сав Сабор њихов; и сведавши Павла постави га пред њима.

Павле пред Синедрионом.
Фарисеји и садукеји препиру се због њега. Говори му Господ. Павла одводе у Ћесарију и тако се не остварује завјера против њега.

23. А Павле погледавши на ˇСкупштину рече: Људи браћо, ја са свом добром савјести живљех пред Богом до самога овог дана. ˇСинедрион

2. А поглавар свештенички Ананија заповједи онима што стајаху код њега да га бију по устима.

3. Тада му рече Павле: Тебе ће Бог бити, зиде окречени! И ти сједиш те ми судиш по закону, а преступајући закон заповиједаш да ме туку.

4. А они што стајаху наоколо рекоше: Зар псујеш Божијег поглавара свештеничкога?

5. А Павле рече: Не знадох, браћо, да је поглавар свештенички, јер стоји написано: *Старјешини народа својега да не говориш ружно. *2.Мој. 22,28.

6. А знајући Павле да је један дио садукеја а други фарисеја повика на Скупштини: Људи браћо, ја сам фарисеј и син фарисејев: За над и за васкрсеније из мртвијех доведен сам на суд.

7. А кад он ово рече, постаде распра међу садукејима и фарисејима, и раздијели се народ.

8. Јер садукеји говоре да нема васкрсенија, ни анђела ни духа; а фарисеји признају обоје.

9. И постаде велика вика, и уставши књижевници од стране фарисејске препираху се међу собом говорећи: Никакво зло не налазимо на овоме човјеку; ако ли му говори дух или анђео, да се не супротимо Богу.

10. А кад поста распра велика, побојавши се војвода да Павла не раскину, заповједи да сиђу војници и да га отму између њих, и да га одведу у око.

11. А ону ноћ стаде *Господ пред њега и рече: Не бој се, Павле, јер као што си свје-

дочио за мене у Јерусалиму, тако ти ваља и у Риму свједочити. *Дјела 18,9.

12. А кад би дан, учинише неки од Јевреја вијећу и заклеше се говорећи да неће ни јести ни пити, докле не убију Павла.

13. А бјеше их више од четрдесет који ову заклетву учинише.

14. Ови приступивши главарима свештеничкијем и старјешинама, рекоше: Клетвом заклесмо се да нећемо ништа окусити, док не убијемо Павла;

15. Сад, дакле, ви са ˅Сабором кажите војводи да га сјутра сведе к вама, као да бисте хтјели дознати боље за њега; а ми смо готови да га убијемо прије него се он приближи. ˃Синедрионом

16. А син сестре Павлове чувши за ову засједу дође и уђе у око и каза Павлу.

17. А Павле дозвавши једнога од капетана рече: Ово момче одведи к *војводи, јер има нешто да му каже. *Дјела 22,26.

18. А он га узе и доведе к војводи, и рече: Сужањ Павле дозва ме и замоли да ово момче доведем к теби које има нешто да ти говори.

19. А војвода узевши га за руку, и отишавши насамо, питаше га: Шта је што имаш да ми кажеш?

20. А оно рече: *Јевреји договорише се да те замоле да сјутра сведеш Павла к њима на ˅Скупштину, као да би хтјели боље испитати за њега; *Дјела 20,3. ˃Синедрион

21. Али ти их немој послушати, јер га чекају од њих више од четрдесет људи који су се заклели да неће ни јести ни пити, докле га не убију; и сад су готови, и чекају твоје обећање.

22. А војвода онда отпусти момче заповједивши му: Ником не казуј да си ми ово јавио.

23. И дозвавши двојицу од капетана рече: Приправите ми двјеста војника да иду до Ћесарије, и седамдесет коњика и двјеста стријелаца, по трећему сахату ноћи.

24. И нека доведу коње да посаде *Павла, и да га прате до Филикса судије. *Дјела 24,1.

25. И написа посланицу у којој овако говораше:

26. Од Клаудија *Лисија честитоме Филиксу поздравље. *Дјела 24,22.

27. Човјека овога ухватише Јевреји и шћаху да га убију; ја пак дођох с војницима и отех га дознавши да је Римљанин.

28. И желећи дознати узрок за који га криве сведох га на њихову Скупштину.

29. Тада нађох да га криве за питања закона њихова, а да нема никакве кривице која заслужује *смрт или окове. *Дјела 26,31.

30. И дознавши ја ˅уговор јеврејски о глави овога човјека, одмах га послах к теби заповједивши и супарницима његовијем да пред тобом кажу шта имају на њ. Здрав буди! ˃заверу

31. А војници онда, као што им се заповједи, узеше Павла и одведоше га ноћу у Антипатриду.

32. А сјутрадан оставивши коњике да иду с њим, вратише се у ˅око. ˃логор

33. А они дошавши у *Ћесарију, предаше посланицу судији и изведоше Павла преда њ. *Дјела 8,40.

34. А судија прочитавши посланицу запита одакле је; и дознавши да је из *Киликије, *Дјела 6,9.

35. Рече: Испитаћу те кад супарници твоји дођу. И заповједи да га чувају у двору Иродовом.

Павле пред судијом Филиксом.

24. А послије пет дана сиђе *поглавар свештенички Ананија са старјешинама и с ˅ретором некијем Тертулом, који изиђоше пред судију против Павла. *Дјела 23,2. ˃заступником

2. А кад њега дозваше, поче Тертул тужити га говорећи: Што живимо под тобом у великом миру, и правице које се овоме народу чине твојијем промишљањем,

3. У сваком догађају и свуда, честити Филиксе, примамо са сваком захвалношћу.

4. Али да ти много не досађујем, молим те да нас укратко послушаш са својом кротошћу.

5. Јер нађосмо овога човјека да је куга, и подиже буну против свију Јевреја по васионом свијету, и да је коловођа јереси назаретској;

6. Који се усуди и цркву поганити; кога ми и ухватисмо, и шћасмо да му судимо по закону својему.

7. Али дође Лисије војвода, и оте га из нашијех руку на велику силу, и посла к теби,

8. Заповједивши и нама, који га тужимо, да идемо к теби; а од њега можеш сам испитавши дознати за све ово за што га ми тужимо.

9. А и Јевреји се сложише говорећи да је ово тако.

10. А Павле одговори кад му судија даде знак да говори: Знајући од много година да си ти праведни судија овоме народу, слободно одговарам за себе:

11. Ти можеш дознати да нема више од дванаест дана како ја изиђох у Јерусалим да се помолим Богу,

12. И нити ме у *цркви нађоше да коме говорим, или буну да чиним у народу, ни по зборницама, ни у граду, *Дјела 24,18.

13. Нити они могу посвједочити шта теби сад на мене говоре.

14. Ово ти пак признајем да у ˅Путу, који ови називају јерес, тако служим Богу отачкоме, вјерујући све што је написано у Закону и у Пророцима, ˃Учењу

15. И имајући надање на Бога да ће бити *васкрсеније мртвима, и праведницима и грјешницима, које и сами ови чекају. *Мат. 22,31.

16. А за ово се и ја трудим да имам чисту савјест свагда и пред Богом и пред људима.

17. И послије много година дођох и донесох милостињу народу своме и приносе.

18. У томе ме нађоше очишћена у *цркви, ни с народом, ни с виком. *Дјела 21,26.

19. А имају и Јевреји неки из Азије, којима је требало да дођу преда те, и да се туже ако имају што на ме.

20. Или ови сами нека кажу, ако су нашли на мени какву кривицу, кад сам стајао на ˅Скупштини, ˃Синедриону

21. Осим једнога овога гласа којијем повиках стојећи међу њима: За *васкрсеније мртвијех доведосте ме данас на суд. *Дјела 23,6.

22. А кад Филикс чу ово, одгоди им знајући врло добро за овај Пут и рече: Кад дође Лисије војвода, извидјећу вашу ствар.

23. А капетану заповједи да се чува *Павле, и да му се олакша, и ниједноме од његовијех да се не забрањује послуживати га или долазити к њему. *Дјела 25,4.

24. А послије неколико дана дође Филикс са Друсилом женом својом, која бјеше Јеврејка, и дозва Павла да чује од њега вјеру у Христа Исуса.

25. А кад Павле говораше о правди и о чистоти и о суду који ће бити, уплаши се Филикс и одговори: Иди засад; а кад узимам кад, дозваћу те.

26. А уз то се и надаше да ће му Павле дати новаца да би га пустио; зато га и често дозиваше и разговараше се с њим.

27. А кад се навршише двије године, измијени Филикса Поркије * Фист. А †Филикс, хотећи Јеврејима учинити на вољу, остави Павла у сужањству.

*Дјела 25,9. †Дјела 25,14.

Павле пред судијом Фистом позива се на ћесара. Представљен цару Агрипи.

25. А Фист онда примивши власт послије три дана изиђе из Ћесарије у Јерусалим.

2. *Онда главари свештенички и старјешине јеврејске тужише му се на Павла, и мољаху га, *Дјела 24,1.

3. Иштући милости против њега, да га пошље у Јерусалим; и ˅нарећиваху засједу да га убију на путу. ˃припремаху

4. А Фист одговори да се Павле чува у Ћесарији, а и он ће сам скоро онамо да иде:

5. Који, дакле, могу од вас, рече, нека иду са мном, и ако има каква кривица на том човјеку нека га туже.

6. А пошто би у њих не више од десет дана, сиђе у Ћесарију, и сјутрадан сједавши на судијску столицу заповједи да доведу Павла.

7. А кад га доведоше, стадоше унаоколо Јевреји који бијаху дошли из Јерусалима, и многе и тешке кривице изношаху на Павла, којијех не могаху посвједочити,

8. Кад се он ˇодговараше: Нити закону јеврејскоме, ни цркви, ни ћесару што сагријеших. ˇбрањаше

9. Али Фист, хотећи Јеврејима учинити на вољу, одговори Павлу и рече: Хоћеш да идеш горе у Јерусалим и ондје да ти судим за то?

10. А Павле рече: Ја стојим на суду ћесареву, овдје треба да ми се суди: Јеврејима ништа нијесам скривио, као што и ти најбоље знаш.

11. Ако ли сам скривио, или учинио што што заслужује *смрт, не марим умријети; ако ли пак ништа нема на мени шта ови на мене ˇпотворају, нико ме не може њима предати. Ћесару идем. *Дјела 26,31. ˇклевећу

12. Тада Фист, поговоривши са савјетницима, одговори: Ћесару рече да хоћеш, ћесару ћеш поћи.

13. А пошто прође неколико дана, Агрипа цар и Верникија сиђоше у Ћесарију да походе Фиста.

14. И будући да ондје много дана осташе, каза *Фист цару за Павла говорећи: Човјека једнога оставио је Филикс у тамници, *Дјела 24,27.

15. За којега, кад ја бијах у Јерусалиму, изиђоше преда ме главари свештенички и старјешине јеврејске молећи да га осудим.

16. Ја им одговорих да није обичај у Римљана да се прије преда какав човјек на смрт, док се оптужени не суочи с онима који га туже, и добије прилику да одговара за своју кривицу.

17. А кад се они овдје састаше, никаквога одлагања не учиних, и сјутрадан сједавши на судијску столицу заповједих да доведу човјека.

18. А око њега ставши супарници нијједне кривице које ја мишљах не изнесоше.

19. Него имаху против њега некаква питања о својему ˇсујевјерју, и о некаквом Исусу, који је умро па *Павле говораше да је жив. ˇо питањима вјере *Дјела 18,14.

20. А ја не знајући у овоме послу шта ћу чинити, рекох би ли хтио ићи у Јерусалим и онамо да му се суди за ово.

21. А кад Павле рече да га чувамо до суда Августова, заповједих да га чувају докле га пошљем к ћесару.

22. А *Агрипа рече Фисту: И ја бих рад чути тога човјека. А он рече: Сјутра ћеш га чути. *Дјела 26,1.

23. Сјутрадан пак, кад Агрипа и *Верникија дођоше с великијем поносом, и уђоше у судницу с војводама и са старјешинама онога града, и кад заповједи Фист, доведоше Павла. *Дјела 26,30.

24. И рече Фист: Агрипа царе, и сви који сте с нама! Видите овога за којега ми све мноштво Јевреја досађиваше и у Јерусалиму и овдје, вичући да не ваља да он више живи.

25. А ја дознавши да он ништа није учинио што заслужује *смрт, а и он сам рече да ће да иде к свијетломе ћесару, намислих да га пошљем. *Дјела 25,11.

26. За којега немам шта управо писати господару. Зато га и доведох пред вас, а особито преда те, Агрипа царе, да бих, пошто буде испитивање, имао шта писати.

27. Јер ми се чини лудо сужња послати, а кривице његове не јавити.

Павле се брани пред Фистом и царем Агрипом. Обојица увиђају да Павле није крив.

26. А Агрипа рече Павлу: Допушта ти се да говориш сам за се. Онда Павле пруживши руку одговараше:

2. За срећу своју држим, царе Агрипа, што се данас пред тобом ˇодговарам за све што me ˇˇпотворају Јевреји, ˇбраним ˇˇклевећу

3. А највише што знам да ти познајеш све јеврејске обичаје и препирања. Зато те молим да ме послушаш милостиво.

4. Моје, дакле, живљење од младости, које је испрва било међу народом мојијем у Јерусалиму, знају сви Јевреји.

5. Како ме знају испрва, ако хоће посвједочити, да по познатој ˇјереси наше вјере живљах фарисејски. ˇстранки

6. И сад стојим пред судом за надање обећања које Бог обрече оцевима нашијем,

7. Коме се свих дванаест кољена нашијех једнако дан и ноћ служећи надају да

ће доћи. За ово надање оптужен сам, царе Агрипа, од Јевреја.

8. Шта, зар ви мислите да се не може вјеровати да Бог мртве подиже?

9. Тако и ја мишљах да ми ваља многа зла чинити против имена Исуса Назарећанина,

10. Као што и учиних у Јерусалиму; и многе од светијех ја затварах у *тамнице, примивши власт од главара свештеничкијех; и кад их убијаху, пристајах на суд.

*Дјела 8,3.

11. И по свијем зборницама мучећи их често, нагоњах да хуле на Исуса; и одвише мрзећи на њих гоњах их тја и до туђијех градова.

12. За које идући у Дамаск с влашћу и заповијешћу од главара свештеничкијех,

13. У подне, царе, видјех на путу с неба свјетлост већу од сијања сунчанога, која обасја мене и оне што иђаху са мном.

14. А кад ми сви падосмо на земљу, чух глас гдје говори мени и казује јеврејскијем језиком: Савле, Савле, зашто ме гониш? Тешко ти је противу ˇбодила праћати се.

ˇостана одупирати се

15. А ја рекох: ко си ти, Господе? А Он рече: Ја сам Исус, којега ти гониш;

16. Него устани и стани на ноге своје; јер ти се за то јавих да те учиним слугом и свједоком овоме што си видио и што ћу ти показати,

17. Избављајући те од народа јеврејскога и од незнабожаца, којима ћу те послати,

18. Да им отвориш очи да се обрате од таме к видјелу и од области сотонине к Богу, да приме опроштење *гријеха и ˇдостојање међу освећенима вјером мојом.

*Лука 1,77. ˇнасљедство

19. Зато, царе Агрипа, не бих непокоран небеској ˇутвари;

ˇвиђењу

20. Него најприје онима који су у *Дамаску и у Јерусалиму, потом и по свој земљи јеврејској, и незнабошцима проповиједах да се покају, и да се обрате Богу чинећи дјела достојна покајања.

*Дјела 9,19.

21. Зато ме Јевреји ухватише у цркви и шћаху да ме раскину.

22. Али добивши помоћ Божију стојим до самога овог дана, и свједочим и малом и великом, не казујући ништа осим што пророци казаше да ће бити, и Мојсије:

23. Да ће *Христос пострадати, и да ће бити Први из васкрсенија мртвијех и проповиједати видјело народу јеврејскоме и незнабошцима.

*1.Кор. 15,20.

24. А кад он ово одговараше, рече Фист великијем гласом: Зар лудујеш, Павле? Многе те књиге изводе из памети.

25. А он рече: Не лудујем, честити Фисте, него ријечи истине и разума казујем.

26. Јер за ово зна цар, којему и говорим слободно; јер не вјерујем да му је што од овога непознато; јер ово није било у углу.

27. Вјерујеш ли, царе Агрипа, пророцима? Знам да вјерујеш.

28. А Агрипа рече Павлу: Још мало па ћеш ме наговорити да будем хришћанин.

29. А Павле рече: Молио бих Бога и за мало и за много да би не само ти него и сви који ме слушају данас били такви као и ја што сам, осим окова овијех.

30. И кад он ово рече, уста цар и судија и *Верникија, и који сјеђаху с њима,

*Дјела 25,23.

31. И отишавши разговараху се међу собом говорећи: Овај човјек није учинио ништа што заслужује *смрт или окове.

*Дјела 23,29.

32. А Агрипа рече *Фисту: Овај човјек могаше бити пуштен да не рече да хоће ћесару. (И тако судија намисли да га пошаље ћесару.)

*Дјела 25,1.

Павла као сужња спроводе у Рим.
Бродолом и спасење.
Долазак на Мелит.

27. И као што би одређено да идемо у Талијанску, предаше и Павла и друге неке сужње капетану, по имену Јулију, од ћесареве чете.

2. А кад уђосмо у лађу адрамитску да пловимо у азијска мјеста, отискосмо се; и с нама бијеше Аристарх Македонац из Солуна.

3. И други дан дођосмо у Сидон. И Јулије *држаше Павла лијепо, и допусти му

да одлази к својијем пријатељима и да га послужују. *Дјела 24,23; 28,16.

4. И оданде одвезавши се допловисмо у Кипар, јер вјетрови бијаху противни.

5. И препловивши пучину киликијску и памфилијску дођосмо у Миру Ликијску.

6. И ондје нашавши капетан лађу александријску која плови у Талијанску, метну нас у њу.

7. И пловивши много дана споро, и једва дошавши према Книду, јер нам вјетар не дадијаше, допловисмо под Крит код Салмоне.

8. И једва се возећи поред краја, дођосмо на једно мјесто које се зове Добра Пристаништа, код којега близу бјеше град Ласеја.

9. А пошто прође много времена, и већ пловљење не бијаше без страха, јер и пост већ бјеше прошао, свјетоваше Павле,

10. Говорећи им: Људи, видим да ће пловљење бити с муком и великом штетом не само товара и лађе него и живота нашијех.

11. Али капетан послуша већма кормилара и господара од лађе неголи Павлове ријечи.

12. А не будући пристаниште згодно за зимовник, свјетоваху многи да се одвезу оданде, не би ли како могли доћи до Финика, и ондје да зимују у пристаништу критском, које гледа к југу и к западу.

13. И кад дуну југ, мишљаху да им се воља испуни, и подигнувши једра пловљаху покрај Крита.

14. Али не задуго потом дуну насупрот њему буран вјетар који се зове ˃евроклидон. ˃сјевероисточни вјетар

15. А кад се лађа оте, и не могаше се вјетру противити, предадосмо је валовима и ношаху нас.

16. А кад прођосмо мимо једно острво које се зове Клауда, једва могосмо одржати чамац,

17. Који извукавши, свакојако помагаху, те га привезасмо одоздо за лађу; а бојећи се да не удари на пруд, спустисмо једра, и тако пловљасмо.

18. А кад нам веома досађиваше бура сјутрадан избациваху товаре.

19. И у трећи дан својим рукама избацисмо алат лађарски.

20. А кад се ни сунце ни звијезде за много дана не показаше, и бура не мала навалила, бијаше пропао сав над да ћемо се избавити.

21. И кад се задуго није јело, онда Павле ставши преда њих рече: Требаше, дакле, о људи, послушати мене, и не отискивати се од Крита, и не имати ове муке и штете.

22. И ево сад вас молим да будете добре воље, јер ниједна душа од вас неће пропасти осим лађе;

23. Јер у ову ноћ *стаде преда ме †анђео Бога којега сам ја и коме служим,

*Дјела 23,11. †Дјела 5,19.

24. Говорећи: Не бој се, *Павле, ваља ти доћи пред ћесара; и ево ти дарова Бог све који се ˃возе с тобом. *Дјела 19,21. ˃плове

25. Зато не бојте се, људи; јер вјерујем Богу да ће тако бити као што ми би речено.

26. Али ваља нам доћи на једно острво.

27. А кад би четрнаеста ноћ, и ми у поноћи пловљасмо по адријанској пучини, помислише лађари да се приближују некаквој земљи.

28. И измјеривши дубину нађоше ˃двадесет хвати; и прошавши мало опет измјерише, и нађоше ˃˃петнаест хвати.

˃37 м ˃˃27,75 м

29. Онда бојећи се да како не ударе на прудовита мјеста бацише са стражњега краја лађе четири лленгера, па се мољасмо Богу да сване.

30. А кад лађари гледаху да побјегну из лађе, и спустише чамац у море изговарајући се као да хоће с предњега краја да спусте ленгере,

31. Рече Павле капетану и војницима: Ако ови не остану у лађи, ви не можете живи остати.

32. Тада војници одрезаше ужа на чамцу и пустише га те паде.

33. А кад шћаше да сване, мољаше Павле све да једу, говорећи: Четрнаести је дан данас како чекате и не једући живите ништа не окусивши.

34. Зато вас молим да једете: јер је то за ваше здравље. А ниједноме од вас длака с главе неће отпасти.

35. И рекавши ово узе хљеб, и даде хвалу Богу пред свима, и преломивши стаде јести.

36. Онда се сви развеселивши и они једоше.

37. А у лађи бијаше нас *душа свега двјеста и седамдесет и шест. *Дјела 2,41.

38. И наситивши се јела, олакшаше *лађу избацивши пшеницу у море. *Јона 1,5.

39. А кад би дан не познаваху земље; него угледаше некакав залив с пијеском, на који се договорише, ако буде могуће, да извуку лађу.

40. И подигнувши ленгере вожаху се по мору, и одријешивши ужа на крмама, и раширивши мало једро према вјетру који духаше, вожасмо се крају.

41. А кад дођосмо као на један језик, гдје се море као раздјељује, насади се лађа; и предњи крај, који се насади, оста тврд да се не може помакнути, а крма се разбијаше од силе валова.

42. А војници се договорише да побију сужње, да који не исплива и не утече.

43. Али капетан желећи сачувати *Павла забрани њихов договор, и заповједи онима који знају пливати да искоче најприје, и да изиђу на земљу; *Дјела 23,10.

44. А остали једни на даскама а једни на чему од лађе. И тако изиђоше сви живи на земљу.

Пријатељски пријем на Мелиту (сада Малта). Павлово чудо, долазак у Рим и проповијед.

28. И кад изиђоше срећно из *лађе, тада разумјеше да се острво зове Мелит. *Дјела 27,39.

2. А мештани чињаху нам не малу љубав, јер наложише огањ и примише нас све због дажда који иђаше, и због зиме.

3. А Павле зграбивши гомилу грања наложи на огањ, и изишавши змија од врућине скочи му на руку.

4. И кад видјеше мештани змију гдје виси о руци његовој, говораху један другоме: Јамачно је овај човјек крвник, којега избављена од мора суд Божиј не остави да живи.

5. А он отресавши змију у огањ не би му ништа зло.

6. А они чекаху да он отече или уједанпут да падне мртав. А кад задуго чекаше, и видјеше да му ништа зло не би, промијенише се, и говораху да је он бог.

7. А наоколо око онога мјеста бијаху села поглавара од острва по имену Поплија, који нас прими и угости љубазно три дана.

8. А догоди се да отац Поплијев лежаше од грознице и од срдобоље, којему ушавши Павле помоли се Богу и метну руке своје на њ и исцијели га.

9. А кад то би, долажаху и други који бијаху болесни на острву ономе, и исцјељиваху се.

10. И поштоваху нас великијем частима; и кад пођосмо, спремише нам што је од потребе.

11. А послије три мјесеца одвезосмо се на лађи александријској, која је била презимила на острву, и бијаху на њој написани ˃Диоскури. ˃заштитници бродова

12. И допловивши у Сиракузу остасмо ондје три дана.

13. А оданде отпловивши дођосмо у Ригију; и послије једнога дана кад дуну југ, дођосмо други дан у Потиоле.

14. Ондје нађемо браћу, и они нас замоле те останемо код њих седам дана; и тако пођосмо у Рим.

15. И оданде чувши браћа за нас изиђоше нам на сусрет тја до Апијева ˃пазара и Три крчме. И кад их видје Павле, даде хвалу Богу, и ˃˃ослободи се.

˃трга ˃˃охрабри се

16. А кад дођосмо у Рим, (капетан предаде сужње војводи). Али се * Павлу допусти да живи гдје хоће с војником који га чуваше. *Дјела 24,23.

17. А послије три дана Павле сазва старјешине јеврејске. И кад се они скупише, говораше им: Људи браћо, ја ништа не учиних противно народу или обичајима отачкијем; и Јерусалимљани предаше ме као сужња у руке Римљанима,

18. Који извидјевши за мене шћаху да ме пусте, јер се не нађе на мени ниједна смртна кривица.

19. Али кад Јудејци говораху насупрот, натјера ме невоља да се иштем пред *ћесара, не као да бих свој народ имао што тужити. *Дјела 26,32.

20. Тога ради узрока замолих вас да се видимо и да се разговоримо; јер због нада Израиљева окован сам у ово гвожђе.

21. А они му рекоше: Ми нити примисмо писма за те из Јудеје; нити дође ко од браће да јави или да говори што зло за тебе.

22. Него молимо да чујемо од тебе шта мислиш; јер нам је познато за ову ˇјерес да јој се свуда насупрот говори. ˇучење

23. И одредивши му дан дођоше к њему у гостионицу многи; којима казиваше свједочећи о царству Божијем и увјеравајући их у Исуса из закона Мојсијева и из *пророка од јутра до самога мрака. *Лука 24,27.

24. И једни вјероваху ономе што говораше, а једни не вјероваху.

25. А будући несложни међу собом, одлажаху кад рече Павле једну ријеч: Добро каза Дух Свети преко пророка Исаије оцевима нашијем,

26. Говорећи: *Иди народу овоме и кажи: Ушима ћете чути и нећете разумјети; и очима ћете гледати и нећете видјети. *Иса. 6,9.

27. Јер одрвени *срце овога народа, и ушима тешко чују, и очима својијем зажмурише да како не виде очима, и ушима не чују, и срцем не разумију, и да се не обрате да их исцијелим. *Иса. 44,18.

28. Да вам је, дакле, на знање да се незнабошцима посла спасеније Божије, они ће и чути.

29. И кад он ово рече, отидоше Јевреји препирући се међу собом.

30. А Павле остаде пуне двије године о своме трошку, и дочекиваше све који му долажаху,

31. Проповиједајући царство Божије, и учећи о Господу нашему Исусу *Христу слободно, и нико му не брањаше. *Фил. 1,13.

РИМЉАНИМА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Благослов. Увод: Јеванђеље је сила Божија која спасава свакога који вјерује. У њему се јавља правда Божија из вјере у вјеру. Гњев је Божији на безбожницима.

1. Од *Павла, слуге †Исуса Христа, позванога апостола изабранога за Јеванђеље Божије, *2.Кор. 1,1. †Кол. 1,1.

2. Које Бог напријед обећа преко пророка својијех у Светијем писмима

3. О Сину своједему, који је по тијелу рођен од рода Давидова,

4. А посвједочен силно за Сина Божијега Духом Светим по васкрсенију из мртвијех, Исусу Христу Господу нашему,

5. Преко којега примисмо благодат и апостолство, да покоримо све незнабошце вјери у име Његово;

6. Међу којима сте и ви позвани Исусу Христу,

7. Свима који су у Риму, љубазнима Богу, и позванима светима: Благодат вам и мир од Бога Оца нашега и Господа Исуса Христа.

8. Прво, дакле, захваљујем Богу својему кроз Исуса Христа за све вас што се вјера ваша гласи по свему свијету.

9. Јер ми је свједок Бог, којему служим духом својијем у Јеванђељу Сина Његова, да вас се опомињем без престанка,

10. Молећи се свагда Богу у молитвама својијем да би ми кад Божија воља помогла да дођем к вама;

11. Јер желим видјети вас, да вам дам какав духовни дар за ваше утврђење,

12. То јест, да се с вама утјешим вјером ˇопштом, и вашом и мојом. ˇзаједничком

ПРИПАДНОСТ

13. Али вам нећу затајити, браћо, да сам много пута хтио да вам дођем, па бих задржан дослије, да и међу вама имам какав плод, као и међу осталијем незнабошцима.

14. Дужан сам и Грцима и ˅дивљацима, и мудрима и неразумнима. ˃варварима

15. Зато, од моје стране, готов сам и вама у Риму проповједити Јеванђеље.

16. Јер се не стидим Јеванђеља Христова; јер је *сила Божија на спасеније свакоме који вјерује, а најприје Јеврејину и Грку.

*1.Кор. 1,18.

17. Јер се у њему јавља *правда Божија из вјере у вјеру, као што је написано: †Праведник ће од вјере жив бити.

*Рим. 3,21. †Авак. 2,4.

18. Јер се открива *гњев Божиј с Неба на сваку безбожност и неправду људи који држе истину у неправди. *Рим. 2,5.

19. Јер што се може дознати за Бога познато је њима, јер им је Бог јавио;

20. Јер што се на Њему не може видјети, од постања свијета могло се познати и видјети на створењима, и Његова вјечна сила и божанство, да немају изговора.

21. Јер кад познаше Бога, не прославише га као Бога нити Му захвалише, него залудјеше у својијем мислима, и потамње неразумно срце њихово.

22. Кад се грађаху мудри, полудјеше,

23. И претворише славу вјечнога Бога у обличје смртнога *човјека и птица и четвороножнијех животиња и ˅гадова.

*5.Мој. 4,16. ˃гмизаваца

24. Зато их предаде Бог у жељама њиховијех *срца у нечистоту, да се ˅погане тјелеса њихова међу њима самима;

*Псал. 81,12. ˃бешчасте

25. Који претворише *истину Божију у лаж, и већма поштоваше и послужише твар него Творца, који је благословен вавијек. Амин. *1.Сол. 1,9.

26. Зато их предаде Бог у срамне ˅сласти; јер жене њихове претворише путно употребљавање у беспутно. ˃страсти

27. Тако и људи оставивши путно употребљавање женскога рода, распалише се жељом својом један на другога, и људи с људима чињаху срам, и плату која требаше за пријевару њихову примаху на себи.

28. И као што не мараху да познају Бога, зато их Бог предаде у покварен ум да чине што не ваља,

29. Да буду напуњени сваке неправде, блуда, злоће, лакомства, пакости; пуни зависти, убиства, свађе, лукавства, злоћудности;

30. Шаптачи, опадачи, богомрсци, силеџије, хвалише, поносити, измишљачи зала, непокорни родитељима,

31. Неразумни, невјере, нељубавни, непримирљиви, немилостиви.

32. А неки и правду Божију познавши, да који то чине заслужују смрт, не само то чине, него ˅пристају на то и онима који чине.

˃одобравају

Јевреји су исто тако грјешници као и незнабошци.

2. Зато се не можеш изговорити, о човјече који год судиш, јер којијем судом судиш другоме, себе осуђујеш; јер то чиниш судећи.

2. А знамо да је суд Божиј прав за оне који то чине.

3. Него помишљаш ли, о човјече који судиш онима који то чине, и сам чиниш то, да ћеш ти побјећи од суда Божијега?

4. Или не мариш за богатство Његове доброте и кротости и трпљења, *не знајући да те доброта Божија на покајање води?

*2.Пет. 3,15.

5. Него својом дрвености и непокајанијем срцем сабираш себи гњев за дан гњева у који ће се показати праведни суд Бога,

6. Који ће дати свакоме по дјелима његовијем:

7. Онима, дакле, који су трпљењем у дјелу добром тражили славу и част и нераспадљивост, живот вјечни;

8. А онима који се уз пркос супроте истини, а покоравају се неправди, немилост и гњев.

9. Невоља и туга на сваку душу човјека који чини зло, а најприје Јеврејина и Грка;

10. А слава и *част и мир свакоме који чини добро, а најприје Јеврејину и Грку;

*1.Петр. 1,7.

11. Јер *Бог не гледа ко је ко.

*Дјела 10,34; 1.Пет. 1,17.

12. Јер који без закона сагријешише, без закона ће и изгинути; и који у закону сагријешише, по закону ће се осудити,

13. Јер пред Богом нијесу праведни они који слушају закон, него ће се они оправдати који га творе;

14. Јер кад незнабошци немајући закона сами од себе чине што је по закону, они закона не имајући сами су себи закон;

15. Они доказују да је оно написано у срцима њиховијем што се чини по закону, будући да им савјест свједочи, и мисли међу собом туже се или правдају,

16. На дан кад Бог узасуди тајне људске по јеванђељу мојему преко Исуса Христа.

17. Гле, ти се зовеш Јеврејин, а ослањаш се на закон и хвалиш се Богом,

18. И познајеш вољу, и изабираш што је боље, јер си научен од закона;

19. И мислиш да си вођ слијепима, видјело онима који су у мраку,

20. ˇНаказатељ безумнима, учитељ дјеци, који имаш углед разума и истине у закону.

→васпитач

21. *Учећи, дакле, другога себе не учиш;

*Псал. 50,16.17.

22. Проповиједајући да се не краде, крадеш; говорећи: Не чини прељубе, чиниш прељубу; гадећи се на идоле, крадеш њихову светињу;

23. Који се хвалиш законом, а пријеступом закона срамотиш Бога.

24. Јер се на име Божије због вас хули у незнабошцима, *као што стоји написано.

*Иса. 52,5; Језек. 36,20.

25. Обрезање помаже ако *закон држиш; ако ли си преступник закона, обрезање је твоје необрезање постало.

*Гал. 5,3.

26. Ако, дакле, необрезање правду закона држи, зашто се не би његово необрезање за обрезање узело?

27. И онај који је од рода необрезан и извршује закон, осудиће тебе који си словима и обрезањем преступник закона.

28. Јер оно није Јеврејин који је споља Јеврејин, нити је оно *обрезање које је споља на тијелу;

*Гал. 6,15.

29. Него је оно Јеврејин који је изнутра, и *обрезање †срца духом а не словима, то је обрезање; коме је хвала не од људи него од Бога.

*Фил. 3,3. †1.Петр. 3,4.

Сви су људи без разлике гријешници,
а оправдање се вјером.

3. Шта је, дакле, бољи Јеврејин од другијех људи? Или шта помаже обрезање?

2. Много свакојако; прво што су им повјерене ријечи Божије.

3. А што неки не вјероваше, шта је за то? *Еда ће њихово невјерство вјеру Божију укинути?

*Рим. 9,6.

4. Боже сачувај! Него Бог нека буде истинит, а *човјек сваки лажа, као што стоји написано: Да се оправдаш у својијем ријечима, и да побиједиш кад ти стану судити.

*Псал. 62,9; 116,11.

5. Ако ли неправда наша Божију правду подиже, шта ћемо рећи? Еда ли је Бог неправедан кад се срди? По човјеку говорим:

6. Боже сачувај! Јер како би могао Бог судити свијету?

7. Јер ако истина Божија у мојој лажи већа постане на славу Његову, зашто још и ја као грјешник да будем осуђен?

8. Зашто, дакле, као што ˇвичу на нас, и као што кажу неки да ми говоримо, да чинимо зло да дође добро? Њима ће суд бити праведан.

→клевећу

9. Шта дакле? Јесмо ли бољи од њих? Нипошто! Јер горе доказасмо да су и Јевреји и Грци сви под гријехом,

10. Као што стоји написано: *Ниједнога нема праведна;

*Псал. 14,1-3; 53,1.

11. Ниједнога нема разумна, и ниједнога који тражи Бога;

12. Сви се уклонише и заједно неваљали посташе: Нема га који чини добро, нема ниједнога циглог.

13. Њихово је *грло гроб отворен, језицима својима варају, и јед је †аспидин под уснама њиховима.

*Псал. 5,9. †Псал. 140,3.

14. Њихова су уста пуна клетве и горчине.

15. Њихове су ноге брзе да прољевају крв.

16. На путевима је њиховима раскопавање и невоља;

17. И пута мирнога не познаше.

18. Нема страха Божијега пред очима њиховима.

19. А знамо да оно што закон говори, говори онима који су у закону, да се свака уста затисну, и сав свијет да буде крив Богу;

20. Јер се дјелима закона ниједно тијело неће оправдати пред Њим; јер кроз *закон долази познање гријеха. *Рим. 7,7.

21. А сад се без закона јави *Правда Божија, посвједочена од Закона и од Пророка; *Иса. 45,24.

22. А *правда Божија вјером Исуса Христа у све и на све који вјерују; јер нема разлике. *Рим. 4,5.

23. Јер сви сагријешише и изгубили су славу Божију,

24. И оправдаће се забадава *благодаћу Његовом, откупом Исуса Христа, *Еф. 2,8.

ПРАВДА

25. Којега ↘постави Бог ↘↘*очишћење вјером у крви Његовој да покаже своју правду опроштењем пређашњијех гријеха;

→поклони →→као жртву помирења *3.Мој. 16,15.16.

26. У подношењу Божијему, да покаже правду своју у садашње вријеме да је Он праведан и да правда онога који је од вјере Исусове.

27. Гдје је, дакле, хвала? Прође. Каквијем законом, је ли законом дјела? Не, него законом вјере.

28. Мислимо, дакле, да ће се *човјек оправдати вјером без дјела закона. *Гал. 2,16.

29. Или је само јеврејски Бог, а не и незнабожачки? Да, и незнабожачки.

30. Јер је *један Бог који ће оправдати обрезање из вјере и необрезање вјером. *Рим. 10,12.

31. Кваримо ли, дакле, закон вјером? Боже сачувај! него га још утврђујемо.

Оправдање вјером потврђује примјер Авраамов и свједочанство Давидово.

4. Шта ћемо, дакле, рећи за Авраама, праоца својега, да је по тијелу нашао?

2. Јер ако се Авраам дјелима оправда, има хвалу, али не у Бога.

3. Јер шта говори Писмо? *Вјерова Аврам Богу, и прими му се у правду. *1.Мој. 15,6.

4. А ономе који ради не броји се плата по милости него по дугу.

5. А ономе који не ради, а вјерује у Онога који правда безбожника, прима се вјера његова у правду.

6. Као што и Давид говори да је благо човјеку коме Бог прима правду без дјела закона:

АВРААМОВА ВЈЕРА

7. *Благо онима који се опростише безакоња, и којима се гријеси прикрише. *Псал. 32,1.

8. Благо човјеку коме Господ не прима гријеха.

9. Ово, дакле, блаженство или је у обрезању или у необрезању? Јер говоримо да се Аврааму прими вјера у правду.

10. Како му се, дакле, прими? Или кад је био у обрезању или необрезању? Не у обрезању него у необрезању.

11. И прими знак обрезања као печат *правде вјере коју имаше у необрезању, да би био отац свију који вјерују у необрезању; да се и њима прими у правду; *Гал. 3,6.

12. И да би био отац обрезања не само онима који су од обрезања, него и онима који ходе стопама вјере која бјеше у необрезању оца нашега Авраама.

13. Јер обећање *Аврааму или потомству његову да буде насљедник свијету не би законом него правдом вјере. *Јевр. 7,6.

14. Јер ако су насљедници они који су од закона, пропаде вјера, и поквари се обећање.

15. Јер закон гради гњев; јер гдје нема закона нема ни пријеступа.

16. Зато од вјере да буде по благодати да обећање тврдо остане свему потомству, не само које је од закона, него и које је од вјере Авраамове, који је отац свима нама,

17. Као што стоји написано: *Поставих те оцем многијем народима пред Богом коме вјерова, који оживљује мртве, и зове оно што није као оно што јест. *1.Мој. 17,5.

18. Он вјерова на над кад се није било ничему надати да ће он бити отац многијем народима, као што му бјеше речено: Тако ће бити *потомство твоје. *1.Мој. 15,5.

19. И не ослабивши вјером не погледа ни на своје већ уморено тијело, јер му бјеше негдје око сто година, ни на мртвост Сарине материце.

20. И за обећање Божије не посумња невјеровањем, него ојача у вјери, и даде славу Богу.

21. И знадијаше јамачно да што Он обећа кадар је и учинити.

22. Зато се и прими њему у правду.

23. Али није писано за њега једнога само да му се прими,

24. Него и за нас, којима ће се примити ако вјерујемо у Онога који *васкрсе Исуса Христа Господа нашега из мртвијех, *Дјела 13,30.

25. Који се предаде за *гријехе наше, и устаде за оправдање наше. *Јевр. 9,28.

Дивни родови оправдања вјером.
Гријех и смрт долазе на свијет преко Адама, оправдање и живот преко Исуса Христа.

ОПРАВДАЊЕ

5. Оправдавши се, дакле, вјером, имамо мир с Богом кроз Господа својега Исуса Христа,

2. Кроз којега и приступ нађосмо вјером у ову благодат у којој стојимо, и хвалимо се надањем славе Божије.

3. Не само пак то, *него се хвалимо и невољама, знајући да невоља трпљење гради; *Јак. 1,2.

4. А трпљење искуство, а искуство надање;

5. А надање неће се осрамотити, јер се љубав Божија изли у срца наша Духом Светијем који је дат нама.

6. Јер Христос још кад слаби бијасмо умрије у вријеме своје за безбожнике.

7. Јер једва ко умре за праведника; за доброга може бити да би се ко усудио умријети.

8. Али Бог показује своју љубав к нама што Христос још кад бијасмо грјешници умрије за нас.

9. Много ћемо, дакле, већма бити кроза Њ спасени од гњева кад смо се сад оправдали крвљу Његовом.

10. Јер кад смо се помирили с Богом смрћу Сина Његова, док смо још били непријатељи, много ћемо се већма спасти у животу Његову кад смо се помирили.

11. Не само пак то, него се хвалимо и Богом кроз Господа својега Исуса Христа, кроз којега сад примисмо помирење.

12. Зато као што кроз једнога *човјека дође на свијет гријех, и кроз гријех смрт, и тако смрт уђе у све људе, јер сви сагријешише. *Рим. 5,15.

13. Јер *гријех бјеше на свијету до закона; али се гријех не примаше кад не бјеше закона; *1.Јов. 3,4.

14. Него царова смрт од Адама тја до Мојсија и над онима који нијесу сагријешили преступивши као Адам, који је прилика Онога који шћадијаше доћи.

15. Али дар није тако као *гријех; јер кад кроз гријех једнога помријеше многи, много се већа благодат Божија и дар изли изобилно на многе благодаћу једнога Човјека Исуса Христа. *Јевр. 9,28.

16. И дар није као гријех једнога: Јер за гријех једнога би осуђење, а дар од многијех гријехова оправдање.

17. Јер кад за гријех једнога царова смрт кроз једнога, колико ће већма они који примају изобиље благодати и дар правде у животу цароват кроз Једнога Исуса Христа!

18. Зато, дакле, као што за гријех једнога дође осуђење на све људе, тако и правдом Једнога дође на све људе оправдање живота.

19. Јер као што непослушањем једнога човјека посташе многи грјешни, тако ће и послушањем Једнога бити многи праведни.

20. А *закон дође уз то да се умножи †гријех; јер гдје се умножи гријех ондје се још већма умножи благодат,

*Рим. 3,20. †Рим. 7,13; Јован 15,22.

21. Да као што царова *гријех за смрт, тако и благодат да царује правдом за живот вјечни, кроз †Исуса Христа Господа нашега.

*Рим. 7,13. †Рим. 8,2.

Посвећење и нова служба плод је оправдања вјером.

6. Шта ћемо дакле рећи? Хоћемо ли остати у гријеху да се *благодат умножи? Боже сачувај!

*Јуда 4.

2. Јер који умријесмо гријеху како ћемо још живљети у њему?

3. Или не знате да сви који се крстисмо у Исуса Христа, у смрт Његову крстисмо се?

4. Тако се с Њим погребосмо крштењем у смрт да као што уста Христос из мртвијех славом Очевом, тако и ми у новом животу да ходимо.

5. Јер кад смо једнаки с Њим једнаком смрћу, бићемо и васкрсенијем;

6. Знајући ово да се *стари наш човјек разапе с Њиме, да би се тијело грјешно покварило, да више не бисмо служили гријеху.

*Гал. 5,24.

7. Јер који умрије, опрости се од гријеха.

8. А ако умријесмо с Христом, вјерујемо да ћемо и живљети с Њим,

9. Знајући да Христос уста из мртвијех, већ више не умире; смрт више неће овладати Њиме.

10. Јер што умрије, *гријеху умрије једанпут; а што живи, Богу живи.

*Јевр. 7,27.

11. Тако и ви, дакле, држите себе да сте мртви гријеху, а живи Богу у Христу Исусу Господу нашему.

12. Да не царује, дакле, гријех у вашему смртном тијелу, да га слушате у сластима његовијем;

13. Нити дајите удова својијех гријеху за оружје неправде; него дајите себе Богу, као који сте живи из мртвијех, и уде своје Богу за оружје правде.

14. Јер гријех неће вама обладати, јер нијесте под законом него под благодаћу.

15. Шта дакле? Хоћемо ли гријешити кад нијесмо под законом него под благодаћу? Боже сачувај!

16. Не знате ли да коме дајете себе за слуге у послушање, слуге сте онога кога слушате, или гријеха за смрт, или послушања за правду?

17. Хвала, дакле, Богу што бивши робови гријеху послушасте од срца ту науку којој се и предадосте.

18. Опростивши се пак од гријеха постасте слуге правди.

19. Као човјек говорим, за слабост вашега тијела. Јер као што дадосте уде своје за робове нечистоти и безакоњу на безакоње, тако сад дајите уде своје за слуге *правди на посвећење.

*Рим. 3,5.

20. Јер кад бијасте робови гријеху, ˃прости бијасте од правде.

˃слободни

21. Какав, дакле, онда имадосте плод за који се сад стидите? Јер је онога крај смрт.

22. А сад опростивши се од гријеха, и поставши слуге Божије, имате плод свој на посвећење, а крај живот вјечни.

23. Јер је плата за *гријех †смрт, а дар Божиј је живот вјечни у Христу Исусу Господу нашему.

*Рим. 5,12. †Јак. 1,15.

Оправдање вјером ослобађа службе Закону и обавезује на службу Христу. Борба унутрашњега и спољашњега човјека.

7. Или не знате, браћо, јер говорим онима који знају закон, да закон влада над човјеком, докле је жив?

2. Јер је удата жена привезана законом за мужа, докле год он живи; а ако ли муж њезин умре, раздријеши се од закона мужевљева.

3. Зато, дакле, док јој је муж жив бива прељубочиница ако пође за другог мужа; а ако јој умре муж проста је од закона да не буде прељубочиница ако пође за другога.

4. Зато, браћо моја, и ви умријесте закону тијелом Христовијем, да будете Другога, Онога што уста из мртвијех, да плод донесемо Богу.

5. Јер кад бијасмо у тијелу, бијаху сласти грјеховне, које закон рађаху у удима нашима да се смрти плод доноси.

6. А сад умријевши избависмо се од закона који нас држаше, да служимо (Богу) у обновљењу Духа а не у старини слова.

7. Шта ћемо, дакле, рећи? Је ли закон гријех? Боже сачувај! Него ја гријеха не познах осим кроз закон; јер не знадох за жељу да закон не каза: Не зажели.

8. А гријех узе почетак кроз заповијест, и начини у мени сваку жељу; јер је гријех без закона мртав.

9. А ја живљах некад без закона; а кад дође заповијест, онда гријех оживље,

10. А ја умријех, и нађе се да ми заповијест би за смрт *која бјеше дата за живот.

*3.Мој. 18,5.

11. Јер гријех узевши почетак кроз заповијест превари ме, и уби ме њоме.

12. Тако је, дакле, *закон свет и заповијест света и праведна и добра. *1.Тим. 1,8.

13. Добро ли, дакле, би мени смрт? Боже сачувај! Него гријех, да се покаже гријех добром чинећи ми смрт, да буде гријех одвише грјешан заповијешћу.

14. Јер знамо да је закон духован; а ја сам тјелесан, продан под гријех:

15. Јер не знам шта чиним, јер не чиним оно што хоћу, него на што мрзим оно чиним.

16. Ако ли оно чиним што нећу, хвалим закон да је добар.

17. А ово више ја не чиним него гријех који живи у мени.

18. Јер знам да добро не живи у мени, то јест у тијелу мојему. Јер хтјети имам у себи, али учинити добро не налазим.

19. Јер добро што хоћу не чиним, него зло што нећу оно чиним.

20. А кад чиним оно што нећу, већ ја то не чиним него гријех који живи у мени.

21. Налазим, дакле, закон: Кад хоћу добро да чиним, да ме на зло нагони.

22. Јер имам радост у закону Божијему по унутрашњему човјеку;

23. Али видим други закон у удима својима, који се супроти закону ума мојега, и заробљава ме законом грјеховнијем, који је у удима мојима.

24. Ја несрећни човјек! Ко ће ме избавити од тијела смрти ове?

25. *Захваљујем Богу својему кроз Исуса Христа Господа нашега. Тако, дакле, ја сам умом својијем служим закону Божијему, а тијелом закону грјеховноме.

*1.Кор. 15,57.

Они који вјерују ослобађају се осуде;
живот по Духу; посињење;
надање у невољи.

8. Никаква, дакле, сад нема осуђења онима који су у Христу Исусу и не ходе по тијелу него по Духу.

2. Јер закон Духа који оживљава у Христу Исусу, опростио ме је од закона грјеховнога и смрти.

3. Јер што закону бјеше немогуће, јер бјеше ослабљен тијелом, посла Бог Сина својега у обличју тијела грјеховнога, и за гријех осуди гријех у тијелу,

4. Да се правда закона испуни у нама који не живимо по тијелу него по Духу;

5. Јер који су по тијелу тјелесно мисле, а који су по Духу духовно мисле.

6. Јер *тјелесно мудровање смрт је, а духовно мудровање живот је и мир. *Рим. 6,21.

7. Јер тјелесно мудровање непријатељство је Богу, јер се не покорава закону Божијему нити може.

8. А који су у тијелу не могу Богу угодити.

9. А ви нијесте у тијелу него у Духу; јер Дух Божиј у вама живи. А ако ко нема Духа Христова, он није Његов.

10. А ако је Христос у вама, онда је тијело мртво гријеха ради, а Дух жив правде ради.

11. А ако ли живи у вама Дух Онога који је васкрсао *Исуса из мртвијех, Онај који је подигао Христа из мртвијех, оживљеће и ваша смртна тјелеса Духом својијем који живи у вама. *2.Кор. 4,14.

12. Тако, дакле, браћо, нијесмо дужни тијелу да по тијелу живимо.

13. Јер ако живите по тијелу, помријећете; ако ли духом послове тјелесне морите, живљећете.

14. Јер који се владају по Духу Божијему они су синови Божији.

15. Јер не примисте духа ропства, опет да се бојите; него примисте Духа посиначкога, којим вичемо: Ава, Оче!

16. Овај Дух свједочи нашему духу да смо дјеца Божија.

17. А кад смо дјеца и насљедници смо: Насљедници, дакле, Божији, а сунасљедници Христови: Јер с Њим страдамо да се с Њим и прославимо.

18. Јер мислим да страдања садашњега времена нијесу ништа према слави која ће нам се јавити.

19. Јер чекање твари чека да се јаве синови Божији.

20. Јер се твар покори пропадљивости, не од своје воље него за вољу Онога који је покори, на над,

21. Да ће се и сама твар опростити од ропства распадљивости на слободу славе дјеце Божије.

22. Јер знамо да сва твар уздише и тужи с нама досад.

23. А не само она, него и ми који новину Духа имамо, и ми сами у себи уздишемо чекајући посињење и избављење тијелу својему.

24. Јер се надом спасосмо. А над који се види није над; јер кад ко види што, како ће му се надати?

25. Ако ли се надамо ономе што не видимо, чекамо са трпљењем.

26. А тако и Дух помаже нам у нашијем слабостима: Јер не знамо за што ћемо се молити као што треба, него сам Дух моли се за нас уздисањем неисказанијем.

27. А Онај што испитује *срца зна шта је мисао Духа, јер по вољи Божијој моли се за свете. *1.Сол. 2,4.

НАДА

28. А знамо да онима који љубе Бога све иде на добро, који су позвани по ˅намјерењу. ˃Његовој одлуци

29. Јер које напријед позна оне и одреди да буду једнаки обличју Сина Његова, да би Он био *Прворођени међу многом браћом. *Кол. 1,18.

30. А које одреди оне и дозва; а које дозва оне и оправда; а које оправда оне и прослави.

31. Шта ћемо дакле рећи на ово? Ако је Бог с нама, ко ће на нас?

32. Који, дакле, свога Сина не поштедје, него Га предаде за све нас, како, дакле, да нам с Њим све не дарује?

33. Ко ће оптужити изабране Божије? Бог који *правда? *Гал. 3,8.

34. Ко ће осудити? Христос Исус, који умрије, па још и васкрсе, који је с десне стране Богу, и моли се за нас?

35. Ко ће нас раставити од љубави Божије? Невоља или туга, или гоњење, или глад, или голотиња, или страх, или мач? Као што стоји написано:

36. *За Тебе нас убијају вазда, држе нас као овце које су за клање. *Псал. 44,22.

37. Али у свему овоме побјеђујемо Онога ради који нас је љубио.

38. Јер знам јамачно да ни смрт, ни живот, ни *анђели, ни поглаварства, ни силе, ни садашње, ни будуће, *1.Петр. 3,22.

39. Ни висина, ни дубина, ни друга каква твар може нас раздвојити од љубави Божије, која је у Христу Исусу Господу нашему.

Иако су Израиљци прије изабрани,
а данас су и многобошци призвани,
дјело је милости и воље Божије.

9. Истину говорим у *Христу, не лажем, то ми свједочи савјест моја Духом Светијем: *2.Кор. 12,19.

2. Да ми је врло жао и срце ме моје боли без престанка;

3. Јер бих жељео да ја сам будем одлучен од Христа за браћу своју који су ми род по тијелу,

4. Који су Израиљци, којијех је посинаштво и слава, и завјет и закон, и ˅богомољство, и обећања; ˃богослужење

5. Којијех су и оци, и од којијех је Христос по тијелу, који је над свима Бог благословен вавијек. Амин.

6. А није могуће да ријеч Божија прође: Јер нијесу сви Израиљци који су од Израиља;

7. Нити су сви дјеца која су потомство Авраамово, него у *Исаку, рече, назваће ти се потомство. *1.Мој. 21,12.

8. То јест, нијесу оно дјеца Божија што су по тијелу дјеца, него дјеца обећања примају се за потомство.

9. Јер је ово ријеч обећања: У ово вријеме доћи ћу и у Саре ће бити син.

10. Не само пак она него и *Ревека, кад затрудње од самога Исака оца нашега. *1.Мој. 25,21.

11. Јер још док се дјеца не бијаху родила, ни учинила добра ни зла, да остане Божија наредба по избору,

12. Не за дјела, него ради Онога који позива, рече јој се: *Већи ће служити мањему, *1.Мој. 25,23.

13. Као што стоји написано: *Јаков ми омиље, а на Исава омрзох. *Мал. 1,2.3.

14. Шта ћемо, дакле, на то рећи? Еда ли је *неправда у Бога? Боже сачувај! *2.Днев. 19,7.

15. Јер Мојсију говори: Кога ћу помиловати, помиловаћу, и на кога ћу се смиловати, смиловаћу се.

МИЛОСТ

16. Тако, дакле, нити стоји до онога који хоће, ни до онога који трчи, него до Бога који помилује.

17. Јер Писмо говори фараону: За то те исто подигох да на теби покажем силу своју, и да се разгласи име Моје по свој *земљи. *2.Мој. 9,16.

18. Тако, дакле, кога хоће милује, а кога хоће отврдоглави.

19. Рећи ћеш ми: Зашто нас још криви? јер ко се може супротити вољи Његовој?

20. А ко си ти, о човјече, да противно одговараш Богу? *Еда ли рукотворина говори мајстору своме: Зашто си ме тако начинио? *Иса. 45,9.

21. Или зар лончар нема власти над калом да од једне гуке начини један суд за *част, а други за срамоту? *2.Тим. 2,20.

22. А кад шћаше Бог да покаже *гњев свој и да објави силу своју, поднесе с великијем трпљењем судове гњева који су приправљени за погибао. *1.Сол. 5,9.

23. И да покаже богатство славе своје на судима милости које приправи за славу;

24. Које нас и дозва не само од Јевреја него и од незнабожаца,

25. Као што и у Осији говори: *Назваћу народ својијем који није мој народ, и немилу милом. *Осија 2,23.

26. И биће на мјесту, гдје им се рече: Ви нијесте мој народ; тамо ће се назвати синови Бога живога.

27. А Исаија виче за Израиља: *ако буде број синова Израиљевијех као пијесак морски, Остатак ће се спасти. *Иса. 10,22.

28. Јер ће Он извршити Ријеч своју, и наскоро ће извршити по правди, да, испуниће Господ наскоро Ријеч своју на *Земљи. *Иса. 28,22.

29. И као што прорече Исаија: Да нам није *Господ Саваот оставио потомства, онда бисмо били као †Содом и Гомор. *Иса. 1,9. †Иса. 13,19.

30. Шта ћемо, дакле, рећи: Да незнабошци који не траже правде ˅докучише правду, али правду од вјере. ˃досегоше

31. А Израиљ тражећи закон правде не докучи закона правде.

32. Зашто? Јер не тражи из вјере него из дјела закона; јер се спотакоше на камен спотицања,

33. Као што стоји написано: *Ево мећем у Сиону камен спотицања и стијену саблазни; и који Га год вјерује неће се постидјети. *Иса. 8,14; 28,16; Мат. 21,42.

Израиљ је утврђивао своју правду
и није нашао оправдање
које је од вјере.

10. Браћо! жеља је мојега срца и молитва к Богу за спасеније Израиља.

2. Јер им свједочим да имају ревност за Бога, али не по разуму.

3. Јер не познајући правде Божије и гледајући да своју правду утврде не покоравају се правди Божијој.

4. Јер је Христос свршетак закона: који га год вјерује оправдан је.

5. Јер Мојсије пише за правду која је од закона: *Који човјек то чини живљеће у том. *3.Мој. 18,5.

6. А правда која је од вјере овако говори: *Да не речеш у срцу својему: Ко ће изићи на Небо? то јест да сведе Христа; *5.Мој. 30,12,13.

7. Или: Ко ће сићи у бездан? то јест да изведе Христа из мртвијех.

СПАСЕЊЕ

8. Али шта говори (Писмо)? *Близу ти је ријеч у устима твојима и у срцу твојему, то јест ријеч вјере коју проповиједамо. *5.Мој. 30,14.

9. Јер ако признајеш устима својима да је Исус Господ, и вјерујеш у срцу својему да Га Бог подиже из мртвијех, бићеш спасен.

10. Јер се срцем вјерује за правду, а устима се признаје за спасеније.

11. Јер Писмо говори: Који Га год вјерује неће се *постидјети. *Рим. 9,33.

12. Јер нема разлике међу Јеврејином и Грком, јер је Он Бог свију, и богат за све који Га призивљу.

13. Јер који год призове име *Господње спашће се. *Јоило 2,32.

14. Како ће, дакле, призвати кога не вјероваше? А како ће вјеровати кога не чуше? А како ће чути без проповједника?

15. А како ће проповиједати ако не буду послани? Као што стоји написано: *Како су красне ноге онијех који доносе глас за мир, који доносе глас за добро! * Иса. 52,7.

16. Али сви не послушаше Јеванђеља: Јер *Исаија говори: Господе! ко вјерова нашему проповиједању? *Иса. 53,1.

17. Тако, дакле, вјера бива од проповиједања, а проповиједање ријечју Божијом.

18. Него велим: Зар не чуше? Још отиде по свој *земљи глас њихов, и по крајевима васионога свијета ријечи њихове. *Псал. 19,4.

19. Него велим: Зар не разумије Израиљ? Први Мојсије говори: Ја ћу вас *изазвати, не својијем народом, неразумнијем народом расрдићу вас. *5.Мој. 32,21.

20. А Исаија говори слободно: *Нађоше Ме који Ме не траже; и јавих се онима који за Ме не питају. *Иса. 65,1.2.

21. А к Израиљу говори: Вазда̂н пружах руке своје народу, који не да да му се каже и одговара насупрот.

Бог није одбацио свој народ.
Чудесни су путеви Божији.

11. Говорим дакле: Еда ли Бог одбаци народ свој? Боже сачувај! Јер сам и ја Израиљац од рода Авраамова од кољена *Венијаминова. *Фил. 3,5.

2. Не одбаци Бог народа својега, који напријед позна. Или не знате шта говори Писмо за Илију како се тужи Богу на Израиља говорећи:

3. Господе, пророке твоје побише и олтаре твоје раскопаше, а ја остах један и траже душу моју да је изваде.

4. А шта му говори Божиј одговор? *Оставих себи седам хиљада људи који не преклонише кољена пред Ваалом. *1. О цар. 19,18.

5. Тако, дакле, и у садашње вријеме Остатак би по избору благодати.

6. Ако ли је по благодати, онда није од дјела, јер благодат већ не би била благодат; ако ли је од дјела није више благодат, јер дјело већ не би било дјело.

7. Шта дакле? *Шта искаше Израиљ оно не доби; а изабрани добише; остали пак заслијепише. *Рим. 9,31.

8. Као што је написано: Даде им Бог духа неосјетљивога, очи да не виде, и уши да не чују до самога данашњега дана.

9. И Давид говори: *Да буде трпеза њихова замка и ᵌгвожђа, и саблазан и плата њима; *Псал. 69,22. ᵌклопка

10. *Да се њихове очи заслијепе да не виде, и леђа њихова једнако да су погнута. *Псал. 69,23.

11. Говорим дакле: Еда ли се спотакоше да падну? Боже сачувај! *Него је њихова погрјешка спасење незнабошцима, да би се и они покренули. *Дјела 13,46; Рим. 10,19.

12. А кад је ˅погрјешка њихова богатство свијету и штета њихова богатство незнабошцима, а камоли да се испуне? →пад

13. Јер вама говорим, незнабошцима; јер, будући да сам ја апостол незнабожаца, хоћу да ˅хвалим своју службу; →прослављам

14. Не бих ли како покренуо свој род, и спасао кога од њих.

15. Јер кад је ˅одмет њихов примирење свијету, шта би било поновно примање, осим живот из мртвијех? →губитак

16. Ако је ˅квасац свет, то је и тијесто; и ако је коријен свет, то су и гране. →први хљеб

17. Ако ли се неке од грана одломише, и ти, који си дивља маслина, прицијепио си се на њих, и постао заједничар у коријену и у ˅масти од маслине; →уљу

18. Не хвали се гранама; ако ли се пак хвалиш, не носиш ти коријена него коријен тебе.

19. А рећи ћеш: Одломише се гране да се ја прицијепим.

20. Добро, невјерством одломише се, а ти вјером стојиш; не поноси се, него се бој.

21. Јер кад Бог рођенијех грана не поштеде, да и тебе како не непоштеди.

22. Гледај, дакле, доброту и ˅непоштеђење Божије: непоштеђење на онима што отпадоше, а на себи доброту Божију, *ако останеш у доброти; ако ли пак не, и ти ћеш бити отсјечен. →строгост *Јевр. 3,14.

23. А и они, ако не остану у невјерству, прицијепиће се; јер их је Бог кадар опет прицијепити.

24. Јер кад си ти отсјечен од рођене дивље маслине, и прицијепио се на нерођену питому маслину; а камоли ови који ће се прицијепити на рођену своју маслину!

25. Јер вам, браћо, нећу затајити тајне ове, да не будете поносити, да сљепота Израиљу паде у дијел *докле не уђе незнабожаца колико треба. *Лука 21,24.

26. И тако ће се спасти сав *Израиљ, као што је написано: доћи ће од †Сиона ‡Избавитељ и одвратиће безбожност од Јакова. *Псал. 14,7. †Јоило 2,32. ‡Иса. 59,20.

27. И ово им је Мој *завјет кад ˅отмем њихове гријехе. *Јер. 31,31. →уклоним

28. По Јеванђељу, дакле, непријатељи су вас ради; а по избору љубазни су отаца ради.

29. Јер се Бог неће раскајати за своје дарове и звање.

30. Јер као и ви што се некад супротисте Богу, а сад бисте помиловани због њиховога супроћења,

31. Тако и они сад не хтјеше да вјерују вашега ради помиловања да би и они били помиловани.

32. Јер Бог затвори све у невјерство, да све помилује.

33. О дубино богатства и премудрости и разума Божијега! Како су неиспитљиви Његови судови и неистражљиви Његови путеви!

34. Јер ко позна ˅мисао *Господњу? →ум *Иса. 40,13.

35. Или ко Му би савјетник? Или ко Му напријед даде што, да Му се врати?

36. Јер је од Њега и кроз Њега и у Њему све. Њему слава вавијек. Амин.

СИГУРНОСТ

Хришћанска правила за живот.

12. Молим вас, дакле, браћо, милости Божије ради, да дате тјелеса своја у *жртву живу, свету, угодну Богу; то да буде ваше духовно богомољство. *3.Мој. 14,17.

2. И не владајте се према овоме вијеку, *него се промијените обновљењем ума својега, †да бисте могли кушати шта је добра и угодна и савршена воља Божија. *Еф. 4,23. †Еф. 5,10.17.

3. Јер *кроз благодат која је мени дата кажем свакоме који је међу вама да не мислите за себе више него што ваља мислити; него да мислите у смјерности †као што је коме Бог удијелио мјеру вјере. *Рим. 1,5. †1.Кор. 12,11.

4. Јер *као што у једном тијелу имамо многе уде, а уди сви немају један посао, *1.Кор. 12,12.

5. Тако смо многи једно тијело у Христу, а ˅по себи смо уди један другоме. →понаособ

СЛУЖБА

6. А имамо различите дарове по благодати која нам је дана: Ако пророштво, нека буде по мјери вјере;

7. Ако ли службу, нека служи; ако је учитељ, нека учи;

8. Ако је тјешитељ, нека тјеши; *који даје нека даје просто; који управља нека се брине; који чини милост нека чини с добром вољом. *Мат. 6,3; 2. Кор. 9,7.

9. Љубав да не буде лажна. Мрзећи на зло држите се добра.

10. Братском љубави будите један према другоме љубазни. Чашћу један другога већим чините.

11. Не будите у послу лијени; будите огњени у духу, служите Господу.

12. *Надањем веселите се, у невољи трпите, у молитви будите једнако. *1.Сол. 5,16.

13. Дијелите потребе са светима; примајте радо путнике.

14. Благосиљајте оне који вас гоне: благосиљајте, а не куните.

15. Радујте се с радоснима, и плачите с плачнима.

16. *Будите једне мисли међу собом. Не мислите о високијем стварима, него се држите нискијех. Не мислите за себе да сте мудри. *Рим. 15,5.

17. А никоме не враћајте зла за зло; промишљајте о томе што је добро пред свијем људима.

18. Ако је могуће, колико до вас стоји, имајте мир са свијем људима.

19. *Не освећујте се за себе, љубазни, него подајте мјесто гњеву Божјем, јер стоји написано: †Моја је освета, Ја ћу вратити, говори Господ. *3.Мој. 19,18; †5. Мој. 32,35.

20. *Ако је, дакле, гладан непријатељ твој, нахрани га; ако је жедан, напој га; јер чинећи то угљевље огњено скупљаш на главу његову. *Приче 25,21.22.

21. Не дај се злу надвладати, него надвладај зло добрим.

Треба се покоравати властима, вољети ближње и ходити по виђелу.

13. Свака душа да се покорава властима које владају; јер нема власти да није од Бога, а што су власти, од Бога су постављене.

2. Тако који се супроти власти супроти се наредби Божијој; а који се супроте примиће гријех на себе.

3. Јер кнезови нијесу страх добријем дјелима него злијем. Хоћеш ли пак да се не бојиш власти, *чини добро, и имаћеш хвалу од ње; 1.Пет. 2,14.

4. Јер је слуга Божиј теби за добро. Ако ли зло чиниш, бој се; јер узалуд не носи мача, јер је Божиј слуга, осветник на гњев ономе који зло чини.

5. Тако се ваља покоравати не само од страха ˇнего и по савјести. ˇод казне

6. Јер зато и порезе дајете; јер су слуге Божије које су за то исто постављене.

7. *Подајте, дакле, свакоме шта сте дужни: коме, дакле, порезу, порезу; а коме царину, царину; а коме страх, страх; а коме част, част. *Мат. 22,21.

8. И не будите никоме ништа дужни осим да љубите један другога; јер који љуби другога закон испуни.

9. Јер ово: Не чини прељубе, не убиј, не укради, не свједочи лажно, не зажели, и ако има још каква друга заповијест, у овој се ријечи извршује, то јест: Љуби ближњега својега као самога себе.

10. Љубав не чини зла ближњему; дакле је љубав извршење закона.

11. И знајући ово вријеме да је већ час дошао *да устанемо од сна; јер нам је сад ближе спасеније неголи кад вјеровасмо. *Еф. 5,14.

12. Ноћ прође, а дан се приближи: Да одбацимо, дакле, сва дјела тамна, и да се обучемо у *оружје виђела. *Еф. 6,13.

13. Да ходимо *поштено као по дану: Не у ждерању и пијанству, не у блудничењу и нечистоти, не у свађању и зависти; *Фил. 4,8.

14. *Него се обуците у Господа нашега Исуса Христа; и тијелу не угађајте по жељама.
*Гал. 3,27.

Како треба подржати слабе и не саблазнити браћу.

ВЈЕРА

14. А *слабога у вјери примајте лијепо, да се не ↘омета савјест.
*Рим. 15,1. ↗без спорова о мишљењима

2. Јер један вјерује да смије свашта јести, а који је слаб једе зеље.

3. Који једе нека не укорава онога који не једе; и који не једе нека не осуђује онога који једе; јер га Бог прими.

4. *Ко си ти који судиш туђему слузи? Он својему господару стоји или пада. Али ће устати; јер је Бог кадар подигнути га.
*Јак. 4,12.

5. Тако један разликује дан од дана, а други држи све дане да су једнаки: Сваки да буде увјерен за своју мисао.

6. Који разликује дане, Господу разликује; и који не разликује дана, Господу не разликује. Који једе, Господу једе: Јер хвали Бога; и који не једе, Господу не једе, и хвали Бога.

7. Јер ниједан од нас не живи себи, и ниједан не умире себи.

8. Јер ако живимо, Господу живимо; а ако умиремо, Господу умиремо. Ако, дакле, живимо, ако умиремо, Господњи смо.

9. Јер зато Христос и умрије и васкрсе и оживље да облада и мртвима и живима.

10. А ти зашто осуђујеш брата својега? Или ти зашто ↘укораваш брата својега? *Јер ћемо сви изићи на суд пред Христа.
↗презиреш *Мат. 25,31.32; Дјела 17,31.

11. Јер је писано: *Заклех се, говори Господ, поклониће Ми се свако кољено, и сваки језик ↘славиће Бога.
*Иса. 45,23; Фил. 2,10. ↗признаће

12. Тако ће, дакле, сваки од нас дати Богу ↘одговор за себе.
↗положиће рачун

13. Зато да не осуђујемо више један другога, него умјесто тога ово гледајте да не постављате брату спотицања или саблазни.

14. Знам и увјерен сам у Христу Исусу да *ништа није погано по себи, осим кад ко мисли да је што погано, ономе је погано.
*Дјела 10,15.

15. А ако је брат твој јела ради жалостан, већ се не владаш по љубави: *Не губи јелом својијем онога за којега Христос умрије.
*1.Кор. 8,11.

16. Гледајте, дакле, да се не хули на ваше добро.

17. Јер *царство Божије није јело и пиће, него правда и мир и радост у Духу Светоме.
*Лука 17,21.

18. Јер који овијем служи Христу угодан је Богу и мио људима.

19. Тако, дакле, *да се старамо за мир и за оно чиме водимо на боље један другога.
*Рим. 12,18.

20. Не раскопавај дјела Божијега јела ради; јер је све чисто; него је ↘погано за човјека који једе са спотицањем.
↗зло чини

21. Добро је не јести меса, и вина не пити, и оно не чинити на што се твој брат спотиче, или ода шта гори постаје или слаби.

22. Ти имаш вјеру? Имај је сам у себи пред Богом. Благо ономе који не осуђује себе за оно што нађе за добро.

23. А који се сумња осуђен је ако једе, јер не чини по вјери, а шта год није по вјери гријех је.

Подносити слабост слабијех и живјети у хришћанској слози. Благодат Јеванђеља преко апостола.

15. Дужни смо, дакле, ми јаки *слабости слабијех носити, и не себи угађати.
*Рим. 14,1.

2. И сваки од вас да угађа ближњему на добро за добар углед.

3. Јер и Христос не угоди Себи, него као што је писано: *Ружења онијех који тебе руже падоше на ме.
*Псал. 69,9.

УТЈЕХА

4. Јер што се напријед написа за нашу се науку написа, да трпљењем и утјехом Писма над имамо.

5. А Бог трпљења и утјехе да вам да да сложно мислите међу собом по Христу Исусу,

6. Да једнодушно једнијем устима славите Бога и Оца Господа нашега Исуса Христа.

7. Зато примајте један другога као што и Христос прими вас на славу Божију.

8. Али кажем да је Исус Христос био слуга обрезања истине ради Божије, да утврди обећање оцевима,

9. А незнабошци по милости да прославе Бога, као што стоји написано: *Зато ћу Те хвалити међу незнабошцима, Господе, и пјеваћу име Твоје. *Псал. 18,49.

10. И опет говори: *Веселите се незнабошци с народом Његовијем. *5. Мој. 32,43.

11. И опет: хвалите *Господа сви незнабошци, и славите Га сви народи. *Псал. 117,1.

12. И опет Исаија говори: *Биће коријен Јесејев, и који устане да влада над незнабошцима у Онога ће се уздати незнабошци. *Иса. 11,10.

13. А Бог нада да испуни вас сваке радости и мира у вјери, да имате изобиље у наду силом Духа Светога.

14. А ја сам и сам увјерен за вас, браћо, да сте и ви сами пуни благости, напуњени свакога знања, да можете друге научити.

15. Али вам опет, браћо, слободно писах неколико да вам напоменем по благодати која ми је дана од Бога,

16. Да будем слуга Исуса *Христа у незнабошцима, да служим †Јеванђељу Божијему, да буду незнабошци принос поваљан и освећен Духом Светијем. *1.Тим. 2,7. †Гал. 2,7.

17. Имам, дакле, хвалу у Христу Исусу код Бога.

18. Јер не смијем говорити што које Христос не учини кроза ме за послушање незнабожаца ријечју и дјелом,

19. У сили знака и *чудеса силом Духа (Божијега); тако да од †Јерусалима и наоколо тја до Илирика напуних Јеванђељем Христовијем. *Дјела 5,12. †Дјела 1,8.

20. И тако се потрудих да проповједим Јеванђеље не гдје се спомињаше Христос, да на туђој ˇзакопини не зидам; ˇтемељу

21. Него као што је писано: *Којима се не јави за Њега, видјеће; и који не чуше разумјеће. *Иса. 52,15.

22. То ме и задржа много пута да не дођем к вама.

23. А сад више не имајући мјеста у овијем земљама, а имајући жељу од много година да дођем к вама,

24. Ако пођем у *Шпањолску, доћи ћу вам; јер се надам да ћу туда проћи и вас видјети, и ви ћете ме отпратити онамо кад се најприје неколико наситим вас. *Рим. 15,28.

25. А сад идем у *Јерусалим служећи светима. *Рим. 15,31.

26. Јер Македонија и Ахаја учинише драговољно неку помоћ за сиромахе свете који живе у Јерусалиму.

27. Они учинише драговољно, а и дужни су им; јер кад незнабошци добише дијел у њиховијем духовнијем имањима, дужни су и они њима у тјелеснима послужити.

28. Кад ово, дакле, завршим, и овај им плод запечатим, поћи ћу преко вас у *Шпањолску. *Рим. 15,24.

29. А знам да кад дођем к вама, доћи ћу с обилнијем благословом Јеванђеља *Христова. *Еф. 3,8.

30. Али вас молим, браћо, заради Господа нашега Исуса *Христа, и заради љубави Духа, помозите ми у молитвама за ме к Богу; *Фил. 2,1.

31. Да се избавим од онијех који се противе у Јудеји, и да служба моја за Јерусалим буде по вољи светима;

32. Да с радошћу дођем к вама, с вољом Божијом, и да се развеселим с вама.

33. А Бог мира са свима вама. Амин.

Препоручивање Фиве и поздрави.
Треба се чувати опадача.
Поздрави из Коринта.

16. Препоручујем вам пак Фиву сестру нашу, која је ˇслушкиња код цркве у *Кенхреји, ˇђаконица *Дјела 18,18.

2. Да је примите у Господу као што приликује светима, и да јој будете у помоћи у свакој ствари коју од вас затреба; јер је она многима помогла, и самоме мени.

3. Поздравите Прискилу и Акилу, помоћнике моје у Христу Исусу,

4. Који за душу моју своје вратове положише, којима не ја један захваљујем, него и све Цркве незнабожачке, и домашњу Цркву њихову.

5. Поздравите Епенета, мени љубазнога, који је ⌄новина из Ахаје у Христу. ⌄првенац

6. Поздравите Марију, која се много трудила за нас.

7. Поздравите Андроника и Јунију, родбину моју, и моје другаре у сужањству, који су знаменити међу апостолима, који и прије мене вјероваше Христа.

8. Поздравите Амплија, мени љубазнога у Господу.

9. Поздравите Урбана, помоћника нашега у Христу, и Стахија, мени љубазнога.

10. Поздравите Апелија, окушанога у Христу. Поздравите домаће Аристовулове.

11. Поздравите Иродиона, рођака мојега. Поздравите домаће Наркисове, који су у Господу.

12. Поздравите Трифену и Трифосу, које се труде у Господу. Поздравите Персиду љубазну, која се много трудила у Господу.

13. Поздравите Руфа изабранога у Господу, и матер његову и моју.

14. Поздравите Асинкрита, Флегонта, Ерма, Патрова, Ермија, и браћу која су с њима.

15. Поздравите Филолога и Јулију, Нирија и сестру његову, и Олимпана, и све свете који су с њима.

16. Поздравите један другога цјеливом светијем. Поздрављају вас све Цркве Христове.

17. Молим вас пак, *браћо, чувајте се од онијех који чине распре и раздоре на штету науке коју ви научисте, и уклоните се од њих; *2.Сол. 3,6.

18. Јер такви не служе *Господу нашему Исусу Христу него својему трбуху, и благијем ријечима и благословима ⌄прелашћују †срца безазленијех.

*1.Тим. 6,3. †2.Сам. 15,6. ⌄обмањују

19. Јер ваше слушање разгласи се свуда. И радујем се за вас; али хоћу да сте ви мудри на добро, а прости на зло.

20. А Бог мира да сатре сотону под ноге ваше скоро. Благодат Господа нашега Исуса Христа с вама. Амин.

21. Поздравља вас *Тимотије, помоћник мој, и †Лукије и Јасон и ‡Сосипатар, рођаци моји. *Дјела 16,1. †Дјела 13,1. ‡Дјела 20,4.

22. Поздрављам вас и ја Тертије, који написах ову посланицу у Господу.

23. Поздравља вас Гај, домаћин мој и цијеле Цркве. Поздравља вас *Ераст, ⌄хазнадар градски, и брат Кварт.

*2.Тим. 4,20. ⌄благајник

24. Благодат Господа нашега Исуса Христа са свима вама. Амин.

25. А Ономе који вас може утврдити по *Јеванђељу мојему и проповиједању Исуса Христа, по откривењу тајне која је била сакривена од постања свијета, *Рим. 2,16.

26. А сад се јавила и обзнанила кроз писма пророчка, по заповијести вјечнога Бога, за послушање вјере међу свима незнабошцима,

27. Јединоме премудроме Богу, кроз Исуса Христа, слава вавијек. Амин.

КОРИНЋАНИМА ПОСЛАНИЦА ПРВА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Захвалност Богу, што је Коринту дата благодат јеванђелска. Треба се чувати свађа и раздјељивања. Ријеч о крсту лудост, али је опет сила Божија.

1. Од Павла, вољом Божијом позваного апостола Исуса Христа, и од *Состена брата, *Дјела 18,17.

СВЈЕТОСТ

2. Цркви Божијој која је у Коринту, освећенима у Христу Исусу, позванима светима, са свима који призивљу име Господа нашега Исуса Христа на свакоме мјесту и њиховоме и нашему:

3. Благодат вам и мир од Бога Оца нашега и Господа Исуса Христа.

4. Захваљујем свагда Богу својему за вас што вам је дата благодат Божија у Христу Исусу,

5. Те се у свему обогатисте кроза Њ, у свакој ријечи и сваком разуму,

6. Као што се свједочанство Христово утврди међу вама;

7. Тако да немате недостатка ни у једноме дару, ви који чекате ˅откривења Господа нашега Исуса Христа, ˃објављивање

8. Који ће вас и утврдити до самога краја да будете ˅прави на дан Господа нашега Исуса Христа. ˃беспрекорни

9. Вјеран је Бог који вас позва у заједницу Сина својега Исуса Христа Господа нашега.

10. Молим вас пак, *браћо, именом Господа нашега Исуса Христа да сви једно говорите, и да не буду међу вама распре, него да будете утврђени у једном разуму и у једној мисли. *Рим. 16,17.

11. Јер сам чуо за вас, браћо моја, од Хлојинијех домашњијех да су свађе међу вама,

12. А то кажем да један од вас говори: Ја сам Павлов; а други: Ја сам Аполов; а трећи: Ја сам ˅Кифин; а четврти: Ја сам Христов. ˃Петров

13. Еда ли се Христос раздијели? Еда ли се Павле разапе за вас? или се у име Павлово крстисте?

14. Хвала Богу што ја ниједнога од вас не крстих осим Криспа и Гаја;

15. Да не рече ко да у своје име крстих.

16. А крстих и *Стефанин дом: Даље не знам јесам ли кога другог крстио. *1.Кор. 16,15.

17. Јер Христос не посла мене да крстим, него да проповиједам Јеванђеље, не премудријем ријечима, да не изгуби силу крст Христов.

18. Јер је ријеч о крсту лудост онима који ˅гину; а нама је који се спасавамо сила Божија. ˃пропадају

19. Јер је писано: Погубићу премудрост премудријех, и разум разумнијех одбацићу.

20. Гдје је премудри? Гдје је књижевник? Гдје је ˅препирач овога вијека? Не претвори ли Бог *мудрост овога свијета у лудост? ˃истраживач *Иса. 44,25.

21. Јер будући да у премудрости Божијој не позна свијет премудрошћу Бога, била је Божија воља да лудошћу поучења спасе оне који вјерују.

22. Јер и Јевреји знаке ишту, и Грци премудрости траже.

23. А ми проповиједамо Христа разапета, Јеврејима, дакле, саблазан, а Грцима безумље;

24. Онима пак који су позвани, и Јеврејима и Грцима, *Христа, Божију силу и Божију премудрост. *Рим. 1,4.

25. Јер је лудост Божија мудрија од људи, и слабост је Божија јача од људи.

26. Јер погледајте знање своје, браћо, да *нема ни много премудријех по тијелу, ни много силнијех ни много племенитијех; *Јован 7,48.

27. Него што је лудо пред свијетом, оно изабра Бог да посрами премудре; и што

је слабо пред свијетом, оно изабра Бог да посрами јако;

28. И што је неплеменито пред свијетом и ˇуништено изабра Бог, и што није, да уништи оно што јест, ˇпонижено

29. Да се не похвали ниједно тијело пред Богом.

30. Из којега сте ви у Христу Исусу, који нам поста премудрост од Бога и правда и освећење и избављење.

31. Да као што пише: *Ко се хвали, Господом да се хвали. *Јер. 9,24.

Апостоли познају само Исуса Христа, распетога.

2. И ја дошавши к вама, браћо, не дођох с високом ријечи или премудрости да вам јављам свједочанство Божије.

2. Јер нијесам мислио да знам што међу вама осим Исуса Христа, и то распетога.

3. И ја бијах међу вама у слабости, и у страху и у великом дрхтању.

4. И ријеч моја, и поучење моје не бијаше у надговорљивијем ријечима (људске) премудрости, него у доказивању Духа и силе.

5. Да вјера ваша не буде у мудрости људској него у сили Божијој.

МУДРОСТ

6. Али премудрост говоримо која је у савршенима, а не премудрост вијека овога ни кнезова вијека овога који пролазе.

7. Него говоримо премудрост Божију у тајности сакривену, коју одреди Бог прије свијета за славу нашу;

8. Које ниједан од кнезова вијека овога не позна; јер да су је познали, не би Господа славе разапели.

9. Него као што је писано: *Што око не видје, и ухо не чу, и у срце човјеку не дође, оно уготови Бог онима, који Га љубе. *Иса. 64,4.

10. А нама је Бог открио Духом својијем; јер Дух све испитује, и дубине Божије.

11. Јер ко од људи зна шта је у човјеку осим духа човјечијега који живи у њему? Тако и у Богу што је нико не зна осим Духа Божијега.

12. А ми не примисмо *духа овога свијета, него Духа који је од Бога, да знамо шта нам је даровано од Бога; *Рим. 8,15.

13. Које и говоримо не ријечима што је научила човјечија премудрост, него што учи Дух Свети; и духовне ствари духовно радимо.

14. А тјелесни човјек не разумије шта је од Духа Божијега; јер му се чини лудост и не може да разумије, јер треба *духовно да се ˇразгледа. *Рим. 8,5. ˇиспита

15. Духовни пак све разгледа, а њега сама нико не разгледа.

16. Јер ко позна ум *Господњи да га поучи? А ми ум Христов имамо. *Псал. 25,14.

Укор због неслоге и подела због учитеља који су само слуге Божије. Темељ спасења је Исус Христос.

3. И ја, браћо, не могох с вама говорити као с *духовнима него као с тјелеснима, као с малом дјецом у Христу. *1.Кор. 2,15.

2. *Млијеком вас напојих а не јелом, јер још не могасте, а ни сад још не можете, *Јевр. 5,12,13.

3. Јер сте још тјелесни. Јер гдје су међу вама зависти и свађе и неслоге, нијесте ли тјелесни, и не живите ли по човјеку?

4. Јер кад говори ко: *Ја сам Павлов; а други: Ја сам Аполов; нијесте ли тјелесни? *1.Кор. 1,12.

5. Ко је, дакле, Павле а ко Аполо до само слуге кроз које вјеровасте, као што и свакоме Господ даде?

6. Ја посадих, Аполо зали, а Бог даде те узрасте.

7. Тако нити је што онај који сади, ни онај који заљева, него Бог који даје те расте.

8. А онај који сади и који заљева једнаки су; и сваки ће примити своју плату по својему труду.

9. Јер ми смо Богу помагачи, а ви сте Божија њива, Божија грађевина.

10. По благодати Божијој која ми је дата ја као премудри неимар поставих темељ, а други зида у висину; али сваки нека гледа како зида.

11. Јер темеља другога нико не може поставити осим онога који је постављен, који је Исус Христос.

12. Ако ли ко зида на овоме темељу злато, сребро, драго камење, дрво, сијено, сламу,

13. Свакога ће дјело изићи на видјело; јер ће дан показати, јер ће се огњем открити, и свако дјело показаће *огањ као што јест. *Јер. 23,29.

14. И ако остане чије дјело што је назидао, примиће плату.

15. А чије дјело изгори, отићи ће у штету: А сам ће се спасти тако као кроз огањ.

16. Не знате ли да сте ви црква Божија, и Дух Божиј живи у вама?

17. Ако ⌄поквари ко цркву Божију, поквариће њега Бог, јер је црква Божија света, а то сте ви. ⌄разори

18. Нико нека се не вара: Ако ко међу вама мисли да је мудар на овоме свијету, нека буде луд да буде мудар.

19. Јер је премудрост овога свијета лудост пред Богом, јер је писано: *Хвата премудре у њихову лукавству. *О Јову 5,13.

20. И опет: *Господ зна помисли мудријех да су ништа. *Псал. 94,11.

21. Зато нико да се не хвали човјеком, јер је све ваше.

22. Био Павле, или Аполо, или ⌄Кифа, или свијет, или живот или смрт, или садашње, или будуће: све је ваше; ⌄Петар

23. А ви сте *Христови, а Христос Божиј. *Гал. 3,29.

Апостолска служба и понижење.

4. Тако да нас држе људи као слуге Христове и ⌄приставе тајни Божијех. ⌄управитеље

2. А од пристава се не тражи више ништа, него да се ко *вјеран нађе. *Лука 12,42.

3. А ја мало марим што ме судите ви или човјечиј ⌄дан; а ни сам себе не судим. ⌄суд

4. Јер не знам ништа на себи; но зато нијесам оправдан, *али Онај који мене суди Господ је. *Псал.143,2.

5. Зато не судите ништа прије времена, докле Господ не дође, који ће изнијети на видјело што је сакривено у тами и објавиће ⌄савјете срдачне, и тада ће похвала бити свакоме од Бога. ⌄намјере срца

6. А ово, браћо моја, приговорих себи и Аполу вас ради, да се од нас научите да не мислите за себе више него што је написано, и да се кога ради не ⌄надимате један на другога. ⌄гордите

7. Јер ко тебе повишује? Шта ли имаш што нијеси примио? А ако си примио, што се хвалиш као да нијеси примио?

8. Ето сте сити, ето се обогатисте, без нас царујете. О да бисте царовали, да бисмо и ми с вама царовали!

9. Јер мислим да Бог нас апостоле последње постави, као оне који су на смрт осуђени; јер бисмо ⌄гледање и свијету и анђелима и људима. ⌄призор

10. Ми смо будале Христа ради, а ви сте мудри у Христу; ми слаби, а ви јаки; ви славни, а ми срамотни.

11. *До овога часа и гладујемо, и трпимо жеђ, и голотињу, и муке, и потуцамо се, *2.Кор. 11,23-27.

12. И трудимо се радећи својијем рукама. Кад нас ⌄псују, благосиљамо; кад нас гоне, трпимо; ⌄руже

13. Кад хуле на нас, молимо; постасмо као сметлиште свијета, по којему сви газе досад.

14. Не пишем ја ово да посрамим вас, него вас учим као своју љубазну *дјецу. *2.Кор. 6,13.

15. Јер ако имате и ⌄триста учитеља у Христу, али немате много отаца. Јер вас ја у Христу Исусу родих Јеванђељем. ⌄мноштво

16. Него вас молим, угледајте се на мене као и ја на *Христа. *1.Кор. 11,1.

17. Зато послах к вама *Тимотија, који ми је син љубазни и вјерни у Господу; он ће вам опоменути путеве моје који су у †Христу Исусу, као што свуда и у свакој цркви учим. *Дјела 19,22. †1.Тим. 1,2.

18. Неки се надуше као да ја нећу доћи к вама.

19. Али ћу вам доћи скоро, ако Бог да, и нећу гледати на ријечи онијех што су се надули, него на силу.

20. Јер царство Божије није у ријечи него у сили.

21. Шта хоћете? да дођем к вама с прутом или с љубави и духом кротости?

Осуда због разврата.
Не мешати се са развратницима
и не трпети их у заједници.

5. Врло се гласи да је блуд међу вама, и такво блудничење какво се ни међу незнабошцима не чује, да некакав има *жену очину. *3.Мој. 18,8.

2. И ви се још ˅надимате, умјесто да плачете, да се извади између вас онај који је учинио то дјело. ˃поносите

3. *Јер ја, који ако нијесам код вас тијелом али духом ту живим, већ отсудих као да сам тамо, да се онај који је то тако учинио, *Кол. 2,5.

4. У име Господа нашега Исуса Христа, кад се саберете ви и мој дух, са силом Господа нашега Исуса Христа,

5. Да се он преда сотони на мучење тијела, да би се дух спасао у дан Господа нашега Исуса Христа.

6. Није добра хвала ваша. Не знате ли да *мало квасца све тијесто укисели? *Гал. 5,9.

7. Очистите, дакле, стари квасац, да будете ново тијесто, као што сте пријесни; јер и Пасха наша *закла се за нас, Христос. Иса. 53,7; 1.Пет. 1,19.

8. Зато *да празнујемо не у староме квасцу, ни у квасцу пакости и лукавства, него у ˅пријесноме хљебу чистоте и истине. ˃бесквасноме *2.Мој. 12,15.

9. Писах вам у посланици да се не мијешате с блудницима;

10. И то ја не рекох за блуднике овога свијета, или тврдице, или хајдуке, или идолопоклонике; јер бисте морали изићи из свијета.

11. А сад вам писах да се не мијешате ако који, који се брат зове, постане блудник, или тврдица, или идолопоклоник, или кавгаџија, или пијаница, или хајдук; с таквима да и не једете.

12. Јер шта је мени стало да судим и оне који су напољу? Не судите ли ви оне који су унутра?

13. А оне који су напољу судиће Бог. Извадите злога између себе.

О расправама пред судом.
О неправедницима и разврату.

6. Смије ли који од вас, кад има тужбу на другога, ићи на суд неправеднима, а не светима?

2. Не знате ли да ће *свети судити свијету? Кад ћете, дакле, ви свијету судити нијесте ли вриједни судити мањијем стварима? *Дан. 7,22; Откр. 3,21.

3. Не знате ли да ћемо анђелима судити, а камоли стварима овога свијета?

4. А ви кад имате тужбе за ствари овога свијета, узмете за судије оне које у Цркви не броји нико ни у што!

5. На срамоту вашу говорим: Зар нема међу вама ниједнога мудра који може расудити међу браћом својом?

6. Него се брат с братом суди, и то пред невјернима!

7. И то је већ врло срамно за вас да имате тужбе међу собом. *Зашто радије не трпите неправду? Зашто радије не прегорите штету? *Мат. 5,39.

8. Него ви сами чините неправду и штету, па још браћи!

9. Или не знате да неправедници неће наслиједити царства Божијега? Не варајте се: ни блудници, ни идолопоклоници, ни прељубочинци, ни ˅аџувани, ни мужеложници, ˃злоупотребљени младићи

10. Ни лупежи, ни лакомци, ни пијанице, ни кавгаџије, ни хајдуци, царства Божијега неће наслиједити.

11. И овакви бијасте неки; него се опрасте и посветисте и оправдасте именом *Господа нашега †Исуса Христа и Духом Бога нашега. *Дјела 22,16. †1.Петр. 3,21.

12. Све ми је слободно, али није све на корист; све ми је слободно, али нећу да што овлада мноме.

13. Јела су за трбух, и трбух је за јела; али ће Бог и ово и оно ˅покварити. А тијело

није за блудничење, него за Господа, и Господ за тијело. →уништити

14. А Бог и Господа подиже, и нас ће подићи силом својом.

15. *Не знате ли да су тјелеса ваша уди Христови? Хоћу ли, дакле, узети уде Христове и од њих начинити уде блудничине? Боже сачувај! *1.Кор. 12,27.

16. Или не знате да ко се с блудницом свеже једно тијело с њом постане? Јер, рече, *биће двоје једно тијело. *2.Мој. 2,24.

17. А ко се Господа држи један је дух с Господом.

18. Бјежите од блудничења; јер сваки гријех који човјек чини осим тијела је; а који чини блуд он гријеши своме тијелу.

НЕМОРАЛ

19. Или не знате да су тјелеса ваша *црква Светога Духа који живи у вама, којега имате од Бога, и нијесте своји? *2.Кор. 6,16.

20. Јер сте купљени скупо. Прославите, дакле, Бога у тјелесима својијем (и у душама својијем), што је Божије.

О браку и о онима који нијесу у браку.

7. А за оно што ми писасте: Добро је човјеку да се не дохвата до жене;

2. Али због блуда сваки да има своју жену, и свака жена да има својега мужа;

3. Муж да чини жени дужну љубав, тако и жена мужу.

4. Жена није господар од својега тијела, него муж; тако и муж није господар од својега тијела, него жена.

5. Не забрањујте се једно од другога, већ ако у договору за вријеме, да постите и молите се Богу; и опет да се састанете, да вас сотона не искуша вашијем неуздржањем.

6. Али ово говорим по →свјету, а не по заповијести; →допуштењу

7. Јер хоћу да сви људи буду као и ја; али сваки има свој дар од Бога: Овај, дакле, овако а онај онако.

8. А неожењенијем и удовицама велим: Добро им је ако остану као и ја што сам.

9. *Ако ли се не уздрже, нека се жене и удају; јер је боље женити се неголи упаљивати се. *1.Тим. 5,14.

10. А ожењенијем заповиједам, не ја него *Господ, да се †жена од мужа не раздваја *Јер. 3,20. †Мал. 2,14.

11. Ако ли се пак и раздвоји, да се више не удаје, или да се помири са својијем мужем; и муж да не пушта жене.

12. А осталима говорим ја, а не Господ: Ако који брат има жену некрштену и она се приволи живљети с њим, да је не оставља.

13. И жена ако има мужа некрштена и он се приволи живљети с њом, да га не оставља.

14. Јер се посвети муж некрштен женом крштеном, и посвети се *жена некрштена од мужа крштенога; јер иначе дјеца ваша била би нечиста, а сад су света. *Мал. 2,15.

15. Ако ли се некрштени раздваја, нека се раздвоји; јер се брат или сестра у таквом догађају не зароби; јер нас на мир дозва Господ Бог.

16. Јер шта знаш, *жено, да ако мужа спасеш? или шта знаш, мужу, да ако жену спасеш? *1.Петр. 3,1.

17. Само као што је Бог раздијелио свакоме, и као што је свакога позвао Господ онако нека живи. И тако заповиједам по свијем Црквама.

18. Је ли ко позван обрезан, нека се не гради необрезан; ако ли је ко позван необрезан, нека се не обрезује.

19. Обрезање је ништа, и *необрезање је ништа; него држање заповијести Божијех. *Гал. 6,15.

20. Сваки нека остане у ономе звању у коме је позван.

21. Јеси ли позван роб, не брини се; него ако и можеш свој бити, још радије буди.

22. Јер који је позван у Господу роб, *слободњак је Господњи, тако и који је позван слободњак, †роб је Христов. *Филим. 16; †Еф. 6,6.

23. Купљени сте скупо, не будите *робови људима. *3.Мој. 25,42.

24. Сваки, браћо, у чему је ко позван у ономе нека остане пред Господом.

25. А за дјевојке *немам заповијести Господње, него дајем ᵌсвјет, као који сам помилован од Господа, да будем вјеран.

*1.Кор. 7,40. ᵌдопуштење

26. Мислим, дакле, ово да ће бити добро за садашњу невољу да је човјеку добро тако бити.

27. Јеси ли се привезао за жену, не тражи да се раздријешиш; јеси ли се одријешио од жене, не тражи жене.

28. А ако ли се и ожениш, нијеси сагријешио; и дјевојка ако се уда, није сагријешила: али ће имати такви невоље тјелесне; а ја вас жалим.

29. А ово говорим, браћо, јер је остало вријеме прекраћено, да ће и они који имају *жене бити као они који немају;

*Зах. 12,13.

30. И који плачу као који не плачу; и који се радују као који се не радују; и који купују као који немају;

31. И који овај свијет употребљавају као да га не употребљавају: јер пролази обличје овога свијета.

32. А ја хоћу да сте ви безбрижни. Ко је неожењен брине се за Господње, како ће угодити Господу;

33. А који је ожењен брине се за свјетско, како ће угодити жени. Друго је жена, а друго је дјевојка.

34. Која је неудата брине се за Господње, како ће угодити *Господу, да буде света и тијелом и духом; а која је удата брине се за свјетско, како ће угодити мужу.

*Лука 10,40.

35. А ово говорим на корист вама самијем, не да вам наметнем замку на врат, него за лијепу и пристојну службу Господу без сметње.

36. Ако ли пак ко мисли да је срамота за његову дјевојку кад остане неудата, и не може друкчије бити, нека чини шта хоће, не гријеши ако се уда.

37. А који стоји тврдо у срцу, и нема невоље, а има власт над својом вољом, и ово је расудио у срцу својему да задржи дјевојку, добро чини.

38. Тако и онај који удаје своју дјевојку добро чини; али који не удаје боље чини.

39. Жена је привезана законом докле јој год живи муж; а ако јој умре муж, слободна је за кога хоће да се уда, само у Господу.

40. Али је блаженија ако остане тако по мојему свјету; јер мислим да и ја имам Духа Божијега.

О жртви идолима и о употреби хришћанске слободе без саблазни за ближње.

8. А за месо што је клано идолима знамо, јер сви разум имамо. Разум, дакле, надима, а љубав поправља.

2. Ако ли ко мисли да што зна, не зна још ништа као што треба знати.

3. А ако ко љуби Бога, Бог га је научио.

4. А за јело идолскијех жртава, знамо да идол није ништа на свијету, и да нема другога Бога осим Једнога.

5. Јер ако и има који се богови зову, или на небу или на земљи, као што има много богова и много господа:

6. Али ми имамо само Једнога Бога Оца, од којега је све, и ми у Њему, и Једнога Господа Исуса Христа, кроз којега је све, и ми кроза Њ.

7. Али нема свако разума; јер неки који још и сад мисле да су идоли нешто, као идолске жртве једу, и савјест њихова, слаба будући, погани се.

8. Али јело нас не поставља пред Богом: Јер нити ћемо бити већи ако једемо, ни мањи ако не једемо.

9. Али се чувајте да како ова слобода ваша не постане спотицање слабима.

10. Јер ако тебе, који имаш разум, види ко у идолској цркви гдје сједиш за трпезом, неће ли његова савјест, слаба будући, ослободити се да једе идолске жртве?

11. И с твога разума погинуће слаби брат, за којега Христос умрије.

12. Тако кад се гријешите о *браћу, и рањавате њихову слабу савјест, о Христа се гријешите. *Мат. 25,40.

13. Зато ако јело саблажњава брата мојега, нећу јести меса довијека, да не саблазним брата својега.

Како апостол употребљава хришћанску слободу у својој служби. Треба се борити за нераспадљив вијенац.

9. Нијесам ли ја *апостол? Нијесам ли ˇсам свој? Не видјех ли ја Исуса Христа, Господа нашега? Нијесте ли ви дјело моје у Господу? *1.Тим. 2,7. ˇслободан

2. Ако другима и нијесам апостол, али вама јесам, јер сте ви печат мојега апостолства у Господу.

3. Мој одговор онима који ме успитају ово је:

4. Еда ли немамо власти јести и пити?

5. Еда ли немамо власти сестру жену водити, као и остали апостоли, и браћа Господња, и ˇКифа? ˇПетар

6. Или један ја и Варнава немамо власти ово чинити?

7. Ко војује кад о своме трошку? Или ко сади виноград и од родова његовијех да не једе? Или ко пасе стадо и од млијека стада да не једе?

8. Еда ли ово говорим по човјеку? Не говори ли ово и закон?

9. Јер је у Мојсијеву закону написано: Да *не завежеш уста волу који врше. Еда ли се Бог брине за волове? *5.Мој. 25,4.

10. Или говори јамачно за нас? Јер се за нас написа: Који оре треба у надању да оре; и који врше у надању да ће добити од онога што врше.

11. Када ми вама духовно сијасмо, је ли то што велико ако ми вама тјелесно пожњемо?

12. Кад се други мијешају у вашу власт, а камоли да не бисмо ми? Али не учинисмо по власти овој него све трпимо да не учинимо какве сметње *Јеванђељу Христову. *2.Кор. 11,7.

13. Не знате ли да они који чине свету службу од светиње се хране, и који олтару служе с олтаром дијеле?

14. Тако и Господ заповједи да они који Јеванђеље проповиједају од Јеванђеља живе.

15. А *ја то ниједно не учиних. И не пишем ово да тако буде за мене; јер бих вољео умријети, него да ко славу моју уништи. *Дјела 18,3.

16. Јер ако проповиједам Јеванђеље, нема ми хвале: јер ˇми је за невољу; и тешко мени ако Јеванђеља не проповиједам. ˇјер сам обавезан

17. Ако, дакле, ово чиним од своје воље, плату имам; а ако ли чиним ˇза невољу, служба ми је предата. ˇпротив своје воље

18. Каква ми је, дакле, плата? Да проповиједајући Јеванђеље учиним без плате Јеванђеље Христово, да не чиним по својој власти у проповиједању Јеванђеља.

19. Јер премда сам слободан од свију, свима себе учиних робом, да их више придобијем.

20. Јеврејима сам био као Јеврејин да *Јевреје придобијем; онима који су под законом био сам као под законом, да придобијем оне који су под законом; *Дјела 16,3.

21. Онима који су без закона био сам као без закона, премда нијесам Богу без закона него сам у закону Христову, да придобијем оне који су без закона.

22. Слабима био сам као слаб, да слабе придобијем; свима сам био све, да какогод спасем кога.

23. А ово чиним за Јеванђеље, да бих имао дијел у њему.

24. Не знате ли да они што трче трку, сви трче, а један добије дар? Тако трчите да добијете.

25. Сваки пак који се бори од свега се уздржава: Они, дакле, да добију распадљив вијенац, а ми нераспадљив.

26. Ја, дакле, тако трчим, не као на непоуздано; тако се борим, не као онај који бије вјетар;

27. Него морим тијело своје и трудим да како сам другима проповиједајући избачен не будем.

О тијелу и идолопоклонству. Заједница с Христом у хљебу и вину. Обзири савјести.

10. Али нећу вам затајити, браћо, да оцеви наши сви под облаком бијаху, и сви кроз море прођоше;

2. И сви се у Мојсија крстише у облаку и мору;

3. И сви једно јело духовно једоше;

4. И сви једно пиће духовно пише; јер пијаху од духовне стијене која иђаше за њима: А стијена бјеше Христос.

5. Али многи од њих не бијаху по Божијој вољи, јер бјеху побијени у пустињи.

6. А ово бјеху угледи нама, да ми не желимо зала, као и они што жељеше.

7. Нити бивајте идолопоклоници, као неки од њих, као што стоји написано: *Сједоше људи да једу и да пију, и усташе да играју. *2.Мој. 32,6.

8. Нити да чинимо блуд, као неки од њих што блудничише, и *паде их у један дан двадесет и три хиљаде. *4.Мој. 25,1.9.

9. Нити да кушамо ˇХриста, као што *неки од њих кушаше, и од змија изгибоше. ˇГоспода *5.Мој. 6,16.

10. Нити да вичемо на Бога, *као неки од њих што викаше, и изгибоше од крвника. *4.Мој. 14,2.

11. Ово се пак све догађаше за углед њима, а написа се за науку нама, на које посљедак свијета дође.

12. Јер који мисли да стоји нека се чува да не падне.

13. Друго искушење не дође на вас осим човјечијега; али је вјеран Бог који вас неће пустити да се искушате већма него што можете, него ће учинити с искушењем и крај, да можете поднијети.

14. Зато, љубазна браћо моја, бјежите од идолопоклонства.

15. Као мудрима говорим; судите ви шта говорим.

16. *Чаша благослова коју благосиљамо није ли заједница крви Христове? Хљеб који ломимо није ли заједница тијела Христова? *Мат. 26,26.

17. Јер смо један хљеб, једно тијело многи; јер сви у једноме хљебу имамо заједницу.

18. Гледајте Израиља по тијелу: Који једу *жртве нијесу ли заједничари олтара? *3.Мој. 3,3.

19. Шта, дакле, говорим, да је идол што? Или идолска жртва да је што?

20. Није; него што жртвују незнабошци, да *ђаволима жртвују, а не Богу; а ја нећу да сте ви заједничари с ˇђаволима. *5.Мој. 32,17. ˇдемонима

21. *Не можете пити чаше Господње и чаше ˇђаволске; не можете имати заједнице у трпези Господњој и у трпези ђаволској. *2.Кор. 6,15,16. ˇдемонске

22. Или да пркосимо *Господу? Еда ли смо ми јачи од Њега? *Језек. 22,14; Јер. 7,19.

23. Све ми је слободно, али није све на корист; све ми је слободно, али све не иде на добро.

24. *Нико да не гледа шта је његово, него сваки да гледа шта је другога. *Рим. 15,2; 1.Кор. 10,33.

25. Све што се продаје на месарници, једите, и ништа не испитујте савјести ради;

26. *Јер је Господња Земља и што је на њој. *Псал. 24,1.

27. Ако ли вас ко од невјерника позове, и хоћете ићи, једите све што се пред вас донесе, и не премишљајте ништа савјести ради.

28. Ако ли вам пак ко рече: Ово је идолска *жртва, не једите ради онога који вам каже, и ради савјести; јер је Господња †Земља и што је на њој. *1.Кор. 8,10. †5.Мој. 10,14.

29. Али не говорим за савјест твоју, него другога; јер зашто да моју слободу суди савјест другога?

30. Ако ја с благодаћу уживам, зашто да се хули на мене за оно *за што ја захваљујем? *1.Тим. 4,4.

31. *Ако, дакле, једете, ако ли пијете, ако ли што друго чините, све на славу Божију чините. *Кол. 3,17.

32. Не будите на саблазан ни Јеврејима, ни Грцима, ни Цркви Божијој,

33. Као што и ја у свачему свима угађам, не тражећи своје користи него многијех, да се спасу.

Како се треба молити и јести вечеру Господњу.

11. Угледајте се на мене, као и ја на *Христа. *Фил. 1,11.

2. Хвалим вас пак, браћо, што све моје памтите и држите ˇзаповијести као што вам предадох. ˇучења

3. Али хоћу да знате да је свакоме мужу глава Христос; а муж је глава жени; а Бог је глава Христу.

4. Сваки муж који се с покривеном главом моли Богу или пророкује, срамоти главу своју.

5. И свака жена која се гологлава моли Богу или пророкује, срамоти главу своју; јер је свеједно као да је обријана.

6. Ако се, дакле, не покрива жена, нека се стриже; ако ли је ружно жени стрићи се или бријати се, нека се покрива.

7. Али муж да не покрива главе, јер је *обличје и слава Божија; а жена је слава мужевља. *1.Мој. 1,27.

8. Јер није муж од жене, него жена од мужа.

9. Јер муж није саздан жене ради, него жена мужа ради.

10. Зато жена треба да има власт на глави, анђела ради.

11. Али нити је муж без жене ни жена без мужа у Господу.

12. Јер како је жена од мужа, тако је и муж кроз жену; а све је од Бога.

13. Сами међу собом судите је ли лијепо да се жена гологлава моли Богу?

14. Или не учи ли вас и сама природа да је мужу срамота ако гаји дугачку косу;

15. А жени је слава ако гаји дугачку косу? Јер јој је коса дана мјесто покривала.

16. Ако ли је ко свадљив, ми таквога обичаја немамо, нити Цркве Божије.

17. Али ово заповиједајући не хвалим вас да се не на боље него на горе сабирате.

18. Прво, дакле, кад се сабирате у цркви, чујем да имају распре међу вама; и нешто вјерујем од овога.

19. Јер треба и јереси да буду међу вама, *да се покажу поштени који су међу вама. *1.Јов. 2,19.

20. А кад се скупите на једно мјесто, не једе се вечера Господња.

21. Јер сваки своју вечеру узме најприје и једе, и тако један гладује, а други се опија.

22. Еда ли, дакле, немате кућа да једете и пијете? Или не марите за цркву Божију, и *срамотите оне који немају? Шта ћу вам рећи? Хоћу ли вас похвалити за то? Нећу. *Јак. 2,6.

23. Јер ја примих од Господа што вам и предадох, да Господ Исус ону ноћ у коју биваше предан узе хљеб,

24. И захваливши преломи и рече: Узмите, једите, ово је тијело Моје, које се за вас ломи; ово чините Мени за спомен.

25. Тако и чашу, по вечери, говорећи: Ова је чаша Нови завјет у Мојој крви; ово чините, кад год пијете, Мени за спомен.

26. Јер кад год једете овај хљеб и чашу ову пијете, смрт Господњу обзнањујете, докле не дође.

27. Тако који недостојно једе овај хљеб или пије чашу Господњу, крив је тијелу и крви Господњој.

28. Али човјек да испитује себе, па онда од хљеба да једе и од чаше да пије;

29. Јер који недостојно једе и пије, суд себи једе и пије, не разликујући тијела Господњега.

30. Зато су међу вама многи слаби и болесни, и довољно их ˇспавају. ˇумире

31. Јер кад бисмо себе ˇрасуђивали, не бисмо осуђени били. ˇиспитивали

32. Али кад смо суђени, кара нас Господ, да се не осудимо са свијетом.

33. Зато, браћо моја, кад се састајете да једете, ишчекујте један другога.

34. Ако ли је ко гладан, некаједе код куће, да се на гријех не састајете. А за остало уредићу кад дођем.

О духовнијем даровима и о њиховој употреби.

12. А за *духовне дарове нећу вам, браћо, затајити. *1.Кор. 14,1.

2. Знате да кад бијасте незнабошци идосте к идолима безгласнима, како вас вођаху.

3. Зато вам дајем на знање да нико ко Духом Божијим говори неће рећи: ˇАнатема на Исуса; и нико не може Исуса Господом назвати осим Духом Светијем. ˇпроклет Исус

4. Дарови су различни, али је Дух један.

5. И различне су службе, али је Један Господ.

6. И различне су силе, али је Један Бог који чини све у свему.

7. А у свакоме се појављује Дух на корист;

8. Јер једноме се даје Духом ријеч премудрости; а другоме ријеч разума по истоме Духу;

9. А другоме вјера, тијем истијем Духом; а другоме дар исцјељивања, по томе истом Духу;

10. А другоме да чини *чудеса, а другоме пророштво, а другоме да разликује †духове, а другоме различне језике, а другоме да казује језике. *Гал. 3,5. †1.Јов. 4,1.

11. А ово све чини један и тај исти Дух раздјељујући по својој власти свакоме како хоће.

12. Јер као што је тијело једно и уде има многе, а сви уди једнога тијела, премда су многи, једно су тијело: Тако и *Христос. *Гал. 3,16.

13. Јер econнијем Духом ми се сви крстисмо у једно тијело, били Јевреји, или Грци, или робови, или ˇсами своји; и сви се једнијем Духом напојисмо. ˇслободни

14. Јер тијело није један уд, него многи.

15. Ако рече нога: Ја нијесам рука, нијесам од тијела; еда ли зато није од тијела?

16. И ако рече ухо: Ја нијесам око, нијесам од тијела; еда ли зато није од тијела? Кад би све тијело било око, гдје је ˇчување? ˇслух

17. А кад би све било ˇчување, гдје је мирисање? ˇслух

18. Али Бог постави све уде у тијелу како је кога хтио.

19. А кад би сви били један уд, гдје је тијело?

20. Сад су пак многи уди, а једно тијело.

21. Али око не може рећи руци: Не требаш ми; или опет глава ногама: Не требате ми.

22. Него још који се уди тијела чине да су најслабији најпотребнији су.

23. И који нам се чине да су ˇнајсрамотнији на тијелу, на оне ударамо највећу част; ˇнајнеугледнији

24. И неугледни наши уди највеће ˇпоштење имају; а угледни уди то не требају. Али Бог сложи тијело и најнеугледнијем уду даде највећу част, ˇпристојност

25. Да не буде распре у тијелу, него да се уди једнако брину један за другога.

26. И ако страда један уд, с њим страдају сви уди; а ако ли се један уд слави, с њим се радују сви уди.

27. А ви сте тијело Христово, и уди међу собом.

28. И једне, дакле, постави Бог у *Цркви: прво †апостоле, друго пророке, треће учитеље, а потом чудотворце, онда ‡дарове исцјељивања, помагања, управљања, различне језике. *Дјела 13,1. †Еф. 2,20. ‡Рим. 12,6.

29. Еда ли су сви апостоли? Еда ли су сви пророци? Еда ли су сви учитељи? Еда ли су сви чудотворци?

30. Еда ли сви имају дарове исцјељивања? Еда ли сви говоре језике? Еда ли сви ˇказују? ˇтумаче

31. Старајте се пак за веће дарове; па ћу вам још бољи пут показати.

О љубави.

13. Ако језике човјечије и анђеоске говорим, а љубави немам, онда сам као ˇзвоно које звони, или ˇпрапорац који звечи. ˇбронза ˇˇкимвал

2. И ако имам *пророштво и знам све тајне и сва знања, и ако имам сву вјеру да и горе премјештам, а љубави немам, ништа сам. *Мат. 7,22.

3. И ако раздам све имање своје, и ако предам тијело своје да се сажеже, а љубави немам, ништа ми не помаже.

ТРПЉЕЊЕ

4. Љубав дуго трпи, милокрвна је; љубав не завиди; љубав се не велича, ˃не надима се, ˃није надмена

5. Не чини што не ваља, не тражи своје, не срди се, не мисли о злу,

6. Не радује се неправди, а радује се истини,

7. Све сноси, све вјерује, свему се нада, све трпи.

8. Љубав никад не престаје, а пророштво ако ће и престати, језици ако ће умукнути, разума ако ће нестати.

9. Јер нешто знамо и нешто пророкујемо;

10. А кад дође савршено, онда ће престати што је нешто.

11. Кад ја бијах мало дијете као дијете говорах, као дијете мишљах, као дијете размишљах; а кад постадох човјек, одбацих дјетињство.

12. Тако сад видимо као кроз ˃стакло у загонетки, а онда ћемо лицем к лицу; сад познајем нешто, а онда ћу познати као што сам познат. ˃огледало

13. А сад остаје вјера, над, љубав, ово троје; али је љубав највећа међу њима.

О дару онијех који говоре туђе језике и који пророкују, и о поретку у служби Богу.

14. Држите се љубави, а старајте се за духовне дарове, а особито да пророкујете.

2. Јер који говори језике, не говори људима него Богу: Јер нико не слуша, а он духом говори тајне.

3. А који пророкује говори људима за поправљање и утјеху и утврђење.

4. Јер који говори језике себе поправља, а који пророкује Цркву поправља.

5. Али ја бих хтио да ви сви говорите језике, а још више да пророкујете, јер је већи онај који пророкује неголи који говори језике, већ ако ко казује, да се Црква поправља.

6. А сад, браћо, ако дођем к вама језике говорећи, какву ћу корист учинити ако вам не говорим или у откривењу, или у разуму, или у пророштву, или у науци?

7. Као неке ствари ˃бездушне које дају глас, била свирала или китара, ако различна гласа не дају, како ће се препознати свирка свирале или китаре? ˃беживотне

8. Јер ако труба да неразговијетан глас, ко ће се приправити на бој?

9. Тако и ви ако неразумљиву ријеч речете језиком, како ће се разумјети шта говорите? Јер ћете говорити у вјетар.

10. Има на свијету ко зна колико различнијех гласова, али ниједан није без значења.

11. Ако, дакле, не знам силе гласа, бићу нијемац ономе коме говорим, и онај који говори биће мени ˃нијемац. ˃странац

12. Тако и ви, будући да се старате за духовне дарове, гледајте да будете онима богати који су на поправљање Цркве.

13. Зато који говори језиком нека се моли Богу да ˃казује. ˃тумачи

14. Јер ако се језиком молим Богу, мој се дух моли, а ум је мој без плода.

15. Шта ће се, дакле, чинити? Молићу се Богу духом, а молићу се и умом; хвалићу Бога духом, а хвалићу и умом.

16. Јер кад благословиш духом како ће онај који је неупућен рећи амин по твоме благослову, кад не зна шта говориш?

17. Ти добро захваљујеш, али се други не поправља.

18. Хвала Богу мојему што говорим језике већма од свију вас.

19. Али у цркви волим пет ријечи умом својијем рећи, да се и други помогну, неголи хиљаду ријечи језиком.

20. Браћо, не будите *дјеца умом, него пакошћу дјетињите, а умом будите савршени. *Мат. 18,3.

21. У закону пише: *Другијем језицима и другијем уснама говорићу народу овоме, и ни тако ме неће послушати, говори Господ. *Иса. 28,11.12.

22. Зато су језици за знак не онима који вјерују, него који не вјерују; а пророштво не онима који не вјерују, него који вјерују.

23. Ако се, дакле, скупи Црква сва на једно мјесто, и сви узговорите језицима,

а дођу и неупућени, или невјерници, неће ли рећи да сте полудјели?

24. А ако сви пророкују, и дође какав невјерник или неупућен, буде покаран од свију и суђен од свију.

25. И тако тајне срца његова бивају јављене, и тако паднувши ничице поклониће се Богу, и казаће да је заиста Бог с вама.

26. Шта ће се, дакле, чинити, браћо? Кад се сабирате сваки од вас има псалам, *има науку, има језик, има откривење, има казивање; а све да бива на поправљање.

*1.Кор. 12,8-10.

27. Ако говори ко језиком, или по двојица, или највише по тројица, и то поредом; а један да ˅казује. ˃тумачи

28. Ако ли не буде никога да казује, нека ћути у цркви, а себи нека говори и Богу.

29. А пророци два или три нека говоре, и други нека расуђују.

30. Ако ли се открије што другоме који сједи, нека чека док први ућути.

31. Јер можете пророковати сви, један по један, да се сви уче, и сви да се тјеше.

32. И *духови пророчки покоравају се пророцима; *1.Јов. 4,1.

33. Јер Бог није Бог буне, него мира, као по свима Црквама светијех.

34. *Жене ваше да ћуте у црквама; јер се њима не допусти да говоре, него да слушају, као што и закон говори.

*Титу 2,5; 1.Тим. 2,12.

35. Ако ли хоће чему да се науче, код куће мужеве своје нека питају; јер је ружно жени да говори у цркви.

36. Еда ли од вас *ријеч Божија изиђе? или самијем вама дође? *Иса. 2,3.

37. Ако ко мисли да је пророк или духован, нека разумије шта вам пишем, јер су Господње заповијести.

38. Ако ли ко не разумије, нека не разумије.

39. Зато, браћо моја, старајте се да пророкујете, и не забрањујте говорити језицима.

40. А све нека бива поштено и уредно.

О васкрсенију мртвијех.

15. Али вам напомињем, браћо, Јеванђеље, које вам објавих, које и примисте, у коме и стојите,

2. Којијем се и спасавате, ако држите како вам објавих; осим ако узалуд вјеровасте.

3. Јер вам најприје предадох што и примих да Христос умрије за гријехе наше, по Писму,

4. И да би укопан, и да уста трећи дан, *по Писму, *Псал. 16,10.

5. *И да се јави ˅Кифи, потом Једанаесторици апостола; *Мар. 16,14; Лука 24,33. ˃Петру

6. А потом Га видјеше једном више од пет стотина браће, од којијех многи живе и сад, а неки и помријеше;

7. А потом се јави Јакову, па онда свима апостолима;

8. А послије свију јави се и мени, као каквом недоношчету.

9. Јер сам ја најмлађи међу апостолима, који нијесам достојан назвати се апостол, јер гоних цркву Божију.

10. Али по *благодати Божијој јесам што јесам, и благодат Његова што је у мени не оста празна, него се потрудих више од свију њих, али не ја него благодат Божија која је са мном. *Еф. 3,7.

11. Био, дакле, ја или они, тако проповиједамо, и тако вјеровасте.

12. А ако се Христос проповиједа да устаде из мртвијех, како говоре неки међу вама да нема васкрсенија мртвијех?

13. И ако нема васкрсенија мртвијех, то ни Христос не уста.

14. А ако Христос не уста, узалуд, дакле, проповиједање наше, а узалуд и вјера ваша.

15. А налазимо се и лажни свједоци Божији што свједочимо против Бога да васкрсе Христа, којега не васкрсе кад мртви не устају.

16. Јер ако мртви не устају, ни Христос не уста.

17. А ако Христос не уста, узалуд вјера ваша: Још сте у гријесима својијем.

УЗДАЊЕ

18. Дакле, и они који помријеше у Христу, изгибоше.

19. И ако се само у овом животу уздамо у *Христа, најнесрећнији смо од свију људи. *2.Тим. 3,12.

20. Али *Христос уста из мртвијех, и би ˅Новина онима који умријеше.
*1.Петр. 1,3; Дјела 26,23. ˃Првенац

21. Јер будући да кроз *човјека би смрт, кроз Човјека и †васкрсеније мртвијех.
*Рим. 5,12. †Јован 11,25.

22. Јер како по Адаму сви умиру, тако ће и по *Христу сви оживљети. *Рим. 5,17.

23. Али сваки у свом реду: ˅Новина Христос; а потом они који вјероваше *Христу о Његову доласку; ˃Првенац *1.Сол. 4,16.

24. Онда крај, кад преда *царство Богу и Оцу, и кад укине свако поглаварство и сваку власт и силу. *Дан. 7,14.

25. Јер Њему ваља царовати, докле не положи све непријатеље своје под ноге своје.

26. А посљедњи ће се непријатељ ˅укинути смрт. ˃уништити

27. Јер *све покори под ноге Његове. Али кад вели да је све Њему покорено, показује се да је осим Онога који Му покори све. *Псал. 8,6.

28. А кад Му све покори, онда ће се и сам Син покорити Ономе који Му све покори, да буде Бог све у свему.

29. Шта, дакле, чине они који се крсте мртвијех ради? Кад мртви јамачно не устају, што се и крштавају мртвијех ради?

30. И ми зашто подносимо муке и невоље сваки час?

31. Сваки дан умирем, тако ми, браћо, ваше ˅славе, коју имам у Христу Исусу Господу нашему. ˃похвале

32. Јер ако сам се по човјеку борио са звјеровима у Ефесу, каква ми је корист ако мртви не устају? *Да једемо и пијемо, јер ћемо сутра умријети. *Иса. 22,13.

33. Не варајте се: Зли разговори кваре добре обичаје.

34. Отријезните се једанпут као што треба, и не гријешите; јер неки не знају за Бога, на срамоту вама кажем.

35. Али ће рећи ко: Како ће устати мртви? И у каквом ће тијелу доћи?

36. Безумниче, ти што сијеш неће оживљети ако не умре.

37. И што сијеш не сијеш тијело које ће бити, него голо зрно, било пшенично или друго какво.

38. А Бог му даје тијело како хоће, и сваком сјемену своје тијело.

39. Није свако тијело једно тијело, него је друго тијело човјечије, а друго животињско, а друго рибље, а друго птичије.

40. И имају тјелеса небеска и тјелеса земаљска: Али је друга слава небескима, а друга земаљскима.

41. Друга је слава Сунцу, а друга слава Мјесецу, и друга слава звијездама; јер се звијезда од звијезде разликује у слави.

42. Тако и васкрсеније мртвијех: Сије се за распадљивост, а устаје за нераспадљивост;

43. Сије се у срамоти, а устаје у слави; сије се у слабости, а устаје у сили;

44. Сије се тијело тјелесно, а устаје тијело духовно. Има тијело тјелесно, и има тијело духовно.

45. Тако је и писано: Први *човјек †Адам постаде у тјелесном животу, а Посљедњи Адам у духу који оживљује.
*1.Мој. 2,7. †Рим. 5,14.

46. Али духовно тијело није прво, него тјелесно, па онда духовно.

47. Први је *човјек од †земље, земљан; Други је Човјек ‡(Господ) с Неба.
*1.Мој. 2,7. †1.Мој. 3,19. ‡Лука 2,11.

48. Какав је земљани такви су и земљани; и какав је небески такви су и небески.

49. И како носимо обличје земљанога, тако ћемо носити и обличје небескога.

50. А ово говорим, браћо, да тијело и крв не могу наслиједити царства Божијега, нити распадљивост нераспадљивости насљеђује.

51. Ево вам казујем тајну: Јер сви нећемо помријети, а сви ћемо се претворити,

52. Уједанпут, у тренућу ока у посљедњој труби; јер ће затрубити и мртви ће устати нераспадљиви, и ми ћемо се претворити.

53. Јер ово распадљиво треба да се обуче у нераспадљивост, и ово смртно да се обуче у бесмртност.

54. А кад се ово распадљиво обуче у нераспадљивост и ово се смртно обуче у бесмртност, онда ће се збити она ријеч што је написана: Побједа прождрије *смрт.

*Откр. 20,14.

55. Гдје ти је, смрти, жалац? Гдје ти је, ˇпакле, побједа?

→смрти

56. А жалац је смрти *гријех, а сила је гријеха закон.

*Рим. 7,8.

57. А Богу хвала који нам даде побједу кроз *Господа нашега †Исуса Христа.

*Псал. 98,1. †Рим. 7,25.

58. Зато, *браћо моја љубазна, будите тврди, не дајте се помакнути, и напредујте једнако у дјелу Господњему знајући да труд ваш није узалуд пред Господом.

*1.Сол. 2,1.

О скупљању помоћи за
сиромашне хришћане у Јерусалиму.
Препорука за Тимотија. Опомене.
Поздрави и завршне речи.

16. А за милостињу светима, као што уредих по *Црквама галатијскијем онако и ви чините.

*Гал. 1,2.

2. Сваког првог дана у недјељи нека сваки од вас оставља код себе и скупља колико може, да не бивају збирања кад дођем.

3. А кад дођем, које нађете за вриједне оне ћу с ˇпосланицама послати у Јерусалим нека однесу вашу помоћ.

→писмима

4. А ако буде вриједно да и ја идем, поћи ће са мном.

5. А к вама ћу доћи кад прођем Македонију, јер ћу проћи кроз Македонију.

6. А у вас може бити да ћу се забавити, или и зимовати, да ме ви пратите куд пођем.

7. Сад вас у пролажењу нећу видјети, а надам се неко вријеме остати код вас, ако Господ допусти.

8. А у Ефесу ћу остати до (Тројичина дне) Педесетнице;

9. Јер ми се отворише велика и богата врата, и противника има много.

10. А ако дође *Тимотије, гледајте да буде код вас без страха; јер он ради дјело Господње као и ја.

*Рим. 16,21.

11. Да га нико, дакле, не презре, него га испратите с миром да дође к мени; јер га чекам с браћом.

12. А за брата *Апола, много га молих да дође к вама с браћом: И никако не бјеше му воља да сад дође; али ће доћи кад има прилику.

*Титу 3,13.

13. Пазите, стојте у вјери, мушки се држите, утврђујте се.

ХРАБРОСТ

14. Све да вам бива у љубави.

15. Молим вас пак, браћо, знате дом *Стефанин да је ˇновина од Ахаје, и на служење светима одреди се;

→првенац *1.Кор. 1,16.

16. Да сте и ви покорни таквима, и свакоме који помаже и труди се.

17. Али се обрадовах доласку Стефанину и Фортунатову и Ахајикову, јер ми они накнадише што сам био без вас;

18. Јер умирише дух мој и ваш. ˇПрипознајте, дакле, такве.

→поштујте

19. Поздрављају вас Цркве азијске. Поздрављају вас у Господу много *Акила и Прискила с домашњом својом Црквом.

*Дјела 18,2.

20. Поздрављају вас браћа сва. Поздравите један другога цјеливом светијем.

21. Поздрављам вас ја *Павле својом руком.

*Филим. 19.

22. Ако ко не љуби Господа Исуса Христа да буде проклет. ˇМаран ата.

→поздрав – Господ долази!

23. Благодат Господа нашега Исуса Христа с вама;

24. И љубав моја са свима вама у Христу Исусу. Амин.

КОРИНЋАНИМА ПОСЛАНИЦА ДРУГА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Апостолова захвалност Богу за утјеху у невољама. Одбрана од пријекора због непостојаности.

1. Од Павла, апостола *Исуса Христа по вољи Божијој и брата Тимотија цркви Божијој у Коринту, са свима светима који су у свој Ахаји: *Кол. 1,2.

2. Благодат вам и мир од Бога Оца нашега, и Господа Исуса Христа.

УТЈЕХА

3. Благословен Бог и Отац Господа нашега Исуса Христа, Отац милости и Бог сваке утјехе,

4. Који нас утјешава у свакој невољи нашој, да бисмо могли утјешити оне који су у свакој невољи утјехом којом нас саме Бог утјешава.

5. Јер како се страдања Христова умножавају на нама тако се и утјеха наша умножава кроз Христа.

6. Ако ли смо пак у невољи, за вашу је утјеху и спасеније, које постаје у трпљењу тијех истијех страдања која и ми подносимо.

7. И надање наше тврдо је за вас. Ако ли се утјешавамо, за вашу је утјеху и спасеније, знајући да као што сте заједничари у нашему страдању тако и у утјехи.

8. Јер вам нећемо, браћо, затајити невоље наше која нам се догоди у Азији, кад нам је било претешко и преко ›силе тако да се нијесмо надали ни живљети; ›снаге

9. Него сами у себи осудисмо да нам ваља помријети да се већ не уздасмо у себе него у Бога који подиже мртве.

10. Који нас је од толике смрти избавио, и избавља; и у Њега се уздамо да ће нас и још избавити,

11. Помоћу и ваше *молитве за нас; да многи људи многу хвалу дају Богу за дарове који су нама дати вас ради. *Филим. 22.

12. Јер је наша слава ово: Свједочанство савјести наше да смо у простоти и *чистоти Божијој, а не у мудрости тјелесној него по благодати Божијој живјели на свијету, а особито међу вама. *2.Кор. 2,17.

13. Јер вам друго не пишемо него што читате и разумијевате. А надам се да ћете и до краја разумјети.

14. Као што неки и ›разумјесте да смо вам слава као и ви нама за дан Господа нашега Исуса Христа. ›дјелимично нас

15. И у овом поуздању шћадијах да вам дођем прије, да другу благодат имате;

16. И кроз вас да дођем у *Македонију, и опет из Македоније да дођем к вама, и ви да ме пратите у Јудеју. *1.Кор. 16,5.

17. Али кад сам ово хтио, еда ли сам, дакле, што ›непостојано чинио? Или што намеравам, да по тијелу намеравам, да буде у мени да да, а не не? ›лакомислено

18. Али је Бог вјеран, те ријеч наша к вама не би да и не.

19. Јер Син Божиј *Исус †Христос, којега ми вама проповиједасмо ја и Силван и Тимотије, не би да и не, него у Њему би да. *Дјела 18,5. †Јевр. 13,8.

20. Јер колико је обећања Божијех, у Њему су да, и у Њему ›амин, Богу на славу кроз нас. ›заиста; нека тако буде

21. А Бог је који нас утврди с вама у Христу, и помаза нас,

22. Који нас и запечати, и даде залог Духа у срца наша.

23. А ја за свједока Бога призивам на своју душу да штедећи вас не дођох више у Коринт.

24. Не као да ми владамо вјером вашом, него смо помагачи ваше радости; јер у вјери стојите.

Павле препоручује понован пријем грјешника који се каје. Апостол слави Бога због силе проповиједи о Христу.

2. Ово пак ›судих у себи да опет не дођем к вама у жалости. ›реших

2. Јер ако ја чиним жалост вама, ко је који ће мене веселити осим онога који прима жалост од мене?

3. И писах вам ово исто, да кад дођем не примим жалост на жалост, а за које би ваљало да се веселим надајући се на све вас, да је моја радост свију вас.

4. Јер од бриге многе и туге срца написах вам с многијем сузама, не да бисте се ожалостили него да бисте познали љубав коју имам изобилно к вама.

5. *Ако ли је ко мене ражалио, не ражали мене, ˃до неколико, да не отежам свима вама. *1. Кор. 5,1. ˃дјелимично

6. Јер је довољно таквоме ˃кар овај од многијех. ˃казна

7. Зато ви насупрот већма да опраштате и тјешите, да такав како не падне у превелику жалост.

8. Зато вас молим, утврдите према њему љубав.

9. Јер вам зато и писах, да познам поштење ваше јесте ли у свачему послушни.

10. А коме ви што опростите ономе опраштам и ја; јер ја ако што коме опростих, опростих му вас ради умјесто Исуса Христа,

11. Да нас не превари сотона; јер знамо шта он мисли.

12. А кад дођох у *Троаду да проповиједам Јеванђеље Христово, и отворише ми се врата у Господу, *Дјела 16,8.

13. Не имадох мира у духу својему, не нашавши Тита, брата својега; него опростивши се с њима изиђох у Македонију.

14. Али хвала Богу који свагда нама даје побједу у Христу Исусу, и кроз нас јавља мирис познања својега на сваком мјесту.

15. Јер смо ми Христов мирис Богу и међу онима који се спасавају и који гину:

16. Једнима, дакле, мирис смртни за смрт, а другима мирис животни за живот. И за ово ко је ˃вриједан? ˃способан

17. Јер ми нијесмо као многи који нечисто проповиједају ријеч Божију, него из чистоте, и као из Бога, пред Богом, у Христу говоримо.

Служба у Новоме завјету је служба Духу и животу, а не као служба закону – служба слову које убија.

3. Почињемо ли се опет *сами хвалити вама? Или требамо као неки препоручнијех посланица за вас или од вас? *2.Кор. 5,12.

2. *Јер сте ви наша посланица написана у срцима нашима, коју познају и читају сви људи; *1.Кор. 9,2.

3. Који сте се показали да сте посланица Христова, коју смо ми служећи написали не мастилом него Духом Бога живога, не на каменијем ˃даскама него на меснијем даскама срца. ˃плочама

4. А такво поуздање имамо кроз Христа у Бога,

5. *Не да смо врсни од себе помислити што, као од себе, него је наша ˃врсноћа од Бога; *2.Кор. 2,16. ˃способност

6. Који и учини нас ˃врсне да будемо слуге *Новом завјету, не †по слову него по Духу; јер слово убија, а Дух оживљује.
˃способним *Јер. 31,31. †Рим. 7,6.

7. Ако ли служба смрти, која је у камену изрезана словима, би у слави да синови Израиљеви не могоше погледати на лице Мојсијево од славе лица његова која престаје,

8. А камоли неће много већма служба Духа бити у слави?

9. Јер кад је служба осуђења слава, *много већма изобилује служба правде у слави. *Рим. 1,17;3,21.

10. Јер и није славно што се прослави с ове стране према превеликој слави.

11. Јер кад је славно оно што престаје, много ће већма бити у слави оно што остаје.

12. Имајући, дакле, такву наду с великом слободом радимо;

13. И не као што *Мојсије меташе покривало на лице своје, да не би могли синови Израиљеви гледати свршетка ономе што престаје. *2.Мој. 34,33.

14. Но заслијепише помисли њихове; јер до самога овог дана стоји оно покривало

УСПЈЕХ

неоткривено у читању Старог завјета, јер у Христу престаје.

15. Него до данас, кад се чита Мојсије, покривало на срцу њиховом стоји.

16. А кад се обрате ка Господу, узеће се покривало.

17. А Господ је Дух: а гдје је Дух Господњи ондје је слобода.

18. Ми пак сви који откривенијем лицем гледамо славу Господњу, преображавамо се у то исто обличје из славе у славу, као од Господњега Духа.

Павле свједочи да добро поповиједа Јеванђеље и да своју силу огледа у невољама.

4. Зато имајући ову службу као што бисмо помиловани, не досађује нам се;

2. Него се одрекосмо тајнога срама да не живимо у лукавству, нити да изврћемо ријеч Божију, него јављањем истине да се покажемо свакој савјести човјечијој пред Богом.

3. Ако ли је пак покривено Јеванђеље наше у онима је покривено који гину,

4. У којима бог свијета овога ослијепи разуме невјерника, да им не засвијетли видјело Јеванђеља славе Христове, који је обличје Бога, (који се не види).

5. Јер себе не проповиједамо него Христа Исуса Господа, а себе саме као ваше слуге Исуса Господа ради.

6. Јер Бог који рече да из таме засвијетли Видјело, засвијетли у срцима нашима на свјетлост познања славе Божије у лицу Исуса Христа.

7. Али ово благо имамо у земљанијем судовима, да премноштво силе буде од Бога а не од нас.

8. У свему имамо невоље, али нам се не досађује; збуњени смо, али не губимо наду;

9. Прогоне нас, али нијесмо остављени; обаљују нас, али не гинемо.

10. И једнако носимо на тијелу *смрт †Господа Исуса, да се и живот Исусов на тијелу нашему покаже. *Фил. 3,10. †Гал. 6,17.

11. Јер ми живи једнако се предајемо на смрт за Исуса, да се и живот Исусов јави на смртноме тијелу нашему.

12. Зато, дакле, смрт влада у нама, а живот у вама.

13. Имајући пак онај исти дух вјере као што је написано: Вјеровах, зато говорих; ми вјерујемо, зато и говоримо.

14. Знајући да ће Онај који подиже *Исуса, и нас подигнути с Исусом, и поставити с вама. *1.Сол. 4,14.

15. Јер је све вас ради, да благодат умножена изобилује хвалама на славу Божију.

16. Зато нам се не досађује; но ако се наш спољашњи човјек и распада, али се унутрашњи обнавља сваки дан.

17. Јер *наша лака садашња брига доноси нам вјечну и од свега претежнију славу, *Рим. 8,18.

18. Нама који не гледамо на ово што се види, него на оно што се не види; јер је ово што се види, за вријеме, а оно што се не види, вјечно.

Чежња за вјечном кућом на небесима. Значај службе која проповиједа помирење.

5. Јер знамо да кад се земаљска наша кућа тијела раскопа, имамо зграду од Бога, кућу нерукотворену, вјечну на небесима.

2. Јер за тијем уздишемо, желећи обући се у свој небески стан.

3. И да се обучени, не голи нађемо!

4. Јер будући у овоме тијелу, уздишемо отежали; јер нећемо да се свучемо, него да се *преобучемо, да живот прождере смртно. *1.Кор. 15,53.

5. А Онај који нас за ово исто створи, Бог је, који нам и даде залог Духа.

6. Добре смо, дакле, воље једнако, јер знамо да путујемо у тијелу, далеко од Господа.

7. Јер *по вјери живимо, а не по гледању. *1.Кор. 13,12.

8. Али се не бојимо, и много волимо отићи од тијела, и ићи ка Господу.

9. Зато се и старамо, или улазили или одлазили, да будемо Њему угодни.

10. *Јер нам се свима ваља јавити на суду Христову, †да примимо сваки што је који у тијелу чинио, или добро или зло;

*Рим. 14,10. †Рим. 2,6.

11. Знајући, дакле, страх Господњи људе свјетујемо; а Богу смо познати, а надамо се да смо и у вашијем савјестима познати.

12. Јер се *не хвалимо опет пред вама, него вама дајемо повод да се хвалите нама, да имате што одговорити онима који се хвале онијем што је споља, а не што је у срцу.

*2.Кор 3,1.

13. Јер ако се одвише хвалимо, Богу се хвалимо; ако ли смо смјерни, вама смо.

14. Јер љубав Божија нагони нас, кад мислимо ово: Ако Један за све умрије, то, дакле, сви умријеше.

15. Христос за све умрије, да они који живе не живе више себи, него Ономе који за њих умрије и васкрсе.

16. Зато и ми отсад никога не познајемо по тијелу; и ако Христа познасмо по тијелу, али Га сад више не познајемо.

17. Зато ако је ко у *Христу, нова је твар: Старо прође, гле, све ново постаде.

*Рим. 16,10.

18. Али је све од Бога, који помири нас са собом кроз Исуса Христа, и даде нам службу помирења.

19. Јер је Бог у *Христу помирио свијет са Собом не примивши им †гријеха њиховијех, и метнувши у нас ријеч помирења.

*Рим. 3,24. †Иса. 43,25.

20. Тако смо ми послани умјесто Христа, као да Бог говори кроз нас; молимо вас у име Христово, помирите се с Богом.

21. Јер Онога који не знадијаше *гријеха нас ради учини гријехом, да ми будемо †правда Божија у Њему.

*Дан. 9,24. †Јер. 23,6.

Павле својим примјером храбри на достојно прихватање благодати Божије.

6. Молимо вас пак као помагачи да не примите узалуд благодат Божију.

2. Јер Он говори: *У вријеме најбоље послушах те, и у дан спасенија помогох ти. Ево сад је вријеме најбоље, ево сад је дан спасенија!

*Иса. 49,8.

3. Никакво ни у чему не дајте спотицање, да се служба не куди;

4. Него у свему покажите се као слуге Божије: У трпљењу многом, у невољама, у биједама, у тјескобама,

5. *У ранама, у тамницама, у бунама, у трудовима, у неспавању, у посту,

*2.Кор. 11,23.

6. У чистоти, у разуму, у подношењу, у доброти, у Духу Светом, у љубави истинитој,

7. У ријечи истине, у сили Божијој, с оружјем правде и надесно и налијево,

8. Славом и срамотом, кућењем и похвалом, као варалице и истинити,

9. Као незнани и познати, као они који умиру и ево смо живи, као кажњавани, а не уморени,

10. Као жалосни, а који се једнако веселе, као сиромашни, а који многе обогаћавају, као они који ништа немају, а све имају.

11. Уста наша отворише се к вама, Коринћани, и срце наше распространи се.

12. Вама није тијесно мјесто у нама, али вам је тијесно (за нас) у срцима вашијем.

13. А да ми вратите, као дјеци говорим, распространите се и ви.

14. Не вуците у туђему јарму невјерника; јер шта има правда с безакоњем? Или какву заједницу има видјело с тамом?

15. Како ли се слаже Христос с ➔Велијаром, или какав дијел има вјерни с невјерником?

➔сотоном, сликом зла

16. Или како се ➔удара црква Божија с идолима? *Јер сте ви црква Бога живога, као што рече Бог: Уселићу се у њих, и живљећу у њима, и бићу им Бог, и они ће бити мој народ.

➔подудара *1.Кор. 3,16.

ЗАЈЕДНИЦА

17. *Зато изиђите између њих и одвојте се, говори Господ, и не дохватајте се до нечистоте, и Ја ћу вас примити, *Иса. 52,11.

18. И бићу вам Отац, и ви ћете бити Моји синови и кћери, говори *Господ Сведржитељ. *Јер. 31,1.

Творити светињу; жалост по Богу.

СВЕТОСТ

7. Имајући, дакле, оваква обећања, о љубазни, да очистимо себе од сваке поганштине тијела и духа, и да творимо светињу у страху Божијему.

2. Примите нас, никоме не учинисмо нажао, никога не покварисмо, никога не занесосмо.

3. Не говорим на осуђење, јер прије рекох да сте у срцима нашијем, да бих с вама и умро и живјео.

4. Врло слободно говорим к вама, много се хвалим вама, напунио сам се утјехе, изобилан сам радошћу поред свију брига нашијех.

5. Јер кад дођосмо у Македонију, никаква мира немаше тијело наше, него у свему бијаше у невољи: Споља борбе, изнутра страх.

6. Али Бог, који тјеши понижене, утјеши нас доласком Титовијем.

7. А не само доласком његовијем, него и утјехом којом се он утјеши за вас казујући вашу жељу, ваше плакање, ваше старање за мене, тако да се још већма обрадовах.

8. Јер ако сам вас и ражалио посланицом, не кајем се, ако се и бијах раскајао: Јер видим да она посланица, ако и за мало, ражали вас.

9. Али се сад радујем, не што бејасте жалосни, него што се ожалостисте на покајање: Јер се ожалостисте по Богу, да од нас ни у чему не штетујете.

10. Јер жалост која је по Богу доноси за спасеније покајање, за које се нигда не каје; а жалост овога свијета смрт доноси.

11. Јер, гле, ово само што се по Богу ожалостисте, колико учини старање међу вама? Какво правдање, какву неповољност, какав страх, какву жељу, какву ревност, какву ˃освету? У свему показасте се да сте чисти у дјелу. ˃казну

12. Јер ако вам и писах, не због онога који је скривио, нити због онога коме је криво учињено, него да се покаже међу вама старање наше за вас пред Богом.

13. Зато се утјешисмо утјехом вашом; а још се већма обрадовасмо радости Титовој, јер ви сви умиристе дух његов.

14. Јер што сам му се за вас похвалио, нијесам се посрамио; него како је све истина што говорисмо вама, тако и похвала наша пред Титом истинита би.

15. И срце је његово пуно љубави према вама кад се опомиње послушања свију вас, како сте га са страхом и дрхтањем примили.

16. Радујем се, дакле, што се у свему смијем ослонити на вас.

Позив за помоћ сиромашнијем хришћанима у Јерусалиму.

8. Дајемо вам пак на знање, браћо, благодат Божију која је дана у црквама македонскима,

2. Да у многоме кушању невоља сувишак радости њихове и пуко сиромаштво њихово изобилова у богатству простоте њихове.

3. Јер по могућству њихову, ја сам свједок, и преко могућства добровољни бијаху,

4. И с многијем мољењем молише нас да примимо благодат и заједницу службе к светима.

5. И не као што се надасмо, него најприје себе предадоше Господу и нама, по вољи Божијој,

6. Да ми умолисмо Тита да као што је почео онако и сврши и међу вама благодат ову.

7. А ви како сте у свему изобилни, у вјери, и у ријечи, и у разуму, и у сваком старању, и у љубави својој према нама, да и у овој благодати изобилујете.

8. Не говорим по заповијести, него кад се други старају, и вашу љубав кушам је ли истинита.

9. Јер знате благодат Господа нашега Исуса Христа да, богат будући, вас ради

осиромаши, да се ви Његовијем сиромаштвом обогатите.

10. И савјет дајем у том; јер је ово на корист вама, који не само чинити него и хтјети почесте још од лањске године.

11. А сад довршите то и чинити, да као што би добра воља хтјети, тако да буде и учинити од тога што имате.

12. Јер *ако има ко добру вољу, мио је по ономе што има, а не по ономе што нема.

*Мар. 12,43.

13. Јер се не жели да другима буде радост, а вама жалост, него једнако.

14. Да у садашње вријеме ваш сувишак буде за њихов недостатак, да и њихов сувишак буде за ваш недостатак; да буде једнакост,

15. Као што је писано: Ко је много скупио, није му претекло; и ко је *мало скупио, није му недостало. *2.Мој. 16,18.

16. А хвала Богу, који је дао такво старање за вас у срце Титово.

17. Јер прими мољење; а будући да се тако врло стара, својевољно отиде к вама.

18. Посласмо пак с њим и брата, којега је похвала у Јеванђељу по свијем Црквама.

19. А не само то, него је и изабран од Цркава да иде с нама у ову *благодат у којој ми служимо за самога Господа славу и вашу добру вољу: *2.Кор. 4,15.

20. Чувајући се тога да нас ко не покуди за ово обиље у коме ми служимо,

21. И промишљајући за добро не само пред Богом него и пред људима.

22. А посласмо с њима и брата својега, којега много пута познасмо у многијем стварима да је ˇусталац, а сад много већи због великога надања на вас. ˇмарљив

23. А за Тита, он је мој друг и помагач међу вама; а за браћу нашу, они су посланици црквени и слава Христова.

24. Покажите, дакле, на њима свједочанство своје љубави и наше хвале вама и пред Црквама.

Наставак.

9. Јер за такву помоћ која се купи светима није ми треба писати вам;

2. Јер познајем вашу добру вољу, за коју се о вама хвалим Македонцима да се Ахаја приготови од лањске године, и ваша ревност да подстакне многе.

3. А браћу послах да се хвала наша вама не испразни у овој ствари, него да будете приготовљени, као што сам говорио;

4. Да се, ако дођу са мном Македонци и нађу вас неприготовљене, не осрамотимо ми, да неречем ви, у тој хвали.

5. Тако нађох да је потребно умолити браћу да напријед иду к вама, и да приправе овај напријед обречени ваш благослов да буде готов тако као на благослов, а не као лакомство.

6. Ово пак велим: Који с ˇтврђом сије, с тврђом ће и пожњети; а који благослов сије, благослов ће и пожњети. ˇшкрто

7. Сваки по вољи својега срца, а не са жалошћу или од невоље; јер Бог љуби онога који драговољно даје.

8. А Бог је кадар учинити да је међу вама изобилна свака благодат, да у свему свагда свако ˇдовољство имајући изобилујете за свако добро дјело; ˇизобиље

9. Као што је писано: ˇ*Просу, даде сиромасима; правда његова остаје вавијек.

ˇобилно *Псал. 112,9.

10. А који даје *сјеме сијачу, даће и хљеб за јело: и умножиће сјеме ваше, и даће да узрасту жита †правде ваше;

*1.Мој. 1,11. †Ос. 10,12.

11. Да се у свему обогатите за сваку ˇпростоту *која кроз нас чини хвалу Богу.

ˇискреност *2.Кор. 1,11; 4,15.

12. Јер служба ове помоћи не испуњује само недостатак светијех, него чини те се и многе хвале дају Богу,

13. Огледом ˇпорезе ове хвалећи Бога за ваше покорно признање Јеванђеља Христова, и за простоту подјеле к њима и к свима, ˇслужбе

14. И да се моле Богу за вас и да чезну за вама за премногу благодат Божију на вама.

15. А хвала Богу на Његову неисказаноме дару.

Павлова одбрана од опадања његовијех противника и лажнијех апостола.

10. А сам ја Павле молим вас кротости ради и тишине Христове, који сам пред вама понижен према вама, а кад нијесам код вас, слободан сам према вама.

2. Молим пак да ми не буде trijebe кад будем код вас, онако слободан бити као што мислим да смијем против некијех који мисле за нас да по тијелу живимо;

3. Јер ако и живимо у тијелу, не боримо се по тијелу.

4. Јер оружје нашега војевања није тјелесно, него силно од Бога на раскопавање градова, да кваримо помисли

5. И сваку висину која се подиже на познање Божије, и робимо сваки разум за покорност Христу,

6. И у приправности имамо ͮосвету за сваку непокорност, кад се изврши ваша покорност. → казну

ОДЛУКА

7. Гледате ли на оно што вам је пред очима? Ако се ко узда да је Христов нека мисли опет у себи да како је он Христов тако смо и ми Христови.

8. Јер ако се што и више похвалим влашћу нашом коју нам даде Господ на поправљање, а не на ͮкварење ваше, нећу се постидјети. → рушење

9. Али да се не покажем као да вас плашим посланицама;

10. Јер су посланице, вели, тешке и јаке, а кад је тијелом пред нама, слаб је, и ријеч његова не ваља ништа.

11. Ово нека помисли такав да какви смо у ријечи по посланицама кад нијесмо код вас, такви смо и у дјелу кад смо ту.

12. Јер не смијемо себе мијешати или се поредити с другима који хвале сами себе; али кад сами по себи себе мјере и пореде сами себе са собом, не разумијевају.

13. А ми се нећемо хвалити преко мјере, него по мјери правила којега нам Бог мјеру раздијели да допремо и до вас.

14. Јер се ми далеко не простиремо, као да не досежемо до вас; јер допријесмо и до вас Јеванђељем Христовијем,

15. Не хвалећи се преко мјере у туђијем пословима, имајући пак над кад узрасте вјера ваша да ћемо се у вама величати по правилу своjему изобилно,

16. Да и у даљнијем ͮстранама од вас проповједимо Јеванђеље, и да се не похвалимо онијем што је по туђему правилу урађено. → земљама

17. А који се хвали, Господом нека се хвали.

18. Јер онај није ваљан који се сам хвали, него којега Господ хвали.

Наставак. Апостолове патње и опасности приликом оснивања Цркава.

11. О да бисте мало потрпљели моје безумље! но и потрпите ме.

2. Јер ревнујем за вас Божијом ревности, јер вас обрекох мужу једноме, да дјевојку чисту изведем пред Христа.

3. Али се бојим да како као што змија Еву превари лукавством својијем, тако и разум ваш да се не одврати од ͮпростоте која је у Христу. → једноставне доброте

4. Јер ако онај који долази и другога Исуса проповиједа којега ми не проповиједасмо, или другога духа примите којега не примисте, или друго јеванђеље које не примисте, добро бисте потрпљели.

5. Јер мислим да ни у чему нијесам мањи од превеликијех апостола.

6. Јер ако сам и невјешт у ријечи, али у разуму нијесам. Но у свему смо познати међу вама.

7. Или гријех учиних понижујући себе да се ви повисите? Јер вам забадава Божије Јеванђеље проповједих.

8. Од другијех цркава отех узевши плату за служење вама; и дошавши к вама, и бивши у сиротињи, не досадих никоме.

9. Јер моју сиротињу попунише браћа која дођоше из Македоније, и у свему без досаде вама себе држах и држаћу.

10. Као што је истина Христова у мени, тако се хвала ова неће узети од мене у ахајскијем крајевима.

11. Зашто? Што вас не љубим? Бог зна. А што чиним и чинићу,

12. Да отсијечем узрок онима који траже ›узрок, да би у ономе чим се хвале нашли се као и ми. ›повод

13. Јер такви лажни апостоли и преварљиви посленици претварају се у апостоле Христове.

14. И није чудо, јер се сам *сотона претвара у анђела свијетла. *Откр. 12,9.

15. Није, дакле, ништа велико ако се и слуге његове претварају као слуге правде, којима ће *свршетак бити по дјелима њиховијем. *Фил. 3,19.

16. Опет велим да нико не помисли да сам ја безуман; ако ли не, а оно барем као безумна примите ме, да се и ја што похвалим.

17. А што говорим не говорим по Господу, него као у безумљу, у овој ›струци хвале. ›ствари

18. Будући да се многи хвале по тијелу, и ја ћу да се хвалим.

19. Јер љубазно примате безумне, кад сте сами мудри.

20. Јер примате ако вас ко натјера да будете слуге, ако вас ко једе, ако ко узме, ако вас ко по образу бије, ако се ко велича.

21. На срамоту говорим, јер као да ми ослабисмо. На што је ко слободан, по безумљу говорим, и ја сам слободан.

22. Јесу ли Јевреји? И ја сам. Јесу ли Израиљци? И ја сам. Јесу ли род *Авраамов? И ја сам; *Дјела 13,26.

23. Јесу ли слуге *Христове? Не говорим по мудрости, ја сам још више. Више сам се трудио, више сам боја поднио, више пута сам био у тамници, много пута сам долазио до страха смртнога; *2.Кор. 10,7.

24. Од *Јевреја примио сам пет пута четрдесет мање један ударац; *Дјела 20,19.

25. Трипут сам био шибан, једном су камење бацали на ме, три пута се лађа са мном разбијала, ноћ и дан провео сам на дубини морској.

26. Много пута сам путовао, био сам у страху на водама, у страху од хајдука, у страху од родбине, у страху од незнабожаца, у страху у градовима, у страху у пустињи, у страху на мору, у страху међу лажном браћом;

27. У труду и послу, у многом неспавању, у гладовању и жеђи, у ›многом пошћењу, у зими и голотињи; ›често у посту

28. Осим што је споља, наваљивање људи сваки дан, и брига за све цркве.

29. Ко ослаби, и ја да не ослабим? Ко се саблазни, и ја да се не распалим?

30. Ако ми се ваља хвалити, својом ћу се слабошћу хвалити.

31. Бог и Отац Господа нашега Исуса *Христа, који је †благословен вавијек, зна да не лажем. *2.Кор. 12,19. †Рим. 1,25.

32. *У Дамаску незнабожачки кнез цара ›Арете чуваше град Дамаск и шћаше да ме ухвати; и кроз прозор спустише ме у котарици преко зида, и избјегох из његовијех руку.

*Дјела 9,24.25. ›владао Дамаском 36-40. г.

Павле прича о откривању Господњем, страдању и сили. Подсећа браћу на своју чисту љубав према њима.

12. Али ми се не помаже хвалити, јер ћу доћи на виђења и откривења Господња.

2. Знам човјека у Христу који прије четрнаест година, или у тијелу, не знам; или осим тијела, не знам: Бог зна, би однесен до трећега неба.

3. И знам за таквог човјека, или у тијелу, или осим тијела, не знам: Бог зна,

4. Да би однесен у Рај, и чу неисказане ријечи којијех човјеку није слободно говорити.

5. Тијем ћу се хвалити, а собом се нећу хвалити, већ ако слабостима својима.

6. Јер кад бих се и хтио хвалити, не бих био безуман, јер бих истину казао; али штедим да не би ко више помислио за мене него што ме види или чује што од мене.

7. И да се не бих понио за премнога откривења, даде ми се жалац у месо, анђео сотонин, да ме ћуша да се не поносим.

8. Зато трипут Господа молих да ›отступи од мене. ›(анђео сотонин)

9. И рече ми: Доста ти је Моја благодат; јер се Моја сила у слабости показује сасвијем. Дакле ћу се најслађе хвалити сво-

јијем слабостима, да се усели у мене сила Христова.

10. Зато сам добре воље у слабостима, у ружењу, у невољама, у прогоњењима, у тугама за Христа, јер кад сам слаб онда сам силан.

11. Постадох безуман хвалећи се: Ви ме натјерасте; јер је требало да ᵌме ви хвалите; јер *ни у чему нијесам мањи од превеликијех апостола, ако и јесам ништа.

ᵌговорите о мени *2.Кор. 11,5.

12. Јер знаци апостолови учинише се међу вама у сваком трпљењу, у знацима и чудесима и силама.

13. Јер шта је то у чему сте мањи од осталијех Цркава, осим само што вам ја сам не досадих? Баците на мене ову кривицу.

14. Ево сам готов трећи пут да вам дођем, и не досађујем вам; јер не тражим што је ваше него вас. Јер *дјеца нијесу дужна родитељима имања тећи него родитељи дјеци.

*1.Кор. 4,14.

15. А ја драговољно потрошићу и бићу потрошен за *вас, ако и љубим ја вас одвише, а ви мене мање љубите.

*1.Сол. 2,8.

16. Али нека буде, ја не досадих вама, него лукав будући добих вас пријеваром.

17. Еда ли вас што закидох преко кога од онијех које слах к вама?

18. *Умолих Тита, и с њим послах брата: Еда ли вас Тит што закиде? Не ходисмо ли једнијем духом, једнијем стопама?

*2.Кор. 8,6,16.

19. Мислите ли опет да вам се ᵌодговарамо? Пред Богом у *Христу говоримо, а све је, љубазни, за ваше поправљање.

ᵌбранимо *Рим. 9,1.

20. Јер се бојим да кад по чему дођем нећу вас наћи какве хоћу, и *ја ћу се наћи вама каква ме нећете: Да како не буду свађе, зависти, срдње, пркоси, опадања, шаптања, надимања, буне:

*2.Кор. 10,2.

21. *Да ме опет кад дођем не понизи Бог мој у вас, и не усплачем за многима који су прије сагријешили и нијесу се покајали за нечистоту и блуд и ᵌсрамоту, што починише.

*2.Кор. 2,1. ᵌразврат

Оштри позиви на покајање.
Свршетак.

13. Ово трећи пут идем к вама; у устима два или три свједока остаће свака ријеч.

2. Напријед казах и напријед говорим како у вас бивши други пут, и сад не будући код вас, пишем онима који су прије сагријешили и свима осталима да ако дођем опет, нећу их поштедјети.

3. Јер тражите да искушате Христа што у мени говори, Он који међу вама није слаб, него је силан међу вама.

4. Јер ако и распет би по слабости, али је жив по сили Божијој; јер смо и ми слаби у Њему, али ћемо бити живи с Њим силом Божијом међу вама.

5. Сами себе окушајте јесте ли у вјери, сами себе огледајте. Или не познајете себе да је Исус Христос у вама? Већ ако да у чему нијесте ваљани.

6. А надам се да ћете познати да ми нијесмо неваљани.

7. А молимо се Богу да ви не чините никаква зла, не да се ми ваљани покажемо, него да ви добро чините, а ми као неваљани да будемо.

8. Јер ништа не можемо на истину него за истину.

9. Јер се радујемо кад ми слабимо, а ви јачате. А зато се и молимо Богу, за ваше савршенство.

10. Зато, не будући код вас, пишем ово да кад дођем не учиним ᵌбез штеђења по власти коју ми је Господ дао на поправљање, а не на раскопавање.

ᵌстрого

11. А даље, браћо, радујте се, савршујте се, (утјешавајте се), једнако мислите, мир имајте: И Бог љубави и мира биће с вама.

12. Поздравите један другога цјеливом светијем. Поздрављају вас сви свети.

13. Благодат Господа нашега Исуса Христа и љубав Бога и Оца и заједница Светога Духа са свима вама. Амин.

ГАЛАТИМА ПОСЛАНИЦА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

О непостојаности Галата и о Павловом апостолству.

1. Павле апостол, ни од људи, ни кроз човјека, него кроз Исуса Христа и Бога Оца, који Га васкрсе из мртвијех,

2. И сва браћа која су са мном, Црквама галатијскијем:

3. Благодат вам и мир од Бога Оца и Господа нашега Исуса Христа,

4. Који даде Себе за гријехе наше да избави нас од садашњега свијета злога, по вољи Бога и Оца нашега,

5. Којему слава вавијек вијека. Амин.

6. Чудим се да се тако одмах одвраћате на друго јеванђеље од онога који вас позва благодаћу Христовом,

7. Које није друго, само што неки *сметају вас, и хоће да изврну Јеванђеље Христово. *Дјела 15,1.24.

8. Али ако и ми, или анђео с Неба јави вам јеванђеље друкчије него што вам јависмо, проклет да буде!

9. Као што прије рекосмо и сад опет велим: Ако вам ко јави јеванђеље друкчије него што примисте, проклет да буде!

10. Зар ја сад људе наговарам или Бога? Или тражим људима да угађам? Јер кад бих ја још људима угађао, онда не бих био слуга Христов.

11. Али вам дајем на знање, *браћо, да оно Јеванђеље које сам ја јавио, није по човјеку. *1.Кор. 15,1.

12. Јер га ја не примих од човјека, нити научих, него откривењем *Исуса Христа. *Рим. 16,25.

13. Јер сте чули моје живљење некад у јеврејству, да сам одвише гонио *цркву Божију и раскопавао је. *Дјела 8,3.

14. И напредовах у јеврејству већма од многијех врсника својијех у роду своме, и *одвише ревновах за отачке своје обичаје. *Дјела 26,9.

15. А кад би угодно Богу, који ме изабра од утробе матере моје и призва благодаћу својом,

16. Да јави Сина својега у мени, да Га Јеванђељем објавим међу незнабошцима; одмах не питах тијела и крви,

17. Нити изиђох у Јерусалим к старијим апостолима од себе, него отидох у Арапску, и опет се вратих у Дамаск.

18. А послије тога на три године изиђох у Јерусалим да видим Петра, и остадох у њега петнаест дана.

19. Али другога од *апостола не видјех, осим Јакова брата Господњега. *1.Кор. 9,5.

20. А што вам пишем ево Бог види да не лажем.

21. А потом дођох у земље сирске и киликијске.

22. А бијах лицем непознат Христовијем црквама јудејскима;

23. Него само бијаху чули да онај који нас некад гони, сад проповиједа вјеру коју некад раскопаваше.

24. И слављаху Бога за мене.

Павле се споразумијева с апостолима, противи се Петру и остаје при увјерењу да се оправдање добија вјером.

2. А потом на четрнаест година опет изиђох у *Јерусалим с Варнавом, узевши са собом и Тита. *Дјела 15,2.

2. Али изиђох по откривењу, и разговорих се с њима за Јеванђеље које проповиједам у незнабошцима, али насамо с онима који се бројаху као најстарији, да узалуд не трчим или не бих трчао.

3. Али ни Тит, који бјеше са мном, и бјеше Грк, не би натјеран да се обреже.

4. И за лажну браћу који дођоше и привукоше се да уходе слободу нашу коју имамо у Христу Исусу, да нас заробе;

5. Којима се ни сахат не подасмо у покорност, да истина Јеванђеља остане међу нама.

6. А за оне који се бројаху да су нешто, какви били да били, ја не марим ништа;

СТАВ

јер Бог не гледа ко је ко; јер они који се бројаху као ˇнајстарији, мени ништа не додаше; ˇугледни

7. Него насупрот дознавши да је мени повјерено Јеванђеље у ˇнеобрезанима, као Петру у обрезанима, ˇнезнабошцима

8. Јер Онај који помаже Петру у апостолству међу обрезанима, Онај помаже и мени међу незнабошцима,

9. И познавши благодат која је мени дана, Јаков и Кифа и Јован, који се бројаху да су стубови, дадоше деснице мени и Варнави, и пристадоше да ми проповиједамо у незнабошцима, а они у обрезанима;

10. Само да се опомињемо сиромашнијех, за које сам се и старао тако чинити.

11. А кад дође Петар у *Антиохију, у очи њему против стадох; јер бијеше ˇзазоран. *Дјела 15,35. ˇза осуду

12. Јер прије, док не дођоше неки од Јакова, јеђаше с незнабошцима, а кад дођоше, устручаваше се и одвајаше бојећи се онијех који су из обрезања.

13. И дволичаху с њим и остали Јудејци, тако да и Варнава приста у њихово дволичење.

14. А кад ја видјех да не иду право к *истини Јеванђеља, рекох Петру пред свима: Кад ти који си Јеврејин, незнабожачки а не јеврејски живиш, зашто незнабошце нагониш да живе јеврејски? *Гал. 2,5.

15. Ми који смо рођени Јевреји, а не грјешници из незнабожаца,

16. Па дознавши да се човјек неће оправдати дјелима закона, него само вјером *Исуса Христа, и ми вјеровасмо Христа Исуса да се оправдамо вјером Христовом, а не дјелима закона: јер се дјелима закона ниједно тијело неће оправдати. *1.Кор. 6,11.

17. Ако ли се ми који тражимо да се оправдамо *Христом, нађосмо и сами грјешници, дакле, је Христос гријеху слуга? Боже сачувај! *Рим. 15,8.

18. Јер ако опет зидам оно што развалих, показујем се да сам преступник.

19. Јер ја законом закону умријех да Богу живим; с *Христом се разапех. *1.Петр. 4,1.

20. А ја више не живим, него живи у мени *Христос. А што сад живим у тијелу, живим вјером Сина Божијега, којему омиљех, и предаде Себе за мене. *2.Кор. 5,15.

21. Не одбацујем благодати Божије; јер ако правда кроз *закон долази, то Христос узалуд умрије. *Јевр. 7,11.

Оправдање вјером још од Авраама.
Закон је био чувар до Христа.

3. О неразумни Галати, ко вас је опчинио да се не покоравате *истини? Ви, којима пред очима бијеше написан Исус Христос, ˇа сад се међу вама разапе. *Гал. 5,7. ˇкао разапет

2. Ово једно хоћу од вас да дознам, или Духа примисте кроз дјела закона или кроз ˇчување вјере? ˇпроповиједање о

3. Тако ли сте неразумни? Почевши Духом, сад тијелом завршавате?

4. Тако ли узалуд пострадасте? Кад би било само узалуд!

5. Који вам, дакле, даје Духа и чини чудеса међу вама, чини ли дјелима закона или ˇчувењем вјере? ˇпроповиједањем

6. Као што Авраам вјерова Богу, и прими му се у правду.

7. Познајте, дакле, да су они синови Авраамови који су од вјере.

8. А Писмо видјевши унапредак да Бог вјером незнабошце правда, напријед објави Аврааму: *У теби ће се благословити сви незнабошци. *1.Мој.12,3.

9. Тако који су од вјере, благословиће се с вјернијем Авраамом.

10. Јер који су год од дјела закона под клетвом су, јер је писано: *Проклет сваки који не остане у свему што је написано у књизи законској да чини. *5.Мој. 27,26.

11. А да се законом нико не оправдава пред Богом, познато је: Јер *праведник од вјере живљеће. *Авак. 2,4.

12. А закон није од вјере; него човјек који то твори живљеће у томе.

13. *Христос је нас искупио од клетве законске поставши за нас клетва, јер је писано: †Проклет сваки који виси на дрвету; *Рим. 8,3; 2.Кор. 5,21; †5. Мој. 21,23.

ПРАВЕДНОСТ

14. Да међу незнабошцима буде благослов Авраамов у Христу Исусу, да обећање Духа примимо кроз вјеру.

15. Браћо, по *човјеку говорим, нико човјечијега потврђена завјета не одбацује нити му што домеће. *Рим. 3,5.

16. А *Аврааму и потомству његову речена бјеху обећања. А не вели: И потомцима, као за многе, него као за једног: И Потомку твојему, који је †Христос.

*Јевр. 7,6. †1.Кор. 12,12.

17. Ово пак велим: Завјета, који је од Бога потврђен за Христа, не одбацује закон, који је постао послије четири стотине и тридесет година, да укине обећање.

18. Јер ако је насљедство од закона, онда већ није од обећања, а Аврааму обећањем дарова Бог.

19. Шта ће, дакле, *закон? Због †гријеха додаде се, докле дође потомство којему се обећа, и поставили су га ‡анђели руком посредника. *Дјела 7,53. †Јован 15,22. ‡Јевр. 2,2.

20. Али посредник није једнога; а Бог је један.

21. Еда ли је, дакле, закон противан обећањима Божијим? Боже сачувај! Јер да је дат закон који може оживљети, заиста би од закона била ˅правда. ˃оправдање

22. Али Писмо затвори све под гријех, да се обећање даде кроз вјеру Исуса Христа онима који вјерују.

23. А прије доласка вјере бисмо под законом чувани и затворени за вјеру која се хтјела показати.

24. Тако нам *закон би ˅чувар до Христа, да се вјером оправдамо. *Мат. 5,17. ˃васпитач

25. А кад дође вјера, већ нијесмо под ˅чуваром. ˃васпитачем

26. Јер сте ви сви синови Божији вјером Христа Исуса;

27. Јер који се год у Христа крстисте, у Христа се обукосте.

28. Нема ту Јеврејина ни Грка, нема роба ни господара, нема мушкога рода ни женскога; јер сте ви сви једно у Христу Исусу.

29. А кад сте ви Христови, онда сте *потомство Авраамово, и по обећању насљедници. *Рим. 9,7.

Христовим доласком примамо посинаштво и искупљујемо се од Закона. Сара и Агара слика Новозавјетне и Старозавјетне Цркве.

4. Али велим: Док је насљедник ˅млад ништа није бољи од роба, ако и јест господар од свега; ˃малољетан

2. Него је под ˅заповједницима и чуварима тја до рока очина. ˃старатељима

3. Тако и ми кад бијасмо млади, бијасмо под стихијама свијета заробљени;

4. А кад се наврши вријеме, посла Бог Сина својега (Јединороднога), који је рођен од жене и ˅покорен закону, ˃под

5. Да искупи оне који су под законом, да примимо посинаштво.

6. И будући да сте синови, посла Бог Духа Сина својега у срца ваша, који виче: Ава Оче!

7. Тако већ нијеси роб, него син; а ако си син, и насљедник си Божиј кроз Исуса Христа.

8. Али тада не знајући Бога служисте онима који по себи нијесу богови.

9. А сад познавши Бога, и још познати бивши од Бога, како се враћате опет на слабе и рђаве ˅стихије, којима опет изнова хоћете да служите? ˃природне силе

10. Гледате на дане и мјесеце, и времена и године.

11. Бојим се за вас да се не будем узалуд трудио око вас.

12. Будите као ја што сам; јер сам ја као ви што сте. Браћо, молим вас, ништа ми не учинисте нажао.

13. А знате да вам у слабости тијела најприје проповједих Јеванђеље;

14. И ˅напасти моје, која бијаше тијелу моме, не презресте, ни попљувасте, него ме примисте као анђела Божијега, као Христа Исуса. ˃искушење

15. Какво бијаше онда ваше блаженство? Јер вам свједочим да бисте, кад би могуће било, извадили очи своје и дали мени.

16. Тијем ли вам постадох непријатељ истину вам говорећи?

17. Они не ревнују добро за вас, него хоће да вас одвоје, да им ревнујете.

18. А добро је ревновати свагда у добру, и не само кад сам ја код вас.

19. Дјечице моја, коју опет с муком рађам, докле Христово обличје не постане у вама;

20. Али бих хтио сад да сам код вас, и да измијеним глас свој, јер ᵌне могу да се начудим за вас. ᵌсам у недоумици

21. Кажите ми, ви који хоћете под законом да будете, не слушате ли закона?

22. Јер је писано да Авраам два сина имаде, једнога од робиње, а другога од слободне.

23. Али који бијеше од робиње, по тијелу се роди; а који од слободне, по обећању.

24. Које значи друго: Јер су ово два завјета: Један, дакле, од горе синајске, који рађа за робовање, и то је Агар.

25. Јер Агар значи Синај гора у Арапској, и пореди се са садашњијем Јерусалимом, и ᵌслужи са дјецом својом. ᵌробује

26. А Горњи Јерусалим слободан је, који је мати свима нама.

27. Јер је писано: Развесели се, *нероткињо која не рађаш; ᵌпрокини и повичи, ти која не трпиш муке порођаја; јер ᵌᵌпуста има много више †дјеце, неголи она која има мужа.

*Псал. 113,9. ᵌкликни ᵌᵌнапуштена †Иса. 54,1.

28. А ми смо, браћо, по Исаку дјеца обећања.

29. Но како онда онај што се роди по тијелу гоњаше духовнога, тако и сад.

30. Али шта говори *Писмо? Истјерај робињу и сина њезина; јер син робињин неће наслиједити са сином слободне. *Гал. 3,8.

31. Тако, браћо, нијесмо дјеца робињина него слободне.

Опомена да чврсто стојимо у хришћанској слободи, и да је докажемо ходећи по Духу и у љубави.

5. Стојте, дакле, у слободи којом нас *Христос ослободи, и не дајте се опет у †јарам ропства ухватити.

*1.Кор. 7,22. †Дјела 15,10.

2. Ево ја Павле кажем вам да ако се обрежете, Христос вам ништа неће помоћи.

3. А опет свједочим свакоме човјеку који се обрезује да је дужан сав Закон творити.

4. ᵌИзгубисте Христа, ви који хоћете Законом да се оправдате, и отпадосте од благодати. ᵌодвојисте се

5. Јер ми духом чекамо од вјере наду правде.

6. Јер у Христу Исусу нити што помаже обрезање ни необрезање, него вјера, која кроз љубав ради.

7. Добро трчасте; ко вам забрани да се не покоравате истини?

8. То одвраћање није од Онога који вас позва.

9. *Мало квасца укисели све тијесто.

*1.Кор. 5,6.

10. Ја се за вас ᵌнадам у Господу да ништа друго нећете мислити. А *који вам смета понијеће гријех, макар ко био.

ᵌуздам *Гал. 1,7.

11. А ја, браћо, ако још обрезање проповиједам, зашто ме гоне? Тако се укиде саблазан крста.

12. О да би отсјечени били они који вас кваре!

13. Јер сте ви, браћо, на *слободу позвани: Само да ваша слобода не буде на жељу тјелесну, него из љубави служите један другоме. *1.Петр. 2,16.

СЛОБОДА

14. Јер се сав *Закон извршује у једној ријечи, то јест: Љуби †ближњега својега као себе. *Мат. 22,40. †3.Мој. 19,18.

15. Али ако се међу собом гризете и једете, гледајте да један другога не истријебите.

16. Велим пак: По Духу ходите, и жељу тјелесну не извршујте.

17. Јер тијело жели против Духа, а Дух против тијела; а ово се противи једно другоме, да не чините оно што хоћете.

18. Ако ли вас Дух води, нијесте под законом.

19. А позната су дјела тјелесна, која су ᵌпрељубочинство, блудничење, нечистота, бесрамност, ᵌразврат

20. Идолопоклонство, чарања, непријатељства, свађе, пакости, срдње, пркоси, распре, саблазни, јереси,

21. Зависти, убиства, пијанства, ждерања, и остала оваква, за која вам унапријед казујем, као што и казах напријед, да они који таква дјела чине неће наслиједити царства Божијега.

22. А род је духовни љубав, радост, мир, трпљење, доброта, милост, вјера,

23. Кротост, уздржање; на то нема закона.

24. А који су Христови, распеше тијело са сластима и жељама.

25. Ако у Духу живимо, по Духу и да ходимо,

26. Да не тражимо лажне славе изазивајући један другога, и завидећи један другоме.

Бити кротак и добро чинити. Чувати се лажних учитеља. Христов је крст нама једино и све.

6. Браћо, ако и упадне човјек у какав ˘гријех, ви духовни исправљајте таквога духом кротости, чувајући себе да и ти не будеш искушан. ˘пријеступ

2. Носите бремена један другога, и тако ћете испунити закон Христов.

3. Јер ако ко мисли да је што, а није ништа, умом вара себе.

4. А сваки да испита своје дјело, и тада ће сам у себи имати славу, а не у другоме.

5. Јер ће сваки своје бреме носити.

6. А који се учи ријечи нека даје дијел од свакога добра ономе који га учи.

7. Не варајте се: Бог се не да ружити; јер шта човјек посије оно ће и пожњети.

8. Јер који сије у тијело своје, од тијела ће пожњети ˘погибао; а који сије у Дух, од Духа ће пожњети живот вјечни. ˘смрт

9. А добро чинити да нам се не досади; јер ћемо у своје вријеме пожњети, ако се не уморимо.

ОБЕСХРАБРЕЊЕ

10. Зато, дакле, док имамо времена да чинимо добро свакоме, а особито онима који су с нама у вјери.

11. Видите колико вам написах руком својом!

12. Који хоће да се хвале по тијелу они вас нагоне да се обрезујете, само да не буду гоњени за крст Христов.

13. Јер ни они сами који се обрезују не држе закона, него хоће да се ви обрезујете да се вашијем тијелом хвале.

14. А ја Боже сачувај да се чим другијем хвалим осим крстом Господа нашега Исуса Христа, којега ради разапе се мени свијет, и ја свијету.

15. Јер у *Христу Исусу нити што помаже †обрезање ни ‡ необрезање, него нова твар. *2.Кор. 5,17. †Рим. 2,28. ‡1.Кор. 7,19.

16. И колико их год по овоме правилу живе, на њима биће мир и милост, и на *Израиљу Божијему. *Псал. 73,1.

17. Више да ми нико не досађује, јер ја ране Господа Исуса на тијелу својему носим.

18. Благодат Господа нашега Исуса Христа са духом вашијем, браћо. Амин.

ЕФЕСЦИМА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Величање Бога који нас је благословио кроз Христа. Молитва за растење у милости. Христос је глава Цркви.

1. Од Павла, по вољи Божијој апостола Исуса Христа, светима (који су у Ефесу), и вјернима у Христу Исусу:

2. Благодат вам и мир од Бога Оца нашега и Господа Исуса Христа.

3. Благословен Бог и Отац Господа нашега Исуса Христа, који нас је благословио свакијем благословом духовнијем на небесима кроз Христа;

4. Као што нас изабра кроз Њега прије постања свијета, *да будемо свети и праведни пред Њим у љубави, *Еф. 5,27.

ПОУЗДАЊЕ

5. Одредивши нас напријед кроз Исуса Христа Себи на посинаштво, по ˘угодности воље своје, ˘благонаклоности

6. На похвалу славне благодати своје којом нас облагодати у ˘*Љубазноме, ˘Љубљеноме *Мат. 3,17.

7. У коме имамо избављење крвљу Његовом, и опроштење гријеха, по богатству благодати Његове,

8. Коју је преумножио у нама у свакој премудрости и разуму,

9. Показавши нам тајну воље своје, по ↘угодности својој коју наприђед показа у Њему, →благонаклоности

10. За уредбу извршетка времена, да се све састави у Христу што је на небесима и на земљи; у Њему,

11. Кроз којега и насљедници постасмо, наприђед одређени бејасмо по наредби Бога који све чини по савјету воље своје,

12. Да бисмо били на хвалу славе Његове, ми који смо се наприђед уздали у Христа,

13. Кроз којега и ви, чувши ријеч истине, Јеванђеље спасенија својега, у којему и вјеровавши запечатисте се Светијем Духом обећања,

14. Који је Залог насљедства нашега за избављење ↘течевине на хвалу славе Његове. →својине

15. Зато и ја чувши вашу вјеру у Христа Исуса, и љубав к свима светима,

16. Не престајем захваљивати за вас, и спомињати вас у својијем молитвама,

17. Да Бог Господа нашега Исуса Христа, Отац славе, даде вам Духа премудрости и откривења да Га познате,

18. И бистре очи срца вашега да бисте могли видјети које је над Његова ↘звања, и које је богатство славе насљедства Његова у светима, →позива

19. И каква је изобилна величина силе Његове на нама који вјерујемо по ↘чињењу превелике силе Његове, →дјеловању

20. Коју учини у Христу, кад Га подиже из мртвијех и посади Себи с десне стране на небесима,

21. *Над свијем поглаварствима, и властима, и силама, и господствима, и над свакијем именом што се може назвати, не само на овоме свијету него и на ономе који иде. *Кол. 2,10.

22. *И све покори под ноге Његове, и †Њега даде за главу Цркви, над свима,

*Псал. 8,6; †Еф. 4,15.

23. *Која је тијело Његово, пунина Онога †који све испуњава у свему.

*Рим. 12,5; †Еф. 4,10.

Човјек је слаб изван Христа, благослов вјернијех у цркви Христовој, у дому Божијем.

2. И вас који бијасте мртви за преступљења и гријехе своје, **СПАСЕЊЕ**

2. У којима некад ходисте по вијеку овога свијета, по *кнезу који влада у вјетру, по духу који сад ради у синовима ↘противљења; *Еф. 6,12. →непокорним

3. У којима и ми сви живљесмо негда по жељама тијела својега, чинећи вољу тијела и посмисли, и бијасмо рођена дјеца гњева, као и остали;

4. Али Бог, који је богат у милости, за премногу љубав своју, коју има к нама,

5. И нас који бијасмо мртви од гријехова оживље с Христом, благодаћу сте спасени,

6. И с Њим васкрсе и посади на небесима у Христу Исусу.

7. Да покаже у вијековима који иду превелико богатство благодати своје добротом на нама у Христу Исусу.

8. Јер сте благодаћу спасени кроз вјеру; и то није од вас, дар је Божиј.

9. Не од дјела, да се нико не похвали.

10. Јер смо Његово дјело, саздани у Христу Исусу за дјела добра, која Бог напријед приправи да у њима ходимо.

11. Зато се опомињите да ви који сте негда по тијелу незнабошци били и називани *необрезање од онијех који су се звали по тијелу †обрезање, које се руком радило, *Рим. 2,26. †Рим. 2,28.

12. Да бијасте у оно вријеме без Христа, одвојени од друштва Израиљева, и без дијела у завјетима обећања, нада не имајући, и безбожни на свијету:

13. А сад у *Христу Исусу, ви који сте негда били далеко, близу постадосте крвљу Христовом. *Гал. 3,28.

14. Јер је Он мир наш, који обоје састави уједно, и развали плот који је растављао, непријатељство, тијелом својијем.

15. Закон заповијести с његовијем наукама укинувши; да из обога начини собом једнога новог човјека, чинећи мир;

16. И да помири с Богом обоје у једном тијелу крстом, убивши непријатељство на њему.

17. И дошавши проповједи у Јеванђељу мир вама даљнима и онима који су близу.

18. Јер Он доведе к Оцу обоје у једном Духу.

19. Тако, дакле, више нијесте туђи и дошљаци, него *живите са светима и домаћи сте Богу, *Јевр. 12,22.23.

20. Назидани на темељу *апостола и пророка, гдје је камен од угла сам Исус Христос, *1.Кор. 12,28.

21. На коме сва грађевина састављена расте за Цркву свету у Господу;

22. На коме ћете се и ви сазидати за стан Божиј у Духу.

Павле велича свој узвишени позив јеванђелског проповједника многобошцима, и моли их да јачају у вјери.

3. Тога сам ради ја *Павле сужањ †Исуса Христа за вас незнабошце, *Дјела 23,18. †2.Тим. 2,10.

2. Будући да чусте службу благодати Божије која је мени дана међу вама,

3. Да се мени по откривењу каза тајна; као што горе написах укратко,

4. Одакле можете читајући познати мој ˇразум у тајни Христовој, ˇразумијевање

5. Која се у другијем нараштајима не каза синовима човјечијим, како се сад откри светијем Његовијем апостолима и пророцима Духом Светијем;

6. *Да незнабошци кроз Јеванђеље постану сунаслједници и сутјелесници и заједничари у обећању његовом у Христу Исусу, *Еф. 2,14.

7. Којему постадох слуга по дару благодати Божије, која ми је дата по чињењу силе Његове.

8. Мени најмањему од свију светијех даде се ова благодат да објавим међу незнабошцима неисказано богатство Христово,

9. И да откријем свима шта је служба тајне од постања свијета сакривене у Богу, који је саздао све кроз Исуса Христа;

10. Да се кроз Цркву сад обзнани поглаварствима и властима на *Небу многоразлична премудрост Божија, *1.Петр. 1,12.

11. По наредби вијекова, коју учини у Христу Исусу Господу нашему,

12. У коме имамо слободу и приступ у наду вјером ˇЊеговом. ˇу Њега

13. Зато вас молим да не ослабите због невоља мојијех за вас, које су слава ваша.

14. Тога ради преклањам кољена своја пред Оцем (Господа нашега Исуса Христа),

15. По коме се сва ˇчељад и на небесима и на земљи зову, ˇрод

16. Да вам да силу по *богатству славе своје, да се утврдите Духом његовијем за унутрашњег човјека, *Фил. 4,19.

17. Да се Христос усели вјером у срца ваша, да будете у љубави укоријењени и утемељени;

ЉУБАВ

18. Да бисте могли разумјети са свима светима шта је ширина и дужина и дубина и висина,

19. И познати претежнију од разума љубав Христову, да се испуните сваком пунином Божијом.

20. А Ономе који може још изобилније све чинити што иштемо или мислимо, по сили која ˇчини у нама, ˇдјелује

21. Ономе слава у Цркви по Христу Исусу у све нараштаје ва вијек вијека. Амин.

Треба чувати јединство Духа и ходити новијем путем.

4. Молим вас дакле ја сужањ у Господу, *да се владате као што приликује вашему звању у које сте позвани, *Кол. 1,10.

ТРПЉЕЊЕ

2. *Са сваком понизношћу и кротошћу, с трпљењем, трпећи један другога у љубави, *Кол. 3,12.

3. Старајући се држати јединство Духа у свези мира;

4. Једно тијело, један дух, као што сте и позвани у једном наду звања својега.

5. Један Господ, једна вјера, једно крштење,

6. Један Бог и Отац свију, који је над свима, и кроза све, и у свима нама.

7. А свакоме се од нас даде благодат по мјери дара Христова.

8. Зато говори: *Изишавши на висину заплијенио си плијен, и даде даре људима. *Псал. 68,18.

9. А што изиђе, шта је, осим да и сиђе у најдоња мјеста земље?

10. Који сиђе то је Онај који и изиђе више свију *небеса да испуни све. *Јевр. 4,14.

11. И Он је дао једне *апостоле, а једне пророке, а једне јеванђелисте, а једне пастире и учитеље, *Еф. 2,20.

12. Да се свети приправе за дјело службе, на сазидање тијела Христова;

13. Докле достигнемо сви у јединство вјере и познање Сина Божијега, у човјека савршена, у мјеру раста ˇвисине Христове; ˇпунине

14. Да не будемо више мала дјеца, коју љуља и заноси сваки вјетар науке, у лажи човјечијој, путем пријеваре;

15. Него владајући се по истини у љубави да у свему узрастемо у ономе који је глава, Христос.

16. Из којега је све тијело састављено и склопљено свакијем зглавком, да једно другоме помаже добро по мјери свакога уда, и чини да расте тијело на поправљање самога себе у љубави.

17. Ово, дакле, говорим и свједочим у Господу да више не ходите као што ходе и остали незнабошци у *празности ума својега, *Рим. 1,21.

18. Који имају смисао тамом покривен, и удаљени су од живота Божијега за незнање које је у њима, ˇза окамењење срца својијех; ˇзбог

19. Који ˇоставивши поштење предадоше се бесрамности, на чињење сваке нечистоте и лакомства. ˇотупјевши

20. Али ви тако не познасте Христа;

21. Јер Га чусте и у Њему се научисте, као што је истина у Исусу,

22. Да одбаците, по првоме живљењу, старога човјека, који се распада у жељама преварљивијем;

23. *И да се обновите духом ума својега, *Рим. 12,2.

24. И обучете у новога човјека, који је саздан по Богу у правди и у светињи истине.

25. Зато одбаците лаж, и говорите истину сваки са својијем ближњијем; јер смо уди један другоме.

26. ˇ*Гњевите се и не гријешите; Сунце да не зађе у гњеву вашему. ˇгњевећи *Псал. 4,4.

27. Нити дајите мјеста *ђаволу. *Јак. 4,7.

28. Који је крао више да не краде, *него још да се труди, чинећи добро рукама својима да има шта давати потребноме. *1. Сол. 4,11.

29. Никаква рђава ријеч да не излази из уста вашијех, него само што је добро за напредовање вјере, да да благодат онима који слушају.

30. И не ожалошћавајте Светога Духа Божијега, којијем сте запечаћени за дан ˇизбављења. ˇискупљења

31. Свака горчина, и гњев, и љутина, и вика и хула, да се узме од вас, са ˇсваком пакошћу. ˇсваким злом

32. А *будите један другоме благи, милостиви, праштајући један другоме, као што је и Бог у Христу опростио вама. *Кол. 3,12.13.

Ходити светијем путем.
Дужности супружника.

ЧИСТОТА

5. Угледајте се, дакле, на Бога, као љубазна дјеца,

2. И живите у љубави, као што је и Христос љубио нас, и предаде Себе за нас у прилог и жртву Богу на слатки мирис.

3. А блудничење и свака нечистота и лакомство да се и не спомиње међу вама, као што се пристоји светима;

4. *Тако и срамотне и луде ријечи, или шале, што се не пристоји; него још захваљивање. *Еф. 4,29.

5. Јер ово да знате да ниједан блудник, или нечист, или тврдица, који је идолопоклоник, неће имати дијела у царству Христа и Бога.

6. Нико да вас не вара празнијем ријечима; јер због овијех иде гњев Божиј на синове непокорности.

7. Не бивајте, дакле, заједничари њихови.

8. *Јер бијасте негда тама, а сад сте видјело у Господу: Као дјеца видјела живите; *Еф. 2,11; 1.Пет. 2,9.

9. Јер је род духовни у свакој доброти и ⌄правди и истини. →праведности

10. Истражујте шта је Богу угодно.

11. И не пристајте на безродна дјела таме, него још карајте.

12. Јер је срамно и говорити шта они тајно чине.

13. А све за што се кара, видјело објављује; јер све што се објављује, видјело је;

14. Зато говори: Устани ти који спаваш и васкрсни из мртвијех, и обасјаће те *Христос. *Рим. 6,4.

15. Гледајте, дакле, да уредно живите, не као немудри, него као мудри;

16. Пазите на вријеме, јер су дани зли.

17. Због тога не будите неразумни, него познајте шта је воља Божија.

18. И не опијајте се вином, у коме је блуд, него се још испуњавајте Духом,

19. Говорећи међу собом у псалмима и појању и пјесмама *духовнијем, пјевајући и припијевајући у срцима својијем Господу; *Кол. 3,16.

20. Захваљујући за ⌄свашто у име Господа нашега Исуса Христа Богу и Оцу; →све

21. Слушајући се међу собом у страху Божијему.

22. Жене, слушајте своје мужеве као Господа.

23. Јер је муж глава жени као што је и Христос глава Цркви, и Он је Спаситељ тијела.

24. Но као што Црква ⌄слуша Христа тако и жене своје мужеве у свему. →покорава

25. Мужеви, љубите своје жене као што и Христос љуби Цркву, и Себе предаде за њу,

26. Да је освети очистивши је купањем воденијем у ријечи;

27. Да је метне преда се славну Цркву, која нема мане ни мрштине, или таквога чега, него да буде света и ⌄без мане. →непорочна

28. Тако су дужни мужеви љубити своје жене као своја тјелеса; јер који љуби своју жену, себе самога љуби.

29. Јер нико не омрзну кад на своје тијело, него га храни и грије, као и Господ Цркву.

30. Јер смо уди тијела Његова, (од меса Његова, и од костију Његовијех).

31. Тога ради оставиће човјек оца својега и матер, и прилијепиће се к жени својој, и биће двоје једно тијело.

32. Тајна је ово велика; а ја говорим за Христа и за Цркву.

33. Али и ви сваки да љуби онако своју жену као и себе самога; а жена да се ⌄боји својега мужа. →поштује

Хришћани у дому. Обући се
у оружје Божије. Завршетак.

6. Дјецо, слушајте своје родитеље у Господу, јер је ово право.

2. Поштуј оца својега и матер; ово је прва заповијест с обећањем:

3. Да ти ⌄благо буде, и да живиш дуго на земљи. →добро

4. И ви очеви, не ⌄раздражујте дјеце своје, него их гајите у науци и у страху Господњему. →не чините огорченом

5. Слуге, слушајте господаре своје по тијелу, са страхом и дрхтањем, у ˇпростоти срца својега, као и Христа; ˇједноставности

6. Не само пред очима радећи као људима да угађате, него као слуге Христове, творећи вољу Божију од срца.

7. Драговољно служите, као Господу, а не као људима,

8. Знајући да сваки што учини добро оно ће и примити од Господа, био роб или слободњак.

9. И ви господари, тако чините њима остављајући пријетње, знајући да је и вама самијем и њима Господар на небесима, и Он не гледа ко је ко.

10. А даље, браћо моја, јачајте у Господу и у сили јачине Његове.

11. Обуците се у све *оружје Божије, да бисте се могли ˇодржати против лукавства ђаволскога: *Рим. 13,12. ˇсупротставити

12. Јер наш рат није с крвљу и с тијелом, него с поглаварима и властима, и с управитељима таме овога свијета, с духовима пакости испод неба.

13. Тога ради узмите све оружје Божије, да бисте се могли бранити у зли дан, и свршивши све одржати се.

14. Станите, дакле, опасавши бедра своја истином и обукавши се у оклоп *правде, *Иса. 59,17.

15. И обувши ноге у приправу Јеванђеља мира;

16. А сврх свега узмите штит вјере о који ћете моћи погасити све распаљене стријеле нечастивога;

17. И кацигу спасенија узмите, и мач духовни који је *ријеч Божија. *Јевр. 4,12.

18. И сваком молитвом и мољењем молите се Богу Духом без престанка, и уз то стражите са свакијем трпљењем и молитвом за све свете,

19. И за мене, да ми се да ријеч кад отворим уста своја, да обзнаним са слободом тајну Јеванђеља,

20. За које сам посланик у оковима, да у њему говорим слободно, као што ми се пристоји.

21. А да и ви знате како сам ја и шта радим, све ће вам казати *Тихик, љубазни брат и вјерни слуга у Господу, *Дјела 20,4.

22. Којега послах к вама за то исто да знате како смо ми, и да утјеши срца ваша.

23. Мир браћи и љубав с вјером од Бога Оца и Господа Исуса Христа.

24. Благодат са свима који љубе Господа нашега Исуса Христа једнако. Амин.

ДУХОВНО ОРУЖЈЕ

ФИЛИБЉАНИМА ПОСЛАНИЦА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Павле окован захваљује Богу. Његова молитва. Уздање и позив на постојану борбу за вјеру.

1. Од Павла и Тимотија, слугу Исуса Христа, свима светима у Христу Исусу који су у Филиби, с ˇвладикама и ђаконима: ˇнадгледницима

2. Благодат вам и мир од Бога Оца нашега и Господа Исуса Христа.

3. Захваљујем Богу својему, кад се год опоменем вас,

4. Свагда у свакој молитви својој за све вас с радошћу молећи се,

5. Што ви постадосте заједничари у Јеванђељу, од првога дана и до данас;

6. Уздајући се у ово исто да ће Онај који је почео добро дјело у вама довршити га тја до дана Исуса Христа.

ЗАЈЕДНИШТВО

7. Као што је право да ја ово мислим за све вас, јер вас имам у срцу у оковима својима и у одговору и потврђивању Јеванђеља, као све заједничаре са мном у благодати.

8. Јер Бог ми је Свједок да вас љубим љубављу Исуса Христа,

9. И зато се молим Богу да љубав ваша још више и више изобилује у разуму и свакој вољи,

10. Да кушате шта је боље, да будете *чисти и без спотицања на дан Христов,

*Дјела 24,16.

11. Напуњени плодова правде кроз Исуса Христа, на славу и хвалу Божију.

12. Хоћу пак да знате, браћо, да ово што се ради са мном изиђе за напредак Јеванђеља,

13. Тако да се разгласи у свој ˅судници и код свију осталијех да су моји окови за Христа. ˃можда у Риму или Филиби

14. И многа браћа у *Господу ˅ослободивши се оковима мојима већма смију говорити ријеч Божију без страха.

*Дјела 4,29. ˃охрабривши

15. Истина, једни из зависти и ˅свађе, а једни од добре воље Христа проповиједају. ˃ината

16. Тако ови упркос Христу објављују нечисто, мислећи да ће нанијети жалост мојијем оковима;

17. А ови из љубави, знајући да за одбрану Јеванђеља лежим у тамници.

18. Шта дакле? Било како му драго, дволичењем или истином, Христос се проповиједа; и зато се радујем, а и радоваћу се;

19. Јер знам да ће ми се ово збити на спасеније вашом молитвом и помоћу Духа Исуса Христа.

20. Као што чекам и надам се да се ни у чему нећу постидјети, него да ће се и сад као свагда са сваком слободом Христос величати у тијелу мојему, било животом или смрћу.

21. Јер је мени живот Христос, а смрт добитак.

22. А кад ми живљење у тијелу плод доноси, то не знам шта ћу изабрати.

23. *А обоје ми је мило, имајући жељу отићи и с Христом бити, које би много боље било; *2.Кор. 5,8.

24. Али остати у тијелу потребније је вас ради.

25. И ово знам ˅јамачно да ћу бити и остати код свију вас на ваш напредак и радост вјере, ˃сигурно

26. Да хвала ваша мноме изобилује у Христу Исусу, кад вам опет дођем.

27. Само живите као што се пристоји Јеванђељу Христову, да вас видим кад дођем или ако вам не дођем да чујем за вас да стојите у једноме духу и једнодушно борите се за вјеру Јеванђеља,

28. И ни у чем да се не плашите од противника; које је њима знак погибли, а вама спасенија, и то од Бога;

29. Јер се вама дарова Христа ради не само да Га вјерујете него и да страдате за Њ,

30. Имајући ону исту *борбу какву у мени видјесте и сад чујете за мене. *Кол. 2,1.

Слагати се, бити понизан као Христос
и имати хришћанску озбиљност.
Препоручивање Тимотија
и Епафродита.

2. Ако има, дакле, које поучење у *Христу, или ако има која утјеха љубави, ако има која заједница Духа, ако има које срце жалостиво и милост,

*2.Кор. 13,13.

2. Испуните моју радост, да једно мислите, једну љубав имате, једнодушни и једномислени:

3. Ништа не чините упркос или за празну славу; него понизношћу чините један другога већим од себе.

4. Не ˅гледајте сваки за своје, него и за другијех. ˃брините се само за себе

5. Јер ово да се мисли међу вама што је и у Христу Исусу,

6. Који, *ако је и био у обличју Божијему, није се отимао да се испореди с Богом;

*Јован 1,1.2; 17,5.

7. Него је понизио сам Себе узевши обличје слуге, поставши као и други људи и на очи нађе се као човјек,

8. Понизио је сам Себе *поставши послушан до саме смрти, а смрти крстове.

*Јевр. 5,8; 12,2.

9. Зато и Бог Њега *повиси, и дарова Му име које је веће од свакога имена.

*Дјела 2,33.

10. Да се у име Исусово поклони свако кољено онијех који су на Небу и на земљи и под земљом;

11. И сваки језик да призна да је Господ Исус Христос на славу Бога Оца.

12. Тако, љубазни моји, као што ме свагда слушасте, не само кад сам код вас, него и сад много већма кад нијесам код вас, градите спасеније своје са страхом и дрхтањем.

13. Јер је Бог што чини у вама да хоћете и учините као што Му је угодно.

14. Све чините без ↘*вике и премишљања,

➝роптања *1. Пет. 4,9.

15. Да будете прави и цијели, дјеца Божија без мане усред рода невальалога и поквареногa, у којему свијетлите као виђела на свијету,

16. Придржавајући се ријечи живота, на моју хвалу за дан Христов, да ми не буде узалуд трчање и труд.

17. Но ако и жртвован будем на жртву и службу вјере ваше, радујем се, и радујем се с вама свима.

18. Тако и ви радујте се и будите са мном радосни.

19. А надам се у Господа Исуса да ћу скоро послати к вама Тимотија, да се и ја развеселим разабравши како сте ви.

20. Јер ниједнога немам једнаке мисли са собом који се управо брине за вас.

21. Јер сви траже што је њихово, а не што је Христа Исуса.

22. А његово поштење познајете, јер као дијете оцу са мном је послужио у Јеванђељу.

23. Њега, дакле, надам се да ћу послати одмах како разберем шта је за мене.

24. А надам се у Господа да ћу и сам скоро доћи к вама.

25. Али нађох за потребно да пошљем к вама брата *Епафродита, својега помагача и другара у војевању, а вашега посланика и слугу моје потребе; *Фил. 4,18.

26. Јер жељаше од срца вас све да види, и жаљаше што сте чули да је боловао.

27. Јер бјеше болестан до смрти; но Бог помилова га, не само њега, него и мене, да ми не дође жалост на жалост.

28. Зато га послах скорије, да се обрадујете кад га опет видите, и мени да олакша мало.

29. Примите га, дакле, у *Господу са сваком радости, и такве поштујте; *Рим. 16,2.

30. Јер за дјело Христово дође до саме смрти, не маривши за свој живот да накнади у служби мојој што вас немам.

Треба се чувати рђавих посленика. Врло је значајно познавање Исуса Христа и оправдање вјером. Треба тежити небеском дару.

3. А даље, браћо моја, радујте се у Господу. Јер свеједно да вам пишем мени није досадно, а вама је потребно.

2. Чувајте се паса, чувајте се злијех посленика, чувајте се ↘сијечења, ➝лажног обрезања

3. Јер ми смо обрезање који Духом Богу служимо и хвалимо се Христом Исусом, а не уздамо се у тијело.

4. Премда бих се и ја могао уздати у тијело. Ако ко други мисли да се може уздати у тијело, ја још већма,

5. Који сам обрезан осми дан, од рода Израиљева, кољена Венијаминова, Јеврејин од Јевреја, по закону фарисеј.

6. По ревности гоних цркву Божију, по правди законској бих без мане.

7. Но што ми бјеше добитак оно примих за штету Христа ради.

8. Јер све држим за штету према преважноме познању Христа Исуса Господа својега, којега ради све оставих, и држим све да су трице, само да Христа добијем,

9. И да се нађем у Њему, не имајући своје правде која је од Закона, него која је од вјере у Исуса Христа, правду која је од Бога у вјери;

ПРАВЕДНОСТ

10. Да познам Њега и силу васкрсенија Његова и заједницу Његовијех мука, да будем налик на смрт Његову,

11. Да бих како достигао у *васкрсеније мртвијех; *Лука 20,35.

12. Не као да већ достигох или се већ саврших, него тјерам не бих ли достигао као што ме достиже Христос Исус.

13. Браћо, ја још не мислим да сам достигао; једно пак велим: Што је остраг заборављам, а за онијем што је напријед сежем се,

14. И трчим к биљези, к дару горњега звања Божијега у *Христу Исусу. *Јевр. 3,1.

15. Који смо год, дакле, савршени овако да мислимо; ако ли што друго мислите, и ово ће вам Бог открити.

16. Али шта достигосмо у ономе једнако да мислимо, и по ономе правилу да живимо.

17. Угледајте се на мене, браћо, и гледајте на оне који тако живе као што нас имате за углед.

18. Јер многи ходе, за које вам много пута говорих, а сад и плачући говорим, као о непријатељима крста Христова;

19. Којима је свршетак погибао, којима је Бог трбух, и слава у сраму њихову, који земаљски мисле.

20. Јер је наше ˅живљење на небесима, откуда и Спаситеља очекујемо *Господа својега †Исуса Христа,

˃домовина *1.Кор. 1,7. †1.Сол. 1,10.

21. Који ће преобразити наше понижено тијело да буде једнако тијелу славе Његове, по сили да може све себи покорити.

Позив на јединство, радовање у Господу, молитву и свако добро. Захвалност апостолова на доброчинствима која су му учинили Филибљани. Закључак и благослов.

4. Зато, браћо моја љубазна и пожељена, радости и вијенче мој, тако стојте у *Господу, љубазни. *2.Кор. 1,14.

2. Еводију молим, и Синтихију молим да једно мисле у Господу.

3. Да, молим и тебе, друже прави, помажи њима које се у Јеванђељу трудише са мном, и Климентом, и с осталима помагачима мојима, којијех су имена у Књизи живота.

4. Радујте се свагда у Господу, и опет велим: Радујте се.

5. ˅Кротост ваша да буде позната свијем људима. ˃благост

6. Господ је близу. Не брините се ни за што него у свему молитвом и мољењем са захваљивањем да се јављају Богу искања ваша.

7. И мир Божиј, који превазилази сваки ум, да сачува срца ваша и мисли ваше у Господу Исусу.

8. А даље, браћо моја, што је год истинито, што је год поштено, што је год праведно, што је год пречисто, што је год пређубазно, што је год славно, и још ако има која ˅добродјетељ, и ако има која похвала, то мислите. ˃врлина

9. Што и научисте, и примисте, и чусте, и видјесте у мени, оно чините, и Бог мира биће с вама.

10. Обрадовах се пак врло у Господу што се опет опоменусте старати се за мене; као што се и старасте, али се незгоднијем временом ˅задржасте. ˃нисте имали прилике

11. Не говорим због ˅недостатка, јер се ја *навикох бити довољан онијем у чему сам. ˃оскудице *1.Тим. 6,6.

12. Знам се и понизити, знам и изобиловати; у свему и свакојако навикох, и сит бити, и гладовати, и изобиловати, и немати.

13. Све могу у Исусу Христу, који ми моћ даје.

14. Али добро учинисте што се ˅примисте моје невоље. ˃подијелисте моју невољу

15. А знате и ви, Филибљани, да од почетка Јеванђеља, кад изиђох из Македоније, *ниједна ми Црква не приста у ствар давања и узимања осим вас једнијех;

*2.Кор. 11,9.

16. Јер и у Солун и једном и другом посласте ми за потребу моју.

17. Не као да тражим дара, него тражим плода који се множи на корист вашу.

18. А ја сам примио све и имам изобила. Испунио сам се примивши од *Епафро-

ЗАДОВОЉНОСТ

дита што сте ми послали, слатки мирис, прилог пријатан, угодан Богу. *Фил. 2,25.

19. А Бог мој да испуни сваку потребу вашу по богатству својему у слави, у Христу Исусу.

20. А Богу и Оцу нашему слава ва вијек вијека. Амин.

21. Поздравите свакога светог у Христу Исусу. Поздрављају вас браћа што су са мном.

22. Поздрављају вас сви свети, а особито који су из дома ћесарева.

23. Благодат Господа нашега Исуса Христа са свима вама. Амин.

КОЛОШАНИМА ПОСЛАНИЦА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Захвалност Богу и молитва због вјере Колошана. Слава Христова и Његова јеванђеља.

1. Од Павла, по вољи Божијој апостола Исуса Христа и брата Тимотија,

2. Светима који су у Колоси и вјерној браћи у Христу Исусу: Благодат вам и мир од Бога Оца нашега и Господа Исуса Христа.

3. Захваљујемо Богу и Оцу Господа својега Исуса Христа, молећи се свагда за вас,

4. Чувши вјеру вашу у Христа Исуса, и љубав коју имате к свима светима,

5. За над остављени вама на небесима, за који напријед чусте у ријечи истине Јеванђеља,

6. Које је у вама, као и у свему свијету, и плодно је и расте, као и у вама, од онога дана како чусте и разумјесте благодат Божију у истини,

7. Као што и дознасте од Епафраса, љубазнога нашег ˇдругара у служењу, који је за вас вјерни слуга Христов, ˇсарадника

8. Који нам и јави вашу љубав у Духу.

9. Тога ради и ми од онога дана како чусмо не престајемо за вас молити се Богу и искати да се испуните познањем воље Његове у свакој премудрости и разуму духовноме,

10. Да живите пристојно Богу на свако угађање и у свакоме добром дјелу да будете плодни, и да растете у познању Божијему,

11. Јачајући сваком снагом по сили славе Његове, и у сваком трпљењу и дугом ˇподношењу с радошћу; ˇстрпљењу

12. Захваљујући Богу и Оцу, који нас призва у дијел *насљедства светијех у видјелу; *Еф. 1,11.

13. Који нас избави од власти тамне, и премјести нас у *царство ˇСина љубави своје, *2.Петр. 1,11. ˇЉубљеног

14. У коме имамо ˇизбављење крвљу Његовом и опроштење гријеха; ˇискупљење

15. Који је обличје Бога што се не види, који је ˇрођен прије сваке твари. ˇПрворођени

16. Јер кроз Њега би саздано све што је на *небу и што је на земљи, што се види и што се не види, били пријестоли или господства или поглаварства, или власти: Све се кроза Њ и за Њ сазда. *1.Петр. 3,22.

17. И Он је прије свега, и све је у Њему.

18. И Он је глава тијелу Цркве, који је Почетак и Прворођени из мртвијех, да буде Он у свему први;

19. Јер би воља Очина да се у Њ усели сва пунина,

20. И кроза Њ да примири све са собом, умиривши крвљу крста Његова, кроза Њ све, било на земљи или на небу.

21. И вас *који сте некад били ˇодлучени и непријатељи кроз помисли у злијем дјелима, *Еф. 2,12. ˇотуђени

22. А сад вас примири у тијелу меса Његова смрћу Његовом, да вас свете и без мане и без кривице изведе преда Се;

СПАСЕЊЕ

23. Ако само останете у вјери утемељени и тврди, и не одвраћајући се од наде у Јеванђеље, које чусте, које је проповиједано свој твари под небом, којему ја Павле постадох слуга.

24. Сад се радујем у својему страдању за вас, и довршавам недостатак невоља Христовијех на тијелу својему за тијело Његово које је Црква,

25. Којој ја постадох слуга по ˅наредби Божијој која ми је дата међу вама да испуним ријеч Божију,
→одлуци

26. Тајну која је била сакривена од *постања свијета и нараштаја, а сад се јави светима Његовијем,
*Рим. 16,25.

27. Којима Бог науми показати како је богата слава тајне ове међу незнабошцима, која је Христос у вама, *Нада славе;
*1. Тим. 1,1.

28. Којега ми проповиједамо свјетујући свакога човјека, и учећи свакој премудрости, да покажемо свакога човјека савршена у Христу Исусу.

29. За што се и трудим и борим по Његовој моћи која у мени силно чини.

Треба чврсто стајати уз Исуса Христа, једини Извор живота, и не поводити се за лажнијем учењем.

2. Хоћу, дакле, да ви знате колику борбу имам за вас и за оне што су у Лаодикији и у Јерапољу, и за све који не видјеше лица мојега у тијелу,

2. Да се утјеше срца њихова, и да се ˅стегну у љубави, и у свакоме богатству пунога разума, на познање тајне Бога и Оца и Христа,
→уједине

3. У којој је све благо премудрости и ˅разума сакривено.
→знања

4. А ово говорим, да вас нико не превари слаткијем ријечима.

5. Јер ако тијелом и нијесам код вас, али сам духом с вама, радујући се и видећи ваш ред и тврђу ваше вјере у Христа.

6. Како, дакле, примисте Христа Исуса Господа онако живите у Њему,

7. Укоријењени и назидани у Њему и утврђени вјером као што научисте, изобилујући у њој захвалношћу.

8. Браћо, чувајте се да вас ко не зароби философијом и празном пријеваром, по казивању човјечијему, по науци свијета, а не по Христу.

9. Јер у Њему живи свака пунина Божанства тјелесно.

10. И да будете испуњени у Њему, који је Глава свакоме поглаварству и власти;

11. У коме и обрезани бијасте обрезањем нерукотворенијем, одбацивши тијело гријеха меснијех обрезањем Христовијем;

12. Закопавши се с Њим крштењем, у којему с Њим и устасте вјером у силу Бога који Га васкрсну из мртвијех.

13. И вас који сте били мртви у гријесима и у необрезању тијела својега, оживљео је с Њим, ˅поклонивши нам све гријехе,
→опростивши

14. И избрисавши писмо уредбе која бијеше против нас, и то узевши са сриједе прикова га на крсту;

15. И свукавши поглаварства и власти изведе их на ˅углед слободно, и побиједи их на њему.
→јавно осрамотио

16. Да вас, дакле, нико не осуђује за јело или за пиће, или за какав празник, или за младине, или за суботе;

17. Које је све било сјен онога што шћаше да дође, и тијело је Христово.

18. Нико да вас не вара, по својој вољи изабраном понизношћу и ˅службом анђела, истражујући и што не видје, и узалуд надимајући се умом тијела својега,
→култом

19. А не држећи се Главе, из које је све Тијело с помоћу зглавака и свеза састављено, и расте за раст Божиј.

20. Ако, дакле, умријесте с Христом ˅стихијама свијета, зашто се као живећи у свијету препирете:
→начелима

21. Не дохвати се, не окуси, не опипај; које је све на погибао ономе који чини,

22. По заповијестима и наукама људскима?

23. Које је само по ријечи премудрост самовољно изабране службе и понизности и ˅нештеђења тијела, не за част какву, за задовољење тијела.
→изнуривања

Треба мислити на оно што је небеско и ходити у Христу. Хришћани у дому.

3. Ако, дакле, васкрснусте с Христом, тражите оно што је горе гдје Христос сједи с десне стране Богу.

2. Мислите о ономе што је горе, а не што је на земљи.

3. Јер умријесте, и ваш је живот сакривен с Христом у Богу.

4. А кад се јави Христос, Живот ваш, онда ћете се и ви с Њиме јавити у слави.

5. Поморите, дакле, уде своје који су на земљи: Блуд, нечистоту, сласт, злу жељу и лакомство, које је идолопоклонство;

6. За које иде гњев Божиј на синове противљења;

7. У којима и ви негда хођасте кад живљасте међу њима.

8. А сад одбаците и ви то све: Гњев, љутину, пакост, хуљење, срамотне ријечи из уста својијех.

9. Не лажите један на другога; свуците старога човјека с дјелима његовијем,

10. И обуците новога, који се обнавља за познање, по обличју Онога који га је саздао:

11. Гдје нема *Грка ни Јеврејина, обрезања ни †необрезања, варвара ни Скита, роба ни слободњака, него све и у свему Христос.

*Гал. 3,28. †1.Кор. 7,19.

ТРПЉЕЊЕ

12. Обуците се, дакле, као изабрани Божији, свети и љубазни, у срдачну *милост, доброту, понизност, кротост, и трпљење,

*Гал. 5,22.

13. Сносећи један другога, и опраштајући један другоме ако има ко тужбу на кога, као што је и Христос вама опростио тако и ви.

14. А сврх свега тога обуците се у љубав, која је свеза савршенства.

15. И мир Божиј да влада у срцима вашима, на који сте и позвани у једном тијелу, и захвални будите.

16. Ријеч Христова да се богато усели међу вас, у свакој премудрости учећи и свјетујући сами себе са псалмима и појањем и пјесмама *духовнијем, у †благодати пјевајући у срцима својима ‡Господу.

*Еф. 5,19. †Кол. 4,6. ‡Јер. 15,16.

17. И све што год чините ријечју или дјелом, све чините у име *Господа Исуса Христа хвалећи Бога и Оца кроза Њ.

*Еф. 5,20.

18. Жене, слушајте своје мужеве као што треба у Господу.

19. Мужеви, љубите жене своје и не ˃срдите се на њих.

˃будите груби

20. Дјецо, слушајте родитеље своје у свачему; јер је ово угодно Господу.

21. Оцеви, не ˃раздражујте *дјеце своје, да не губе воље.

˃не чините огорченом *Еф. 6,4.

22. ˃Слуге, слушајте у свему (своје) тјелесне господаре, не само пред очима радећи као да људима угађате, него у простоти срца, бојећи се Бога,

˃робови

23. И све што год чините, од срца чините као *Господу, а не као људима;

*Кол. 3,17.

24. Знајући да ћете од Господа примити плату насљедства; јер Господу Христу служите.

25. А који скриви примиће што је скривио: И нема гледања ко је ко.

Молити се Богу и за апостоле и за хришћанску мудрост у ријечима и дјелима. Поздрави и завршетак.

4. Господари, правду и једнакост чините ˃слугама знајући да и ви имате Господара на *небесима.

˃робовима *Еф. 6,9.

2. Да вам се не досади молитва; и стражите у њој са захваљивањем,

3. Молећи се и за нас уједно да нам Бог отвори врата ријечи, да проповиједамо тајну Христову, за коју сам и свезан,

4. Да је јавим као што ми треба говорити.

5. Мудро живите према онима који су напољу, пазећи на вријеме.

6. Ријеч ваша да бива свагда у благодати, сољу зачињена, да знате како вам свакоме треба одговарати.

7. За мене казаће вам све Тихик љубазни брат и вјерни слуга и другар у Господу,

8. Којега послах к вама за то исто да разбере како сте ви, и да утјеши срца ваша,

9. С Онисимом вјернијем и љубазнијем братом нашијем, који је од вас. Они ће вам све казати како је овдје.

10. Поздравља вас *Аристарх, који је са мном у сужањству, и †Марко нећак Варнавин, за којега примисте заповијести, ако дође к вама, примите га;

*Дјела 20,4. †Дјела 15,37.

11. И Исус прозвани Јуст, који су из обрезања. Ово су једини моји помагачи у царству Божијему који ми бјеху утјеха.

12. Поздравља вас Епафрас, који је од вас, слуга Исуса Христа; он се једнако труди за вас у молитвама да будете савршени и испуњени сваком вољом Божијом.

13. Јер ја свједочим за њега да има велику ревност и бригу за вас и за оне који су у Лаодикији и у Јерапољу.

14. Поздравља вас *Лука, љекар љубазни, и Димас.

*Филим. 23.

15. Поздравите браћу у Лаодикији, и Нимфана и домашњу Цркву његову.

16. И кад се ова посланица прочита код вас, учините да се прочита и у Лаодикијској цркви, и ону која је писана у Лаодикији да и ви прочитате.

17. И кажите Архипу: Гледај на службу коју си примио у Господу да је довршиш.

18. Поздрав мојом руком Павловом. Опомињите се мојијех окова. Благодат са свима вама. Амин.

СОЛУЊАНИМА ПОСЛАНИЦА ПРВА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Захвалност Богу за благословен пријем Јеванђеља у Солуну.

1. Од *Павла и †Силвана и Тимотија Цркви солунској у Богу Оцу и Господу Исусу Христу: Благодат вам и мир (од Бога Оца нашега и Господа Исуса Христа).

*2.Сол. 1,1. †1.Петр. 5,12.

2. Захваљујемо Богу свагда за све вас спомињући вас у молитвама својима,

3. И спомињући без престанка ваше дјело вјере, и труд љубави, и трпљење и наду у Господа нашега Исуса Христа, пред Богом и Оцем нашијем,

4. Знајући, браћо љубазна, од Бога избор ваш.

5. Јер Јеванђеље наше не би к вама само у ријечи него и у сили и у Духу Светоме, и у великом признању, као што знате какви бисмо међу вама вас ради.

6. И ви се угледасте на нас и на Господа примивши Ријеч у великој невољи с радошћу Духа Светога,

7. Тако да постадосте ˇуглед свима који вјерују у Македонији и у Ахаји.

ˇпримјер

8. Јер од вас одјекну ријеч Господња не само у Македонији и Ахаји, него и у свако мјесто изиђе вјера ваша у Бога тако да нам није потребно што говорити.

9. Јер они обзнањују за вас какав улазак имасмо к вама, и како се обратисте Богу од идола, да служите Богу живу и истину,

10. И да чекате Сина Његова с *небеса којега васкрсе из мртвијех, †Исуса, који нас избавља од гњева који ће доћи.

*2.Петр. 3,12. †Фил. 3,20.

Апостол говори браћи о својем чистом владању међу њима, захваљује Богу на њиховој постојаности у вјери и са чежњом жели да их опет види.

2. Јер сами знате, браћо, улазак наш к вама да не би узалуд;

2. Него пострадавши прије и осрамоћени бејасмо, као што знате, у *Филиби, †ослободисмо се у Богу својему казивати вама Јеванђеље Божије с великом борбом.

*Дјела 16,22. †Дјела 17,2.

3. Јер утјеха наша није од пријеваре, ни од нечистоте, ни у лукавству;

4. Него како нас окуша Бог да смо вјерни да примимо Јеванђеље, тако говоримо, не као људима угађајући него, Богу који куша срца наша.

5. Јер нигда из ласкања не говорисмо к вама, као што знате, нити из узрока лакомства: Бог је Свједок;

6. Нити тражећи од људи славе, ни од вас, ни од другијех.

7. Могли смо вам бити на досаду, као Христови апостоли; али бејасмо кротки међу вама, као што дојиља његује своју дјецу.

8. Тако смо вас радо имали да смо готови били дати вам не само Јеванђеље Божије, него и душе своје, јер сте нам омиљели.

9. Јер памтите, браћо, труд наш и посао: Јер дан и ноћ радећи да не досадимо ниједноме од вас, проповиједасмо вам Јеванђеље Божије.

10. Ви сте свједоци и Бог како свети и праведни и без кривице бисмо вама који вјерујете,

11. Као што знате да свакога од вас као отац дјецу своју,

12. Молисмо и утјешавасмо, и свједочисмо вам да живите као што се ˅пристоји Богу, који вас је призвао у своје царство и славу. ˃достојно

13. Тога ради и ми захваљујемо Богу без престанка што ви примивши од нас *ријеч ˅чувења Божијега примисте не као ријеч човјечију, него, као што заиста јест, ријеч Божију, која и ˅˅чини у вама који вјерујете. *Лука 5,1. ˃проповиједања ˃˃дјелује

14. Јер ви, браћо, пројосте као цркве Божије које су у Јудеји у Христу Исусу; јер тако и ви пострадасте од својега рода као и они од *Јевреја, *Дјела 17,5.

15. Који убише и Господа Исуса и *пророке Његове, и који нас ˅истјераше, и Богу не угодише, и који се свијем људима противе, *Мат. 5,12. ˃прогонише

16. И забрањују нам казивати незнабошцима да се спасу; да испуне гријехе своје свагда; али напосљетку дође гњев на њих.

17. А ми, браћо, осиротјевши за вама неко вријеме лицем а не срцем, већма хитасмо да видимо лице ваше с великом жељом.

18. Зато шћадијасмо да дођемо к вама, ја Павле једном и другом, и забрани нам сотона.

19. Јер ко је наш над или радост, или вијенац славе? Нијесте ли и ви пред Господом нашијем Исусом Христом о Његову доласку?

20. Јер сте ви наша слава и радост.

Радост због добријех гласова
које је Тимотије донио.
Усрдна молитва за Цркву.

3. Зато не могући више трпљети *нађумисмо сами остати у Атини, *Дјела 17,15.

2. И посласмо Тимотија, брата својега и слугу Божијега, и помагача својега у Јеванђељу Христову, да вас утврди и утјеши у вјери вашој;

3. Да се нико не смете у овијем невољама; јер сами знате да смо на то одређени.

4. Јер кад бијасмо код вас казасмо вам напријед да ћемо падати у невоље, што и би, и знате.

5. Тога ради и ја не могући више трпљети послах да познам вјеру вашу, да вас како не искуша кушач, и да узалуд не буде труд наш.

6. А сад кад дође Тимотије к нама од вас и јави нам вашу вјеру и љубав, и да имате добар спомен о нама свагда, желећи нас видјети, као и ми вас,

7. Зато се утјешисмо, браћо, вама у свакој жалости и невољи својој вашом вјером;

8. Јер смо ми сад живи, кад ви стојите у Господу.

9. Јер какву хвалу можемо дати Богу за вас, за сваку радост, којом се радујемо због вас пред Богом својијем?

10. Дан и ноћ молимо се Богу преизобилно да видимо лице ваше, и да испунимо недостатак вјере ваше.

11. А сам Бог и Отац наш и Господ наш Исус Христос да управи пут наш к вама.

12. А вас Господ да умножи, и да имате изобилну љубав један према другоме и к свима, као и ми к вама.

13. *Да би се утврдила срца ваша без кривице у ˅светињи пред Богом и Оцем

нашијем, за долазак Господа нашега Исуса Христа са свима светима Његовијем. Амин.

*Фил. 1,10. ˃светости

Живјети у свјетлости.
Наша нада за умрле.

4. Даље, браћо, молимо вас и свјетујемо у Христу Исусу, као што примисте од нас, како вам треба живљети и угађати Богу, као што живите, да бивате све ˃изобилнији. ˃напреднији

2. Јер знате какве вам заповијести дадосмо кроз Господа Исуса.

3. Јер је ово воља Божија, светост ваша, да се чувате од блуда,

4. И сваки од вас да зна држати свој ˃суд у светињи и у части, ˃тијело

5. А не у сласти жеља, као и незнабошци, који не познају Бога;

6. И да не преступате и ˃закидате у ствари брата својега; јер ће Господ ˃˃покајати све то, као што вам и прије казасмо и посвједочисмо. ˃не варате ˃˃осветити

7. Јер Бог нас не дозва на нечистоту, него у светост.

8. Који, дакле, одбацује, не одбацује човјека него Бога, који је дао Светога Духа својега да буде вама.

9. А за братољубље не треба да вам се пише, јер сте сами од Бога научени да се љубите међу собом,

10. Јер то чините са свом браћом по цијелој Македонији. Али вас молимо, браћо, да још изобилније чините,

11. И да се љубазно старате да сте мирни, и да гледате свој посао, и *да радите својијем рукама, као што вам заповједисмо;

*Еф. 4,28; 2.Сол. 3,8.

12. Да се владате поштено према онима што су напољу, и да од њих ништа не потребујете.

13. Нећу вам пак затајити, браћо, за оне који су умрли, да не жалите као и остали који немају нада.

14. Јер ако вјерујемо да Исус умрије и васкрсе, тако ће Бог и оне који су умрли у Исусу довести с Њим.

15. Јер вам ово казујемо ријечју Господњом да ми који живимо и останемо за долазак Господњи, нећемо претећи онијех који су помрли.

16. Јер ће сам Господ са заповијешћу, с гласом Арханђеловијем, и с трубом Божијом сићи с Неба; и мртви у *Христу васкрснуће најприје; *Откр. 20,6.

17. А потом ми живи који смо остали, заједно с њима бићемо узети у облаке на сусрет Господу на *Небо, и тако ћемо свагда с Господом бити. *Откр. 11,12.

18. Тако утјешавајте један другога овијем ријечима.

ХРАБРЕЊЕ

Доћи ће дан Господњи и зато
треба увијек бити приправан.
Опомене и поздрави.

5. А за часе и времена, браћо, није вам потребно писати;

2. Јер сами знате јамачно да ће дан Господњи доћи као лупеж по ноћи.

3. Јер кад реку: Мир је, и нема се шта бојати, онда ће изненада напасти на њих погибао као бол на трудну жену, и неће утећи.

4. Али ви, браћо, нијесте у тами да вас Дан као лупеж застане.

5. Јер сте ви сви синови видјела и синови дана: Нијесмо ноћи нити таме.

6. Тако, дакле, да не спавамо као и остали, него да пазимо и да будемо тријезни.

7. Јер који спавају, у ноћи спавају, и који се опијају, у ноћи се опијају.

8. Али ми који смо синови дана да будемо тријезни и обучени у оклоп вјере и љубави, и с кацигом нада спасенија;

9. Јер нас Бог не ˃постави за гњев, него да добијемо спасеније кроз Господа својега Исуса Христа, ˃одреди

10. *Који умрије за нас да ми, стражили или спавали, заједно с Њим живимо.

*Рим. 14,8,9.

11. Тога ради утјешавајте један другога, и ˃поправљајте сваки ближњега, као што и чините. ˃изграђујте

12. Молимо вас пак, браћо, признајте оне који се труде међу вама, и настојнике своје у *Господу, и учитеље своје, *Фил. 2,29.

13. И имајте их у изобилној љубави за дјело њихово. Будите мирни међу собом.

14. Молимо вас пак, браћо, поучавајте неуредне, утјешавајте малодушне, браните слабе, сносите свакога.

15. Гледајте да нико не враћа коме зла за зло;

16. Него свагда идите за добром, и међу собом, према свима.

17. Радујте се свагда.

18. Молите се Богу без престанка. На свачему захваљујте; јер је ово воља Божија у Христу Исусу за вас.

19. Духа не гасите. Пророштва не презирите.

20. А све кушајући добро држите.

21. Уклањајте се од свакога зла.

22. А сам Бог мира да посвети вас цијеле у свачему;

23. И цијел ваш дух, и душа и тијело да се сачува без кривице за долазак *Господа нашега Исуса Христа.

*1.Кор. 1,8.9.

24. Вјеран је Онај који вас дозва, који ће и учинити.

25. Браћо, молите се Богу за нас.

26. Поздравите браћу сву цијеливом светијем.

27. Заклињем вас Господом да прочитате ову посланицу пред свом браћом светом.

28. Благодат Господа нашега Исуса Христа с вама. Амин.

ЗАХВАЛНО СРЦЕ

СОЛУЊАНИМА ПОСЛАНИЦА ДРУГА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Захвалност Богу за растење вјере у браће. Утјешно указивање на Христов поновни долазак.

1. Од *Павла и Силвана и †Тимотија Цркви солунској у Богу Оцу нашему и Господу Исусу Христу:

*1.Сол. 1,1. †2.Кор. 1,19.

2. Благодат вам и мир од Бога Оца нашега и Господа Исуса Христа.

3. Дужни смо свагда захваљивати Богу за вас, браћо, као што треба; јер расте врло вјера ваша, и множи се љубав свакога од вас међу вама,

4. Тако да се ми сами хвалимо вама црквама Божијима, вашијем трпљењем и вјером у свима вашијем гоњењима и невољама које подносите,

5. За знак праведнога суда Божијега да се удостојите царства Божијега, за које и страдате.

6. Јер је праведно у Бога да врати муке онима који вас муче;

7. А вама које муче, покој с нама, кад се покаже Господ Исус с Неба с анђелима силе своје

8. У огњу пламеноме, који ће дати освету онима који не познају Бога и не слушају Јеванђеља Господа нашега Исуса Христа;

9. Који ће примити муку, погибао вјечну од лица Господњега *и од славе Његове,

*Иса. 2,19.

10. Кад дође да се прослави у светима својима, и диван да буде у свима који Га вјероваше; јер се прими свједочанство наше међу вама у онај Дан.

11. Зато се и молимо свагда за вас да вас удостоји Бог наш звања, и испуни сваку радост доброте и дјело вјере у сили;

12. Да се прослави име Господа нашега Исуса Христа у вама и ви у Њему, по благодати Бога нашега и Господа Исуса Христа.

Прорицање о отпаду и противнику Христову, прије него што опет дође Господ.

2. Али вас молимо, браћо, за Долазак Господа нашега Исуса Христа, и за наш састанак у њему,

2. Да се не дате лако ˃покренути од ума, нити да се плашите, ни духом, ни ријечју, ни посланицом, као да је од нас послана, да је већ настао дан Христов.

˃поколебати

3. Да вас нико не превари никаквијем начином; јер неће доћи, док не дође нај-

прије отпад, и не покаже се човјек безакоња, син погибли,

4. Који се противи и подиже више свега што се зове Бог или ᵌсе поштује, тако да ће он сјести у цркви Божијој као Бог показујући себе да је Бог. ᵌкао светиња

5. Не памтите ли да сам вам ово казивао, још кад сам код вас био?

6. И сад знате шта га задржава да се не јави у своје вријеме.

7. Јер се већ ради тајна безакоња, само док се уклони онај који сад задржава.

8. Па ће се онда јавити безаконик, којега ће Господ Исус убити *духом уста својијех, и искоријенити свјетлошћу Доласка својега; *Иса. 11,4.

9. Којега је долазак по ᵌчињењу сотонину са сваком силом, и знацима и лажнијем чудесима, ᵌдјеловању

10. И са сваком пријеваром неправде међу онима који гину, јер љубави истине не примише, да би се спасли.

11. И зато ће им Бог послати силу пријеваре, да вјерују лажи;

12. Да приме суд сви који не вјероваше истини, него вољеше неправду.

13. А ми смо дужни свагда захваљивати Богу за вас, браћо љубазна у Господу, што вас је Бог од почетка изабрао за спасеније у светињи Духа и вјери истине.

14. У које вас дозва Јеванђељем нашијем, да добијете славу Господа нашега Исуса Христа.

15. Тако, дакле, *браћо, стојте и држите уредбе којима се научисте или ријечју или из посланице наше. *2.Сол. 3,6.

УТЈЕХА

16. А сам Господ наш Исус Христос, и Бог и Отац наш, којему омиљесмо и даде нам утјеху вјечну и над добри у благодати,

17. Да утјеши срца ваша и да вас утврди у свакој ријечи и дјелу доброме.

Треба се молити Богу да благослови апостолску службу.

3. Даље, браћо, молите се Богу за нас да ријеч Господња ᵌтрчи, и да се слави као и међу вама; ᵌбрзо шири

2. И да се избавимо од беспутнијех и злијех људи; јер вјера није свију,

3. А Господ је вјеран, који ће вас утврдити и сачувати ода зла.

4. Уздамо се у Господа за вас да оно што вам заповиједамо и чините и чинићете.

ТРПЉЕЊЕ

5. А Господ да управи срца ваша љубави Божијој и трпљењу Христовом.

6. Заповиједамо вам пак, браћо, у име Господа нашега Исуса Христа, да се одвојите од свакога брата који живи неуредно, а не по уредби коју примише од нас.

7. Јер сами знате како треба да се угледате на нас, јер не живљесмо неуредно међу вама,

8. Нити забадава хљеб једосмо у кога, него у труду и у послу, дан и ноћ радећи, да не будемо на досаду никоме од вас.

9. Не као да немамо власти, него да себе дамо вама за углед, да будете као и ми.

10. Јер кад бијасмо у вас, ово вам заповиједасмо да ако ко неће да ради да и не једе.

11. Јер чујемо да неки неуредно живе међу вама, ништа не радећи, него окрајче и мијешају се у туђе послове.

12. Таквима заповиједамо и молимо их у *Господу нашему Исусу Христу да мирно радећи свој хљеб једу. *Рим. 12,11.

13. А вама, браћо, да не дотужи добро чинити.

14. А ако ко не послуша ријечи наше из посланице, онога назначите, и не мијешајте се с њим, да се посрами.

15. Али га не држите као непријатеља, него га свјетујте као брата.

16. А сам Господ мира да вам да мир свагда у сваком догађају. Господ са свима вама.

17. Поздрав мојом руком Павловом, који је знак у свакој посланици, овако пишем:

18. Благодат Господа нашега Исуса Христа са свима вама. Амин.

ТИМОТИЈУ ПОСЛАНИЦА ПРВА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Позив за чување чистоте јеванђељскога учења онако како је Павлу повјерено.

1. Од *Павла, апостола †Исуса Христа, по заповијести Бога Спаса нашега и Господа Исуса Христа, нада нашега,

*Гал. 1,1. †Јуда 1.25.

2. Тимотију, правоме сину у вјери, благодат, милост, мир од Бога Оца нашега и Христа Исуса Господа нашега.

3. Као што те молих да останеш у Ефесу, кад иђах у Македонију, да заповједиш некима да не уче друкчије,

4. Нити да гледају на лажи и на родослове племена којима нема краја, и који прије чине препирања неголи Божиј напредак у вјери.

5. А *намјера је заповијести љубав од чиста срца и добре савјести и вјере нелицемјерне;

*Рим. 13,10.

6. У којима неки погријешивши сврнуше у празне говоре,

7. И хтјели би да буду законици, а не разумију ни шта говоре, ни шта утврђују.

8. А знамо да је закон добар, ако га ко држи као што треба.

9. Знајући ово да праведнику закон није постављен, него безаконицима и непокорнима и безбожницима и грјешницима, неправеднима и поганима, крвницима оца и матере, крвницима људскима,

10. Блудницима, мужеложницима, ˇљудокрадицама, лажљивцима, кривоклетницима, и ако што друго има противно *здравој науци,

ˇтрговцима робљем *1.Тим. 6,3.

11. По Јеванђељу славе блаженога Бога, које је мени повјерено.

12. И захваљујем Христу Исусу *Господу нашему који ми даје моћ, што ме за вјерна прими и постави ме у службу,

*1.Кор. 7,25.

13. Који сам прије био хулник и гонитељ и силеџија; али бих помилован, јер не знајући учиних у невјерству.

14. Али се још већма умножи *благодат Господа нашега †Исуса Христа с вјером и љубави у Христу Исусу.

*1.Кор. 1,4. †Рим. 5,17.

15. Истинита је ријеч и свакога примања достојна да Христос Исус дође на свијет да спасе грјешнике, од којијех сам први ја.

16. Али тога ради ја бих помилован да на мени првоме покаже све трпљење Исус Христос за углед онима који Му хоће вјеровати за живот вјечни.

17. А Цару вјечноме, ˇнераспадљивоме, који се не види, *Јединоме премудроме Богу част и слава вавијек вијека. Амин.

ˇбесмртноме *Рим. 16,27.

18. Ову пак заповијест предајем ти, сине Тимотије, по пређашњијем пророштвима за тебе: *Да ратујеш у њима добар рат,

*1.Тим. 6,12.

19. Имајући вјеру и добру савјест, коју неки одбацивши отпадоше од вјере;

20. Међу којима су *Именеј и †Александар које предадох сотони да се науче не хулити.

*2.Тим. 2,17. †2.Тим. 4,14.

Молити се Богу за све људе и за све оне који су у власти. О понашању човјека и жене.

2. Молим, дакле, прије свега да се чине искања, молитве, мољења, захваљивања за све људе,

2. За цареве, и за све који су у власти, да тихи и мирни живот поживимо у свакој побожности и поштењу.

3. Јер је ово добро и ˇпријатно пред Спаситељем нашијем Богом,

ˇугодно

4. Који хоће да се сви људи спасу, и да дођу у познање истине.

5. Јер је један Бог, и један Посредник између Бога и људи, Човјек Христос Исус,

6. Који Себе даде у откуп за све, за свједочанство у своје вријеме,

7. За које сам *постављен проповједник и апостол, истину говорим у Христу, не

лажем, учитељ незнабожаца, у вјери и истини. *2.Тим. 1,11.

8. Хоћу, дакле, да молитве чине људи на свакоме мјесту, подижући свете руке без гњева и премишљања.

УКРАШАВАЊЕ

9. Тако и жене у пристојном одијелу, са стидом и поштењем да украшују себе, не плетеницама, ни златом, или бисером, или хаљинама скупоцјенима,

10. Него добријем дјелима као што се пристоји женама које се обећавају побожности.

11. Жена на миру да се учи са сваком покорношћу.

12. Али жени не допуштам да учи нити да влада мужем, него да буде мирна.

13. Јер је Адам најприје саздан па онда Ева;

14. И Адам се не превари, а жена преваривши се постаде преступница;

15. Али ће се спасти рађањем дјеце, ако остане у вјери и љубави и у светињи с поштењем.

Какве треба да су старјешине и слуге Цркве. Главна садржина Јеванђеља.

3. Истинита је ријеч: Ако ко старешинства жели добру ствар жели.

2. Али старешина треба да је без мане, једне жене муж, тријезан, паметан, поштен, гостољубив, вриједан да учи;

3. Не пијаница, не бојац, не лаком, него кротак, миран, не среброљубац;

4. Који својијем домом добро управља, који има послушну дјецу са свакијем поштењем;

5. А ако ко не умије својијем домом управљати, како ће се моћи старати за цркву Божију?

6. Не новокрштен, да се не би ›надуо, и упао у суд ђавољи. › понео

7. А ваља да има и добро свједочанство од онијех који су напољу, да не би упао у срамоту и у замку ђавољу.

8. Тако и ђакони треба да буду поштени, не двојезични, не који много вина пију, не лакоми на добитак поган,

9. Који имају тајну вјере у чистој савјести.

ЦРКВА

10. А и ови да се кушају најприје, па онда да служе, ако су без мане.

11. Тако и жене треба да су поштене, не које опадају, тријезне, вјерне у свему.

12. Ђакони да бивају јединијех жена мужеви, који добро управљају дјецом и својијем домовима.

13. Јер који добро служе они добијају себи добар ›поступ, и велику слободу у вјери Исуса Христа. › положај

14. Ово ти пишем надајући се да ћу скоро доћи к теби.

15. Ако ли се забавим, да знаш како треба живљети *у дому Божијему, који је Црква Бога живога, стуб и тврђа истине.
*Еф. 2,21.22; 2.Тим. 2,20.

16. И, као што је признато, велика је тајна побожности: Бог се јави у тијелу, оправда се у Духу, показа се анђелима, проповједи се незнабошцима, вјерова се на свијету, узнесе се у слави.

Треба се чувати лажнијех учитеља који траже лицемјерну оштрину; треба се поучавати у побожности.

4. А Дух разговијетно говори да ће у посљедња времена отступити неки од вјере слушајући лажне духове и науке ђаволске,

2. У лицемјерју лажа, жигосанијех на својој савјести,

3. Који забрањују женити се, и заповиједају уздржавати се од јела која Бог створи за јело са захвалношћу вјернима и онима који познаше истину.

4. Јер је свако створење Божије добро и ништа није на одмет кад се прима са захвалношћу.

5. Јер се освећује ријечју Божијом и молитвом.

6. Ово све казујући браћи бићеш добар слуга Исуса Христа, одгајен ријечима вјере и добром науком коју си примио.

7. *А поганијех и бапскијех ›гаталица клони се; а обучавај се у побожности.
*1.Тим. 1,4; 6,20. › бајки

8. Јер тјелесно обучавање мало је корисно, а побожност је корисна за свашто, имајући обећање живота садашњега и онога који иде.

9. Ово је истинита ријеч и достојна свакога примања.

10. Јер се зато и трудимо и бивамо ˇсрамотни, јер се уздамо у Бога жива, који је Спаситељ свима људима, а особито вјернима. ˃вријеђани

11. Ово заповиједај и учи.

12. Нико да не постане ˇнемарљив за твоју младост; него буди углед вјернима у ријечи, у живљењу, у љубави, у духу, у вјери, у чистоти. ˃презире

13. Докле дођем пази на читање, утјешавање и учење.

14. Не пусти у немар дар у себи који ти је дат по пророштву метнувши старјешине руке на тебе.

15. У овом се поучавај, у овом стој, да се напредак твој покаже у свему.

16. Пази на себе и на науку, и стој у томе; јер ово чинећи спашћеш и самога себе и оне који те слушају.

О поштовању старијих,
удовица и свештеника.

5. Старца не карај, него му говори као оцу; младићима као браћи;

2. Старицама као матерама; млађима као сестрама, са сваком чистотом.

3. Удовице ˇпоштуј, које су праве удовице. ˃помажи

4. Ако ли која удовица има дјецу или унучад, да се уче најприје свој дом поштовати, и зајам враћати родитељима; јер је ово угодно пред Богом.

5. А права удовица и усамљена узда се у Бога, и живи у молитвама и у мољењу дан и ноћ.

6. А која живи у сладостима, жива је умрла.

7. И ово заповиједај, да буду без мане.

8. Ако ли ко за своје, а особито за домаће не ˇпромишља, одрекао се вјере, и гори је од незнабошца. ˃стара

9. А удовица да се не ˇприма млађа од шездесет година, и која је била једноме мужу жена; ˃уписује међу удовице

10. И која има свједочанство у добријем дјелима, ако је дјецу одгајила, ако је гостољубива била, ако је светима ноге прала, ако је невољнима помагала, ако је ишла за свакијем добријем дјелом.

11. А младијех удовица прођи се; јер кад побјесне против Христа, хоће да се удају,

12. И имају гријех што прву вјеру одбацише.

13. А к томе и беспослене уче се скитати по кућама, не само пак беспослене, него и језичне и ˇсвезнале, па говоре што не треба. ˃љубопитљиве

14. *Хоћу, дакле, да се младе удовице удају, дјецу рађају, ˇкућу куће, а никаква повода да не дају противнику за хуљење.
*1.Кор. 7,9. ˃воде домаћинство

15. Јер се ево неке окренуше за сотоном.

16. Ако који вјерни или вјерна има *удовице, нека се стара за њих, и да не ˇдосађују Цркви да оне које су праве удовице може задовољити. *1.Тим. 5,9. ˃оптерећују

17. А старјешинама који се добро старају да се даје двогуба част, а особито онима који се труде у ријечи и у науци.

18. Јер Писмо говори: *Волу који врше не завезуј уста, и: Радин је достојан своје плате. *5.Мој. 25,4.

19. На старјешину не примај тужбе, осим кад имају два или три свједока.

20. А који гријеше покарај их пред свима, да и други имају страх.

21. Заклињем те пред Богом и Господом Исусом Христом и изабранима Његовијем анђелима да ово држиш без лицемјерја, не чинећи ништа по ˇхатеру. ˃наклоности

22. Руку одмах не мећи ни на кога, нити пристај у туђе гријехе. Држи себе чиста.

23. Више не пиј само воде, него пиј помало вина, желуца ради својега и честијех својијех болести.

24. А некијех су људи гријеси познати који напријед воде на суд, а некијех иду за њима.

25. Тако су и добра дјела позната, и која су друкчија не могу се сакрити.

Дужности слугу. О лажнијем учитељима. Задовољити се само онијем што је потребно. Борити се за вјеру. Заповијест богатима.

6. Робови који су год под јармом да показују сваку част својијем господарима, да се не хули на име Божије и на науку.

2. А који имају крштене господаре, да не постају немарљиви за њих што су браћа, него још боље да служе, јер су вјерни и љубазни, заједничари у благодати. Ово учи и свјетуј.

3. Ако ли ко друкчије учи, и не пристаје на здраве ријечи Господа нашега Исуса Христа и на науку побожну,

4. ˇНаду се не знајући ништа, него болујући од запиткивања и празнијех препирања, ода шта постаје завист, свађа, хуљење, зле мисли, ˇузохолио

5. Залудна препирања онаквијех људи који имају ум изопачен и немају истине, који мисле да је побожност трговина. Клони се таквијех.

6. Али јест велика ˇтрговина побожност са задовољством. ˇдобит

7. Јер ништа не донесосмо на овај свијет, дакле, не можемо ништа ни однијети.

8. А кад имамо храну и одјећу, овијем да будемо довољни.

9. А који хоће да се обогате они упадају у ˇнапасти и замке, и у многе луде шкодљиве жеље, које потапају човјека у пропаст и погибао. ˇискушења

10. Јер је коријен свију зала среброљубље којему неки предавши се зађоше од вјере и на себе навукоше муке велике.

11. А ти, о човјече Божиј, бјежи од овога, а иди за правдом, побожности, вјером, љубави, трпљењем, кротости.

12. *Бори се у доброј борби вјере, мучи се за вјечни живот на који си и позван, и признао си добро признање пред многијем свједоцима. *1.Кор. 9,25.26.

13. Заповиједам ти пред Богом који све оживљује, и Христом Исусом, који свједочи за владања Понтија Пилата добро ˇпризнање, ˇза истину

14. Да држиш заповијест чисту и ˇнезазорну до Доласка *Господа нашега Исуса Христа, ˇбеспрекорну *1.Сол. 3,13.

15. Које ће у своје вријеме показати Блажени и Једини силни Цар над царевима и Господар над господарима,

16. Који сам има бесмртност, и живи у свјетлости којој се не може приступити, којега нико од људи није видио, нити може видјети, којему част и ˇдржава вјечна. Амин. ˇвладарска моћ

17. Богатима на овоме свијету заповиједај да се не поносе нити уздају у богатство пропадљиво, него у Бога живога, који нам све даје изобилно за ужитак;

18. Нека добро чине, нека се богате у добријем дјелима, нека буду подашни, заједнични,

19. Сабирајући себи темељ добар за унапредак, да приме живот ˇвјечни. ˇправи

20. О Тимотије, сачувај што ти је предано, клони се поганијех празнијех разговора и препирања лажно названога ˇразума, ˇзнања

21. Којијем се неки хвалећи отпадоше од вјере. Благодат с тобом. Амин.

ТИМОТИЈУ ПОСЛАНИЦА ДРУГА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Позив на постојаност у вјери.

1. Од Павла, апостола *Исуса Христа по вољи Божијој за обећање живота у Исусу Христу, *Еф. 3,6.

2. Тимотију, љубазноме сину, благодат, милост, мир од Бога Оца и Христа Исуса Господа нашега.

3. Захваљујем Богу, којему служим од ˇпрародитеља чистом савјести, што без

престанка имам спомен за тебе у молитвама својијем дан и ноћ, →предака

4. Желећи да те видим, опомињући се суза твојијех, да се радости испуним;

5. Опомињући се нелицемјерне у теби вјере која се усели најприје у бабу твоју Лоиду и у матер твоју Евникију; а увјерен сам да је и у теби;

6. Заради којега узрока напомињем ти да подгријеваш дар Божиј који је у теби како сам метнуо руке своје на тебе.

7. Јер нам Бог не даде духа страха, него силе и љубави и чистоте.

8. Не постиди се, дакле, свједочанства Господа нашега Исуса Христа, ни мене сужња Његова; него пострадај с Јеванђељем Христовијем по сили Бога,

9. *Који нас спасе и призва звањем светијем, не по дјелима нашима, него по својој →наредби и благодати, која нам је дата у Христу Исусу прије времена вјечнијех;

*Титу 3,4. →одлуци

10. А *сад се показа у доласку Спаситеља нашега Исуса Христа, који раскопа смрт, и обасја живот и →нераспадљивост Јеванђељем; *Рим. 16,26. →бесмртност

11. За које сам ја постављен апостол и учитељ незнабожаца.

12. Заради којега узрока и ово страдам; али се не стидим, јер знам коме вјеровах, и увјерен сам да је кадар →аманет мој сачувати за Дан онај. →повјерено добро

13. Имај у памети →образ здравијех ријечи које си чуо од мене, у вјери и љубави Христа Исуса. →примјер

14. Добри →аманет сачувај Духом Светијем који живи у нама. →повјерено добро

15. Знаш ово *да се одвратише од мене сви у Азији, међу којима је Фигел и Ермоген.

*2.Тим. 4,16.

16. А *Господ да да милост Онисифорову дому; јер ме много пута утјеши, и окова мојијех не постидје се; *2.Сам. 2,6.

17. Него дошавши у Рим потражи ме још с већијем старањем и нађе.

18. Да да њему Господ да нађе милост од Господа у Дан онај. И у Ефесу колико ми послужи, ти знаш добро.

Треба бити вјеран и постојан у проповиједању Јеванђеља, чувати се празнијех разговора с лажнијем учитељима и ићи за онијем што је добро.

2. Ти, дакле, сине мој, јачај у благодати *Исуса Христа; *1.Тим. 1,2.

2. И што си чуо од мене пред многијем свједоцима, оно предај вјернијем људима, који ће бити вриједни и друге научити.

3. Ти, дакле, →трпи зло као добар војник Исуса Христа; →пострадај са мном

4. Јер се никакав војник не заплеће у трговине овога свијета да угоди војводи.

5. Ако и војује, не добија вијенца ако право не војује.

6. Радин који се труди најприје треба да окуси од рода.

7. Разумиј што говорим; а Господ да ти да разум у свему.

8. Опомињи се Господа Исуса Христа који уста из мртвијех, од рода Давидова, по јеванђељу мојему,

9. У којему трпим зло до самијех окова као злочинац; *али се ријеч Божија не веже. *Фил. 1,13.14.

10. Зато трпим све избранијех ради да и они добију спасеније у Христу Исусу са славом вјечном.

11. Истинита је ријеч: Ако с Њим умријесмо, то ћемо с Њим и оживљети.

12. Ако трпимо, с Њим ћемо и царовати. *Ако се одречемо, и Он ће се нас одрећи.

*Мат. 10,33.

13. Ако не вјерујемо, Он остаје вјеран; јер се сам Себе не може одрећи.

14. Ово напомињи, и посвједочи пред *Господом да се не препиру, јер ништа не помаже, него смета онима који слушају.

*1.Тим. 5,21.

15. Постарај се да се покажеш поштен пред Богом, као радин који се нема шта стидјети, и право управља ријечју истине.

16. А поганијех празнијех разговора клони се; јер највише помажу у безбожности,

ТРПЉЕЊЕ

17. И ријеч се њихова као жива рана шири; међу којима су *Именеј и Филит,
*1.Тим. 1,20.

18. Који у истини погријешише говорећи да је *васкрсеније већ било; и обарају вјеру некијех. *1.Кор. 15,12.

19. Тврдо, дакле, стоји темељ Божиј имајући овај печат: Позна *Господ своје; и: Да отступи од неправде сваки који спомиње име Господње. *Наум 1,7.

20. А у великоме дому нијесу суди само златни и сребрни, него и дрвени и земљани: И једни за *част, а једни за ˅срамоту.
*Рим. 9,21. ˃нечаст

21. Ако, дакле, ко очисти себе од овога, биће суд за част, освећен, и потребан ˅домаћину, приправљен за свако добро дјело. ˃господару

22. *Бјежи од жеља младости, а држи се правде, вјере, љубави, мира, са свима који призивљу Господа од чистога срца;
*1. Тим. 6,11.

23. А лудијех и празнијех запиткивања клони се знајући да рађају свађе.

24. А слуга Господњи не треба да се свађа, него да буде кротак к свима, поучљив, који неправду може подносити,

25. И с кротошћу поучавати оне који се противе: Еда би им како Бог дао покајање за познање истине,

26. И да се ˅ископају из замке ђавола, који их је уловио живе за своју вољу. ˃ослободе

О злим учитељима у посљедње вријеме; треба остати уз Свето писмо.

3. Али ово знај да ће у посљедње дане настати времена тешка.

2. Јер ће људи постати саможиви, среброљупци, хвалише, поносити, хулници, непокорни родитељима, неблагодарни, неправедни, нељубавни,

3. Непримирљиви, опадачи, неуздржници, бијесни, недоброљубиви,

4. Издајници, нагли, надувени, који више маре за сласти него за Бога,

5. *Који имају обличје побожности, а силе су се њезине одрекли. И овијех се клони. *Титу 1,16.

6. Јер су од *овијех они који се завлаче по кућама, и ˅робе женице које су натоварене гријесима и воде их различне жеље,
*Титу 1,11. ˃заводе

7. Које се свагда уче, и никад не могу да дођу к познању истине.

8. *Као што се Јаније и Јамврије противише Мојсију, тако се и ови противе истини, људи изопаченога ума, ˅невјешти у вјери. *2.Мој. 7,11. ˃непоуздани

9. Али неће дуго напредовати; јер ће њихово безумље постати јавно пред свима, као и онијех што поста.

10. А ти си се угледао на моју науку, живљење, намјеру, вјеру, сношење, љубав, трпљење,

11. Протјеривања, страдања, каква ми се догодише у Антиохији, и у Иконији, и у Листри, каква протјеривања поднесох, и од свију ме избави *Господ. *Псал. 34,19.

12. А и сви који побожно хоће да живе у Христу Исусу, биће гоњени.

13. А зли људи и варалице напредоваће на горе, варајући и варајући се.

14. *Али ти стој у томе што си научио и што ти је повјерено, знајући од кога си се научио, *1.Тим. 4,16.

15. И будући да из малена умијеш Света *писма, која те могу умудрити на спасеније вером у Христа Исуса. *Јован 5,39.

16. Све је *Писмо од Бога ˅дано, и корисно за учење, за карање, за поправљање, за поучавање у правди,
*Мар. 12,24. ˃надахнуто

17. Да буде савршен човјек Божиј, за свако добро дјело приправљен.

Позив на вјерност у проповиједању. Павлова борба и вијенац. Гласови, налози и поздрави.

4. Заклињем те, дакле, пред Богом и (Господом нашијем) Исусом Христом, који ће судити живима и мртвима, доласком Његовијем и царством Његовијем:

2. Проповиједај Ријеч, настој у добро вријеме и у невријеме, покарај, запријети, умоли са свакијем сношењем и учењем;

ПРАВЕДНОСТ

РАДОСНА ВИЈЕСТ

3. Јер ће доћи вријеме кад здраве науке неће слушати, него ће по својијем жељама накупити себи учитеље, као што их уши сврбе,

4. И одвратиће уши од истине, и окренуће се ка ˇгаталицама.
→бајкама

5. А ти буди тријезан у свачему, *трпи зло, учини дјело јеванђелиста, службу своју сврши.
*2.Тим. 2,3.

6. Јер ја се већ жртвујем, и вријеме мојега одласка наста.

7. Добар рат ратовах, трку сврших, вјеру одржах.

8. Даље, дакле, мени је приправљен *вијенац правде, који ће ми дати Господ у Дан онај, праведни Судија; али не само мени, него и свима који се радују Његову доласку.
*Јак. 1,12.

9. Постарај се да дођеш брзо к мени;

10. Јер ме *Димас остави, омиљевши му садашњи †свијет, и отиде у Солун; Крискент у Галатију, Тит у Далмацију; ‡Лука је сам код мене.
*Кол. 4,14. †1.Јов. 2,15. ‡Филим. 23.

11. *Марка узми и доведи га са собом; јер ми је добар за службу.
*Дјела 12,25.

12. А *Тихика послао сам у Ефес.
*Дјела 20,4; Еф. 6,21; Кол. 4,7.

13. Кад дођеш донеси ми ˇкабаницу што сам оставио у Троади код Карпа, и књиге, а особито кожне.
→огртач

14. *Александар ковач много ми зла учини. Да му †Господ плати по дјелу његову.
*Дјела 19,33. †2.Сам. 3,39.

15. Чувај се и ти од њега; јер се врло противи нашијем ријечима.

16. У ˇпрви мој одговор нико не оста са мном, него ме сви оставише. Да им се не прими!
→првој мојој одбрани

17. Али *Господ би са мном и даде ми помоћ да се кроза ме сврши проповиједање, и да чују сви незнабошци; и избавих се од уста лавовијех.
*2.Петр. 2,9.

18. И *Господ ће ме избавити од свакога зла дјела, и сачуваће ме за Царство своје небеско; којему слава ва вијек вијека. Амин.
*Псал. 121,7.

19. Поздрави Прискилу и *Акилу, и Онисифоров дом.
*Дјела 18,2.

20. Ераст оста у Коринту. А Трофима оставих у Милету болесна.

21. Постарај се да дођеш прије зиме. Поздравља те Еувул, и Пуд, и Лин, и Клаудија, и браћа сва.

22. Господ Исус Христос нека је са духом твојијем. Благодат с вама. Амин.

ТИТУ ПОСЛАНИЦА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

О постављању старјешина и о моралности на Криту.

1. Од Павла, слуге Божијега, а апостола *Исуса Христа по вјери изабранијех Божијих, и по познању †истине побожности,
*1.Тим. 6,3. †2.Тим. 2,25.

2. За над вјечнога живота, који обећа нелажни Бог прије времена вјечнијех,

3. А јави у времена своја Ријеч своју проповиједањем, *које је мени повјерено по †заповијести Спаситеља нашега Бога,
*1.Тим. 1,11. †1.Тим. 1,1.

4. Титу, *правоме сину по вјери нас обојице, благодат, милост, мир од Бога Оца и Господа Исуса Христа, Спаса нашега.
*1.Тим. 1,2.

5. Зато те оставих у Криту да поправиш што је недовршено, и да поставиш по свијем градовима старјешине, као што ти ја заповједих,

ЧЕСТИТОСТ

6. Ако је ко ˅без мане, једне жене муж, и има вјерну дјецу, коју не коре за блуд или за непокорност. ˃непорочан

7. Јер надгледник треба да је ˅без мане, као Божиј пристав; не који себи угађа, не гњевљив, не пијаница, не бојац, не лаком на погани добитак; ˃непорочан

8. Него гостољубив, благ, поштен, праведан, свет, чист;

9. Који се држи вјерне ријечи по науци, да буде кадар и свјетовати здравом науком, и покарати оне који се противе.

10. Јер има много непослушнијех, празноговорљивијех, и ˅умом преваренијех, а особито који су из обрезања, ˃обмањивача

11. Којима треба уста затворити; који цијеле куће изопачују учећи што не треба, поганога добитка ради.

12. А рече неко од њих, њихов пророк: Крићани свагда лажљиви, зли звјерови, беспослени трбуси.

13. Свједочанство је ово истинито; заради тога узрока карај их ˅без штеђења, да буду здрави у вјери, ˃строго

14. *Не слушајући јеврејскијех ˅гаталица ни заповијести људи који се одвраћају од истине. *1.Тим. 4,7. ˃прича

15. Чистима је све чисто; а поганима и невјернима ништа није чисто, него је опогањен њихов и ум и савјест.

16. Говоре да познају Бога, а дјелима Га се одричу; јер су мрски и непослушни, и ни за какво добро дјело ваљани.

Савјети разнијем друштвенијем редовима. Благодат Божија која спасава.

2. А ти говори што пристоји здравој науци:

2. Старцима да буду тријезни, поштени, чисти, здрави у вјери, у љубави, у трпљењу;

3. Старицама, такођер, да живе као што се пристоји светима, да не буду опадљиве, да се не предају врло вину, да уче добру,

4. Да уче младе да љубе мужеве, да љубе дјецу,

5. Да буду поштене, чисте, добре кућанице, благе, покорне својијем мужевима, да се не хули на ријеч Божију.

6. Тако и младиће свјетуј да буду поштени.

7. *А у свему сам себе подај за углед добријех дјела, у науци цијелост, поштење, *1.Тим. 4,12; 1.Пет. 5,3.

8. Ријеч здраву, ˅незазорну: Да се посрами онај који се противи, не имајући ништа зло говорити за нас. ˃беспрекорну

9. Слуге да слушају своје господаре, да буду угодни у свачему, да не одговарају,

10. Да не краду, него у свачему да показују добру вјеру, да науку Спаситеља нашега Бога украшују у свачему.

11. Јер се показа благодат Божија која спасава све људе,

12. Учећи нас *да се одречемо безбожности и жеља овога свијета, и да поштено и праведно и побожно поживимо на овоме свијету, *Еф. 1,4.

13. Чекајући блажену наду и јављање славе великога Бога и Спаса нашега *Исуса Христа, *1.Тим. 1,1.

14. *Који је дао Себе за нас да нас избави од свакога безакоња, и да очисти Себи народ изабрани који чезне за добријем дјелима. *Гал. 1,4.

15. Ово говори, и свјетуј, и карај са сваком заповијешћу да те нико не презире.

Треба бити послушан онијем који заповиједају и кротак за све људе.

3. Опомињи их да буду покорни и послушни господарима и заповједницима, и готови на свако добро дјело;

2. Ни на кога да не хуле, да се не свађају, него да буду мирни, сваку кротост да показују свијем људима,

3. Јер *и ми бијасмо негда луди, и непокорни, и преварени, служећи различнијем жељама и сластима, у ˅пакости и зависти живећи, мрски будући и мрзећи један на другога. *1.Кор. 6,11. ˃злу

4. А *кад се показа благодат и човјекољубље Спаса нашега Бога, *Титу 2,11.

5. Не за дјела праведна која ми учинисмо, него по својој милости спасе нас *бањом препорођења и обновљењем Духа Светога,

*Јован 3,5.

6. Којега изли на нас обилно кроз Исуса Христа Спаситеља нашега,

7. Да се оправдамо благодаћу Његовом, и да будемо насљедници живота вјечнога по наду.

8. (Сине Тите!) истинита је Ријеч, и у овоме хоћу да утврђујеш, да се они који вјероваше Богу труде и старају за добро дјело: Ово је корисно људима и добро.

9. *А лудијех запиткивања и родослова племена, и свађа и препирања о закону клони се; јер је то некорисно и празно.

*1.Тим. 4,7; 2.Тим. 2,23.

10. Човјека јеретика по првоме и другом свјетовању клони се,

11. Знајући да се такав изопачио, и гријеши, и сам је себе осудио.

12. Кад пошљем к теби Артема или Тихика, постарај се да дођеш к мени у Никопољ, јер сам намислио да ондје зимујем.

13. Зину законика и Апола лијепо опреми да имају све што им треба.

14. Али и наши нека се уче напредовати у добријем дјелима, ако гдје буде од потребе да не буду без рода.

15. Поздрављају те сви који су са мном. Поздрави све који нас љубе у вјери. Благодат са свима вама. Амин.

ФИЛИМОНУ ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Павле се заузима за Онисима,
слугу који је одбјегао од Филимона,
а сада се обратио.

1\. Од Павла, сужња Исуса Христа, и Тимотија брата, Филимону љубазноме и помагачу нашему,

2. И Апфији, сестри љубазној, и Архипу, нашему ˅другару у војевању, и домашњој твојој Цркви:

˃саборцу

3. Благодат вам и мир од Бога Оца нашега, и Господа Исуса Христа.

4. Захваљујем Богу својему спомињући те свагда у молитвама својима,

5. Чувши љубав твоју и вјеру коју имаш према Господу Исусу и према свима светима:

6. Да твоја вјера, коју имамо заједно, буде силна у познању свакога добра, које имате у Христу Исусу.

7. Јер имам велику радост и утјеху због љубави твоје, што срца светијех ˅починуше кроза те, брате!

˃умириише се

8. Тога ради ако и имам велику слободу у Христу да ти заповиједам што је потребно,

9. Али опет молим љубави ради, ја који сам такав као старац Павле, а сад сужањ Исуса Христа;

10. Молим те за својега сина *Онисима, којега родих у оковима својима;

*Кол. 4,9; 1.Кор. 4,15.

11. Који је теби негда био непотребан, а сад је и теби и мени врло потребан, којега послах теби натраг;

12. А ти га, то јест, моје срце, прими.

13. Ја га шћадијах да задржим код себе, да ми мјесто тебе послужи у оковима Јеванђеља;

14. Али без твоје воље не хтједох ништа чинити, да не би твоје добро било као за невољу, него од добре воље.

15. Јер може бити да се за то растаде с тобом на неко вријеме да га добијеш вјечно,

16. Не више као роба, него више од роба, брата љубазнога, а особито мени, а камоли теби, и по тијелу и у Господу.

17. Ако, дакле, држиш мене за својега ˅другара, прими њега као мене.

˃пријатеља

18. Ако ли ти у чему скриви, или је дужан, то на мене запиши.

19. Ја *Павле написах руком својом, ја ћу платити: Да ти не речем да си и сам себе мени дужан. *1.Кор. 16,21.

20. Да брате, да имам корист од тебе у Господу, развесели срце моје у Господу.

21. Уздајући се у твоју послушност написах ти знајући да ћеш још више учинити него што говорим.

22. А уз то уготови ми и конак; јер се надам да ћу за ваше * молитве бити дарован вама. *2.Кор. 1,11.

23. Поздравља те Епафрас који је са мном сужањ у Христу Исусу, *Марко, †Аристарх, ‡Димас, Лука, помагачи моји.

*Дјела 12,12. †Дјела 20,4. ‡Кол. 4,14.

24. Благодат Господа нашега Исуса Христа са духом вашијем. Амин.

ЈЕВРЕЈИМА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА

Христос је Божији Син и виши од анђела.

1. Бог који је негда много пута и различнијем начином говорио оцевима преко пророка, говори и нама у посљедак дана овијех преко Сина,

2. Којега постави Насљедника свему, кроз којега и свијет створи.

3. Који будући сјајност славе и обличје бића Његова, и носећи све у ријечи силе своје, учинивши собом очишћење гријеха нашијех, сједе с десне стране пријестола Величине на висини,

4. И толико бољи поста од анђела колико преславније Име од њихова доби.

5. Јер коме од анђела рече кад: Син Мој Ти си, Ја те данас родих? И опет: Ја ћу Му бити Отац, и Он ће Ми бити Син.

6. И опет уводећи Прворoднога у свијет говори: И да Му се *поклоне сви анђели Божији. *Псал. 97,7.

7. Тако и анђелима говори: *Који чини анђеле своје духовима, и слуге своје пламеном огњеним. *Псал. 104,4.

8. А Сину: *Пријестол је Твој, Боже, ва вијек вијека; палица је правде палица царства Твога. *Псал. 45,6,7.

9. Омиљела Ти је правда, и омрзао си на безакоње: Тога ради помаза Те, Боже, Бог Твој уљем радости већма од другова Твојијех.

10. И опет: Ти си, Господе, у *почетку основао †Земљу, и небеса су дјела руку Твојијех: *1.Мој. 1,1. †Псал. 102,25.

11. Она ће проћи, а Ти остајеш: И сва ће остарјети као хаљина,

12. И савићеш их као хаљину, и измијениће се: А Ти си Онај исти, и Твојијех година неће нестати.

13. А коме од анђела рече кад: Сједи Мени с десне стране, док положим непријатеље Твоје за подножје ногама Твојима?

14. Нијесу ли сви службени духови који су послани на службу онима који ће наслиједити спасеније?

Дужни смо да Христову ријеч слушамо. Христов пут води слави кроз страдање.

2. Тога ради ваља нам већма пазити на ријечи које слушамо, да како не отпаднемо.

2. Јер ако је оно што је говорено преко анђела утврђено, и сваки преступ и оглушење праведну плату прими:

3. *Како ћемо је избјећи не маривши за толико спасеније, које поче Господ проповиједати, и они који су чули потврдише међу нама, *Јевр. 10,29.

4. Кад и Бог посвједочи и знацима и чудесима и различнијем силама, и Духа Светога раздјељивањем по својој вољи.

ИСТИНА

5. Јер Бог не покори анђелима васионога свијета, који иде и о коме говоримо.

6. Али неко посвједочи негдје говорећи: *Шта је човјек да га се опоменеш, или син човјечиј да га обиђеш? *Псал. 8,4.

7. Умалио си га малијем нечим од анђела, славом и части вјенчао си га, и поставио си га над дјелима руку својијех:

8. Све си покорио под ноге његове. А кад му покори све, ништа не остави њему непокорено; али сад још не видимо да му је све покорено.

9. А умањенога малијем чим од анђела видимо Исуса, који је за смрт што поднесе вјенчан славом и части, да би по благодати Божијој за све окусио смрт.

10. Јер ˃приликоваше Њему за којега је све и кроз којега је све, који доведе многе синове у славу, да ˃˃доврши Поглавара спасенија њихова страдањем.

˃доликоваше ˃˃учини савршеним

11. Јер и Онај који освећује, и они који се освећују, сви су од Једнога; заради тога узрока не стиди се назвати их браћом

12. Говорећи: *Објавићу име Твоје браћи својој, и посред цркве запјеваћу Те. *Псал. 22,22.

13. И опет: Ја ћу се у Њега уздати. И опет: Ево ја и *дјеца моја коју ми је дао Бог. *Иса. 8,18.

14. Будући пак да дјеца имају тијело и крв, тако и Он узе дијел у томе, *да смрћу сатре онога који има државу смрти, то јест ђавола; *2.Тим. 1,10.

15. И да избави оне који год од страха смрти у свему животу бијаху робови.

16. Јер се заиста не ˃прима анђела, него се прима потомства Авраамова. ˃уједини

17. Зато бјеше дужан у свему да буде као браћа, да буде милостив и вјеран Поглавар свештенички пред Богом, да очисти гријехе народне.

18. Јер у чему пострада и искушан би у ономе може помоћи и онима који се искушавају.

Христос је виши од Мојсија,
зато отпадништво од Њега
заслужује већу казну.

3. Зато, браћо света, заједничари звања небескога, познајте Посланика и Првосвештеника, којега ми признајемо, Исуса Христа,

2. Који је вјеран Ономе који Га постави, као и Мојсије у свему дому Божијем.

3. Јер Овај поста толико достојан веће части од Мојсија, колико већу од дома част има онај који га је начинио.

4. Јер сваки дом треба неко да начини; а ко је све створио оно је Бог.

5. И Мојсије, дакле, бјеше вјеран у свему дому Његову, као слуга, за свједочанство онога што је требало да се говори.

6. Али је Христос као Син у дому своједму: Којега смо дом ми, ако слободу и славу наде до краја тврдо одржимо.

7. Зато, као што говори Дух Свети: *Данас ако глас Његов чујете, *Псал. 95,7.

8. Не будите дрвенастијех срца, као кад се прогњевисте у дане напасти у пустињи,

9. Гдје Ме искушаше оцеви ваши, искушаше Ме, и гледаше дјела Моја четрдесет година.

10. Због тога се расрдих на тај род, и рекох: Једнако се ˃мету у срцима, али они не познаше путева Мојијех; ˃лутају

11. Зато се заклех у гњеву својему да неће ући у покој Мој.

12. Гледајте, браћо, да не буде кад у коме од вас зло срце невјерства да отступи од Бога живога;

13. Него се утјешавајте сваки дан, докле се данас говори, да који од вас не одрвени од пријеваре гријеховне;

14. Јер постасмо заједничари Христови, само ако како смо почели у Њему бити до краја тврдо одржимо;

15. Докле се говори: *Данас, ако глас Његов чујете, не будите дрвенастијех срца, као кад се прогњевисте. *Псал. 95,7.8.

16. Јер неки чувши прогњевише се, али не сви који изиђоше из Мисира с Мојсијем.

17. А на које се гњевио четрдесет година? Није ли на оне који сагријешише, који оставише кости у *пустињи? *4.Мој. 14,22.

18. А којима се закле да нећеући у покој Његов, него онима који не хтјеше да вјерују?

19. И видимо да не могоше ући за невјерство.

Остављено је још почивање народу Божијему уз помоћ Христову.

4. Да се бојимо, дакле, да како, док је још остављено обећање да се улази у покој Његов, не одоцни који од вас.

2. Јер је нама објављено као и онима; али онима не поможе Ријеч коју чуше, јер не вјероваше они који чуше.

3. Јер ми који вјеровасмо улазимо у покој, као што рече: Зато се заклех у гњеву својему да неће ући у покој Мој, ако су дјела и била готова од постања свијета.

4. Јер негдје рече за седми дан овако: *И почину Бог у дан седми од свију дјела својијех. *1.Мојс. 2,2.

5. И на овом мјесту опет: Неће ући у покој Мој.

6. Будући пак да неки имају да уђу у њега, и они којима је најприје јављено не уђоше за непослушање;

7. Опет одреди један дан, данас, говорећи у Давиду по толиком времену, као што се прије каза: *Данас ако глас Његов чујете, не будите дрвенастијех срца. *Псал. 95,7.8.

8. Јер да је Исус (Навин) оне довео у покој, не би за други дан говорио потом.

ОДМОР

9. Дакле, је остављено још суботно почивање народу Божијему.

10. Јер који уђе у покој Његов, и он почива од дјела својијех, као и Бог од својијех.

11. Да се постарамо, дакле, ући у тај покој, да не упадне ко у ону исту ᵓгатку невјерства. ᵓпримјер

12. Јер је жива *ријеч Божија, и јака, и оштрија од свакога мача, оштра с обје стране, и пролази тја до растављања и душе и духа, и зглавака и мозга, и суди мислима и помислима срца. *Псал. 147,15.

13. И нема твари непознате пред Њим, него је све голо и откривено пред очима Онога којему ᵓговоримо. ᵓодговарамо

14. Имајући, дакле, великога Поглавара свештеничкога, који је прошао Небеса, Исуса Сина Божијега, да се држимо ᵓпризнања. ᵓисповиједања вјере

15. Јер немамо поглавара свештеничкога који не може пострадати с нашијем слабостима, него који је у свачему искушан као и ми, осим *гријеха. *Дан. 9,24.

16. Да приступимо, дакле, слободно Пријестолу благодати, да примимо милост и нађемо благодат за вријеме кад нам затреба помоћ.

Христос је прави Поглавар свештенички, виши од Арона.

5. Јер сваки поглавар свештенички који се из људи узима, за људе се поставља на службу Богу, да *приноси даре и жртве за гријехе, *Јевр. 8,4.

2. Који може пострадати с онима који не знају и залазе; јер је и он под слабошћу.

3. И зато је дужан, како за народне, тако и за своје гријехе приносити.

4. И нико сам себи не даје части, него који је позван од Бога, као и Арон.

5. Тако и Христос не прослави сам Себе да буде Поглавар свештенички, него Онај који Му рече: *Ти си Мој Син, Ја Те данас родих. *Псал. 2,7.

6. Као што и на другоме мјесту говори: *Ти си Свештеник вавијек по реду Мелхиседекову. *Псал. 110,4.

7. Он је у дане својега земаљског живота са великом виком и сузама приносио мољења и молитве Ономе који Га може спасити од смрти, и би утјешен по својој побожности.

8. Иако и бијаше Син Божиј, али од онога што пострада научи се послушању.

9. И савршивши се, постаде свима који Га послушаше Узрок спасенија вјечнога.

10. И би наречен од Бога *Поглавар свештенички по реду Мелхиседекову. *Јевр. 6,20.

11. За којега бисмо вам имали много говорити што је тешко исказати; јер сте постали слаби на слушању.

12. Јер ви који би ваљало да сте учитељи по годинама, опет треба да учите која су прва слова ријечи Божије; и постадосте да требате *млијека, а не јаке хране.

*1.Кор. 3,1-3.

13. Јер који се год храни млијеком, не разумије ријечи правде, јер је дијете.

14. А савршенијех је тврда храна, који имају ˇосјећања дугијем учењем обучена за разликовање и добра и зла.

ˇчула

Треба се чувати отпадништва од вјере и бити постојан и уздати се у обрицање.

6. Зато да оставимо почетак Христове науке и да се дамо на савршенство: Да не постављамо опет темеља покајања од мртвијех дјела, и вјере у Бога,

2. Науке крштења, и метања руку, и васкрсенија мртвијех, и суда вјечнога.

3. И ово ћемо учинити ако Бог допусти.

4. Јер није могуће оне који су једном просвијетљени, и окусили дара небескога, постали заједничари Духа Светога,

5. И окусили добре ријечи Божије, и силе онога свијета, и отпали,

6. Опет обновити на покајање, јер сами себи наново распињу и руже Сина Божијега.

7. Јер земља која пије дажд што често на њу пада, и која рађа поврће добро онима који је раде, прима благослов од Бога;

8. А која износи трње и чичак, непотребна је и клетве близу, која се најпослије сажеже.

9. Али од вас, љубазни, надамо се бољему и што се држи спасенија, ако и говоримо тако.

10. Јер Бог није неправедан да заборави дјело ваше и труд љубави коју показасте у име Његово, послуживши светима и служећи.

11. Али желимо да сваки од вас покаже то исто старање да се нада одржи тврдо до самога краја;

12. Да не будете љениви, него да се угледате на оне који вјером и трпљењем добијају обећања.

13. Јер кад Бог Авраам у обећа, не имајући ничим већијем да се закуне, закле се Собом,

14. Говорећи: Заиста благосиљајући благословићу те, и умножавајући умножићу те.

15. И тако трпећи дуго, доби обећање.

16. Јер се људи већијем куну, и свакој њиховој препирки свршетак је заклетва за потврђење.

17. Зато и Бог кад шћаше насљедницима обећања обилније да покаже тврђу одлуке своје, учини посредника клетву;

18. Да бисмо у двјема непоколебљивијем стварима, у којима Богу није могуће слагати, имали јаку утјеху ми који смо прибјегли да се ухватимо за наду која нам је дата,

19. Који имамо као тврд и поуздан ленгер душе, који улази иза најдаље завјесе,

20. Гдје Исус уђе напријед за нас, поставши Поглавар свештенички довијека по реду Мелхиседекову.

ИЗМЈЕНА

Христос свештеник као Мелхиседек, већи од свештеника синова Левијевих.

7. Јер овај *Мелхиседек бјеше цар салимски, †свештеник Бога највишега, који срете Авраама кад се враћаше с боја царева, и благослови га;

*1.Мој. 14,18. †Псал. 110,4.

2. Којему и Авраам даде десетак од свега. Прво, дакле, значи цар правде, потом и цар салимски, то јест цар мира;

3. Без оца, без матере, без рода, не имајући ни почетка данима, ни свршетка животу, а испоређен са Сином Божијим, и остаје свештеник довијека.

4. Али погледајте колики је овај коме је и Авраам патријарх дао десетак од (најбољег дјела) плијена.

5. Истина, и они од синова Левијевијех, који примише свештенство, имају заповијест да узимају по закону десетак од народа, то јест браће своје, ако су и изишли из бедара Авраамовијех.

6. Али онај који се не броји од њихова рода, узе десетак од Авраама, и благослови онога који има обећања.

7. Али без свакога изговора веће благослови мање.

8. И тако овдје узимају десетак људи који умиру, а онамо онај за којега се посвједочи да живи.

9. И, да овако речем, Левије који узе десетак, дао је десетак кроз Авраама:

10. Јер бијаше још у бедрима очинима кад га срете Мелхиседек.

11. Ако је, дакле, савршенство постало кроз левитско свештенство, јер је народ под њим *Закон примио, каква је још потреба била говорити да ће други Свештеник постати по реду Мелхиседекову, а не по реду Аронову? *Гал. 2,21.

12. Јер кад се промијени свештенство, мора се и Закон промијенити.

13. Јер за кога се ово говори Он је од другога кољена, од којега нико не приступи к олтару.

14. Јер је познато да Господ наш од кољена *Јудина изиђе, за које кољено Мојсије не говори ништа о свештенству. *Лука 3,33.

15. И још је више познато да ће по реду Мелхиседекову други Свештеник постати,

16. Који није постао по закону тјелесне заповијести него по сили живота вјечнога.

17. Јер свједочи: Ти си *Свештеник вавијек по реду † Мелхиседекову.

*Псал. 110,4. †Јевр. 5,6.

18. Тако се укида пређашња заповијест, што би слаба и ˅залудна. ˃бескорисна

19. Јер *Закон није ништа савршио; а постави бољу наду, кроз коју се приближавамо Богу. *Рим. 3,20.

20. И још не без заклетве;

21. Јер они без заклетве посташе свештеници; а Овај са заклетвом кроз Онога који му говори: *Закле се Господ и неће се раскајати: Ти си Свештеник вавијек по реду Мелхиседекову. *Псал. 110,4.

22. Толико бољега завјета поста Исус Јамац.

23. И они многи бјеху свештеници, јер им смрт не даде да остану.

24. А Овај, будући да остаје вавијек, има вјечно свештенство.

25. Зато и може вавијек спасти оне који кроза Њ долазе Богу, кад свагда живи да се може молити за њих.

26. Јер такав нама требаше Поглавар свештенички: Свет, безазлен, чист, одвојен од грјешника, и који је био ˅више Небеса;

˃изнад

27. Којему није потребно сваки дан, као свештеницима, најприје за своје *гријехе †жртве приносити, а потом за народне, јер Он ово учини једном, кад Себе принесе.

*3.Мој. 16,6; 3.Мој. 9,7. †3.Мој. 16,11.

28. Јер Закон *поставља људе за свештенике који имају слабост; а ријеч заклетве која је речена по Закону, постави Сина вавијек савршена. *Јевр. 5,1.

Светост и служба новозавјетнога Поглавара виша је него старозавјетнога.

8. А ово је глава од тога што говоримо: Имамо таквога Поглавара свештеничкога који сједе с десне стране пријестола Величине на небесима;

2. Који је слуга Светињама и истинитој Скинији, коју начини Господ, а не човјек.

3. Јер се сваки поглавар свештенички поставља да приноси дарове и жртве; зато ваља да и Овај има што ће принијети.

4. Јер да је на земљи, не би био свештеник, кад имају свештеници који приносе дарове по Закону,

5. Који служе обличју и *сјену небескијех ствари, као што би речено Мојсију кад шћаше ˅Скинију да начини: Гледај, рече, да начиниш све по прилици која ти је показана на гори. *Кол. 2,17. ˃Шатор састанка

6. А сад доби бољу службу, као што је и Посредник бољега Завјета, који се на бољијем обећањима утврди.

7. Јер да је онај први без мане био, не би се другоме тражило мјеста.

8. Јер кудећи их говори: *Ево дани иду, говори Господ, и начинићу с домом Израиљевијем и с домом Јудинијем нов завјет;

*Јер. 31,31.34.

9. Не по завјету који начиних с оцевима њиховима у онај дан кад их узех за руку да их изведем из земље мисирске; јер они не осташе у завјету Моме, и Ја не марих за њих, говори Господ.

10. Јер је ово *Завјет који ћу начинити с домом Израиљевијем послије онијех дана, говори Господ: Даћу законе своје у мисли њихове, и на срцима њиховима написаћу их, и бићу им Бог, и они ће бити Мени народ. *1.Мој. 17,7.

11. И ниједан неће учити својега ближњега, и ниједан брата својега, говорећи: Познај Господа; јер ће Ме сви познати од малога до великога међу њима.

12. Јер ћу бити милостив неправдама њиховима, и гријеха њиховијех и безакоња њиховијех нећу више спомињати.

13. А кад вели: Нов Завјет, први начини ветхијем; а што је ˃ветхо и остарјело, близу је краја. ˃оронуло

Скинија и жртва Старога завјета несавршена је; Христова жртва је потпуно довољна за помирење.

9. Тако и први завјет имаше ˃правде богомољства и *Светињу земаљску. ˃правило *2.Мој. 25,8.

2. Јер ˃скинија бјеше начињена прва, у којој бијаше свијећњак и трпеза и постављени хљебови, што се зове Светиња. ˃светилиште

3. А за другијем завјесом бијаше Скинија, која се зове Светиња над светињама,

4. Која имаше златну кадионицу, и ковчег завјета окован свуда златом, у коме бијаше златан суд с маном, и палица Аронова, која се бјеше омладила, и плоче завјета.

5. А више њега бијаху херувими славе, који осјењаваху олтар; о чему се не може сад говорити редом.

6. А кад ово бијаше тако уређено, улажаху свештеници свагда у прву Скинију и савршиваху службу Божију.

7. А у другу улажаше једном у години сам поглавар свештенички, не без крви, коју приноси за себе и за народна незнања.

8. Овијем показиваше Дух Свети да се још није отворио пут ˃светијех, докле прва Скинија стоји; ˃у Светињу

9. Која остаде прилика за садашње вријеме, у коме се приносе дарови и жртве, и не могу да се ˃заврше по савјести онога који служи, ˃усаврше савјест

10. Осим у *јелима и пићима, и различном умивању и ˃правдању тијела, које је постављено до времена поправљања. *3.Мој. 11,2. ˃обредима за тијело

11. Али дошавши Христос, Поглавар свештенички добара која ће доћи, кроз бољу и савршенију Скинију, која није руком грађена, то јест, није овога створења,

12. Ни с крвљу јарчијом, нити телећом, него кроз своју крв уђе једном у Светињу, и нађе вјечни ˃откуп. ˃искупљење

13. Јер ако крв јунчија и јарчија, и *пепео јуничин, покропивши њом опогањене, освећује на тјелесну чистоту; *4.Мој. 19,9.

14. А камоли неће крв *Христа, који Духом Светијем Себе принесе без кривице Богу, очистити савјест нашу од мртвијех дјела, да служимо Богу живоме и истиноме? *Рим. 1,4.

15. И зато је Новоме завјету *Посредник, да кроз смрт, која би за откуп од преступа у првоме завјету, обећање вјечнога насљедства приме звани. *1.Тим. 2,5.

16. Јер гдје је завјет ваља да буде и смрт онога који чини завјет.

17. Јер је завјет по смрти потврђен: Будући да нема никакве силе, док је жив онај који га је начинио.

18. *Јер ни први није утврђен без крви. *2.Мој. 24,6.

19. Јер кад Мојсије изговори све заповијести по Закону свему народу, онда узе крви јарчије и телеће, с водом и вуном црвеном и ˃исопом, те покропи и Књигу и сав народ ˃мирисна биљка

20. Говорећи: Ово је крв завјета који Бог начини с вама.

21. А тако и Скинију и све судове службене покропи крвљу.

22. И готово све се крвљу *чисти по Закону, и без прољева крви не бива опроштење. *3.Мој. 17,11.

23. Тако је требало да се обличја небескијех овима чисте, а сама небеска бољијем жртвама од овијех.

24. Јер Христос не уђе у рукотворену *Светињу, која је ᵌприлика праве, него у само Небо, да се покаже сад пред лицем Божијим за нас; *2.Мој. 28,29. ᵌслика

25. Нити да много пута приноси Себе, као што поглавар свештенички улази у Светињу сваке године с крвљу туђом:

26. Иначе би Он морао много пута страдати од постања свијета; а сад једном на свршетку вијека јави се да својом жртвом сатре гријех.

27. И као што је људима одређено једном умријети, а потом суд:

28. Тако се и Христос једном принесе, да узме многијех гријехе; а другом ће се јавити без *гријеха на спасеније онима који Га чекају. *Мат. 26,28.

Сила Христове жртве. Слава Новога завјета опомиње да останемо у вјери и признању.

10. Јер *Закон имајући сјен добара која ће доћи, а не само обличје ствари, не може никада савршити оне који приступају сваке године и приносе оне исте жртве. *Јевр. 7,11.

2. Иначе би престале приносити се, кад они који служе не би више имали никакве ᵌсавјести за гријехе, кад се једном очисте; ᵌне би осећали грјешним

3. Него се њима сваке године чини спомен за гријехе.

4. Јер крв јунчија и јарчија не може узети гријеха.

5. Зато улазећи у свијет говори: *Жртава и дарова нијеси хтио, али си ми тијело приправио. *Псал. 40,6-8.

6. Жртве и прилози за гријех нијесу Ти били угодни.

7. Тада рекох: Ево дођох, у почетку Књиге писано је за Мене, да учиним вољу Твоју, Боже.

8. И више казавши: Прилога и приноса и жртава, и жртава за гријехе нијеси хтио, нити су Ти били угодни, што се по закону приносе;

9. Тада рече: Ево дођох да учиним вољу Твоју, Боже. Укида прво да постави друго.

10. По којој смо вољи ми освећени приносом тијела Исуса Христа једном.

11. И сваки свештеник стоји сваки дан служећи и једне *жртве много пута принасећи, које никад не могу узети †гријеха. *4.Мој. 28,3. †Јевр. 7,27.

12. А Он принесавши једину жртву за *гријехе сједи свагда с десне стране Богу, *Јевр. 1,3.

13. Чекајући даље док се положе непријатељи Његови за подножје ногама Његовима.

14. Јер једнијем приносом савршио је вавијек оне који бивају освећени.

15. А свједочи нам и Дух Свети; јер као што је напријед казано:

16. Ово је *завјет који ћу начинити с њима послије онијех дана, говори Господ: Даћу законе своје у срца њихова, и у мислима њиховијем написаћу их; *Јер. 31,33.

17. И гријеха њиховијех и безакоња њиховијех нећу више спомињати.

18. А гдје је опроштење овијех ондје више нема прилога за гријехе.

19. Имајући, дакле, слободу, браћо, улазити у Светињу крвљу Исуса Христа, путем новијем и живијем,

20. Који нам је ᵌобновио завјесом, то јест тијелом својијем, ᵌотворио

21. И Свештеника великога над домом Божијим:

22. Да приступамо с ᵌистинитијем срцем у пуној вјери, очишћени у срцима од зле савјести, и умивени по тијелу водом чистом; ᵌискреним

23. Да се држимо тврдо признања наде: Јер је вјеран Онај који је обећао;

24. И да разумијевамо један другога у потстицању на љубав и добра дјела,

25. Не остављајући скупштине своје, као што неки имају обичај, него један другога свјетујући, и толико већма колико видите да се приближава Дан судни.

26. Јер кад ми гријешимо ᵌнавалице пошто смо примили познање истине, нема више жртве за гријехе; ᵌбез размишљања

27. Него страшно чекање суда, и ревност огња који ће појести оне који се супроте.

28. Ко преступи закон Мојсијев, без милости умире *код два или три свједока.

*5.Мој. 17,6.

29. Колико мислите да ће горе муке заслужити онај који Сина Божијега погази, и крв завјета којом се освети за ˅погану уздржи, и Духа благодати наружи? ˃нечисту

30. Јер знамо Онога који рече: Моја је освета, Ја ћу вратити, говори Господ; и опет: Господ ће судити народу својему.

31. Страшно је упасти у руке Бога живога.

32. Опомињите се пак првијех дана својијех, у које се просвијетлисте и многу борбу страдања поднесосте,

33. Које поставши гледање због срамота и невоља, а које поставши другови онима који живе тако.

34. Јер се на окове моје сажалисте, и дадосте с радошћу да се разграби ваше имање, знајући да имате себи имање боље и непропадљиво на *Небесима. *Мат. 5,12.

35. Не одбацујте, дакле, ˅слободе своје, која има велику плату. ˃поуздање

36. Јер вам је трпљење од потребе да вољу Божију савршивши примите обећање.

37. Јер још мало, врло мало, *пак ће доћи Онај који треба да дође и неће одоцнити.

*Авак. 2,3.

38. А *праведник живљеће од вјере; ако ли отступи неће бити по вољи Моје душе.

*Авак. 2,4.

39. А ми, браћо, нијесмо од онијех који отступају на погибао, него од онијех који вјерују да ˅спасу душе. ˃добију живот

Вјера и њена сила. Примјери верскијех јунака из Старога завјета.

ВЈЕРА

11. Вјера је пак тврдо чекање онога чему се надамо, и доказивање онога што не видимо.

2. Јер у њој стари добише свједочанство.

3. Вјером познајемо да је свијет ријечју Божијом створен, да је све што видимо из ˅ништа постало. ˃невидљивог

4. Вјером принесе Авељ Богу већу жртву него Каин, кроз коју доби свједочанство да је праведник, кад Бог посвједочи за дарове његове; и кроз њу он мртав још говори.

5. Вјером би Енох ˅пренесен да не види смрти; и не нађе се, јер га Бог премјести, јер прије него га премјести, доби свједочанство да угоди Богу. ˃премјештен

6. А без вјере није могуће угодити Богу; јер онај који хоће да дође к Богу, ваља да вјерује да има Бог и да ˅плаћа онима који Га траже. ˃награђује оне

7. Вјером Ноје примивши заповијест и побојавши се онога што још не видје, начини ковчег за спасеније дома својега, којијем осуди сав свијет, и поста насљедник правде по вјери.

8. Вјером *послуша Авраам кад би позван да изиђе у земљу коју шћаше да прими у насљедство, и изиђе не знајући куда иде. *1.Мој. 12,1.

9. Вјером дође Авраам у земљу обећану, као у туђу, и у шаторима живљаше с Исаком и с Јаковом, сунасљедницима обећања тога.

10. Јер чекаше Град који има темеље, којему је Зидар и Творац Бог.

11. Вјером и сама *Сара нероткиња прими силу да затрудни, и роди преко времена старости; јер држаше за вјерна Онога који обећа. *1.Мој. 17,19.

12. Зато се и родише од једнога, *још готово мртвога, као звијезде небеске мноштвом, и као небројени пијесак покрај мора. *Рим. 4,19.

13. У вјери помријеше сви ови не примивши обећања, него га видјевши издалека, и поклонивши му се, и признавши да су гости и дошљаци на земљи.

14. Јер који тако говоре показују да траже Отачанства.

15. И да би се они опоменули онога из којега изиђоше, имали би вријемена да се врате.

16. Али сад боље желе, то јест небеско. Зато се Бог не стиди њих називати се Бог њихов; јер им приправи Град.

17. Вјером приведе *Авраам Исака кад би кушан, и јединороднога приношаше, пошто бијеше примио обећање, *Јак. 2,21.

18. У којему бијеше казано: у *Исаку назваће ти се потомство; *1.Мој. 21,12.

19. Помисливши *да је Бог кадар и из мртвијех васкрснути; зато га и узе за ˇприлику. *Рим. 4,17. ˇкао слику

20. Вјером *благослови Исак Јакова и Исава у стварима које ће доћи. *1.Мој. 27,27.

21. Вјером *благослови Јаков умирући свакога сина Јосифова, и поклони се ˇврху палице његове.

*1.Мој. 48,15. ˇпреко врха палице своје

22. Вјером се опомињаше *Јосиф умирући изласка синова Израиљевијех, и заповиједи за †кости своје.

*1.Мој. 50,24.25. †2.Мој. 13,19.

23. Вјером *Мојсија, пошто се роди, криште три мјесеца родитељи његови, јер видјеше красно дијете, и не побојаше се заповијести цареве. *2.Мој. 2,2.

24. Вјером *Мојсије, кад би велики, не хтједе да се назива син кћери фараонове;

*2.Мој. 2,11.

25. И ˇвоље страдати с народом Божијим, неголи имати земаљску сладост гријеха:

ˇволећи више

26. Државши срамоту Христову за веће богатство од свега блага мисирскога; јер гледаше на плату.

27. Вјером остави Мисир, не побојавши се љутине цареве; јер се држаше Онога који се не види, као да Га виђаше.

28. Вјером учини *Пасху и пројев крви, да се онај који губљаше прворођене не дотакне до њих. *2.Мој. 12,21.

29. Вјером пријеђоше Црвено море као по сухој земљи; које и Мисирци окушавши потопише се.

30. Вјером *падоше зидови јерихонски, кад се обилази око њих седам дана.

*Ису. 6,20.

31. Вјером *Рава блудница не погибе с невјерницима, примивши уходе с миром, (и изведавши их другијем путем).

*Јак. 2,25.

32. И шта ћу још да кажем? Јер ми не би достало времена кад бих стао приповиједати о Гедеону, и о *Вараку и Самсону и †Јефтају, о Давиду и ‡Самуилу, и о другијем пророцима,

*Суд. 4,6. †Суд. 11,1. ‡1.Сам. 1,20.

33. Који вјером побиједише царства, учинише правду, добише обећања, затворише уста лавовима,

34. *Угасише силу огњену, утекоше од оштрица мача, ојачаше од немоћи, посташе јаки у биткама, растјераше војске туђе; *Дан. 3,25.

35. *Жене примише своје мртве из васкрсенија; а други бише побијени, не примивши избављења, да добију боље васкрсеније; *1.О цар. 17,22.

36. А други ругање и бој поднесоше, па још и окове и тамнице;

37. Камењем побијени бише, ˇпретрвени бише, искушани бише, од мача помријеше; идоше у кожусима и у козијим кожама, у сиротињи, у невољи, у срамоти;

ˇпретестерисани

38. Којијех не бијаше достојан свијет, по пустињама потуцаше се, и по горама и по пећинама и по рупама земаљскијем.

39. И ови сви добивши свједочанство вјером не примише обећања;

40. Јер Бог нешто боље за нас ˇодреди, да не приме без нас савршенства. ˇпредодреди

Трпљети гледајући у Исуса.
Бити блажен у Господу гледајући
на небески Јерусалим.

12. Зато, дакле, и ми имајући око себе толику ˇгомилу свједока, да одбацимо свако бреме и гријех који је за нас прионуо, и с трпљењем да трчимо у битку која нам је одређена, ˇоблак

2. Гледајући на Начелника вјере и Свршитеља Исуса, који умјесто одређене Себи радости претрпље крст, не марећи за срамоту, и сједе с десне стране пријестола Божијега.

3. Помислите, дакле, на Онога који је такво противљење против Себе од грјешника поднио, да не ослабе душе ваше и да вам не дотужи.

4. Јер још до крви не дођосте борећи се против гријеха,

5. И заборависте утјеху коју вам говори, као синовима: *Сине мој, не пуштај у немар карања Господња, нити губи воље кад те Он покара; *Приче 3,11.

6. *Јер кога љуби Господ онога и кара; а бије свакога сина којега прима. *Откр. 3,19.

7. Ако трпите карање, као синовима показује вам се Бог: Јер који је син којега отац не кара?

8. Ако ли сте без карања, *у којему сви дијел добише, дакле, сте ˅копилад, а не синови. *Псал. 73,15. ˃незаконити

9. Ако су нам, дакле, тјелесни оцеви наши карачи, и бојимо их се, како да не слушамо Оца духова, да живимо?

10. Јер они за мало дана, како им угодно бјеше, карахху нас; а Овај на корист, да добијемо дијел од Његове светости.

11. Јер свако карање кад бива не чини се да је радост, него жалост; али послије даће миран род *правде онима који су научени њиме. *Јак. 3,18.

12. Зато ослабљене *руке и ослабљена кољена исправите, *Иса. 35,3.

13. И стазе поравните ногама својима, да не сврне што је хромо, него још да се исцијели.

14. *Мир имајте и светињу са свима; без овога нико неће видјети Господа. *Рим. 12,18; 2. Тим. 2,22.

15. Гледајте да ко не остане без благодати Божије: Да не узрасте какав коријен горчине, и не учини пакост, и тијем да се многи не опогане.

16. Да не буде ко блудник или ˅опогањен, као Исав, који је за једно јело дао првородство своје. ˃оскврњен

17. Јер знате да је и потом, *кад шћаше да прими благослов, одбачен; јер покајање не нађе мјеста, ако га и са сузама тражаше. *1.Мој. 27,34.

18. Јер не приступисте гори која се може опипати, и огњу разгорјелом, облаку, и помрчини, и олуји,

19. И трубном гласу, и гласу ријечи, којега се одрекоше они који чуше, да не чују више ријечи;

20. Јер не могаху да поднесу оно што се заповиједаше: Ако се и звијер дотакне до горе, биће камењем убијена.

21. И тако страшно бјеше оно што се видје да Мојсије рече: *Уплашио сам се и дрхћем. *5.Мој. 9,19.

22. Него приступисте Сионској гори, и Граду Бога живога, *Јерусалиму небескоме, и многијем хиљадама †анђела, *Откр. 3,12. †Јуда 14.

23. Сабору и Цркви прворозднијех који су написани на небесима, и Богу, Судији свију, и духовима савршенијех праведника,

24. И *Исусу, Посреднику Завјета новога, и крви ˅кропљења, која боље говори неголи Авељева. *1.Петр. 1,2. ˃за очишћење

25. Али гледајте да се не одречете Онога који говори; јер кад они не утекоше који се одрекоше онога који пророковаше на земљи, а камоли ми који се одричемо Небескога,

26. Којега глас потресе онда *Земљу, а сад обећа говорећи: Још једном Ја ћу потрести не само Земљу него и Небо. *Агеј 2,6.

27. А што вели: Још једном, показује да ће се укинути оно што се помиче, као створено, да остане оно што се не помиче.

28. Зато, примајући Царство непоколебано, да имамо благодат којом служимо за угодност Богу, с поштовањем и са страхом.

29. Јер је Бог наш *огањ који спаљује. *5.Мој. 4,24.

СЛУЖБА БОГУ

О љубави. Треба се чувати разврата и среброљубља и опомињати се добријех учитеља и угледати се на њих. Завршне опомене и поздрави.

13. Љубав братинска да остане (међу вама).

2. Гостољубивости не заборављајте; јер неки не знајући из гостољубивости ˅примише анђеле на конак. ˃угостише

3. Опомињите се сужања као да сте с њима свезани, онијех којима се неправда чини као да сте и сами у тијелу.

ЈЕДНОСТАВНОСТ

4. Женидбу да држе сви у части, и постеља женидбена да буде чиста; а блудницима и прељубочинцима судиће Бог.

5. Не будите среброљупци; будите задовољни онијем што имате. Јер Он рече: Нећу те оставити, нити ћу од тебе отступити;

6. Тако да смијемо говорити: Господ је мој Помоћник, и нећу се бојати; *Шта ће ми учинити човјек? *Псал. 118,6.7.

7. Опомињите се својијех учитеља који вам казиваше ријеч Божију; гледајте на свршетак њихова живљења, и угледајте се на вјеру њихову.

8. Исус Христос јуче је и данас Онај исти и вавијек.

9. У науке туђе и различне не пристајте; јер је добро благодаћу утврђивати срца, а не јелима, од којијех не имаше користи они који живљеше у њима.

10. Имамо пак олтар од којега не смију јести они који служе Скинији.

11. Јер којијех животиња крв уноси поглавар свештенички у *Светињу за гријехе, онијех се тјелеса спаљују изван окола. *Језек. 43,21.

12. Зато Исус, да освети народ крвљу својом, изван града пострада.

13. Зато, дакле, да излазимо к Њему изван окола, носећи Његову срамоту.

14. Јер овдје немамо града који ће остати, него тражимо онај који ће доћи.

15. Кроз њега, дакле, да свагда приносимо Богу *жртву хвале, то јест, плод усана које ˅признају име Његово. *3.Мој. 7,12. ˃славе

16. А добро чинити и давати милостињу не заборављајте; јер се таквијем жртвама угађа Богу.

17. Слушајте учитеље своје и покоравајте им се, *јер се они старају за душе ваше, као који ће дати одговор, да то с радошћу чине, а не уздишући; јер вам ово не помаже. *Језек. 3,17.

18. Молите се Богу за нас. Јер се надамо да имамо добру савјест, старајући се у свему добро да живимо.

19. А одвише молим чините ово, да бих се прије вратио к вама.

20. А Бог мира, који изведе из мртвијех великога Пастира овцама, крвљу Завјета вјечнога, Господа нашега Исуса Христа,

21. Да вас саврши у свакоме дјелу добром, да учините вољу Његову, чинећи у вама што је угодно пред Њим, кроз Исуса Христа, којему слава ва вијек вијека. Амин.

22. Молим вас пак, браћо, примите ријеч поучења; јер укратко написах и послах вам.

23. Знајте да је ˅отишао наш брат *Тимотије, с којијем, ако скоро дође, видјећу вас. ˃ослобођен *1.Сол. 3,2.

24. Поздравите све учитеље своје и све свете. Поздрављају вас браћа, која су из Талијанске.

25. Благодат са свима вама. Амин.

САБОРНА ПОСЛАНИЦА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ЈАКОВА

Благословен је род трпљења у невољи. Извор гријехова. Треба примити ријеч Божију и чинити по њој.

ИСКУШЕЊА

1. Од Јакова, Бога и Господа Исуса Христа слуге, за свих дванаест кољена расијанијем по свијету поздравље.

2. Сваку радост имајте, браћо моја, кад падате у различне ˅напасти, ˃кушања

3. Знајући да кушање ваше вјере гради трпљење;

4. А трпљење нека дјело довршује, да будете савршени и цијели без икакве мане.

5. Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште у Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се;

6. *Али нека иште с вјером, не сумњајући ништа; јер који сумња он је као морски валови, које вјетрови подижу и размећу. *Мар. 11,24.

7. Јер такав човјек нека не мисли да ће примити што од Бога.

8. Који се двоуми непостојан је у свима путевима својијем.

9. А ˇпонижени брат нека се хвали висином својом;
ˇсиромашни

10. А богати својом понизношћу; јер ће проћи као цвијет травни.

11. Јер сунце огрија врућином, и осуши траву, и цвијет њезин отпаде, и красота лица њезина погибе; тако ће и богати у хођењу својему увенути.

12. Благо човјеку који претрпи напаст; јер кад буде кушан примиће вијенац живота, који Бог обрече онима који Га љубе.

13. Ниједан кад се куша да не говори: Бог ме куша; јер се Бог не може злом искушати, и Он не куша никога;

14. Него свакога куша његова сласт, која га вуче и мами.

15. Тада затрудњевши ˇсласт рађа гријех; а гријех учињен рађа смрт.
ˇзла жеља

16. Не варајте се, љубазна браћо моја!

17. Сваки добри дар и сваки поклон савршени одозго је, долази од Оца свјетлости, у којега нема промјењивања ни мијењања видјела и мрака;

18. Јер нас драговољно породи ријечју истине, да будемо новина од Његова створења.

19. Зато, љубазна браћо моја, нека буде сваки човјек брз чути, а спор говорити и спор срдити се;

20. Јер срдња човјечија не чини правде Божије.

21. Зато одбаците сваку нечистоту и ˇсувишак злобе, и с кротошћу примите усађену *ријеч која може спасти душе ваше.
ˇостатак *Дјела 13,26.

22. Будите пак творци ријечи, а не само слушачи, варајући сами себе.

23. Јер ако ко слуша ријеч, а не твори, он је као човјек који гледа лице тијела својега у огледалу;

24. Јер се огледа па отиде, и одмах заборави какав бјеше.

25. Али који ˇпровиди у савршени закон слободе и остане у њему, и не буде заборавни слушач, него творац дјела, онај ће бити блажен у дјелу својему.
ˇпроникне

26. Ако који од вас мисли да ˇвјерује, и не зауздава језика својега, него вара срце своје, његова је вјера узалуд.
ˇје побожан

27. Јер ˇвјера *чиста и без мане пред Богом и Оцем јест ова: Обилазити сироте и удовице у њиховијем невољама, и држати себе неопогањена од свијета.
ˇпобожност *1.Тим. 1,5.

Права вјера не гледа ко је ко и показује се дјелима.

2. Браћо моја, у вјери *Господа нашега славнога Исуса Христа не гледајте ко је ко;
*1.Кор. 2,8.

2. Јер ако дође у цркву вашу човјек са златнијем прстеном и у свијетлој хаљини, а дође и сиромах у рђавој хаљини,

СТАВ

3. И погледате на онога у свијетлој хаљини, и речете му: Ти сједи овдје лијепо, а сиромаху речете: Ти стани тамо, или сједи овдје ниже подножја мојега;

4. И не расудисте у себи, него бисте судије злијех помисли.

5. Чујте, љубазна браћо моја, не изабра ли Бог сиромахе овога свијета да буду богати вјером, и насљедници Царства које обрече онима који Њега љубе?

6. А ви осрамотисте сиромаха. Нијесу ли то богати, који вас муче и вуку вас на судове?

7. Не хуле ли они на добро име ваше којијем сте се назвали?

8. Ако, дакле, закон царски извршујете по Писму: Љуби ближњега као самога себе, добро чините;

9. Ако ли гледате ко је ко, гријех чините, и бићете покарани од Закона као преступници;

10. Јер који сав Закон одржи, а сагријеши у једноме, крив је за све.

11. Јер Онај који је рекао: Не чини *прељубе, рекао је и: Не убиј. Ако, дакле, не учиниш прељубе а убијеш, постао си преступник Закона.
*5.Мој. 5,18.

12. Тако говорите и тако творите као они који ће законом слободе бити суђени;

13. Јер ће ономе бити суд без милости који не чини милости; и ⌄хвали се милост на суду. ⌄милост слави побједу над судом

14. Каква је корист, браћо моја, ако ко рече да има вјеру, а дјела нема? Зар га може вјера спасти?

15. Ако, на прилику, брат или сестра голи буду, или немају шта да једу,

16. И рече им који од вас: Идите с миром, гријте се, и наситите се, а не да им потребе тјелесне, шта помаже?

17. Тако и вјера, ако нема дјела, мртва је по себи.

18. Но може ко рећи: Ти имаш вјеру, а ја имам дјела. Покажи ми вјеру своју без дјела својијех, а ја ћу теби показати вјеру своју из дјела својијех.

19. Ти вјерујеш да је један Бог; добро чиниш; и ђаволи вјерују, и дршћу.

20. Али хоћеш ли разумјети, о човјече сујетни, да је вјера без дјела мртва?

21. Авраам отац наш не оправда ли се дјелима кад принесе * Исака сина својега на олтар? *1.Мој. 22,9.

22. Видиш ли да вјера поможе дјелима његовијем, и кроз дјела сврши се вјера?

23. И изврши се *Писмо које говори: Авраам вјерова Богу, и прими му се у †правду, и пријатељ Божиј назва се. *Рим. 4,3. †1.Мој. 15,6.

24. Видите ли, дакле, да се дјелима правда човјек, а не самом вјером?

25. А тако и *Рава блудница не оправда ли се дјелима кад прими уходе, и изведе их другијем путем? *Јевр. 11,31.

26. Јер као што је тијело без духа мртво, тако је и вјера без (добријех) дјела мртва.

Грјешан језик. Премудрост одозго.

3. Не тражите, *браћо моја, да будете многи учитељи, знајући да ћемо већма бити осуђени, *Мат. 23,8.

2. Јер сви погрјешујемо много пута. Али ко у ријечи не погрјешује, онај је савршен човјек, може зауздати и све тијело.

3. (Јер) гле, и коњима мећемо узде у уста да нам се покоравају, и све тијело њихово окрећемо.

4. Гле и лађе, ако су и велике и силни их вјетрови гоне, окрећу се малом крмом куда хоће онај који управља.

5. А тако је и језик мали уд, и много чини. Гле, мала ватра, и колике велике шуме сажеже.

6. И језик је ватра, свијет пут неправде. Тако и језик живи међу нашијем удима, поганећи све тијело, и палећи вријеме живота нашега, и запаљујући се од ⌄пакла. ⌄гехене

7. Јер сав род звјериња и птица, и бубина и риба, припитомљава се и припитомио се роду човјечијему;

8. А језика нико од људи не може припитомити, јер је ⌄немирно зло, пуно иједа смртоноснога. ⌄незадрживо

9. Њим благосиљамо Бога и Оца, и њим кунемо људе, који су створени по обличју Божијему.

10. Из једнијех уста излази благослов и клетва. Не ваља, љубазна браћо моја, да ово тако бива.

11. Еда ли може извор из једне главе точити слатко и горко?

12. Може ли, браћо моја, смоква маслине рађати или винова лоза смокве? Тако ниједан извор не даје слане и слатке воде.

13. Ко је међу вама мудар и паметан нека покаже од добра живљења дјела своја у кротости и премудрости.

14. Ако ли имате горку завист и свађу у срцима својијем, не хвалите се, ни лажите против истине.

15. Ово није она премудрост *што силази одозго, него земаљска, људска, ђаволска. *Јак. 1,17.

ЗАВИСТ

16. Јер гдје је завист и свађа, ондје је неслога и свака зла ствар.

17. А која је премудрост одозго она је најприје *чиста, а потом мирна, кротка, покорна, пуна милости и добријех плодова, без ⌄хатера, и нелицемјерна. *1.Петр. 1,22. ⌄непристрасна

18. А плод правде у миру сије се онима који мир чине.

Противљење жељама. Треба се понизити пред Господом. Не треба се уздати у свјетовне послове.

4. Откуда ратови и распре међу вама? Не отуда ли, од сласти вашијех, које се боре у вашијем удима?

2. Желите и немате; убијате и завидите, и не можете да добијете; борите се и војујете, и немате, јер не иштете.

3. Иштете, и не примате, јер зло иштете, да у сластима својијем трошите.

4. Прељубочинци и прељубочинице, *не знате ли да је пријатељство овога свијета непријатељство Богу? Јер који хоће свијету пријатељ да буде, непријатељ Божиј постаје. *1.Јов. 2,15.

5. Или мислите да Писмо узалуд говори: Дух који у нама живи мрзи на завист?

6. А он даје већу благодат. Јер говори: Господ супроти се поноситима, а пониженима даје благодат.

7. Покорите се, дакле, Богу, а противите се ђаволу, и побјећи ће од вас.

БОГ

8. Приближите се Богу, и Он ће се приближити вама. Очистите руке, грјешници, ˇпоправите срца своја, непостојани. ˇпосветите

9. Будите жалосни и плачите и јаучите: Смијех ваш нека се претвори у плач, и радост у жалост.

10. Понизите се пред Господом, и подигнуће вас.

11. Не опадајте један другога, браћо; јер ко опада брата или осуђује брата својега опада Закон и осуђује Закон, а ако Закон осуђујеш, нијеси творац Закона, него судија.

12. Један је Законодавац и Судија, који може спасти и погубити; а ти ко си што другога осуђујеш?

13. Слушајте сад ви који говорите: Данас или сјутра поћи ћемо у овај или онај град, и сједећемо ондје једну годину, и трговаћемо и добијаћемо.

14. Ви који не знате шта ће бити сјутра. Јер шта је ваш живот? Он је пара, која се замало покаже, а потом је нестане.

15. Умјесто да говорите: Ако Господ хтједбуде, и живи будемо, учинићемо ово или оно.

16. А сад се хвалите својијем ˇпоносом. Свака је хвала таква зла. ˇу разметљивости

17. Јер који зна добро чинити и не чини, *гријех му је. *Јован 9,41.

О варљивом богатству. Стрпљивост према браћи. О лакомисленом заклињању, моћ молитве и љубави према грјешнику.

5. Ходите ви сад, богати, плачите и ридајте за своје љуте невоље које иду на вас.

2. Богатство ваше иструхну, и хаљине ваше поједоше мољци;

3. Злато ваше и сребро зарђа, и рђа њихова биће свједочанство на вас: Изјешће тијело ваше као огањ. Стекосте богатство у посљедње дане.

4. Гле, виче плата вашијех посленика који су радили њиве ваше и ви сте им откинули; и вика жетелаца дође до ушију Господа ˇСаваота. ˇГоспода над војскама

5. Веселисте се на земљи, и насладисте се; ухранисте срца своја, као на дан заклања.

6. Осудисте, убисте праведника, и не брани вам се.

7. Трпите, дакле, браћо моја, до доласка Господњега. Гле, тежак чека племенитога рода из земље, и радо трпи, док не прими дажд рани и позни.

8. Трпите, дакле, и ви, и утврдите срца своја, јер се долазак Господњи приближи.

9. Не уздишите један на другога, браћо, да не будете осуђени: Гле, судија стоји пред вратима.

10. Узмите, браћо моја, за углед страдања и трпљења *пророке који говорише у име Господа. *Мат. 5,12.

11. Гле, блаженим називамо оне који претрпљеше. Трпљење Јовово чусте, и посљедак *Господњи видјесте: Јер је † Господ ‡милостив и смилује се.

*О Јову 1,21. †2.Мој. 34,6. ‡Лука 6,36.

12. А прије свега, браћо моја, не куните се ни *небом ни земљом, ни другом каквом клетвом; него нека буде што јест да, и што није не, да не паднете под суд. *Мат. 5,34.

ИСЦЈЕЉЕЊЕ

13. Мучи ли се ко међу вама, нека се моли Богу; је ли ко весео, нека хвали Бога.

14. Болује ли ко међу вама, нека дозове *старјешине црквене, те нека читају молитву над њим, и нека га помажу уљем у име Господње. *1.Петр. 5,1.

15. И молитва вјере помоћи ће болеснику, и подигнуће га Господ; и ако је гријехе учинио, опростиће му се.

16. Исповиједајте, дакле, један другоме гријехе, и молите се Богу један за другога, да оздрављате; јер непрестана молитва праведнога много може помоћи.

17. *Илија бјеше човјек (смртан) као и ми, и помоли се Богу да не буде дажда, и не удари †дажд на ‡земљи за три године и шест мјесеци.

*1.О цар. 17,1. †1.О цар. 18,1. ‡1.О цар. 18,42.

18. И опет се помоли и *небо даде дажд, и земља изнесе род свој. *1.О цар. 8,36.

19. Браћо, ако ко од вас зађе с пута истине, и обрати га ко,

20. Нека зна да ће онај који обрати грјешника с кривога пута његова спасти душу од смрти, *и покрити мноштво гријеха.

*Приче 10,12; 1.Пет. 4,8.

ПРВА САБОРНА ПОСЛАНИЦА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ПЕТРА

Благословен Бог због велике наде и блаженства које стекоше они који вјерују. Будите свети.

1. Од Петра, апостола Исуса Христа, изабранијем дошљацима, расијанијем по *Понту, Галатији, Кападокији, Азији и Витинији; *Дјела 2,9.

2. По провиђењу Бога Оца, светињом Духа (доведенијем) у послушање и кропљење крвљу Исуса Христа: Да вам се умножи благодат и мир.

3. Благословен Бог и Отац Господа нашега Исуса Христа, који нас по великој милости својој пророди за жив над васкрсенијем Исуса Христа из мртвијех,

4. За насљедство непропадљиво, које неће иструхнути ни увенути, сачувано на небесима за вас,

5. Које је сила Божија вјером сачувала за спасеније, приправљено да се јави у посљедње вријеме;

6. Којему радујте се, премда сте сад мало, гдје је потребно, жалосни у различнијем ↘напастима, →искушењима

7. Да се кушање ваше вјере много вредније од злата пропадљивога, које се куша огњем, нађе на хвалу и част и славу, кад се покаже Исус Христос;

8. Којега не видјевши љубите, и којега сад не гледајући но вјерујући Га радујете се радошћу неисказаном и прослављеном,

9. Примајући крај своје вјере, спасеније душама.

10. Које спасеније тражише и испитиваше за њ *пророци, који за вашу благодат прорекоше; *Лука 10,24.

11. Испитујући у какво или у које вријеме јављаше Дух Христов у њима, ↘напријед свједочећи за Христове муке и за славе по томе; →унапријед

12. Којима се откри да не самијем себи него нама служаху овијем што вам се сад јави по онима који вам проповједише Јеванђеље посланијем с *Неба Духом Светијем, у које анђели желе завирити. *Еф. 3,10.

БЛАГОДАТ

13. Зато, љубазни, запрегнувши бедра својега ума будите тријезни, и зацијело се надајте благодати која ће вам се принијети кад дође Исус Христос.

14. Као послушна дјеца, не владајући се по првијем жељама у својему незнању,

15. Него по Свецу који вас је позвао, и ви будите свети у свему живљењу.

16. Јер је писано: *Будите свети, јер сам Ја свет. *3.Мојс. 19,2.

17. И ако зовете Оцем Онога, који не гледајући ко је ко, суди свакоме по дјелу,

проводите вријеме својега живљења са страхом,

18. Знајући да се пропадљивијем сребром или златом не искуписте из сујетнога својег живљења, које ˇсте видјели од отаца; ˇсу вам оци предали

19. Него скупоцјеном крвљу Христа, као безазлена и пречиста Јагњета;

20. Који је одређен још прије *постања свијета, а јавио се у посљедња времена вас ради, *Еф. 1,4.

21. Који кроз Њега вјерујете у Бога, који Га подиже из мртвијех, и даде Му славу, да би ваша вјера и надање било у Бога.

22. Душе своје очистивши у послушању истине Духом за братољубље недволично, од чиста срца љубите ˇдобро један другога, ˇпостојано

23. Као прерођени не од сјемена које трухне, него од оног које не трухне, ријечју живога Бога, која остаје довијека.

24. Јер је свако тијело као трава, и свака слава човјечија као цвијет травни: Осуши се трава, и цвијет њезин отпаде;

25. Али *ријеч Господња остаје довијека. А ово је ријеч што је објављена међу вама. *Иса. 40,8.

Хришћани као новозавјетни Божији народ чувају се тјелесних жеља, покоравају се власти и иду Христовим трагом. Дужности слугу.

2. Одбаците, дакле, сваку ˇпакост и сваку пријевару и лицемјерје и завист и сва опадања, ˇзло

2. И будите жељни разумнога и правога млијека, као новорођена дјеца, да ˇо њему узрастете за спасеније; ˇод њега

3. Јер окусисте да је благ Господ.

4. Кад дођете к Њему, као Камену живу, који је, истина, од људи одбачен, али од Бога изабран и прибран:

5. И ви као живо камење зидајте се у кућу духовну и свештенство свето, да се приносе приноси духовни, који су Богу повољни, кроз Исуса Христа.

6. *Јер у Писму стоји написано: Ево мећем у Сиону Камен крајеугалан изабрани и скупоцјени; и ко Њега вјерује неће се постидјети. *Иса. 28,16.

7. Вама, дакле, који вјерујете част је; а онима који се противе Камен који одбацише зидари Он поста глава од угла, и Камен спотицања и Стијена саблазни:

8. На који се и спотичу који се противе ријечи, на што су и одређени.

9. А ви сте изабрани род, *царско свештенство, свети народ, народ ˇдобитка, да објавите добродјетељи Онога који вас дозва из таме к ˇˇчудноме видјелу своме;

*2.Мој. 19,6; Откр. 1,6. ˇстечен ˇˇчудесном

10. Који некад не бијасте народ, а сад сте народ Божиј; који не бијасте помиловани, а сад сте помиловани.

11. Љубазни, молим вас, као дошљаке и госте, да се чувате од тјелеснијех жеља, које војују на душу.

12. А владајте се добро међу незнабошцима, да би за оно за што вас опадају као злочинце, видјевши ваша добра дјела, хвалили Бога у дан похођења.

13. Будите, дакле, покорни свакој власти човјечијој, Господа ради: Ако цару, као господару;

14. Ако ли кнезовима, као његовијем посланицима за освету злочинцима, а за хвалу добротворима.

15. Јер је тако воља Божија да добријем дјелима ˇзадржавате незнање безумнијех људи. ˇућуткате

16. Као слободни, а не као да бисте имали слободу за покривач ˇпакости, него као слуге Божије. ˇзла

17. Поштујте свакога: Браћу љубите, Бога се бојте, цара поштујте.

18. Слуге, будите покорни са свакијем страхом господарима, не само добрима и кроткима, него и злима.

19. Јер је ово угодно (пред Богом) ако Бога ради поднесе ко жалости, страдајући на правди.

20. Јер каква је хвала ако за кривицу муке трпите? Него ако добро чинећи муке трпите, ово је угодно пред Богом.

ПАТЊА

21. Јер сте на то и позвани, јер и Христос пострада за нас, и нама остави углед да идемо Његовијем ⁼трагом; ⁼стопама

22. Који гријеха не учини, нити се нађе *пријевара у устима Његовијем; *Иса. 53,9.

23. Који не ⁼псова кад Га ⁼⁼псоваше; не пријети кад страда; него се ослањаше на Онога који право суди; ⁼вријеђа ⁼⁼вријеђаше

24. Који гријехе наше сам изнесе на тијелу својему на дрво, да за гријехе умремо, и за правду живимо; којега се раном исцијелисте.

25. Јер бијасте као изгубљене *овце, које немају пастира; но сад се обратисте к Пастиру и Чувару †душа својијех.

*Псал. 119,176. †Јован 10,11.

Дужности супружника.
Живљети у љубави и у кротости.

3. А тако и ви *жене будите покорне својијем мужевима, да ако који и не вјерују ријечи, женскијем живљењем без ријечи да се добију, *1.Кор. 7,16.

2. Кад виде чисто живљење ваше са страхом.

ЉЕПОТА

3. Ваша љепота да не буде споља у плетењу косе, и у ⁼ударању злата, и облачењу хаљина; ⁼стављању

4. Него у тајноме човјеку срца, у ⁼једнакости кроткога и тихога духа, што је пред Богом многоцјено. ⁼непропадљивости

5. Јер се тако некад украшаваху и свете жене, које се уздаху у Бога и покораваху се својијем мужевима,

6. Као што Сара слушаше Авраама, и зваше га господаром; које сте ви кћери постале, ако чините добро, и не бојите се никаквога страха.

7. *Тако и ви мужеви живите са својијем женама по разуму, и поштујте их као слабији женски ⁼суд, и као сунасљеднице благодати живота, да се не смету молитве ваше. *Еф. 5,25. ⁼створење

8. А најпослије будите сви сложни, жалостиви, братољубиви, милостиви, понизни;

9. Не враћајте зла за зло, ни ⁼псовке за псовку; него насупрот благосиљајте, знајући да сте на то позвани да наслиједите благослов. ⁼увреду

10. Јер који је рад да живи и да види дане добре, нека задржи језик свој од зла, и усне своје, да не говоре пријеваре;

11. Нека се уклони од зла, и нека учини добро; нека тражи мира и нека се држи њега.

12. Јер очи Господње гледају на праведнике, и уши Његове на молитву њихову; а лице Господње ⁼на оне који зло чине (да их истријеби са Земље). ⁼против оних

13. И ко може вама наудити ако узидете за добром?

14. Него ако и страдате *правде ради, блажени сте. Али страха њихова не бојте се, нити се плашите; *Мат. 5,10.

15. Него Господа Бога светите у срцима својијем. А будите свагда готови на одговор свакоме који вас запита за ваше надање.

16. С кротошћу и страхом имајте добру савјест; да ако вас опадају за што као злочинце да се постиде они што куде ваше добро живљење по Христу.

17. Јер је боље, ако хоће воља Божија, да страдате добро чинећи, неголи зло чинећи.

18. Јер и Христос једанпут за гријехе наше пострада, Праведник за неправеднике, да нас приведе к Богу, убијен, истина, бивши тијелом, но оживљевши духом;

19. Којијем сишавши проповиједа и духовима који су у *тамници, *Иса. 42,7.

20. Који некад не хтјеше да слушају кад их очекиваше Божије трпљење у вријеме Нојево, кад се грађаше *ковчег, у коме мало, то јест осам душа, остаде од воде.

*Јевр. 11,7.

21. За спомен тога и нас сад спасава крштење, али не прање тјелесне нечистоте, него обећање добре савјести Богу, васкрсенијем Исуса Христа.

22. Који је с десне стране Богу, отишавши на *Небо, и слушају Га †анђели и власти и силе. *Дјела 1,11. †Јевр. 1,6.

У страдању хришћанин треба да велича Бога.

4. Кад, дакле, Христос пострада за нас тијелом, и ви се том мисли наоружајте: јер који пострада тијелом, престаје ➘од *гријеха,

➙престаје да гријеши *Рим. 6,2.

СЕБИЧНА ЖЕЉА

2. Да остало вријеме живота у тијелу не живи више жељама човјечијим, него вољи Божијој.

3. Јер је доста што сте прошавше вријеме живота провели по вољи незнабожачкој, живећи у нечистотама, у сластима, у пијанству, у ждерању, у пијењу и богомрскијем незнабоштвима.

4. Зато се чуде што ви не трчите с њима у то исто неуредно живљење, и хуле на вас.

5. Они ће дати одговор Ономе који је готов да суди живима и мртвима.

6. Зато је и ➘мртвима проповједано Јеванђеље, да приме суд по човјеку тијелом, а по Богу да живе духом.

➙онима који су сада мртви

7. А свему се крај приближи. Будите, дакле, мудри и тријезни у молитвама.

8. А прије свега имајте непрестану љубав међу собом; јер љубав покрива мноштво гријеха.

9. Будите гостољубиви међу собом без ➘мрмљања; ➙гунђања

10. И служите се међу собом, сваки даром који је примио, као добри ➘пристави различне благодати Божије. ➙управитељи

11. Ако ко говори, нека говори као ријечи Божије; ако ко служи нека служи као по моћи коју Бог даје; да се у свачему слави Бог кроз *Исуса †Христа, коме је слава и држава ва вијек вијека. Амин.

*Еф. 5,20. †1.Петр. 2,5.

12. Љубазни, не чудите се врућини која вам се догађа за кушање ваше, као да вам се што ➘ново догађа; ➙необично

13. Него се радујте што страдате с Христом, да бисте, и кад се јави слава Његова, имали радост и весеље.

14. Ако бивате укорени за име *Христово, благо вама, јер Дух славе и Бога почива на вама: они, дакле, хуле на Њ, а ви Га прослављате. *2.Кор. 12,9.

15. Само да не пострада који од вас као крвник, или као лупеж, или као злочинац, или као онај који се мијеша у туђе послове;

16. А ако ли као хришћанин, нека се не стиди, већ нека слави Бога у овом догађају.

17. Јер је вријеме да почне суд од куће Божије; ако ли најприје од вас почне, какав ће бити посљедак онима што се противе Божијему Јеванђељу?

18. И кад се праведник једва спасе, безбожник и грјешник гдје ће се јавити?

19. Зато и који страдају по вољи Божијој нека Му као вјерноме Творцу предају душе своје у добријем дјелима.

Дужности црквенијех старјешина. Треба се понизити, поуздати се у Бога и стражити. Благослов. Поздрави и закључак.

5. Старјешине које су међу вама молим, који сам и сам старјешина и свједок Христова страдања, и имам дијел у слави која ће се јавити:

2. Пасите стадо Божије, које вам је предато, и надгледајте га, не силом, него драговољно, и по Богу, нити за неправедне добитке, него из добра срца;

3. Нити као да владате народом; него бивајте углед стаду;

4. И кад се јави *Поглавар пастирски, примићете вијенац славе који неће увенути.

*Јевр. 13,20.

ПОНИЗНОСТ

5. Тако ви млади слушајте старјешине; а сви се слушајте међу собом, и стеците понизност; јер се Бог поноситима супроти, а пониженима даје благодат.

6. Понизите се, дакле, под силну руку Божију, да вас повиси кад дође вријеме.

7. Све своје *бриге баците на Њ, јер се Он брине за вас. *Псал. 55,22.

8. Будите тријезни и пазите, јер супарник ваш, ђаво, као лав ричући ходи и тражи кога да прождере.

9. Браните се од њега тврђом у вјери, знајући да се таква страдања догађају вашој браћи по свијету.

10. А Бог сваке благодати, који вас позва на вјечну своју славу у Христу Исусу, Он да вас, пошто мало пострадате, сврши, да утврди, да укријепи, да утемељи.

11. Њему слава и држава ва вијек вијека. Амин.

12. По Силвану, вашему вјерном брату, као што мислим, пишем вам ово мало, свјетујући и свједочећи да је ово права благодат Божија у којој стојите.

13. Поздравља вас Црква с вама избрана у Вавилону, и *Марко син мој. *Дјела 12,12.

14. Поздравите један другога цјеливом љубави. Мир вам свима у Христу Исусу. Амин.

ДРУГА САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПЕТРА

Апостол на растанку истиче хришћанске врлине. О Христовом преображењу на гори и о поузданој пророчкој ријечи.

1. Од Симона Петра, слуге и апостола *Исуса Христа, онима што су примили с нама једну ˃часну вјеру у правди Бога нашега и Спаса Исуса Христа: *Дјела 11,17. ˃драгоцјену

2. Благодат и мир да вам се умножи ˃познавањем Бога и Христа Исуса Господа нашега. ˃познањем

3. Будући да су нам све божанствене силе Његове, које требају к животу и побожности, дароване познањем Онога који нас позва славом и добродјетељу,

4. Кроз које се нама дароваше ˃часна и превелика обећања, да њих ради имате дијел у Божијој природи, ако утечете од тјелеснијех жеља овога свијета. ˃драгоцјена

5. И на само ово окрените све старање своје да покажете у вјери својој ˃добродјетељ, а у добродјетељи разум, ˃врлину

6. А у ˃разуму уздржање, а у уздржању трпљење, а у трпљењу побожност, ˃знање

7. А у побожности братољубље, а у братољубљу љубав.

8. Јер кад је ово у вама, и множи се, неће вас оставити ˃лијене нити без плода у познању Господа нашега Исуса Христа. ˃немарне

9. А ко нема овога слијеп је, и пипа заборавивши очишћење од старијех својијех гријеха.

10. Зато, браћо, постарајте се још већма да своју службу и избор утврдите; јер чинећи ово нећете погријешити никад;

11. Јер вам се тако обилно допусти улазак у вјечно царство Господа нашега и Спаса Исуса Христа.

12. Зато се нећу олијенити опомињати вам једнако ово, ако и знате и утврђени сте у овој истини;

13. Јер мислим да је право, докле сам год у овом тијелу, да вас будим опомињањем,

14. Знајући да ћу скоро тијело своје одбацити као што ми ˃каза и *Господ наш †Исус Христос. ˃откри *5.Мој. 4,21. †Јован 13,36.

15. А трудићу се свакојако да се и по ˃растанку мојему можете опомињати овога; ˃одласку

16. Јер вам не показасмо силе и доласка Господа нашега Исуса Христа по приповијеткама мудро измишљенијем, него смо сами видјели славу Његову.

17. Јер Он прими од Бога Оца част и славу кад дође к Њему такав глас: Ово је Син мој ˃љубазни, који је по Мојој вољи. ˃љубљени

18. И овај глас ми чусмо гдје сиђе с Неба кад бијасмо с Њим на светој гори.

19. И имамо најпоузданију пророчку ријеч, и добро чините што пазите на њу, као на видјело које свијетли у тамноме мјесту, докле Дан не осване и Даница се не роди у срцима вашима.

20. И ово знајте најприје да ниједно пророштво ˃књижевно не бива по своме казивању; ˃из Светога писма

САМОКОНТРОЛА

21. Јер никад пророштво не би од човјечије воље, него ˇнаучени од Светога Духа говорише свети Божији људи. ˇвођени

Треба се чувати лажнијех и порочнијех пророка.

2. А бијаше и лажнијех пророка у народу, као што ће и међу вама бити лажнијех учитеља, који ће унијети јереси погибли, и одрицаће се Господара који их искупи и ˇдоводиће себи наглу погибао. ˇнавући ће

2. И многи ће поћи за њиховијем нечистотама којима ће се хулити на Пут истине.

3. И у лакомству ловиће вас измишљенијем ријечима. Њихов суд одавно не доцни, и погибао њихова не дријема.

4. Јер кад Бог не поштедје анђеле који сагријешише, него их метну у окове мрака ˇпакленога, и предаде да се чувају за суд; ˇбездана

5. И првога свијета не поштедје, него сачувавши Ноја, проповједника правде, и седморо с њим, наведе потоп на свијет безбожнички;

6. И градове Содом и Гомор сажеже и развали и осуди, и постави углед безбожницима који би постали;

7. И избави праведнога Лота, кога осрамотише безаконици нечистотом живљења;

8. (Јер кад живљаше праведник међу њима, гледајући и слушајући безакона дјела, мучаше од дана до дана праведну душу);

9. Зна Господ побожне избављати од ˇнапасти, а неправеднике чувати за казну на Дан судни; ˇискушења

10. А особито оне који иду за тјелеснијем жељама нечистоте, и не маре за ˇПоглаварство, и који су дрски и самовољни, и не дрхћу хулећи на славу. ˇВеличанство

11. Кад анђели, који већу снагу и силу имају, не изговарају на њих пред Господом хулнога суда;

12. А они, као неразумна животиња, која је од природе на то створена да се хвата и коље, хуле на оно што не разумију, и у погибли својој пропашће,

13. Примајући плату неправде. Они мисле да је сласт частити се сваки дан; они су срамота и гријех, који се хране својијем пријеварама, једући с вама;

14. Имају очи пуне прељубочинства и непрестанога гријеха; ˇпрелашћују неутврђене душе; имају срце научено лакомству, дјеца клетве; ˇобмањују

15. Оставивши прави пут, зађоше, и иду путем *Валаама Веорова, коме омиље плата неправедна; *4.Мој.22,7-35.

16. Али би покаран за своје безакоње: Животиња нијема проговоривши гласом човјечијим забрани безумље пророково.

17. Ово су безводни извори, и облаци и магле које прогоне вјетрови, за које се чува мрак тамни вавијек.

18. Јер говорећи поносите и лажљиве ријечи ˇпрелашћују на нечистоте тјелеснијех жеља оне који отскора бјеже од онијех што живе у пријевари. ˇмаме

19. И обећавају им *слободу, а сами су робови погибли; јер кога ко надвлада онај му и робује. *Гал. 5,13.

20. Јер ако одбјегну од нечистоте свијета познањем Господа и Спаса нашега Исуса Христа, па се опет заплету у њих и буду надвладани, буде им пошљедње горе од првога;

21. Јер им бјеше боље да не познаше пута правде, неголи кад познаше да се врате натраг од свете заповијести која им је предана.

22. Јер им се догоди истинита приповијест: Пас се повраћа на своју *бљувотину, и свиња окупавши се, у каљужу. *Приче 26,11.

Неће изостати као што се чини дан Господњи и крај свијета. Достојно се приправити за њега. Закључак.

3. Ево вам, љубазни, већ пишем другу посланицу у којима будим напомињањем ваш чисти разум,

2. Да се опомињете ријечи, које су напријед казали свети пророци, и заповијести својијех апостола од Господа и Спаса.

3. И ово знајте најприје да ће у пошљедње дане доћи ругачи који ће живљети по својијем жељама,

4. И говорити: Гдје је *обећање доласка Његова? Јер откако оци помријеше све стоји тако од почетка створења.

*Иса. 5,19; Језек. 12,22.

5. Јер ˇнавалице неће да знају да су небеса била отприје и земља из воде и усред воде Божијом ријечи. ˇнепромишљено

6. Зато тадашњи свијет би водом потопљен и погибе.

7. А садашња небеса и Земља том истом ријечи задржана су те се чувају за Дан (страшнога) суда и погибли безаконијех људи.

8. Али ово једно да вам не буде непознато, љубазни, да је један дан пред Господом као хиљада година, *и хиљада година као један дан. *Псал. 90,4.

9. Не доцни Господ с обећањем, као што неки мисле да доцни, него нас трпи, јер неће да ко погине, него сви да дођу у покајање.

10. Али ће доћи дан Господњи као *лупеж ноћу, у који ће небеса с хуком проћи, а стихије ће се од ватре распасти, а †земља и дјела што су на њој изгорјеће.

*Мат. 24,43.44. †Наум 1,5.

11. Кад ће се, дакле, ово све ˇраскопати, каковијем треба вама бити у светом живљењу и побожности, ˇразорити

12. Чекајући и желећи да буде скорије долазак Божијега дана, којега ће се ради *небеса спалити и раскопати, и ˇстихије од ватре растопити? *Иса. 34,4. ˇматерија

13. Али чекамо по обећању Његову ново *небо и нову †Земљу, гдје правда живи.

*Откр. 21,1. †Иса. 51,16.

14. Зато, љубазни, чекајући ово старајте се да вас Он нађе чисте и праве у миру.

15. И *трпљење Господа нашега држите за спасење; као што вам и љубазни наш брат Павле по даној му премудрости писа.

*Рим. 2,4.

16. Као што говори о овоме и у свима својијем Посланицама, у којима имају неке ствари тешке разумјети, које ненаучени и неутврђени изврћу, као и остала *Писма, на своју погибао. *Мат. 4,6.

17. А ви, дакле, љубазни, знајући напријед, чувајте се да пријеваром безаконика не будете одведени с њима, и не отпаднете од своје тврђе;

18. Него ˇнапредујте у благодати и у познању Господа нашега и Спаса *Исуса Христа. Њему слава и сад и у вјечна времена. Амин. ˇрастите *Еф. 3,21.

ПРВА САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ЈОВАНА БОГОСЛОВА

О ријечи живота и о заједници с Богом очишћењем од гријеха.

1. Што бјеше из почетка, што чусмо, што видјесмо очима својима, што размотрисмо и руке наше опипаше, о Ријечи живота:

2. И Живот се јави, и видјесмо, и свједочимо, и јављамо вам Живот вјечни, који бјеше у Оца, и јави се нама;

3. Што видјесмо и чусмо то јављамо вама да и ви с нама имате заједницу; а наша је заједница с Оцем и са Сином Његовијем Исусом Христом.

4. И ово вам пишемо да радост ваша буде испуњена.

5. И ово је обећање које чусмо од Њега и јављамо вама, да је Бог Видјело, и таме у Њему нема никакве.

6. Ако речемо да имамо заједницу с Њим а у тами ходимо, лажемо и не творимо истине.

7. Ако ли у видјелу ходимо, као што је Он сам у видјелу, имамо заједницу један с другијем, и *крв Исуса Христа, Сина Његова, очишћава нас од свакога гријеха.

*Јевр. 9,14. Откр. 1,6.

8. Ако речемо да гријеха немамо, себе варамо, и истине нема у нама.

9. Ако признајемо гријехе своје, вјеран је и праведан да нам опрости гријехе наше, и очисти нас од сваке неправде.

10. Ако речемо да не сагријешисмо, градимо Га лажом, и ријеч Његова није у нама.

Заједница са Сином Божијим. Прави хришћанин држи Његове заповијести, воли браћу и одбацује тјелесне жеље. Треба се чувати противника Христова и остати у Христу.

2. Дјечице моја, ово вам пишем да не гријешите; и ако ко сагријеши, имамо Заступника код Оца, Исуса Христа Праведника,

2. И Он ⁺очишћа гријехе наше, и не само наше него и свега свијета. ⁺Жртва помирења

3. И по том ⁺разумијемо да Га познасмо, ако заповијести Његове држимо. ⁺знамо

4. Који говори: Познајем Га, а заповијести Његовијех не држи, лажа је, и у њему истине нема;

5. *А који држи ријеч Његову, у њему је заиста љубав Божија савршена; по том познајемо да смо у Њему. *Јован 14,21.23.

6. Који говори да у Њему стоји, и тај треба тако да ходи као што је Он ходио.

7. Љубазни, не пишем вам нове заповијести, него заповијест стару коју имасте од почетка. Заповијест стара јест Ријеч коју чусте испочетка.

8. Опет вам пишем нову заповијест, која је заиста у Њему и у вама; јер тама пролази, и Видјело право већ свијетли.

9. Који говори да је у видјелу, а мрзи на својега брата, још је у тами.

10. Који љуби брата својега, у видјелу живи, и саблазни у њему нема.

11. А који мрзи на својега брата, у тами је, и у тами ходи, и не зна куда иде, јер му тама заслијепи очи.

12. Пишем вам, дјечице, да вам се опраштају гријеси имена Његова ради.

13. Пишем вам, оци, јер познасте Онога који је од почетка. Пишем вам, младићи, јер надвладасте нечастивога. Пишем вам, дјецо, јер познасте Оца.

14. Писах вам, оци, јер познасте Онога који је од почетка. Писах вам, младићи, *јер сте јаки, и ријеч Божија у вама стоји, и надвладасте нечастивога. *Еф. 6,10.

15. Не љубите свијета ни што је на свијету. *Ако ко љуби свијет, нема љубави Очине у њему. *Јаков 4,4.

16. Јер све што је на свијету, тјелесна жеља, и жеља очију, и понос живота, није од Оца, него је од овога свијета.

17. И свијет пролази и жеља његова; а који твори вољу Божију остаје довијека.

18. Дјецо, посљедње је вријеме, и као што чусте да ће доћи антихрист, и сад многи антихристи посташе; по том познајемо да је посљедњи час.

19. Од нас изиђоше, али не бјеху од нас: Кад би били од нас онда би остали с нама; али да се јаве да нијесу сви од нас.

20. И ви имате помазање од Светога, и знате све.

21. Не писах вам као да не знате истине, него што је знате, и знате да никаква лаж није од истине.

22. Ко је лажљивац осим онога који одриче да Исус није Христос? Ово је антихрист, који се одриче Оца и Сина.

23. Који се год одриче Сина ни Оца нема; *а који признаје Сина, и Оца има. *1. Јов. 4,15.

24. Ви, дакле, што чусте испочетка у вама нека стоји; ако у вама остане што чусте од почетка, и ви ћете остати у Сину и у Оцу.

25. И ово је обећање које нам Он обећа, живот вјечни.

26. Ово вам писах за оне који вас варају.

27. И ви помазање што примисте од Њега, у вама стоји, и није потребно да вас ко учи; него како вас то само помазање учи у свему, и истинито је, и није лаж, и као што вас научи останите у њему.

28. И сад, дјечице, останите у Њему да имамо ˇслободу кад се јави, *и да се не осрамотимо пред Њим о Његову доласку.

ˇпоуздање *1.Јов. 4,17.

29. Ако знате да је Праведник, *познајте да је сваки који твори правду од Њега рођен. *1.Јов. 3,7,10.

Дјеца се Божија познају по томе
што не гријеше, што воле браћу и што
имају радост у срцу.

ПОРОДИЦА

3. Видите какву нам је љубав дао Отац, да се дјеца Божија назовемо и будемо; зато *свијет не познаје нас, јер Њега не позна. *Јован 15,18.

2. Љубазни, сад смо дјеца Божија, и још се не показа шта ћемо бити; него знамо да кад се покаже, бићемо као и Он, јер ћемо Га видјети као што јест.

3. И сваки који овај над има на Њега, чисти се, као и Он што је чист.

4. Сваки који чини гријех и безакоње чини: И гријех је безакоње.

5. И знате да се Он јави да гријехе наше узме; и гријеха у Њему нема.

6. Који год у Њему стоји не гријеши; који год гријеши не видје Га нити Га позна.

7. Дјечице, нико да вас не вара: *Који правду твори праведник је, као што је Он праведан; *1.Јов. 2,29.

8. Који твори гријех од ђавола је, јер ђаво гријеши од почетка. Зато се јави Син Божиј да ˇраскопа дјела ђавоља. ˇукине

9. Који је год рођен од Бога не чини гријеха, јер Његово сјеме стоји у њему, и не може гријешити, јер је рођен од Бога.

10. По том се познају дјеца Божија и дјеца ђавоља: Који год не твори правде, није од Бога, и који не љуби брата својега.

11. Јер је ово заповијест, коју чусте испочетка, да љубимо један другога.

12. Не као што Каин бијеше од нечастивога и ˇзакла брата својега. И за који га узрок закла? Јер дјела његова бијаху зла, а брата му праведна. ˇуби

13. Не чудите се, браћо моја, ако свијет мрзи на вас.

14. Ми знамо да пријеђосмо из смрти у живот, јер љубимо браћу; јер ко не љуби брата остаје у смрти.

15. Сваки који мрзи на брата својега крвник је људски; и знате да ниједан крвник људски нема у себи вјечнога живота.

16. По том познасмо *љубав што Он за нас душу своју положи: Ми смо дужни полагати ˇдуше за браћу. *Рим. 5,8. ˇживот

17. Који, дакле, има ˇбогатство овога свијета, и види брата својега у невољи и затвори *срце своје од њега, како љубав Божија стоји у њему? ˇдобра *5.Мој. 15,7.

18. Дјечице моја, да се не љубимо ријечју ни језиком, него дјелом и истином.

19. И по том дознајемо да смо од *истине, и пред Њим тјешимо срца своја.

*Јован 18,37.

20. Јер ако нам приговара срце наше, Бог је већи од срца нашега и зна све.

21. Љубазни, ако нам ˇсрце наше не приговори, слободу имамо пред Богом;

ˇсавјест

22. И што год заиштемо, примићемо од Њега, јер заповијести Његове држимо и чинимо што је Њему угодно.

23. И ово је заповијест Његова да вјерујемо у име Сина Његова Исуса Христа, и да љубимо један другога као што нам је дао заповијест.

24. И који држи заповијести Његове у Њему стоји, и Он у њему. *И по том познајемо да стоји у нама, по Духу кога нам је дао. *Рим. 8,9; 1.Јов. 4,13.

Треба кушати лажне учитеље и указивати
љубав Богу и ближњијем.
Бог је љубав.

4. Љубазни, не вјерујте свакоме духу, него кушајте *духове јесу ли од Бога; јер многи лажни †пророци изиђоше на свијет.

*1.Кор. 12,10. †Јер. 28,9; Јер. 14,14.

2. По овоме познајте Духа Божијега, и духа лажнога; сваки дух који признаје да је Исус Христос у тијелу дошао, од Бога је;

3. А сваки дух који не признаје да је Исус Христос у тијелу дошао, није од Бога; и овај је антихристов, за којега чусте да ће доћи, и сад је већ на свијету.

4. Ви сте од Бога, дјечице, и ⁾надвладасте их, јер је већи који је у вама неголи који је на свијету.

⁾победисте

5. Они су од свијета, зато говоре од свијета, и свијет их слуша.

6. Ми смо од Бога; који познаје Бога слуша нас, а који није од Бога не слуша нас. По овом познајемо Духа истине и духа пријеваре.

7. Љубазни, да љубимо један другога; јер је љубав од Бога, и сваки који има љубав од Бога је рођен, и познаје Бога.

8. А који нема љубави не позна Бога; јер је Бог Љубав.

9. По том се показа љубав Божија к нама што Бог Сина својега Јединороднога посла на свијет да живимо кроза Њ.

10. У овом је љубав не да ми показасмо љубав Богу, него да Он показа љубав нама, и посла Сина својега да очисти гријехе наше.

11. Љубазни, кад је овако Бог показао љубав према нама, и ми смо дужни љубити један другога.

12. Бога нико не видје никад: Ако имамо љубав међу собом, Бог у нама стоји, и љубав је Његова савршена у нама.

13. По том дознајемо да у Њему стојимо, и Он у нама, што нам је дао од Духа својега.

14. И ми видјесмо и свједочимо да Отац посла Сина да се спасе * свијет.

*Јован 3,17.

15. Који призна да је *Исус Син Божиј, Бог у њему стоји и он у Богу.

*Рим. 10,9.

16. И ми познасмо и вјеровасмо љубав коју Бог има к нама. Бог је Љубав, и који стоји у љубави, у Богу стоји и Бог у њему стоји.

17. Тијем се љубав у нама савршује да имамо *слободу на Дан судни; јер као што је Он и ми смо на свијету овом.

*1.Јов. 2,28.

18. У љубави нема страха, него савршена љубав изгони страх напоље; јер страх има муку. А ко се боји није савршен у љубави. СТРАХ

19. Да имамо ми љубав према Њему, јер Он најприје показа љубав према нама.

20. Ако ко рече: Ја љубим Бога, а мрзи на брата својега, лажа је; јер који не љуби брата својега, кога види, како може љубити Бога, кога не види?

21. И ову заповијест имамо од њега: Који љуби Бога да љуби и брата својега.

Вјера која побјеђује свијет.
Дух који свједочи.

5. Који год вјерује да је *Исус Христос, од Бога је рођен; и који год љуби онога који је родио, љуби и онога који је рођен од њега.

*1.Јов. 2,22.

2. По том знамо да љубимо дјецу Божију кад Бога љубимо и Његове заповијести држимо.

3. Јер је ово љубав Божија да заповијести Његове држимо; и заповијести Његове нијесу тешке.

4. Јер сваки који је рођен од Бога побјеђује свијет; и вјера је наша ова побједа која побиједи свијет. СИЛА

5. Ко је који свијет побјеђује осим онога који вјерује да је Исус Син Божиј?

6. Ово је Исус Христос што дође водом и крвљу (и Духом), не само водом него водом и крвљу; и Дух је који свједочи, јер је Дух истина.

7. Јер је троје што свједочи (на Небу: Отац, Ријеч, и Свети Дух; и ово је Троје једно.)

8. (И троје је што свједочи на земљи:) Дух, и вода, и крв; и троје је заједно.

9. Кад примамо свједочанство човјечије, свједочанство је Божије веће; јер је ово свједочанство Божије што свједочи за Сина својега.

10. Који вјерује Сина Божијега има *свједочанство у себи; који не вјерује Богу начинио Га је лажом, јер не вјерова свједочанству којим свједочи Бог за Сина својега.

*Јован 3,33.

11. И ово је свједочанство да нам је Бог дао живот вјечни; и овај живот вјечни у Сину је Његовом.

12. Ко има Сина Божијега има живот; ко нема Сина Божијега нема живота.

13. Ово писах вама који вјерујете у име Сина Божијега, да знате да имате живот вјечни (и да вјерујете у име Сина Божијега).

14. И ово је ˃слобода коју имамо к Њему да ако што молимо по вољи Његовој послуша нас. ˃поуздање

15. И кад знамо да нас слуша што год молимо, знамо да ће нам дати што иштемо у Њега.

16. Ако ко види брата својега гдје гријеши *гријехом не к смрти, нека се моли, и даће му живот; онима који гријеше не к смрти. Има гријех к смрти: За тај не говорим да се моли. *Мат. 12,31.

17. Свака је неправда гријех; и има гријех не к смрти.

18. Знамо да ниједан који је рођен од Бога, не гријеши, него који је рођен од Бога чува се, и нечастиви не дохвата се до њега.

19. Знамо да смо од Бога и сав свијет лежи у злу.

20. А знамо да Син Божиј дође, и дао нам је разум да познамо Бога истинога, и да будемо у истиноме Сину његовом Исусу Христу. Ово је истинити Бог и живот вјечни.

21. Дјечице, чувајте се од ˃незнабоштва. Амин. ˃идолопоклонства

ДРУГА САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ЈОВАНА БОГОСЛОВА

Једној верници и њеној дјеци. Нека остану у истини у којој ходе.

1. Од старјешине ˃изабраној госпођи и дјеци њезиној, коју ја љубим ˃˃ваистину, и не само ја него сви који познаше Истину, ˃честитој ˃˃доиста

2. За Истину која у нама стоји и биће с нама довијека:

3. Да буде с вама благодат, милост, мир од Бога Оца и од Господа Исуса Христа, Сина Очина, у истини и у љубави.

4. Обрадовах се врло што нађох неке од твоје дјеце који ходе у Истини, као што примисмо заповијест од Оца.

5. И сад молим те, госпођо, *не као да ти нову заповијест пишем, него коју имамо испочетка, да имамо љубав међу собом. *1.Јов. 2,7.

6. И ова је љубав да живимо по заповијестима Његовијем. Ова је заповијест, као што чусте испочетка, да у њој живите.

7. Јер многе варалице изиђоше на свијет који не признају Исуса Христа да је дошао у тијелу; ово је варалица и антихрист.

8. Чувајте се да не изгубимо оно што смо ˃учинили, него да примимо плату потпуно. ˃стекли

9. *Који год преступа и не стоји у науци Христовој онај нема Бога; а који стоји у науци Христовој онај има и Оца и Сина. *1.Јов. 2,23.

10. Ако ко долази к вама и ове науке не доноси, не примајте га у кућу, и не ˃питајте се с њим; ˃поздрављајте

11. Јер ко се ˃упита с њим, прима дијел у његовијем злијем дјелима. ˃поздрави

12. Много бих вам имао писати, али не хтједох хартијом и мастилом; јер се надам да ћу доћи к вама и из ˃уста говорити, да радост ваша буде испуњена. ˃усмено

13. Поздрављају те дјеца твоје сестре изабране. Амин.

ТРЕЋА САБОРНА ПОСЛАНИЦА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ЈОВАНА БОГОСЛОВА

Гају. Захвалност на гостопримству према браћи. Треба се чувати рђавијех примјера.

1. Од старјешине Гају љубазноме, којега ја љубим ваистину.

2. ˇЉубазни, молим се Богу да ти у свему буде добро, и да будеш здрав, као што је твојој души добро. ˇЉубљени

3. Обрадовах се врло кад дођоше браћа и посвједочише твоју истину, како ти у Истини живиш.

4. Немам веће радости од ове него да чујем да моја дјеца у Истини ходе.

5. Љубазни, вјерно радиш што чиниш браћи и ˇгостима, ˇстранцима

6. Који посвједочише твоју љубав пред Црквом; и добро ћеш учинити ако их ˇспремиш као што треба пред Богом. ˇиспратиш

7. Јер имена Његова ради изиђоше не примивши ништа од незнабожаца.

8. Ми смо, дакле, дужни примати такве, да будемо помагачи Истини.

9. Ја писах Цркви; али Диотреф, који жели да буде ˇнајстарији међу њима, не прима нас. ˇпрви

10. Зато, ако дођем, споменућу његова дјела која твори ружећи нас злијем ријечима; и није му то доста, него сам браће не прима, и забрањује онима који би хтјели да их примају, и изгони их из Цркве.

11. Љубазни, не угледај се на зло, него на добро: Који добро чини од Бога је, а који зло чини не видје Бога.

12. Димитрију свједочише сви, и сама истина; а и ми свједочимо; и знате да је *свједочанство наше истинито. *Јован 21,24.

13. Много имадох да пишем; али нећу мастилом и пером да ти пишем;

14. Него се надам да ћу те скоро видјети, и из ˇуста говорити. ˇусмено

15. Мир ти! Поздрављају те пријатељи. Поздрави пријатеље по имену. Амин.

САБОРНА ПОСЛАНИЦА
СВЕТОГА АПОСТОЛА ЈУДЕ

Треба се чувати лажних учитеља, бити постојан у вјери и у чистоти учења. Жеља на свршетку.

1. Од Јуде, Исуса Христа слуге, а брата Јаковљева, званима, који су освећени Богом Оцем и одржани Исусом Христом:

2. Милост и мир и љубав да вам се умножи.

3. ˇЉубазни, старајући се једнако да вам пишем за опште ваше спасеније, би ми потребно да вам пишем, молећи да се борите за (праведну) вјеру, која је једанпут дата светима. ˇЉубљени

4. Јер се увукоше неки безбожни људи, који су давно одређени на ово осуђење, и Бога нашега благодат претварају у нечистоту, и јединога Господара Бога и Господа нашега Исуса Христа одричу се.

5. Али ћу вам напоменути, кад и ви знате ово једанпут, да Господ избави народ из земље мисирске, потом погуби оне који не вјероваше.

6. И анђеле који не држаше својега ˇстарјешинства него оставише свој стан, оставио је у вјечнијем оковима под мраком за суд великога Дана. ˇдостојанства

7. Као што и Содом и Гомор, и околни њихови градови, који су се препустили блудничењу онако као и они, и ходили за другијем ˇмесом, поставише се за углед добивши осуду вјечног огња: ˇтијелом

8. Тако, дакле, и ови ˇшто сањајући тијело погане, а Поглаварства се одричу, и на славу хуле. ˇсањалице

9. А *Михаило Арханђел, кад се препираше с ђаволом и говораше за Мојсијево тијело, не смијаше проклета суда да изговори, него рече: Господ нека ти запријети.

*Дан. 12,4.

10. А ови хуле на оно што не знају; а што знају по природи као неразумна животиња, у оном се распадају.

11. Тешко њима, јер путем Каиновијем пођоше и у пријевару Валаамове плате падоше, и у буни Корејевој изгибоше.

12. Ово су они што погане ваше ˀмилостиње једући с вама без страха и којећи се; *облаци безводни, које вјетрови преносе; јесења дрвета неродљива, која су двапут умрла, и из коријена ишчупана;

ˀвечере љубави *Приче 25,14.

13. Бијесни валови морски, који се пјене својијем срамотама, звијезде лажне, којима се чува мрак вјечне таме.

14. Али и за овакве пророкова *Енох, седми од Адама, говорећи: Гле, иде †Господ с хиљадама светијех (анђела) својијех

*Јевр. 11,5. †Иса. 26,21.

15. Да учини суд свима, и да покара све безбожнике за сва њихова безбожна дјела којима безбожност чинише, и за све ружне ријечи њихове које безбожни грјешници говорише на Њ.

16. Ово су ˀнезадовољни викачи, који по жељама својијем живе, и уста њихова говоре поносите ријечи, и за добитак гледају ко је ко.

ˀнезадовољници

17. А ви, љубазни, опомињите се ријечи које напријед казаше апостоли Господа нашега Исуса Христа,

18. Јер вам казаше да ће у посљедње вријеме постати ругачи, који ће ходити по својијем жељама и безбожностима.

19. Ово су они што се ˀодвајају од јединости вјере, и јесу тјелесни, који Духа немају.

ˀстварају расцепе

20. А ви, љубазни, назиђујте се својом светом вјером, и молите се Богу Духом Светијем.

21. И сами себе држите у љубави Божијој, чекајући милости Господа нашега Исуса Христа за живот вјечни.

22. И тако разликујући једне милујте,

23. А једне страхом избављајте и из огња вадите; а карајте са страхом, мрзећи и на хаљину опогањену од тијела.

24. А Ономе који вас може сачувати без гријеха и без мане, и поставити праве пред славом својом у радости,

25. Јединоме премудроме Богу и Спасу нашему, кроз *Исуса Христа Господа нашега, слава и величанство, држава и власт прије свију вијекова и сад и у све вијекове. Амин.

*Еф. 3,21.

ОТКРИВЕЊЕ
СВЕТОГА ЈОВАНА БОГОСЛОВА

Увод и поздрав. Виђење преображенога Сина Човјечијега. Тајне седам звијезда, седам свијећњака.

1. Откривење Исуса Христа, које даде Њему Бог, да покаже слугама својима шта ће скоро бити, и показа, пославши по *анђелу својему слузи својему Јовану,

*Откр. 22,16.

2. Који свједочи ријеч Божију и свједочанство Исуса Христа, и шта год видје.

3. *Благо ономе који чита и онима који слушају ријечи пророштва, и држе што је написано у њему; јер је вријеме близу.

*Откр. 22,7

4. Од Јована за седам Цркава које су у Азији: Благодат вам и мир од Онога *који јест, и који бијеше, и који ће доћи; и од †седам духова који су пред пријестолом Његовијем;

*2.Мој. 3,14; Откр. 1,8; †Откр. 3,1.4.5.6.

5. И од Исуса Христа, *који је Свједок вјерни, и †Првенац из мртвијех, и Кнез

над царевима земаљскима, који нас љуби, и уми нас од гријеха нашијех крвљу својом;

*Откр. 3,14.†Кол. 1,18.

6. И учини нас цареве и свештенике Богу и Оцу својему; томе слава и држава ва вијек вијека. Амин.

7. Ено, иде с облацима, и угледаће Га свако око, и *који Га прободоше; и заплакаће за Њим сва кољена земаљска. Да, заиста.

*Зах. 12,10.

8. Ја сам Алфа и Омега, (Почетак и Свршетак), говори Господ, који јест, и који бјеше, и који ће доћи, Сведржитељ.

9. Ја Јован, који сам и брат ваш и друг у невољи, и у Царству и трпљењу Исуса Христа, бијах на острву које се зове Патам, за ријеч Божију и за свједочанство Исуса Христа.

10. Бијах у Духу у ˘дан недјељни, и чух за собом †глас велики као ‡труба који говораше: (Ја сам Алфа и Омега, Први и Посљедњи;)

˘ У оригиналу: Дан Господњи
†Језек. 3,12. ‡Откр. 4,1.

11. И што видиш напиши у књигу, и пошљи Црквама које су у Азији: У Ефес, и у Смирну, и у Пергам, и у Тијатир, и у Сард, и у Филаделфију, и у Лаодикију.

12. И обазрех се да видим *глас који говораше са мном; и обазревши се видјех седам свијећњака златнијех,

*Дан. 8,16.

13. И *усред седам свијећњака као Сина Човјечијега, обучена у дугачку хаљину, и опасана по прсима појасом златнијем.

*Откр. 2,1.

14. А глава Његова и *коса бијаше бијела као бијела вуна, као снијег; и очи Његове као †пламен огњени;

*Дан. 7,9. †Откр. 2,18.

15. И ноге Његове као ˘*мјед кад се растопи у пећи; и †глас Његов као хука вода многијех;

˘ можда легура: 4/5 злата и 1/5 сребра
*Језек. 1,7. †Језек. 1,24.

16. И држаше у својој десној руци седам *звијезда, и из уста Његовијех излажаше мач оштар с обје стране, и лице Његово бијаше као што сунце сија у сили својој.

*Откр. 1,20.

17. И кад Га видјех, падох к ногама Његовијем као мртав, и метну десницу своју на ме говорећи ми: Не бој се, Ја сам Први и Посљедњи,

18. И Живи; и бијах мртав и ево сам жив ва вијек вијека, (амин). И имам кључеве од ˘пакла и од смрти.

˘ подземља

19. Напиши, дакле, шта си видио, и шта је, и шта ће бити потом;

20. Тајна седам звијезда, које си видио на десници мојој, и седам свијећњака златнијех: Седам звијезда јесу анђели седам Цркава; и седам свијећњака, које си видио, јесу седам Цркава.

Писмо Христово Црквама у:
Ефесу, Смирни, Пергаму и
Тијатири.

2. Анђелу Ефеске цркве напиши: Тако говори Онај што држи седам *звијезда у десници својој, и што ходи посред седам свијећњака златнијех:

*Откр. 1,16.

2. Знам твоја дјела, и труд твој, и трпљење твоје, и да не можеш сносити злијех, и искушао си оне који говоре да су апостоли а нијесу, и нашао си их лажне;

3. И поднио си (много), и трпљење имаш, и за име Моје трудио си се, и нијеси сустао.

4. Но имам на тебе, што си љубав своју прву оставио.

5. Опомени се, дакле, откуда си спао, и покај се, и прва дјела чини; ако ли не, доћи ћу ти скоро, и дигнућу свијећњак твој с мјеста његова, ако се не покајеш.

6. Но ово имаш што мрзиш на дјела Николинаца, на која и Ја мрзим.

7. *Ко има ухо нека чује шта говори Дух Црквама: Који побиједи даћу му да једе од †Дрвета животнога које је насред раја Божијега.

*Откр. 2,11.17; 3,6.13.22; †1.Мој. 2,9; Откр. 22,2.

8. И анђелу цркве Смиранске напиши: Тако говори Први и Посљедњи, који бјеше мртав, и ево је жив:

9. Знам твоја дјела, и невољу и сиромаштво, али си *богат, и хуле онијех који говоре да су Јевреји а нијесу, него ˘зборница сотонина.

*Јак. 2,5. ˘ синагога

10. Не бој се ни ода шта што ћеш пострадати. Гле, ђаво ће неке од вас метати у тамницу, да се искушате, и имаћете невољу до десет дана. Буди вјеран до саме смрти, и даћу ти вијенац живота.

11. Ко има ухо да чује нека чује шта говори Дух Црквама: Који побиједи неће му наудити друга *смрт. *Откр. 20,6.

12. И анђелу Пергамске цркве напиши: Тако говори *Онај што има мач оштар с обје стране: *Откр. 1,16.

13. Знам дјела твоја, и гдје живиш, гдје је пријесто сотонин; и држиш име Моје, и нијеси се одрекао вјере Моје и у оне дане у које је Антипа, вјерни свједок Мој, убијен код вас, гдје живи сотона.

14. Но имам на тебе мало, што имаш ту који држе науку *Валаама, који учаше Валака да положи саблазан пред синовима Израиљевијем, да једу жртве идолске, и да чине блуд. *2.Петр. 2,15.

15. Тако имаш и ти који држе науку Николинаца, (на коју Ја мрзим).

16. Покај се, дакле; ако ли не, доћи ћу ти скоро, и *војеваћу с њима мачем уста својијех. *Откр. 1,16.

17. Ко има ухо да чује нека чује шта говори Дух Црквама: Који побиједи даћу му да једе од мане сакривене, и даћу му камен бијел, и на камену *ново име написано, којега нико не зна осим онога који прими. *Откр. 3,12.

18. И анђелу Тијатирске цркве напиши: Тако говори Син Божиј, који има очи своје као *пламен огњени, и ноге своје као мјед: *Откр. 1,14.

19. Знам твоја дјела, и љубав, и службу, и вјеру, и трпљење твоје, и дјела твоја, и да пошљедњијех има више од првијех;

20. Но имам на тебе *мало, што допушташ жени Језавељи, која говори да је пророчица, да учи и да вара слуге моје да чине прељубу и да једу жртву идолску. *1.О цар. 16,31.

21. И дадох јој вријеме да се покаје од блуда својега, и не покаја се.

22. Ево је Ја мећем на одар, и оне који чине прељубу с њом у невољу велику, ако се не покају од својијех дјела.

23. И дјецу њезину побићу на мјесту; и познаће све Цркве да сам Ја који испитујем *срца и бубреге, и даћу вам свакоме по дјелима вашима: *1.Сам. 16,7.

24. А вама говорим и осталима који су у Тијатири који немају науке ове, и који не познају дубина сотонинијех, као што говоре: Нећу метнути на вас другога бремена,

25. *Осим које имате, држите докле дођем. *Откр. 3,11.

26. И који побиједи и одржи дјела Моја до краја, даћу му власт над незнабошцима;

27. И пашће их гвозденом палицом, и они ће се раздробити као судови лончарски; као и Ја што примих од Оца својега;

28. И даћу му *звијезду Даницу. *Откр. 22,16.

29. Ко има ухо да чује нека чује шта говори Дух Црквама.

Христово писмо црквама у Сарду, Филаделфији и Лаодикији.

3. И анђелу Сардске цркве напиши: Тако говори Онај *што има седам духова Божијих, и седам звијезда: Знам твоја дјела, да имаш име да си жив, а мртав си. *Откр. 1,16; 5,6.

2. Стражи, и утврђуј остале који хоће да помру; јер не нађох твојијех дјела савршенијех пред Богом својијем.

3. Опомињи се, дакле, како си примио и како си чуо, и држи и покај се. Ако ли не узастражиш, доћи ћу на тебе као лупеж, и нећеш чути у који ћу час доћи на тебе.

4. Али имаш мало имена и у Сарду, који не опоганише својијех хаљина, и ходиће са Мном у бијелима, јер су достојни.

5. Који побиједи он ће се обући у хаљине бијеле, и нећу избрисати имена његова из Књиге живота, и признаћу име његово пред Оцем својијем и пред анђелима Његовима.

6. Ко има ухо нека чује шта говори Дух Црквама.

7. И анђелу Филаделфијске цркве напиши: Тако говори Свети, Истинити, *који има кључ Давидов, који отвори и

нико не затвори, који затвори и нико не отвори.
*Иса. 22,22.

8. Знам твоја дјела; гле, *дадох пред тобом врата отворена, и нико их не може затворити; јер имаш мало силе, и држао си Моју ријеч, и нијеси се одрекао имена Мојега.
*1.Кор. 16,9.

9. Ево дајем оне из зборнице сотонине који говоре да су Јевреји а нијесу, него лажу; ево ћу их учинити да дођу и да се поклоне пред ногама твојима, и да познају да те Ја љубим.

10. Јер си одржао ријеч трпљења Мојега, и Ја ћу тебе сачувати од часа искушења, који ће доћи на сав васиони свијет да искуша оне који живе на земљи.

11. Ево ћу доћи брзо: Држи што имаш, да нико не узме вијенца твојега.

12. Који побиједи учинићу га стубом у цркви Бога својега, и више неће изићи напоље; и написаћу на њему име Бога својега, и име новога *Јерусалима, града Бога Мојега, који силази с †Неба од Бога Мојега, и име Моје ново.
*Јевр. 12,22. †Откр. 21,1.

13. Ко има ухо нека чује шта говори Дух Црквама.

14. И *анђелу Лаодикијске цркве напиши: Тако говори Амин, Свједок вјерни и истинити, Почетак створења Божијега:
*Откр. 22,6.

15. Знам твоја дјела да нијеси ни студен ни врућ. О да си студен или врућ!

16. Тако, будући млак, и нијеси ни студен ни врућ, избљуваћу те из уста својијех.

17. Јер говориш: *Богат сам, и обогатио сам се, и ништа не потребујем; а не знаш да си ти несрећан, и невољан, и сиромах, и слијеп, и го.
*Приче 13,7.

18. Свјетујем те да *купиш у Мене злата жеженога у огњу, да се обогатиш; и †бијеле хаљине, да се обучеш, и да се не покаже срамота голотиње твоје; и масти очињом помажи очи своје да видиш.
*Иса. 55,1; †Откр. 16,15.

19. *Ја које год љубим оне и карам и поучавам; постарај се, дакле, и покај се.
*Приче 3,12; Јевр. 12,6.

20. Ево стојим на вратима и куцам: *Ако ко чује глас Мој и отвори врата, уђи ћу к њему и вечераћу с њим, и он са Мном.
*Лука 12,37.

21. Који побиједи даћу му да сједне са Мном на *пријестолу Мојему, као и Ја што побиједих и сједох с Оцем својијем на пријестолу Његову.
*Мат. 19,28.

22. Ко има ухо нека чује шта говори Дух Црквама.

Откривење Божије величанствености и свечано поклоњење Божијему пријестолу.

4. Потом видјех: И гле, врата отворена на небу, и глас први који чух као трубу гдје говори са мном, рече: Попни се амо, и показаћу ти шта ће бити за овијем.

2. И одмах *бих у духу; и гле, пријесто стајаше на Небу, и на пријестолу сјеђаше Неко.
*Откр. 1,10.

3. И Онај што сјеђаше бијаше по виђењу као камен јаспис и сард; и око пријестола бјеше дуга по виђењу као смарагд.

4. И око пријестола бијаху двадесет и четири пријестола; и на пријестолима видјех двадесет и четири старјешине гдје сједе, обучене у бијеле хаљине, и имаху ›круне златне на главама својима.
›вијенце

5. И од пријестола излажаху муње и громови и гласови; и седам жижака огњенијех гораху пред пријестолом, које су седам духова Божијих.

6. И пред пријестолом бијаше стаклено море, као кристал; и насред пријестола и око пријестола четири ›животиње, пуне очију спријед и састраг.
›жива створења

7. И прва животиња бјеше као лав, и друга животиња као теле, и трећа животиња имаше лице као човјек, и четврта животиња бјеше као орао кад лети.

8. И свака од четири животиње имаше по шест крила наоколо, и унутра пуна очију, и мира немају дан и ноћ говорећи:

*Свет, свет, свет Господ Бог Сведржитељ, који бјеше, и који јест, и који ће доћи.

*Иса. 6,3.

9. И кад дадоше ˘животиње славу и част и хвалу Ономе што сјеђаше на пријестолу, што живи ва вијек вијека, ˘створења

10. Падоше двадесет и четири старјешине пред Онијем што сјеђаше на пријестолу, и поклонише се Ономе што живи ва вијек вијека, и метнуше ˘круне своје пред пријестолом говорећи: ˘вијенце

11. Достојан си, Господе, да примиш славу и част и силу; јер си Ти саздао све, и по вољи Твојој јест и створено је.

Јагње узима књигу са седам печата.

5. И видјех у десници Онога што сјеђаше на пријестолу *књигу написану изнутра и споља, запечаћену са седам печата. *Језек. 2,9.

2. И видјех анђела јака гдје проповиједа гласом великијем: Ко је достојан да отвори књигу и да разломи печате њезине?

3. И нико не могаше ни на Небу ни на земљи, ни под земљом да отвори књигу ни да загледа у њу.

4. И ја плаках много што се нико не нађе достојан да отвори и да прочита књигу, нити да загледа у њу.

5. И један од старјешина рече ми: Не плачи, ево је надвладао *Лав, који је од кољена Јудина, ˘Коријен Давидов, да отвори књигу и разломи седам печата њезинијех.

*1.Мој. 49,9,10. ˘Изданак

6. И видјех, и гле, насред пријестола и четири ˘животиње, и посред старјешина *Јагње стајаше као заклано, и имаше седам рогова, и †седам очију, које су седам духова Божијих посланијех по свему свијету.

˘бића *Псал. 53,6; Јован 1,36. †Зах. 4,10.

7. И дође и узе књигу из деснице Онога што сјеђаше на пријестолу.

8. И кад узе књигу, четири животиње и двадесет и четири старјешине падоше пред Јагњетом, имајући сваки *китару, и златне чаше пуне тамјана, које су молитве светијех. *Откр. 14,2; 15,2.

9. И пјеваху пјесму нову говорећи: Достојан си да узмеш књигу, и да отвориш печате њезине; јер си се заклао, и искупио си нас Богу крвљу својом од свакога кољена и језика и народа и племена,

10. И учинио си нас Богу нашему царевима и свештеницима, и цароваћемо на Земљи.

11. И видјех, и чух глас *анђела многијех око пријестола и ˘животиња и старјешина, и бјеше број њихов хиљада хиљада,

*Јевр. 12,22. ˘створења

12. Говорећи гласом великијем: Достојно је Јагње заклано да прими силу и богатство и премудрост и јачину и част и славу и благослов.

13. И свако створење, што је на *Небу, и на земљи, и под земљом, и што је на мору, и што је у њима, све чух гдје говоре: Ономе што сједи на пријестолу, и Јагњету благослов и †част и слава и држава ва вијек вијека. *Фил. 2,10. †1.Тим. 1,17.

14. И четири ˘животиње говораху: Амин. И двадесет и четири старјешине падоше и поклонише се Ономе што живи ва вијек вијека. ˘створења

Отварање првијех шест печата.

6. И видјех кад отвори Јагње један од седам печата, и чух једну од четири ˘животиње гдје говори као глас громовни: Дођи и види. ˘створења

2. И видјех, и гле, коњ бијел, и онај што сјеђаше на њему имађаше стријелу; и њему се даде вијенац, и изиђе побјеђујући, и да побиједи.

3. И кад отвори други печат, чух другу животињу гдје говори: Дођи и види.

4. И изиђе други коњ риђ, и ономе што сјеђаше на њему даде се да узме мир са Земље, и да убијају један другога, и даде му се мач велики.

5. И кад отвори трећи печат, чух трећу животињу гдје говори: Дођи и види. И видјех, и гле, коњ вран, и онај што сјеђаше на њему имађаше мјерила у руци својој.

6. И чух глас између четири животиње гдје говори: ˘ока пшенице за грош, и

три оке јечма за грош; а уља и вина неће ни бити.
→литар (римски 327,45 г)

7. И кад отвори четврти печат, чух глас *четврте животиње гдје говори: Дођи и види.
*Откр. 4,7.

8. И видјех, и гле, коњ →блијед, и ономе што сјеђаше на њему бијеше име смрт, и →→пакао иђаше за њим; и њему се даде област на четвртом дијелу земље *да убије мачем и глађу и смрћу и звјерињем земаљскијем.
→зеленкаст →→подземље *Језек. 14,21.

9. И кад отвори пети печат, видјех под олтаром душе побијенијех за ријеч Божију и за свједочанство које имаху.

10. И повикаше гласом великијем говорећи: Докле, Господару свети и истинити, не судиш и не →кајеш крви наше на онима што живе на *земљи?
→светиш *1.Мој. 4,10.

11. И дане бјеху свакоме од њих хаљине бијеле, и речено им би да почину још мало времена, докле се →наврше и другари њихови и браћа њихова, који ваља да буду побијени као и они.
→испуни број

12. И видјех кад отвори шести печат, и гле, затресе се *земља врло, и †Сунце поста црно као врећа од костријети, и Мјесец поста као крв;
*Јоило 2,10. †Мат. 24,29.

13. И *звијезде †небеске падоше на земљу као што смоква одбацује пупољке своје кад је велики вјетар заљуља.
*Мат. 24,29. †Мар. 13,25.

14. И небо се измаче као *књига кад се савије, и свака гора и острво с мјеста својијех покренуше се.
*Иса. 34,4.

15. И цареви земаљски, и бољари, и богати, и војводе, и силни, и сваки роб, и сваки слободњак, сакрише се по пећинама и по камењацима горскијем;

16. И *говорише горама и камењу: Падните на нас, и сакријте нас од лица Онога што сједи на пријестолу, и од гњева Јагњетова.
*Лука. 23,30.

17. Јер дође велики дан гњева Његова, и ко може остати?

Запечаћени из дванаест кољена. Блажено мноштво спасенијех разних народности.

7. И потом видјех четири *анђела гдје стоје на четири угла земље, и држе четири вјетра земаљска, да не дува вјетар на земљу, ни на море, нити на икакво дрво.
*Дан. 6,22.

2. И видјех другога анђела гдје се пење од истока сунчанога, који имаше печат Бога живога; и повика гласом великијем на четири анђела којима бијеше дано да кваре земљу и море, говорећи:

3. Не кварите ни земље, ни мора, ни дрвета, докле запечатим слуге Бога нашега на челима њиховима.

4. И чух број запечаћенијех, сто и четрдесет и четири хиљаде запечаћенијех од свију кољена синова Израиљевијех;

5. Од кољена Јудина дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Рувимова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Гадова дванаест хиљада запечаћенијех;

6. Од кољена Асирова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Нефталимова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Манасијна дванаест хиљада запечаћенијех;

7. Од кољена Симеунова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Левијева дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Исахарова дванаест хиљада запечаћенијех;

8. Од кољена Завулонова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Јосифова дванаест хиљада запечаћенијех; од кољена Венијаминова дванаест хиљада запечаћенијех.

9. Потом видјех, и гле, народ многи, којега не може нико избројити, од свакога језика и кољена и народа и племена, стајаше пред пријестолом и пред Јагњетом, обучен у хаљине бијеле, и палме у рукама њиховима.

10. И повикаше гласом великијем говорећи: Спасеније је у Богу нашему, који сједи на *пријестолу, и Јагњету.
*Откр. 5,13.

11. И сви анђели стајаху око *пријестола и старјешине и четири →животиње, и падоше на лице пред пријестолом, и поклонише се Богу,
*Откр. 4,6. →створења

12. Говорећи: Амин; *благослов и слава и премудрост и хвала и част и сила и јачина Богу нашему ва вијек вијека. Амин.

*Откр. 5,13.

13. И одговори један од старјешина говорећи ми: Ови обучени у бијеле хаљине ко су, и откуда дођоше?

14. И рекох му: Господару, ти знаш. И рече ми: Ово су који дођоше од невоље велике, и опраше хаљине своје и убијелише хаљине своје у крви Јагњетовој.

15. Зато су пред пријестолом Божијим, и служе Му дан и ноћ у цркви Његовој; и Онај што сједи на пријестолу *уселиће се у њих.

*Откр. 21,3.

16. Више неће огладњети ни ожедњети, и неће на њих пасти *сунце, нити икаква врућина.

*Псал. 121,6.

17. Јер Јагње, које је насред пријестола, пашће их, и упутиће их на изворе живе воде; и Бог ће отрти сваку сузу од очију њиховијех.

Отварање седмога печата. Прве четири трубе. Тространо зло.

8. И кад отвори седми печат, поста тишина на Небу око по сахата.

2. И видјех седам анђела, који стајаху пред Богом, и даде им се седам труба.

3. И други анђео дође, и стаде пред олтаром, и имаше кадионицу златну; и бијаше му дано много тамјана да да *молитвама свију светијех на олтар златни пред пријестолом.

*Откр. 5,8.

4. И дим од ᵛкађења са молитвама светијех изиђе од руке анђелове пред Бога.

ᵛтамјана

5. И узе анђео кадионицу, и напуни је огња с олтара, и баци је на земљу, и посташе гласови и громови и сијевање муња и тресење земље.

6. И седам анђела који имаху седам труба, приправише се да затрубе.

7. И први анђео затруби, и поста град и огањ, смијешани с крвљу, и падоше на земљу; трећина земље изгорје, и трећина дрва изгорје, и свака трава зелена изгорје.

8. И други анђео затруби; и као велика гора огњем запаљена паде у море; и трећина мора поста крв.

9. И умрије трећина створења која живе у мору, и трећина лађа пропаде.

10. И трећи анђео затруби, и паде с неба велика звијезда, која гораше као ᵛсвијећа, и паде на трећину ријека и на изворе водене.

ᵛбуктиња

11. И име звијезди бјеше Пелен; и трећина вода поста пелен, и многи људи помријеше од вода, јер бијаху горке.

12. И четврти анђео затруби, и ударена би трећина *Сунца, и трећина Мјесеца, и трећина звијезда, да помрча трећина њихова, и трећина дана да не свијетли, тако и ноћи.

*Иса. 13,10.

13. И видјех, *и чух једнога ᵛанђела гдје лети посред неба и говори гласом великијем: Тешко, тешко, тешко онима који живе на земљи од осталијех гласова трубнијех тројице анђела, који ће трубити.

*Откр. 14,6. ᵛорла

Пета труба са првијем злом, шеста труба с другијем злом.

9. И пети *анђео затруби, и видјех †звијезду гдје паде с ‡неба на земљу, и даде јој се кључ од студенца бездана;

*Откр. 8,10. †Иса. 14,12. ‡Лука 10,18.

2. И отвори студенац бездана, и изиђе дим из студенца као дим велике пећи, и поцрње Сунце и небо од дима студенчева;

3. И из дима изиђоше скакавци на земљу, и даде им се област, као што и скорпије имају област на земљи.

4. И рече им се да не уде трави земаљској, нити икаквој зелени, нити икаквом дрвету, него само људима који немају печата Божијега на челима својима.

5. И даде им се да их не убијају, него да их муче пет мјесеци; и мучење њихово бијаше као мучење скорпијино кад уједе човјека;

6. И у те дане тражиће људи смрт, и неће је наћи; и жељеће да умру, и смрт ће од њих бјежати.

7. *И скакавци бијаху као коњи спремљени на бој; и на главама њиховима као круне од злата, и лица њихова као лица човјечија.
*Јоило 2,4.

8. И имаху косе као косе женске, и зуби њихови бијаху као у лавова;

9. И имаху оклопе као оклопе гвоздене, и глас крила њиховијех бијаше као глас кола кад многи коњи трче на бој;

10. И имаху репове као скорпијине, и жалци бијаху на репевима њиховима; и дана им бјеше ˇобласт да уде људима пет мјесеци.
→ моћ

11. И имаху над собом цара анђела бездана којему је име јеврејски ˇАвадон, а грчки Аполион.
→ Погибао; Погубитељ

12. Једно зло прође, ево иду још два зла за овијем.

13. И шести анђео затруби, и чух глас један од четири рогља златнога олтара, који је пред Богом,

14. Гдје говори шестоме анђелу који имаше трубу: Одријеши четири анђела који су свезани код *ријеке велике Еуфрата.
*Откр. 16,12.

15. И бјеху одријешена четири анђела који бијаху приправљени на сахат, и дан, и мјесец, и годину, да побију трећину људи.

16. И број војника на коњима бијаше двјеста хиљада хиљада; и чух број њихов.

17. И тако видјех у ˇутвари коње, и оне што сјеђаху на њима, који имаху оклопе огњене и плаветне и сумпорне; и главе коња (њиховијех) бијаху као главе лавова, и из уста њиховијех излажаше огањ и дим и сумпор.
→ виђењу

18. И од ова три зла погибе трећина људи, од огња и од дима и од сумпора што излажаше из уста њиховијех.

19. Јер сила коња бјеше у устима њиховима, и у реповима њиховима; јер репови њихови бијаху као змије и имаху главе, и њима чине штету.

20. И остали људи који не бјеху побијени залима овима, не покајаше се од дјела руку својијех да се не поклањају *ђаволима, ни идолима златнима и сребрнима и мједенима и каменима и дрвенима, који не могу видјети, ни чути, ни ходити;
*3.Мој. 17,7.

21. Нити се покајаше од убистава својијех, ни од чарања својијех, ни од блудничења својега, ни од крађа својијех.

Анђео с књигом коју је Јован појео. Седам громова.

10. И видјех другога *анђела јака гдје силази с Неба, који бјеше обучен у облак, и дуга бјеше на глави његовој, и лице његово бјеше као †сунце, и ноге његове као стубови огњени;
*Откр. 5,2. †Мат. 17,2.

2. И имаше у руци својој књижицу отворену, и метну ногу своју десну на море, а лијеву на земљу.

3. И повика гласом великијем, као лав кад риче; и кад (он) повика, проговорише седам громова гласовима својим.

4. И кад говорише седам громова гласове своје, шћадијах да пишем; и чух глас с Неба који ми говори: *Запечати шта говорише седам громова, и то не пиши.
*Дан. 8,26; 12,4,9.

5. И анђео којега видјех гдје стоји на мору и на земљи, подиже руку своју десну к небу,

6. И закле се Онијем који живи ва вијек вијека, који сазда Небо и што је на њему, и Земљу и што је на њој, и море и што је у њему, да времена већ неће бити;

7. *Него у дане гласа седмога анђела, кад затруби, онда ће се свршити тајна Божија, као што јави својијем слугама пророцима.
*Откр. 11,15.

8. И глас који чух с Неба, опет проговори са мном и рече: Иди и узми књижицу отворену из руке онога анђела што стоји на мору и на земљи.

9. И отидох к анђелу, и рекох му: Дај ми књижицу. И рече ми: *Узми и изједи је; и горка ће бити у трбуху твојему, али у устима биће ти слатка као мед.
*Јез. 3,1-3.

10. И узех књижицу из руке анђелове, и изједох је; и бјеше у устима мојима као мед слатка, а кад је изједох, бијаше горка у трбуху мојему.

11. И рече ми:Ваља ти опет пророковати народима и племенима и језицима и царевима многима.

Мјерење цркве Божије. Два свједока убијена, али су оживјела.

11. И даде ми се трска као палица говорећи: Устани и измјери цркву Божију и олтар, и оне што се клањају у њој;

2. А порту што је изван цркве, ˃избаци напоље, нити је мјери, јер је дата незнабошцима; и град свети газиће четрдесет и два мјесеца. ˃изузми

3. И даћу двојици својијех свједока, и прорицаће хиљаду и двјеста и шездесет дана обучени у вреће.

4. Ови су *двије маслине и два жишка што стоје пред Господарем земаљскијем. *Зах. 4,3.11.14.

5. И ако им ко неправду учини, огањ излази из уста њиховијех, и прождире непријатеље њихове; и ко хтједбуде да им учини нажао онај ваља да буде убијен.

6. И ови ће имати власт да затворе небо, да не падне дажд на земљу у дане њихова прорицања; и имаће власт над водама да их претварају у крв, и да ударе земљу сваком муком, кад год хтједбуду.

7. И кад сврше свједочанство своје, онда ће звијер што излази из бездана учинити с њима рат, и побиједиће их и убиће их.

8. И тјелеса њихова оставиће на улици града великога, који се духовно зове Содом и Мисир, гдје и Господ ˃наш разапет би. ˃њихов

9. И гледаће неки од народа и племена и језика и кољена тјелеса њихова три дана и по, и неће дати да се њихова тјелеса метну у гробове.

10. И који живе на *земљи, обрадоваће се и развеселиће се за њих, и слаће даре један другоме, јер ова два пророка мучише оне што живе на земљи. *Откр. 12,12.

11. И послије три дана и по дух живота од Бога уђе у њих; и стадоше оба на ноге своје, и страх велики нападе на оне који их гледаху.

12. И чуше *глас велики с †Неба, који им говори: Изиђите амо. И изиђоше на Небо на облацима, и видјеше их непријатељи њихови. *Откр. 4,1. †Иса. 14,13.

13. И у тај час затресе се земља врло, и десети дијел града паде, и тресење земље поби седам хиљада имена човјечијих; и остали се уплашише, и дадоше славу Богу небескоме.

14. Зло друго прође; ево зло треће иде брзо.

15. И седми анђео затруби и постадоше ˃велики гласови на небесима говорећи: *Царство свијета поста Царство †Господа нашега и Христа Његова, и цароваће ва вијек вијека.

˃громки *Псал. 145,13. †Мих. 4,7; Иса. 27,13.

16. И двадесет и четири старјешине које сјеђаху пред Богом на пријестолима својима, падоше на лица своја и поклонише се Богу,

17. Говорећи: Хвалимо те, Господе Боже Сведржитељу, *који јеси, и бијеше, и бићеш, што си примио силу своју велику, и царујеш. *Откр. 4,8.

18. И незнабошци се прогњевише, и дође гњев Твој и вријеме мртвима да се суди, и да се да плата слугама Твојима, пророцима и светима, и онима који се боје имена Твојега, малима и великима, и да се погубе они који Земљу погубише.

19. И отвори се *црква Божија на Небу, и показа се ˃ћивот завјета Његова у цркви Његовој; и бијеше сијевање муња, и гласови, и громови, и тресење †земље, и град велики.

*Откр. 15,5. ˃Ковчег завјета †Откр. 16,1.

Жена обучена у сунце и аждаја. Борба Михаилова с њом.

12. И знак велики показа се на небу: Жена обучена у *сунце, и мјесец под ногама њезинијем, и на глави њезиној вијенац од дванаест звијезда. *Иса. 60,19.

2. И бијеше трудна, и викаше од муке, и мучаше се да роди.

3. И показа се други знак на небу, и гле, велика црвена аждаја, која имаше седам глава, и десет рогова; и на главама њезинијем седам круна;

4. И реп њезин одвуче трећину звијезда небескијех, *и баци их на земљу. И аждаја стајаше пред женом која шћаше да се породи, да јој прождере Дијете кад роди.

*Дан. 8,10.

5. И роди мушко, Сина, *који ће пасти све народе палицом гвозденом; и Дијете њезино би узето к Богу и пријестолу Његову. *Псал. 2,9.

6. А жена утече у пустињу гдје имаше мјесто приправљено од Бога, да се онамо храни *хиљаду и двјеста и шездесет дана.

*Откр. 11,3.

7. И поста рат на Небу. *Михаило и анђели Његови ударише на аждају, и би се аждаја и анђели њезини. *Дан. 12,1.

8. И не надвладаше, и више им се не нађе мјеста на Небу.

9. И збачена би аждаја велика, стара змија, која се зове ђаво и сотона, који вара сав васиони свијет, и збачена би на земљу, и анђели њезини збачени бјеху с њом.

10. И чух глас велики на Небу који говори: Сад *поста спасеније и сила и царство Бога нашега, и ᵃобласт Христа Његова; јер се збаци опадач браће наше, који их опадаше пред Богом нашијем дан и ноћ. *Откр. 11,15. ᵃвласт

11. И они га побиједише крвљу Јагњетовом и ријечју свједочанства својега, и не марише за живот свој до саме смрти.

12. Зато веселите се небеса и ви који живите на њима. Тешко вама који живите на *земљи и мору, јер ђаво сиђе к вама, и врло се расрдио, знајући да времена мало има. *Откр. 8,13.

13. И кад видје аждаја да збачена би на земљу, гоњаше жену која роди мушко Дијете.

14. И *жени дана бјеху два крила орла великога да лети у пустињу на своје мјесто, гдје ће се хранити ᵃвријеме и времена и по времена, сакривена од лица змијина.

*Откр. 17,3. ᵃтри и по године

15. И испусти змија за женом из уста својијех воду као *ријеку, да је утопи у ријеци. *Иса. 59,19.

16. И поможе земља жени, и отвори земља уста своја, и прождрије ријеку коју испусти ᵃзмија из уста својијех. ᵃаждаја

17. И разгњеви се ᵃзмија на *жену, и отиде да се побије са осталијем потомством њезинијем, које држи заповијести Божије и има †свједочанство ‡Исуса Христа.

ᵃаждаја *1.Мој. 3,15. †Откр. 1,2. ‡Откр. 1,9.

Из мора излази звијер са седам глава, а из земље друга звијер са два рога.

13. И стадох на пијеску морскоме; и видјех *звијер гдје излази из мора, која имаше седам глава, и †рогова десет, и на роговима њезинијем десет круна, а на главама њезинијем имена хулна. *Дан. 7,7. †Откр. 17,3.

2. И звијер коју видјех бијаше као ᵃрис, и ноге јој као у медвједа, и уста њезина као уста лавова, и даде јој ᵃᵃзмија силу своју, и пријестол свој, и област велику.

ᵃлеопард ᵃᵃаждаја

3. И видјех једну од глава њезинијех као рањену на смрт, и рана смрти њезине излијечи се. *И чуди се сва земља иза звијери, и поклонише се ᵃзмији, која даде област звијери. *Откр. 17,8. ᵃаждаји

4. И поклонише се звијери говорећи: Ко је као звијер? и ко може ратовати с њом?

5. И дана јој бјеху уста која говоре велике ствари и хуљења, и дана јој би ᵃобласт да чини четрдесет и два мјесеца. ᵃвласт

6. И отвори уста своја за хуљење на Бога, да хули на име Његово, и на кућу Његову, и на оне који живе на Небу.

7. И дато јој би да се бије са светима, и да их побиједи; и дата јој би област над свакијем кољеном и народом и језиком и племеном.

8. И поклонише јој се сви који живе на земљи којима имена нијесу записана у Животној књизи Јагњета, које је заклано од постања свијета.

9. Ако ко има ухо нека чује.

10. Ко у ропство води, биће у ропство одведен; ко ножем убије ваља да он ᵃножем буде убијен. Овдје је трпљење и вјера светијех. ᵃкратким мачем

11. И видјех другу звијер гдје излази из земље, и имаше два рога као у јагњета; и говораше као аждаја.

12. И сву власт прве звијери чињаше пред њом; и учини да *земља и који живе на њој поклоне се првој звијери којој се исцијели рана смртна. *Откр. 17,8.

13. И учини *чудеса велика, и учини да и †огањ силази с ‡неба на земљу пред људима.

*Мат. 24,24. †1.О цар. 18,38. ‡2.О цар. 1,10.

14. И вара оне који живе на земљи знацима, који јој бјеху дани да чини пред звијери, говорећи онима што живе на земљи да начине икону звијери која имаде рану ˇсмртну и оста жива. ˇод мача

15. И би јој дано да даде дух икони звијериној, да проговори икона звијерина, и да учини да се побију који се год не поклоне икони звијериној.

16. И учини све, мале и велике, богате и сиромашне, слободњаке и робове, те им даде жиг на десној руци њиховој или на челима њиховима,

17. Да нико не може ни купити ни продати, осим ко има жиг, или име *звијери, или број имена њезина.

*Откр. 15,2; Откр. 14,11.

18. Овдје је мудрост. Ко има ум нека израчуна број звијери, јер је број човјеков и број њезин шест стотина и шездесет и шест.

Сто и четрдесет и четири хиљаде на гори Сиону. Три анђела с добријем, али и оштријем вијестима. Весела жетва, страшна јесен.

14. И видјех, и гле, Јагње стајаше на гори сионској, и с њим *сто и четрдесет и четири хиљаде, који имаху име Његово и име Оца Његова написано на челима својима. *Откр. 7,4.

2. И чух глас с Неба *као глас вода многијех, и као глас грома великога; и чух глас свирача који пјевају уз своје китаре.

*Откр. 1,15.

3. И пјеваху нову пјесму пред пријестолом и пред четири животиње и пред старјешинама; и нико не могаше научити пјесме, осим онијех сто и четрдесет и четири хиљаде који су откупљени са земље.

4. Ово су који се не опоганише са женама, *јер су ˇдјевственици, они иду за Јагњетом куд год Оно пође. †Ови су купљени од људи првенци Богу и Јагњету.

*2.Кор. 11,2. ˇнеоскрнављени †Откр. 5,6.

5. И у њиховијем устима не нађе се пријевара, јер су без мане (пред пријестолом Божијим).

6. И видјех другога *анђела гдје лети посред неба, који имаше вјечно Јеванђеље да објави онима који живе на земљи, и свакоме племену и језику и кољену и народу. *Откр. 8,13.

7. И говораше великијем гласом: Бојте се Бога, и подајте Му славу, јер дође час суда Његова; и поклоните се Ономе који је створио небо и Земљу и море и изворе водене.

8. И други анђео за њим иде говорећи: Паде, паде Вавилон град велики, јер отровнијем вином блуда својега напоји све народе.

9. И трећи анђео за њим иде говорећи гласом великијем: Ко се год поклони звијери и ˇикони њезиној, и прими жиг на чело своје или на руку своју, ˇлику

10. И он ће пити од *вина гњева Божијега, које је непомијешано уточено у чашу гњева Његова, и биће мучен огњем и сумпором пред анђелима светима и пред Јагњетом. *Псал. 75,8.

11. И дим мучења њихова излазиће ва вијек вијека; и неће имати мира дан и ноћ који се поклањају *звијери и икони њезиној, и који примају жиг имена њезина.

*Откр. 13,17.

12. *Овдје је трпљење светијех, који држе заповијести Божије и вјеру Исусову.

*Откр. 13,10.

13. И чух глас с Неба гдје ми говори: Напиши: Благо мртвима који умиру у Господу отсад. Да, говори Дух, *да почину

ОДМОР

од трудова својијех; јер дјела њихова иду за њима.
*Јевр. 4,10.

14. И видјех, и гле, облак бијел, и на облаку сјеђаше као Син Човјечиј, и имаше на глави својој ˺круну златну, и у руци својој срп оштар.
˺вијенац

15. И други анђео изиђе из цркве вичући великијем гласом Ономе што сједи на облаку: *Замахни српом својијем и жањи, јер дође вријеме да се жање, јер се осуши жито †земаљско.
Јоило 3,13; Мат. 13,39. †Јер. 51,33.

16. И Онај што сјеђаше на облаку баци срп свој на земљу, и пожњевена би земља.

17. И други анђео изиђе из цркве што је на Небу, и имаше и он ˺косијер оштар. ˺срп

18. И други *анђео изиђе из олтара, који имаше ˺област над огњем, и повика великом виком ономе који имаше косијер оштри, говорећи: Замахни косијером својијем оштријем, и одрежи грожђе ˺˺винограда земаљскога; јер већ сазреше пуца његова.
*Откр. 16,8. ˺власт ˺˺чокота

19. И баци анђео косијер свој на земљу, и обра ˺виноград земаљски, и метну у кацу великога гњева Божијега.
˺чокот

20. И оточи се каца изван града, и изиђе крв из каце тја до узда коњима ˺хиљаду и шест стотина потркалишта.
˺око 307 км

Пјевачи на стакленом мору.
Посљедњих седам зала.
Седам чаша гњева.

15. И видјех други велики знак на небу и чудо: Седам анђела који имаху седам посљедњијех зала, јер се у њима сврши гњев Божиј.

2. И видјех као стаклено море смијешано с огњем, и оне што побиједише звијер и икону њезину, и жиг њезин, и број имена њезина, гдје стоје на мору стакленоме и имаху китаре Божије;

3. И пјеваху пјесму Мојсија слуге Божијега, и пјесму Јагњетову, говорећи: Велика су и дивна дјела Твоја, Господе Боже Сведржитељу, праведни су и истинити путеви Твоји, Царе светијех.

4. Ко се неће побојати Тебе, Господе, и прославити име Твоје? Јер си ти Једини свет; јер ће сви незнабошци доћи и поклонити се пред Тобом; јер се Твоји судови јавише.

5. И послије овога видјех, и гле, отвори се *црква ˺скиније свједочанства на Небу,
*Откр. 11,19. ˺Светилиште (Шатор свједочанства)

6. И изиђоше седам анђела из цркве, који имаху седам зала, обучени у чисте и бијеле хаљине од ˺платна, и опасани по прсима појасима златнијем;
˺лана

7. И једна *од четири ˺животиње даде седморици анђела седам чаша златнијех напуњенијех гњева Бога, који живи ва вијек вијека.
*Откр. 4,6. ˺створења

8. И напуни се црква дима од славе Божије и од силе Његове; и нико не могаше доћи у цркву, док се не сврши седам зала седморице анђела.

Седам чаша гњева Божијега
излијевају седам анђела.

16. И чух глас велики из цркве гдје говори седморици анђела: Идите, и излијте седам чаша *гњева Божијега на земљу.
*Откр. 15,7.

2. И отиде први анђео, и изли чашу своју на земљу; и постадоше ране зле и љуте на људима који имају жиг звијерин и који се клањају икони њезиној.

3. И други анђео изли чашу своју у море; и поста крв као од мртваца, и свака душа жива умрије у мору.

4. И трећи анђео изли чашу своју на ријеке и на изворе водене; и поста крв.

5. И чух анђела воденога гдје говори: Праведан си, Господе, који јеси, и који бјеше, Свети, што си ово судио;

6. Јер пролише крв светијех и пророка, и крв си им дао да пију, јер су заслужили.

7. И чух другога из олтара гдје говори: Да, Господе Боже, Сведржитељу, истинити су и прави судови Твоји.

8. И четврти анђео изли чашу своју на Сунце, и дано му би да жеже људе огњем.

9. И опалише се људи од велике врућине, и хулише на име Бога који има

ᵊобласт над залима овима, и не покајаше се да Му даду славу.

ᵊвласт

10. И пети анђео изли чашу своју на пријесто звијерин; и царство њезино поста тамно, и жватаху језике своје од бола.

11. И хулише на име Бога небескога од бола и од рана својијех, и не покајаше се од дјела својијех.

12. И шести анђео изли чашу своју на велику *ријеку †Еуфрат; и пресахну вода њезина, да се приправи пут царевима од ‡истока сунчанога.

*Иса. 11,15. †Откр. 9,14. ‡Иса. 41,2.

13. И видјех из уста аждајинијех, и из уста звијеринијех, и из уста лажнога пророка, гдје изиђоше три нечиста *духа, као жабе.

*1.Јов. 4,1.

14. Јер су ово *духови ђаволски који чине чудеса, и излазе к царевима свега васионога свијета да их скупе на бој за онај велики Дан Бога Сведржитеља.

*1.Тим. 4,1.

15. Ево идем као лупеж; благо ономе који је будан и који чува хаљине своје, да го не ходи и да се не види срамота његова.

16. И сабра их на мјесто, које се јеврејски зове Армагедон.

17. И седми анђео изли чашу своју по небу, и изиђе глас велики из цркве небеске од пријестола говорећи: Сврши се.

18. И бјеше сијевање *муња и громови, и гласови, и би велико тресење земље, какво никад не би откако су људи на земљи, толико тресење, тако велико.

*Откр. 8,5.

19. И *град велики раздијели се на три дијела, и градови незнабожачки падоше; и Вавилон велики спомену се пред Богом да му да †чашу ‡вина љутога гњева својега.

*Откр. 14,8. †Иса. 51,17. ‡Откр. 14,10.

20. И сва острва побјегоше, и горе се не нађоше,

21. И *град велики као ᵊглава паде с неба на људе; и људи хулише на Бога од зла граднога, јер је велика мука његова врло.

*Откр. 11,19. ᵊкао таланат - око 36 кг

Вавилон, као жена која сједи на звијери, коју је Јагње побиједило.

17. И дође један од седам *анђела који имаху седам †чаша, и говори са мном говорећи ми: Ходи да ти покажем суд ‡блуднице велике, која сједи на водама многима;

*Откр. 15,1. †Откр. 16,1. ‡Наум 3,4.

2. С којом блудничише цареви земаљски, и који живе на земљи опише се вином блуда њезина.

3. И уведе ме Дух у пусто мјесто; и видјех жену гдје сједи на звијери црвеној која бјеше пуна имена хулнијех и имаше седам глава и десет рогова.

4. И жена бјеше обучена у порфиру и скерлет и накићена златом и камењем драгијем и бисером, и *имаше чашу у руци својој пуну мрзости и поганштине блуда својега;

*Јер. 51,7.

5. И на челу њезину написано име: *Тајна, Вавилон †велики, мати блудницама и мрзостима земаљским.

*2.Сол. 2,7. †Откр. 14,8.

6. И видјех жену пијану од *крви светијех и од крви свједока Исусовијех; и зачудих се чудом великијем кад је видјех.

†*Откр. 18,24.

7. И рече ми анђео: Шта се чудиш? Ја ћу ти казати тајну ове жене, и звијери што је носи и има седам глава и десет рогова.

8. Звијер, коју си видио бјеше и није, и изићи ће из бездана и отићи ће у пропаст; и удивиће се који живе на земљи, којима имена написана нијесу у Књизи живота од постања свијета, кад виде звијер, која бјеше, и није, и доћи ће опет.

9. Овдје је ум, који има мудрост. Седам глава, то су седам гора на којима жена сједи.

10. И јесу седам царева. Пет је њих пало, и један јест, а други још није дошао; и кад дође за мало ће остати.

11. И звијер која бјеше и није, и она је осми, и јест од седморице *и у пропаст иде.

*Откр. 17,8.

12. И десет *рогова, које си видио, то су десет царева, који царства још не примише, него ће област као цареви на један час примити са звијери. *Дан. 7,20.

13. Ови једну вољу имају, и силу и ˃област своју даће звијери. ˃власт

14. Ови ће се побити с Јагњетом, и Јагње ће их побиједити, јер је Господар над господарима и Цар над царевима; и који су с Њим, јесу позвани и избрани и вјерни.

15. И рече ми: Воде, што си видио, гдје сједи блудница, оно су људи и народи, и племена и језици.

16. И десет рогова, што си видио на звијери, они ће омрзнути блудницу, и опустошиће је и разоткрити, и месо њезино појешће и сажећи ће је огњем.

17. Јер је Бог дао у срца њихова да учине вољу Његову, и да учине вољу једну, и да даду царство своје звијери, док се не сврше ријечи Божије.

18. И жена, коју си видио, јест *град велики, који има царство над царевима земаљским. *Откр. 16,19.

Пад Вавилона.
Плач царева, трговаца и бродара.
Радост на Небу.

18. И послије овога видјех другога анђела гдје силази с Неба, који имаше ˃област велику; и земља се засвијетли од славе његове. ˃власт

2. И повика јакијем гласом говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и поста стан ђаволима, и тамница свакоме духу нечистоме, и тамница свију птица нечистијех и мрскијех; јер отровнијем вином блудничења својега напоји све народе;

3. И цареви земаљски с њом чинише блуд, и трговци земаљски обогатише се од богатства сласти њезине.

4. И чух глас други с Неба који говори: Изиђите из ње, народе Мој, да се не ˃помијешате у гријехе њезине, и да вам не науде зла њезина. ˃постанете саучесници

5. Јер гријеси њезини допријеше тја до Неба, и Бог се опомену неправде њезине.

6. *Платите јој као што и она плати вама, и подајте јој двојином онолико по дјелима њезинима: Којом чашом захвати вама захватајте јој по два пута онолико. *Псал. 137,8; Јер. 50,15.29.

7. Колико се прослави и наслади толико јој подајте мука и жалости; јер говори у срцу својему: Сједим као царица, и нијесам удовица, и жалости нећу видјети.

8. Зато ће у један дан доћи зла њезина: Смрт и плач и глад, и сажећи ће се огњем; јер је јак Господ Бог који јој суди.

9. И заплакаће и зајаукати за њом цареви земаљски који с њом блудничише и бјеснише, кад виде дим горења њезина,

10. Издалека стојећи од страха мука њезинијех и говорећи: Јаох, јаох, граде велики Вавилоне, граде тврди, јер у један час дође суд твој!

11. И *трговци земаљски заплакаће и зајаукати за њом, што њиховијех товара нико више не купује; *Језек. 27,27.

12. Товара злата и сребра и камења драгога и бисера и ˃узвода и порфире и свиле и скерлета, и свакога мирисног дрвета, и свакојакијех судова од ˃˃филдиша, и свакојакијех судова од најскупљега дрвета, мједи и гвожђа и мермера, ˃фино платно ˃˃слонова кост

13. И цимета и балсама и мира и ˃ливана, и вина и уља, и ˃˃нишестета и пшенице, и говеда и оваца, и коња и кола, и тјелеса и душа човјечијих. ˃тамјан ˃˃фино бијело брашно

14. И воће за којим жуди душа твоја, отиде од тебе, и све што је масно и ˃добро отиде од тебе, и више га нећеш наћи. ˃сјајно

15. Трговци који се овијем товарима обогатише од ње, стаће издалека због страха од мучења њезина, плачући и јаучући,

16. И говорећи: Јаох, јаох, граде велики, *обучени у свилу и порфиру и скерлет, и накићени златом и камењем драгијем и бисером; *Откр. 17,4.

17. Јер у један час погибе толико богатство! И сви ˅господари *лађа, и сав народ у лађама, и лађари, и који год раде на мору, стадоше издалека,

˃кормилари *Иса. 23,14.

18. И викаху, видјевши дим горења њезина, и говораху: Ко је био као овај град велики?

19. *И бацише прах на главе своје, и повикаше плачући и ридајући, говорећи: Јаох, јаох, граде велики, у коме се обогатише сви који имају лађе на мору од богатства његова, јер у један час опустје!

*Језек. 27,30.

20. Весели се над њим *небо, и свети, †апостоли и пророци, јер Бог ˅покаја суд ваш на њему. *Откр. 19,1. †Лука 11,49. ˃пресуди

21. И узе један анђео јак камен велики, као камен воденични, и баци у море говорећи: Тако ће с хуком бити бачен *Вавилон град велики, и неће се више наћи;

*Јер. 51,64.

22. И глас ˅гудача и пјевача и свирача и трубача неће се више чути у теби; и никакав мајстор ни од каква заната неће се више наћи у теби, и хука камења воденичнога неће се чути у теби; ˃музичара

23. И видјело жишка неће се више свијетлити у теби, и *глас женика и невесте неће више бити чувен у теби; јер трговци твоји бијаху ˅бољари земаљски, јер твојијем чарањем преварени бјеху сви народи. *Јер. 33,11. ˃великаши

24. И у њему се нађе крв пророчка и светијех, и свију који су побијени на * земљи.

*Јер. 51,49.

Весела пјесма због пада Вавилона.
Свадба јагњетова. Христос у виђењу.
Звијер и лажни пророк срушени.

19. И послије овога чух глас велики народа многога на Небу гдје говори: Алилуја, спасеније и слава и *част и сила †Господу нашему;

*Откр. 4,11. †Псал. 3,8.

2. *Јер су истинити и прави судови Његови, што је осудио блудницу велику, која поквари земљу блудничењем својијем, и †покајао крв слугу својијех од руке њезине. *Откр. 16,7; †5.Мој. 32,43; Откр. 6,10.

3. И другом рекоше: Алилуја! И дим њезин излажаше ва вијек вијека.

4. *И падоше двадесет и четири старјешине, и четири ˅животиње, и поклонише се Богу који сјеђаше на пријестолу, говорећи: Амин, алилуја! *Откр. 5,14. ˃створења

5. И глас изиђе од пријестола који говори: Хвалите Бога нашега све слуге Његове, и који Га се бојите, и мали и велики.

6. И чух као глас народа многога, и као глас вода многијех, и као глас громова јакијех, који говоре: Алилуја, јер царује Господ Бог Сведржитељ.

7. Да се радујемо и веселимо, и да дамо славу Њему; јер дође свадба Јагњетова, и ˅жена Његова приправила се; ˃невјеста

8. *И дано јој би да се обуче у ˅свилу чисту и бијелу: Јер је свила правда светијех.

*Псал. 45,13.14. ˃фини лан

9. И рече ми: Напиши: *Благо онима који су позвани на вечеру свадбе Јагњетове. И рече ми: Ове су ријечи истините Божије.

*Лука 14,15.

10. *И паднувши пред ногама његовима поклоних му се; и рече ми: Гле, †немој, ја сам слуга као и ти и браћа твоја која имају Свједочанство Исусово. Богу се поклони; јер је Свједочанство Исусово Дух пророштва. *Откр. 22,8. †Дјела 10,26.

11. И видјех Небо отворено, и гле, *коњ бијел, и који сјеђаше на њему зове се Вјеран и Истинит, и суди по †правди и војује.

Откр. 6,2. †Иса. 11,4.

12. *А очи су Му као пламен огњени, и на глави Његовој круне многе, и имаше име написано, којега нико не зна до Он сам.

*Откр. 1,14.

13. И бјеше обучен у хаљину *црвену од крви, и име се Његово зове: †˅Ријеч Божија. *Иса. 63,2. †Јован 1,1. ˃Логос Божји

14. И војске небеске иђаху за Њим на коњима бијелијем, обучене у свилу бијелу и чисту.

15. И из уста Његовијех изиђе мач оштар, да њиме победи незнабошце; *и Он ће их

пасти палицом гвозденом; и Он гази кацу вина срдње и гњева Бога Сведржитеља.

*Псал. 2,9; Иса. 63,3.

16. И има на хаљини и на ˇстегну своме име написано: Цар над царевима и Господар над господарима.

ˇбедро

17. И видјех једнога анђела гдје стоји на сунцу и повика гласом великијем говорећи свима птицама које лете испод неба: *Дођите и скупите се на велику вечеру Божију,

*Језек. 39,17-20.

18. Да једете меса од царева, и меса од војвода, и меса од јунака, и меса од коња и од онијех који сједе на њима, и меса од свију слободњака и робова, и од малијех и од великијех.

19. И видјех звијер и цареве земаљске и војнике њихове скупљене да се побију с Онијем што сједи на коњу и с војскама Његовијем.

20. И би ухваћена *звијер, и с њом лажни пророк који учини пред њом знаке којима превари оне који примише жиг звијерин и који се поклањају икони њезиној: Живи бјеху бачени обоје у језеро огњено, које гори сумпором.

*Дан. 7,11.

21. А остали побијени бјеху мачем Онога што сједи на коњу, који изиђе из уста Његовијех, и све се птице наситише од меса њихова.

Сотона свезан на хиљаду година.
Прво васкрсеније. Гог и Магог.
Страшни суд.

20. И видјех анђела гдје силази с Неба, који имаше кључ од бездана и ˇвериге велике у руци својој.

ˇланац

2. И ухвати *аждају, стару змију, која је ђаво и сотона, и свеза је на хиљаду година,

*Откр. 12,9.

3. И у бездан баци је, и затвори је, и запечати над њом, да више не ˇпрелашћује народа, док се не наврши хиљада година; и потом ваља да буде одријешена на мало времена.

ˇобмањује

4. И видјех пријестоле, и сјеђаху на њима, и даде им се суд, и душе исјеченијех за Свједочанство Исусово и за Ријеч Божију, који се не поклонише звијери ни икони њезиној, и не примише жига на челима својима и на руци својој; и оживљеше и цароваше с Христом хиљаду година.

5. А остали мртваци не оживљеше, докле се не сврши хиљада година. Ово је прво васкрсеније.

6. Блажен је и свет онај који има дијел у првом васкрсенију; над њима друга смрт нема области, него ће бити свештеници Богу и Христу, и цароваће с Њим хиљаду година.

7. И кад се сврши хиљада година, пустиће се сотона из тамнице своје,

8. И изићи ће да вара народе по сва четири краја земље, Гога и Магога, да их скупи на бој, којијех је број као пијесак морски.

9. И изиђоше на ширину земље, и опколише око светијех, и Град љубазни; и сиђе огањ од Бога с Неба, и поједе их.

10. И ђаво који их вараше би бачен у језеро огњено и сумпорито, гдје је *звијер и лажни пророк; и биће мучени дан и ноћ ва вијек вијека.

*Дан. 7,11.

11. И видјех велики бијел пријестол, и Онога што сјеђаше на њему, од чијега лица бјежаше небо и *земља, и мјеста им се не нађе.

*Дан. 2,35.

12. И видјех мртваце мале и велике гдје стоје пред Богом, и *књиге се отворише; и друга се књига отвори, која је Књига живота; и суд примише мртваци као што је написано у књигама, по дјелима својима.

*Псал. 69,28.

13. И море даде своје мртваце, и смрт и ˇпакао дадоше своје мртваце; и суд примише по дјелима својима.

ˇмјесто за мртве; подземље

14. И *смрт и пакао бачени бише у језеро огњено. И ово је друга смрт.

*1.Кор. 15,26.

15. И ко се не нађе написан у Књизи живота, бачен би у језеро огњено.

Ново небо, нова земља, нови Јерусалим.

21. И видјех *небо ново и †земљу нову; јер прво небо и прва земља прођоше, и мора више нема.

*2.Петр. 3,13. †Иса. 65,17.

2. И ја Јован видјех *град свети, Јерусалим нов, гдје силази од Бога с Неба, приправљен као невјеста украшена мужу своjему. *Јевр. 11,10.

УТЈЕХА

3. И чух глас велики с Неба гдје говори: Ево скиније Божије међу људима, и живљеће с њима, и они ће бити народ Његов, и сам Бог биће с њима Бог њихов.

4. *И Бог ће отрти сваку сузу од очију њиховијех, и смрти неће бити више, ни плача, ни вике, ни болести неће бити више; јер прво прође. *Иса. 25,8; Откр. 7,17.

5. И рече Онај што сјеђаше на пријестолу: Ево све ново творим. И рече ми: Напиши, јер су ове ријечи истините и вјерне.

6. И рече ми: Сврши се. *Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак. †Ја ћу жедноме дати из извора воде живе забадава.

*Откр. 1,8. †Откр. 22,17.

7. Који побиједи, добиће све, и бићу му Бог, и он ће бити Мој син.

8. А страшљивима и невјернима и поганима и крвницима, и блудницима, и врачарима, и идолопоклоницима, и свима лажама, њима је дијел у језеру што гори огњем и сумпором; које је смрт друга.

9. И дође к мени један од седам анђела који имаху седам чаша пуних седам зала посљедњијех, и рече ми говорећи: Ходи да ти покажем Невјесту, Јагњетову жену.

10. И одведе ме у Духу на гору велику и високу, и показа ми *Град велики, свети Јерусалим, гдје силази с Неба од Бога,

*Језек. 40,2.

11. И имаше славу Божију; и свјетлост његова бијаше као драги камен, као камен јаспис свијетли,

12. И имаше зид велики и висок, и имаше дванаестора врата, и на вратима дванаест анђела, и имена написана, која су имена дванаест кољена * Израиљевијех.

*Језек. 48,31.

13. Од истока врата троја, и од сјевера врата троја, од југа врата троја, и од запада врата троја.

14. И зид градски имаше дванаест темеља, и на њима имена дванаест *апостола Јагњетовијех. *Мат. 10,2.

15. И онај што говораше са мном, имаше трску златну да измјери град и врата његова и зидове његове.

16. И Град на четири угла стоји, и дужина је његова толика колика и ширина. И измјери Град трском на ➔дванаест хиљада потркалишта: Дужина и ширина и висина једнака је. ➔око 2200 километара

17. И размјери зид његов на ➔сто и четрдесет и четири лакта, по мјери човјечијој, која је анђелова. ➔око 65 метара

18. И бјеше грађа зида његова јаспис, и Град злато чисто, као чисто стакло.

19. И темељи зидова градскијех бијаху украшени свакијем драгијем камењем: Први темељ бијаше јаспис, други сапфир, трећи халкидон, четврти смарагд,

20. Пети сардоникс, шести сард, седми хрисолит, осми вирил, девети топаз, десети хрисопрас, једанаести јакинт, дванаести аметист.

21. И дванаест врата, дванаест зрна бисера: Свака врата бијаху од једнога зрна бисера: И улице градске бијаху злато чисто, као стакло пресвијетло.

22. И цркве не видјех у њему: Јер је њему Црква Господ Бог Сведржитељ, и Јагње.

23. *И Град не потребује Сунца ни Мјесеца да свијетле у њему; јер га слава Божија просвијетли, и жижак је његов Јагње. *Иса. 24,23; 60,19.20; Откр. 22,5.

24. И народи који су спасени ходиће у видјелу његову, и цареви земаљски донијеће славу и част своју у њега.

25. И врата његова неће се затварати дању, јер ондје ноћи неће бити.

26. И донијеће славу и част (незнабожаца) народа у њега.

27. И неће у њега ући ништа погано, и што чини мрзост и лаж, него само они који су написани у Животној књизи Јагњета.

Ријека и Дрво животно. Заједница блаженијех с Богом. Озбиљни савјети и опомене. Крај.

22. И показа ми чисту *ријеку воде живота, бистру као кристал, која излажаше од пријестола Божијега и Јагњетова.

*Јован 7,38.

2. Насред улица његовијех и с обје стране ријеке Дрво живота, које рађа дванаест родова дајући свакога мјесеца свој род; и лишће од Дрвета бијаше за исцјељивање народима.

3. И више неће бити никакве проклетиње; и пријестол Божиј и Јагњетов биће у њему; и слуге Његове послуживаће Га,

4. И гледаће лице Његово, и име Његово биће на челима њиховима.

5. И ноћи тамо неће бити, и неће потребовати видјела од жишка, ни видјела сунчанога, јер ће их обасјавати Господ Бог; и цароваће ва вијек вијека.

6. И рече ми: Ово су ријечи вјерне и истините, и Господ Бог светијех пророка посла анђела својега да покаже слугама својима шта ће бити скоро.

7. Ево ћу доћи скоро: Благо ономе који држи ријечи пророштва књиге ове.

8. И ја Јован видјех ово и чух; и кад чух и видјех, падох да се поклоним на ноге анђела који ми ово показа.

9. И рече ми: Гле, немој, јер сам и ја слуга као и ти и браћа твоја пророци и они који држе ријечи књиге ове. Богу се поклони.

10. И рече ми: Не запечаћавај ријечи пророштва *књиге ове; јер је вријеме близу.

*Дан. 12,4.

11. Ко чини неправду, нека чини још неправду; и ко је поган, нека се још погани; и ко је праведан, нека још чини правду; и ко је свет, нека се још свети.

12. И ево ћу доћи скоро, и *плата Моја са Мном, да дам свакоме по дјелима његовијем.

*Иса. 40,10.

13. Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак, Први и Посљедњи.

14. Благо онима који ˅творе заповијести Његове, да им буде власт на Дрво живота, и да уђу на врата у Град.

˅перу своје хаљине

15. А napољу су пси и врачари и блудници и крвници и идолопоклоници и сваки који љуби и чини лаж.

16. Ја Исус послах *анђела својега да вам ово посвједочи у Црквама. Ја сам ˅Коријен и Род Давидов, и сјајна †Звијезда Даница.

*1.Петр. 3,22. ˅Изданак †4.Мој. 24,17.

17. И Дух и Невјеста говоре: Дођи. И који чује нека говори: Дођи. И ко је жедан нека дође, и ко хоће нека узме воду живота забадава.

18. ˅Јер свједочим свакоме који чује ријечи пророштва књиге ове; ако ко дометне овоме, Бог ће наметнути на њега зла написана у књизи овој;

˅Ја

19. И ако ко одузме од ријечи *књиге пророштва овога, Бог ће одузети његов дијел од ˅Књиге живота, и од Града светога, и од онога што је написано у књизи овој.

*2.Мој. 32,33. ˅Дрвета живота

20. Говори Онај који свједочи ово: Да, доћи ћу скоро! Амин. Да, дођи, Господе Исусе.

21. Благодат Господа нашега Исуса Христа са свима вама. Амин.

БИБЛИЈА
ИЛИ
СВЕТО ПИСМО
СТАРОГА И НОВОГА ЗАВЈЕТА

Стари завјет превео:
Ђура Даничић

Нови завјет превео:
Вук Стефановић Караџић

Обрада текста:
проф. Томислав Стефановић

Техничка припрема:
Данијел Живановић

Издаје:
»ГЛАС МИРА«

За издавача:
Младен Селак

Штампа:
»ПРЕПОРОД«

Тираж: 5000

ISBN: 978–86–87489–01–1